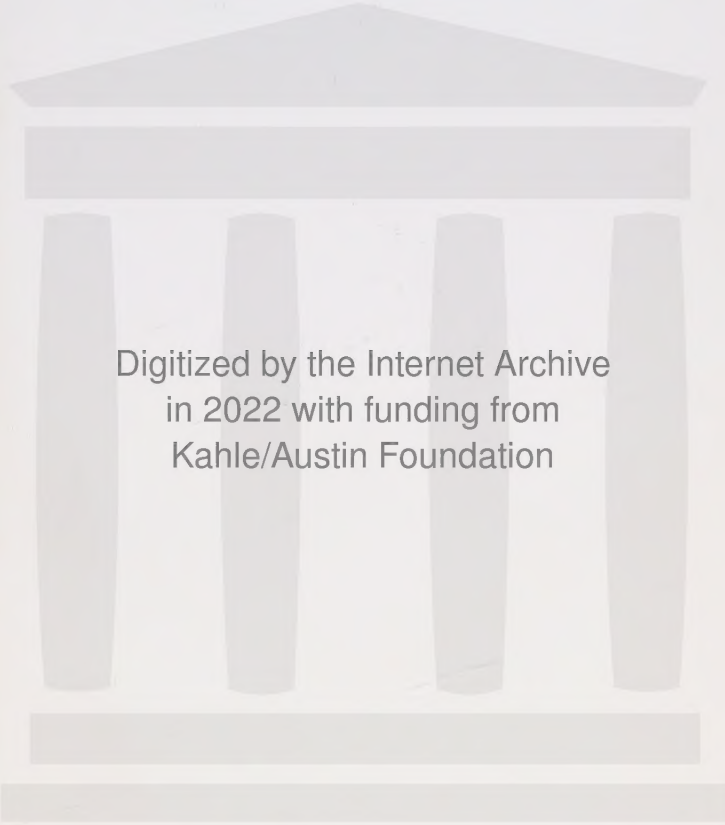

Property of

CLgA

Please return to
**Graduate Theological
Union Library**

Digitized by the Internet Archive
in 2022 with funding from
Kahle/Austin Foundation

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

Vol. 1.
1906-14

AB EXEUNTE ANNO 1906 AD INEUNTEM ANNUM 1910

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

Property of
LIBRARY
ARCLGA
Please return to
Graduate Theological
Union Library

ROMAE

TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

1910

ACTA ROMANA

SOCIETATIS JESU

AB EXEUNTE ANNO 1906 AD INEUNTEM ANNUM 1910

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

Property of
CLgA
Please return to
Graduate Theological
Union Library

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1910

EX
3124
A.
192.
11

Quum apud nos fieri nondum potuerit, quod apud alias Familias Religiosas factum videmus, ut nempe de rebus nostris ad usum Societatis universae Commentarius Periodicus ederetur, in cujus capite prodirent praecipua Sanctae Sedis et Praepositi Generalis Acta, ad Societatem nostram spectantia, ne interim commune Nostrorum desiderium penitus fraudetur, typis vulgatur novus hic Libellus, in quo collecta reperiuntur ejusmodi Acta Romana ab exeunte anno 1906 ad ineuntem annum 1910. Ea igitur relegendi vel consulendi studiosus, omnia in hoc veluti parvo tabulario facillime inveniet, non dissuta, non dispersa, non in scriniis sepulta, sed simul compacta, ordine digesta et cuivis Nostrorum exposita. Ex quo fiet ut in memoriam saepissime revocari possint complura scitu digna, vel Nostris commendata, vel etiam praescripta. Quod profecto ad majorem vocationis nostrae amorem, majoremque religiosae disciplinae custodiam non parum conferet.

Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 3 Junii, 1910.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

INDEX CHRONOLOGICUS

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis

	PAG.
1. — 16 Octobris, 1906. — Summi Pontificis Pii X audientia Patribus Congregationis Generalis XXV concessa.	11
2. — 29 Octobris, 1906. — De facultate celebrandi Missam in mari. . .	13
3. — 17 Novembris, 1906. — Indulgentia 300 dierum conceditur Soda- libus Marianis actum Consecrationis devote recitantibus.	14
4. — 15 Aprilis, 1907. — De altari privilegiato in privatis Domorum nostrarum Sacellis.	15
5. — 4 Decembris, 1907. — Exemplum epistolae autographae qua Sum- mus Pontifex per P. Assistentem Italiae Patri Nostro gratu- latur quinquagesimum Societatis annum	17
6. — 13 Februarii, 1908. — Festum B. Joannis de Avila extenditur ad omnes Provincias	18
7. — 11 Martii, 1908. — Conceditur facultas delegandi digniorem de Clero Regulari ad impertiendam Benedictionem Aposto- licam in fine Missionum	18
8. — 1 Aprilis, 1908. — Congregationes Marianae e Gallia in exteris terris translatae confirmantur ad septennium	19
9. — 27 Maji, 1908. — Festum Sanctae Familiae extenditur ad omnes Provincias	20
10. — 17 Junii, 1908. — Sanantur defectus in erigendis et aggregandis Congregationibus nostris Marianis et Bonae Mortis	21
11. — 6 Julii, 1908. Festa propria Societati Jesu concessa et dies Fe- stis translatis assignati pro Societate universa	21
12. — 7 Maji, 1909. — Erigitur in Urbe Pontificium Institutum Bi- blicum	26
13. — 7 Maji, 1909. — Leges Pontificio Instituto Biblico regendo. . .	29
14. — 29 Maji, 1909. — Pontificium Institutum Biblicum curae Socie- tatis Jesu committitur	32

15. — *13 Junii, 1909.* — Probatur conventio Episcopi Mangalorensis cum Missione nostra Mangalorensi circa quaedam bona immobilia 32
16. — *8 Decembris, 1909.* — Praeposito Generali ad aliud decennium indulgetur ut concedere valeat facultatem benedicendi Aquam Sancti Ignatii, cum potestate sibi subdelegandi Provinciarumstrarum Praepositos et Missionum Superiores 33

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis

17. — *18 Decembris, 1906.* — De renovandis facultatibus extraordinariis, mittendisque Decretis Congregationis XXV. . . . 41
18. — *2 Februarii, 1907.* — Instructio pro Nostris de Congregationibus Marianis et Bonae Mortis rite instituendis 43
19. — *2 Februarii, 1907.* — Instructio de Congregationibus Beatae Mariae Virginis rite instituendis 48
20. — *2 Februarii, 1907.* — Instructio de Congregationibus Bonae Mortis rite instituendis 54
21. — *25 Februarii, 1907.* — Indicuntur suffragia pro Fundatore et Benefactoribus Collegii Omahensis 59
22. — *25 Februarii, 1907.* — Quomodo praeparanda Societatis consecratio Sancto Joseph. 60
23. — *31 Martii, 1907.* — Relatio de Causis Beatificationis et Canonizationis Nostrorum Servorum Dei quae modo pertractantur. 62
24. — *19 Maji, 1907.* — Decretum erectionis Domus Professae Valentinae in Provincia Aragoniae 69
25. — *19 Maji, 1907.* — Praepositus Domus Professae Valentinae constituitur 71
26. — *19 Maji, 1907.* — Testimonium litterarum de constituto Praeposito Domus Professae Valentinae 72
27. — *19 Maji, 1907.* — Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Valentinae. 72
28. — *28 Maji, 1907.* — Indicuntur suffragia pro P. Jacobo Hayes, Assistente Angliae, vita functo. 75
29. — *7 Junii, 1907.* — Decernitur erectio Provinciae Mexicanae . . 76
30. — *7 Junii, 1907.* — Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Mexicanae 78

31. — 7 Junii, 1907. — Decernitur erectio Provinciae Canadensis. 82
32. — 7 Junii, 1907. — Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Canadensis 83
33. — 7 Junii, 1907. — Decernitur erectio Provinciae Neo-Aurelianensis. 85
34. — 7 Junii, 1907. — Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Neo-Aurelianensis. 86
35. — 7 Junii, 1907. — Decernitur unio Missionum Californiae et Montium Saxosorum. 88
36. — 7 Junii, 1907. — Epistola ad Patres et Fratres Missionis Californiae et Montium Saxosorum 90
37. — 7 Julii, 1907. — Missio Buffalensis a Provincia Germaniae disjungitur et cum Provinciis Americae Foederatae conjungitur. 94
38. — 7 Julii, 1907. — Epistola ad Patres et Fratres Missionis Buffalensis 97
39. — 16 Julii, 1907. — Nuntiatur electio P. Hermanni Walmesley in Assistentem Angliae 99
40. — 8 Septembris, 1907. — De celebrando primo anno centenario a restituta Societate 100
41. — 24 Octobris, 1907. — De Societatis subsidio Sanctae Sedi mittendo. 104
42. — 18 Novembris, 1907. — Congregatio Antepreparatoria super virtutibus Ven. P. Josephi Pignatelli Nostrorum precibus commendatur 106
43. — 3 Decembris, 1907. — Jus commune conceditur tribus novis Provinciis transmarinis, Mexicanae, Canadensi et Neo-Aurelianensi. 107
44. — 14 Decembris, 1907. — Pater Noster gratias agit de gratulationibus sibi factis ob quinquagesimum Societatis annum . . . 108
45. — 14 Decembris, 1907. — De Missione in Aegypto repraesentanda in Congregatione Provinciae Lugdunensis 110
46. — 18 Januarii, 1908. — De Modernismo cavendo ad normam Litterarum Apostolicarum 111
47. — 19 Januarii, 1908. — De novis Nostrorum libris Romam mittendis 117
48. — 2 Februarii, 1908. — Mittuntur phototypica exempla codicis Autographi Exercitiorum S. P. Ignatii 118
49. — 25 Martii, 1908. — De facultate benedicendi coronas cum Indulgentiis Patrum Crucigerorum, et de Scholasticis nostris qui civiles gubernii Universitates frequentant 119

50. — *19 Aprilis, 1908.* — Instructio de examinibus externorum scholarium in Universitate Gregoriana 121
51. — *19 Aprilis, 1908.* — Valor notarum quae communicantur cum Superioribus alumnorum post peractum uniuscujusque examen in Universitate Gregoriana. 132
52. — *19 Aprilis, 1908.* — De cursu minori Theologiae in Universitate Gregoriana 133
53. — *27 Septembris, 1908.* — De duplici Constitutionum editione, phototypica et typographica 135
54. — *10 Novembris, 1908.* — Judicium de mediocritate in suffragio negativo Examinis ad gradum 136
55. — *3 Decembris, 1908.* — Quandonam cogenda proxima Congregatio Procuratorum 137
56. — *1 Januarii, 1909.* — De adjuvanda Provincia Sicula 138
57. — *1 Maji, 1909.* — De catalogis annuis melius ordinandis citiusque mittendis 139
58. — *29 Junii, 1909.* — De pecunia pro Missione Japonica colligenda. 140
59. — *15 Julii, 1909.* — De Regula 34 ex Communibus rite servanda. 142
60. — *31 Julii, 1909.* — Decernitur erectio Provinciae Californiae. . . 145
61. — *31 Julii, 1909.* — Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Californiae 147
62. — *15 Augusti, 1909.* — Provincia Austriaco-Hungarica dividitur in duas Provincias, Austriae et Hungariae, et erigitur Missio Croatiae 150
63. — *15 Augusti, 1909.* — Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Austriaco-Hungaricae 153
64. — *3 Decembris, 1909.* — Jus commune conceditur novae Provinciae transmarinae Californiae 157
65. — *8 Decembris, 1909.* — De cogenda proxima Congregatione Procuratorum. 159
66. — *8 Decembris, 1909.* — Ordinatio de novo libello periodico in America Septentrionali publicando 163

PARS PRIOR
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

16 Octobris, 1906

Summi Pontificis audientia Patribus Congregationis Generalis XXV concessa.

A. R. P. GENERALIS VERBA AD SUMMUM PONTIFICEM

BEATISSIME PATER:

Ante pedes Sanctitatis Vestrae provoluti, hic adsunt Patres qui XXV Congregationi interfuerunt. Mente et corde addictissimi semper huic Sedi Beati Petri, magno nunc animo profitentur coram Sanctitate Vestra, Petri Successore, plenissimam obedientiam, adhaesionem et devotionem.

Initio hujus Congregationis Generalis Sanctitas Vestra dignata est impertiri Benedictionem Apostolicam iisdem Patribus. Nunc, ad exitum perducta Congregatione, omnes simul iterum Benedictionem Apostolicam imploramus. Haec confirmet quae, Deo adjuvante, decernenda putavimus; nostras roboret voluntates omniumque sodalium Societatis Jesu, ut quae statuta sunt exsequentes, possint semper et ubique sese ad majorem Dei gloriam, ad defensionem et exaltationem hujus Sanctae Sedis et ad salutem animarum impendere.

Tua verba, Beatissime Pater, corda omnium nostrum qui te ut Patrem et Christi Vicarium veneramus et diligimus solentur, nobisque animos adjiciant ad strenue bella Domini gerenda.

Nos autem a precibus pro Sanctitate Vestra fundendis nunquam desistemus, ut Dominus Noster Sanctitatem Vestram diu ad universae Ecclesiae bonum in multos annos conservare dignetur.

SUMMI PONTIFICIS ALLOCUTIO AD PATRES CONGREGATOS

Jucundissimum Nobis est videre et alloqui vos, dilectissimi filii, qui pro Instituti vestri ratione e longinquis orbis terrarum regionibus Romam arripuistis iter, ad magnum Ordinis vestri actum complendum et ad vota vestra circa majora Societatis negotia referenda. Dum porro vobis gratulamur ob ea quae magna cum caritate concordi animo statuistis, perquamplurimas etiam vobis agimus gratias, ex eo quod plena animorum docilitate et voluntatis obsequio Nostris votis vos respondiisse noverimus circa ea omnia quae vobis manifestavimus, illud adamus adimplentes propter quod ab ipso sui exordio Venerabilis Societas Jesu, Romano Pontifici devincta, ad Sanctae Sedis Apostolicae jura defendenda paratissima, se suaeque omnia devovit.

Quod si incidimus profecto in mala tempora, et asperum, quod fere ubique Ecclesiae ejusque sanctis Institutis infertur, bellum aeternam Christi fidelium salutem in discrimen adducit, dum iniquam hanc rerum ac temporum conditionem vehementer dolemus, maximas Deo agimus gratias, qui vos Nobis exhibet veluti lectissimam militum aciem, belli peritam, ad pugnandum instructam et ad ducis imperium ac nutum paratam vel inter confertissimos hostes convolare vitamque profundere.

Dum porro vobis, dilectissimi filii, ex animo gratulamur, vos sociosque vestros hortamur ut, in Domino confisi, qui vobis pro religione certantibus praesens aderit, vires sufficiet, animosque ad pugnam roborabit, neque acerbitate neque diuturnitate malorum vos superari aut frangi patiamini, firmum persuasumque habentes etiam adversa ad Ecclesiae decus et ad Instituti vestri incrementum (quod non semel contigisse laetamur) contra hominum spem divino numine converti.

Durate igitur, dilectissimi filii, et religiosa vota, quae publice constanterque hucusque professi estis, integra servate; christianae juventutis institutioni sedulo prospicite, eamque a venenatis pascuis per morbosum novarum rerum studium inductis arcete; in Spiritualibus Exercitiis et in sana divini verbi praedicatione fideles ad bonam frugem reducite; in edendis libris catholicam veritatem defendite contra innumeros, qui veri rectique principia impugnare

aut in dubium adducere, Christi Ecclesiam calumniis impetere et perniciosissimas doctrinas mentibus persuadere solemne habent; eamque, uno verbo, in cunctis ministeriis vitae actionem sequimini, quae fideles strenuosque Christi apostolos apprime decet.

Durate haud unquam fessi laborum; nam si pro justitia, pro religione, pro Ecclesiae libertate aspera multa toleranda vos manent, solamina quoque plurima vos expectant, et illud quoque optatissimum continget, ut vel ii qui nunc infenso in Ecclesiam et in vos praecipue sunt animo, virtutem Omnipotentis sentientes, vel inviti unius divinitatem agnoscent ac utriusque beneficiis fruuntur.

Ut haec autem juxta vota succedant, vobis ac universis Societatis Jesu sodalibus et benefactoribus, tanquam pignus specialis quo vos semper prosequemur affectus, Apostolicam Benedictionem peramanter impertimus, Deum enixe adprecati ut coelestium donorum divitias in omnes benignus effundat.

2.

29 Octobris, 1906.

De facultate celebrandi Missam in mari. — E. S. C. Negot. Eccles. Extraord.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit ut Patres ejusdem Societatis cum ad Missiones mittuntur, aut ex eis redeunt, aut in Missionibus ipsis mare trajicere debent, facultate celebrandi Missam in mari, etiam sine assistentia alterius, dummodo mare sit tranquillum, uti valeant. Et Deus.

Ex Audientia Sanctissimi die 29 Octobris, 1906, Sanctissimus Dominus Noster Pius divina providentia Papa X, referente me, infra-scripto Sacrae Congregationis Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis praepositae Secretario, Praeposito Generali Societatis Jesu potestatem fecit communicandi ad decennium praedictis Patribus ejusdem Societatis facultatem, qua durante navigatione Sanctissimum Missae Sacrificium intra navim celebrare valeant, omissa in actu celebrationis adistentia alterius Sacerdotis, si ea haberi nequeat, dummodo nullum prorsus sit periculum calicis effusionis.

et locus ubi Missa celebratur nihil indecens aut indecorum praeferat. Contrariis quibuscumque minime obfuturis.

Datum Romae, e Secretaria ejusdem Sacrae Congregationis, die, mense, anno ut supra.

† PETRUS, ARCH. CAESARIENSIS, *Secretarius*.

Nota. A. R. P. Martin, die 2 Julii, 1898, hanc eandem facultatem ad decennium concessam cum Provinciis communicavit hisce verbis: « Simul etiam mittitur exemplum litterarum quibus Missionariis Nostris navigantibus sacri faciendi potestas conceditur ». De hac vero communicatione nihil immutavit A. R. P. Wernz quum, die 25 Martii, 1908, ad Provincias misit exempla hujus Pontificii Rescripti de eadem facultate ad decennium prorogata.

3.

17 Novembris, 1906.

Indulgentia conceditur Sodalibus Marianis Actum Consecrationis devote celebrantibus. — E S. C. Indulg.

BEATISSIME PATER:

P. Elder Mullan, S. J., ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter ab Ea petit ut uni alterique consecrationis actui hic sequenti indulgentiam trecentorum dierum adnectere dignetur, applicabilem etiam animabus Purgatorii, in favorem sodalium Congregationum Marianarum, quam quidem Indulgentiam lucrari possint, quoties corde saltem contriti devote eos recitent. Pro qua gratia, etc.

ACTUS CONSECRATIONIS

Formula a S. Joanne Berchmans saepissime repetita

Sancta Maria, Mater Dei et Virgo, ego te eligo hodie in Dominam, Patronam et Advocatam meam, et firmiter statuo et propono me nunquam te derelicturum, neque unquam contra te dicturum quidquam seu facturum, neque permissurum ut ab aliis aliquid contra tuum honorem fiat. Recipe me igitur, adjuro te, in servum tuum perpetuum; assistas mihi in omnibus actionibus meis, neque derelinquas me in hora mortis meae. Amen.

ACTUS CONSECRATIONIS

Formula S. Francisco Salesio carissima

Sanctissima Virgo et Mater Dei, Maria, ego, licet qui tibi serviam indignissimus, motus tamen tua admirabili pietate et impulsus tibi serviendi desiderio, eligo te hodie coram Angelo meo tutelari et curia coelesti universa in Dominam, Advocatam et Matrem; firmiterque propono me tibi semper in posterum famulaturum, et, quantum in me erit, curaturum ut ab omnibus tibi fideliter serviat. Te igitur, piissima Mater, per Jesu Christi sanguinem pro me sparsum, oro atque obsecro ut me in clientium tuorum numerum atque in servum perpetuum recipere digneris. Adsis mihi in omnibus actionibus meis, gratiamque impetres ut ita me verbo, opere et cogitatione geram, ut nunquam nec tuos nec sanctissimi Filii tui oculos offendam. Recorderis mei, nec me deseras in hora mortis. Amen.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, utendo facultatibus a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X sibi tributis, benigne annuit pro gratia juxta preces. Praesenti in perpetuum valituro. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, ex Secretaria ejusdem Sacrae Congregationis, die 17 Novembris, 1906.

A. CARD. TRIPEPI, *Praefectus*.

4.

15 Aprilis, 1907.

De altari privilegiato in privatis Domorum nostrarum Sacellis. —
E Secret. Brevium.

PIUS PAPA X

AD PERPETUAM REI MEMORIAM

Per similes Apostolicas litteras die XV Julii mensis anno MDCCXLIX datas, recolendae memoriae Benedictus Papa XIV, praedecessor Noster, in omnibus et singulis Ecclesiis et Sacellis publicis piarum Domorum Clericorum Regularium Societatis Jesu unum altare privilegiatum designavit. Verum cum plures Societatis ejusdem Domus publicis Ecclesia seu Sacello careant, hodie-

nus Praepositus Generalis Societatis Jesu Nos flagitavit, ut ad domesticas privatas Capellas privilegium ipsum de Apostolica benignitate extendere dignaremur.

Nos autem, votis hisce piis annuentes, de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli, Apostolorum ejus, auctoritate confisi, per praesentes concedimus ut etiam in privatis Sacellis piarum Domorum Societatis Jesu ubique terrarum existentium unum altare a respectivae Domus Rectore designandum, dummodo nullum aliud extet inibi altare privilegiatum, Apostolico Missarum pro defunctis privilegio ita in perpetuum polleat, ut quandocumque Sacerdos aliquis, saecularis vel regularis, Missam pro anima cujuscumque Christi fidelis in Purgatorio detenta ad praefatum altare celebrabit, anima ipsa de thesauro Ecclesiae per modum suffragii indulgentiam consequatur ita ut, Domini Nostri Jesu Christi, Beatae Mariae Virginis omniumque Sanctorum meritis sibi suffragantibus, a Purgatorii poenis, si ita Deo placuerit, liberetur. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus perpetuo valituris.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris die XV Aprilis, MCMVII, Pontificatus Nostri anno quarto.

Pro Dño CARD. MERRY DEL VAL, *a Secretis Status.*

NICOLAUS MARINI, *Sub. a Brevibus.*

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Simul cum hisce litteris ad R.^{am} V.^{am} mittitur exemplum Litterarum Apostolicarum, quibus benigne conceditur ut in privato aliquo Sacello Domorum nostrarum quae Ecclesia publica seu Sacello publico carent, designari possit unum altare quod Apostolico Missarum pro defunctis Privilegio in perpetuum polleat.

Curet igitur R.^a V.^a non solum ut de accepta ejusmodi facultate Nostri omnes per communes litteras fiant certiores, sed etiam ut ista Sacelli atque altaris designatio, ubi opus erit, per Superiorem Domus rite peragatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 29 Aprilis, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

5.

4 Decembris, 1907.

Exemplum Epistolae Autographae qua Summus Pontifex per P. Assistentem Italiae Patri Nostro gratulatur quinquagesimum Societatis annum.

AL REVMO PADRE ROGGERO FREDDI

PRIMO ASSISTENTE

MOLTO REÑDO PADRE:

Anche io voglio prender parte alla festa, che la Veneranda Compagnia di Gesù fa al Reverendissimo suo Padre Generale nella fausta ricorrenza del cinquantesimo Anniversario del di lui ingresso in Religione. Perciò interesse la bontà di Lei a farsi interprete dei miei affettuosi sentimenti verso il Padre Reverendissimo cogli augurii d'ogni migliore prosperità, e col voto che il Signore per tante opere santamente compiute nella sua vita religiosa lo retribuisca donandogli i più soavi conforti nel governo della Compagnia.

Gli manifesterà poi in modo particolare la mia gratitudine pel gran bene fatto alla Chiesa universale colla pubblicazione dei suoi lavori, col suo consiglio sapiente nelle Sacre Congregazioni Romane, e col dotto magistero nell'Università Gregoriana, per cui non v'ha parte di mondo dove i grati discepoli non riconoscano i grandi suoi meriti.

E per questo favore, che mi riprometto, impartisco di cuore a Lei, al Rmo Padre Generale, a tutti della Casa Generalizia e della Compagnia l'Apostolica Benedizione.

Li 4 Dicembre, 1907.

PIUS PP. X.

(*Inscriptio* — Urgente).

Al Molto Rev. Padre Roggero Freddi
Primo Assistente del Rmo P. Generale
della Compagnia di Gesù
Via S. Nicola da Tolentino, 8
Roma.

6.

13 Februarii, 1908.

Festum B. Joannis de Avila extenditur ad omnes Provincias. —
E S. Rit. C.

SOCIETATIS JESU

Ex Apostolicae Sedis indulto, plures Societatis Jesu Provinciae festum Beati Confessoris Joannis de Avila sub ritu duplici minori cum Officio et Missa approbatis recolunt die prima libera decimam mensis Maji insequenti. Quum vero idem festum Patres aliarum Provinciarum cupiant celebrare, spectata praesertim peculiari benevolentia qua Beatus Confessor ipsam nascentem Societatem complexus fuit, P. Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis eidem Societati Jesu, piis ejusmodi votis libenter obsecundans, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam X humillimis precibus rogavit ut festum Beati Joannis de Avila sub enuntiato ritu ad reliquas totius Societatis Provincias, adsignata die 14 Maji, extendere dignaretur.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali Sacrorum Rituum Congregationi Praefecto, benigne precibus annuere dignata est: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 13 Februarii, 1908.

S. CARD. CRETONI, Praef.

D. PANICI, ARCHIEP. LAODICEN., Secret.

7.

11 Martii, 1908.

Conceditur facultas delegandi digniorem de clero regulari ad impartiendam Benedictionem Apostolicam in fine Missionum. —
E S. C. Indulg.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, exponit, juxta facultates diebus 19 Januarii et 4 Maji, 1851, a Pio IX acceptas, dari posse in fine Missionis a Societatis Jesu Missionariis Benedictionem Apostolicam atque delegari posse hanc facultatem digniori de clero saeculari praesenti.

Jamvero, cum in quibusdam regionibus non raro accidat Prae-latum, ad augendam solemnitatem invitatum, esse regularem, petit humiliter orator ut facultas ista delegandi extendatur ad digniorem de clero regulari praesentem.

Et Deus, etc.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, in audientia habita die 11 Martii, 1908, ab infrascripto Cardinali Praefecto Sacrae Congregationis Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praepositae, benigne annuit pro gratia juxta preces, servato in ceteris tenore praecedentium concessionum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, e Secretaria ejusdem sacrae Congregationis, die 11 Martii, 1908.

S. CARD. CRETONI, Praef.

D. PANICI, ARCHIEP. LAODICEN., Secret.

8.

1 Aprilis, 1908.

Congregationes Marianae e Gallia in exteras terras translatae confirmantur ad septennium. — E S. C. Indulg.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae prostratus, exponit quod sequitur:

Postquam plures religiosorum vel monialium Conventus Domusve e Gallia ob saevientem persecutionem in exteras terras translatae simul cum convictoribus vel convictricibus fuerunt, aliquot superiores vel superiorissae ita practice egerunt ac si censerent Sodalitates Marianas in pristinis Domibus vel Conventibus canonice erectas et *Primae-Primariae* Sodalitati Romanae aggregatas in novis suis sedibus adhuc subsistere et privilegium supradictae aggregationis retinere. Ut vero defectus qui in hac agendi ratione admissi fuerunt sanentur, et similibus in posterum casibus occurratur, praedictus orator suppliciter petit ut sive jam translatae sive postea transferendae hujusmodi Sodalitates, dummodo Episcopus loci ubi fuerint translatae eas approbaverit, tanquam legi-

time erectae et aggregatae haberi atque omnibus aggregationis qua prius donatae fuerint gratiis et privilegiis gaudere perseverent.

Et Deus, etc.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, utendo facultatibus a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X sibi tributis, benigne annuit pro gratia, ceteris servatis servandis et ad proximum septennium tantum. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, e Secretaria ejusdem Sacrae Congregationis die 1 Aprilis, 1908.

S. CARD. CRETONI, Praef.

D. PANICI, ARCHIEP. LAODICEN., Secret.

9.

27 Maji, 1908.

Festum Sanctae Familiae extenditur ad omnes Provincias. — E
S. Rit. C.

SOCIETATIS JESU

Festum Sanctae Familiae Jesu, Mariae, Joseph quum in pluribus Societatis Jesu Provinciis ex Apostolico Indulto quotannis celebretur, Rñus Pater Franciscus Xaverius Wernz, eidem Societati Praepositus Generalis, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam X supplicibus votis rogavit ut illud ad universam Societatem Jesu extendere dignaretur, sub ritu duplici majori, ac Dominicae tertiae post Epiphaniam affigendum, cum Officio ac Missa propriis uti in Appendice Breviarii et Missalis Romani: ac facta potestate idem festum transferendi in diem respective sequentem liberam juxta rubricas, quotiescumque enuntiata Dominica impedita occurrerit.

Sacra porro Rituum Congregatio, utendo facultatibus sibi specialiter ab eodem Sanctissimo Domino Nostro tributis, benigne annuit pro gratia juxta preces: servatis rubricis. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 27 Maji, 1908.

S. CARD. CRETONI, Praef.

D. PANICI, ARCHIEP. LAODICEN., Secret.

10.

17 Junii, 1908.

Sanantur defectus in erigendis et aggregandis Congregationibus nostris Marianis et Bonae Mortis. — E S. C. Indulg.

BEATISSIME PATER :

Procurator Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, exponit nonnunquam accidere ut in aggregandis Congregationibus Beatae Mariae Virginis et Bonae Mortis ad respectivam *Primam-Primariam* in Collegio Romano et in Ecclesia Sanctissimi Nominis Jesu erectam, documenta necessaria Praeposito Generali Societatis Jesu exhibenda vel incompleta sint, vel vitio aliquo laborent, ita ut indulgentiarum communicatio fere dubia evadat. Quum vero in ejusmodi casibus ob varias circumstantias difficillimum sit alio modo remedium ferre, ideo supradictus orator, nomine ejusdem Generalis Praepositi, enixe petit ut Sanctitas Vestra omnes ejusmodi erectiones et aggregationes necnon et adscriptiones ad singulas Beatae Mariae Virginis et Bonae Mortis Congregationes hucusque cum quocumque defectu peractas ita sanare dignetur ut socii omnes indulgentiis et privilegiis sibi ab Apostolica Sede concessis certo gaudere pergant. Et Deus, etc.

Sacra Congregatio Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita, utendo facultatibus a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X sibi tributis, sanationem benigne annuit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, e Secretaria ejusdem Sacrae Congregationis, die 17 Junii, 1908.

S. CARD. CRETONI, Praef.

D. PANICI, ARCHIEP. LAODIGEN., Secret.

11.

6 Julii, 1908.

Festa propria Societati Jesu concessa et dies Festis translatis assignati pro Societate universa. — E S. Rit. C.

JANUARIUS

23. Desponsationis B. M. V. cum S. Joseph, *dupl. maj.*

Dom. III post Epiph., S. Familiae Jesu, Mariae, Joseph. *dupl. maj.*

FEBRUARIUS

5. Ss. Pauli, Joannis et Jacobi, Mart. Japon., S. J., *dupl. 2 class.*
 13. S. Catharinae de Ricciis, Virg., *dupl.*
 14. S. Agathae, Virg. et Mart., (dies assign. ex 5 huj.), *dupl.*
 15. Bb. Joannis Bapt. Machado, S. J., et Socior., Mart. *dupl.*
 16. S. Raymundi de Peñafort, Conf., (dies assign. ex 23 Januar.),
semidupl.
 17. B. Joannis de Britto, S. J., Mart., (dies assign. ex 11 huj.), *dupl.*
 21. B. Didaci Carvallii, S. J., Mart., *dupl.*
 Feria III post Dom. Septuages., Orationis D. N. J. Ch., *dupl.*
maj.
 Feria III post Dom. Sexages., Commem. Passionis D. N. J. Ch.,
dupl. maj.
 Feria VI post Cineres, Sacrae Spineae Coronae D. N. J. Ch.,
dupl. maj.

MARTIUS

1. Bb. Michaëlis Carvallii, S. J., et Socior., Mart., *dupl.*
 5. Bb. Pauli Navarri et Socior., S. J., Mart., *dupl.*
 14. Bb. Leonardi Chimurae, S. J., et Socior., Mart., *dupl.*
 18. S. Gabrielis Archang., *dupl. maj.*
 20. S. Cyrilli, Hierosolym. Episc., Conf. et Eccl. Doct., (dies assign.
 ex 18 huj.), *dupl.*
 Feria VI post Dom. I Quadrages., Lanceae et Clavorum D. N.
 J. Ch., *dupl. maj.*
 Feria VI post Dom. II Quadrages., Sacratissimae Sindonis D.
 N. J. Ch., *dupl. maj.*
 Feria VI post Dom. III Quadrages., Sacror. Quinque Vulnerum
 D. N. J. Ch., *dupl. maj.*
 Feria VI post Dom. IV Quadrages., Pretiosissimi Sanguinis
 D. N. J. Ch., *dupl. maj.*
 Feria VI post Dom. Passionis, Septem Dolorum B. Mariae V.,
dupl. maj.

APRILIS

6. B. Julianae Cornelionensis, Virg., *dupl.*
 26. B. Mariae V. de Bono Consilio, *dupl. maj.*

27. B. Petri Canisii, S. J., Conf., *dupl.*

Dom. III post Pascha, Patrocinii S. Joseph, Conf., Sponsi
B. M. V., *dupl. 1 class. cum Octava.*

Dom. IV post Pascha, Octava Patrocinii S. Joseph, Conf., *dupl.*

MAJUS

11. S. Francisci de Hieronymo, S. J., Conf., *dupl. 2 class. cum Octava.*

13. Ss. Cleti et Marcellini, Pont. Mm., (dies assign. ex 26 Apr.),
semidupl.

14. B. Joannis de Avila, Conf., (dies assign. ex 10 huj.), *dupl.*

16. S. Joannis Nepomuceni, Mart., *dupl. maj.*

18. Octava S. Francisci de Hieronymo, S. J., Conf., *dupl.*

21. S. Venantii, Mart., (dies assign. ex 18 huj.), *dupl.*

22. S. Ubaldi, Episc., Conf., (dies assign. ex 16 huj.), *semidupl.*

23. B. Andreae Bobola, S. J., Mart., *dupl.*

24. B. Mariae Virg. titulo Auxilium Christianorum, *dupl. maj.*

29. S. Mariae Magdalенаe de Pazzis, Virg., *dupl.*

Feria VI post Oct. Corporis Christi, Sacratissimi Cordis Jesu,
dupl. 1 class. cum Octava.

Feria VI post Dom. III post Pent., Octava Sacr. Cordis Jesu,
dupl.

JUNIUS

2. B. Mariae Annae a Jesu de Paredes, Virg., *dupl.*

16. S. Joannis Francisci Regis, S. J., Conf., *dupl. 2 class. cum Octava.*

20. Bb. Francisci Paceco et Socior., S. J., Mart., *dupl.*

21. S. Aloysii Gonzaga, S. J., Conf., *dupl. 1 class. cum Octava.*

23. Octava S. Joannis Francisci Regis, S. J., Conf. *dupl.*

28. Octava S. Aloysii, S. J., Conf., *dupl.*

Dom. II, B. Mariae Virg. a Strata, *dupl. 2 class.*

JULIUS

3. B. Bernardini Realini, S. J., Conf., *dupl.*

7. S. Pulcheriae, Imperatricis, Virg., *dupl. maj.*

11. S. Leonis II., Papae, Conf., (dies assign. ex 28 Jun.), *semidupl.*

15. Bb. XI. Mart. Ignatii de Azevedo et Socior., S. J., *dupl.*

21. Ss. Cyrilli et Methodii, Epp., Conf., (dies assign. ex 5 huj.), *dupl.*
 24. S. Henrici, Imper., Conf., (dies assign. ex 15 huj.), *semidupl.*
 27. Bb. Rodulfi Aquaviva et Socior., S. J., Mart., *dupl.*
 31. S. Ignatii de Loyola, Fundat. Soc. Jesu, Conf., *dupl. 1 class. cum Octava.*

AUGUSTUS

7. Octava S. P. N. Ignatii de Loyola, Conf., *dupl.*
 8. B. Petri Fabri, S. J., Conf., *dupl.*
 9. S. Cajetani, Conf., (dies assign. ex 7 huj.), *dupl.*
 11. Ss. Cyriaci, Largi et Smaragdi, Mart., (dies assign. ex 8 huj.), *semidupl.*
 13. S. Joannis Berchmans, S. J., Conf., *dupl. 2 class.*
 Dom. post Oct. Assumpt. B. M. V., Purissimi Cordis B. M. V., *dupl. maj.*

SEPTEMBER

3. Bb. Antonii Ixidae, S. J., et Socior., Mart., *dupl.*
 6. Bb. Thomae Tzugii, Michaëlis Nacaximae, S. J., et Socior., Mart., *dupl.*
 7. Bb. Marci Crisini, Can. Strigonien., Stephani Pongracz et Melchioris Grodecz, S. J., Mart., *dupl.*
 9. S. Petri Claver, S. J., Conf., *dupl. 2 class.*
 11. Bb. Caroli Spinulae, S. J., et Socior., Mart., *dupl.*
 27. Ss. Cosmae et Damiani, Mart., *dupl.*

OCTOBER

10. S. Francisci Borgiae, S. J., Conf., *dupl. 2 class. cum Octava.*
 12. Bb. Camilli Constantii et Augustini Otae, S. J., et Socior., Mart., *dupl.*
 17. Octava S. Francisci Borgiae, S. J., Conf., *dupl.*
 21. Ss. Ursulae et Sociar., Virg. et Mart., *dupl.*
 22. B. Margaritae Mariae Alacoque, Virg., (dies assign. ex 17 huj.), *dupl.*
 23. SSñi. Redemptoris, *dupl. maj.*
 24. S. Raphaëlis Archang., *dupl. maj.*
 25. S. Hedwigis, Vid., (dies assign. ex 17 huj.), *semidupl.*

26. Sanctorum quorum Reliquiae asservantur in nostris Ecclesiis,
dupl. maj.

30. S. Alphonsi Rodriguez, S. J., Conf., *dupl. 2 class.*

Dom. II Oct., Maternitatis B. M. V., *dupl. maj.*

Dom. III Oct., Puritatis B. M. V., *dupl. maj.*

NOVEMBER

7. B. Antonii Baldinucci, S. J., Conf., *dupl.*

13. S. Stanislai Kostkae, S. J., Conf., *dupl. 2 class. cum Octava.*

16. S. Didaci, Conf., (dies assign. ex 13 huj.), *semidupl.*

20. Octava S. Stanislai Kostkae, S. J., Conf., *dupl.*

27. S. Felicis de Valois, Conf., (dies assign. ex 20 huj.), *dupl.*

Dom. infra Octav. Omnium Sanctorum, Omnium Sanctorum
S. J., *dupl. 2 class.*

Dom. III post Kal. Novembr., Patrocinii B. M. V., *dupl. maj.*

DECEMBER

1. Bb. Edmundi Campion et Socior., S. J., Mart., *dupl.*

3. S. Francisci Xaverii, S. J., Conf., *dupl. 2 class. cum Octava.*

5. Bb. Hieronymi de Angelis et Simonis Jempo, S. J., Mart., *dupl.*

10. Octava S. Francisci Xaverii, S. J., Conf., *dupl.*

12. Translationis Almae Domus B. M. V., (dies assign. ex 10 huj.),
dupl. maj.

18. Expectationis Partus B. Mariae V., *dupl. maj.*

OFFICIA VOTIVA DIEBUS NON IMPEDITIS

Feria V, De SSmo. Sacramento, *semidupl.*

Sabbato, De Immac. Conceptione B. M. V., *semidupl.*

Feria II, De S. P. N. Ignatio, Conf., *semidupl.*

Semel	{	De S. Francisco Xaverio, Conf., <i>semidupl.</i>
in		De S. Aloysio Gonzaga, Conf., <i>semidupl.</i>
mense		De S. Francisco Borgia, Conf., <i>semidupl.</i>

Concordat cum originali.

In fidem, etc.

Ex Secretaria Sac. Rituum Congregationis die 6 Julii, 1908.

L. ✠ S.

Pro R. P. D. DIOMEDE PANICI, ARCHIEP. LAODICEN., *Secretario,*

PHILIPPUS Can. DI FAVA, *Substitutus.*

12.

7 Maji, 1909.

Erigitur in Urbe Pontificium Institutum Biblicum. — E Secret.
Status.

PIUS PAPA X

VINEA ELECTA sacrae Scripturae ut uberiores in dies fructus tum Ecclesiae Pastoribus tum fidelibus universis afferret, jam inde ab exordiis Apostolici Nostri regiminis, decessorum Nostrorum vestigiis insistentes, omni ope contendimus. Instabat enim in primis praesens Ecclesiae necessitas, ex ea maxime parte, quod de disceptationibus biblicis confusae essent usquequaque ac perturbatae mentes. Urgebat etiam conceptum animo Nostro desiderium, itemque nativum muneris Nostri officium provehendi pro viribus studium sacrarum Scripturarum, comparandique, catholicis praecipue juvenibus, catholica studiorum subsidia, ne cum ingenti sanae doctrinae discrimine ad heterodoxos se conferrent redirentque modernistarum spiritu imbuti.

His talibus Ecclesiae malis efficacia et nova remedia oppositurus, majoraque studiorum biblicorum incrementa curaturus, illud jam pridem Leo XIII, recentis memoriae, animo spectavit, athenaeum biblicum in Urbe constituere, quod altioribus magisteriis omnique instrumento eruditionis biblicae ornatum copiam praesertim excellentium magistrorum ad exponendos in scholis catholicis divinos libros praeberet.

Salutare ac frugiferum decessoris Nostri propositum Nos quidem avide complexi, jam litteris Nostreis *Scripturae Sanctae*, die XXIII Februarii mensis anno MDCCCCIV datis, monuimus percommodum Nobis consilium videri hujusmodi athenaei biblici in Urbe condendi, quo « delecti undique adolescentes convenirent, scientia divinorum eloquiorum singulares evasuri », illud addentes, spem bonam Nos certamque fovere fore ut ejus perficiendae rei facultas, quae tunc quidem Nobis, non secus ac decessori Nostro, deerat, aliquando ex catholicorum liberalitate suppeteret.

Itaque quod felix faustumque sit reiue catholicae bene vertat. Pontificium Institutum Biblicum in hac alma Urbe, Apostolica

Nostra auctoritate, tenore praesentium, motu proprio de certa que scientia ac matura deliberatione Nostris, erigimus, ejusque leges ac disciplinam has esse statuimus:

Finis Pontificio Biblico Instituto sit ut in Urbe Roma altiorum studiorum ad Libros sacros pertinentium habeatur centrum, quod efficaciore quo liceat modo doctrinam biblicam et studia omnia eidem adjuncta sensu Ecclesiae catholicae promoveat.

Ad hunc finem spectat in primis ut selecti ex utroque clero atque ex variis nationibus adolescentes, absoluto jam ordinario Philosophiae ac Theologiae cursu, in studiis biblicis ita perficiantur atque exerceantur ut illa postmodum, tam privatim quam publice, tum scribes cum docentes, profiteri valeant, et gravitate ac sinceritate doctrinae commendati, sive in munere magistrorum penes catholicas scholas, sive in officio scriptorum, pro catholica veritate vindicanda, eorum dignitatem tueri possint.

Ad eundem finem pertinet ut tum magistri atque alumni Instituto adscripti, tum auditores, tum etiam hospites, qui extraordinarium in Instituto studiorum cursum in disciplinis biblicis perficere cupiant, omnibus praesidiis adjuventur quae ad studia laboresque id genus opportuna censeantur.

Denique Instituti fine continetur ut sanam de Libris sacris doctrinam, normis ab hac Sancta Sede Apostolica statutis vel statuendis omnino conformem, adversus opiniones recentiorum maxime, falsas, erroneas, temerarias atque haereticas, defendat, promulget, promoveat.

Ut Institutum id quod spectat assequi valeat, omnibus ad rem idoneis praesidiis erit instructum.

Quare complectetur in primis lectiones atque exercitationes practicas de re biblica universa. Ac primo quidem loco, eae materiae tractandae erunt quibus alumni muniantur ad faciendum doctrinae suae coram Pontificia Commissione Biblica periculum. His accedent lectiones atque exercitationes de quaestionibus peculiaribus ex Interpretatione, Introductione, Archaeologia, Historia, Geographia, Philologia aliisque disciplinis ad sacros Libros pertinentibus. Addetur methodica et practica informatio alumnorum, qua ad disputationes biblicas ratione scientifica pertractandas instruantur et exerceantur. Praeterea publice de rebus biblicis conferentiae adjicientur, ut communi quoque multorum necessitati atque utilitati prospiciatur.

Alterum summopere necessarium praesidium erit biblica bibliotheca, quae opera potissimum antiqua et nova complectetur necessaria vel utilia ad verum in disciplinis biblicis profectum comparandum, et ad fructuose peragenda ordinaria doctorum alumnorumque in Instituto studia. Accedet museum biblicum, seu rerum earum collectio quae ad sacras Scripturas et antiquitates biblicas illustrandas utiles esse dignoscantur.

Tertium subsidium erit series variorum scriptorum, nomine et auctoritate Instituti promulganda, ex quibus alia eruditis investigationibus, alia defendendae circa Libros sacros catholicae veritati, alia spargendis ubique sanis de re biblica doctrinis proderunt.

De constitutione atque ordinatione Instituti quae sequuntur edicimus:

1. Pontificium Institutum Biblicum ab Apostolica Sede immediate dependeat ejusque praescriptis legibusque regatur.

2. Instituti regimen nominando a Nobis Praesidi credatur: hic, commissi sibi muneris vi, gerat Instituti personam, de rebusque gravioribus universis quae Institutum attingant ad Nos referat, Nobisque regiminis sui rationem quotannis reddat.

3. Professores ordinarii constituent Instituti consilium, quod una cum Praeside provehendis Instituti ipsius bono et incremento operam navabit.

4. Supremam studiorum et regiminis Instituti normam et regulam principia et decreta constituent per Sedem Apostolicam et Pontificiam Biblicam Commissionem edita vel edenda. Quae principia atque decreta ut fideliter, integre sincereque servant et custodiant, speciali se obligatione teneri se universi intelligant qui ad Pontificium hoc Institutum Biblicum quovis modo pertineant atque ad studia biblica in ipso Instituto incumbant.

Quae ad constitutionem atque ordinationem Instituti hujus Biblici propius spectent, ea in propriis Instituti legibus, his litteris Nostris adjunctis, enucleatius declaramus.

Haec volumus, edicimus, statuimus, decernentes praesentes litteras firmas, validas, efficaces semper existere et fore suosque plenarios et integros effectus sortiri et obtinere, illisque ad quos spectat et in posterum spectabit in omnibus et per omnia plenissime suffragari sicque in praemissis per quoscumque judices, ordinarios et delegatos, judicari et definiri debere, atque irritum esse et inane si secus super his a quoquam quavis auctoritate scienter vel igno-

ranter contigerit attentari. Non obstantibus contrariis quibuscumque.

Datum Romae apud S. Petrum sub annulo Piscatoris, die VII Maji, MDCCCXCIX, Pontificatus Nostri anno sexto.

R. CARD. MERRY DEL VAL, *a Secretis Status*.

13.

7 Maii, 1909.

Leges Pontificio Instituto Biblico regendo. — E Secret. Status.

TITULUS 1

De studiis in Instituto peragendis

1. Peragendorum in Instituto studiorum materia ea in primis est quae ad academicos gradus, a Pontificia Commissione Biblica conferendos, requiritur. Fas praeterea erit de disceptationibus universis ad profectum disciplinae biblicae pertinentibus, in Instituti ipsius scholis disserere.

2. Habendae in Instituto scholae triplicis generis sint: lectiones, exercitationes practicae, conferentiae publicae.

3. In lectionibus pars aliqua disciplinae biblicae, nec nimis amplis nec nimis arctis circumscripta limitibus, ratione scientifica alumnis proponatur, ut ita in studiis adjuventur et ad subsequentes labores fructuose exantlandos sedulo instruantur.

4. Practicae exercitationes triplicem habeant sibi propositum finem: a) *quod ad materiam studiorum*, viam sternere ad argumentum aliquod altius noscendum, subsidiis litterariis propositis, rationibus illustratis, difficultatibus solutis; b) *quod ad formam*, edocere omnes familiaremque, institutione et usu, reddere scientificam methodum in studiis servandam; c) *quod ad praxim*, exercitationibus viva voce aut scripto habendis, alumnorum quoque excitare activam assiduamque operam eorumque facultates scientificas ac paedagogicas evolvere.

5. Conferentiae publicae occurrant in primis communi multorum necessitati atque utilitati. Hae tamen alumnis etiam Instituti multiplicem poterunt fructum afferre, quum rationem ipsis ostendant disputationes Biblicas modo scientifico simul et populari, multorumque intellectui accommodato, pertractandi, suppedientque provectionibus opportunitatem se practice exercitandi in hoc peru-

tili dicendi genere, hac nostra potissimum aetate summopere necessario.

6. Pro universis biblicis studiis, tam in scholis quam privatim peragendis, Institutum alumnis offeret commodam laborum supellectilem omniaque eruditionis biblicae instrumenta.

TITULUS 2

De regimine Instituti

7. Regimen Instituti spectat ad Praesidem, qui, sui muneris vi, Instituti personam gerit.

8. Praeses a Summo Pontifice nominatur, audita relatione Praepositi Generalis Societatis Jesu, qui tres pro eo munere candidatos ipsi proponet.

9. Praesidis adjutor et socius munere fungatur a secretis Instituti, et in rebus ordinariis vices gerat absentis vel impediti Praesidis.

10. Pro bibliothecae cura gerenda et caeteris externis rebus ordinandis, bibliothecarius et custos alique idonei socii designentur.

11. Praeses de omnibus gravioribus Instituti rebus ad Apostolicam Sedem referat, et ipsi Sedi regiminis sui rationem quotannis reddat.

TITULUS 3

De magistris Instituti

12. Lectiones, exercitationes et conferentiae certis temporibus habeantur ac dirigantur ab Instituti magistris. Hi vero vel ordinarii professores vel extraordinarii lectores erunt.

13. Professores ordinarii de consensu Apostolicae Sedis per Praepositum Generalem Societatis Jesu nominentur.

14. Lectores extraordinarii, postquam plures per annos in officio docendi se probaverint, ad ordinarii professoris munus, servatis servandis, ascendere poterunt.

15. Magistri omnes etiam extra lectiones atque exercitationes practicas alumnis praesto erunt eosque in disciplinae biblicae studiis adjuvabunt ac dirigent. Scriptis quoque suis propositum Instituto finem assequendum curabunt, illudque maxime cavebunt, ne in varias ac dissitas doctrinae investigationes abstracti, maturo laborum suorum fructu destituantur.

TITULUS 4

De celebrantibus Instituti Scholas

16. Juvenes studiis biblicis in Instituto operam navantes ad tres classes pertinere poterunt: nam aut alumni proprie dicti erunt, aut auditores inscripti aut hospites liberi.

17. In numerum alumnorum proprie dictorum non admittentur nisi qui sint in Sacra Theologia Doctores, cursumque Philosophiae Scholasticae integre absolverint. Alumni omnes ita expleant in Instituto regulariter studiorum cursum ut se ad periculum coram Pontificia Commissione Biblica faciendum parent.

18. Auditores inscribi possunt qui integrum Philosophiae et Theologiae cursum absolverint.

19. Caeteris studiosis, tanquam hospitibus liberis, ad lectiones audiendas aditus pateat.

20. Alumni atque auditores frequentes assidui esse diligentiamque servare tam in lectionibus quam in exercitationibus Instituti teneantur.

TITULUS 5

De Bibliotheca Instituti

21. Bibliotheca Instituti ita instruatur ut ordinariis studiis atque elucubrationibus tam doctorum quam discipulorum necessaria atque utilia praebeat litteraria subsidia.

22. Quare complectatur in primis opera sanctorum Patrum aliorumque interpretum catholicorum et praestantiorum acatholicorum de biblicis disciplinis.

23. Peculiari ratione bibliotheca instruatur praecipuis operibus encyclopaedicis et periodicis recentioribus ad biblica pertinentibus.

24. Praeter magistros, Instituti alumni atque auditores ad usum bibliothecae ordinarium prae caeteris admittantur. Ordinario bibliothecae usu sint reliqui interdicti.

25. Quum bibliotheca ad id debeat maxime inservire ut studia ipso in Instituto peragantur, libros et scripta periodica in alium locum asportare nefas erit.

Ex aedibus Vaticanis, die 7 Maji, anno 1909.

De speciali mandato Sanctissimi,

R. CARD. MERRY DEL VAL, *a Secretis Status.*

14.

29 Maji, 1909.

Institutum Biblicum curae Societatis committitur. — E Secret. Status.

Dal Vaticano, 29 Maggio, 1909.

REVMO PADRE:

Mi reco a grata premura di rimettere alla Paternità Vostra Reverendissima il qui unito Breve Apostolico di fondazione dell'Istituto Biblico che, come d'intesa, il Santo Padre si è degnato di affidare alle solerti e sapienti cure della benemerita Compagnia di Gesù. A tale Breve fanno seguito le norme relative al detto Istituto.

Questo Pontificio documento sarà reso di pubblica ragione oggi stesso per mezzo dell'*Osservatore Romano*.

Profitto dell'incontro per riaffermarmi coi sensi della più distinta stima

Della Paternità Vostra Reverendissima

Affezionatissimo nel Signore,

R. CARD. MERRY DEL VAL.

Rmo P. Francesco Saverio Wernz,
Preposito Generale S. J.,
Roma.

15.

13 Junii, 1909.

Probatur conventio Episcopi Mangalorensis cum Missione nostra Mangalorensi circa quaedam bona immobilia. — E S. C. de Prop. Fide.

DECRETUM

SACRAE CONGREGATIONIS DE PROPAGANDA FIDE

Dioecesis Mangalorensis quemdam agrum Mangalorii possidet partim in summitate, partim in declivio cujusdam collis, in quo Missionis Collegium a S. Aloisio nuncupatum pro juvenibus litteris bonisque artibus erudiendis erectum est. Cum autem, alumnorum frequentia feliciter progrediente, Societas Jesu nonnulla super dicto agro aedificia a fundamentis erexerit, opportunum visum est tum Ordinario dioecesano, tum Superioribus optime merita Societatis,

ad omnem controversiam in futuro praecavendam, conventionem inter se inire, vi cuius Societas cedit Missioni proprietatem aedificii juxta Collegium in summitate collis erecti, Missio vero cedit Societati proprietatem agri in declivitate positi ubi cetera aedificia constructa sunt, ita ut utraque pars dividatur a quadam semita juxta chartam ad hanc Sacram Congregationem transmissam.

Praedictam itaque conventionem Sacrum hoc Consilium Fidei Propagandae praepositum, omnibus mature perpensis, ratam habuit atque adprobavit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide, die 13 Junii, anni 1909.

FR. H. M. CARD. GOTTI, *Praefectus*.

ALOYSIUS VEC CIA, *Secretarius*.

16.

8 Decembris, 1909.

Praeposito Generali ad aliud decennium indulgetur ut concedere valeat facultatem benedicendi Aquam S. Ignatii cum potestate sibi subdelegandi Provinciarum nostrarum Praepositos et Missionum Superiores.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER :

P. XTI.

Ut melius innotescat quid ego de facultate conficiendi Aquam S. Ignatii a Summo Pontifice nuper per litteras postulaverim atque impetraverim, cum R.^a V.^a communicandas censui tum supplices meas preces, tum etiam Suae Sanctitatis litteras per Sacrae Rituum Congregationis Praefectum ad me rescriptas, utrasque ex suo cuiusque originali ad verbum expressas. Quae sic habent :

I

BEATISSIME PATER :

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Tuae provolutus, humillime exponit :

Felicis recordationis Leonem Papam XIII Praeposito Generali Societatis nostrae semel atque iterum benigne indulsisse ad decen-

nium, ut quibusvis Sacerdotibus idoneis, singillatim petentibus, concedere valeret facultatem benedicendi, de consensu Ordinarii, Aquam S. Ignatii a Loyola, Confessoris, secundum formulam a Sacra Rituum Congregatione approbatam; ac praeterea, ut idem Societatis Praepositus subdelegare sibi posset Missionum Superiores ad ejusmodi facultatem aliis idoneis Sacerdotibus paritertribuendam. Jam vero utraque Pontificia concessio ad augendam fide-
lium piam ac salutarem erga S. Ignatium devotionem ac fiduciam adeo contulit ut merito sperandum sit multo uberiores pietatis fructus inde consecuturos, si praeterquam Missionum Superioribus, fas esset Praeposito Generali sibi subdelegare Provinciarum nostrarum Praepositos, vel eorum vice substitutos, ad quos, etiam ex remotissimis quibusque locis, multo facilius quam modo ad unum Praepositum Generalem, per litteras accederent singuli Sacerdotes facultatem ejusmodi postulaturi.

Quae quum ita sint, Sanctitatem Tuam supplex rogat orator ut praesenti decennio ad finem vergente, concessam adhuc Praeposito Generali facultatem, si placet, ita prorogare dignetur, ut ea jam nunc impertiri valeat etiam Praepositis Provincialibus vel Vice-Provincialibus.

Quam gratiam.

II

SOCIETATIS JESU

Rñus. Pater Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, Sanctissimum Dominum Nostrum Pium Papam X supplicibus votis rogavit:

I. Ut benignam prorogationem concedere dignaretur facultatis ad decennium semel atque iterum tributae supremo ipsius Societatis Moderatori, qua, nimirum, quibusvis Sacerdotibus idoneis singillatim petentibus potestatem is faciat benedicendi, de consensu respectivi Ordinarii, Aquam S. Ignatii a Loyola, Confessoris, juxta formulam rite approbatam; ac praeterea subdelegare sibi valeat Superiores Missionum ad ejusmodi facultatem aliis idoneis Sacerdotibus paritertribuendam:

II. Ut, ad multo uberiores pietatis fructus inde consequendos, ipse Praepositus Generalis subdelegare sibi valeat Provinciarum Societatis Praepositos, ad quos e remotissimis quibusque locis multo facilius accedant Sacerdotes eandem facultatem postulaturi.

Sanctitas porro Sua, referente infrascripto Cardinali Sacrae Rituum Congregationis Praefecto, tum alteram facultatem prorogare, tum alteram benigne tribuere dignata est juxta preces, ad proximum decennium. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Die 24 Novembris, 1909.

FR. S. CARD. MARTINELLI, *Praefectus*.

PHILIPPUS Can. DI FAVA, *Substitutus*.

Porro utraque haec facultas, ad proximum decennium Praeposito Generali benigne concessa, ad diem usque 24 Novembris, 1919, cum Nostris ita communicatur:

1. Ut omnes Societatis Sacerdotes, quemadmodum adhuc factum est, conficere valeant Aquam Sancti Ignatii.

2. Ut omnes Praepositi Provinciales pro suis provinciis, et Missionum nostrarum Superiores pro suis Missionibus, concedere possint quibusvis Sacerdotibus idoneis, singillatim petentibus, facultatem conficiendi, de consensu respectivi Ordinarii, Aquam Sancti Ignatii. Hanc autem facultatem Praepositi Provinciales et Missionum nostrarum Superiores singulis Sacerdotibus non verbo tenus concedant, sed datis litteris, quarum paradigma simul cum hisce mittitur.

Curet igitur R.^a V.^a ut in Provincia sua universa de utraque facultate, altera denuo confirmata, altera ampliorem in modum collata, non solum Nostri omnes fiant quam primum certiores, sed etiam ut externi Sacerdotes opportune noverint sibi multo commodius quam antea impertiri posse a Provinciae Praeposito facultatem conficiendi Aquam S. Ignatii.

Faxit divina Bonitas, ut aucta in dies devotio ac fiducia erga Beatum Patrem Nostrum Ignatium longe etiam abundantiores referat pietatis et salutis fructus ad majorem suam gloriam.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in festo Immaculae Conceptionis, die 8 Decembris, 1909.

R.^{ae} V.^{ae} Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

(Paradigma)

PRAEPOSITUS PROVINCIAE N.
SOCIETATIS JESU

Potestate utentes a Sanctissimo Domino Pio Papa X die 24 Novembris, 1909, Praeposito Generali Societatis Jesu benigne concessa, Nobisque rite communicata, libenter annuimus petitioni *Rev. D. N. N., Presbyteri dioecesis N.*, eique facultatem impertimus benedicendi, de respectivi Ordinarii consensu, Aquam sub invocatione S. Ignatii, Societatis Jesu Fundatoris, secundum formulam a Sacra Rituum Congregatione approbatam die 30 Augusti, anno 1866.

Datum ... die ... men. ... an. ...

(*Sigillum Provincialis*)

N. N.,
Praep. Prov. N.

Gratis

MODUS BENEDICENDI AQUAM S. IGNATII
CONFESSORIS

ÿ. Adiutorium nostrum in nomine Domini,
R). Qui fecit caelum et terram.
ÿ. Sit nomen Domini benedictum,
R). Ex hoc nunc et usque in saeculum.
ÿ. Domine exaudi orationem meam,
R). Et clamor meus ad te veniat.
ÿ. Dominus vobiscum,
R). Et cum spiritu tuo.

OREMUS

Domine Sancte, Pater omnipotens, aeterne Deus, qui benedictionis Tuae gratiam aegris infundendo corporibus facturam Tuam multiplici pietate custodis: ad invocationem nominis Tui benignus assiste, ut, intercedente Beato Ignatio, Confessore Tuo, famulos Tuos, ab aegritudine liberatos et sanitate donatos, dextera Tua erigas, virtute confirmes, potestate tuearis, atque Ecclesiae Tuae sanctae cum omni prosperitate restituas. Per Dominum nostrum, etc.

Immergitur aquae numisma seu reliquiarium S. Ignatii, et immersum tenetur usque ad finem hujus orationis.

Benedic, Domine, hanc aquam, ut sit remedium salutare generi humano, et per intercessionem beati Ignatii, cujus numisma (vel reliquiae) in eam immergitur (vel immerguntur), praesta ut quicumque ex illa sumpserint corporis sanitatem et animae tutelam percipiant. Per Christum Dominum nostrum.

Educitur ex aqua numisma seu reliquiarium.

OREMUS

Deus, qui, ad majorem Tui nominis gloriam propagandam, novo per beatum Ignatium subsidio militantem Ecclesiam roborasti; concede, ut, ejus auxilio et imitatione certantes in terris, coronari cum ipso mereamur in caelis. Per Dominum nostrum, etc.

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

17.

18 Decembris, 1906.

*De renovandis facultatibus extraordinariis mittendisque Decretis
Congregationis XXV.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER :

P. XTI.

Quod Decreto 36 Congregationis VII omnibus qui munus ineunt Superiorum, maxime Provincialium, diserte praescribitur; quod ejusdem Congregationis Decreto 72, de Praepositis Generalibus significatur; quod denique antecessorum meorum sancitur exemplo, id mecum judicant Patres Assistentes a me nec praetermittendum nec diutius retardandum.

Agitur nimirum de renovandis facultatibus extraordinariis cuicumque sive Nostrorum, sive Domorum, sive Missionum, sive Provinciarum a praedecessoribus meis vel etiam a me ad hoc usque tempus concessis. Extraordinarias facultates intelligo, quae praeter communem Instituti nostri vel officii cuique commissi legem conceduntur; tum eas potissimum quibus utcumque quis solvitur aliqua Regula, Ordinatione, vel obligatione quae ad religiosam disciplinam pertinet.

Imprimis vero illae ad me deferendae erunt quae paupertatem nostram attingunt; quales praesertim versantur sive in pecuniis apud se habendis, apud alios deponendis, variosque in usus, quantumvis pios, expendendis; sive in quopiam Nostrorum a reddenda

pecuniarum expensarum ratione eximendo, sive in stipendiis Mis-
sarum ac ministeriorum accipiendis atque administrandis, sive
etiam in Sacris quae Sacerdotibus nostris tum ad Praepositi Gene-
ralis intentionem tum pro defunctis Societatis in Catalogo Oratio-
num jubentur, persolvendis.

Quae quidem facultates extraordinariae nisi confirmatae a me
fuerint duos post menses intra Europam, sex vero post menses extra
Europam a die quo mea haec Ordinatio singulis in domiciliis pro-
mulgabitur computandos, omnes facto ipso revocatae atque abro-
gatae censeantur. Quod ut Nostris omnibus quamprimum denun-
tietur, Domorum Superiores sedulam dent operam; deinde vero de
peracta ejusmodi denuntiatione singuli Superiores R.^m V.^m reddant
certiorem; tum demum R.^a V.^a, ubi res ad omnium aures certo per-
venerit in sua Provincia, paucis me monitum velit.

Mihi interea illud idem usurpare liceat, quod A. R. P. Michael
Angelus Tamburini, bonae memoriae, 30 Septembris, 1709, de eodem
argumento ad Provincias scripsit. *Si rei alicujus potestatem*, aje-
bat ille, *sibi fieri quis in posterum cupiat, eam a me pro rerum condi-
tione petat. Optandum sane ut singuli parce admodum solutionem
ex communi lege ac consuetudine postulent. Frequens enim hujus-
modi relaxatio domesticum ordinem ac disciplinam labefactat; imo
ad legem ipsam penitus abrogandam viam sternit. Superiores vero,
hujusmodi periculi nunquam immemores, non ita se faciles in hoc
praebeant, nisi cum ratio urgens vel necessitas aliquid indulgen-
dum esse persuaserint.*

Hanc itaque normam, tum in postulandis id genus facultatibus
tum in concedendis pernecessariam, si constanter omnes teneamus,
praecipue vero ubi agitur de paupertatis nostrae integritate, vige-
bit profecto, Deo benedicente, ac florebit Religio nostra, quam fir-
mus paupertatis murus sanctaeque leges, tot lacrymis ac precibus
Beati Patris Nostri Ignatii expressae, ab omni hostium incursu
tuebuntur.

Praeterea R.^{ae} V.^{ae} significo non multis post diebus, ut spero, in
promptu fore Decreta Congregationis XXV typis edita, quae ad
Provincias perferantur. Eorum duplex paratur editio; altera plane
similis duplici Instituti nostri editioni, Romanae et Florentinae,
quibus pauca ejusmodi folia adjungi poterunt; altera manualis
ad modum libelli compluribus utilis quibus praesto non sunt In-
stituti volumina. Utriusque vero Decretorum editionis tot exempla

ad singulas Provincias mittentur quot pro Nostrorum Domorumque numero opus esse videbuntur. Quae ubi ad vos pervenerint, sedulo curet R.^a V.^a:

1. Ne apud Provinciae Procuratorem diu retineantur, sed omnia quamprimum per singula Provinciae Domicilia convenienter distribuantur.

2. Ut in unaquaque Domo Decreta haec recens condita semel ad mensam publicentur.

3. Ut Nostri omnes, etiam Fratres Coadjutores, de iis omnibus quae a Congregatione Generali decreta sunt, quod quemque spectat vel novisse juvat, probe edoceantur.

4. Demum ut iisdem Decretis accurate observandis omnes Provinciae suae Superiores diligenter invigilent.

Romae, die 18 Decembris, 1906.

R.^{ao} V.^{ao} Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

18.

2 Februarii, 1907.

Instructio pro Nostri de Congregationibus Marianis et Bonae Mortis rite instituendis.

DE CONGREGATIONIBUS BEATAE MARIAE VIRGINIS
ET BONAE MORTIS
ERIGENDIS ET AGGREGANDIS UNIVERSIM

1. Probe advertant nullius Congregationis aggregationem fieri posse, nisi canonica ejusdem erectio praecesserit; prius enim sit oportet, quam aggregetur. *Erectio autem canonica est actus legitimae auctoritatis ecclesiasticae, sive ordinariae sive delegatae, quo Congregatio in foro ecclesiastico sive canonico primum in suo esse constituitur*, ut deinde per aggregationem seu conjunctionem cum alia Congregatione principali indulgentiarum et privilegiorum eidem concessorum particeps fiat.

2. Praepositus seu Vicarius Generalis Societatis Jesu ab Apostolica Sede instructus est facultate non solum *aggregandi*, sed etiam

erigendi Congregationes Beatae Mariae Virginis et Bonae Mortis tum intra tum extra Domos et Ecclesias Societatis. Ad eas quidem erectiones aggregationesque, nisi de Congregationibus in nostris Ecclesiis vel Domibus agatur, Ordinarii consensus antea est impetrandus. Qui consensus ne confundatur cum erectione ipsa canonica, quam supra descripsimus; eo enim Ordinarii consensu rite obtento, erigi quidem simul et aggregari Congregatio a Praeposito Generali potest, aggregari solum nequaquam, quippe quae nondum extiterit.

3. Episcopi quoque et Vicarii eorum generales ab eis ad hoc delegati ordinaria gaudent potestate *erigendi* in suis dioecesibus (extra Societatis Domos et Ecclesias), ut Congregationes ac Sodalitates quascumque, ita etiam Congregationes Beatae Mariae Virginis ac Bonae Mortis, indulgentias autem iisdem communicare minime possunt *. Quare quoties de canonica erectione alicujus Congregationis Bonae Mortis vel Beatae Mariae Virginis ab Episcopo seu Vicario ejus generali jam facta certo constat, aggregatio sola a Praeposito Generali erit petenda, ita tamen ut testimonium erectionis jam peractae (seu ejus exemplar) adjungatur litteris ad Praepositum Generalem aggregationis causa mittendis, ut in Instructionibus particularibus est explicatum. Potest tamen, ut paullo prius innuimus, obtento Ordinarii consensu, tum erectio tum aggregatio a Praeposito Generali Societatis Jesu peti, qui uno eodemque diplomate utrumque perficiet.

4. Sciant omnes, ad tollendos vitandosque abusos, ab Apostolica Sede jampridem quaedam ita esse constituta ut, nisi accurate sint observata, erectiones atque aggregationes quarumcumque Confraternitatum sive Congregationum nullius sint valoris neque fideles ullo modo indulgentiarum eisdem Sodalitatibus concessarum fiant participes. Hujusmodi sunt ea quae felicitis recordationis Clemens Papa VIII in Constitutione « *Quaecumque* » data die 7 Decembris, 1604, praescripsit et Sacra Indulgentiarum Congregatio Decreto dato die 8 Januarii, 1861, iterum inculcavit magisque determinavit; ex quibus potiora in Instructione de Congregationibus Bonae Mortis rite instituendis litt. *a-h* adduximus.

5. A praedictis statutis Clementis VIII et Sacrae Indulgentia-

* Missionis Episcopi, facultatibus specialibus a Sacra Congregatione de Propaganda Fide instructi, simul cum erectione Congregationum etiam indulgentias iisdem concessas communicare possunt. Quod si fecerint, non ideo Congregationes ejusmodi ad nostras Primarias Romanas pertinere censentur.

rum Congregationis omnino exemptæ sunt Congregationes Beatæ Mariæ Virginis omnes tum quæ intra tum quæ extra Ecclesias et Domos nostras sunt erectæ et aggregatæ, ut dictum est in Instructione de iisdem rite instituendis. Congregationes autem Bonæ Mortis statutis illis generatim sunt subjectæ. Ideo, verbi gratia, diploma aggregationis cum indulgentiarum catalogo ante promulgationem Episcopo est præstandum.

Attamen Leo Papa XIII benigne permisit ut etiam plures Bonæ Mortis Congregationes in eodem loco erigantur, atque diploma nostrum erectionis et aggregationis a communiter præscripto diversum retineatur.

6. Itaque cum Sacerdos aliquis, sive sæcularis sive regularis, de aliqua ex his Congregationibus extra Domus et Ecclesias nostras instituenda agere incipit, ne unquam neglectis omnibus statim ei diploma aliquod a Præposito Generali subscriptum offeratur, sed primum ei « Instructio » ad eam de qua agitur Congregationem instituendam tradatur, ex qua perspiciat quibus ad erectionem impetrandam opus sit, nimirum:

Ut statuta Congregationis erigendæ Episcopo proponat;

Ejus consensum et commendationem impetret;

Ut, litteris necessariis ab Ordinario obtentis, ad Præpositum Generalem Societatis scribat (vel scribere faciat aliquem e Nostris), prout in Instructione prædicta latius explicatur.

7. Deponentur etiam in posterum, sicut hucusque fieri consuevit, plura diplomata ab A. R. Patre Nostro subscripta et sigillo munita apud RR. PP. Provinciales et Superiores Missionum; attamen A. R. Pater Noster Decreto Sacrae Congregationis Indulgentiarum dato die 3 Decembris, 1892, innixus, diserte declarat ea diplomata nulum habitura valorem antequam ipse, de Congregatione erigenda vel aggreganda, eo modo quo in Instructionibus dictum est, certior factus, expresse monuerit, diploma posse tradi iis quorum interest; quod quidem de Congregationibus sive intra sive extra Domus et Ecclesias nostras erigendis vel aggregandis valet. Tum demum diplomati ea accurate inscribantur quæ paullo post indicabimus.

DE CONGREGATIONIBUS IISDEM IN DOMIBUS ET ECCLESIIS SOCIETATIS RITE INSTITUENDIS

In iis diœcesibus ubi Domus et Ecclesias habemus, Ordinarii consensus non est necessarius pro singulis nostrarum Congregationum erectionibus ibidem faciendis; satis enim provisum jam est per consensum præstitum ab Ordinario pro erectione Domus ibidem, secundum responsum Sacrae Congregationis Indulgentiarum datum die 25 Augusti, 1897.

1. *Congregationes Bonæ Mortis*, etiam in Ecclesiis Societatis, subjectae sunt statutis Clémentis Papae VIII et Sacrae Congregationis Indulgentiarum supra indicatis. Ideo Instructio de hisce Congregationibus data a Nostris quoque observari debet. Praeterea haec specialiter sunt notanda:

a) Eæ quidem Congregationes semper a Præposito Generali et eriguntur et aggregantur.

b) Statuta generalia retineantur. Quodsi quid majoris momenti in eis immutandum videatur, Præpositus Generalis Societatis erit consulendus.

c) Præsidentem Congregationis in Ecclesiis nostris constituit Præpositus Provincialis vel Superior Missionis. Superiores autem locales in suis Domibus et Ecclesiis easdem facultates habent quas ipsi earundem Congregationum Praesides, in quorum etiam locum justis de causis alios ad tempus subdelegare poterunt. (Ex Litteris A. R. P. Anderledy ad Provinciales datis die 31 Augusti, 1885).

2. *Congregationes Beatæ Mariæ Virginis* in Domibus et Ecclesiis Societatis erigendæ et aggregandæ sunt omnino exemptæ a Decretis Clémentis VIII, etc. Iisdem tamen regulis adstringuntur quæ in Instructione de Congregationibus Beatæ Mariæ Virginis rite instituendis continentur, his tantum exceptis:

a) Eriguntur semper simulque aggregantur a Præposito Societatis Generali *.

b) Statuta generalia a Præpositis Generalibus Societatis jampridem approbata integra conserventur; nova ne inducantur, nisi ei-

* In regionibus Missionum nostræ Societati subjectarum Episcopus seu Vicarius Apostolicus has Congregationes canonice quidem erigere potest, si Ecclesiæ parochiales sunt vel diœcesanæ, aggregatio vero a Præposito Generali petenda est, ut ejusmodi Congregationes cum Primariis Romanis intimo nexu jungantur.

dem Præposito Generali proposita et ab eo fuerint approbata. Necesse non est ut statuta proponantur Episcopo.

c) Præsides singularum Congregationum a Præposito Provinciali vel Superiore Missionis constituuntur. Superiores autem locales iisdem facultatibus gaudent, quas modo (1. c.) assignavimus.

d) Quae versus finem Instructionis supradictae sub n. 6 Praesidibus commendantur, a Nostreis eo quo hucusque peracta sunt modo fiant: neque enim ibi de rebus necessariis agitur. Inscriptio vero novorum Sodalium in libro Congregationis nunquam omittatur

RATIO DIPLOMATIBUS INSCRIBENDI

Illa quæ pertinent ad particularem aliquam Congregationem Beatæ Mariæ Virginis vel Bonæ Mortis erigendam vel aggregandam, diversa est pro casibus diversis quos hic singillatim notamus:

1. In diplomate Congregationis Beatæ Mariæ Virginis:

a) quando Ordinarius loci ipse extra Domos et Ecclesias Societatis Jesu erectionem canonicam perfecit, quatuor lineis vacuis hæc sunt inscribenda:

Congregationem juvenum studiosorum (vel virorum, puellarum, utriusque sexus Christi fidelium, etc.) sub invocatione Beatæ Mariæ Virginis Annuntiatae (vel Immaculatæ Conceptionis, vel ...) et S. Aloysii (vel S. Joseph, vel S. Annae, etc.) in ... dioecesis ... a Rm̃o et Illm̃o DD., Episcopo N. N., die ... mensis ... anni ... canonice erectam.

b) si extra Domus et Ecclesias Societatis Præpositus Generalis cum Ordinarii consensu erigit et aggregat:

Congregationem ... cetera ut supra ad a, sed in fine loco a Rm̃o etc. scribatur: de consensu Rm̃i et Illm̃i DD., Episcopi N. N., erigimus eandemque.

c) in Domibus et Ecclesiis Societatis:

Congregationem ... cetera ut supra ad a, sed in fine omittantur verba illa: a Rm̃o ... canonice erectam, et dicatur solum: erigimus eandemque.

2. In diplomate Congregationis Bonæ Mortis:

a) quando Ordinarius loci ipse extra Ecclesias Societatis erectionem canonicam perfecit, spatiis vacuis hæc inscribantur:

In Ecclesia Sancti N. ... loci ... dioecesis ... a Revm̃o et Illm̃o DD., Episcopo N. N., die... mensis... anni... canonice erectam et pro aggregatione litteris nobis commendatam.

b) si Praepositus Generalis extra Societatis Ecclesias cum Ordinarii consensu erigit et aggregat:

In Ecclesia Sancti N ... loci ... dioecesis ... attentis Rev^mi et Ill^mi DD., Episcopi ... consensu ac litteris testimonialibus, quibus ejus institutum, pietas ac religio commendatur, canonice erigimus et.

c) In Ecclesiis Societatis:

In Ecclesia Sancti N. ... loci ... dioecesis ... canonice erigimus et.

In fine semper scribatur:

Datum Romae die ... mensis ... anni ... prout in litteris indicatur, quibus Praepositus Generalis erectionem et aggregationem concessit.

A. M. D. G.

Romae, in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, die 2 Februarii, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

19.

2 Februarii, 1907.

Instructio de Congregationibus Beatæ Mariæ Virginis rite instituendis.

STATUTA GENERALIA

1. *De fine.* — Congregationes Beatæ Mariæ Virginis id sibi imprimis proponunt, ut in sociorum animis eximiam quandam erga Beatam Virginem Mariam devotionem excitent et foveant, quo, speciali tantæ Matris protectione muniti, tum vitam pie christianeque instituant tum mortem aliquando feliciter obeant.

2. *Exercitium Sodalium commune et præcipuum.* — Statuta die et hora, ut plurimum semel in hebdomada, conveniunt, ut Præsidis adhortatione, lectione librorum devotorum, precibus atque canticis communibus, piis meditationibus aliisve religionis exercitiis in se devotionem erga Beatissimam Virginem ac pietatem promoveant.

In eundem finem sæpius, imprimis diebus Beatæ Mariæ Virgini sacris, universi simul sacra Communionem se reficiant; sex dies Dominicos continuos more solito honori S. Aloysii consecrent; quotannis semel, si possunt, Exercitiis Spiritualibus per aliquot dies vacent.

3. *Alia opera bona Sodalibus commendanda.* — Singulis diebus Patronam suam particularibus precibus saluent — sic in *Primaria* Sodales mane et vespere ter *Ave Maria* recitare jubentur; — si commode possunt, quotidie rosarium Beatae Virginis vel ejus officium vel aliquam saltem eorum partem persolvant; vespere conscientiae examen instituant; aliquid temporis meditandis rebus divinis vel libris piis legendis tribuant; quotidie, si possunt, sanctissimo Missae Sacrificio intersint; semel saltem in mense ad Poenitentiae et Eucharistiae Sacramenta accedant; omnia quae ad Ecclesiae et religionis incrementum atque defensionem faciunt sedulo promoveant; a fide vel a virtutis christianae tramite aberrantes exemplo et institutione ad salutis viam reducere satagant; misericordiae operibus idque maxime erga Sodales infirmos diligenter vacent; mortuos vero Sodales ad sepulcrum deducant et peculiaribus precibus Deo commendent; denique non iis solum virtutibus acquirendis insistant quibus nemo christianus carere potest, sed etiam socios suos pietate, puritate, humilitate, modestia, diligentia atque industria in status sui officiis obeundis antecellere studeant.

4. Statuta peculiaria (localia), si quae in Sodalitatibus alicubi videbuntur adjicienda, statutis generalibus supra recensitis sunt conformanda. quantum temporum locorumque condiciones suadebunt.

DE ERECTIONE ATQUE AGGREGATIONE

1. Praeposito seu Vicario Generali Societatis Jesu a Summis Pontificibus collata est potestas erigendi et aggregandi Congregationes Beatæ Mariæ Virginis tum intra tum extra Domos et Ecclesias ipsius Societatis, idque ita ut in ea re statutis in Bulla Clementis Papæ VIII « *Quaecumque* » et in Decreto Sacrae Congregationis Indulgentiarum dato 8 Januarii, 1861, minime adstringatur.

Nunquam vero Congregatio aliqua *Primæ-Primariæ* aggregatur quae vel a Sancta Sede jam indulgentias obtinuerit vel alteri Archiconfraternitati sit aggregata.

2. Eæ Sodalitates in omnibus Ecclesiis, Collegiis, Seminariis aliisque locis piis erigi possunt pro scholaribus aliisque Christi fidelibus; atque in singulis Ecclesiis, Oratoriis, etc., non una tantum, sed etiam plures pro personarum frequentia vel qualitate.

3. Omnes Sodalitates sive Congregationes, quæ *Primæ-Prima-*

riæ Romanæ aggregari desiderant, aliquod Beatæ Mariæ Virginis festum vel mysterium in titulum suum assumant eamque in Patronam peculiarem sibi eligant. Nihilominus etiam alius titulus secundarius sive Patronus adjungi sive retineri potest.

4. Singulis Congregationibus præsit *Sacerdos* ab Ordinario loci rite constitutus. Qui in officio suo exequendo ut plurimum a magistratu quodam a Sodalibus electo adjuvatur. De cujus magistratus eligendi ratione, officiis, etc., consulantur precum libri qui in usum Sodalium vulgati sunt plurimi.

5. Sodalitatum quæ per diversas orbis partes eriguntur statuta pecuniaria, sive localia, si quæ sunt, Ordinario loci, id est, Episcopo ipsi vel Vicario Generali ad id delegato, sunt proponenda, ut ea approbet, Sodalitatem canonice erigat, aggregationem ad Primariam Romanam commendet et Præsidem Sodalitati erectæ assignare dignetur.

Atque hæc omnia hujusmodi litteris ab Episcopo peti possunt:

Revme et Illme Dñe,

N. N., motus desiderio promovendi et dilatandi devotionem erga Beatam Mariam Virginem, humiliter petit a Te, Revme et Illme Dñe:

1) Ut Congregationem juvenum (vel virorum ...) sub titulo Beatæ Mariæ Virginis Annuntiatae (vel Immaculate Conceptæ ...) et S. Aloysii (vel S. Stanislai, S. Josephi ...) in ... erigas, approbando simul ejusdem statuta hisce litteris inclusa;

2) Ut Rev. Dom. N. N., Parochum, (vel Capellanum) ejusque successores constituas Congregationis Praesidem;

3) Ut Congregationem ita erectam Praeposito Generali Societatis Jesu pro aggregatione ad Primariam Collegii Romani commendare velis.

6. Ereptione canonica et commendatione ab Episcopo obtentis, impetrandum est a Præposito Generali Societatis Jesu ut ipsam Congregationem Primariæ Romanæ aggreget. Quod quidem in hunc fere modum fieri potest:

Adm. Rev. Pater,

Quum Revmus Dñus N. N., Episcopus N., Congregationem juvenum studiosorum (vel virorum, vel ...) sub titulo Beatæ Mariæ Virginis Annuntiatae (vel Immaculate Conceptæ, vel ...) et S. Aloysii (vel S. Josephi ...) in Ecclesia S. (vel Capella S. Seminario

etc.) loci dioecesis canonice jam erexerit, eamque pro aggregatione ad Primariam Collegii Romani Congregationem benigne commendaverit, prout documenta hisce litteris adnexa testantur *, infrascriptus orator, ejusdem Congregationis Præses, Paternitatem Tuam humiliter rogat ut dictam Congregationem Primariæ Collegii Romani Congregationi aggregare velis cum communicatione omnium Indulgentiarum et gratiarum eidem concessarum.

N. N.

*Revmo P. Generali S. J., Roma,
via di S. Nicola da Tolentino, 8.*

Si vero Episcopus (statutis peculiaribus, si quæ fuerint, approbatis) Congregationis erectionem a Præposito Generali fieri maluerit, in litteris ad eundem dirigendis erectio et aggregatio simul petendæ sunt, adjuncto Episcopi testimonio et commendatione. — Formula litterarum tunc erit hæc:

Admod. Rev. Pater,

*Quum infrascriptus orator, N. N., Congregationem juvenum (vel puellarum, vel ...) sub titulo Annuntiationis (vel Immaculatae Conceptionis, vel...) Beatae Mariæ Virginis et S. Aloysii (vel S. Josephi, vel...) in Ecclesia S. N. (vel in Capella S. N. in Seminario) loci dioecesis constituere desideret, Rmo Dño N. N., Episcopo N., statuta ejusdem peculiaribus jam proposuit atque ab eo consensum et approbationem pro ejusdem erectione et aggregatione obtinuit (prout documentum hic adjunctum testatur) **. Quare idem orator Paternitatem Tuam humiliter rogat ut dictam Congregationem erigere erectamque Primariæ Collegii Romani Congregationi aggregare velis cum communicatione omnium indulgentiarum et gratiarum eidem concessarum.*

N. N.

*Revmo P. Generali S. J., Roma,
Via di S. Nicola da Tolentino, 8.*

DE SODALIUM COOPTATIONE

1. Litteris demum (erectionis et) aggregationis a Præposito Generali acceptis, Sodales cooptari possunt.

2. Qui in Sodalitatem cooptari desiderant ut plurimum nisi peracto aliquo probationis tempore non recipiantur. In eo quidem temporis spatio, si per Congregationis statuta localia ita provisum

* Adjungendum est scilicet documentum erectionis canonice vel ejus exemplar (copia) simul cum commendatione Episcopi pro aggregatione perticienda.

** Sufficit nimirum adjungere documentum quo Episcopus consensum pro Congregatione a Præposito Generali erigenda et commendationem pro ejusdem aggregatione testatur.

sit, jam ad officia Sodalium communia admitti possunt; in Sodalitatis vero magistratum non eligantur.

3. Sodales, si commodè fieri potest, recipiantur die aliquo Beatæ Mariæ Virginis sacro, et eo quidem ritu et pompa quæ in libris in Sodalium usum vulgatis describuntur. Probe vero advertendum formulam: *Ad majorem Dei gloriam* (vel aliam similem), quæ ipsa in Sodalitatem receptio pronuntiatur, non a Sodali qui Praefecti munere fungitur, sed a Praeside ipso per Ordinarium constituto, vel ab ejus delegato legitimo, esse proferendam.

Romæ in Congregatione *Prima-Primaria* Præses, postquam fideles se formula consueta Beatissimæ Virginis consecrarunt, eosdem his verbis recipit:

Ego ex auctoritate Adm. Rev. P. Praepositi Generalis Societatis Jesu vos in Beatissimæ Virginis Mariæ ab Angelo salutatae Congregationem Primam-Primariam recipio atque omnium Indulgentiarum participes efficio; et nunc quidem nomina vestra referantur in album Congregationis, in aeternum vero scripta sint in coelis.

Quibus dictis, Præses, acceptis candelis a Sodalibus ante se genuflexis, receptionis testimonia singulis tradit, hæc dicens:

Accipe has patentes litteras, quibus assertus es Beatæ Mariæ Virginis filius; sed tu melius moribus ac pietate te ejusdem filium exhibe. Interim, te cum Prole pia benedicat Virgo Maria.

Tum eis bene precatur. Quo facto, a Secretario eis libelli distribuuntur quibus Sodalitatis preces et regulæ continentur.

Ad tollendam omnem dubitationem, monemus in solemni receptionis ritu non omnia esse plane necessaria, immo, stricte loquendo, sufficere ut certa voluntas tum ejus qui recipitur tum ejus qui illum recipit signo aliquo exeterno sit manifestata. Præterea inscriptio nominis novi Sodalis in librum Congregationis nunquam omitatur.

4. Sodales ut plurimum a Præsidi ipso per Episcopum constituto recipiantur. Attamen recentis memoriae Leo Papa XIII, Rescripto Sacrae Congregationis Indulgentiarum dato die 23 Junii, 1885, præmissa sanatione omnium adscriptionum cum quolibet defectu peractarum, omnibus harum Congregationum Præsidibus benigne permisit ut, ex rationabili causa, alium sibi Sacerdotem (qui, verbi gratia, majoris sollemnitatis causa invitetur) substituere possint ad recipiendos fideles qui adscribi desiderant, ad benedicenda numismata et alia Præsidum munia exercenda.

Quominus absentes in Sodalitatem cooptentur, Decretis Sacrae

Congregationis Indulgentiarum datis diebus 13 Aprilis, 1878, et 26 Novembris, 1880, generatim prohibetur; conceditur tamen Congregationum Moderatoribus eorumque delegatis ut, in casibus singularibus, dispensare possint a statuta forma inter praesentes, ac absentes etiam per singularem seu extraordinariam exceptionem rite adscribere.

5. Ut erectio et aggregatio gratis omnino, nulla mercede exacta, praestantur, ita pro inscribendis quoque Sodalibus per se nihil exigi potest praeter ea quae, secundum statuta illius loci, approbante Episcopo, in expensas pro foliis vel libellis inscriptionis, ornamentis Oratorii, etc., deputantur. (Vide Instructionem de Congregatione *Bonae Mortis*, pag. 55, lit. g).

6. Praesidibus singularum Congregationum plurimum commendatur:

a) Ut testimonia receptionis typis imprimi curent, quibus in altera folii parte brevis indulgentiarum elenchus, statuta Congregationis et ordo officiorum adjungantur ad quae Sodales singulis vel alternis hebdomadis conveniunt;

b) Ut librum qui *Congregationis liber* dicatur provideant in eoque describantur:

1. Primo loco litterae approbationis ac consensus Episcopi;

2. Diploma erectionis et aggregationis seu ejus breve compendium;

3. Statuta Congregationis;

4. Nomina singulorum Sodalium, addito die quo quisque in Congregationem est cooptatus;

5. Decisiones graviore ipsius magistratus atque insigniores Sodalitatis eventus.

QUAEDAM A SACRA INDULGENTIARUM CONGREGATIONE DECRETA

1. In iis regionibus ubi conventus Sodalium hebdomadarii diebus ferialibus utilius habentur, in quibus tamen Sodales, quominus ad Sacramenta Poenitentiae et Eucharistiae accedant, laboribus impediuntur, vel ubi alia rationabilis causa obtinet, ad eam indulgentiam lucrandam sufficit ut Sodales aliquo intra hebdomadam die — praecedenti vel eodem die peccata confessi — ad Sacram Communionem accedant atque in Capella Sodalitatis preces prae-

scriptas persolvant. (Leo XIII, Rescripto Sacrae Congregationis Indulgentiarum 27 Aprilis, 1887).

2. Quod attinet ad prædictas pias preces effundendas, non requiruntur preces speciales præter illas quae a Sodalibus una simul recitari solent in conventibus hebdomadariis, dummodo communes illæ preces intentione ad mentem Summi Pontificis dirigantur.

3. Indulgentiæ conventibus hebdomadariis concessæ non ita sunt intelligendæ ut, si conventus non qualibet hebdomada, sed quolibet quarto decimo tantum die vel bis in mense habeantur, eo ipso indulgentiis careant. (Leo XIII, Rescripto Sacrae Congregationis Indulgentiarum 29 Julii, [26 Aug.], 1893).

A. M. D. G.

Romae, in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, die 2 Februarii 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

20.

2 Februarii, 1907.

Instructio de Congregationibus Bonæ Mortis rite instituendis.

STATUTA QUAEDAM GENERALIA

1. *Finis* hujus Congregationis in eo situs est, ut fideles ad mortem quam felicissime obeundam rite disponantur per jugem Passionis Christi memoriam ejusque publice privatimque recolendae studium, ac imprimis per vitam recte christianaeque institutam.

2. *Exercitia communia.* Sodales conveniunt vespere in Ecclesiam Congregationis singulis feriis sextis vel diebus Dominicis, vel saltem semel vel bis in mense, atque exposito Sanctissimo Sacramento, concione vel instructione vel meditatione de sacratissima Passione Domini nostri vel de doloribus Beatissimæ Virginis sive de quatuor novissimis excitantur ad disponendos seipsos ad mortem pie obeundam atque vitam suam recte instituendam. In eundem finem preces fundunt communes, in quibus memores sunt sociorum tam morbis afflictorum quam vita defunctorum.

3. *Bona opera sociis valde commendanda* hæc fere sunt: ut frequenter Sacramentis utantur, maxime diebus quibus ad exercitia communia Congregationis in Ecclesiam conveniunt; ut semel in mense vel saltem aliquoties in anno diem (maxime illum qui ab ipsa Sodalitate ad id est deputatus) integrum in eo consumant, ut se ad mortem pie obeundam disponant; ut etiam diebus ferialibus sanctissimo Missae Sacrificio devote assistant; ut opera misericordiae exerceant, infirmos invisant, atque procurent ut mature ultimis Sacramentis recreentur; ut mortuos pie ad sepulcrum deducant, pro eis orent; ut pœnitentiæ operibus Christo patienti et Matri dolorosæ se conforment; ut precibus se invicem ad mortem pie obeundam adjuvent.

RATIO ERECTIONIS ET AGGREGATIONIS

1. Hujusmodi Congregationes in omni Ecclesia pro omnibus utriusque sexus fidelibus institui possunt.

2. In erigendis atque aggregandis his Congregationibus diligenter ea observari debent quæ hac de re per felicis recordationis Clementem Papam VIII in Constitutione « *Quaecumque* », data die 7 Decembris, 1604, præscripta atque Decreto Sacræ Congregationis Indulgentiarum dato die 8 Januarii, 1861, accuratius sunt hoc modo determinata:

a) Quod unica tantum Confraternitas ejusdem instituti et generis institui et aggregari possit in Ecclesiis tam sæcularium quam regularium;

b) Quod id fiat de consensu Ordinarii et cum litteris testimonialibus ejusdem;

c) Quod Confraternitati institutæ vel aggregatæ expresse et in specie communicentur privilegia et indulgentiæ Ordini (Archiconfraternitati) instituenti vel aggreganti nominatim concessa, non vero ea quibus per privilegium communicationis gaudet;

d) Quod statuta Confraternitatum examinentur et approbentur ab Ordinario loci et ab eodem corrigi possint;

e) Quod gratiæ et indulgentiæ Confraternitati communicatæ prævia cognitione Ordinarii dumtaxat promulgentur;

f) Quod Confraternitas eleemosynas excipiat et eroget secundum formam per Ordinarium præscribendam;

g) Quod litteræ erectionis et aggregationis gratis omnino ac nulla prorsus mercede, etiam a sponte dantibus, sub prætextu quoque meræ eleemosynæ, accepta expediri et concedi possint, et solummodo titulo expensarum pro pergamenâ, scriptura vel impressionis stipendio, sigillorum expensis, chorulis, cera, Secretarii Notarii que labore vel mercede aliisque omnibus eam quantitatem quæ non excedat summam scutatorum sex monetæ Romanæ in

Italia, et extra Italiam non excedat summam libellarum (vulgo *francs*) triginta pro singula institutione vel aggregatione vel confirmatione, recipere liceat;

h) Quod singula hic mandata et expressa in omnibus suis partibus fideliter observentur, secus institutiones vel aggregationes et communicationes privilegiorum et indulgentiarum nullius sint roboris et momenti, et quilibet Superiorum atque Officialium privationis officiorum quæ obtinent atque inhabilitatis ad illa et alia in posterum obtinenda poenam eo ipso incurrant, quæ ab alio quam Romano Pontifice remitti non possit.

N. B. Leo Papa XIII, Rescriptis Sacrae Congregationis Indulgentiarum datis die 16 Septembris, 1882, et 21 Martii, 1885, benigne permisit ut etiam plures Bonæ Mortis Congregationes in eodem loco erigantur, atque diploma nostrum erectionis et aggregationis a communiter præscripto diversum retineatur.

3. Congregationum quæ per diversas orbis partes eriguntur statuta peculiariora sive localia, si quæ alicubi adjicienda videantur, originalibus statutis supra recensitis sunt conformanda, quantum temporum locorumque conditiones suadebunt.

Quæ quidem statuta Ordinario loci, id est, Episcopo ipsi vel Vicario Generali ad id delegato, sunt proponenda, ut ea approbet, Congregationem canonice erigat ejusque aggregationem ad Primariam Romanam commendare et Præsidem Congregationi erectæ assignare dignetur.

Haec omnia litteris sequentis tenoris ab Episcopo peti poterunt:

N. N., quo efficacius fideles sibi commissos impellat ut se per vitam rite institutam ad mortem pie beateque obeundam disponant, humiliter petit a Te, Rev^me et Ill^me Dñe, ut Congregationem Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis ac Beatissimæ Virginis Mariæ, ejus Genitricis perdolentis, vulgo Bonæ Mortis nuncupatam, in Ecclesia S. ... loci ... canonice erigas, approbando simul ejusdem statuta hisce litteris adnexa; deinde ut Rer. D. (Parochum, Capellanum ...) ejusque pro tempore successorem constituas Congregationis Præsidem; tandem ut Congregationem ita erectam Præposito Generali Societatis Jesu pro aggregatione ad Congregationem Primariam Romæ in Ecclesia sanctissimi Nominis Jesu institutam commendare velis.

4. Erectione canonica et commendatione ab Episcopo obtentis, impetrandum est a Præposito Generali Societatis Jesu ut ipsam Congregationem Primariæ Romanæ aggreget. Quod hoc fere modo peragi potest:

Adm. Rev. Pater,

*Quum Revm̃us Dñus ... Episcopus Congregationem sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis ac Beatissimae Virginis Mariae, ejus Genitricis perdolentis, vulgo Bonae Mortis nuncupatam, in Ecclesia S. loci dioecesis praedictae canonice jam erexerit eamque pro aggregatione ad Primariam Romae in Ecclesia sanctissimi Nominis Jesu constitutam benigne commendaverit, quemadmodum documenta hic adnexa testantur *, infrascriptus orator, ejusdem Congregationis Praeses, Paternitatem Tuam humiliter rogat, ut dictam Congregationem Primariae Bonae Mortis Congregationi in Ecclesia sanctissimi Nominis Jesu Romae constitutae aggregare velis cum communicatione omnium indulgentiarum et gratiarum eidem concessarum.* N. N.

*(Revmo P. Generali S. J., Roma,
Via di S. Nicola da Tolentino, 8).*

5. Si autem Episcopus sive loci Ordinarius (statutis peculiaribus, si quae fuerint, approbatis) etiam Congregationis erectionem a Praeposito Generali (qui hac quoque facultate pollet) fieri maluerit, in litteris ad eundem dirigendis erectio et aggregatio simul petantur, adjuncto Episcopi testimonio et commendatione. — Formula litterarum tunc erit haec:

Adm. Rev. Pater,

*Quum infrascriptus orator, N. N., Congregationem sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce morientis ac Beatissimae Virginis Mariae, ejus Genitricis perdolentis, vulgo Bonae Mortis, in Ecclesia S.... loci.... dioecesis.... constituere desideret, Revmo Dño.... Episcopo.... statuta ejusdem peculiaria jam proposuit atque ab eo consensum et approbationem pro ejusdem canonica erectione et aggregatione ad Primariam Romanam obtinuit, prout documentum hic adjunctum testatur **.*

Quare idem orator Paternitatem tuam humiliter rogat ut dictam Congregationem erigere erectamque Primariae Bonae Mortis Congregationi in Ecclesia sanctissimi Nominis Jesu constitutae aggregare velis cum communicatione omnium indulgentiarum et gratiarum eidem concessarum.

N. N.

*Revmo P. Generali S. J., Roma,
Via di S. Nicola da Tolentino, 8.*

* Adjungendum scilicet est documentum erectionis canonicae vel ejus exemplar (copia) simul cum commendatione Episcopi pro aggregatione a Revmo P. Generali peragenda.

** Sufficit nimirum adjungere documentum quo Episcopus consensum pro Congregatione a Praeposito Generali erigenda et commendationem pro ejusdem aggregatione testatur.

DE SODALIUM RECEPTIONE

1. Litteris demum (erectionis et) aggregationis a Præposito Generali acceptis et Episcopo, ut indulgentias cognoscat, praesentatis, Sodales cooptari possunt.

2. Qui quidem ut plurimum a Præsidi ipso per Episcopum constituto recipiantur. Attamen recentis memoriae Leo Papa XIII, Rescripto Sacrae Congregationis Indulgentiarum dato die 23 Junii, 1885, præmissa sanatione omnium adscriptionum ad singula hæc Sodalitia hucusque cum quolibet defectu peractarum, benigne indulsit pro nostra Congregatione ut id muneris a Præsidi, ex causa rationabili, alteri Sacerdoti possit demandari. Inscriptio vero in catalogum sociorum semper requiritur. Quominus absentes in Congregationem cooptentur, Decretis Sacrae Congregationis Indulgentiarum datis diebus 13 Aprilis, 1878, et 26 Novembris, 1880, generatim prohibetur; conceditur tamen Congregationum Moderatoribus eorumque delegatis ut, in casibus singularibus, dispensare possint a statuta forma inter praesentes, ac absentes etiam per singularem seu extraordinariam exceptionem rite adscribere.

3. Ut erectio et aggregatio gratis omnino, nulla mercede exacta, praestantur, ita pro inscribendis quoque Sodalibus per se nihil exigi potest praeter ea quae, secundum statuta illius loci, approbante Episcopo, in expensas pro foliis vel libellis inscriptionis, ornamentis Oratorii, etc., deputantur.

4. Præsidibus singularum Congregationum plurimum commendatur:

a) Ut testimonia receptionis typis imprimi curent, quibus in altera folii parte brevis indulgentiarum elenchus, statuta Congregationis et ordo officiorum adjungantur ad quæ Sodales singulis hebdomadis vel mensibus conveniunt;

b) Ut librum qui *Congregationis liber* dicatur provideant, in eoque describantur:

1. Primo loco litteræ approbationis ac commendationis Episcopi;
2. Diploma erectionis et aggregationis seu ejus breve compendium;

3. Statuta Congregationis;

4. Nomina singulorum Sodalium, addito die quo quisque in Congregationem est cooptatus;

5. Decisiones graviores ipsius magistratus atque insigniores Sodalitatis eventus.

A. M. D. G.

Romae, in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, die 2 Februarii, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

21.

25 Februarii, 1907.

Indicuntur Suffragia pro Fundatore et Benefactoribus Collegii Omahensis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Certiolem facio R.^{am} V.^{am} de pia morte Illustrissimi Domini Joannis A. Creighton, Collegii nostri Omahensis in Provincia Missouriana Fundatoris. Qui pietatis ac religionis causa tam praeclara in Nostros liberalitate usus est ut priores suas largitiones, propter quas Fundator munificus merito est renunciatus, non multo ante quam e vivis excederet, nova atque ingenti donatione cumulas voluerit. Proinde curet R.^a V.^a ut, ex Constitutionum praescripto, Sacerdotes omnes Sacra tria faciant, qui vero Sacerdotes non sunt, totidem coronas recitent. Quae quidem non modo pro tanto Fundatore defuncto offerantur, sed simul etiam pro ejus familiae defunctis, insignibus ejusdem Collegii Benefactoribus.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 25 Februarii, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

22.

25 Februarii, 1907.

Quomodo præparanda Societatis consecratio Sancto Joseph.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Quum ex Decreto septimo postremæ Congregationis Generalis, die 21 Aprilis Societas universa Sanctissimo Patriarchæ Joseph se consecrare debeat, etsi non dubito quin R.^a V.^a nihil omissura sit quod ad id devotius ac fructuosius peragendum conferre posse putet, unum tamen R.^{ac} V.^{ac} a me proponendum duxi, quod ad rem valde utile futurum existimo. Curandum nempe est ut Nostri omnes ad tanti momenti opus quam optime instructi accedant; quare proxime ante eum diem non modo privatis sed communibus etiam piis exercitationibus, vel novendialibus vel saltem triduanis, sedulo se comparent. Quod efficacius fiet, si per domesticas adhortationes vel per apta meditationis puncta omnes excitentur. probeque edoceantur quid potissimum, quasque ob causas, per ejusmodi Consecrationem sibi proponat Societas. Quæ duo tum ex ipsis Decreti septimi verbis, tum ex Consecrationis formula, ad calcem libelli Decretorum typis edita, perspicui facile possunt.

Sed aliæ præterea afferri poterunt peculiaries causæ, propter quas censuerunt Patres Congregati confugiendum nobis esse ad tutissimum Sancti Joseph patrocinium. Et primo quidem, ut qui ex divina ac perpetua Jesu et Mariæ consuetudine tam eximiis omnium virtutum incrementis auctus est, interiorum atque spirituales Nostrorum vitam contra invalescentem ad externa effusionem sic tueatur ut viri evadamus omnes vere ac solide pii atque spirituales, quales vocatio nostra postulat et Sancti Patris Ignatii Exercitia informant. Secundo, ut Sanctæ Familiæ, quam tantopere veneramur, Gubernator constitutus, Societatis nostræ familiam contra periculosam hujus ætatis licentiam arctissimis sanctæ obedientiæ, fraternæ caritatis legumque nostrarum vinculis semper conjunctam servet et contra alia quævis imminuentia pericula protegat. Tertio, ut Christi Jesu Custos fidissimus, quem toties experti sumus de juventute nostra multiplicanda ac provehenda apprime sollicitum, operariorum ac novitiorum penuriam, qua complures Provinciæ et Missio-

nes laborant, novis atque egregiis subsidiariorum manipulis supplere ac firmare non desinat. Quarto demum, ut Christi Domini Nutritius providentissimus non paucas Domos nostras, Provincias et Missiones, gravi inopia vel æris alieni difficultate affictas, solita sua cura ac liberalitate sublevet ac recreet.

Haec igitur, ut usui esse possint iis quibus committetur Nostorum præparatio, velit R.^a V.^a cum Domorum Superioribus communicare, quum ad eosdem scribet de meliori modo quo ejusmodi Consecratio facienda videatur in singulis suæ Provinciæ Domibus, non sine solemnī Sanctissimi Sacramenti expositione. Sperandum enim est fore ut Nostri, quo certius noverint ac secum consideraverint quīnam reapse sit verus hujus Consecrationis scopus, eo promptiori atque alacriori animo eam quisque sit peracturus. Quod si ita fit, equidem dubitare non possum quin Societas nostra ex tanto Sancti Joseph patrociniō fructum perceptura sit uberrimum ac lætissimum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die 25 Februarii, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto..

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

Universae Societatis Jesu Sancto Joseph Consecratio

(die 21 Aprilis, 1907).

Beatissime Patriarcha Joseph, quem hodie christiani populi omnes Deprecatorem suum invocant, Patronum optimum proclamant: ad Te supplices accedimus et nos, ad Te confugimus omnes Societatis Jesu filii, ut uno animo unoque ore nostram in Te singularem venerationem ac devotionem testemur: utque Societas nostra universa, quae Sacratissimis Jesu et Mariae Cordibus sese jam dudum devovit, pari etiam pietatis sensu Tibi devotam se profiteatur.

Te igitur, Beatissime Joseph, hoc ipso Patrocini tui festo die, coram Rege ac Duce nostro Jesu et Beata Virgine Maria, Sponsa tua ac Matre nostra, nos omnes quotquot per orbem sumus Societatis Jesu Sodales, maxima qua possumus fiducia, peculiarem totius Societatis et cujusque nostrum Patronum solemnī ritu adoptamus ac praedicamus, Tibi nos omnes penitus devovemus, Tibi nostra

omnia perpetuo dicata ac consecrata volumus. Tu vero, benignissime Joseph, e regio gloriae tuae solio propitios oculos tuos et paternum cor tuum ad nos converte, preces nostras audi, votis annue, et Societatem nostram in firmissima fide et clientela tua constitue. Esto jam nunc Dominus et Princeps Societatis nostrae, quae re ac nomine Christi Jesu familia et possessio est. Tu eam ut tuam posside, ut tuam gubernas, promove et custodi, quemadmodum Sanctissimam Familiam tuam custodisti. Tu carissimos Juvenes nostros, qui in spem Societatis et numero et sanctitate crescant, vehementer excita, ut Christum Jesum intime cognoscant, unice diligant, enixe imitentur. Tu Operariis, Magistris atque Scriptoribus nostris eam doctrinae et virtutis copiam impetra qua Deiparae Virgini, Sponsae tuae, quam plurimos comparent filios Christo Jesu simillimos. Tu dilectos Fratres nostros Coadjutores tua pietate, humilitate et caritate informa, ut domestico Societatis famulatui eam impendant operam quam tu curandae Sacrae Familiae tuae impendisti. Tuo exemplo ac praesidio, Superiores nostri cum Christo Domino conjuncti vivant, subditos suos sicut filios ament, mansuete regant, benigne tractent, eosque perfectionis Societati nostrae propriae ac majoris Dei gloriae studio inflamment. Te demum, vir juste et fidelis, Joseph, qui Jesum Puerum ex Herodis manibus eripuisti, impense rogamus ut Societatem nostram, a te protectam, nulla unquam inimica vis nullaeque insidiae labefactare valeant; neque Nostrorum quemquam a summo Regis Ducisque nostri Jesu amore avertere unquam possint. Tu nos omnes serva et tuere in vita, Tu bonus ades et solare in morte, ut inter suavissimos Jesu et Mariae tuosque amplexus animam reddamus, tuoque tandem et Jesu et Mariae aspectu jucundissimo sempiternum perfruamur. Amen.

23.

31 Martii, 1907.

Relatio de Causis Beatificationis et Canonizationis nostrorum Servorum Dei quae modo pertractantur.

- I. QUINAM EST PRAESENS SINGULARUM CAUSARUM STATUS ET QUAENAM PRO EARUNDUM PROGRESSU TUM ROMAE TUM ALIBI ACTA SUNT POSTREMIS NOVE ANNIS.

Anno 1897, quinque tantum causae Societatis agebantur, scilicet Ven. Claudii La Colombière, Martyrum Angliae, Martyrum Si-

nensium, Ven. Juliani Maunoir, et Servi Dei Aloysii Solari. Praesenti anno causae ad triginta numerantur, scilicet, praeter illas quinque, Beati Bernardini Realini, Beatae Mariannae a Jesu, Ven. Josephi Anchieta, Ven. Aloisii Lanuza, Ven. Josephi Pignatelli, Ven. Ludovici a Ponte, Ven. Gonsalvi Silveira, Ven. Emmanuelis Padial, Ven. Francisci del Castillo, Martyrum Tunkinensium, Martyrum Aethiopiae, Martyrum Canadensium, Martyrum Aubenacensium, P. Pauli Capelloni, P. Petri Cayron, P. Bernardi de Hoyos, P. Antonii Criminali, P. Stephani Lefevre, P. Philippi Jeningen, P. Petri Josephi de Clorivière, P. Pauli Gin hac, P. Sebastiani Vieira et Sociorum Martyrum, P. Marcelli Mastrilli et Sociorum Martyrum, P. Juliani Nacaura et Sociorum Martyrum, P. Antonii Rubino et Sociorum Martyrum; quibus addi debent causa Martyrum Hungariae, quae, reassumpta anno 1898, ad exitum Beatificationis feliciter deducta est anno proxime elapso, necnon causae Ven. Bellarmini et P. Olivaint cum Sociis, quae, licet nondum reassumptae, remotis tamen obicibus, brevi denuo pertractari spes est.

Acta in triginta causis ab anno 1898 ad praesens usque sunt sequentia:

1. *B. Bernardini Realini.* - Obtentum decretum pro reassumptione causae ad Beatificationem et comparata medicorum judicia ad novos processus Apostolicos conficiendos.

2. *B. Mariannae a Jesu.* - Praeter decretum reassumptionis, ut supra, confecti jam tres processus Apostolici super novis miraculis a Sacra Congregatione Rituum rite aperti et ad transcribendum traditi.

3. *Ven. Claudii La Colombière.* - Habita quatuor Congregationes super virtutibus, quarum exitus fuit decretum a Summo Pontifice promulgatum circa virtutes Venerabilis in gradu herōico. Inde confecti tres processus Apostolici super miraculis, et comparata et typis impressa advocati positio cum medicorum judiciis.

4. *Martyrum Angliae.* - Confectus processus additionalis pro dilatis et praetermissis in superioribus processibus; acta perquisitio scriptorum omnium quadringentorum Martyrum eorundemque revisio, et habita approbatio.

5. *Martyrum Sinensium.* - Apertus processus informativus Sinensis, et confecta ab avvocato positio, et typis tradita; habitus processus pro revisione scriptorum eorumque approbatio; constructus processus Sinensis super non cultu.

6. *Ven. Juliani Maunoir.* - Apertus processus Apostolicus super virtutibus; confecta et typis tradita positio advocati; constructi tres processus Apostolici super miraculis; aperti et jam in italicum sermonem versi et transcripti.

7. *Servi Dei Aloisii Solari.* - Confecta et typis tradita positio pro introductione causae; habita revisio scriptorum eorumque approbatio.

8. *Ven. Josephi Anchieta.* - Constructus novus processus Apostolicus super miraculis; Romae apertus et transcriptus; confecta et typis tradita positio advocati cum medicorum judiciis.

9. *Ven. Aloisii Lanuza.* - Actum cum Episcopis Siciliae et cum Sacra Rituum Congregatione ad obtinendam dispensationem pro altero processu Apostolico; sed hucusque res e voto non successit. Habita nova recognitio exuviarum Venerabilis ab Archiepiscopo Pa-normitano.

10. *Ven. Josephi Pignatelli.* - Actum immediate cum Summo Pontifice Leone XIII ut vellet suspensionem causae a Pio IX impositam abrogare et, amotis difficultatibus, concessa petitio. Hinc re-assumptus processus Apostolicus et ad exitum deductus; confecta positio advocati pro Congregatione anteparaeparatoria super virtutibus, quae habebitur anno proximo; habita a Sacra Rituum Congregatione recognitio corporis in Ecclesia Sancti Nominis Jesu.

11. *Ven. Ludovici a Ponte.* - Confecta ab avvocato et typis tradita positio super miraculis una cum judiciis medicorum.

12. *Ven. Gonsalvi Silveira.* - Inventus inter documenta Archivii Postulationis vetus processus Apostolicus super martyrio, qui perditus putabatur et, per dispensationem Summi Pontificis ad quosdam formae defectus supplendos, pro obtinenda Beatificatione admissus.

13. *Ven. Emmanuelis Padial.* - Confecta ab avvocato positio super virtutibus in gradu heroico.

14. *Ven. Francisci del Castillo.* - Confectum typisque traditum Summarium omnium processuum super virtutibus in gradu heroico.

15. *Martyrum Tunkinensium.* - Inventus vetus processus informativus in tabulario Sacrae Congregationis de Propaganda Fide; habita a Summo Pontifice dispensatio a quibusdam formalitatibus; confecta et typis tradita positio advocati pro introductione causae; habita revisio scriptorum eorumque approbatio; confectus processus in Tunkino super non cultu.

16. *Martyrum Aethiopiae*. - Traditi Sacrae Rituum Congregationi veteres processus informativi super martyrio et cultu nunquam praestito; confecta et typis tradita positio. Multis superatis difficultatibus, habita Congregatio pro introductione causae et obtentum decretum; habita perquisitio scriptorum eorumque approbatio; confecta et typis tradita positio super non cultu; de re disceptatum in Congregatione, et habitum decretum approbativum; transmissae litterae remissoriales ad conficiendum processum Apostolicum, qui modo construitur; typis editus liber ad repellendas accusationes et calumnias Martyribus et Missioni Aethiopicae Societatis impositas; quo perlecto, Sacra Congregatio recessit a proposito habendi Congregationem particularem ad praedictas accusationes et calumnias discutiendas.

17. *Martyrum Canadensium*. - Ambagibus et cunctationibus sublatis, confectus tandem aliquando processus informativus super martyrio, apertus Romae et ad transcribendum vertendumque traditus.

18. *Martyrum Aubenacensium*. - Inventus in Tabulario publico (*Archivio di Stato*) Romae antiquus processus informativus, qui deperditus putabatur jam inde a tempore Alexandri VII, et ob cuius defectum causa ulterius progredi nequibat; admissus a Sacra Rituum Congregatione, et confecta typisque edita positio pro introductione causae.

19. *Patris Pauli Capelloni*. - Constructi processus informativi Neapoli et Ferentini, Romae aperti indeque confecta et typis edita positio super introductione causae; habita perquisitio scriptorum eorumque approbatio.

20. *Patris Petri Cayron*. - Constructus processus informativus, Sacrae Congregationi traditus et apertus.

21. *Patris Bernardi de Hoyos*. - Constructus processus informativus super non cultu; confecta et typis edita positio super introductione causae; habita perquisitio scriptorum eorumque approbatio.

22. *Patris Antonii Criminali*. - Constructus processus informativus super martyrio ex veteribus documentis; confectum summarium: sed non affulget spes causam ad felicem exitum deducendi, nisi nova et efficaciora documenta inveniantur.

23. *Patris Stephani Lefevre*. - Confeciti processus informativi in duobus Vicariatibus Sinensibus super fama sanctitatis et super non cultu; Sacrae Congregationi traditi et aperti.

24. *Patris Philippi Jeningen.* - Constructi processus informativus et super non cultu; aperti et typis edita positio pro introductione causae; habita perquisitio scriptorum eorumque approbatio.

25. *Patris Petri Josephi de Clorivière.* - Constructus processus informativus Parisiis super fama sanctitatis; sed ob Galliarum turbas nondum ad exitum deductus.

26. *Patris Pauli Ginhac.* - Constructi jam quatuor processus ordinarii super fama sanctitatis et virtutibus; quorum duo jam Sacrae Rituum Congregationi traditi, alii duo proxime tradentur.

27. *Patris Sebastiani Vieira et Sociorum Martyrum.* - Inventus vetus processus informativus super martyrio et iterum transcriptus.

28. *Patris Marcelli Mastrilli et Sociorum Martyrum.* - Vetus processus informativus iterum transcriptus.

29. *Patris Juliani Nacaura et Sociorum Martyrum.* - Inventus in Tabulario Sacrorum Rituum vetus processus iterumque transcriptus.

30. *Patris Antonii Rubino et Sociorum Martyrum.* - Collecta documenta et confecti articuli pro novo processu informativo Manilae conficiendo una cum omnibus aliis Martyribus Japonensibus nondum Beatificatis ex Ordine S. Augustini, S. Dominici et S. Francisci.

His laboribus pro singulis triginta causis hoc ultimo novennio exantlatis addi debent ea quae pro bono causarum in communi peracta sunt, scilicet Tabularii. Bibliothecae, Lypsanothecae Postulationis in ordinem dispositio, et, quia nulli prorsus aderant catalogi, hi pro singulis documentis, libris et reliquiis accurate redacti sunt.

II. QUID EST ROMAE QUOD MULTARUM CAUSARUM PROGRESSUM RETARDAT

Ex hucusque expositis patet Postulationem Generalem Societatis non industriae, non labori pepercisse ut causas jam a longo tempore oblivioni traditas iterum suscicaret et promoveret. Quod vero paucae hucusque ad exitum deductae fuerint, id non desidia nostrae adscribendum vel advocatorum imperitiae, sed et causarum ingenti numero quae hodie Sacrae Rituum Congregationi propositae sunt, et constitutioni ipsi memoratae Congregationis quae paucis admodum constans officialibus. impar est ad plures simul causas pertractandas, ac demum usui qui hodie invaluit pertra-

ctandi causas non quidem juxta antiquitatis vel temporis ordinem a confectione processuum elapsi, sed juxta ordinem certis ex causis per specialem dispositionem Romani Pontificis stabilitum.

III. DE SUBSIDIIS AD CAUSAS NOSTRORUM SERVORUM DEI PROMOVENDAS

Subsidia ad Causas nostrorum Servorum Dei promovendas alia sunt divina, quae a providentissima Dei benignitate maxime pendent; alia humana, quae diligenti hominum opera atque industria comparantur. Prima quidem enixis precibus imploranda atque impetranda sunt, ut Deus Servorum suorum Sanctitatem patefacere et confirmare dignetur argumentis adeo invictis et perspicuis quae Apostolicis Judiciis plenam fidem faciant. Ad haec autem divina subsidia impetranda plurimum confert, si Christi fidelibus singularia Servorum Dei merita ac virtutum exempla optime sint perspecta, unde tantam concipiant erga illos devotionem et fiduciam ut per eorum intercessionem nihil non certo sperent se a Deo obtenturos, etiamsi miraculis opus fuerit. Ne igitur desiderentur divina ejusmodi testimonia a Sancta Sede requisita, non solum Deus impense exorandus est, sed etiam per Servorum suorum vitas apte conscribendas et divulgandas maxima in eosdem devotio et fiducia legitime excitanda, apud eos praesertim quorum peculiari modo interest uniuscujusque Servi Dei glorificatio.

Subsidia porro humana ad Causas Servorum Dei promovendas partim posita sunt in strenuo labore atque studio eorum potissimum quibus ejus rei cura tum in curia Romana tum in Provinciis commissa est; partim vero in corroganda ea pecuniarum vi quam omnino postulant sumptus faciendi sive pro Causis rite instruendis, sustinendis, producendisque ad optatum exitum, sive etiam pro solemnibus Beatorum et Sanctorum suo tempore celebrandis. Hi autem sumptus magni admodum sunt, praesertim quum processus Apostolici conficiuntur; jam tum enim in promptu habenda est ea pecuniae summa, quae sufficiat ad agenda solemnia Beatificationis (50000 fr.) vel Canonizationis (100000 fr.).

Jam vero Causae Societatis nostrae vel nulla habent certa pecuniarum subsidia, vel valde exigua, vel longe minora quam par esset. vel etiam aere alieno obligantur. quemadmodum, primis praetermissis, singillatim de reliquis videre est in sequenti subsidiorum ratione ex authenticis locis fideliter deprompta.

1. *Causae quae aere alieno obligantur*

Ven. Aloisius Lanuza	debet	66. fr ^s .
MM. Hungariae	debent	3239. »
P. Petrus Cayron	debet	80. »
P. Stephanus Lefèvre	debet	375. »
Ven. Julianus Maunoir	debet	138. »
MM. Aubenacenses	debent	262. »
MM. Americae meridionalis	debent	384. »
MM. Japonenses	debent	2464. »
Ven. Gonsalvus Silveira	debet	92. »

2. *Causae quae exigua habent subsidia*

Ven. Josephus Anchieta	habet	2008. fr ^s .
P. Paulus Capelloni	habet	493. »
P. Antonius Criminali	habet	218. »
P. Aloisius Solari	habet	821. »
P. Philippus Jeningen	habet	556. »
P. Petrus Joseph de Clorivière	habet	1196. »
MM. Sinen. et Tonchinenses	habent	396. »
MM. Aethiopiae	habent	761. »
MM. Parisienses	habent	85. »
P. Paulus Gin hac	habet	672. »
Ven. Claudius La Colombière	habet	1145. »
Ven Emmanuel Padial	habet	1392. »
MM. Canadenses	habent	581. »
MM. Angli	habent	9894. »

3. Nonnullae Causae particulares plura quidem habent subsidia quam illae quae modo recensitae sunt, at si unam tantum excipias, quae fere ad desideratam metam pervenit. reliquae omnes multum absunt a copia subsidiorum sufficientium ad Beatificationem vel Canonizationem.

4. Causae in communi habent 4960 fr^s., quae quidem summa satis non esset solvendo aeri alieno priorum Causarum.

Hanc subsidiorum rationem qui consideret, facile intelliget, quam difficulter promoveri possint pleraeque Societatis Causae. nisi earum inopiae opportune subveniatur. Quapropter e re fore visum

est, si de misera Causarum nostrarum conditione oeconomica certiores fierent Praepositi Provinciales et Missionum Superiores, perque eos reliqui omnes Superiores atque Operarii nostri, ut pro re nata id quisque praestet, sive per se sive per alios, quod prudenter possit ad Causas nostras necessariis subsidiis juvandas. Quam multi e Nostris qui se bonis abdicant, de re tempestive admoniti, in aliquod Causarum nostrarum auxilium libentissime venirent! Quantopere etiam gauderent multi Societatis Benefactores, si quid contribuere possent ad promovendas nostrorum Servorum Dei causas, de quarum penuria nemo est qui eis verbum faciat!

Optandum igitur est ut haec relatio ubique apud Nostros publici juris fiat et per annuas Provinciarum litteras typis vulgetur; unde non solum verus Causarum nostrarum status omnibus probe cognitus sit, sed Causae ipsae validioribus adjumentis firmentur, quibus efficacius promoveri possint, tum etiam Beatificationes et Canonizationes facilius celebrari valeant sine tanto Provinciarum incommodo.

N. B. Subsidia, quae offerantur, ad Procuratorem nostrum Generalem ita sunt mittenda, ut clare intelligatur, voluerintne donantes certae cuidam Servorum Dei Causae an omnibus communiter Causis nostris opem ferre.

Romae, 31 Martii, 1907.

24.

19 Maji, 1907.

Decretum Erectionis Domus Professae Valentinae in Provincia Aragoniae.

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

OMNIBUS QUORUM INTEREST SALUTEM IN DOMINO SEMPITERNAM

Quemadmodum Collegia in Societate scholis habendis instituta sunt, sic Domus Professae reliquis Societatis ministeriis obeundis. In Domibus nempe Professis puritas atque integritas Instituti nostri praecipue elucescere debet, adeo ut, omissa scholarum cura, per absolutam religiosae disciplinae ac paupertatis nostrae custodiam, non modo suae quisque Nostrum saluti ac perfectioni totus vacet, sed etiam in aliorum salutem atque perfectionem impense incum-

bat. Quare vix nata Societas in Domo Professa, tametsi ad Collegia regenda undique expeteretur, nihil tamen carius habuit quam ut Professorum Domus, ubi fieri posset, quam primum instituerentur, ejusque rei studium III Congregatio Praeposito Generali summo-pere commendatum voluit. Quo factum est ut antiqua Societas, auctis in dies Domibus Professis, nativa sua vita ac virtute longius latiusque floreret. Dehinc, anno 1758, Romae postremum congregata, nec multo post ubique terrarum supprimenda, gravissimis adhuc verbis decrevit Domos Professas fovendas esse et pro viribus conservandas.

Revixit postea, Deo favente, Societas, ejusque Congregationes Generales XX et XXII, majorum vestigiis insistentes, Domorum Professorum erectionem apprime laudarunt et commendarunt. At vero tanta consecuta est temporum iniquitas ut pleraeque Provinciae, e suis sedibus exturbatae vel mox exturbandae, nedum de novis Domibus Professis condendis, de perpaucis jam restitutis conservandis ne cogitare quidem potuissent. Quare Congregatio XXIV vehementer dolendum censuit quod jam diu nulla in tota Societate existeret Domus Professorum. Id autem quia magna ex parte subsidiorum penuriae tribuendum videbatur, ne Societas universa Domibus Professis diutius careret, Congregatio XXV consulendum putavit Summum Pontificem numquid obstaret Domorum Professorum paupertati quominus Missarum ac Ministeriorum stipendiis ex privilegio Societati concessis juvantur, quamdiu solis eleemosynis sustentari non possent. De re itaque Beatissimus Pater a Nobis rogatus, die 29 Januarii hujusce anni, negavit omnino Sanctitas Sua quidquam obstare, quin etiam se prorsus non videre affirmavit cur membra quaevis Societatis nostrae, quae unam ac veram familiam constituit, si penuria laborant, precariis ejusmodi stipendiorum subsidiis, salva Instituti nostri paupertate, sublevari nequeant.

Hoc Nos gravissimo Sanctae Sedis oraculo edocti planeque securi, animum in omnes Societatis Provincias intendimus atque studiose circumspectimus quatenus ex primariis nostris Residentiis in Domos Professas converti facilius possent. Quum vero Residentia Valentina Provinciae Aragoniae tum Nobis tum Patribus Assistentibus videretur prae omnibus ad rem paratissima — amplam namque Domum obtinet, debito Patrum et Fratrum numero peraccommodam, et villam Exercitiis tradendis aptissimam, utramque domestica suppellectile bene instructam, cum pristinae Domus Professae

Templo, piorum civium sumptibus pulcherrime restituto, in quo Societatis ministeria nostraeque Congregationes mirifico fructu celebrantur — jam una fuit tum Nostra tum Patrum Assistentium persuasio Residentiam Valentinam ad Domum Professam quam proxime accedere, atque adeo de ea in Domum Professam erigendam cum Provinciali Aragoniae agi oportere.

Igitur consilio hoc nostro ad Provinciae Praepositum et Residentiae Valentinae Superiorem delato, eoque penitus perspecto probeque perpenso, quum neutri non modo quidquam in mentem venisset quod negotium reapse faceretur, sed etiam professus uterque fuisset nihil sibi suisque Consultoribus gratius acceptiusque factum iri quam ut nova Domus Professa, praetermissis paulatim Missarum ac Ministeriorum stipendiis, solis demum piae admodum civitatis eleemosynis sustentaretur; Nos tanta in Deum fiducia tantoque paupertatis amore majorem in modum recreati, perlubenti animo decrevimus, idque nostris hisce litteris nostrique officii auctoritate decernimus in Domino: Residentiam Valentinam Provinciae Aragoniae, quam deinceps Sacratissimo Jesu Cordi dicatam ac nuncupatam volumus, a die septimo proximi mensis Junii, eidem Divinissimo Cordi sacro, — a quo die decreta haec nostra, postquam in triclinio more consueto publice lecta fuerint, plenum vigorem habitura pronuntiamus, — in Domum Professam legitime a Nobis erectam censi debere, cum omnibus juribus et facultatibus quae Domibus Societatis Professis earumque Praepositis ex Instituti nostri praescripto conceduntur. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, die festo Pentecostes, 19 Maji, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

25.

19 Maji, 1907.

Praepositus Domus Professae Valentinae constituitur.

R. P. ANTONIO IÑESTA

PRAEPOSITO PROVINCIAE ARAGONIAE

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Consultatione habita cum Patribus Assistentibus et expensis R.^{ae} V.^{ae} ejusque Consultorum judiciis, decerno in Domino: P. Jo-

sephum Castella Domus Professae Valentinae Sacratissimi Cordis Praepositum esse constituendum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 19 Maji, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

26.

19 Maji, 1907.

Testimonium litterarum de constituto Praeposito Domus Professae Valentinae.

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

DILECTO IN CHRISTO FRATRI JOSEPHO CASTELLA SACERDOTI EJUSDEM SOCIETATIS SALUTEM IN DOMINO SEMPITERNAM

Cum de tua probitate ac prudentia plurimum in Domino confidamus, Te Praepositum Domus Professae Valentinae Sacratissimi Cordis Jesu eligimus et constituimus, et omnem auctoritatem, gratias et facultates quae secundum regulas Praeposito Domus Professae competunt Tibi conferimus in Nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti: precamurque divinam Sapientiam ut Te in omnibus dirigere et adjuvare ad ipsius honorem et gloriam dignetur. Amen.

Datum Romae, die 19 Maji, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

27.

19 Maji, 1907.

Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Valentinae.

R. P. JOSEPHO CASTELLA

PRAEPOSITO DOMUS PROFESSAE VALENTINAE

CAETERISQUE PATRIBUS ET FRATRIBUS EJUSDEM DOMUS

REVERENDI PATRES FRATRESQUE IN CHRISTO CARISSIMI:

Quod erat commune Societatis Jesu desiderium, pluries in Congregationibus Generalibus expressum, quod tamen Congregationes

XX et XXIV affirmabant « rem sibi videri in praesentibus circumstantiis difficillimam », id, auspice benignissima Dei Providentia, hodierna die obtineri coeptum est, dum Valentina Domus Professa rite constituitur, et spes effulget alias ejus exemplo constituendi.

Faustissimus hic eventus est, atque omnibus Societatis filiis, qui nostrum Institutum debito amore et veneratione prosequuntur, sine dubio gratissimus. Quapropter, postquam humillimas Deo gratias egi, vobis, Reverendi Patres et Carissimi Fratres, ex animo gratulor; quibus divina ejus Providentia concessit primam in hac iniqua temporum conditione Professam Domum restituere et inaugurare, vosque hortor ut pro tanto beneficio meritas etiam bonorum omnium Auctori gratias persolvatis.

At vero, secundum Dei Providentiam, vobis quoque laudis et grati animi testimonium exhibere debeo, quia, vix significato meo consilio Professae Domus apud vos instaurandae, statim non solum id libenter amplexi estis, sed generosam et promptam voluntatem ostendistis ut eadem in Domo, quantum fieri possit, nostrae paupertatis puritas observaretur.

Denique de hujusmodi Domo apud vos instauranda ne quidem cogitare prudenter liceret, nisi ad idem propositum cōspiraret bonorum civium pietas ac liberalitas, qui templum et aedificium ad habitandum vobis opportune pararunt, et deinde necessarias ad Nostrorum sustentationem eleemosynas suppeditant. Erga istos omnes Societatis amicos pro merito benevolentiae gratique animi sensu afficior, et vellem praecipuis saltem benefactoribus dignam suam pietate gratiarum actionem exsolvere; sed quoniam id praestare non licet, Deum rogo ut iisdem centuplum in hoc saeculo reddat, et in aeterna vita ipse sit eorum merces magna nimis.

Rebus in hunc statum adductis, superest ut providentissimi Dei beneficiis et amicorum liberalitati omnes qui istam Domum incolunt et deinceps ad eam vocabuntur ita respondeant ut in tota eorum vita, sicut Praepositi Regula 37 jubet, nostri Instituti puritas praecipue elucescat. Id quidem ante omnia in his quae ad religionem cujusque perfectionem spectant elucere debet; nec solum in evangelicae paupertatis observantia, quae peculiare Societatis Professae ornamentum est, sed in angelicae castitatis cura, in obedientiae excellentia, in orationis studio et in omnibus virtutis exercitiis, quibus ad spiritualem sanctamque vitam nos Societatis Constitutiones informant. Hic est primus nostrae vocationis finis ad ma-

jorem Dei gloriam omnibus quidem Societatis filiis propositus, at vero in Professis Domibus praestantius attingendus.

Ad alterum autem finem, qui in proximorum salute ac perfectione procuranda consistit, eos impensius incumbere oportet qui, obtenta jam spirituali ac litteraria formatione in Domibus Probationis et in Collegiis, bene tandem instructi et parati censentur ut sacrae militiae laboribus et apostolicis ministeriis totos se devoveant. In his autem ministeriis exercendis diligenter providendum est ut illa studiosius amplectamur, vel saltem data occasione non praetereamus, quae nostrae Regulae, majorum exempla et praesentis temporis necessitas maxime commendant: ut, nempe, viri a religione alienati ad christianam veritatem et vitam omni industria alliciantur; ut rudes, pauperes et pueri christiana doctrina excolantur; ut miseri homines in carceribus et nosocomiis detenti caritatis subsidiis sublevantur; ut apostolicae excursions, prout tempus et necessitas ferant, per oppida et pagos instituantur. Omnibus autem animo alte infixum esse cupio illud consilium, quod Praeposito Domus Professae ejus regula proponit: « Magno et constanti animo speret a divina Bonitate suae Domui necessaria subsidia adjicienda, si et Nostri ad quaerendum Dei regnum sibi et proximis serio incumbant, et ipse, ratione indigentiae, nostri Instituti integritatem violari nunquam permittat ».

Hujusmodi vitae apostolicae et vere divinae exemplar perfectissimum ac simul amantissimus patronus sit vobis Sanctissimum Jesu Cor, sub cujus auspiciis ista Domus nascitur et constituitur. Ad vos ea verba pertinent quibus olim suos discipulos hortabatur: « Ego elegi vos ... » « Discite a me ... » « Confidite ... » « Ecce ego vobiscum sum... ». Ejus tota vita, in magna paupertate et laboribus exercita, ad hoc unice intenta fuit, ut caelestis Patris voluntatem perficeret et opus consummaret quod Pater ei commendaverat: suum cibum hunc esse profitebatur, ut Patris voluntatem exsequeretur in humani generis salute et Ecclesiae institutione promovendis. Vos autem sui operis continuatores et suae vitae imitatores egregios habere voluit; non est ergo dubitandum quin eximia suae gratiae dona in Sanctissimi sui Cordis thesauro reposita super vos propensiori liberalitate sit effusus. Hunc ego Auctorem et Ducem nostrae Societatis, suo Sanctissimo Nomine insignitae, suppliciter rogo ut sub peculiari sua tutela Valentinam Domum recipere dignetur et erga eam impleat dulcissimam promissionem in Solomonici templi

dedicatione prolatam: « Elegi et sanctificavi locum istum, ut sit nomen meum ibi, et permaneant oculi mei et cor meum ibi cunctis diebus ».

Eventurum spero ut Valentinae Domus notitia et bonus odor Christi ex ea proveniens per omnes Societatis Provincias diffundatur; et, quemadmodum hujus epistolae initio significavi, confido alias hujusmodi Domos, prout temporum acerbitas permiserit, ejus exemplo esse constituendas: quod erit non exiguus fructus generosae vestrae voluntatis et devotionis ad plenam Instituti nostri observantiam procurandam.

Denique, quamvis pro meo officio omnibus et singulis Societatis Domibus debitor sum, ut iis paternum amorem et sollicitudinem impendam, nihilominus erga Domum Professam Valentianam singulari ratione obligatum me profiteor, ut boni sui status curam geram atque pro ea supplices Deo preces et Sancta Sacrificia offeram. Cujus rei pignus amplissimam, tam ejus Praeposito quam singulis sociis, benedictionem ex animo impertio.

Commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et Orationibus.

Datum Romae, die festo Pentecostes, 19 Maji, 1907.

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

28.

28 Maji, 1907.

Indicuntur suffragia pro R. P. Jacobo Hayes, Assistente Angliae, vita functo.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

R. P. Jacobus Hayes, Assistens Angliæ, hepatico jam dudum laborans morbo in Missione Jamaicensi contracto, nuperrime pernicioso stomachi ulcere conflictari cœpit; ipsa vero media nocte proxima, sacris morientium auxiliis optime instructus, piam ac beatam mortem obiit, ætatis anno 68, Societatis 49.

Aegrotus non solum domesticis sed ipsis etiam medicis religiosæ patientiæ atque obedientiæ specimen dedit. Vixit in Societate erga omnes semper comis et benignus. quo tum Nostrorum tum ex-

ternorum animos sibi mirifice conciliabat. Nobilis ingenii compos ac veritatis cultor eximius, quod verum, bonum justumve putabat, candide constanterque profitebatur. Multa etiam rerum experientia rectoque judicio præditus, compluribus consilio atque opera perutilis fuit; imprimis vero Provinciæ Angliæ, quæ eum duarum ex præcipuis suis Domibus Moderatorem voluit, et Romam misit semel Procuratorem in Congregationem Procuratorum, atque iterum Electorem in Congregationem Generalem XXV, a qua creatus fuit Angliæ Assistens, eoque in munere paucis sane mensibus, sed magno in Societatem studio magnaue fidelitate versatus est.

Quod igitur, jam pridem more receptum, Congregatio IX decreto 21 confirmavit, id R.^a V.^a indicendum curet, nimirum ut singuli suæ Provinciæ Sacerdotes pro ejus anima Sacrum unum faciant, ii vero qui Sacerdotes non sunt, coronam unam cum una Communionem offerant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die 28 Maji, 1907.

R.^{ac} V.^{ac}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

29.

7 Junii, 1907.

Decernitur erectio Provinciæ Mexicanæ.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

UNIVERSIS QUORUM INTEREST SALUTEM IN DOMINO SEMPITERNAM

Quum postremae Congregationes nostrae Generales, ut Provinciarum votis facerent satis, ac praecipua Societatis membra longe inter se dissita arctiori caritatis vinculo conjungerent, suis suffragiis aperte significaverint Missiones nostras transmarinas quae justos Provinciæ numeros fuissent adsecutae, non solum in Provincias erigi posse, sed etiam, mutata rerum temporumque conditione, ad caeteras Europae Provincias magis magisque conformari

oportere; eodem Nos studio inducti, eodemque incitati exemplo, sedulo investigandum curavimus numquid obstaret quominus Provincia Mexicana, quae adhuc transmarinae potius Missionis quam Provinciarum jure regitur, tandem in veri nominis Provinciam erigeretur; quippe quae, praeter Domum Probationis rite constitutam, Collegia habet quatuor, Residentias duodecim, Stationes apud Tarahumaras sex, bonamque copiam juvenum, qui aliis in Provinciis probe informantur; neque caret reliquis vitae nostrae religiosae reiue familiaris praesidiis, quibus optimam faciat sui expectationem.

Habita igitur de gravi hoc negotio debita cum Patribus Assistentibus deliberatione, rogatisque Superioris Provinciae Mexicanae ejusque Consultorum sententiis, quum eorum nemo quidquam obstande putaverit ne optata erectio, quanto citius atque opportunius fieri posset, perageretur; Nos unanimi hac judiciorum consensione firmati nostrique officii auctoritate muniti, post multas ad Deum preces, Mexicanam Provinciam, quae ad hoc usque tempus nomine tenus Provincia nuncupata est, iisdem cum ditione Mexicana finibus circumscriptam, praesentium tenore in veram Societatis nostrae Provinciam erigimus et constituimus, eamque per Nos legitime erectam et constitutam decernimus ac declaramus in Domino, cum omnibus juribus, facultatibus et privilegiis quae Provinciis transmarinis ex Instituti nostri praescripto conceduntur; servata tamen norma a Congregatione Generali XXV, decreto octavo, proposita. Insuper decreta haec nostra, postquam die 15 proximi mensis Augusti, Beatissimae Virgini Mariae in caelos assumptae sacro, in praecipuis saltem Provinciae Domibus more consueto publice ad mensam lecta fuerint, plenum vigorem habitura pronuntiamus.

Quod reliquum est, Deum ac Dominum nostrum enixe precamur ut omnia quae a Nobis per hasce litteras decreta et sancita sunt, firma prorsus et rata de caelo habere dignetur, ac redivivam Provinciam Mexicanam divina sua ope ac tutela adeo foveat et provehat ut antiquae Provinciae Mexicanae, et Sociorum numero et omnium virtutum laude florentissimae, quam maxime possit, veram in dies imaginem referat.

Datum Romae, die festo Sanctissimi Cordis Jesu. 7 Junii, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

30.

7 Junii, 1907.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Mexicanae.

PRAEPOSITO PROVINCIAE MEXICANAE

ET OMNIBUS EJUSDEM PROVINCIAE SOCIIS

REVERENDI PATRES FRATRESQUE IN CHRISTO CARISSIMI:

Legitimam Provinciae Mexicanae erectionem, quae a restitutae Societatis exordio jam meis Praedecessoribus in votis erat, quamque diuturno unius fere saeculi labore praeparare ac promovere conati sunt plures Societatis filii, hodierno tandem die secundum Instituti nostri normam perficere benigna Dei Providentia concessum est.

Omnibus profecto Societatis filiis gratissimus hic eventus est; sed vobis, Reverendi Patres et Fratres carissimi, qui Mexicanae Provinciae quacumque ratione adscripti estis, vobis inquam praesertim faustus et felix hic dies illuxit.

Quapropter vobis paterni animi effusione gratulor, vosque hortor ut in primis humillimas bonorum omnium Auctori Deo gratias mecum agatis. Nec sane paucae sunt gaudii gratique animi causae, si nostrae Societatis in Mexicana ditione resurgentis gesta et variam fortunam breviter recordemur. Inveniemus profecto ab anno ultimi saeculi decimosexto eam maximis semper difficultatibus periculisque ac frequentibus insectationibus conflictatam esse, ita ut, bonis spoliata, sedibus suis expulsa, per varia loca dispersa et ad minimum numerum redacta, vitam aegre traheret et aliquando paene extincta videretur. Sustentabatur nihilominus paucorum Patrum, qui residui erant, prudentia, constanti ac plerumque obscuro labore et spe magnanima. Cujus spei participes erant Praepositi Generales Societatis, qui noluerunt ut Mexicanae Provinciae nomen e nostris catalogis deleteretur. Sustentabatur paterna et vigilantia Dei Providentia, qui afflictis et periclitantibus sociis animos viresque spirituales addebat, ac simul Mexicanae gentis pietatem et ingentem liberalitatem excitabat ut Nostros favore, auxilio, copiosis vitae subsidiis omnique beneficiorum genere prosequerentur: denique, quando tempus ab ipso praestitutum adfuit, novorum filiorum copiam advocavit, quibus aucta potuit hodierna Societas quatuor ad externae juventutis educationem Collegia instituere, plures ad sacra

ministeria Residentias habere, ac montanos Indorum tractus excolendos repetere.

Jucundum profecto et non parum utile esse debet praesentem prosperitatem considerantibus oculos retro convertere, ut, ante omnia, Dei beneficia grato animo recolamus et confiteamur; ut debitam gratiam benefactoribus Mexicanis referamus, ut promeritum laudis testimonium iis Patribus reddamus qui inter maximas difficultates divinae gloriae et Societatis incremento strenuam operam in Mexicana ditione navarunt. Maxima eorum pars jam hujus vitae molestias cum aeterna requie commutavit; sed illi seminant, et vos nunc messem colligitis; illi agrum praepararunt et excoluerunt, et vos in eorum labores introistis.

Haec igitur commemorantes, in vestris bonis gaudemus et gratias Deo agimus, quia, ejus adspirante benignitate, jam illorum laborum diu speratus fructus obtinetur, dum Mexicana Provincia ita ad Instituti nostri normam constituitur ut non solum nomen Provinciae habeat, sed omnia sibi jura vindicet quae transmarinis Provinciis nostris legibus assignantur. Omnes aliae Provinciae, in quarum consortium vocatur, istam recens creatam seu potius restitutam cum gaudio salutabunt, et acclamantes dicent: « Soror nostra es: crescas in mille millia! »

Ego vero Deum rogo ut hoc confirmare dignetur quod operatus est in vobis, et novam Provinciam divinae Bonitatis auxiliis ita fovere pergat, ut pristinae a S. Francisco Borgia institutae florentissimum statum et praeclare facta in dies aemulari videatur. Haec enim eo prosperitatis aliquando devenit ut quadraginta fere Collegia et Seminaria, Residentias vero et Stationes amplius centum numeraret; plures Indorum tribus assiduo filiorum suorum sudore multoque sanguine ad vitam civilem et christianam traductas excoluit, ac denique nulla sive doctrinae sive insignioris virtutis laude caruit. Quod saepe alias, tum vero praesertim omnibus apparuit quum tristissima saeculi XVIII procella complures e Mexicanis Sociis in Italiam ejecit. Quorum memoria adhuc habetur.

Hujusmodi prosperitatis gradum attingere perdifficile quidem est, mutata rerum conditione; sed neque Deus a vobis exigit ut Provinciam habeatis aedificiis, opibus et magno Sodalium numero florentem, neque futuri temporis tranquillitas et felix rerum cursus a nostra solum voluntate et industria pendet. At vero, quidquid evenerit et quocumque res vertent, nemo impedire poterit quominus, bona

majorum exempla imitantes, iis consiliis respondeatis quae Deus habuit in Mexicana Provincia restituenda. Jamvero Dei consilium et voluntas certissime sunt ut nova Provincia non frustra hac dignitate honestetur, sed ut filiorum suorum virtutibus, scientia, laboribus et egregie factis tanti nominis amplitudinem adaequet. Quod quidem obtinebitur, si apud vos vigere pergat et in dies perfectior evadat nostri Instituti observantia, siquidem in ea tota Societatis vita, robor et honor continentur; si unusquisque Sociorum pro virili studeat ad normam se conformare quam S. Ignatius ad instituentem Societatem proposuit et Apostolica Sedes approbavit, « curetque », ut verbis Sancti Parentis utar, « primo Deum, deinde hujus sui Instituti rationem, quae via quaedam est ad illum, semper ante oculos habere, et finem sibi a Deo propositum totis viribus assequi: unusquisque tamen secundum gratiam sibi a Spiritu Sancto subministratam et vocationis suae gradum »; si « omnes », quemadmodum in Constitutionibus jubet, « constanti animo incumbamus ut nihil perfectionis quod divina gratia assequi possimus in absoluta omnium Constitutionum observatione nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda, praetermittamus ».

Sed quamvis ad bonum Provinciae statum singuli privatim Socii conspirare debeant per accuratam nostri Instituti observantiam; peculiarem tamen hujus rei curam et sollicitudinem pro suo officio gerere debent Superiores, eorumque in gubernatione et formatione. Nostrorum auxiliares: Ministri, inquam, Consultores. rerum spiritualium Praefecti et praesertim Novitiorum Magistri, necnon illi quibus nostri juvenes litteris vel scientiis instituendi committuntur. Etenim si omnes hi secundum regulas suorum officiorum proprias, diligentem et constantem operam praestiterint, facile, Dei aspirante gratia, eveniet ut singulis in Domibus religiosa disciplina et orationis ac perfectionis studium vigeant; paupertas ut mater ametur et tanquam Religionis murus custodiatur, praescripta ad angelicae castitatis nitorem observentur, et omnes in sancta obedientia excellere ac insignes evadere conentur.

Ex hac interna hominis formatione ad spirituales vitam et ad solidas virtutes, quae instrumentum cum Deo cōjungunt, derivabitur in nostris studiis serius labor et constantia; in Collegiis indefessa ad juventutis institutionem diligentia et in sacris ministeriis apostolicus zelus, sincerus et fortis, qui magna pro Dei gloria aggre-diatur, et acerba pati non recuset.

Oh! quam Deo accepta et coram hominibus gloriosa erit Mexicana Provincia, si hisce sanctis nostri Instituti documentis ejus filii totam vitam et agendi rationem semper studiose accommodent! Quam fortis etiam ut obstantes difficultates superet, atque inter pericula et inimicorum insectationes quam minimum detrimentum patiatur. Nam, quaecumque institerit temporum acerbitas, praesens vobis semper aderit Dux et Auctor nostrae Societatis Jesus, qui strenuos milites, fidem sibi datam servantes et bonum certamen certantes, non deseret, sed robur et auxilium pugnantibus afferet, pericula avertet, hostium machinationes disjiciet, et, si calamitatem ingruere permittat, in amantissimo suo Corde perfugium dabit et arcem munitissimam. Ejus fidelissimum auxilium experta est Mexicana Societas, quae inter multiplices difficultates adolevit et ad praesentem statum provecta est; idem auxilium spero vobis non defuturum ut « crescatis in illo per omnia qui est caput, Christus ».

Hinc ego vos, Patres et Fratres carissimi, suppliciter commendo. ut de thesauro Cordis sui Sanctissimi super vos gratiae suae divitias benignus effundat, quibus recreati charismata in dies meliora aemulemini. Beatissimam ejus Matrem, in coelum hodie assumptam, simul deprecor, ut sicut in Monte Martyrum nascentem Societatem Jesu in suam tutelam recepit, ita Mexicanam Provinciam, eodem festo die renascentem, peculiari maternae pietatis sollicitudine foveat. Denique Sacrae Familiae praesidi, S. Josepho, cui se tota Societas recenter consecravit, vos confidenter commendo et committo, ut sub ejus potentissimo patrocinio Mexicana Jesu familia augeatur et incolumis conservetur.

Omnibus et singulis novae Provinciae Sociis, tam Superioribus quam subditis, paternam benedictionem peramanter impertio, et commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et Orationibus.

Datum Romae, die festo Sacratissimo Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

Omnium in Xto. Servus,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

31.

7 Junii, 1907.

Decernitur erectio Provinciae Canadensis.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

UNIVERSIS QUORUM INTEREST SALUTEM IN DOMINO SEMPITERNAM

Quum postremae Congregationes nostrae Generales, ut Provinciarum votis facerent satis, ac praecipua Societatis membra longe inter se dissita arctiori caritatis vinculo conjungerent, suis suffragiis aperte significaverint Missiones nostras transmarinas quae justos Provinciae numeros fuissent adsecutae, non solum in Provincias erigi posse, sed etiam, mutata rerum temporumque conditione, ad caeteras Europae Provincias magis magisque conformari oportere; eodem Nos studio inducti, eodemque incitati exemplo, sedulo investigandum curavimus numquid obstaret quominus Missio Canadensis in Provinciam erigeretur, quippe quae praeter duas magnas Domos rite constitutas pro religiosa atque scholastica nostrorum juvenum institutione. Collegia habet tria, Residentias sex, cum apta Exercitiorum Domo, Stationes decem, Missiones apud Indos quatuor, quibus dehinc accedet Missio Alaskensis Borealis extra Anglicam ditionem sita; neque caret reliquis vitae nostrae religiosae reiue familiaris praesidiis. quibus optimam faciat sui expectationem.

Habita igitur de gravi hoc negotio debita cum Patribus Assistentibus deliberatione, rogatisque Superioris Missionis Canadensis ejusque Consultorum sententiis, quum eorum nemo quidquam obstare putaverit ne optata erectio, quanto citius atque opportunius fieri posset, perageretur; Nos unanimi hac judiciorum consensione firmati, Nostrique officii auctoritate muniti, post multas ad Deum preces. Missionem Canadensem, iisdem suis finibus hodiernis circumscriptam, cum adjecta sibi Missione Alaskensi Boreali, quam deinceps a Provincia Taurinensi disjunctam Provinciae Canadensi, id volenti atque optanti, Nos etiam lubentes attributam volumus, praesentium tenore in veram Societatis nostrae Provinciam erigimus et constituimus, eamque per Nos legitime creatam et

constitutam decernimus ac declaramus in Domino, cum omnibus juribus, facultatibus et privilegiis quae Provinciis transmarinis ex Instituti nostri praescripto conceduntur: servata tamen norma a Congregatione Generali XXV, decreto octavo, proposita. Insuper decreta haec Nostra, postquam die 15 proximi mensis Augusti, Beatissimae Virgini Mariae in Coelos assumptae sacro, in praecipuis saltem Provinciae Domibus, more consueto, publice ad mensam lecta fuerint, plenum vigorem habitura pronuntiamus.

Quod reliquum est, Deum ac Dominum nostrum enixe precamur ut omnia quae a Nobis per hasce litteras decreta et sancita sunt, firma prorsus et rata de coelo habere dignetur, novamque Provinciam Canadensem divina sua ope ac tutela adeo foveat et provehat ut quae olim, tam multo Nostrorum sudore exulta et sanguine fecundata, Missio Sanctorum et Missio Martyrum appellari meruit, jam nunc, in Provinciam erecta, ampliori in dies omnium virtutum laude floreat, veramque majorum suorum imaginem referat.

Datum Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

32.

7 Junii, 1907.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Canadensis.

PRAEPOSITO PROVINCIAE CANADENSIS
ET OMNIBUS EJUSDEM PROVINCIAE SOCIIS

REVERENDI PATRES FRATRESQUE IN CHRISTO CARISSIMI:

Illuxit optatus dies quo carissima Missio Canadensis in Provinciam Societatis erecta est. Gratulor vobis omnibus ex corde novaeque Provinciae vestrae faustissima quaeque exopto.

Habetis, Patres Reverendi et carissimi Fratres, quos imitemini in ipsa regione vestra praedecessores. Patres illos Fratresque dico qui, patria relicta, idque saepe sine spe reditus, ipsoque civilis vitae cultu neglecto, inter eos ad majorem Dei gloriam laborarunt qui sive tanti sacrificii pretium animo comprehendere non possent. sive morte tandem afficerent quos amicissimos habere debuissent. Hos igitur tantos viros hodierno die prae oculis habete: horum exem-

plo fortes et orationibus freti, non minora certamina, quamvis in diverso ordine, aggredimini. Nunc quidem deesse potest sanguinis illa effusio quæ fides probetur, quum et hanc forsitan adhuc ab aliquo Provinciae Canadensis socio expectet Dominus Deus noster; nunc cruciatus illi deerunt quibus animus per corpora tentari solebat; sed nunquam, Reverendi Patres Fratresque in Christo carissimi, nunquam deficit in Societate Jesu neque deficiet unquam sive totius corporis sive uniuscujusque membri persecutio. Hanc petivit a Capite nostro Sanctus Pater Ignatius, hanc Caput illud et Societati universae et Ignatio et aliis omnibus donavit. Quid enim aliud est, ut ad vos de vestra re loquar, labor iste improbus quem ponere omnes debetis ut, difficultatibus quae occurrunt superatis, constantiam in via Dei teneatis? Quid aliud est repugnantia ista quae alios erga alios, diversae praesertim nationis, homines affligit? Persecutiones istae sunt quae magno animo patiendas habetis.

In Provincia vestra, Reverendi Patres Fratresque in Christo, occasionem habetis multa, immo prope infinita, pro Ecclesia et pro Deo efficiendi. Duabus enim partibus quum constet Provincia Canadensis, altera multos jam annos habitata, altera quae vix aut ne vix quidem adhuc occupata est, duas Dominici agri partes colendas habetis. Quarum in altera partim viget adhuc antiqua pietas atque floret, partim novae linguae novisque usibus exposita periclitatur jam aut ipsa fides aut solida et catholica devotio. In altera tandem regione nova fere omnia ortum aut sumunt aut brevi sument. Quae cum ita sint, duo vobis accurate praestanda sunt. Uniuscujusque enim regionis usibus, quantum par est, servatis, laborandum est ut, omnibus omnia facti, omnes Christo lucrificatiis. Alterum est ut memineritis semper Provinciae nomen, quod integritatis cujusdam signum est, frustra imponi, si non curetur et maxime foveatur mutua omnium Sociorum Provinciae unio. Hanc igitur, Reverendi Patres Fratresque carissimi, imprimis satagite conservare. In hac curanda martyrium, si necesse fuerit, magno animo patimini, martyrium dico illud quod sine sanguine perficitur. Caritate enim egebitis magna, continua, sui obliviosa, ut maxima illa quae instant pro Deo Domino nostro efficiatis. Prae oculis habere pergite antecessores vestros, Provinciae istius fundatores, et veros Societatis Jesu filios, magna Dei gloria non contentos, ad majorem semper laborasse. Id et vos facite in praegrandi ista regione quae Provincia Canadensis hodie facta est, ut fructuum multitudo atque magnitudo

quos producetis ne sit minus ampla quam terrae quas occupatis. Videte quid sperem.

Reliquum est ut benedictionem meam imo ex corde vobis imperiar, Superioribus et subditis, omnibus et singulis. Benedicat Deus Dominus noster Provinciae novae isti et mihi carissimae Canadensi ad multos annos, ut crescat et floreat et bonum sanctitatis et scientiae odorem ubique terrarum spargat, Deo acceptabilis et hominibus.

Commendo me omnium vestrum Sanctis Sacrificiis et precibus.

Datum Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

Omnium in Xto. servus,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

33.

7 Junii, 1907.

Decernitur erectio Provinciae Neo-Aurelianusensis.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

UNIVERSIS QUORUM INTEREST SALUTEM IN DOMINO SEMPITERNAM

Quum postremae Congregationes nostrae Generales, ut Provinciarum votis facerent satis, ac praecipua Societatis membra longe inter se dissita arctiori caritatis vinculo conjungerent, suis suffragiis aperte significaverint Missiones nostras transmarinas quae justos Provinciae numeros fuissent adsecutae, non solum in Provincias erigi posse, sed etiam, mutata rerum temporumque conditione, ad ceteras Europae Provincias magis magisque conformari oportere; eodem Nos studio inducti, eodemque incitati exemplo, sedulo investigandum curavimus numquid obstaret quominus Missio Neo-Aurelianusensis in Provinciam erigeretur, quippe quae praeter Domum Probationis cum Junioratu rite constitutam, Collegia habet septem, quorum duo inchoata, Residentias sex, bonamque copiam juvenum, qui aliis in Provinciis probe informantur; neque caret reliquis vitae nostrae religiosae reique familiaris praesidiis, quibus optimam faciat sui expectationem.

Habita igitur de gravi hoc negotio debita cum Patribus Assistentibus deliberatione, rogatisque Superioris Missionis Neo-Aure-

lianensis ejusque Consultorum sententiis, quum eorum nemo quidquam obstare putaverit ne optata erectio, quanto citius atque opportunius fieri posset, perageretur; Nos unanimi hac judiciorum consensione firmati, nostrique officii auctoritate muniti, post multas ad Deum preces, Missionem Neo-Aurelianensem, iisdem suis finibus hodiernis circumscriptam, praesentium tenore in veram Societatis nostrae Provinciam erigimus et constituimus, eamque per Nos legitime erectam et constitutam decernimus ac declaramus in Domino, cum omnibus juribus, facultatibus et privilegiis quae Provinciis transmarinis ex Instituti nostri praescripto conceduntur; servata tamen norma a Congregatione Generali XXV, decreto octavo, proposita. Insuper decreta haec nostra, postquam die 15 proximi mensis Augusti, Beatissimae Virginis Mariae in Coelos assumptae sacro, in praecipuis saltem Provinciae Domibus, more consueto, publice ad mensam lecta fuerint, plenum vigorem habitura pronuntiamus.

Quod reliquum est, Deum ac Dominum nostrum enixe precamur ut omnia quae a Nobis per hasce litteras decreta et sancita sunt, firma prorsus et rata de coelo habere dignetur, novamque Provinciam Neo-Aurelianensem divina sua ope ac tutela adeo foveat et provehat ut Missio, quae primos conditores habuit octo illos e Nostris qui, in Floridam vix advecti, animas pro Christo posuerunt, postmodum vero tam multos nacta est strenuos atque impigros vineae Domini cooperatores, jam nunc in Provinciam erecta, ampliori in dies omnium virtutum laude floreat, veramque majorum suorum imaginem referat.

Datum Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

34.

7 Junii, 1907.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Neo-Aurelianensis.

PRAEPOSITO PROVINCIAE NEO-AURELIANENSIS
ET OMNIBUS EJUSDEM PROVINCIAE SOCIIS

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI :

Gratulor vobis ex corde et gratias Deo Domino nostro maximas ago quod Missio nostra carissima Neo-Aurelianensis in Provinciam hodierno die erecta est.

Non possum enim vos celare quantam ego spem conceperim hoc factum ad majorem Dei gloriam valde multum collaturum. In tanta enim regione existentes, ubi tot atque tantae sive urbes sive urbium partes quasi una, ut dicitur, nocte surgere solent, spes est Societatem quoque nostram id incrementi capturam quod ad rem Dei promovendam permultum faciat. Opportunitates igitur vestras, quotquot novae istius Provinciae socii estis, magno animo atque alacri occupate. Quae retro sunt obliti vosque ad anteriora protendentes, patrum vestrorum praeclara facta superate praeclare, eorumque auxilio, quod e coelo dabitur, freti, et exemplum eorum secuti, verbum Dei ubique spargite et fructus vitae aeternae in multis animabus uberes et duraturos colligite.

Haec, Reverendi Patres et Fratres carissimi, non poteritis agere nisi unusquisque vestrum, communi gloria non contentus, in se efficere conabitur quod ad tantum finem requiritur. Mirum enim sane illud est, sed verum, Deum Dominum nostrum spiritualia per homines facere non solere nisi ipsa sua instrumenta spiritualia sint. Spirituales igitur vos estote, idque eo praecise modo qui Societatis nostrae proprius est. Per abnegationem enim sui praeparabit se unusquisque ad usum manus divinae, per eam nempe abnegationem quae obedientia et caritate consistat. Obedientia vos cum Superioribus conjunget, inter vos caritas. Duplex hujusmodi roboris fons, ex capite in membra et inter membra fluens, Provinciam vestram, hodierno die natam, crescere faciet usque ad perfectam aetatem plenitudinis Christi.

Utinam intelligatis, omnes Provinciae Neo-Aurelianensis socii, quantum intersit vos ejusmodi viros esse cujusmodi exopto. Videor enim mihi vos ad maturam jam segetem invitare colligendam, eam dico quae robustos messorum postulat. Hujusmodi igitur estote. Super omnem humanam difficultatem elevati, omnique humano affectu penitus ex corde eradicato, ad altissimum quem proponere vobis potestis scopum intendite.

Non ignoro, carissimi Provinciae Neo-Aurelianensis socii, obstacula servitii divini apud vos non deesse. Provincia vestra, ex variis nationibus composita, homines habet et Nostros et alios qui natura inter se opponuntur. Quam rem in laboribus vestris non potestis negligere neque debetis, caritas enim Dei urgere vos debet ut uniuscujusque indoli studentes, omnia omnibus facti, omnes Christo lucrificare possitis. Inter vos quoque aliarum nationum viros

ita tractate ut omnes sentiant magnam ubique apud vos vigere caritatem, immo, quod majus est et nostrae Societatis ex regula proprium, ut qui alterius nationis sunt eos specialiter in Domino diligatis. Sic autem fiet ut in unaquaque Domo facile sibi quisque videatur, dulcissimum illud, apud Patrem nostrum esse.

Itaque obedientia vos et caritate colligatos atque roboratos invito ad amplum istum agrum Domini novis viribus novoque animo colendum. Non enim sufficit jam languidus quidam vivendi et laborandi modus. Strenuos viros poscit opportunitas vestra eosque qui magna, immo maxima, magno animo et alacritate capebant quique, paucorum quorundam dierum annorumve labore non contenti, ad ampliora semper contendant sive patienda sive agenda, id unum cupientes ut major inde gloria Dei derivetur. En quantum ex Provincia vestra sperem!

Ad quem finem, Reverendi Patres Fratresque in Christo carissimi, omnibus et singulis quotquot novae istius Provinciae, carissimae mihi, socii estis, benedictionem meam paternam multo cum amore impertior. Benedicat vos Omnipotens Deus, Domumque unamquamque et Collegium, Superiores et subditos, ad multos annos conservet et prosperet.

Commendo me omnium vestrum Sanctis Sacrificiis et precibus.
Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

Omnium in Xto. servus,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

35.

7 Junii, 1907.

Decernitur unio Missionum Californiae et Montium Saxosorum.

R. P. JOSEPHO CHIAUDANO
PRAEPOSITO PROVINCIAE TAURINENSIS

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Jamdudum erat in omnium votis ut per novam aptioremque Provinciarum ac Missionum distributionem in America Septentrionali quibusdam incommodis afferretur remedium, simulque provideretur ut Nostrorum labores minori virium dispendio fructuo-

siores existerent; jamque ad negotium tanti momenti ipse praecessor meus, P. Ludovicus Martin, serio animum appulerat, cum morte interceptus rem ad exitum perducere non potuit. Nunc itaque, post multas interrogationes et responsiones ultro citroque missas, adhibitis consuetis consultationibus, id tandem constitutum est quod omnium judicio opportunius videbatur, quemadmodum etiam factis brevi manifestum fiet.

Inter haec pari quoque sollicitudine agendum fuit de Missionibus, quae in America Septentrionali ad istam Provinciam Taurinensem spectant, uti R.^{ae} V.^{ae} notum est: circa quas juxta postremas concordeseque R.^{ae} V.^{ae} suorumque Consultorum sententias, ex judicio quoque Superiorum singularum Missionum eorumque Consultorum, re cum Patribus Assistantibus communicata et probata, post multas preces, haec in Domino decernenda censui, prouti prae-sentibus litteris decerno:

1. Ut Missiones Californiae et Montium Saxosorum una cum parte australi Missionis Alaskanae et duobus Statibus Dakota septentrionali ac meridionali, ad Missionem Buffalensem Provinciae Germaniae hucusque addictis, coalescant in posterum in unam Missionem, cui nomen esto *Missio Californiae et Montium Saxosorum*, quaeque sub regimine unius Superioris ad Provinciam Taurinensem pertineat;

2. Ut pars borealis Missionis Alaskanae a Missione Montium Saxosorum sejungatur, et ad novam Provinciam Canadensem applicata exsistat una cum omnibus suis domiciliis, personis, bonis temporalibus, ac debitorum obligationibus;

3. Ut bini Dakotae Status, septentrionalis ac meridionalis, qui hucusque ad Missionem Buffalensem spectabant, ab ea Missione et Provincia Germanica sejungantur et applicentur ad novam Missionem Californiae et Montium Saxosorum, atque adeo ad Provinciam Taurinensem, una cum domiciliis, personis, bonis temporalibus et debitorum obligationibus;

4. Ut hae dispositiones pro mensa legantur et promulgentur in singulis novae Missionis Domibus, ita ut 1.^a et 2.^a die 15 Augusti hujusce anni effectum sortiantur. 3.^a vero die 1 Septembris anni ejusdem.

5. Denique Reverentiae Vestrae committo ut has dispositiones cum singulis trium Missionum Superioribus communicet, curetque, sive per se sive per novum Superiorem unitarum Missionum, ut col-

latis consiliis cum novo Provinciali Canadensi necnon cum Superiore actualis Missionis Buffalensis, omnia opportuno modo et tempore executioni mandentur.

Interim enixis precibus Deum rogo ut novis his dispositionibus benedicere dignetur, quo ad majorem ipsius gloriam evadant, itemque ad majorem utilitatem et fructum illarum Missionum, omniumque Nostrorum, qui iisdem incumbunt, uti sperare licet, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, die festo Sanctissimi Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

36.

7 Junii, 1907.

Epistola ad Patres et Fratres Missionis Californiae et Montium Saxosorum.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Paterna caritas ac sollicitudo qua vos omnes et singulos in Domino complector, quaeque jam ab exordio suscepti mei muneris me efficaciter impulit ad consilium antea incoeptum perficiendum de istis Missionibus in unam colligendis; eadem mihi auctrix est, Reverendi Patres ac Fratres in Christo carissimi, ut propitiam hanc solemnemque vobis occasionem vos alloquendi penitus non praetermittam.

Ac re quidem vera, haec eadem trium Missionum, Californiensis scilicet et Montium Saxosorum et Alaskae Australis in unam amplioremque Missionem collectio, quam hac ipsa die tam secundis ominibus cernimus auspicatam, quemadmodum vobis omnibus justii gaudii novaeque spei argumentum merito praebet, ita mihi quoque verba suppeditat quibus vos potissimum adhortatione simul et consolatione prosequatur.

Etenim perspicuum vobis esse reor, Patres Fratesque optatissimi, in tam gravi uniendarum istarum Missionum negotio me eo praecipue spectasse ut unica per id exorta Missio, optimis quibusque

singularum Missionum commodis opportunissime aucta, unitate regiminis donata sociorumque mutua virium conspiratione validior effecta, alacriori quoque cursu contendere posset ad nobilissimam illam assequendam metam quae hominibus Societatis nostrae in tam amplis arduisque regionibus non sine magna omnium expectatione proposita est; sicque ut ad praestantiorē stabilioremque formam transmitti possit sese pedetentim compararet. At quo id certius faciliusque consequamini, maxime opus est ut omnes pro sua quisque parte sedulam conferatis opem, ex qua spectabilis haec atque exterior in unum Missionis corpus coagmentatio magis magisque solidetur et ultimo perficiatur per ipsorum animorum intimam artissimamque consensionem; atque adeo quemadmodum, ut verbis utar Apostoli, *unum corpus* estis effecti, ita vigeat in vobis omnibus *unus* atque idem *spiritus*, cum *eadem* sit quoque *spes vocationis vestrae*, nimirum peculiaris finis toti Missioni communiter propositus, ad quem collatis viribus prosequendum paterna Superiorum providentia praesentibus hisce dispositionibus vos advocat et instruit.

Itaque, Patres ac Fratres mei dilectissimi, tametsi explorata vestra virtus novis aculeis exstimulari non egeat, mihi tamen deesse nolo quin illud praecipua cura intentisque animis per hanc praesertim occasionem prosequendum commemorem. quod ceteroquin semper et ab omnibus observandum Sanctus Parens Ignatius gravissimis Constitutionibus inculcavit: ut scilicet « Idem sentiamus, idem, quoad ejus fieri potest, dicamus omnes, juxta Apostolum ». Quae quidem praescriptio, uti probe nostis atque ex ipsius Sancti Fundatoris consitutis perspicue patet, non modo ad sententiarum diversitatem in doctrinis speculativis propulsandam spectat, verum etiam ad iudiciorum de rebus agendis discrepantiam avertendam extenditur, utpote quae mater esse solet discordiae et inimica unionis voluntatum. Neque enim admodum difficile est ut inter ipsius Societatis nostrae sodales, quamquam ad unum omnes (quod Dei beneficium est) uno eodemque impellantur majoris divinae gloriae promovendae desiderio, nihilominus sive ob ingeniorum variam naturam, sive ob contractas vi peculiaris institutionis consuetudines, sive ob alias quasvis rationes, non satis conveniat quoad aestimationem aliquorum mediorum eorumque usum, itemque quoad peculiare quoddam procedendi agendique rationes caeteraque id genus varia, quibus ad finem ipsum sit pertingendum. atque adeo in

varia scindantur studia, dum scilicet alii, exempli causa, plus tribuunt alicui ministeriorum generi, alii vero alteri; quidam plus huic systemati fidunt, quidam vero illi. Usuvenit enim quandoque ut qui ad perditorum hominum ac praesertim infidelium animas lucrandas multum afficiuntur, eo quod etiam praeclaros inde fructus referre soleant, non aequè deferant diuturnis improbisque laboribus erudiendae in Collegiis juventuti insumptis, tantasque Nostrorum operas vix non deperditas conquerantur; aliis e contra opinantibus atque in tantum id genus ministeriorum extollentibus ut pauperum rudiumque Indorum curam minoris facere videantur quam par est. Jam quis non videat quam foret hujusmodi sentiendi diversitas ac studiorum varietas non modo a genuino Societatis spiritu longe remota, sed ipsis quoque ministeriis nostris multum infesta atque perniciosa! Quicumque enim vel leviter Instituti nostri rationem perspectam habet, probe novit quanta animorum magnitudo aequè ac promptitudo requiratur a Nostris ad quodlibet ministeriorum genus amplectendum, quanta quoque voluntatis indifferèntia ad eorum unumquodque adeundum vel seponendum, itemque ad ea aut his aut illis modis provehenda, prouti ex Superiorum praescripto injungitur. Unde nil mirum quod Sanctus Societatis Fundator gravissimis verbis mandaverit ut ea quam dixi animorum conjunctio ac mutua judiciorum conformitas et diligentissime curaretur a singulis, et pari diligentia ea quae ei adversantur per Superiores non permitterentur. Noverat enim providentissimus Parens quanta esse soleat hac in re humana fragilitas, aliunde vero, sive ob naturam et multiplicitatem operum prosequendorum, sive ob ingeniorum varietatem, praesentiebat nec raras nec leves Nostris quoque occasiones ejusmodi non defuturas. Idcirco non qualibet cura contentos nos esse voluit, sed ad magnam nos excitavit diligentiam et sollicitudinem, Apostolicae memor sententiae: « Solliciti servare unitatem spiritus in vinculo pacis ».

Quo facto, uti animadvertit idem S. Parens Ignatius, duplex idque non minimum assequemur commodum: ut scilicet « juncti invicem fraternae charitatis vinculo melius et efficacius possimus et divino obsequio nos mancipare et auxilio proximorum impendere ». Melius et efficacius in divino proficiemus obsequio, tum quia plurimum ad conservationem spiritus atque ad ipsius augmentum prodest perspecta Sociorum virtus, quae nunquam elucet magis et comprobatur certius quam ex sincerae caritatis operibus; tum ma-

xime quia Deus, Auctor pacis ac dilectionis, praeclarioribus suae gratiae donis eos cumulare gestit quos viderit toto corde pacem et caritatem sectare. Melius etiam et efficacius in proximorum auxilium incumbemus, quippe solida inter nos pace et caritate fundati promptiores erimus ad magnos adeundos labores pro gloria Dei, quibus praeterea et levius sustinendis et strenuius provehendis, ac demum ad felicem exitum certius perducendis multum accedet virtutis ac roboris ex mutua virium collatione animorumque consensione, juxta illud divinum testimonium: « Frater qui adjuvatur a Fratre quasi civitas firma ». Neque id tantummodo, verum etiam laetitia accedet, qua mirum in modum in ipsis laboribus et levantur animi et ad perseverandum redduntur aptiores, quemadmodum de Machabaeis eorumque Sociis eadem testatur Scriptura, quod sese invicem adjuvabant et « praeliabantur praelium Israëli cum laetitia ».

Atque haec habebam, Fratres mei dilectissimi, non tam commendanda aut inculcanda animis vestris, quam in memoriam revocanda, ut dum hac ipsa die in unius Missionis corpus convenitis, unus etiam vos omnes et suscipiat fraternitatis amor, et ubique contineat et in finem usque augeat et conservet. Quod quidem ut pro voto succedat, amplissimam paterni animi mei benedictionem vobis omnibus impertior; in primis novo totius Missionis Superiori, ut in gravissimo onere suo sentiat se vestra benevolentia et docilitate levatum; singulis deinde localibus Superioribus, ut in partem sollicitudinis vocati pari consolationis munere laentur; omnibus denique ac singulis Patribus ac Fratribus, sive Scholasticis sive Coadjutoribus, ut in suis quisque laboribus magnos experiantur animos et consequantur fructus. Vos omnes in Domino complector, et me Sanctis Sacrificiis et Orationibus vestris commendo.

Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 7 Junii, 1907.

Omnium Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

37.

7 Julii, 1907.

Missio Buffalensis a Provincia Germaniae disjungitur et cum Provinciis Americae Foederatae conjungitur.

R. P. ERNESTO THILL
PRAEPOSITO PROVINCIAE GERMANIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Attente in Domino consideratis quae de separatione Missionis Buffalensis a Provincia Germaniae diu et mature ab omnibus in hoc negotio partem habentibus fuerunt disceptata, post sedulam rei cum Patribus Assistentibus deliberationem et assiduas ad Deum preces multasque in honorem Sacratissimi Cordis Jesu atque coelestium nostrorum Patronorum oblatas Missas, hoc decretum condendum atque promulgandum esse censeo:

I.

Missio Buffalensis a die 1 Septembris, anni 1907, a Provincia Germaniae penitus separata sit et habeatur, sublata qualibet jurisdictione Praepositi Provinciae Germaniae in eandem Missionem et finita pariter omni bonorum temporalium communione inter Provinciam Germaniae et Missionem Buffalensem.

II.

Unaquaeque Domus Missionis Buffalensis cum omnibus suis bonis et debitis inde a die 1 Septembris, anni 1907, illi Provinciae vel Missioni Americae Septentrionalis unita sit et habeatur, in cujus Provinciae vel Missionis territorio sita est.

Qua ratione uniantur:

1. Collegium et Convictus B. Petri Canisii et Residentia S. Annae in civitate Buffalensi cum Provincia Marylandiae—Neo-Eboracensi.

2. Collegium S. Ignatii Clevelandiae, Domus probationis S. Stanislai prope Clevelandiam, Collegium inchoatum S. Joannis Berchmans Toletanum, Residentia Mankatensis, Collegium Sacratissimi Cordis in Prairie du Chien, cum Provincia Missouriiana.

3. Residentia S. Francisci et Residentia Sanctissimi Rosarii in Statu South-Dakota cum Missione Californiae et Montium Saxosorum a Provincia Taurinensi dependente.

III.

In divisione Sociorum qui hucusque in Missione Buffalensi ad Provinciam Germaniae pertinebant, hisce normis standum est:

1. Omnes Sacerdotes post finitum tertium annum probationis (Patres Domus) et Fratres Coadjutores sive in America Septentrionali nati vel naturalizati sive non, a prima die Septembris anni 1907 pertineant ad illam Provinciam vel Missionem ad quam ex numero II hujus decreti spectat Domus cui, die 1 Septembris anni 1907, legitime fuerint adscripti, exceptis duobus Patribus a Patre Provinciali Germaniae ante diem 1 Septembris anni 1907, approbante Patre Generali, in Europam vel Brasiliam vocatis.

2. Omnes Magistri et Praefecti, Scholastici et Patres juniores, qui, studiis absolutis, tamen Tertiae Probationis anno nondum peracto, die 1 Septembris anni 1907, legitime adscripti actu degunt in Collegiis et Residentiis Missionis Buffalensis eidem normae sunt subiecti, quae numero III. 1 hujus decreti de Patribus Domus statuta est, exceptis quatuor Scholasticis a Patre Provinciali Germaniae ante diem 1 Septembris anni 1907, approbante Patre Generali, in Indiam vel Brasiliam vocatis.

3. Omnes Missionis Buffalensis Philosophi, Theologi, Patres, qui anno Scholastico 1906-1907, Tertiam Probationem egerunt, a die 1 Septembris anni 1907 pertineant ad illam Provinciam vel Missionem Americanam ad quam ratione loci nativitatis vel naturalizationis in America Septentrionali pertinent, salvis exceptionibus quas Superior Missionis Buffalensis pro tempore existens, tanquam in hoc a Patre Generali specialiter delegatus, praesertim in favorem Provinciae Missourianae, utpote majoribus oneribus gravatae, ex caritate et aequitate statuerit.

4. Demum omnes Novitii Scholastici et Juniores Missionis Buffalensis in Domo Probationis die 1 Septembris anni 1907 degentes ad Provinciam Missourianam pertineant sine respectu ad locum nativitatis vel naturalizationis, salvis iterum exceptionibus quas Superior Missionis Buffalensis pro tempore existens, tanquam in hoc a Patre Generali specialiter delegatus, forte in favorem Provinciae

Marylandiae—Neo-Eboracensis ex caritate vel aequitate statuendas esse existimaverit.

IV.

Quoad divisionem et communionem bonorum temporalium, praeter ea quae supra numero II hujus decreti statuta sunt, haec in specie sunt servanda:

1. Arca Seminarii Missionis Buffalensis die 1 Septembris anni 1907 transit in Arcam Seminarii Provinciae Missourianae cum onere 100,000 marcarum intra quinque subsequentes annos, a die 1 Septembris anni 1907 computandos, ita Arcae Seminarii Provinciae Germaniae restituendi ut singulis annis 20.000 marcarum absque foenore solvantur.

2. Scholastici qui nunc in Collegio Valkenburgensi student et, post separationem factam inter Missionem Buffalensem et Provinciam Germaniae, a die 1 Septembris, 1907, pertinent, sive ratione nativitatis sive naturalizationis, ad Provinciam Marylandiae—Neo-Eboracensem vel Missourianam vel ad Missionem Californiae et Montium Saxosorum, aut in suam novam Provinciam redeant, aut pro ipsis inde a die prima Septembris solvantur consuetae pensiones Scholasticorum aliarum Provinciarum.

V.

Provincia Germaniae in gratam memoriam et signum caritatis, etiam post separationem factam, omnibus sociis qui in Missionem Buffalensem ante diem 1 Septembris anni 1907 ad Provinciam Germaniae pertinebant solita concedet suffragia, praeter ea quae ab illa Provincia vel Missionem Americae Septentrionalis accipiunt ad quam inde a die 1 Septembris, 1907, pertinent.

VI.

Si quae in posterum superveniat difficultas in casibus particularibus quoad hujus decreti executionem, ad Patrem Generalem erit recurrendum.

Datum Romae, die festo Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi, 7 Julii, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

38.

7 Julii, 1907.

Epistola ad Patres et Fratres Missionis Buffalensis.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

P. XTI.

Paterno meo officio me defuisse putarem, Patres Fratresque in Christo dilectissimi, si una cum decreta Missionis Buffalensis a Provincia Germaniae divisione, nihil ego ad vos mitterem litterarum, unde aliqua vobis accederet consolatio. Atque imprimis illud vobis omnibus persuasum sit me neutiquam latere, nec nisi justas agnoscere praecipuas doloris vestri causas. Disjungitur nimirum carissima vestra Missio a carissima vestra Provincia, cujus curae ac sollicitudini vos ipsos in Societatem vocatos vestraque omnia penitus debetis. Nec disjungitur solum, sed dissolvitur quodammodo pulcherrima vestra Missio Buffalensis, quae vobis tanto extitit carior quanto eam studiosius ac laboriosius excoluistis, majoremque in modum amplificastis ac perfecistis. Pusilla sane initio, tribus tantum constabat domiciliis, quae unum et viginti Socios excipiebant. Nunc vero post annos fere sex et triginta adeo florentem conspicitis ut magnis quatuor Collegiis, ampla Probationis Domo, Residentiis quatuor valde magnis instructa sit, Sociosque numeret propemodum trecentos. Nihil igitur mirum, Patres Fratresque dilectissimi, si a vestra Provincia vestraque Missione, quibus tam arcto veri amoris vinculo eratis conjuncti, non sine intimo pii doloris sensu dissociamini, vosque praesertim, venerandi Patres Fratresque antiquiores, qui in Missione longiori tempore versati estis; nihil enim acerbius amittitur quam quod diutius sanctiusque diligitur. Atqui haec praecipua vestra laus esto, quod, Beati Parentis Nostri Ignatii monitis edocti atque imbuti, etiam piissima vestra vota ac desideria, quibus nihil vobis potius cordi erat, volenti ac jubenti Deo per Societatis Superiores prompto admodum animo offerre atque immolare non dubitastis. Quin etiam, quod perfectae nostrae obedientiae proprium est, Superiorum jussa apud vosmetipsos probare ac defendere diligenter curastis.

Et jure quidem merito, nisi enim causae valde graves adfuissent cur ita decerneretur, nullo unquam pacto de Missione separanda

aut eliminanda cogitatum fuisset. Jam dudum enimvero exoptabatur ut in tota, qua late patet, America Foederata Missiones ac Provinciae nostrae, magnis paulatim incrementis auctae, aptiori atque stabiliori modo ordinarentur, quo singulae, intra certos justosque suos fines constitutae, vires ac facultates suas omnes multo utilius ac fructuosius per se ipsas evolvere atque exercere valerent.

Accedit quod Provincia Germaniae gravissimo sui ipsius onere jam oppressa, sustinendis in posterum tribus magnis Missionibus imparem se prorsus agnoscebat, nec nisi dolenter postulabat ut saltem a procuranda dilecta sua Missione Buffalensi quantocius liberaretur.

Aliunde vero Missio Buffalensis, suis tantummodo viribus relictæ, vix sibi adeo sufficere poterat ut de ea sui juris faciendæ, nedum in Provinciam erigendæ, spes ulla conciperetur. Quare consultius visum est Missionem Buffalensem non uni tantum Provinciae vel Missioni annectere, sed viciniore inter Provincias vel Missiones pro locorum opportunitate dispertire, eisdemque ita conjungere, ut egregia Missionis opera non modo nullum caperent detrimentum, sed aliarum Provinciarum vel Missionum subsidio commodius curarentur ac proveherentur; quo vicissim fieret ut finitimæ Provinciae vel Missiones, tam validas nactæ suppetias, magnopere juvantur, in primis vero Provincia Missouriiana, quæ Japonicæ Missionis, a Sancta Sede nobis commissæ, præcipuam fortasse curam susceptura est.

Quum igitur his aliisque non levis momenti causis tandem factum sit quod jamdiu commune Societatis bonum omnino postulare videbatur, reliquum est, Patres Fratresque dilectissimi, ut, mutata Missionis Buffalensis, non vero vocationis vestrae, conditione, in salutem sanctificationemque vestram non minus quam in alienam omni qua fieri potest ope ac diligentia incumbere pergatis. Summum etiam studium cujusque sit, quocumque fuerit a Superiore vocatus, cuicumque muneri addictus, ut in omnibus se exhibeat verum Societatis filium, cujus est vitam agere in quavis mundi plaga, in quavis Societatis Provincia, in quavis Provinciae Domo, in quavis Domus ministerio, ubi majus Dei obsequium speratur. Et quoniam ex vobis alii adscripti estis Provinciae Missouriianæ, alii Provinciae Marylandiæ—Neo-Eboracensi, alii Missioni Californiæ cum Missione Montium Saxosorum recens conjunctæ, sic in sua quisque nova Provincia vel Missione convivere studeat, non tanquam ado-

ptivus in alienam Domum assumptus, sed uti filius in Domo sua natus, quem ubique terrarum amantissime complectitur Mater nostra Societas, quae una eademque omnium nostrum familia est. Optimos Provinciae et Missionis Praesides Fratresque suavissimos amisistis, optimos alios invenietis Praesides, paternae in vos benevolentiae plenos, aliosque Fratres concordissimos, quibuscum tanta intercedet fraternae charitatis conjunctio, tanta superni amoris necessitudo, ut omnium cor unum unaque anima esse videatur. Atque haec firmissima mea spes est, haec mea maxima vota atque optata, quibus neminem vestrum defuturum confido.

Neque aliud restat, Patres Fratresque in Christo dilectissimi, nisi ut vobis omnibus et singulis, quod de Societate nostra tam bene merita est Missio Buffalensis, non meo solum nomine sed etiam Provinciae Germaniae, cui vos perinde atque ego ipse tot tantaque beneficia accepta referimus, ex animo gratulatus, gratias et agam et habeam maximas, paternamque meam benedictionem peramanter impertiar.

Commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et Orationibus.

Romae, die festo Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi, 7 Julii, 1907.

Omnium Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

39.

16 Julii, 1907.

Nuntiatur Electio P. Hermann Walmesley in Assistantem Angliae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

Quum in Assistente Angliae extra Congregationem Generalem eligendo satisfactum fuerit Constitutioni, P. IX. c. 5. n. 3, et decreto

27, n. 2, Congregationis VI, reliquum est ut R.^{ae} V.^{ae} significem R. P. Hermannum Walmesley Assistantem Angliæ fuisse constitutum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 16 Julii, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

40.

8 Septembris, 1907.

De celebrando primo anno centenario a restituta Societate.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum laeta semper nobis redeat septima Augusti dies, quae secum fert faustissimas Societati nostrae recordationes; his temporibus haec dies multo laetior nobis revolvitur. Monet enim haud ita multo post, idest die 7 Augusti, anni 1914, centesimum adventurum quo Societas, per totum pene terrarum orbem deleta, e suis veluti cineribus, Deo bene favente, excitata est. Si igitur quotannis septimam Augusti diem laeti nanciscimur, summasque imo ex animo gratias Deo solvimus; multo magis decet haud imparatos nos illi tempori occurrere quo centesimus restitutae Societatis annus absolvetur. Si enim magnus fuit antiquorum Patrum ardor in centesimi conditae Societatis anni solemnibus celebrandis; eodem, ne dicam majore, nos officio devincimur. Si enim prima Societatis nostrae institutio fuit maximum Dei et Sanctae Sedis beneficium, non infra saltem connumeranda est ejusdem Societatis restitutio. Ut gratum igitur animum impensamque voluntatem nostram Deo summoque Pontifici testemur, ad tantum eventum ut par est celebrandum, decet illum ita opperiri ut eorum voluntati optatisque in revocanda ad vitam Societate aptius in dies et fidelius obsequamur. Neque diutius expectandum duxi, ut parandis omnibus manum apponamus, si velimus ea exequi quae his meis litteris indicanda judicavi.

Duo enim necessaria sunt ut accommodatam diligentemque prae-

parationem adhibeamus; primum nempe ut beneficii magnitudinem probe cognoscamus et juste aestimemus; deinde vero ut simus *magno animo atque liberali*, sicut loquitur Sanctus Pater noster, prompti scilicet ac parati ut Dei ac Sanctae Sedis expectationi non modo vitae ratione, sed etiam praeclare factis satisfaciamus. Ita enim fiet ut, centesimo anno vertente, omnes istius Provinciae alumni non modo sint renovati spiritu, sed sint revera *primitiae spiritus*. Nam germanum hunc Ignatii parentis spiritum revocatum voluit Pius VII, quum praeclaro benevolentiae testimonio Societatem nostram ad vitam revocavit. Voluit nempe Summus Pontifex ut nova haec acies primae illius virtutem vitaeque sanctitatem referret; et novi socii, primos illos aemulati, Ecclesiae praesto essent ut strenui levis armaturae milites, quocumque mittendi quo gloria Dei et animarum salus postulet; semper prompti ac parati animo ad omnem Pontificis nutum; quibus certum esset pugnare ac mori; qui denique mira illa renovarent quae primis Societatis temporibus Summi Pontifices admirati fuerant. Huc igitur praeparatio nostra spectare debet; viresque nostrae summa contentione dirigendae, ut Provinciae istius Socii omnes, centesimo anno vertente, *primitiae spiritus* et revera sint et manifesto appareant.

I.

Primum igitur, ut beneficii magnitudo quod nobis Societatis instauratione collatum est recte aestimetur, alteque defigatur animo beneficium illud fuisse veluti fontem ex quo innumera alia in nos promanarunt; praeter librum singularem, qui ad centenarium annum celebrandum vulgabitur, et Societatis restitutionem, progressum ac facta praecipua primi huius saeculi summatim describet, — cujus libri exarandi curam ipse jam peritissimo Patri commisi, — decere existimo unamquamque Provinciam et Missionem parare Compendium historicum, quo prima sua origo a restituta Societate, incrementum et status praesens narretur, et quae praeclariora sunt scitu de sequentibus argumentis breviter perstringantur :

1. Institutio spiritualis et religiosa sociorum; scilicet Tirocinium et Tertia Probatio;

2. Eorundem in litteris et scientiis institutio; scilicet Junioratus, Collegia philosophiae et theologiae, studia particularia;

3. Ministeria spiritualia; scilicet Missiones exterae, Missiones urbanae, Missiones per pagos, Exercitia Sancti Patris Ignatii, Ca-

techeses, Congregationes Beatae Mariae Virginis et Bonae Mortis, Congregationes opificum, valetudinaria, carceres, etc.;

4. Ministeria litteraria; scilicet Collegia externorum, Convictus, Collegia scriptorum, praecipui e libris editis;

5. Demum aliqui e sociis magis illustribus vita functis, fundatores, viri beneficentiores et melius de Societate meriti.

Haec si diligenter exarentur et per universam Societatem vultur, primum facile et maximum consequetur bonum. Omnes enim Socii primo statim conspectu intelligent quaenam fuerit primo hoc saeculo nova Societas, et quantum ad Dei gloriam egerit. Sentient omnes quanta ubique fuerit vitae sanctitas; quam impensum religiosae perfectionis studium; quot urbes sacris ministeriis excoltae; quot juvenes ad pietatem litterasque informati; quot homines a vitiis ad virtutis amorem traducti; quot populi ad Christi religionem vocati et ad christianos mores excitati. Ex quo magnam concipient laetitiam, quod ad hanc Societatem et ipsi delecti fuerint, et in tantam bonorum operum partem vocati, et maximos grati erga Deum animi sensus summumque erga Societatem studium concipient.

II.

Ex eodem conspectu maximum alterum consequetur bonum quod magnopere exopto; ut scilicet Dei et Sanctae Sedis votis optatisque plene obsequamur. Fieri enim nequit ut a recta beneficii aestimatione et a grato animo sejungatur sincera voluntas et efficax desiderium amore amore rependendi, et par pari, prout vires suppetant, referendi. Deinde vero unaquaeque Provincia et Missio e conspectu eorum quae supra attigimus consideret quid ad majorem Dei gloriam et animarum salutem fecerit ad hanc usque diem; quid nunc faciat; quid pro suis viribus facere insuper possit; ut hoc generosae voluntatis testimonium Christo et Sanctae Sedi offerat, uti singulare saecularis anni monumentum. Quibus bene perpensis, novas sumat vires magnosque sensus ad ea ministeria et opera quae desint alacriter suscipienda et strenue perficienda; exempli gratia Tirocinii Domos; Collegia Maxima; Collegia Scriptorum; Missiones in ipsa urbe ubi degunt Nostri, et per pagos; Exercitiorum Domos; Congregationes Marianas et Bonae Mortis, sive novas condendo, sive languentes excitando; Missiones exteras, si iis Provincia careat. Potissimum autem ministeria spiritualia promovenda sunt in Residentiis,

quae praesertim *independentes* vocantur, et reguntur ad instar Domus Professae. Eas enim prae primis decet ministeria spiritualia libenter amplecti et strenue persequi, eaque omnia studiose aggredi, quae in Regulis Praepositi Domus Professae tantopere commendantur. Atque utinam plures ex his Residentiis independentibus, et praesertim ex iis quae multa jam habent quibus Domus Professa constituitur, Valentinorum Patrum exemplum imitatae, omnia paullatim componant ut quamprimum Domus Professae erigantur! Haec mea spes est, hoc votum, quod saeculari anno impletum confido.

Nec parum hujus temporis solemnitati conferret, si scriptores Societatis, doctis gravibusque editis libris, varia pertractarent quae tam laetum eventum illustriorem redderent.

Hanc autem, quae sese opportunissimam offert, arripiat occasionem, qua nostris scriptoribus magnum addat animum ad quaestiones quae nunc temporis agitari solent aggrediendas scriptis libris, easque docte et solide pertractandas. Quin immo, ut ejusmodi libri et majori vertant bonae Societatis existimationi, et illam afferant populis utilitatem ad quam Societas nostra spectat et quam Sancta Sedes merito sibi a nobis pollicetur; jucundissimum mihi et gratissimum accidet, si R.^a V.^a, pro virium conditione, vel scriptorum Collegium, si opus sit, in ista Provincia constituat juxta normas traditas a Congr. Gen. XXIV, decr. 19; vel saltem scriptores istius Provinciae firmo stabilique modo designandos et ordinandos curet. Ita enim ex altera parte omnia evenient magis ordinate et opportune pro re nata et quaestionum gravitate et in ephemeridum et commentariorum lucubrationibus, et in conscribendis libris, et in opusculis exarandis; ex altera vero R.^a V.^a magnum sibi levamen et solatium gratulabitur.

Haec sunt quae pro temporis opportunitate magis necessaria existimavi, ut nos ad saecularem novae Societatis annum digne celebrandum paremus. Adsit vero benignissimus Deus inceptis nostris, ac proximis solemnibus coronam imponat: bonus annuens ut Ven. P. Josephus Maria Pignatelli beatorum Caelitum honoribus hoc tempore augeatur. Ipso enim administro usus est Deus ad Societatem restituendam: ipse omnem dedit operam ut novae Societati intemeratum Ignatii Conditoris spiritum transmitteret. Si igitur optatis nostris, Deo bene juvante, satisfiat, et novus nobis addetur animus, quo illius vestigiis fidelius insistamus eodemque spiritu Dei gloriam

provehamus; et licebit novae Societati novum hunc Beatum, uti primitias suas, Deo et Sanctae Ecclesiae offerre.

Curet R.^a V.^a ut hae litterae cum Nostris omnibus istius Provinciae communicentur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Nativitatis Beatae Virginis Mariae, 8 Septembris, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

41.

24 Octobris, 1907.

De Societatis subsidio Sanctae Sedi mittendo.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Oeconomica Sanctae Sedis conditio fit in dies difficilior, eo vel maxime quod *Obolus*, quem vocant, *Sancti Petri* valde imminutus est. Is autem rerum status si diu multumque protrahitur, quanta Sanctae Sedi allatura sit incommoda, nemo non videt. Quare non pauci Antistites virique catholici diversarum regionum deliberare coeperunt quonam meliori modo certa quaedam atque stabilia subsidia Sanctae Sedi parari possent, sive singulis annis offerenda, sive per occasionem dignioris alicujus eventus celebrandi, cujusmodi esset Jubilaeus. Quam etiam ob causam nobis cogitandum fuit an non Societas nostra, quae sua opera atque industria tam multis egenis auxilio est, multorumque erga eos beneficentiam promovet, sive per se ipsam sive etiam per alios, huic Sanctae Sedis penuriae subvenire posset.

Et *per se* quidem non more divitum, quibus magnae sunt opes, sed more pauperum, qui ex sua inopia alios pauperes juvare consueverunt. Societas enim non solum pauperem se profitetur, sed gravem identidem experitur indigentiam in Missionibus, in Resi-

dentiis, in Collegiis sustentandis. Parvum igitur obolum conferre Nostri poterunt, sed magna in Sanctam Sedem pietate ac devotione erogatum, neque ex superfluis pecuniis, sed ex necessariis; uti pia illa vidua, a Christo Domino tantopere laudata, quæ duo solummodo minuta intulit in gazophylacium. Parum etiam nos in singula capita offerre poterimus, sed quemadmodum ex multis pluviae guttulis flumina exundant camposque faecundant, sic ex multis parvis donis a singulis Domibus vel Provinciis collatis minima nostra Societas non modicas pecuniæ summas conficere posset, quas Sanctissimo Patri Nostro, Pio X, sive per Ordinarios loci sive per Patrem Generalem singulis annis et occasionibus extraordinariis, verbi gratia tempore proximi Jubilæi sacerdotalis, humillime et sine ulla ostentatione offerret, *odorem suavitatis, hostiam acceptam, placentem Deo*: ita Paulus de Philippensium oblationibus.

Sed etiam *per alios* posset fortasse Societas non pauca sed multo plura subsidia Sanctæ Sedi comparare, idque triplici fere modo:

1. Per *Collationes* in Ecclesiis nostris, in nostris Congregationibus, in Collegiis nostris indicendas; ubi tamen alias ob pias causas idem fieri solet;

2. Per *Collationes* in ephemeridibus nostris instituendas, quibus publici juris fiant nomina atque dona eorum omnium qui aliquid in Sanctæ Sedis subsidium per easdem ephemerides contulerunt. Quod optimo sane exitu factum videmus in ephemeride *Civilitatis Catholicae*. Id vero si quibus forte in regionibus per similes elucubrationes periodicas fieri nequit, fieret profecto commodius per folia periodica magis popularia, exempli gratia per Nuntium Sacratissimi Cordis vel per Commentaria de Missionibus nostris:

3. Per *Exhortationes* et *Consilia*, quibus fideles ad hujusmodi pium opus opportuno modo inducantur.

Hæc ego omnia Patribus Assistantibus proponenda censui, ut ea bene considerarent, mihi que quid quisque sentiret aperte significaret. Qui, omnibus probe perpensis, quod in œconomica Sanctæ Sedis penuria Societas nostra sive per se sive per alios aliquid levaminis afferre curet omnes uno ore probarunt; de modo autem rei exequendæ, optimum factu duxerunt, si audirentur Provinciarum Præpositi, quibus singularum regionum facultas atque opportunitas apprime perspecta est. Sedulo etiam cavendum putarunt ne ulli propterea detur cujuscumque molestiæ vel justæ offensionis occasio; nec quidquam postulent Nostri ab iis qui huic pietatis officio utcumque satis

fecerunt; nec demum Nostri vel externi ad idem opus pium cum gravi incommodo nimis frequenter aliquid contribuere adigantur.

Quam Patrum Assistentium sententiam equidem omni ex parte ratam habens, R.^{ae} V.^{ae} auctor sum ut cum Consultoribus ad se vocatis meas hasce litteras communicet, eosdemque de iis omnibus rebus certiores faciat, quas illi secum aliquandiu considerare valeant, antequam de utraque re proposita suum ferant iudicium. Postea vero quid sibi, quid suis Consultoribus, quod Provinciam suam spectat, fieri opportunius posse visum fuerit, R.^a V.^a ad me diligenter perscribat.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 24 Octobris, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

42.

18 Novembris, 1907.

Congregatio antepreparatoria super virtutibus Ven. P. Josephi Pignatelli Nostrorum precibus commendatur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTL.

Quum in diem 17 proximi mensis Decembris indicta sit Congregatio Antepreparatoria super Virtutibus Venerabilis Servi Dei P. Josephi Mariæ Pignatelli e nostra Societate, curet R.^a V.^a ut optatissimus hujus Congregationis exitus Nostrorum omnium precibus Sanctisque Sacrificiis peculiarem in modum commendetur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die 18 Novembris, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

43.

3 Decembris, 1907.

Jus commune conceditur tribus novis Provinciis transmarinis, Mexicanæ, Canadensi et Neo-Aurelianensi.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Quum postrema Congregatio Generalis, decreto 8, Nobis potestatem fecerit ut, usque ad proxime futuram Congregationem Generalem, quasvis novas Provincias transmarinas rite erectas iisdem jurbus augere valeamus quibus reguntur reliquæ Societatis Provinciæ in Europa sitæ; ea tamen lege, ut Provinciæ ipsæ transmarinæ id legitime petant, Nosque easdem Provincias ita constitutas communi jure donandas censeamus:

Quum præterea novarum Provinciarum, Mexicanæ, Canadensis, et Neo-Aurelianensis Præpositi, cum suis quisque Consultoribus, aliisque omnibus ad Congregationem Provinciam jus habentibus, unanimi suffragio a Nobis per litteras postulaverit ut, quemadmodum eas ad Instituti nostri normam inter veras Societatis Provincias nuper cooptavimus, sic communi cum aliis omnibus Provinciis jure, si satis idoneas duxerimus, easdem auctas velimus:

Quum demum, omnibus probe perspectis, tum Nobis tum Patribus Assistentibus æqua prorsus ac legitima visa fuerint novarum Provinciarum vota ac desideria; neque ulla suppetat ratio propter quam eisdem concedi nequeant jura omnia quæ transmarinis Provinciis, Marylandiæ—Neo-Eboracensi et Missouriianæ, Congregatio Generalis, XXIV, decreto 9, easdem ob causas concedenda censuit:

Nos idcirco, volentes ut unaquæque ex tribus novis Provinciis rite erectis ampliori qua fas est potestate muniatur, neque aliud potius exoptantes quam majus Dei obsequium majusque Societatis nostræ emolumentum, decernimus in Domino ac pronuntiamus:

Transmarinas Provincias, Mexicanam, Canadensem et Neo-Aurelianensem, non obstantibus Congregationum decretis quibuscumque, sublatisque quibusvis privilegiis atque exceptionibus, ab ineunte anno 1908 sub communi jure constituendas esse ac cæteris Societatis Provinciis penitus æquiparandas.

Noverint igitur omnes quorum interest quæ nostris hisce litteris decernimus ac pronuntiamus, ab ipso primo die proximi mensis Januarii, sub Sanctissimi Jesu Nominis tutela, vim omnem suam ac firmitatem esse habitura effectusque suos omnes ex legum nostrarum præscripto obtentura. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Præsens Decretum semel ubique legendum erit in publica mensa.

Datum Romæ, die festo S. Francisci Xaverii, 3 Decembris, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

44.

14 Decembris, 1907.

Pater Noster gratias agit de gratulationibus sibi factis ob quinquagesimum Societatis annum.

REVERENDI PATRES ET FRATRES CARISSIMI IN CHRISTO:

P. XTI.

Optima nostra mater, Societas Jesu, quæ per quinquaginta annos innumeris me beneficiis cumulavit, modo, adventante quinquagesimo anniversario postquam in ejus gremium receptus sum, novis et præclaris suæ maternæ caritatis documentis et donis me prosequi dignata est. Plurimas ante oculos habeo e singulis ejus Provinciis acceptas epistolas, quæ testantur qualis hac occasione fuerit caritatis et observantiæ erga Præpositum Generalem conspiratio. Hujusmodi enim epistolæ non solum amore plenas salutationes et pia filiorum sensa continent, sed spiritualia etiam dona exhibent quibus eum universæ Provinciæ certatim munerantur: preces nempe, diversa virtutis opera et Sancta Sacrificia pro eo Divinæ Majestati oblata.

Ego quidem, adventante quinquagesimo anniversario mei in Societatem ingressus, non de festivo die agendo cogitabam, sed ejus propinquitatem induci me sentiebam ad recolendos coram Deo annos in ejus domo et familia exactos, ut de acceptis beneficiis gratias persolverem, erratorum veniam poscerem et rationem pararem postremo vitæ die reddendam justissimo Judici, qui est certe munificus beneficiorum auctor, sed erit etiam districtus officii et fidelitatis exactor. Verumtamen, gravissimis licet his cogitationibus occupa-

tus, confluentes undique filiorum gratulationes, pietatis testimonia et spiritualia dona recusare aut frigide excipere non poteram. Erga omnes, propter hanc suæ caritatis effusionem, obligatum me sentio, et debitorem me libentissime profiteor. Omnibus amplissimas gratias ago et habeo, nostræque Societatis supremum Ducem Jesum Christum humillime precor ut de Sanctissimi Cordis sui thesauro tantam pietatem ac liberalitatem remunerari dignetur, prout meus gratus animus exoptat.

Confiteor enim ista filiorum erga communem patrem sensa et pia munera mihi jucunda fuisse, et magnopere a me æstimari. Jucunda profecto fuerunt, quia tota hæc amoris et observantiæ plena gratulatio non homini, sed officio exhibetur; non meæ tenuitati, sed Societatis Præposito deferitur. Exinde autem clarissime intelligitur quanta vigeat in Societate unitas et cum suo capite conjunctio; quam suavia simul et firma existant caritatis et obedientiæ vincula, quibus illa conjunctio perficitur et regitur ad Societatis incolumitatem et robustam vitam conservandam.

Spiritualia vero tot orationum et sacrificiorum subsidia mihi profuse oblata magni a me fieri dixi, quia unius anni gubernatio satis plena documentis fuit ut veritatem, jam aliunde notam, proprio experimento cognoscam atque intimo animi sensu comprobata ac persuasam habeam: bonum, scilicet, Societatis nostræ regimen non solis humanæ prudentiæ præsidiiis obtineri, sed peculiare et constans supernæ gratiæ auxilium necessarium esse. Hanc doctrinam Sanctus Pater Ignatius præmittit in Constitutionum exordio: hanc in postremo earum capite gravissimis verbis inculcat, quæ ad omnium, tam Superiorum quam subditorum, utilitatem repetere libet. *Quia Societas, ait, quæ mediis humanis instituta non est, per ea nec conservari nec augeri potest, sed per gratiam Omnipotentis Dei ac Domini nostri Jesu Christi: in eo solo spem constitui oportet, quod conservaturus ac promoturus sit hoc opus, quod ad obsequium et laudem suam et auxilium animarum inchoare dignatus est. Et juxta spem hanc, primum medium, ad conservationem nempe et augmentum Societatis in suo bono statu, orationum et Sacrificiorum erit ...* Cum hæc omnia alte animo infixæ teneam, mirum non est, si spiritualia subsidia a vobis mihi oblata ad Dei auxilium demerendum, cum lætitia et grati animi sensu excipiam.

Iterum igitur ac sæpius omnibus, tam Provinciarum Moderatoribus quam Domorum Superioribus et privatis gratias ago, et simul

omnes rogo ut pergant eadem caritate mihi suppetias ferre ad Societatis gubernationem, in hac præsertim temporum difficultate, necessarias. Nihil sane ardentius exopto quam ut reliquo vitæ meæ tempore dies vivam plenos fructuosis operibus ad Dei gloriam et nostræ Societatis bonum promovendum.

Omnibus paternam benedictionem peramanter impertio et commendo me vestris Orationibus et Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die 14 Decembris, 1907.

Omnium in Xto. servus,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

45.

14 Decembris, 1907.

De Missione in Aegypto repræsentanda in Congregatione Provinciae Lugdunensis.

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Quum Congregatio Provincialis Lugdunensis postulaverit ut ea pars Provinciae quæ est in Aegypto repræsentetur in Congregationibus Provincialibus, eo modo quo voluerit Pater Generalis:

Quum revera tum sociorum illic degentium numerus tum eorum quibus incumbunt operum (et imprimis quidem utriusque Collegii Alexandrini et Caiensis) præstantia et dignitas suadeant ut illi petitioni satisfiat:

Nos, exquisitis primum de opportuniore modo hujusmodi repræsentationis procurandæ sententiis Praepositi et Consultorum dictæ Provinciae, tum auditis et probantibus Patribus Assistentibus, in Domino decernimus, secundum Congregationis Generalis XXIV decretum 10, ut in Congregationem Provinciale venire possit et debeat unus e duobus Rectoribus Collegiorum Alexandrini et Caiensis. Hic autem modus videtur magis conformis iis quæ in Instituto de patribus vocandis in Congregationem Provinciale statuuntur, et ideo servandus erit, ut, si unus ex illis erit Professus et alter non erit, ille vocetur qui est Professus; si uterque erit Professus aut uterque Coadjutor Spiritualis, ille accedat qui est pro-

motione ad gradum antiquior. Praeterea is qui veniet in Congregationem ingrediatur intra numerum, ut voluit in eodem decreto supra citato Congregatio XXIV.

Datum Romae, die 14 Decembris, 1907.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

46.

18 Januarii, 1908.

De Modernismo cavendo ad normam Litterarum Apostolicarum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Quod a filiis Societatis nostræ, pro sua in Sedem Apostolicam peculiari devotione, jure merito expectandum erat, simul atque decretum Sanctae Romanæ et Universalis Inquisitionis *Lamentabili sane exitu*, necnon Encyclicæ Litteræ Sanctissimi Domini Nostri Pii Papæ X adversus modernistarum errores in lucem prodierunt; id equidem jamnunc, allatis undique nuntiis. magno animi mei solatio non segniter factum esse conspicio. Etenim non solum ea qua par erat religiosa reverentia et obedientia utrumque gravissimum documentum a Nostriis omnibus susceptum est, verum etiam eo intimæ exultationis sensu, eoque maximæ adhæSIONIS affectu qui continuo in externum quoque opus sese prodidit, quemadmodum complures testantur elucubrationes eruditique commentarii in foliis nostris periodicis in singulis quibusque Assistentiis editi. Qua re quantopere ardentibus animi mei desideriis satis fuerit factum reticendum non erat, tum ut sua cuique, ob egregie facta, promerita laus exstaret, tum etiam ut Nostrorum omnium animi magis magisque accenderentur ad perfectam documentorum illorum intelligentiam capessendam. quo efficacius, inimicorum fraudibus detectis, contra ingruentes errores fideles præmunire valeant.

At vero, dum tam commendabili studio incumbimus in salutare opus deterrendi a venenatis pabulis proximos nostros. supervacaneum non fuerit pari cura advigilare ne quid contagionis

hujusmodi intra domesticos parietes permanare contingat. Etenim nullum latet quanto cordis sui dolore Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X nec semel nec obscure conquestus sit, Sacerdotes ipsos ac religiosos modernismi erroribus passim attactos reperiri; quare ut tantum malum averteret illudque in posterum præcaveret, singulari quadam sollicitudine, iteratis vicibus, tum Apostolicis Litteris *Pascendi Dominici gregis*, tum recenti Motu Proprio *Præstantia Scripturæ* dato 18 Novembris, anno 1907, edito, locorum Ordinariis, necnon Generalibus Religiosarum familiarum Moderatoribus districte mandavit ut omni ope adlaborarent ne qua modernismi labes commissos sibi subditos, juniores præsertim, quoquomodo inficeret. Quapropter, etsi non pauca nec levia in postrema Generali Congregatione, decreto 16, in eam rem peropportuno consilio præoccupata fuerint, nec dubium subsit quin Præpositi Provinciarum et Superiores locales muneri suo in re tanti momenti satis admodum sint facturi, nihilominus officii mei esse duxi nonnulla magis enucleate indicare, eaque præcipua ratione observanda inculcare, quæ cum ad omnes generatim spectant, tum vero rectam nostrorum Scholasticorum institutionem propius attingunt.

Ac primo quidem Provinciarum Præpositi, Rectores Collegiorum et studiorum Præfecti diligenter coram Deo considerent ea quæ sub finem Encyclicæ *Pascendi* numeris 1 et 2 præscribuntur, videantque utrum propositæ normæ accurate serventur, tum quoad delectum eorum quibus cura juventutis nostræ formandæ atque instruendæ commissa est, tum quoad discussionem eorum qui sacris initiandi sunt, vel superioribus studiis in Universitatibus Gubernii applicari debent. Itaque sedulo cavendum ne quid quovis prætextu in scholis nostris tradi permittatur, quod veneno doctrinarum modernistarum quomodocumque infectum sit; ac si quis doctrinis ejusmodi, quod Deus avertat, favere deprehendatur, fortiter a docendi munere amoveatur. Provinciales vero in consueta Collegiorum visitatione peculiarem hujus rei rationem exigant, deque ea in elenchis nominatim referant. Curandum etiam ut posthac communem in morem inducatur quod a plerisque Provinciis jam fieri consuevit, ut scilicet mittantur Romam terna exemplaria omnium thesium quæ sive in disputationibus mensuris sive in examinibus philosophorum et theologorum propositæ fuerint. Cum porro de iis agendum erit qui ad sa-

cros ordines promovendi sunt, utantur Superiores ea *vigilantia et severitate*, quam toties Summus Pontifex etiam in aliis litteris commendatam voluit; meminerint agi de re gravissima non solum quod attinet peculiarem Ordinis nostri conservationem, verum etiam universalis Ecclesiae Christi incolumitatem, atque adeo strictam rationem Supremo Judici se esse reddituros de iis quos ad sacros ordines admittendos judicaverint. Itaque Superiores ad quos spectat paterna cum sollicitudine pro viribus hortor ut diligenter observent ea omnia quae in Instituto et a Præpositis Generalibus tam sæpe tamque gravibus verbis de ordinandis habentur præscripta, quæque a piæ memoriæ prædecessore meo P. Ludovico Martin, datis litteris die 24 Aprilis, anni 1904, denuo inculcata sunt; cumque, ex ejusdem præscripto, hæ litteræ in consultationibus de promovendis ad sacros ordines semper prælegendæ sint, toties etiam curandum erit ut de ordinandorum quoque dispositione quoad spiritum modernisticum seria fiat inquisitio. Quoad eos denique qui ad civiles Gubernii Universitates studiorum causa mitti debent, exstat peculiaris Instructio a Sacra Congregatione Episcoporum et Regularium die 21 Julii, anni 1896, edita, quæ licet ad unius Italiae clerum, tum sacularem tum regularem, hucusque cum obligationis onere spectaret, jamnunc per Encyclicas Litteras *Pascendi Dominici gregis* (Partis II numero 2) ad nationes omnes pertinere dicenda est; habetur in Actis Sanctae Sedis tomo XXIX, pagina 359 sqq. Hanc igitur Instructionem Superiores omnes ad quos spectare potest considerent, atque ad ea quæ ibidem pro singulis casibus præscribuntur diligenter sese conformare studeant. Nominatim vero hæc in memoriam revocata volo: a) requiri, ut quis civiles Universitates frequentet, *expressam Superioris Generalis licentiam* (Numero III); - b) non nisi eos ad hæc studia destinandos esse, qui *laudabiliter absolverint integrum cursum tum philosophiæ tum theologiæ a Constitutionibus Ordinis præscriptum* (Numero V); - c) *quique morum integritate et vitæ vere ecclesiasticæ laude præfulgeant* (Numero VI); - d) *maximam autem cautionem esse adhibendam, si qui mittendi sunt ad Universitates in locis ubi nullum adest religiosum domicilium* (Numero IX).

Secundo, Superiorum zelo commendandum esse putavi ut lectioni Nostrorum, præsertim Scholasticorum, diligenter invigilent. Constat enim per scripta cujuslibet generis modernistarum

placita passim circumferri et legentium animis facile insidere; quare facultas hujusmodi scripta, ceterosque libros in Indicem relatos, legendi non nisi rarissime et studiorum necessitate urgente Scholasticis permittenda est: Professorum vero esto contra gliscentes errores discipulorum animos præmunire. Qua in re cavendum est falso quodam nostrorum temporum principio, quo boni quoque interdum decipiuntur, errores nimirum prius esse cognoscendos, quo ad veritatem aditus aptius pateat; at e converso tanquam inconcussum rectæ institutionis axioma retinendum est sapientissimum illud Angelici Doctoris dictamen, mentem veritate prius esse informandam. Præterea a communi usu ubique in Domibus nostris arceantur libri et folia, sive quotidiana sive periodica, quamvis a catholicis hominibus conscripta, in quibus venenum modernistarum doctrinarum quomodocumque lateat. Præcipue vero, quod spectat ad diaria et ephemerides periodicas, Provinciales e singulis Domibus diligenter exquirant quænam Nostri legenda sive communiter sive peculiaribus classibus tradantur, ac si quid deprehenderint quod emendatione indigeat, id continuo corrigere satagant.

Tertio denique peculiaris cura adhibenda erit iis quæ spectant studia Sacrarum Scripturarum. Quum enim temporibus nostris Ecclesiæ hostes magno apparatu auctoritatem Sacrorum Bibliorum infringere nitantur, et periculum non exiguum adsit, quemadmodum experientia docet, ne catholici quoque scriptores, dum ad illam tuendam adlaborant, fucatis adversariorum argumentis illecti, in errores non leves impingant; hinc vehementer commendo ut Nostri omnes, juxta præscriptum Congregationis XXV decreti 14 numero 2, semper præ oculis habeant normas a Sancta Sede hac in re propositas sive in litteris encyclicis Summorum Pontificum, sive in responsis emissis a Pontificio Consilio pro studiis de re biblica provehendis constituto; a quibus utrisque nulli unquam sub quacumque forma, etiam sub prætextu scientificæ investigationis aut dubitationis vel minimum deflectere liceat, aut eas per sinistras interpretationes ad propria sensa detrahere. Nominatim vero, spectata nostrorum temporum necessitate, summopere interest ut ea inerrantia Sacrarum Scripturarum quæ, testibus Sanctis Patribus, ex ipsius inspirationis ratione ducitur, strenue contra modernos errores sarta tecta serventur, nec ulla admittantur doctrinarum commenta quæ, licet ad

divinam originem et inerrantiam sacris libris asserendam exco-gitata esse dicantur, re tamen ipsa non solum iisdem adversan-tur, verum etiam universæ catholicæ traditioni gravissimum vul-nus infligunt. Meminerint ergo Nostri omnes, sive Scriptores sive Professores, cum in omnibus generatim disciplinis, tum maxime in hac materia ex Instituto et Sanctae Sedis voluntate, solidio-rem nos ac securiorem sequi debere doctrinam; eoque minus nobis integrum esse perniciosas illas æque ac falsas sententias amplecti, vi quarum, Ecclesiæ sensu refragante, liceret in sacris libris qui pro historicis habentur errores objetivos admittere, invocata va-ria generum litterariorum indole, dummodo per eos religiosæ ve-ritati nihil depereat. Quod porro attinet usum et applicationem *theoriæ*, quam vocant, *de citationibus tacitis seu implicitis*, stricte omnes sequantur præscripta in responso contenta quod a Pontifi-cia Commissione de re biblica ex approbatione et mandato Summi Pontificis die 13 Februarii, anni 1905, publici juris factum est, at-que adeo nemini fas sit ejusmodi citationes asserere nisi, salvis sensu et judicio Ecclesiæ, post diuturnas seriasque inquisitiones, solidis argumentis evincere possit utrasque condiciones in eo responso sin-gillatim descriptas revera adesse. Caveant igitur Nostri omnes ne maleficas illas doctrinas sive scripto sive verbo tueantur, aut iis sive publice sive privatim se propensos ostendant. Neque cuiquam in con-trarium suffragari potest auctoritas eorum qui forte libros ediderunt tales sententias propugnantes; etenim hujusmodi libri, sive a No-strorum aliquo fuerint conscripti, sive ab externis, sive auctores habeant viros qui ad Sacros Religiosorum Ordines pertinent, vel etiam inter Consultores Commissionis Biblicæ connumerantur, etiamsi cum quorundam Superiorum ecclesiasticorum facultate impressi fuerint, non ideo habendi erunt tanquam Nostris per-missi, sed potius a communi usu omnino submoveantur. Quia vero hujusmodi librorum hinc inde data approbatio contingere nequa-quam potuit nisi ex nimia revisorum indulgentia, idcirco intelli-gant ii ex Nostris qui tam gravi munere funguntur, quanta eos oporteat, juxta officii sui regulas, cautione uti, diligentia atque fide erga Præpositum Generalem, cui in re maximi momenti operam se navare præ oculis habere debent.

Atque hæc omnia superius præscripta, cum suapte natura gravia omnino sint, eo porro graviora censi debent, quo majora in dies ac perniciosiora pericula ubique ferme terrarum Ecclesiæ Christi im-

minere cernimus, quum ferme nullum sit fidei dogma quod non acriter impetatur, multorumque mentes in fidei firmitate nutantes sese exhibeant. Lamentabile sane spectaculum, quod non sine ingenti cordis sui gemitu Sactissimus Pater Pius Papa X suis allocutionibus scriptisque documentis pluries prosequutus est, eo fine ut ad tantum malum avertendum filiorum suorum animos excitaret. Quos inter nosmet, Societatis alumnos, præcipua ratione reputare debemus, qui tam arctis obedientiæ vinculis Apostolicæ Sedi devincti sumus, quique a Sancto Parente nostro Ignatio singulariter demandatum habemus ut contra omnigenos Ecclesiæ hostes prima semper in acie congregiamur, ab eoque quid sentire quid repudiare vel in minimis rebus debeamus, cum de genuino Ecclesiæ sensu agitur, in aureis Exercitiorum regulis edocti sumus. Ut igitur monitis ac desideriis Summi Christi Vicarii quam fidelissime obtemperemus, studeamus in primis ne quid quod modernismum sapiat quemquam ex Nostris contaminet, simulque totis viribus incumbamus ut exemplo, prædicatione, scriptione omnique ministeriorum genere dominicum gregem ab errorum fallaciis custodiamus et sanæ doctrinæ pabulo imbuamus: atque ut his intentos laboribus Christi Summi Ducis favor et auxilium nos usquequaque regat ac foveat, simul omnes enixis precibus a Deo impetremus.

Hæc porro, quæ in usum potissimum Superiorum scribenda censui, vehementer opto ut cum omnibus Nostris instructionis causa communicentur, atque adeo publice super mensam singulis in Domibus perlegantur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die festo Cathedræ S. Petri, 18 Januarii 1908.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Præp. Gen. Soc. Jesu.

47.

19 Januarii, 1908.

De novis Nostrorum libris Romam mittendis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Bonorum librorum scriptionem S. Pater Ignatius enumerat inter media nostræ Societatis propria ad commune bonum promovendum. Cum autem librorum per typographiam evulgatio in utramque partem, sive ad ædificationem sive ad destructionem, tantam vim et efficacitatem habeat, provide Sanctus Pater constituit ne scripta in lucem edantur « nisi prius Præpositus Generalis ea videat, et legi ac examinari faciat, ut, si ad ædificationem fore videbuntur, et non aliter, in publicum prodeant ». (Const. P. VII, c. 4, n. 11).

Hujusmodi examinis instituendi et iudicii ferendi cura, propter librorum multitudinem, jam plerumque singularum Provinciæ Moderatoribus relinquatur, exceptis quibusdam operibus de quibus aliter statutum est. Verumtamen librorum multitudo impedire non debet quominus de omnibus quæ in lucem eduntur Præpositus Generalis certior fiat, opportune ad eum missis exemplaribus. Etenim, si ad bonam Societatis gubernationem imprimis juvat, prout in Constitutionibus præscribitur, P. IX, c. 6, quod Præpositus Generalis « omnia perspecta habeat, ut in omnibus rebus melius possit quæ ad gloriam divinam pertinent providere »; utilissimum profecto, ne dicam necessarium, erit ut bene et opportuno tempore cognoscere possit quomodo in Societate procedat hoc efficacissimum et tanti momenti ministerium, quod scribendis et edendis libris exercetur.

Propterea prædecessor meus bonæ memoriæ P. Beckx, in sua Ordinatione de evulgandis Nostrorum libris, n. 20, præcepit ut omnium librorum seu operum editorum quæ alicujus momenti sunt tria exemplaria, vel saltem duo, Romam tempestive mittantur. Ut vero tempestivam eorum cognitionem Præpositus Generalis adquirere possit, non exspectandus est, prout aliquando fit, triennialis Patrum Procuratorum adventus, nam sæpius, ad intentum finem, nimis sera et parum utilis hæc notitia foret; et aliunde non decet ut Præpositus Generalis per sæculares aut per publicas ephemerides intelligat quid a Societatis hominibus scribatur.

His igitur perpensis, quæ breviter in memoriam revocanda censui, sequentia ad praxim statuuntur:

1. Cujuscumque libri quem nostri scriptores ediderint a se confectum vel in aliam linguam translatum, sive prima editione sive subsequentibus in lucem prodeat, duo saltem exemplaria, statim postquam typis excusus fuerit, ad Præpositum Generalem mittantur; tria vero, si agit de rebus nostris historicis.

2. Mittetur eadem ratione duplex exemplar ephemeridum et foliorum seu libellorum periodicorum quæ sub Nostrorum quacunque directione in publicum eduntur.

Ordinatio hæc in omnibus nostris Domibus ad mensam publice legatur, et in libro Ordinationum Generalium inscribatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die festo Sanctissimi Nominis Jesu, 19 Januarii, 1908.

R.^{ao} V.^{ao}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

48.

2 Februarii, 1908.

Mittuntur phototypica exempla codicis autographi Exercitiorum Spiritualium S. P. Ignatii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. Xti.

Codex Exercitiorum Sancti Patris Nostri Ignatii quem *Autographum* vocamus, antequam vetustate conficiatur vel casu aliquo intereat, cura Patrum Hispanorum qui Monumentis nostris historicis edendis praesunt, opere phototypico expressus est; ne unquam, si quid adversi venerando huic Familiae nostrae monumento acciderit, verissima saltem ejusdem imago apud nos desideretur.

Quo etiam factum est ut non solum tam cari codicis conservatio, quoad fieri poterat, in tuto collocaretur, sed multiplicatis ejus exemplis Nostrorum consolationi provideretur. Quod enim paucissimis adhuc datum erat, ut *Autographum* ipsum viderent, permul-

tis deinceps licebit quam simillimum ejus exemplum prae manibus habere, suis oculis perlustrare, ipsam Sancti Auctoris manum agnoscere ac deosculari, ejusque intimos sensus perscrutari.

Quare ad singulas Societatis Provincias, praeter tres Hispanas, quarum praecipue votis ac sumptibus haec phototypica editio suscepta est, tot codicis exempla propediem mittentur, non quidem paria pro omnium Domorum numero, sed quot sufficiant, si apte distribuantur, ut plerisque Nostrorum jam nunc fieri satis possit.

Unum igitur exemplum R.^a V.^a sibi retineat Curiae atque Archivio Provinciae addictum, alterum Novitiatui addicatur, tertium Domui Tertiae Probationis, quartum primario Nostrorum Collegio, reliqua demum illis Provinciae Domibus vel Collegiis quibus R.^{ae} V.^{ae} opportunius videatur, non exceptis Missionibus, si quae ab ista Provincia dependent.

Ego vero magnopere cupio ut donum hoc meum non tam mihi quam ipsi Beato Patri Nostro Ignatio referatur acceptum; neque illud a me missum censeatur tantummodo ad ornandam domesticam bibliothecam, sed potissimum ad filiorum amorem erga tantum Parentem magis fovendum, magisque promovendum studium *Exercitiorum Spiritualium*.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Beatae Virginis Purificatae, 2 Februarii, 1908.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

49.

25 Martii, 1908.

De facultate benedicendi coronas cum Indulgentiis Patrum Crucigerorum et de scholasticis nostris qui civiles gubernii Universitates frequentant.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Cum R.^a V.^a communico quae nuper in peculiari audientia die 15 Martii mihi concessa Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X mihi benigne conferre dignatus est.

Primum respicit facultatem, quam aliis jam Religiosorum Ordinum Supremis Moderatoribus constat fuisse indultam, adnectendi scilicet Marialibus Coronis Indulgentias Patrum Crucigerorum vulgo dictas. Haec porro facultas ita mihi collata est ut eam concedere possim iis Sacerdotibus e Societate quibus id expedire judicaverim. Itaque si qui erunt deinceps in ista Provincia qui ea facultate instrui velint, uti fere accidit cum Superioribus et Operariis, eorum nomina ad R. P. Procuratorem Generalem transmittantur, qui, re mecum collata, quid ego pro casibus singulis decreverim, significandum curabit.

Alterum respicit declarationem quandam circa ea quae meis litteris datis die 18 Januarii volventis anni ad praescriptum Encyclicae *Pascendi* observanda mandaveram, quoad Scholasticos nostros qui civiles gubernii Universitates concelebrare debent. Quum enim pluribus ex Provinciis circa illarum praescriptionum integram accuratamque observationem nonnullae eaeque satis graves propositae fuerint difficultates, eas ego Sanctissimo Patri significandas censui, simul aperiens quaenam agendi ratio hac in re apud nos studiose servetur, dum scilicet ad hujusmodi studia non prius committuntur nostri Scholastici, quam integrum solidumque exegerint philosophiae curriculum, hoc est postquam plures jam annos in religiosae vitae observantia posuerint, ac propterea aetate pariter atque iudicio maturi censi merito possunt: atque ita provisum est ut, dum iis studiis vacant, per commorationem in aliqua ex communitatibus nostris bene ordinatis non solum a periculis mundi arceantur, sed etiam parata habeant omnia subsidia propriae sanctificationis. In cujus rei testimonium exemplum praesertim attuli Domus nostrae B. Edmundi Campiani in Universitate Oxoniensi a Patribus Provinciae Angliae cum optimo disciplinae religiosae et rei litterariae et Collegiorum proventu institutae. Quibus auditis, Sanctissimus Dominus e vestigio mihi significavit aperitissimis verbis Scholasticos Societatis, quibuscum quoad Universitatis frequentationem talis adhibetur ratio, praescriptionibus illis non teneri, sed neque sibi mentem fuisse, dum ejusmodi praescriptiones in recentes transferret Encyclicas, eosdem Scholasticos nostros comprehendendi. Porro ex hac authentica declaratione omnino conficitur nihil obstare quominus Scholastici nostri ad praelectiones audiendas penes civiles Universitates mittantur, etiamsi nondum ad sacros ordines promoti sint, aut ullum theologiae cursum susce-

perint, dummodo triennium philosophiae perfecerint, ac praeterea quo tempore Universitatem frequentant in religioso Societatis nostrae domicilio commorentur. Quod tamen minime impedire debet quominus, ad omnia pericula submovenda in re tanti momenti, prae oculis habeantur reliquae omnes cautiones quae in Encyclicis litteris *Pascendi* atque in Instructione Sacrae Congregationis Episcoporum et Regularium die 21 Julii, anni 1896, data recensentur. Quamobrem optimum factu existimo ut quae moris sunt in quavis Provincia circa Universitatis frequentationem diligenter atque distincte ad me referantur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Beatae Virginis Annuntiatae, 25 Martii, 1908.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Christo,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

50.

19 Aprilis, 1908.

Instructio de Examinibus externorum Scholarium in Universitate Gregoriana.

I. De examinibus ad lauream Doctoris obtinendam in tribus facultatibus Universitatis Gregorianaе.

1.

Examen ad obtinendam lauream in facultatibus Theologiae, Juris canonici, Philosophiae sit *scriptum et orale*.

2.

Quod examen ut merito dicatur ex *universa* Theologia, Philosophia, Jurisprudencia Canonica, fiat de praecipuis *capitibus universae materiae toto curriculo scholastico uniuscujusque facultatis traditae* (Cfr. Instr. 19, de examine ad grad.). Quae norma in assignanda materia sit suprema lex, non merus numerus propositionum. Itaque examinandum est:

A. - IN THEOLOGIA

1. Ex Theologia Fundamentali, id est de Religione revelata, de Ecclesia et Romano Pontifice, de Locis theologicis atque imprimis

de Sacra Scriptura et Traditione divina, ubi subsumi possunt eae quaestiones Introductionis generalis in Sacram Scripturam quae magis cum Theologia dogmatica sunt connexae, nisi potius unien-
dae videantur propositionibus ex biblica Exegesi insertis.

2. Ex Theologia Dogmatica, scilicet de Deo uno et trino, de Deo creante, de Verbo incarnato, de Gratia, de Sacramentis et Novissimis.

3. Ex Theologia Morali, ad tramites Ordinationis P. Roothaan, 15 Oct., 1847: verbi gratia, praesertim de tractatibus fundamentalibus et de Virtutibus.

4. Ex materia in Regula 11 P. Provincialis (Rat. Stud.) insinuata, scilicet de aliquot thesibus ex insignioribus Scripturae locis vel quaestionibus, ex Historia quoque Ecclesiastica et Jure Canonico. Huc spectant illa facta historica quae cum dogmate sunt connexa vel eidem per modum difficultatum opponuntur. Nomine Juris Canonici hoc loco non intelliguntur leges Ecclesiae mere disciplinares, sed illae quae nituntur ordinatione divina, ideoque vere sub doctrinis dogmaticis comprehenduntur; verbi gratia, de immunitate personali Romani Pontificis, de origine jurisdictionis Episcopalis.

Qua ratione fit ut materia examinis constet circiter 100 propositionibus, scilicet 20 ex Theologia Fundamentali, deinde sequuntur 60 propositiones de sex principalibus tractatibus Theologiae Dogmaticae et 10 propositiones ex tractatibus moralibus sive Theologiae practicae, 5 propositiones ex Biblica Exegesi, 3 propositiones ex Jure Canonico, 2 propositiones ex Historia Ecclesiastica. Curandum tamen est ut singulae propositiones ex Theologia morali, Exegesi Biblica, Jure Canonico, Historia Ecclesiastica contineant aliquot membra (facta), ne materia sit nimis jejuna.

B. – IN JURE CANONICO

1. De jure publico; 2. De personis, cum prolegomenis; 3. De rebus; 4. De judiciis ecclesiasticis; 5. De delictis et poenis.

Quare ordo librorum et titulorum antiqui Corporis juris canonici est derelinquendus atque, pro more etiam in Seminario Romano recepto, novus ordo librorum et titulorum futuro codici juris canonici magis conformis est jam nunc introducendus. Quae materia pariter poterit comprehendere 100 capitibus sive propositionibus, vel titulis, ita ut circiter 20 propositiones sint desumptae ex jure

publico Ecclesiae et prolegomenis deinde ex singulis quatuor libris circiter 20 tituli. Nihil quoque obstat quominus *ultimis* quatuor partibus in quas materia examinis dispescitur, loco capitis antiqui Corporis Juris Canonici, vel tituli, inseratur pro interpretatione unum alterumve decretum juris Tridentini vel novissimi, verbi gratia caput *Tametsi*, caput *de Seminariis*, decretum *Auctis*, *de Frequenti Communione*, *de nova forma Sponsalium*.

C. - IN PHILOSOPHIA

1. De Logica et Ontologia; 2. De Cosmologia et Psychologia; 3. De Theodicea et Philosophia Morali; 4. De Scientiis Naturalibus. Quae materia similiter in 100 propositiones distribui potest, verbi gratia circiter 10 propositionibus sumptis ex Logica et Ontologia, 10 ex Cosmologia, 20 ex Psychologia, 20 ex Theodicea, 20 ex Philosophia Morali, 20 ex Scientiis Naturalibus.

Quodsi, ex legitima concessione, intra biennium fit praeparatio ad lauream in Philosophia, propterea quod *universae* scientiae naturales in aequivalentibus *praelectionibus* et *examinibus* jam fuerint absolutae, unice de tribus punctis Philosophiae rationalis fit examen.

3.

I. - *Scriptum* examen fiat de 40 circiter propositionibus vel titulis per omnes tractatus asterisco notatis, e quibus Professores uniuscujusque facultatis pro tribus vel quatuor sessionibus examinum scriptorum totidem seligant themata. Deinde Praefectus studiorum pro singulis sessionibus tria themata proponat, e quibus candidatus unum eligat quod maluerit, ut dissertationem latinam conscribat, servatis conditionibus aliunde jam publicatis. Caveatur tamen ne tria themata ita proponantur ut candidati in antecessum sciant semper saltem unum ex determinato tractatu reperiri.

II. Dissertatio scripta, si commode fieri potest, examinanda est a Professore *ex cujus tractatibus thema est desumptum*. Qui judicium dabit utrum candidatus sit idoneus ad examen orale an non. atque, si judicium fuerit affirmativum, etiam addat utrum aegre, an simpliciter, vel bene, vel cum laude, candidatum habeat idoneum. In casu iudicii negativi (qui raro continget si examen ad Prolytatum rite fuerit factum et superatum) dissertatio scripta

tradatur alteri Professori ejusdem facultatis. Quodsi ambo conveniunt in sententia negativa, iudicium est definitivum: sin vero discrepant inter se, tertius Professor quaestionem dirimat, quatenus uni ex duobus prioribus iudiciis accedit.

III. Quodsi candidatus in examine scripto non repertus fuerit dignus qui ad examen orale admittatur, idem examen scriptum repetere nequit, nisi in secunda sessione examinum ante diem 1 Novembris. Si vero secunda quoque vice in experimento scripto non retulerit favorabilia suffragia, spes tertii experimenti ei nulla sit.

4.

I. - *Orale* examen in unaquaque facultate fiat de universa materia supra n. 2 indicata coram quatuor Professoribus sive Doctoribus et, juxta praxim nunc passim a Sacra Congregatione Studiorum approbatam, saltem ad integram horam protrahatur; quilibet autem ex quatuor examinadoribus *per quadrantem* examinet.

Cum in examine ratio reddenda sit de iis quae quis audivit et num audita bene intellexerit atque cum satisfactione sciat tueri, imprimis opportunitas ei danda est ut succincte aliquam propositionem exponat, mox brevibus quaestionibus indagari poterit an rem expositam bene intellexerit, tandem principaliter insistendum est difficultatibus proponendis, attenta tamen differentia diversarum facultatum. Quo ex complexu responsionum constare debet, num quis « *idoneus ad praelegendam eandem scientiam inventus* » (Cfr. Const. S. Ignatii, P. IV, c. 15, n. 4) fuerit in qua ad gradum doctoris est promovendus.

Porro ex responsis Generalium, examinadores debent per *varias materias* discurrere, ut melius constet aliquem in praecipuis capitibus universae materiae esse versatum. Omnino igitur cavendum est ne quis examinador nimium insistat uni *argumento*, vel unus alterve denuo urgeat difficultatem ab alio propositam, vel omnes fere de uno eodemque tractatu examinent, vel quasi ex condicto materiam ultimi anni penitus omittant, vel semper fere de iisdem thesibus examinent cum earundem difficultatum repetitione. Id quod unus examinum, ex sese jam grave, multo magis reddit molestum.

II. Quare omnino cavendum est ut:

a) *In Theologia* unusquisque examinador examinet de distincto puncto vel tractatu ex materia *theologica* supra n. 2 indicata, ita ut candidatus debeat *rationem reddere* atque doctrinam *tueri* tum

ex Theologia Fundamentali, tum ex aliquo tractatu dogmatico et morali, tum ex aliqua materia necessaria, verbi gratia Exegeseos biblicae, vel Juris Canonici, vel Historiae Ecclesiasticae.

b) *In Jure Canonico* unus examinet de jure publico et prolegomenis, duo de duobus libris anno secundo cursus longioris explicatis, quartus assumat materiam pro lubitu ex duobus libris primo anno ejusdem cursus explicatis.

c) *In Philosophia* primo loco examinet Professor Metaphysicae tertii anni de Metaphysica eodem anno explicata, deinde Professor Philosophiae Moralis de propositionibus ex Philosophia Morali desumptis, tertio loco alius Professor Philosophiae rationalis de universa materia Philosophiae rationalis primi et secundi anni, denique ultimo loco Professor quidam Scientiarum Naturalium de thesibus Scientiarum Naturalium quae tertio anno manent assignatae.

III. Quum ii qui, ex concessione Pii X, 29 Januarii, 1907, *biennio* Philosophiam in ordine ad lauream absolvere possunt, de Scientiis Naturalibus non iterum examinentur, ex sola Philosophia rationali ita periculum subeant ut Professores Metaphysicae tertii anni et Philosophiae Moralis eodem modo examinent atque in aliis examini- bus ad lauream philosophicam obtinendam. Tertius vero et quartus examinatus pariter assumantur ex Professoribus Philosophiae rationalis, et prior per quadrantem examinet de Philosophia rationali secundi anni, alter per ultimum quadrantem de Logica et Ontologia.

IV. Qui in examine orali saltem plura suffragia positiva retulerit, is probatus censetur. Si simpliciter non probatus fuerit, non nisi in secunda sessione examinum ante diem 1 Novembris; si vero unanimi suffragio negativo fuerit « *rejectus* », tantum integro anno repetito universum examen, id est scriptum et orale, denuo subire potest. Quo in examine si iterum reprobetur, nulla ei sit spes tertii experimenti.

V. In suffragiis ferendis de scientia etiam eorum qui in Universitate Gregoriana ad gradum doctoris in quacunque facultate promoventur, examinatores ob oculos habeant normam a S. Ignatio, Const. P. IV, c. 15, n. 4. statutam, quam Congregatio Generalis XXIII, decreto 20, adhuc vigere declaravit, atque P. Generali commendavit ut pro sua prudentia et temporum atque locorum adjunctis ejus urgeat executionem. Quare ad mentem Congregationis Generalis VII, decreto 96. Congregationis Generalis XI. decreto 14.

Congregationis Generalis XII, decreto 23, nostri examinatores in examine ad lauream cujuscumque facultatis nequeunt, salvo officio, dare positivum suffragium etiam externo scholari qui mediocritatem in doctrina vere et notabiliter non excedit.

VI. In concedenda laurea Theologiae ac Juris Canonici admissim servetur lex a Pio X in Litteris Encyclicis *Pascendi dominici gregis* hisce verbis lata: « Theologiae ac Juris Canonici laurea nullus in posterum donetur qui statum curriculum in Scholastica Philosophia antea non elaboraverit. Quodsi donetur, inaniter donatus esto ».

VII. Professio fidei a Pio IV praescripta, quamvis a baccalaureis et prolytis privatim et sine solemnitate emitti possit, tamen non solum a doctoribus in die distributionis praemiorum, sed etiam ab aliis sub finem anni scholastici promovendis, saltem cum convenienti quadam solemnitate, publice, non mere privatim in cubiculo Praefecti studiorum, est emittenda.

VIII. Singulis annis, denuo servetur antiqua praxis a compluribus annis praetermissa, ut in qualibet facultate egregius quidam alumnus subeat examen doctoris publice atque cum majore apparatu et solemnitate, cui omnes auditores ejusdem facultatis assistere debeant. Quo die auditores facultatis in qua publicum illud et solemne fit examen, a scholis vacant.

II. De examinibus annuis et ad gradus Baccalaureatus et Prolytatus in tribus facultatibus Universitatis Gregorianae.

5.

Quaelibet examina annua et ad gradus Baccalaureatus et Prolytatus, nisi statuta fuerit exceptio, sint tantum *oralia*.

6.

Ut satisfiat Pii X Constitutioni de ratione studiorum Sacrae Scripturae § 16, in schola linguae Hebraicae, in fine anni scholastici, fiat saltem tentamen *scriptum* (saggio), eadem ratione qua instituitur concursus de materia scholae Hebraicae. Qui in isto examine non satisfecerunt, illud repetere tenentur. Similiter de Graeco biblico fiat tentamen. Pro externis scholaribus a limine non est repellendum etiam examen scriptum de casu vel quaesito solvendo ex Theologia morali, quemadmodum jam nunc fit in concursu, in

academia Theologiae Moralis, in Sacra Poenitentiaria ad obtinenda quaedam officia. Tentamina quoque scripta (saggi) ex Mathesi atque ex Mechanica et Physica, praesertim ubi demonstratio quaedam mathematica intervenire solet, sua utilitate non carent, ut de gradu scientiae candidatorum melius constet.

7.

Materia annui examinis est ea *omnis*, secundum *praecipua capita*, quae a Professoribus toto anni currentis spatio tradita fuerit, iis exceptis quae ipsi *sub tempus examinis decurrunt*, Praefecti studiorum iudicio designandis. Quare etiam in his examinibus non ex mero *numero* thesium, sed ex *norma* modo stabilita materia examinis est determinanda (Cfr. Rat. Stud. in reg. 19, § 6, Provinc.).

8.

Quamvis nuspiam in Instituto praeciatur ut, per unum mensem antequam initium fiat annuis examinibus Philosophorum et Canonistarum et Theologorum, recolantur theses in his examinibus defendendae ideoque per se Professore liberum sit eas recollere aut novas quaestiones *explicare*, ut patet ex decreto 24 Congregationis Generalis XI, tamen eidem omnino curandum est ut explicatio praescriptorum tractatum ante examina in scholis absolvatur.

9.

Nihil vero obstat quominus Professores, si commode fieri potest, per unum mensem ante examina sequantur ordinem quendam mixtum, quo in utilitatem scholarium nonnullas praelectiones, verbi gratia duas vel tres, reservent repetitionibus faciendis de materia examinis, reliquas vero praelectiones, etiam ad taedium continuatae repetitionis vitandum, impendant iis quaestionibus sui tractatus explicandis et absolvendis quae in materia examinis annui non continentur.

10.

Ad vitandum omne arbitrium pro modo loquendi antiqui Collegii Romani, justo tempore « *ducatur linea* », ultra quam nulla jam thesis materiae examinis est inserenda. Quae linea in Universitate Gregoriana non ante diem 1 Junii neque post diem 15 ejusdem mensis est ducenda.

11.

Pro Baccalaureatus gradu in qualibet facultate, examen fiat coram tribus Professoribus vel Doctoribus atque saltem ad semihoram protrahatur.

12.

Pariter pro gradu Licentiatu sive Prolytatu in unaquaque ex tribus facultatibus, examen subeundum est coram tribus Professoribus vel Doctoribus atque saltem ad tres quadrantes protrahi debet.

13.

In examine pro gradu Baccalaurei in facultate theologica unusquisque examinatur per 10 minuta examinet, scilicet unus de Religione revelata, alter de Ecclesia et Romano Pontifice, tertius de Sacra Scriptura et Traditione divina, habita quoque ratione thesaurum vel difficultatum quae, propter connexionem cum dogmate ex Historia Ecclesiastica, materiae examinis insertae sunt. Universa materia circiter 45 propositionibus comprehendatur.

14.

In fine primi anni unusquisque auditor cursus longioris qui ad gradum Baccalaureatus aspirat, saltem per quadrantem coram tribus Professoribus vel Doctoribus de universa materia primo anno in schola Theologiae Moralis tradita subeat examen, quod ab uno ex tribus examinaturibus nequaquam de casibus solvendis fiat, sed de doctrina theoretica Theologiae Moralis. Quod examen si quis cum satisfactione non subiit, id est mediocritatem saltem non attigit, denuo repetere tenetur atque non nisi hoc examine superato diploma Baccalaurei obtinere potest.

15.

In fine anni secundi, auditores cursus longioris qui gradum Prolytae in fine tertii anni obtinere volunt, coram tribus Professoribus vel Doctoribus saltem per quadrantem (vel melius, si fieri potest, per viginti minuta) examinentur ab uno examinatore (vel melius a duobus examinaturibus, idque ab unoquoque eorum per 10 minuta de distincto tractatu ex duobus tractatibus dogmaticis

anno secundo explicatis). Quo in examine si mediocritatem non superarunt, illud repetere tenentur; secus ad gradum Prolytae aspirare nequeunt.

16.

Similiter, in fine secundi anni, iidem auditores cursus longioris saltem per dimidiam horam coram tribus Professoribus vel Doctoribus tenentur subire examen ex universa Theologia Morali. Quod examen ita instituendum est ut unus examinador per 10 minuta examinet de doctrina theoretica in schola Theologiae Moralis secundo anno tradita, duo alii examinadores singuli per 10 minuta inquirent utrum candidatus sit idoneus qui cum satisfactione ad casus propositos applicet doctrinas morales sibi theoretice perspectas. Quo in examine si candidati infelicem habuerunt exitum, illud omnino repetere tenentur et antequam satisfecerint, ad gradum Prolytae promoveri non possunt.

17.

In fine tertii anni, auditores cursus longioris, ad obtinendum gradum Prolytae sive Licentiati, coram tribus Professoribus vel Doctoribus periculum faciant saltem per tres quadrantes. Quod examen ita ordinandum est ut imprimis duo examinadores examinent de duobus tractatibus dogmaticis tertio anno explicatis et unusquisque per quadrantem et de tractatu distincto, ultimo vero quadrante examinet Professor vel Doctor Exegeseos de propositionibus biblicis, congrua quadam ratione depromptis ex materia tertio anno in Schola Sacrae Scripturae explicata. Cujus examinis materia circiter 60 propositionibus comprehendatur, e quibus saltem decem sint de re Biblica, reliquae 50 ex duobus tractatibus dogmaticis desumantur.

18.

Ad obtinendum gradum Baccalaurei in facultate canonica, examen fiat de praecipuis, id est circiter 45, capitibus Institutionum Canoniarum coram tribus Professoribus vel Doctoribus atque saltem ad semihoram protrahatur, in qua per decem minuta unus examinador de jure publico ecclesiastico et prolegomenis examinet, ex aliis duobus examinadoribus unusquisque per decem minuta

examinet de distincto capite Institutionum Canonicarum, quae vulgo juris privati dicuntur.

19.

Pro Licentia sive Prolytatus gradu in eadem facultate obtinendo, examen coram tribus Professoribus vel Doctoribus subeundum est de praecipuis, id est circiter 60, capitibus sive titulis duorum librorum primo anno cursus longioris explicatis, atque singuli examinatores saltem per quadrantem examinent, neque omnes de eodem libro.

20.

Pro Baccalaureatus gradu in facultate philosophica, coram tribus Professoribus vel Doctoribus examen subeundum est de praecipuis, id est circiter 30, propositionibus Logicae et Ontologiae et circiter 15 titulis Mathesis elementaris, atque saltem est protrahendum per semihoram, in qua per decem minuta unus examinet in Logica, alter in Ontologia, tertius in Mathesi elementari. Si quis vero, servatis servandis, intra biennium Philosophiam absolvere potest cum jure in fine biennii obtinendi etiam gradum Doctoris, ultimis quoque decem minutis ex materia Philosophica, pro lubitu tertii examinantis seligenda, est examinandus.

21.

Ad obtinendum gradum Prolytae in eadem facultate, coram tribus Professoribus vel Doctoribus examen subeundum est de praecipuis, id est circiter 40, propositionibus Cosmologiae, Psychologiae et circiter 20 titulis Scientiarum Naturalium toto anno secundo explicatis, et protrahi debet saltem per tres quadrantes. Quo tempore duo Professores vel Doctores Philosophiae rationalis examinent de Philosophia rationali, scilicet unus per quadrantem de Cosmologia, alter pariter per quadrantem de Psychologia, denique tertio loco Professor vel Doctor Scientiarum Naturalium per quadrantem examinet de materia Scientiarum Naturalium. Quamdiu vero in secundo anno non sunt duae scholae Philosophiae rationalis, retineri potest praxis hucusque servata, licet jam nunc nihil obstat quominus examen ex Philosophia rationali protrahatur ad integrum quadrantem, ultimo quadrante. inter reliquos examinatores diviso, de Scientiis Naturalibus.

22.

Qui in quocumque examine annuo saltem a duobus ex tribus examinadoribus positiva suffragia retulerit, is *probatas* censetur. Si quis simpliciter *non probatus* fuerit, eo quod duo examinadores eidem dederint negativum suffragium, nonnisi in secunda sessione examinum ante diem 1 Novembris; si vero unanimi suffragio negativo examinerum fuerit *rejectus* et agatur de examine ad Prolytatum in quacumque ex tribus facultatibus, tantum integro anno repetito iterum examen subire potest. Quod si hujusmodi candidatus Prolytatus annum repetere nolit, non prohibetur quominus ad complenda sua studia pergat in ultimo anno sui cursus tanquam auditor frequentare praelectiones, sed in fine anni ad examen pro obtinenda laurea admitti nequit.

Candidatus Baccalaureatus, si in quacunque facultate etiam in secunda sessione examinum denuo unanimi suffragio negativo examinerum fuerit *rejectus*, vel saltem simpliciter *non probatus*, ad tertium examen non amplius admitti potest; at non prohibetur quominus ad complenda sua studia tanquam auditor pergat in frequentandis praelectionibus per reliquos annos sui cursus, sed ab examine pro quocumque gradu academico in eadem facultate obtinendo est exclusus.

Quare si quis etiam in examine ad gradum Baccalaurei vel Prolytae cujuscunque facultatis bis fuerit reprobatus, spem tertii experimenti non habeat. Salva quoque maneat praxis quod is qui, quacumque ex causa, distulit primum examen pro aliquo gradu academico ad secundam sessionem et fuerit *non probatus*, excidit jure repetendi examen.

Romae, die 19 Aprilis, 1908.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

51.

19 Aprilis, 1908.

Valor Notarum quae communicantur cum Superioribus Alumnorum post peractum uniuscujusque examen in Universitate Gregoriana.

A - Examinatores, nullo collato consilio inter se, dant singuli suffragium secretum iis formulis, quarum, in unaquaque serie, ultima tantum facit suffragium negativum.

PRO LAUREANDIS	PRO BACCALAUREIS ET PROLYTIS	
	IN THEOL. ET JURE CAN.	IN PHILOSOPHIA
dignus cum laude	superavit cum laude	superavit cum laude
dignus bene	superavit bene	superavit
dignus (<i>Laurea</i>)	superavit (<i>mediocritatem</i>)	attigit (<i>mediocritatem</i>)
dignus aegre	superavit aegre	attigit aegre
non dignus	non superavit	non attigit
N. B. - Ad Doctoris gradum non promovendus, nisi, <i>rigoroso examine</i> praemisso, idoneus judicetur ad eam scientiam praelegendam.	N. B. - Attingit mediocritatem qui ea quae audit bene intelligit et rationem illorum potest reddere; superat qui ea cum satisfactione tueri potest.	

B - Exitus examinis communicatur Superioribus alumnorum una ex sequentibus *Notis*:

- I. **Probatus summa cum laude**, si *omnes* Examinatores probant *cum laude*.
- II. **Probatus cum laude**, si *omnes* probant et *saltem duo cum laude*.
- III. **Probatus bene**, si *omnes* probant et *saltem duo addunt bene*.
- IV. **Probatus**, si *omnes* probant et major pars sine particula *aegre*.
- V. **Satis probatus**, si *omnes* probant, sed major pars cum particula *aegre*.
- VI. **Aegre probatus**, si *aut omnes* probant, sed singuli cum particula *aegre aut unus dat suffragium negativum*.
- VII. **Non probatus**, si duo dant suffragium *negativum*.
- VIII. **Rejectus**, si omnes dant suffragium *negativum*.

C - In diplomate ad Gradus apponitur *Nota*:

- I. **Congruenter**, si Alumnus fuerit aliquo gradu probatus (IV. V. VI.).
- II. **Bene**, si Alumnus fuerit bene probatus (III.).
- III. **Cum laude**, si Alumnus fuerit cum laude probatus (II.).
- IV. Si vero summa cum laude (I.) fuerit probatus, apponetur, tanquam nota extraordinaria: **summa cum laude**.

Quae quatuor *notae* re aequivalent quatuor notis alibi pariter datis, verbi gratia, in Hispania et America Latina: *Meritus, bene meritus, meritissimus, eminens inter meritissimos*; in Belgio: *Cum satisfactione, cum distinctione, cum magna distinctione, cum maxima distinctione*; alibi: *Eminenter, optime, bene, sufficienter*.

N. B. 1. — Nota illa *Rejectus*, si agitur de Laurea vel de Prolytatu **in quacumque facultate**, prohibet quominus Alumnus possit iterare examen, non iterato anno.

2. — Post datum examen secundi anni Theologiae Scholasticae (quod in praesenti nullum confert gradum) et post examina Theologiae Moralis et Theologiae Cursus minoris, communicatur nota *Satisfecit* vel *Non satisfecit* cum aliquo addito. Qui *satisfecit*, intelligitur saltem illam mediocritatem vel normam *attigisse*, quae in schedula examinerum exprimitur.

3. — Exitus examinis detegitur ordinarie post 24 horas et *nemini unquam* ante horam 8^{am} sequentis diei.

4. — Ne aliqua inconvenientia renoventur in posterum, rogantur Superiores ut die insequenti ad quodcumque examen suorum alumnorum mitant aliquem qui literas accipiat clausas, quibus exitus peracti examinis ipsis Superioribus communicatur, qui literas easdem *clausas* ad Superiorem fideliter deferat.

Romae, die 19 Aprilis, 1908.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

52.

19 Aprilis, 1908.

De cursu minori Theologiae in Universitate Gregoriana.

1.

Cursus Theologiae qui hucusque brevior dicebatur, ut magis sit conformis praescriptionibus Pii X, pro Seminariis Italiae datis, in posterum, quamdiu retinendus videatur, quatuor annis absolvetur.

2.

I. Nullus clericus *saecularis* ex Italia ad hujusmodi etiam cursum Theologiae admittetur, nisi legitimis documentis probet se absolvisse regularem quendam cursum studiorum gymnasialium et lycaalium et Theologiae Propaedeuticae, qui in Seminariis Italiae

ante studia theologica nunc praescriptus est; salva tamen legitima dispensatione.

II. Quicumque vero clericus saecularis aliunde veniat, ad hunc cursum solummodo admittetur, si ex documentis allatis saltem in sua regione ad studia theologica in *Seminario rite ordinato* recipetur, dummodo ibidem saltem in *substantialibus* servetur ratio studiorum a Pio X pro Seminariis Italiae praescripta.

III. Clericus vero *regularis* pariter exhibeat documenta quibus constet se sufficientia studia humaniora et philosophica absolvisse. Quae studia sufficientia solummodo habentur, si ad tramites ordinationis pro Visitatione Apostolica in Urbe comprehendant regularem cursum gymnasialem rite absolutum, quem secutus sit cursus saltem compendarius Philosophiae scholasticae.

3.

Quodsi quis clericus, sive saecularis sive regularis, probare nequit se integrum quendam, licet compendiarium, cursum Philosophiae scholasticae absolvisse, ad hunc cursum Theologiae non est admittendus, nisi prius saltem per unum annum rite compleverit sua studia philosophica juxta ordinationem specialem a Praefecto studiorum ipsi dandam, dilato forte studio Philosophiae Moralis in primum annum Theologiae (hor. 8-9) et insuper in legitimo examine satisfecerit, id est sese ita attigisse mediocritatem demonstraverit ut cum fructu praelectiones saltem hujus cursus audire possit.

4.

Auditores hujus cursus Theologiae:

I. Primo anno, una cum auditoribus cursus Theologiae Scholasticae qui ad gradus academicos in facultate theologica aspirant, pariter mane et vespere, frequentent praelectiones de Theologia Fundamentali, introductione generali in Sacram Scripturam, Historia Ecclesiastica, Patrologia, Archaeologia christiana, lingua Hebraica. (Philosophia Morali).

II. Secundo anno, audiant mane praelectionem dogmaticam cursui breviori accommodatam, praelectionem de Institutionibus Juris Canonici; vespere, praelectionem de Graeco Biblico (semel in hebdomada), de Theologia Morali, excepto Sabbato, quo vespere eadem hora repetitioni Professoris Theologiae Dogmaticae est reservata.

III. Tertio anno, mane, hora consueta, pariter sit praelectio dogmatica, introductio specialis in Sacram Scripturam Veteris Testamenti, Exegesis biblica, Historia revelata, Archaeologia biblica, (ars sacra); vespere Theologia Moralis, excepto sabbato, ut supra dictum est.

IV. Quarto anno mane sit praelectio dogmatica, introductio specialis in Sacram Scripturam Novi Testamenti, Exegesis biblica, (Archaeologia biblica); vespere Theologia Moralis et Pastoralis de Sacramentis et rebus Liturgicis, pariter excepto Sabato, ut in secundo et tertio anno.

Romae, die 19 Aprilis, 1908.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

53.

27 Septembris, 1908.

De duplici Constitutionum Editione, phototypica et typographica.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Quod meis litteris die 25 Martii hujusce anni ad Provincias datis renuntiavi de duplici Constitutionum nostrarum editione, quae Romae parabatur, altera typographica, altera vero codicis autographi phototypica, equidem non mediocri meo gaudio R.^{ae} V.^{ae} significo id demum feliciter peractum esse atque adeo utriusque editionis exempla non multis post diebus in promptu futura, ut ad Provincias perferantur. Interim vero peropportuno duxi de exemplorum numero ad unamquamque Provinciam mittendo apteque distribuendo aliquid animadvertere.

Et primo quidem exempla editionis phototypicae, quae ad R.^{am} V.^{am} mittentur, sunt omnino.... Quae omnia inter praecipuas Domos suae Provinciae ac Missionis, si qua a Provincia sua dependet, quamprimum distribuenda erunt.

Praeterea ad R.^{am} V.^{am} mittentur editionis typographicae exempla.... Quae pariter omnia quantocius ita erunt distribuenda: 1. Ut nulli Superiorum sive totius Provinciae, sive totius Missionis, sive singularum Provinciae et Missionis Domorum suum de-

sit exemplum; 2. Ut quotquot exinde superfuerint ejusdem editionis exempla, pro prudenti R.^{ae} V.^{ae} arbitrio, partim inter privatos Provinciae et Missionis Patres, quibus utilius fore videatur, distribuantur; partim vero, eaque convenienti numero, addicantur bibliothecis nostris, tum communibus singulorum Provinciae et Missionis Domiciliorum, tum peculiaribus nostrorum Scholasticorum; 3. Ut nulla ejusmodi exempla in Provinciae repositoriis condantur, a nemine prorsus legenda.

Noverit denique R.^a V.^a omnes utriusque editionis libros quos dixi a me per modum doni gratuiti ad Provinciam vestram transmitti. Mihi namque satis superque fuerit, si videro Constitutiones Beati Patris Nostri Ignatii a Nostris in dies pluris ubique fieri, studiosius perlegi, attentius considerari atque in universa vitae nostrae ratione verius fideliusque exprimi.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 27 Septembris, 1908.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

54.

10 Novembris, 1908.

Judicium de mediocritate in suffragio negativo examinis ad gradum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Inspectis suffragiis de examine ad gradum undique Romam transmissis, non semel praetermissum vidi ab examinаторibus judicium de mediocritate saltem obtenta ab eo qui censetur sufficienti doctrina carere ad Professionem requisita. Quod consultone an inconsulto, vel per oblivionem, fuerit omissum, nullo equidem pacto discernere potui; et vero de re agitur non levis sane momenti, quam Congregatio VIII justis de causis praescripsit, et Congregatio XII confirmandam ac *distincte* declarandam censuit.

Quapropter omnes et singulos suae Provinciae examinatores ad gradum R.^a V.^a monendos curet ut in suffragio negativo de suffi-

cienti doctrina ad Professionem non modo non omittant iudicium de mediocritate, sed illud adeo distincte exprimant ut de ea reapse obtenta, aut non obtenta, nullus supersit dubitandi locus; nulla porro supererit dubitatio, si examinatores in solita suffragii ferendi pagella iudicium ejusmodi propria semper manu perscribant. Quod si quando uti velint verbis illis typographice vel lithographice editis: *Judico tamen attigisse mediocritatem*, quae ad pagellae calcem plerumque apponuntur memoriae causa, id non fiat sine addito aliquo verbo vel signo manu propria exarato, ex quo verum examinatoris iudicium de mediocritate certissime perspiciatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 10 Novembris, 1908.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

55.

3 Decembris, 1908.

Quandonam cogenda proxima Congregatio Procuratorum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Adventante die 8 Decembris, quo singulis trienniis dari solent litteræ communes ad Procuratorum Congregationem convocandam, tempestive præmonendos duxi Provinciarum Præpositos de tempore quo cogenda erit proxima Procuratorum Congregatio, ut omnia quæ in sua cujusque Provincia præparari debent commodius atque opportunius præparanda curent. Noverit igitur R.^a V.^a proximam Procuratorum Congregationem, quæ prima occurret post ultimam Congregationem Generalem, nequaquam convocari debere in annum 1909, uti nonnulli fortasse putarunt, sed in annum 1910; atque adeo convocationis litteras ante diem 8 Decembris, 1909, non esse de more mittendas. Postquam enim conveniendi dies 15 Novembris olim decretus, in diem 26 Septembris a decessoribus meis legitime translatus est, *tertius quisque annus post finem ultimæ Congregationis Generalis*, ex præscripto Formulæ. cap. I, n. 1, computandus

est a die 26 Septembris, 1907, qui primus incidit post solutam Congregationem Generalem XXV, die 18 Octobris, 1906. Quam equidem normam, probantibus Patribus Assistentibus, eo certius tenendam censui, quod tum in antiqua tum in restituta Societate non modo fuit constanter servata, sed ab ea vix unquam, nec nisi peculiares ob causas, discessum est. Cæterum hæc qualiscumque retardatio plerisque Provinciis, maxime vero nuper constitutis, futura videtur peraccommoda. Hac itaque de re R.^a V.^a certiores faciat omnes illos e Nostris quorum interest, eosque præsertim qui documentis tertio quoque anno per Procuratores Romam mittendis dant operam, ut singula ab ultimis transmissis ad finem fere hujus quadriennii rite complere studeant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo S. Francisci Xaverii, 3 Decembris, 1908.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

56.

1 Januarii, 1909.

De adjuvanda Provincia Sicula.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quam gravi terraemotus calamitate affligantur populi qui freti Mamertini oras incolunt, nemo jam est qui nesciat, nemo qui eisdem ex animo non condoleat. Quid vero de triginta Patribus et Fratribus nostris Messanensibus, quid de Collegii et Residentiae aedibus factum fuerit, nondum nobis qui Romae degimus certo rescire datum est. Idque sollicitudinem nostram vehementer auget; nisi enim singulari Dei tutela salvi sint, certissime timendum est ne complures miserandum in modum perierint. Quod Provinciae Siculae, non levi aliunde penuria conflictatae, accidet profecto acerbissimum. Quare non solum Nostros Messanenses, quotquot e vita sublati vel graviter fuerint vulnerati, sed alios quoscumque superstites e caris-

sima Provincia Sicula, R.^{ae} V.^{ae} totiusque Provinciae suae precibus et fraternae caritati meis hisce litteris maximopere commendatos volui.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 1 Januarii, 1909.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

57.

1 Maji, 1909.

De Catalogis annuis melius ordinandis citiusque mittendis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Optimo sane consilio recens curare coeperunt Provinciae nostrae ut in annuo cujusque catalogo adderentur non solum vernaculae inscriptiones epistolarum ad omnes Provinciarum Praepositos, sed etiam domesticus status Curiae Praepositi Generalis. Quod quum communi Nostrorum omnium utilitati non mediocriter serviret, tum mihi tum Patribus Assistentibus visum est merito laudandum planeque probandum. Quin etiam optandum ut ubique in morem deinceps induceretur, retento tamen in omnibus catalogis utriusque rei inserendae certo quodam *loco*, eodemque fere *modo*.

Jamvero pro inscriptionibus epistolarum ad Praepositos Provinciales nullus videtur aptior *locus*, quam ad calcem Indicis alphabetici Sociorum: pro domestico autem statu Curiae Praepositi Generalis, excepto catalogo Provinciae Romanae (urbs enim Romae ordinaria sedes est Praepositi Generalis ejusque Curiae), proxime ante Prospectum Societatis Jesu universae, ejusdemque Missionum; qui quidem Prospectus uterque praefigi communius solet Indici alphabetico Sociorum.

Porro quod ad *modum* pertinet ab omnibus servandum, si agitur de vernaculis inscriptionibus epistolarum ad Provinciales, fieri vix poterit ut non iisdem fere verbis in omnes catalogos referantur. Si vero agatur de describenda Curia Praepositi Generalis, sedulo

curandum erit ne alibi brevius, alibi fusius, sed eodem prorsus *modo* in quovis annuo catalogo ex integro descripta reperiatur. Quod ut verius faciliusque fiat, novam Curiae nostrae descriptionem, quae adhuc ad solum Provinciale Romanum quotannis mittebatur, dehinc ad omnes Provinciarum Praepositos tempestive mittendam curabimus, ut cum annuo catalogo typis edatur.

Rem denique Societati universae perutilem atque pergratam facerent Provinciae nostrae, si, ad antiquae Societatis normam, quae non multos abhinc annos adhuc vigeat, intra mensem a primo die post annuam studiorum instaurationem computandum, unaquaeque suum catalogum de more conficiendum mittendumque curaret: ita ut novae personarum atque officiorum mutationes, quae anno scholastico potius quam civili respondent, Nostris omnibus quam primum innotescerent. Secus enim nonnullarum Provinciarum Catalogi, praesertim vero si justo tardius accipiuntur, magna ex parte inutiles redduntur. Quod equidem majorem in modum commendatum vellem iis potissimum e Nostris quibus novi Catalogi parandi atque mittendi cura commissa est.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 1 Maji, 1909.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

58.

29 Junii, 1909.

De pecunia pro Missione Japonica colligenda.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

PP. Rockliff, Boucher et Dahlmann, qui operam adhuc navant Japoniae rebus moribusque probe cognoscendis, aliisque praeparandis Missioni suae consentaneis, suis oculis vident quam falsis ac periculosus doctrinis imbuatur juvenus illa studiosa, quantaque morum improbitati sit obnoxia; neque vero dubitant quin infestissimae huic pesti comprimendae summopere collaturum sit Institu-

tum Studiorum Superiorum a Sancta Sede nobis commissum; atque adeo tempus jam advenisse putant ut de aedibus extruendis agatur ad ejusmodi Institutum peraccommodis.

Re gigitur cum Patribus Assistentibus sedulo deliberata, non modo probanda visa est trium Patrum sententia, sed etiam statutum ut in Japoniam tempestive mitteretur unus alterve Pater in studiis scholisque ordinandis apprime versatus, cujus consilio aedificium ipsum extruendum ad optatam Instituti rationem quam aptissime exigeretur. Duo jam designati sunt, nec pluribus interea opus erit; tametsi complures e Nostris ex omnibus Provinciis per litteras enixe a me rogarunt ut Japonicae Missioni addicerentur. Alii suo tempore submitti poterunt, qui studia probationesque penitus absolverint et ad sacerdotium promoti fuerint, ne paucis post annis ad ea absolvenda e Missione revocari debeant.

Optimos nempe Patres quos in Japoniam identidem mittamus minime defuturos sperandum est; quod vero in praesens potissimum desideratur est pecuniarum vis tanto operi par. Coemenda siquidem est area Instituto condendo satis ampla, mox aedificanda atque instruenda Domus bene capax; ipsum denique Institutum semel erectum deinceps sustentandum: tria haec non nisi sumptu ingenti fieri possunt, cui ferendo aliquanta sane pecuniae summa in promptu habetur, verum longe minor quam res postulat.

Quomodo itaque supplenda quae desunt? Haec tractanti mihi cum Patribus Assistentibus visum est non exigua pecuniae subsidia comparari profecto posse ex omnibus Societatis Provinciis, idque triplici ex capite:

Primo, quia Missio Japonica Societati universae adeo semper cara exstitit ut eam oculorum suorum pupillam merito dixeris: quare nulla erit Provincia, quae praedilectae Missioni Japonicae restituendae, tamque salutari Instituto fundando, suum, quem possit, lapidem non contributum ac positum velit.

Secundo, quia praecipui, ne dicam omnes, Societatis Benefactores, si opportune fiant de re certiores, animo perquam libenti suppetias ferent non minimas.

Tertio, quia plerique e Nostris, se suis bonis abdicaturi, qui Missiones nostras promovere cupiunt, si Missionis Japonicae, quae tantam sui expectationem facit, inopiam noverint, ei facile auxilio venient.

Accedit quod triplicis hujus subsidiorum generis extant jam exempla, quibus persuasio haec nostra abunde confirmatur. Neque nos latet quanta rei domesticae difficultate premantur nonnullae Provinciae nostrae; nullam tamen earum praetermittendam duximus, ne omnes pro sua facultate et voluntate non valeant, sive per se sive per beneficos ac pios donatores, in tanti operis partem venire, ex quo non minorem Dei gloriam quam animarum salutem certissime consecuturam confidimus.

Restat ut unaquaeque Provincia collatas ea de causa pecunias ad Procuratorem nostrum Generalem perferendas curet, meritam suae caritatis gratiam ac mercedem a Deo receptura.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 29 Junii, 1909.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

59.

15 Julii, 1909.

De regula 34 ex Communibus rite servanda.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS :

P. XTI.

Regulam, in Societate nostra sanctissimam, qua prohibemur ne alios etiam per jocum tangamus, audio non sine stupore dictitatum ab aliquibus fuisse, ob mutatos a pristina severitate civiles mores, jam fere in desuetudinem abiisse vel saltem non adeo rigide interpretandam esse ut quosdam ludos prohibeat, quibus alicubi utuntur Scholastici nostri.

Verum quam perperam hæc dicantur ex eo facile patet, quod in Societate nostra contra Regulas nulla admittitur consuetudo; Regularum vero legitima interpretatio ad Congregationem Generalem et Societatis Præpositum pertinet.

Ne itaque in re gravissima aut falsi quidpiam serpat aut per-

niciosus aliquis abusus inducatur, operæ pretium duxi Præpositos Provinciales hisce litteris commonefacere ut in consueta Domorum visitatione de hujus Regulæ custodia peculiarem curam habeant, Nostrosque omnes valde sollicitos reddant.

Quid porro Regula 34 ex Communibus cautum velit, et qua de causa, quid vero excipiat, verba ipsa satis indicant: *Ut ea quæ religiosos decet gravitas et modestia retineatur, nemo alium, etiam joco, tangat, præterquam in signum caritatis amplexando, cum quis aut abit aut redit peregre.* Prohibemur, nimirum, ne alios quosvis e Nostris, ne quidem per jocum, tangamus, aut ab iisdem nos tangi patiamur: utcumque enim id fiat, nisi urgeat necessitas, non parum abhorret ab eximio illo religiosæ gravitatis ac modestiæ studio Regulis nostris præscripto; maxime vero alienum est a mutua illa veneratione ac reverentia, qua Constitutio 29 in Summario Nostros secum invicem agere jubet; adeo ut alii alios considerantes, crescant in devotione, Deumque Dominum nostrum laudent, quem quisque in alio, ut in illius imagine, agnoscere debet.

Unum tantummodo excipit Regula, fraternum nempe amplexum, quo in mutuam caritatis ac benevolentiae significationem consalutamus Nostros peregre abeuntes vel redeuntes. Hanc autem fraterni amoris significationem, sive fiat peregrinos Nostros amplexando, uti communior mos fert, sive dextras cum eis conserendo more Anglorum vel Germanorum, legitimam prorsus censuerunt Beatus Pater Noster Ignatius cæterique Præpositi Generales, veri Regularumstrarum interpretes.

Quod si præterea quisquam putaret ab hac Regula excipiendos esse certos quosdam ludos, in quibus ludentes vicissim se tangunt, eosque ludos, salva Regula, Scholasticis nostris permitti posse existimaret, is profecto vehementer erraret, ejusque opinio non solum esset penitus convellenda, sed etiam id ludorum genus e Societate nostra omnino exterminandum.

Et hæc quidem de Nostris non tangendis. Utrum vero Regula insuper prohibeat ne externos quosvis, neque per jocum, tangamus: Respondeo primum cum B. Francisco Borgia ad Provinciam Lusitanam: *Majori ratione prohibemur tangere externos.* Deinde cum P. Claudio Aquaviva ad Provinciam Mediolanensem: *Extraneos tangere, et pueros præsertim, nemini Nostrorum licere.* Ex quibus merito concluditur: Utrumque sane eadem Regula prohiberi, idque, si de externis sermo est, potiori quidem jure. Etenim, ut

alias rationes cuilibet obvias omittamus, si religiosa gravitas ac modestia læditur Fratres nostros, ejusdem Societatis ac Familiæ filios, etiam per jocum tangendo, quanto magis si externos quovis modo tangamus, quibuscum multo minor intercedit necessitudo, quæ ejusmodi familiaritatem patiatur.

Neque aliud pariter, nisi urgeat necessitas, ab ea Regula excipiendum duxerunt Societatis nostræ Præpositi quam comem illam atque urbanam salutationem, apud Religiosos et Sacerdotes cujusque gentis in more positam, qua dexteras cum quibusdam externis conserimus, aut manum deosculandam porrigimus in signum reverentiæ Sacerdotibus debitæ.

Caveant igitur diligentissime Nostri omnes qui cum externis, præsertim adolescentibus, agere debent, ne quid unquam contra sanctissimam hanc Regulam peccetur. Caveant nominatim Magistri ac Præfecti, ne sibi persuadeant in Collegiis et Convictibus nostris, ut inter alumnos eorumque institutores *spiritus*, quem vocant, *familiæ* melius foveatur, hac in re largiori ac liberaliori interpretatione opus esse; nisi enim Regula religiose servetur, valde timendum est, ne *spiritus* ille *familiæ* sensim sine sensu desinat in familiaritates a christiana juventutis institutione plane alienas. Adsuescant potius Magistri ac Præfecti nostri Christum ipsum in alumnis revereri, Angelos eorum tutelares perpetuo adstantes intueri, æternamque eorum salutem unice quærere; semetipsos vero tanquam Christi Angelorumque administros ubique spectent, totosque divinæ gloriæ promovendæ devotos. Quo fiet, ut non minorem alumnorum amorem quam reverentiam ac venerationem sibi concilient.

Reliquum est ut Superiores omnes, *spiritus* Præfectos ac Novitiorum Magistros etiam atque etiam obtester ne quid diligentiae ac vigilantiae prætermittant in curanda ac tuenda perfecta hujus Regulæ custodia, tum quod ad Nostros tum quod ad externos spectat. Ejus rei exemplo ac præsidio sunt tam multi Societatis nostræ viri præclarissimi qui omnium virtutum laude maxime floruerunt; atque imprimis beatissimi Juvenes nostri, Stanislaus Kostka, Aloisius Gonzaga et Joannes Berchmans. Omnibus denique et singulis Societatis nostræ Filiis mihi carissimis, ac si eos præsentem viderem, sæpe dictum velim salutare illud Apostoli verbum ad Timotheum: *Insta in illis. Hoc enim faciens, et te ipsum saluum facies, et eos qui te audiunt.*

Curet R.^a V.^a ut hæc epistola ad omnes Provinciæ suæ Domos

mittatur, semel ad mensam publice legatur, et Fratribus Coadju-
toribus explicetur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romæ, die 15 Julii, 1909.

R.^{ae} V.^{ea}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

60.

31 Julii, 1909.

Decernitur Erectio Provinciae Californiae.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Quum Missiones Californiae, Montium Saxosorum, Alaskana Australis et Dakotensis, duobus abhinc annis in unam Missionem sub uno Superiore redactae, tam apto caritatis ac regiminis vinculo inter se cohaeserint ut de stabili ac felici earum conjunctione nulla habeatur dubitandi causa:

Praeterea vero quum una haec Missio Californiae et Montium Saxosorum nuncupata, sive spectetur Collegiorum ac Domorum numerus, sive Sociorum multitudo et virtus, sive ministeriorum frequentia et dignitas, sive rei familiaris copia, sive demum uberrimus tot tantorumque laborum fructus ab inita utraque Missione adhuc perceptus, jam omnia prorsus habere videatur quibus ad Instituti nostri normam ipsa sibi sufficiat suoque jure regatur;

Idcirco non paucos tenebat opinio de ea Missione in Provinciam erigenda agi quantocius posse. Id autem ut legitime fieret, jussus est Missionis Superior maximum hoc negotium cum suis Consultoribus aliisque Patribus gravioribus undequaque considerare, quodque de tota re omnes sentirent ad suae Provinciae Praepositum deferre: qui vicissim, omnibus serio perpensis, quid ipse cum Provinciae Consultoribus censeret nobiscum per litteras communicaret.

Quibus accuratissime peractis, probeque examinatis, quum neque

in Missione neque in Provincia Taurinensi neque in Consilio Patrum Assistantium nemo non affirmaret, Missionem ejusmodi eo jam progressam esse ut inter Societatis Provincias cooptari mereretur, idque omnes magnopere exoptarent;

Nos, unanimi hac suffragiorum concordia mirifice delectati, votisque tum proximae tum superioris Congregationis Generalis obsecundare cupientes, post multas ad Deum preces, officii nostri auctoritate muniti, Missionem Californiae et Montium Saxosorum praesentibus litteris in veram Societatis nostrae Provinciam erigimus et constituimus, eamque per Nos rite erectam et constitutam decernimus ac declaramus in Domino, cum omnibus juribus, facultatibus et privilegiis quae Provinciis transmarinis ex Instituti nostri praescripto conceduntur; servata tamen ratione a Congregatione Generali XXV, decreto octavo, proposita.

Insuper novam hanc Provinciam, quae, salvis aliarum Missionum meritis, unico magisque vulgato nomine Provincia Californiae appellabitur, eo pacto constitutam volumus:

1. Ut ab Assistentia Italiae penitus disjuncta, Assistentiae Angliae deinceps adsciscatur.

2. Ut iisdem finibus circumscripta maneat, iisdemque Collegiis, Domibus ac bonis omnibus potiatur, quibus praesens Missio Californiae et Montium Saxosorum.

3. Ut sibi plane adscriptos retineat, tamquam vera sua membra, Nostros omnes, praesertim Patres et Fratres Provinciae Taurinensis qui adhuc Missioni Californiae et Montium Saxosorum plane adscripti censebantur. Sociis vero aliarum Provinciarum, eidem Missioni tantummodo applicatis, potestas fiat, probante suo cujusque Provinciali, vel novam Provinciam ingrediendi, vel in ea remanendi, uti erant antea, applicati.

4. Ut in mutui amoris gratique animi testimonium Provincia Taurinensis et Provincia Californiae pro hodiernis tantum utriusque sociis qui vita fungantur praescripta defunctorum suffragia persolvat.

5. Si quid negotii occurrerit in tota hac re exsequenda quod Praepositi Generalis operam vel facultatem omnino non postulet, id per utrumque Provinciale transigatur ac dirimatur.

6. Ut quae hisce litteris decernimus et constituimus ab ipso die octavo proximi mensis Septembris, Nativitati Beatae Mariae Virgini sacro, quo die in praecipuis saltem Provinciae Domibus, more con-

sueto, ad mensam promulgari debent, vim omnem suam ac firmitatem secundum leges nostras obtineant.

Caeterum, Americae Septentrionalis Provinciis gratulamur et gaudemus, quod novae hujus Provinciae accessione in eum tandem gradum atque ordinem adductae sunt quem ad divinam gloriam aptius efficaciusque promovendam jamdiu optabant.

Provinciae etiam Taurinensi gratulamur quod, posthabita privata sua utilitate, sibi unice proposito communi Societatis commodo, florentem suam Missionem a se divelli non dubitavit, enixeque rogavit, ut ejus loco alia quaedam Missio sibi attribueretur, quam vellent Superiores.

Provinciae demum Californiae gratulamur, eique precamur ut, ex Missionibus adeo benemeritis exorta, amplioremque in dignitatem ac potestatem evecta, praeclara majorum suorum exempla, bene juvante Beato Patre Nostro Ignatio, cujus festum diem agimus, pari virtutum laude cumulare valeat.

Datum Romae, die festo S. P. N. Ignatii, 31 Julii, 1909.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

61.

31 Julii, 1909.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Californiae.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

P. Xti.

Missionis Californiae et Montium Saxosorum legitimam erectionem in Provinciam non sine magno intimoque delectationis sensu hac die decretam perfectamque conspicio. Biennium scilicet nondum elapsum est ex quo Missiones istae ad occidentalem plagam Superioris Americae sitae in unius Missionis corpus coaluerunt, iter ad praestantiores formas praetentantes, jamque, communi omnium judicio, nihil obstare visum est quominus florentissima Missio ad dignitatem Provinciae eveheretur.

Quod quidem ornamentum jure merito vobis debebatur, Patres Fratresque in Christo carissimi, qui, post decretam ante duos fere annos Missionum conjunctionem, divina gratia adspirante, tam

strenue tamque felici exitu intendistis adhortationibus prosequendis quas de mutua animorum consensione fovenda per eam occasionem tradendas curavi. Aequum igitur est ut egregii laboris vestri fructum jam suavissimum percipiatis.

Verum non hic consistendum est; quin imo, ad novam firmioremque Provinciae formam evecti, nova et potiora in Societate jura consecuti, nova etiam animi alacritate atque impensiore studio contendere debetis, Patres ac Fratres carissimi, ut quam adhuc fideliter custodistis spiritus conjunctionem mutuamque caritatem, eam sedulo conservetis, jugiter promoveatis atque ad perfectum adimplementum adducatis. His enim maxime factis vosmetipsos dignos comprobabitis eo honore quo aucti estis, atque iis beneficiis quae in vos contulit Societas; simulque conceptam de vobis spem et expectationem cumulatissime praestabit.

Est autem et alterum ad quod diligenter assequendum hodierna promotio vos excitare debet; quanto enim per decretam Provinciae constitutionem intimior atque perfectior efficitur nexus, quo novum hoc membrum et secum ipsum cohaeret et cum centro totius gubernationis jungitur; tanto etiam major tantoque diligentior incumbit vobis omnibus cura ut arctissimam mentis animique conjunctionem cum capite totius Societatis cumque caeteris Superioribus foveatis; quod quidem accidet, si unusquisque, quantum in se est, pia cum voluptate curabit iis qui praesunt integre se submittere, cum iisque intime cohaerere: privati quidem cum proximis Superioribus, Rectores vero Praepositique locales cum Provinciali, Provincialis denique, uti et caeteri omnes, cum Praeposito Generali. Huc itaque vires et conatus vestros dirigite, Patres Fratresque carissimi, ut haec animorum conjunctio Superiores inter et subditos per exactam subordinationis custodiam semper vigeat atque resplendeat: hinc enim, sicut in reliquis Societatis Provinciis, ita et in istam, tanquam in membrum ejus perfectum, inaestimabilia bona redundabunt, sive ad ipsius conservationem et prosperitatem, sive ad suorum membrorum perfectionem, sive denique ad faecunditatem operum in auxilium proximorum. Recogitate animo, Patres ac Fratres carissimi, hanc intimam connexionem inter subditos et Superiores haereditatem esse praestantissimam, quam majores nostri inviolate vobis tradiderunt; eandem esse conspicuam gemmam, qua nullo non tempore exornata resplenduit Societatis nostrae intemerata frons; ex ea denique vim illam inexpugnabilem promanare,

qua Societas nostra omnibus adversariis fortior semper exstitit eorumque conatus disiecit.

Ut autem utraque haec animorum conjunctio, scilicet inferiorum inter sese, atque eorundem cum Superioribus, firmiter consistat, necesse est, Patres ac Fratres carissimi, solido eam inniti fundamento, conjunctionis scilicet ac familiaritatis cum Deo per assiduum orationis studium. Etenim si divina Bonitas atque Majestas continuo ante oculos nostros versabitur, si eadem penitus insederit animis nostris, nullo negotio illius imaginem contemplantur in fratribus nostris, illiusque auctoritatem agnoscemus in quibuslibet Superioribus. Atque hoc ipsum documentum nobis praebet sanctissimus Pater Noster Ignatius, scribens (Const. P. VIII, c. 1, n. 8): « Praecipuum utriusque partis vinculum ad membrorum inter se et cum capite suo unionem, amor est Dei ac Domini nostri Jesu Christi. Cum cujus divina ac summa Bonitate si Superior et inferiores valde uniti fuerint, perfacile inter seipsos unientur: idque per eundem illum amorem fiet, qui, a Deo descendens, ad omnes proximos, ac peculiari ratione ad corpus Societatis, pertinet ». Itaque assidua ac familiaris consuetudo cum Deo tanquam omnium virtutum, sed praecipue caritatis et obedientiae firmamentum, sit vobis maxime in votis: ad eam assequendam totis viribus contendite, remotis quibusvis impedimentis, atque iis omnibus praestitis quae ad eam certissime conducunt.

O, quam Deo accepta et coram hominibus praeclara erit Provincia Californiae, si hisce sanctis documentis ejus filii omnem sui agendi rationem semper accommodare curabunt! Quam ferax etiam praestantissimorum fructuum in suis omnibus inceptis ad Dei gloriam et ad proximorum salutem existet! Haec mea firmissima spes est; hoc meum maximum votum.

Dum autem gratulationes et vota fausta erga novam Provinciam exerimus, praetermittere non possumus quin grato animo recolamus benemeritam Provinciam Taurinensem, quae postquam Missionis Californiensis et Montium Saxosorum fundamenta jecit, eamque per sexaginta ferme annos aluit fovitque, nunc demum tantopere contulit ad hodiernam erectionem. Qua occasione pergratum mihi est nobilissimos animi sensus patefacere quibus Provincia Mater tam magnam ac florentem sui partem a se dimittere passa est.

« Congaudeamus omnes », ita scribit omnium nomine Praepositus

Taurinensis, « congaudemus omnes, ac vehementer gratulamur, quod jam Missio Californiae et Montium Saxosorum eo usque et numero et merito subditorum et Collegiorum praestantia et minorum copia ac virtute excreverit et floreat, ut dignitate ac jure Provinciae condecorari debeat. Valde et ex toto corde gratulamur tot illis Patribus ac Fratribus, et praesertim Superioribus, qui tam felici exitu bono Missionis consuluerunt, et pro certo habemus, Deo auxiliante, ex nova Provincia uberrimos ad animarum sanctificationem et Societatis nostrae decus et incrementum fructus esse consecuturos ».

Haec nobilis illa Provincia; quae, tam florenti Missione orbata, enixis precibus institit ut jam nova Missione instrueretur, ne deesset apostolicae virtuti suorum filiorum apta palaestra. Quas preces equidem pergratas habui, jamque iis praestandis animum et operam contuli.

Jam nihil restat, Patres Fratresque carissimi, nisi ut una simul quae faustis incepta sunt auspiciis Deo benignissimo commendemus, precibus interpositis beatissimi Parentis nostri Ignatii, quem hac ipsa die recolimus coelesti sede receptum, ut nobis omnibus sit patrocinio. Denique omnibus et singulis novae Provinciae Sociis, tam Superioribus quam subditis, paternam benedictionem permanenter impertior et commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et orationibus.

Romae, die festo S. P. N. Ignatii, 31 Julii, 1909.

Omnium Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

62.

15 Augusti, 1909.

Provincia Austriaco-Hungarica dividitur in duas Provincias, Austriae et Hungariae, et erigitur Missio Croatiae.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Quum Nobis pro certo constaret Provinciam Austriaco-Hungaricam, aucto admodum Sociorum ac Domorum longe lateque

sitarum numero, non nisi difficulter ab uno Provinciae Praeposito administrari provehique posse; neque alio aptiori modo utrique Provinciae parti consulendum videretur quam si pars Hungarica a parte Austriaca disjungeretur et Provincia sui juris constitueretur, sumulque Missio Croatiae erigeretur:

Idcirco maximum hoc negotium, ad certa quaedam capita redactum, proponendum duximus Provinciae Austriaco-Hungaricae Praeposito, qui cum Provinciae Consultoribus aliisque utriusque partis gravioribus Patribus in consilium vocatis, omnia et singula undequaque consideraret, quodque de totius rei commodis atque incommodis unusquisque plane censuisset, nobiscum per litteras communicaret.

Quibus ea qua par erat diligentia, caritate ac plena libertate peractis, omnes uno ore testati sunt: optimam Provinciae Austriaco-Hungaricae gubernationem, uni ejusdem Praeposito commissam, non parum reapse impediri; huic gravi incommodo per utriusque partis, Austriacae et Hungaricae, disjunctionem et Provinciae Hungaricae erectionem aptissime provideri; utramque partem ad haec maturam prorsus esse atque paratam; neque ullum exinde alterutrius partis detrimentum timeri, immo vero utramque praeclara sibi emolumenta Societati nostrae propria merito polliceri; omnes demum ut Croatiae Missio erigatur vehementer optare.

Nos igitur, unanimi hoc Provinciae Austriaco-Hungaricae iudicio, pariter ac concordi Patrum Assistentium suffragio, summo-pere confirmati, postquam divinam opem diu multumque imploraverimus, pro ea potestate quam Nobis conferunt Constitutiones nostrae et Congregationum Generalium decreta (Cong. Gen. I, d. 108; Cong. Gen. II, d. 36; Cong. Gen. IV, d. 6), decernimus et declaramus: Provinciam Austriaco-Hungaricam in duas veri nominis Provincias, quae suo quaeque jure regantur, esse dispertiendam, ac constituendam quarum altera Provincia Austriae, altera Provincia Hungariae nuncupetur; easdemque per Nos rite dispartitas ac legitime constitutas hisce litteris testificamur, cum omnibus juri-bus et facultatibus, quae Societatis Provinciis intra Europam ex Instituti nostri praescripto conceduntur.

Insuper officii nostri auctoritate muniti, Missionem Croatiae dictam erigimus. eamque Provinciae Austriae adnexam volumus, cum omnibus juri-bus et facultatibus quae Missionibus ab aliqua Provincia dependentibus tribui consueverunt.

Jam vero quod ad utriusque Provinciae et Missionis territorium, Domicilia et bona quaevis spectat, praeterea ordinamus:

1. Ut Provincia Hungariae intra fines Regni Hungarici, exclusa Croatia et Slavonia, contineatur, eidemque attribuantur sequentia Domicilia cum omnibus earum bonis, nimirum: Domus Probationis Tyrnaviensis, Collegium Poseniense, Collegium Coloczense, Residentia et Convictus Szatmarinensis, Residentia Budapestinensis et Residentia Kapornacensis.

2. Ut Provincia Austriae intra praesentes suos fines in Cisleithania comprehendatur, eidemque attribuantur sequentia Domicilia, cum omnibus eorum bonis, nimirum: Domus Probationis ad Sancti Andreae, Collegium Oenipontanum, Domus Tertiae Probationis Linciensis, Collegium Kalksburgense, Collegium Mariascheinense, Residentiae quatuor Viennenses, Residentia Graecensis, Residentia Labacensis, Residentia Linciensis, Residentia Styrensis, Seminarium Klagenfurtense, Domus Probationis Velehradiensis, Residentia Pragensis, Residentia Reginae Hradecensis, Residentia Hostinensis, cum Statione Tergestina.

3. Ut Missio Croatiae, a Provincia Austriae dependens, intra fines Croatiae, Slavoniae, Bosniae et Hercegovinae, praetermissa interim Dalmatia, circumscribatur, eidemque attribuantur sequentia Domicilia, cum omnibus eorum bonis, nimirum: Collegium Travnicense, Seminarium Sarajevense, et Residentia Zagradiensis.

Quod autem ad personarum statum spectat, generatim statuendum putamus ut, habita imprimis ratione originis et civitatis, ad eam Provinciam vel Missionem unusquisque Nostrorum, tanquam verum ejus membrum, pertinere censeatur in qua natus fuerit vel civitate donatus. Quoniam vero pro Provincia Hungariae et pro Missione Croatiae habenda quoque est ratio idiomatis, tum hac de re, tum de Nostris tantummodo applicatis, tum etiam de alia quavis ejusmodi difficultate, quae Praepositi Generalis operam vel facultatem omnino non postulet, utriusque Praepositi Provincialis prudenti arbitrio permittimus ut, collatis secum consiliis et spectatis justis subditorum votis, id statuant quod melius in Domino videatur. Optamus nihilominus ut tam Provincia Austriae quam Provincia Hungariae in mutui amoris gratique animi testimonium pro hodiernis tantum utriusque Sociis qui vita fungantur praescripta pro nostris defunctis suffragia persolvant.

Postremo mandamus ut quae hisce litteris decernimus et pro-

nuntiamus, ab ipso die septimo proximo mensis Septembris, Beatis Marco Crisino, Stephano Pongracz et Melchiori Grodecz, Martyribus Hungaricis, sacro, quo die in omnibus utriusque Provinciae et Missionis Domibus, more consueto, ad mensam promulgari debent, vim omnem suam ac firmitatem secundum leges nostras obtineant.

Dignetur benignissimus Dux noster Jesu per merita divinae suae Matris, Magnae Dominae nostrae, Beatissimae Virginis Mariae, cujus hodie gloriosam in coelos Assumptionem celebramus, firma penitus et rata sibi que cara atque accepta habere omnia quae a Nobis per hasce litteras decreta et sancita sunt; et Provinciam Austriae cum sua Missione Croatiae aequae ac Provinciam Hungariae, singulari suo praesidio adeo foveat ac provehat ut unaquaeque Provincia ab ipsa Sociorum, non vero animorum, disjunctione novam quodammodo vitam virtutemque concipiat, quam ad majus Dei obsequium tum Nostrorum tum proximorum saluti ac perfectioni procurandae multos in dies impensius et fructuosius sese devoveat.

Datum Romae, die festo Beatae Mariae Virginis in coelos Assumptae, 15 Augusti, 1909.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

63.

15 Augusti, 1909.

Epistola ad Patres et Fratres Provinciae Austriaco-Hungaricae.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

P. XTI.

Laetus faustusque rerum eventus divisionis Provinciae Austriaco-Hungaricae in duas sui juris Provincias, Austriacam scilicet cum Missione Croatica et Hungaricam, optatissimam mihi, Patres Fratresque dilectissimi, praebuit occasionem intima cordis mei sensa pandendi, sensa dico grati animi atque laetitiae.

Etenim postquam, anno 1846, legitima Austriacae Provinciae facta fuerit a Provincia Galiciana divisio, inde ab initio nova Provincia feliciter sese evolvit, quippe quae, gratia Dei opitulante, tanquam parvum semen terrae mandatum, prospere pullulavit, jugiter crevit atque in praesentia arbor evasit robustissima, quae altas egit radices et longe lateque validissimos ramos spargit. Ad

quatuor enim Domus, quae initio in Germanicis solum imperii regionibus existebant, continua evolutione, nova atque nova Domicilia accesserunt, ita ut Provincia Austriaco-Hungarica ultimis temporibus viginti octo Domus in omnibus imperii regionibus numeraret, in quibus ubique strenue ad maiorem Dei gloriam et animarum salutem laborabant Socii omnes. Verbum amplissimis de fructibus horum laborum non faciam, res enim palam est omnium oculis qui tot tantaque opera praesentis Provinciae considerant ac insuper recogitant laudatae Provinciae Socios nullo unquam tempore nec viribus nec labori pepercisse, quando de bono Ecclesiae aut proximorum salute agebatur. Pro qua secunda florentique Provinciae evolutione, utpote insigni et omnino singulari divinae munificentiae beneficio, justas debitasque bonorum omnium Auctori Deo gratias referre nos oportet, Patres et Fratres in Christo carissimi, qui campum laborum vestrorum coelesti rore irrigavit continuo et abundanter dedit incrementum; nec ego mihi deesse volo, quin vobis omnibus paterni animi effusione gratuler, qui, molestiis quibuscumque atque difficultatibus posthabitis, animo generoso indefessoque in tuenda Dei et Ecclesiae causa desudavistis assidue. At simul haec Domorum in variis imperii partibus multiplicitas et operum gravissimorum varietas demonstrant Provinciam Austriaco-Hungaricam, crescente numero Sociorum et Domorum, jam ad eam maturitatem plenitudinemque divina Providentia pervenisse, ut Provinciae divisio, quam jam praedecessores mei animo secum cogitaverant, nobis maxime opportuna visa sit.

Qua in re summopere divinum consilium est celebrandum, quod omnibus sapienter suo tempore consulit. Etenim in utraque vasti imperii Austriaco-Hungarici parte, ob singulares diversarum regionum necessitates atque circumstantias particulares, eo res pervenerunt ut etiam spirituali fidelium profectui convenienti modo subveniri non possit sine intima atque peculiari cognitione conditionum variarum regionum. Ac proin, quum Sanctus Pater Noster Ignatius verbo et exemplo nos docuerit maiorem Dei gloriam semper in omnibus spectare ideoque industriam nostram adjunctis loci temporisque rationibus meliori quo fieri possit modo adaptare, quisque vestrum, Patres Fratresque dilectissimi, nullo negotio perspiciet jure merito visum nobis fuisse majores uberioresque solertiae suae fructus esse collecturam Societatem nostram, si Socii Provinciae Austriaco-Hungaricae in duas Provincias sui juris cum una Mis-

sione distribuerentur, ita ut sub directione propriorum Superiorum in evolvendis ac exercendis viribus facultatibusque suis diligentius spectare valeant quid particulares regiones ferant necessitates, quid causa Ecclesiae, quid gloria Dei postulet. Sperare etiam licet hac nova rerum ordinatione, divina gratia opitulante, fore ut numerus Sociorum ex variis nationibus ad gentem electam constituendam affluentium augeatur et quam plurimi viri promptissimi et peritissimi in singulis Societatis ministeriis muneribusque constituentur, qui, vestigia majorum nostrorum persequentes, opera sint perfecturi pro sanctae Ecclesiae catholicae incremento adhuc praeclariora et pro salute animarum saluberrima. Hac quoque ratione utraque Provincia, magis propriis accommodata indigentibus, spirituale bonum variarum nationum totius imperii in dies opportunius promovere poterit.

Quae cum ita sint, perspicuum vobis esse censeo, Patres Fratresque desideratissimi, ad prosperum novarum Provinciarum statum Socios privatim singulos conspirare debere, studiose ac continuo totam vitam agendique rationem Instituto nostro accommodando. Quemadmodum Sanctus Parens noster satis superque verbis istis indicare videtur: « Omnes constanti animo incumbamus ut nihil perfectionis quod divina gratia consequi possimus in absoluta omnium Constitutionum observatione nostrique Instituti peculiari ratione adimplenda praetermittamus ». At vestrum studium religiosae observantiae, Patres Fratresque carissimi, nequaquam indiget novis rationibus stimulari; sufficit unius rei, quam nemo vestrum ignorat, memoriam renovare, qua Societas nostra habeat suam internam firmitatem vigoremque, suam quoque operationem efficacem, quae est mutua Sociorum unio inter se et cum suo capite. Quemadmodum enim exercitus eo magis paratus et expeditus est ad certandum quo aptius et arctius milites inter se conjuncti sunt et uniti cum suo duce, ita etiam Societas nostra in genere et quaevis Provincia in particulari, cum revera ipsa sit dicenda exercitus qui, sub signis Salvatoris nostri militans, praelia Domini praeliatur contra hostium impugnationes, ad pugnandum promptior, ad hostes devincendos securior erit, si inter se et cum capite suo membra ejus unita fuerint perfectius. Praecipuum quoque hujus mutuae inter socios unionis commodum Sanctus Pater Noster Ignatius luculenter verbis ostendit istis, ut scilicet « juncti invicem fraternae caritatis vinculo melius et efficacius possint se divino obsequio et

auxilio proximorum impendere ». Verbo enim et exemplo Fratrum nostrorum, qui nos magno studio amoreque prosequuntur, animi nostri jugiter stimulantur ut continuos in servitio Dei faciamus progressus. In laboribus quoque pro gloria Salvatoris nostri suscipiendis animum reddet promptiorem, in molestiis et difficultatibus vires corroborabit, haec mutua unio ad omnes casus animo erecto ferendos, juxta illud quod in Sacris Litteris legimus: « Frater qui a fratre adjuvatur quasi civitas firma ». Huic accedat necesse est sincera subditorum unio cum Superioribus; atque qualem hanc mutuam communicationem esse oporteat inter Superiorem et subditum egregie descriptum videmus in Constitutionibus nostris his verbis: « Omnibus itidem maxime commendatum sit ut multum reverentiae suis Superioribus exhibeant, Jesum Christum in eisdem considerent ac revereantur, eosdem ex animo ut patres in eodem diligant ». Et re quidem vera si semper et ubique Superiores nostros consideremus, qui ipsius Dei vices gerunt, ipsius nomine et auctoritate nos in via salutis dirigunt, fieri non potest quin Superioribus honorem reverentiamque praestituri simus semper, atque sua sponte genuina orietur obedientia, qua omnes suos filios insignitos esse voluit Sanctus Parens. Quisque ergo studeat hanc obedientiam, quae non modo externam aliquam conformitatem sed reapse internam animorum conjunctionem Superiorem inter et subditum efficit, in pleno vigore conservare. Ita enim quidquid sub obedientiae ductu praestat religiosus, sua mercede nequaquam carebit in coelo, ac mediis in periculis hujus mundi ipse tutus procedet fructusque uberior in agro Domini colliget: « Vir quippe obediens loquetur victorias ». Praecipuum vero vinculum quo membra Societatis inter se et cum suis Superioribus uniuntur, est amor Dei ac Domini nostri Jesu Christi (ut verbis Sancti Patris Nostri utar), cum cujus divina ac summa Bonitate si Superior et inferiores valde uniti fuerint, per facile inter se ipsos unientur. (Const. P. VIII, c. 1, n. 8). Haec insignis caritas Dei et Salvatoris nostri est mirifica totius Societatis nostrae tessera, fundamentum firmum vitae spiritualis singulorum membrorum: haec est animi dispositio germanae S. Ignatii soboli propria, qua quisque vivat, moveatur, qua operetur, qua quis accensus nullum in Dei famulatu recusabit laborem, gravia negotia alacri aggreditur animo et praeclara gesta ad Dei gloriam et proximorum salutem perficiet plurima.

Atque haec sunt, Patres Fratresque mei dilectissimi, quae hac

ipsa die qua labor vester, non vero amor, dividitur, commendanda duxi, ut « solliciti essetis servare unitatem spiritus in vinculo pacis ». Faxit Deus ut opus hoc gravissimum, quod est divisio Provinciae vestrae dilectissimae Austriaco-Hungaricae, ad majorem Dei gloriam et animarum salutem unice susceptum, sub divino auxilio multis precibus imploratum, elaboratum atque perfectum, divinae Majestati sit acceptum, et optatum finem gratia ipsius sortiatum; faxit etiam Dux noster Supremus, per infinitum Sanctissimi Cordis sui amorem, ut novae Provinciae, quas singulari amantissimae Reginae Societatis nostrae tutela necnon speciali BB. Martyrum Hungaricorum suffragio auspicas videmus, in suo bono statu conserventur atque augeantur continuo!

In fine, R. P. Provinciali Francisco Xaverio Schwärzler et omnibus Patribus ex ipsa Provincia Austriaco-Hungarica, qui nobis tum judicio tum consilio magnopere profuerunt in hoc negotio ordinando et tanta cum caritate, tanta animorum consensione, hanc rem, nequaquam facilem, ad finem usque tractarunt, coram omnibus hisce in litteris meis meritas gratias persolvo novisque Provincialibus, Superioribus Sociisque omnibus utriusque Provinciae et Missionis ex corde paternam meam impertio benedictionem.

Commendo me Sanctis Sacrificiis et orationibus.

Romae, die festo Beatae Mariae Virginis in coelos Assumptae, 15 Augusti, 1909.

Omnium Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

64.

3 Decembris, 1909.

Jus commune conceditur novae Provinciae transmarinae Californiae.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Quum postrema Congregatio Generalis, decreto 8, Nobis potestatem fecerit ut usque ad proxime futuram Congregationem Generalem quasvis novas Provincias transmarinas rite erectas iisdem

juribus augere valeamus, quibus reguntur reliquæ Societatis Provinciæ in Europa sitæ; ea tamen lege, ut Provinciæ ipsæ transmarinæ id legitime petant, Nosque easdem Provincias ita constitutas communi jure donandas censeamus:

Quum præterea novæ Provinciæ Californiæ Præpositus, cum suis Consultoribus, aliisque omnibus ad Congregationem Provinciam jus habentibus, unanimi suffragio a Nobis per litteras postulaverint ut, quemadmodum eam Provinciam ad Instituti nostri normam inter veras Societatis Provincias nuper cooptavimus, sic communi cum aliis omnibus Provinciis jure, si satis idoneam duxerimus, pariter auctam velimus:

Quum demum, omnibus probe perspectis, tum Nobis tum Patribus Assistentibus æqua prorsus ac legitima visa fuerint novæ Provinciæ vota ac desideria; neque ulla suppetat ratio propter quam eidem concedi nequeant jura omnia quæ transmarinis Provinciis, Marylandiæ—Neo-Eboracensi et Missouriianæ, Congregatio Generalis XXIV, decreto 9, easdem ob causas concedenda censuit:

Nos idcirco, volentes ut nova Provincia Californiæ rite erecta ampliori qua fas est potestate muniatur; neque aliud potius exoptantes quam majus Dei obsequium majusque Societatis nostræ emolumentum, decernimus in Domino ac pronuntiamus:

Transmarinam Provinciam Californiæ, non obstantibus Congregationum decretis quibuscumque, sublatisque quibusvis privilegiis atque exceptionibus, ab ineunte anno 1910, sub communi jure constituendam esse ac cæteris Societatis Provinciis penitus aequiparandam.

Noverint igitur omnes quorum interest, quæ nostris hisce litteris decernimus ac pronuntiamus, ab ipso primo die proximi mensis Januarii, sub Sanctissimi Jesu Nominis tutela, vim omnem suam ac firmitatem esse habitura, effectusque suos omnes ex legum nostrarum præscripto obtentura. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Præsens Decretum semel ubique legendum erit in publica mensa.
Datum Romæ, die festo S. Francisci Xaverii, 3 Decembris, 1909.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

65.

8 Decembris, 1909.

De cogenda proxima Congregatione Procuratorum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN CHRISTO PATER:

P. XTI.

Quum proximo anno 1910 Congregatio Procuratorum ex Instituti praescripto habenda sit, jam nunc R.^{am} V.^{am} monitam volui, ut Congregationem Provinciale[m] opportuno tempore convocandam, atque omnia quae per Procuratorem afferri debent tempestive paranda curet. Confer litteras die 3 Decembris, 1908, ad Praepositos Provinciales datas.

Porro ex decreto 10 Congregationis XXIV, ad Congregationem Provinciale[m] vocandi sunt Missionum dependentium Superiores quibus jus ad eam accedendi, rite concessum, nondum legitime intermissum aut revocatum est. Si qua igitur Missio graviter impediat ne quis inde ad Congregationem Provinciale[m] accedat, res ad Praepositum Generalem mature deferenda erit.

Quod ad *diem* conveniendi spectat, de consilio Patrum Assistentium eundem retinendum duxi, videlicet 26 Septembris, quem R. P. Anderledy justas ob causas constituit, et R. P. Martin usque retinuit; ut postero die 27, quo die de Societate nostra, tum primum confirmata, solemnes ac perennes Deo gratias agimus, primus habeatur Procuratorum consessus.

Quod ad *locum* attinet, nisi aliud R.^{ae} V.^{ae} per litteras significetur, conveniendum erit in hoc ipsum Collegium Germanico-Hungaricum de Urbe.

En jam quae, a quibus, quo pacto parari debent:

I. - A Superioribus localibus

1. * *Catalogus primus et secundus.* Qui quidem ut omni qua par est diligentia conficiantur, attento animo relegenda sunt, nec minori studio servanda, quae in Formula scribendi nn. 32 et 33, praescribuntur.

2. * *Status temporalis*, tum *habitualis* tum *actualis*, Domus vel Collegii, ad normam Instructionis pro Administratione rerum temporalium. Confer novissimam Instituti editionem Florentinam, Vol. III, pag. 391, n. 19: vel etiam Romanam, Vol. II, pag. 319, n. 19.

3. * *Litterae Annuae* ab ultimis transmissis. Confer Formulam scribendi, nn. 26, 27, 28, 29 et 30.

4. * *Historia Domus* ab ultima transmissa. Confer Ord. Gen. cap. I, n. 5.

5. *Summaria vitae defunctorum* ab ultimis transmissis. Confer decretum 23 Cong. XXI et *Supplementum primum* cum hisce literis missum.

II. - *A Praepositis Provincialibus.*

1. *Acta, Votum et Postulata* Congregationis Provincialis: tria haec separatis foliis, iisque manu tum Praepositi Provincialis tum Secretarii Congregationis subscriptis et Provinciae sigillo munitis.

2. * *Accepti omnium Domiciliorum Catalogi primi et secundi* sedulo recognoscendi, si quid forte corrigendum vel etiam addendum deprehendatur, binosque in fasciculos eo ordine colligandi sunt, ut *Catalogi secundi* paginae ac numeri cum paginis numerisque *Catalogi primi* bene conveniant. Addendus praeterea in limine *Catalogi primi* index alphabeticus Sociorum cum sua cujusque pagina ac numero.

3. * *Informationes de aptis ad gubernandum*. Quae ut rite accipiantur, conficiantur atque mittantur, prae oculis habeantur oportet, apprimeque servantur praescripta Ord. Gen. cap. XVII. Nominatim vero animadvertendum est: 1. Provincialem cum suis Consultoribus catalogum omnium Sacerdotum perlegere debere, et ex Consultorum judicio illos seligere de quibus *merito* accipienda videatur informatio; 2. Omnium informationum Catalogum in tres classes distinguendum esse: Primam eorum qui actu gubernant; Alteram eorum qui aliquando gubernarunt; Tertiam eorum qui nondum gubernarunt, sed apti ad gubernandum videbuntur; 3. Ad calcem uniuscujusque informationis apponendum esse judicium Provincialis et Consultorum de singulorum habilitate ad gubernandum: de tertia autem classe dicendum praeterea quinam proxime, quinam vero remote idonei censeantur sive ad parvas sive ad

magnas Domos vel Collegia; 4. Unumquemque informationum Catalogum, e tribus ejusmodi classibus constantem, in unum fasciculum cum suo indice alphabetico esse compingendum.

4. * *Catalogi rerum*, ad normam Ord. Gen. cap. XIX.

5. *Provinciae Consuetudines*, si nullas adhuc habeat Provincia rite probatas.

6. *Theses datae pro examine ad gradum*.

7. * *Elenchus* eorum qui admissi, Sacerdotio initiati, ad gradus promoti, dimissi, defuncti sunt, ab ultimo transmissio, nemine praetermisso.

8. *Index Auctorum et librorum* a Nostreis ab ultimo transmissio editorum. Vide *Supplementum alterum* cum hisce litteris missum.

9. Bina exempla librorum, instructionum vel tractatum, a Nostreis utcumque vulgatorum, ad Nos adhuc non transmissa. Confer litteras die 19 Jan., 1908, ad Praepositos Provinciales datas.

10. Exempla contractuum majoris momenti ad nos adhuc non transmissa.

11. *Index rerum omnium* quae per Procuratorem mittuntur, a Provinciali subscriptus.

N. B. In Catalogis caeterisque aliis parandis una eademque chartae forma, nempe romana, adhibeatur; scriptio vero plana prorsus et clara usurpetur. Quae asterisco (*) notata sunt, eorum bina exempla afferantur.

Praeterea Provinciae suae Procuratorem, postquam fuerit electus, R.^a V.^a meo nomine monendum curet: 1. Ut nulla externorum negotia saecularia tractanda suscipiat; negotia autem pia nonnisi cum R.^{ae} V.^{ae} expressa approbatione: 2. Ne in itinere vestitu saeculari sed religioso Societatis, aut ubi hic usitatus non est, eo utatur quo pii et honesti regionis Sacerdotes; 3. Ut, religiosae paupertatis memor, sumptus superfluos *itinerumque ambages* vitet; 4. Ad gravia cavenda incommoda, quaecumque negotia tractanda habeat, ne ea sine proprii Assistantis vel alterius ad hoc designati Patris consilio, prout rei gravitas postulabit, pertractet.

Postremo rem faciet R.^a V.^a tum mihi tum Procuratoribus perutilem, si statim post solutam Congregationem provincialem ex originali Postulatorum exemplo, quod Procurator secum allaturus est, alterum exemplum describendum mihiq. mittendum curet. Si quid tamen ob stare videatur ne ita fiat, intelligat R.^a V.^a se mihi aequè

gratum facturum, quum illud statuatur quod optimum duxerit in Domino.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Immaculatae Conceptionis Beatae Virginis Mariae, 8 Decembris, 1909.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

SUPPLEMENTUM PRIMUM

Forma Summarii de vita illorum qui in Societate moriuntur. in Urbem mittendi ex decreto 23 Congregationis 11 post restitutam Societatem. jussu A. R. P. Roothaan cum Provincialibus communicata.

Cum non solum ad historiae commoditatem haec Summaria pertineant, sed eo etiam fiant ut in generali archivio conservetur memoria omnium qui in Societate obierunt: hinc de nullo, ne de Novitiis quidem, omittendum est Summarium. Debet autem:

1. Continere nomen et cognomen uniuscujusque, patriam, tempus tum ætatis tum Societatis, gradum et præcipua munera quæ gesserit, neque aliud necesse est addi, si virtus nihil habuerit singulare.

2. Non scribenda sunt in epistolæ circularis forma, sed breviter elogii modo, omissis prooemiis; neque mors proluxius describenda, nisi quid notabile habuerit.

3. Cavendæ magnopere sunt laudationes exaggeratæ; quin etiam si de quopiam aliquid eximium referatur cujus de cætero virtus ordinaria fuerit, hoc ipsum significandum est, ordinariam in reliquis fuisse virtutem; ne posteris, si forte reliquam vitam ex illo facto metiantur, errandi occasio præbeatur.

4. Nequaquam litteris adjungenda sunt iisdem quibus negotia contineantur, sed scribenda separatim.

5. Latine scribenda sunt, et non in schedis, sed in pagina formæ epistolæ, quamquam nihil incommodi sit uno folio plura contineri. aut etiam ad calcem litterarum annuarum adnecti.

SUPPLEMENTUM ALTERUM

De catalogo librorum ab hominibus nostris editorum

Quum Catalogi librorum a Nostris post restitutam Societatem editorum, qui superioribus annis Romam missi sunt, ut plurimum

ita confecti fuerint ut nulla ratione inservire possint ad continuandam bibliothecam scriptorum Societatis secundum decretum 21 Congregationis XXI, visum est opportunum commendare Præpositis Provincialibus ut eos in sua quisque Provincia secundum exemplar inferius propositum conficiendos, et tertio quoque anno Romam mittendos curent.

1. Describatur titulus operis per extensum ea lingua qua fuit editus liber; adjiciatur tamen latina interpretatio, si alio quam latino idiomate fuerit conscriptus.

2. Apponatur nomen et cognomen auctoris, licet suppresso vel adscititio nomine usus fuerit, quod exprimi debet.

3. Nomen et cognomen typographi; item urbs, et annus, quo editio facta est, designetur.

4. Si idem opus altera editione ab auctore fuerit auctum, separatim et expresse notetur. Recenseantur etiam, si fieri potest, variæ ejusdem operis editiones ad hoc usque temporis publicatæ.

Comprehenduntur in hoc Catalogo omnes libri quos quisque suo marte conscripsit, tum interpretationes, compendia, translationes, et editiones aliorum auctorum extra Societatem, quibus additæ sint a Nostris vel notæ vel præfationes alicujus momenti; non autem theses philosophicæ et theologicæ seu litterariæ, quæ de more quotannis publicari et Romam mitti solent.

66.

8 Decembris, 1909.

Ordinatio de novo libello periodico in America Septentrionali publicando.

PROOEMIUM

A. R. P. Anderledy jam die 26 Octobris, 1891, approbaverat Ordinationem de periodico libello semel singulis mensibus in Provincia Marylandiæ—Neo-Eboracensi publicando. Quæ Ordinatio, cum propter injuriam temporum hujusmodi libellus periodicus non fuisset editus, practicum effectum non est sortita.

Crescente vero necessitate novæ cujusdam elucubrationis periodicæ ad causam catholicam in universa America septentrionali frequentius sustinendam inter diversos coetus et gradus omnium civium, demum Praepositi Provinciales alique Patres periti illarum

regionum consilia contulerunt atque post maturam diligentemque deliberationem ad eam pervenerunt conclusionem, quamprimum libellum periodicum, cui nomen: *America, A Catholic Review of the Week*, in forma *a Tablet* usitata nostrisque temporibus magis accommodata, singulis hebdomadis esse publicandum; cui suo tempore, aut singulis mensibus ad instar *Razón y Fe*, aut saltem unoquoque trimestri, ut fit ab Actis theologicis Oenipontanis, accedat alia elucubratio periodica superioris ordinis, in qua specialia studia et commentaria de disciplinis a Nostris excolendis publicentur.

Quae consilia, cum multum videantur esse commendanda et laudanda, omnino rata habeo, ideoque approbo ut imprimis hujusmodi libellus hebdomadarius tanquam opus commune, in quo Provinciae Californiae, Canadensis, Marylandiae—Neo-Eboracensis, Missourianae et Neo-Aurelianensis et Missionis Novi Mexici et Coloradi zelus apostolicus et scientia catholica, unio et caritatis mirifice eluceant, sub speciali patrocinio Beatissimae Virginis Mariae Immaculate Conceptae ad maiorem Dei gloriam publicetur.

Ordinatio vero A. R. P. Anderledy, suo tempore scite data, denuo videtur esse confirmanda, sed novae rerum conditioni accommodanda, ut deinceps ab omnibus ad hoc opus collaboraturis tanquam clara stabilisque regula ob oculos habeatur atque religiose observetur.

1. - *De fine libelli periodici*

Hujus libelli periodici finis est imprimis inter lectores, sive catholicos sive acatholicos, neque inter solos viros doctos, sed omnium cultorum civium classes et societates, intemeratam verae Ecclesiae Christi doctrinam positive et luculenter proponere, demonstrare, illustrare, propagare; sana principia catholica in omni ordine scientiarum strenue tueri atque defendere; errores, sive doctrinales sive historicos, contra fidem catholicam, mores christianos, disciplinam ecclesiasticam, Sedem Apostolicam atque Ecclesiam catholicam prolatos scdulo dissipare; et praesertim cum vigilantia et diligentia temerarias novitates, statim ac proferuntur, patefacere ac solide refutare (Cfr. Cong. Gen. XXV, decr. 16, n. 5, in fine). Quare hic libellus periodicus sit atque habeatur a quamplurimis dux quidam et magister, qui in quaestionibus continuo emergentibus suppeditet *regulam sentiendi cum Ecclesia* et palam faciat principia

catholica, unde in controversiis excitatis pendeat solutio, veritas manifestetur, errores etiam in principalibus ephemeridibus melioris formae contenti detegantur; uno verbo, ista elucubratio *America* fiat, quod a tot viris pro universa America septentrionali exoptatur: *An authoritative exponent of Catholic sentiment.*

2. - *De argumentis in libello generatim tractandis*

Quo fine attente considerato, ejusmodi libelli munus est non solum theologicas, philosophicas, sociales, physicas, historicas ac literarias disciplinas pertractare, sed etiam alias quaestiones quae cum ecclesiasticis disciplinis quoque modo sunt connexae, vel ad Ecclesiam, societatem civilem ac rectam juventutis institutionem et educationem pertinent, vel generatim a nostris hominibus sive in scholis sive scriptis libris tractari possunt et solent, adhibitis verae doctrinae principiis enodare, semper ob oculos habitis *lectoribus* pro quibus est scribendum. Imo ab argumentis hujus periodici libelli quaedam non sunt exclusa quae directe quidem ad religionem non conferunt, sed tamen utilia sunt ad quosvis viros doctos et cultos Ecclesiae catholicae conciliandos.

Quae res in singulis fasciculis hujus elucubrationis periodicae contentae hisce fere vel similibus rubricis enumerari possunt:

1. *The events of special interest to Catholics (Chronicle, Ecclesiastical News).*
2. *Leaders, or short articles (Questions of the day).*
3. *Occasionally longer articles, but divided into series.*
4. *Editorial comments.*
5. *Book notices and reviews (Literature).*
6. *Brief notes on some of the subjects mentioned above (Education, Schools, Sociology, etc).*
7. *Correspondence, queries, etc.*

Denique, licet finis hujus libelli periodici variis istis modis enumeratis sit obtinendus, ut necessarie consulatur varietati: tamen praesertim ad illum dirigendi sunt *articuli* vere originales. solide apteque conscripti, quamplurimis lectoribus supra, n. 1, commemoratis utiles atque grati, non solis quibusdam specialium studiorum cultoribus. Quibus in articulis ne pariter desit illa varietas quae delectat, praeter diversitatem *materiae* et *scriptorum*, curanda est *brevisitas*, qua unumquodque argumentum ut plurimum uno articulo

absolvatur, vel certe ad paucos restringatur neque ad multos excurrat ad instar multorum capitum amplissimi operis.

3. - *De specialibus libelli argumentis*

Quaestionibus praesertim recentiore aetate exortis insistendum erit, atque ut plurimum in rebus jamdudum fuse tractatis non est immorandum.

Argumenta non tam nova quam novo quodam modo proferenda, nova temporum adjuncta ad Ecclesiae doctrinam exigendo novasque errorum formas diluendo.

In rebus acriter disputatis (praesertim si alienae gentis conditionem ullo modo attingant) sedulo conformandae erunt sententiae dictis Patrum Societatis aliorumve in re probatissimorum auctorum.

In notitiis chronicis et ecclesiasticis vel epistolis et relationibus (*Chronicle, Ecclesiastical News, Correspondence*) ex aliis regionibus, praesertim ex Alma Urbe, de personis et rebus ecclesiasticis vel civilibus publicatis sedulo curent ut imprimis *facta* vere, accurate, sobrie referantur, atque omnino caveant a *judiciis* sinistris parumque moderatis de ipsis *factis* proferendis, quibus Praelati ecclesiastici, magistratus civiles, Christi fideles, homines honesti, praesertim alterius nationis, merito offendi possint.

4. - *De rebus in libello vitandis*

Res mere politicae aut saeculares procul a libello nostro exulent. Imo vitandae quoque sunt quaestiones inter ipsos catholicos acriter disputatae, dummodo ne fidei integritas in discrimen veniat. Similiter si de rebus politicis et saecularibus incidant quaestiones intime connexae cum fide catholica et bonis moribus, profecto ab argumentis huic libello periodico propriis alienum non est, sana principia doctrinae catholicae, unde solutio pendet illarum quaestionum connexarum, dilucide exponere atque solide probare et defendere, ita tamen ut scriptores nostri nulli factioni politicae favere vel in ipsas res mere politicas et saeculares ingredi videantur.

Qua in re nostri scriptores potissimum cauti sint oportet, si facta et gesta politica sive propriae nationis sive aliorum populorum, quae cum religione immediate non connectuntur, non tantum referuntur, sed etiam pro suis privatis opinionibus dijudicare velint.

5. - *De ratione argumenta tractandi*

Argumenti tractandi ratio imprimis erit perquam accurate, luculenter, benigne doctrinam catholicam exponere, et solide probare, res controversas ad strictam ratiocinii trutinam revocare, rectam in adversariis mentem verique cupidam, quantum fieri possit, existimare, nemini quidquam tribuere, nisi quod vel ipse aperte declaraverit vel ex ejus verbis evidentissime eruatur. Nunquam vero utantur Nostri sive in articulis sive in recensionibus aliisque libelli publicationibus, etiamsi adversariorum calumniis provocentur, stylo acerbiorē quam viros religiosos decet (Cfr. Cong. Gen. XV, decr. 9. et Cong. Gen. XXV, decr. 16, n. 3).

In omnibus vero hujus libelli periodici elucubrationibus, praeter alias optimas qualitates, etiam emineat sobrietas quaedam et urbanitas, puritas atque adeo elegantia styli ad regulas sanae artis exacti.

6. - *De reverentia scriptoribus catholicis debita*

Si quis Catholicus argumentum aliquod minus recte tractaverit, et emendatio necessaria videatur, vera sententia cum magna quidem urbanitate, modestia et caritate, sed absque molli assentatione proponenda erit, ita ut nulla sit talis Nostrorum elucubratio qua lectores jure offendi possint (Cfr. citatam Cong. Gen.). Si autem scriptor qui in aliquo defecerit sit Praelatus aut vir magni nominis, consulatur prius Rector Collegii Primarii et Maximi Philosophorum et Theologorum Provinciae Marylandiae—Neo-Eboracensis, vel Praepositus Provinciae Marylandiae vel, quatenus expedire videatur, Provincialis loci illius scriptoris, et in gravioribus rebus etiam Pater Generalis.

Quae normae, nn. 5 et 6 statutae, non solum ab ipsis Redactoribus libelli periodici religiose sunt servandae, sed etiam per Moderatorem diligenter curandum est ut ab omnibus collaboratoribus prae oculis habeantur, et etiam ab aliis qui pro suo officio per relationes vel epistolas concurrunt ad publicandas notitias ecclesiasticas vel saeculares.

7. - *De Moderatore libelli*

Libelli periodici Moderator ita est nominandus ut a Superioribus mediatis Provinciae et Missionis in Prooemio laudatarum, qui in hoc opere concurrunt, communi consensu saltem majoris partis,

terna Patri Generali proponatur, ex qua ipse Moderatorem nominet. Quae terna conficiatur ex Patribus universae Americae septentrionalis virtutibus religiosis et ingenio, solida scientia in philosophia et theologia aliisque disciplinis, longa experientia et iudicio practico in re litteraria praestantibus.

Cum ibidem, attentis omnibus circumstantiis, expedire videatur ut sedes hujus periodicae elucubrationis, saltem interim, sit in Domo propria, ita ut Superior, Moderator et Redactores aliique forte scriptores etiam forment communitatem sive Residentiam distinctam, licet Collegio Primario et Maximo Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis applicatam (Cfr. Cong. Gen. XXIV, decr. 19), Moderator libelli, si opportunum videatur, simul ad officium Superioris istius communitatis sive Residentiae applicatae poterit promoveri.

Cui Superiori assistunt quatuor Consultores Domus, scilicet Minister. Procurator et duo ex Redactoribus, qui communi consensu saltem majoris partis Patrum Provincialium erunt nominandi et a P. Generali approbandi suoque officio ad tramites Instituti fungentur.

Pari ratione unus ex Redactoribus rite designetur Admonitor.

Nec desit Praefectus spiritualis et legitimus numerus Confessoriorum ordinariorum Domus.

Tandem Patres Provinciales laudati singulari cura designent Patrem peritum, a Superiore et Moderatore atque Ministro Domus et a Redactoribus distinctum, qui Procuratoris sive Administratoris officio scite et accurate et diligenti constantia fungatur.

Quamdiu munus Moderatoris libelli et Superioris Domus in una eademque persona videatur esse uniendum, Superior habet omnia jura et officia ad utramque rem gerendam necessaria, eidem omnes alii in Domo subsunt, atque ipse Superioribus majoribus (Cfr. prooemium et n. 16) de universo negotio respondeat necesse est.

8. - *De Redactoribus*

Cum Moderatoris praecipuum munus sit partem litterariam et scientificam libelli periodici scite curare, quo melius suo officio fungi possit, opera et consilio utetur Patrum Redactorum. Qui Redactores pro numero unicuique Provinciae assignato — scilicet, duo ex Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, duo ex Provincia Missouriana, unus ex Provincia Californiae, unus ex Canadensi, unus ex Neo-Aurelianensi, unus ex Missione Novi Mexici et Coloradi — a

singulis Superioribus mediatis nominentur, praehabito tamen consensu saltem maioris partis reliquorum Superiorum mediatorum et audito quoque consilio Moderatoris libelli periodici.

Redactores vero nominandi imprimis sint boni religiosi, qui non solum verbo scripto, sed etiam suo exemplo doceant.

Porro praeter praeclarum ingenium et solidam in scientiis principalibus formationem, habeant rectum iudicium, quo scripta aliorum secure atque sobrie recensere possint.

Deinde tum ipsi optime scribere valeant tum aliis indicare argumenta et fontes scribendi.

Cum autem fieri non possit ut omnes omnia calleant, unusquisque aliquam disciplinam speciali studio complectatur, in qua deinceps vere emineat atque argumenta sciat docte et pro dignitate per elucubrationes a se publicatas tractare.

Quibus dotibus accedat necesse est ut Redactores in litteratura etiam recenti principalium linguarum, verbi gratia anglicae, gallicae, germanicae, hispanicae, italicae, praesertim propriae disciplinae optime sint versati, atque eam factorum et personarum nostrae aetatis habeant notitiam ut scribere sciant pro hominibus qui nostro tempore vivunt, non pro praeteritis saeculis aut parvo quodam numero selectorum virorum.

Qui Redactores, postquam legitime fuerint designati, perdiligenter libello scribendo, recensendo vacent, neque a suis Provincialibus arbitrarie et imprudenter in hoc labore impediuntur vel a suo officio inconsultis aliis Provincialibus et Moderatore avocentur.

9. - *De Collaboratoribus*

Praeter Redactores, singuli Superiores mediati ut supra Americae septentrionalis, auditis viris peritis atque praesertim Moderatore libelli, designent per diversas Provincias atque in catalogis publicent alios quoque Collaboratores idoneos, sive scriptores sive censores, qui tanti operis partem aliquam non solum de *facto*, sed ex *officio* sustineant. Nullus autem scriptor vel censor constituatur, cujus doctrina ad praescriptum Congregationis Generalis V decreto 41, Congregationis Generalis XXIII decretis 12, 15, 18, Congregationis Generalis XXV decretis 6, 16. omni ex parte non conformetur.

Cum autem nemo ex improvviso possit assumi inter Scriptores et Collaboratores, e quibus praesertim Redactores erunt eligendi. Pro-

vinciales inde ab initio studiorum sedulo attendant quinam ex nostris Scholasticis habeant singularem quandam dexteritatem et facilitatem scribendi, ut deinceps ipsorum ingenium toto studiorum curriculo apte possit excoli.

Praeterea, ad eundem finem rite formandi Scriptores, iidem Praepositi Provinciales curent ut etiam in philosophia et theologia nostris Scholasticis non desint scripta exercitia, verbi gratia in academicis aliisque similibus circulis.

Juniores quoque Professores inducendi sunt ut quamprimum inter justos limites et per legitimos gradus sese non tantum docendo, sed etiam scribendo exercent.

10. - *De scriptoribus non admittendis*

Libellus iste periodicus, quemadmodum sub directione suprema Nostrorum maneat necesse est, ita etiam a solis Nostris, saltem ordinarie, est conscribendus, ut opus Societatis sit meritoque possit nuncupari.

Quare viri externi, sive clerici sive laici, non simul in eodem libello multi et frequenter et mediocris scientiae admittantur, sed solummodo pauci et in casibus extraordinariis et si sint vere insignes scriptores atque in argumento quodam speciali eminentem habeant scientiam.

Multo minus inter ordinarios scriptores hujus libelli periodici assumendae sunt mulieres. Quodsi Moderatori ejusdem in casibus particularibus quoad mulieres vere eminentes in arte scribendi extraordinariae quaedam et rarae exceptiones videantur esse faciendae, id fiat magna cum circumspectione et, saltem regulariter, tecto nomine mulieris.

Imo, ut huic libello sua servetur dignitas et praerogativa, etiam ex Nostris regulariter ii tantum assumantur scriptores, qui sua studia philosophica et theologica absolverunt. Hinc Nostris Scholastici, quamdiu studiis sunt addicti, operam suam in conscribendo et edendo libello non praestent, nisi raro et in rebus minoris momenti, aut si in casu extraordinario de argumento quodam specialem habeant peritiam.

11. - *De revisione et censura libelli*

Quae afferuntur scripta primum a Moderatore tradantur uni ex Redactoribus in illa materia specialiter perito, qui post accuratum

examen cum Moderatore conferat utrum sint e vestigio rejicienda, an auctori remittenda ut corrigantur, an demum duobus vel, pro gravitate materiae, etiam tribus aliis censoribus inter Redactores tradenda. Neque ulla scripta praelo tradantur, antequam accurate quidem, sed cum aequitate et sobrietate, a legitimo numero censorum fuerint recognita et approbata.

A qua vigilanti censura non sunt immunia illa scripta, quae sub rubricis: *Chronicle, Ecclesiastical News, Correspondence*, vel similibus publicantur.

Quodsi omnes censores vel major ipsorum pars in reprobando scripto conveniant, Moderator scriptum publicare nequit. At licet omnes vel major pars illorum censorum scriptum quoddam approbent, tamen Moderator jus habeat, propter solida motiva prudentiae, publicationem scripti impediendi vel saltem suspendendi, donec securius possit ferri iudicium. Quod jus Moderatori praesertim competat, si quis ex Redactoribus seria proponat dubia de valore aliqujus propositionis philosophicae et theologicae ex professo in scripto propugnatae.

Redactores vero et si qui alii a Moderatore adhibeantur censores, etiam extra Collegium Redactorum in materia quae specialem scientiam requirit, accurate servabunt Regulas Revisorum, Congregationis Generalis X decretum 11, Ordinationem ab A. R. P. Petro Beckx, jussu Congregationis Generalis XXII, confectam, Congregationis Generalis XXV decretum 16.

Quodsi censores illi extra Collegium Redactorum assumpti favorabile de scripto dent votum, nihilominus penes Redactores et Moderatorem manet iudicium de opportunitate publicationis, juxta normas supra traditas.

Pro censura vero nullo modo habeatur iudicium ejus cui ipse auctor scriptum suum legendum amice detulerit (Cfr. Cong. Gen. XXII decr. 20).

12. - *De subscriptione nominis auctorum*

Omnes Redactores et Collaboratores proprio nomine, non ficto vel abbreviato, et, si Nostri fuerint, additis litteris *S. J.*, signent principales dissertationes vel revisiones criticas a se conscriptas, salva exceptione supra, n. 10, facta quoad mulieres, ita ut ipsi quoque auctores istorum articulorum publice sint responsables.

De reliquis publicationibus minoris momenti proprio nomine

auctorum non subscriptis Moderator libelli periodici respondeat necesse est.

13. - *De consultationibus habendis*

Praeter consuetas consultationes cum Consultoribus Domus in Instituto praescriptas, semel in hebdomada, statuto die et opportuna hora, omnium Redactorum cum Moderatore fiat consultatio, in qua libello proxime edendo ultima imponatur manus et ad praeparationem secuturi omnia necessaria provideantur.

Porro semel in mense, Moderator et Redactores de universa operis conditione et progressu habeant consultationem.

Singulis annis, Provinciales quoque in hoc opere concurrentes loco idoneo, verbi gratia in Collegio S. Ludovici, et congruo tempore, pro more inter Provinciales in Gallia et Hispania recepto, convenient, ut etiam de statu, progressu, immutationibus hujus periodici deliberent. Quibus consultationibus praesideat Praepositus Marylandiae—Neo-Eboracensis, in cujus territorio sedes hujus libelli periodici reperitur constituta.

14. - *De ratione reddenda circa administrationem*

Semel in mense, Superior domus et Moderator libelli periodici cum Procuratore, cui cura rei familiaris demandetur, et aliis Consultoribus Domus simul convenient, ut ratio reddatur a Procuratore de iis quae postremo mense accepta atque expensa sint, vel proximo expendi debeant. Saltem semel singulis annis, vel saepius, si Provincialibus ita videbitur. integra ratio totius acceptae et expensae pecuniae a Moderatore et Procuratore subscripta imprimis ad Provinciam Marylandiae—Neo-Eboracensis aliosque Provinciales in opere concurrentes et ad Rectorem laudati Collegii Primarii et Maximi, cui Domus est applicata, rite deferatur.

15. - *De rebus temporalibus*

Cum ex n. 7 hujus Ordinationis Domus Redactorum et Scriptorum tanquam membrum applicata sit Collegio Primario et Maximo Provinciae Marylandiae—Neo-Eboracensis et simul sit res communis omnium Provinciarum et Missionum in hoc opere concurrentium, unicuique Provinciae vel Missioni competit, pro rata parte pecuniae ab initio vel postea isti Domui Scriptorum a singulis Provinciis vel Missionibus collatae, jus ad bona mobilia et immobilia illius Domus

Redactorum et Scriptorum, si forte Domus illa Scriptorum dissolvatur.

Quamvis Domus Scriptorum, ad tramites de cr. 19 Cong. Gen. XXIV, applicatam habere possit dotationem sive foundationem, verbi gratia a liberali benefactore subministratam, ex cujus stabilibus redditibus Redactores alique Scriptores sustentari possint, tamen, deficiente illa dotatione, imprimis curandum est ut sufficiens habeatur pecunia ad ordinarias expensas solvendas.

Procul dubio minus expedit ut propriis curis et sumptibus Societatis hujusmodi libellus periodicus publicetur, sed optimus, etiam communi experientia comprobatus, videtur esse is quo per aptum contractum insigni cuidam editori catholico publicatio libelli committatur. Quo in contractu omnia ita disponenda sunt, ut suprema directio libelli maneat penes Patres Societatis et cavendum ne nostri scriptores fiant quasi mercenarii magni cujusdam editoris.

At cum hujusmodi insignis editor nunc statim inveniri non possit, interim publicatio novi libelli periodici nostris curis et sumptibus pro more jam recepto fiat.

Porro praeter pecuniam quae ad sumptus communiter faciendos prae manibus haberi debet, in mensa publica (*bank*), vel in tuto alio loco tantum pecuniae utiliter collocatur, quantum, Patrum Provincialium judicio, unius anni impendiis sufficere videbitur. Anno vero exeunte, solutis omnibus debitis completaque pecunia deposita de qua modo dictum est, si quid supersit pecuniarum, id omne seponatur ut Domus Redactorum et Scriptorum paulatim sufficientem fundum reservatum, judicio Patrum Provincialium definiendum, habeat, ut casibus quoque extraordinariis sit provisum neque omnia pendeant ab annuis redditibus libelli periodici.

Superabundantes vero redditus singulis annis distribuantur inter diversas Provincias, pro rata parte pecuniae ut supra collatae et, juxta normam a Patribus Provincialibus stabiliendam, etiam pro numero Sociorum qui ab unaquaque Provincia ad edendum hunc libellum in Domo Scriptorum operam dederint.

Quidquid vero ex his superfluis redditibus obtigerit, id in singulis Provinciis aut Arcae Seminarii aut, si huic jam sufficienter fuerit provisum, Arcae Foundationum omnino attribuitur.

16. - *De regimine atque disciplina religiosa et domestica*

Cum hujus libelli periodici publicatio sit opus communi jure et periculo omnium Provinciarum Americae septentrionalis susceptum, etiam directio libelli et Collegii Redactorum communis sit iisdem Provincialibus.

Cui rei non obstat quominus unusquisque Provincialis ad Moderatorem observationes transmittere possit. Quarum ille rationem habebit, si easdem justas et opportunas deprehenderit; secus rem cum aliis Provincialibus communicabit, ut ex judicio saltem majoris partis causa definiatur, nisi, in causa discordiae, ad Patrem Generalem videatur deferenda.

Quoad disciplinam vero religiosam et domesticam, Redactores alique in illa Domo Scriptorum degentes Superiori Domus in omnibus immediate subjecti esse debent. Quae subjectio circa religiosam disciplinam singulari modo servanda est etiam quoad Praepositum Provinciae Marylandiae—Neo-Eboracensis, in cujus territorii Domus Redactorum sita est, et qui idcirco singulis annis peragit regularem visitationem Provincialis de personis et rebus, atque insuper specialem quandam exercet vigilantiam de ipso libello periodico.

Similiter iidem Redactores in universo opere libelli periodici et negotiis scribendi Moderatori ceu immediato Superiori obedire tenentur. Hinc opera a proprio officio Redactoris et Scriptoris aliena, etiam rogati, non suscipient inconsulto eodem Moderatore.

Rector laudati Collegii Maximi et Primarii, cui Domus Scriptorum est incorporata, solummodo habet praecedentiam, verbi gratia in refectorio Domus Scriptorum, jus exigendi rationem n. 14 praescriptam. et si quam aliam facultatem Provinciales in opere concurrentes expresse ipsi concedere nec potius Provinciali Marylandiae—Neo-Eboracensi relinquere velint.

Denique Redactores alique Scriptores forte huic Domui adscripti non censentur applicati Provinciae Marylandiae—Neo-Eboracensi, sed cum omnibus suis obligationibus et juribus, etiam quoad Congregationes Provinciales, continuant manere addicti illi Provinciae ad quam pertinent.

17. - *De sacris ministeriis et vacationibus Redactorum*

Provincialium in hoc opere concurrentium erit statuere quae-nam generatim sacra ministeria, praesertim extra civitatem in qua

Domus Scriptorum sita est, praeter ordinarium scribendi laborem, officio illorum quam maxime proprium, a Redactoribus suscipi possint, et quid extraordinariae recreationis causa, servatis consuetudinibus in Societate receptis, ipsis concedi queat; ita tamen ut propter paucitatem Redactorum residentium minime impediatur congrua libelli periodici praeparatio, legitima censura atque tempestiva publicatio.

Romae, die festo Immaculae Conceptionis Beatae Virginis Mariae, 8 Decembris, 1909.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

IMPRIMATUR:

FR. ALBERTUS LEPIDI, O. P., S. P. A. Magister.

IMPRIMATUR:

IOSEPHUS CRIPPETELLI Patr. Constant., Vicesgerens.

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

Aegypti, Missio: Repraesentatio in Congregatione Provinciae Lugdunensis, 110, sq.

Aethiopiae, Martyres: Acta in causa, 65 — Subsidia quae habet, 68.

Agatha, S.: Festum, 14 Febr., 22.

Alacoque, B. Margarita Maria: Festum, 22 Oct., 24.

Alaska australis: Unio cum Missionem Californiae et Montium Saxosorum, 89.

Alaska borealis: Attribuitur Provinciae Canadensi, 80.

A Missionem Montium Saxosorum disjungitur et Provinciae Canadensi additur, 89.

Alexandrinum, Collegium: Repraesentatio Missionis Aegypti in Congregatione Provinciae Lugdunensis, 110, sq.

Aloysius, S.: Festum, 21 Jun., 23 — Officium votivum, 25.

Altare privilegiatum: Facultas concessa 15 Jul., 1849, pro publica Ecclesia vel Sacello, 15 — Extensa ad Sacella domestica, 16 — Designatio Sacelli et altaris quomodo facienda, 16.

America, libellus periodicus: Ordinatio A. R. P. Anderledy, 163 — Qualis periodicus debeat esse, 163, sq. — Provinciae concurrentes, 164 — Finis, 164, sq. — Argumenta, 165, sq. — Argumenta specialia: quae-

stiones praesentes, novus modus proferendi, res disputatae, facta et judicia eventuum, 166 — Res mere politicae vitandae, 166 — Ratio argumenta tractandi, 167 — Scriptores catholici quomodo tractandi, 167 — Moderator quomodo nominandus, 167, sq. — Superior Domus Scriptorum, Consultores, etc., 168 — Redactores, 168, sq. — Collaboratores qui, 169 — Iidem quomodo praeparandi, 169, sq. — Scriptores non admittendi: externi, mulieres, Scholastici, 170 — Revisio, censura, 170, sq. — Subscriptio nominum, 171, sq. — Consultationes domesticae, Redactorum, Provincialium, 172 — Ratio reddenda administrationis, 172 — Res temporales: proprietas Domus, applicatio Domus, dotatio, editor, pecunia pro expensis, redditus superabundantes, 172, sq. — Regimen, disciplina domestica, 174 — Ministeria, vacationes, 174, sq.

Americae meridionalis, Martyres: Causae debita, 68.

Amplexus: Regula tactus, 143.

Anchieta, Ven. Josephus: Acta in causa, 64 — Subsidia quae habet, 68.

Angelis, Bb. Hieronymus de, et Simon Jempo: Festum, 5 Dec., 25.

Angliae, Assistentia: Electio R. P. Hermanni Walmesley in Assistentem, 99, sq.

Conjunctio cum ea Provinciae Californiae, 146.

Angliae, Martyres: Acta in causa, 63 — Subsidia quae habet, 68.

A Ponte: cf. Ponte.

Aquaviva, Bb. Rudolphus, et Soc.: Festum, 27 Jul., 24.

Aubenacenses, Martyres: Acta in causa, 65 — Debita causae, 68.

Auctores: Index Romam mittendus per Procuratorem, 161.

Austriaco-Hungarica, Provincia:

Decretum divisionis: Rationes divisionis, 150, sq. — Acta in hoc negotio, 151 — Distributio Domorum et personarum, 152.

Epistola ad Socios: Evolutio Provinciae, 153 — Rationes divisionis, 153, sqq. — Observantia religiosa inculcatur, 155, sq. — Caritas, obedientia, 156 — Laudatur R. P. Schwärzler cum reliquis qui hoc negotium pegerunt, 157.

Austriae, Provincia: Erigitur, 150, sq. — Missio Croatiae ab ea dependens, 151, sq. — Fines et Domus, 152.

Autographum Exercitiorum Spiritualium: Phototypica editio, 118, sq.

Auxilium Christianorum: Festum, 24 Maji, 23.

Avila, B. Joannes de: Extensio festi ad omnes Provincias, 18.

Festum, 14 Maji, 23.

Azevedo, Bb. Ignatius de, et Soc.: Festum, 15 Jul., 23.

Baccalaureatus Examen in Universitate Gregoriana: Theologiae, 128, sq. — Juris Canonici, 129 sq. — Philosophiae, 130.

Baldinucci, B. Antonius: Festum, 7 Nov., 25.

Beatificationis et Canonizationis Nostrorum causae: Status praesens et acta his 9 annis, 62, sqq. — Causae in specie, 63 ad 66 — Tabularium, Bibliotheca, Lypsanototeca Postulationis ordinata, 66 — Quid impediat Romae, 66 — Subsidia necessaria, 67, sqq. — Subsidia quae habentur in specie et in communi, 68 — Quomodo comparari possunt subsidia, 68, sq. — Mittenda ad Procuratorem Generalem, 69.

Beckx, A. R. P. Petrus: Ordinatio de libris evulgandis inculcatur, 117.

Benedictio Apostolica in fine Missionum: Facultas concessa pro saecularibus anno 1851, 18 — Extenditur ad regulares, 18, sq.

Berchmans, S. Joannes; Actus Consecrationis in Congregatione Mariana indulgentia datur, 14 — Festum, 13 Aug., 24.

Biblica Commissio: Decreta normam constituent pro Instituto Biblico, 28 — Gradus in Instituto Biblico, 29, 31.

Responsa inculcantur, 114, sq.

Biblicum Institutum;

Breve Erectionis: Causae erectionis, 26 — Erigitur, 26 — Finis, 27 — Alumni, 27 — Praesidia, 27 — Doctrina, 27 — Lectiones, 27 — Exercitationes, 27 — Conferentiae, 27 — Bibliotheca, 28 — Museum, 28 — Scripta, 28 — Constitutio, 28 — Dependencia a Sancta Sede, 28 — Praeses, 28 — Consilium Instituti, 28 — Professores, 28 — Studiorum normae, 28.

Leges: Studiorum materia, 29 — Scholarum genera, 29 — Lectiones, 29 — Exercitationes, 29 — Conferentiae publicae, 29 — Eruditionis instrumenta, 30 — Praesidis propositio et nominatio, 30 —

Socius Praesidis, 30 — Annuæ relatio Praesidis, 30 — Lectores ordinarii et extraordinarii, 30 — Magistrorum scripta, 30 — Alumnorum classes, 31 — Bibliotheca, 31.

Societati commissum, 32.

Bobola, B. Andreas: Festum, 23 Maji, 23.

Bonae Mortis Congregatio:

Sanatoria defectuum in erectionibus et aggregationibus, 21.

Instructio pro Nostris: Erectio canonica, 43 — Aggregatio, 43 — Facultates Praepositi Generalis, 43, sq. — Consensus Ordinarii, 44 — Facultates Episcoporum et Vicariorum Generalium, 44 — Modus procedendi in instituendo, 44, sq. — Diploma unicum erectionis et aggregationis, 44 — Erecta ab Ordinariis Missionum cum Indulgentiis sine aggregatione, 44 — Constitutio *Quaecumque*, 44, sqq. — Plures in eodem loco, 45 — Diplomata quomodo tradenda, 45 — Apud nos erigenda, 46 — Statuta qualia, 46 — Praeses, 46 — Quae sint Diplomati inscribenda, 47, sq.

Instructio: Statuta generalia, 54 — Erectio, 55, sqq. — Aggregatio, 55, 57 — Constitutio *Quaecumque* Clementis VIII, 55 — Decretum S. C. Indulg., 8 Jan., 1861, 55 — Statuta localia qualia et a quo approbata, 56 — Episcopo danda epistola, 56 — Praeposito Generali, 57 — Sodalium receptio, 58 — In absentia, 58 — Erectio, aggregatio, et receptio gratis, 58 — Praesidibus commendata, 58 — Testimonia receptionis 58 — Congregationis liber, 58.

Borgia, S. Franciscus: Festum, 10 Oct., 24 — Officium votivum, 25.

Bosnia: Missioni Croatiae attribuitur, 152.

Boucher, P. Henricus: Missio Japonica, 140.

Brevium, Secretaria: Altare privilegiatum in Sacellis nostris, 15, sq.

Britto, B. Joannes de: Festum, 17 Feb., 22.

Budapestinensis, Residentia: Provinciae Hungariae attribuitur, 152.

Buffalensis, Missio: Bini Status Dakota attribuantur Missioni Californiae et Montium Saxosorum, 89.

Disjunctio a Provincia Germaniae et conjunctio cum Provinciis Americanis: Dispositiones de locis, 94, sq. — De personis, 95, sq. — De Arca Seminarii, 96 — Communio Suffragiorum cum Provincia Germaniae, 96.

Epistola ad Socios: Dolor in dissolutione Missionis, 97 — Obedientia Sociorum, 97 — Rationes dissolutionis et distributionis, 97, sq. — In quacumque parte Societatis veros hujus filios esse oportet, 98, sq. — Gratulatio et gratiae de Missionis actis, 99.

Buffalo: Conjunctio cum Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 94, sqq.

Cairense, Collegium: Repraesentatio Missionis Aegypti in Congregatione Provinciae Lugdunensis, 110, sq.

Cajetanus, S.: Festum, 9 Aug., 24.

Californiae, Missio:

Unio cum Missione Montium Saxosorum: Jamdiu cogitata, 88 — Rationes, 88, sq. — Regiones conjunctae, 89 — Missio Alaskae borealis Provinciae Canadensi attribuitur, 89 — Dakota Status adduntur Missioni, 89 — Dispositiones pro executione, 89, sq.

Californiae et Montium Saxosorum, Missio :

Epistola ad Socios: Ratio erectionis Missionis, 90, sq. — Unio mentium fovenda, 91, sqq.

Conjunctio cum ea Residentiarum Status South Dakota, 95.

Californiae, Provincia :

Decretum Erectionis: Rationes erectionis, 145 — Assistentiae Angliae attribuitur, 146 — Fines, personae, 146 — Suffragia communia defunctorum cum Provincia Taurinensi, 146 — Auguria, 147.

Epistola ad Socios: Caritas eorum laudatur, 147, sq. — Incitantur ad fervorem, 148 — Caritas mutua fovenda, 148 — Superiores inter et subditos, 148, sq — Unio cum Deo, 149 — Gratiae Provinciae Taurinensi actae, 149 — Eadem laudatur, 149, sq.

Decretum de jure communi: Rationes concessionis, 157, sq. — Concessio, 158.

Campion, Bb. Edmundus, et Soc.: Festum, 1 Dec., 25.**Canadenses**, Martyres: Acta in causa, 65 — Subsidia quae habet, 68.**Canadensis**, Provincia :

Decretum Erectionis: Causae erectionis, 82 — Alaska borealis attribuitur ei, 82.

Epistola ad Socios: Imitandi antecessores, 83, sq. — Opportunitas boni, 84 — Caritas colenda, 84.

Decretum de jure communi: Causae concessionis, 107 — Concessio, 107, sq.

Canisius, B. Petrus: Festum, 27 Apr., 23.**Canonizatio**; Cf. Beatificatio.**Capelloni**, P. Paulus: Acta in causa, 65 — Subsidia quae habet, 68.**Carvallius**, B. Didacus: Festum, 21 Feb., 22.**Carvallius**, Bb. Michael, et Soc.: Festum, 1 Mart., 22.**Castella**, P. Josephus: Nominatur Praepositus Domus Professae Valentinae, 72.**Castillo**, Ven. Franciscus del: Acta in causa, 64.**Catalogus** :

Annus: Inscriptiones epistolarum ad Praepositos Provinciales, 139, sq. — Curia Praepositi Generalis, 139, sq. — Quando mittendus, 140.

Personarum: Mittendus Romam per Procuratorem, 161.

Primus et secundus: Mittendus Romam per Procuratorem, 159.

Rerum: Romam mittendus per Procuratorem, 161.

Cayron, P. Petrus: Acta in causa, 65 — Debita causae, 68.

Centenarius annus: Rationes celebrationis, 100 — Praeparatio spiritus, 101 — Historia Societatis scribenda, 101 — Provinciarum, 101, sq. — Vires pro futuro sumendae, 102, sq. — Residentiae independentes et Domus Professae promovendae, 102, sq. — Beatificatio Ven. Josephi Pignatelli, 103 — Scriptores celebrationem illustrent, 103 — Scriptores promovendi, 103.

Chiaudano, R. P. Josephus: Epistola ad eum de unione Missionum Californiae et Montium Saxosorum, 88, sqq.**Chimura**, Bb. Leonardus, et Soc.: Festum, 14 Feb., 22.**Cisleithania**: Provinciae Austriae attribuitur, 152.**Claver**, S. Petrus: Fest., 9 Sept., 24.**Clemens VIII**: Cf. *Quaecumque*.**Cletus et Marcellinus**, SS.: Festum, 13 Maji, 23.**Clevelandia**: Conjunctio cum Provincia Missouriana, 94.

- Clorivière**, P. Josephus de: Acta in causa, 66 — Subsidia quae habet, 68.
- Colocense**, Collegium: Provinciae Hungariae attribuitur, 152.
- Colombière**, Ven. Claudius la: Acta in causa, 63 — Subsidia quae habet, 68.
- Congregatio XXV:**
Audientia Summi Pontificis: Verba Patris Nostri: Societas Jesu devota Sanctae Sedi, 11 — Verba Summi Pontificis: Societas Jesu lectissima militum acies, 11.
Decreta mittenda, 42 — Distribuenta, promulganda, 43.
- Congregatio Bonae Mortis**: Cf. Bonae Mortis.
- Congregatio Mariana**: Cf. Mariana Congregatio.
- Consilio, de Bono**, B. M. V.: Festum, 26 Apr., 22.
- Constantius**, Bb. Camillus, Augustinus Ota et Soc.: Festum, 12 Oct., 24.
- Constitutiones**: Editio phototypica et typographica, 135, sq.
- Consuetudines Provinciae**: Mittendae Romam per Procuratorem, 161.
- Consuetudo**: Non valet contra regulas nostras, 142.
- Contractus**: Exempla Romam mittenda per Procuratorem, 161.
- Cor**, SS., Jesu: Festum, Fer. VI post Oct. Corporis Christi, 23.
- Cornelionensis**, B. Juliana: Festum, 6 Apr., 22.
- Corona**, Sacra Spinea, D. N. J. C.: Festum, Fer. VI post Cineres, 22.
- Cor purissimum B. M. V.**: Festum, Dom. post Oct. Assumpt., 24.
- Cosmas et Damianus**, SS.: Festum, 27 Sept., 24.
- Creighton**: Suffragia pro familia, 59.
- Criminali**, P. Antonius: Acta in causa, 65 — Subsidia quae habet, 68.
- Crisinus**, Bb. Marcus, Stephanus Pongracz et Melchior Grodecz: Festum, 7 Sept., 24.
- Croatiae**, Missio: Decretum erectionis, 151 — Dependens a Provincia Austriae, 151, sq. — Fines et Domus, 152.
- Crucigeri**: Facultas benedicendi coronas cum indulgentiis Crucigerorum, 119, sq.
- Curia Praepositi Generalis**: Catalogo inserenda, 139, sq.
- Cursus Minor Theologiae**: Cf. Gregoriana, 133, sq.
- Cyriacus, Largus et Smaragdus**, SS.: Festum, 11 Aug., 24.
- Cyrillus**, S., Hierosol.: Festum, 20 Mart., 22.
- Cyrillus et Methodius**, SS.: Festum 21 Jul., 24.
- Dahlmann**, P. Josephus: Missio Japonica, 140.
- Dakota**: Bini status Missioni Californiae et Montium Saxosorum attribuuntur, 80, 89, 95.
- Dalmatia**: Non includitur in Missionem Croatiae, 152.
- Da Ponte**: Cf. Ponte.
- De Angelis**: Cf. Angelis.
- De Avila**: Cf. Avila.
- De Azevedo**: Cf. Azevedo.
- De Britto**: Cf. Britto.
- De Clorivière**: Cf. Clorivière.
- De Hieronymo**: Cf. Hieronymo.
- De Hoyos**: Cf. Hoyos.
- De la Colombière**: Cf. Colombière.
- Del Castillo**: Cf. Castillo.
- De Pazzis**: Cf. Pazzis.
- De Peñafort**: Cf. Peñafort.
- De Ricciis**: Cf. Ricciis.
- Desponsatio** B. M. V.: Festum, 23 Jan., 21.
- De Valois**: Cf. Valois.
- Didacus**, S.: Festum, 16 Nov., 25.

Doctoratus Examen in Universitate Gregoriana: Theologiae, 121, sqq. — Juris Canonici, 122, sqq. — Philosophiae, 123, sqq. — Normae prae oculis habendae, 125, sq. — Praequisita ad Lauream Theologiae et Juris Canonici, 126 — Professio fidei, 126 — Examen aliquod publicum, 126.

Dolores, septem, B. V. M.: Festum, Fer. VI post Dom. Passionis, 22.

Ephemerides: Cavendum a Moderismo, 114.

Ephemerides Nostorum: Romam mittenda exemplaria, 118.

Episcoporum et Regularium, S. C.: Instructio de frequentatione civilis gubernii Universitatum, 121.

Epistolae: Inscriptiones ad Praepositos Provinciales, 139, sq.

Examina Externorum in Universitate Gregoriana: Cf. Gregoriana, 121, sqq.

Exercitia Spiritualia: Phototypica editio Autographi, 118, sq.

Expectatio partus B. M. V.: Festum, 18 Dec., 25.

Faber, B. Petrus: Festum, 8 Aug., 24.

Facultates: Extraordinariae a novo Generali renovandae, 41, sq. — Praesertim de paupertate, 41 — Quales, 42 — Terminus petitionis, 42 — Moderate petendae, 42.

Familia, Sancta: Festi extensio ad omnes Provincias, 20.

Festum, Dom. III post Epiph., 21.

Festa: Societati propria et dies translatis assignati, 21, sqq.

Gabriel, S., Archang.: Festum, 18 Mart., 22.

Gallia: Congregationes Marianae

inde translatae confirmantur, 19, sq.

Generalis Praepositus: Nominat Praesidem Instituti Biblici et Professores, 30.

Facultates erga Congregationes Marianas et Bonae Mortis, 49.

Curia inserenda Catalogo, 139, sq.

Germaniae, Provincia: Missio Bufalensis ab ea disjungitur, 94 — Communio suffragiorum cum Missionem Buffalensi, 96.

Ginhac, P. Paulus: Acta in causa, 66 — Subsidia quae habet, 68.

Gradus: Judicium mediocritatis in suffragio negativo examinis, 136, sq.

Theses pro examine Romam mittendae, 161.

Graecensis, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, 152.

Graecum biblicum: Cf. Gregoriana, 126.

Gregoriana, Universitas:

Examina externorum: Materia examinis: In Theologia, 121, sq. — In Jure Canonico, 122, sq. — In Philosophia, 123, sq. — Modus examinis: Examina scripta, 123, sq. — Materia, examinatores, successus, 123, sq. — Examina oralia: Materia, modus: In Theologia, 124, sq. — In Jure Canonico, 125 — In Philosophia, 125 — Qui biennio Philosophiam absolvunt, 125 — Suffragia, 125, sq. — Normae in dando suffragio sequendae, 125 — Praequisita ad Theologiae et Juris Canonici Lauream, 126 — Professio fidei, 126 — Examen publicum, 126 — Examen ad Baccalaureatum et Prolytatum orale tantum, 126 — Tentamen scriptum de lingua Hebraica, 126, sq. — Tentamen de Graeco biblico, 126 — Examen scriptum de Theologia

- Morali**, 126, sq. — De Mathesi, de Mechanica, de Physica, 127 — Examinis annui materia, 127 — Repetitio in fine anni, 127 — Linea ducenda, 127 — Examinatores et modus et tempus ad Baccalaureatum, 128 — Ad Prolytatum, 128, sq. — In Theologia Morali, 129 — Ad Baccalaureatum Juris Canonici, 129, sq. — Ad Prolytatum ejusdem, 130 — Ad Baccalaureatum Philosophiae, 130 — Ad Prolytatum ejusdem, 130 — Suffragia, 131 — Repetitio examinum, 131.
- Notae Superioribus alumnorum communicatae*, 132 sq.
- Cursus Theologiae minor*, 133, sqq. — Quattuor anni, 133 — Praerequisita, 133, sq. — Materia, 134, sq.
- Grodecz**, Bb. Melchior, Marcus Crisinus, et Stephanus Pongracz: Festum, 7 Sept., 24.
- Gubernandum**, Informationes ad: Romam mittendae per Procuratorem, 160.
- Hayes**, R. P. Jacobus: Suffragia post mortem, 75.
- Hebraica**: Cf. Gregoriana, 126, sq.
- Hedwiges**, S.: Festum, 25 Oct., 24.
- Henricus**, S.: Festum, 24 Jul., 24.
- Hercegovina**: Missioni Croatiae attribuitur, 152.
- Hieronymo**, S. Franciscus de: Festum, 11 Maji, 23.
- Hispaniae**, Provinciae: Expensae editionis phototypicae Autographi Exercitiorum Spiritualium, 118.
- Historia**: Societatis et Provinciarum scribenda in annum centenarium, 101, sq.
- Historia Domus**: Romam mittenda per Procuratorem, 160.
- Hostinensis**, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Hoyos**, P. Bernardus de: Acta in causa, 65.
- Hungariae**, Martyres: Causae debita, 68.
- Hungariae**, Provincia: Decretum erectionis, 150, sq. — Fines et Domus, 152.
- Ignatii**, Aqua S.: Facultas benedicendi et delegandi qui benedicit, 33, sqq. — Communicatio facultatis, 35 — Formula benedictionis, 36, sq.
- Ignatius**, S.: Festum, 31 Jul., 24 — Officium votivum, 25.
- Immaculata Conceptio** B. M. V.: Officium votivum, 25.
- Indulgentia**: Facultas benedicendi coronas cum Indulgentiis Crucigerorum, 119, sq.
- Indulgentiarum**, S. C.:
Indulgentia pro Actu Consecrationis Congregationum Marianarum concessa, 14, sq.
Facultas delegandi digniorem de clero regulari pro Benedictione Apostolica in fine Missionum, 18, sq.
Congregationes Marianae e Gallia alio translatae confirmantur, 19, sq.
Sanantur defectus in erigendis et aggregandis Congregationibus Marianis et Bonae Mortis, 21.
Decretum de erectione et aggregatione Confraternitatum, 55.
- Innsbruck**: Cf. Oenipontanum.
- Italiae**, Assistentia: Disjunctio ab ea Provinciae Californiae, 146.
- Ixida**, Bb. Antonius, et Soc.: Festum, 3 Sept., 24.
- Japonenses**, Martyres: Causae debita, 68.
- Japonica**, Missio: Aedes necessariae, 141 — Homines mittendi,

- 141 — Pecuniae colligendae ratio, 141, sq.
- Jempo**, Bb. Simon, et Hieronymus de Angelis: Festum, 5 Dec., 25.
- Jeningen**, P. Philippus: Acta in causa, 66 — Subsidia quae habet, 68.
- Joseph**, S.: Festum Desponsationis, 23 Jan., 21 — Festum Patrocinii, Dom. III post Pascha, 23.
- Consecratio Sancto*: Praeparatur, 60, sq. — Cur seligatur in Societatis Patronum, 60 — Formula consecrationis, 61, sq.
- Jus Canonicum**: Cf. Gregoriana.
- Kalksburgense**, Collegium: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Kapornacensis**, Residentia: Provinciae Hungariae attribuitur, 152.
- Klagenfurtense**, Seminarium: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Königgratz**: Cf. Reginae-Hradeensis.
- Labacensis**, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- La Colombière**: Cf. Colombière.
- Lamentabili sane exitu**: Decretum inculcatur, 111, sqq.
- Lancea et Clavi D. N. J. C.**: Festum, Fer. VI post Dom. I Quadrag., 22.
- Lanuza**, Ven. Aloysius: Acta in causa, 64 — Debita causae, 68.
- Laurea**: Cf. Doctoratus.
- Lauretana Domus**: Translationis Festum, 12 Dec., 25.
- Lectio**: Cavendum a Modernismo, 113, sq.
- Lefevre**, P. Stephanus: Acta in causa, 65 — Debita causae, 68.
- Leo II**, S.: Festum, 11 Jul., 23.
- Libri**: Caute legendi, etiam approbati, 115.
- Libri Nostorum**: Romam mittendi, 117 — Rationes, 117 — Ordinatio A. R. P. Beckx, 117 — Quot exemplaria, qualium librorum, quando mittenda, 117, sq.
- Index et exempla Romam mittenda, 161 — Catalogus Romam mittendus qualis, 162, sq.
- Linciensis**, Domus Tertiae Probationis et Residentia: Provinciae Austriae attribuuntur, 152.
- Litterae annuae**: Romam mittendae per Procuratorem, 160.
- Ludi**: In quibus regula tactus violatur, 143.
- Lugdunensis**, Provincia: Repraesentatio Missionis Aegypti in Congregatione Provinciali, 110, sq.
- Machado**, B. Joannes Baptista, et Soc.: Festum, 15 Feb., 22.
- Mangalore**: Conventio circa immobilia quaedam, 32, sq.
- Mankato**: Conjectio cum Provinciae Missouriana, 94.
- Mare**: Facultas celebrandi Missam, 13 — Communicatio hujus facultatis, 14.
- Margarita Maria Alacoque**, B.: Festum, 22 Oct., 24.
- Maria**, B. V.: Festum Desponsationis, 23 Jan., 21 — Festum Septem Dolorum, Fer. VI post Dom. Passionis, 22 — Festum de Bono Consilio, 26 Apr., 22 — Festum Auxilii Christianorum, 24 Maji, 23 — Festum Maternitatis, Dom. II Oct., 25 — Festum Puritatis, Dom. III Oct., 25 — Festum Patrocinii, Dom. III post Kal. Nov., 25 — Festum Translationis Almae Domus, 12 Dec., 25 — Festum Expectationis Partus, 18 Dec., 25 — Officium votivum Immaculae Conceptionis, 25.
- Facultas benedicendi coronas cum Indulgentiis Crucigerorum, 119, sq.
- Maria Anna a Jesu de Paredes**, B.:

Festum, 2 Jun., 23 — Acta in causa, 62.

Mariana, Congregatio:

E Gallia alio translatae confirmantur, 19, sq.

Sanatoria defectuum in erectionibus et aggregationibus admissorum, 21.

Instructio pro Nostris: Erectio canonica, 43 — Aggregatio, 43 — Facultates Praepositi Generalis, 43 — Consensus Ordinarii, 44 — Facultates Episcoporum et Vicariorum Generalium, 44 — Modus procedendi in instituendo, 44, sq. — Diploma unicum erectionis et aggregationis, 44 — Erecta ab Ordinariis Missionum cum Indulgentiis sine aggregatione, 45 — Diplomata quomodo tradenda, 45 — Apud nos erigenda, 46 — Statuta qualia, 46 — Praeses, 47 — Inscriptio nominum, 47 — Quae sint Diplomati inscribenda, 47.

Instructio: Statuta Generalia, 48 — Localia qualia, 49 — Facultates Praepositi Generalis de erectione et aggregatione, 49 — Si Congregatio sit alteri aggregata vel indulgentiis ditata, 49 — Locus erectionis, 49 — Titulus primarius et secundarius, 50 — Praeses nominatur ab Ordinario, 50 — Magistratus, 50 — Statuta localia ab Ordinario approbanda, 50 — Epistola ad Episcopum de erectione et aggregatione, 50 — Epistola ad Praepositum Generalem de erectione et aggregatione, 50, sq. — Cooptatio Sodalium, 51 — Quo die, qua forma, essentialia, 52 — Praeses delegare potest, 52 — Absentium cooptatio, 52, sq. — Erectio, aggregatio, cooptatio gratis, 53 — Praesidibus commendata, 53 — Testimonia receptionis, 53 — Congregationis liber, 53 — Communio

pro Indulgentia conventus hebdomadarii, 53 — Preces pro Indulgentiis, 54 — Conventus bis in mense, 54.

Mariascheinense, Collegium: Provinciae Austriae attribuitur, 152.

Martin, A. R. P. Ludovicus: Praescripta de sacris Ordinationibus observanda, 113.

Marylandiae—Neo-Eboracensis, Provincia: Coniunctio cum ea Collegii et Residentiae Buffalensis, 94.

Mastrilli, P. Marcellus, et Soc.: Acta in causa, 66.

Maternitas B. M. V.: Festum, Dom. II Oct., 25.

Mathesis: Cf. Gregoriana, 127.

Maunoir, Ven. Julianus: Acta in causa, 64 — Debita causae, 68.

Mediocritas: Indicanda in suffragio negativo ad gradum, 136, sq.

Messana: Terraemotus, 138, sq.

Mexicana, Provincia:

Decretum erectionis, 76, sq. — Causae erectionis, 76, sq.

Epistola ad Socios: Gratiae Deo agenda, 78 — Historia Provinciae, 78 — Praesens prosperitas, 79 — Auguria, 79 — Observantia religiosa, praesertim a Superioribus, tuenda, 80.

Decretum de jure communi: Rationes concessionis, 107 — Concessio, 107, sq.

Missa; Stipendia permittuntur ubicumque necessaria ad sustentationem, 70.

Missio: Benedictio Apostolica in fine Missionis a regulari delegato dari potest, 18, sq.

Missio Societati subjecta: Congregationes nostrae Marianae et Bonae Mortis, 46.

Missouriana, Provincia: Coniunctio cum ea Collegiorum Clevelandiensis, Toletani, Prato-canensis et Re-

- sidentiarum Mankatensis Status South Dakota, 94, sq.
- Modernismus**: Obedientia a Nostris Encyclicae praebita, 111 — Vigilandum contra contagionem, 111, sq. — Praesertim Superioribus, 112 — Professores Nostrorum, 112 — Ordinationes sacrae, 112, sq. — Civilis gubernii Universitates, 112, sq. — Theses Romam mittendae, 112 — Lectio librorum, 113, sq. — Studia Sacrae Scripturae, 114, sq. — Revisoribus commendatur fides, 115 — Fidelitas Sanctae Sedi Nostris commendatur, 116.
- Montes Saxosi**: Unio cum Missione Californiae, 88, sqq.
- Nacaura**, P. Julianus, et Soc.: Acta in causa, 66.
- Nacaxima**, Bb. Michael, Thomas Tzugius, et Soc.: Festum, 6 Sept., 24.
- Navarrus**, Bb. Paulus, et Soc.: Festum, 5 Mart., 22.
- Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis**, S. C. de: Facultas celebrandi Missam in mari, 13, sq.
- Neo-Aurelianensis**, Provincia:
Decretum erectionis, 85, sq. — Causae erectionis, 85, sq.
Epistola ad Socios: Spes de ea concepta, 87 — Spiritualia colenda, 87 — Obstacula servitii divini, 87 — Caritas fovenda, 87, sq.
Decretum de jure communi: Causae concessionis, 107 — Concessio, 107, sq.
- Nepomucenus**, S. Joannes: Festum, 16 Maji, 23.
- Notae examinum**: Cf. Gregoriana, 132. sq.
- Oenipontanum**, Collegium: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Officia Votiva**: Societati concessa, 25.
- Omahense**, Collegium: Suffragia pro Fundatore et Benefactoribus, 59.
- Oratio D. N. J. C.**: Festum, Fer. III post Septuag., 22.
- Ordinationes Sacrae**: Cavendum a Modernismo, 112, sq.
- Ota**, Bb. Augustinus, Camillus Constantius, et Soc.: Festum, 12 Oct., 24.
- Oxoniensis Domus**: Exemplum Domus pro Scholasticis civilis gubernii Universitatem frequentantibus, 120.
- Paceco**, Bb. Franciscus, et Soc.: Festum, 20 Jun., 23.
- Padial**, Ven. Emmanuel: Acta in causa, 64 — Subsidia quae habet, 68.
- Paredes**: Cf. Maria Anna.
- Parisienses**, Martyres: Subsidia quae causa habet, 68.
- Pascendi Dominici gregis**: Litterae Apostolicae inculcatae, 112.
 Frequentatio civilis gubernii Universitatum non prohibetur Scholasticis Nostris post Philosophiam, etc., 120, sq.
 Ad Lauream Theologiae et Juris Canonici praerequisita, 126.
- Passio D. N. J. C.**: Festum, Fer. III post Sexag., 22.
- Patrocinium** B. V. M.: Festum, Dom. III post Kal. Nov., 25.
- Patrocinium** S. Joseph: Festum, Dom. III post Pascha, 23.
- Paulus, Joannes et Jacobus**, SS.: Festum, 5 Feb., 22.
- Paupertas**: Facultates extraordinariae renovandae, 42.
- Pazzis**, S. Maria Magdalena de: Festum, 29 Maji, 23.
- Peñafort**, S. Raymundus de: Festum, 16 Feb., 22.
- Petri**, Obolus S.: Egestas Sanctae

- Sedis, 104 — Quantus tribuendus, 104 — Quomodo colligendus, 105.
- Philosophia:** Cf. Gregoriana.
- Pignatelli**, Ven. Josephus: Acta in causa, 64.
Beatificatio postulanda, 103, sq.
Congregatio antepreparatoria super virtutibus, 106.
- Pius X:** Verba ad Patres Congregationis XXV, 12, sq.
Gratulationes A. R. P. Generali Wernz de quinquagesimo religionis anno, et gratiae pro laboribus ejus, 17.
- Pongracz**, Bb. Stephanus, Marcus Crisinus et Melchior Grodecz: Festum, 7 Sept., 24.
- Ponte**, Ven. Ludovicus a: Acta in causa, 64.
- Posoniense**, Collegium: Provinciae Hungariae attribuitur, 152.
- Postulata Congregationis Provincialis:** Romam mittenda per Procuratorem, 161, sq.
- Praestantia Scripturae:** Motus proprius inculcatur, 112.
- Pragensis**, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Prairie-du Chien:** Conjunctio cum Provincia Missouriiana, 94.
- Pressburg:** Cf. Posoniense.
- Procuratores Provinciae:** Romam venientes quid evitare oporteat, 161.
- Procuratorum Congregatio:** Cur cogenda anno 1909, 137, sq.
Cogenda anno 1910, 159 — Praeparanda a Superioribus localibus, 159, sqq. — A Provincialibus, 160, sq. — Charta et scriptio qualis, quot exempla, 161 — Procuratores monendi, 161 — Exemplar Postulatum ante mittendum, 161 — Supplementum de forma Summarii vitae, 162 — De catalogo librorum a Nostris editorum, 162, sq.
- Professa**, Domus: Valentiae erigitur, 69, sqq. — Qualis esse debeat, 69, sqq. — Erectio talium commendata, 70.
Praepositi creatio, 71, sq.
Litterae patentes Praepositi, 72.
Qualitas et opera, 73, sqq.
Tales Domus praeparandae, 103.
- Professio fidei:** Cf. Gregoriana, 126.
- Professores Nostrorum:** Cavendum a Modernismo, 112.
- Prolytatus** Examen in Universitate Gregoriana: Theologiae, 128, sq. — Juris Canonici, 129, sq. — Philosophiae, 130.
- Propaganda Fide**, S. C. de: Conventio Mangalorensis circa immobilia quaedam, 32, sq.
- Provincia:** Historia scribenda in annum centenarium, 101, sq.
- Provincialis**, Congregatio: Acta, votum, postulata Romam mittenda per Procuratorem, 160.
- Provincialis**, Praepositus: Facultas delegandi qui benedicat Aquam S. Ignatii, 34, sq.
Inscriptiones epistolarum ad eos, 139, sq.
Praeparanda pro Congregatione Procuratorum, 160, sq.
- Publicationes Nostrorum:** Romam mittenda exempla, 117, sq.
- Pulcheria**, S.: Festum, 7 Jul., 23.
- Puritas** B. V. M.: Festum, Dom. III Oct., 25.
- Quaecumque**, Constitutio Clementis VIII: Exemptio Congregationis Marianae, sed non Bonae Mortis, 44, sq.
Puncta observanda, 55, sq.
- Raphael**, S., Archang.: Festum, 24 Oct., 24.
- Realini**, B. Bernardinus: Festum, 3 Jul., 23.
Acta in causa, 62.

Redemptor, SS.: Festum, 23 Oct., 24.

Reginae-Hradecensis, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, 152.

Regis, S. Joannes Franciscus: Festum, 16 Jun., 23.

Regula: Consuetudo non valet contra, 142.

Reliquiae: Festum Sanctorum quorum reliquiae asservantur in nostris Ecclesiis, 26 Oct., 25.

Repetitio in fine anni: Cf. Gregoriana, 127.

Residentiae independentes: Promovendae, 102, sq.

Revisores: Cauti sint de Modernismo, 115.

Ricciis, S. Catharina de: Festum, 13 Feb., 22.

Rituum, S. C.: Festum B. Joannis de Avila extenditur ad omnes Provincias, 18.

Festum Sanctae Familiae extenditur ad omnes Provincias, 20.

Festa propria Societati concessa et dies Festis translatis assignati, 21, sqq.

Facultas pro Aqua S. Ignatii, 33, sqq.

Rockliff, P. Jacobus: Missio Japonica, 140.

Rodriguez, S. Alphonsus: Festum, 30 Oct., 25.

Rubino, P. Antonius: Acta in causa, 66.

Sacellum domesticum: Cf. Altare privilegiatum.

Sacerdotium: Cavendum a Modernismo, 112, sq.

Sacramentum, SS.: Officium votivum, 25.

Salesius, S. Franciscus: Actus Consecrationis in Congregatione Mariana indulgentia ditatur, 15.

Salutatio: Regula tactus, 143.

S. Andreae, Domus Probationis: Provinciae Austriae attribuitur, 152.

Sanguis Pretiosissimus D. N. J. C.: Festum, Fer. VI post Dom. IV Quadrag., 22.

Sarajevense, Seminarium: Missioni Croatiae attribuitur, 152.

Schwärzler, R. P. Franciscus Xaverius: Laudatur de divisione Provinciae Austriaco-Hungaricae, 157.

Scriptores: Promovendi, 103.

Scriptura, Sacra: Cavendum a Modernismo, 114, sq.

Constitutio de ratione studiorum, 126.

Sicula, Provincia: Adjuvanda ob terraemotum Messanensem, 138, sq.

Silveira, Ven. Gonsalvus: Acta in causa, 64 — Debita causae, 68.

Sindon, SS., D. N. J. C.: Festum, Fer. VI post Dom. II Quadrag., 22.

Sinenses, Martyres: Acta in causa, 63 — Subsidia quae habet, 68.

Slavonia: Missioni Croatiae attribuitur, 152.

Societas Jesu: Devota Sanctae Sedi, 11, sq. — Lectissima militum acies, 12.

Festa propria ordinantur et dies festis translatis assignantur, 21 sqq. — Festum Omnium Sanctorum Societatis, Dom. infra oct. Omnium Sanctorum, 25.

Institutum Biblicum committitur ejus curae, 32.

Historia scribenda in annum centenarium, 101.

Solari, P. Aloysius: Acta in causa, 64 — Subsidia quae habet, 68.

Spinula, Bb. Carolus, et Soc.: Festum, 11 Sept., 24.

Stanislaus, S.: Festum, 13 Nov., 25.

Status, Secretaria:

- Erigitur* Institutum Biblicum, 26, sqq.
Leges eidem regendo, 29, sqq.
Institutum Biblicum Societatis curae committitur, 32.
- Stipendia** Missarum, etc.: Permittuntur ubicumque necessaria ad sustentationem, 70.
- Strata**, a, B. V. M.: Festum, Dom. II Junii, 23.
- Styrensis**, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Suffragia in Examine**: Cf. Gregoriana.
- Summarium vitae**: Romam mittendum per Procuratorem, 160 — Quale, 162.
- Superior localis**: Praesidium Congregationum nostrarum Marianarum et Bonae Mortis jura habet, 46, sq.
 Praeparanda pro Congrégatione Procuratorum, 159, sq.
- Szatmarinensis**, Residentia et Convictus: Provinciae Hungariae attribuitur, 152.
- Tactus**, Regula: A quibusdam laxa intellecta, 142, sqq. — Sensus regulae, 143 — Nostri, 143 — Salutationes, 143 — Ludi quidam, 143 — Externi, 143, sq. — Salutationes, 144 — Curanda Superioribus, etc., 144.
- Tamburini**, A. R. P. Michael: Facultates extraordinariae moderate petendae, 42.
- Taurinensis**, Provincia: Communio suffragiorum pro mortuis cum Provincia Californiae, 146 — Laudatur de Provincia Californiae, 147 — Laudatur, 149 — Novam Missionem postulat, 150.
- Temporalis status**: Romam mittendus per Procuratorem, 160.
- Tergestina**, Statio: Provinciae Austriae attribuitur, 152,
- Theologia**: Cf. Gregoriana;
Cursus Minor externorum in Universitate Gregoriana, 133, sqq.
- Theologia Moralis**: Cf. Gregoriana, 126, sq.
- Theses**: Disputationum et Examinum: Romam mittendae, 112 — Ad gradum Romam mittendae, 161.
- Thill**, R. P. Ernestus: Epistola ad eum de Missione Buffalensi, 94, sqq.
- Toletanum**, Collegium: Conjunctio cum Provincia Missouriiana, 94.
- Travnicense**, Collegium: Missioni Croatiae attribuitur, 152.
- Trieste**: Cf. Tergestina.
- Tunkinenses**, Martyres: Acta in causa, 64 — Subsidia quae habet, 68.
- Tyrnaviense**, Collegium: Provinciae Hungariae attribuitur, 152.
- Tzugius**, Bb. Thomas, Michael Nacaxima et Soc.: Festum, 6 Sept., 24.
- Ubaldu**, S.: Festum, 22 Maji, 23.
- Ursula**, S., et Soc.: Festum, 21 Oct., 24.
- Universitates civilis gubernii**: Cavendum a Modernismo, 112, sq.
 Studia Nostrorum, 120, sq.
- Valentia**: Domus Professa erigitur, 69, sqq. — Qualis sit Domus Professa, 69, sq. — Erectio talium commendata, 70 — Concessio de stipendiis, 70 — Electio Valentiae, 70, sq. — Voluntas Domus hujus ex solis eleemosynis vendi, 71.
Praepositus nominatur, 72.
Testimonium litterarum ad Praepositum, 72.
Epistola Sociis data: Desiderium Domus Professae, 72, sq. — Lau-

- dantur Domus Valentinae Socii, 73 — Gratiae amicis aguntur, 73 — Perfectio vitae religiosae necessaria in Domo Professa, 73, sq. — Opera Domus Professae, 74 — Patronus SS. Cor Jesu, 74, sq. — Spes aedificationis in Societate, 75 — Cura specialis a Patre Generali habenda, 75.
- Valentina Domus laudatur, 103.
- Valois**, S. Felix de: Festum, 27 Nov., 25.
- Velehradiensis**, Domus Probationis: Provinciae Austriae attribuitur, 152.
- Venantius**, S.: Festum, 21 Maji, 23.
- Vieira**, P. Sebastianus, et Soc.: Acta in causa, 66.
- Viennenses**, Residentiae: Provinciae Austriae attribuuntur, 152.
- Votiva**, Officia: Societati concessa, 25.
- Vulnera**, SS. Quinque, D. N. J. C.: Festum, Fer. VI post Dom. III Quadrag, 22.
- Walmesley**, R. P. Hermannus: Electio in Assistentem Angliae, 99, sq.
- Wernz**, A. R. P. Generalis: Gratulationes Pii X de quinquagesimo religionis anno, 17 — Gratiae ejusdem de laboribus pro Ecclesia toleratis, 17.
- Gratiae* de gratulationibus ob jubilaum suum, 108, sqq. — Epistolae et dona spiritualia recepta, 108 — Gratiae pro pietatis testimoniis, 109 — Quae magni aestimavit, 109 — Subsidia orationum gratissima, 109.
- Xaverius**, S. Franciscus: Festum, 3 Dec., 25 — Officium votivum, 25.
- Zagrabiensis**, Residentia: Missioni Croatiae attribuitur, 152.

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

ANNO 1910

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

1911

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

ANNO 1910

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS
—
1911

INDEX CHRONOLOGICUS

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis

	PAG.
1. — 12 Martii, 1910. — Conceditur facultas Matutinum cum Laudibus diei subsequenter inde ab hora prima post meridiem recitandi	9
2. — 10 Maji, 1910. — Conceduntur privilegia Congregationibus Marianis	10
3. — 21 Julii, 1910. — Approbatur novum Summarium Indulgentiarum Congregationum Marianarum	11
4. — 17 Septembris, 1910. — Recognoscitur facultas A. R. P. Generalis subdelegandi Nostros ut coronis adnectant Crucigerorum Indulgentias	17

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis

5. — 2 Februarii, 1910. — De Tertia Probatione.	21
6. — 1 Martii, 1910. — Transmittuntur Litterae de Tertia Probatione et exemplaria praescriptionum de rebus temporalibus administrandis, et simul legum Consociationis Dominae Nostrae de Tinchebray a Bona Morte.	31
7. — 19 Martii, 1910. — Circa tria Decreta Sacrae Congregationis de Religiosis: 1. (30 Julii, 1909) de debitis et obligationibus oeconomicis suscipiendis; 2. (7 Septembris, 1909) de quibusdamulantibus non admittendis; 3. (7 Septembris, 1909) de articulo VI Decreti <i>Auctis admodum</i>	36
8. — 17 Aprilis, 1910. — De adjuvanda Missione Japonica	45
9. — 7 Maji, 1910. — Nominantur Revisores Generales	47
10. — 3 Junii, 1910. — Decretum de Constitutione Collegii Professorum Pontificii Instituti Biblici	48
11. — 31 Augusti, 1910. — De exemplaribus <i>Actorum Romanorum S. J.</i>	50
12. — 27 Septembris, 1910. — Acta quaedam Congregationis Procuratorum	51

13. — 4 Octobris, 1910. — Urgetur executio Decreti <i>Quam Singulari</i> (8 Augusti, 1910) de prima Communione.	71
14. — 30 Octobris, 1910. — De Nostris e Lusitania expulsis	73
15. — 30 Octobris, 1910. — De Congregatione Antipraeparatoria super miraculis Venerabilis Servi Dei P. Josephi Anchietae.	77
16. — 28 Novembris, 1910. — Communicatur epistola A. R. P. Martin ad quendam Rectorem de modo gubernandi	78
17. — 30 Novembris, 1910. — De executione Decreti <i>Sacrorum antisti-</i> <i>tum</i> (1 Septembris, 1910) quoad diaria et periodica com- mentaria a nostris Scholasticis legenda et quoad jusjuran- dum contra Modernismum.	79
18. — 3 Decembris, 1910. — Consideratio Superioribus Societatis prae- scripta	82
19. — 3 Decembris, 1910. — Pagus Ticinensis a Provincia Germaniae disjungitur et cum Provincia Veneta conjungitur	89
20. — 8 Decembris, 1910. — Decretum unionis Dalmatiae cum Missione Croatiae et Italicae partis Dioecesis Tridentinae cum Pro- vincia Veneta	90
21. — 8 Decembris, 1910. — Novae Regulae Communes Congregatio- num Marianarum in Domibus et Ecclesiis Societatis Jesu erectarum.	93
22. — 27 Decembris, 1910. — Epistola ad Patres et Fratres Missionis Croatiae , . . .	107
CHRONICON SOCIETATIS JESU anni 1910	115

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

12 Martii, 1910.

Conceditur facultas Matutinum cum Laudibus diei subsequents inde ab hora prima post meridiem recitandi. — E S. C. de Religiosis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XII.

Ad meas preces Sanctissimo Domino nuper oblatas sequens accepi Sanctae Sedis Rescriptum, quod ad fidem sui Originalis exactum per hasce litteras cum R.^a V.^a communico, videlicet:

BEATISSIME PATER:

Franciscus Naverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, humillime petit a Sanctitate Vestra ut etiam ejusdem Societatis alumnis liceat (sicuti Sedis Apostolicae benignitate pluribus Sacerdotum coetibus et consociationibus concessum jam est) Matutinum Officium cum Laudibus diei subsequents inde ab hora prima post meridiem recitare.

Haec enim hora ad dicendum divinum Officium opportunior comperta est imprimis pro Patribus qui Exercitia Spiritualia explanant aut ministeria exercent Missionum, sive inde ab hora secunda sermonem ad populum habent, sive fidelium confessiones excipiunt, quum, devote et quiete Breviarium persolvere desiderantes, privilegio Officii divini omittendi vix aegreque uti velint.

Aptior deinde ad eundem finem hora eadem apparet pro Magistris, quibus, in multis Societatis Collegiis diversarum regionum, praesertim orientalium, juventutem instruuntibus, inter scholas matutinas et pomeridianas brevius tantum tempus relinquitur liberum.

Per multis aliis tandem Societatis Sacerdotibus variis laboribus detentis, prior illa hora prae ceteris valde accommodata erit, quae Officio recitando dedicetur.

Et Deus, etc.

Vigore specialium facultatum a Sanctissimo Domino Nostro concessarum, Congregatio negotiis Religiosorum Sodalium praeposita, attentis expositis, benigne annuit pro petita facultate ad decennium in omnibus juxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus. Datum Romae, die 12 Martii, 1910.

FR. J. C. CARD. VIVES, *Praef.*

F. CHERUBINI, *Subsecrarius.*

Hanc porro facultatem anticipandi Matutinum cum Laudibus omnes Societatis Sodales quorum interest, ad decennium usurpare poterunt eodem prorsus modo quo Sancta Sedes eam concessit.

Qua de re curet R.^a V.^a ut Nostri fiant quamprimum certiores.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 27 Aprilis, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

2.

10 Maji, 1910.

Conceduntur privilegia Congregationibus Marianis. — E S. C. Concilii.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Jesu petit ut, ad auferenda dubia circa Congregationes Marianas, Sanctitas Vestra concedere dignetur ut:

1. Sacerdotes Directores legitimi omnium et singularum Sodalitatum ita Congregationum quibus praesunt sint membra, quin aliquo ritu recipiantur, ut de jure suo omnium privilegiorum atque Indulgentiarum Congregationis sint participes;

2. Directori uniuscujusque Sodalitatis liceat, ex justa causa, ad Congregationem quae per se pro adolescentibus erecta est tanquam Sodales etiam adultos virosque patresfamilias admittere: itemque vice versa;

3. Idem valeat in omnibus casibus similibus quoad Sodalitates omnes et singulas, etiam feminarum;

4. Causa requisita justa facilius adsit, si quis Sodalium vitae statum (exempli gratia, ineundo Matrimonium) mutans in Congregatione remanere desideret neque alia Sodalitas Beatae Mariae Virginis ipsi conveniens illo loco habeatur;

5. Sodales omnes, semel rite admissi, semper Congregationis ejusdem membra permaneant. nisi sponte eam deserant aut indigni dimittantur, ita ut, conditionibus requisitis adimpletis, omnium etiam gratiarum et Indulgentiarum semper participes fiant;

6. Sodales per annum aut tempus diuturnius a loco Sodalitatis absentes atque alibi unde conventibus adesse nequeunt domicilium figentes, ad Indulgentias acquirendas teneantur Sodalitatem loco novi domicilii existentem suoque statui convenientem ingredi, nisi contradicat Director hujus Sodalitatis, aut aliud adsit legitimum impedimentum, de quo prioris Sodalitatis Director judicabit.

Die 10 Maji, 1910.

Ex Audientia Sanctissimi.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, audita relatione infrascripti Cardinalis Praefecti Sacrae Congregationis Concilii, benigne annuit pro gratia in omnibus juxta petita.

C. Card. GENNARI, *Praef.*

G. POMPILI, *Secretarius.*

3.

21 Julii, 1910.

Approbatur novum Summarium Indulgentiarum Congregationum Marianarum. — E. C. S. Officii.

Summarium Indulgentiarum et Privilegorum quae Summi Pontifices concesserunt Congregationi Primae-Primariae sub titulo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis et SS. Petri et Pauli in Collegio Romano Societatis Jesu erectae, caeterisque Congregationibus eidem aggregatis vel aggregandis.

I

INDULGENTIAE PLENARIAE SOLIS SODALIBUS CONCESSAE

1. Quo die in Sodalitatem recipiuntur, si confessi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum eodem die sumpserint. (*Gregorius XIII.* 5 Dec., 1584; *Sixtus V.* 5 Jan. et 29 Sept., 1587; *Gregorius XV.* 15 Apr., 1621; *Benedictus XIV.* 8 Sept., 1751; *Leo XII.* 7 Mart., 1825 .

2. In mortis articulo, si confessi ac Sacra Communionem refecti, vel saltem contriti, Sanctissimum Jesu Nomen, corde si ore nequiverint, devote invocaverint. (*Ibidem, et Leo XIII, 23 Jun., 1885*).

3. Si confessi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint quocumque ex sequentibus festis diebus:

a) Domini Nostri Jesu Christi Nativitatis; b) Ascensionis; c) Beatae Virginis Mariae Immaculatae Conceptionis; d) Nativitatis; e) Annuntiationis; f) Purificationis; g) Assumptionis. (*Ibidem, et Leo XIII, 23 Jun., 1885*).

4. Die Commemorationis Omnium Defunctorum, si confessi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint, Indulgentiam plenariam, animabus Sodalium in Purgatorio detentis applicabilem, lucrari possunt. (*Pius X, 21 Jul., 1910*).

5. Semel in hebdomada, quo die libuerit, si, praecedenti vel eodem die confessi, ad Sacram Mensam accesserint, dummodo intra hebdomadam Sodalitatis conventui adfuerint. (*Benedictus XIV, 24 Apr., 1748; 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825; Leo XIII, 27 Apr., 1887; Pius X, 21 Jul., 1910*).

6. Si confessi, Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint simul cum aliis Sodalibus ad Communionem Generalem congregatis. (*Leo XIII, 8 Jan., 1886; Pius X, 21 Jul., 1910*).

7. Si Exercitia Spiritualia per quodcumque dierum spatium, vel per unum etiam diem semel in mense piam recollectionem peregerint, dummodo confessi ac Sacra Communionem refecti Sanctissimum Sacramentum visitaverint et ibi ad intentionem Summi Pontificis pias preces effuderint. (*Benedictus XIV, 29 Mart., 1753; Summarium, 1775, n. 28; Gregorius XVI, 7 Jul., 1843; Pius X, 21 Jul., 1910*).

8. Congregationis Director, si Sodalem Congregationis suae infirmum visitaverit eumque spiritualibus monitis ad morborum incommoda patienter toleranda vel ad mortem de manu Domini libenter acceptandam adjuverit et coram aliqua Crucifixi Salvatoris nostri imagine ter Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam ad intentionem Summi Pontificis ab ipso recitari curaverit, quo die infirmus Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserit, ipsi Indulgentiam plenariam impertiri potest. (*Benedictus XIV, 27 Sept., 1748; 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825*).

II

INDULGENTIAE PLENARIAE ET PARTIALES
SOLIS SODALIBUS CONCESSAE

9. Consequi possunt Sodales Indulgentias omnes Stationum Urbis, si, diebus Stationum hujusmodi, Oratorium suum vel Ecclesiam aliquam publicam devote visitaverint et ibi septies Orationem Dominicam et Salutationem Angelicam recitaverint, et pro Indulgentiis plenariis confessi et Sacra Communionem refecti fuerint. (*Gregorius XIII, 5 Dec., 1584; Sixtus V, 5 Jan. et 29 Sept., 1587; Gregorius XV, 15 Apr., 1621; Benedictus XIV, 23 Apr., 1748. et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825; Pius X, 21 Jul., 1910*).

10. Si post Exercitia Spiritualia pias preces per quadraginta dies ad obtinendam perseverantiam recitaverint, bis centum dierum Indulgentiam pro singulis diebus et, si confessi et Sacra Communionem refecti intra praefinitum tempus fuerint, Indulgentiam plenariam consequi possunt. (*Gregorius XVI, 7 Jul., 1843; Pius X, 21 Jul., 1910*).

III

INDULGENTIAE PARTIALES SOLIS SODALIBUS CONCESSAE

11. Septem annorum totidemque quadragenarum:

Quoties Sacrosanctum Missae Sacrificium diebus ferialibus devote audierint;

Quoties conscientiam suam diligenter examinaverint vespere, antequam cubitum eant;

Quoties coetibus, tum publicis tum privatis;

Seu divinis Officiis tam in Sodalium quam aliorum Christianorum defunctorum suffragium per ipsam Congregationem ordinandis et ab ejusdem Moderatore approbandis interfuerint;

Quoties pauperes vel infirmos vel carcere detentos visitaverint;

Quoties pacem inter inimicos conciliaverint;

Quoties pro infirmis vel pro mortuis oraverint;

Quoties corpora Sodalium vel aliorum Christifidelium ad Ecclesiasticam sepulturam prosecuti fuerint.

(*Benedictus XIV, 24 Apr., 1748. et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825; Pius X, 21 Jul., 1910*).

12. Trecentorum dierum:

Quoties actum consecrationis sive S. Joannis Berchmans, sive S. Francisci Salesii;

Vel antiphonam *Salve Regina* devote recitaverint.

(*Pius X, 17 Nov., 1906, et 21 Jul., 1910*).

13. Centum dierum:

Quoties numisma Beatae Mariae Virginis quo insigniri solent Sodales, si fuerit ab Ordinario approbatum et a Sodalitatis Directore vel ab ejus delegato benedictum, deosculati, precatiunculam *Nos cum Prole pia benedicat Virgo Maria* devote recitaverint. (*Pius X, 21 Jul., 1910*).

IV

INDULGENTIAE PLENARIAE QUAS OMNES CHRISTI FIDELES
IN LOCIS UBI SODALITATES ERECTAE SUNT LUCRARI POSSUNT

14. Si, confessi Sacraque Communionem refecti, locum hujusmodi die festo tituli, sive primarii sive secundarii, Sodalitatis cujusque a primis Vesperis usque ad occasum solis ipsius festivitatis devote visitaverint et ibi ad intentionem Summi Pontificis oraverint. (*Gregorius XIII, 5 Dec., 1584; Sixtus V, 5 Jan. et 29 Sept., 1587; Gregorius XV, 15 Apr., 1621; Benedictus XIV, 27 Sept., 1748, et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825*).

Si vero Sodalitas nullum titulum secundarium habeat, eligi ad hunc effectum potest a Directore — de consensu tamen Ordinarii (vel Superioris proprii, si Director Presbyter regularis sit) — unus aliquis in unoquoque anno dies. (*Benedictus XIV, 27 Sept., 1748, et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825*).

Quod si locus Sodalitatis conventuum varietur vel sive in perpetuum sive ad tempus immutetur vel etiam pro majori populi commoditate et solemniori festivitatis celebritate sive tituli principalis sive tituli minus principalis festum in alia Ecclesia de consensu Directoris celebrari contingat, nihilominus eadem Indulgentia pro illius Ecclesiae visitatione valet. (*Benedictus XIV, 27 Sept., 1748, et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825*).

Similiter si unum aut alterum titolare festum sive etiam utrumque proprio die non satis opportune vel solemniter celebrari possit, Sodalitatis Director — de consensu Ordinarii (vel Superioris pro-

prii, si Director Presbyter regularis fuerit) — aliam diem infra annum pro hujusmodi celebratione et concessae Indulgentiae acquisitione designare potest.

Quod si dies electa impedita fuerit festo duplici, una Missa solemnis de hujusmodi translato festo celebrari potest. (*Sixtus V*, 29 Sept., 1587; *Gregorius XV*, 15 Apr., 1621; *Benedictus XIV*, 27 Sept., 1748, et 8 Sept., 1751; *Leo XII*, 7 Mart., 1825).

15. Si expositioni Sanctissimi Sacramenti in loco Congregationis spatio continui tridui per aliquod temporis spatium faciendae interfuerint ibique oraverint ac caetera injuncta opera praestiterint, Indulgentias consequuntur quae concessae sunt pro exercitio Quadraginta Horarum. (*Benedictus XIV*, 15 Jul., 1749, et 8 Sept., 1751; *Leo XII*, 7 Mart., 1825).

V

PRIVILEGIA

16. Director Congregationis alium Sacerdotem substituere sibi potest ad recipiendos fideles et ad numismata benedicenda. (*Leo XIII*, 23 Jun., 1885).

17. Omnibus Regibus, Principibus, Ducibus et Comitibus supremam potestatem habentibus eorumque consanguineis et affinibus primi et secundi gradus dumtaxat, qui Congregationi cuiquam adscribi petierint, etsi absentibus, eadem tamen pietatis opera exercitibus et aliquam Ecclesiam visitantibus eadem ut supra Indulgentiae conceduntur. (*Benedictus XIV*, 15 Jul., 1749, et 8 Sept., 1751; *Leo XII*, 7 Mart., 1825).

18. Excepta Communionem Generali, Communio requisita ad Indulgentiam Sodalitatis consequendam transferri potest a Sodalibus ad quemcumque diem infra octavam diei assignatae. (*Leo XIII*, 27 Apr., 1887; *Pius X*, 21 Jul., 1910).

19. Preces a Sodalibus simul in conventibus hebdomadariis recitatae cum intentione eas ad intentionem Summi Pontificis dirigendi sufficiunt ad lucrandas Indulgentias pro his conventibus concessas. (*Leo XIII*, 26 Aug., 1893).

20. Indulgentiae conventibus hebdomadariis adnexae valent etiam si conventus tantum bis in mense fiant. (*Leo XIII*, 26 Aug., 1893).

21. Omnes Indulgentiae Sodalitatibus Marianis concessae vel concedendae, excepta tamen plenaria in mortis articulo lucranda, etiam animabus fidelium defunctorum applicari possunt. (*Benedictus XIV, 24 Apr., 1748, et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825; Leo XIII, 23 Jun., 1885; Pius X, 21 Jul., 1910*).

22. Missa a quocumque Sacerdote ubicumque pro Sodali mortuo recitata privilegio altaris gaudet. (*Benedictus XIV, 24 Apr., 1748, et 8 Sept., 1751; Pius X, 21 Jul., 1910*).

23. Ministri Sodalitatum, donec earum servitiis addicti fuerint, omnes Indulgentias Sodalibus concessas lucrari eodem modo ac illi possunt. (*Benedictus XIV, 27 Sept., 1748, et 8 Sept., 1751; Leo XII, 7 Mart., 1825*).

24. Sacerdotes Directores legitimi omnium et singularum Sodalitatum ita Congregationum quibus praesunt sunt membra, quin aliquo ritu recipiantur, ut de jure suo omnium privilegiorum atque Indulgentiarum Congregationis sint participes. (*Pius X, 10 Maji, 1910*).

25. Directori licet admittere ad Sodalitatem quae per se pro adolescentibus erecta est adultos virosque patresfamilias. Idem valet in casibus similibus pro aliis Sodalitatibus, etiam feminarum. Requiritur tamen justa causa; quae facilius aderit si quis vitae statum (exempli gratia ineundo matrimonium) mutans in Congregatione remanere desideret neque alia Sodalitas Beatae Virginis Mariae ipsi conveniens illo loco habeatur. (*Pius X, 10 Maji, 1910*).

26. Sodales omnes rite admissi, semper Congregationis ejusdem membra permanent, nisi sponte eam deserant aut indigni dimittantur: ita ut, conditionibus requisitis adimpletis, etiam gratiarum et Indulgentiarum semper participes fiant. (*Pius X, 10 Maji, 1910*).

27. Sodales per annum aut tempus diuturnius a loco Sodalitatis absentes atque alibi unde conventibus adesse nequeunt domicilium figentes, ad Indulgentias acquirendas, tenentur Sodalitatem loco novi domicilii existentem suoque statui convenientem ingredi, nisi contradicat Director hujus Sodalitatis, aut aliud adsit legitimum impedimentum, de quo prioris Sodalitatis Director judicabit. (*Pius X, 10 Maji, 1910*).

Feria V, loco IV, die 21 Julii, 1910.

In Congregatione Generali Sanctae Romanae Universalis Inquisitionis, proposito Summario supradescritto, Eminentissimi ac Reverendissimi Domini Cardinales in rebus fidei et morum Inquisitores Generales, praehabito Reverendorum Consultorum voto, decreverunt: Supplicandum Sanctissimo pro approbatione ejusdem Summarii.

Et eadem die Sanctissimus Dominus Noster Pius Divina Providentia Papa X. in solita Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertita, habita de suprascriptis relatione, propositum Summarium, juxta votum Eminentissimorum Patrum approbavit.

ALOISIUS GIAMBENE.

Substitutus pro Indulgentiis.

4.

17 Septembris, 1910.

Recognoscitur facultas A. R. P. Generalis subdelegandi Nostros ut coronis adnectant Crucigerorum Indulgentias. — E C. S. Officii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

Communico cum R.^a V.^a Responsum quod ad supplices meas litteras circa facultatem adnectendi coronis Marialibus indulgentias PP. Crucigerorum a Sacra Congregatione Sancti Officii hesternum die accepi, hisce verbis conceptum:

Die 15 Martii, 1910, vivae vocis oraculo Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X benigne conferre dignatus est Praeposito Generali Societatis Jesu facultatem adnectendi Marialibus coronis Indulgentias PP. Crucigerorum vulgo dictas, cum potestate istam facultatem concedendi Sacerdotibus e Societate quibus id expedire judicaverit.

Humiliter petit Praepositus Generalis Societatis Jesu ut Suprema Sacra Congregatio Sancti Officii facultatem istam, nec non

facultates adnectendi coronis istas indulgentias jam multis Patri-
bus, praesertim Superioribus et operariis, communicatas, authentice
recognoscere ac ratas habere dignetur.

Die 22 Augusti, 1910.

Visum et recognitum, ad decennium tantum.

ALOISIUS GIAMBENE,
Substitutus pro Indulgentiis.

Curet igitur R.^a V.^a, ut Responsum ejusmodi omnibus suae Provinciae
Sacerdotibus notum fiat.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 17 Sept., 1910.

R.^{ac} V.^{ae}
Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

5.

2 Februarii, 1910.

De Tertia Probatione.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quantopere intersit ut quicumque pro institutis nostris in Tertia Probatione versantur, eandem studeant bene diligenterque peragere, omnino persuadent hinc quidem momentum quod huic probationi nullo non tempore majores nostri attributum voluerunt, inde vero gravissima ejusdem perticiendae obligatio imposita ac saepe saepius inculcata; idemque manifesto adstruunt tum prudentissimae Congregationum ac Praepositorum Generalium ordinationes, tum subsidia praescripta ad finem consequendum multa eaque praestantissima. Nimirum decebat ut hac tanta cura et studio intenderet Societas in supremam Nostrorum scholam et palaestram, unde operarii nostri, ex mente Sancti Fundatoris, evadant oportet non solum magno propriae perfectionis desiderio et animarum zelo incensi, sed etiam solidis virtutibus instructi et religiosae disciplinae studiosissimi.

Quod quidem momentum atque necessitas, nedum hac nostra aetate decreverint, quin imo multum succrevisse dicenda sunt ob peculiare difficultates, quae ex temporum nequitia hominibus in bonum animarum operantibus ubilibet imminere videmus. Quapropter libenti animo occasionem amplector, quam mihi praebuerunt PP. Instructorum litterae ad me perlatae, quibus consilium et norma in quibusdam occurrentibus difficultatibus petebatur. His igitur morem gerens, pauca quaedam in mentem et, quatenus opus fuerit, in usum quoque revocanda esse censeo, quae ad Tertiam

Probationem utiliter peragendam magnopere juvabunt, quaeque uniformitatis causa ubique in Domibus Tertiae Probationis, quantum fieri potest, diligenter custodiri peropto.

1. Primum omnium, ii qui a Superioribus, quantocius fieri possit post studia absoluta (Cfr. Ord. Gen. cap. III, n. 1), ad Tertiam Probationem, vi Bullarum Pontificiarum, Constitutionum Sancti Patris Ignatii, Decretorum Congregationum ex stricta obligatione subeundam, mittuntur, probe intelligant ac firmiter sibi persuadeant, permagnum sibi a Deo beneficium offerri, quo forte nullum in tota religiosa vita praestantius. Sit itaque haec suprema schola affectus et solidarum virtutum in eorum omnium votis; eam aggrediantur corde magno, serioque proposito sese in vita spirituali solide *confirmandi*, atque multum *promovendi* et *perficiendi*; in ea denique assidua cum alacritate usque ad finem perseverent, semper prae oculis habentes, hujus Tertiae Probationis *finem esse in plena et absoluta sui ipsius abnegatione ita se cum divina gratia exercere, et cum eadem ad virtutes religioso viro dignas incumbere, ut eorum unusquisque fiat homo in vita spirituali perfectus, idoneumque Societatis instrumentum ad animas Christo lucrificiendas evadat* (Cfr. Ord. Gen. cap. III, tit. 3, n. 2). Quamobrem divinae Bonitati ingratum se existimet, si quis ad illam probationem, cum adhuc remota est, non nisi aegro animo respiceret; si ad eam, cum tempus adeundi affuerit, veluti coacte se conferret; si denique in ea versaretur tamquam sub iugo constitutus, a quo tandem aliquando gaudeat se liberatum iri. Haec animi sensa sive dictis sive factis utcumque ostendere, reputet Societatis filio maxime indignum, sibi et aliis perniciosissimum.

2. Verum, simul atque haec sensa longe absint, et prior illa animi dispositio non desit, vel saltem ad eam comparandam studium adhibeatur, nullum dubium quin omnia quae hujus probationis sunt propria, non oneri sed potius solatio sint futura; praesertim vero si Patres ad Tertiam Probationem accedant valetudine bona bonisque viribus alacres, non autem studiis aliisque laboribus defatigati. Inter haec autem primum tenet locum, tamquam individua cujuslibet probationis conditio, secessus, quem vocamus, seu remotio a quibusvis negotiis et occupationibus, maxime externis, quantumvis piis ac religiosis, quae non faciunt ad finem prosequendum propter quem Tertia Probatio instituta est. Omnes enim qui Tertiae

Probationi dant operam in id maxime intendere debent, ut in vita interiore sese promoveant, et intimam cum Deo familiaritatem in spiritualibus devotionis exercitiis acquirant. Praecipuum autem ad haec medium et instrumentum censeant Exercitia Spiritualia Sancti Patris Ignatii per integrum mensem peragenda; ad quae proinde magna cum animi praeparatione accedendum, in eadem summo cum fervore incumbendum est; neque putent quantum exercitium nocturnum aetate hac nostra esse facile omittendum. Reliquum vero probationis tempus ita componendum et transigendum est ut spiritus fervoris in Exercitiis conceptus jugiter foveatur et solidetur. Porro haec omnia, juxta magistros vitae spiritualis, atque imprimis juxta Sanctum Patrem Ignatium, requirunt diligentem separationem externam et internam ab omnibus alienis occupationibus, adeo ut Domus Tertiae Probationis vere domus orationis dici possit.

Jamvero huic externae et internae animi recollectioni non leviter obest in primis frequens epistolarum commercium ultro citroque missarum. Multo vero magis obesse dicenda est lectio diariorum seu ephemeridum, vel etiam libellorum periodicorum, nisi forte excipiat aliqua religiosa sive ecclesiastica publicatio periodica a rebus profanis ac politicis partibus prorsus aliena. Item obest effusio ad exteriora, superflua aut non necessaria cum externis conversatio. (Cfr. Ord. Gen. cap. III, tit. 2, n. 11).

Est et alter distractionum fons, quem jampridem occludere curaverat P. Ludovicus Martin, bonae memoriae, quum admonuit ne Patres Tertiam Probationem peracturi in eas Provincias in easque Domos a Provincialibus mitterentur quarum usitatam linguam non satis callerent. Quod quidem consilium prudentissimum duco, atque ut ubique diligenter custodiatur vehementer opto. Quare Praepositis Provincialibus enixe commendo ne Patres in alias Provincias ad Tertiam Probationem peragendam mittant, nisi in lingua illius regionis tantum profecerint ut statim *ab initio tertii anni* omnia quae dicuntur facile intelligere possint. Etenim Tertia Probatio non est instituta ad linguas paulatim discendas quas quis ignorat. Hujusmodi vero vulgatae linguae imperitia non solum difficilia reddit experimenta Doctrinae christianae, Missionum, aliorumque ministeriorum, sed etiam graviter impedit experimentum Exercitiorum Spiritualium atque Instituti explanationem, ubicumque ad utramque rem pro latina lingua vulgaris sermo adhibetur, ut ple-

rumque usuvenit. Accedit quod Patres in longinquis regionibus Tertiam Probationem subituri saepe saepius inutilibus distinentur itineribus, atque etiam nimis benigno ac blando modo, magis ad instar hospitum, quam discipulorum more, in schola affectus et mortificationis tractantur.

Etiam occasione peragendorum ministeriorum, quae unum constituunt ex consuetis Tertiae Probationis experimentis, audio praestitutae animi recollectioni nonnullum detrimentum accidere. Alicubi enim, quo tempore ministeriis incumbitur, probationis exercitia penitus intermittuntur; Patres in suas quisque Provincias a Praepositis Provincialibus revocantur ad munia operariorum exercenda sive in Residentiis, sive etiam in Collegiis, aut Convictibus; quandoque etiam ad conciones per integram Quadragesimam statis diebus in templis magni concursus habendas. Quae quidem Patrum Tertianorum absentia a probationis Domo, atque ipsius probationis interruptio ad duos fere menses protrahi dicitur, quibus praeterea praemittendus fuit vel integer mensis concionibus praeparandis assignatus. Post haec, nil mirum si reduces Patres, defatigatione gravati, non nisi aegre arduum probationis laborem iterum aggrediantur.

Oportet igitur ut in re tanti momenti uniformitas, quantum fieri potest, servetur ubique in Societate, eaque ex conformitate ad praescripta Instituti hauriatur. Quamobrem in primis animadvertendum est, non quodlibet *genus* spiritualium ministeriorum convenire iis qui Tertiam Probationem peragunt. In Ord. Gen. cap. III, tit. 2, n. 7, praecipue sermo est de Missionibus unius vel alterius mensis per villas et pagos habendis. deque Doctrina christiana tradenda et confessionibus audiendis. Ac re quidem vera Missiones illae modestae aptius sunt Tertiae Probationis experimentum, sine ipsius probationis detrimento, imo cum ipsius profectu conjunctum. Namque ad hujusmodi breves modestasque Missiones non requiritur adeo diuturna praeparatio, sicuti ad conciones in majoribus ecclesiis et ad missiones in magnis urbibus; magis ex iis excitatur animarum studium: longe major habetur virtutum, praesertim charitatis, sui abnegationis, humilitatis et patientiae exercitatio; quum praeterea a binis simul Patribus plerumque agantur, minora sunt pericula, et certius est factorum testimonium, quod in hujusmodi experimentis ab Instituto requiritur.

Porro ministeriorum experimentum ex Ord. Gen. cap. III, tit. 2, n. 7, unius vel alterius mensis spatio omnino contineri debet, neque unquam permittendum ut ultra duos menses, maxime continuos, sese porrigat. Poterunt autem hujusmodi experimenta duplici ratione disponi. Uno quidem modo, pro more in aliquibus Provinciis recepto, experimenta illa distribui possunt pro diversis in diversas tertii anni partes, ita ut modo hic modo ille ad aliquod ministerium apostolicum mittatur, caeteris domi remanentibus in consueto probationis ordine. Atque hic modus utiliter sane adhiberi potest, dummodo illae missiones vel excursions apostolicae raro tantum fiant, verbi gratia ter vel quater in anno, et per breve tempus, neque unquam ipso Exercitiorum tempore, aut immediate antea, vel continuo post Exercitia peracta. Alter modus in eo est, ut Tertiani Patres sub idem tempus, verbi gratia in Quadragesima, in suam quisque vicem, quoties mittendi sunt, ad ministeria apostolica egrediantur; reliquo vero Tertiae Probationis tempore ad nulla alia ministeria applicentur, praesertim diuturna et difficilia. Qui quidem modus, ut manifeste apparet, ad probationis ordinem, quietem et sincerum orationis studium plurimum confert. Si nonnulli Patres cogantur manere domi, continentur pro iis, quantum fieri possit, consueta Tertiae Probationis exercitia. Nullo vero modo tolerari potest illa praxis qua Patres non solum per totam Quadragesimam a domo Tertiae Probationis absunt, sed aliis quoque temporibus, aliquoties per unam alteramve hebdomadam, vel frequenter per tres quatuorve dies. Neque unquam adhiberi debent ad quaevis ministeria in Residentiis obeunda, perinde ac si essent ordinarii Operarii, qui forte nimis etiam laboribus obruantur. Nec nisi raro et speciales ob causas in suas Provincias revocandi, ut ministeriis vacent.

Denique quod attinet ipsorum ministeriorum in singulos Patres assignationem aptamque distributionem, quamvis audiendi sint Praepositi Provinciales locorum in quibus ministeria haberi debent, praecipuae tamen partes hac in re PP. Instructoribus sunt deferendae: ii enim probe sciunt quid unicuique conveniat, quid prodesse quidve obesse forte possit (Cfr. Reg. 17 Instr.). Praeparatio quoque ad illas missiones, vel ad alia ejusmodi ministeria, ut experimentum debet considerari, nec tantum illi temporis tribui ut praecipua exercitia Tertiae Probationis detrimentum patiantur, et quasi tota attentio Tertianorum illa praeparatione absorbeatur.

Hisce porro cautionibus diligenter adhibitis, non modo nil detrimenti ex hujusmodi experimento imminebit, verum etiam fructus inde accedent ad spiritus fervorem fovendum firmandumque praestantissimi.

3. Remotis itaque, per sedulam secessus custodiam, externis omnibus impedimentis, totis viribus poterunt Patres Tertiae Probationis ad interna se conferre, atque ad vitae spiritualis curam habendam. Atque hic praecipuus finis est ad quem spectat Societas cum, plerumque non sine proprio incommodo, per unum adhuc annum in probatione detinet homines doctrinae suppellectile jam instructos atque ad laborandum in vinea Domini caeteroquin bene comparatos. Ut igitur tam providae Matris votis et institutis respondeant, meminerint qui in hac probatione versantur, nullum ipsis sanctius opus incumbere, quam ut fiant viri orationis, atque *intimam illam familiaritatem cum Deo in spiritualibus devotionis exercitiis acquirant, quum Societatis Operariis necessariam Constitutiones docent*; nam solus vir orationi deditus est vir perfectus. teste S. Augustino, cujus est vulgata illa sententia: *Novit recte vivere qui recte novit orare*. Firmiter sibi persuadeant se nullum praestantiores thesaurum ex Tertia Probatione esse educturos, quam si spiritu orationis penitus se imbuerint, super quo tamquam super solido fundamento subsistant, ex quo necessaria subsidia petant in omnes futuros eventus, in quo unicum spem felicitis successus in operibus apostolicis constituent. Quare non solum ab initio et in fine tertii anni Exercitia Spiritualia Sancti Patris Ignatii summo cum fervore peragant, sed praeterea toto anni decursu solida et ordinaria pietatis exercitia, velut orationem mentalem et utrumque examen, celebrationem Missae, recitationem Officii divini, confessionem sacramentalem, lectionem spiritualem, visitationem Sanctissimi Sacramenti, devotiones in Sacratissimum Cor Jesu, in Beatam Virginem Mariam, in S. Joseph, in Sanctos Angelos et Beatos in coelis, singulari cura et diligentia prosequi studeant, atque iisdem bene constanterque peragendis *assuescant*. Imo ex mente Instituti, praeter consuetum tempus orationi communiter assignatum, poterunt etiam tempus a communibus occupationibus vacuum pro sua quisque devotione, et re cum P. Instructore communicata, orationi rebusque spiritualibus impendere. Quas inter res spirituales certe non ultimum locum occupet lectio spiritualis nostrorum

praeclarissimorum scriptorum de re ascetica, qui Patribus Tertiae Probationis debent esse lux in Domino, non vero thesaurus absconditus et inaccessus. Huic autem orationis studio accedat necesse est assiduus labor mortificationis, tum internae tum etiam externae, aliarumque virtutum exercitium; ita ut Patres Tertiae Probationis sese cum divina gratia exercean in plena et absoluta sui ipsorum abnegatione, vires spirituales instaurent, ad virtutes solidas religioso Societatis dignas incumbant, et subsidiis vitae spiritualis sese communiant ad opera Societatis apostolica cum fructu obeunda. Quae media si serio constanterque adhibeantur, certe non fiet ut Patres a Tertia Probatione egrediantur levi tantum pietate tincti, sine notabili profectu in vita spirituali, et iidem fere appareant atque ante ingressum in Tertiam Probationem. Hinc mirum non est, genus vitae Patribus Tertiae Probationis praestitum parum ab eo distare quod Novitiorum proprium est, sive in iis quae spectant orationis studium, perfectam observantiam in ordinariis nostris actionibus, curam rerum minimarum; sive etiam, debita cum proportionem, in iis quae spectant opera manualia, quae potissimum assumenda sunt ad humilitatem profitendam et obedientiam excolendam. His accedat necesse est diligens atque exacta vitae communis custodia, ad quam pertinet etiam ut ab omnibus propriae cujusque Domus consuetudines observentur. Patet enim aequius esse ut singuli, undecumque proveniant, consuetudinibus ipsius Domus assuescant, quam ut eadem Domus singulorum usibus impleatur. In his si quod incommodum superandum occurrat, considerandum est quantopere expediat ad mutuam caritatem fovendam ut Nostri exterarum quoque regionum consuetudinibus facile sese accommodent. Praeterea, si S. Joannes Berchmans dixit: *Mea maxima poenitentia vita communis*, id profecto verissimum est, si quis in aliena Provincia versetur. Quare Patribus Tertiae Probationis simplicissimum perinde atque maxime practicum adest exercitium mortificationis, si praesertim in aliena Provincia versantibus ratum fixumque sit principium et studium sese perfecte accommodandi vitae communi.

4. Porro cum iis quae hactenus commemorata sunt, conjungi debet diligens solidumque *studium Instituti*, quod hujus probationis tempori maxime deputatur. Debet autem unusquisque studium hoc non modo ad notitiam hauriendam dirigere, sed etiam ad excitand-

dum affectum, ita ut quae cognoverit ad Instituti normas esse praestanda, eadem totis viribus amplectatur, firmiterque in usum quotidianae vitae deducat. Principii siquidem et fundamenti loco illud retinendum est: adlectos in Societatem vi vocationis non ad quaecumque aggredienda quae bona videri possint, vocatos esse, sed ad ea prosequenda quae Instituto nostro continentur, aut iisdem conformia esse deprehenduntur; atque ad haec ipsa exercenda non pro uniuscujusque arbitrio, sed pro norma quae in ipso Instituto reperitur. Absit autem ut quis in ea opinione detineatur, perinde ac si, mutata temporum conditione, in Instituto nostro abunde arma non suppetere, eaque validissima, ad quoslibet etiam hodiernos aeternae salutis hostes profligandos. Quippe indubium est, Institutum nostrum quovis tempore nobis Societatis filiis optimam esse viam ad veraces fructus in vinea Domini ferendos.

Jamvero res ipsa postulat ut cum studio Instituti pari gressu procedat, eique intime jungatur, assidua lectio et consideratio libri Exercitiorum Sancti Patris Ignatii, in qua, tanquam in speculo, totius Instituti nostri forma relucet. Atque ita quidem procuranda est hujus aurei libelli cognitio, ut non qualiscumque, sed perfecta ejusdem acquiratur peritia. (Cfr. epist. A. R. P. Martin, 1 Martii, 1900).

Ut autem duplex iste finis obtineatur, ipse Instructor Patres Tertiae Probationis per solidas instructiones introducat in plenam intelligentiam libri Exercitiorum atque universae asceseos Ignatianae. Institutum vero explanare studeat non leviter, sed solide, ordinate, integre, practice, super inconcussis fundamentis philosophiae et theologiae scholasticae et sanis principiis juris communis Regularii: innitatur optimis commentatoribus Instituti, verbi gratia Suaresio, Ribadeneira, Gagliardi; neque omittat historicam eruditionem, et juris nostri ad casus particulares applicationem. Patribus namque Instructoribus Tertiae Probationis Congregatio XX, decr. 15, maximopere commendat: *Ut studium Instituti summa cura promoveant, rationem de hoc studio ab iis qui probantur sibi redderent, ipsos examinent, et de uniuscujusque profectu in intelligentia Instituti frequenter Provincialem certiores faciant.* Ubi profecto non agitur de examine scholastico, sed de debita cura explorandi quantum quisque proficiat in ejusmodi studio: sive id fiat per conferentias casuum singulis hebdomadis, aptasque quaestiones

propositas et discussas, sive per menstruas repetitiones, sive per reassumptiones generales in fine anni, sive demum alio quovis convenienti modo.

5. Denique in omnibus quae ad internam externamque directionem spectant, fideliter sequantur Patres Tertiani ductum P. Instructoris, quem propterea semel, verbi gratia, singulis hebdomadis, vel saltem frequenter adire curabunt, et unoquoque mense post statam recollectionem menstruam; eumque magna animi simplicitate et sinceritate alloquantur (Cfr. Reg. 13 Instr.). Ex hac mutua communicatione totius probationis fructus maxime pendet: exinde enim non solum optima adest occasio Patribus probandis sese exercendi in actibus humilitatis aliarumque virtutum, sed ipsi quoque P. Instructori commoda suppetet opportunitas eosdem pro uniuscujusque dispositione cognoscendi, eorum difficultatibus occurrendi, aegros solandi, tardiores excitandi, fervidiores confirmandi; singulos pro singulorum necessitatibus juvandi.

6. Antequam finem faciam, haud inutile esse censeo in memoriam revocare Tertiae Probationis annum, ad instar legitimi anni scholaris, integros decem menses per se complecti debere. Quoniam vero interdum accidit ut Praepositi Provinciales varias ob causas moveantur ad aliquem educendum, probatione nondum expleta, hinc haud abs re esse judico ob oculos ponere quanta sit hujus probationis obligatio, quam manifeste prae se ferunt et Litterae Apostolicae et Constitutiones Sancti Patris Ignatii, et Congregationum decreta, ubi etiam magnopere urgetur ut ea integre assidueque peragatur. Ita verbi gratia Congregatio Generalis XVI. decr. 34, declaravit, Provinciarum Praepositos tertio probationis anno nihil subtrahere posse: quin etiam sperare se dixit fore ut Praepositus Generalis neminem, nisi ob rationes gravissimas, et vere urgentem necessitatem boni communis, non commodi mere privati, aliqua illius parte eximeret. Quam quidem tam justam Societatis spem, absit a me ut irritam faciam. Quod si quis nihilominus, urgente necessitate, ante finem revocandus omnino videretur, id prius ne proponatur Praeposito Generali quam et justissimas adesse causas Provinciae Consultores agnoverint, atque ipsemet Tertiae Probationis Instructor, datis litteris, causas easdem comprobaverit. (Cfr. epist. A. R. P. Anderledy ad Patres Provinciales die 8 Dec., 1890). Tum vero qui e Tertiae Probationis anno ante tempus educitur:

1. non ad alia officia applicetur praeter illa ob quorum strictam necessitatem fuit evocatus, ita ut reliquum tempus exercitiis pietatis et studio Instituti impendere possit; 2. deinceps tempore vacationum autumnalium, liberum ipsi tempus ab aliis occupationibus omnino relinquatur, quo privatim prosequi et supplere possit quod ei supererat perficiendum, cum eductus fuit. Praeterea, quoniam plena Tertiae Probationis integritas, sin minus temporis, saltem exercitationum, plerumque desideratur in iis Patribus qui Tertiae Probationi vacare censentur, dum Socii Magistri Novitiorum munere funguntur; tametsi ex PP. Generalium responsis id fieri quandoque potest, tamen magnopere optandum est ut, nisi adsit valde gravis necessitas, numquam ita fiat. Ex quo non pauca nec parvi momenti commoda consequuntur, si Socii Magistri Novitiorum sunt multo magis stabiles; adeo ut quotannis mutari non debeant.

Atque haec sunt quae de Tertia Probatione ad normam Constitutionum et Ordinationum Generalium fideliter peragenda, de consilio PP. Assistentium, in memoriam revocanda et enixe commendanda esse putavi. Jam restat ut omnes et singuli ad quos pertinet, pro sua quisque parte, ad ea quae dicta sunt diligenter implenda animum adjiciant; meminerintque tanto praeclariores et uberiores ex postrema hac probatione fructus exstituros ad bonum Societatis universae, quanto studiosius ac penitius ad simplicem Instituti normam eadem exigatur.

Hanc epistolam R.^a V.^a serio consideret, eamque in primis communicet cum suis Consultoribus, et praeterea cum PP. Rectoribus et Instructoribus Tertiae Probationis, quibus rerum executio potissimum demandanda est. Juverit etiam ut ejusdem notitiam accipiant tum Patres qui proxime Tertiam Probationem peracturi sunt, tum reliqui Scholastici, qui ad eam aliquando mittendi erunt; quod quidem fiet si semel in omnibus Domibus, in Collegiis vero Maximis et in Domibus Tertiae Probationis initio cujusque anni, haec epistola in publica mensa legatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, die 2 Februarii, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

6.

1 Martii, 1910.

Transmittuntur Litterae de Tertia Probatione et exemplaria praescriptionum de rebus temporalibus administrandis et simul legum consociationis Dominae Nostrae de Tincbebray a Bona Morte.

AD OMNES PATRES SOCIOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

Cum novae litterae de Tertia Probatione ad Praepositos Provinciales essent mittendae, placuit simul exemplar Ordinationis de Rebus Temporalibus Administrandis, aliarumque id genus praescriptionum addere, ut ea in memoriam Nostrorum iterum redigerentur, et praecipue ne Domos et Patres quorum, iudicio R. P. Provincialis, maxime intersit, aliquando ipsa deficerent.

Legum etiam exemplaria aliquot mittuntur Consociationis Dominae Nostrae a Bona Morte nuncupatae, quam Sacerdotes Sanctae Mariae de Tincbebray, in oppido Galliae Superioris, nuper instituerunt; ut Nostri omnes cognoscant quantopere illa Congregatio, cujus persimilem nos habemus, hac etiam aetate christianae Reipublicae conducatur. Ex illis enim plane intelligere debemus quid nobis faciendum supersit, ne nostra Bonae Mortis Congregatio, quae una ad haec usque tempora jus caeteras sibi adsciscendi obtinuerat, languescere sinamus; sed immo ut inter omnes civium ordines fructus illos uberrimos progignat, ad quos ubique edendos nata est. Hanc propterea A. R. Pater Noster vehementer commendat, et cupit a Nostri novo quodam studio suscipi et propagari.

Me Sanctis Sacrificiis enixe commendo.

Romae, die 1 Martii, 1910.

(Subscriptum a Substituto uniuscujusque Assistentiae).

TRÈS SAINT PÈRE :

Le Supérieur Général de la Congrégation des Prêtres de Ste-Marie de Tincbebray, humblement prosterné aux pieds de Votre Sainteté, Lui expose ce qui suit :

1. Les fondateurs des Prêtres de Ste-Marie ont placé leur Institut, dès la première heure, sous le patronage spécial de *Notre Dame de la Bonne Mort*; ils lui ont dédié l'Eglise de la Maison-Mère, à Ste-Marie de Tincbe-

bray, et ils ont voulu que leur famille religieuse eût pour mission propre de propager partout sa dévotion et son culte.

2. Pour ces motifs, l'Association de la Bonne Mort, érigée dans l'Eglise de la Maison-Mère par Mongr. Rousselet, Evêque de Séez, le 14 Mai 1865, et affiliée à l'Archiconfrérie romaine du Gesù par lettres du 21 Juin 1865, ne tarda pas à être communément désignée par les fidèles sous le titre plus connu d'*Association de N.-D. de la Bonne Mort*.

3. Sous l'impulsion des Prêtres de Ste-Marie et avec la bénédiction de Dieu, l'*Association de la Bonne Mort* prit une très rapide extension : des fidèles, des Prêtres dévoués prêtèrent leur concours et acceptèrent de remplir l'office de zélateurs et de zélatrices, quoique les statuts n'en fissent aucune mention. Ce zèle explique comment, en très peu de temps, on put arriver au chiffre de plus de 60.000 Associés.

4. L'Association érigée en l'honneur de Notre Dame de la Bonne Mort, comme moyen principal de propager sa dévotion et son culte, a pour symbole et pour sujet de ses Images la *Pietà*, la Vierge assise tenant sur ses genoux et entre ses bras le Corps inanimé de son Fils après la descente de croix.

5. Un instant, la persécution a mis en péril l'existence de la pieuse Association. Les Prêtres de Ste-Marie, en effet, comme les autres Congrégations, ont été obligés d'abandonner leur Maison-Mère et d'aller chercher un refuge à l'étranger. Mais la Providence veille sur ses œuvres, et un Rescrit de la Sacrée Congrégation des Indulgences a annexé provisoirement, par une grâce spéciale, la Direction de l'Association à la Procure de l'Institut, à Rome.

6. Enfin, Votre Sainteté a daigné accorder à l'Association un gage de sa spéciale bienveillance en concédant aux associés et aux Prêtres-zélateurs les très précieuses faveurs du Rescrit du 5 Mars 1908.

Or considérant :

a) Qu'il est impossible de maintenir à l'*Association de la Bonne Mort* le caractère d'association locale sans causer un très grave préjudice aux associés, à l'Association et à la Congrégation des Prêtres de Ste-Marie elle-même ;

b) Qu'il n'est pas conforme aux intérêts d'une Association locale que le siège de sa Direction soit éloigné du siège de son érection ;

c) Que le plus grand développement de l'Association sous le titre direct d'Association de N.-D. de la Bonne Mort est dans les vœux des Associés, des Zélateurs, et des Prêtres de Ste-Marie ;

d) Qu'enfin les précieuses faveurs accordées par Votre Sainteté aux Prêtres-Zélateurs resteraient sans effet si l'office de Prêtre-Zélateur n'était officiellement reconnu ;

Le dit Supérieur Général demande à Votre Sainteté :

1. Qu'une Association universelle, sous le titre unique de *Notre-Dame de la Bonne Mort* soit canoniquement établie dans la Maison-Mère de l'Institut des Prêtres de Ste-Marie, et que sa direction soit annexée provisoirement à la Procure de la Congrégation à Rome ;

2. Que les Associés de l'ancienne Association soient de plein droit agrégés à la nouvelle Association de *Notre-Dame de la Bonne Mort* ;

3. Que le Directeur puisse nommer des Zélateurs et des Zélatrices partout où les intérêts de l'Association le réclameront, et leur attribuer la faculté de recevoir de nouveaux membres dans l'Association, à charge de transmettre les noms et prénoms au centre de la Direction;

4. Que Votre Sainteté daigne accorder de nouvelles Indulgences à la nouvelle Association de *Notre-Dame de la Bonne Mort*, pour compenser la perte de celles qui auraient été conférées à l'ancienne Association par l'affiliation à l'Archiconfrérie du Gesù;

Qu'Elle daigne permettre enfin que la nouvelle Association bénéficie des privilèges et faveurs accordés par le Rescrit du 5 Mars 1908.

Que Dieu.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, Audientia habita die 22 Julii, 1908, ab infrascripto Card. Praefecto Sacrae Congregationis Indulgentiis sacrisque Reliquiis praepositae, benigne concessit ut nova Sodalitas, sub titulo *Nostrae Dominae a Bona Morte* in Domo principi Presbyterorum S. Mariae de Tinchebray, in locum veteris Confraternitatis Bonae Mortis erecta censeatur, sub novis legibus eidem Sacrae Congregationi exhibitis, curae et directioni Superioris Generalis, vel alicujus Presbyteri e memorato Instituto ab eodem designando, commissa, cum potestate in supplici libello sub numero 3 petita, nec non Indulto sub numero 1 ibidem recensito; quae nova Sodalitas gaudere valeat tantummodo spiritualibus gratiis ab eodem Sanctissimo per Rescriptum Sua Manu signatum die 5 Martii hujus decurrentis anni concessis, nec non sequentibus Indulgentiis et Indulto; nempe:

I. Indulgentia plenaria, sodalibus confessis ac S. Synaxi refectis, qui aliquam ecclesiam vel publicum oratorium devote visitaverint ibique ad mentem Summi Pontificis pie oraverint: 1. die adscriptionis; 2. die quem singulis mensibus ad spirituales recollectionem et mortis praeparationem unusquisque elegerit; 3. sequentibus diebus festis: *a.* Nativitatis, Circumcisionis, Epiphaniae, Resurrectionis, Adscensionis, Sanctissimi Corporis, Sanctissimi Cordis et Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi; *b.* Pentecostes; *c.* Imm. Conceptionis, Nativitatis, Praesentationis, Annuntiationis, Visitationis, Purificationis, Septem Dolorum (feria VI post Dom. Passionis, et Dominica III Septembris), Assumptionis Beatae Mariae Virginis; *d.* ejusdem Beatae Virginis sub titulo *Auxilium Christianorum* et Sanctissimi Rosarii; *e.* Sti. Joseph, Sponsi Beatae Mariae Virginis; et ejus Patrocinii; *f.* S. Joannis Baptistae, SS. Apostolorum Petri et Pauli, S. Andreae Apostoli, S. Joannis Apostoli et Evangelistae, Omnium Sanctorum; *g.* Commemorationis omnium fidelium defunctorum; 4. Zelatoribus et Zelatricibus semel in mense, die cujusque arbitrio eligenda; 5. in mortis articulo universis sodalibus, qui uti supra dispositi, vel saltem contriti, Sanctissimum Jesu Nomen ore, si potuerint, sin minus corde, devote invocaverint.

II. Indulgentiae Stationum Urbis, si diebus in Missali Romano designatis sodales aliquam ecclesiam vel publicum sacellum visitaverint et caetera opera injuncta peregerint.

III. Indulgentiae partiales: 1. Septem annorum totidemque quadragenarum diebus festis sub numero I. 3 memoratis, si corde saltem contrito ac devote ecclesiam vel publicum oratorium visitaverint et uti supra orave-

rint; 2. Trecentorum dierum quoties Sodales aliquod pium opus pietatis vel caritatis corde contrito exercuerint.

Quae omnes Indulgentiae, excepta plenaria in mortis articulo lucranda, applicari etiam valeant animabus defunctorum in Purgatorio degentibus.

Insuper Sanctissimus concessit ut Missae omnes quae in suffragium animae alicujus Sodalitis defuncti celebrantur sint semper et ubique privilegiatae.

Tandem Sanctitas Sua indulxit ut qui Christi fideles in veterem Confraternitatem hucusque cooptati fuerint, uti novae Sodalitati adscripti censi valeant, quin huic de novo nomen dare teneantur.

Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

Datum Romae, e Secretaria ejusdem Sacrae Congregationis, die 22 Julii, 1908.

STATUTS DE L'ASSOCIATION DE NOTRE-DAME DE LA BONNE MORT

I. - NATURE ET BUT DE L'ASSOCIATION

Une Association universelle de prières est érigée dans la Maison-Mère des Prêtres de Ste-Marie à Tinchebray, sous le titre canonique de *Notre-Dame de la Bonne Mort*, dans le but d'obtenir pour soi et pour les Associés la grâce précieuse entre toutes d'une bonne et sainte mort.

Cette pieuse Association honore d'une dévotion spéciale la Compassion et les Douleurs de la Très Sainte Vierge, dont l'Eglise célèbre la fête le vendredi de la semaine de la Passion et le troisième dimanche de Septembre. Ces deux fêtes sont les fêtes patronales de l'Association, mais la fête de la Compassion est plus proprement dite la fête de Notre Dame de la Bonne Mort.

L'Association invoque aussi particulièrement St. Joseph comme patron et comme modèle de la Bonne Mort, et célèbre ses fêtes le 19 Mars et le troisième dimanche après Pâques avec la plus grande piété.

II. - MOYENS ET AVANTAGES

1. Une tendre dévotion envers la Passion et l'agonie de Notre Seigneur et les Douleurs de sa Très Sainte Mère;
2. La prière unie des Associés;
3. La pratique journalière de l'examen de conscience;
4. La retraite du mois et l'exercice de la préparation à la mort;
5. La fréquentation des Sacrements;
6. Les Messes célébrées pour les Associés, les Zélateurs et les bienfaiteurs de l'Association;
7. La protection spéciale de Notre Dame de la Bonne Mort et de St. Joseph.

III. - CONDITIONS D'ADMISSION

Il suffit de se faire inscrire et de donner ses noms et prénoms, soit au Directeur ou au sous-Directeur de l'Association, soit à un Zélateur ou à une Zélatrice autorisés à recevoir de nouveaux membres dans l'Association.

Le nouvel associé reçoit un diplôme d'agrégation, qu'il doit conserver avec soin.

Aucune rétribution n'est exigée.

IV. - OBLIGATIONS DES ASSOCIÉS

Il n'y en a aucune sous peine de péché, même veniel.

On conseille toutefois:

1. De réciter 3 *Ave Maria*, matin et soir, avec l'invocation: *Notre Dame de la Bonne Mort, priez pour nous*, pour demander la grâce d'une bonne mort;

2. D'être fidèle à l'examen de conscience, le soir, avant de se coucher, et de faire chaque mois, de préférence le dernier dimanche, l'exercice de la retraite du mois et de la préparation à la mort;

3. D'offrir à Dieu, aux intentions de l'Association, le plus grand nombre possible de prières et de bonnes œuvres. Ces offrandes constituent un trésor spirituel de mérites à l'avantage des Associés, et donnent droit aux prières spéciales qui sont faites pour les bienfaiteurs.

V. - DISPOSITIONS PARTICULIÈRES

1. Le T. R. P. Supérieur Général des Prêtres de Ste-Marie est de droit Directeur de l'Association, mais il peut déléguer un autre Prêtre de sa Congrégation pour le suppléer, et lui confier la charge de sous-Directeur.

2. Le Directeur de l'Association peut nommer des Zélateurs et des Zélatrices partout où les intérêts de l'Association le réclament, et leur attribuer la faculté de recevoir de nouveaux membres dans l'Association, à charge d'en transmettre les noms et prénoms au centre de la Direction.

Les nouveaux Associés pourront gagner les Indulgences de l'Association à partir du moment où ils auront été agrégés par les Zélateurs et les Zélatrices.

3. Le Directeur fera célébrer le saint Sacrifice de la Messe, suivant les ressources de l'Association:

a) Pour les Associés vivants et défunts, particulièrement le samedi de chaque semaine et le dernier dimanche de chaque mois;

b) Pour les Zélateurs et les Bienfaiteurs de l'Association, le 1er vendredi de chaque mois.

4. Le dernier dimanche de chaque mois, jour choisi, de préférence, pour l'exercice de la retraite du mois et de la préparation à la mort, une Messe sera célébrée dans la chapelle du siège de l'Association, ou de la Direction, pour les Associés vivants et défunts, comme il est dit ci-dessus, surtout pour ceux qui seront décédés pendant le mois, et, le soir, l'exercice de la préparation à la mort y sera suivi de la Bénédiction du St-Sacrement.

Les Associés sont priés d'envoyer pour ce jour-là les intentions spéciales qu'ils se proposent de faire recommander à l'autel de Notre-Dame de la Bonne Mort.

7.

19 Martii, 1910.

Circa tria Decreta Sacrae Congregationis de Religiosis: 1. (30 Julii, 1909) de debitis et obligationibus oeconomicis suscipiendis; 2. (7 Septembris, 1909) de quibusdam postulantibus non admittendis; 3. (7 Septembris, 1909) de articulo VI Decreti Auctis admodum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

1. Postquam anno superiore in *Actis Apostolicae Sedis* haec tria Decreta gravissima prodierunt: Primum die 30 Julii, 1909, quae est *Instructio* circa debita et obligationes oeconomicas a religiosis familiis suscipiendas; secundum die 7 Septembris ejusdem anni, *Decretum* de quibusdam postulantibus in religiosas familias non admittendis; tertium die 7 ejusdem Septembris, quae est *Declaratio* circa articulum sextum Decreti *Auctis admodum*, editi die 4 Novembris, 1892; ex eorundem sententia apertaue significatione perspicuum fuit, ea omnibus omnino Congregationibus atque Ordinibus religiosis, ipsique etiam Societati Jesu constituta esse. Nam cum illa plane edicant: *Contrariis quibuscumque, etiam speciali mentione dignis, non obstantibus*, eo ipso etiam Societatem Jesu saltem novo titulo juris Pontificii attingunt atque obligant, si propriis nostri Instituti legibus jam idem fuerit praescriptum.

2. Quae cum Nostri statim intelligerent, viderentque simul non pauca a Sancta Sede ibidem praescribi quae cum institutis nostris non omnino cohaerent; nonnulla dubia ex variis Provinciis proposuerunt. His quidem, cum prius PP. Assistentes ipsumque Summum Pontificem interrogassem, singillatim pro re nata id respondi quod prudentius et securius esse videbatur. Ea vero quae ad alios communiter spectant, quorum nempe interest ea scire sive ad dirigendum sive ad exsequendum, visum est hac epistola comprehendere. Quae e natura trium Decretorum trifariam dividi poterit, et singulas partes quibusdam veluti membris distinctas habere.

3. Atque ut ab ea re initium faciam quae minus negotii facessere videtur, alterum e tribus illis Decretis, quod est de quibusdam

postulantibus non admittendis, pro nostra Societate minimam usu atque exercitatione difficultatem habet. Nam qui postulantes sine singulari venia Sedis Apostolicae, et sub poena nullitatis professionis in Decreto dicuntur non esse excipiendi sive ad tirocinium sive ad vota religiosa emittenda; ii plerumque tum ex natura rei, tum ex illis Instituti nostri legibus quae de impedimentis essentialibus et secundariis agunt, a Societate jam excluduntur. Quare in plerisque hujus Decreti dispositionibus accessit legibus Instituti nostri non solum *major* et *firmior* obligatio ex lege Pontificia, sed *gravior* etiam sanctio ex *nullitate* professionis, pro iis quoque casibus antea in Societate non constituta.

4. Quod Decretum cum evidenter conditum sit ut ab Ordinibus et Congregationibus religious efficacius arceantur indigni, et *severiori* consulatur disciplinae; etiam a Societate grato animo est acceptandum, et ad amussim servandum, *ne postea late reserentur exeuntibus* januae, atque dimissiones nimis multiplicentur. Igitur quamdiu a Sancta Sede datae non fuerint authenticae et benigniores declarationes generales, tamdiu etiam paragraphi 2 et 4 hujus Decreti in severiorem partem potius interpretandae sunt et applicandae, quemadmodum a Sacra Congregatione de Religiosis in nonnullis casibus particularibus pro nostra Societate jam est factum. Hinc, ad usum quod attinet, non solum Praeposito Generali supplicandum erit ut venia a Sede Apostolica obtineatur, si quis post nuncupata vota religiosa e Societate sive invitus sive ex sua libera petitione fuerit dimissus, et in casu quodam raro et plane extraordinario denuo in Societatem videatur esse admittendus; sed idem a Praeposito Generali petatur necesse est, si Novitius sive invitus sive propria inconstantia, vel tentationibus victus, vel quacumque ex causa sponte libereque discedat, atque deinceps, re melius considerata, a P. Provinciali postulet ut ad tirocinium iterum admittatur. Sive enim Novitius *sponte* recedit, sive *inritus* amandatur, perinde censetur ac *dimissus*.

5. Etiam Decretum quod octo articulis seu paragraphis authenticas habet declarationes de articulo 6 Decreti *Auctis Admodum* circa studia virorum religiosorum, in plerisque articulis non gravem offert difficultatem pro nostra Societate, promptamque exigit obedientiam illarum etiam paragraphorum quibus aliquid novi oneris nobis imponi videtur.

6. Hoc autem ipso primo Decreti articulo obtingit, qui negat posse licite dari vel accipi litteras testimoniales, si qua anni vere academici vereque scholaris abbreviatio facta sit. Quae cum ad amussim nobis servanda sint, patet illum dici et reputari non posse legitimum studiorum annum, quem quis aliud officium, puta, Praefecti vel Magistri agens in Collegio transigeret.

7. Articulus vero secundus multo minorem nanciscitur difficultatem, cum Nostri ex usu Societatis tum in cursu superiore tum in cursu compendiariorum sive minore, nisi completo anno tertio theologiae, ad sacrum presbyteratus ordinem non promoveantur, atque tantum eodem fere tempore ordines subdiaconatus et diaconatus suscipiant. Qui usus omnino est retinendus, ut eo securius etiam articulo secundo novi huius Decreti satisfiat.

8. Articulus tertius, qui, triennio theologiae rite emenso, quartum etiam annum addit, pro nostris Scholasticis duas habere difficultates videtur. Altera enim est pro cursu superiore, quo theologiae auditores quatuor ultimis postremi anni mensibus, dum examen ad gradum praeparant, non amplius ad frequentandas praelectiones theologicas *coguntur*; altera pro cursu compendiariorum sive minore theologiae, cui post triennium theologicum rite completum et sacrum presbyteratus ordinem susceptum quartus annus scholasticus addendus videtur, quo etiam nostri auditores cursus compendiariorum sive minoris *theologicis studiis* in *scholis* incumbant.

9. Prior difficultas facile solvitur ex vivae vocis oraculo in Audientia die 5 Decembris anni 1909 a Sanctissimo Domino accepto, quo is mihi declaravit: Nostrum usum amplius non *cogendi* auditores quarti anni theologiae ad praelectiones frequentandas, dum quatuor ultimis mensibus quarti anni theologiae praeparant examen ad gradum, novo Decreto non esse contrarium, dummodo illi menses vere impendantur serio solidoque studio ad examen ad gradum praeparandum. Hinc quatuor istis mensibus magis attendatur oportet *obligatio* ad serium solidumque studium privatum per generales repetitiones, recapitulationes, disquisitiones comparatas, supplementa universae philosophiae et theologiae proprio labore collecta, quam *libertas a scholis adeundis*. Praeterea illa immunitas praelectionum non concedatur ante ultimos quatuor menses curriculum scholastici, juxta responsa alias data ab A. R. P. Roothaan anno 1844 Provinciae Romanae, et ab A. R. P. Martin anno 1904 Universitati Gregorianae, et hisce ultimis annis iterum ac saepius

repetita. Quare si annus scholasticus in aliqua Provincia die 31 Julii, in festo S. Ignatii, finiatur, illa praelectionum immunitas recte non est concedenda ante diem 14 Martii, et multo minus mensibus Januario vel Februario. Auditores tamen ultimi anni cursus compendiarium theologiae hoc favore non amplius frequentandi praelectiones per quatuor menses non gaudent, licet quartus annus cursui minori theologiae addatur, sed usque ad consuetum terminum scholas tenentur celebrare.

10. Verum major est difficultas quarti anni addendi cursui nostro compendiarium theologiae. At si locum et contextum hujus novi Decreti secundum sensum obvium accurate examinemus, et insuper attendamus nequaquam cursim obiterque sed ex professo agi hic de *duratione* et *qualitate* studiorum in Institutis virorum religiosorum; nobis esse dubium non poterit, quin cursui nostro compendiarium sive minori theologiae quartus annus sit addendus. Hoc porro sensu obvio vix non omnes viri docti novum Decretum intellexerunt. Accedit quod cum decore Societas petere non possit privilegium contrahendi triennio suum cursum theologiae, etiam compendiarium, cum quadriennium ad studia theologica omnibus Sacerdotibus saecularibus in Italia, et frequenter etiam extra Italiam, praescribatur, idemque imperetur in aliis Ordinibus religiosis, verbi gratia Patrum Capuccinorum, Franciscanorum, Praedicatorum, etiam pro cursu compendiarium sive minore, seu, ut vocant, seminastico theologiae, a cursu universitario distincto, et menti Romani Pontificis a me exploratae sit quam maxime conforme. Cfr. quoque novam Declarationem Sacrae Congregationis de Religiosis, 21 Decembris, 1909: *Aequali ac Sacerdotes saeculares debent scientia polere Sacerdotes regulares*. Unice igitur expendendum erit, quomodo cursus ille quatuor annorum theologiae compendiariae inde ab anno scolastico 1910-1911 pro nostris Scholasticis sit ordinandus. Qua in re triplicem quasi viam a Nostris propositam esse video. Alii enim malunt pro cursu superiore et minore theologiae instituere scholas communes etiam theologiae dogmaticae et moralis, servato tamen distincto utriusque cursus gradu, praesertim pro examini-bus: quod consilium non levibus exceptionibus videtur esse obnoxium. Alii vero cursum duplicem volunt plane distinctum, cum distincta schola, saltem dogmatica, imo etiam morali, ut satis insinuat in antiqua et nova Ratione Studiorum (Cfr. Rat. Stud.. Reg. Prov. 9, 12, Reg. Prof. theol. mor. 7), et in Ordin. A. R. P.

Roothaan de sacrae theologiae studio promovendo 15 Octobris, 1847, n. 6. Alii denique viam mediam praeferunt, ita ut primus annus, qui est theologiae fundamentalis, sit utrique cursui, superiori scilicet et minori, communis; caeteri anni, saltem quoad scholas theologiae dogmaticae, imo etiam moralis, sint distincti, quemadmodum fit in Universitate Gregoriana, et in more est apud PP. Praedicatorum. Singuli igitur Praepositi Provinciarum, re diligenter cum suis Consultoribus et peritis Professoribus discussa, proponant approbationi Praepositi Generalis quae pro cujusque Provinciae conditione magis convenire videntur.

11. Supra dixi expendendum esse, quomodo ab anno scholastico 1910-1911 cursus noster compendarius sive minor theologiae sit ordinandus. Nam ex benigna et satis probabili interpretatione novum Decretum non videtur illos nostros Scholasticos afficere, qui nunc jam in cursu compendario theologiae versantur. Nam leges vim retroactivam habere non solent, nisi nominatim de illa caveatur, atque in ordinem jam diu stabilitum et re non amplius integra legislator non videtur velle introducere perturbationem. Verumtamen ut etiam paucis istis transitus annis ad novum studiorum ordinem quam proxime accedamus, juxta legis litteram mentemque legislatoris, auditores cursus brevioris *triennio theologico rite completo* statim post absoluta studia et sine temporis dilatione ad tertium annum probationis mittantur (id quod nostro quoque Instituto ex Ordin. Gen. cap. 3, n. 1, est magis consentiens), et ne prius tanquam ordinarii Operarii ad Residentias vel Collegia applicentur.

12. Quartum articulum, qui studia philosophica seu lycaea, et humaniorum litterarum seu gymnasialia, et primaria studia cum testimonio de bene superato periculo requirit, facile Societas exsequi potest. Jubentur enim res ex natura rei commendatae, et jam pridem usu apud nos receptae. Pro diversitate autem Provinciarum ex aequo et bono dijudicandum erit utrum quaedam testimonia ex sese valeant, fidemque mereantur, an potius per examen peculiare sint supplenda.

13. Quae deinde articulo quinto praescribuntur, nimirum primaria studia et gymnasialia seu humaniores litteras esse peragenda ante ingressum in tirocinium, ea, ad substantiam quod attinet, normam continent a Congregatione Generali XX, decr. 12. datam: *Non admittantur in Societatem nisi rere apti, et, ut plurimum, qui rhetoricam absolverunt, nec sine examine, aut non bene probati.*

Quae regula designat cursum quendam studiorum inferiorum nostrae *Rationis Studiorum*, qui pro diversitate regionum quinque vel sex annis absolvitur. Cum autem Romanus Pontifex permittat ut quis jam post quartam classem in tirocinium admittatur, dummodo a) decimum quintum aetatis annum excesserit; b) statim post tirocinium rite curriculum humaniorum compleat; c) finale periculum bene superet; in multis Provinciis vix ulla est difficultas, cum etiam plus praestent quam Romanus Pontifex exigit. Quod quidem si in nonnullis Provinciis propter singulares rerum conditiones novum Decretum Pontificium servari, et normae a Congregatione XX datae ad litteram teneri non possint, vel si agatur de studiis non publice in scholis, sed privatim peractis. Praepositus Generalis est interrogandus, qui hac de re ex Audientia sibi concessa mentem Romani Pontificis pro nostra Societate exploratam habet, ut eidem, ad rem quod attinet, variis modis facile et copiose satisfieri possit.

14. Reliqui articuli, dummodo recte intelligantur, et cum aequitate canonica servantur, re et facto pro nobis non habent difficultatem. Neque propter casus plane extraordinarios articulo sexto commendatos, privilegia generalia sunt imploranda, quae videntur esse magis odiosa quam levia illa incommoda a quibus liberamur. Qua ratione verbi gratia etiam A. R. P. Martin, bonae memoriae, noluit petere immunitatem a Decreto *Auctis admodum*, ad numerum quod spectat annorum brevioris cursus theologici et studium dogmaticum singulis ordinibus sacris in eodem cursu majore cum rigore praemittendum.

15. Tandem, ut ad ultimam hujus epistolae partem veniam, Instructio circa debita suscipienda, quatenus etiam ad Societatem spectat, certe novus nobis stimulus esse debet, ut a debitis *inconsulte et intemperate* contrahendis sedulo absteineamus. Praeterea Instituti nostri praescripta, quae novo hoc Decreto continentur, novo etiam Pontificii juris titulo nos obligant, atque adeo accuratius a Nostris servari debent. Id quod potissimum valet verbi gratia de articulo XI, qui vetat bona quaecumque quae quomodolibet Missas habeant annexas, debitis aut obligationibus oeconomicis gravari, et pecunias pro Missis manualibus vel aliis datas ulla ratione expendi. Ab hoc porro articulo servando ex natura rei et sine scandalo vix quisquam se subducere potest.

16. In reliquis vero si quae remaneat difficultas ad nominationem quod attinet et suffragia secreta et deliberativa Consultorum generalium, provincialium, localium in administratione nostrarum rerum temporalium, illa facile solventur. Etenim Sanctissimus Dominus in Audientia die 5 Decembris anni 1909 mihi concessa, postquam brevem et accuratam audivit expositionem juris de Consultoribus generalibus, provincialibus, localibus in Societate constituti etiam pro administratione rerum temporalium, oraculo vivae vocis declaravit nos in jure nostro servando per novum Decretum non impediri. Quare nihil restat nisi ut ea quae in Instituto nostro de Consultoribus et consultationibus atque de administratione rerum temporalium praescripta sunt et hisce litteris accuratius determinantur, fideliter servantur. Inde fiet ut novae Instructioni Pontificiae, ad ejus substantiam quod perfinet, plene satisfaciamus, verbi gratia art. 6. sq. - Cfr. verbi gratia Ordinatio A. R. P. Martin 21 Junii, 1894, n. 22, seq., 26, 39, 40.

17. Qua in re si quae in specie magis sint commendanda, ea praesertim spectant ad studium et usum Instructionis pro administratione rerum temporalium in editione Florentina Instituti, vol. III. p. 388. sqq., et Ordinatio 21 Junii, 1894, atque Instructio 25 Decembris, 1895, A. R. P. Martin de eadem materia. Habeantur igitur imprimis praescriptae consultationes Domus et Provinciae, antequam expensae majoris momenti fiant; neque Superiores contra unanimem vel majorem partem suorum Consultorum nimium fidant suo judicio, sed prius ad immediatum Superiorem recurrant, multoque minus ad arbitrium disponant ultra summas sibi permissas. Deinde quae de ratione exigenda sive a Procuratore Provinciae sive a Procuratore Domus sancita sunt. Praepositi Provinciales et Locales diligenter servant. Id quod potissimum nunc valet de Procuratore Provinciae, cui administratio Arcae Seminarii solet esse commissa.

18. Quare si in citata Instructione nostri Instituti (l. c. in ed. Flor., p. 393, n. 9) legitur: *Unum restat, in quo pene sunt omnia: quam accuratissime singulis mensibus dati et accepti rationes a Procuratore erigat (Rector) ex regula sui officii 57* (adstante Ministro); certe etiam Praepositus Provinciae per annum saltem tertio quoque mense a Procuratore Provinciae de Arca Seminarii et aliis Arcis, verbi gratia Foundationum vel Causarum Piarum, rationem etiam scripto reddendam exigat, adstante et adjuvante alio Patre

in rebus temporalibus administrandis valde perito, a P. Provinciali, audito voto Consultorum Provinciae, designato, et a P. Generali approbato. Annua vero ratio totius pecuniae a Procuratore Provinciae administratae pariter scripto reddatur coram P. Provinciali, Consultoribus Provinciae atque alio Patre in rebus temporalibus administrandis valde perito, ut supra dictum est, a P. Provinciali cum Consultoribus designato et a P. Generali approbato. Quod si divisio Aerae Seminarii facta est. Procurator Provinciae, qui administrationem fundorum ad diversas Domos pertinentium retinet, singulis quoque Rectoribus et Superioribus Localibus, saltem per litteras, scripto reddat rationem eorum quae gessit, in quantum haec ad ipsorum Domos spectant. Cfr. Ordinatio A. R. P. Beckx 19 Martii, 1859, de Arca Seminarii, n. 2, et Ordinatio A. R. P. Martin 21 Junii, 1894, de Rerum Temporalium Administratione, n. 20.

19. Cum vero nostris temporibus etiam administratio rerum temporalium in singulis Domibus accuratiore revisione indigeat, quam Provincialis vix per se vere et solide instituere potest, utatur hac in re adjutorio P. Procuratoris Provinciae vel alterius Patris in re oeconomica multum versati et a se et Consultoribus Provinciae designato atque a Praeposito Generali approbato, qui quovis saltem biennio singularum Domorum statum temporalem serio visitet, accuratamque de eodem rationem Provinciali reddat. Qua ratione in stabilem usum deducetur illud quod jam in Instituto in Regula 7 Procuratoris Provinciae commendatur. Meminerint quoque omnes tum subditi tum Superiores reddendam esse rationem etiam de administrationibus particularibus, licet pecunias aut alias res spectet quae non in utilitatem Domus aut Collegii, sed in alium finem impendendae sunt. Cfr. Rescriptum A. R. P. Beckx de die 16 Januarii, 1864; *Nec ullo modo probari, si quis in hisce vel aliis similibus quidquam in rationibus Provinciali exhibendis occultaret. Summi enim momenti est ut huic status temporalis cujusque Domus plene perspectus sit.* Superiores quoque sciant non licere de ullis redditibus ita libere disponere ut nemini rationem de usu illorum reddant. Generatim igitur omnes redditus sive eleemosynas quas ipsi immediate percipiunt. Procuratori tradant, ut in libris communibus computorum inscribantur. Quod si in casu particulari, cum facultate Provincialis (non facile concedenda), pecunias speciali fini destinatas administrent (verbi gratia pro ornamentis templi), de

his quoque Provinciali accuratam rationem reddant. Provinciali vero in relationibus triennialibus de statu temporali ad P. Generalem transmittendis rationem reddant non solum de Arca Seminarii, sed de omnibus aliis Arcis et de proventibus ab ipsis perceptis.

20. Ad quae diligentius exsequenda plurimum conferent verba ipsa Decreti Pontificii sub n. VII, quae sic se habent: *Graviter oneratur Moderatorum conscientia, ne per se vel oeconomum, vel aliter, consiliariis occultent, ex toto vel ex parte, bona quaecumque, redditus, pecunias, titulos, donationes, eleemosynas et alia valorem aliquem oeconomicum habentia, etiamsi data sint Moderatori intuitu personae; neque de debitis vel obligationibus quomodolibet contractis taceant: sed omnia plene, exacte, sincere, fideliter revisioni, examini et adprobationi Consilii committantur; omnia etiam documenta, bona temporalia vel oeconomiam respicientia, pariter Consiliariis examinanda tradantur.* Cfr. etiam pulcherrima verba A. R. P. Roothaan quae ad eandem materiam referuntur: *Meminerint Nostri se non sua administrare sed aliena, nempe Christi, bona, de quibus rationem reddere Superioribus tenentur, quod vel ex ipsa paupertatis natura, quam religiosi profitemur, sequitur. Unde non sine rubore commemoro, quod aliqui quandoque, nescio quo spiritu ducti, non satis aperte et candide in hoc genere agere videantur, specie quidem zeli pro Domus suae, ut putant, utilitate, sed boni communis damno vel incommodo multiplici, suarumque animarum periculo non levi.*

21. Curandum quoque est ut Procuratores Provinciae et singularum Domorum non tantum statis temporibus rationem reddant praeteritae administrationis, sed etiam pro anno futuro, verbi gratia mense Septembri vel Decembri, proponant calculum conjecturalem seu, ut solent vocare, praeventivum (*Budget*) de redditibus percipiendis et expensis praesertim *extraordinariis* faciendis, et de ratione expensas certo sustinendi; quemadmodum fit in bene ordinatis administrationibus tum saecularibus tum ecclesiasticis, atque etiam a Procuratoribus provisus in Societate. (Cfr. citata Ordinatio A. R. P. Martin, n. 39, 40, 43, sq.).

22. Ut facilius servetur novum Decretum Pontificium de debitis incautis vitandis, multum conducet si diligenter executioni mandentur quae de Arca Foundationum in Congregatione Generali XXIV. decr. 17, 22, junct. Ordinationi A. R. P. Martin 21 Junii, 1894, de Rerum Temporalium Administratione, n. 7, 8, statuta sunt,

et insuper ex regulis prudentis et providae administrationis de *fundo reservato* suadentur.

23. Quod si in casibus particularibus ad servanda ista Decreta Sacrae Congregationis de Religiosis difficultas occurrat, Praepositus Generalis interrogandus erit, qui quatenus opus sit, indultum Apostolicum implorabit.

24. Atque haec sunt quae de executione trium Decretorum Sanctae Sedis post maturam deliberationem et de consilio PP. Assistentium mihi in Domino statuenda et enixe commendanda videntur. Velit igitur R.^a V.^a, juxta Regulam 14. has meas litteras communicare cum Superioribus Missionum, Superioribus, Consultoribus. Procuratoribus localibus, aliisque Patribus quibus R.^a V.^a hanc epistolam manifestare opportunum esse duxerit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in festo S. Joseph, die 19 Martii, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ.

Praep. Gen. Soc. Jesu.

8.

17 Aprilis, 1910.

De adjuvanda Missione Japonica.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

Ad litteras meas de Missione Japonica juveni, die 29 Junii. 1909, Praepositis Provinciarum scriptas, quarum exemplum ad R.^m V.^m cum hisce mittitur, haec modo habeo quae addam, videlicet: In Japoniam nuper advectis duobus Patribus, Hermanno Hoffmann et Gulielmo Engelen, de quibus tunc mentionem feci, certissime constat aggrediendum jam esse praecipuum opus. Institutum nempe Studiorum Superiorum, a Sancta Sede nobis commissum, cujus executionem postrema Congregatio mihi demandatam voluit.

Area igitur non parva nec parvi pretii quantocius emenda est, moxque construendum instruendumque aedificium satis amplum.

At vero ingentibus utriusque rei sumptibus undenam sufficiemus? Pecuniarum summa adhuc collecta tam magnis impensis faciendis impar prorsus est. Benefactorum ac Nostrorum qui bonis se abdicant subsidia plus quam res patitur sunt incerta. Quare meo quidem et PP. Assistantium iudicio nihil aliud restat nisi ut pergrandem pecuniae vim mutuemur; si tamen in promptu habebimus, unde annuum foenus certo pendamus, simulque ipsum aes alienum paulatim dissolvamus.

Ad haec remedium praesentissimum nobis comparavit Missarum stipendia accipiendi facultas, quam Sancta Sedes posuit in manu Praepositi Generalis et Summus Pontifex, Pius X, apertis verbis declaravit adhiberi posse non solum ad Nostros sustentandos, sed etiam ad opera nostra magis magisque promovenda. Enimvero, si in plerisque nostris Provinciis, exceptis Missionibus et parvis Domibus, quae in penuria rei familiaris versantur, Sacerdotes omnes unum per hebdomadam Sacrum facerent pro stipendio non nimis exiguo, quod Missioni Japonicae attribueretur, eximium illud opus brevi perficeretur, paucisque post annis debitum universum extingueretur.

Hoc itaque consilium, quod prae caeteris factu facilius aptiusque generatim visum est, ut enixis Sanctae Sedis votis atque optatis respondeamus, equidem eo confidentius R.^{ae} V.^{ae} aliisque Provinciarum Praepositis proponendum duxi, quod summi momenti negotium agitur cum majori Dei gloria, cum sempiterna Japonicae gentis salute, cum maxima Societatis nostrae laude conjunctum, quibus nihil nobis carius, nihil aestimabilius. Accedit quod nonnullae Provinciae, etiam ex dispersis, non multos ante annos a Praeposito Generali postularunt ut a stipendiis accipiendis, quibus non amplius egebant, tandem liberarentur.

Velit, quaeso, R.^a V.^a cum suis Consultoribus ad se vocatis, perlectisque tum prioribus tum hodiernis meis litteris, omnia haec sedulo considerare, ac pro vera Provinciae istius facultate atque optima voluntate, certo constituere, quot omnino Missae singulis hebdomadis vel mensibus eum in finem apud vos celebrari pro stipendio poterunt, qualisque circiter pecuniae summa ex ejusmodi stipendiis confecta attribui quotannis poterit Missioni Japonicae. Quod subsidium, ut spero, non ultra sex annos necessarium erit. Dehinc R.^a V.^a mecum per litteras, in quibus de nulla alia re agatur, accurate communicet, non modo quid de proposito a me consi-

lio apud vos constituendum censeatur, sed etiam si qua alia commodiori planeque certa ratione Provincia vestra pecuniam contribuere posse videatur ad erigendum pernecessarium illud Studiorum Superiorum Institutum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in festo Patrocinii S. Joseph, die 17 Aprilis, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.;

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

9.

7 Maii, 1910.

Nominantur Revisores Generales.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

Nudius tertius ad Praepositum Provinciae Romanae sequentes litteras scripsi, quas ad Societatem universam quodammodo spectant, atque adeo integras cum R.^a V.^a communicandas duxi.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Ne dehinc desideraretur in alma Urbe major Revisorum Generalium numerus, qui secundum suas Regulas tum in librorum edendorum examine et censura, tum in doctrinae soliditate atque uniformitate procuranda, Praeposito Generali suam navarent operam, quum inveniri vix possent qui aliis occupationibus vacui huic rei essent unice intenti, consultius visum est complures Revisores Generales constituere, eosque ex diversis Assistentiis; diversisque Urbis Domiciliis, plerosque vero ex diversarum Facultatum Professoribus delectos, qui tamen gravioribus Romanae Curiae vel sacrorum ministeriorum laboribus non adeo distinerentur. Hi autem omnes ne novo hoc munere nimis impediantur, sedulo curandum erit, non solum ut prima librorum recensio in Provinciis facienda quam optime fiat, ne secunda, si opus est, evadat difficilior, sed etiam ut uniuscujusque operis recensio iis potissimum, nec semper iisdem,

committatur, qui pro cujusque facultate de re facilius certiusque judicare poterunt.

Omnibus igitur probe perpensis, de consilio PP. Assistantium decerno in Domino:

I. Ex Assistentia Italiae: praeter P. Januarium Bucceroni, jam pridem constitutum, Revisores Generales constituendos esse P. Fidelem Savio, P. Salvatorem M. Brandi, P. Petrum Tacchi-Venturi, P. Joannem B. Sciolla et P. Gulielmum Arendt.

II. Ex Assistentia Germaniae: P. Leopoldum Fonck et P. Achilem Gerste.

III. Ex Assistentia Galliae: P. Lucianum Méchineau et P. Ferdinandum Tournier.

IV. Ex Assistentia Hispaniae: P. Gabrielem Huarte, P. Joannem Loinaz et P. Petrum Vidal.

V. Ex Assistentia Angliae: P. Alexium Mullan et P. Thomam Hughes.

Curet itaque R.^a V.^a, ut omnes et singuli isti Patres, exceptis duobus Curiae nostrae addictis, de munere Revisorum Generalium unicuique a me vel confirmato vel nunc primum demandato fiant quantocius certiores: deinceps vero in annuo Provinciae Catalogo Revisores Generales librorum renuntientur.

Neque aliud praeterea occurrit, nisi ut me commendem Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 7 Maii, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

10.

3 Junii, 1910.

Decretum de Constitutione Collegii Professorum Pontificii Instituti Biblici.

Pontificio Instituto Biblico de Urbe per Apostolicas Litteras *Vinea electa*, datas die 7 Maji, anni 1909, legitime constituto, ejusdemque cura atque administratione Societati nostrae commissa, ut in propriis aedibus mox adeundis nova haec Domus secundum nostri Instituti leges, et secundum Sanctae Sedis mentem mihi aperte significatam, rite ordinetur, auditis PP. Assistantibus et Pontificii

Instituti Biblici Praeside, sequentia statuenda censui, quae per praesens Decretum rata prorsus firmaque sunt.

I. Nova haec Domus, quae *Collegium Professorum Pontificii Instituti Biblici* (Sacratissimi Cordis Jesu) appellabitur, ex hisce personis constabit:

1. Ex Professoribus Pontificii Instituti Biblici;
2. Ex Biennistis Societatis nostrae qui studiis biblicis dant operam;
3. Ex Biennistis Societatis nostrae qui aliis studiis vacant, quoad Domus capere eos poterit;
4. Ex Officialibus ad domestica munera necessariis.

II. Nova haec Domus, salva in omnibus auctoritate Sedis Apostolicae, sub jurisdictione immediata et exclusiva ipsius Praepositi Generalis Societatis Jesu erit. Proinde:

1. Designatio et mutatio Professorum, servatis omnibus quae ex praedictis Litteris Apostolicis servanda sunt. ad solum Praepositum Generalem spectat;

2. Eodem pariter modo Superiores atque Officiales Domus a solo Praeposito Generali, vel de ipsius consensu, designantur;

3. Neque ullus alius e Nostreis in novam hanc Domum, tamquam eidem adscriptus, admitti poterit, nisi plane consentiat Praepositus Generalis;

4. Tum ea quae ad regimen et administrationem Domus pertinent, tum quae ad Instituti lectiones et litterarias exercitationes, tum demum quae ad Instituti lucubrationes publici juris faciendas, solius Praepositi Generalis et, ubi opus fuerit, Sedis Apostolicae iudicio subjacebunt.

III. Rebus ad religiosam et domesticam disciplinam spectantibus invigilabit Praepositus Provinciae Romanae, non quidem ex muneris sui jure, sed ex potestate a Praeposito Generali sibi specialiter delegata, vi cujus singulis etiam annis consuetam hujus Collegii visitationem instituet.

IV. De jure in res temporales, sive mobiles sive immobiles, perinde ac de redditibus et expensis hujus Collegii, peculiaris conficietur Ordinatio.

V. Scholae Instituti Biblici tum quoad locum et aulas, tum quoad Lectores, ab Universitatis Gregoriana scholis disjunctae ac separatae erunt, nisi initio necessitas aliud suadeat. Quae vero spectant ad materias in singulis scholis a Professoribus tractandas, ea Prae-

posito Generali adprobanda quotannis proponentur a Praeside Instituti.

VI. Quum ad scopum quem Apostolica Sedes in erigendo Instituto Biblico sibi proposuit, Facultas Orientalis Berytensis plurimum conferre possit, summopere curandum est ut certa quaedam subsidiariorum communio mutua inter Institutum Biblicum et Facultatem Berytensem statuatur. De mediis autem ad hunc finem opportunis, post auditum Praepositum Provinciae Lugdunensis, attentisque votis Professorum Berytensium, sedulo agendum erit.

VII. Caeteris, quae forte occurrent, suo tempore providebitur.

Datum Romae, die festo Sacratissimi Cordis Jesu, 3 Junii, 1910.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

11.

31 Augusti, 1910.

De exemplaribus Actorum Romanorum S. J.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum hisce litteris mitto ad R.^m V.^m quatuor exemplaria libelli cujusdam cui nomen *Acta Romana Societatis Jesu*. Peto ut unum exemplar R.^a V.^a sibi retineat, alterum P. Socio, tertium P. Procuratori et quartum Archivistae pro Archivio Provinciali tradat.

Mittuntur Roma directe ad singulas Domos exemplaria unum vel plura pro numero sociorum in unaquaque degentium. Si qua domus plura exemplaria cupiat, potest ejus Superior ad Procuratorem Generalem recurrere.

Efficiat, quaeso. R.^a V.^a ut hae nostrae ephemerides non maneant in cubiculo Superioris absconditae, sed ut saltem unum earum exemplar omnibus Nostreis in bibliotheca pateat, quandocumque volunt legendum.

Spero fore ut ex hac publicatione nostra gubernatio Superiorum

facilior atque efficacior evadat. Ad hoc enim multum juvare solet ut quae ordinantur bene comperta sint.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 31 Augusti, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

12.

27 Septembris, 1910.

Acta quaedam Congregationis Procuratorum in Urbe ad diem 27 Septembris anno 1910 coactae.

ADHORTATIO P. GENERALIS AD PROCURATORUM CONGREGATIONEM
IN PRIMA SESSIONE

REVERENDI IN XTO. PATRES:

Cum post ultimam Congregationem Generalem jam prima celebretur Congregatio Procuratorum, implorato auxilio Spiritus Sancti, imprimis mihi gratissimum incumbit officium pro more meorum Praedecessorum, omnes Patres Procuratores ex longinquis quoque Provinciis deputatos intimo cordis affectu salutandi eisque congratulandi, atque Deo gratias agendi, quod Angelo Custode protegente sani salvique, non obstantibus difficultatibus, ad Almam Urbem in unum convenire potuerint, ut opus Dei et Societatis agerent, certi benedictionis divini nostri Servatoris, qui promisit: *ubi duo vel tres fuerint congregati in nomine meo, ego ero in medio eorum*. Cui benedictioni coelesti accedit benedictio Sanctissimi Domini Pii Papae X, quam Ipse ad meam instantiam, in Audientia die 17 Septembris habita, omnibus Patribus Congregationis Procuratorum pro Sua in nostram Societatem magna benevolentia peramanter impertitus est.

Quae salutatio et gratiarum actio a meis Praedecessoribus singulari vi et vigore facta est, quum Congregatio Procuratorum non jam consuetis temporum intervallis celebraretur. Qua ratione, verbi gratia A. R. P. Roothaan, quum anno 1832, post 83 annos ab ultima Congregatione Procuratorum in antiqua Societate anno 1749 ab A. R. P. Retz celebrata, singulari gaudio et grato in Deum animo

salutavit Patres ad primam Congregationem Procuratorum in nova Societate convenientes. Idem accidit quum propter injuriam temporum tandem post intervallum duodeviginti annorum anno 1886 A. R. P. Anderledy Faesulis iterum potuerit celebrare Congregationem Procuratorum. Neque minore lactitia affectus est A. R. P. Martin, cum tandem anno 1896, prima vice post quasi triginta annos, iterum Romae congregarentur Patres Procuratores. Simile quid et mihi contingit. Octo enim jam anni elapsi sunt ab ultima Congregatione Procuratorum, quae anno 1905 propter gravem morbum optimi mei Praedecessoris primum dilata atque deinde ob supervenientem mortem A. R. P. Martin locum cedere debuit Congregationi Generali.

Candide fateor quod mihi multum placuisset, si jam ultimo anno Congregatio Procuratorum potuisset celebrari; at cum duae illae rationes ob quas anno 1886 Congregatio Procuratorum paulo citius celebraretur, scilicet desiderium Congregationis Generalis et longum intervallum duodeviginti annorum, non existerent, standum fuit litterae legis Instituti nostri.

Atque haec mihi breviter videbantur esse praemittenda.

Quodsi jam ex Formula Congregationis Procuratorum et pro more recepto pauca quaedam dicam de fine hujus Congregationis Procuratorum, sane injuria vos afficerem. Reverendi Patres, si haec, quasi vobis minus nota, longe lateque explicarem. Quare mea intentio potius eo fertur, ut communi consensu admiremur sapientiam nostrarum legum et ad fidelem illarum observantiam nos mutuo excitemus.

Itaque, Reverendi Patres, ut probe scitis, Sanctus Pater Ignatius Congregationem Procuratorum ea ratione qua nunc ex Instituti nostri legibus est celebranda, per se disertis verbis non praescripsit. At cum, pro sua prudentia, (Const. P. VIII, cap. 2) duo statuisset, scilicet imprimis certum tempus non esse definiendum quo Congregatio Generalis cogeretur, et praeterea ut tertio quoque anno ex singulis Provinciis in Europa et quarto quoque anno ex Indiis aliquis Professus Romam mitteretur, qui Patrem Generalem de Provinciarum statu informaret, deinde Congregatio Generalis secunda, decr. 19, anno 1565, admissa intercessione qua ab alia decisione jam data recessit, utrumque decretum Sancti Patris Nostri sapienter conciliavit statuitque ut tertio quoque anno ex omnibus Provinciis Procuratores simul eodem tempore Romam convenirent atque

cum Patribus Assistantibus et ipso Patre Generali examinent et decernerent utrum Congregatio Generalis esset cogenda, an non.

Finis igitur Congregationis Procuratorum duplex est, unus particularis, alter autem generalis.

Etenim ex verbis et mente Sancti Patris Iguatii Procuratores singuli Patrem Generalem accurate plenèque informant de statu suarum Provinciarum. Quamvis enim per litteras Superiorum et Consultorum Provinciae et Domorum, status uniuscujusque Provinciae atque singularum Domorum Patri Generali et PP. Assistantibus Romae jam satis notus sit, multa tamen sunt, prout quisque facile intelliget, quae in litteris omittuntur aut minus dilucide exponuntur, ideoque viva voce sunt complenda aut saltem melius explicanda.

Alter scopus generalis est, atque universam spectat Societatem. Nam si Provinciarum status omnibus qui in hac Congregatione suffragium habent, clare ob oculos versatur, tunc profecto discerni potest utrum ordinarium regimen Patris Generalis cum suis Assistantibus sufficiat, an extraordinarium medium Congregationis Generalis ad finem nostrae Societatis obtinendum sit prorsus necessarium. Quo in iudicio formando imprimis in memoriam revocanda est juris norma, quae in Formula Congregationis Procuratorum, n. 7. hisce verbis enuntiatur: *Demum intelligant Generalem Congregationem non esse cogendam, nisi juxta Const. P. VIII, cap. 2, n. 2, cum deliberandum erit de rebus perpetuis ac magni momenti, vel de gravibus et difficilibus ad universam Societatem modumque in ea procedendi spectantibus, quibus Praepositus Generalis cum Assistantibus providere non possit, quibusque certum rideatur Generalem Congregationem afferre remedium.* Hactenus Formula Congregationis Procuratorum.

Duo igitur ex Instituti nostri legibus requiruntur ut Congregationem Generalem necessario cogendam esse censeamus: 1. ut occurrant res *perpetuae ac magni momenti*, vel graves et difficiles ad universam Societatem spectantes, quibus solus Generalis cum Assistantibus providere non possit; 2. ut eo in casu, quo hujusmodi res perpetuae vel graves atque difficiles occurrant, simul *certum rideatur* hisce rebus Congregationem Generalem posse afferre remedium.

Qua juris norma firmiter ob oculos habita, ad prudens iudicium formandum unice restat ut de factis *informationes* a legitimis personis rite *petantur* atque *debito modo dentur*. Qua in re ex Formula

hujus Congregationis, n. 6, interrogandi sunt Pater Generalis et Patres Assistentes atque Pater Secretarius Societatis, deinde Patres Procuratores ex Provinciis missi, non vero alii interrogari possunt qui jus suffragii in hac Congregatione non habent, quemadmodum laudato n. 6 Formulae expresse cavetur. Et quae ad me spectant, Reverendi Patres, quicumque a me petierint informationes de iis quae ad Societatem spectant, semper me promptum invenietis ad vos audiendos.

Quodsi jam agitur de informationibus dandis sive Patri Generali sive aliis Patribus congregatis in iis quae spectant res et personas singularum Provinciarum vel universae Societatis, imprimis requiritur magnus veritatis amor, eximia caritas et prudentia, boni publici sincerum studium. Procul vero absit defectus veritatis per exaggerationes et assertiones vagas et nimis generales; longe recedat omnis inordinatus affectus atque passionis sensus; unice vero nos moveat major Dei gloria, salus animarum, nostrae Societatis bonum.

Atque hisce verbis hucusque factis mihi aliquo modo videor iis satisfecisse quae in Formula, n. 4, a Patre Generali in brevi exhortatione dicenda esse statuuntur, scilicet 1. de fine talis Congregationis, et 2. ut omnes in iis quae agenda sunt sincere se gerant. Unice restat ut etiam tertio requisito Formulae aliquo modo satisfaciam, hisce verbis expresso: *Et de aliis quae ei in Domino videbuntur.*

Ab ista conditione non videtur esse alienum, si, pro more meorum Praedecessorum et pro vestra expectatione, Reverendi Patres, in informationibus dandis leve quoddam initium faciam a brevi quadam expositione de statu nostrae Societatis.

Ut pauca dicam de *externa* forma *regiminis* sive organizationis in Societate, primo loco videtur commemorandum illud opus erectionis quinque novarum Provinciarum a meo Praedecessore bonae memoriae strenue praeparatum et hisce tribus ultimis annis ad felicem exitum perductum. Inde enim factum est ut tres Missiones independentes, scilicet Canadensis, Mexicana, Neo-Aurelianensis, quae unice in Societate exstiterunt, jam cessarent, atque in veras Provincias cum omnibus juribus commutarentur.

Missiones vero Californiae, Montium Saxosorum, Alaska, a Provincia Taurinensi dependentes, quae jam mox post ultimam Congregationem Generalem in unam Missionem optimo cum successu fuerunt coadunatae, vix duobus annis elapsis in veram Provinciam

sunt constitutae. Missio autem Buffalensis, hucusquē dependens a Provincia Germaniae, ab illa dependentia soluta et deinde ita divisa est ut multo major pars uniretur cum Provincia Missouriana. Ex duabus minoribus partibus una Provinciae Marylandiae, altera territorio inter Indianos, nunc Provinciae Californiae proprio, est adscripta.

Tandem consilium in antiqua Societate jam disceptatum praeter expectationem potuit executioni mandari, scilicet per divisionem Provinciae Austriaco-Hungaricae, praeter Provinciam Austriae cum dependente Missione Croatiae, propria erecta est Provincia Hungariae.

Hinc factum est ut tres Assistentiae, scilicet Angliae, Germaniae, Hispaniae novis augerentur Provinciis et in universa Societate jam viginti septem existerent Provinciae. Quare si in ultima Congregatione Generali XIX (anno 1757) in antiqua Societate celebrata 88 intervenerunt Patres, etiam in futura Congregatione Generali Patres Congregati saltem ad eundem pertingent numerum.

Quibus Provinciis novae Missiones independentes non accesserunt, nisi aliqua ratione excipias novam Missionem Japonicam, nobis a Sede Apostolica commissam, sed interim nulli certae Provinciae adscriptam. Lente haec Missio procedit in terra ista sanguine martyrum consecrata, sed nunc admodum dura et sterili multisque difficultatibus impedita. Nihilominus sperandum est ut haec Missio a modestis initiis, pro more aliorum Dei operum, paulatim crescat et floreat, praesertim nunc postquam generosa Provinciarum contributione effectum est ut intra modestos, sed sufficientes limites area comparari et domus congrua aedificari possit.

Praeter Assistentias et Provincias, nobilissima membra Societatis sunt Domus Professae, et probe scitis, Reverendi Patres, quantopere ultimae Congregationes Generales desiderarint ut novae Domus Professae erigerentur. Quarum Domorum erectionem multum promovit authentica declaratio Pii X Indultum Apostolicum accipiendi stipendia Missarum etiam ad Domus Professas extendi. Hinc zelus diversarum Provinciarum excitatus est, et prima Domus Professa Valentina in Provincia Aragoniae jam est erecta. Gratus quoque Reverendis Patribus Procuratoribus erit nuntius, quod brevi tempore non jam ad unam Domum Professam in Societate restringamur. Etenim favente divina clementia, et zelo atque dexteritate Patris Provincialis Austriae, Viennae, in civitate

capitali Imperii, omnia jam eousque parata sunt ut proximo fere mense Novembri, prope pulcherrimam atque peramplam ecclesiam Beati Canisii, nova quoque Domus Professa erigi possit. Spero quoque ut Provincia Galiciana Cracoviae, ubi Patres nostri antiquam Domum Professam cum ecclesia sibi compararunt, mox exemplum Provinciae Austriae sequatur. Patres quoque Hiberniae magnum jam demonstrarunt desiderium ut Residentia Dublinensis in Domum Professam commutaretur. Eodem zelo animati sunt Patres Residentiae Taurinensis, quemadmodum mihi constat ex litteris Patris Provincialis, similiter Provincialis Hungariae de Residentia Budapestina in Domum Professam erigendam serio cogitat. Item in Belgio, in duabus Provinciis Hispaniae atque in America septentrionali jam prima tentamina facta sunt ad erigendas Domos Professas. Tandem nullum mihi dubium est quin in Gallia, quamprimum laetiora tempora redierint, ut sperare licet, unaquaeque Provincia, pro insigni zelo Patrum Gallorum, suam habitura sit Domum Professam.

Post Domos Professas jam secundum locum occupant Collegia, inter quae illa Nostrorum educationi et institutioni destinata principalem curam videbantur exigere. Quare eo praesertim omne studium fuit conferendum ut nostri Novitii, Juniores, Philosophi atque Theologi, Patres Tertiani aliique Patres studiis specialibus addicti in optimis Collegiis et Domibus collocarentur. Quae res quamvis nondum ubique ad felicem metam pervenerit, tamen in compluribus Provinciis felices fecit progressus.

Huc spectant quae in Italia facta sunt de novis Domibus Novitiatu in Provincia Veneta et Taurinensi, de unitis scholis Rhetorum trium Provinciarum, scilicet Romanae, Venetae, Taurinensis, de Philosophis et Theologis Provinciae Venetae et Taurinensis in duobus distinctis Collegiis coadunatis, de communi Domo Tertiae Probationis pro omnibus Italiae Provinciis in civitate Florentina erecta, ubi jam in antiqua Societate fuit sedes Tertiae Probationis. In ipsa vero Universitate Gregoriana etiam pro Nostris promptus est cursus superior Juris Canonici ad gradus academicos obtinendos et in Instituto Biblico biennistae quoque collocari poterunt ad studia specialia peragenda, imo forte etiam ad formandos concionatores.

In Assistentia Germaniae, Provincia Austriae jam in eo est ut pro anno futuro in civitate Oenipontana non solum promptus sit novus Convictus pro trecentis Theologis, sed etiam nostrum Colle-

gium jam fieri possit verum Collegium Maximum et primum pro philosophia et theologia aliisque studiis specialibus et Scriptoribus, ad instar veri cujusdam emporii scientiarum pro universa Assistentia et Societate. Insuper decursu futuri anni scholastici efficitur, quod jam fuit secundum mentem A. R. P. Roothaan atque ex votis A. R. P. Beckx, ut Domus Novitatus ex deserta valle Lavantina, pro more antiquae Societatis, transferatur in suburbium civitatis capitalis Austriae.

In Provincia quoque Galiciana sufficiens jam area empta est ut in nostro Collegio Cracoviae, ubi est centrum spirituale totius Poloniae, praeter Theologos, Scriptores, Patres studiis specialibus additos, etiam Philosophi collocentur atque verum perfectumque Collegium Maximum habeatur, simul cum nova et pulcherrima ecclesia Sacratissimi Cordis Jesu, quae nunc aedificatur.

Provincia Germaniae etiam nunc ex suo territorio expulsa in ditione Neerlandica magnam sibi construxit Domum Novitatus cum adjuncta pergrandi Domo Exercitiorum, quae hodierna die solemniter inauguratur. Porro omnia jam in eo sunt ut Domus Scriptorum Luxemburgensis, feliciter vendita, uniatur cum Collegio Maximo Valkenburgensi, cum non levi rei litterariae incremento.

Provincia Neerlandica solide et constanter promovit opus praeparandi Magistros pro nostris Collegiis, ita ut vix ulla sit Provincia quae tot habeat Magistros laureatos, etiam cum diplomate gubernii civilis, fructus sane non satis laudandus ordinatae et constantis industriae. Cui operi sine dubio corona imponetur, si, prout in votis est, tandem aliquando etiam Collegium Maximum pro Philosophis et Theologis erigetur.

In Provincia Belgica, Collegium Lovaniense, pro situ suo felicissimo prope magnam Universitatem catholicam, magis magisque facta est sedes studiorum specialium, atque cum maximo meo gaudio socius Provinciae Belgicae fuit primus e Societate qui hoc anno summa cum laude obtinuit gradum Licentiatum in Instituto Biblico de Urbe.

Provincia Angliae sua optima Aula Beati Edmundi in civitate Oxoniensi pergit universae Societati dare praeclarum exemplum quomodo insigniores Magistri formentur, neque dubitandum quin etiam alterum perficiatur a Patre Provinciali jam scite praeparatum, scilicet Collegium Maximum in situ congruo pro utraque facultate philosophica et theologica.

Patres quoque Hiberniae multum laborant ut sibi procurent aptum situm pro suo Novitiatu et Junioratu atque ut magis magisque, ope novae Universitatis quasi catholicae, promoveant studia ad formandos aptos Magistros in nostris Collegiis scholarum mediarum et superiorum.

Spero quoque ut mea exhortatio instituendi pro Provinciis Hiberniae et Angliae communem quandam Tertiam Probationem suo tempore sortiatur effectum.

In America, Provincia Canadensis serio incumbit ut sibi procuret novum Novitiatum, et Provincialis Marylandiae indefessus est in promovendo negotio novi Collegii Maximi in civitate Neo-Eboracensi.

Provincia Neo-Aurelianensis in aptissima civitate Nashville amplissimam sibi emit aream cum domo, ubi mox jam philosophiae cursus inchoari, imo suo tempore etiam Collegium Maximum erigi possit.

Provincia Mexicana, ut sperare licet, suum Novitiatum, in loco infelici situm, in aliam regionem curat transferendum, quemadmodum Missio Brasiliensis Provinciae Romanae et Missio Argentina novas obtinuerunt easque optimas Domus Novitiatus.

Cum in Hispania jam Domibus et Collegiis Nostrorum generatim bene videretur esse provisum, non multa fuerunt consilia capienda de novis Collegiis fundandis, praesertim hisce incertis temporibus. Nihilominus Provincia Toletana ultimis annis bono cum successu sibi in civitate Murciensi constituit Collegium pro nostris Theologis. Alterum vero consilium, quod Provincia Aragoniae suum Collegium Maximum potius haberet in civitate Tarraconensi quam in situ disjuncto minusque felice Dertosano, propter injuriam temporum aliasque rationes nondum executioni mandari potuit.

Patres Galliae, pro dolor! etiam nunc sedibus suis pulsi, suos unitos Scholasticatus extra Galliam laudabiliter retinuerunt atque animo magno et generoso optimis Professoribus suppetias tulerunt novo Instituto Biblico in Urbe et ipsi quoque Universitati Gregorianaе.

Post brevem hunc conspectum datum nostrae externae organizationis, unice restat ut pauca quaedam dicam de operibus nostris apostolicis.

Inter ista sane primum locum occupant Missiones nostrae externae inter infideles, quae et viros habent spiritu vere apostolico.

magno zelo, insigni sui abnegatione plenos, ideoque mirum non est quod in Imperio Sinensi, in India, aliisque regionibus orientalibus, in Africa, in America, partim magnos fecerunt progressus, partim certe cum insigni merito laborarunt, verbi gratia 130,000 Catechumenorum in Missione Calcuttensi, in una ex Missionibus nostris Sinen-sibus 12,000 adulti conversi, qui numerus facile duplicandus erat, si duplex fuisset numerus operariorum in vinea Domini. Qua in re singulari ratione videntur laudandi Patres nostri Galli in insula Madagascar, qui in difficillima conditione, imo vera persecutione, et impediti in scholis, multum promoverunt opus Exercitiorum S. Ignatii inter infideles conversos, qui ita plane mirum in modum in religione christiana fuerunt confirmati.

Alterum praeclarum ministerium nostrae Societatis sunt Missiones internae maximo cum fructu dandae, praesertim si tradantur stabiliter, ex fixo ordine, per totas dioeceses, methodo vere legitima et apostolica, quam optimi nostri Missionarii, verbi gratia Paulus Segneri, adoptarunt.

Non in omnibus Provinciis hoc opus aequali ratione floret, at certe in quamplurimis Provinciis magno cum zelo promovetur, quemadmodum sperandum est ut non solum Magistris sed etiam Concionatoribus formandis seria et constans opera navetur. Qua in re praesertim laudandus est zelus apostolicus nostrorum Patrum in Gallia, qui ex Collegiis suis pulsi, mox per totam Galliam operi Missionum sedulo operam dederunt, ut ita omnia iterum instaurarent in Christo.

Nostra vero aetate praesertim opus Exercitiorum Sancti Patris Ignatii maximum cepit incrementum per universam Societatem pro diversis hominum classibus, etiam pro operariis et opificibus; principale vero medium in hoc opere promovendo fuerunt Domus Exercitiorum, quae per diversas Provincias zelo nostrorum Patrum atque munificentia liberalium benefactorum fuerunt erectae. Id quod singulari modo contigit in Hispania, Gallia, Belgio, Hollandia, Anglia, Germania, Galicia. Cui operi admodum affine est illud recollectionis menstruae, partim pro clero partim pro exercitantibus, ad conservandum fructum Exercitiorum, verbi gratia in Gallia et Belgio, maxima cum utilitate promotum, et omnino est desiderandum ut huiusmodi sacrum ministerium etiam in aliis regionibus magis magisque dilatetur.

Si *studia Nostrorum* spectentur ad normas in ultima Congrega-

tionem Generali datas promovenda, non eo modo videbatur esse procedendum, ut illico Ordinationibus generalibus universae Societati conderentur leges, sed ex mente Sancti Patris Ignatii, iteratis monitis *Rationis Studiorum* et Patrum Generalium, potius a singulis Provinciis et Assistantiis hoc negotium videbatur esse inchoandum, ut evocata omnium industria et servata in substantialibus uniformitate, melius singularum Provinciarum indigentis consuleretur atque major quaedam uniformitas pro futuro tempore praepararetur.

Inde factum est ut pro Provinciis Galliae et Hispaniae Ordinatio de studiis, tentaminis causa, jam sit approbata. Idem accidit pro Provinciis Germaniae, Austriae, Hungariae. In reliquis Provinciis ejusdem Assistantiae, item in Assistantia Angliae et Italiae omnia sunt in optima via ut mox ad felicem exitum perducantur, postquam ante nonnullas hebdomadas etiam ex ultima Provincia schemata supervenerunt. Quo in negotio ideo etiam cautius et lentius fuit procedendum, cum nova per ultimos annos publicarentur Decreta Pontificia de studiis regularium, quorum ratio fuit habenda, imo absque dubio alia quoque Decreta per Sanctam Sedem publicabuntur, quemadmodum constat ex clausula finali Decreti Sacrae Congregationis de Religiosis die 7 Septembris, 1909. dati, et ex epistola circulari ad omnes Generales Ordinum regularium et Congregationum religiosarum missa. Quare abstinendum videbatur a nimis generalibus et peremptoriis Ordinationibus studiorum, quae forte mox in non paucis essent mutandae: imo diversis Provinciis aliqua libertas fuit relinquenda, ut diversa consilia experientia comprobarent atque tandem magis generaliter ea tantum praescriberentur, pro more Ecclesiae, quae ipsa experientia in particularibus locis essent comprobata.

Cum studiis nostris aliqua videntur nuntianda de historia Societatis, quam A. R. P. Martin tanta cura et diligentia atque ex regulis juxta principia sana scientiae historicae et ab ipso Leone XIII et compluribus viris doctis comprobata inchoavit et promovit. Ultimis annis complura volumina prodierunt et jam nulla est Assistantia in qua non jam saltem aliquod volumen magni valoris litterarii prodierit. Etenim illud mihi addere licet, quod, ex judicio doctissimorum historiographorum etiam extra Societatem, volumina hujus novae historiae Societatis hucusque publicata generatim praestent soliditate investigationis historicae, qua omnia reducun-

tur ad fontes, methodo vere scientifica, acumine critico, cum pietate conjuncto, non cum pietate sine arte critica, porro sobrietate et aequitate judicii, qua nihil falsi asseritur neque quidem veri reticetur, vera historia conscribitur, non panegyricus; nam sola veritas est solidum fundamentum aedificationis in Nostris, et conciliandae aestimationis Societati in externis.

Praeter hanc historiam prolixiorem Societatis, quam spero non nimis prolixam esse futuram et alacriter progressuram, alia jam quoad substantiam praeparata est historia sive imago primi saeculi novae Societatis pro anno 1914 lingua latina et ad instar libri cujusdam festivi publicanda.

Porro etiam ad finem vergit nova editio emendata et aucta et in linguam latinam translata Synopsis historiae universae Societatis, quae potissimum usui Novitiorum, Scholasticorum, Patrum Tertiae Probationis est destinata, ut breviter ad manum habeant quae ipsis sunt scitu necessaria de Societatis historia.

Spero quoque ut in diversis regionibus publicetur uno fere volumine historia Societatis populari sermone a Patribus nostris conscripta, ut Societas nostra magis praesertim a juvenibus ad fovendas vocationes cognoscatur, et contra injustas accusationes optimis dilucidationibus historicis in omnibus hominum coetibus defendatur.

Serio quoque jam examinatur a viris peritis num sextum volumen Historiae Societatis a P. Juvencio conscriptum usque ad finem Generalatus A. R. P. Vitelleschi (1646) et in Archivio nostrae Societatis conservatum, typis mandari possit, servata tamen methodo in hujusmodi publicationibus recepta. Inde enim fieret ut historia nostra antiqua Societatis usque ad annum 1646 continuaretur.

Quo cum argumento de studiis et historia merito videntur aliqua conjungi de nostris scholis pro externis.

Qua in re facile rei gravitate principem locum occupat Institutum Biblicum de Urbe, quod ex benignitate Pii X Societati nostrae per singularem quendam actum fiduciae fuit commissum. Primo anno cum magna satisfactione Romani Pontificis suas habuit praelectiones, nunc secundo anno propriam jam habet sedem in situ optimo et nobili palatio atque, id quod maximi est momenti, novos quoque et insignes accepit Professores, quorum ductu et magisterio etiam nostri biennistae biblici praeparabuntur, ut coram Commis-

sione Biblica subeant examina pro Licentiatu et Doctoratu in sacra exegesi.

Alterum opus in Italia hisce ultimis annis inchoatum est Convictus Universitarius in Civitate Patavina, qui magis magisque, superatis primis difficultatibus, felicem videtur habere progressum.

Verum praesertim Leccense Seminarium centrale undeviginti dioecesium Apuliae, quod Patres Provinciae Neapolitanae ex mandato Apostolico regendum susceperunt et intra duos annos tum quoad pietatem tum quoad doctrinam vere insignes tulit fructus, praeconceptam spem longe superantes, Romano Pontifici, Eminentissimo Cardinali de Lai, Episcopis Apuliae optimam dedit satisfactionem. Quare sperare licet ut inde ab anno futuro etiam novum Seminarium generale Campaniae Felicis prope Collegium nostrum S. Aloysii Neapoli aedificatum et pariter Patribus nostris Neapolitanis tradendum felices quoque ferat fructus.

Quod opus etiam superat novus Convictus Oenipontanus, qui ex vere pulchra et practica delineatione nunc aedificatur, nomen habebit Collegii Canisiani, trecentis theologis est destinatus atque jam proximo anno 1911 inaugurabitur.

Sunt sane et alia nova Collegia mihi recensenda, verbi gratia novum Collegium Matritense, novum parvum Seminarium prope Collegium Comillense. Patres quoque Galliae, non obstante persecutione, partim in Hispania partim in Italia novas sibi acquisiverunt sedes. Provincia Romana, praeter Collegium Neo-Friburgense, aedificat in civitate Fluminis Januarii magnum Collegium pro externis. Alia omitto, quae facta sunt in Belgio et Hollandia, in Provincia Neo-Aurelianensi et Californiae, in ampliandis Universitatibus Provinciae Missourianae et Marylandiae. Nimis quoque longus essem, si vellem recensere felices successus nostrorum Collegiorum in examinibus publicis, verbi gratia in Anglia et Hibernia et Australia aliisque Provinciis.

Tandem coronidis loco illud commemorandum est, quod certe principem locum obtinet. Quamvis enim cum omni humilitate dicere non possimus quod sine peccato simus, et qui justus est multo magis in justitia proficiat necesse est, tamen in universum absque temeritate dici potest in nostris Provinciis vigere bonum spiritum religiosum et, quod maximi momenti est, sincerum studium ea supplendi quae desunt, et proficiendi in via virtutis. Maxima cum mea consolatione vidi quomodo per diversas Provincias ardeat amor

Christi Domini Nostri praesertim in propagando cultu Sacratissimi Cordis Jesu. Palam facta est maxima illa caritas qua singulae Provinciae inter se uniuntur, cum generose subvenirent Provinciae Siculae ingenti calamitate terrae motus afflictae. In dies recipio litteras quibus non pauci Patres et Scholastici sese etiam ad Missiones difficiles animo magno offerunt. unde liquet genuinum spiritum apostolicum in nostra Societate vigere. Non paucae Provinciae. verbi gratia in Lusitania et Hispania, denuo expositae sunt periculo expulsionis. At Superiores cum prudentia futuris prospiciunt et omnes simul ostendunt animum promptum ad ferendam crucem. si divina providentia ita disposuerit.

Unice jam restat ut enixis precibus Christum Dominum prece-mur ut nobis quoque Romae propitius sit. Accedamus ad thronum gratiae Sacratissimi Cordis Jesu. ut nos inflamet amore sui et fratrum nostrorum et faciat nos humiles et mites corde.

Confugiamus ad Matrem nostram dilectissimam. Beatissimam Virginem Mariam, ut nos commendet Filio suo atque gratiam et misericordiam obtineat.

Imploremus S. Joseph, virum fidelem et justum. ut nos quoque simus fideles vocationi nostrae atque omni iustitia excellamus.

Invocemus tandem Sanctum Patrem nostrum Ignatium, ut suum spiritum nobis infundat, neque aliud quidquam quaeramus nisi majorem Dei gloriam. Amen.

ALLOCUTIO A. R. P. GENERALIS AD SUMMUM PONTIFICEM PIUM X IN AUDIENTIA PP. CONGREGATIS DIE 1 OCTOBIS CONCESSA

BEATISSIME PATER :

Memores adhuc eximiae illius benignitatis qua Sanctitas Vestra, quatuor ante annos. Patres Congregationis Generalis paterno Suo aspectu et alloquio dignata est. nos omnes. Procuratorum comitiis habendis congregati, hodierna die ad Sanctitatis Vestrae pedes venerabundi accedimus. Apostolicae Sedis servi et filii addictissimi.

Et re quidem vera nobis omnibus. praecipue vero adstantibus Provinciarum nostrarum Procuratoribus. ingens inerat desiderium coram testificandi Tibi. Sanctissime Pater. non modo debitam omnium Nostrorum erga Christi Domini Vicarium religionem atque observantiam. sed etiam maximam quam possumus gratiam. atque devotionem erga supremum Societatis nostrae Ducem ac Parentem

optimum, qui nullum erga nos officii aut beneficii genus praetermittis. Hujus autem benevolentiae Tuae testis praeclarissimus est, unus pro multis, Pontificium Institutum Biblicum, quod contra modernos Sacrorum Librorum insectatores munitissimum divinae veritatis propugnaculum in hac Alma Urbe nuper erexisti, ejusque curam et custodiam, quae Tibi unice cordi erat, Societati nostrae demandatam voluisti. Pro tanta igitur tamque singulari in Societatem nostram benignitate ac fiducia non possumus quin Tibi, Beatissime Pater, tum nostro tum universae Societatis nomine, nos plane gratos semperque memores exstituros non verbis tantum sed rebus ipsis profiteamur, quin etiam libenti prorsus animo polliceamur Provincias nostras omnes, ad quaevis Sanctitatis Tuae mandata promptissimas, pro viribus facturas ut in Pontificio Athenaeo Biblico nunquam desint ex Societate nostra delecti admodum Sodales, qui ad altiora Sacrorum Librorum magisteria atque studia a Te instituta pro dignitate sustinenda ac promovenda omnem suam operam conferant.

Quod ut pro sanctissimis Tuis votis atque optatis praestare valeamus. antequam, Procuratorum conventu penitus soluto, unusquisque Nostrum ad propria redeat, dignetur Sanctitas Tua Apostolicam Benedictionem, divini praesidii auspicem. nobis omnibus ac singulis Societatis universae Provinciis impertiri plenissimam.

RESPONSUM SUMMI PONTIFICIS AD PRAECEDENTEM ALLOCUTIONEM

Summus Pontifex in hanc ferme respondit sententiam:

Quos filialis observantiae sensus A. R. Pater Noster omnium adstantium ac totius venerabilis Societatis Jesu nomine significaverat, eos gratissimos summo quidem opere accidere. Valde se enim perspectum habere professus est, quanta religione Societas nostra universa erga Apostolicam Sedem devinciatur, quam strenue in vinea Domini adlaboret ad animarum salutem totis viribus propugnandam: haud mediocriter se quoque laetari ob adventuros in Urbem ex omnibus Provinciis delectos Sodales Sacris Litteris in novo Athenaeo Biblico vacaturos: sic enim fiet ut solida omnigenaque doctrina imbuti, viri prorsus docti evadant, quales infelix haec requirit aetas ad pestiferos Modernismi errores penitus convellendos extirpandosque. Denique insignia pietatis omnia quae Patres secum attulerant solitis Indulgentiis donavit, suique erga eos Societatemque univer-

sam benevolentis animi testem, Apostolicam benedictionem est impertitus, ea insuper mente ut ad eandem suo nomine Provinciis Provinciarumque Domibus impertiendam eorum quisque potestatem haberet.

ADHORTATIO PATRIS GENERALIS AD PROCURATORUM CONGREGATIONEM IN SECUNDA SESSIONE

REVERENDI IN XTO. PATRES :

Quamvis in Formula Congregationis Procuratorum expresse nihil statuatur de exhortatione quadam a Patre Generali in hac secunda sessione ad Patres congregatos facienda, tamen ex more recepto, post conditum Decretum de cogenda vel non cogenda Congregatione Generali, Pater Generalis breviter solet alloqui Patres congregatos. Cui praxi et equidem libenter morem gero.

Imprimis de Decreto condito gratiae mihi agenda videntur Domino Deo nostro. Illud enim hanc mihi videtur habere significationem, quod Societas generatim sit in bono statu neque remediis plane extraordinariis egeat, ut ea suppleantur quae nostrae fragilitati desint atque omnes Nostri in dies magis magisque proficiant in vita spirituali et in operibus apostolicis pro salute proximorum. Res sane maximi momenti, ob quam Deo summas gratias referre teneamur. Quodsi haec Decreti conditi significatio magnam mihi ingerit consolationem, nolim tamen meis verbis illum dare sensum, quasi Decretum de Congregatione Generali *cogenda* sinistrum quoddam iudicium de statu Societatis ingerat. Nam eae possunt esse circumstantiae ut, non obstante bono statu Societatis, sive a Patre Generali sive ob Decretum Congregationis Procuratorum Congregatio quaedam Generalis convocetur.

At Decretum de non cogenda Congregatione Generali, si quid mihi consolationis attulit, non ab omni amaritudine animam meam relinquit vacuum. Video enim Patres congregatos existimare etiam proximis annis ordinarium regimen Societatis per Patrem Generalem cum PP. Assistantibus sufficere ad mala praecavenda et bona promovenda in Societate. Quae existimatio, etsi magnum sit fiduciae argumentum, tamen mihi in memoriam revocat magnam mearum virium debilitatem. Quodsi jam Praedecessor meus in prima Congregatione Procuratorum, anno 1896, post suam electionem celebrata pro sua humilitate confessus est se hisce quatuor primis annis sui

regiminis intellexisse onus supra vires humeris suis fuisse impositum, id multo magis ego pro rei veritate debeo confiteri.

Quodsi Pater Generalis ex obedientiae mandato suum officium acceptare tenetur, ita etiam ex eodem mandato mihi in meo officio est continuandum, fretus imprimis auxilio illius qui dixit: *Vir obediens loquetur victorias*. Porro adjutus precibus atque cooperatione omnium Fratrum, pro viribus pergam in implenda promissione in ultima sessione postremae Congregationis Generalis a me datae, quod me velim impendere et superimpendere in officio implendo, quamdiu Domino placuerit, qui etiam per infirma instrumenta suos fines sapienter attingit.

Verum antequam pauca quaedam dicam de illa cooperatione quam a Fratribus meis expecto, gratissimum mihi incumbit officium gratias plurimas agendi pro tot precibus tempore meae infirmitatis pro me effusis atque amoris filialis significationibus. Velit opera caritatis retribuere is qui est merces nostra magna nimis. Omnes vero Patres et Fratres enixe rogo ut in suis precibus pro me et universa Societate pergant ad obtinenda illa quae divino beneplacito sint conformia.

Quodsi, Reverendi Patres, pro more pauca quaedam exhortationis causa dicam de *cooperatione* omnium Nostrorum, rem mihi videor attingere non levis momenti. Est enim Societas nostra corpus quoddam vivum, quod tantum in statu quodam florido *permanere*, imo ad perfectionem aetatis Christi crescere potest, si unumquodque membrum in suo loco vivit, floret, crescit.

At officio meo mihi deesse videor, si in hujusmodi cooperatione in singulis urgenda excurram mea oratione ad nova; sed ad ea exhortatio principaliter videtur restringenda quae nuper Sanctissimus Dominus Pius Papa X in novo suo Motu Proprio *Sacrorum Antistitum*, 1 Septembris, 1910 (hoc anno), dato, omnibus Episcopis atque supremis Ordinum religiosorum Moderatoribus denuo vehementer commendavit atque adeo solemniter praescripsit. Nam si Episcopi in partem sollicitudinis vocati sunt ad executionem hujus gravissimi Motus Proprii Romani Pontificis, certe etiam Generales Ordinum religiosorum, tum ex suo munere tum ex diserta voluntate Pii X, ad eundem scopum suam operam praestare tenentur.

Itaque Pius X, in laudato Motu Proprio, etiam a clericis regularibus, inter quos Societas nostra speciali quadam ratione inde a fundatione et Concilio Tridentino recensetur, tria speciatim postu-

lat, scilicet *innocentiam vitae, sanam doctrinam, praedicationem apostolicam.*

Quae tres commendationes Pontificiae sane pro religiosis nihil novi continent, sed sunt tria illa praesidia a quibus jam S. Bonaventura dixit pendere incolumitatem verosque progressus etiam illorum Ordinum religiosorum qui perfectionis alienae curas cum propriae studio conjungunt; tandem A. R. P. Carrafa in epistola ad universam Societatem anno 1646 data, S. Bonaventurae vestigia secutus, iisdem fere verbis ope coelestis gratiae mirifice cupit in Societate nostra singula illa praesidia instaurari *ut sit ejus vivendi ratio nullius obnoxia reprehensioni, sacrae vero doctrinae, concionum et confessionum ministeria sacro ardore constanter incitentur.*

Quare primo loco a nobis requiritur *innocentia vitae* sive, ut verbis utar A. R. P. Carrafa *vita irreprehensibilis.*

Longe igitur absit a nobis omne peccatum grave atque etiam leve, saltem deliberatum. Firmiter simus fundati in sancto timore Dei, non mere servili, sed filiali, in quo cum Beato Petro Fabro nobiscum portemus salutarem illam herbam, qua in mediis periculis constituti ab omni malo praeservemur. Semper prae oculis habeamus nos esse filios Societatis Purissimo Cordi Mariae consecratos, qui emineant singulari puritate atque specialiter virtute angelica, quam Societas semper custodivit ut pupillam oculi sui, exemplum Christi Domini secuta, qui in vita splendebat gloria hujus virtutis atque in morte Virgo virgini Virginem commendavit. Quae vita irreprehensibilis praeterea requirit ut simus viri vere spirituales intime conjuncti cum Deo per orationem. Etenim ex Instituto nostro: *Coelestes homines simus, qui ad coelestem patriam et ipsi contendunt et alios quacumque possunt ope studioque compellant, maximam Dei gloriam semper intuentes.*

Hinc liquet quanta cura quotidiana nostra exercitia spiritualia, inde a meditatione integre et rite peracta usque ad examen vespertinum, a nobis sint facienda; quomodo nobis ambulandum sit in conspectu Dei omnipraesentis, per frequentes preces jaculatorias atque per crebram renovationem bonae intentionis omnia referendo ad Deum, iterum iterumque dicendo cum Venerabili P. De Ponte: *Pro te, mi Domine! Pro te, mi Domine!*

Quotannis vero per octiduum obeunda sunt exacte Exercitia Spiritualia Sancti Patris novo semper fervore, ut ex illis exeamus re-

novati in spiritu atque viri denuo ferventes in oratione et omni opere bono.

Non negligamus pium exercitium recollectionis menstruae, ne aliis praedicemus quod ipsi negligimus.

Verum ut vita nostra sit irreprehensibilis, imo vel periculum removeatur, ad orationem accedat mortificatio interna et externa. *Vince teipsum*, toties S. Franciscus Xaverius repetiit ut tandem sciscitatus cur toties haec verba iteraret, fere cum S. Joanne Apostolo responderit: *Quia hoc tantum didici ex optimo parente nostro Ignatio.*

Abnegemus igitur intellectum, voluntatem atque memoriam nostram. Domemus oportet nostras passiones et affectiones. Non negligamus externam quoque mortificationem. Quamvis enim non omnibus datum sit gravia illa opera poenitentiae in se suscipere quae in Sanctis admiramur, tamen etiam nostris temporibus neurasthenicis nemo impeditur quominus accurate servet custodiam sensuum regula 29 Summarii praescriptam. Multum in mortificatione proficiet, si secundum regulas a S. Ignatio de temperando victu traditas studeat servare temperantiam viro religioso dignam, praesertim vero si paupertatem colat ad tramites Instituti absque vel ipsa specie peculii, cum modestia et simplicitate in habitu et suppellectile, sine ambagibus et superfluis expensis in itineribus.

Tandem altius est ascendendum, ut vita nostra non solum sit mortificata, sed etiam perfecte irreprehensibilis; ad quem scopum necesse est ut anima nostra ornetur, ex regula 16 Summarii, virtutibus solidis atque perfectis, quae tandem aliquando in perfecto amore Dei suum accipiunt culmen atque fastigium. quemadmodum S. Ignatius in fine vitae de actibus amoris divini suum fecit examen particulare, nobis relinquens praeclarum exemplum non solum ad defectus eradicandos, sed etiam ad virtutes solidas et perfectas plantandas examen particulare esse efficacissimum remedium.

Atque haec quidem de vita irreprehensibili.

Secunda commendatio Sanctissimi Domini versatur de sana doctrina. Qua in re post tot Constitutiones Sedis Apostolicae. Decretastrarum Congregationum Generalium, epistolas Patrum Generalium, non jam multis verbis opus est, sed potius breviter in memoriam revocanda et, quod cardo rei est, ab immediatis Superioribus executioni mandanda sunt, quae jam quidem sapienter sunt praescripta de colenda philosophia scholastica ad mentem

S. Thomae, de tradenda theologia scholastica *et* positiva, ita tamen ut nihil detrimenti capiat theologia scholastica, de promovendis studiis biblicis juxta normas a Sede Apostolica datas, de studiis canonicis et historicis colendis absque temerariis novitatibus vel falsae artis criticae dictaminibus.

Tertia commendatio qua Romanus Pontifex Instructionem, olim a Sacra Congregatione Episcoporum et Regularium, anno 1894, pro Italia datam, ad universam extendit Ecclesiam, pro scopo habet praedicationem apostolicam. Quae commendatio quam maxime spectat ad nostros Patres. Quid enim magis proprium est Instituto, conforme menti S. Ignatii et exemplo nostrorum Sanctorum, quam illud monitum de praedicatione per bonum exemplum, de praedicando evangelio, Christo Crucifixo, non blandis verbis, sed in virtute spiritus. Quae verba profecto nobis in memoriam revocant quomodo in Missionibus, in Exercitiis Spiritualibus, in Congregationibus Marianis et Bonae Mortis verbum Dei sit annuntiandum, quanta cura et diligentia in Collegiis et scholis nostris instructio catechetica sit impertienda, non per qualescumque et quocumque modo, sed, quantum fieri potest, etiam ex Decreto ultimae Congregationis Generalis, per Sacerdotes, sufficienti tempore, apta methodo. Summopere mihi dolendum esset, si istud Decretum de instructione catechetica in nostris Collegiis maneret littera mortua, sed omni vi urgenda est etiam hac in re solida et constans executio.

Quae executio in omnibus istis tribus commendationibus maxime pendet ab usu practicorum mediorum executionis.

Jam haud post multos annos crescet in Societate numerus virorum qui eminent vita irreprehensibili, sana doctrina, praedicatione apostolica, si haec tria remedia practice et constanter applicentur:

1. Serium et accuratum examen admittendorum Novitiorum, ad tramites Instituti, non per qualescumque examinatores, sed a Patre Provinciali cum Consultoribus diligenter selectos et a Patre Generali approbatos.

2. Si nostri Novitii admissi inde a Novitiatu usque ad Tertiam Probationem in spiritu et in litteris et in modestia atque urbanitate religiosa bene formentur, non sibi relinquuntur, sed ex legibus Instituti regantur.

3. Si Patres Provinciales singulis annis, non semel sed constanter, saltem unum Patrem applicent biennio praedicationis sub idoneo directore aptaque methodo peragendo, quemadmodum jam nunc

in compluribus Provinciis laudabiliter fit quoad formandos Magistros perpetuos pro Collegiis. Media enim pauca, imo modesta, sed rite atque constanter adhibita, ut recte monuit noster Pater Costerus, producunt effectus plane mirabiles.

Denique coronidis loco duo media Superioribus et imprimis mihi quoque commendare velim. Ipsis speciali ratione incumbit officium suis orationibus sustentandi universam communitatem sibi commissam. Inter istas autem orationes certe principalem locum occupat Sacrificium eucharisticum pro universa communitate ejusque necessitatibus, pro vivis atque defunctis oblatum.

Quid igitur mirum quod Ecclesia Episcopis et Paſochis impoſuerit obligationem diebus dominicis et festis applicandi pro grege commisso Sacrificium Missae? De Superioribus religiosis hujusmodi lex, quamvis jam semel in Sacra Congregatione fuerit discussa, nondum accepit definitivam approbationem; at quod nondum factum est, forte fiet in futuro codice juris ecclesiastici, saltem quoad Superiores generales ordinum religiosorum. At certe summopere desiderandum est ut haec pia praxis etiam a Superioribus religiosis, saltem per modum consuetudinis vel observantiae, adoptetur etiam in Societate. Quid enim pulchrius et efficacius quam si inde a Patre Generali pro universa Societate, a PP. Assistentibus pro suis Assistentiis, a Patribus Provincialibus et Superioribus Localibus pro suis subditis, saltem diebus dominicis et festis, communi quadam unione Sacrificium eucharisticum offeratur, ut Christus Dominus universae Societati abundantes concedat gratias? Quare multum mihi placet illa praxis diversarum Provinciarum, quae Indulto Apostolico accipiendi stipendia ita utuntur ut saltem Superioribus majorem relinquant libertatem. Quae praxis quantopere conformis sit Instituto, patet ex iis quae P. Natalis refert, scilicet unam ex rationibus in Societate per se non accipiendi stipendia Missarum esse illam, ut habeat in Missis thesaurum quendam absconditum benedictionis coelestis pro se suisque operibus. Alterum quod Superioribus commendare velim est illud, ut omnes inde a Patre Generali et PP. Assistentibus, Provinciales et Superiores Locales quotidie per $\frac{1}{2}$ horam faciant Considerationem juxta Formulam a P. Aquaviva datam. Quodsi hoc unicum medium serio et constanter ab omnibus adhibeatur, non dubito quin Societas brevi tempore magnos faciat progressus; etenim per hoc medium obtinetur illud in quo fere sita sunt omnia, scilicet executio: optimis enim legibus non caremus.

imo abundamus, sed accedat necesse est executio suavis et paterna, prudens et fortis et super omnia constans.

Nihil jam mihi restat, Reverendi Patres, nisi ut vos commendem Sanctis Angelis Custodibus, qui omnes sanos salvosque huc adduxerunt et sua tutela conservarunt. Denuo vos feliciter reducant ad propria. Impleat vos omnes Christus Dominus suo amore atque mutua caritate, ut quamvis corpore simus separati, tamen maneamus uniti spiritu in vinculo pacis et caritatis, certantes in his terris ad exemplum Sancti Patris Ignatii, ut coronari cum ipso mereamur in coelis. Amen.

13.

4 Octobris, 1910.

Urgetur executio Decreti Quam singulari 8 Augusti, 1910, de prima Communione.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS :

P. XII.

Ad omnium fere nostrorum Sacerdotum notitiam pervenisse arbitror Decretum Sacrae Congregationis de Sacramentis quod incipit *Quam singulari Christus amore*, die 8 Augusti hujus anni editum et Sanctissimi Domini Nostri Pii Papae X approbatione munitum. Hoc Decretum, quod complementum exhibet alterius gravissimi Decreti de frequenti et quotidiana Communione, quinque abhinc annis editi, regulas tradit novas, seu potius, veteres Ecclesiae normas explicat et instaurat, quae observandae sunt in pueris ad primam sacrae Eucharistiae Communionem opportuna aetate admittendis. Adductis enim antiquae traditionis documentis et exemplis, ostendit hanc semper fuisse Sanctae Ecclesiae mentem et voluntatem, ipsi Domini Nostri Jesu Christi institutioni prorsus consentaneam, ut pueri tunc ad sanctissimum Eucharistiae Sacramentum accipiendum accedant, cum in eorum mentibus sufficiens illuxerit rationis usus. Quod cum evenire existimetur circa septimum aetatis annum, improbandam decernit consuetudinem, multis in locis receptam, qua prima eorum Communio per plures adhuc annos differtur, et non ante praefixam maturiorem aetatem ministratur.

Verumtamen, doctrinam in laudato Sacrae Congregationis documento contentam repetere non intendo: et multo minus commentariis

eam illustrare. Unicum hujus epistolae propositum est nostrorum Sacerdotum sollicitudinem excitare, eosque hortari ut doctrinam in eo Decreto dilucide expositam apprime cognoscere studeant, et agendi normas ab ea deductas docili et alacri obedientia observent. Plura enim in iis praescribuntur quae in nostrorum ministeriorum exercitio ante oculos habere debemus, ut praeceptis obtemperemus et votis obsequamur Apostolicae Sedis, in cujus sollicitudinis partem vocamur, sicut fideles operarii et dispensatores mysteriorum Dei. Profecto, in regula sub n. IV data, hisce verbis Sacra Congregatio utitur: *Obligatio Confessionis et Communionis quae puerum gravat in eos praecipue recidit qui ipsius curam habere debent: hoc est, in parentes, in confessarium, in institutores et in parochum.*

Jam vero, praetermisso parochi munere, quod Nostri in Missionibus solum et in quibusdam Provinciis gerunt, in Collegiis certe institutorum officium habemus, et parentum delegatas partes suscipimus; in sacris vero ministeriis exercendis commendata confessariis cura passim nobis incumbit. Praeterea plures e Nostris sunt qui pias Congregationes, catechisticos coetus, pauperum scholas aut alios hujusmodi conventus regunt a tenerioris aetatis pueris frequentatos. Hi omnes, pro suo quisque modulo, prudentem operam dare debent ut Apostolicae Sedis praeceptis et votis satisfiat.

Itaque, tam in Collegiis erga pueros nostrae institutioni commissos, quam in aliis ministeriis congrua, pro cujusque officio, cura nostris Sacerdotibus adhibenda erit, ut pueri rationis usu jam pollescentes ad angelicum Panem accipiendum alliciantur, et praeparantur ea saltem christianae doctrinae cognitione quae necessario requiritur, eaque devotione quam ipsorum fert aetas imbuantur. Postquam vero semel sancta de altari libaverint, non deserenda aut intermittenda eorum cura; sed omni industria excolendi erunt, ut in christianae doctrinae cognitione perficiantur et ad Sacram Mensam frequenter accedant, prout Christus Jesus et Sancta Mater Ecclesia desiderant, idque agant ea animi devotione quae eorum aetati respondet.

Multis in locis, ubi consuetudo longe diversa invaluit, evenire facile potest ut novissimae normae a Sancta Sede praescriptae aliqualem perturbationem afferre videantur, quae minus facilem et minus gratam earum observantiam efficiat. In talibus adjunctis, nostrorum Sacerdotum, ac praesertim scriptorum, officium erit recentes Ecclesiae praescriptiones dilucide explicare, et Christi fide-

bus ostendere quam sapienter editae fuerint, quam veteri disciplinae et rationi consentaneae sint, quantas ad christianam vitam utilitates afferant: ad practicam vero agendi rationem quod attinet, omnes hortari, ut ad earum observantiam eas regulas sequantur quas Episcopi statuendas judicaverint.

Hanc meam epistolam R.^a V.^a in omnibus suae Provinciae Domibus ad publicam mensam legi jubeat, et simul cum ea Decretum *Quam singulari Christus amore*, nisi jam antea lectum fuerit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 4 Octobris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

14.

30 Octobris, 1910.

De Nostris e Lusitania expulsis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

Non dubito quin ubique Societatis filii certam aliquam et fide dignam notitiam habere cupiant ingentis calamitatis quae nostros Lusitaniae Provinciae fratres percussit ac suis sedibus exterminavit. praesertim cum per publicas ephemerides tam atrocia. diversa et contraria nuntia vulgata fuerint. Ego sane, hujusmodi nuntiis permotus. anxio desiderio tenebar veritatis certo cognoscendae. cum tandem die hujus mensis 17. paucis momentis antequam annum Spiritualium Exercitiorum secessum inchoarem, ad meas manus pervenerunt primae Lusitani Patris Provincialis litterae e Matri-tensi urbe. die 14 Octobris scriptae. Earum lectio magnam mihi consolationem attulit. siquidem horribiles, quae nuntiabantur. Nostrorum caedes et strages minime exstitisse videntur: et aliunde. quamvis rerum nostrarum ruina in Lusitania absoluta est et acerbissima. tota Patris Provincialis epistola Ignatianum spiritum prae se fert: animum. videlicet. in adversis rebus aestimandis supernaturali fidei lumine illustratum. atque media in clade constantem et

paratum ad divinam gloriam, prout in novo suae Provinciae statu licuerit, promovendam. Hisce generosis sensibus consentiunt multa religiosae patientiae exempla et constantia in sua sancta vocatione a subditis passim exhibita.

Quapropter hanc epistolam transcribendam et cum reliquis Provinciae communicandam existimavi. Quae sic se habet :

E Residentia Matritensi I, die 14 Octobris, 1910.

ADMODUM REVERENDE IN XTO. PATER NOSTER :

P. XTI.

Benedictus Deus et Pater Domini Nostri Jesu Christi, qui nos per tot ac tantas tribulationes ad participationem vocavit crucis et passionis ejusdem Christi, Ducis ac Domini Nostri!

Impossibile mihi est, A. R. Pater, omnia per calamum atramentumque narrare quae hisce decem diebus evenerunt, quaeque etiam viva voce difficulter exprimere possem. Illud prorsus manifestum est, maximam, scilicet, ac mirabilem fuisse erga me divinae Providentiae sollicitudinem, ut incolumem servaret totius Provinciae Moderatorem. Per innumera pericula potui incolumis evadere, et hucusque pervenire simul cum fratre Antonio Gomes Pereira, rei domesticae adiutore. Incolumem dico, vita scilicet comite, at prorsus omnibus denudatum. Nihil omnino mecum afferre potui, nec vestes, nec (quod magis dolendum) ulla mea scripta. Unam mecum arripui imaginem Christi Crucifixi, dulcissimi in latibulis et in fuga socii atque auxilii.

Breviter nunc ad Vestram Paternitatem dicam: 1. de statu Provinciae Lusitanae, 2. de futura Nostrorum in vinea Domini distributione.

I. Lex de Associationibus Religiosis a Republica Lusitana lata, est pro nostra Societate vere lex exterminii. Hunc nobis honorem reservavit, ut singulariter ab omnibus religiosis Ordinibus nostram Societatem distinxerit in participatione crucis Domini Nostri Jesu Christi. Caeteris enim permisit ut Lusitani in patria remanerent, dummodo non plus quam terni eodem sub tecto degerent; nos omnes et singulos ita voluit patria pulsos ut numquam amplius unicuique liceret Lusitaniam denuo petere. Quod ad bona tum mobilia tum immobilia spectat, caeteris imposuit *inventarium*: nobis confiscationem omnimodam ac immediatam in favorem Status, quamvis praedia et supellex sub nomine particularium inscriberentur. Quare omnes Domus nostrae, inter quas Collegium Campolitense, quod sane inter optima totius Societatis aedificia jure numerabatur, nobis ereptae sunt, sicuti et universa mobilia in singulis contenta. Museum physices, chemicae et historiae naturalis, quod plura decena millia ducatorum valet, bibliothecae complures, quarum duae saltem ingentis valoris, etc., etc., omnia nobis ablata sunt. Praeterea vestes omnisque supellex item sublatae; quare in maxima versamur penuria.

Quod vero praecipuum est subjungam; de personis, scilicet, carissimum Patrum ac Fratrum nostrae Provinciae. Initio nihil non timui, adeo-

que premebar intimo cordis dolore, ut vel lacrimae erumpere non possent siccis oculis. Verum quae singulis momentis referebantur de filiorum meorum occisione, paulatim inveniebantur falsa; et hucusque unum tantum doleo, quod sciam, carissimum Patrem Franciscum Justino, qui, dum fugit insequentes se, subita corripitur apoplexi, ac jam inclusus navi diem obiit supremum, prima, ut credo, victima persecutionis religiosae. Multi Nostorum quasi ferae exagitati sunt; inter dumeta et valla absconditi, amissis partim vestibus, imo et sclopetorum globulis impetiti, miraculi instar incolumes evaserunt. Integrae communitates comprehensae ac manu militari ductae probriis plebeculae objiciebantur. Imprimis notanda communitas Domus Probationis Barrensis, quasi nonaginta Nostorum constans, quae per amplius tres horas viae ferreae ad arcem nomine Caxias prope Tagum sub militari custodia perducta est. Insignis erat Nostorum alacritas, uti diversis viis ad me perventum est, quoniam digni habiti erant pro nomine Jesu contumeliam pati. Magnae etiam consolationis pro me fuit plurimum e Nostriis agendi ratio, in qua magnum erga sanctam vocationem nostram amorem ostenderunt. Fuere Scholastici quibus impense tum milites praesidii tum parentes caeterique cognati innuerunt ut Societatem relinquerent. Responsiones eorum juvenum vere nostrae vocationis dignae fuerunt.

Distributio Nostorum, quantum hucusque scire potui, haec est:

In arce Caxias, fere 90, scilicet communitas Barrensis. In praesidio primo tormentorum bellicorum fere 20, qui scilicet e Campolitensi Collegio nondum fugam arripere potuerant. In gubernio civili fere 10, e Residentia Olisiponensi et nonnulli alii diversis itineribus comprehensi. Plus quam 100 e Nostriis igitur sub custodia permanent. De his omnibus, ut communiter ex ephemeridibus constat, gubernium disponet, eos exules dimittens post interrogationem. Attamen fateor me anxium esse de eorum sorte.

Caeteri paulatim Hispaniam ingrediuntur, ubi a nostris carissimis Patribus ac Fratribus ingenti amoris significatione ac maxima liberalitate ubicumque recipiuntur. Sex hic a R. P. Provinciali Provinciae Toletanae hospitio excipimur, et ab ipso negotia nostra mirabili solertia et caritate pertractantur. Mecum sunt duo e Consultoribus Provinciae, Patres scilicet Socius, hodie Roma regressus, et Antonius Pinto. Quum duo alii Consultores Provinciae, Rector nempe Campolitensis et Superior Olisiponensis Residentiae, carceribus detineantur, advocavi e Seminario Salmanticensi Patrem Alexandrum Castello, qui, postquam sub custodia interrogatus fuit, in exilium est pulsus, ut suo nos consilio et dexteritate adjuvet.

In Collegium Sancti Jacobi (La Guardia) jam plures pervenerunt. Multi (plus quam 20) sunt in seminario Salmanticensi. Aliquot Scholastici jam in varios Scholasticatus aliarum Provinciarum perrexerunt.

II. Jam de mente mea circa distributionem Patrum ac Fratrum Provinciae Lusitanae in vinea Domini dicam.

Censeo activitatem nostram posse praecipue deinceps exerceri tum in America Australi, tum etiam in Statibus Unitis Americae Septentrionalis, ubi magnae degunt Lusitanorum coloniae. Praeterea Missio Goana, quae omnes suas Residentias habet in territorio Anglico, poterit conservari. For- san etiam Missio Sinica in territorio quod nuper assignatum est patronatui Lusitano, sed civili Sinensium dominio subjectum manet. Quod vero atti-

net ad Domos formationis, eae melius in Europa permanebunt. His positis, en quae mihi jam nunc occurrunt:

(Hic P. Provincialis tria singillatim proponit, quae ad apostolica Nostrorum ministeria spectant: deinde vero sic proseguitur:)

4. Promovere progressum Missionis Indicae, tribuendo tribus Residentiis suis plures Patres.

5. Curare ut Domus Probationis nostra servetur, nunc in Collegio Granatensi, quod libenter nobis patefacit R. P. Provincialis Toletanus. Novitii nostri ibi pergent cum suo Magistro proprio, ut usus et religiosa educatio Nostrorum serventur ad normas nostrae Provinciae.

6. Servare, si fieri possit, Scholam Apostolicam in Collegio Guardiensi Provinciae Castellanae, ut non extinguatur seges vocationum pro nostra Provincia.

7. Ut vero deinceps ipsa Schola Apostolica alumnos adipisci valeat, necesse esset ut aliqui in Lusitania remanerent. Id nunc fieri non potest. At ipse Minister Justitiae, Alphonsus Costa, uni e Nostris, dum eum examini subiceret, declaravit: si postea Gubernium agnoscit Jesuitas non esse Republicae noxios, poterit eos reducere ad conditionem caeterorum religiosorum, qui bini vel terni in Lusitania degere possunt.

Nunc, antequam finem faciam, ex toto corde gratias ago Paternitatis Vestrae pro liberali eleemosyna ad me per Patrem Socium missa et pro omnibus quae A. R. Paternitas Vestra per eundem Patrem Socium mihi communicavit.

His a me jam scriptis, en ephemerides nuntiant Patrem Justino non obiisse.

Benedictionem Paternitatis Vestrae imploro pro me et pro carissimis filiis meis persecutionibus impetitis.

In Sanctis Sacrificiis me commendo.

Admodum Reverendae Paternitatis Vestrae
Infimus in Xto. Servus,
ALOISIUS GONZAGA CABRAL, S. J.,
Praep. Prov. Lusit.

Ex epistola transcripta satis liquet quanta sit Lusitanicae Provinciae clades et eversio; nec dubito quin omnes Nostri misericordia et caritate, quae fratres decent, ad auxilium ferendum incitentur. Hac in re valde mihi grata fuerunt, et laude digna videntur, quae jam in aliquibus Provinciis peracta vel oblata sunt, praesertim ab Hispaniae sociis, quibus locorum propinquitas majorem opportunitatem praebeuit ut suam caritatem exercerent erga exules fratres ad extremam egestatem redactos. Pro omnibus iis caritatis officiis gratias ago maximas, et supremum Societatis Ducem et Caput,

Christum Jesum, humiliter precor, ut collata et conferenda suis servis auxilia liberaliter, prout solet, remuneretur.

Omnes autem et singulos e Nostris impense hortor ut fuis ad Deum precibus et spiritualibus subsidiis Lusitanam Provinciam, tam saeva tempestate jactatam, adjuvare studeant, donec divina Providentia serenitatem adducere dignetur. Confidenter speramus praesentem calamitatem non ad carissimae Provinciae destructionem, sed ad majorem ejus profectum et ad divinae gloriae incrementum fuisse permissam.

Denique omnibus etiam multam circumspectionem et caritatem commendo, si de nostris inimicis et persecutoribus sit loquendum vel scribendum: primo, quidem, ut evangelicae mansuetudinis specimen praebeamus, deinde vero, ne inutiliter nostros adversarios irriteremus et ad magis saevendum provocemus. Quin potius, Domini Nostri Jesu Christi e Cruce pendentis exemplo, divinam misericordiam curemus pro iis exorare et eorum resipiscentiam demereri.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 30 Octobris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto..

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

15.

30 Octobris, 1910.

De Congregatione Antipraeparatoria super miraculis Venerabilis Servi Dei P. Josephi Anchietae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

Quum in diem 15 proximi mensis Novembris indicta sit Congregatio Antepaeparatoria super Miraculis Venerabilis Servi Dei P. Josephi Anchietae e nostra Societate, curet R.^a V.^a ut optatus hujus Congregationis exitus Nostrorum omnium precibus Sanctisque Sacrificiis impense commendetur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 30 Octobris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

16.

28 Novembris, 1910.

Communicatur epistola A. R. P. Martin ad quendam Rectorem de modo gubernandi.

AD RECTORES

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Ad R.^m V.^m in officio suo confortandam, transmitto ad illam epistolae ejusdam exemplar quam, pridie quam moreretur, P. Martin, pia memoriae, testamenti instar, ad Rectorem quendam Americanum mittendam curavit. Breviter enim sed plene omne Rectoris munus perstringit. Sic igitur scripsit:

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Litteris R.^{ae} V.^{ae} datis die 25 Octobris, 1 Novembris, 6 Februarii scriptis nomine Patris Generalis aegrotantis respondeo.

Placuit audire quam forti manu abusus quosdam inveteratos e Collegio sustulerit R.^a V.^a, et quam assiduo studio solidum in virtutibus progressum promoveat.

Unam alteramve rem nomine Suae Paternitatis breviter commendarim:

Rector Collegii Societatis, hisce praesertim temporibus, vir esse debet qui non solum ipse ducatur principiis supernaturalibus, et, prout jubet ejus regula, oratione et sanctis desideriis totum Collegium velut humeris suis sustineat, sed qui subditos quoque suos secundum eadem principia gubernare spiritumque mundanum forti manu compescere velit et audeat.

In specie vero, 1. summis viribus eniti debet ut regulae nostrae omnes exacte observentur. Ad quod perpetua requiritur vigilantia prudenter exercita.

2. Singulis mensibus in consultatione agere debet de executione, propositis sequentibus quaestionibus: *a)* An aliquid domi sit quod negligi videatur: *b)* An servantur regulae: *c)* An notetur quarundam regularum frequens transgressio: *d)* An Memorialia executioni mandata sint;

De his punctis deberet ipse, deberent et Consultores singuli, temporibus praescriptis, ad Patrem Generalem scribere.

3. Conferentias Magistrorum, ad eos audiendos, animandos, juvandos, et in officio suo difficili dirigendos, nunquam omittat. Scholas quoque tum ipse tum Pater Praefectus Studiorum saepius visitet, ut videat quomodo Magistri doceant (Reg. Praef. Stud.).

4. Curare debet ut exhortationes domesticae a Patre Spirituali haberi solitae sint practicae, de virtutibus nimirum solidis, mortificationis praesertim, paupertatis et observantiae, etc.; de vita quoque religiosa, de spiritu Instituti nostri proprio, et non de rebus speculativis (Reg. 24 Rectoris).

5. Curare quoque debet ut Fratribus Coadjutoribus doctrina christiana singulis hebdomadis explicetur, et conferentiae spirituales cum Fratribus habeantur, et ut puncta meditationis ipsis explicantur.

Male faciunt Rectores illi qui rebus externis (vel ministerio externo vel operibus parochialibus) a proprio et praecipuo munere suo, id est gubernatione interna et spirituali Domus, distrahi atque avocari se sinunt.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 28 Novembris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

17.

30 Novembris, 1910.

*De executione Decreti Sacrorum Antistitum (1 Septembris, 1910)
quoad diaria et periodica commentaria a Scholasticis Nostis le-
genda, et quoad iusjurandum contra Modernismum.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS:

P. XTI.

Edito nuper Pontificio Motu Proprio *Sacrorum Antistitum* contra Modernismum, non defuisse videtur e Nostis qui opus esse putaret ut Praepositus Generalis non solum per litteras moneret Apostolico ejusmodi Edicto Societatem quoque nostram comprehendi, sed etiam quaedam ejusdem praescripta declararet. At vero leges a

Summo Christi Vicario pro Ecclesia universa vel pro Clero universo latae, clarisque verbis conceptae, ut executioni mandentur in Societate, nullam praeterea Praepositi Generalis promulgationem vel interpretationem postulant. Subditorum enim est in voluntatem Romani Pontificis nunc in Commentario officiali *Acta Apostolicae Sedis* universae Ecclesiae manifestatam diligenter inquirere eamque accurate observare. Quare praesertim omnibus Provincialibus et Superioribus Localibus enixe commendandum est ut illa *Acta Apostolicae Sedis* sibi procurent, attente legant, saltem quae ad nos spectant, necnon religiose executioni mandent. Id quod potissimum valet de iis quae de innocentia vitae, sana doctrina, praedicatione apostolica in utroque clero promovenda, Sanctissimus Dominus in laudato Motu Proprio *Sacrorum Antistitum* denuo tanta vi inculcavit.

Nihilominus, quum non pauci ex me quaesivissent quomodo diariorum ac commentariorum periodicorum lectio, a Romano Pontifice clericis clare interdicta in Seminariis, Scholasticis etiam nostris interdici deberet, et quomodo praestandum esset a Nostris, praesertim Christi fidelium confessariis et concionatoribus, indictum Jussurandum, non abs re duxi, praeter ea quae de eodem Motu Proprio ad congregatos Provinciarum Procuratores a me dicta sunt, de duplici hoc capite nonnihil scribere, quod Nostris usui esse posset.

Atque imprimis quod ad *diaria* spectat, ut in memoriam revocarem quam gravissimis verbis Congregatio XXII. decr. 15, et Praedecessores mei in suis ad Societatem epistolis, P. Beckx die 5 Februarii, 1860, P. Anderledy die 8 Decembris, 1890, et P. Martin die 4 Octobris, 1896, juvenibus nostris interdictam voluere diariorum lectionem, quam nunc videmus a Summo Pontifice clericis quibuscumque studiosis in Seminariis, atque etiam juvenibus regularibus in monasteriis et Congregationibus studiis operam dantibus plane vetitam. Quare si nostri Scholastici regulam sibi a Societate datam de diariis legendis religiose observaverint, abunde satisficient etiam novis praescriptionibus Sanctae Sedis, quibus nostrae regulae, jamdiu sapienter datae, mirum in modum confirmantur atque commendantur.

Deinde vero, quod attinet ad *periodica commentaria*, ut Nostros, maxime Superiores, relegarem ad epistolam Cardinali Hungariae Primati a Secretario Sacrae Congregationis Consistorialis scriptam, quae in *Acta Apostolicae Sedis* relata est die 10 Novembris, 1910.

Ex qua epistola, non minus quam ex privatis quibusdam Suae Sanctitatis responsis, probe intelligitur quid hac de re omnino vetetur, quidque prudenti modo, probantibus moderatoribus, *tempore a studio et ab aliis praescriptis officiis libero* concedatur vel permittatur, ne optima studiosae juventutis institutio non solum nihil capiat detrimenti, sed etiam ne ullis, si fieri potest, debitae culturae subsidiis careat.

Restat ut tum de eodem argumento, tum de Jurejurando rite praestando, accurate perlegantur Sacrae Congregationis Consistorialis Declarationes in *Actis Apostolicae Sedis* die 10 Octobris et die 10 Novembris, 1910, pariter vulgatae, in quibus ad praecipua dubia, imprimis quoad nostros Superiores et Lectores, mihi proposita abunde atque authentice respondetur. Quoad regulares vero confessarios vel concionatores satis superque provisum est in responso a Sacra Congregatione Consistoriali die 25 Septembris, 1910, ad quaesitum VII dato, simul cum addito Indulto Apostolico pro locis a residentia Episcopi dissitis. Ubi de religiosis in fine dicitur: *Nec non religiosi in conventibus cum eorundem Superioribus.*

Juverit etiam scire quid Provinciali Romano responderit Cardinalis Vicarius de injuncto Jurejurando a nostris Confessariis vel Concionatoribus in Urbe praestando. Se videlicet minime exigere ut sibi Jusjurandum detur: satis esse, si Provincialis de Jurejurando apud se rite praestito fide dignam testificationem ad Vicariatum perferat. Neque aliter profecto facturi sunt. *quamvis possint, si relint*, plerique ne dicam omnes Antistites, quando agatur de nostrorum Confessariorum vel Concionatorum Jurejurando, si de eo apud Superiores Societatis legitime jam dato vel tempestive dando certi prorsus redduntur.

Atque haec modo indicasse sufficiat, ad Pontificias ejusmodi ordinationes verius intelligendas, fideliusque exsequendas.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 30 Novembris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

18

3 Decembris, 1910.

Consideratio Superioribus Societatis praescripta.

(Ordinationes Praepositorum Generalium cap. 2, n. 5, pro Superioribus Localibus; Instructio P. Claudii Aquavivae de spiritu ad Superiores cap. 1., paragr. *Radices malorum*, n. 3; Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt, ed. Florent., p. 17, sq.).

I. – PRAXIS CONSIDERATIONIS

1. Assignetur certa hora Considerationi, de qua et domestici sciant; nec facile sine necessitate interrumpatur. Poterit autem haec Consideratio aut saltem alternis diebus fieri per integram horam aut, juxta responsum P. Claudii Aquavivae datum Parisiensibus 5 Junii, 1612, ita dividi ut singulis diebus media illi hora tribuatur.

2. Initio praemittatur brevis oratio, verbi gratia *Veni Sancte Spiritus*, etc., adjuncta invocatione Sacratissimi Cordis Jesu, Beatae Mariae Virginis et Sanctorum Patronorum regiminis, ut sunt S. Joseph, SS. Angeli Custodes, Sanctus Pater Ignatius, S. Franciscus Xaverius, etc.

3. Habeatur carta sive libellus, juxta Regulam Rectoris 18, in quo ex lectione Regularum, Instructionum, Ordinationum, etc., si quid negligi adverterit, adnotetur, ut statim executioni mandetur. Quod ut facilius praestari possit, juvabit cum praecipuo Officiali agere, verbi gratia, si materia spectat ad spiritum, cum Praefecto rerum spiritualium: si ad disciplinam religiosam, cum P. Ministro. Curandum autem erit ut singulae materiae bene exhauriantur, etsi una tantum pro aliquot diebus esset assumenda, verbi gratia pro diversitate Domorum materia quintae et sextae diei assignata. Probe autem ob oculos habeatur in omnibus illud principium, quod *gubernare sit praevidere*.

II. – MATERIA CONSIDERATIONIS

*Prima die:***Singuli subditi**

1. Inquirat an desit illis aliquid quoad victum, vestitum, sanitatem et alia externa; an aegroti rite visitentur et cum caritate tractentur; an familiarium quoque diligens habeatur cura.

2. Quoad occupationes, sintne sufficientes, an nimiae, an proportionatae, an non utilius cum aliis commutandae; et quomodo his ab unoquoque fiat satis.

3. Quomodo se habeant quoad disciplinam religiosam; qui defectus in illis sint praecipui; quae remedia, et quomodo applicanda; an in Industriis reperiatur aliquid pro illis.

Legi possunt Const. Part. II, cap. 2., Part. VI, cap. 2, 4, Part. X; Regulae Ministri, Procuratoris, Praefecti sanitatis, Infirmary aliorumque Officialium; Epistola P. Olivae de quibusdam capitibus ad exteriorem et interiorem regiminis formam; Epistola P. Vitelleschi de cura Fratrum Coadjutorum.

Agat de omnibus cum P. Ministro.

Secunda die:

Profectus spiritualis

1. Introspeciat quomodo in subditis vigeat studium orationis, mortificationis, paupertatis, castitatis, obedientiae, mutuae caritatis, religiosae erga proximum aedificationis, et zeli salutis animarum.

2. Qui defectus oppositi reperiantur.

3. Quae illorum causae.

4. Quae remedia adhiberi possint.

Legi possunt Const. Part. III, cap. 1., Part. IV, cap. 4, Part. V, cap. 2, Part. VI, cap. 1, sq.; Summarium Const.; Regulae Praepositi vel Rectoris, cap. 3; Instructio I, XIII; Epistola P. Tamburini de desiderio ac studio rerum spiritualium promovendo; Epistolae P. Beckx de votorum observantia, de angelica virtute in Societate servanda.

Agat Superior cum Praefecto rerum spiritualium.

Tertia die:

Disciplina religiosa

1. Examinet, quomodo observentur Regulae, Ordinationes, etc.

2. Quomodo Consuetudines et ordo domesticus, praesertim clausura et silentium.

3. Quae mundities Domus et Ecclesiae.

Legi possunt Regulae communes; Regulae Praepositi vel Rectoris, cap. 5; Instructio XVIII; Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt; Epistola P. Tamburini de promovenda observatione Instituti.

Agat cum P. Ministro de omnibus.

*Quarta die:***Res familiaris**

1. Inquirat in victum, vestitum, habitationem, operas subditorum, etiam familiarium, officinas domesticas, etc.

2. Num opus sit aliqua mutatione aut emendatione.

3. Qualis sit administratio rerum temporalium juxta Ordinationes Sanctae Sedis et Instituti nostri, an servantur praescripta circa libros computorum, revisiones menstruas et annuas, etc.

Legi possunt Const. Part. IV, cap. 2; Regulae Praepositi vel Rectoris, cap. 6; Instructio pro administratione rerum temporalium in Instituto; P. Martin Ordinatio de rerum temporalium administratione, et Instructio de bonorum temporalium administratione in Missionibus.

Agat cum P. Procuratore.

*Quinta die:***Sacra ministeria**

1. Expendat qua diligentia et satisfactione atque quo fructu obeantur sacra ministeria erga proximum, ut sunt visitationes infirmorum et captivorum, Confessiones, Catechizationes, Conciones, Lectiones S. Scripturae, Missiones, Exercitia Spiritualia Sancti Patris Ignatii, Recollectiones menstruae, etc.

2. Quomodo provehatur cultus Sacratissimi Cordis Jesu et Apostolatus Orationis; num apte dirigantur Congregationes Marianae, Bonae Mortis aliaeque sodalitates et associationes nostro Instituto conformes.

3. An sacra nostra ministeria etiam extendantur ad pauperes, operarios, atque praesertim ad juvenes et viros, non nimium ad mulieres, moniales, divites.

4. An in ecclesia nostra quoad sacra ministeria, verbi gratia Confessarios, Concionatores, Catechistas, ordinem Sacrorum, festivitates occurrentes, consuetudines, etc., aliquid desit, et remedium exigat, ut omnibus juxta Constitutiones et Regulas nostras satisfiat.

5. An generatim conveniens fiat delectus sacrorum ministeriorum, quae magis ad gloriam Dei et salutem animarum conferunt secundum principia in Constitutionibus tradita.

Legi possunt Const. Part. VII, cap. 2, 4, Part. IV, cap. 8, Part. VI, cap. 3; Regulae Praefecti Ecclesiae, Sacerdotum, Concionatorum, Missio-

num; Epistolae P. Claudii Aquavivae de Missionibus, de formandis ac bene instituendis nostris Concionatoribus, monita formandis Concionatoribus accommodata; Epistola P. Carrafae de mediis conservandi primaevum Societatis spiritum, n. 28; Epistola P. Retz de Bulla aurea pro nostris Congregationibus Marianis obtenta; Epistolae P. Roothaan de Missionum exterarum desiderio excitando et fovendo, de Spiritualium Exercitiorum Sancti Patris Nostri studio et usu; Epistolae P. Anderledy de Leonis XIII Litteris Encyclicis *Humanum genus*, de munere provehendi cultum Sanctissimi Cordis Jesu; Epistola P. Martin de studio tradendi Exercitia Spiritualia Sancti Patris Ignatii.

Agat cum Praefecto Ecclesiae, Superiore Missionum, Operariis.

Sexta die:

Scholae, Convictus, Scriptores

1. Examinet statum et necessitates scholarum quoad Praefectos Studiorum, Magistros, et Professores, discipulos externos et nostros Scholasticos, sanam doctrinam, rectam methodum, studium virtutum, scholasticas exercitationes, libros, bibliothecam aliaque pro studiis adminicula.

2. An omnia recte et juxta Decreta Sanctae Sedis, *Rationem Studiorum* aliasque speciales Ordinationes Societatis procedant, praesertim de instructione religiosa et vitae honestate quoad discipulos saeculares.

3. An in convictoribus vigeant viva fides catholica et devotio erga Sanctam Sedem, morum probitas, pietas, praesertim per Congregationes Marianas promovenda, studium solidarum virtutum et litterarum, urbanitas, honestae recreationes, spiritus familiae.

4. An Praefecti morum ipsi imprimis bene dirigantur in vita spirituali, et rite fungantur officio suo, non merae vigilantiae, sed oratione. bono exemplo, caritate et mansuetudine Christi. spiritu sacrificii. prudentia et fortitudine, indefesso labore optimos educare studeant convictores.

5. Quomodo et quo fructu juxta Decreta Sanctae Sedis et leges Instituti nostri dirigantur labores Scriptorum (si qui in domo sunt) ad finem a Societate intentum, et an etiam alii, quantum fieri potest, scriptis fidem catholicam tueantur et defendant.

Legi possunt Const. Part. IV, cap. 1, sq.; aliqua ex *Ratione Studiorum*, verbi gratia Regulae Provincialis, Rectoris, Praefecti Studiorum, etc.; Epistola P. Claudii Aquavivae de institutione Scholasticorum; Epistola P. Vitelleschi de proba juventutis institutione; Epistola P. Beckx de rebus

nonnullis quae ad Societatis incolumitatem et progressus praesenti tempore magis necessaria videntur, de admittendorum delectu rectaque admissorum institutione.

Agat cum Praefectis Scholarum et convictus atque Moderatore Scriptorum aliisque Officialibus.

Septima die:

Propria Superioris persona

1. Reflectat qua ratione curet in se spiritum orationis, exercitia spiritualia, disciplinam regularem, aedificationem subditis debitam.

2. Quomodo se habeat in regimine suorum subditorum, an spiritualiter, suaviter, fortiter, vigilanter, exacte.

3. Num negligenter se in aliquo gerat. verbi gratia in consultationibus, in executione urgenda, etc.

Legi possunt Const. Part. VI, cap. 1, Part. IX, cap. 6, Part. X; Regulae Provincialis vel Praepositi vel Rectoris, cap. 1, et aliorum Officialium, cum quibus, quando opus erit, aget Superior, ut res efficacius possit executioni mandari; Instructio XVIII pro executione urgenda; Instructio P. Claudii Aquavivae de spiritu ad Superiores; Epistolae selectae Praepositorum Generalium ad Superiores.

I. APPENDIX AD DIEM SEPTIMAM

ex Epistola P. Roothaan in annum saecularem (1840).

Consideret Superior:

Quam serio gubernationi animum applicet.

Quam generose taedia, quae in isto munere vel ex rebus vel ex personis non raro obrepere consueverunt, superet.

An officii sui Regulas legat identidem, et quo sensu, quo fructu.

Gubernatio sua sitne spiritualis, suavis, exacta.

SPIRITUALIS. Curetne oratione ac bonis desideriis totam Domum seu Collegium velut humeris quibusdam sustinere. Habeatne semper ob oculos finem vocationis nostrae, omisso privato quolibet sensu vel affectu, et an ex hoc spiritu gubernare Nostros studeat, non rationibus humanis aut politica quadam prudentia. An praeclara illa quae in Instituto habemus de executione, de curandis animi morbis, etc., teneat mente vel certe consulat, ubi opus est, et opportune adhibeat.

SUAVIS. An curet forma gregis esse ex animo, vitata omni specie dominationis vel affectatae gravitatis. An subditos, non Patres

modo, sed omnes etiam Fratres Coadjutores — nam et hi fratres sunt nostri — benigne excipere, benigne audire, benigne alloqui soleat. An in reprehendis vel puniendis defectibus modum et ordinem servet in Regulis praescriptum. An Officialium munera non usurpet ipse sibi, ac si velit ipse per se agere omnia. An Consultores audiat libenter, et in rebus decernendis non ita proprio sensu ducatur ut Consultorum sententias solum veluti pro forma, ut aiunt, exquirere videatur.

EXACTA. An non sit nimium amans pacis suae, malitque potius ignorare suorum defectus quam illis debitis remediis occurrere. An quae minora videntur in ordine domestico, in religiosa disciplina defectus, non parvi faciat, sinens ita sterni viam ad graviora. An Considerationi Superioribus praescriptae tempus suum ac studium tribuat. Quae quidem vel sola, orationi conjuncta, optimum in Societate Superiorem efformaret.

Juverit denique legere et meditari et saepe mente revolvere Ecclesiastici cap. 32, primos praesertim versiculos.

Et hoc quidem paucis innuisse sufficiat.

II. APPENDIX PRO PRAEPOSITO PROVINCIALI

I. De propria persona Provincialis, juxta Regulas officii sui capite primo statutas et normas Superioribus Localibus pro die septima datas.

II. De singulis Domibus earumque Superioribus et Officialibus et subditis, de communi administratione totius Provinciae ejusque Officialibus et Consultoribus; de modo agendi cum P. Generali, aliis Provincialibus et externis.

III. De admissione et formatione Novitiorum; de Scholasticorum recta institutione in spiritu et litteris atque promotione ad sacros ordines; de formatione juniorum Patrum, etiam post Tertiam Probationem, in disciplina religiosa, studiis, sacris ministeriis; de Fratribus Coadjutoribus formandis, praesertim primis annis post Novitiatum.

IV. De spiritu interno et disciplina religiosa universae Provinciae; de Nostorum admissione ad gradum vel dimissione justo tempore et legitimo modo facienda; de non omittenda paterna monitione ob defectus; de visitatione omnium Domorum et Collegiorum rite peragenda.

V. De sacris ministeriis, de cura juventutis in Domibus, Convictibus et Collegiis nostris atque extra illa, de aliis rationibus juvandi proximos, de litterarum studiis, etiam specialibus, ad formandos idoneos Magistros et Professores, de suscipiendis laboribus litterariis et scientificis, de formandis Concionatoribus atque de universis nostris operibus scite dirigendis et urgendis ex ordine quodam systematico bene praemeditato et cum constantia executioni mandato.

VI. De rebus temporalibus in singulis Domibus et Collegiis atque in universa Provincia quoad Arcam Seminarii, Fundationum, Eleemosynarum, expensas communes, causas pias et fundationes ecclesiasticas, Missas pro stipendiis rite celebratas.

VII. De promovenda universa Provincia in bono statu, tum spirituali tum temporali, de augendo numero optimorum sociorum, de excolendis novis regionibus, civitatibus, classibus hominum atque de novis laboribus ex prudenti consilio et determinato ordine, non mero casu. suscipiendis, juxta necessitates Ecclesiae et fidelium in toto territorio Provinciae per media quam maxime efficacia, pro nostra aetate opportuna et Instituto nostro conformia.

Legi possunt Const. Part. IX, cap. 6; Regulae proprii officii et aliorum Superiorum et Officialium in libro Regularum; Epistolae selectae Praepositorum Generalium ad Superiores; Epistola P. Tamburini de promovenda observatione Instituti.

Formam Considerationis supra propositam, quam P. Claudius Aquaviva primum anno 1613 promulgavit, deinde P. Aloysius Fortis anno 1823 iterum confirmavit, tandem P. Antonius Anderledy anno 1883 denuo publicandam curavit, nunc secundis curis recognitam et auctam omnibus Superioribus Societatis enixe in Domino commendo.

Romae, die festo S. Francisci Xaverii, 3 Decembris, 1910.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

19.

3 Decembris, 1910.

Pagus Ticinensis a Provincia Germaniae disjungitur et cum Provincia Veneta conjungitur.

AD R. P. DOMINICUM PASI
PRAEPOSITUM PROVINCIAE VENETAE

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

Postquam R. P. Provincialis Germaniae cum unanimi voto suorum Consultorum absque ulla difficultate, imo libentissime, consensit ut Pagus Ticinensis (*Canton Ticino*) in Helvetia situs separaretur a territorio Provinciae Germaniae et adderetur Provinciae Venetae territorio, visum est rem tandem ad exitum adducere. Itaque in Domino decerno Pagum Ticinensem inde a die 1 Januarii sequentis anni 1911 censendum esse divisum a territorio Provinciae Germaniae et conjunctum cum territorio Provinciae Venetae, cum omnibus effectibus ex jure communi et nostro inde secuturis. Qua de re specialibus litteris etiam Praepositum Provinciae Germaniae certiorum reddo.

Minime autem dubito quin Veneti Sodales hanc cessionem grato animo et tanto libentius sint accepturi quanto ex illa uberiores fructus sperantur. Neque solummodo ex jure legitimi constituuntur fines Provinciarum, sed ex mandato obedientiae novus assignatur campus apostolicorum laborum.

Pagus enim Ticinensis campum in agro Dominico valde fertilem offert, ubi tenax in catholicis est amor fidei et religionis: deinde spem facit lectissimarum vocationum inter generosae indolis et robustarum virium adolescentes qui plagam illam incolunt; et tandem ea Helvetiorum pars est, quam olim clarissimus Mediolanensium Antistes, Carolus Borromaeus, sudoribus ipse suis irrigavit. Socii itaque Provinciae Venetae vestigia tanti Episcopi alacres ingredientur, et putent se ab illo veluti vocatos, cujus centesimam a decretis sacris honoribus commemorationem tertio redeuntem feliciter absolvere non possunt, quam ut populum Ticinensem excolendum suscipiant, primum transeunter et quasi excurrentes, postea

vero cum spe figendi ibidem aliquam sedem. His itaque auspiciis R.^{ae} V.^{ae} et Sodalibus Venetis amanter benedico, et me Sanctis Sacrificiis enixe commendo.

Romae, die festo S. Francisci Xaverii, 3 Decembris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

20.

8 Decembris, 1910.

Decretum unionis Dalmatiae cum Missione Croatiae et Italicae partis Dioecesis Tridentinae cum Provincia Veneta.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Majus Dei obsequium et uberiores fructus laborum nostrorum pro aeterna salute animarum prae oculis habentes, jam diu, cum erectionem Missionis Croatiae animo volveremus, Nobiscum considerabamus quantopere ad utrumque finem conduceret, si Provinciae Venetae campus laborum inter Italos Tridentinae Dioeceseos aperiretur, Dalmatia vero futurae Missioni Croatiae cederetur. Etenim experientia teste constabat Patres Austriacos propter linguae difficultates vix aliquid in Italica parte Dioecesis Tridentinae laborare posse, conditiones vero in Dalmatia et insulis adjacentibus pro Patribus Venetis in dies evadere difficiliore, non obstante indefesso zelo quo hactenus regiones illas excoluerunt. Hinc quoque factum est ut pauciores ex utraque regione juvenes nomen darent Societati, quamvis populus Italus Dioecesis Tridentinae non minus quam Croaticus Dalmatiae pietate sit conspicuus et Societati maxime addictus.

Cum igitur post constitutam, die 15 Augusti anni 1909, Missionem Croatiae, Pater Provincialis Austriae simul cum Superiore Missionis Croatiae, probantibus omnibus Consultoribus, supplices preces proposuissent ut, propter multiplices gravesque rationes, Dalmatia cum Missione Croatiae uniretur, ex altera vero parte Nobis

constaret Patres Venetos, propter graves etiam rationes, ardens fovere desiderium ut ipsis campus laborum apostolicorum inter Italos in Tridentina Dioecesi aperiatur, censuimus advenisse tempus opportunum ad consilium hoc executioni mandandum. Quo tamen res adhuc accuratius considerarentur, Praeposito Provinciae Venetae commisimus ut negotium cum suis Consultoribus aliisque Patribus peritis discuteret Nobisque omni cum libertate suam sententiam patefaceret. Qui postquam Nobis significaverat omnes Patres, intuitu majoris Dei gloriae, novam hanc territoriorum distributionem approbare, Patribus Assistentibus in eandem sententiam convenientibus, Praepositis utriusque Provinciae commendavimus ut ea quae ad negotii hujus executionem pertinerent prius inter se componerent aptasque solutiones nonnullarum quaestionum difficiliorum invenirent. Hunc in finem ambo Praepositi semel atque iterum Venetiis consilia sua contulerunt et, divina gratia adjuvante, eximia sua caritate ac sincero divinae gloriae studio effecerunt ut omnia maxima concordia brevi tempore essent ordinata. Itaque nihil jam restat nisi ut divino auxilio implorato decernamus, quemadmodum per hasce litteras decernimus, quae sequuntur:

1. Totum territorium Austriacum Dalmatiae cum insulis adjacentibus, hucusque ad Provinciam Venetam pertinens, attribuitur Missioni Croatiae: Provinciae Venetae vero attribuitur tota pars Italica Dioeceseos Tridentinae, id est decanatus Tridenti, Cisvifiani, Perginis, Levici, Burgi Ausugi, Strigni, Primerii, Fasciae, Vallis Flamonensium, Cimbriae, Avisii, Mediilongobardici, Taji, Clesii, Fundi, Maleti, Calavini, Roboreti, Villae Lagari, Alae, Murii, Arci, Ripae, Lomasi, Thioni, Condini, sicuti in elencho cleri Dioeceseos Tridentinae hoc anno 1910 inveniuntur; reliqui vero decanatus linguae Germanicae, qui in eodem elencho inveniuntur, Bulsani, Inniae, Caldarii, Lanae, Merani, Passiriae, Slandernarum, Valle Sarnorum, Clusinae, Castrirupti, remanent territorium Provinciae Austriacae. Secundum haec statuta, confinia utriusque Provinciae in 4 cartis geographicis linea rubro-nigra notanda curavimus, quarum duo exemplaria in archivio Romano asservabuntur, unum Praeposito Provinciae Venetae, alterum Praeposito Provinciae Austriae simul cum hoc Decreto transmittitur, utrumque in archiviis Provinciae pariter asservandum.

2. Potestate facta Sociis Provinciae Venetae, natione Croatis, oriundis ex Istria, Dalmatia, insulis, Herzegovina, Croatia, optandi

inter Provinciam Venetam et Missionem Croatiae, conceditur ut ii qui, re coram Domino perpensa, Missionem Croatiae optaverant, nec non ii qui rem iudicio Superiorum reliquerant, Missioni Croatiae adscribantur. Quare approbantur omnia quae hac de causa a Provincialibus Austriae et Venetae die 3 Septembris anno 1910 litteris communibus proposita fuerant; relicta iisdem Provincialibus plena libertate ut mutuo consensu Socios secundum necessitatem ad tempus alteri Provinciae applicent.

3. Facta divisione territoriorum, eo ipso omnes Domus cum bonis quae possident ad eam Provinciam transeunt cui territorium attributum est. Itaque Residentiae Ragusiana, Spalatensis, nec non Jadrensis, — *suspensa* quidem, at neque in foro ecclesiastico neque in foro civili *derelecta*, — cum suis bonis incorporantur Missioni Croatiae; bona vero in parte Italica Tridentinae Dioeceseos ad Societatem spectantia, futurae Domui Tridentinae Provinciae Venetae obveniunt. Ut vero Provincia Veneta in condenda Domo Tridentina juvetur, Missio Croatiae ipsi intra tempus determinatum summam aequam a Nobis approbandam solvet, de qua Praepositi utriusque Provinciae, rite perpenso statu temporali Domorum Dalmatiae et Tridentinae Dioeceseos, inter se convenient.

Quae hisce litteris, die festo Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis datis, decernimus, omnem suam vim ac firmitatem secundum leges nostras obtineant inde a die 1 Januarii anni 1911, festo Circumcisionis Domini Nostri Jesu Christi.

Dignetur Virgo Immaculata labores Patrum utriusque Provinciae in novis territoriis sub suam singularem tutelam suscipere, ut fructus quos expectamus uberrimos afferant ad Ecclesiae catholicae incrementum, animarum salutem et Dei ac Domini nostri maiorem gloriam et honorem.

Datum Romae, die festo Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, 8 Decembris, 1910.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

21.

8 Decembris, 1910.

Novae Regulae Communes Congregationum Marianarum in Domibus et Ecclesiis Societatis Jesu erectarum.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Auctoritate Nobis a Summo Pontifice Gregorio XIII Constitutione *Omnipotentis Dei* die 5 Decembris, 1584, collata, et a Sixto V, Clemente VIII, Gregorio XV, Benedicto XIV, Clemente XIII, Leone XII et Leone XIII extensa et confirmata, qua Congregationum sive Sodalitatum Marianarum regulas condere atque conditas pro rerum et temporum conditione immutare, corrigere et reformare valemus, regulas sequentes, ex regulis communibus quas Praedecessores Nostri P. Aquaviva, anno 1587, et P. Beckx, anno 1855, condiderunt, excerptas, et a Praedecessore Nostro P. Martin, anno 1905, statutas, nuper autem ad nova Sanctae Sedis Decreta et ad praesentium temporum conditionem diligenter exactas et a Nobis revisas, denuo approbamus atque sancimus, et eas, salva approbatione regularum pro certa personarum classe vel pro particulari regione a Praeposito Generali concessa vel concedenda, declaramus et decernimus esse regulas communes pro usu omnium Congregationum sive Sodalitatum Marianarum in Domibus et Ecclesiis Societatis Jesu erectarum.

In quorum fidem has litteras, manu Nostra subscriptas, sigillo Societatis nostrae muniri jussimus.

Romae, die festo Immaculae Conceptionis Beatae Virginis Mariae, 8 Decembris, 1910.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

REGULAE COMMUNES CONGREGATIONUM MARIANARUM
IN DOMIBUS ET ECCLESIIS SOCIETATIS JESU ERECTARUM

TITULUS PRIMUS

De fine et natura Congregationum Marianarum

1. Congregationes Marianae, a Societate Jesu institutae et a Sancta Sede approbatae, sunt associationes religiosas quae ordinantur ad fovendam in membris suis ardentissimam devotionem.

reverentiam et amorem filialem erga Beatam Virginem Mariam, et ope hujus devotionis et tam bonae Matris patrocinio ad reddendos fideles sub ipsius nomine congregatos bonos Christianos, qui sincere satagant se in suo quisque statu sanctificare, et enixe curent, quantum eorum conditio socialis permittit, ut salvent et sanctificent alios et defendant Jesu Christi Ecclesiam contra impiorum hominum impetus.

2. Facultas erigendi Congregationes Marianas in Domibus et Ecclesiis Societatis Jesu, aggregandi eas ad *Primam-Primariam* Romanam et communicandi illis Indulgentias et privilegia ipsi a Romanis Pontificibus concessa pertinet exclusive, juxta Constitutiones Apostolicas, ad A. R. Praepositum Generalem vel Vicarium Generalem ejusdem Societatis.

3. Quum Beatissima Virgo Maria harum Sodalitatum Patrona principalis sit. quemadmodum ex communi earum nomine patet, omnibus illis ut Patrona primaria agnoscenda est, cujus aliquod mysterium vel nomen pro titulo sumi debet. Attamen, si libet, huic titulo primario alius Patroni cujuspiam secundarii addi potest.

4. Quamvis Sodalitates Marianae pro omni classe fidelium institutae sint, convenit tamen cum constitutione earum organica et juvat ad fines earum efficacius obtinendos, ut instituantur aliae pro aliis personarum classibus quae aetate, statu vel conditione sunt diversae, ita nempe ut habeantur Sodalitates puerorum, juvenum, virorum, studentium, opificum, etc.

TITULUS SECUNDUS

De Exercitationibus communibus Congregationum Marianarum

5. Sodalitates Marianae suos conventus agere debent saltem semel in hebdomada, die et hora determinata in regulis suis vel a particulari consuetudine. Si nihil speciale obest, expedit ut conventus generalis Sodalitatis habeatur singulis diebus Dominicis; immo sine distinctione quovis die festo ex praecepto. Conventus ejusmodi non debent omitti diebus statutis nisi ob rationes omnino singulares, neque interrumpi mensibus aestivis, nisi ob absentiam Sodalium vel propter aliam causam quae ne conventus fiant illo tempore prohibeat.

6. Ordinarie exercitationes horum conventuum hae esse solent:
 Invocatio Spiritus Sancti per hymnum *Veni Creator*;

Lectio libri alicujus pii per decem vel quindecim minuta, dum Sodales congregantur;

Ubi mos est, renunciatio Sanctorum et diarii ecclesiastici pro singulis hebdomadis ex Calendario, quod sit ad communem usum vel ad proprium harum Congregationum approbatum;

Cantus Matutini aut Vesperarum Officii parvi Beatae Mariae Virginis, prout Congregatio convenit mane aut vespere. Substitui autem potest recitatio vel cantus etiam alterius cujuspiam Beatae Virginis Mariae Officii.

Exhortatio brevis a Directore habita de rebus ad profectum spiritualem Sodalium pertinentibus;

Finis imponetur per recitationem Litaniarum Lauretanarum, vel per aliquas preces ad Patronum secundarium Sodalitatis, vel alias quas consuetudo statuerit.

7. Praeter dictos conventus ordinarios, debent Sodalitates Marianae etiam alias exercitationes religiosas extraordinarias celebrare, quales sunt Communiones Generales, Exercitia Spiritualia S. Ignatii et Festa solemnia Patronorum cujusque propriorum.

8. Communio Generalis Sodalium celebrabitur semel in mense die fixo vel in Festo aliquo solemniori Domini Nostri Jesu Christi vel Beatissimae Virginis Mariae, si non sint rationes speciales pro alio die.

Haec exercitatio potest reduci ad Missam cum preparatione ad Communionem et gratiarum actione et, si ita fert usus, lectionem diarii ecclesiastici pro sequenti hebdomada, cantum antiphonae *Salve Regina*, vel alias breves preces in laudem Beatissimae Virginis Mariae.

9. Exercitia Spiritualia fient quotannis per aliquot dies et terminabuntur Communionem Generali. Director cujusque Sodalitatis, juxta circumstantias notatu dignas, assignabit tempus quando Exercitia celebrabuntur, durationem eorum et horarium. Nihilominus prae oculis haberi debet ordinarie Quadragesimale tempus esse optimum. Maxime fructuosus sane modus Exercitia Spiritualia faciendi est seorsim a mundo et ab amicis vacare iis quae clausa dicuntur. Quod si fieri nequeat, neque etiam totus dies ipsi dari possit, juvat ut sex dies durent, cum duobus saltem secessibus quotidie, mane uno, altero vespere vel noctu, distributis inter principalia exercitia lectionis spiritualis, meditationum, exhortationum, Missae et Rosarii.

10. Sodalitatibus celebranda sunt quotannis cum religiosa aliqua solemnitate Festa sua titularia. Bene esset, ad maiorem laudem et gloriam Beatissimae Virginis Mariae, Patronae principalis, praemittere ejus Festo novendiales preces vel devotum etiam triduum. In Congregationibus quarum Patronus secundarius est S. Aloysius, et etiam in aliis, solet Sanctus Juvenis pia praxi Sex Dominicarum honorari.

11. Fiant haec Festa solemniter, et in genere omnes actus publici ea pompa celebrentur quam facultates facile permittant, quaeque conveniat cum Sodalium conditione sociali, semper vitando vanam ostentationem, quae, tantum abest ut finem Sodalitatis proprium promoveat, ut potius multum eam in spiritu debilitet.

TITULUS TERTIUS

De Sectionibus et Academiis

12. Quum Sodalitates Marianae id intendant ut maximam quam possunt sanctitatem Sodalibus suis procurent et ut ad multos alios influxum suum salutarem extendant ad animarum bonum, necesse est ut satagant fovere variis modis pietatem in Sodalibus et inducere illos ad exercenda opera caritatis erga proximum. Haec opera erunt potissimum Doctrinae Christianae instructio, visitationes aegrotorum in hospitalibus et eorum qui in carceribus detinentur — quibus operibus magno zelo sese dedicarunt antiquae Congregationes — vel alia similia, prout necessitates temporis moderni in variis locis requirent.

13. His operibus bene exercendis conveniet, si numerus et qualitas Sodalium id permittit, sectiones particulares effingere et distribuere, cum forma et vita propria, quamvis semper subordinatas auctoritati quae Congregationem gubernat.

14. Est etiam valde conforme primitivis Congregationum Marianarum institutis ut sint in iis, praesertim si ex studentibus constant, una vel plures Academiae in quibus juvenes se exercent in laboribus scientificis, litterariis, artisticis vel oeconomicis, ad maiorem in suis cujusque studiis vel professione profectum et ad acquirendam, sub directione personarum competentium, rectam judicandi normam in quaestionibus quae sunt cum fide et cum moribus catholicis connexae.

TITULUS QUARTUS

De Gubernatione Congregationum Marianarum

15. Congregationum Marianarum erectarum in quibuscumque Domibus vel Ecclesiis Societatis Jesu gubernatio suprema pertinet ad A. R. Praepositum Generalem vel Vicarium Generalem ejusdem Societatis, juxta Constitutionem *Omnipotentis Dei* Gregorii XIII, confirmatam et ampliatam aliis deinde Constitutionibus Apostolicis. Hujus auctoritatis vi, A. R. Pater Generalis potest facere et edere statuta, constitutiones et decreta pro Congregationum directione, examinare et approbare illa quae alii, ipso jubente, fecerint, et moderari, corrigere vel de novo facere illa, quandocumque judicaverit expedire.

16. Juxta Constitutionem Benedicti XIV *Laudabile Romanorum Pontificum*. Directores particulares, a Praeposito Generali in Domibus vel Ecclesiis Societatis Jesu constituti, plena facultate gaudent in omnibus quae pertinent ad regimen, gubernium et administrationem, tam spiritualement quam temporalem. suarum Sodalitatum, ita ut possint — modo praesentia statuta generalia non tangerant — illas regulas, statuta et decreta particularia statuere quae in prudentia sua crediderint opportuna, sicut etiam quae statuerint variare et penitus mutare, quin sit necessarium in ullo casu sententiam vel consensum Sodalium obtinere vel petere.

17. Facultas constituendi Directores Congregationum, expressa dispositione A. R. P. Praepositi Generalis, collata est Praepositis Provincialibus et Missionum Superioribus. Superiores Locales Societatis gaudent erga Sodalitates in suis Domibus vel Ecclesiis erectas eisdem facultatibus quibus ipsi Directores, quorum in locum praeterea possunt ob justas rationes alios ad tempus subdelegare.

18. Ad adjuvandum Patrem Directorem in gubernio et administratione Sodalitatis existit coetus Sodalium, ordinarie constans Praefecto, duobus Assistentibus, Secretario, sex vel pluribus Consultoribus. Instructore Candidatorum et Depositario. Hi vocantur Officiales Majores et soli constituunt Consilium gubernii. Quando circumstantiae id suadent, Director instituet Vice-Officiales, Vice-Secretarium, Vice-Instructorem, Vice-Depositarium, vel alios prorsus novos, et potest dare etiam Sodalibus qui haec officia gerunt Officialium Majorum qualitatem.

19. Officiales Minores, quales sunt Sacristani, Punctatores, Bibliothecarii et Lectores, muneribus variis funguntur pure executivis, quamvis aliqua eorum magni momenti practici sint. Haec officia constituuntur majori vel minori numero secundum cujusque Congregationis necessitatem.

20. Nominatio Officialium Minorum a libera Patris Directoris electione pendebit. Quoad membra Consilii vel Officiales Majores, in Congregationibus in quibus non solent etiam illi a Directore libere designari, et propter graves rationes non videtur convenire ut hujusmodi mos introducatur, eligentur majori suffragiorum numero a Sodalibus ex ternis a Directore separatim pro unoquoque officio formati. In Congregationibus quae prima vice instituuntur, una vel altera praxis assumetur prout prudentia suaserit, attentis circumstantiis, ad majorem Congregationis prosperitatem. Relinquitur tamen liberum etiam alio modo uti Officiales tum Majores tum Minores eligendi, si quando, attentis circumstantiis et Congregationis Marianae fine, alius tandem praeferendus videatur.

21. Officia renovari solent semel in anno, tempore in regulis vel in consuetudine particulari statuto. Officiis extra hoc tempus vacantibus eodem modo ac supra providebitur.

22. Officiales Consilii, sicut etiam Officiales Minores, suis quisque facultatibus gaudent eo gradu iisque conditionibus quibus Director eas ipsis communicaverit. Cujus auctoritati manent subjecti, tam individue quam collective, in munerum suorum exercitio.

TITULUS QUINTUS

De Admissionem et Exclusionem Sodalium

23. Quicumque cupit Congregationem Marianam ingredi, petitionem suam ad Directorem dirigit. Qui solus habet auctoritatem admittendi. Ad petendam admissionem suam utetur, si potest, ope alicujus Sodalitis qui ipsum proponat. Candidatus debet esse praesertim moribus irreprehensibilis, eas conditiones habere aetatis, status, professionis, etc., quae in Sodalitate quam petit requiruntur, et firmiter statuere fideliter se adimpleturum esse regulas.

24. Admissionem definitivam praecedet tempus probationis, quod non minus durabit quam duos menses. Quo tempore Candidatus obligatus erit ad implenda omnia prorsus officia quae Sodalitas membris suis imponit. Qui ex alia Congregatione venit potest statim

admitti, si litteras patentes praebebat a Directore Sodalitatis unde venit signatas, in quibus testimonium fertur morum ipsius bonorum et ordinariae praesentiae in exercitationibus illius Sodalitatis. Qui non venit directe ab alia Sodalitate, quamvis antea Sodalis fuerit, probationem subibit magis vel minus longam iudicio Directoris.

25. Admissio sollemnis novorum Sodalium fiet bis vel saepius in anno, in Festis titularibus Sodalitatis vel in aliis Festis principalibus Beatissimae Virginis.

26. Quando appropinquat tempus admissionis sollemnis Candidatorum, Director proponat Consilio nomina eorum qui, ipsius iudicio, possent admitti, et jubeat Officiales Consilii candide sententiam suam proferre et opponere quae forte adsunt contra admissionem propositam. Attentis observationibus a Consilio factis, Director, prout expedire judicaverit, de unoquoque decernet utrum sit inter Sodales admittendus an diuturniori tempore probandus an a Sodalitate penitus excludendus.

27. Sollemnis receptio Sodalium celebrabitur in plena Sodalitate, caeremoniae ipsi prope Directorem recipientem immediate adstantibus Praefecto, Secretario et Instructore.

Novi Sodales ad altare procedent quando a Secretario vocabuntur et genibus flexis Actum Consecrationis Beatissimae Virginis recitabunt, unum ex sequentibus:

ACTUS CONSECRATIONIS S. JOANNIS BERCHMANS

Sancta Maria, Mater Dei et Virgo, ego, N. N., te eligo hodie in Dominam, Patronam et Advocatam meam, et firmiter statuo et propono me nunquam te derelicturum, neque unquam contra te dicturum quidquam vel facturum neque permissurum unquam ut ab aliis quidquam contra tuum honorem fiat. Recipe me igitur, adjuro te, in servum tuum perpetuum, assistas mihi in omnibus actionibus meis, neque derelinquas me in hora mortis meae. Amen.

ACTUS CONSECRATIONIS S. FRANCISCI SALESII

Sanctissima Virgo et Mater Dei Maria, ego N. N., licet qui tibi serviam indignissimus, motus tamen tua admirabili pietate et impulsus tibi serviendi desiderio, eligo te hodie coram Angelo meo tutelari et curia coelesti universa in Dominam, Advocatam et Matrem, firmiterque propono me tibi semper in posterum famulaturum, et quantum in me erit curaturum ut ab omnibus tibi fideliter serviatur. Te igitur, piissima Mater, per Jesu Christi sanguinem pro me sparsum oro atque obsecro, ut me in clientum

tuorum numerum atque in servum perpetuum recipere digneris. Adsis mihi in omnibus actionibus meis, gratiamque impetres ut ita me verbo, opere et cogitatione geram ut nunquam nec tuos nec sanctissimi Filii tui oculos offendam. Recorderis mei nec deseras me in hora mortis. Amen.

Deinde Pater Director, vel alius Sacerdos ab eo delegatus, imponet illis numisma Congregationis cum formula consueta, et eos declarabit admissos esse, dicens:

FORMULA ADMISSIONIS

Ego, ex auctoritate mihi legitime collata, vos in Sodalitatem Beatissimae Virginis (*tituli primarii*) et (*tituli secundarii*) recipio atque omnium Indulgentiarum *Primae-Primariae* Romanae et nostrae concessarum participes officio. Et nunc quidem nomina vestra referentur in album Congregationis; in aeternum vero scripta sint in coelis.

Formula testimonii receptionis haec est:

FORMULA TESTIMONII RECEPTIONIS

Hoc nostrarum litterarum testimonio constare volumus dilectum in Christo fratrem.... die.... anno...., in Sodalem Congregationis (*genus personarum*) sub titulo (*primario*) et (*secundario*) fuisse cooptatum, ut propterea omnes Indulgentias, favores, gratias ac privilegia quibus Sodales alii jam confirmati fruuntur, obtinere possit et valeat, et cum ex hac vita migraverit, omnibus quae defunctis Sodalibus adhiberi solent suffragiis ab hac nostra juvari debeat.

Datum ex eadem Deiparae Virginis Congregatione die et anno quibus supra.

Director

Praefectus

A Secretis

Inscriptio nominum novorum Sodalium in libro Congregationis nunquam omittatur.

28. Director Sodalitatis potest in casibus particularibus a formalitatibus praescriptis pro admissione dispensare. Est enim in rigore sufficiens ad validitatem ejus ut tam ille qui habet potestatem admittendi quam ille qui est admittendus manifestent formalem suam voluntatem aliquo signo externo.

29. In Sodalitatem unius classis vel conditionis personarum nequit quisquam alterius classis vel conditionis admitti, nisi Director aliter justa de causa judicaverit.

30. Sodales semel rite admissi in Sodalitatem aliquam semper ejusdem membra remanent, nisi sponte eam deserant aut indigni dimittantur.

31. Excludetur a Sodalitate quicumque Sodalıs vel Candidatus notabiliter defecerit sive in officiis generalibus boni Christiani sive in particularibus quae in regulis imponuntur. Exclusio semper decernetur a Directore, qui praevis consulet Consilium in casibus specialis difficultatis.

TITULUS SEXTUS

De Officiis communibus omnium Sodalium

32. Quamquam regulae Sodalitatis non obligant ex sese sub reatu peccati, sive mortalis sive venialis, sed relinquunt in unaquaque materia eundem gradum obligationis quae existit lege divina vel ecclesiastica; nihilominus oportet ut Sodales dictas regulas magni aestiment, et nitantur cum exactissima fidelitate implere, quandoquidem eas voluntarie acceperunt die in Sodalitatem ingressus et in iis inveniuntur media necessaria et efficacia ad obtinendum finem Sodalitatis.

33. Bonus Sodalıs debet praesertim esse Christianus exemplaris, fidem suam et vitam conformando perfecte cum fide et moribus quas sancta catholica Ecclesia docet, laudando quod illa laudat, reprobando quod illa reprobat, sentiendo in omni re cum illa, neque unquam erubescendo agere in vita privata et publica tanquam filius fidelis et obediens Matris adeo sanctae.

34. Curent Sodales diligentissime illa exercitia pietatis explere quae sunt maxime necessaria ad vitam ferventem. Quotidie mane, simul ac surrexerint a lecto, breviter actus fidei, spei et caritatis eliciant, gratias agant divinae Majestati pro beneficiis acceptis, offerant labores suos Domino, cum intentione lucrandi omnes quas toto illo die possunt Indulgentias, et invocent Beatissimam Virginem Mariam recitando saltem ter Salutationem Angelicam. Consecrent saltem quartam partem horae orationi mentali. Adsint, si possunt, adorabili Sacrificio Missae. Recitent sanctissimum Rosarium vel Officium aliquod Beatae Virginis Mariae. Vespere, antequam cubitum eant, examinent diligenter conscientiam et eliciant actum ferventem contritionis pro peccatis totius vitae et praesertim pro peccatis illo die commissis.

35. Vitent diligenter omnem amicitiam vel conversationem non necessariam cum personis malis vel suspectis. Custodiant se a lectionibus et spectaculis indecentibus. Et generatim fugiant omnes occasiones quae praebeant periculum animabus suis vel possint esse scandalo vel malae aedificationi proximis.

36. Quantum poterit, habeat Sodalis suum quisque Confessarium stabilem, virum pium, doctum et prudentem. Cui aperiat cum plena sinceritate statum conscientiae suae et a quo permittat se formari et dirigi in omni re quae ad vitam spiritualem pertinet.

37. Antequam numisma quispiam recipiat, faciat Candidatus Generalem peccatorum suorum Confessionem, nisi Confessarius aliud iudicet expedire. Postea vero ne solis Communionibus Generalibus regula praescriptis sit contentus, sed ad sancta Sacramenta accedat ea quam Confessarius ipsi suaserit frequentia.

38. Optimum etiam omnibus consilium a Summo Pontifice Benedicto XIV datur ut semel vel bis singulis annis generaliter, ab ultima inchoando, confiteantur. Hoc autem facillime fiet tempore Exercitiorum Spiritualium, vel Recollectionis menstruae, vel ad finem anni.

39. Invitationem ad frequentem ac quotidianam Communionem omnibus fidelibus a Sancta Sede factam sibi speciali ratione directam existiment. ideoque enixe commendatur omnibus et singulis Sodalibus ut non iis tantum diebus Eucharistico Pane se reficiant quibus Indulgentiam plenariam lucrari ut Sodales possunt: sed etiam nitatur unusquisque pium illum ac salutarem usum, a Christo Domino et a catholica Ecclesia optatissimum, sequi ad Sacram Mensam frequenter ac quotidie accedendi.

40. Sanctissima Virgo Maria est Patrona principalis Sodalitatum Marianarum: hinc Sodales erga eam profiteantur oportet valde particularem devotionem. nitantur eximias ejus virtutes imitari. omnem fiduciam in ipsa reponant, et se stimulent mutuo ad amandam ipsam et ad serviendum ipsi cum pietate filiali.

41. Omnes quam maxime curent ut frequentent tempore ipso praescripto conventus generales Sodalitatis, tum ordinarios tum extraordinarios. Praesentia indicatur variis modis secundum uniuscujusque Congregationis consuetudinem. Inter eos qui maxime commendantur schedularum usus est, quas quisque cum suo nomine tradit Officialibus ad hoc destinatis. Sodalis qui non poterit alicui conventui adesse, verbo vel scripto Patri Directori quam-

primum absentiae suae causam deferre debet, cujus erit judicare sitne legitima causa allegata.

42. Quum conveniat spiritui Sodalitatis, ut dictum est in Titulo tertio, ut instituantur particulares Sectiones, ordinatae ad magis fovendam in Sodalibus ipsis pietatem, et ad exercendum zelum et caritatem Christianam, valde exoptandum est ut omnes Sodales active se occupent in una ex istis Sectionibus. et etiam expediet reddere hoc obligatorium, ubi circumstantiae id permittunt. Obligatio qua quisque tenetur, juxta studia vel professionem suam, adesse Academiis, si quae in Sodalitate existunt. pendebit ex particularibus regulis cujusque Sodalitatis.

43. Curent omnes quantum possunt exercere zelum suum etiam privatim in operibus misericordiae, spiritualibus et corporalibus. et praesertim alliciendo ad Sodalitatem eos quos videant aptos ad illam; ita enim quisque Sodalitis fiet verus apostolus gloriae divinae et sanctissimae suae Matris.

44. In omnibus quae pertinent ad vitam Sodalitatis, obediant cum prompta et submissa voluntate jussis et consiliis Patris Directoris. Item debito honore et obedientia utantur erga Praefectum et reliquos Officiales Consilii. etiam erga Officiales Minores. in rebus quae ad cujusque munus pertinent.

45. Fraterno amore et caritate christiana inter se tractent et saepe orent Deum Dominum nostrum pro necessitatibus Sodalitatis et Sodalium. praesertim infirmorum. Quando quispiam eorum ad vitam aeternam transierit, prosequantur qui possunt cadaver ejus ad sepulturam et omnes privatim suffragia ad requiem aeternam animae ejus procurandam offerant. Praeterea in communi recitabunt pro eo Officium Defunctorum vel alias preces. et Missam celebrandam curabunt, ut applicetur defuncto Indulgentia altaris privilegiati.

46. Contribuat unusquisque ad expensas Sodalitatis aut elemosynam spontaneam quam sua cuique fortuna permittet. aut summam fixam. parvam tamen. quae consuetudine determinata fuerit.

47. Qui a loco Sodalitatis ad tempus vel semper abfuturus est. certiores faciat Patrem Directorem. qui litteras patentes. si necesse est. ei mittet. ab ipso et a Praefecto signatas. quae fidem faciant ipsum esse Sodalem et dignum qui ut talis in alias Sodalitates admittatur. Sciant autem Sodales omnes per annum aut tempus diuturnius a loco Sodalitatis absentes atque alibi unde conventibus

adesse nequeunt domicilium figentes, ad Indulgentias acquirendas teneri Sodalitatem loco novi domicilii existentem suoque statui convenientem ingredi, nisi contradicat Director hujus Sodalitatis aut aliud adsit legitimum impedimentum, de quo prioris Sodalitatis Director judicabit. Scribant interdum absentes ad Directorem vel Praefectum; curent observare, quantum per circumstantias licebit, pias Sodalitatis exercitationes et cum exacta fidelitate, ubicunque erunt, eam vitam Christianam et ferventem agant quae bonos Sodales Marianos decet.

TITULUS SEPTIMUS

De Officialibus Majoribus sive Consilii

48. Officiales Majores Consilii, sicut reliquos Sodales praecedunt dignitate, etiam debent tanto superare eos exercitio virtutum et exacta regularum observantia quanto altius erit officium ipsis creditum.

49. Curent diligentissime officia muneris sui adimplere, et recurrant ad Patrem Directorem quoties necesse erit ad rationem administrationis ipsi dandam, ad consultandum eum de dubiis et difficultatibus occurrentibus, ad novas ab eo instructiones recipiendas, et sic ad efficiendos sese, sicut debent, auctoritatis ejus in Sodalitate gubernanda auxiliares fideles.

50. Intersint voce et suffragio conventibus a Patre Directore vel, eo jubente, a Praefecto indictis. Ubi eae censebuntur decisiones Consilii et ut tales promulgabuntur quae absoluta majoritate votorum Consilii factae et a Directore approbatae et rite publicatae fuerint. Sine cujus consensu nulla resolutio, etiam acceptata unanimiter, valida censi debet.

51. Patefaciant clare et candide sententiam suam de quaestionibus quae tractabuntur in Consilio. Nunquam praetendant suam sententiam imponere, neve moveantur suo proprio affectu vel utilitate personali. sed attendant exclusive ad majorem Dei gloriam et spirituale Sodalitatis emolumentum.

52. Quando venit ipsis in mentem proponere Consilio aliquid quod possit gravem difficultatem praebere, praevis in particulari exponant illud Patri Directori, qui decidet juxta suam prudentiam utrum conveniat ut illud proponatur et discutatur, necne.

53. Praefectus est auctoritate primus Officialium et quasi brachium dextrum Patris Directoris. Una cum hoc praesidet conventibus, et intervenit, rite ipsi subordinatus, in omni re ad gubernationem Sodalitatis pertinente, et praesertim in admissione et exclusionem Sodalium.

54. Assistentes Primus et Secundus adjuvant Praefectum in officio suo adimplendo, consilium et immediatam cooperationem ipsi praebendo. Si Praefectus abest, vices ipsius implebit Primus Assistens; hoc vero etiam absente, Secundus Assistens.

55. Secretario incumbit acta sessionum Consilii exarare, generale diarium Sodalitatis curare, scribere et subscribere tum diplomata inscriptionis Sodalium tum alia diplomata, litteras patentes, litteras, notitias et alia documenta officialia. In omni huiusmodi re aget ex sententia Directoris et Praefecti. Acta Consilii, diarium Sodalitatis generale et inscriptiones Sodalium prostare debent in tribus libris diversis, qui non debent in ulla Sodalitate deesse.

56. Membra Consilii, ut nomen eorum indicat, personam gerunt Consultorum non tantum in conventibus Consilii, quibus adsunt cum suffragio deliberativo, sed etiam privatim, quando vocantur a Directore vel a Praefecto. Ut tutum consilium praebeant, curent quantum possunt cognoscere Sodales et rescire res ad Sodalitatem pertinentes, et, quum ad ipsos praecipuo quodam modo referatur, habeant in omni occasione prae oculis praesentissimum id quod supra de Officialibus in genere dictum est, de partium studio vitando et de recta intentione qua debent sententiam suam proferre.

57. Instructor Candidatorum munus habet dirigendi Candidatos eosque instruendi in usibus et spiritu Sodalitatis per tempus probationis quod praecedit receptionem in Sodalitatem. Communicet cum Patre Directore quod observaverit de modo procedendi Candidatorum in Sodalitate et extra eam, ut possit Director cum meliori cognitione causae receptionem finalem concedere, differre, vel negare.

58. Depositarius colligit eleemosynas vel contributiones fixas Sodalium et benefactorum, ordinarie in sua custodia tenet pecuniam Sodalitatis, et praevio jussu Directoris vel Praefecti solvit Sodalitatis expensas. Observet maximam claritatem et diligentiam in libris et documentis sui officii et agat in omni sua administratione ut fidelis procurator parvi thesauri Sanctissimae Virginis ipsi concediti.

TITULUS OCTAVUS

De Officialibus Minoribus

59. Officiales Minores, sicut Majores, debent insignes esse pietate et Sodalitatis amore, cum vivo zelo munere suo fungi et visitare Directorem magis vel minus frequenter prout exigit cujusque officii natura.

60. Sodalitas habebit saltem duos Sacristanos, quorum officium erit convenienter disponere Sacellum pro conventibus Sodalium et quae necessaria erunt ad servitium Sodalitatis in exercitationibus suis vel in functionibus religiosis procurare.

61. Etiam omnino necessarium est ut duo vel plures Punctatores sint. Hi habebunt librum convenienter dispositum cum nominibus omnium Sodalium et Candidatorum, in quo notent unoquoque die cujusque praesentiam vel causas absentiae a Directore recognitas.

62. Lector curam habet lectionis spiritualis quae solet in exercitationibus Sodalitatis fieri. sicut etiam, si usus fert, renuntiationis Sanctorum et diarii ecclesiastici hebdomadarii.

63. Bibliothecae cura dabitur uni vel pluribus Bibliothecariis, qui praebebunt Sodalibus, diebus et horis indicatis, catalogum operum quae possidet Sodalitas, tradent opera petita et restituent suo loco quae redduntur.

64. Quum Director et Praefectus nequeant frequenter Sodales infirmos visitare, necesse erit nominare Visitatores, inter maxime zelosos et prudentes, qui cooperationem suam in officio tam pio praestent. Nitantur Visitatores facere visitationes suas infirmis jucundas et procurare illis conversatione sua spirituali, adjumentum et consolationem. Tum ipsi pro illis orent tum curent ut idem in Sodalitate fiat quum ingravescit morbus: et in hoc casu certiores statim faciant Directorem ut infirmus tempestive possit sanctis Sacramentis muniri.

65. Officia tum majora tum minora consignata his statutis sunt communia omnibus Sodalitatibus. Alia quae propter necessitatem particularem constituentur in aliquibus ex illis statuentur quoad naturam, praerogativas et munera a Directore cujusque Sodalitatis, ad quem solum pertinet jus illa instituendi.

TITULUS NONUS

De Congregationum Marianarum inter se Communicatione

66. Ad fines sive uniuscujusque Congregationis proprios sive plurium ejusdem classis sive tandem omnium omnino facilius et certius consequendos, laudandi sunt Congressus Sodalitatum Marianarum qui tum ex Directoribus tum ex Sodalibus, praesertim ex eadem regione, congregantur. Hi Congressus deliberationes suas omnemque apparatus ad hoc dirigere debent ut profectus animorum et solida pietas quaeratur, ut pecunia non ad solum splendorem Festi expendatur, ut omnia tendant ad practicos et permanentes effectus consequendos.

67. Laudandus etiam est usus sive faciendi publici juris sive legendi ephemerides Sodalitatum communes quae de rebus Sodalitatum tractant et spiritum earum in legentibus foveant.

68. Juvat etiam ad majorem Dei gloriam et Beatissimae Matris nostrae honorem ut, ubi fieri potest, Sodalitates tum ejusdem classis tum ejusdem regionis confoederationem inter se constituent permanentem, Consilio quodam communi constituto.

TITULUS DECIMUS

De Regulis Localibus

69. Ex dispositione A. R. P. Anderledy, aliae regulae, si qua a supradictis parum diversa desideretur, soli A. R. P. Generali proponi possunt. Locales vero regulae quae supradictis forte addentur ipsis ne sint contrariae et, si stabiles esse debent, Provinciali vel Superiori Missionis approbandae subjiciantur.

22.

27 Decembris, 1910.

Epistola ad Patres et Fratres Missionis Croatiae.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

P. XTI.

Quod jam dudum in votis habueram, Patres Reverendi et Fratres in Xto. carissimi. contemplans laborum vestrorum sudores difficultatesque multiplices novellae Missionis vestrae, ut vos scilicet omnes coram per litteras alloquerer, id nunc praestare maxime

opportunum esse duco, cum, Deo adjuvante, Missio vestra novum per conjunctionem cum Dalmatia ac jucundum incrementum acceperit.

Atque prae omnibus velim ut Deo Optimo Maximo mecum gratias persolvatis intimas pro immensa sua liberalitate et bonitate in vos exercita. Ipse enim est qui suavi sua providentia novo huic operi anno praeterito opportunum concessit initium. Ipse per decursum anni exeuntis illud opus, non obstantibus difficultatibus internis aequae ac exteris, benigne et constanter promovit. Ipse praecipuas quasdam Domos contra inimicos potenti suo brachio protexit, tirocinium ad formandam novam scholam Societatis erexit, favore carissimo nobis RR^{mos} et Ill^{mos} Praesules cum Sacerdotibus et populo adstrinxit et — quod ante abhinc annum vix sperari potuit — ultimo tempore Missioni Croatiae, terminis dilatatis, novam aptamque operariorum manum adduxit. Quae si omnia consideramus, est profecto cur providentissimi Dei consilium et auxilium animo gratissimo celebremus.

Sed praeter Dei gratiam, humana quoque industria, et imprimis utriusque Provinciae, Austriae nimirum ac Venetae, Praepositi, insignem plane locum in grata memoria vestra semper velim retineant.

Singulari hic quoque laude efferam oportet spiritum abnegationis et sacrificii, spiritum zeli purissimi et amoris erga Societatem insignis, quo Sodales Provinciae Venetae in tractandis et perficiendis unionis negotiis excellere satagebant, quippe qui, proprii commodi immemores, liberalique omnino animo, quasi in messem vobis reliquerint quod ipsi in sudore vultus sui seminaverant. Quare aequum et justum esse videtur ut hos quoque speciali gratitudine et caritate prosequamini.

Rebus itaque in hodiernum statum adductis, vestrum est, Patres Reverendi et Fratres in Christo carissimi, memores divinorum humanorumque beneficiorum, quoad fieri poterit opera et virtute efficere ut Missio Croatiae, intimae unionis vinculo cum Provincia Austriae juncta, in dies magis magisque vivat, crescat, floreat numero et spiritu virorum sanctorum et solidorum operum apostolicorum ex mente Instituti nostri. Quo in sancto officio rite implendo, ut luminis aliquid atque animi solatii vobis afferam, tria media, praeter reliqua Societatis adminicula, praesertim commendanda esse putavi: animi nimirum magnitudinem cum fiducia conjunctam, pru-

dentiam religiosam in agendo, tandem orationis et Instituti nostri studium.

Primum itaque corda vestra dilatentur et animi fiducia magna erigantur oportet, seposito omni timore, depressione, pusillanimitate, qui affectus, utpote vitae religiosae et apostolicae adeo nocivi, non solum nullum habeant fundamentum in animis vestris, sed potius sanctae laetitiae et generosae fortitudini locum cedant ad proelianda proelia Domini. Ac re quidem vera, quid unquam magni sine fiducia aut bene coeptum aut feliciter absolutum videmus? Non est cur plura manifestae huic rei demonstrandae afferam argumenta; unum sufficiat loco plurimum, exemplum vobis in memoriam revocasse S. Petri Apostoli, qui a Domino nostro invitatus ut per fluctus maris ad se veniret, cum fiducia quidem mare ingressus super aquam ambulavit, videns vero ventum validum timuit et mergi coepit. Vos quoque, Patres Fratresque in Christo carissimi, a Domino nostro Jesu Christo vocati estis ad opus, licet difficile, at simul etiam nobile sane et excellens, ad ministerium Societati nostrae maxime proprium in Missione Croatiae obeundum. Agitur enim de juvando populo optimo et numerosissimo — octies fere centenorum millium hominum — qui a vobis auxilium sperat in necessitatibus suis spiritualibus. Agitur de roboranda et propaganda fide catholica, de dilatando regno Christi et prosperitate Ecclesiae promovenda in regione ab omnibus Christi hostibus acerrimis simul invasa. Et cum a juventutis formatione plurimum pendeat, vobisque jam in una Archidioecesi haec pars gentis vestrae pretiosissima, studiosa scilicet litterarum juvenus et flos cleri saecularis, commissa sit, ardentissimo desiderio id agere debetis ut, quo graviori ibidem Ecclesia premitur angustia, eo majori eidem sit solatio vester labor assiduus et multiplex in fingendis juvenum cordibus et mentibus, qui et ipsi postea evadant sequaces Christi fideles et, si Domino placuerit, operarii validi ad praedicandas fidei veritates tuendamque morum disciplinam in populo.

Nec quidquam dubito quin, hunc finem tam sublimem prae oculis habentes, omnes persuadeatis vobis ad eum obtinendum nullis parcendum esse viribus ac laboribus, nullis sacrificiis et sudoribus. Quae firma animi persuasio ne tunc quidem vos ut dignos Christi apostolos deseret, si sanctis conatibus vestris interdum non videantur respondere effectus. Sunt enim res saepe divina ex voluntate ita ordinatae, ut quod hi in lacrimis seminaverint, id alii cum

gaudio metant. Nihilo tamen secius, si istud acciderit, divina Bonitas labores vestros pretiosissimis remunerabitur praemiis interni gaudii et solatii, tranquillitatis et pacis filiorum Dei hic in terra et merce copiosa in coelis.

Itaque nunquam animo concidendum, esto fluctibus jactetur cymba Missionis vestrae, esto nox ingruat ac potestas tenebrarum, sed semper laborandum erit et confidendum constanter. Nam illucscet iterum dies, et Jesus, qui omni tempore socios suos laborantes intuetur, iterum prope vobis aderit dicens: *Habete fiduciam! ego sum: nolite timere!* ¹ inflatumque mare increpans. feros ejus fluctus divino suo imperio mitigabit et cessabit ventus et fiet tranquillitas magna. Clametis utique mediis in procellis et oretis: *Domine, salva nos!* ², at simul firmiter credatis Jesum vos haud dubie sicut Petrum adjuturum esse, ut opus vobis concreditum perficiatis et cum multis aliis ad Jesum feliciter perveniatis.

Alterum meorum propositorum, quod, ratione habita novae et admodum difficilis rerum tam religiosarum quam politicarum conditionis, magnopere vobis commendatum velim. est *prudencia religiosa*. Haec virtus non solum Superioribus sed etiam subditis ad officia et munera Societatis cum fructu et utilitate obeunda maxime necessaria est, ut jam Sanctus Pater Noster in formula Julio III proposita monebat cum assereret *revera Institutum omnino humiles et prudentes in Christo viros exigere*. Quare vobis peculiari modo illud divini Salvatoris dictum esse censeatis: *Estate prudentes sicut serpentes et simplices sicut columbae* ³. Prudentia enim non tantum pericula et noxas, quibus undique circumdati estis, praecavebitis, sed emolumenta quoque apostolatus vestri providebitis; in simplicitate vero, quae vos Deo et hominibus amabiles reddet, merita et fructus laborum vestrorum a divina obtinebitis liberalitate, cum Deus humiles et simplices respiciat, superbos vero disperdat. Atque ut ad particularia quaedam descendam, ad veram prudentiam pertinere memineritis ut Nostri omnes verbo et opere pro viribus promoveant concordiam et pacem cum clero saeculari et religiosis aliorum Ordinum, Superiores vero praesertim Episcopis tanquam Apostolorum successoribus debitam exhibeant re-

¹ Mt. 14. 27.

² Mt. 8. 25.

³ Mt. 10. 16.

verentiam et legitimum obsequium, bonas cum ipsis habeant fo-
veantque relationes.

Nec tamen ulla ratione, qua prudentes religiosi et Socii Jesu, vos negotiis saecularibus et litibus partium inter se ob res quas-
cumque dissidentium immisceatis necesse est, sed, majorem Dei
laudem animarumque salutem semper prae oculis habentes, potius
serio adlaboretis ut imprimis ipsi per bonum exemplum mutuae
caritatis et pacis, per enixas preces ad Sacratissimum Cor Jesu,
quod in Litanis praedicatur pax et reconciliatio nostra, per solidos
denique labores in vinea Domini ad conciliandos animos quamplu-
rimum conferatis.

Prorsus vero Vobis omnibus abstinendum est a falso illo natio-
nalisimi spiritu, qui legitimos limites servare nescit, moderationis,
justitiae, caritatis christianae est expers, multorum malorum exi-
stit causa et tot bonorum operum est impedimentum, sed sitis po-
tius amantissimi fratres in Christo, filii concordēs ejusdem matris
sanctae Ecclesiae catholicae atque Societatis Jesu, qui licet cum
S. Paulo propriam gentem ardentissime in Deo ament, tamen cum
eodem Apostolo omnibus omnia facti sunt, ut omnes facerent salvos.

Medio in mundo positi, in hominibus eorumque gratia et familia-
ritate ne nimium confidatis, caveatisque diligenter ne mundi dicta-
mina sequamini vel illis cedatis. Prudens Christi miles omnem
suam fiduciam in Deo collocat, omnem vim ac robur ab ipso et legis
ipsius fidei observatione expectat, quam supra spolia multa diligit
et fideliter in omnibus custodit. Lux enim sumus mundi nec un-
quam permittamus ut tenebrae eam obscurant.

Sanando vero, ubi opus est, vulnera gregis nobis commissi,
omnem vanum strepitum abhorreamus; ad instar boni pastoris
transeamus benefaciendo; mentes illuminando verbo veritatis, corda
inflammando caritate Dei, omnes exemplo vitae sanctae ad amabi-
lissimum Cor Salvatoris nostri attrahendo, cui gens vestra tanto-
pere addicta est, atque ita vere servi fideles et prudentes appellari
merebimur.

Restat ut de ultimo quod vobis commendatum volui, de *studio
orationis et Instituti* nostri, pauca addam. In his duobus, Patres
Fratresque carissimi, totum fere continetur, quidquid sive ipsius
perfectionis sive mediolorum ad eam perveniendi vel alios ad eam
deducendi desiderari potest. Deo enim per orationem, nostroque
Instituto per fidelem ejus observationem adhaerentes, non modo

inde robur vitae interioris haurimus sed exterioris etiam actionis metimur modum ac viam, ut evangelizandae et salvandae humanae societatis opus tuto aggrediamur. Quare nihil mirandum, si omnes quotquot Societatem nostram praeclara sive gubernationis sive aliarum cujuscumque generis actionum laude illustrarunt, totam qua eminebant sapientiam et virtutem ex oratione fere atque studio custodiaque Instituti derivarunt. Et sicuti videmus binis his mediis nullum inveniri efficacius nec quod sit historia et usu in Societate magis comprobatum ac sanctificatum, ita eandem veritatem jam in formula Instituti expressam legimus, quae his verbis unumquemque admonet: *Curet quisque primo Deum, deinde hujus Instituti rationem, quae via quaedam est ad illum, semper ante oculos habere.* Hac utique via nostrarum Constitutionum ac Regularum nec non legitimarum consuetudinum incedendo, et ipsi perfectione progrediemur et proximos vel ipso jam exemplo nostro ad Deum perducemus.

Ne vero nobis opprobrio dari possit illud Ecclesiastici: *Sapientia abscondita et thesaurus invisus, quae utilitas in utrisque?* ¹ imprimis Institutum probe cognoscere, ejus spiritum, modos, fines rite intelligere impenso studio curemus. Quo in genere nequaquam satisfecisse se sibi persuadeant, qui ea lectione Regularum, quae in publica mensa fieri solet, contenti, quarum ipsarum vim ac sensum parum fortasse penetrare student, de caeteris propriorum officiorum regulis, quae instrumenta quaedam sunt aptissima ut ea juxta Societatis modum recte et perfecte expleantur, vix cogitant. At deberent illae esse unicuique instar speculi, in quo frequenter se suique officii actiones considerans, quid sibi desit, in quibus a se peccetur, et qua ratione se suaque ad Institutum, quod amat quodque admiratur, normam efformare possit, observaret ². Itaque omnes suorum munerum et officiorum statuta ac Regulas serio cognoscere et probe intelligere studeant, qua in re nova Regularum editione manuali, quam hic omnibus enixe commendo, multum juvari poterunt, sicuti per manualementem Constitutionum Sancti Patris Nostri Ignatii lectio et meditatio aurei illius libri omnibus facilior redita fuit.

Ad cognitionem vero Instituti deinde necesse est accedat ejus diligens et accurata executio: nam status Societatis optimus non a

¹ Eccl. 41. 17.

² Ep. R. P. N. J. Roothaan, *De amore Societatis*, n. 25 (Ep. Gen. t. II, p. 324).

legibus scriptis pendet sed ab earum observantia, quae ubi defuerit. Institutum quidem, ut est et a multis praedicatur, ita erit et manebit sanctum, at labores nostri carebunt abundantiore benedictione nec multum ad maiorem Dei gloriam animarumque salutem efficient. Quae cum ita sint, nulla opera, licet in se optima et specie tenus valde nobis utilia, aggrediamur quae cum Instituto vel obedientia non conveniant; ipsum quoque zelum nostrum secundum hanc normam moderemur nimiosque labores, qui juxta vires bene et cum vero fructu perfici nequeant, in nos ultra non suscipiamus, unde generatim majora damna sequi compertum est. Interim dum pauci estis, moderata quoque, ut patet, esse debent ministeria, in quibus seligendis, donec numero aucti fueritis, singulari vobis discretionem opus est. Quae vero desunt ministeriis vestris quoad numerum, ea supplere studeatis interno zelo et perfectione in eis obeundis, quo pacto unus instar plurium laborabit et centuplos fructus afferet. Hac perfectione operum vestrorum efficacissime quoque cooperabimini divinae gratiae ad augendum in Missione vestra numerum operariorum — qua de re juste solliciti estis — qui excellenti vita irreprehensibili, scientia sacra, praedicatione apostolica.

Atque haec sunt, Patres Reverendi et Fratres in Christo carissimi, quae hac occasione vobis speciali ratione commendanda esse censui, neque dubito quin, divina gratia adjuvante, verba haec in campo tam fertili Missionis vestrae fructus multiplices ferant vosque adjuvent, ut omnes a minimo natu Novitio usque ad Patres gravissimos et Superiores, animo magno et in Deum erecto, in sanctitate juxta Instituti mentem magnos faciatis progressus et ad Missionem Croatiae, nobis omnibus carissimae, prosperum et floridum statum in dies magis conferatis.

Quem in finem equidem pro Missione Croatiae supplices Deo preces et sancta Sacrificia offeram, vobis vero omnibus, tam Superioribus quam singulis Sociis intimo ex cordis affectu paternam meam impertio benedictionem.

Commendo me Sanctis Sacrificiis et Orationibus vestris.

Romae, die festo S. Joannis Apostoli et Evengelistae, 27 Decembris. 1910.

Omnium Servus in Xto..

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

CHRONICON SOCIETATIS JESU

ANNI 1910

30 Januarii. — Sodales Provinciae Taurinensis in Sardiniam revocantur.

4 Februarii. — Datur facultas erigendi Collegii technici in Provincia Canadensi.

8 Februarii. — Facultas datur constituendae novae Domus Forojulii pro Philosophis et Novitiis in Provincia Veneta.

18 Februarii. — Approbatur Schola Technica (*Engineering*) in Universitate Milwauchiensi Provinciae Missourianae.

24 Februarii. — PP. Hoffmann et Engelen perveniunt in Japoniam.

24 Februarii. — Missio Sinica in Provincia Ngan-Hoei Patribus Taurinensibus aperitur.

18 Martii. — Rata habetur emptio novae Domus cum praedio ad Domum Probationis in Brasilia aedificandam.

12 Aprilis. — Em. Card. Secretarius Status nuntiat A. R. P. Generali Summum Pontificem decrevisse ut bona Collegii S. Joseph in urbe Manila, de quibus lis erat inter Patres Dominicanos et Episcopos, denuo, juxta tabulas foundationis in antiqua Societate factas, Societati administranda in perpetuum tradantur: Societas autem eorum redditus impendere debebit instituendis et sustentandis Philippinis adolescentibus sacerdotalis status candidatis, qui sub ejus cura in Manilano S. Francisci Xaverii Seminario educantur.

19 Aprilis. — Commendatur ut Scholasticatus in Provincia Neo-Aurelianensi constituatur.

Mense Maji. — Suadetur ut *Acta Apostolicae Sedis* in omnibus nostris Domibus sumantur et legantur.

9 Maji. — Venia conceditur emendi prope Dublinum novum situm pro Novitiatu Provinciae Hiberniae.

13 Maji. — Approbatur clara et distincta constitutio Arcarum Seminarii, Fundationum et Eleemosynarum in Provincia Hiberniae.

24 Maji. — Approbantur delineationes collegii Rockhurst in urbe Kansas City Provinciae Missourianae.

Mense Maji. — Instituitur Visitatio Missionis Kwangensis a P. Augusto Coemans, Socio Provincialis Belgicae.

Mense Julii. — Fructus ministeriorum in Missionibus quibusdam:

Missio	Conversi haeretici	Conversi infideles	Baptizati in art. mortis	Catechumeni existentes
Bengalae Occid. .	620	7661	274	80057
Madurensis . . .	116	1616	5164	
Tcheliensis M. O. .	97	6428	15406	12005
Nankinensis . . .	7706		35565	112909
Madacassensis . .	540	3589	713	

6 Julii. — Facultas datur emendae areae pro novo situ Collegii Catwicensis in Provincia Neerlandiae.

Mense Augusti. — Approbatur Ordinatio Studiorum Superiorum observanda in Pontificio Seminario ad Comillas Provinciae Castellanae, quod Societatis curae commissum est et jure gaudet academicos gradus conferendi.

22 Augusti. — R. P. Paulus Mattern Superior constituitur Missionis in Syria; R. P. Stephanus d'Autume. Missionis in Armenia.

23 Augusti. — Proficiscitur Praepositus Provinciae Campaniae ad visitandam Missionem Tcheliensem.

25 Augusti. — Massilia solvit Praepositus Provinciae Tolosanae ad visitandam Missionem in insulis Madagascar, La Réunion et Maurice.

29 Augusti. — Professores Instituti Biblici pro anno scholastico 1910-11 de consensu Apostolicae Sedis nominantur.

Mense Septembris. — Proficiscitur Praepositus Provinciae Neerlandiae Missionem Indiae Orientalis visitaturus.

8 Septembris. — Massiliae Praepositus Provinciae Lugdunensis conscendit navem ad visitandas tres Missiones in Armenia, in Syria et in Aegypto.

12 Septembris. — Nominantur R. P. Cajetanus Romano Praepositus Provinciae Siculae et R. P. Franciscus Xaverius Calcagno Praepositus Provinciae Taurinensis.

14 Septembris. — Datur venia incipiendae in novo situ constructionis Collegii B. Canisii in urbe Buffalo Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis.

23 Septembris. — Erigitur Domus Probationis Zagrabiensis in Provincia Austriae.

27 Septembris. — Aperitur Congregatio Procuratorum in Collegio Germanico Romae.

CONGREGATIO PROCURATORUM

HABITA ROMAE APUD COLLEGIUM GERMANICUM DIE 27 SEPTEMBRIS 1910

A. R. P. FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

NOMEN ET COGNOMEN	ORTUS	INGRESSUS	GRADUS
ASSISTENTES			
R. P. Rogerius Freddi <i>Assistens Italiae</i>	22 Mart. 1846	21 Sept. 1862	2 Febr. 1880
R. P. Mathias Abad <i>Assistens Hispaniae</i>	24 Febr. 1844	25 Julii 1864	15 Aug. 1880
R. P. Eduardus Fine <i>Assistens Galliae</i>	28 Maii 1847	1 Sept. 1865	15 Aug. 1884
R. P. Hermannus Walmesley <i>Assistens Angliae</i>	9 Febr. 1850	18 Dec. 1867	2 Febr. 1886
R. P. Wladimirus Le- dóchowski <i>Assistens Germaniae</i>	7 Oct. 1866	24 Sept. 1889	25 Mart. 1901
PROCURATORES			
R. P. Josephus Maria Marra <i>Prov. Neapolitanae</i>	21 Jan. 1844	26 Sept. 1859	2 Febr. 1877
R. P. Rodolphus de Scoraille <i>Prov. Tolosanae</i>	24 Jan. 1842	14 Julii 1860	2 Febr. 1877
R. P. Marius Bouillon R. P. Josephus Bieder- lack <i>Prov. Lugdunensis</i>	27 Mart. 1846	21 Nov. 1862	15 Aug. 1881
R. P. Gedeo Labrosse R. P. Joannes B. Mül- ler <i>Prov. Austriae</i>	21 Mart. 1845	19 Oct. 1864	25 Mart. 1882
R. P. Cajetanus Ro- mano <i>Prov. Franciae</i>	8 Jan. 1837	9 Oct. 1856	13 Nov. 1885
R. P. Josephus Grim- melsman <i>Prov. Germaniae</i>	7 Oct. 1850	1 Oct. 1869	2 Febr. 1887
R. P. Ignatius M. Ibero R. P. Josephus Browne R. P. Telesphorus Fi- liatrault <i>Prov. Siculae</i>	31 Aug. 1850	28 Jan. 1868	2 Febr. 1888
R. P. Antonius Iñesta R. P. Josephus Aicardo R. P. Josephus Browne R. P. Georgius de la Motte <i>Prov. Missouriariae</i>	17 Mart. 1853	9 Aug. 1871	15 Aug. 1889
R. P. Gomarus Schuur- mans <i>Prov. Castellanae</i>	15 Nov. 1858	5 Aug. 1872	2 Febr. 1892
R. P. Michael Brown R. P. Petrus Tacchi Venturi <i>Prov. Angliae</i>	27 Aug. 1856	7 Sept. 1874	2 Febr. 1892
R. P. Alexander Riegl R. P. Josephus Leo- nardi <i>Prov. Canadensis</i>	9 Nov. 1852	13 Febr. 1875	2 Febr. 1892
R. P. Victor Herrengt R. P. Aemilius Thibaut R. P. Aemilius Mattern R. P. Petrus Boetto <i>Prov. Aragoniae</i>	23 Febr. 1851	25 Nov. 1878	2 Febr. 1893
R. P. Michael Barg- lewski <i>Prov. Toletanae</i>	27 Julii 1861	24 Sept. 1876	2 Febr. 1895
R. P. Antonius de Me- nezes <i>Prov. Maryl.-N.-Ebor.</i>	23 Aug. 1858	9 Apr. 1877	2 Febr. 1895
R. P. Carolus M. Mayer <i>Prov. Californiae</i>	19 Febr. 1861	7 Sept. 1878	2 Febr. 1896
R. P. Michael Brown R. P. Petrus Tacchi Venturi <i>Prov. Neerlandiae</i>	26 Jun. 1862	26 Sept. 1878	2 Febr. 1896
R. P. Alexander Riegl R. P. Josephus Leo- nardi <i>Prov. Hiberniae</i>	22 Apr. 1853	7 Sept. 1877	2 Febr. 1897
R. P. Victor Herrengt R. P. Aemilius Thibaut R. P. Aemilius Mattern R. P. Petrus Boetto <i>Prov. Romanae</i>	11 Aug. 1861	12 Nov. 1878	2 Febr. 1897
R. P. Michael Barg- lewski <i>Prov. Hungariae</i>	10 Nov. 1863	3 Sept. 1879	2 Febr. 1897
R. P. Antonius de Me- nezes <i>Prov. Venetae</i>	17 Nov. 1863	9 Oct. 1879	2 Febr. 1897
R. P. Carolus M. Mayer <i>Prov. Campaniae</i>	13 Dec. 1860	28 Dec. 1880	2 Febr. 1899
R. P. Michael Barg- lewski <i>Prov. Belgicae</i>	15 Febr. 1866	27 Sept. 1883	2 Febr. 1901
R. P. Carolus M. Mayer <i>Prov. Neo-Aurelianen.</i>	2 Oct. 1865	3 Sept. 1884	3 Febr. 1902
R. P. Michael Barg- lewski <i>Prov. Taurinensis</i>	19 Maii 1871	1 Febr. 1888	2 Febr. 1906
R. P. Antonius de Me- nezes <i>Prov. Galiciae</i>	31 Aug. 1868	10 Aug. 1887	2 Febr. 1907
R. P. Carolus M. Mayer <i>Prov. Lusitanae</i>	13 Apr. 1869	2 Dec. 1892	2 Febr. 1908
R. P. Carolus M. Mayer <i>Prov. Mexicanae</i>	27 Jun. 1868	29 Oct. 1891	2 Febr. 1909

27 *Septembris*. — Inauguratur nova Domus Probationis et Exercitiorum 's Heerenbergensis Provinciae Germaniae.

29 *Septembris*. — Scribitur epistola ad grati animi sensus exprimendos Dom. Michaeli F. Cudahy, insigni benefactori Universitatis Loyolaeae Chicaginis in Provincia Missouriiana.

13 *Octobris*. — Nominatur R. P. Josephus Browne Praepositus Provinciae Angliae.

27 *Octobris*. — Nominatur Minister Curiae generalitiae P. Julianus Cassiani Ingoni, Substitutus Italiae.

2 *Novembris*. — Approbatur emptio novi situs pro Scholasticatu in Provincia Canadensi.

18 *Novembris*. — Nominatur R. P. Jacobus A. Rockliff Praepositus Provinciae Californiae.

a 21 ad 29 *Novembris*. — Celebratur Romae in Curia generalitia conferentia Praepositorum Provincialium Italiae.

23 *Novembris*. — Gratulatio fit de nova Universitate bene incepta in urbe Neo-Aurelianensi Provinciae Neo-Aurelianensis.

8 *Decembris*. — Nominatur R. P. Aemilius Thibaut Praepositus Provinciae Belgicae.

8 *Decembris*. — Parisiis D. Fridericus Masson, ex Academia Gallica, in solemni oratione de praemiis virtutis, longum et pulcherrimum elogium habet Nostrorum qui Adanae mense Aprilis et Maji anni 1909 plura millia Armenorum Christianorum e caede illis a Turcis intentata summo suo periculo et labore servarunt: quorum uni decernitur praemium 2000 francorum.

12 *Decembris*. — Regiones Slovenicae pertinere ad territorium Provinciae Austriae declarantur.

20 *Decembris*. — Authentice declaratur Universitas S. Ludovici Collegium Maximum Provinciae Missourianae.

31 *Decembris*. — Publicatur:

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM
PRIMAE-PRIMARIAE ROMANAE
ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI
AGGREGATARUM

A DIE 1 JANUARIJ AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1910

America Meridionalis	15
Anglia	20
Australia.	11
Austria	167
Belgium	46
Canada	19
Galicia	26
Gallia	130
Germania et Helvetia	294
Hibernia	6
Hispania	69
Honduras	8
Hungaria.	23
India Orientalis	2
Insulae Philippinae.	5
Italia	50
Lusitania.	22
Mexicum.	28
Neerlandia	18
Status Foederati Americae Septentrionalis	173
	<hr/> 1132

QUALITAS ET NUMERUS CONGREGATIONUM

Adulti et juvenes.	35
Adultae et puellae	24
Clerici.	5
Juvenes	163
Mulieres	90
Pueri	39
Sacerdotes	5
Utriusque sexus	62
Virgines	664
Viri.	45
	<hr/> 1132

Cum titulo primario Immaculae Conceptionis, 816.

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

- Acta Apostolicae Sedis:** Procuranda ubique, 80.
Suadet ut sumantur, 115.
- Acta Romana S. J.:** Exemplaria quomodo distribuenda, 50.
- Adana:** Laudes Nostrorum, 119.
- Aegyptus:** Visitatio Provincialis, 117.
- Aicardo, P. Josephus:** Procurator Provinciae Toletanae, 118.
- Alaska:** Pars Provinciae Californiae, 54.
- America Meridionalis:** Congr. Mariana aggregatae anno 1910, 120.
- Anchieta, Ven. Josephus:** Congregatio Antipraeparatoria super miraculis, 77.
- Anderledy, A. R. P. Antonius:** Publicatio Considerationis Superioribus praescriptae, 88.
- Anglia:** Congregationes Mariana aggregatae anno 1910, 120.
- Angliae, Assistentia:** Ordinatio Studiorum, 60.
- Angliae, Provincia:** Tertia Probatio, 58 — Domus Exercitiorum, 59.
Examinum publicorum successus, 62.
R. P. Josephus Browne nominatur Praepositus, 119.
- Aquaviva, A. R. P. Claudius:** Promulgatio Considerationis Superioribus praescriptae, 88.
Regulae Congregationum Marianarum, 93.
- Arendt, P. Gulielmus:** Revisor Generalis, 48.
- Argentinae, Missio:** Novus Novitatus, 58.
- Armenia:** R. P. Stephanus d'Autume nominatur Superior, 116 — Visitatio Provincialis, 117.
- Auctis admodum:** Declarationes de Art. VI, 37, sqq.
- Australia:** Examinum publicorum successus, 62.
Congregationes Mariana aggregatae anno 1910, 120.
- Austria:** Congregationes Mariana aggregatae anno 1910, 120.
- Austriaco-Hungarica, Provincia:** Divisa, 55.
- Austriae, Provincia:** Ordinatio Studiorum, 60.
Slovenicae regiones ad eam pertinent, 119.
- Autume, R. P. Stephanus d':** Nominatur Superior Missionis in Armenia. 116.

Barglewski, P. Michael: Procurator Provinciae Galiciae, 118.

Beckx, A. R. P. Petrus: Regulae Congregationum Marianarum, 93.

Belgica, Provincia: Socius Licentiatum in Sacra Scriptura obtinuit, 57 — Domus Exercitiorum, 59 — Recollectio menstrua, 59.

R. P. Aemilius Thibaut nominatur Provincialis, 119.

Belgium: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Bengala Occidentalis: Fructus ministeriorum, 116.

Berytensis, Facultas Orientalis: Institutum Biblicum, 50.

Biblicum, Institutum:

Constitutio Collegii Professorum: Nomen, Componentes, Sub P. Generali, Disciplina sub Praeposito Provinciae Romanae delegato a P. Generali, Res temporales, 49 — Scholae separatae, 49, sq. — Facultas Orientalis Berytensis, 50. Biennistae, 56 — Situs, etc., 61, sq. — Gratiae datae Pio X, Laetus Pius X de Sociis adventuris, 64.

Professores nominantur, 117.

Biederlack, P. Josephus: Procurator Provinciae Austriae, 118.

Biennistae: Institutum Biblicum, 49, 56 — Concionatores formandi, 69, sq.

Boetto, P. Petrus: Procurator Provinciae Taurinensis, 118.

Bonae Mortis Congregatio: Consociatio Dominae Nostrae de Tinchebray, 31, sqq.

Borromaeus, S. Carolus: Pagum Ticinensem coluit, 89.

Bouillon, P. Marius: Procurator Provinciae Lugdunensis, 118.

Brandi, P. Salvator M.: Revisor Generalis, 48.

Brasiliae, Missio: Novus Novitiatu, 58, 115.

Browne, R. P. Josephus: Procurator Provinciae Angliae, 118. — Nominatur Provincialis Angliae, 119.

Browne, P. Michael: Procurator Provinciae Hiberniae, 118.

Bucceroni, P. Januarius: Revisor Generalis, 48.

Budapestina, Residentia: Domus Professa, 56.

Buffalensis, Missio: Distributa, 55.

Buffalo: Novus situs Collegii, 117.

Cabral, R. P. Aloisius G.: Notitiae de Nostris e Lusitania expulsis, 74, sqq.

Calcagno, R. P. Franciscus Xaverius: Nominatur Praepositus Provinciae Taurinensis, 117.

Calcuttensis, Missio: Catechumeni, 59.

Californiae, Provincia: Erecta, 54.

R. P. Jacobus A. Rockliff nominatur Provincialis, 119.

Campaniae Felicis, Seminarium: Nostris tradendum, 62.

Canada: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Canadensis, Provincia: Erecta, 54.

Collegium technicum, 115 — Novus situs pro Scholasticatu, 119.

Cassiani Ingoni, P. Julianus: Nominatur Minister Curiae generalitiae, 119.

Catwicense, Collegium: Novus situs, 116.

Chicago: Dom. Cudahy benefactor Collegii, 119.

Civiale del Friuli: Philosophatus et Novitiatu, 115.

Coemans, P. Augustus: Visitatio Missionis Kwangensis, 116.

Collegia pro externis: Institutum Biblicum, 49, sqq., 56, 61, 64, 117 — Oenipontanum, 56, sq., 62 — Seminarium parvum Comillense, 62, 116 — Seminarium generale Lecce, 62 — Seminarium generale

- Campaniae Felicis, 62 — Matritense, Neo-Friburgense, Fluminis Januarii, 62 — Convictus Patavinus, 62 — In Provinciis Marylandiae-Neo-Eboracensi et Missouriana, 62 — In Provincia Canadensi, 115 — Universitas Milwaukeeensis, 115 — Catvicense, Kansas City, 116 — Buffalense, 117 — Chicagense, 119 — Universitas Neo-Aurelianensis, 119.
- Collegia** pro Nostris: Institutum Biblicum, 49, sqq., 56, 61, 64, 117 — Junioratus Provinciarum Romanae, Taurinensis et Venetae, 56 — Philosophatus et Theologatus Provinciarum Taurinensis et Venetae, 56 — Universitas Gregoriana, 56 — Collegium Maximum Oenipontanum, 56, sq. — Cracoviense, 57 — Valkenburgense, 57 — Provinciae Neerlandiae, 57 — Lovaniense, 57 — Aula B. Edmundi Oxoniensis, 57 — Collegium Maximum Provinciae Angliae, 57 — Junioratus Provinciae Hiberniae, 58 — Collegium Maximum Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, 58 — Nashvillense, 58 — Theologatus Murciensis, 58 — Collegium Maximum Tarraconense, 58 — Collegium Maximum S. Ludovici, 119.
- Comillas:** Parvum Seminarium, 62. Ordinatio studiorum, 116.
- Communio**, prima: Urgetur executio Decreti *Quam singulari*, 71, sqq.
- Concionatores:** Formandi, 59.
- Consideratio** Superioribus praescripta: Praxis, 82 — Materia: Singuli subditi, 82, sq. — Profectus spiritualis, Disciplina religiosa, 83 — Res familiaris, 84 — Sacra ministeria, 84, sq. — Scholae, Convictus, Scriptores, 85, sq. — Propria Superioris persona, 86 — Epistola P. Roothaan, 86, sq. — Pro Praeposito Provinciali, 87, sq.
- Cor Jesu**, SS.: Cultus propagatur, 63, sq.
- Cracovia:** Domus Professa, 56 — Collegium Maximum, 57.
- Croatiae**, Missio: A Provincia Austriae dependens, 55. Dalmatia unitur cum ea, 90, sqq. *Epistola ad Socios:* Aucta Missio, 107, sq. — Gratus animus, 107 — Magnitudo animi cum fiducia commendata, 108, sqq. — Prudentia religiosa commendata, 110, sq. — Nationalismus, 111 — Orationis studium, 111, sq. — Instituti studium, Executio, 112.
- Crucigeri:** Recognitio facultatis benedicendi Coronas, 17, sq.
- Cudahy**, Dom. Michael F.: Benefactor Collegii Chicagiensis, 119.
- Curia** generalitia: P. Julianus Casiani Ingoni nominatur Minister, 119 — Conferentia Provincialium Italiae, 119.
- Dalmatia:** Unitur cum Missione Croatiae, 90, sqq. — Descriptio territorii, 91 — Socii, 91, sq. — Bona, 92.
- De la Motte**, P. Georgius: Procurator Provinciae Californiae, 118.
- Diaria:** Executio Decreti *Sacrorum Antistitum*, 80.
- Dimissi:** Indigent Indulto Apostolico ut iterum admitti possint, 37.
- Domus Professa:** Valentina erecta, 55 — Accipi possunt stipendia Missarum, 55 — Viennensis, 55, sq. — Budapestina, Cracoviensis, Dublinensis, Taurinensis, 56.
- Dublinensis**, Residentia: Domus Professa, 56.
- Dublinum:** Novitiatus Hiberniae, 116.
- Engelen**, P. Gulielmus: Pervenit in Japoniam, 115.

Exercitia Spiritualia: Incrementum, 59.

Exercitiorum, Domus: In Neerlandia, 57, 59 — in Anglia, Belgio, Galicia, Gallia, Germania, Hispania, 59 — 's Heerenbergensis, 119.

Filiatrault, P. Telesphorus: Procurator Provinciae Canadensis, 118.

Florentia: Tertia Probatio, 56.

Flumen Januarii: Collegium novum, 62.

Fonck, P. Leopoldus: Revisor Generalis, 48.

Forojulium: Philosophatus et Theologatus, 115.

Fortis, A. R. P. Aloysius: Confirmatio Considerationis Superioribus praescriptae, 88.

Galicia: Domus Exercitiorum, 59.
Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Gallia: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Galliae, Assistentia: Professores Instituti Biblici et Universitatis Gregorianae, 58 — Missiones internae, 59 — Domus Exercitiorum, 59 — Recollectio menstrua, 59 — Ordinatio Studiorum, 60 — Sedes in Hispania et Italia, 62.

Germania et Helvetia: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Germaniae, Provincia: Domus Exercitiorum, 59 — Ordinatio Studiorum, 60.

Pagus Ticinensis disjungitur ab ea, 89, sq.

Gerste, P. Achilles: Revisor Generalis, 48.

Gregoriana, Universitas: Coursus superior Juris Canonici, 56 — Professores ex Assistentia Galliae, 58.

Grimmelsman, P. Josephus: Procu-

rator Provinciae Missourianae, 118.

Helvetia, Germania et: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Herrengt, P. Victor: Procurator Provinciae Campaniae, 118.

Hibernia: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Hiberniae, Provincia: Novitiatus, Junioratus, Tertia Probatio, 58 — Examinum publicorum successus, 62.

Novitiatus prope Dublinum, 116 — Arcae constituuntur, 116.

Hispania: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Hispaniae, Assistentia: Domus Exercitiorum, 59 — Ordinatio Studiorum, 60 — Nostri in periculo expulsionis, 63.

Historia Societatis: Major, 60, sq. — Imago saeculi primi novae Societatis, 61 — Synopsis, 61 — Compendiosa popularis, 61 — P. Juvencii, 61.

Hoffmann, P. Hermannus: Pervenit in Japoniam, 115.

Honduras: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Huarte, P. Gabriel: Revisor Generalis, 48.

Hughes, P. Thomas: Revisor Generalis, 48.

Hungaria: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Hungariae, Provincia: Erecta, 55 — Ordinatio Studiorum, 60.

Ibero, P. Ignatius M.: Procurator Provinciae Castellanae, 118.

India Orientalis: Visitatio a Provinciali Neerlandiae facta, 117 — Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Indulgentiae: Cf. Mariana Congregatio.

- Ñesta**, P. Antonius: Procurator Provinciae Aragoniae, 118.
- Innsbruck**: Convictus novus, 56, sq., 62 — Collegium Maximum, 57.
- Italia**: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.
- Italiae**, Assistentia: Ordinatio Studiorum, 60 — Conferentia Provincialium, 119.
- Japonica**, Missio: Adjumentum dandum, 45 — Quomodo colligenda pecunia, 45, sq. — Nondum applicata Provinciae, 55.
PP. Hoffmann et Engelen perveniunt, 115.
- Jus Canonicum**: Cursus superior in Universitate Gregoriana, 56.
- Juvencius**, P.: Historia Societatis, 61.
- Kansas City**: Novum Collegium, 116.
- Kwangensis**, Missio: Visitatio P. Coemans, 116.
- Labrosse**, P. Gedeo: Procurator Provinciae Franciae, 118.
- La Réunion**, Insula: Visitatio Provincialis, 116.
- Lavantina**, Vallis: Novitiatus amovendus, 57.
- Leccense**, Seminarium: Successus, 62.
- Leonardi**, P. Josephus: Procurator Provinciae Venetae, 118.
- Loinaz**, P. Joannes: Revisor Generalis, 48.
- Lovaniense**, Collegium: Sedes studiorum specialium, 57.
- Lugdunensis**, Provincia: Praepositus visitat Missiones in Armenia, Syria et Aegypto, 117.
- Lusitania**: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.
- Lusitaniae**, Provincia: Exposita periculo expulsionis, 63.
Notitia de Nostris expulsis, 73, sqq. — Epistola P. Cabral Provincialis, 74, sqq. — Egestati succurrendum, 76, sq.
- Luxemburgensis**, Domus Scriptorum: Transferenda ad Collegium Valkenburgense, 57.
- Maas**, P. Antonius: Procurator Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, 118.
- Madagascar**: Exercitia Spiritualia, 59.
Visitatio Provincialis, 116 — Fructus ministeriorum, 116.
- Madurensis**, Missio: Fructus ministeriorum, 116.
- Manila**: Bona Collegii S. Joseph, 115.
- Mariana**, Congregatio:
Privilegia conceduntur: Directores sunt membra, 10 — Possunt recipere Candidatos classis diversae a classe Congregationis, 10, sq. — Sodales semper manent Sodales, 11 — Absentes a loco Congregationis tenentur ingredi Congregationem ubi sunt, 11.
Summarium Indulgentiarum: Dies ingressus, 11 — Articulus mortis, Festa, Commemoratio Omnium Defunctorum, Dies conventus, Communio Generalis, 12 — Exercitia spiritualia, 12, 13 — Aegroti, 12 — Stationes Urbis, Missa, Examen conscientiae, Conventus, Officium divinum, Visitationes, Reconciliatio, Oratio pro infirmis vel mortuis, Funera, 13 — Actus Consecrationis, *Salve Regina*, Numisma, 14 — Festa patronalia, 14, sq. — Triduum Expositionis, Delegatio a Directore, Gubernantes, Communionis translatio, Preces pro Indulgentiis, Conventus bis in mense, 15 — Applicatio Animabus Purgatorii, Privilegium Altaris, Directores sunt membra, Possunt recipere Candidatum classis diversae a classe Congregatio-

nis, Sodales semper manent membra Sodalitatis suae, Absentes a loco Congregationis, 16.

Novae Regulae: Approbatio, 93 — Finis, Indoles, 93, sq. — Erectio, Patroni, Classes, 94 — Exercitationes communes: Invocatio Spiritus Sancti, 94 — Lectio spiritualis, Calendarium, Officium B. V. Mariae, Exhortatio, Litaniae vel preces, 95 — Communio Generalis, 95 — Exercitia Spiritualia, 95 — Festa, 96 — Sectiones, 96 — Opera caritatis, 96 — Academiae, 96 — Gubernatio: P. Generalis, Director, Officiales Majores, 97 — Officiales Minores, Nominatio et electio Officialium, Facultates Officialium, 98 — Admissio et exclusio Sodalium: Petitio Candidati, 98 — Probatio, 98, sq. — Quando, Consilium, Director decernit, Caeremoniae, 99 — Actus Consecrationis, 99, sq. — Impositio numismatis, Formula admissionis, Formula testimonii receptionis, Inscriptio nominum, 100 — Omissio formalitatum, 100 — Non admittendi in classem diversam, 100 — Sodalis semper manet Sodalis, 101 — Exclusio, 101 — Officia communia: Obligatio Regularum, Qualis debeat esse Sodalis, Exercitia pietatis, 101 — Vitanda, Confessarius, Confessio Generalis, Communio, Devotio in B. V. Mariam, Frequentatio conventuum, 102 — Sectiones, Academiae, Opera misericordiae privata, Obedientia, Caritas fraterna, Contributiones, Absentia, 103 — Officiales Majores: Exercitium virtutum, Conversatio cum Directore, Consultationes, 104 — Praefectus, Assistentes, Secretarius, Consiliarii, Instructor Candidatorum, Depositarius, 105 — Offi-

ciales Minores: Pietas, Recursus ad Directorem, Sacristani, Punctatores, Lector, Bibliothecarius, Visitatores infirmorum, Alii Officiales, 106 — Communicatio Congregationum inter se: Congressus, Ephemerides, Confoederatio, 107 — Regulae locales, 107.

Aggregationes anno 1910, 120.

Marra, P. Josephus: Procurator Provinciae Neapolitanae, 118.

Martin, A. R. P. Ludovicus:

Epistola de modo gubernandi: Principia supernaturalia, Observantia regularum, Consultatio de executione, Epistolae ad P. Generalem, 78 — Conferentiae Magistrorum, Visitatio scholarum, Exhortationes domesticae, Fratrum Coadjutorum cura, 79.

Regulae Congregationum Marianarum, 93.

Marylandiae-Neo-Eboracensis, Provincia: Universitates ampliatae, 62.

Masson, Dom. Fridericus: Laudat Nostros Adanenses, 119.

Matritense, Collegium: Novum, 62.

Mattern, P. Aemilius: Procurator Provinciae Neo-Aurelianensis, 118.

Mattern, R. P. Paulus: Nominatur Superior Missionis in Syria, 116.

Matutinum: Facultas anticipandi hora prima, 9, sq.

Maurice, Insula: Visitatio Provincialis, 116.

Mayer, P. Carolus M.: Procurator Provinciae Mexicanae, 118.

Méchineau, P. Lucianus: Revisor Generalis, 48.

Menezes, P. Antonius de: Procurator Provinciae Lusitanae, 118.

Mexicana, Provincia: Erecta, 54 — Novitiatus transferendus, 58.

Mexicum: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Milwauchiensis, Universitas: Schola technica, 115.

Missa: Stipendia applicanda Missioni Japonicae, 46.

Missiones exterae: Florent, 58, sq. — Non pauci se offerunt pro iis, 63.

Missiones internae: Quomodo ordinandae, 59 — Gallia, 59.

Missouriana, Provincia: Universitates ampliatae, 62.

Modernismus: Jusjurandum, 81.

Montes Saxosi: Pars Provinciae Californiae, 54.

Mullan, P. Alexius: Revisor Generalis, 48.

Müller, P. Joannes B.; Procurator Provinciae Germaniae, 118.

Murciensis, Theologatus: Novus, 58.

Nankinensis, Missio: Fructus ministeriorum, 116.

Nashville: Collegium Maximum, 58.

Neapolitana, Provincia: Seminarium generale Leccense, Seminarium generale Campaniae Felicis, 62.

Neerlandia: Congregationes Mariae aggregatae anno 1910, 120.

Neerlandiae, Provincia: Novitiatus et Domus Exercitiorum, 57 — Laudatur de numero Magistrorum quos habet cum diplomate gubernii, 57 — Collegium Maximum in votis, 57 — Domus Exercitiorum, 59.

Provincialis visitat Missionem Indiae Orientalis, 117.

Neo-Aurelianensis, Provincia: Erecta, 54.

Scholasticatus, 115.

Neo-Aurelianensis, Universitas: Bene incepta, 119.

Neo-Friburgense: Collegium novum, 62.

Ngan-Hoei: Aperitur Patribus Taurinensibus, 115.

Novitiatus: Provincia Veneta, Provincia Taurinensis, 56 — Provin-

cia Neerlandiae, Vallis Lavantina, 57 — Provincia Hiberniae, 58, 116 — Provincia Mexicana, 58 — Missio Argentinae, 58 — Missio Brasiliae, 58, 115 — Forojulii, 115 — Zagrabiensis, 117 — 's Heerenbergensis, 119.

Oenipontum: Cf. Innsbruck.

Officium divinum: Facultas anticipandi Matutinum cum Laudibus hora prima, 9, sq.

Oxonienis, Aula B. Edmundi: Praeclarum exemplum, 57.

Pasi, R. P. Dominicus: Epistola de Pago Ticinensi, 89, sq.

Patavinus, Convictus: Successus, 62.

Periodica: Executio Decreti *Sacrorum Antistitum*, 80, sq.

Philippinae, Insulae: Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120.

Pius X: Responsum in Audientia PP. Procuratorum: Devotio Societatis in Sanctam Sedem, Institutum Biblicum, 64.

Postulantes: Exclusio a Societate quorundam, 37.

Probatio, Tertia:

Epistola: Magni momenti, 21 — Dispositio requisita, 22 — Secesus, 22, sqq. — Exercitia Spiritualia, Epistolae, 23 — Calleant linguam Domus, 23, sq. — Ministeria, 24, sqq. — Cura vitae spiritualis, 26, sq. — Studium Instituti, 27, sq. — Studium Exercitiorum Spiritualium, 28 — Conversatio cum P. Instructore, Plenus annus scholaris, 29, — Evocati ante finem, 29, sq. — Socius Magistri Novitiorum, 30.

Florentiae, 56 — Provinciae Angliae et Hiberniae, 58.

Procuratorum Congregatio:

Acta: Salutatio P. Generalis,

- 51, sq. — Finis Congregationis, 52, sqq. — Sinceritas in agendo, 54 — Conditio Societatis prae-sens: Novae Provinciae, 54, sq. Missio Japonica, 55 — Domus Professae, 55, sq. — Domus formationis, 56 — Missiones exterae, 58, sq. — Missiones internae, Exercitia Spiritualia, Domus Exercitiorum, Recollectio menstrua, 59 — Ordinationes studiorum, 59, sq. — Historia Societatis, 60, sq. — Collegia pro externis: Institutum Biblicum, 61, sq. — Convictus Patavinus, Seminarium Leccense, Seminarium Campaniae Felicis, Convictus Oenipontanus, Matritense, Comillense parvum Seminarium, Neo-Friburgense, Fluminis Januarii, 62 — Examinum publicorum successus, 62 — Devotio in SS. Cor Jesu propagata, 62, sq. — Missiones exterae petuntur, Caritas inter Provincias, 63 — Decretum de non cogenda Congregatione Generali, 65, sq.
- Aperitur Romae, 117, sq. — Nomina Patrum, 118.
- Quam singulari:** Urgetur executio, 71, sqq.
- Recollectio menstrua:** Gallia, Belgium, 59.
- Regulae:** Cf. Mariana Congregatio.
- Religiosis,** S. C. de:
- Decreta* (30 Julii, 1909), (7 Septembris, 1909): Postulantes, 36, sq. — Studia completa, 38 — Theologi quarti anni tempore praeparationis ad examen, 38, sq. — Quomodo ordinandus cursus inferior, 39, sq. — Quid faciendum in his qui triennium cursus inferioris jam inceperant tempore Decreti lati, Studia primaria, gymnasialia et lycaevalia, 40 — Studia ante ingressum perficienda, 40, sq. — Debita quomodo contrahi possint, 41, sqq. — Consultorum quaenam partes quoad debita contrahenda, 42 — Res temporales quomodo administrandae, Rationes Procuratorum, 42, sq. — Revisio rationum, Administrationes particulares, 43, sq. — Consultoribus patefaciendae omnes rationes pecuniae, Praeventiva providenda, 44.
- Revisores Generales:** Nominantur, 47, sq.
- Riegl,** P. Alexander: Procurator Provinciae Hungariae, 118.
- Rio de Janeiro:** Collegium novum, 62.
- Rockliff,** R. P. Jacobus A.: Nominatur Provincialis Californiae, 119.
- Romano,** R. P. Cajetanus: Nominatur Provincialis Siciliae, 117 — Procurator Provinciae Siculae, 118.
- Sacrorum Antistitum:** Praescripta urgentur, 66, sqq.
- Executio, 79, sqq.
- Sardinia:** Sodales Taurinenses revocantur, 115.
- Savio,** P. Fidelis: Revisor Generalis, 48.
- Schuermans,** P. Gomarum: Procurator Provinciae Neerlandiae, 118.
- Sciolla,** P. Joannes B.: Revisor Generalis, 48.
- Scoraille,** P. Rodolphus de: Procurator Provinciae Tolosanae, 118.
- Segneri,** P. Paulus: Missiones internae, 59.
- 's Heerenbergensis:** Domus Probationis et Exercitiorum inauguratur, 119.
- Sicula,** Provincia: Caritas aliarum Provinciarum, 63.
- R. P. Cajetanus Romano nominatur Provincialis, 117.

Sinenses: Conversi in Missionibus, 59.

Aperitur Missio Patribus Taurinensibus, 115.

Slovenicae, Regiones: Pertinent ad Provinciam Austriae, 119.

Societas Jesu: Obligatur Decretis communibus Regularium, 36.

Commendata a P. Generali: Innocentia vitae, 67 — Puritas angelica, 67 — Exercitia spiritualia quotidiana, 67 — Exercitia Spiritualia annua, 67, sq. — Recollectio menstrua, Mortificatio, Perfectus amor, 68 — Sana doctrina, 68, sq. — Praedicatio Apostolica, 69 — Executio urgenda: Examen Candidatorum, Formatio Nostorum, Biennium praedicationis, 69, sq. — Oratio, Applicatio Missae a Superioribus pro suis, 70 — Consideratio Superioribus praescripta, 70, sq.

St-Louis, Universitas: Declaratur Collegium Maximum, 119.

Status Foederati Americae Septentrionalis: Congregationes Mariae aggregatae anno 1910, 120.

Stipendia Missarum: Accipi possunt in Domibus Professis, 55.

Studia Nostorum: Ordinationes factae, 59, sq.

Cf. Religiosis.

Superiores: Consideratio praescripta, 82, sqq.

Syria: R. P. Paulus Mattern nominatur Superior, 116 — Visitatio Provincialis, 117.

Tacchi-Venturi, P. Petrus: Revisor Generalis, 48 — Procurator Provinciae Romanae, 118.

Tarracon: Collegium Maximum spectatur, 58.

Taurinensis, Provincia: Novus Novitiatus, 56.

Sodales in Sardiniam revocan-

tur, 115 — Sinica Missio aperitur, 115 — R. P. Franciscus Xaverius Calcagno nominatur Provincialis, 117.

Taurinensis, Residentia: Domus Professa, 56.

Tcheliensis, Missio: Fructus ministeriorum, 116 — A Provinciali Campaniae visitatur, 116.

Technicum, Collegium: Provincia Canadensis, 115 — Universitas Milwauchiensis, 115.

Thibaut, R. P. Aemilius: Procurator Provinciae Belgicae, 118 — Nominatur Praepositus Provinciae Belgicae, 119.

Ticinensis, Pagus: Disjunctio a Provincia Germaniae et conjunctio cum Provincia Veneta, 89, sq.

Tinchebray: Consociatio Dominae Nostrae a Bona Morte, 31, sqq.

Toletana, Provincia: Theologatus Murciensis, 58.

Tolosana, Provincia: Praepositus visitat Missionem in Madagascar, La Réunion et Maurice, 116.

Tournier, P. Ferdinandus: Revisor Generalis, 48.

Tridentina, Dioecesis: Pars Italica unitur cum Provincia Veneta, 90.

Tridentina, Domus: Bona, 92.

Valentina, Domus Professa: Erecta, 55.

Valkenburgense, Collegium: Domus Scriptorum illuc transferenda, 57.

Veneta, Provincia: Novus Novitiatus, 56.

Pagus Ticinensis conjungitur cum ea, 89, sq.

Pars Italica Dioecesis Tridentinae unitur cum ea, 90, sqq.

Vidal, P. Petrus: Revisor Generalis, 48.

Vienna: Domus Professa erigenda, 55, sq.

Wernz, A. R. P. Generalis:

Adhortatio quam fecit ad Congregationem Procuratorum in prima sessione, 51, sqq., cf. Procuratorum.

Allocutio ad Pium X in Audientia PP. Procuratorum: Devotio Societatis in Sanctam Sedem, 63,

sq. — Gratiae pro Instituto Biblico, 64.

Adhortatio ad Congregationem Procuratorum in secunda sessione, 65, sqq., cf. Procuratorum.

Zagrabiensis, Domus Probationis:
Erigitur, 117.

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

ANNO 1911

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1912

ACTA ROMANA

SOCIETATIS JESU

ANNO 1911

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1912

1892-1893

INDEX CHRONOLOGICUS

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis

	PAG.
1. — 9 <i>Februarii, 1911.</i> — Conceduntur novae Indulgentiae et Privilegia Congregationi Bonae Mortis	11
2. — 12 <i>Martii, 1911.</i> — Dispositiones fiunt de examinibus in Instituto Biblico de Urbe	13
3. — 16 <i>Martii, 1911.</i> — Permittuntur mutationes quaedam in Summario Indulgentiarum Congregationis <i>Bonae Mortis</i>	16
4. — 19 <i>Martii, 1911.</i> — Summus Pontifex respondet litteris gratulatoriis A. R. Patris Nostri	16
5. — 20 <i>Martii, 1911.</i> — Approbatur novum Summarium Indulgentiarum Congregationis <i>Bonae Mortis</i>	17
6. — 19 <i>Aprilis, 1911.</i> — Epistola gratulatoria Summi Pontificis ad Moderatorem Delegatum Apostolatus Orationis in quinquagesimo anno ab ejus fundatione	20
7. — 4 <i>Augusti, 1911.</i> — Epistola Summi Pontificis ad alumnos Collegii Canisiani Oenipontani (Innsbruck)	22
8. — 29 <i>Augusti, 1911.</i> — Epistola qua Em. Card. de Lai, Sacrae Congregationis Consistorialis Secretarius, de relatione A. R. Patris Nostri circa Modernismum respondens, Societatis devotionem in Sanctam Sedem laudat	24
9. — 1 <i>Septembris, 1911.</i> — Reprobatur <i>Historia Ecclesiae Antiquae</i> Domini Duchesne	25
10. — 21 <i>Novembris, 1911.</i> — Conceduntur Indulgentiae Societatis Novitiis pro Officio S. Stanislai Kostka	29

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis

11. — 18 <i>Januarii, 1911.</i> — Decretum erectionis Domus Professae Viennensis	39
12. — 18 <i>Januarii, 1911.</i> — Praepositus Domus Professae Viennensis constituitur	41
13. — 18 <i>Januarii, 1911.</i> — Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Viennensis	41

	PAG.
14. — 30 <i>Januarii</i> , 1911. — De Tabulario Societatis.	48
15. — 2 <i>Februarii</i> , 1911. — Narratur Domus Professae Viennensis inauguratio.	49
16. — 5 <i>Februarii</i> , 1911. — Amplior communicatio facultatis appli- candi Indulgentias a Diva Birgitta nuncupatas	51
17. — 17 <i>Februarii</i> , 1911. — Formula proponitur librorum appro- bandorum	52
18. — 24 <i>Februarii</i> , 1911. — Litterae de Consuetudinario Assisten- tiae Italiae	53
19. — 12 <i>Martii</i> , 1911. — Epistola ad Provinciales Italiae de disciplina et perfectione religiosa	57
20. — 25 <i>Martii</i> , 1911. — Epistola A. R. P. N. Generalis ad Patres et Fratres Missionis Kwangensis	62
21. — 25 <i>Martii</i> , 1911. — Ordinatio de reditu Nostrorum e Missione Kwangensi in Europam valetudinis causa	68
22. — 10 <i>Aprilis</i> , 1911. — Respondetur dubio circa Decretum 17 Con- gregationis VII proposito de distribuendis redditibus an- nuis bonorum a Nostris post prima vota servatorum	69
23. — 27 <i>Aprilis</i> , 1911. — Epistola de duobus Decretis Pontificiis circa Fratres Coadjutores et servitium militare	72
24. — 3 <i>Maji</i> , 1911. — Urgetur ab A. R. P. Nostro in epistola ad omnes Provinciales missa executio dispositionis P. Mar- tin, bonae memoriae, de exigenda ratione Missarum pro stipendio celebratarum	81
25. — 11 <i>Maji</i> , 1911. — Instructio ad praeparandam et enarrandam historiam Societatis Jesu per Assistantias vel Provincias.	81
26. — 28 <i>Maji</i> , 1911. — Normae Biennii Theologici in Collegio Orensi, Provinciae Lugdunensis, a Patre Nostro die 28 Maji, 1911, approbatae	95
27. — 1 <i>Septembris</i> , 1911. — De Sacra Nostrorum Communione intra Missam.	101
28. — 10 <i>Octobris</i> , 1911. — Decretum Erectionis Domus Professae Ma- tritensis S. Francisci Borgiae	102
29. — 10 <i>Octobris</i> , 1911. — Praepositus Domus Professae Matritensis constituitur	103
30. — 10 <i>Octobris</i> , 1911. — Epistola ad Patres et Fratres Domus Pro- fessae Matritensis	104
31. — 30 <i>Octobris</i> , 1911. — Nominatur R. P. Isidorus Zameza Substi- tutus Assistantis Hispaniae	107
32. — 30 <i>Octobris</i> , 1911. — Instructio de ratione aedificiorum Socie- tatis	108
33. — 1 <i>Novembris</i> , 1911. — Directiones pro Congregatione sub invo- catione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi ac	

	Beatissimae Mariae Virginis, ejus Genitricis dolorosae, vulgo <i>Bonae Mortis</i> dicta	119
34.	— 5 <i>Novembris, 1911.</i> — De Proprio Societatis in Graduali Ro- mano edito	125
35.	— 5 <i>Novembris, 1911.</i> — Epistola A. R. P. Nostri ad Patres et Fratres Missionis Indiarum Orientalium Provinciae Neer- landicae	126
36.	— 5 <i>Novembris, 1911.</i> — Ordinatio de reditu Nostrorum e Mis- sione Indiarum Orientalium Provinciae Neerlandicae . .	133
37.	— 6 <i>Novembris, 1911.</i> — Narratur Domus Professae Matritensis inauguratio	134
38.	— 30 <i>Novembris, 1911.</i> — Epistola A. R. P. Nostri de Cardinalatu P. Ludovici Billot.	136
39.	— 8 <i>Decembris, 1911.</i> — De excitandis juvandisque vocationibus ad Societatem	138
40.	— 25 <i>Decembris, 1911.</i> — De circumscriptione trium Missionum Brasiliensium	143
	CHRONICON SOCIETATIS JESU anno 1911	147
	CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU a die 1 Octobris, 1910, ad diem 30 Septembris, 1911	163

PARS PRIOR
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

9 Februarii, 1911.

Conceduntur novae Indulgentiae et Privilegia Congregationi Bonae Mortis. — E C. S. Officii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Ad studiosius excitandas Congregationes nostras Bonae Mortis, quae pridem incredibili Christi fidelium emolumento vigeant et floreant, nunc autem non paucis in locis miserando languore jacent, vel penitus conciderunt, Summum Pontificem per litteras suppliciter rogavi ut Congregationes ejusmodi ampliori Indulgentiarum copia locupletare dignaretur, idque Sua Sanctitas, uti fuerat postulatum, benignissime concessit per sequens Rescriptum, quod cum R.^a V.^a communico, ut in sua Provincia publici juris fiat:

BEATISSIME PATER:

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad Sanctitatis Tuae pedes provolutus, sequentia humiliter exponit.

Congregatio Bonae Mortis Primaria in Templo Sanctissimi Nominis Jesu Romae erecta, quae praeclare olim conferebat ad fidelium devotionem, infortunio temporum non parum languescit; multisque in locis Congregationes Bonae Mortis eidem Primariae Romanae aggregatae debito pariter vigore carent. In votis igitur est ut omnes Bonae Mortis Congregationes, nova vita novoque fervore concepto, pietatem melius conservent, inflamment Sodalium animos, eosque in via Domini magis magisque promoveant, praesertim vero per pium exercitium recollectionis menstruae et praeparationis ad mortem.

Nullum vero hujus renovationis excitamentum efficacius fore videtur, quam si Sanctitas Tua, Praedecessorum Suorum Benedicti XIII et Pii IX, bonae memoriae, exemplo, divinum Ecclesiae thesaurum benignissime aperiatur et Primariae Congregationi Bonae Mortis aliisque eidem aggregatis vel aggregandis novas quasdam Indulgentias concedere dignetur.

Quatuor itaque capita complectitur praesens Oratoris postulatio:

I. Ut Sodales confessi ac Sacra Synaxi refecti qui Sanctissimum Sacramentum devote visitaverint simulque ad mentem Summi Pontificis pie oraverint, Indulgentiam plenariam lucrari possint:

1. Die quem singulis mensibus ad spiritualem recollectionem et praeparationem ad mortem unusquisque elegerit;

2. Die quo semel in anno ut se ad mortem praeparet Confessionem Generalem unusquisque instituerit sive totius vitae sive ab ultima generali inchoando;

3. Diebus festis Pretiosissimi Sanguinis et Dolorum Beatae Mariae Virginis (Fer. VI post Dom. Pass.), et in Commemoratione Omnium Defunctorum.

II. Ut Missae omnes in suffragium animae Sodalis cujusvis defuncti celebratae privilegio altaris gaudeant.

III. Ut Communio requisita pro quacumque Indulgentia hisce Congregationibus concessa vel concedenda ubicumque fieri possit; itemque visitatio Sanctissimi Sacramenti ubicumque asservetur.

IV. Ut omnes Indulgentiae Congregationibus Bonae Mortis concessae vel concedendae, excepta tamen plenaria in mortis articulo lucranda, etiam animabus fidelium defunctorum applicari possint.

Et Deus.

Die 9 Februarii, 1911.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius Divina Providentia Papa X, in Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertita, benigne annuit pro gratia in omnibus juxta preces. Praesenti in perpetuum valituro, absque ulla Brevis expeditione. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

ALOISIUS GIAMBENE,

Substitutus pro Indulgentiis.

Praeterea R.^{ae} V.^{ae} significo, in tertio Fasciculo *Actorum Romanorum S. J.*, suo tempore ad Provincias Domosque ex Urbe mittendo, hoc ipsum Rescriptum typis vulgatum iri simul cum novo Summario Indulgentiarum Congregationibus nostris Bonae Mortis concessarum, a Sancta Sede rite approbato; quod etiam prodibit in nova *Diplomatum* editione, quae paratur, pro erigendis vel aggregandis Congregationibus Bonae Mortis.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Beati Joannis de Britto, 17 Februarii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

2.

12 Martii, 1911.

Dispositiones fiunt de Examinibus in Instituto Biblico de Urbe. —
E Secret. Status.

Segreteria di Stato
di Sua Santità.

Dal Vaticano, 23 Marzo.

REVERENDO PADRE:

Qui unita ho il piacere di rimettere alla Paternità Vostra una lettera colla quale il Santo Padre, dopo di aver dimostrato l'alta Sua soddisfazione per l'opera colla quale la medesima Paternità Vostra e tutti gli altri Professori concorrono alla vita prospera del Pontificio Istituto Biblico, si compiace di dare alcune nuove disposizioni onde rendere più proficui gli esami annuali che si danno nell'Istituto istesso.

Non dubito che il Pontificio autografo sia per riuscirle graditissimo e quale nuova prova della stima che Sua Santità ha per la Paternità Vostra e per i sullodati suoi colleghi.

Con sensi di distinta stima passo poi a raffermarmi

Della Paternità Vostra

Affezionatissimo nel Signore,

R. CARD. MERRY DEL VAL.

P. Leopoldo Fonck,
Preside del Pontificio Istituto Biblico,
Roma.

DILECTIS FILIIS
PONTIFICII INSTITUTI BIBLICI
PRAESIDI AC DOCTORIBUS

PIUS PAPA X

Dilecti Filii, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Jucunda sane ad recolendum Pontificii Instituti Biblici cum primordia tum incrementa. Vix enim providentia Nostra conditum, divino munere beneficioque, ita auctu pene quotidiano celerique gressu adolevit, ut opus pene umbratile angustisque circumscriptum finibus, celebritate refertissimum omnique eruditionis ac doctrinae adjumento egregie instructum studiorum biblicorum domicilium brevi effectum sit. Hinc etiam feliciter factum ut frequentiae delectorum undique adolescentium qui Romam conveniunt *divinorum eloquiorum scientia singulares erasuri* impares jam priores aedes effectae, Apostolicae Sedis cura, ampliores commodioresque fuerint attributae. Parem vero celebrantium numero sese probare conspicimus laetabilium fructuum copiam, quam omnium vestrum ingenium ac navitas auditorumque diligentia hucusque peperere. Quae quidem initia atque incrementa, auspicia rerum secunda, et praesentissimo Dei auxilio tribuimus, et vobis omnibus, Dilecti Filii, quorum perspecta Nobis est doctrinae sollertiaeque laus, ex animo gratulamur.

Providentiae vero Nostrae hunc etiam volumus esse fructum: nova quaedam legum statuta quibus exhibendorum quotannis doctrinae speciminum ratio multo salubrior eveniat. Perspicuum quippe est quantum sollemnibus hujusmodi experimentis insit momenti ad acuendum in magistris, in discipulis, hinc docendi, inde addiscendi ardorem, et ad quaesitas utilitates ex optimis praelectionibus pleniore alveo derivandas.

Volumus igitur in primis ut Instituti Nostri alumni atque auditores, ad unum omnes, singulis annis ordinaria doctrinae pericula facere teneantur. Vix enim est qui ignoret longe facilius inde exploratum iri moderatoribus quidem, quid alumnorum et auditorum quisque ex emenso studiorum cursu perceperit fructus, alumnis vero atque auditoribus, cui ferendo oneri eorum valeant humeri, et num

edita hactenus diligentia acrioribus in posterum indigeat incitamentis.

Quo vero largiora ex periculis hujusmodi commoda proveniant, ordinarius studiorum cursus in Instituto tria doctrinae specimina, extremo quoque anno edenda, complectetur. Horum primum ad ea sese extendet doctrinae capita quibus scientiae biblicae libamenta ac philologicae institutiones continentur, quaeque argumenta fere praebebunt rerum primo anno tradendarum. Alterum in iis versabitur rerum momentis quibus secundo anno auditoribus atque alumnis plenior suppetet sacrae doctrinae haustus: tractationem, dicimus, disciplinarum quae in subsidium sunt graviorum studiorum, ac praesertim alicujus sacri textus partis interpretationem. Horum ope compertum fiet num alumni atque auditores ii sint qui valeant, cum spe felicitis exitus, integrum absolvere studiorum cursum atque optatam tandem contingere metam. Exacto demum tertio anno, postremo experimento, quod interpretationem alterius sacri textus partis ac res ultimo hoc anno traditas complectetur, alumnorum atque auditorum doctrina ita periclitabitur ut liquido appareat eosdem animum biblicis disciplinis satis excoluisse et pares se probare proposito assequendo quod Instituto in litteris Apostolicis *Vinea electa* praestituimus.

Quo denique omnibus, ac praesertim ecclesiasticis Superioribus, de studiorum curriculo rite ab alumnis atque auditoribus in Instituto peracto, de periclitata cum laude doctrina, authenticum praesto sit documentum, id quoque decernimus, ut scilicet Instituti Praeses, rite suffragantibus Doctoribus singulis disciplinis tradendis, alumnis atque auditoribus de comprobata experimento doctrina testimoniales litteras tradat, in forma diplomatis exarandas, quarum tamen argumentum seu oratio erit iudicio Nostro rata habenda.

Auspex divinorum munerum Nostraeque benevolentiae testis Apostolica sit Benedictio, quam vobis, Dilecti Filii, iisque omnibus qui ductu et auspicio vestro ad optima studia nituntur, peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die 12 Martii, 1911, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

3.

16 Martii, 1911.

Permittuntur mutationes quaedam in Summario Indulgentiarum Congregationis Bonae Mortis. — E C. S. Officii.

BEATISSIME PATER:

Praepositus Generalis Societatis Jesu, cum in eo sit ut novum Summarium Indulgentiarum ac Privilegiorum quae ab Apostolica Sede Congregationi Primariae *Bonae Mortis* hucusque concessa fuerunt, denuo typis edat, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit ut in Summario die 22 Septembris, 1883, approbato nonnullae non in substantialibus modificationes fieri valeant, quarum praecipuae hae sunt: 1. Ad Plenariam 1, omittatur verbum *vespere* et addatur *in loco Sodalitatis*; 2. Ad Partialem 1, etiam omittatur verbum *vespere* et conditiones hisce temporibus accommodentur; 3. Ad Partialem 2, simplicentur expressiones et extendatur Indulgentia pro visitatione *pauperum infirmorum* ad visitationem *pauperum vel infirmorum*.

Et Deus, etc.

Die 16 Martii, 1911.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius Divina Providentia Papa X, in Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertita, benigne annuit pro gratia juxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

ALOISIUS GIAMBENE.

Substitutus pro Indulgentiis.

4.

19 Martii, 1911.

Summus Pontifex respondet litteris gratulatoriis A. R. P. Nostri.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

In pervigilio S. Joseph, ut soleo quotannis, epistolam boni ominis gratia Summo Pontifici Pio X dedi. Cum autem Beatissimus Pater ac benevolentissimus, motu quodam proprio, propriaque manu, statim ipso die festo ad me omnesque Societatis filios rescripsisset, voluissetque ut sub vesperam illius diei responsum in manibus haberem legeremque; illud etiam cum omnibus communicandum esse duxi, ut cunctis intima tanti Pontificis erga nos sensa

constarent, qui praesentem Ecclesiae vicem cum Societatis vice precabundus consociat. Quare in tertia pagina exemplar autographi italici cum latina interpretatione subjungo.

Me Sanctis Sacrificiis commendo.

In festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, 25 Martii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

Al diletto figlio Francesco Saverio Wernz, Preposito Generale, e a tutti gli altri egualmente dilette Religiosi della Compagnia di Gesù, colla più viva gratitudine pei loro auguri e col voto che, per l'intercessione di San Giuseppe, il Signore guardi con occhio misericordioso la sua Chiesa e la Veneranda Compagnia, impartiamo con particolare benevolenza l'Apostolica Benedizione.

Dal Vaticano, li 19 Marzo, 1911.

PIUS PP. X.

Dilecto filio Francisco Xaverio Wernz, Praeposito Generali, et omnibus aliis pariter dilectis Societatis Jesu Religiosis, cum animo quam maxime grato pro factis ominibus, simulque exoptantes ut Deus, S. Joseph deprecatore, suam Ecclesiam et Venerandam Societatem oculis intueatur misericordibus, singulari benevolentia Apostolicam Benedictionem impertimus.

E Vaticano, die 19 Martii, 1911.

PIUS PP. X.

5.

20 Martii, 1911.

Approbatur novum Summarium Indulgentiarum Congregationum Bonae Mortis. — E C. S. Officii.

Summarium Indulgentiarum et Privilegiorum quae Summi Pontifices concesserunt Primariae Congregationi sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce Moribundi ac Beatissimae Mariae Virginis Ejus Genitricis Dolorosae vulgo Bonae Mortis in templo Domus Professae Romanae Societatis Jesu erectae et Congregationibus eidem aggregatis vel aggregandis.

I. — INDULGENTIAE PLENARIAE

1. Quo die fideles utriusque sexus inter Sodales recipiuntur, si confessi Sanctissimum Eucharistiae Sacramentum sumpserint. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729*).

2. In mortis articulo, modo confessi ac Sacra Communione refecti — si id commodè fieri poterit — vel saltem contriti Sanctissimum Nomen Jesu corde, si ore nequiverint, devote invocaverint, aut ali-quod poenitentiae signum dederint. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729*).

3. In una ex sextis feriis vel Dominicis cujuslibet mensis, si confessi ac Sanctissimo Eucharistiae Sacramento refecti Expositioni Sanctissimi Sacramenti in loco Sodalitatis devote interfuerint ibique ad mentem Summi Pontificis pias preces fuderint. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729, et Pius X, 9 Febr. et 16 Mart., 1911*).

4. Die quem singulis mensibus ad spiritualem recollectionem et praeparationem ad mortem unusquisque elegerit, si confessi ac Sacra Synaxi refecti Sanctissimum Sacramentum devote visitaverint simulque ad mentem Summi Pontificis pie oraverint. (*Pius X, 9 Febr., 1911*).

5. In diebus festis Pretiosissimi Sanguinis Domini Nostri Jesu Christi (Dom. I Jul.), Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis (Feria VI post Dom. Pass. et Dom. III Sept.) et Patrocinii S. Joseph (Dom. III post Pascha), nec non in Commemoratione Omnium Defunctorum (2 Nov.), si confessi ac Sacra Communione refecti Sanctissimum Sacramentum devote visitaverint simulque ad mentem Summi Pontificis pias ad Deum preces effuderint. (*Pius IX, 23 Jan., 1866, et Pius X, 9 Febr., 1911*).

6. In diebus festis Nativitatis (25 Dec.), Epiphaniae (6 Jan.), Resurrectionis et Ascensionis Domini Nostri Jesu Christi, Pentecostes, SS. Trinitatis, Corporis Christi, nec non Conceptionis Immaculae (8 Dec.), Nativitatis (8 Sept.), Annuntiationis (25 Mart.), Purificationis (2 Febr.), et Assumptionis (15 Aug.) Beatae Mariae Virginis, ac Nativitatis S. Joannis Baptistae (24 Jun.), SS. Petri et Pauli (29 Jun.), S. Andreae (30 Nov.), S. Jacobi (25 Jul.), S. Joannis (27 Dec.), S. Thomae (21 Dec.), SS. Philippi et Jacobi (1 Maji), S. Bartholomaei (24 Aug.), S. Matthaei (21 Sept.), SS. Simonis et Judae (28 Oct.), S. Mathiae (24 Febr.); item S. Joseph (19 Mart.), et in Commemoratione Omnium Sanctorum (1 Nov.), si confessi Sanctissimum Sacramentum Eucharistiae sumpserint et ad mentem Summi Pontificis oraverint. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729*).

7. Die quo semel in anno ut se ad mortem praeparet Confessionem Generalem unusquisque instituerit, sive totius vitae, sive ab

ultima Generali inchoando, si Sacra Synaxi refecti Sanctissimum Sacramentum devote visitaverint simulque ad mentem Summi Pontificis pie oraverint. (*Pius X, 9 Febr., 1911*).

II. - INDULGENTIAE STATIONALES

8. Consequi possunt Sodales Indulgentias omnes Stationum Urbis, si diebus Stationum hujusmodi Sanctissimum Sacramentum devote visitaverint et ibi septies Orationem Dominicam et septies Salutationem Angelicam devote recitaverint, et pro Indulgentiis plenariis confessi et Sacra Communione refecti fuerint. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729, et Pius X, 9 Febr. et 16 Mart., 1911*).

III. - INDULGENTIAE PARTIALES

9. Septem annorum totidemque quadragenarum :

Quoties Expositioni Sanctissimi Sacramenti in qualibet feria sexta vel die Dominica devote interfuerint et ad mentem Summi Pontificis pie oraverint ;

Quoties actum mortificationis exercuerint.

(*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729, et Pius X, 16 Mart., 1911*).

10. Unius anni :

Quoties diebus feriatis Missae Sacrificio interfuerint ;

Quoties examen conscientiae vespere peregerint ;

Quoties pauperes vel infirmos vel carceratos visitaverint ;

Quoties pro infirmis vel pro mortuis oraverint ;

Quoties corpora fidelium ad sepulturam ecclesiasticam comitati fuerint ;

Quoties congregationibus publicis vel privatis, vel piis officiis, etiam in suffragium defunctorum, interfuerint. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729, et Pius X, 16 Mart., 1911*).

IV. - PRIVILEGIA

11. Director Congregationis alium Sacerdotem substituere sibi potest ad recipiendos fideles. (*Leo XIII, 23 Jun., 1885*).

12. Omnes Indulgentiae Congregationibus Bonae Mortis concessae vel concedendae, excepta tamen plenaria in mortis articulo lucranda, etiam animabus fidelium defunctorum applicari possunt. (*Benedictus XIII, 23 Sept., 1729, Pius IX, 23 Jan., 1866, et Pius X, 9 Febr., 1911*).

13. Missae omnes in suffragium animae Sodalis cujusvis defuncti celebratae privilegio altaris gaudent. (*Pius X, 9 Febr., 1911*).

14. Congregationes Bonae Mortis dispensatae sunt super lege distantiae. (*Leo XIII, 16 Sept., 1882*).

Die 20 Martii, 1911.

Suprema Sacra Congregatio Sancti Officii praesens Summarium, ex authenticis documentis desumptum, approbavit ac typis imprimi ac publicari posse permisit.

ALOISIUS GIAMBENE,
Substitutus pro Indulgentiis.

6.

19 Aprilis, 1911.

*Epistola gratulatoria Summi Pontificis ad Moderatorem delegatum
Apostolatus Orationis in quinquagesimo anno ab ejus funda-
tione.*

Segreteria di Stato
di Sua Santità.

Dal Vaticano, 19 Aprile, 1911.

REVERENDISSIMO PADRE:

Qui unita rimetto alla Paternità Vostra la lettera pontificia che Ella stessa implorava dal Santo Padre in occasione del cinquantesimo anniversario della istituzione dell'Apostolato della Preghiera e del bollettino *Il Messaggero del Sacro Cuore di Gesù*. La medesima Paternità Vostra avrà cura di farlo tenere al destinatario insieme all'acclusa mia lettera di accompagnamento.

Con sensi di distinta stima passo poi a rafferarmarmi

Di Vostra Paternità Reverendissima,

Affezionatissimo nel Signore,

R. Card. MERRY DEL VAL.

Revmo. P. Francesco Saverio Wernz,
Preposito Generale della Compagnia di Gesù,
Roma.

Segreteria di Stato
di Sua Santità.

Dal Vaticano, 19 Avril, 1911.

MON RÉVÉREND PÈRE:

Je suis heureux de vous transmettre, ci-jointe, la Lettre Autographe de félicitations et d'encouragement que Sa Sainteté a daigné vous adresser, à l'occasion du cinquantième de l'institution de l'*Apostolat de la Prière* et du bulletin de cette excellente Association, le *Messenger du Sacré-Cœur de Jésus*.

Il n'est pas à douter que Votre Révérence, ses collaborateurs dévoués et tous les associés de *l'Apostolat de la Prière* ne voient dans ce précieux Autographe un nouveau témoignage de la bienveillance et de l'intérêt particuliers que le Saint Père porte à cette œuvre, et qu'ils n'y trouvent un puissant encouragement à sa diffusion.

Je profite avec empressement de cette circonstance pour vous exprimer, avec mes félicitations et mes vœux personnels, l'assurance de mes sentiments dévoués en Notre Seigneur.

R. Card. MERRY DEL VAL.

Au Révérend Père Joseph Boubée S. J.,
Directeur Général de *l'Apostolat de la Prière*.

DILECTO FILIO
JOSEPHO BOUBÉE E SOCIETATE JESU

MODERATORI GENERALI APOSTOLATUS ORATIONIS

PIUS PAPA X

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Multa quidem sunt catholicorum studio utilissime instituta ad haec tanta et tam varia sananda mala, quibus humani generis societas est affecta, at nihil utilius isto opere ac munere cui te, dilecte fili, praeesse videmus. Quamvis enim solerter et acriter contendunt nitanturque homines ad communem salutem, omnino perdunt operam nisi eorum contentioni Deus adsit. Nam uti, quidquid sumus, quidquid habemus, omne ab eo proficiscitur, ita bonorum omnium quibus indigemus ipse unus fons est; ipsum vero nulla nobis via nisi obsecratione humili patere, ex Evangelii doctrina quis ignorat?

Ac vos, cum divinae bonitatis fiduciam vulgo ardoremque comprecandi excitare studetis, tum maxime in id intenditis curas ut amantissimum Redemptorem nostrum cognoscant, quoad possint, homines et diligant, ejusque amore conglutinatis quodammodo voluntatibus rationes Ecclesiae sanctae impensius tueantur.

Ad hoc autem tantae opportunitatis assequendum propositum, quo quidem singulorum et reipublicae salutem contineri judicamus, optime a vobis quinquaginta jam annos illud tamquam instrumentum adhibetur, *Nuntius* qui dicitur Sacri Cordis Jesu. Nos commentarium hujusmodi variis confectum linguis, lateque diffusum multis millibus hominum esse in manibus, ob eamque rem so-

dalium qui apostolatum Orationis profitentur mirabiliter numerum crevisse comperimus vehementerque gaudemus; facile est enim aestimare quanto cum fructu christiani populi id fiat. Quare vobis gratulamur, vosque ut constanter in incepto perseveretis hortamur; atque auspicem divinorum munerum, Apostolicam benedictionem tibi, dilecte fili, caeterisque consociationis istius moderatoribus et sodalibus, iis praesertim qui memoratis commentariis scribendis dant operam, amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die IX mensis Aprilis, MCMXI, Pontificatus Nostri anno octavo.

PIUS PP. X.

7.

4 Augusti, 1911.

Epistola Summi Pontificis ad alumnos Collegii Canisiani Oenipontani (Innsbruck).

DILECTIS FILIIS

ALUMNIS COLLEGII CANISIANI OENIPONTEM

PIUS PAPA X

Dilecti Filii, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Non mediocre solatium Nobis vestrae nuper litterae attulerunt, quae cum vestrum filiorum amorem erga hanc Apostolicam Sedem atque erga Vicarium Christi egregie confirmabant, tum vero studium declarabant quo incensi estis promovendi cultus et usus divinae Eucharistiae in populo maximeque in aetate puerili, quam quidem Dominus Jesus praecipua quadam caritate prosequitur. Illud etiam gratum fuit, quod certiores Nos fecistis fore propediem, id est post autumnales scholarum ferias, ut ex vetusta Domo Sancti Nicolai in Collegium novum demigretis, recenti aedificatione magnifice exstructum, quod e nomine Beati Petri Canisii, patroni caelestis, placuit nuncupari. Recte, inquit, et jure placuit: — libet enim Nobis, quoniam datur occasio, paulo fusius vos affari — nam ille post Sanctum Bonifacium alter Germaniae apostolus hoc, si quid aliud, sedulo curavit, ut ex legibus Concilii Tridentini Seminaria instituerentur Sacerdotibus educandis qui spiritu Christi pec-

nitus imbuti, salutarem et frugiferam Ecclesiae sanctae operam navarent. Hujus rei documento ipsum sit Oenipontanum Institutum, Canisii praecipue consilio instantiaque conditum, unde hoc longo temporum tractu permulti sacrorum administri, pietate, doctrina studioque animarum plane insignes, exstiterunt. Quare, cum liceat vobis tali disciplinae vestrae auctore et auspice gloriari, aequum omnino est idoneo monumento apud vos memoriam consecrari nominis ejus; quod ipsum nomen praeclara sane habet magnarum invitamenta virtutum.

Etenim singulari prorsus fuit Canisius fide et observantia in successorem Petri. Quam ob rem incredibiles labores et aerumnas animose adiit constanterque toleravit. Item de sempiterna hominum salute nemo vixit sollicitior illo, nemo studiosior: neque enim solum totam fere peragravit Europam, *omnibus omnia factus*, sed ea etiam in medium attulit quae perpetuo prodessent universitati christianorum, vel ad cognitionem veritatis vel ad rectam dispositionem vitae. Is, ut decessoris Nostri, felicitis recordationis, Leonis XIII verbis utamur, *quum majora scripsisset, sive de controversiis sive de moribus, componendis libellis manum admovebat, qui aut populi roborarent fidem, aut pietatem excitarent atque foverent. Mirum autem quantum in eam rem profuit, ne errorum laqueis imperiti caperentur, edita ab ipso catholicae doctrinae Summa. Huic praeclaro operi mole cedunt, non utilitate, celebratissimi duo illi Catechismi in rudiorum usum a beato viro conscripti. Quo factum est ut Canisius per annos trecentos communis catholicorum Germaniae magister habitus fuerit, utque in populari sermone duo haec plane idem sonarent, Canisium nosse ac veritatem christianam retinere.*

Omni igitur laude quae Sacerdotem decet cumulatus hic fuit, sed praesertim caritate eluxit apostolica. Qua cum Germanos praeter ceteris, utpote populares suos, diligeret, cunctos tamen populos complectebatur. Itaque videmus in Canisianum Collegium vestrum alumnos congregatos ex variis diversisque nationibus; simulque id esse vobis curae, ut in magna morum varietate vestrae admodum mentes et studia concinant. Quae enim ethnicorum erat de priscis christianis commendatio, quod esse *cor unum et anima una* viderentur, ex ea vos vestrum quasi insigne petivisse, equidem libenter cognovimus. atque ut eundem animum deinceps in omni sacerdotalis vitae cursu retineatis magnopere vos hortamur. Jam

vero mirum non est tot tantisque virtutibus ornatum fuisse Canisium, qui Sacratissimo Cordi Jesu addictus in exemplum fuerit. Haec ait ipse in *Confessionibus*: *Tu tandem, velut aperto mihi Corde Sanctissimi Corporis tui, quod inspicere coram videbar, ex fonte illo ut biberem jussisti, invitans scilicet ad hauriendas aquas salutis meae de fontibus tuis, Salvator meus. Ego vero maxime cupiebam ut fluentia fidei, spei, caritatis in me inde derivarentur. Sitiebam paupertatem, castitatem, obedientiam; lavari a te totus et vestiri ornarique postulabam. Unde, postquam Cor Tuum dulcissimum attingere et meam in eo sitim restinguere ausus fueram, vestem mihi contextam tribus e partibus promittebas, quae nudam protegere animam possent... erant autem pax, amor et perseverantia.*

Quare agite, dilecti filii, et caelestem vestri Collegii patronum, in iis praecipue quae diximus, vobis ad imitandum proponite. Quem si volentes sequamini, is profecto ad ipsum fontem sanctitatis aeternaeque vitae, quod est Cor Jesu Domini, recta vos deducet. Id vero ut feliciter contingat, vobis omnibus itemque Praepositis et Praeceptoribus vestris Apostolicam Benedictionem, testem paternae Nostrae benevolentiae, amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die 4 mensis Augusti, 1911, Pontificatus Nostri anno nono.

PIUS PP. X.

8.

29 Augusti, 1911.

Epistola qua Em. Card. de Lai, Sacrae Congregationis Consistorialis Secretarius, Societatis devotionem in Sanctam Sedem laudat.

Sacra Congregatio Consistorialis.

Romae, die 29 Augusti, 1911.

REVERENDISSIME PATER:

Quod in tuis litteris diei 25 hujus mensis continebatur, pergratum mihi fuit percipere. Sed si pergratum, non tamen inopinatum accidit; sciebam enim Societatis Jesu contra Ecclesiae hostes — quocumque hi nomine censeantur — contentionem antiquam et arma nunquam deposita. Vere providentissimus Deus militantem Ecclesiam novo per Beatum Patrem Ignatium subsidio, hac Societate roboravit. In ea itaque quae fuit gloria Capitis, erit perpetua membrorum haereditas, similis semper pietas, indiscussa cum Romano Pontifice unitas, integerrima catholicae fidei puritas.

Quae omnia jucundissima Sanctissimo Domino Nostro Papae, ut aliquod Ei solamen in tantis rerum angustiis adducam, fidelissime referam: atque interea tuis, Reverendissime Pater, et istius Societatis orationibus confidens, impenso animi obsequio me profiteor

Paternitatis Tuae Reverendissimae
addictum in Domino,
C. Card. DE LAI, *Secretarium*.

Rmo P. Francisco Xaverio Wernz,
Praeposito Generali Societatis Jesu,
Romae.

9.

9 Septembris, 1911.

Reprobatur Historia Ecclesiae Antiquae Domini Duchesne. — E S.
C. de Religiosis et e S. C. Consistoriali.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quamquam litterae encyclicae utriusque Sacrae Congregationis, Consistorialis et de Religiosis, de opere Domini Aloisii Duchesne, *Storia della Chiesa antica*, illae die 1, istae die 9, Septembris nuper elapsi, ad Italiam dumtaxat missae factaeque sunt; nihilominus ad aliquam Nostrorum directionem censui easdem cum omnibus Societatis Provincialibus communicandas esse. Duplex exemplar cum his litteris mittitur, alterum italicum, alterum latinum, licet privatae et non authenticae interpretationis.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 15 Octobris, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

Segreteria
della
Sacra Congregazione
dei Religiosi.

Roma, 9 Settembre, 1911.

REVERENDISSIMO PADRE,

Mi affretto a rimettere alla Paternità Vostra Reverendissima copia della Circolare che la Sacra Congregazione Consistoriale, in data 1 Settembre, 1911, ha inviato agli Ordinari d'Italia, perchè

anche la Paternità Vostra nella sua religiosa famiglia ne curi l'esatta osservanza.

Coi sensi di ben distinta stima, mi confermo,

Della Paternità Vostra Reverendissima
Devño.,

Fr. G. C. Card. VIVES, *Pref.*

Rmo Preposito Generale
dei Gesuiti.

E SACRA CONGREGATIONE DE RELIGIOSIS

Romae, 9 Septembris, 1911.

REVERENDISSIME PATER:

Sollicite curavi ut mitterem ad Paternitatem Vestram exemplar epistolae encyclicae, quam Sacra Congregatio Consistorialis die 1 Septembris, 1911, ad Ordinarios Italiae exaravit, ut etiam Paternitas Vestra efficeret ut a sua religiosa familia exacte observaretur.

Cum omni singularis existimationis significatione,

Paternitatis Vestrae Reverendissimae
Devotissimus,

Fr. J. C. Card. VIVES, *Praefectus.*

Sacra Congregazione
Concistoriale.

E a cognizione della S. Sede che in qualche Seminario è entrata l'opera del Duchesne *Storia della Chiesa antica* ed è stata posta in mano agli alunni, se non come testo di scuola, almeno come testo di consultazione.

Se si fosse atteso ciò che in una recente polemica ebbero ad emettere quelli stessi che curarono la pubblicazione di quest'opera, cioè essere essa *un libro riservato pei dotti, per uomini di molta coltura, da non diffondersi nei Seminari*, senza dubbio maggior cautela si avrebbe avuto sull'ammissione di questa opera.

E SACRA CONGREGATIONE CONSISTORIALI

Notum Sanctae Sedi est opus Domini Duchesne, *Storia della Chiesa antica*, in aliqua Seminaria irrepsisse, illudque, si non tamquam codicem scholasticum, at saltem ut consultationis librum in alumnorum manibus esse.

Verum si ea animadvertissent quae ipsi operis vulgandi curatores in recenti quadam disputatione professi erant, illum nimirum *esse librum solis doctis addictum, et multae culturae viris, in Seminaria minime diffundendum*, procul dubio major fuisset in eo admittendo cautela.

Ma a parte questa confessione degli interessati, ben più grave giudizio debbo portare a cognizione dei Rⁿⁱ Ordinari diocesani. Giacchè posto il dubbio se la *Storia della Chiesa antica* del Duchesne potesse ammettersi o almeno tollerarsi nei Seminari, chiesi, come era mio dovere, il parere di Consultori competenti, persone non solo estranee alla recente polemica, ma al sommo temperanti: ed il voto è stato del tutto negativo; giacchè per le reticenze studiate e continue (che del resto ammette lo stesso Autore) in cose talora di prima importanza, particolarmente se hanno attinenza col soprannaturale; per il dubbio che getta su altre, o per il modo con cui le espone, non solo non dà il vero concetto della storia della Chiesa, ma lo falsa e lo svisa enormemente, presentandola quasi come spoglia di quei carismi soprannaturali su cui essa si basa, e senza di cui non può spiegarsi.

Si aggiunga il quadro dei martiri, dei quali non solo fa scomparire il gran numero, ma che spesso rappresenta come affetti di fanatismo, scuotendo così il grande argomento, che dal loro eroismo soprannaturale si ricava in prò della fede: mentre viceversa i persecutori si presentano come uomini di genio, mossi alle persecuzioni da un grande ideale politico.

Gli stessi Padri della Chiesa, questi veri genî dell'umanità,

Sed etiam si hanc illorum quorum intererat confessionem omiseris, tamen sententiam multo graviolem ad Reverendissimos Dioecesium Ordinarios ferre debeo. Nam posito dubio, utrum liber *Storia della Chiesa antica* Domini Duchesne posset in Seminaria admitti vel saltem ibidem tolerari, idoneos Consultores interrogavi, viros non solum recentis disputationis exsortes sed moderatissimos, quid ipsi judicarent: sed eorum suffragium prorsus contrarium fuit, quippe quae sitis et continuis (quas caeteroquin ipse Auctor non negat) rerum interdum maximi momenti reticentiis, praesertim cum illae ea quae supra naturam posita sunt attingunt, dubiis praeterea in alias res injectis, modove eas enarrandi, non tantum veram historiae Ecclesiae notionem non praebet, verum etiam adulterat et vehementer pervertit, cum eam ostendat donis supra naturam positis, quibus ipsa fundatur et sine quibus explicari nequit, veluti exutam.

Accedit Martyrum descriptio, quorum non solum ingentem numerum extenuat, sed eos veluti fanaticos repraesentat; atque ita magnum illud argumentum convellit, quod tuendae Fidei ex eorum divina fortitudine desumitur; et vicissim persecutores tamquam praecellentis intelligentiae viri ad persequendum specie quadam eximia civilis rationis inducti ostenduntur.

Ipsi Ecclesiae Patres, vera societatis humanae lumina, in ea historia de-

escono da questa storia diminuiti ed in alcuni casi annientati. Così pure le epiche lotte per la fede contro gli eretici si ama spesso farle passare come cavilloso litigi, effetto di malintesi, che potevano facilmente comporsi — quasi che non vi fossero differenze sostanziali nella fede dei Padri della Chiesa e in quella di Ario e di altri. E non meno malconci riescono molti altri punti di capitale importanza, come il culto della Vergine SS^{ma}., lo stato della Chiesa Romana, l'unità della Chiesa, ecc. Per cui si è giudicato sommamente pericolosa e talora anche esiziale la lettura di questa storia, così da doverne assolutamente proibire l'introduzione nei Seminari, anche come semplice testo di consultazione.

Riferita la cosa al Santo Padre, Sua Santità ha pienamente approvato questo parere, e mi ha ordinato di fare le opportune comunicazioni ai Rev^{mi}. Ordinari d'Italia: ciò che compio con la presente.

Roma, 1 Settembre, 1911.

G. Card. DE LAI, *Segretario*.

primuntur et quandoque extinguuntur. Juvat item ostendere immania illa contra haereticos praelia non fuisse nisi captiosas veluti disceptationes et effectus rerum non bene perceptarum, qui nullo negotio componi potuerant — ac si nihil substantia inter fidem Patrum Ecclesiae et fidem Arii aliorumque interesset. Multa etiam alia capita momenti summi non minus corrumpuntur, ut est, verbi gratia, Deiparae cultus, Ecclesiae Romanae status, Ecclesiae unitas, etc. Quare lectio hujus historiae maxime periculosa atque interdum ita exitialis judicata est ut omnino prohibendum sit quominus in Seminaria introducatur, vel tantum ut simplex ad consulendum liber.

Re Summo Pontifici delata, Sanctitas Sua hoc judicium ratum habuit, mihiq^{ue} mandavit ut idem cum Reverendissimis Italiae Ordinariis communicarem, quod his litteris praesto.

Romae, die 1 Septembris, 1911.

C. Card. DE LAI, *Secretarius*.

10.

21 Novembris, 1911.

Conceduntur Indulgentiae Societatis Novitiis pro Officio S. Stanislai Kostka. — E C. S. Officii.

BEATISSIMO PADRE:

Il Preposito della Provincia Messicana della Compagnia di Gesù, prostrato ai piedi di Vostra Santità, per nutrire sempre più la devozione dei Novizi verso il loro angelico Patrono, prega umilmente Vostra Santità di degnarsi applicare alcune indulgenze alla recita del piccolo ufficio di S. Stanislao Kostka da lucrarsi dai Novizi della Compagnia di Gesù.

OFFICIUM S. STANISLAI KOSTKA

Ad Matutinum

Ÿ. Domine, labia mea aperies.

℞. Et os meum annuntiabit laudem tuam.

Ÿ. Deus, in adjutorium meum intende:

℞. Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto,

℞. Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

Terrestris orbis Angele

Sidusque coeli splendidum,

Fac cordis inter júbila

Solvamus ora laudibus.

Aurata nondum videras

Astri diurni lumina,

Cum matris almi in pectore

Jesu sacraris nomine.

Sanctis renatus rivulis,

Summo dicaris Numini,

Quinquennis inde ritibus

Te virgo dedis Virgini.

Honor Parenti et Filio

Sanctoque sit Spiritui

Per Virginis clientulum

Decus in omne saeculum.

Amen.

ANT. — Domine spes mea a juventute mea; in te confirmatus sum ex utero; de ventre matris meae, tu es protector meus.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,

Ŕ. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Deus qui inter caetera sapientiae tuae miracula, etiam in tenera aetate maturae sanctitatis gratiam contulisti; da quaesumus ut, Beati Stanislai exemplo, tempus instanter operando redimentes, in aeternam ingredi requiem festinemus. Per Christum Dominum nostrum.

Ŕ. Amen.

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,

Ŕ. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.

Ŕ. Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei, requiescant in pace.

Ŕ. Amen.

Ad Primam

Ÿ. Deus, in adiutorium meum intende:

Ŕ. Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

Ŕ. Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

Labella fandi nescia	Sic sole primo flosculus
Solvuntur arte coelica,	Caput anhelans erigit,
Sonantque in ore dulcia	Anhelitu dum frigido
Jesu et Mariae nomina.	Languescens brevi decedit.
Suavissimis his vocibus	Honor Parenti et Filio
Ad astra raptus tolleris;	Sanctoque sit Spiritui
Verbum dum audis indecens	Per Virginis clientulum
Dolore languens concidis.	Decus in omne saeculum.

Amen.

ANT. - Minuisti eum paulo minus ab Angelis; gloria et honore coronasti eum, et constituisti eum super opera manuum tuarum.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,
 R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS.

Deus qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,
 R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.

R. Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

R. Amen.

Ad Tertiam

Ÿ. Deus, in adiutorium meum intende:

R. Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

R. Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

Tu Passionis sedulus	O Christi miles inclyte,
Exempla corde persequens,	Qui sustines tot praelia,
Non dura fratris verbera	Clarus ad instar martyris
Mundi nec iras pertimes.	Nunc astris splendes clarior.
Ter ipse princeps daemonum,	Honor Parenti et Filio
In te jacentem corrui:	Sanctoque sit Spiritui
Ter, invocato Nomine	Per Virginis clientulum
Jesu, fugas ad Tartara.	Decus in omne saeculum.
	Amen.

ANT. — Me expectaverunt peccatores ut perderent me; testimonia tua, Domine, intellexi; omnis consummationis vidi finem; latum mandatum tuum nimis.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,
 R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus, qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,

R). Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.

R). Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

R). Amen.

Ad Sextam

Ÿ. Deus, in adjutorium meum intende:

R). Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

R). Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

O quale pectus aestuat .	Pectus recumbens pectori,
In Jesulum bellissimum,	Flamma sacrata adureris:
Et advolat mens fervida	Genas genis et admovens,
Ad Virginem Deiparam!	Divina sentis oscula.
Delapsa ab arce siderum	Honor Parenti et Filio
Te virgo Mater visitat,	Sanctoque sit Spiritui
Divaque Prole brachiis	Per Virginis clientulum
Tuis bearis dedita.	Decus in omne saeculum.
	Amen.

Ant. — Ego dilecto meo, et dilectus meus mihi, qui pascitur inter lilia; inveni quem diligit anima mea; tenui eum, nec dimittam.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,

R). Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus, qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,

R). Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.

R). Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

R). Amen.

Ad Nonam

Ÿ. Deus, in adjutorium meum intende:

℞. Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

℞. Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

Usumne te coelestibus

Sedem Magistri gentium

Mundi juvabunt gaudia?

Romam salutas; Borgia,

Amore spreto saeculi,

Virtute clarus sanguine,

Jesu dicaris Ordini.

Te stringit ulnis filium.

Fessus viator esuris

Honor Parenti et Filio

Vitae perennis pabulum;

Sanctoque sit Spiritui

Coelique missis Angelis,

Per Virginis clientulum

Christi cibaris Corpore.

Decus in omne saeculum.

Amen.

ANT. — Cibavit illum Dominus pane vitae et intellectus, et aqua sapientiae salutaris potavit illum.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,

℞. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus, qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,

℞. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.

℞. Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

℞. Amen.

Ad Vesperas

Ÿ. Deus, in adjutorium meum intende:

℞. Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.

℞. Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

Quam terra sordet, lumina	Afferte flores, Virgines:
Si intendis ad coelestia!	Amore Kostka deficit;
Non rebus ortus vilibus,	Casto in sinu Deiparae
Aves ut exul patriam.	Dulci sopore solvitur.
Coeli reclusis ostiis,	Honor Parenti et Filio
Adstant ovantes Angeli;	Sanctoque sit Spiritui
Et angelum te praedicant	Per Virginis clientulum
Civem chororum coelitum.	Decus in omne saeculum.
	Amen.

ANT. — Quis ascendet in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto ejus? Innocens manibus et mundo corde.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,
 R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus, qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,
 R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.
 R. Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.
 R. Amen.

Ad Completorium

Ÿ. Deus, in adjutorium meum intende:
 R. Domine, ad adjuvandum me festina.

Ÿ. Gloria Patri et Filio et Spiritui Sancto.
 R. Sicut erat in principio, et nunc et semper et in saecula saeculorum. Amen.

HYMNUS

Vinclis solutus corporis	Tu puritatis angelus
Migras ad alta sidera;	Stolaque amictus candida,
Jesum, Mariam possides,	Sectaris Agnum jugiter,
Vitae perennis praemium.	Novumque carmen concinis.

O Kostka, nunc insignibus	Honor Parenti et Filio
Illustris es miraculis:	Sanctoque sit Spiritui
Quaeso, benigne servulum	Per Virginis clientulum
Opem petentem respice.	Decus in omne saeculum.
	Amen.

ANT. — Justus ut palma florebit, sicut cedrus Libani multiplicabitur, plantatus in domo Domini, in atriis Dei nostri.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,
 R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus, qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,
 R. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.
 R. Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.
 R. Amen.

Commendatio

Patrone mi dulcissime,
 In brevi explesti plurima:
 Fac me explere tempora
 Protectus tua gratia.
 Eductum hinc de medio
 Malorum, me fac perpetim
 Tecum amare Virginem
 Ejusque dulcem Filium.
 Amen.

ANT. — Consummatus in brevi, explevit tempora multa; placita enim erat Deo anima illius; propter hoc properavit educere illum de medio iniquitatum.

Ÿ. Ora pro nobis, Sancte Stanislae,
 R. Ut digni efficiamur promissionibus Christi.

OREMUS

Deus qui inter caetera... (*ut supra*).

Ÿ. Domine, exaudi orationem meam,

Ŕ. Et clamor meus ad te veniat.

Ÿ. Benedicamus Domino.

Ŕ. Deo gratias.

Ÿ. Fidelium animae per misericordiam Dei requiescant in pace.

Ŕ. Amen.

Che della grazia, ecc. ...

Die 21 Novembris, 1911.

Sanctissimus Dominus Noster per facultates Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertitas, attenta Reverendissimi Patris Procuratoris Generalis Societatis Jesu commendatione, universis cujusque ejusdem Societatis Provinciae Novitiis, sequentes indulgentias, defunctis quoque adplicabiles, benigne ad decennium concessit, nempe: 1. Trecentorum dierum, singulis anni diebus semel lucrandam, si ipsi, corde saltem contrito ac devote, supra propositum Parvum Officium in honorem S. Stanislai Kostka, Confessoris, recitaverint; 2. Plenariam, semel in mense, die cujusque Novitii arbitrio eligenda, si confessi ac Sacra Synaxi refecti Ecclesiam vel Sacellum, in quo tamen Sanctissimum Missae Sacrificium celebrari liceat, visitaverint ibique ad mentem Summi Pontificis oraverint, dummodo singulis per integrum mensem diebus ejusdem Parvi Officii recitationem ut supra peregerint. Contrariis quibuscumque non obstantibus ¹.

ALOISIUS GIAMBENE,

Substitutus pro Indulgentiis.

¹ Editio manualis hujus Officii curis Provinciae Galicianae confecta est. Litterae inscribantur: *Apostolstwo, rue Kopernik, 26, Cracovie, Austria.*

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

11.

18 Januarii, 1911.

Decretum Erectionis Domus Professae Viennensis.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Erecta feliciter Domo Professa Valentina in Provincia Aragoniae, mox aliae Provinciae, quarum conditio stabilior atque ad rem opportunior videbatur, ut restitutae Societatis votis commendationibusque satisfacerent, de sua etiam Domo Professa erigenda cogitare coeperunt, et sua desideria suaque consilia Nobiscum contulerunt. Ejusmodi inter Provincias eminet sane Provincia Austriae, quae facile intellexit quantum ad divinam gloriam pertineret, si in frequentissima ac nobilissima Viennensi Urbe, quae totius Imperii caput est, Domus Societatis Professa rite constitueretur, in qua absoluta disciplinae religiosae custodia ac paupertatis nostrae puritas vigeret et in proximorum salutem atque perfectionem totis viribus incumberetur. Huic autem sanctissimo proposito Deus ipse Optimus Maximus apertissime favere visus est. Ut enim in tanta civitate, quae instauratae suae religionis apostolum agnoscit Beatum Petrum Canisium, monumentum non deesset, quod tam praeclari Benefactoris memoriam renovaret, ejusque opus perpetuaret, Sodales Mariani Viennenses, corrogata magna pecuniae summa, Templum pulcherrimum a fundamentis exstruendum curarunt, quod Beato Petro Canisio dicatum ac Societati nostrae donatum voluerunt. Quae res civitati universae adeo grata atque accepta accidit, ut solemnem Templi

consecrationem ipse Augustissimus Imperator concelebraverit, cum primaria Imperii Nobilitate, Urbisque Magistratu, atque ingenti omnium ordinum frequentia. Templum igitur singulari Dei providentia per Sodales Marianos praesto est, sacra suppellectili a fidelibus bene instructum, ad omnia Societatis ministeria, praesertim vero ad excolendas Sodalitates Marianas valde idoneum.

Sed Templo praeterea adjacet Domus Canisiana cum horto per eosdem Sodales Marianos Societati comparata, optime sita, excipientis non paucis Patribus et Fratribus probe conformata, domestica suppellectili abunde adornata, atque ad omnes usus nostros aptissima, quae satis commoda sua villa non carebit.

Neque desunt tot Patres et Fratres quot ad Domum Professam constituendam necessarii sunt, qui sine ullis certis redditibus, ex sola Benefactorum liberalitate sustentabuntur. Multiplicatis enim Operariis eorumque sacris ministeriis in templo, in urbe, extra urbem, erga omne proximorum genus, certissime sperandum est fore ut nihil deinceps desit Patribus et Fratribus Canisianis, quibus gratis sustentandis nihil prorsus adhuc defuit. Quaerentibus namque regnum Dei et justitiam ejus, fieri non potest ut non adjiciantur omnia ad vitam necessaria. Ea est etiam civium Viennensium erga Nostros beneficentia, ut nonnulli certiores omnino fieri velint, si quid unquam in Domo Professa forte desideratur, quod ipsi suppeditare possint.

Quibus omnibus a Praeposito Provinciali ejusque Consultoribus diu multumque consideratis, atque a Nobis una cum Patribus Assistentibus apprime ponderatis, in eandem omnes sententiam convenimus, peropportunum quidem videri ut Domus Canisiana Viennensis Domus Professa constituatur.

Nos igitur, magnopere exoptantes ut tam salutare Apostoli Viennensis opus sub ipsius Beati Petri Canisii patrocinio atque exemplo quam maxime promoveatur, ac firmissima in paternam Dei benignitatem fiducia freti, Nostris hisce litteris, datis die festo Cathedrae S. Petri, cujus dignitatem atque auctoritatem Beatus Petrus Canisius tanto catholicae veritatis studio propugnavit, decernimus in Domino ac pronuntiamus: Domum Canisianam Viennensem a die secundo proximi mensis Februarii, Beatissimae Virgini Purificatae sacro, in Domum Societatis Professam legitime per Nos erectam censeri debere, cum omnibus juribus et facultatibus quae Domibus

nostris Professis earumque Praepositis ex Instituti nostri praescripto conceduntur. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, die festo Cathedrae S. Petri, 18 Januarii, 1911.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

12.

18 Januarii, 1911.

Praepositus Domus Professae Viennensis constituitur.

AD PRAEPOSITUM PROVINCIAE AUSTRIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Consultatione habita cum Patribus Assistantibus et expensis R.^{ae} V.^{ae} ejusque Consultorum judiciis, decerno in Domino:

P. Gebhardum Fröhlich Domus Professae Viennensis B. Petri Canisii Praepositum esse constituendum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Cathedrae S. Petri, 18 Januarii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

13.

18 Januarii, 1911.

Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Viennensis.

REVERENDO PATRI GEBHARDO FROEHLICH

PRAEPOSITO DOMUS PROFESSAE VIENNENSIS

CAETERISQUE PATRIBUS ET FRATRIBUS EJUSDEM DOMUS

REVERENDI PATRES FRATRESQUE IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Illuxit tandem exoptatus dies quo Domus Professa Beati Petri Canisii Viennae in principe totius Imperii urbe erecta est. Quod Dei gratia, Beati Canisii protectione, Praepositi Provinciae vestrae insigni zelo, hominumque industria conspirantibus, opus hoc grande tempore tam opportuno ad felicem exitum perductum est, id vobis,

Patres Reverendi et Fratres in Christo carissimi, vehementer gratulator, novaeque communitati faustissima quaeque apprecor.

Ut vobis jam ex Decreto erectionis innotuit, divina Providentia, fortiter suaviterque omnia disponens, negotium erigendae Domus Professae ita direxit ut ipso die festo Cathedrae S. Petri res in consultatione Patribus Assistentibus fuerit proposita et unanimi omnium voto laetitiaeque particulari a me statuta. Qua in rerum dispositione investiganda si digitum Dei conspexerimus, vix et ne vix quidem fallেমur, cum per illam, praeter singularem quae Domum Professam inter ac Sanctam Sedem intercedit communicationem, nobis insuper ob oculos ponatur hinc Cathedra S. Petri, columna et firmamentum veritatis, illinc Beatus Petrus Canisius, qui quidquid in ipso erat doctrinae et sapientiae, quidquid virium ac virtutum, id omne in tuendam exaltandamque S. Petri Cathedram alacri semper indefessoque contulit animo, ita ut zelus ille fidei propugnandae Sedi Apostolicae quasi tessera totius ipsius vitae facta sit.

Unde vobis, Patres Fratresque carissimi. divina Providentia indicavit, quid fieri nova Domus Professa cooperante industria vestra cum gratia superna, debeat, et quem ducem in auspicando hoc opere sequamini oporteat: gravissimum videlicet, at simul nobilissimum quoque. officium vobis incumbit Domum Professam, auspice Beato Petro Canisio, ita stabiliendi, muniendi, adornandi, ut arx et propugnaculum fidei S. Petri, Apostolorum Principis, necnon centrum quoddam totius nostri in Austria apostolatus evadat. Quae si hodie, dum ad istud munus vos accingitis, mente recogitatis, fieri sane non poterit quin animi vestri excelsis ac iisdem fere impleantur desideriiis quibus abundavit Canisius, cum ante suum ex Urbe discessum, in aede Vaticana ad Confessionem S. Petri genuflexus, senserat se esse divinitus vocatum a Principe Apostolorum Germaniae apostolum, in hunc finem benedictione munitum, ab angelo recreatum et virtute coelesti ex revelato sibi Corde Salvatoris mirifice confortatum. Quas gratias supernas illustrationis et fortitudinis ille tunc accepit. similes vobis quoque hodie sine dubio in coelis ipse expetit pro eo campo laborum. in quo ipsius vestigia premere vobis datum est.

Quomodo autem ad illum finem adeo sublimem Domum Professam vosque ipsos provehatis, ex lectione et meditatione eorum quae in Instituto, Regulis. Litteris Patrum Generalium de Professis eo-

rumque Domibus continentur, facile intelligetis. Pulcherrime id S. Franciscus Borgias paucis verbis adumbravit, dicens Professionem idcirco institutam esse *ut in vinea Domini alacriter operam suam quisque ponat, sitque ad obedientiam, submissionem humilitatemque paratior*; ¹ omnia vero quae Institutum de Domibus Professis praescribit ad tria capita commode apteque reduci posse censeo: exactam nimirum disciplinae religiosae custodiam, purissimam paupertatem, assiduam diversorum laborum apostolicorum exercitationem. De quibus singulis, ratione habita singularis rerum vestrarum conditionis, pauca saltem proferre mihi adhuc liceat.

Quum itaque disciplina religiosa in Domo Professa omni ex parte florere debeat, omnibus curae sit oportet ut, non obstantibus occupationibus externis, vigeat in illa orationis solidarumque virtutum studium, vota religiosa et regulae omnes bene perfecteque servantur, communes pietatis exercitationes devote et ad exemplum peragantur, diligenter custodiantur clausura et universus ordo domesticus, consultationes et casus conscientiae rite praeparati cum fructu instituantur, lectio quoque ad mensam, quae in antiqua Domo Professa Romana, sicuti nunc in Curia Nostra, vix unquam omittebatur, nequaquam negligatur. Singularis curae sit vobis, medio in mundo positis, silentii diligens studium, a Sancto Patre tantopere commendatum, a Nazianzeno quovis sermone praestantius praedicatum, custos ille insignis internae recollectionis et fautor altarum cogitationum; velim illud exornet Domum vestram totam, cubicula, vestibula, moderetur ipsum usum aularum quae parlatoria nunc vocari solent, ut secundum leges nostras temperetur, nec tempus Deo et animabus dicatum inutiliter teratur. Contendatis uno verbo omnes per modestiam vestram et disciplinam religiosam in nova Domo id agere ut vere cum Apostolo dicere possitis: *Spectaculum facti sumus mundo et Angelis et hominibus* ². quod eo vel magis curare debetis, quia ad vos non solum ex vestra Provincia sed ex aliis quoque Societatis partibus multi Sodales divertent et secundum vestrum exemplum, in quod omnium oculi conversi sunt, reliquae etiam Provinciae Domus sese component.

Alterum medium quod Domum Professam in assequendo fine suo juvare debet est paupertatis nostrae puritas. Licet, gravissimo

¹ Ep. S. Francisci Borgia, de mediis conservandi spiritum, n. 6.

² 1. Cor. iv, 9.

Sanctae Sedis oraculo edocti, sciamus nihil Domerum Professarum paupertati obstande quominus Missarum stipendiis, ex privilegio Societati concessio, juvetur, tamen magnopere me illud recreavit, quod haec Domus ex solis eleemosynis sustentari posse speretur.

Qua ratione cum in Domo vestra paupertas Domibus Professis a Sancto Patre nostro praescripta perfectissime servata fuerit, eo magis eniti vos decet ut in virtute quoque paupertatis exercenda excellatis, aemulando sublimia exempla Patrum nostrorum. Notum enim est vobis S. Ignatium desiderasse ut in hac virtute eo pertingeremus omnes quo illi pervenerunt qui primi in Societatem convenerunt, vel etiam ulterius in Domino progredieremur¹; jam vere quanta indigentia atque penuria rerum ipsi corpori saepe valde necessariorum Sanctus Pater Noster Ignatius, S. Franciscus Xaverius, Laynez, Salmeron, Canisius, Hoffaeus et quotquot insignes Societatis filii exstiterunt, probati fuerint. id ex ipsorum vitae narrationibus et Societatis historia novimus. Eo igitur potu, victu, vestitu contenti qui pauperes decet, omnes res pretiosas et superfluas, omnes commoditates domi forisque, ac praesertim in cubiculorum suppellectili et in itineribus, sedulo evitare, fugere, recusare, ut veri Christi pauperes, satagatis, quo digni primorum Patrum nostrorum aemuli evadatis. Stimulum vobis ad hoc addat zelus animarum divino Sanguine redemptarum, quas Christus per vos salvare cupit. Etenim paupertas tam stricta a Sancto Parente nostro Domibus Professis praescripta fuit non ut finis, sed solum ut medium ad finem nostrum supremum majoris Dei gloriae perfectius assequendum, cum per paupertatem, ab omni cura liberi, quoddammodo constringamur omnem fiduciam spemque nostram in sinum divinae Providentiae projicere, et insuper majori cum libertate et aedificatione nos totos servitio divino dedicare possimus. Neque propter carentiam omnium reddituum solliciti esse debetis, Patres Reverendi et Fratres in Christo carissimi, quid manducetis et quid bibatis, cum Deus nunquam eos derelinquat qui ipsi plene confidunt. Haereat in omnibus et singulis alte infixum illud consilium, quod Praeposito Domus Professae ejus regula proponit, exhortando ut *magno et constanti animo speret a divina Bonitate suae Domui subsidia temporalia adjicienda, si et Nostri ad quaerendum Dei regnum sibi et proximis serio incumbant, et ipse ratione indigentiae nostri Insti-*

¹ Examen generale, c. iv, n. 26.

tuti integritatem violari nunquam permittat ¹. Quae sancta integritas certe haud parum laederetur, si qui, pusillanimi timore indigentiae impulsu falsoque spiritu ducti, eos labores potius quaerent qui Instituto minus conveniunt sed plus eleemosynarum interdum afferre videantur, illos vero qui maxime Instituto respondent, sed non raro nullam eleemosynae occasionem praebent, recusent. A vero socio Jesu prorsus alienum esset zelum apostolicum secundum mensuram eleemosynarum ac largitatem munerum exercere. Ad ipsam enim Instituti nostri substantiam pertinet ut gratis demus quae gratis accepimus, *nec postulando nec admittendo stipendium vel eleemosynas ullas, quibus Missae, vel confessiones, vel lectiones, vel visitationes, vel quodvis aliud officium ex iis quae Societas juxta nostrum Institutum exercere potest, compensari videatur* ². Et quum nostris temporibus fere universa Societas coacta sit stipendia Missarum accipere, eo impensius curandum est ut in laboribus nostris apostolicis apostolica cum libertate procedamus omnemque speciem avaritiae atque adeo ipsam ejus umbram tanquam Instituto nostro alienissimam abhorreamus, ut Jesus nos suos socios agnoscat et benedictionibus coelestibus abunde cumulet.

Tandem cum per haec jam tertium medium attigerim, quo Domus Professa suae institutioni satisfacere debet, restat ut saltem generali quodam conspectu apostolicum campum nostrorum laborum perlustrem. Campus hic, ni fallor, in tres potissimum partes dividi potest, quarum prima intra Ecclesiam Beati Canisii continetur, altera se extendit ad curam animarum per urbem, tertia denique ultra se porrigit ad diversas Imperii Austriaci regiones per Missionarios excurrentes excolendas. In perampla Ecclesia vestra incumbet vobis officium multitudinem fidelium undique accurrentium per sermones sacros, diligenter praeparatos et exigentiis temporum accommodatos, erudiendi et ad vitam vere christianam opere et usu efformandi. Quod fiet si sermones solide elaborati, secundum ordinem praevisum, ita disponantur ut decurrente certo temporis spatio principales fidei ac morum veritates apte explicentur. Magnum quoque momentum tribuere necesse erit Confessionibus, praesertim virorum et juvenum, quibus quavis diei hora praesto sint apti Confessarii. Denique uberes plane fructus expectare licebit ex

¹ Reg. 58 Praep. Domus Professae.

² Const. p. VI, c. II, n. 7.

prudenti et studiosa directione diversarum Congregationum Marianarum in pulcherrima et huic fini sapienter destinata Crypta. Domi forisque vero summa dexteritate uti oportebit hoc admirabili armorum genere, quod Deus Societati in Spiritualibus Exercitiis concessit *quodque*, ut S. Ignatius in Constitutionibus scribit, nosque propriis oculis conspiciamus, *Dei gratia ad ipsius obsequium tantopere conferre cernitur*¹. Fortasse vobis licebit, exemplo Domus Professae Valentinae, futuram villam vestram ad hunc finem adaptare.

In urbe autem quot quantaeque miseriae et necessitates animarum! quantus proinde pro vobis labor, Patres amantissimi! Etenim in auxilium vos vocant Sacerdotes saeculares et parochiarum Pastores, qui, tot curis oppressi, impares omnino sunt nimis curae spiritualis oneribus ferendis. Quaerunt vos vestramque directionem cives ac magistratus, juvenes studiosi et academici, operarii et opifices, tot tantisque periculis et insidiis expositi. Ad vos maxime clamant pauperes derelicti et tot millia eorum qui in magnis hodiernis urbibus non habent qui ipsis panem frangant. Iis omnibus pro viribus succurrite, servitia vestra Pastoribus animarum, quibuscum vos semper optimae necessitudines jungant, omni cum simplicitate et humilitate offeratis, Christique exemplum imitamini, qui oves perditas ineffabili sua caritate et ardore, etiam per asperas et spinis consitas semitas, quaerebat, ut vitam haberent et abundantius haberent. Et cum campus hic sit tam immensus, operarii autem pauci, non solum inter vosmetipsos, sed cum externis quoque conferatis, et media requiratis quibus vita christiana efficacissime promoveri queat in urbe vestra, viribus unitis non minus Sacerdotum saecularium quam regularium civiumque ac magistratuum Viennensium.

Caeterum non eget hac in re hortationis meae stimulo zelus vester: satis vos urget caritas Christi, satisque ardorem vestrum laborandi pro gloria Dei excitat, atque acuit ipsa quae in dies magis magisque ingravescit contra rem catholicam conspiratio improborum. Sufficiat vobis iterum iterumque hac in re exemplum Beati Petri Canisii in memoriam revocare, qui Viennae revera omnibus omnia factus est ac praesertim rudibus et pauperibus admirabili plane caritate se totum devovit. Memineritis, quaeso, etiam Beato Viennensium et totius Germaniae Apostolo persuasum fuisse, se suo offi-

¹ Constit. p. iv, c. 8, n. 5.

cio satisfacere non potuisse nisi, praeter indefessos labores in praedicando verbo divino, administrandis Sacramentis caritatisque operibus adimplendis, componendis quoque libris manum admovisset, quibus rebus aut populi roboraret fidem aut pietatem excitaret atque foveret, aut doctorum mentes illuminaret. Utilitas, imo et necessitas, apostolatus calami, quam Beatus Petrus tantopere, etiam scriptis ad Patrem Generalem datis, jam tunc urgebat, nostris temporibus multum excrevit ac proinde decet ut vestra Domus Professa, sub patrocinio Beati Canisii posita, his quoque armis ad regnum Dei dilatandum utatur.

Tandem vestrum erit ministerium Missionum et Exercitiorum Spiritualium in tota Austria exemplo et labore vestro, secundum antiquas Societatis nostrae traditiones, ratione habita conditionum nostrorum temporum, pro viribus promovere. Etenim, ut jam P. Claudius Aquaviva notavit, Professi in hoc ministerio vocationi atque Instituto nostro maxime consentaneo primi sint *ad quos*, ut idem scribit, *Professionis ipsius causa, proprie magis spectat hoc exercitium, quique aliis exemplo hac in re esse et duces se illis praebere debent*, ita ut etiam debiliores valdeque occupati saltem aliquas paucorum dierum et in locis propinquioribus suscipere deberent, juxta uniuscujusque vires et facultatem ¹. Perpulchre hoc argumentum tractatum invenietis, inter alias, in Epistolis P. Aquaviva et P. Carrafa ², ad quas vos remitto. Ad hoc unum, antequam finem ponam epistolae meae, vos singulari modo attentos reddere velim, divinam scilicet Bonitatem super hoc ministerium Societatis, ex libro Exercitiorum Sancti Patris Nostri enatum, miram ubique terrarum et omni tempore effudisse benedictionem et hodiernis temporibus adhuc effundere. Ubi enim alii magni conatus virorum eminentium sine fructu manent, hoc humile ministerium, praeter omnium expectationem, ingenti animarum fructu ad spiritualem non privatorum hominum tantum sed integram etiam urbium civitatumque consolationem exercetur, fidem roborat, mores emendat, caritatem christianam exulantem denuo in familias introducit.

En, Patres et Fratres in Christo carissimi, finis, en media quibus efficietis ut Domus Professa Viennensis Beati Canisii evadat cen-

¹ Epist. P. Claudii Aquaviva, *De modo instituendarum Mission.* n. 2.

² Epist. P. Claudii Aquaviva, *De Jubilaeo et missionibus, De fervore et zelo missionum*; P. Carrafa, *De mediis conservandi primaeum Societatis spiritum.*

trum quoddam nostrorum laborum apostolicorum, arx inconcussa, pro fide catholica defendenda et propaganda constituta. Confortamini igitur in gratia vocationis vestrae, quippe cum fidelis sit qui vos vocavit in Societatem Jesu Christi Filii sui, nec unquam degeneretis ab altis cogitationibus Patrum vestrorum, sed duce Beato Petro Canisio et benedictione Summi Pontificis confirmati, quam vobis supplicibus precibus jam impetraveram, exhibeatis vosmetipsos sicut Dei ministros in multa patientia, in tribulationibus, in angustiis, in verbo veritatis, in virtute Dei, per arma justitiae a dextris et a sinistris, per gloriam et ignobilitatem ¹, ut vestra opera nova haec Domus Professa conferat ad assequendum sublimem finem tanto animi ardore a Christi Vicario desideratum, scilicet: *Ut omnia in urbe et patria vestra instaurentur in Christo.*

Commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et Orationibus.

Datum Romae, die festo Cathedrae S. Petri, 18 Januarii, 1911.

Omnium in Xto. Servus.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

14.

30 Januarii, 1911.

De Tabulario Societatis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Non abs re confirmandas duxi sequentes litteras ab Antecessore meo, bonae memoriae, die 7 Decembris, 1896, ad Praepositos Provinciarum datas:

Graves ob causas cavendum est ne Scriptores nostri qui typis vulganda parant ea quae ex Societatis Archivo vel ipsi hauserunt vel ab aliis hausta acceperunt, nec semel usquam nominent Archivum Societatis seu Tabularium Societatis seu etiam locum ubi id in praesens asserratur. Quapropter in citandis rerum scribendarum fontibus curent omnes diligentissime ut, tacito prorsus nomine Ar-

¹ II Cor. VI, 4, 7, 8.

chivi vel Tabularii Societatis vel loci in quo nunc habetur, animadvertant tantummodo, si opus erit, autographa aut apographa aut exempla authentica aut id genus alia exstare quidem inter Manuscripta Societatis, vel ex Manuscriptis Societatis fuisse deprompta; de Archivo autem nostro nullibi mentionem faciant. Adeo ut nemo qui legat de Societatis Archivio quidquam suspicetur.

Scriptores igitur ejusmodi, si qui nimirum versantur vel deinceps versabuntur in sua Provincia, R.^a V.^a quamprimum hac de re monendos curet.

Has equidem litteras non solum ratas habeo, sed praeterea R.^m V.^m rogo ut eosdem Scriptores nostros eorumque cooperatores monitos velit ne quid unquam per epistolas apertas, neque per chartulas quas vocant *postales*, scribant ad Secretarii Societatis Adjutores qui tabularia nostra custodiunt. Hi enim meis hisce litteris jubentur ad incautas hujus generis epistolas vel chartulas aut nihil respondere, aut Scriptores vel cooperatores meo nomine monere de suis epistolis ad signandis, abjecto plane usu chartularum *postalium* non clausarum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 30 Januarii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

15.

2 Februarii, 1911.

Narratur Domus Professae Viennensis inauguratio.

ADMODUM REVERENDE IN XTO. PATER NOSTER:

P. XTI.

Magna cum laetitia spirituali hodie Domum Professam Viennensem per gratiam Dei exsurgere vidimus. Primum igitur est ut, nomine totius Provinciae, Admodum Reverendae Paternitati Vestrae maximas agam gratias, quod nostram Provinciam tanta gratia dignam judicavit ut eam Domo Professa augetet et ornaret. Faxit Deus ut quod Paternitas Vestra tanta cum sollicitudine et providentia plantavit, coelesti benedictione incrementum capiat atque fruges uberrimas ferat vitae spiritualis et Nostrorum et externorum.

Sollemnitatis autem ordo erat sic: mane hora octava secundum Rituale Romanum benedictionem Sacelli domestici feci, deinde ibidem primam Missam dixi et Venerabile Sacramentum in tabernaculo reposui. Quo facto, benedictionem Domus novae peragens, totam Domum aqua lustrali usui Nostrorum sacravi, multum supplicans ut spiritus Dei super hanc Domum descenderet et Nostrorum omnium mentes ad coelestia desideria erigeret, omni nequitia prorsus exclusa.

Hora decima in Ecclesia Missa sollemnis cantata est.

Meridie ante prandium omnibus magna cum reverentia stantibus promulgatum est Decretum erectionis Domus Professae et Decretum nominationis Patris Praepositi.

Ad mensam lecta est epistola exhortatoria Admodum Reverendae Paternitatis Vestrae ad Patres et Fratres Domus Professae missa.

Post prandium, in Sacello domestico coram Venerabili Sacramento exposito diximus hymnum Ambrosianum *Te Deum*, Deo Optimo Maximo gratias agentes quod tantam gratiam nobis largiri dignatus est.

Ad diem festum convenerant Superiores locales et Patres qui a domo sua abesse poterant. Pater Praepositus Provinciae Hungariae Patrem Rectorem Collegii Poseniensis suo nomine legatum miserat. Pater Praepositus Provinciae Galicianae per telegramma omnia fausta et laeta nobis apprecatus est. idem fecit Collegium Cracoviense. Archidux Austriae Franciscus Ferdinandus, haeres imperii, qui ex Patre quodam nostro quid ageretur audierat, hoc telegramma misit: *Hochwürden Pater Provinzial Wimmer, Wien IX, Czernisiusgasse 12: Zu Ihrer neuen Gründung wünschen wir Ihnen Gottes reichsten Segen—Erzherzog Franz* ¹. Cui statim per telegramma respondi: *Seiner Kaiserlichen und Königlichen Hoheit, Erzherzog Franz Ferdinand, Schloss Konopischt. — Für die gnädigsten Segenswünsche ehrfurchtsvollst dankend huldigen die versammelten Patres Euerer Kaiserlichen Hoheit in treuester Anhänglichkeit. Die neue Gründung sei auf immer für Gott, Kaiser und Vaterland. — Wimmer* ².

Haec Admodum Reverendae Paternitati Vestrae de die festo 2 Februarii hujus anni Provinciae Austriae laetissimo et sempiterna memoria digno referre volui. Reliquum est ut Admodum Reverenda Paternitas Vestra piis precibus nos adjuvet, ut fructus expectatione dignos faciamus.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Viennae, die 2 Februarii, 1911.

Admodum Reverendae Paternitatis Vestrae

Servus in Xto.,

JOAN. BAPT. WIMMER, S. J.

¹ Novae vestrae foundationi uberrimam Dei benedictionem auguror — Archidux Franciscus.

² Gratias cum omni reverentia pro benignissimis auguriis agentes, Patres coadunati maxime sincera devotione salutant Imperatoriam Tuam Excellentiam. Nova fundatio perpetuo sit pro Deo, pro Imperatore et pro Patria.

16.

5 Februarii, 1911.

Amplior communicatio facultatis applicandi Indulgentias a Diva Birgitta nuncupatas.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum nostra hac aetate facultas benedicendi coronas, cruces, sacra numismata et alia id genus pietatis subsidia, eisque applicandi Indulgentias Apostolicas, multo facilius quam ante a Sancta Sede concedatur, ne complures e nostris Sacerdotibus ea salutari facultate careant, qua in praesens tam multi ex utroque clero gaudent, opportunum prorsus visum est mihi et Patribus Assistentibus, ut ejusmodi facultas, quae ex Compendio Privilegiorum, n. 67, simul cum facultate applicandi Indulgentias a Diva Birgitta nuncupatas, communicatur cum Praepositis aliisque Superioribus, ac per eosdem cum Patribus ad sacra ministeria excurrentibus, et cum *uno alterove Sacerdote* in unaquaque Domo, in posterum cum Praepositis pariter Provincialibus aliisque Superioribus communicetur, sed per eos etiam cum iis omnibus singularum Provinciarum et Domorum Patribus ad gradum jam promotis sibi subditis, quibuscum iidem Praepositi Provinciales alique Superiores, pro suo prudenti arbitrio, utramque facultatem communicandam censuerint, sive agatur de Patribus ad sacra ministeria excurrentibus, sive de aliis.

Cum reliquis vero Patribus nondum formatis utraque facultas pro eo tempore communicari poterit quo suis Provincialibus vel Superioribus convenientius in Domino videatur.

Ampliores igitur utriusque facultatis communicationem, meis hisce litteris legitime decretam atque indictam, ac per suos cujusque Patres Superiores exsequendam, R.^a V.^a in omnibus Provinciis suae Domibus de more promulgari jubeat.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo SS. MM. Japonensium, 5 Februarii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

17.

17 Februarii, 1911.

Formula proponitur librorum approbandorum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quanta cum sollicitudine, vigilantia ac severitate Sancta Sedes cautum usque voluerit, ne ex libris sive editis sive edendis fidei morumque integritas ullum caperet detrimentum, testantur potissimum recentiores Constitutiones Apostolicae *Officiorum ac munerum* a Leone XIII et *Pascendi* a Pio X editae, quae in *Acta Sanctae Sedis* relatae prae oculis haberi debent ab iis qui in partem Apostolicae sollicitudinis vocantur. Quales in primis censentur Ordinarii et Religiosorum Moderatores: Ordinarii quidem, ut in sua dioecesi noxios libros prohibeant, innoxios edendos approbent; Praelati vero Regulares, ut nonnisi innoxios a suis subditis edendos approbent. Ad eos accedunt etiam deputati Censores, quibus librorum examen committitur.

Quanta pariter sollicitudine ac vigilantia Societas nostra curaverit, ut nullus Nostrorum liber edatur qui vocationi nostrae non conveniat, perspicitur profecto vel ex sola de libris evulgandis Ordinatione in Instituti corpus inserta, cui consonat postrema Congregatio XXV, Decreto 11, n. 5: quae quidem Ordinatio si a Nostris quorum interest simul cum laudatis Apostolicis Constitutionibus fuerit adamussim observata, gravissimo sane officii nostri debito satisfecerimus.

Quod vero attinet ad praxim testificandi in principio vel in fine operis concessam a legitimo Superiore facultatem ut opus imprimatur, haec habeo quae animadvertam ad maiorem apud Nostros uniformitatem:

1. Ex articulo 41 Constitutionis *Officiorum ac munerum* certo constat, quibusnam libris edendis apponi debeat de concessa tum Ordinarii tum Praelati Regularis facultate testificatio.

2. Etiamsi Ordinarii, pro regionum diversitate, diversa utantur huiusmodi testificationis formula, a Nostreis etiam adhibenda. si opus est; expedit tamen ut a Nostrorum Moderatoribus una fere eademque ubique usurpetur.

3. Formula approbationis librorum edendorum, quae in libello *Practica quaedam ad Formulam scribendi*, pag. 47, Nostris proponitur, spectato Curiae Romanae stilo et communiori usu hodierno, ad aptiorem verborum concisionem reducenda videtur.

4. Romae Magister Sacri Palatii rem hoc uno verbo expedit: *Imprimatur*, suo suique officii nomine subscripto, omissis die, mense, anno, ac sigillo.

5. Apud Nostros, nonnulli Provinciarum Praepositi hanc formulam usurpare coeperunt: *Imprimi potest*; qua nulla aptior neque simplicior. Eam vero alii ita complent: *Imprimi potest, si iis ad quos pertinet ita videbitur*; haec autem conditio de jure semper subintelligitur.

His igitur omnibus bene perpensis, mecum censent Patres Assistentes: Alterutram formulam a Nostrorum Moderatoribus esse ubi-vis usurpandam, nimirum: *Imprimi potest*, vel *Imprimi potest, si iis ad quos pertinet ita videbitur*: subscripto Superioris nomine atque officio, et omissis die, mense, anno, ac sigillo.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in festo B. Joannis de Britto, die 17 Februarii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

18.

24 Februarii 1911.

Litterae de Consuetudinario Assitentiae Italiae.

AD PROVINCIALES ITALIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Postquam quinque Provinciarum Italiae Praepositi Romam convenerunt, nostrae curiae hospites gratissimi, ut simul de communibus quibusdam negotiis conferrent, nonnulla scripto ad me dederunt, meo judicio sententiaeque subjicienda, ut eadem, si recta omnino viderentur, confirmarem, aut tandem suprema auctoritate emendarem. Pro grata Praepositorum nobiscum commoratione, et

praesertim pro acri labore, in quem impigre per septem solidos dies incubuerunt, meritas gratias rependo. Quod autem ad ea spectat quae tanquam suarum consultationum fructus mihi probandos ipsi reliquerunt, cum ea plura sint et satis inter sese diversa, nequeunt his unis litteris comprehendere. His itaque primis ea quae de Consuetudinario tractant expediam; binis deinde ea quae circa disciplinam et perfectionem religiosam singulari quadam ratione fuerunt notata, et simul de re familiari; ternis cum Collegio *Civilitatis Catholicae* laudes, desideria et animadversiones Praepositorum Provincialium communicabo; tandem quaternis materiam de studiis conficiam, quas instructio postea sequetur.

Antequam ad singula de Consuetudinario venio, quatuor veluti principia innuam, quibus aequa illi existimatio sit.

Et primum hic consuetudinum approbatarum liber, quem Consuetudinarium vocamus, est norma legitima et uniformis ad praxim usumque vivendi agendique, ab omnibus tum Superioribus tum subditis observanda. Sive enim probatur pro singulis Provinciis, sive pro integra Assistentia, est ejusmodi ut eo Superiores et Ministri ad manum habeant illa quibus ordinem domesticum certius dirigant.

Deinde Consuetudinarium est quaedam in Societate venerabilis traditio. Necessario enim ortum ex diverso modo accommodandi variis nationibus eandem rem, diversitati temporum et locorum obnoxiam, re et facto esse coepit jam inde a primo Societatis tempore, cum verbi gratia P. Hieronymus Natalis varias Societatis Provincias jussu primum Sancti Patris Nostri Ignatii perlustrans, deinde vero P. Lainii voluntate in Hispaniam tertio profectus ¹, ubique praeter regulas etiam consuetudines et traditiones, sive Dommorum sive totius Societatis, quae tamen ex Constitutionibus vel ex Regulis auctoritatem non habent, colligebat firmabatque. Neque hoc non solum ex illius litteris ² clare habetur, verum etiam ex ejus opusculo longe pretiosissimo, quod inscribitur *P. Hieronymi Natalis tractatus de traditionibus et consuetudinibus Societatis Jesu* ³, quodque dici posset satis amplum primi in Societate Consuetudinarii initium. Ibi enim Superiores et Ministri magna cum aedifica-

¹ *Monum. Hist.*, Epp. Nadal, t. IV, in praef., XIII-XIV.

² *Monum. Hist.*, Epp. P. Nadal, tt. 1-4.

³ *Monum. Hist.*, l. c., t. IV, pagg. 619-622.

tione legere poterunt non pauca desiderio Sancti Patris Ignatii aut perantiquo usu in Societatem introducta, quae nostris Consuetudinariis ad hanc usque aetatem uti propria continentur. Multa postea eruta sunt ex libello qui P. Claudii jussu ad omnes Societatis Provincias transmissus est anno 1613, cui titulus *Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt*. Deinde, anno 1615, Congregatio Generalis VII, decreto 90, jussit caeteris libris Ordinationum librum addi consuetudinum approbatarum, praesertim pro Rectoribus et Ministris. Paulo post, idem liber Ordinationum capite VIII iterum praescribitur, et in regula 23 Socii Provincialis inter alios libros recensetur.

His Consuetudinarii originibus accedit suprema in Societate auctoritas Praepositorum Generalium, qui illud approbarunt. Ut enim veteribus citandis supersedeam, R. P. Anderledy, anno 1885, Consuetudinarium Provinciae Marylandiae approbavit. R. P. Martin idem egit cum Provincia Missouriiana, et anno 1904 his verbis Consuetudinarium Provinciae Galicianae commendabat: *Mutatis nonnullis locis, totum librum Consuetudinum correctarum approbo, vehementerque desidero ut ab omnibus diligenter istae Consuetudines serventur, cum maximi sit momenti, ad unanimitatem Sociorum ut eadem vivendi ratio in omnibus Provinciae Domibus teneatur*. Hac ratione et auctoritate suum habet Consuetudinarium etiam Germania, suum Austria, suum Belgium, suum Neerlandia, suum Assistentia Galliae, suum Assistentia Hispaniae, suum Anglia, suum Hibernia; quorum denique praescripta fuerunt, ut ita dicam, consecrata usu et obedientia multorum Patrum et Fratrum, qui in veteri et nova Societate virtute et sanctimonia excelluerunt. Suum itaque Consuetudinarium amet etiam Italia, quod restituta Societate datum est ei primum a R. P. Aloisio Fortis, Societatis consuetudinum haerede perillustri: et quod nunc a me, pro hac nostra aetate perfectum, rursus accipit.

Tertio, Consuetudinarium est quoddam praesidium et tutela Moderatorum, quo hi se ipsos defendant et ordinis domestici jura fideliter tueantur. Nihil enim fiat (ipsi quoque respondere poterunt) nisi quod traditum est, nihil innovetur. Nam sicut nihil addere cui-libet licet, Praeposito Generali inconsulto et non approbante, ita nec quidquam demere fas erit. Quare in iis etiam in quibus Consuetudinarium approbatum quandam libertatem relinquit, eadem li-

bertas omnino retinenda est, male certam severitatem ex illa nullatenus extorquendo.

Postremo Consuetudinarium ejus rationis est, ut non quidem pro arbitrio sed auctoritate legitima variari cursu temporis in aliqua re possit, atque adeo debeat, cum verbi gratia Ecclesiae aut Societatis decreta aliquid novi praecipiant, cui vetus consuetudo non bene consonet. Sic nunc factum est circa frequentem et quotidianam Communionem.

Sed de his satis; nunc ad rem venio.

Quae in relatione Provincialium de Consuetudinario proponuntur, generatim placent. Attamen in adjectis foliis simul cum iis quae probantur, Provinciales invenient quaedam melius mutanda aut etiam corrigenda, ut juxta has correctiones nova excudatur Consuetudinarii editio, cura Provincialis Romani.

Cum his igitur emendationibus Consuetudinarium absoluta et perenni auctoritate confirmo, non quidem ad tempus, neque experimenti causa, sed definitive.

Quare Praepositis Provinciarum, Superioribus Domorum et Collegiorum, Ministris, et singulis etiam Nostris vehementer illud commendo, ut omnes vel ipsi subditi non inviti sed sponte et voluntate illud observent. Oportet enim ut singuli, interno spiritu moti, custodiae harum consuetudinum studeant, quae suprema in Societate auctoritate nunc comprobantur, quandoquidem *multus est*, ut ait P. Natalis in prooemio sui tractatus de traditionibus et consuetudinibus Societatis, *consuetudinum utilium et traditionum usus in Societate, ut in Ecclesia Dei, et in omnibus institutis religiosis*; exemplum etiam in hoc aliarum Societatis Provinciarum imitati, quae ex proprio uniuscujusque vel communi totius Assistentiae Consuetudinario pace, uniformitate et fructu ordinis domestici bono gaudent.

Spero autem per hanc regulam vivendi futurum esse, *ut sint omnes*, prout scribebat R. P. Beckx, *quemadmodum unius labii animique, ita etiam unius formae in hoc exteriori vivendi modo. Habet enim haec unius formae restitutio, seu, ut dicam, uniformitas, multa bona, atque illud vel maxime, quod fovet caritatem et simplicem obedientiam, quod omnibus est aedificationi; denique quod benedictionem Dei, qui est auctor pacis et amator caritatis, promerebitur.*

Atque hic finem facio, rogans ut haec mea epistola semel ad

mensam legatur, quum nova Consuetudinarii editio in lucem prodierit.

R.^{ae} V.^{ae} amanter benedico, et me Sanctis Sacrificiis commendo.
Romae, in festo S. Mathiae Apostoli, 24 Februarii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

19.

12 Martii, 1911.

Epistola ad Provinciales Italiae de disciplina et perfectione religiosa.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum Praepositi Provinciarum Italiae de Consuetudinario Assistentiae emendando simul convenissent, nonnulla etiam capita prudenti iudicio subjecerunt, quae instaurandae disciplinae et perfectioni religiosae maxime officiebant. Ea vero ad regulas illas reducuntur quae de socio et de litteris privatorum a Superiore legendis agunt. Ipse autem, ut expresso Provincialium desiderio satisfacia, quid utriusque regulae custodiae desit indicabo.

Et ad regulam 34 Communium de socio exeuntium et regulam 18 de socio Confessarii quod attinet, vehementer gaudeo quod Provinciales necessitatem persenserint urgendi in sua quisque Provincia eas regulas, simulque providendi ne malorum temporum conditio, Sodalium paucitas et alia obstacula existimationem ejus, amorem atque usum quidquam minuerent, sed maxime efficiendi ut nihil sine venia Superiorum localium contrarium fieret, quorum esset in singularibus casibus judicare quid concedi posset. Huic ego proposito et voluntati vehementer plaudo, et Provincialibus gratias ago permagnas. Unum enim duabus illis regulis servandis deest, unum adhuc desideratur, nempe *executio*.

Sed videant Sodales mihi carissimi, quantas inter difficultates sive numeri exigui Nostrorum, sive multorum operum, sive loci et necessitudinum, Societas vel a prima sua aetate fideliter usque hisce duabus regulis exequendis studuerit; sibi persuasum habeant

eas ortas esse non ex diffidentia Superiorum erga se (quamvis diversa aetas et indoles sine cujusquam injuria majorem faciat aut minorem sui fidem), sed potius ex divinae cujusdam prudentiae generali principio, quae omnem sanctitatem et formam vitae nostrae tuetur et exornat. Nam quamquam, ut memoriae proditum est Sanctus Pater Ignatius singulos suos filios tanti faciebat ut unusquisque putaret se ab eo singulariter diligi, tamen licet ejus Constitutio, P. 3, c. 1, n. 3, nondum in regulam 34 Communium pro omnibus sine discrimine migrasset, ipse coepit solos mittere non nisi *delectos* et *veteranos* ¹. Atque hunc fuisse prisco illo tempore usum in Societate universa, pluries *Monumenta Historia* testantur. *Haec*, verbi gratia, dicitur, *regula hactenus in Societate servata, ut nullus domo exeat absque socio, quem ei adjunxerit Superior, et dicat Superiori quo exeat, et qua de causa* ², *uno excepto emptore et selectis aliquibus Coadjutoribus temporalibus; nullus Sacerdos* ³. Jam tunc jubebantur esse *in singulis Domibus et Collegiis probatissimi ad hoc ministerium, nimirum socii exeuntium* ⁴.

Haec omnia paulo post vi et sanctitate regulae donata sunt, et magis ac magis sollicitudinem Praepositorum Generalium meruerunt: primum S. Francisci Borgia ⁵; deinde P. Aquaviva saepe, et praesertim ep. 13 Nov., 1607; tum P. Oliva ad Provinciales, 1 Jan., 1680; postea P. Beckx in sua epistola de angelica virtute, 12 Mart., 1861; et P. Anderledy saepe et vehementer, 1 Nov., 1887, 8 Dec., 1890, 21 Nov., 1891; cujus tamen ardens studium in hac regula inculcanda non nimium visum est P. Martin, quia, ut in sua epistola 4 Oct., 1896, n. 19, dixit, haec regula *una instar multorum est ad infinita haec mala* (scilicet hujus aetatis) *avertenda*.

Eadem porro auctoritate viget regula 18 Sacerdotum, ex variis Constitutionum locis desumpta. Unum tamen notare maxime velim, in hac nimirum regula Sanctum Patrem Ignatium severiorem fuisse quam in praecedenti, quandoquidem, ut refert P. Natalis, *ad confessiones audiendas extra nostrum Templum nullum misit solum, non ad concionandum, non ad jurandos moribundos* ⁶. Atque idem sen-

¹ P. Natalis, *Sch. in Decl. Const.*, P. III., c. 1.

² Epist. Nadal, pag. 240.

³ Ibid., pag. 409.

⁴ Ibid., pag. 623.

⁵ P. Nadal, *Sch. in Decl.*, l. c.

⁶ *Schol. in Decl.*, P. III, l. c.

tiebat S. Franciscus Xaverius in India, qui instructione mense Aprili, 1552, P. Gasparo Barzaeo relicta, quem sibi ad Sinas profecturo in regendis omnibus Nostris substituerat, rationem docuit inveniendi alibi socium, quoties e Domo nostra haberi non posset ¹. Hic autem mos et praescriptio sancte in prima Societate servabantur, ut constat ex *Monumentis Historicis* ²; deinde confirmata sunt regularis particularibus Praepositi, Rectoris, etc., tum etiam a Congregationibus Generalibus, Ordinationibus Praepositorum Generalium ³, variis etiam et gravissimis Instructionibus, praesertim XV, c. 2 quibus omnibus gressus Nostrorum operariorum non quidem impediuntur, verum diriguntur, ut sint pulchri et mundi pedes evangelizantium bona, evangelizantium pacem.

His igitur quae de utraque hac regula tam graviter prudenterque sancita sunt, nihil addere velim, sed nec quidquam possum demere. Haec enim sufficiunt et necessaria sunt, ut justis Provinciae et plurimorum Patrum querelis efficaci ratione occurratur.

Nihilominus sensus quidam prudentis libertatis a Constitutionibus et regulis non excluditur, et prout conceditur, profecto conservandus. Verum totus Superioribus recte custodiendus relinquitur, quorum dumtaxat, non subditorum, est judicare quid et quibus in hac re concedi possit. Quare Superiores ne statim patiantur adduci subditorum precibus in quandam nimiam facilitatem, quae posset vanam efficere Societatis voluntatem, eamque eludere. Nam si, verbi gratia, facile permittantur Scholastici domo exire sine socio; si iidem mittuntur domum suam sine necessitate, parentes invisendi causa, multoque magis inconsulto Praeposito Generali; si caeteri etiam sinuntur egredi soli quavis hora et levi de causa, aut ad excipiendas incomitati Confessiones mulierum aegrotantium: forte aliquid reprehendendum invenietur. Nec enim contenti esse possunt Superiores eo solum quod ad Provinciale vel ad me retulerint utraque regulas de socios in suo Collegio vel Domo non servari. Merito namque P. Tamburini aiebat, per eam solum denunciationem Superiores adhuc officio suo deesse, cum ipsi deberent executionem curare.

Nulla itaque nova lex aut praeceptum necessarium est, sed *tum Superiores tum subditi* quae jam sunt praescripta *fidelius exse-*

¹ *Monum. Hist.*, Xaver., pag. 924.

² Ep. Nadal, pag. 246, 363, 518, 521.

³ C. IV, n. 3.

quantur; meminerintque regulam socii non esse meram quandam regulam Societatis nostrae, sed insuper niti *lege pontificia*, quae per se omnes omnino afficit. Difficultas porro inveniendi socium, si interdum vera est, interdum etiam exaggeratur. Non enim, ut notabat P. Oliva ¹, necesse est ut socius sit semper unus e Nostris: sed, si hic non habetur, potest quaeri inter ipsos Societatis amicos, sive Regulares sive saeculares, aut ecclesiasticos aut probatos laicos.

Itaque omnes, tum Superiores tum subditi, has regulas de socio ament: illi eas tuendo, et quoad ejus fieri potest etiam exemplum praebendo; isti socium sponte sua petendo, et vocati ad hoc munus socii exercendum sine nimia difficultate illud praestando. Si enim omnes amabunt, eas etiam libenter volent; volendo poterunt observare: velle enim est posse. Ament, quia multa emolumenta in his regulis servandis invenient. Ut enim alia taceam, quae in Constitutionibus et caeteris Instituti partibus recensentur, utraque haec regula socii dissipat vel sola hujus praesentia multa pericula animae et corporis, et *moraliter* impossibilem reddit quamlibet calumniae speciem; veram fovet humilitatem; alit charitatem fraternam; Societati ejusque filiis spectabilem quendam innocentiae nitorem spargit.

Alterum de quo fuerunt solliciti Patres Provinciales ad commercium epistolarum spectabat, quod nimis frequens esset, nec semper juxta regulas. Cum enim notassent abusum scribendi ad externos sine Superioris venia, petierunt a me ut cum omnibus Italiae Provinciis responsum circa Regulam 39 Summarii a me Germaniae die 22 Decembris, 1907, datum communicarem, exemplum Galiciae secuti. Ego autem libentissime huic petitioni annuo; cumque plene perspectum habeam Provincialium desiderium, et Italiae necessitatem, praeter illud responsum etiam aliud eodem modo communico. a me Provinciae Campaniae Praeposito nuper, id est die 15 Novembris anni superioris, missum. Quae duo responsa mitto simul cum litteris P. Mutii Vitelleschi, die 7 Septembris, 1619, de eadem materia datis. Haec porro responsa publice legantur, ut omnibus constet verus illius regulae sensus et usus seu praxis etiam in exteris missionibus, ad quam omnes posthac sese conforment.

Superiores autem invigilent ne Nostri, praesertim vero Scholastici, litteras scribant prorsus inutiles, ne dicam futiles, quae tem-

¹ Litt. supra cit.

pus frustra terere faciunt, et quandoque laedunt charitatem, justitiam et veritatem; ut accidit cum quis de Sodalibus, de Superioribus, de Pronviciis aliisque scribere vult quae mala esse aut novit aut judicat: amputent, quaeso, hanc loquacitatem scriptam Nostrorum inter se et interdum etiam cum mulieribus, et monitum quantum generale servari faciant.

Ad litteras autem quod attinet quibus titulus extra inscribitur *Res conscientiae*, multae sunt Superiorum localium querelae, praesertim quod hae nimis frequentes sunt, ad juvenes patres missae, atque ejusmodi saepe ut sese prodiderint arcana conscientiae revera non continere. In re igitur tam periculosa eosdem Superiores ad ea quae jam statuta sunt remitto, unumquemque rogans ut strenue ea perficiat. Credant mihi, nihil novi esse stabiliendum, sed ab ipsis Superioribus, praesertim localibus, magis *urgendam esse executionem*. Cui obligationi urgendi executionem, ut denuo cum P. Tamburini moneam, minime satisfaciunt Superiores locales, si de mala observantia in hac re *scribunt* querelas ad Provinciales vel Generalem, ipsi vero ad eradicandos abusus verbo et opere sese non accingunt. Quodsi Superiores consuluerint librum P. Ramière-Besson ¹, aut P. Oswald ², clare cognoscent quid agere debeant cum certum habeant illis litteris vere arcana conscientiae contegi; quomodo contra in dubiis uti jure suo valeant. Est etiam regula 39 Communium, qua *nemo scriptas dabit aut mittet cuiquam externo vel domestico instructiones spirituales aut meditationes...*, nisi a Superiore id approbetur. Haec regula Superiori est praesidio maximo. Si enim nullis externis illa scripta mittenda sunt, inscio et non approbante Superiore, ergo nec mulieribus, imo his multo minus, tum propter majorem imprudentiae et periculi occasionem, tum quia maxime cum mulieribus agendo severitas et gravitas major in nobis esse debet, easque breviter expedire jubemur, juxta regulas 16 et 17 Sacerdotum. Contra ejusmodi litterae quae res conscientiae continere dicuntur, natae sunt frequenter familiaritatem illam fovere quam eadem regula 16 Sacerdotum singulariter condemnat et prohibet.

Verum hic etiam velim ut subditi, suae regulae memores, auxilio Superioribus veniant; et si quando aliqua mulier, licet monialis

¹ N. 334, nota 2.

² N. 505.

sit, licet multis Dei donis videatur ornata, roget ut per litteras juvetur, prompte et firme spem omnem praecidant, dicentes id fore inutile, cum non soleamus ejusmodi litterarum vicissitudines habere.

Atque ut finem aliquando huic epistolae faciam, omnes in Domino oro et hortor, Superiores videlicet, Ministros et subditos, ut in exequendis his regulis de socio et litteris scribendis constantes sint, in earumque amore appareat omnium consensio. Non enim sufficiunt Superiores soli, si deest in subditis voluntatum concursio; nec vicissim hi possunt quidquam, si illi non juvant. Quare cum Deus Creator ac Dominus noster nos sua divina misericordia ad hanc vitae formam vocarit, cum eam nos libere generoseque amplexi simus, in eaque usque ad mortem perseverare juraverimus; pie et juste in ea vivamus, scientes suavitatem et facilitatem divinae consolationis a Deo non dari nisi volentibus, id est cooperantibus.

Omnibus amanter benedico, et me Sanctis Sacrificiis Patrum et precibus Fratrum enixe commendo.

Romae, in festo Canonizationis S. P. Ignatii et S. Francisci Xaverii, 12 Martii, 1911.

Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

20.

25 Martii, 1911.

Epistola A. R. P. N. Generalis ad Patres et Fratres Missionis Kwangensis.

Cum gaudio ex litteris R. P. Superioris et Consultorum Missionis Kwangensis percepi, visitationem R. P. Augusti Coemans vobis, amantissimi Patres, in tantis difficultatibus constitutis vero solatio fuisse, firmamque spem a vobis foveri, visitationem hanc uberrimos fructus pro universa Missione allaturam esse. Nec minori mihi solatio fuerunt quae R. P. Visitor de statu Missionis retulerat; ex eo enim comperi, disciplinam religiosam, omnibus in idem conspirantibus, accuratissime servari, Patres, Scholasticos et Fratres Coadjutores, magna caritate conjunctos, nulli labori parcere in divina gloria et animarum salute procuranda, et, quamvis

exercitium hujus ministerii apostolici, imprimis initio Missionis, media in gente inculta et sub jugo satanico gemente, arduum sit et naturae ingratum, tamen indefesso zelo et continua abnegatione vos eidem operi vosmetipsos devovere, nec dubitare ad bonum tam spirituale quam temporale promovendum et salutem vestram exponere et ipsam vitam sacrificare, ad exemplum divini Salvatoris nostri. Pro quibus faustis notitiis, quamvis jam dudum optimam opinionem de vestra Missione habuerim, Deo Optimo Maximo gratias egi quam maximas, qui tam generosos sensus animis vestris indiderit; simulque opportunam occasionem arripiendam censui, ut vobis quasdam generales normas proponerem, quibus in opere vestro apostolico inter nigritas promovendo adjuvaremini.

Omnia quae vobis hic paucis exponenda esse censui, ad tria capita reduci possunt: ad methodum evangelizandi Nigritas, ad curam valetudinis Missionariorum, tandem ad rerum temporalium administrationem.

Ut jam in primo puncto *Memorialis* a Patre Visitatore Missionis relictis, omnibus vobis in memoriam revocatum fuit, tota quidem efficacia vestrorum laborum imprimis a gratia divina, ab intrinseca Verbi Dei virtute, omni gladio ancipiti penetrabiliore ¹, ab illis denique mediis quae cum Deo uniunt potissimum dependet, cum neque qui plantat sit aliquid neque qui rigat, sed qui incrementum dat Deus ². Nihilominus tamen, ex divinae Providentiae dispositione, omni cum diligentia et cura illa quoque media adhibere oportet quae aptissima videntur ad scopum intentum assequendum. In hunc finem valde exopto ut Missionarii, tum juniores cum natu majores et experientia jam praediti, diligenter indoli moribusque nigritarum studeant, atque assidue inquirant qua ratione eos efficacius ad fidem adducere possint, quibus modis aptioribus religionis dogmata et praecepta juxta eorum captum ipsis exponere, quibus operibus spiritualibus et corporalibus eorum infortuniis mederi. Etenim cum media generatim eo sint efficaciora quo magis adaptentur indoli personarum cum quibus tractamus et conditionibus localibus in quibus versamur, patet summi momenti esse ut accuratam cognitionem harum rerum acquiramus in Missione, ubi omnia toto coelo diversa sunt a conditionibus quibus a pueris assuefacti eramus.

¹ *Hebr.*, IV, 12.

² *I Cor.*, III, 7.

Quo vero hoc studium fiat profundius, juverit scripto notare ea quae propria experientia et assidua coram Domino consideratio cuique suggererit, ac praeterea cum aliis, sive in privatis colloquiis sive in conferentiis, sub directione Superiorum in hunc finem institutis, res illas discutere, ut majus lumen ex collatis observationibus acquiratur. Tandem oportebit ea quae experientia probata fuerunt in unum libellum conferre, quod directorium quoddam Missionis Kwangensis constituat, junioribus statim ab initio viam rectam procedendi demonstret eosque contra errores praemuniat, omnibus vero laboribus majorem vim et uniformitatem impertiat. Nemo est qui non videat non uno conatu tale directorium confici posse, at velim ut paulatim hoc opus aggrediamini, a minus perfectis (parvis scilicet instructionibus et observationibus de rebus particularibus) ad perfectiora ascendendo, ita ut tandem opus et nostris Missionariis et alienis perutile perficiatis.

Hic ad duo solum generalia principia attentos vos reddere volo, quae ipse Sanctus Pater Noster Ignatius Missionariis nostris commendaverat. Et primum quidem est ut, ex mente nostrarum Constitutionum ¹, illa potissimum loca et populos pro stationibus vestris eligatis ubi fructus major, id est diuturnior et universalior, sperari potest, qui nempe naturalibus dotibus et praesertim voluntatis firmitate valeant, qui aptiores Missionariorum adjutores, catechistas, etc., daturi esse sperentur, ita ut cum divina gratia post aliquas generationes etiam aptos candidatos ad Clerum indigenum formandum subministrare possint. Cum enim in tam ampla vinea, quae vobis excolenda commissa est, prae operariorum penuria minima ex parte omnibus necessitatibus satisfieri queat, necesse est ut peculiari cum prudentia in seligendis laboribus vestris procedatis et impense curetis adjutores ex ipsis indigenis pro opere apostolico promovendo praeparare.

Alterum est, ut in nigritis convertendis pro eorum capacitate *solidam formationem* primo loco curetis, non vero *numerum*. Nam si vere genuinos christianos formaverimus, qui non exterius aliquantisper vitam mutaverint, sed revera interius regenerati, paulatim assuefiant ex interna persuasionem et sancto Dei timore, qui initium est omnis sapientiae, et ex amore infinitae Dei bonitatis ejusque legis agere, multo plus efficiemus quam si numerosas turbas ad

¹ P. VII, c. 2, Litt. D, E, F.

tempus alliceremus. Huc etiam pertinet ut christianos curae nostrae commissos solide instruendos curemus in variis artibus ipsorum indoli convenientibus, quo et vitam honestam agere et independentiam ab aliis acquirere valeant. Tandem nigritis lugenda clade morbi somni afflictis in corporalibus etiam necessitatibus opitulari sedulo, secundum Superiorum consilia, pergatis, eo magis quod in praesenti rerum conditione indigenae a solis fere Missionariis opem sperare possunt. Expedire igitur videtur ut Nostri elementarem aliquam notitiam, et theoreticam et practicam simul, acquirant artis medendi frequentioribus istius regionis morbis, eamque secundum Superiorum directionem prudenter exerceant, ita ut nullum inde aut nigritarum valetudini aut propriae virtuti periculum oriatur. Simul tamen fideles edoceantur ad supernaturalia media confugere: orationem, novenas, usum sacramentalium, aquam S. Ignatii; ac publicae quoque in hunc finem devotiones, solemnesque processiones, indoli indigenarum tantopere conformes, instituantur ad misericordiam divinam implorandam, prouti id ubique a primis saeculis in Ecclesia fieri solebat.

Alterum quod vobis commendatum esse velim spectat rationabilem curam valetudinis Nostrorum, quemadmodum Sanctus Pater Noster Ignatius in ipso fine Partis X Constitutionum expresse denuo monet: *Conferet etiam rationem habere valetudinis, ut ea in particularibus conservetur*, atque mox in ultima Declaratione addit: *Ad hoc etiam curandum est ut Domus et Collegia in locis ubi sit purum et salubre coelum habeantur, et non in eis qui contrariam habent proprietatem*. Certe a vero socio Jesu ac Missionario longe abesse debet cura illa exaggerata salutis corporis, quam non raro apud homines mundanos nostris temporibus conspiciamus, quaeque ipsi fini intento potius nocet viresque debilitat et effeminat; neque in ipsis insalubribus Congo Belgici regionibus iisdem omnino mediis utamur necesse est ac saeculares ad valetudinem conservandam, cum, praeter alias rationes, homines saeculares, propter inordinatum vivendi genus, multiplicibus periculis exponantur, a quibus Religiosi sunt immunes. Attamen menti Sancti Patris Nostri Ignatii, toties in Constitutionibus clarissime expressae, prorsus consonat ut in tota externae vitae nostrae dispositione et rationabili cura conservandarum corporis virium, particularium locorum conditio-
num et necessitatum ex peritorum medicorum iudicio aequam rationem habeamus.

Experientia quam in Missionibus a restituta Societate susceptis acquisivimus luculenter demonstrat permagnum numerum insignium Missionariorum praematura morte abreptos fuisse propter neglectam accommodationem ad regionum mores. Certe illa fidelitas observandi etiam minimas consuetudines Provinciae ex optima intentione procedebat et signum erat veri spiritus religiosi, nihilominus tamen zelus minus illuminatus dicendus est, quo tot optimi viri vel fracti vel a campo laborum apostolicorum sublati sunt. Etiam hic valet illud: spiritus quidem vivificat, littera autem occidit. Quare omnino approbo ut in ratione cibi, somni, vestimenti ac in toto ordine diurno, quaedam specialia pro Missione Kwangensi statuuntur, ita ut, retentis ex Consuetudinario Belgico omnibus iis quae sine damno retineri possunt, caetera ita ordinentur prouti coeli regio et laborum conditio exigit. Approbo igitur omnia ea quae sub hoc respectu a Superioribus vestris jam prius, nuper vero secundum relationem P. Visitatoris in Supplemento Consuetudinum pro Missione Kwangensi statuta sunt, et si quid pro futuro adhuc addendum videretur, desidero ut Superiores Missionis id mature considerent.

Praetermittere hic non possum gravissimi momenti quaestionem saepius jam agitatam, de reditu scilicet Nostrorum in Europam, non eo quidem sensu ac si Missionarii nostri, more mercenariorum, nonnisi ad certum tempus Missioni operam suam praestarent, sed ita ut, ipso Romano Pontifice Pio X approbante, Missioni *in perpetuum* addicti interdum ad coelum nativum redirent. Cum ex unanimi medicorum iudicio *in praesenti* rerum conditione Europaei regionem Kwangensem *continuo* inhabitare non possint, quin vel praematura morte abripiantur, vel saltem minus apti ad labores reddantur, viribus physicis et nervis valde debilitatis, etiam Nostri ad valetudinem roborandam statutis temporibus redire in patriam debebunt, sicuti id in Ordinatione, quam simul cum litteris hisce transmittito, accuratius definitur. Neque id solum inde sperare licet emolumentum, quod nostri Missionarii ita refocillati duro labori Missionum melius resistere, plures animas Christo lucrifacere, abundantioraque merita sibi colligere poterunt, sed vel pro ipsa Nostrorum vita spirituali diuturnior commoratio in Europa et animi recollectio non sine fructu remanebit. Non me latet hac Ordinatione initio Missioni, jam nunc penuria hominum laboranti, vires subtrahi, verum tamen hoc damnum momentaneum ferri

et libenter suscipi debet, cum Missio postea, hac Ordinatione servata, diutius optimorum et peritorum Missionariorum opera sit fruitura.

Tandem breviter temporalem administrationem Missionis Kwangensis attingam. Cum satisfactione a Patre Visitatore comperi, vos jam serio adlaborare ut in Missione vestra bona Praefecturae Apostolicae clare secernantur a bonis nostrae Societatis; subjectumque juris proprietatis bonorum Societatis in utroque foro civili et ecclesiastico accurate circumscribatur, secundum ea quae in Instructione piae memoriae P. Martin de administratione rerum temporalium in Missionibus die 25 Decembris, 1895, praescripta sunt. Rebus quantocius id fieri potest ita ordinatis, curandum deinde erit ut accurati computi acceptorum et expensorum in libris distinctis semper conficiantur secundum diversa juris subjecta. Quo innumeras difficultates, secus postea orituras, praecavebimus justamque administrationem bonorum tum Missionis qua talis tum Societatis rite promovebimus.

Hisce litteris adjungo responsa ad varia dubia a vobis circa administrationem rerum temporalium proposita, quae tum Lovanii tum Romae a viris peritis diligenter perpensa fuerunt.

Tanquam normam generalem, quae vobis in similibus casibus praeleceat, hoc addere velim, cavendum sane esse ne incurramus negotiationem Clero legibus ecclesiasticis prohibitam vel etiam speciem negotiationis ab Instituto nobis interdictam, ex altera vero parte prudentiam omnino suadere, et Sanctae Sedis menti desiderioque prorsus congruere, ut praesentibus et futuris Missionis necessitatibus, quantum fieri potest, ex ipsis Missionis bonis provideatur, ita tamen ut semper diligenter evitemus quae vel majus bonum impedire vel offensionis ansam praebere possent.

Et haec sunt quae pro mea in vestram Missionem sollicitudine meoque erga vos amore circa tria illa capita vobis indicare volui, ut eo efficacius gentes quae in umbra mortis sedent ad admirabile lumen fidei nostrae perducere valeatis.

Quae vota vestra et mea ardentissima ut citius impleantur, facere non possum quin vobis in fine illam solidam Societatique nostrae peculiari titulo propriam devotionem commendem, quae pro Sacerdotibus eidem sincere addictis adnexam habet divinam promissionem convertendi ad poenitentiam corda quoque durissima, devotionem inquam Sacratissimi Cordis Jesu. Ipsi primi toti hac devotione imbuamini, ut cognoscatis quam suavis et potens sit Do-

minus, ipsi nigritis vestris dilectissimis exemplum praebeatis vitae vere sanctae secundum doctrinam Salvatoris nostri, qui mitis est et humilis corde; tandem nigritas ad hanc devotionem, ex natura sua tam simplicem et suavem, ex gratia tam mirabiliter efficacem, tum solidis instructionibus tum piis exercitiis attrahatis, et brevi videbitis quam mira Deus, etiam contra spem humanam, operatur sit inter gentes istas incultas. Atque ita gaudentes de victoria supra immundos spiritus reportata et de nominibus vestris in coelis scriptis, experiemini in opere vestro apostolico veritatem verborum divini Magistri, qui cum in terris adhuc versaretur, in spiritu exultans gratias egit Patri suo, Domino coeli et terrae, quod quae absconderit a sapientibus et prudentibus, ea revelaverit parvulis.

Restat ut vobis vestrisque laboribus ex animo benedicam, me metipsum vero vestris Sacrificiis et precibus enixe commendem.

Romae, in festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, die 25 Martii, 1911.

Omnium servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

21.

25 Martii, 1911.

*Ordinatio de reditu Nostrorum e missione Kwangensi in Europam
valetudinis causa.*

Mature considerata quaestione expediretne Missionarios Kwangenses post certa temporis intervalla in patriam revocare, ut vires reficerent, et re cum R. P. Provinciali, R. P. Superiore Missionis, Consultoribus Provinciae et Missionis collata, ac denique a R. P. Visitatore denuo accurate examinata, secundum unanime fere omnium votum, haec mihi in Domino decernenda visa sunt:

1. Omnino inhaerendum esse praxi, a Sacra Congregatione de Propaganda Fide commendatae et in Societate nostra inde a suis initiis usurpatae, ut Nostri ad Missiones externas proficiscantur non mercenariorum vel civilium officialium more, qui nonnisi ad limitatum tempus patriam relinquunt, ad eam deinde pro reliqua vita reversuri, sed ut perpetuo Missionis servitio sese addicant; nisi in particularibus casibus aliter Superioribus agendum videretur, verbi gratia si alicujus peculiari complexionis haec regio periculosa esset.

2. Ut rationabili valetudinis curae et ipsius Missionis majori bono consulatur, expedire ut, secundum unanimum medicorum sententiam, Missionarii post certum annorum numerum, patriam repetant, ibique vires aliquamdiu reficiant, nova deinde alacritate in Congum reversuri; in *praesenti* autem *rerum conditione*, ex peritorum medicorum sententia, tempus commorationis in Congo ultra sexennium non esse protrahendum; praeterea ante expletum sexennium in patriam remittendos esse Nostros quoties id, exquisito prius prudentis medici iudicio, Superiori necessarium videbitur. Utrum autem post quartum redditum ad idem obligandi sint Missionarii, Superiorum erit in casibus particularibus judicare.

3. Quoniam jam non pauci Missionarii Kwangenses ultra sexennium in ista regione laborant, neque iis omnibus, sine gravi Missionis detrimento, praesens Ordinatio statim applicari potest, curandum esse ut saltem quam plurimis applicetur; quare, novis accedentibus operariis, in patriam remittantur primo qui redditu magis indigebunt, deinde antiquiores; ita ut, majoris et diuturnioris intuitu boni, Missionis ampliatio potius aliquamdiu differatur.

Romae, die festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, 25 Martii, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

22.

10 Aprilis, 1911.

Respondetur dubio circa Decretum 17 Congregationis VII proposito, de distribuendis redditibus annuis bonorum a Nostris post prima vota servatorum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Communico cum R.^a V.^a, cumque aliarum Provinciarum Praepositis, responsum quod, auditis Patribus Assistantibus, dandum censui ad dubium a Vice-Provinciali Tolosano propositum circa decretum 17 Congregationis VII.

Quaesivit a me R.^a V.^a explicationem nn. 3 et 6 decreti 17 Congregationis VII, ubi agitur de distribuendis redditibus annuis bonorum illorum quorum Nostri post prima vota dominium servant:

scilicet, interrogatum est utrum de his redditibus Provincialis possit, inconsulto bonorum domino, pro arbitrio disponere (utique in causas pias), an contra Scholasticus, bonorum dominus, liberam sibi servet eorum distributionem in causas pias, a Provinciali tamen approbandam.

Ut huic quaestioni satisfaciam, praenotandum est Scholasticum, simul ac, Novitiatum intrando, bonorum suorum administratione se exuit (ut requiritur eodem Decreto, n. 1), posse jam tunc de annorum fructuum distributione unico actu statuere, decernendo quomodo haec facienda sit, aut etiam eam libero Superiorum arbitrio relinquere.

Quod si non fecerit, Decretum statuit quomodo redditus sint postea distribuendi. Distinguit autem inter fructus percipiendos quando bona ultra quadriennium non servantur (ut regulariter tunc fieri debebat), et fructus percipiendos quando bona ultra hunc terminum servari contigerit.

De primo casu agit n. 3, et decernit Scholasticos non posse quidem fructus bonorum suorum sola propria voluntate distribuere: sed, ait, *poterunt, assensu Provincialis accedente*, eos causis aut locis piis applicare. Sensus verbi *poterunt* illud est: ubi bona ultra quadriennium non servantur, non adest obligatio fructus annuatim distribuendi, sed fructus possunt servari ut, simul cum bonis ipsis, post quadriennium distribuantur.

De altero casu, id est quando bona ultra quadriennium servantur, Decretum agit n. 6, et definit tunc fructus annuos qui post Novitiatum percipientur, esse annuatim distribuendos in causas pias, *e iudicio Provincialis*.

Quaeritur quisnam sit sensus hujus incisi *e iudicio Provincialis*. Sensus non est quod Provincialis possit pro arbitrio suo hos fructus distribuere (utique in causas pias), sed quod Scholasticus, qui de his disponit, indigeat consensu Provincialis approbantis distributionem a se intentam: scilicet conditio *e iudicio Provincialis* eundem sensum habet ac supra, n. 3, conditio *assensu Provincialis accedente*.

Hoc probatur, primo quia nulla est ratio cur sensus diversus distinguatur et major detur potestas Provinciali super fructibus in secundo casu perceptis.

Deinde eruitur ex decreto 15 Congregationis XI. Quaesiverat aliqua Provincia, an per supra dictum Decretum 17 Congregatio-

nis VII nova obligatio fuisset Provinciali imposita, an scilicet Provincialis contra votum paupertatis peccaret, si distributio bonorum non fieret in causas pias. Congregatio XI declarat *nullum Provinciali per laudatum Decretum gravamen imponi neque valorem actuum elidi quibus ipse de fructibus illis aliter disponat aut disponi permittat*. (Hanc disjunctivam, *disponat aut disponere permittat*, intellige: prout Scholasticus liberam fructuum distributionem Provinciali reliquit, aut sibi servavit). Mens Congregationis XI adhuc clarior apparet ex ipsis Actis Congregationis (Act. 30), ubi, loco ultimorum verborum, haec alia leguntur: *neque valorem actuum elidi, quibus de bonis illis Provincialis aliter permittendo disponit*. Id quod, ut paulo infra subjungitur, *confirmat receptissima, etiam a tempore Decreti conditi, in Societate praxis, optima legis interpretis*.

Et revera, res fructificat domino. Proinde fructus annui non minus ad Scholasticum, bonorum dominum, spectant, quam ipsa bona. Non potest ergo de eis Provincialis libere disponere, nisi hanc facultatem a Scholastico acceperit.

Nec autem dicat quis Societatem a Scholastico exigere ut simul ac se bonorum suorum administratione exuit, etiam liberam relinquat Superioribus distributionem suorum reddituum. Hoc enim nulli legitur in Instituto, et proinde gratuito assereretur. Deinde talis agendi ratio valde aliena esset a spiritu Societatis, et a summa Sancti Patris Ignatii circumspectione in tota hac materia de abdicatione bonorum. Cfr. Examen Gen., c. IV, nn. 2-5; Const. P. III, c. I, n. 7: ubi distributio suorum bonorum semper unicuique *pro sua devotione* facienda relinquitur.

Ergo concludendum est nunquam Provinciale posse pro arbitrio suo disponere de fructibus annuis bonorum illorum quorum dominium Nostri retinent (nisi hanc facultatem ab illis accepisset); sed ad ipsum spectat distributionem a possessoribus intentam sibi-que propositam approbare, aut, si res id peteret, improbare.

Laudandi sunt autem ii qui, bona frugifera possidentes, statim a Novitiatu determinant quomodo fructus annui erunt distribuendi, ita ut de hoc postea amplius curare non debeant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 10 Aprilis, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

23.

27 Aprilis, 1911.

Epistola de duobus Decretis Pontificiis circa Fratres Coadjutores et circa servitium militare.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

De Fratribus Laicis Ordinum religiosorum qui solemniter vota profitebuntur, Decretum *Sacrosancta* a Sacra Congregatione de Religiosis die 16 Januarii hujus anni 1911 editum est. Et cum pauca quaedam dubia de eodem Decreto fuissent proposita, visum est expedire ut de illo ad Provinciales aliquid scriberem.

Et primum animadverto Decretum *Sacrosancta* non *directe* Societatem vere obligare. Nam iis Ordinibus religiosis unice datum est in quibus Fratres Laici professionem *solemnem* emittunt. Explicite enim ante sex normas in Decreto contentas dicitur: *Haec igitur erunt apprime servanda ab omnibus religiosis familiis apud quas a Conversis quoque solemnia vota nuncupantur*. At in nostra Societate Coadjutores temporales vota solemnia non emittunt, et ideo hoc Decretum ipsis non imponitur.

Cum tamen negari non possit, vota publica nostrorum Coadjutorum ad vota solemnia multum accedere; ex hac etiam sola ratione, quamvis alia deesset, ea quae Romanus Pontifex apprime servanda a Conversis votorum solemnium praescribit, *directionem* quandam utilissimam continent pro recipiendis formandisque nostris Coadjutoribus temporalibus. Nec solum nos dirigunt, verum etiam vehementer nos incitare debent, ut quae in Instituto nostro de admittendis et educandis Fratribus Coadjutoribus sapienter ordinata sunt, majore novoque fervore adamussim executioni mandemus. Etenim hae normae a Romano Pontifice, pro aliis Ordinibus religiosis statutae, nostras Constitutiones et Instructiones, quibuscum saepenumero concordant, ex novo titulo illustrant atque commendant.

Et re quidem vera, ut a recipiendis Fratribus Coadjutoribus incipiam, Postulatus necessitas et diuturnitas ante Primam Probationem, cognita jam est et facto adhibita in Societate, cum ejusmodi Postulantes soleant unum aut duos et interdum plures annos in

aliqua nostra Domo tanquam famuli cum justa mercedis retributione retineri, quorum interea cura habetur singularis. Et prudens omnino est quorundam in Societate consilium et usus, ut illi totum id tempus aut saltem postremam ejus partem transigant vel in Domo Probationis vel in Collegiis Nostrorum, et non victorum, quo facilius vitam agere assuescant more quasi Fratrum Coadjutorum.

Cautiones deinde in his admittendis, quas Decretum inculcat, nobis jam Constitutionum P. 1, c. 2, n. 2, praescriptae sunt, ubi ante examinatum oculos depingitur ab ipso Sancto Patre Ignatio vera Coadjutorum temporalium imago, ut juxta eam judicium de illis ferant. Et prae caeteris hic juvabit meminisse bonam conscientiam seu ejusdem puritatem, judicium obediens et non nimis rude, et piam quandam mentis intentionem serviendi Deo in omnibus ministeriis inferioribus et humilibus (cfr. Ex. Gen., c. VI, n. 3).

Postquam ita admissi fuerunt Coadjutores temporales, effingendi sunt ad illam, quam dixi, imaginem. Et de tirocinii quidem tempore, quod non nisi exacto biennio, juxta Examen Generale (c. VI, n. 8), conficitur, afferam ad aliarum Provinciarum imitationem responsum a me datum mense Octobri, 1910, postulato quarto Provinciae Campaniae: *Multum mihi placuit zelus Congregationis ad optimam Fratrum nostrorum Coadjutorum formationem procurandam. Ad eam obtinendam ante omnia in Novitiatu specialis cura de iis habeatur; de doctrina christiana et vitae religiosae praxi sedulo edoceantur; quoad fieri potest, integrum biennium in Domo Probationis retineantur; cum autem ab ea retrahuntur, non jam in Residentias aut Collegia alumnorum mittantur, sed in Collegia Nostrorum, ubi strictior viget disciplina, ibique in officiis interioribus domus et sub alterius Fratris directione occupentur, non autem in iis officiis in quibus cum externis frequenter agere debeant. Praeterea speciali providentia. Rector et Minister eos foveant ac maxime Pater Spiritualis, qui non omittat eos singulis saltem mensibus ad se vocare, ut instruat, animet, consoletur, et rationem eorum vitae post recollectionem menstruam paterne exigat. Haec in responso continebantur. Sed etiam praescriptum est Instr. VI, n. 5, ut hi saltem per mensem ante vota ad Novitiatum redeant; alioquin, necessitate imperante, in eodem loco se colligant ubi, quamdiu extra tirocinium sunt, quasi magistrum in exercitationibus spiritualibus habeant. Item jam inde a tirocinio*

religiose et civiliter omnino educeantur. Religiose quidem, efficiendo ut intelligant, juxta Ex. Gen., c. VI, n. 3, se ad ministeria omnia inferiora et humiliora esse destinatos; ut in propria vocatione juxta eorum captum plene instituantur (Reg. 21 Mag. Nov.) doceanturque orandi modum juxta Constitutiones (Reg. 59 Mag. Nov.) atque eorum indolem et capacitatem; ut tandem praeclaras hujus gradus virtutes in Coadjutorum regulis commendatas ament et solliciti quaerant. Civiliter etiam, ut ad praescriptum in Instr. VI, n. 3, in externa et religiosa politia, in modestia et modo decenti agendi, praesertim cum externis, bene instituantur.

Maxime curet Magister Novitiorum ut Fratres Coadjutores ad Primam Probationem admissi, ipso duce, sedulam instituant suae vocationis revisionem, non quasi de illa dubitent, sed ut in eadem, ex monito P. Natalis, sese magis confirment et corroborent, atque cum firmissimo proposito perpetuo vivendi et moriendi in Societate ingrediantur Secundam Probationem. Praeterea in Prima Probatione Magister Novitiorum diligentem instituat superrevisionem examinis forte in alia Domo a quatuor examinadoribus facta, ut legitimo utilique tempore omnia dubia vel impedimenta removeantur.

Caveat quoque Magister Novitiorum ne gravissimum suum officium directoris spiritualis et Confessarii quoad Novitios Coadjutores, contra sanctiones canonicas, vix non totum in suum Socium devolvat, qui quandoque est Sacerdos juvenis, longa experientia non praeditus, imo frequenter mutatus.

Post tirocinium vero non tantum sexennio primorum votorum sed per octo solidos annos Societas Coadjutores temporales suos sub vigilantiori tutela continet, antequam eos ad ultima et publica vota admittat. Quare in altera responsi parte, Provinciae Campaniae dati, sic concludebam: *Quoad eos qui in alias Domos mittuntur, et, dum juniores sunt, speciali adhuc Superiorum providentia indigeni, multum juvat ut pro Exercitiis Spiritualibus annuis simul coadunentur, et, si fieri potest, Exercitia ipsis accommodata separatim accipiant. Demum uno saltem anno ante susceptionem gradus de suis defectibus moneantur, et si qui majori recollectione per aliquot menses indigeant, eam ipsis Provincialis conetur procurare. Quod autem ad quotidiana exercitia spiritualia attinet, servantur normae in Instituto stabilitae, et longo usu com-*

probatae, verbi gratia quoad puncta meditationis ipsis quotidie explicanda. Huc usque responsum.

Sed jam tota Instructio VIII est de Coadjutoribus in spiritu post tirocinium conservandis et fovendis: ut frequens sit Superiorum et Praefecti spiritus cum privatis colloquium; ut non sinantur suo more aut arbitrio vivere; ut quavis hebdomada instruantur sive in doctrina christiana, sive in iis quae spectant ad statum religiosum in Societate et ad eorum propriam conditionem; atque id genus alia, quae ibidem enucleate indicantur, et alibi in Instituto praescribuntur. Ex his illud singulari sedulitate Superiores invigilent, ut Praefecti spiritus serio suam ipsi Reg. 7 observent, quae est de cura Fratrum Coadjutorum.

Et quamvis Fratres Coadjutores Tertiam Probationem non habeant, tamen optimum esset, et valde commendo, ut, quemadmodum illi qui, gravi urgente causa, e tirocinio post primum annum educti sunt, ad illud postremo saltem mense rursus debent se conferre; ita simili quadam ratione, antequam ultima et publica vota nuncupent, omnes prorsus Coadjutores temporales vel ad Domum Secundae aut Tertiae Probationis, vel ad aliquam aliam Domum aut Collegium Nostrorum, ubi maxima viget religiosa disciplina, saltem ad mensem, se recipiant, animum ad gradum suscipiendum praeparaturi. Eo enim Fratres nostri venire seorsum poterunt, et quadantenus quiescere a nimii sollicitudinibus Marthae pusillum, ut animum foveant aliquo orationis tempore praeter consuetum concessio, de suis defectibus moneantur, et modos quibus eos emendare possunt secum statuunt, regulas attentius legant et considerent, saepius cum Superiore vel Praefecto spiritus colloquantur, remque totam Spiritualibus Exercitiis Sancti Patris Ignatii claudant.

His omnibus addenda est, quam Superioribus commendo, epistola R. P. Mutii Vitelleschi 6 Kal. Jul., 1618, data de cura Fratrum Coadjutorium Superioribus habenda. In ea enim Superiores invenient quatuor utilissima. Et primum scient quanta teneamur obligatione dirigendi Fratres nostros Coadjutores ad magnam perfectionem pro ratione status in quo sunt, eosque viros vere spirituales efficiendi. Deinde cognoscent quae cautio adhiberi debeat in iis deligendis qui hunc gradum postulant, ut sint laboris amantes, recta intentione, et voluntate prona ad obediendum Deo in suis

Superioribus. Tertio addiscent solidam eorum probationem in tirocinio esse quidem necessariam, sed nondum sufficere, nisi eam alia excipiat post prima vota in Collegiis ac Domibus. Quarto denique noscent qua cum illis caritate uti debeant.

Denique accedit instructio de iisdem Fratribus Coadjutoribus a P. Natali conscripta ¹. Hoc etiam documentum, dum revelat quae majorum nostrorum cura fuerit in educandis Fratribus Coadjutoribus, simul nos monet ut juxta acceptam institutionem fideliter a nobis iisdem informentur. Ut enim paucis plura complectar, majores nostri ante omnia assiduitatem in rebus spiritualibus perquam diligenter Fratribus inculcabant, ne aut tempus earum aut modum negligerent. *Detur illis, P. Natalis addebat, materia meditationum et orationum familiaris, et manuducantur, donec fructum sentiant spiritus, et ipsi per se commode orationem gubernent suam.* O quanta, Reverendi Patres, sanctimonia in nostris Fratribus cito elucebit, si vel hoc unum bene edoceantur et addiscant! Postea ostendebatur illis Sacramentorum et virtutum fructus, praesertim vero sui demissionis, cujus donum pretiosissimum, aliis adeptu difficile, ipsi nullo negotio ubique haberent. Deinde indicabant quomodo possent, juxta Apostolum, spiritu ambulare, atque sua ipsi munia obire in Christo Jesu et gratia suae vocationis. Denique religiosae relaxationis tempus, ipsorum viribus non minus ac in spiritu progressui utile, sedulo commendabant. Haec omnia, fateor, etiam in nova Societate re et usu didicimus; sed ea nunc iterum omnibus ad quos spectat, tum in tirocinio tum post illud, summa voluntate commendo. Sunt enim nunc periculo pereundi magis exposita, si verbi gratia nos multarum occupationum turbine inconsulte abreptos pigeat tantulum in his rebus immorari, quantum vocationis debitum et Societatis necessitas postulant.

Ut itaque huic materiae finem imponam, cum tanta sit Societatis cura erga temporales Coadjutores suos, cum adsit Summi Pontificis cohortatio et incitamentum, nec desit etiam aliqua singularis hoc tempore necessitas, quam plures in Societate mecum persentiunt, Superiores omnes et Ministros in Domino vehementer excito, ut executioni haec omnia committere studeant. Ab hac enim una saepenumero pendent hujus etiam Coadjutorum temporalium

¹ *Monum. Hist.*, Nadal, t. IV, pag. 452-54.

gradus decus et sanctitas, quandoquidem tales homines habebimus quales efformaverimus. Diligentia porro et amor hanc executionem efficient absolutam et suavem. Diligentiam dico, quae omnes quas innui industrias colligat et non pratermittat; amorem vero, qui erga Fratres nostros veram caritatem, benignitatem, patientiam prae se ferat. Hoc autem amore Fratres nostri capientur, si nullam in Superiore et Ministro acerbitatem deprehendant ¹; si hos aliosve Patres tempore suae recreationis aliquando medios inter se conspiciant ²; si in peritos in arte fiducia ostendatur ³; si non supra modum urgeantur ⁴; si Superioris vocem eos edocentem saltem interdum audiant in suis ipsis catechesibus seu adhortationibus hebdomadariis ⁵, quarum argumentum proprium praeter alia suppeditari poterit a locis in hac epistola indicatis, et ab altera decreti *Sacrosancta* parte, quae documenta continet pietate et prudentia plena. Haec sunt quae de Fratribus Coadjutoribus recipiendis educandisque maxime mihi cordi erant.

Sed hujus occasione epistolae utor, ut aliquid etiam dicam de altero decreto *Inter reliquas* ejusdem Sacrae Congregationis de Religiosis eodem die 16 Januarii hujus anni edito, quod ad Religiosos servitio militari adstrictos spectat. Quanquam enim hanc militiae difficultatem habent duae tantum Assistentiae, Gallia nimirum et Italia, nihilominus reliquas etiam dirigunt, si qua forte necessitas rei aut consilii occasio oriatur.

Quod Decretum etiam Societatem afficit et ligat; est enim toto suo tenore generale, complectens omnes Religiosos servitio militari adscriptos, nemine excepto; insuper habet clausulam generalem *Contrariis non obstantibus quibuscumque*. Verum est tamen non adesse illa verba *etiam speciali mentione dignis*; sed hinc illud solummodo deduci potest, Decretum saltem contra ea quae magnam habent specialitatem non tanti rigoris esse. Alia itaque nos ligant, alia nequaquam nos tangunt, alia tandem, ex informationibus fide dignis, saltem mitius nobis sunt interpretanda.

Et revera numerus primus Decreti, de iis quae exiguntur ante

¹ R. P. Vitelleschi, op. cit.

² Instruct. VIII, n. 1.

³ Ibid., n. 5.

⁴ Ibid.

⁵ Ibid., n. 2.

vota solemnna, Societatem afficit, sed nullam re et facto pro nobis difficultatem habet. Nam cum Nostri ad Sacros Ordines aut ad Professionem solemnem non promoveantur, nisi post sat multos annos ab inita Societate; ii qui stipendia militaria facere debent, militiam agunt sat longo tempore antequam sacris initientur vel ad Professionem solemnem admittantur, nisi forte intercedat casus pro Sacris Ordinibus plane extraordinarius.

Nec tamen hic numerus nostris juvenibus militiam acturis vota simplicia post tirocinium interdicat. Eo enim quod solummodo Sacri Ordines et Professio solemnns prohibentur, eo ipso Professio simplex seu vota religionis simplicia permittuntur. In numero autem 7 Decreti haec vota simplicia aperte putantur emissa ante militiam, cum reduces e militia *ad renovandam Professionem temporariam admittantur*. Attamen ut juvenes illi nonnisi prudenti circumspectione ad vota simplicia ante servitium militare admittantur, abs re non erit hoc loco in memoriam revocare normas quas die 12 Januarii, 1907, Provinciis Galliae dedi, quarum summa haec erat: eos, qui tirocinii biennium ita absolverent ut unus saltem annus ante militiam superesset, ad vota simplicia Societatis admitti posse, si plene satisfecissent: sin autem integer annus non remaneret, aut aliquod dubium de virtute esset, Societatis vota simplicia ne concederentur, sed solum vota devotionis ad tempus. Has autem normas hisce meis litteris cum Assistentia Italiae quoque communico, sequendas ubi nostri juvenes legi militari obnoxii sunt. Aliae vero Assistentiae ita eas jam nunc sibi habeant, ut, si quando (quae est temporum iniquitas) ipsis eadem rerum conditio foret, juxta eas sese regant.

Numerus secundus, cum ad Instituta votorum simplicium spectet, ad Societatem aliosque Ordines regulares non pertinet.

Numeri tertius, quartus, quintus de cautela et cura militum Societatem quoque afficiunt, et a nobis diligenter observandi sunt. Continent enim praescripta quae partim in jure divino et canonico, partim in naturali convenientia et aequitate nituntur, nec sunt nimis rigida, et nullum nobis negotium facessunt. Imo consilium quo nostri juvenes militiam anteverunt, et voluntarii annum agunt militiam, ut fiebat in Gallia donec per leges licuit, summopere laudandum est non tantum mihi, qui quantum potui illud semper consului, verum etiam laudatum est, ut mihi constat, a Sede Apo-

stolica. Ita enim nostri voluntarii milites biennium aut triennium militiae vitant, in quibus propter curriculum nimis longum pericula multo plura sunt. Accedit ut milites voluntarii quaedam facilius impetrent quae ingenuo juveni et morato commodiora sunt. Etiam si juvenes, ut fiant milites voluntarii, quandam pecuniae summam, verbi gratia in Italia, solvere debent, quam non semper illi aliunde sibi possunt prospicere; haec necessitas Superiores abstertere nequaquam debet, cum ea nummorum jactura necessaria sit, non secus ac esset necessaria ad aliquam chirurgiae curationem ab infirmo perferendam. Quare cupio, in Italia hic mos voluntariae militiae inter nostros juvenes retineatur, et, ubi non est, inferatur.

Contra Nobis difficultatem aliquam videtur exhibere sextus numerus, qui ad vota solemnia vel perpetua emittenda tot annos antea postulat, quot Constitutiones tum Apostolicae tum propriae religionis requirunt, demptis annis militiae. Si ita nobis res esset, Nostri qui per unum vel duos vel tres annos militiae addicti fuerunt, non nisi post 18 vicissim aut 20 annos ad solemnem Professionem vel post 11, 12, 13 ad vota publica Coadjutorum nuncupanda admitti possent. At difficultas haec non videtur gravis, sed dubia atque ejusmodi ut merito legem mitius nos interpretari valeamus. Nam ob oculos plane habere debemus, ex jure communi necesse esse ut tres tantum anni inter Professionem simplicem et solemnem intercedant; ex jure autem particulari quorundam Ordinum religiosorum quinque, ad summum sex annos antea requiri, ut verbi gratia apud Trappistas. In Societate vero praecedant oportet saltem 15 anni, atque adeo pro ipsis Coadjutoribus, sive spiritualibus sive temporalibus, saltem 8 anni. Quare haec nostra temporis intervalla videntur esse adeo singularia et supra quam caeteri omnes consuescunt, ut ex certo quodam fonte mihi constet hanc Decreti partem juxta mentem legislatoris ad Societatem non pertinere.

Numerus septimus jubet a Moderatoribus immediatis rationem sub jurata fide reddi ante ultimam Professionem de iis qui militiam egerunt. Quae ratio, speciali forma reddenda, nobis non est valde difficilis. Nam etiam si alicui forte nova videatur in Societate, tamen Romanus Pontifex potest etiam aliquid *novi* praescribere, secus hac exceptione *novitatis* omnis lex pontificia deleri posset, et omnes Ordines religiosi ab hac lege facile excusarentur, cum pro omnibus aliquid novi contineret. Ubi etiam non debemus confundere

aliquid *novi* sancitum *praeter* Institutum cum nova lege *contra* Institutum. At haec ratio reddenda sub jurata fide est ad summum *praeter* Institutum, non autem *contra* ipsum. Nec ipsam dixerim odiosam, quasi juvenes militares aliis clericis severius tractentur. Nam *praeterquam* quod ejusmodi odium in Romanum Pontificem recideret, quasi *male* illam diversitatem inter juvenes intulisset; ea differentia in singularibus militiae periculis prudenter innititur, et jam pridem in aliis etiam rebus fuit apposita, verbi gratia de litteris testimonialibus pro Sacris Ordinibus ratione domicilii. Quare Superiores immediati et alii juniorum directioni praepositi eam rationem saltem primo anno post reditum juniorum a militia ad tramites hujus legis P. Provinciali diligenter reddant, sed nulla opus est concepta singularis juramenti formula.

Numerus octavus circa dimittendos *de consensu Consiliariorum seu Definitorum*, nihil, si bene rem inspicimus, immutat modum nostrum ab Instituto praescriptum. Numerus enim iste nil novi addit, sed repetit ea quae jam pridem Pius IX die 12 Junii, 1858, Decreto *Sanctissimus* statuerat. Sed illud Decretum ad Societatem non spectat; ergo nec ejus repetitio.

Denique postremus numerus decimus de dubiis, si qua oriantur, Sacrae Congregationi proponendis, quatenus nos afficit, perutilem modum nobis suppeditat quo a multis et nimis generalibus normis abstineamus. Sic enim in singulis quibusque casibus facile aderit remedium pro duabus Assistentiis quarum juvenes legibus militaribus adstringuntur.

Cum itaque Decretum ita se habeat, ut paucos in Societate de facto attingat, et nihil ab Instituto alienum habeat; cum etiam non sine quodam scandalo sit petitio ut a Decreto liberemur; prudentissimus quisque existimabit, caute procedendum esse in postulanda hujusmodi immunitate. Sane in re nova servitii militaris versamur, quod antiquis temporibus non exstitit; non itaque dedecet ut levis quidam novus rigor inferatur.

Et nunc restat ut me omnium Sacrificiis enixe commendem.
Romae, in festo B. Petri Canisii, die 27 Aprilis, 1911.

Omnium Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

24.

3 Maji, 1911.

Urgetur ab A. R. P. Nostro in epistola ad omnes Provinciales missa executio dispositionis P. Martin, bonae memoriae, de exigenda ratione Missarum pro stipendio celebratarum.

Precor R.^m V.^m, ut in lustrandis pro munere Provinciae Domibus, quotannis accuratam a singulis rationem exigit Missarum; et diligenter pernoscant, utrum omnibus Missis pro aequo et justo suo tempore satisfactum fuerit; et utrum omnia peracta sint ad justitiae leges et ad Constitutionum Apostolicarum praescripta. Quum autem de hujusmodi Domorum visitationibus me pro institutis nostris certiore faciet, peculiarem de celebratione Missarum rationem reddet.

25.

11 Maji, 1911.

Instructio ad praeparandam et enarrandam historiam Societatis Jesu per Assistentias vel Provincias.

CAPUT I

De fontibus historiae Societatis indagandis

In primis opera danda est, quoad ejus fieri poterit, ut ea scripta et documenta quam diligentissime colligantur, recenseantur atque in classes distribuuntur, e quibus tum Societatis universae tum Assistentiarum vel Provinciarum historia est elicienda. Eorum scriptorum et documentorum alia typis excusa sunt, alia manu scripta asservantur.

1. — *De iis quae circa Societatem typis descripta sunt*

1. Quod attinet ad ea colligenda et recensenda quae typis expressa sunt, ante omnia refert indicum seu catalogorum dispositionem et conformationem rite prudenterque adornare. Itaque librorum ac commentationum tituli non libris ligatis vel foliis diversae formae inscribantur, ut in notis impune fit quas pro suo quisque usu colligit, sed in schedaria referantur apte disposita, quae longo plurium sibi succedentium labore aucta ac perfecta, thesauri instar in tabulariis nostris asservata multorum labores juvare poterunt.

Quare in primis complura sunt adornanda schedaria minoris formae schedulis constituta.

2. Ex quibus schedariis singula destinentur:

- a. Historiis Societatis universae ¹;
- b. Libris contra Societatem universam;
- c. Historiis Provinciarum ac maxime Provinciae de cujus historia conscribenda agitur;
- d. Historiis singulorum Collegiorum ejus Provinciae;
- e. Vitis nostrorum sanctitate vel scientia illustrium;
- f. Historiis regni ad quod Provincia spectat ²;
- g. Historiis regionum quibus Provincia constat;
- h. Historiis urbium in quibus Collegia erant constituta;
- i. Historiis genealogicis familiarum nobilium illius regni;
- k. Catalogis scriptorum ac virorum illustrium illius regni (*bibliographies, biographies*);
- l. Foliis periodicis historiae diversarum regionum indagandae destinatis;
- m. Historiis Ecclesiae universae a nata Societate;
- n. Vitis Romanorum Pontificum inde a Paulo III;
- o. Historiis ecclesiasticis illius regni et illarum regionum;
- p. Historiis Episcoporum et Ordinum religiosorum;
- q. Libris contra eam Provinciam vel ejus Collegia et socios conscriptis.

3. In schedaria non tantum tituli librorum referendi sunt de rebus nostris vulgatorum, sed etiam commentationum in foliis periodicis editarum; nec solum librorum ac commentationum quae non nisi de rebus nostris tractant, sed etiam eorum in quibus de

¹ Nonnullas collegit P. DE SMEDT, *Introductio generalis ad historiam ecclesiasticam critice tractandam*, 1876.

² Cum historiae quorundam regnorum jam sint collectae atque apte dispositae in Gallia, a MONOD, *Bibliographie de l'histoire de France*; A. MOLINIER, *Les sources de l'histoire de France*, 2e partie, 1901, sqq.; pro Hispania, MUÑEZ Y ROMERO, *Bibliografía*; pro Germania, DAHLMANN-WAITZ, *Quellenkunde der Geschichte Deutschlands*; pro Belgio, PIRENNE, *Bibliographie de l'histoire de Belgique*, Bruxelles, 2e édit., 1902; cf. etiam E. STEIN, *Manuel de Bibliographie générale*, Paris, 1897; G. WOLF, *Einführung in das Studium der neueren Geschichte*, Berlin, 1910 — eae collectiones schedariis adjungantur, ita saltem ut in schedaria referantur quae in illis libris omissa vel nondum descripta sunt.

eis nonnihil diffusior mentio continetur. Denique non ea solum colligat quae in sua lingua vulgata sunt, sed (ut ab iis qui historiae indagandae vacant nunc merito ubique exigitur) ea etiam quae in alienis conscripta sunt. Qua in re socii qui in diversis Provinciis historiae Societatis inquirendae et enarrandae addicti sunt, plurimum se invicem adjuvare poterunt, communicatis inter se schedariis.

4. Tituli librorum in schedaria referendi colligantur tum ex catalogis bibliothecarum publicarum secundum materias dispositarum, tum ex catalogis librorum qui apud antiquarios veneunt, tum ex aliis libris, in primis bibliographicis.

5. Ne vero eadem bibliothecae, catalogi, folia periodica inutiliter saepius excutiantur, in folium ad id destinatum bibliothecas, catalogos, folia periodica referant ex quibus quae ad historiam Societatis pertinent jam excerpta sunt. addito mense et anno quo id praestitum est.

6. Singuli librorum et commentationum tituli singulis inscribantur schedulis, quae plerumque in schedariis ad quae spectant alphabetice disponendae sunt. Adjungantur titulis volumen et pagina, in quibus scriptor de rebus nostris agit; si liber rarus est, bibliotheca in qua praesto est, ejusque nota (signatura). Juvat etiam addere paucis verbis utrum scriptor, quae de nostris rebus refert, ex documentis ineditis et ex quibus, an vero ex aliis libris et ex quibus hauserit; fontes enim non rivuli adeundi, licet quandoque necessarium sit alicujus narrationis historiam et variationes per omnes scriptores accuratius prosequi.

2. — *De indagandis documentis quae manu scripta asservantur*

1. In primis cavendum ne quis ad monumenta inedita conquirenda se accingat, antequam quae de sua materia typis descripta sunt, accurate et plene excusserit. Quae nisi perspecta habeat, multoties operam et tempus inutiliter teret in monumentis conquirendis et describendis, quae pridem nitide typis sunt descripta; praeterea in indagandis novis monumentis, iis carebit indicationibus et subsidiis per quae, in ipsis libris impressis, docemur multa de ineditis.

2. Singulari studio indaganda sunt antiqua tabularia Praepositorum Provincialium extinctae Societatis, deinde Collegiorum,

denique principum, magistratuum, civitatum, cum quibus Nostris erat agendum.

3. Antequam tabularium aliquod adeant, consulant inventaria atque alia scripta in quibus tabularium integre vel ex parte recensetur vel ejus dispositio et historia adumbratur. Quod si ea scripta prius nacti non sint, de iis imprimis tabularii praefectum consulant.

4. Deinde curent ut praecipuas tabularii divisiones perspectas habeant, ut certius intelligant quatenus ex *Jesuiticis* uno loco sint collecta, quae dispersa per diversas partes. Quare brevem dispositionis tabularii adumbrationem in schedarium majoris formae referant, quod tabulariis sit proprium.

5. Pro antiquis Provinciarum et Collegiorum tabulariis duo ante omnia praestanda sunt: primum ut universi tabularii inventarium unum breve, et alia etiam ampliora earum partium vel voluminum quae magis confusa vel majoris sunt momenti, conficiant; alterum ut ex iis quae hac ratione recensuerunt ea breviter comprehendant, excerpant, describant, quae eis ad historiam Provinciae enarrandam utilia videntur.

6. Ne ad excerpenda et describenda utilia se accingant, antequam inventaria breviter et majora perfecerint; his enim perfectis, longe securius et utilius illa seligent, evitato periculo inutilis laboris. Secus enim facile continget ut, descripto longo labore aliquo documento, paullo post in aliud incidant, in quo idem longe accuratius enarratur. Juvabit tamen ut, cum inventaria conficiunt, ea breviter annotent quae eis postea excerpenda vel describenda videantur.

7. In documentis excerptis et describendis ea diligenter observent quae paullo post, cum de documentis vulgandis agetur, de orthographia, etc., dicentur. Praeterea ea ita describant ut pro typographis non sint denuo describenda; itaque in una tantum foliorum parte scribant, singula documenta et singulos, quos excerpunt, locos singulis inscribant foliis, aut si documenta minora complura uni inscribere maluerint, id saltem ita faciant, ut inter se prompte separari possint ac alio ordine, cum opus fuerit, disponi. Locos vero quos excerpunt e documentis singulis inscribant foliis, quae omnia ejusdem sint formae, quo facilius per modum schedarii possint disponi.

8. Ea sola documenta describant quae integra vel fere integra vulganda censeant, vel quae ad res majoris momenti vel controversas vel obscuras pertinent, quarum documenta omnia et integra singulari studio perpendenda sunt. Ex reliquis eos tantum ipsis verbis describant locos quos enarrationi inserendos vel adjungendos censeant. Reliqua vero quibus se juvari posse putant, brevibus compendiis comprehendant, quae singula singulis inscribant schedulis minoris formae in proprio schedario colligendis. Singulis documentis, locis, compendiis integre et accurate notas adpingant, quibus in tabulario prototypa distincta sunt.

9. Quo facilius aestimare possint quae documenta sint describenda, quae excerpenda, quae compendiis comprehendenda, cum primum excusso aliquo tabulario licebit, historiam alicujus Collegii conscribant integre. Usu enim ex experientia propria id multo facilius quam multis regulis discent.

10. Primum ea examinent tabularia ad quae facilius saepius recurrere possunt, quaeque accurate disposita et notata sunt. Fieri enim non potest quin initio rem minus accurate perficiant, ita ut postea complura corrigenda et supplenda inveniant.

11. Quod si antiquum Societatis tabularium inveniant quod nondum dispositum sit aut notatum, id petita venia primum disponant ac notent, ea fere ratione quae constitueretur si tabularium penes Societatem esset.

12. Praeter tabularia, etiam codicum manu scriptorum collectiones diligentissime sunt excutiendae, cum in eis haud raro praecleara rerum nostrarum monumenta delitescant, maxime historiae Collegiorum vel sociorum, opera typis nondum descripta, lectiones magistrorum Theologiae et Philosophiae, etc.

13. Oportet ut is qui alicujus Provinciae historiam enarrandam assumit, saltem eam monumentorum Societatis partem quae ad illam Provinciam spectat, et in tabulario Vaticano volumina eius nuntiaturae ad quam Provincia pertinebat, ipse per se examinet. Alius vero ex reliquis tabularii Vaticani partibus quae de tempore Societatis asservantur, res nostras posset excerpere, nimirum ex partibus quae inscribuntur *Lettere dei principi*, *Lettere dei vescovi*, *Libri variorum politicorum*, *Breri*, *Della soppressione della Compagnia di Gesù*, etc.

CAPUT II

De documentis vulgandis quae Societatis historiam illustrant

1. Nullum vulgent documentum nisi omnino certi sint id typis nondum esse descriptum. Nullum enim nisi ob graves rationes iterum describi licet, ac ne tunc quidem nisi indicato libro in quo jam prius vulgatum est et explicatis rationibus ob quas denuo videtur esse vulgandum.

2. Documenta ne vulgentur quin in praefatione ea, succincte quidem sed accurate, enarrentur quae ad ea intelligenda necessaria vel utilia sunt. Itaque in praefatione:

a. Describatur accurate codex manu scriptus, ex quo documenta desumpta sunt, ejusque origo et historia enarretur;

b. Doceatur quis documentum conscripserit; cuius sit auctoritatis ac sententiae in re de qua agitur, maxime si controversa est; quo tempore, qua occasione illud scripserit;

c. Explicetur quid de re ad quam illustrandam documentum profertur, jam vulgatum vel notum fuerit, quid novi ex eo comperiamus;

d. Proponantur regulae secundum quas prototypi orthographiam, interpunctionem, etc., adornavit.

3. In notis ea tantum succincte illustrentur, quae majori legentium parti ignota sunt. Nec tamen multa ex libris typis descriptis in notas congerant, nisi libri illi sint rarissimi. Plerumque legentes de re paucis verbis doceant quae necessaria sunt, ac eos ad libros remittant in quibus res accuratius explicatur. Uberiores notae tunc necessariae erunt cum aliquid ex aliis documentis ineditis est illustrandum vel aliquid novi ex jam editis est eliciendum. Verum etiam ejus generis disquisitiones aptius per modum appendicis speciali titulo inscriptae adjunguntur, ne in notis sepeliri potius et abscondi quam legentibus exhiberi videantur. Denique in notis etiam loci qui ex aliis scriptis quandoque vage laudantur, accuratius sunt indicandi.

4. Singulari diligentia, maxime pro scriptis saeculi sexti decimi, constituendae sunt regulae, secundum quas externa documentorum facies, scilicet orthographia, interpunctio, usus litterarum majorum, etc., est adornanda; quae quidem regulae aliae sunt in aliis regionibus, quin etiam nonnihil differunt apud diversos ejusdem

regionis scriptores. In iis constituendis tria imprimis distinguenda sunt:

a. Quandoque autographum ipsum auctoris vel scriptura originalis (ut litterae a librario quidem exaratae sed ab eo qui eas dat subscriptae) praesto sunt;

b. Quandoque, autographo vel originali destructo, sola supersunt apographa, et ex eis quandoque unum vel complura ex autographo vel originali certo immediate derivata;

c. Aliquando denique non suppetunt nisi unum vel complura apographa ab aliis apographis descripta vel talia, de quorum origine nihil certi constat.

Jam vero si autographum vel originale ipsum est typis describendum, alii non solum orthographiam ($u = v$; $e, \varrho = ae$, etc.) quam accuratissime retinent, sed etiam ipsam interpunctionem, et modum ponendi litteras majores; alii vero orthographiam quidem retinent, sed interpunctionem secundum usum modernum corrigunt et litteras majores in mediis sententiis non adhibent nisi in nominibus propriis et geographicis, maxime in documentis latine conscriptis: omnes vero omnia vocabulorum compendia exhibent soluta sive explicata, exceptis quibusdam titulis, ut $P = \text{Pater}$, $R. V. = \text{Reverentia Vestra}$, Illma , $Sig.^ria$, $S. St^a$, etc., quorum aliqui compendia retinent, ita tamen ut eorum indicem in extrema praefatione exhibeant, dispositum secundum ordinem alphabeti.

Quod si unum tantum apographum supersit idque originali vel autographo fere coevum, eadem fere diversitas apud editoresprehenditur quam modo indicavi; numero tamen eos qui posteriorem modum exhibent, etiam magis eos superare putem, qui priorem sequuntur.

Si vero complura praesto sint apographa ejusdem fere temporis et valoris, interpunctio et litterarum majorum usus regulis nostri temporis adaptatur; ex orthographia autem antiquiori ea tantum retinentur quae tempori apographorum sunt communia, non vero ea quae huic vel illi autographo sunt propria.

Hoc vero apud omnes melioris notae editores ratum fixumque est: 1. ut certae constituentur regulae, quae accurate observentur; 2. ne quid in prototypo corrigatur vel mutetur. quin legentes de eo moneatur.

Conferas regulas a viris peritis constitutas, verbi gratia: *Bericht*

über die dritte Versammlung deutscher Historiker, 18-21 April, 1895 in Frankfurt a. M., Leipzig, 1895, pp. 18-25; Norme generali per la pubblicazione dei testi storici per servire alle edizioni della Regia Deputazione di Storia Patria per le antiche province e la Lombardia, Torino, 1902; P. T. HUGHES, History of the Society of Jesus in North America, Documents, I, 1, pp. XV, XVI; W. FRIEDENSBURG, Nuntiaturberichte aus Deutschland (1533-59), Gotha, I (1892), p. XII; P. O. BRAUNSBERGER, B. Petri Canisii epistulae et acta, Friburgi Brisg., I (1896), pp. XXIX, sqq.

5. Impune magna alicuius documenti pars quae parum ad rem de qua agitur confert omitti potest; at minus recte ob eam causam paucae ab aliquo documento resecantur lineae, atque ad lucrandum exiguum spatium documentum truncum legentibus exhibetur.

6. Si pars documenti omissa est aut aliqua verba legi non possunt, id punctis interpositis ac nota textui subjuncta indicetur.

7. Ea quae nunc in documentis vulgandis exigitur accuratio obtineri non potest, nisi apographa diligentissime cum prototypis conferantur; quod quidem opportunius fit quum primum descripta sunt; postea enim, cum apographorum numerus nimium accrevit, mens facile longiori collationis labore ita obtunditur ut plurima menda effugiant. Ad id etiam plurimum juvat, prima typographiae folia (*les épreuves*) non ad apographa sed ad prototypa exigere, idque tunc maxime faciendum est cum antiquior orthographia accurate retinenda videatur.

CAPUT III

De historia Societatis universae et singularum Assistentiarum vel Provinciarum enarranda

1. Qui ad historiam alicujus Provinciae enarrandam destinantur, primum ab aliquo in *historica* scribendi arte probe versato in *conscribendis commentationibus minoribus exerceantur*, ad quas tabulariorum indagatio opportunam subministrabit materiam. Opportune enim particulares in historiam aliquorum Collegiorum vel in illustrium sociorum res gestas disquisitiones primum in foliis periodicis quae historiae illius Provinciae indagandae inserviunt, vulgarentur, ita ut postea in historiam Provinciae ex eis majora tantum rerum capita assumerentur. Ejus generis commentationibus et excoluntur scriptores et historiae facilius panditur via.

2. Prudenter constituendum est *cujus vel quarum Provinciarum* res gestae una concludendae sunt enarratione sive historia.

Vix dubium quin unius regni monarchice constituti Provinciae, ut Hispaniae et Galliae, una comprehendendae sint historia, immo fortasse non sine gravi incommodo in plures discerperentur.

3. Antequam historia alicujus Assistentiae vel Provinciae vulgetur, plurimum habebit commodi quod *monumenta* quibus maxime innititur aut sint typis excusa aut simul cum ea excudantur. Atque hoc quidem tunc apte fiet, si monumenta sint pauciora quam ut integrum exigant volumen. Vulgentur autem non solum monumenta inedita, sed illa etiam quae aut minus accurate aut in libris descripta sunt qui rari aut in nos injuriosi sunt.

4. In *introductione* haec imprimis praestanda videntur:

a. Commendetur materia enarranda ex utilitate idque ita, si fieri potest, ut externi id ipsis verbis asserentes loquentes inducantur, aut ita ut res majoris momenti et aliae ad quas illustrandas res nostrae conferunt, succincte adumbrentur.

b. Indicent pro quibus et quo animo scripserint, nimirum imprimis pro Nostris, ut majorum suorum praeclare gestis in via sui Instituti efficacius contineantur, et ad eorum aemulationem excitentur, et iis quae a majoribus minus recte gesta sunt admoneantur. In rebus enim humanis historia duplicem hanc habet vim, eamque eo majorem quo sincerius enarratur. Nihilominus etiam demonstrent quomodo externis quoque utilis futura sit, tum quia res nostrae quandoque cum rebus politicis et ecclesiasticis sint multipliciter connexae, tum quia ea et amici et inimici Societatis ut verius et aequius res nostras aestiment excitabuntur. Itaque aperte fateantur se nec de panegyrico nec de apologia Societatis conscribenda cogitasse, sed de historia eaque absoluta ac definitiva, qualis adhibitis omnibus quae nunc nobis praesto sunt adminiculis et monumentis, confici possit.

c. Explicent breviter rationem quam in indaganda et exhibenda veritate tenuerint, eam nimirum quam criticam quandoque appellant, quae, longa multorum experientia constituta ac perpoluta, nunc merito ab omnibus melioris notae scriptoribus adhibetur. Quae quidem ratio critica haec exigit:

α. Ut quae de re tractanda in quocumque idiomate sive in libris ipsis sive in foliis periodicis scripta et vulgata sunt, universa

colligantur, ad fontes ex quibus hausta sunt reducantur, et ex iisdem aestimentur;

β. Ut monumenta nova, quae de rebus nostris in tabulariis delitescunt, quantum fieri potest, universa eruantur;

γ. Ut ex hac materia universa prudenter digesta et expensa historia ita conficiatur ut res singulae enarratae ex earum fontibus accurate indicatis et, si opus sit, vulgatis, a legentibus ipsis aestimari possint.

d. Deinde recenseantur ac breviter describantur fontes, saltem universaliiores. Itaque:

α. Primum indicentur libri, si qui sint, quibus res illius Provinciae aut omnino aut saltem magna ex parte explicatae sunt; recenseantur fontes quibus eorum auctores usi sunt, ac significetur qua diligentia et prudentia eis usi sint;

β. Deinde recenseantur saltem classes librorum particularium quos consuluerunt, ac de iis fere idem praestetur sed succincte; accuratius enim de eis ante capita ad quae spectant disputabunt;

γ. Denique indicentur tabularia, ex quibus majorem monumentorum partem deprompserunt, voluminum series, earum conformatio et historia. Recenseantur tabularia quae frustra perquisita sunt, ac, si fieri potest, reddatur ratio cur spem de ipsis conceptam fefellerint. Reddatur etiam ratio tabulariorum quae pro rebus nostris magni fuissent momenti, nisi interiissent vel nondum essent reperta vel nobis fuissent reserata. Exhibeantur de eorum quoque historia et conformatione quae nacti sunt. Quae quidem succincte sed accurate et singulari diligentia exarata explicantur. Quod si aliqua pars, verbi gratia ea de fontibus uberiores tractationem videatur exigere, post praefationem sub proprio titulo introductionis loco exhibeatur.

e. Denique explicetur divisio operis, ejusque opportunitas demonstretur.

5. *Distinguat* autem materia enarranda, ita ut in rerum natura quodammodo jam per se ipsam distincta et divisa est. Quare non vi et pro arbitrio discerpenda est, sed exhibeatur vere, ac proinde ea divisim quae inter se divisa sunt. Praeterea diligenter caveatur ne eadem res pluries repetendae neve legentes justo saepius ad alios locos consulendos remittendi sint.

Majores divisiones libris, minores capitibus indicentur. Prae-

terea capita ipsa in paragraphos subdividantur, quae numeris eis praefixis distinguantur; quin etiam in singulis paragraphis ea verba quibus uniuscujusque paragraphi materia exhibetur, litteris sive typis quos Itali *spatiatos* appellant describi ac distingui possent.

Praeterea post titulum capitis praefixa voce *Materia*, recenseantur litteris minoribus descripta summa capita rerum, quae in singulis paragraphis enarrantur, suo cuique praefixo numero.

Deinde diligenter curandum ut divisio operis, titulis in summis paginis repetitis, evidenter ubique pateat. Itaque in summa pagina sinistra titulus libri et in summa dextra titulus capitis ubique repetatur.

Quod si caput aliquod ex natura rei justo sit longius, ita ut materia enarrata in numero majori paragraphorum inter se coordinatarum non satis distincte exhiberi possit, subdividatur ita ut singulis partibus tituli litteris nonnihil minoribus descripti praefigantur.

6. *Materiam* ipsam enarrandam bifariam distinguere possumus:

A — *principalem*, nimirum res nostras quae propter se ipsas enarrantur. Atque haec quidem longe uberius nec ex aliquibus tantum locis, ut apud antiquos rerum nostrarum scriptores contigit, sed ex omnibus omnino locis eruenda et colligenda est. Itaque ut summa tantum rerum capita perstringam, enarrentur:

a. Primorum sociorum in Provinciam adventus et labores:

b. Domorum et Collegiorum foundationes et historiae:

c. Ministeria sacra a Nostris adhibita:

α. Conciones et Missiones, earumque ratio et methodus:

β. Instructio catechistica rudium et puerorum;

γ. Exercitia Spiritualia Sancti Patris Nostri, eaque tradendi

ratio:

δ. Frequentia Sacramentorum;

ε. Cultus divinus;

ζ. Congregationes Beatae Virginis aliaeque Sodalitates, earum conformatio et regulae;

η. Opera misericordiae. visitatio hospitalium et carcerum. pauperum cura;

θ. Labores in excolendis monialium monasteriis positi. eorumque modus;

d. Eorum qui in Societatem recipiebantur qualitates, quae potissimum re ad eam amplectendam movebantur, ratio eos formandi et perpoliendi in pietate et spiritu proprio suae vocationis;

e. Ratio studiorum, tum Nostrorum tum alumnorum, disputationes publicae, exhibitiones, ludi scenici, etc. Quales se alumni nostri in rebus publicis sive civilibus adulti praestiterint;

f. Ratio administrandi Collegia convictorum, conditiones sub quibus admittebantur, ordo diurnus in eis praescriptus, principia et media ad indoles alumnorum formandas adhibita;

g. Studium reducendi vel impugnandi haereticos;

h. Ratio agendi cum administratoribus rerum ecclesiasticarum et civilium;

i. Status rerum temporalium easque administrandi modus, benefactores insigniores Provinciae, victus et vestitus ratio, modus faciendi itinera, etc., ac reliqua quae in libris Procuratorum nostrorum ad conditionem socialem et oeconomicae terrae illustrandam conferunt;

k. Viri Provinciae sanctitate, scientia, rebus bene gestis insignes;

l. Libri a Nostris conscripti aut vulgati. Eorum ratio scribendi latine vel lingua vernacula, pacta cum bibliopolis inita, librorum spargendorum modus, etc.;

m. Artes a Nostris excultae vel promotae, architectura, ratio distribuendi partes Collegiorum, supellex cubiculorum, refectorii, bibliothecae, officinae; de ratione hygienica Domorum; picturae, ornamenta, supellex Ecclesiarum, musica.

B — Materiam *secundariam* appellabimus ea quae ad res nostras illustrandas necessaria vel utilia sunt. Cum enim Societas quae gessit in republica atque in Ecclesia, ea plerumque simul et una cum reliquis Ordinibus religiosis egerit, res nostrae vere atque ita ut gestae sunt exhiberi non possunt, nisi una cum eis exhibeantur, succincte quidem sed exacte, conditio reipublicae et Ecclesiae in ea Provincia, ratio agendi aliorum Ordinum religiosorum, ratio studiorum aliarum scholarum, conditio socialis et oeconomica terrae illius, et reliqua omnia quae cum rerum capitibus in materia principali contentis cognata et connexa sunt. Atque de his materiis secundariis quo pauciora dici possunt, eo maiori studio quae

dicuntur non ab aliis caeca fide deriventur, sed proprio studio eruta exacte et efficaciter proponantur.

7. Jure merito nunc exigitur ut res gestae sic enarrentur ut simul annotatiunculis *indificentur fontes* ex quibus haustae sunt. Id fiat de omnibus quae non apertissimae sunt atque a nullo in dubium vocantur.

Quod ut facilius fiat, adjungatur post praefationem index alphabeticus librorum typis descriptorum qui in volumine indicantur. In titulis librorum recensendis quorum auctores tacentur, ponatur primo loco primum substantivum quid in titulo occurrit, ac verba quae praecedunt uncis inclusa postponentur, verbi gratia *Brevis narratio itineris... Narratio (brevis) itineris...* Hoc enim praestito, sufficit ut per librum in annotatiunculis exhibeatur nomen auctoris (aut primum substantivum cum una alterave voce); adjungatur, si auctor complura opera vulgaverit, brevis operis titulus; indicetur numero latino volumen ac numero arabico pagina operis, verbi gratia *Pastor, Gesch. der Päpste II, 171*. At attendas velim, hujusmodi indicibus in iis tantum historiis Provinciarum opus esse in quibus quam plurimi libri multoties indicantur. Quoad modum indicandi volumina quae penes Societatem sunt, ratio habeatur notarum quae singulis codicibus sunt adscriptae.

Praeterea post titulos librorum vel saltem capitum, nimirum post brevem quem paullo ante indicavi uniuscujusque capitis indiculum, praefixa voce *Fontes*, recenseantur collectiones sive volumina monumentorum ineditorum, libri typis descripti, ex quibus liber vel caput derivatum est, idque ita ut post titulum libri indicent hac ratione fontes, si qui sunt, toti libro communes, capiti vero praefigant quae capiti sunt propria. Atque hoc quidem loco unumquemque ex his fontibus breviter describant, ejus conformationem, historiam, etc.: id enim in praefatione de collectionibus (*fondi, serie*) tantum materiae fere universae communibus praestiterunt.

8. *De fontium usu.* Materiam enarrandam frequenter, eo fere modo quo a Janssen abunde factum est, ita ex fontibus hauriant ut eam saepissime ipsis verbis quibus in fontibus exhibetur referant; quae enarrandi ratio, cum a partium studio magis remota videatur, legentium animos facilius sibi conciliat.

Praeterea ad indagandam in fontibus veritatem, imprimis tres fontium classes distinguant. Ac primo quidem loco habeant monu-

menta sive instrumenta atque epistolas officii; secundo enarrationes testium immediatorum sive oculatorum; tertio denique enarrationes testium mediatorum sive aliorum scriptorum.

Fontes, maxime primae et secundae classis, attentissime legant ac relegant, ut exacte eruant quid eis de re enarranda vere ac reapse constituatur, et utrum certo an probabiliter tantum constituatur. Deinde sollerter distinguant ea quae de re subjecta ex fontibus ipsis vere colliguntur ac concluduntur, et ea quae sibi probabili conjectura elici posse videntur. In hac enim aequa fontium indagatione et rerum enarratione ad eam subtilissime exacta ac commensurata fere tota disciplina historica ac critica consistit.

Quare imprimis se liberent ab omnibus praeconceptis opinionibus et affectibus partium ac multo etiam magis ab ea inclinatione sive pigritia mentis, ex qua illa longe lateque sparsa credulitas oritur, qua inclinamur ad ea sine ulteriore examine amplectenda quae ab aliis, praesertim a viris alicujus auctoritatis aut proterterioribus, asseruntur vel communiter asseri solent. Itaque ne cessent de iis dubitare quae ab aliis asseruntur quidem, at certis argumentis non comprobantur; quin etiam fontium quoque indicationibus non leviter credant, sed ubique locos indicatos ipsi per se examinent. Ex hac enim diligentia et industria uberem referent errorum segetem, quos corrigant. Omni igitur cura eam quam dixi mentis nostrae pigritiam et ex ea ortam credulitatem excutiant, quae indagationis historicae et criticae major est inimica.

In testibus immediatis diligentissime partium studia indagent, eorumque in testimoniis ponderandis habeant rationem.

Testibus mediatis ac scriptoribus eam tantum adhibeant fidem quam fontes immediati merentur quibus ipsi innituntur. Quare eorum examen totum fere in indagatione horum fontium consistit quibus usi sunt. Plurimum etiam juvat opinionum et errorum genealogiam et originem inquirere; nihil enim apertius eos destruit, ac demonstrat quam parum plerumque scriptoribus sit credendum, et quam levi ac vano fundamento plurima innitantur quae apud omnes fere certo constituta habentur.

9. *De componendi modo.* Scribant non more rhetorum, sed ut historiographos decet, sobrie quidem, dilucide, succincte, sed etiam eleganter et efficaciter. Proinde ita res gestas exhibeant ut ipsae per se eam producant rerum nostrarum existimationem et affectionem

quam merentur et quam scriptores ipsi in alios transfundere student. Itaque fugiant verborum multitudinem, ac sint toti in eorum proprietate et vigore quaerendo.

10. *De operis praeparatione.* Cum primum aliqualem materiae enarrandae notitiam sunt assecuti, operis aliquam divisionem tentent, ac librorum capitumque titulos et indicem conscribant. Deinde singulis capitibus singulos destinent fasciculos, titulis capitum distinctos. Hac enim ratione quae deinceps colligendo et examinando fontes reperiant, statim suis poterunt collocare locis ac, quum materia uberius in varias excrescet partes, operis divisionem primo praestitutam facili negotio poterunt accuratius novis interpositis et antiquis divisio capitibus paullatim perpofire.

Juvabit etiam, ut primum materiam alicujus capitis fere complete videbitur congesta, aliquam, licet minus perfectam, ejus capitis enarrationem tentando componere. In hoc enim labore multo quam alias manifestius sentient quid adhuc sibi desit sive in indagandis sive in expendendis monumentis.

Ut omnibus Nostris innotescat quibus principiis et normis innixi scriptores novae historiae Societatis nostrae per Assistantias vel Provincias componendae jampridem adlaborent, juris publici fit supra relata instructio, olim data ab A. R. P. Martin, nunc vero recognita, atque a me confirmata.

Romae, in festo S. Francisci de Hieronymo, 11 Maji, 1911.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

26.

28 Maji, 1911.

Normae biennii theologici in collegio Orensi, Provinciae Lugdunensis, a Patre Nostro, die 28 Maji, 1911, approbatae.

Quoniam ad mentem Instituti, praesertim Congregationis XXV, Decreto 14, n. 9, procurandum est ne quisquam Nostrorum ad cathedram superiorum facultatum ullam promoveatur, cui biennium ad se praeparandum non fuerit concessum et cujus habilitas ad docendum non fuerit convenienter explorata: ideo ad hunc finem, quod spectat ad cursus theologicos, certius attingendum, biennium

theologicum quo Nostri ad hoc studium destinati juventur, in Collegio Orensi institutum est, cujus hae sunt normae.

1. Quicumque biennio theologico applicantur prae oculis habeant seduloque observent *Institutionem* imprimis biennistis theologicis in nova *Ratione Studiorum* datam; praesertim vero omni diligentia curent ne studiorum fervore solidarum virtutum amor intepescat.

2. Admittuntur in eo biennio non solum ex Lugdunensi, sed ex aliis quoque Societatis Provinciis, Nostri qui, quadriennio Theologiae feliciter expleto, privato et quieto theologiarum disciplinarum studio applicantur ut proxime habilitentur ad munus docendi.

Studia hujus biennii solam Theologiam scholasticam proprie dictam complectuntur, non autem Scripturam Sacram. Jus Canonicum. Historiam ecclesiasticam aliasque disciplinas auxiliares his adnexas. Universa autem Theologia scholastica in quatuor partes dividitur, scilicet in Theologiam fundamentalem, theoreticam (de Deo, de Incarnatione, de Gratia, etc.), sacramentariam et moralem, (cf. *Ordin. P. Roothaan. 15 Oct., 1847*). ita ut singuli Biennistae uni tantum ex his partibus applicentur. Nimis amplus enim esset campus, et ideo minus utile evaderet biennium, si universam Theologiam recolerent. Nec vicissim Theologia in nimis multas partes inter Biennistas dividenda est. ut, quantum fieri potest, singulis partibus aliquot simul studeant: sic enim multo facilius aliquibus praelectionibus communibus juvabuntur, communia exercitia habebunt, mutuis etiam inter se disputationibus aut colloquiis discutient. Quae omnia ad mentes stimulandas valde esse utilia experientia comprobavit.

Licet id biennium non sit ad formandos oratores sacros vel scriptores proprium, admittuntur etiam Nostri quibus sive ad concionandum sive ad scribendum uberior doctrina theologica necessaria est.

3. Biennistae proprium Praefectum studiorum habent. Quod ad alia attinet, communi Collegii disciplinae subduntur. Sejunctus tamen a Scholasticis locus est eis assignatus.

4. Praefectus privata singulorum studia cognoscat, dirigat et promoveat; eorumque scriptas elucubrationes per se vel per aliquem Collegii Professore, in materia de qua tractant peritum, recognoscat. Praeter privatam institutionem, Biennistis omnibus commu-

nes aliquas tradat praelectiones, verbi gratia de methodo discendi, docendi, scribendi, etc. Imo, si numerus auditorum id permittat, poterit ipse vel unus aut alter ex ordinariis Collegii Professoribus aliquam praelectionem singulis hebdomadis habere, qua practice dirigantur in materia propria studii pro biennio adsumpta. Demum, Praefectus exercitiis Biennistarum communibus, quae ipse, ut infra dicetur, praestituet et ordinabit, intersit. Valde autem opportunum erit ut praecipuis ex his exercitiis non ipse solus, sed Praefectus generalis studiorum cum aliquibus Professoribus et ipse Rector assistant, ita ut non unius sed plurium experientia juventur Biennistae, et plurium etiam iudicio de singulorum doctrina et habilitate ad docendum constet.

5. Quae munera ut Praefectus suaviter, secure et non sine optato fructu exsequatur, 1. Sciat a singulorum Provinciali ad quid unusquisque se debeat praeparare, utrum nempe ad docendam Theologiam, utrum ad scribendum vel concionandum, atque quam Theologiae partem recolere debeat; 2. Quae de securiori et magis approbata doctrina tradenda necnon et de doctrina S. Thomae proficunda sancita sunt, severe tueatur (*cf. Congr. XXV, d. 6*). 3. Non tamen sit immemor aequae libertatis quam Institutum nostrum Biennistis relinquit, juxta singulorum naturae propensionem, tum quoad materiam privati studii, tum quoad delectum opinionum, re tamen cum Superiore communicata. (*Cf. Institut. pro biennio, reg. 10 et 14, Congr. gen. XXV, decr. 16, n. 5*). 4. Demum, sub finem uniuscujusque anni, mense Julii, quid singuli fecerint et profererint ad eorum Provincialem referat, re prius cum Rectore deliberata. Hoc iudicium, quo tutius sit, non unice a Praefecto pendeat; sed ipse sententiam exquirat aliorum Professorum qui in eis formandis partem habuerint. Praecedat autem aliqua species examinis, qualis indicatur in reg. 9 *Institutionis*, quod non sit orale tantum, sed scriptum etiam, ut fert communis fere omnium Universitatum usus.

6. Biennistae omnes intelligant aedificationi Ecclesiae proximique utilitati minus proficuum esse quamlibet eruditionem, subtilitatem aut facundiam, nisi prius capita veritatis catholicae plene et firmiter teneant. Nam, juxta sapientissimum S. Thomae principium, ante omnia doctrina catholica profunde est scrutanda, et tunc demum cum mens fuerit veritate bene informata, erroribus

et falsis systematibus cognoscendis refutandisque sine periculo atque adeo cum fructu intendet. Praeterea eis acquirenda est methodi severitas, veri et falsi prudens discrimen, certi et incerti aequum iudicium, conclusionum utilis et secunda sobrietas, solutionum acumen et argumentorum robur. Singuli porro sibi dicta habeant haec aurea Pii X verba in Encyclica *Pascendi*: *Major profecto quam antehac positivae Theologiae ratio est habenda; id tamen sic fiat ut nihil scholastica detrimenti capiat, iique reprehendantur, utpote qui modernistarum rem gerunt, quicumque positivam sic extollunt ut scholasticam Theologiam despiciere videantur.* Persuasum igitur habeant scopum biennii non esse tantum ut studiorum suorum lacunas compleant, sed maxime ut e fontibus Scripturae et Traditionis solidam eruditionem hauriant, scholasticae doctrinae copiam simul et constantiam augeant, profundioreque tum positivae tum praesertim speculativae Theologiae cognitionem omni ope rimentur, qua, quantum fieri potest, insignes evadant, ad mentem Congr. XXV, décr. 16, Sect. 3 et 6.

7. Unusquisque, collato consilio cum biennii Praefecto, his Theologiae fontibus et subsidiis, his tractatibus et quaestionibus incumbat, quae menti sui Provincialis, suisque indigentibus et propensionibus respondeant.

8. In quaestionum vero delectu et in privati studii methodo his tribus attendatur: 1. Ne in unam specialem quaestionem totum tempus impendant, neque in materia sui studii ita includantur, ut caeteras quaestiones penitus negligant. Imprimis non licet eis ignorare quid forsitan de propria sui studii materia in aliis disciplinis sacris, verbi gratia in Theologia morali, in Jure Canonico, sub alio respectu tradatur. Attendant etiam ad has scientias quae sunt Theologiae auxiliares. Caveant tamen ne, pluribus ultra modum intenti, a suo principali studio distraherentur. 2. Postquam veritatem catholicam profunde scrutati fuerint, qui est primus et praecipuus eorum labor, modernos errores objecto sui studii oppositos bene perspiciant et eis confutandis mentem applicent; si quae tamen circa idem objectum sint antiquae et classicae controversiae aut aeterna quasi problemata, his etiam studeant; sed, quia durante biennio non omnia, etiam in speciali quadam Theologiae parte, possunt fructuose investigari, praecipua et difficiliora penetrentur et enodentur. 3. Non negligendum, quippe quod valde utile, historicum quae-

stionum studium; tractationi tamen historicae nec unice, imo nec praecipue, vacandum; sed magis insistant ipsi doctrinae quam ejus historiae, et maxime his doctrinae tum positivae tum scholasticae capitibus quae multorum sunt certa fundamenta.

9. Ne Biennistae toti sint in multorum auctorum lectione, nec in colligendis hinc inde notis et excerptis, quamquam moderata classicorum auctorum lectio et rite facta notarum collectio non sit negligenda; sed meditationi potius insistant quam lectioni. Quae legerunt vel audierunt examinent, digerant, ordinent, et tandem ad composite scribendum manum admoveant. Est enim stylus non minus addiscendi quam dicendi magister. Apposite P. Maldonatus has quinque optimas studenti regulas proponit: 1. audire professorem, 2. audita repetere, 3. disputare, 4. legere, 5. scribere. Triplici porro scribendi exercitio dent operam. Primo quidem, singuli ex materia cui student aliquid ad instar libri textus scribant, in quo theses apte exprimantur, cum earum notis theologicis, status quaestionis, argumenta, principia ad solvendas difficultates, breviter, clare, styloque constricto indicentur. Secundo, singuli ejusmodi a se conscripti vel alterius libri textus partem aliquam prolixiori quadam explicatione scripto evolvant, ad modum solidae, eruditae, ordinatae, atque adeo elegantis, facundae, nostraeque aetati accommodatae praelectionis academicae. Unde etiam eveniet ut, si a P. Provinciali ad docendum promoveantur, paratam jam habituri sint partem tractatus legendi, non solum imperfectas et incompletas notas (quae non sunt lectiones bene praeparatae quas studentes expectant et libenter et cum fructu audiunt), sed cum textum clarum, brevem, solidum, tum concinnas et expolitas praelectiones (*Instit.*, reg. 6, 7, 8). Tertio tandem, poterunt Biennistae dissertationes etiam lingua vulgari conscribere, tum breviores, quas coram aliis in Academiis, seu, ut ajunt, in *Seminariis* legant, et quae in uno ex libellis nostris periodicis publicari possent, tum longiores, ad instar thesisi pro laurea. Cavendum tamen est ne hi qui ad docendum se praeparant nimium tempus huic tertio scribendi exercitio impendant.

10. Absoluto unius quaestionis studio, quisque Praefecto subjiciat bene elaboratam partem libri textus de quo supra, cum suis thesibus, argumentis, scholiis, corollariis, necnon et scriptum commentarium quo hunc textum aut aliquam ejus partem in schola

explicaret (*Instit., reg. 6*). Quibus recognitis, Praefectus unam ex thesibus assignet pro materia exercitii publici.

11. Statuto die, assignatam conclusionem publice coram aliis Biennistis et nonnullis Professoribus praelegant per tres ferme quadrantes, et deinde contra objicientes defendant (*Instit., reg. 7*). Publicae istae praelectiones tamquam exercitium ad formandos optimos Professores maxime proprium habeantur, dummodo post suam lectionem quisque, publice vel privatim, tum de bonis qualitatibus, tum de defectibus qui notati fuerint, cum magna caritate quidem, sed pari sinceritate moneantur. Praefectus identidem actum particularem instituat, ut Biennistae sui ingenii, doctrinae, necnon et profectus publicum specimen exhibeant (*Instit., reg. 9, 10; Congr. gen. XXV, Decr. 14*).

12. Biennistis utile erit de suis studiis conferre non tantum cum proprio studiorum Praefecto, sed etiam cum iis Collegii Lectoribus qui in materia cui dant ipsi operam peritiores sunt. Magnae adhuc utilitatis erit si pro certis quaestionibus, quibus specialius student, adeant scholam insignioris Professoris cursus ordinarii, tum ad res ipsas discendas tum ad observandam docendi methodum. Eis praeterea liceat his academiis nomen suum dare, ex quibus judicio sui Praefecti utilitatem percipient; qualis esset, verbi gratia, academia linguae hebraicae aut graecae (valde enim convenit, imo necesse est, ut theologus Scripturam Sacram et SS. Patres in textu originali legere et intelligere queat), aut academia Historiae ecclesiasticae, maxime si in ea methodus et critica historica tractentur, aut quaestiones evolvantur quae ad historiam dogmatum haereseumve, ad Patrologiam vel Archaeologiam sacram pertinent.

13. Omnes denique intelligant, in universa Theologia, tum positiva tum speculativa, omnino curandum esse ut veri fiant progressus. Quos quidem pro sua parte promovebunt, non quidem si contenti fuerint aliorum dicta, mutata paululum forma, aliter denuo repetere, aut errores quoslibet undequaque collectos refutare; sed si in veritatibus fidei ab Apostolis propositis, et a Traditione catholica servatis, clarius perfectiusque cognoscendis, solidius demonstrandis, et validius contra adversariorum impugnationes vindicandis incumbant. Imo etiam in forma modoque doctrinam catholicam proponendi, progressus non leves, uti ab aetate Patrum ad medium

aevum, a primis Scholasticis ad Concilium Tridentinum, et postea a theologis subsequentibus ad nostram usque aetatem, etiam nunc fieri possunt et debent.

A. M. D. G.

27.

1 Septembris, 1911.

De Sacra Nostrorum Communione intra Missam.

AD OMNES PROVINCIALES ASSISTENTIAE ANGLIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum Sacrae Mensae frequentia aliquantum temporis ultra id quod solitum erat insumat, quumque pluries a me rogatum sit ut normam aliquam statuerem utrum ante Missam an in Missa Scholasticos et Fratres Coadjutores accedere ad Communionem oporteat, sic respondendum esse duxi.

Scholastici omnes etiam diebus ferialibus intra Missam accedant, gratiarum actione statim post Communionem incipienda et in quadrante finienda. Ita enim fiet ut, ubi hora quinta surgitur, facile hora septima cum quadrante exercitia spiritualia matutina perficiantur. Quadrans autem ille qui studiis, etc., detrahitur intra diem a colloquiis non necessariis, etc., salvabitur, vel tanti Sacramenti honori simpliciter ac generose concedetur.

Fratres Coadjutores item intra Missam Sacram Communionem recipiant diebus dominicis et festis, iis tamen exceptis qui necessarii sunt ad officia domestica statim post Missam: quibus licet ante Missam recipere. Diebus ferialibus, post tertium quadrantem meditationis, decem minuta ponant in praeparatione; deinde, quinque minutis ante Missam, Sacerdos ipsos communicet, secundum proximam jam diu in multis aliis Provinciis vigentem.

Sic igitur videtur mihi res ordinanda.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

28.

10 Octobris, 1911.

Decretum erectionis Domus Professae Matritensis S. Francisci Borgiae.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Provinciarum Aragoniae et Austriae, quae jam Domibus Professis Valentina et Canisiana prospere utuntur, exemplum et felicitatem merito aemulantes, aliae Societatis Provinciae, quarum conditio stabilior atque ad rem opportunior videtur, de sua etiam Domo Professae erigenda cogitant, et sua desideria suaque consilia Nobiscum conferunt. Sic inter alias egit Provincia Toletana, quae ad divinam gloriam magni momenti fore certo perspexit si Residentia Prima frequentissimae ac nobilissimae urbis Matritensis, quae totius Hispaniae caput est, Domus Professa constitueretur, in qua, praeter religiosam disciplinam et varia Societatis in salutem proximorum ministeria, etiam paupertas Instituti nostri in omni-modi sua puritate eluceret.

Equidem huic sanctissimo fini obtinendo omnia Residentiae Primae Matritensi favere videntur. Ecclesiam habet ministeriis nostris apprimè accommodatam, abundat ornamentis ad divinum cultum optimis, in ea erectae jam sunt multae piae ac religiosas Sodalitates fidelium utriusque sexus, et omnis civium conditionis. In ipsa asservatur et magna veneratione colitur corpus S. Francisci Borgiae, qui fuit paupertatis nostrae exemplar praeclarissimum. Templo adjacet domus ampla, sufficienti suppellectili domestica ornata et ad Nostrorum usus valde apta. Nec deest numerus Patrum ac Fratrum ad Domum Professam constituendam necessarius, qui, sine ullis certis redditibus, ex sola benefactorum liberalitate ali possint. Quin etiam, certissime speratur his Patribus ac Fratribus regnum Dei unice quaerentibus necessaria ad victum et vestitum non defutura: tum quia multiplicatis sacris ministeriis intra et extra urbem fideles cum suis consuetis elemosynis diligentiores aderunt: tum etiam quia ea est civium Matritensium erga Nostros beneficentia, ut nonnulli, audita ratione vivendi in Domo Professae,

omnino placuit, et certiores se velle fieri dixerint, si quid unquam in ipsa desideretur quod illi suppeditare possint. Ex omni parte apparet quod eodem felici successu ac Valentina subsistere valeat Domus Professa Matritensis.

His itaque omnibus a Praeposito Provinciali ejusque Consul-
toribus diu perpensis, atque a Nobis cum Patribus Assistantibus at-
tente consideratis, etiam ratione habita adjunctorum in quibus nunc
Hispania versatur. in eam sententiam omnes convenimus, opportu-
num esse ut quamprimum Domus Professa Matritensis constituatur.

Nos igitur, magnopere exoptantes ut sub appellatione ac pa-
trocinio Sancti Francisci Borgiae, qui Societatem auctoritate rexit
et sanctitate ornavit, tam salutare ac ipsi Societati pergratum opus
perficiatur, firmissima in paternam Dei benignitatem fiducia freti,
Nostris hisce litteris in festo ipsius Sancti Francisci Borgiae datis,
lubenti animo decernimus in Domino ac pronunciamus: Residen-
tiam Primam Matritensem a die quinto proximi mensis Novembris,
Omnibus Sanctis Societatis Jesu sacro, in Domum Societatis Pro-
fessam legitime per Nos erectam censi debere, sub titulo Domus
Professae Matritensis S. Francisci Borgiae, cum omnibus juribus
et facultatibus quae Domibus nostris Professis, earumque Praepo-
sitis ex Institutu nostri praescripto conceduntur. In nomine Patris
et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, die festo Sancti Francisci Borgiae, 10 Octobris,
1911.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

29.

10 Octobris, 1911.

Praepositus Domus Professae Matritensis constituitur.

AD PRAEPOSITUM PROVINCIAE TOLETANAE

Romae, 10 Octobris, 1911.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Consultatione habita cum Patribus Assistantibus et expensis
R.^{ae} V.^{ae} ejusque Consulorum judiciis, decerno in Domino:

P. Josephum Galvez Domus Professae Matritensis S. Francisci Borgiae Praepositum esse constituendum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

R. P. Jos. M. Valera,

Praep. Prov. Tolet.

30.

10 Octobris, 1911.

Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Matritensis.

R. P. JOSEPHO GALVEZ

PRAEPOSITO DOMUS PROFESSAE MATRITENSIS S. FRANCISCI BORGIAE

CAETERISQUE PATRIBUS AC FRATRIBUS EJUSDEM DOMUS

DILECTISSIMI PATRES AC FRATRES:

P. XTI.

Clementissimus Deus, qui consolatur humiles, hac suam minimam Societatem denuo consolari dignatur, tertio implens id quod ipsi Societati maximo semper in desiderio est. Anno 1907 erecta fuit, non sine Societatis gaudio et magna fructus spe, Domus Professa Valentina, Sacratissimo Cordi Jesu dicata. Initio hujus anni, nec minori cum laetitia et spe, sub invocatione Beati Canisii, Apostoli Germaniae, creata est altera Domus Professa in nobilissima urbe Vienna, in qua ipse adeo impense pro gloria Dei et proximorum salute laboraverat. Hodierna vero die in ipsa urbe Matritensi, totius Hispaniae principe. in qua singulari veneratione colitur S. Franciscus Borgia, sub ejus appellatione ac patrocinio apparet erecta et faustissime inauguratur tertia Domus Professa. Et ex ea certo sperari licet ut, sicut ex duabus primis, copiosi et optimi fructus in vinea Domini colligantur, atque ut boni filii Societatis ad novas Domus Professas erigendas exemplo vestro amplius adhuc stimulentur. Tali modo Divina Providentia in difficillimis horum temporum adjunctis abunde implet commune restitutae Societatis desiderium habendi Domus Professas. pluries in Congregationibus Generalibus expressum.

Merito quidem, Reverendi Patres ac Fratres carissimi, Societas nostra Domus Professas exoptat, earumque erectione laetatur. Est enim Domus Professa qualis a Sancto Patre Nostro Ignatio in sexta parte Constitutionum describatur, fidelissima imitatio vitae evangelicae Domini Nostri Jesu Christi atque exemplar illius absolutissimae formae quam de sua Societate ipse Pater Ignatius conceperat.

Et primo quidem si purissimam religiosae paupertatis rationem spectemus, universim praescriptum legimus a Beato Patre Nostro in Constitutionibus: *Professi vivant ex eleemosynis in Domibus, cum aliquo non mittuntur. Coadjutores, quamdiu in Domibus erunt quae ex eleemosynis vivunt, et ipsi eodem modo vivant.* Atque haec Beati Patris Nostri mens in ipsa Instituti Formula a Paulo III et Julio III approbata et confirmata clarissime exprimitur aureis illis verbis: *Cum autem experti fuerimus jucundiores, puriores et ad proximi aedificationem aptiores esse vitam ab omni avaritiae contagione quam remotissimam et evangelicae paupertati quam simillimam; cumque sciamus Dominum nostrum Jesum Christum servis suis regnum Dei solum inquirentibus necessaria ad victum et restitutum esse subministraturum; sic roveant singuli et universi perpetuam paupertatem, ut ... rebus sibi ex caritate donatis ad necessarium vitae usum contenti sint.* Haec igitur primaria Domus Professae nota ac virtus apud vos refulgeat.

Sed sunt alia intimiora speciali modo exigenda ab his qui Domum Professam habitant. De illis enim praecipue scribit Sanctus Pater Ignatius in capite 1 partis sextae: *Angelicam puritatem imitari nitantur. Sancta obedientia tum in executione, tum in voluntate, tum in intellectu sit semper ex omni parte perfecta. Omnibus itidem maxime commendatum sit ut multum rerentiae, et praecipue in interiori homine, suis Superioribus exhibeant; Jesum Christum in eisdem considerent ac revereantur.* De reliquis vitae religiosae virtutibus quae in Domo Professa florere debent, sic in capite tertio judicat S. Ignatius: *Habita ratione temporis ac approbationis vitae quae exspectatur ut aliqui ad Professionem vel in Coadjutores formatos in Societate admittantur, tamquam certum ducitur eos viros spirituales futuros, et qui sic in via Domini profecerint ut per eam currere possint.* Unde Domus Professae non tantum evangelicae paupertatis specimen prae se ferre debent: sed perfectae vi-

tae religiosae, ut etiam in Regulis Praepositi Domus Professae large et impense commendatum reperietis.

His, quae directe ad propriam perfectionem pertinent, addite quod tales viri angelici, obedientissimi, pauperrimi, oratione et poenitentia insignes, toti se dedant Dei gloriae amplificandae per ministeria spiritualia, quae in capite quarto partis septimae ut propria Domus Professae a Sancto Patre Ignatio assignantur. Nempe, ut fidelibus verbum Dei assidue in Ecclesia in concionibus, lectionibus, et christiana doctrina proponant. eorum Confessiones audiant; id ipsum in aliis Ecclesiis vel locis praestent; ut proximum etiam privatim piis colloquiis, tum consilio et exhortatione, tum etiam tradendis Spiritualibus Exercitiis ad meliora promovere curent, infirmos, praecipue in xenodochiis, visitent, pueros doceant, pauperes et in publicis carceribus detentos adjuvent et consolentur; et sic clarissime videbitis Domum Professam esse fidelissimam imaginem vitae apostolicae qualis a Sancto Patre Nostro concepta fuit, et simul exemplar perfectionis quod boni filii Societatis imitari debent.

Inde etiam apparet ratio cur Societas nostra adeo sincere laetetur, audita nova Domus Professae erectione; et cur ipse, hoc communi gaudio primus particeps, non possim non isti vestrae festivitati spiritu adesse. ut vos exhorter ad meritas gratias omnium bonorum Auctori pro tanto beneficio mecum persolvendas. Deinde ut vobis ipsis, Reverendi Patres ac Fratres carissimi, quibus divina Providentia Domum Professam Matritensem inaugurare concedit, paterno affectu gratuler, ut etiam laudis ac grati animi testimonium exhibeam. quia consilium meum de tali Domo apud vos instauranda libenter acceptastis, et prompta ac generosa voluntate parati estis ut in illa vigeat disciplina religiosa, regnet paupertas et floreant in dies ministeria apostolica ab Instituto nostro singulariter commendata.

Et quoniam de huiusmodi Domo neque cogitari posset, nisi ad idem propositum conspiraret bonorum civium pietas ac liberalitas, qui necessarias ad Nostrorum sustentationem eleemosynas suppeditent, erga istos omnes veros Societatis amicos grati animi sensu afficior, Deumque rogo ut ipsis centuplum in hoc saeculo reddat, et in vita aeterna Ille sit eorum merces condigna.

Tandem vitae vestrae in Domo ista peragendae exemplar perfectissimum habetis in nobili ac sanctissimo Viro. sub cuius auspi-

ciis et patrocinio Domus Professa Matritensis nascitur. Fuit enim, ut scitis, S. Franciscus Borgia in paupertate, in contemptu rerum mundanarum et in laboribus pro gloria Dei praecipue insignis et nobis imitandus. Hunc ego hodie, Reverendi Patres ac Fratres carissimi, totius Societatis aliquando praeclarissimum ducem, suppliciter rogo ut vestram Domum Professam, cui ipse singulari ratione me obligatum profiteor, sic ducere dignetur ut practice omnes experiamini cum Sancto Patre Nostro Ignatio vitam religiosam puriorem, jucundiolem ac proximis juvandis aptiorem, imo et quod servis suis regnum Dei solum inquirentibus necessaria ad victum Dominus Noster Jesus Christus semper subministret. In hunc finem supplices preces ac Sancta Sacrificia Deo offeram, et tam P. Praeposito novae Domus Professae ac singulis ejusdem Patribus et Fratribus, quam R. P. Provinciae Praeposito ac Provinciae Toletanae universae, mihi carissimae, paternam meam benedictionem ex animo impertio.

Commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et Orationibus.

Romae, die festo S. Francisci Borgiae, 10 Octobris, 1911.

Omnium Vestrum

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

31.

30 Octobris, 1911.

Nominatur R. P. Isidorus Zameza Substitutus Assistantis Hispaniae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum de constituendo Substituto Assistantis Hispaniae infirmi atque absentis servata jam fuerint omnia quae in Constitutionibus ac Decretis praescribuntur, reliquum est ut R.^{ae} V.^{ae} per hasce

litteras significem in ejusdem P. Assistantis locum fuisse substitutum P. Isidorum Zameza, Provinciae Castellanae.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo S. Alphonsi Rodriguez, 30 Octobris, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

32.

30 Octobris, 1911.

Instructio de ratione aedificiorum Societatis.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XII.

Transmitto R.^{ae} V.^{ae} Instructionem de ratione aedificiorum Societatis.

Rationes ob quas talem Instructionem conficiendam esse censui, in ipso ejus Prooemio exponuntur.

Instructio haec, tribus ante annis composita, observationibus variis diligenter expolita, transmissa fuit ad plures Patres variarum Assistantiarum, et nunc tandem, cum omnibus plene probaretur, promulgatur et in proximo fasciculo *Actorum Romanorum* nostrae Societatis etiam typis edetur.

Restat igitur ut Superiores et omnes quos haec Instructio spectat eam in praxi fideliter observent.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo S. Alphonsi Rodriguez, 30 Octobris, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

PROOEMIUM

1. Cum nostris temporibus, propter novas quae in dies exsurgunt necessitates, propter rapidos artis architectonicae progressus nec non propter locorum mutationes quas facere cogimur, saepius quam antea contingat ut nova aedificia construenda sint, utile fore visum est Instructionem conficere, quae omnia hac de materia in Instituto nostro praescripta complecteretur atque insuper accuratius viam indicaret et media aptissima suggereret, quibus etiam in

hoc negotio aedificationis res secundum mentem legum nostrarum peragerentur.

2. Agitur enim de re haud levi, in qua, ex una parte, per inconsultam pecuniae jacturam Domibus et Provinciis magna damna inferri possunt, cum gravi detrimento paupertatis et admiratione hominum saecularium; ex altera vero parte, errores semel commissi non tam facile emendantur, ita ut ex iis interdum gravissima incommoda non solum Domibus singulis et valetudini Sociorum, sed etiam majori incremento totius Provinciae per multos annos toleranda consequantur.

3. Ut vero pateat hanc Instructionem nihil aliud esse quam practicam applicationem et ulteriorem evolutionem principiorum quae hac de re in Instituto continentur, placuit brevem conspectum eorum praemittere quae hac de quaestione in Constitutionibus Sancti Patris Ignatii, Decretis Congregationum Generalium, Ordinationibus Patrum Generalium praescripta et commendata sunt.

CAPUT I

Conspectus historicus praescriptionum de aedificiis

4. Sanctus Pater Ignatius in Constitutionibus de modo ipso quo aedificia construenda essent, nihil enucleavit; solum generaliter praecepit ut Domus ipsae sitae essent in regionibus salubribus et Rectores curam haberent aedificiorum suarum Domorum (Const., P. X. n. 13; P. IV, c. 2, n. 5). Ex his tamen Sancti Patris Ignatii praeceptionibus et ex spiritu Constitutionum clare sequebatur, aedificia quaecumque Societatis esse debere accommodata fini quem Societas in illis intendit (quod principium Sanctus Pater Ignatius toties in Constitutionibus urget), salubria, solida; et, si de domiciliis agitur, paupertati religiosae consentanea. Quas normas etiam Patres primae Congregationis Generalis, Decreto 113, statuerunt. Congregatio II ulterius progressa est, et decreto 84 statuit ad R. P. Generalem referendam esse formam ac modum aedificiorum nostrorum construendorum, *ut ille, juxta Decretum actorum posteriorum praeteritae Congregationis, quod sibi in Domino visum fuerit statuatur.*

5. Ulteriores Congregationes ad hanc quaestionem de construendis aedificiis jam non redierunt, cum in regulis sub P. Mer-

curiano confectis (reg. 75 Prov.) et in Ordinationibus P. Claudii Aquaviva (Ord. Gen., c. 2, n. 9) res, ad praxim quod attinet, adhuc magis determinata fuisset. At Patres Generales saepe insistebant accuratae executioni. Ita S. Franciscus Borgia litteris 14 Novembris, 1566, et 1570 (?) ad omnes Provinciales datis; tum P. Aquaviva litteris, 1613, ad Provinciales Galliae et Germaniae missis, in quibus eos monet, sicut jam alios Provinciales commonefecerat, ut *duplex omnino idea in Urbem mittatur, in hunc finem, ut altera conservetur, altera recognita, et sicubi opus fuerit, correcta in Provinciam remittatur*; deinde P. Oliva, 14 Julii, 1668, qui idem monitum Patris Aquaviva inculcat et Decretum 113 Congregationis Generalis I in memoriam revocat. Tandem P. Martin, pia memoriae, in Ordinatione *de administratione rerum temporalium*, n. 40, distinctius praescripsit quomodo Superiores procedere deberent, si aedificium majoris momenti construendum esset, et de quibus rebus ad Patrem Generalem referendum esset, cum delineationes ad ipsum transmitterentur.

6. Quod ad delineationes attinet, quarum transmissio jam inde a II Congregatione Generali praescripta erat, notandum est stabilem fuisse praxim ut iis opportunaer adjungerentur explicationes, quo melius et rectius intelligi possent. Romae vero, ut patet ex litteris Patrum Generalium et actis archivi antiquae Societatis huc pertinentibus (quorum quinque volumina in folio in Bibliotheca Nationali Parisiis inveniuntur), a viris peritis accuratae subiciebantur revisioni. In observationibus maxime urgebatur ut Domus et Ecclesiae essent fini Societatis et ministeriorum nostrorum accommodatae et paupertati consentaneae. Diligenter inquirebatur utrum media sufficientia adessent et haud raro hac de causa facultas aedificandi denegabatur. De stylo raro fere aliquid notabatur, cum relinqueretur, ad hunc quod attinet, Superioribus locilibus et Provincialibus ampla libertas.

7. Cum tamen antiquis temporibus longum temporis spatium efflueret, antequam delineationes Romam missae deinde correctae in Provincias redirent, P. Everardus Mercurianus, *ut tempori et expensis parceret*, de conficiendis *ideis exemplaribus* cogitare coepit. His ideis exemplaribus intendebat ea quae in dispositione Domorum nostrarum per experientiam fuissent maxime comprobata cum tota Societate communicare, ita ut iis qui novam Domum vel

Collegium aedificaturi essent, sufficeret Romam scribere se huic vel illi ideae exemplari adhaerere cum hac vel illa immutatione. Instructio hac de re jam confecta erat, sed res in morem non venit propter rationes nondum cognitās. Nihilominus magna similitudo inter Collegia et Ecclesias antiquae Societatis sponte etiam inde orta est, quod alii ea quae alibi inventa erant usui nostro accommodata et practica imitabantur.

8. His igitur de parte historica breviter solum indicatis, in sequenti capite in memoriam revocabuntur quae Institutum de aedificiis ipsis, de facultate aedificandi et de iis quibus cura fabricae incumbit praescribit; capite tertio agetur de delineationum adumbratione; quarto tandem capite, de ipsa fabrica.

CAPUT II

Quaedam principia generalia

I. - *Aedificiorum nostrorum dispositio*

9. Aedificia nostra imprimis legibus Ecclesiae et Societatis respondeant.

Disponantur igitur ita ut clausurae lex, quae etiam culinam, triclinium et hortum complectitur, rite observari possit; etiam in Convictibus quoad partem pro Nostris destinatam.

Aulae ad alloquendos advenas, quae olim ignotae erant, nunc vero fere ubique habentur, sint extra clausuram in loco patenti cum valvis vitreis, ubi hae necessariae sunt, ut locus revera patens dici possit et sit.

Sacella sint quam maxime decentia nec supra eadem construantur cubicula ad habitandum vel dormiendum sine speciali Indulto Sanctae Sedis.

In majoribus Domibus habeatur valetudinarium apte dispositum in situ sano et quieto, cum Sacello, balneo pro infirmis, loco secreto, et, ubi opus est, cum cubiculo recreationis pro convalescentibus.

In Domibus Probationis et Junioratus etiam ratio habeatur praescriptae separationis.

10. Domus et Collegia nostra sint ad habitandum et ad officia nostra exercenda utilia et accommodata; sint solida, quo etiam tranquillitas et quies, in religiosa domo tantopere desiderata, augetur;

sint tum intus tum foris religiosae paupertati nostrae consentanea. Quae quidem paupertas non excludit pulchritudinem quandam decoram et simplicem, quae juvat ad animos in Deum erigendos et aedificat. Debent quoque aedificia nostra esse laeta (non quasi castra, vulgo *casermes*), caelo bene illuminata, lucida tum in ambulacris tum in cubiculis et aulis, et generatim accedant ad formam Seminariorum clericorum, cum et Societas nostra sit Ordo clericorum regularium. Quamvis igitur nostris aedificiis non conveniat severitas paupertatis Patrum Capuccinorum, tamen sedulo vitetur in illis oportet non solum omnis sumptuositas, qua castella et palatia imitemur, sed etiam omnis levitas mundana variaque illa ornamenta quae hospitibus modernis propria sunt et, quamvis parvi constant, tamen mundum redolent.

11. Sanitatis ratio habenda est singularis, non solum in electione loci salubris, sed etiam in dispositione cubiculorum, ambulacrorum, portarum et fenestrarum, in separatione aquae potabilis ab aliis quae usibus domesticis inserviunt, etc. Specialis cura habeatur ut aer in tota domo et singulis ejus partibus sit semper purus et facile mutari possit, quod praesertim valet de dormitoriis et scholis. Praeter cubacula pro loci necessitate satis ampla, sit Sacellum domesticum aequae magnitudinis. Sint aulae singulae singularum communitatum capaces, quarum una in maximis Collegiis etiam apta ad omnes qui in Collegio sunt continendos. Sint tandem balnea.

12. Illud speciali mentione dignum videtur, quod in regionibus Missionum — tropicis, meridionalibus, septentrionalibus — Nostri *sese accommodent usibus* probatis *regionis* neque Domos vel Ecclesias aedificent pro more aliunde invecto. Quare multum attendendum est, quas normas in aedificando sequantur ii qui longa experientia in ea regione sunt praediti, verbi gratia periti architecti, magistratus ecclesiastici et civiles.

13. Stylus communis erit regionum in quibus Nostri, divina gratia adjuvante, domicilia sua figent, et specialium loci et temporis conditionum, excluso omni stylo saeculari et phantastico. Curandum tamen erit ne leges artis contemnantur et ut semper, sicuti jam supra dictum fuit, gravitatis et paupertatis religiosae ratio habeatur. In construendis Ecclesiis, generatim styli ab Ecclesia

admissi, ut stylus basilicarum, romanicus, gothicus *del rinascimento* adhibeantur.

II. - *Facultas aedificandi*

14. Si agitur de excitando aedificio majoris momenti, qualis esset Ecclesia, novum altare, dormitorium, novum valetudinarium, balnea majora, vel quaevis alia nova fabrica, quae circiter summam 5000 libellarum superaret, facultas a Patre Generali petenda est (Reg. Prov. 75); nec quidquam quod ad futuram fabricam spectat incipiatur, antequam facultas generalis fabricae construendae accepta fuerit. Huc etiam quaedam reaedificanda, adaptanda vel ornanda pertinent, quae sua magnitudine, secundum communem sensum, novas aedificationes fere exaequant, non item quae solum reparanda sunt.

15. Pro constructionibus minoris momenti, sive de integris aedificiis agitur sive de partibus aedificandis vel ornamentis, exempli gratia de altaribus novis, scalis, etc., quae 5000 francos non excedunt, Provincialis facultatem concedere potest, qui tamen non permittet ut quidquam aedificetur nisi quod necessarium vel conveniens sit (Ord. Gen., c. II, 9.), Quod ad delineationes et fabricam harum minorum constructionum attinet, quae Provincialis approbationi sunt proponenda, observentur, proportionem pro rei gravitate servata, ea quae in sequentibus capitibus hac de re dicentur.

16. Superioribus localibus sine facultate Provincialium nihil alicujus momenti aedificare licet, sed contra diligenter providere debent bonae *conservationi* aedificiorum (Const., P. IV, c. 2, n. 5.; P. IX, c. 3, n. 3). Haec autem in bono conservabuntur statu, si eorum vitia mature, id est non tardius, reficiantur, quo etiam multae et haud leves expensae vitabuntur. Hunc in finem omnibus Superioribus localibus praescribitur ut quovis anno, tempore magis convenienti, a Provinciali pro tota Provincia determinando, omnia aedificia per virum vere peritum inspicienda curent, qui ipsis scripto referat quales reparationes faciendae sint.

17. In mutationibus minoribus perficiendis, quae ad Superiores locales pertinent, etiam cum prudentia procedatur; experientia enim docet magnam pecuniae vim non sine admiratione externorum in hujusmodi mutationibus a Superioribus impendi sine ullo notabili emolumento, cum quaevis dispositio sua habeat commoda suaque

incommoda. Meminerint igitur Superiores locales etiam in hac re se administratores esse patrimonii pauperum, non dominos. Quapropter solummodo stabile et verum emolumentum boni communis prae oculis habeant, propriis vero inclinationibus ne indulgeant.

III. - *Cura fabricae*

18. Tota cura cujuslibet fabricae ab initio usque ad confectionem per se ad Superiorem illius Domus spectat ad quam fabrica pertinet. Superioris igitur imprimis est, sive per se sive per alium Patrem peritum, omnia parare, cum suis Consultoribus pro rei gravitate discutere ac deinde ad Patrem Provinciale referre. Qui labor a Superioribus localibus praestandus magni faciendus est, cum propter accuratissimam cognitionem omnium conditionum et necessitatum localium plurimum ad bonum exitum totius negotii conferre possit, si serio et considerate fiat.

19. Postquam omnia in Domo ipsa rite praeparata et discussa fuerint, Provincialis erit res sibi transmissas cum suis Consultoribus examinare et, si de majoribus constructionibus agitur, Romam referre. Si vero agitur de nova Domo vel Collegio extruendo, Provincialis, accepta a Patre Generali facultate pro nova Domo erigenda, omnia ad hoc negotium pertinentia cum suis Consultoribus accurate perpendere debet. Generatim juvabit si Provincialis curam totius negotii novae Domus aedificandae perito cuidam Patri committat, cujus etiam erit omnia in consultatione examinanda diligenter praeparare.

20. Praeter ordinarios Consultores, convenit ut, secundum rei necessitatem, adhuc unus alterve peritus Pater ad consultationes de fabricis vocetur, prout Institutum nostrum et ipsa ratio suadent; secus enim facile rei ipsius clara cognitio deerit, sine qua rectum iudicium ferri nequit.

21. Patet in consultationibus de fabricis idem observandum esse quod pro omnibus consultationibus gravioris momenti praescriptum est, scilicet ut acta sive delineationes ad rem pertinentia singulis Consultoribus in antecessum debito cum otio inspicienda et examinanda tradantur.

22. Cum facile accadat ut architecti, etiam optimi, ea quae nostra plurimum interest minus curent, alia vero, exempli gratia externum magis decorem spectantia, nimium urgeant et Superio-

ribus harum rerum non apprime peritis suos sensus imponant, juvabit etiam ope uti Patris vere periti, qui efficacius architectos ad nostris indigéntiis plene satisfaciendum adigat. In rebus quoque quae ad aliquam artem spectant, ut sunt altaria, varia Ecclesiae ornamenta et similia, consilium virorum ejus artis scientissimorum exquirere oportebit. Ipsi tandem fabricae invigilandae aptissimus Nostrorum praeficiatur.

CAPUT III

Delineationum adumbratio

23. Cum ergo de nova constructione incipienda agitur, considerandum est: 1. Utrum adsit necessitas seu vera utilitas et opportunitas illius aedificii construendi; 2. Utrum sufficiens habeatur pecunia; unde sperari possint subsidia majora vel eleemosynae; quale aes alienum contrahendum sit et quomodo exstinguendum; 3. Utrum locus aptus sit, in quo fabrica situ maxime convenienti secundum coeli plagam construi possit; 4. Tandem facultate debita ad constructionem accepta, accedatur ad delineationes conficiendas, prouti finis Domus in genere et necessitates particulares in specie id exigunt.

24. Cum descriptio delineationum omnibus suis numeris et partibus expleta permagno constet, et difficulter patiatur sine gravi temporis jactura et pecuniae dispendio mutari, melius esse videtur adumbrationem quamdam delineationum confici, quae Romam mittatur, antequam ultiores labores suscipi liceat.

25. Ex his delineationibus Romam mittendis patere debet: 1. situs aedificii (*posizione, situacion, position, Situationsplan, ground-plan*); 2. dispositio omnium ejus partium, cubiculorum, aularum, etc., in singulis contignationibus, et destinatio singulorum partium; 3. una sectio in longum et alia in transversum, et, si de Ecclesiis agitur, praeterea delineatio exterior aedificii e duabus partibus praecipuis sufficientis magnitudinis, ut ex iis justa idea totius aedificii concipi possit.

26. In his delineationibus jam ab ipso initio ratio habeatur futurae, quae evenire potest, amplificationis aedificii; quae amplificationes, si jam post breve tempus perficiendae sunt, in ipsa delineatione claro indicentur, ita ut totius aedificii per partes con-

struendi conspectus praebetur. Plurimum quoque interest ut statim area satis ampla eligatur et, facultate accepta, comparetur, ne postea, sicuti tam saepe jam accidit, cogamur pretio quadruplo et quintuplo contiguas areas coemere.

27. Delineationibus adjungatur generalis conspectus sumptuum ex qualitate, magnitudine, altitudine, etc., fabricae secundum ordinariam aestimationem conficiendus. Qui conspectus sit non solum fictitius, sed, quoad ejus fieri potest, veram det futurarum expensarum imaginem, cui rei Provincialis speciali cum fidelitate invigilet.

28. Tandem in folio separato adjungantur explicationes delineationum, quae versari debet circa res majoris momenti et circa ea quae vel in se sunt minus clara vel ob speciales rationes explicatione indigent. Delineationes sint simplices et perspicuae et generatim in charta potius tenui depictae.

29. Haec delineationum adumbratio viro hujus artis *vere perito* committenda est. Quod si talis inter Nostros non inveniatur, ad laborem hunc architectus fiducia nostra omni ex parte dignus eligatur. Ut vero quis pro hoc munere dignus habeatur, non sufficit ut sit vir probus et Societati addictus, sed praeterea requiritur ut studia architectis praescripta absolverit, necessariam experientiam aedificia construendi acquisiverit, conditiones nostras et loci in quo aedificatur bene perspectas habeat. Pro minoribus constructionibus sufficiet interdum vir experientia praeditus, etiamsi non omnia ea studia perfecit; at generatim nonnisi vere artis periti eligantur, quamvis ipsis major retributio pro labore praestito debeatur. Experientia enim docuit, praeter alia incommoda, persaepe magnam pecuniae vim in excitandis aedificiis amissam fuisse propter male intellectam parsimoniam, qua delineationes viro minus apto, sive Nostro sive externo, committebantur vel alicui amico, qui nullam a nobis postulabat retributionem.

30. In ipsa autem harum idearum adumbratione hoc fere ordine procedendum est, ut is cujus est cura aedificandae fabricae, cum Consultoribus, accersitis insuper uno alterove Patre in iis quae ad Domos nostras spectant versatissimo, decernat quot, qualia et quanta cubacula, aulae, ambulacra, etc., sint necessaria, quae esse debeat eorum mensura, nec non quomodo singula loca sint ordinanda et inter se jungenda, ut illorum dispositio et ordo necessita-

tibus nostris, tum generalibus tum specialibus, singularum Domorum quam maxime correspondeant. Haec dispositio schemate simplicissimo lineari indicata tradatur viro perito, qui ex ea secundum regulas architectonicas, mutatis si quae mutanda occurrunt, adumbrationem ipsam vel, si placet, plures adumbrationes delineet una cum conspectu generali sumptuum, de quo supra (n. 27).

31. Quo securius vero ab ipso initio errores vitentur, qui, nisi statim corrigantur, multos alios secum trahunt et postea difficulter corrigi possunt, delineationes a viro perito confectae tradantur duobus censoribus, a Patre Provinciali designatis, qui postquam eas cum otio et diligentia consideraverint, in scriptis breviter suum iudicium, cum Consultoribus communicandum, proponant.

32. Censorum officium est praesertim iudicium ferre: 1. Quantum delineationes satisfaciant *fini* ad quem aedificium destinatum est, per aptam, undequaque practicam et sanitati consentaneam dispositionem partium singularum, servatis legibus communibus Ecclesiae et particularibus Societatis; 2. Quantum satisfaciant legibus artis architectonicae, tum ad soliditatem tum ad decentem formam externam quod attinet; 3. Utrum sumptus respondeant fabricae de qua agitur, et evitatae fuerint inutiles expensae.

33. Ex hoc patet censores esse debere viros, quoad ejus fieri potest, in hac arte peritos et imprimis *experientia* praeditos. Praeterea curandum est ut tales eligantur qui ipsi nullam partem in construendo aedificio habeant, quo majore animi libertate et quiete iudicium suum ferre valeant.

34. Postquam delineationum adumbratio hoc modo et, qua par est diligentia, confecta et tum in consultatione Domus tum in consultatione Provinciae considerata fuerit. Romam examinanda mittatur. Nec ulterius in hoc negotio procedatur, antequam a Patre Generali approbatio data fuerit.

CAPUT IV

Delineationum approbatarum figuratio et ipsa fabrica

35. Delineationum adumbratione Romae approbata, conficienda erit ultima et perfecta earundem figura, quae usque ad particularia descendat, et omnia accurate definiat: simul etiam conficiatur cum omni diligentia conspectus sumptuum, et haec omnia denuo a Superioribus cum suis Consultoribus et viris peritis examinentur.

36. Si aedificii adumbratio Romae approbata in re majoris momenti mutata non fuerit nec expensae notabilem in modum auctae, tunc Provincialis facultatem ulterius procedendi concedere potest, missis Romam solum iis quae deerunt, ut completa habeatur idea totius aedificii; quae tamen sint simplicia, non sumptuosa (*Ordinat. de administr. rerum temp. n. 40*). Quodsi adumbratio notabilem in modum mutata vel expensae auctae fuerint (quod generatim fieri non debet), tunc denuo omnes delineationes Romam mittantur, nec fabrica inchoetur donec responsum affirmativum advenit.

37. Delineationum ultima et absoluta figura rite approbata, magni momenti est ut diligenter perpendatur cui oporteat aedificii constructionem committere, et qua via in negotio hoc componendo procedere conveniat. Pro diversitate conditionum et legum civilium in variis regionibus variae viae eligendae erunt. Sic alicubi non solum confectio delineationum, sed etiam tota executio constructionis architecto committi poterit; alibi pro constructione sive totius aedificii sive partium concursus, quem dicunt, eligendus erit; alibi fortasse tota fabrica a Nostris dirigi poterit conductis operariis, sicuti olim fiebat; alibi denique mixta quaedam ratio convenientius adhibebitur.

38. At ubique tria observanda sunt: 1. Ne sub specie expensarum minuendarum constructio aedificii viris minus peritis, sive Nostris sive externis, committatur, qua falsa parsimonia et expensae augentur et varia damna haud levia oriuntur, sicut de delineationibus dictum est; 2. Ut, antequam constructio incipiatur, omnia bene perpensa et stabilita, insuper contractus cum iis quorum opera utemur, secundum leges vigentes accurate confecti et a viris peritis examinati sint; quibus una ex parte solida et accurata executio delineationis reddatur segura, altera ex parte etiam modus quo pecunia solvenda sit, clare decernatur. Et haec tunc quoque observari oportet in contractibus cum ipso architecto, cum hic vir est fide omnino dignus et nobis amicissimus. Nec Provinciali licebit facultatem ad constructionem incipiendam dare, antequam contractus necessarii sint confecti; 3. Ut Patri apto et aliis occupationibus non nimis impedito cura totius fabricae invigilandae committatur, cujus etiam erit, sive per se sive per alium, accuratos computos pecuniae pro fabrica expensae conficere.

39. Tandem, his omnibus recte compositis, manus admoventi possunt ad ipsam aedificii constructionem, seposita tamen nimia festinatione, et tempore maxime idoneo ad ipsam electo. Generatim quidem praestat totam fabricam simul, non vero per partes construere. Si tamen propter defectum mediorum vel aliam gravem rationem aedificium non statim construi possit, retineatur oportet idea totius aedificii jam approbata et cura habeatur ut modo quam maxime convenienti per partes opere compleatur.

40. Tempore constructionis, sine facultate Patris Generalis non licet delineationes rite approbatas mutare, nisi forte de sententia architecti et Superioris, auditoque Provinciali, ex natura loci vel alia quadam necessitate, mutatio *minoris momenti* facienda videatur. (Ord. de Administr. rerum temp. n. 40).

41. Hoc modo procedendi per gradus et secundum ordinem Instituto nostro conformem, qui ab ipsis hominibus saecularibus de bona administratione sollicitis observatur, multi errores et expensae inutiles vitabuntur, omniaque aedificia nostra fini nobis praestituto majoris Dei gloriae et animarum salutis perfectius inservient.

Romae, die festo S. Alphonsi Rodriguez, 30 Octobris, 1911.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

33.

1 Novembris, 1911.

Directiones pro Congregatione sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in Cruce moribundi ac Beatissimae Mariae Virginis ejus Genitricis dolorosae, vulgo Bonae Mortis dicta.

FINIS

Finis hujus Congregationis est christianis moribus vitam ita moderari ut gratiam bonae mortis, cum Deo placuerit, consequi possimus.

MEDIA

*Exercitia pietatis ac virtutis
quae singulis Sodalibus valde commendantur*

1. Sacramentorum Confessionis et Communionis usus saltem semel in mense et in festis Congregationis.

2. Assiduitas ad omnes Congregationis conventus. Si quis ali-

quando illis interesse nequeat, absentiam compensare poterit aliis pietatis exercitiis, exempli gratia Via Crucis, Corona Septem Dolorum Beatae Mariae Virginis, aliqua corporis afflictatione, visitatione infirmorum, vel recitando quinque *Pater* et *Ave* in honorem quinque Vulnerum Domini Nostri Jesu Christi.

3. Interesse Sacrificio Missae diebus ferialibus.

4. Recitare quotidie tum *Ave Maria* pro Sodalibus totius mundi tum, praesertim tempore Consecrationis in Missa, pro moribundis Congregationis precationem illam :

O clementissime Jesu, amator animarum, obsecro Te per agoniam Cordis Tui Sanctissimi et per dolores Matris Tuae immaculatae, lava in Sanguine Tuo peccatores totius mundi nunc positos in agonia et hodie morituros. Amen.
Cor Jesu in agonia factum, miserere morientium !

5. Opera misericordiae, et praecipue infirmos, in carcerem coniectos, et pauperes invisere; tum etiam orare pro infirmis et pro vita functis, eorumque funus comitari et supremis officiis assistere.

6. Examen conscientiae antequam eatur cubitum.

7. Offerre Deo cujusvis sextae feriae opera bona, et semel in mense Sacram Communionem recipere, ad impetrandam omnibus in universo mundo Sodalibus gratiam bonae mortis.

8. Semel in mense, die statuto, recollectio, aut simul aut seorsum facta, ut se praeparent ad mortem.

9. Confessio generalis semel in anno, praesertim tempore Exercitiorum Spiritualium.

10. Si quis infirmum vel mortuum domi habeat, moneat Directorem ut precibus omnium eum commendet.

11. In morte cujusque Sodalis, reliqui pro ejus anima tertiam partem Rosarii Beatae Mariae Virginis recitabunt et Indulgentias applicabunt quas lucrari poterunt in proxima Communione.

Exercitia in communi peragenda

1. Singulis hebdomadis, aut saltem semel in mense, die aliquo statuto, praesertim vero feria sexta vel Dominica, pium exercitium fiat in honorem Domini Nostri Jesu Christi crucifixi ac Beatissimae Virginis Mariae, ejus Matris dolorosae.

2. Die aliquo statuto cujusvis mensis, Recollectio in praeparationem mortis.

3. Communio generalis semel in mense.
4. Exercitia spiritualia semel in anno, quoad fieri potest.
5. Celebratio Missae semel in mense pro Sodalibus defunctis.

SUMMARIUM INDULGENTIARUM ET PRIVILEGIORUM

(Vide supra, pp. 17, sqq.)

ADMISSIO

Quicumque in hanc Congregationem admitti velit, sufficit ut petat ab ejusdem Directore vel ab ejus Delegato ut nomen suum in Album Congregationis inscribat. Formula autem admissionis haec erit:

... coaptatus est inter Sodales Congregationis sub invocatione Domini Nostri Jesu Christi in cruce moribundi et Beatissimae Virginis Mariae, ejusdem Matris dolorosae, vulgo *Bonae Mortis*, in erectae.

Die an.

....., Director.

EXERCITIA CONVENTUUM ORDINARIORUM

Romae anno 1672 typis impressa et a P. Roothaan, bonae memoriae, anno 1841 denuo approbata. Utilius autem erit ut eae horum exercitiorum partes quas licet vernacule vertantur.

Exponitur Sanctissimum Sacramentum et recitantur sequentes preces:

Aperi, Domine, os nostrum ad benedicendum Nomen sanctum Tuum: munda quoque cor nostrum ab omnibus vanis, perversis et alienis cogitationibus, intellectum illumina, affectum inflamma, ut digne, attente ac devote hoc sanctum exercitium peragere valeamus, et exaudiri mereamur ante conspectum divinae Majestatis Tuae. Qui vivis et regnas cum Deo Patre in unitate Spiritus Sancti Deus, per omnia saecula saeculorum.

Gradus Passionis:

Jesu dulcissime, in horto moestus, Patrem orans, et in agonia positus, sanguinis sudorem effundens: miserere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, osculo traditoris in manus impiorum traditus, et tanquam latro captus, et ligatus, et a Discipulis derelictus: miserere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, ab iniquo Judaeorum Concilio reus mortis acclamatus, ad Pilatum tanquam malefactor ductus, ab iniquo Herode spretus et delusus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, vestibus denudatus, et in columna crudelissime flagellatus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, spinis coronatus, colaphis caesus, arundine percussus, facie velatus, veste purpurea circumdatus, multiplicitur derisus, et opprobriis saturatus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, latroni Barabbae postpositus, a Judaeis reprobatus, et ad mortem crucis injuste condemnatus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, ligno crucis oneratus, et ad locum supplicii tanquam ovis ad occisionem ductus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, inter latrones deputatus, blasphematus, et derisus, felle et aceto potatus, et horribilibus tormentis ab hora sexta usque ad horam nonam in ligno cruciatus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, in patibulo Crucis mortuus, et coram Tua sancta Matre lancea perforatus, simul sanguinem et aquam emittens: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, de Cruce depositus, et lacrymis moestissimae Virginis Matris tuae perfusus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Jesu dulcissime, plagis circumdatus, quinque vulneribus signatus, aromatibus conditus, et in sepulcro repositus: misere nobis!

R). *Miserere nostri, Domine, miserere nostri!*

Ÿ. Vere languores nostros, ipse tulit,

R). Et dolores nostros ipse portavit.

OREMUS.

Deus, qui pro redemptione Mundi nasci voluisti, circumcidi, a Judaeis reprobari, a Juda traditore osculo tradi, vinculis alligari, sicut Agnus innocens ad victimam duci, atque conspectibus Annae,

Caiphae, Pilati, et Herodis indecenter offerri, a falsis testibus accusari, flagellis et colaphis caedi, opprobriis vexari, sputis conspui, spinis coronari, arundine percuti, facie velari, vestibus spoliari. Crucis clavis affigi, in Cruce levari, inter latrones deputari, felle et aceto potari, et lancea vulnerari — Tu, Domine, per has sanctissimas poenas, quas ego indignus recolo, et per sanctissimam Crucem et Mortem Tuam, libera me a poenis inferni, et perducere digneris quo perduxisti latronem Tecum crucifixum. Qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Hac oratione finita, recitatur Corona Quinque Vulnerum, deinde:

OREMUS.

Domine Jesu Christe Deus, cordis mei per quinque illa Vulnera, quae tibi in Cruce nostri amor infixit, tuis famulis subveni, quos Pretioso Sanguine redemisti.

Postea cantatur: *

Stabat Mater dolorosa	Vidit suum dulcem Natum
Juxta Crucem lacrymosa,	Moriendo desolatum
Dum pendebat Filius.	Dum emisit spiritum.
Cujus animam gementem,	Eja, Mater, fons amoris,
Contristatam et dolentem,	Me sentire vim doloris
Pertransivit gladius.	Fac, ut tecum lugeam.
O quam tristis et afflicta	Fac ut ardeat cor meum
Fuit illa benedicta	In amando Christum Deum,
Mater unigeniti!	Ut sibi complaceam.
Quae moerebat, et dolebat,	Sancta Mater, istud agas,
Pia Mater, dum videbat	Crucifixi fige plagas,
Nati poenas inclyti.	Cordi meo valide.
Quis est homo qui non fleret	Tui Nati vulnerati
Matrem Christi si videret	Tam dignati pro me pati
In tanto supplicio?	Poenas mecum divide.
Quis non posset contristari,	Fac me tecum pie flere,
Christi Matrem contemplari	Crucifixo condolere,
Dolentem cum Filio?	Donec ego vixero.
Pro peccatis suae gentis	Juxta Crucem tecum stare,
Vidit Jesum in tormentis,	Et me tibi sociare
Et flagellis subditum.	In planctu desidero.

Virgo Virginum praeclara,
Mihi jam non sis amara;
Fac me tecum plangere.

Fac ut portem Christi mortem,
Passionis fac consortem,
Et plagas recolare.

Fac me plagis vulnerari,
Fac me Cruce inebriari,
Et Cruore Filii.

Flammis ne urar succensus,
Per te Virgo sim defensus
In die Judicii.

Christe, cum sit hinc exire,
Da per Matrem me venire
Ad palmam victoriae.

Quando corpus morietur,
Fac ut animae donetur
Paradisi gloria! Amen.

ÿ. Tuam ipsius animam doloris gladius pertransivit,

℞. Ut revelentur ex multis cordibus cogitationes.

OREMUS.

Interveniat pro nobis, quaesumus, Domine Jesu Christe, nunc et in hora mortis nostrae apud Tuam clementiam Beata Virgo Maria, Mater Tua, cujus sacratissimam animam in hora tuae Passionis doloris gladius pertransivit. Per te, Jesu Christe, Salvator mundi, qui cum Patre et Spiritu Sancto vivis et regnas in saecula saeculorum. Amen.

Sequitur concio.

Demum cantatur ut sequitur:

Tantum ergo Sacramentum
Veneremur cernui,
Et antiquum documentum
Novo cedat ritui;
Praestet fides supplementum
Sensuum defectui.

Genitori Genitoque
Laus, et jubilatio,
Salus honor, virtus quoque,
Sit, et benedictio:
Procedenti ab utroque
Compar sit laudatio. Amen.

ÿ. Panem de Coelo praestitisti eis,

℞. Omne delectamentum in se habentem.

OREMUS.

Deus qui nobis sub Sacramento mirabili Passionis tuae memoriam reliquisti: tribue, quaesumus, ita nos Corporis et Sanguinis tui sacra mysteria venerari ut Redemptionis tuae fructum in nobis jugiter sentiamus.

Domine Jesu Christe, qui hora sexta pro redemptione mundi Crucis patibulum ascendisti, et Sanguinem Tuum pretiosum in remissionem peccatorum nostrorum fudisti: Te humiliter deprecamur ut post obitum nostrum Paradisi januas nos gaudenter introire concedas.

Quaesumus clementiam Tuam, ut famulos Tuos gratia Tua confirmare digneris, ut in hora mortis eorum non praevaleat contra eos adversarius, sed cum Angelis Tuis transitum habere mereantur ad vitam. Qui vivis et regnas Deus in saecula saeculorum. Amen.

Romae, in festo Omnium Sanctorum, 1 Novembris, 1911.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

34.

5 Novembris, 1911.

De Proprio Societatis in Graduali Romano edito.

AD OMNES SOCIOS PROVINCIALIUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Ea ratione qua Societas jamdiu Officia propria in Breviario Romano et Proprium Missarum in Missali Romano habebat, decebat ipsam suas proprias Missas in Graduali Romano, nuper voluntate Summi Pontificis Pii X restituto et edito, recensere. Neque enim raro accidit ut in nostris Ecclesiis et Sacellis, praesertim vero in nostris parochiis vel convictibus vel seminariis, verbi gratia in Collegio Americano vel Germanico, Sacra propria Societatis fiant solemniori ritu et cum cantu. Si quando igitur cantum Gregorianum pro nostra libertate adhibere volumus, eo uti *debemus* qui legibus pontificiis sit vere et authentice consentaneus. Ob has aliasque cau-

sas, opportunitas aut potius necessitas visa est habendi in Graduali Romano Missas proprias nostrae Societatis adjunctas, praesertim cum exiguo contineantur numero. Quae adjunctio porro, hoc anno per liberalem operam Patrum Benedictinorum ad finem diligenti studio perducta, cum Patri Nostro et Sacrorum Rituum Congregationi probaretur, edita est a typographo Desclée, a quo haberi potest tum compacta cum Graduali Romano, tum ab eo separata. Cujus editionis separatae exemplar unum mittitur.

Itaque R.^a V.^a, audito Praeposito Provinciali, ea exemplaria vel ab ipso typographo vel a P. Procuratore Generali postulare poterit quae necessaria reputabuntur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in festo Omnium Sanctorum Societatis Jesu, die 5 Novembris, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

ANTONIUS ROTA,

Secretarius Soc. Jesu.

35.

5 Novembris, 1911.

Epistola A. R. P. Generalis ad Patres et Fratres Missionis Indiarum Orientalium Provinciae Neerlandicae.

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN XTO. CARISSIMI:

P. XTI.

Accepta accurata relatione de visitatione vestrae Missionis a R. P. Vogels, a die 30 Septembris, 1910, ad diem 18 Martii, 1911, peractae, et ego in signum amoris quo vos Missionemque vestram complector, saltem per litteras communes alloqui vos constitui, Patres Fratresque in Christo carissimi, qui relictā patria huic Missioni vos dedicastis, numero incolarum facile inter primas Societatis habendae, varietate laborum apostolicorum omnino singulari. Etenim praeter curam catholicorum in urbibus majoribus, praeter conatus, a Deo tam ubere benedictos, ad oves errantes in Christi ovile reducendas in Minahassa a vobis susceptos, praeter conversionem paganorum, quae vobis in insulis Flores et Celebes incumbit, et

Buddhistarum Sinensium 28 fere milliones asseclarum Mahometi a vobis lucem Evangelii expectant. Quam ingens campus laborum, quot spinis consitus, quantis difficultatibus omnibus Missionibus communibus et vestrae Missioni omnino particularibus obnoxius! Et nihilo secius confisi divinae virtuti illorum divi Salvatoris verborum: *Euntes in mundum universum... docete omnes gentes*, zelo et perseverantia vestra opus vobis commissum prosequimini, ita ut in dies fructus uberiores jam afferat et multo abundantiores pro futuro promittat.

Postquam enim duro labore primorum Patrum fundamenta Missionis vestrae posita sunt; nunc, faventibus conditionibus socialibus et politicis nec non propitia occasione vires vestras, per cessionem quarundam partium Missionis aliis Religiosis, magis coadunandi, nova aera pro Missione vestra advenisse videtur. Hinc novo fervore, Patres et Fratres carissimi, vos accingatis oportet, ut aptissime cooperemini cum interna Spiritus Sancti gratia, qui nunc sicuti in aliis regionibus ita apud vos potentiore afflatu infideles ad Evangelium amplectendum excitare videtur.

Silentio igitur praeteribo curam de catholicis Europaeis vel mixtis — Sinjos apud vos nuncupatis — cui in posterum quoque sollicitate incumbere debetis cum adjutorio Religiosorum et Religiosarum pro formatione tenerae christianae juventutis, adscitis quoque in partes operis apostolici saecularibus, in Congregationibus Marianis praesertim solide formatis, et solum quaedam de opere conversionis paganorum verba ad vos faciam.

Non sine animi dolore saepe certe mecum animo revolvitis, quam exiguus sit numerus catholicorum indigenarum in vastis illis regionibus, cum inter 30,000,000 incolarum vix 40,000 catholici inveniuntur. Per longum tempus paucitas operariorum qui catholicis destinati erant, et magis adhuc externa adjuncta vos a conversione paganorum arcebant, ita ut solum orationibus et sanctis desideriis vestris adjuvare eos possetis. Nunc vero, obstaculis magna ex parte semotis, eo impensius media quaerere viasque indagare debemus, quibus efficacius huic operi divinorum divinissimo collaborare illudque promovere possimus.

Atque inter media humana primum est quod apta instrumenta nos efficit in manibus divini Agricolae, ut linguas illarum regionum addiscamus, sine quarum cognitione quasi milites inermes in me-

dia pugna invenimur. Qua in re exemplo nobis praeleuceat magnus S. Franciscus Xaverius, qui zelo apostolico quo ardebat ingenti labore et animi contentione varias linguas indigenarum discebat, quamvis Deus postea servum suum fidelem etiam charismate linguarum adjuverit. Ab ipsis etiam protestantibus, in adhibendis mediis humanis eo prudentioribus quo magis eis deficit gratia Christi in verbo Dei praedicando, quod hoc attinet, discere quaedam possumus. Sic in internationali Congressu Missionariorum suorum, anno elapso in urbe Edinburgh celebrato, maxima instantia et quidem jure merito studium linguarum indigenarum commendabant, asserentes magis proficuum fore pro Missionibus, si per aliquod tempus, quod linguis addiscendis concedatur, paucitate operariorum laborarent, quam si Missionarii per totam vitam vix mediocriter linguas calleant ovium sibi commissarum. Sit igitur et vobis, Reverendi Patres, intime persuasum non qualemcumque sed solidam linguarum cognitionem pernecessariam esse pro profectu Missionum, omnesque proinde huic studio serio incumbere debere. Quod quidem Patribus provectioris aetatis, qui hucusque aliis occupationibus impediti nullam linguam indigenam callent, postulari jam nequit; juniores vero strenue studio linguarum se applicent, omnibusque qui in Missionem mittuntur statim ab initio apta occasio praebeatur mediaque congrua suppeditentur ad linguas sibi necessarias perfecte addiscendas. Atque cum constet multo minore virium contentione perfectiusque linguas has tam difficiles addisci, quo aetas minus sit provecta, jam Scholastici qui talentum et vocationem divinam ad Missionem sortiti sunt, sive in patriis universitatibus sive in Missione, in linguis his instruantur, studiumque illud, ne inter studia theologica quidem penitus intermissum, postea continuo foveatur.

Hoc primo quasi fundamento jacto, necesse est ut labores apostolici conversionis quam aptissime, ratione habita adjunctorum, disponantur et organizentur, prouti videmus jam primis Ecclesiae temporibus a Spiritu Sancto varias regiones inter Apostolos divisas esse, ipsosque Apostolos centra laborum sudore suo condidisse et coadjutores sibi efformasse. Missio vestra jam per se tres majores et inter se distinctos campos laborum offert, qui aliarum linguarum cognitionem, aliam methodum evangelizandi exquirunt; cum tamen haec divisio pro vastitate regionum non sufficiat, opus

est ut secundum geographicas ethnicasque conditiones locorum centra quaedam rite selignantur, ex quibus opus conversionis paganorum pro definita aliqua apteque circumscripta regione dirigatur.

Necesse non est ut talia centra actionis nimis vastum campum laborum complectantur; imo interdum praestabit labores ad unam alteramve, ut ita dicam, exemplarem missionem restringere. Sic, exempli gratia, singularem laudem meretur zelus adhibitus in conversione paganorum montanorum circa Larantoea. Quae regio, etsi pauper sit et numerus incolarum vix 20,000 excedat, tamen, si, divina gratia adjuvante, tota conversa erit ad fidem atque sic unam compactam et bene gubernatam coloniam christianam formaverit, exemplo esse poterit aliis regionibus, suoque influxu efficacius quam verbis vicinos paganos ad christianam religionem attrahet. Simili modo Maumeri centrum adhuc amplioris activitatis evadere potest, cum regio numerosiorem habeat populum conditionesque valde sint favorabiles. In insula Java vero in Moentilan jam cum optima spe successus opus conversionis Mahometanorum coeptum est, ita ut sperari liceat fore ut incolae hic primum luce veritatis aeternae illuminentur, ubi insana commenta Buddhae miserime gentes decipiebant. Enixe desiderandum est ut etiam in aliis partibus insulae idem opus conversionis infidelium promoveatur, ita ut saltem aliquid ubique fiat atque terra praeparetur ad semen divini verbi postea cum fructu suscipiendum. Patet enim propter paucitatem operariorum fieri non posse ut qualibet in regione eadem virium contentione huic operi nos applicemus; imo major Dei gloria, prout Sanctus Pater nos in Constitutionibus (P. VII, c. 2, D, E, F) monet, postulat ut ibi vires magis intendamus ubi adjuncta sunt favorabiliora et gratia Spiritus Sancti vehementius et efficacius nostros conatus adjuvare videtur; in aliis vero stationibus, minoribus interim viribus instructis, ardentibus orationibus et sacrificiis supplere studeamus ea quae opere explere nondum valemus, divinamque misericordiam exoremus, ut horam salutis abundantioris etiam pro illis regionibus acceleret.

Totum hoc organizationis negotium Superioribus primo loco incumbit, subditi vero per partes suas eos adjuvare debent opere, consilio, docilitate in destinationibus recipiendis, denique quacumque alia quae se obtulerit ratione, cum quam maxime in ipsis Missionibus viribus unitis nos laborare necesse sit, ut magna in Dei

servitio ad animarum salutem perficiamus. Et hic vobis omnibus, Patres Reverendi et Fratres in Christo carissimi, singularem prudentiam commendare velim et obedientiam erga Superiores, ne quis, zelo immoderato abreptus, causae Dei loco emolumenti detrimentum afferat, cum conditiones vestrae Missionis, quamvis meliores effectae, tamen semper adhuc insignem circumspectionem in agendo postulent. Haud ignoratis parvam imprudentiam, quae alibi vix attenderetur, apud vos graves sequelas habere posse, ideoque omni in re regulas agendi et praescripta a Superioribus tradita custodite fideliter et in dubiis majoris momenti secundum principia S. Ignatii de electione in Exercitiis tradita procedatis.

Centris laborum apte constitutis, matura cum consideratione media illa adhibere oportet quae ad scopum a nobis intentum aptius, securius, celerius conducant. Quem in finem prius indolem indigenarum accurate exploremus, cum sine hac cognitione vix fieri possit ut cum Apostolo omnibus omnia facti, omnes Christo lucrificiamus. Ut vero, cognita indole incolarum, methodo quoque optima utamur ad eos suaviter alliciendos, solide in veritatibus fidei instruendos, intime moribus christianis imbuendos, valde vobis commendo ut in collationibus casuum conscientiae in Domibus majoribus ex regula instituendis — ad quas, quantum fieri potest, etiam Patres Stationum adjacentium advocari debent — quaestiones practicas huc pertinentes serio discutiatis; insuper Superiores ad quaestiones difficiliore dirimendas speciales conferentias convocare poterunt.

Haec mutua consiliorum collatio Superioribus et subditis multum lucis affert et uniformitatem in agendo promovet, quae ab Instituto toties commendatur et quidem propter miram efficaciam quam conatibus nostris et aedificationem quam fidelibus praebet. Experientias vero hac via acquisitas juverit scripto notare et continuo complere, quo paulatim — sicuti id etiam Missioni Kwangensi commendavi — manuale seu directorium pro Missione vestra et singulis ejus regionibus conficiatur, quod quidem omnibus perutile, novis vero advenientibus indispensabile evadet. Quot sacrificia, quot conatus ingentes omni fere effectum frustrantur propter defectum necessariae experientiae!

Prae caeteris ministeriis cordi vobis sit ubique instructio et educatio christianae juventutis ad hunc triplicem finem: ut familiae

vere christianae condantur, catechistae apti parentur, tandem clerus indigenus formetur. Nec putetis hoc ultimum ad posteriora tempora remittendum esse, cum, ut verbis Leonis XIII, felicitis memoriae, utar, *Indos instituere ad sacerdotum oportet, ut incolumitati et propagationi catholici nominis apud Indos consultum sit*¹. Haec erat, eodem Pontifice teste, antiqua ab ipsis Apostolorum temporibus praxis, *primum quidem imbuendi multitudinem christianis praeceptionibus; mox lectos ex popularibus nonnullos initiandi sacris et ad ipsum episcopatum evehendi*. Hanc methodum Romani Pontifices perpetuo Missionariis commendarunt. Hunc finem Apostoli, in convertendis paganis insignes, ab ipso initio sui apostolatus sibi assequendum proposuerunt.

Tamquam medium ad hunc finem aptissimum S. Franciscus Xaverius ingenio suo coelesti claritate illuminato statim intellexerat scholas esse erigendas ideoque voluit ut ubique in pagis scholae elementares quas vocant, in urbibus Collegia instituerentur, in quibus pueri indigeni ex variis stirpibus in principiis religionis christianae educarentur, ita ut sufficienter instructi in patriam remitti possent ad gentes suas erudiendas, vel etiam ad sacerdotium evecti. Constat enim experientia universali, quantam cautionem adhibere oporteat in seligendis candidatis pro statu sacerdotali ex familiis neo-conversorum christiana traditione nondum imbutis, ne, in superbiam elati, plus destruant quam aedificent. Quo efficacius igitur huic defectui suppleatur, animi puerorum jam a teneris annis in optimis scholis diligenti cura sunt imbuendi pietate, veritate fidei illuminandi. Pane Angelorum saginandi, qui divina sua virtute mirifice conatus humanos adjuvabit, ut hac via, omnibus difficultatibus superatis, instituatur clerus, secundum Cor Dei efformatus, sine quo religionem christianam altas radices in aliqua gente figere nunquam sperare licet.

At cum auctis operariis et christianis communitatibus, cum etiam expensae pro cultu divino, ministris sacris, scholis christianis augeantur, hujus quoque rei jam nunc providam curam habeatis. Gratia Dei, subsidia gubernii et aliae eleemosynae sufficientem vobis usque huc sustentationem praebuerunt; ne vero in his nimium

¹ *Epistola de Collegiis Clericorum in Indiis Orientalibus instituendis, data die 24 Junii, 1893.*

confidatis, sed potius id agatis quod ratio ipsa et expressa Sanctae Sedis voluntas expostulat, ut scilicet Missio ipsa paulatim media congrua inveniat sese juvandi et sustentandi. Rejectis itaque omnibus quae negotiationem sapiunt et unice nata sunt divinam benedictionem a Missionibus avertere, media pro clericis secundum regionum conditiones convenientia exquiratis, qualis exempli gratia esset acquisitio et cultura terrarum; ipsosque fideles, ubi id fieri potest, assuefaciatis, ut pro modulo suo ad communes suae ecclesiae expensas contribuant.

Tandem, Patres Reverendi et Fratres in Christo carissimi, semper memineritis illum qui incrementum dat esse Deum, nosque solum palmites esse, qui nisi in vite manserint fructum nullum a semetipsis ferre possunt. In dies igitur arctius cum Deo ac Domino nostro vos conjungere satagatis, ut vos in eo maneatis et ipse in vobis, atque tunc multum fructum afferetis, ipso hoc promittente, et gaudium ipsius mediis quoque in tribulationibus in vobis erit. Ad hoc mirifice vos juvabit, si ea omnia exacte sancteque servanda curaveritis quae ab Instituto nostro ad excitandum in nobis et conservandum spiritum religiosum praescripta sunt: Octiduana Exercitia Sancti Patris Nostri Ignatii, diligens menstrua reformatio, meditatio quotidiana rite praeparata, examina conscientiae bis per diem in conspectu supremi Judicis peracta, lectio spiritualis aliaque adminicula in Instituto nobis commendata. In quibus omnibus eo diligentius vos exerceatis necesse est quo majoribus periculis, tum in urbibus tum in Stationibus Missionum, ab hominum cultorum commercio magis remotis, expositi estis: in urbibus majoribus, ne sensim sine sensu inficiamini spiritu illo mundano qui ibi maxime praedominatur, ubi homines sacra auri fame fere unice allekti confluent ac ne stabilem quidem sedem figere intendunt; in Stationibus, ne vobis ipsis toti derelicti mediis in duris assiduisque laboribus apostolicis, sub specie zeli, praxes religiosas negligatis atque ita paulatim etiam in spiritu refrigescatis. Scio equidem et magno meo solatio a R. P. Provinciali denuo audivi *vos tum apud haereticos tum apud incredulos magnopere aestimari propter religiosam vestram vivendi rationem, pauperum curam et aegrotorum, officiosam voluntatem non tantum erga catholicos sed et omnis generis homines atque plures vestrum etiam inter infideles luculenta documenta indefessi et ardentis zeli praeberere. Nihilominus cum na-*

tura semper deorsum feramur, continuo nos stimulare debemus, ut in bono coepto perseveremus et, monente Apostolo gentium, meliora appetamus. Hoc igitur igne divinae caritatis accensi, de quo Divus Paulus ad Corinthios loquitur, vosmetipsos indesinenter sanctificetis, ut et ipsi sanctificare possitis turbas ingentes jacentes coram vobis sicut oves sine pastore, Dominumque rogetis ut mittat operarios in messem suam, quo citius, tenebris antiquis dissipatis, Lux oriatur super insulas vestras!

Commendo me Sanctis Sacrificiis et orationibus vestris.

Romae, die festo omnium Sanctorum Societatis, 5 Novembris, 1911.

Vestrum omnium servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

36.

5 Novembris, 1911.

*Ordinatio de reditu Nostrorum e Missione Indiarum Orientalium
Provinciae Ncerlandicae in Europam valetudinis causa.*

Quaestione de Nostrorum e Missione Indiarum Orientalium reditu in Europam valetudinis causa permittendo vel praescribendo, a R. P. Provinciali Isidoro Vogels tempore visitationis accurate cum Patre Superiore Missionis, ejus Consultoribus aliisque gravibus Patribus examinata et discussa, haec mihi ex eorundem Patrum sententia decernenda in Domino visa sunt.

1. Firmiter retineatur principium a Sacra Congregatione de Propaganda Fide probatum, a Praepositis Generalibus Societatis saepe inculcatum, in Societate inde ab ipsis initiis semper usurpatum, ut Nostri ad Missiones externas proficiscantur, non mercenariorum vel civilium officialium more, qui nonnisi ad limitatum tempus patriam relinquunt, ad eam deinde pro reliqua vita reversuri, sed ut perpetuo Missionis servitio sese addicant. Solum in casibus particularibus aliquis a Superioribus, propter graves rationes, in patriam remitti poterit sine obligatione in Missionem redeundi, verbi gratia si coelum Missionis ferre non valet.

2. Ut consentaneo modo tuendae ad divinum obsequium valetudini ac virium corporis nec non ipsius Missionis majori bono

consulatur, Nostri abhinc post circiter primum et deinde post secundum decennium in Missione peractum in Europam redeant. In casibus particularibus Superioris Missionis erit, auditis Consultoribus, iudicium ferre an expediat ut aliquis, propter aegritudinem vel alias graves causas, ante tempus indicatum remittatur vel a reditu eximatur. Reditus tertia vel quarta vice, id est post trigesimum vel quadragesimum annum commorationis in Missione, nonnisi ob speciales rationes atque medico consulto a Superiore Missionis permitti poterit, cum generatim, aetate jam magis provecta, longum iter et coeli mutatio potius nocere quam prodesse valetudini a viris peritis censeantur.

3. Missionarii in patria per circiter decem menses remanebunt, nisi solidae rationes adsint protrahendi vel minuendi tempus hujus commorationis, juxta iudicium P. Provincialis. Quo tempore Superiores particularem curam horum Patrum habebunt, ut vires corporis pariter atque animae debito modo refocillentur.

4. Cum sine gravi Missionis detrimento fieri non possit ut praesens Ordinatio statim omnibus qui ultra decennium in Missione versantur applicetur, Superiorum erit res ita disponere ut Ordinatio pedetentim executioni mandetur, incipiendo ab iis qui diutius in Missione versantur, nisi Superior Missionis iudicet aliquem ex justa causa esse prius in patriam mittendum.

Romae, die festo omnium Sanctorum Societatis, 5 Novembris, 1911.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

37.

6 Novembris, 1911.

Narratur Domus Professae Matritensis inauguratio.

Matriti, die 6 mensis Novembris, anni 1911.

ADMODUM REVERENDE IN XTO. PATER NOSTER:

P. XTI.

Non possum verbis Paternitati Vestrae satis significare laetitiam qua heri clementissimus Deus nos omnes affecit, quum sua erga nos immensa bonitate hanc primam Residentiam Matritensem in Domum Professam

S. Francisco Borgiae dicatam voluit erigere. Sed quum hoc tantum beneficium in primis Paternitati Vestrae debeamus, ipsi etiam refero gratias quam plurimas possum, meo horumque Patrum ac Fratrum nomine, qui magnitudinem beneficii cognoscentes, ejusque memores, hodie quam maxime laetantur voluntque omni modo omnique tempore suum gratum animum Paternitati Vestrae manifestare. Ideo volui quam primum haec omnium nostrum sensa scripto Paternitati Vestrae aperire, quam scio in hoc communi gaudio nostro ante omnes esse participem.

Ad hoc tantum festum animum nostrum paraverat R. P. Provincialis. Etenim nudius tertius in Sacello domestico adhortationem habuit ad Patres ac Fratres omnes hujus Domus, exposuitque quid de Domo Professa Sanctus Pater Noster Ignatius senserit, omniumque animos inflammavit desiderio vivendi vitam apostolicam juxta regulas nostri Instituti. Heri Patres Sacrum obtulerunt et Fratres Communionem receperunt, ad impetrandum a Deo spiritum Sancti Parentis Ignatii et S. Francisci Borgiae omnibus tantorum Parentum filiis qui nunc morantur et in posterum moraturi sunt in hac Domo Professa Matritensi. Deinde in triclinio coram R. P. Provinciali omnibusque Patribus ac Fratribus Domorum Matritensium pluribusque Collegii Chamartinensis, et P. Superiore Residentiae Toletanae, qui ad festivitatem nostram convenerant, lectum est primo Decretum erectionis hujus Residentiae Primae in Domum Professam Matritensem S. Francisci Borgiae, deinde documenta quibus P. Josephus Gálvez renunciatus est Praepositus Domus Professae, tandem epistola Paternitatis Vestrae ad Patres et Fratres hujus Domus, plena paterni amoris, qua nobis Paternitas Vestra gratulatur, et exhibet ante oculos nostros S. Franciscum Borgiam, in paupertate, in contemptu rerum mundanarum et in laboribus pro gloria Dei, ut exemplar perfectissimum, nobis imitandum. Valde quidem haec epistola nobis laetitiae et consolationi fuit, multumque animi dant preces quas pro nobis offert Paternitas Vestra ut pro viribus conemur illam perfectionem attingere quam Sanctus Pater Noster Ignatius in regulis exposcit, et merito a nobis exspectat Societas nostra. Quae quidem epistola, ut ad pleniorum intelligentiam etiam Fratrum Coadjutorum perveniat, in vernaculum sermonem translata est, et ad omnes Domus nostrae Provinciae missa. Nec defuerunt congratulationes a Domibus aliarum Hispaniae Provinciarum missae, scilicet a Domo Professa Valentina et a Collegio Vallisoletano, quae coram omnibus lectae laetissimis acclamationibus exceptae fuerunt. Tandem coronidem imposuimus tantae festivitati vespere ante altare ubi corpus asservatur et colitur S. Francisci Borgiae, Patris nostri amantissimi. Ibi enim, clausis januis templi, sed aperto Sacrario, R. P. Provincialis iterum adhortationem habuit ad Nostros, ut Deo gratias ageret pro tanto beneficio, animumque omnium ad observantiam regularum et ad salutis animarum studium, apostolorum proprium, verbis ardentibus excitavit. Postea litaniis et *Te Deum laudamus* recitatis, data est Benedictio cum Sanctissimo Sacramento.

Sic egimus, admodum Reverende Pater, hoc festum nostrum, totum intimum et familiare, inter domesticos parietes celebratum, sine ulla pompa externa; sed in eo laetitia exundavit, regnavit charitas. Ita absoluta est

haec dies quam fecit Dominus, in qua omnes exsultavimus et laetati sumus, promissimusque laborare quantum poterimus ad maiorem Dei gloriam.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Admodum Reverendae Paternitatis Vestrae

Infimus in Xto. Servus,
JOSEPHUS GÁLVEZ, S. J.

38.

30 Novembris, 1911.

Epistola A. R. P. Nostri de Cardinalatu P. Ludovici Billot.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. P. PROVINCIALIS :

P. XTI.

Ex quo Eñus Cardinalis Andreas Steinhuber, bonae memoriae, e vivis excessit, Societas nostra, ab eminentioribus saltem Ecclesiae dignitatibus libera, magno omnium Nostrorum gaudio in nativam humilitatis suae conditionem redierat, quam Sanctus Pater Noster Ignatius ejusque Successores totis usque viribus sartam tectam voluerunt. Nihilque potius in omnium votis erat quam ut nemo e Nostris, praeterquam in Missionibus, idque jubente Sancta Sede, ad ullam aliam Ecclesiae dignitatem eveheretur. Nec magnopere timendum videbatur ne, siquando Romanus Pontifex, Pius X, aliquos Patres Cardinales creare vellet, pro singulari suo regularis disciplinae nostrae studio, de minima Societate Jesu cogitaret.

Verum enim vero res aliter prorsus accidit. Ad me namque die 26 Octobris vespere perlatae sunt litterae propria Summi Pontificis manu exaratae, eodemque die datae, quibus mihi plane inopinanti renuntiabat Sua Sanctitas: *Decrevisse Se in Consistorio propediem celebrando unum e Societate ad Cardinalatum promovere, videlicet P. Ludovicum Billot.* Quo gravissimo nuntio accepto, si fas mihi fuisset, equidem vires meas omnes intendissem ut Sanctissimus Dominus a suscepto consilio dimoveretur, Nostrisque parcere dignaretur. Id vero per easdem litteras omni ex parte caverat Sanctitas Sua hisce verbis: *Probe scio Patres Societatis ex Regulae suae praescripto non modo appetere non posse, sed recusare debere qualemcumque dignitatem. Talibus Regulae praescriptionibus obviam iturus, immunitates omnes concedo, ac precor Paternitatem Vestram et Pa-*

trem Billot ne insistant ut eximantur. Cardinalatus enim hac nostra aetate verius crux est, quam quæ aequo animo amplectitur ac portat multa, sibi merita congerit in Paradisum.

Ad haec autem tam firma tamque veneranda Romani Pontificis mandata, quid ego objicere potuissem, quod alienum non esset ab illa Societatis obedientia, de qua ita monet Sanctus Pater Noster Ignatius in aurea sua Epistola: *Quae diximus de obedientia, Generali aequae ac aliis observanda sunt erga illum quem Deus ipsi praefecit, nempe suum in terris Vicarium.* Quae omnia dum mecum coram Deo attentissime considerabam, novorum Patrum Purpuratorum designatione per Urbanas ephemerides publici juris facta, postridie mane Pater Billot, de re certior redditus ac vehementer anxius, me convenit, quam primum exquisiturus quid sibi agendum esset, ut a capite suo tam magna atque improvisa calamitas averteretur. Ad quem ego: Ex Pontificiis litteris hesterno die ad me datis designatio R.^{ae} V.^{ae} adeo rata fixaque manet ut neque a me pro nostra Societate, neque a R.^a V.^a pro se, quidquam tentari queat ad eam revocandam. Quare nihil restat nisi ut quae Romanus Pontifex tam certo consilio decrevit, ea nos, tanquam ab ipso Deo decreta, magno ac fidenti animo amplectamur et exsequamur.

Atque idem omnino senserunt Patres Assistentes. Qui postquam Summi Pontificis litteras perlegissent, deque omnibus a me dictis factisque edocti fuissent, uno ore affirmarunt omnes nihil aliud a nobis fieri posse ac debere quam Sanctitatis Suae mandatis penitus obtemperare, rem totam, uti peracta est, cum Provinciarum Praepositis communicare, ejusque exitum Nostrorum precibus commendare.

Quod igitur, Deo ita providente, a nobis nullo pacto impediri potuit nec debuit, id ut non modo humilitati nostrae nihil afferat incommodi, sed in majus obedientiae nobis praescriptae emolumentum vertat, omnes enixis precibus a summa Dei Creatoris ac Domini Sapientia et Bonitate, quae minimam hanc Jesu Societatem inchoare, conservare et promovere dignata est, impetrare curemus.

Ut vero Eñus ac Rñus P. Ludovicus Billot, inter Patres Cardinales jam cooptatus, ex amplissima Sacrae Purpurae dignitate eos divinae gloriae referat fructus quos Ecclesia et Societas nostra de eximiis ejus dotibus sibi merito pollicentur, omnes pariter quam impense possimus Deum obsecremus.

Curet itaque R.^a V.^a ut eam ob causam omnes istius suae Pro-

vinciae Sacerdotes Sacrum unum offerant, reliqui vero coronam unam recitent.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo S. Andreae Apostoli, 30 Novembris, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

39.

8 Decembris 1911.

De excitandis juvandisque vocationibus ad Societatem.

AD OMNES PROVINCIALES ASSISTENTIAE ITALIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum dudum animo versarem nonnulla ad Provinciales Italiae dicere de excitandis juvandisque hoc tempore vocationibus, huic desiderio meo satisfacere volui exscribendo partem epistolae quam nuper, id est die 26 Novembris hujus anni 1911, oblata occasione peropportuna, ad Provinciale Siciliae directionis causa exaravi, ut eam cum reliquis Provinciis communicarem. Si enim ubique messis multa est, operarii autem pauci, id praesertim cernitur in Assistentia Italiae, ut videre est tum ex prospectu Societatis universae, qui in catalogis Provinciarum prostat, tum e Superiorum literis quae huc mittuntur, ubi spes magna non effulget fore ut brevi crescant.

Postquam igitur Praepositi Provinciae Siculae laudassem diligentem industriam in praeparandis adolescentibus ad audiendam vocem Regis aeterni, adolescentem quendam olim sic invitantis: *Si vis perfectus esse... veni sequere me*¹, haec ipsa subdebam:

Difficultas remanet inveniendi eiusmodi idoneos adolescentes, et nota mihi est Nostrorum lamentatio, Collegia nostra nimirum jam non consuevisse amplius adolescentulos Societati donare, neque ex urbibus, ubi plerumque Collegia sunt, spem esse habendi ad nostrum Institutum vocationem. Mitto quidem singulares fortasse

¹ Matth. XIX, 21.

insulae conditiones, sed cum cernam in aliis Societatis partibus, praesertim extra Italiam, rem contrario modo se habere, graviter dubito an in nobis aliqua tantae sterilitatis causa insit.

Et sane duplex est vocationum inspirator: alter Deus ipse, primus et principalis; alter homo, causa secunda et instrumentum Dei. Cum autem credamus manum Omnipotentis non esse abbreviatam, censendum nobis est inspiratorem hominem deesse, non Deum. Illud autem Nostrorum non pauci ignorare videntur, posse ipsos et debere, prudenter tamen et cum magna cautela, statum vitae perfectae iis qui ad eum videantur idonei inspirare. Hoc diserte nos docet Sanctus Pater Ignatius Annotatione 15 in libro Exercitiorum Spiritualium, ita ut extra Exercitia possimus licite ac meritorie movere omnes qui probabiliter idoneitatem habeant ad eligendam continentiam, virginitatem, religionem et omnem modum perfectionis evangelicae. Idem repetit in Examine Generalis, c. III, 14, atque ipse clarissimo S. Francisci Xaverii exemplo nobis praeivit; dein semper factum est in Societate usque ad haec ultima tempora, traditionem sequendo a P. Hieronymo Natale scriptis commendatam, quam R.^{ae} V.^{ae} jam inculcari meis litteris die 24 mensis Maji hujus anni, et quae in hunc praesentis epistolae locum belle iterum caderet ¹, praesertim ad cavendos imprudentium forte Patrum aut Praefectorum errores.

Fateor equidem, Reverende Pater, non aequum mihi videri in ore quorundam e Nostris, non dico Siculis sed generatim per Italiam, illud effatum, Collegia nostra non esse nec debere esse vocationum seminaria. Hoc effato ducti, cavent iidem quidquam unquam proferre aut ostendere quod innuat praestantiorum nobiliorumque esse in terris vitam. Hinc verbi gratia in circulis lycealibus superioris culturae, ubi adolescentes 16 annos vix nati intersunt, tractantur quandoque argumenta quae affectum saecularem nimis sapiunt, et sunt universitariorum potius propria quam lycealium, ut est de divortio. Sed illud effatum licet aliquid veritatis habeat, tamen si ad nimia probanda adhibetur, nec illud reapse probat quod contenditur. Nam dum vires omnes intenduntur ut Ecclesiae meliora auxilia per bonos catholicosque cives praeparentur, ea optimis quibusdam privatur, qui Christum Regem sequuti longe pluribus saluti essent.

¹ *Monum. Hist. Soc.*, Ep. Nadal, tom. IV, pag. 313-316 et 548-552.

Ad promovendas vocationes juvat praeterea alumnos nostros qui curriculum suae institutionis in Collegio sunt absoluturi separatim a caeteris in unum locum colligere et Exercitiis Spiritualibus excolere, ut passim in aliis nostris Collegiis fit. Haec tamen Exercitia genuino more aurei illius libelli eodemque fine qui ibi explicatur tradenda sunt per octo circiter dies, ut alibi fit etiamnum, et eadem de causa in iisdemque adjunctis penuriae vocationum inter nostros alumnos fiebat tempore S. Francisci Borgia ¹. Nempe tradenda sunt ut etiam statum vitae eligant, non ut doceantur tantummodo saecularia, ut ita dicam, catholicorum pro Ecclesia bella gerere, ac si nec dubium oriri possit nec in eo qui Exercitia tradit, nec in iis qui ea accipiunt, mutandi in melius eorum vitae statum. Hujusmodi Exercitia consonant praxi a P. Hieronymo Natale supra citatae: consonant Examini Generali loco citato, ut Exercitiorum tempore ii qui moti Societatem petierunt, quasi dilatam acceptationem omnino libere considerent et amplectantur.

Juvat etiam ad bona semina conservanda tempore vacationum autumnalium, edere in parvo Collegii periodico aut Calendario aut alio modo, ut fit in Collegiis Galliae, festorum quorundam dies, ut ad Missam et Sacramenta accedant; opportuna, licet brevissime, consilia inserere, quae ad pietatem erga Deum, aut ad familiam, socios, seipsos spectant; et subinde eos invitare, si fieri potest, ut semel aut iterum inuisant vel plures simul vel seorsim Collegium aut Patres.

Sed omnibus antecellit Mariana Congregatio nostrorum alumnorum et externorum. Si enim haec pie, solerter, constanter dirigitur juxta ejus Regulas nuper a me redactas ², Deipara Virgo non omitet, ut semper antea fecit, ad suam Filiique sui Societatem ingenuos adolescentes mittere.

Denique Patrum et Praefectorum vita apprime religiosa factis ipsis vitam nostram discipulis suadet. Nam hi nos mirantur, et maxime capiuntur spectantes in nobis solidam erga Deum pietatem, diligentiam et amorem nostrarum consuetudinum, magnam sui demissionem cum praeclara doctrina conjunctam, patientiam et caritatem urbanitatemque erga ipsos, in mediis etiam hujus aetatis oblectamentis, ad omnem animi et corporis cultum comparatis, quendam harum rerum contemptum et alienationem, quasi qui alia pul-

¹ P. Joann. Suarius, Visitator Beticae, litt. d. 2 Oct. 1570, apud Monum. Hist. Soc., S. Franc. Borgia, tom. V, fasc. IV.

² Act. Rom. 1910, n. 21.

chriona speculentur et alia sublimiora appetant, in iisque acquiescant.

His aliisque industriis, non quidem multis sed bene certis et ordinatis, operam nostram sensim sine sensu operi divino conjungimus, et si neuter ex inspiratoribus deest, tunc demum sperare fas est, nisi peccata nostra id impediant, fore ut selecti nec numero pauci juvenes sub Jesu Nominis vexillo militare velint.

Haec scribebam Praeposito Provinciae Siculae, quibus tamen, dum ea cum caeteris communico, aliquid deesset, si nec breviter attingerem prudentissimam illam a me citatam instructionem, quam de promovendis vocationibus P. Hieronymus Natale Collegiis in visitanda Societate relinquebat. Hoc enim divinum munus promovendi vocationes ibi asseritur non esse omnibus promiscue committendum, sed uni vel alteri viro maxime pio et prudenti, et praesertim Confessario alumnorum concredendum. Hi porro docentur quid initio facere debeant cum adolescente quem idoneum cognoverint, quid postquam is sua sponte Societatem petierit. Primum enim et continuum est, Deo preces multas fundere et Missas multas offerre, ut mittat operarios in messem suam et sacra haec piscatio feliciter cedat. Tunc poterunt inserere in teneris adolescentium animis rerum spiritualium amorem, et deinceps humanarum rerum fastidium, et periculorum, in quibus perpetuo versantur ii qui in mundo vivunt, timorem, quae omnia obtinentur frequenti Confessione et Communione, emendatione consuetudinum noxiarum, conversatione sancta, piorum librorum lectione; quibus opportuno tempore addi potest Societatis et operum nostrorum historia universa vel particularis. Quanta enim admiratione teneri solent omnes et praesertim ingenui pueri, dum legunt historiam trium nostrorum juvenum, Aloisii, Stanislai et Joannis, quae multos e Collegiis et Seminariis ad Societatem amplectendam induxit! Sed oportet ut Praefectus spiritus alumnorum nunquam difficultatibus et taedio vincatur, sed in suo munere sit assiduus, quod inter praeclariora Societatis ministeria merito adnumeratur.

Finem tandem impositurus accommodatum huic epistolae, memoria libenter repeto, atque hic insero ea quae die 24 mensis Januarii anni 1909 misi ad Provincias Austriaco-Hungaricam et Germanicam in secunda appendice Ordinationis studiorum. Ibi enim postquam rejeci Seminaria candidatorum Societatis a nostris gymnasiis separata, ubi vocationes, sicut plantae in vitreis floriariis

excultae, non solent habere multam firmitatem; et cum sex quosdam modos ad seminandas colligendasque vocationes perutiles recenserem et enuclearem, nimirum Collegia, Missiones et Exercitia Spiritualia ad populum. Scholas apostolicas, Seminaria minora puerorum nostris gymnasiis conjuncta (non tamen dioecesana), inferiora gymnasia privata pro externis, tandem ministeriorum nostrorum exercitationem vere apostolicam; de Collegiis ibi haec scribebam: *Inter haec media (excitandi nimirum vocationes) quam maxime naturalia primo loco recensenda sunt Collegia nostra cum Convictibus, in quibus tum interni tum externi scholares in pietate, bonis moribus atque universa vita supernaturali bene formantur, nec modis mere humanis educantur. Quare si ex Collegiis nostris raro aut nunquam prodeunt candidati Societatis, Superiores non omitant in causas hujus facti singularis inquirere, atque inter istas facile reperient forte praeter alia etiam illam, quod vitae illius supernaturalis, pietatis, bonorum morum non sufficiens habita fuerit cura. Quae si non fuerit neglecta, sponte sua exoptati fructus crescunt, quemadmodum proxime elapso autumno accidit in Belgio, ubi ex uno Collegio duodecim adolescentes Novitiatum nostrum sunt ingressi.*

Velim ut haec exempla Italia quoque imitetur. Licet enim hac nostra aetate Societas humana et familiae ipsae saepe non percipiant ea quae sunt spiritus, tamen si divina gratia animos puerorum cito occuparit, cito etiam ad perfectiora sectanda excitabit. Quare magis ac magis omnes in Domino obtestor ut sanctum educandae juventutis ministerium sancte obeant. Omni cum amore in Christo omnique reverentia adolescentes alliciant et instituant, quorum preces in coelis audiuntur, ubi eorum Angeli vident faciem Patris; quorum pietas incrementum est religionis in parentibus; quorum probitas id quod sibi adhuc deest a Magistro bono ¹ facile postulat.

R.^{ae} V.^{ae} et omnibus Provinciae Collegiis amanter benedico, et me Sanctis Sacrificiis commendo.

Romae, die festo Immaculatae Conceptionis, 8 Decembris, 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

¹ Cf. Matth. XIX, 16, 20.

40.

25 Decembris, 1911.

*De circumscriptione trium Missionum Brasiliensium.*AD PRAEPOSITOS PROVINCIAE ROMANAE,
GERMANIAE ET LUSITANAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum adventu Patrum Lusitanorum in Brasiliam, Dominus Noster Jesus Christus, non sine speciali providentia, ad illam partem amplissimae suae vineae excolendam novos ac diligentes operarios mittere dignatus est. Ut autem et ab hisce operariis Societatis et ab aliis, qui a longo tempore in eadem regione Brasiliensi strenue laborant, laetiores fructus obtineri queant; neminem latet necessarium omnino esse ordinem in suscipiendis ac continuandis laboribus apostolicis, ita ut clare quisque noverit quam dominicae vineae partem ipse excolere debeat. Quod certe non fiet nisi singulae Missiones nostrae accuratis limitibus definiantur et unicuique campus proprius laborum assignetur. Id vero, quod sana ratio suadet, etiam gravissimi Patres Missionarii in Brasilia degentes a Praeposito Generali rogaverunt, ac Revm̃us Nuntius Apostolicus ejusdem regionis manifestis suis desideriis confirmavit.

Nos itaque, ut justis his desideriis ac precibus faceremus satis, rem totam diligenter contulimus cum Patribus Superioribus Missionum Brasiliensium, cum Praepositis Provinciarum Romanae, Germanicae et Lusitanae, ad quas Missiones illae pertinent, cum Patribus denique Assistentibus Germaniae, Italiae et Hispaniae. Horum autem omnium Patrum sententias prae oculis habentes, ac considerantes quod Missionum circumscriptio esse oporteat: *a.* territorialis; *b.* conveniens numero incolarum, non merae extensioni territorii; *c.* accommodata historicae evolutioni trium Missionum Societatis ibidem nunc laborantium; *d.* talis ut praeparet, quoad fieri possit, novarum Provinciarum constitutionem: quod territoriastrarum Missionum circumscribantur ut campus laborum efficaciter praestandorum, non vero ut limites jurisdictionis ad alios ope-

rarios excludendos: quod, tandem, in mira nominum varietate quibus Missiones appellari solent, illae denominationes quae ab ipso territorio petuntur, ex sese praeferendae videantur, et hae quidem in casu terminis geographicis ac usui recepto apprime respondeant: pro praesentis temporis adjunctis tres nostras Missiones Brasilienses sequenti ratione distribuendas ac vocandas esse in Domino iudicamus et praecipimus.

I. Una vocetur Missio Brasiliae Meridionalis, dependens a Provincia Germaniae, et complectatur tres illos Status: *Rio Grande do Sul*, *Sancta Catharina* et *Parana*. Hujus Missionis Meridionalis erit in posterum Residentia Neo-Tridentina, atque in eadem manebit ut in proprio territorio Collegium Florianopolitanum.

II. Altera appelletur Missio Brasiliae Orientalis (sive Centralis), dependens a Provincia Romana, et comprehendat hos Status: *S. Paulo*, *Rio de Janeiro*, *Espirito Santo*, *Minas Geraes*, *Goyaz*, *Matto Grosso*.

III. Tertia sit Missio Brasiliae Septentrionalis, dependens a Provincia Lusitana; haec autem complectatur omnes illos Status septentrionales qui Missioni Orientali non sunt assignati, scilicet *Bahia*, *Sergipe*, *Alagoas*, *Pernambuco*, *Parahyba*, *Rio Grande do Norte*, etc.

Haec nostra Missionum Brasiliensium distributio nullatenus impedit quominus Missiones ac Provinciae, pro more Societatis, mutuis auxiliis se adjuvent; imo vero si aliqua ex tribus Missionibus totum territorium ipsi commissum excolere nequeat, saltem pars illius territorii alii Missioni erit tribuenda. Attamen, secundum praxim Societatis longa experientia comprobata, minime expedit ut in una eademque urbe sint Nostrorum Domus dependentes a diversis Provinciarum vel Missionum Superioribus.

Denique R.^{ae} V.^{ae} committo ut dispositiones has cum Superiore Missionis communicet, et ut, collatis cum ipso consiliis, opportuno tempore ac modo illas executioni mandari curet. Ita omnia ordinari oportet ut ad proximum diem festum Sancti Patris Nostri Ignatii tres Brasilienses Missiones novis hisce dispositionibus accommodatae sint, et ab illo die, 31 Julii. 1912, praedicta Missionum circumscriptio observetur atque in Catalogo Provinciae ejusdem anni consignata appareat.

Deum Optimum, omnium bonorum Auctorem, enixe precor ut

huic nostrae Missionum Brasiliensium partitioni ac circumscriptioni benedicat, omniaque in utilitatem Missionum, in fraternum amorem Nostrorum qui in illis laborant atque ad maiorem divini sui Nominis gloriam disponere dignetur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, in die festo Nativitatis Domini, 25 Decembris, anni 1911.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

CHRONICON SOCIETATIS JESU

ANNI 1911

Mensibus Januarii et Februarii. — Provincia Lusitana, mense Octobri anni 1910 in exilium pulsa, paulatim se in diversis locis colligit et instaurat, atque in aliquibus sedem stabilem acquirit, verbi gratia in Brasilia. Missio Goana salva et incolumis servata est, cum omnia sua domicilia in Anglica ditione haberet. In Zambeziana Missione successores habebimus Patres Missionarios Divini Verbi.

6 Januarii. — Residentiae Dalmatiae interim Collegio Zagrabien-
biensi, Missionis Croatiae Provinciae Austriae, applicantur.

7 Januarii. — Missio Imerinensis, Provinciae Tolosanae, in insula Madecassensi, dividitur in duos districtus: quorum ater sedem principalem retinet Tananarive, alterius vero Superior residebit in Arivonimamo.

8 Januarii. — Approbatur emptio areae pro futuro Collegio Cawic-
twicensi Provinciae Neerlandicae juxta Hagam Comitit.

9 Januarii. — Venia datur pro novae Residentiae constructione in Collegio Philadelphensi Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis.

15 Januarii. — Omnibus quae huc faciunt rite compositis et approbatis, datur facultas Domum Congregationum Beatae Mariae Virginis Budapestini aedificandi, ad quam gubernium magnam pecuniae summam contribuit.

16 Januarii. — Pater Noster gratulatur Provinciali Angliae de bono alumnorum nostrorum successu in examinibus Universitatis Oxoniensis superatis.

20 Januarii. — Praepositus Provinciae Castellanae e portu Santander solvit in insulam Cuba nostrarum ibi Domorum visitationem peracturus.

24 Januarii. — Urgetur in nonnullis Provinciis ut Patres Tertianii ad mediae noctis meditationem in Exercitiis mensilibus surgant.

Mense Februarii. — In Missione Syriae, Diarium *El-Bachir* his jam in hebdomada edi coeptum est.

— In Missione Armeniae, novas aedes nostras in Adana, tempore caedis Armenorum flammis datas, anno elapso ex parte instauratas, jam ab uno mense perfectas Nostri habitant. Deest adhuc Ecclesia, magno Nostrorum et fidelium incommodo. Ad quam aedificandam, petente RR. PP. Syriae Delegato, Summus Pontifex elemosynam decem millium libellarum benigne mandavit.

3 Februarii. — Commendatur cuidam Praeposito Provinciali ut communes discussiones methodorum, etc., fiant ad labores Nostrorum in sacris ministeriis optime inter se coordinandos et systematice et cum ordine faciendos, quemadmodum mos jam est in Societate, verbi gratia, in conferentiis Provincialium annuis in America, in Gallia, in Hispania, in Italia, in conventibus Missionariorum, in congressibus Directorum Congregationum Marianarum ejusdem linguae. Fructus enim magnos fuisse.

7 Februarii. — Laudat Pater Noster Superiorem Missionis Driefontein Zambesianaе quod catechistas educet.

8 Februarii. — Conceditur ut aperiatur Mussomeli in Sicilia nova Residentia, eoque transferatur Schola praeparatoria, sive parvum Seminarium Missionum.

13 Februarii. — In aliquibus Provinciis urgetur Domorum Professarum erectio.

14 Februarii. — Philosophi Provinciae Hungaricae interim in Collegium Oenipontanum (Innsbruck) studiis philosophicis vacaturi transferuntur.

14 Februarii. — Laudantur Exercitia Spiritualia indigenis iradita in Missione Chishawashâ Zambesiana.

27 Februarii. — Laudantur variaë Provinciae de executione accurata Decreti Pontificii de prima parvulorum Communione.

2 Martii. — Facultas datur celebrandi Sacrum quavis sexta feria in honorem Sacratissimi Cordis Jesu in cubiculo ubi Ven. P. Josephus M. Pignatelli mortuus Romae est, nuper in sacellum verso, ad impetrandam novam felicemque illius causae instaurationem.

4 Martii. — Approbatur quoad substantiam consilium construendi Ecclesiam in civitate Labacensi, Provinciae Austriae.

— Conceditur venia aream pro futuro Collegio Budapestinensi, Provinciae Hungariae, comparandi.

6 Martii. — Consentit Pater Noster ut accipiatur hospitium quoddam in urbe Cape Town, Missionis Zambesianae, cum spe Collegii aliquando futuri. Item ut aula recreationis nova seu ambulatorum in Collegio Beaumont, Provinciae Angliae, construatur.

8 Martii. — Delineationes majoris aedificii pro Residentia Sanctissimae Trinitatis (Trinidad) in Missione Coloradi approbantur.

10 Martii. — Hortatur Pater Noster Provincialem quendam ne mittat in Missionem exteram nisi voluntarios, neque Patres qui Tertium Annum nondum perfecerint.

— Commendatur Superiori Missionis cujusdam imitatio modi Nostrorum in Madagascar agendi, nempe ut Missionarius, in singulis Stationibus per aliquot dies manens, Exercitia Spiritualia vel Missionem tradat, fideles ita instruens ut possint facilius Sacerdote per longius tempus postea carere, praesertim si catechistae instuantur.

12 Martii. — Consentit Pater Noster ut nova Domus Junioratus exstruatur Florissant in Provincia Missouriana.

— Commendatur Provinciali cuidam ut Fratribus Coadjutoribus solis Exercitia Spiritualia annua tradantur, pluribus Domibus forte in hoc concurrentibus.

19 Martii. — R. P. Vogels, Praepositus Provinciae Neerlandi-

cae, ex Indiis a Visitatione Missionis revertitur. Refert in Moentilan existere centrum conversionis Mahometanorum et in insula Flores plurimos paganos converti.

20 Martii. — Urgetur ut doctrina christiana, juxta Decretum ultimae Congregationis Generalis, a Sacerdote doceatur.

26 Martii. — Nuntii non parum consolatorii de Missione Australiae ad Patrem Nostrum perveniunt.

27 Martii. — Praebetur venia ut Residentia et Templum in oppido Steelton construatur, in Provincia Canadensi.

31 Martii. — Mutycae (Modica), in Sicilia, sedatis turbis in Nostris, Residentiae stabilitas confirmatur.

4 Aprilis. — Venia datur pro novis constructionibus in Collegio S. Mariae ad Montem (Mount St. Mary's), Provinciae Angliae.

— Nuntiatur, in pluribus parochiis nostris in America ne unam quidem ex familiis Catholicis liberos suos ad scholas publicas potius quam ad parochiales mittere.

6 Aprilis. — Animadvertitur a Patre Nostro Missiones Provinciarum a Provinciis non hominibus tantum mittendis sustentandas esse, sed etiam, quantum possint, pecunia suppeditanda.

10 Aprilis. — Pater Noster consentit ut fundus *Lilienthal* dictus in confiniis urbis New York acquiratur pro novo Collegii Maximi situ in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensis.

25 Aprilis. — Urgetur in Provincia bilingui ut omnes utramque linguam apprime calleant, idque ut a Novitiatu ipso incipiatur praescribitur.

26 Aprilis. — Consensus Patris Nostri praebetur ut novum aedificium pro Collegio Washingtonensi, in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, construatur.

2 Maji. — P. Michael d'Herbigny, e Provincia Campaniae, in Collegio Angiensi (Enghien), theses de universa Theologia in actu publico propugnat.

4 Maji. — Revocatur in Provincialis cujusdam memoriam conandum esse ut Domus Professa in Provincia erigatur.

4 *Maji*. — Proponitur ut Procuratores futuri formentur tanquam socii additi aliis quam maxime versatis Procuratoribus.

6 *Maji*. — Indicuntur in Curia A. R. P. Generalis suffragia solis benefactoribus concessa, pro P. Maximiliano Massimo.

7 *Maji*. — Admittitur administratio parochiae Kapornacensis, Provinciae Hungariae, cum jam pridem ususfructus praediorum antiquae abbatiae a Rege Apostolico Societati concessus fuerit pro sustentatione Scholasticorum.

9 *Maji*. — Jubetur fieri Candidatorum examinis superrevisio in Prima Probatione, ita nempe ut, ex monito P. Natalis, Magistro Novitiorum duce, Candidatus suae vocationis revisionem instituat, non quasi de illa dubitet, sed ut in ea se confirmet et in Secundam Probationem cum firmo proposito in perpetuum vivendi et moriendi in Societate ingrediatur.

11 *Maji*. — R. P. Michael Moynihan Praepositus Provinciae Neo-Aurelianensis constituitur.

Mensibus Junii, Julii et Augusti. — In Missione Armeniae, Exercitia omnibus Nostris in quinque diversis Stationibus successive dantur ab aliquo Patre a R. P. Provinciali deputato. Quod magnae fuit Missionariis consolationi et utilitati.

4 *Junii*. — Approbatur consilium transferendi Junioratum Provinciae Belgicae Truncinio Namurcum, ubi Scholastici nostri simul cum externis scholas in ordine ad gradus suscipiendos frequentabunt.

— R. P. Stanislaus De Vos Missionis Kwangensis Superior constituitur.

— Tres convictus in Provincia Belgica, Antverpiensis scilicet, Leodiensis (Liège) S. Servatii, Namurensis Collegii supprimuntur, quo melius scholae Collegiorum florere valeant.

5 *Junii*. — Concessa est a Summo Pontifice facultas Seminario Apulo (Lecce) B. Bernardini Realini, a Nostris Provinciae Neapolitanae directo, conferendi ad decennium gradus academicos in Theologia.

6 *Junii*. — Monentur plures Praepositi Provinciarum ne nimis facile Nostri ad nosocomia publica vel privata quando aegrotent

mittantur, et ut in nostris Domibus tranquilla, sana beneque instructa valetudinaria intra clausuram sint.

7 Junii. — Nuntiatur Praeposito Provinciae Marylandiae-Neoboracensis Summum Pontificem benignissime benedictionem suam Apostolicam R. P. Provinciali, P. Directori et reliquis ex Nostris et omnibus laicis qui in opere Exercitiorum Spiritualium quod Neoboraci peragitur versantur impertiri. Item benedixisse translationi Collegii Maximi.

8 Junii. — Stationi Moentilanensi, 2 Decembris, 1910, in Collegium inchoatum erectae Rector praeficitur.

11 Junii. — P. Josephus Joye Provinciae Germaniae Praepositus constituitur.

— Codices Consuetudinum Provinciarum Californiae, Canadensis, Missourianae et Neo-Aurelianensis approbantur, et statuitur efficiendum ut non solum Superioribus et Ministris, sed omnibus etiam Consultoribus prae manibus semper sint, et etiam omnibus in communi bibliotheca et in cubiculo lectioni attributo pateant. Nullam autem esse rationem, cur liber absconditus maneat vel solis Superioribus cognitus.

12 Junii. — Transmittitur nova Ordinatio Studiorum pro Provincia Galicana.

— Mittuntur ad Provincias Americanas Assistentiae Angliae normae quaedam praeliminares de studiis Nostrorum rite ordinandis.

13 Junii. — A. R. P. N. Generalis, socio P. Josepho Hilgers, iter in Germaniam arripit.

— R. P. Mathias Abad, Assistens Hispaniae, socio P. Sandalio Diego, in suam Provinciam Castellanam redit, recuperandae salutis gratia.

18 Junii. — Datur venia aedificii Scholae Jurisprudentiae in Universitate S. Ludovici, Provinciae Missourianae, amplificandi.

20 Junii. — RR. DD. Britius Meuleman, Archiepiscopus Calcuttensis, Romam venit.

26 Junii. — In Collegio Maximo Cheriensi actus magnus de universa Theologia, auspice et praeside Eñño Card. Augustino Richelmy, publice feliciterque a P. Augustino Garagnani Provinciae Venetae habetur.

14 Julii. — Conceditur Praeposito Provinciae Castellanae facultas ut Nostri Seminarium Salmaticense relinquat, retenta tamen Residentia in Seminario et Ecclesiae directione.

20 Julii. — Tres novae Stationes anno elapso in Khandala, Rahata, Nadia fundatae opus evangelizationis, ut R. P. Boese, Superior Missionis Bombayensis, hac die retulit, multum promovere videntur.

28 Julii. — P. Van der Linden, Superior Residentiae in Tongo, Missionis Bengalae Occidentalis, refert persecutionem apertam nuper in regione Jashpur esse exortam. Habere nos catechumenos ad 10,000 in hac regione. Antea jam aedificiis ad conveniendum privatos et contumeliis affectos, nunc ad paganismum omni modo pertrahi. Similes nuntii ex aliis Stationibus ejusdem regionis afferuntur.

29 Julii. — Hodie Curia nostra A. R. P. N. Generalem e Germania redeuntem laeta festivaque Romae excipit.

2 Augusti. — A. R. P. N. Generalis cum sua curia ex Urbe discedunt in Villam Veterem Tusculanam (*Villa Vecchia, Frascati, Prov. di Roma, Italia*).

10 Augusti. — Datur facultas aedificia Collegii Oenipontani (Innsbruck) adaptandi pro Collegio Maximo.

19 Augusti. — Communicatur cum P. Provinciali Lusitanae Patres Congregationis Verbi Divini suscepturos Missionem nostram Zambesianam, Provinciae Lusitanae.

24 Augusti. — Translatione Novitiatus e domo S. Andreae in valle Lavantina Lainzium constituta, Residentia Lainziensis, Provinciae Austriae, in Domum Probationis erigitur eique Rector praeficitur.

25 Augusti. — Consensus datur ut novus situs pro Academia Cincinnatiensi, in Provincia Missouriiana, acquiratur.

27 Augusti. — Gratulatio fit de felici successu quo nostri Scholastici examina ad gradus academicos obtinendos in Universitate Lovaniensi subierunt.

27-29 Augusti. — Feldkirchii, Provinciae Germaniae, magno cum fructu celebratur congressus Sodalium ac Praesidum Marianorum.

28 Augusti. — R. P. Josephus Calot loco R. P. Boubée delegatur ut Moderator Generalis Apostolatus Orationis.

Ineunte anno scholastico 1911-12 in Collegio Amstelodamensi aperta est schola media seu superiorum classium Collegium.

6 Septembris. — Improbatur praxis qua in Exercitiis clero dandis et communitatibus religiosis meditatio nulla datur mane sed tantum brevis concio, et suadetur ut a libro Exercitiorum et a traditionibus nostris ne discedatur.

7 Septembris. — Monetur Provincialis quidam theologos dicens nimium occupari in rebus a Theologia diversis. Omnes quidem, sed praecipue eos qui talentis praestent, maxime si scriptores futuri videantur, Theologiam perfecte discere teneri, neve sinendos inter studiorum tempus libros articulosve, nisi valde raro et in casibus exceptionalibus, publicare.

12 Septembris. — P. Aloisius D'Ambrosio Neapoli ad Pausilypum, auspice et praeside Eñño Card. Josepho Prisco, actum magnum de universa Theologia publice feliciterque habet.

16 Septembris. — P. Paulus Tsutsihashi, primus e Japonia oriundus qui restitutae Societati nomen dederit, ad Residentiam Tokyensem pervenit.

17 Septembris. — Novus Substitutus Secretarii pro Assistentia Hispaniae, P. Fidelis Quintana, e Provincia Castellana, renuntiatur.

— Narratur ex Residentia Tokyensi P. Hoffmann mense Octobris cursum superiorem linguae Germanicae incepturum et P. Geltelman cursum superiorem linguae Anglicae, P. Hoffmann cum P. Hillig per sex horas singulis hebdomadis linguam Germanicam docere, P. Boucher Praesidem Senatus in lingua Gallica instruere.

18 Septembris. — Gratulatur Pater Noster Praeposito Provin-

ciae Angliae de secunda Exercitiorum pro laicis Domo in oppido Isleworth erecta.

21 Septembris. — Renuntiatur novus Praepositus Provinciae Neapolitanae, R. P. Antonius M. De Francesco.

23 Septembris. — Datur facultas amplificandi Convictum S. Leopoldi de Parecy Novo, Missionis Brasiliensis Provinciae Germaniae.

26 Septembris. — A. R. P. N. Generalis cum sua Curia, Villa Veteri Tusculana relicta, in Urbem redeunt.

1 Octobris. — Tridenti, in Provincia Veneta, erigitur nova Nostrorum Residentia.

6 Octobris. — RR. DD. Sabatinus Giani, Liburnensium Antistes, gratias per epistolam A. R. P. N. Generali agit, eo quod Nostri Liburni, Provinciae Romanae, strenuam operam praesertim infectis lue asiatica navaverint.

— Alia Nostrorum per eam calamitatem in Provincia Sicula bene gesta narrantur; Panormi praesertim, ubi ope aquae Sancti Patris Ignatii plurimi dicuntur valetudinem recuperasse, Cataniae et Alcami.

13 Octobris. — Approbatur titulus *Studies, a quarterly Review of Philosophy, Science and Letters*, qui periodico novo Nostrorum in Provincia Hiberniae inscribatur.

14 Octobris. — P. Alphonsus Kleiser, Provinciae Germaniae, parandis registris Curiae A. R. P. Generalis addicitur.

14, 15 Octobris. — Solemnis benedictio Collegii Canisiani Oeniponte (Innsbruck), in Provincia Austriae, et Ecclesiae consecratio refertur.

16 Octobris. — Crescente in dies numero exercitantium, datur facultas Domum Probationis et Exercitiorum Feldkirchiensem, Provinciae Germaniae, amplificandi.

17 Octobris. — Proponitur variis Praepositis Provinciarum, nonne bonum esset interrogatorium aliquod typis impressum habere cujus quaestionibus Candidati respondeant in scriptis. Quorum re-

sponsa scripta posse Examinatores, a Patre Nostro approbatos, prae oculis habere in judicio ex conversatione quoque formando.

— Proponitur iisdem nonne bene publicari identidem posset elenchus earum rerum quae in Societatis Candidatis requiruntur. Non esse quidem obtrudendam vocationem nolentibus, sed piscationem quandam, ut P. Natalis loquitur, non esse omittendam, ut etiam nos cum gratia Dei cooperemur. Non deesse qui ideo Societatem in delictu status vitae non cogitent quia falsam ideam habeant studiorum, etc., quae ab ingressuris requirantur.

19 Octobris. — Domus ad S. Andreae in Valle Lavantina, Provinciae Austriae, declaratur Residentia dependens a Domo Probationis Lainziensi.

20 Octobris. — Explicatur morem esse in Societate ut nemo domum mittatur ad suos visitandos nisi, petentibus genitoribus, quando genitores moriuntur vel ipse in Missionem exteram mittitur: nihil vero hujusmodi aliorum precibus, et praesertim Nostrorum, concedi; aliis autem occasionibus quam quae hic memorantur Nostros ad suos visitandos non mitti nisi Patris Nostri facultate habita.

— Approbatür nominatio P. Petri Finlay ad Cathedram Theologiae Fundamentalís et Apologeticae in nova Universitate Hiberniae.

— Nominatione Consultorum Status Missionis Japonicae perficitur ut sequitur:

STATUS MISSIONIS JAPONICAE

EXEUNTE ANNO 1911

Residentia Tokyensis

Myogadani 17, Koishikawa ku, Tokyo.

P. Hermannus Hoffmann, Sup. Miss. et Res., Stud. ling. Japon., Doc. ling. Germ. curs. super. — Prov. Germaniae.

P. Henricus Boucher, Min., Oper., Stud. ling. Japon., Doc. ling. Gallic., Cons. Dom. ann. 1. — Prov. Franciae.

P. Fridericus Hillig, Stud. ling. Japon., Proc., Doc. ling. Germ., Cons. Ann. 1. — Prov. Missourianae.

P. Josephus Dahlmann, Praef. Spir., Adm., Stud. ling. Japon., Scriptor. — Prov. Germaniae.

P. Paulus Tsutsihashi, Scriptor, Cons. Dom. Ann. 1. — Prov. Franciae.

P. Victor Gettelman, Stud. ling. Japon., Doc. ling. Angl. curs. super., Cons. ann. 1. — Prov. Missourianae.

Sacerdotes 6.

22 Octobris. — Bachariae ad Panormum, in Provincia Sicula, instituitur Domus Exercitiorum Spiritualium pro clero et saecularibus, quae omnium primus Eñus Card. Alexander Lualdi cum 32 Sacerdotibus aggreditur.

25 Octobris. — Revocatur in memoriam quorundam Superiorum praescriptum Instituti (*Instruct. de Spiritu ad Superiores, Cap. 2, Remedia, 1*), de hora Considerationis quam accuratissime observanda, et monentur Provinciales in uniuscujusque Domus visitatione quotannis facienda examinandum esse num hanc normam, quae maximi momenti est, accurate servet Superior, et si quid corrigendum invenerit, suaviter quidem sed etiam fortiter corrigendum esse.

— Inculcatur etiam necessitas Ordinationis P. Beckx, bonae memoriae, diligenter observandae de Candidatis sedulo examinandis quoad vitium turpe eosque qui hoc infecti sunt excludendi a Societate.

30 Octobris. — E Provincia Castellana venit Substitutus Assistentis Hispaniae infirmi, P. Isidorus Zameza.

— Conjunctis Forojulii (Cividale), in Provincia Veneta, philosophis Provinciae Taurinensis, Neapolitanae et Siculae, eo mittitur nova ratio studiorum philosophicorum ab A. R. Patre Nostro concinnata.

4 Novembris. — Commendatur ut deputati Magistri nostrorum Collegiorum puerorum seu gymnasiorum publicorum in Austria, Galicia, Germania, Hungaria existentium de promovendis studiis gymnasialibus interdum consultationes instituant.

6 *Novembris*. — Nuntiatur multis Superioribus et Consultoribus Domorum dispositio de litteris scribendis facta: nempe Superiores initio mensium Januarii, Aprilis, Julii et Octobris ad Patrem Nostrum scribere teneri, exceptis iis qui, juxta libellum cui titulus *Practica Quaedam*, solis mensibus Januarii et Julii tenentur; Consultores teneri initio mensis Januarii, litteris clausis ad P. Admonitorem ante finem primae hebdomadis allatis, ut omnes in uno involucro mittantur. Urgetur autem executio eorum quae in dicto libello praescribuntur de forma chartae, de scriptura, et praecipue de rebus scribendis. Commendatur accuratum ejusdem libelli studium.

11 *Novembris*. — Approbantur, servatis servandis conditionibus, delineationes novae Domus Exercitiorum in pago Vught, Provinciae Neerlandicae, erigendae.

18 *Novembris*. — Approbantur delineationes futurae Ecclesiae et Residentiae Graecensis (Graz), Provinciae Austriae.

27 *Novembris* — P. Ludovicus Billot ad dignitatem Cardinalitiam evehitur.

— Bombayensi et Brasiliensi Missionibus Provinciae Germaniae conceditur Procurator in Europa degens.

— Item datur facultas suo tempore erigendi Seminarium puerorum pro utroque clero in eisdem Missionibus.

14 *Decembris*. — Nuntiatur Patri Nostro Facultatis Medicinae Berytensis nova aedificia e terra surgere. P. Cattin, dictae Facultatis Cancellarius, obtinuisse *la Croix de la Légion d'Honneur*. Facultatem Orientalem novam Domum emisse. Typographiam per ephemerides *Al Bachir* et *Al Machriq* bonum certamen contra inimicos religionis inire et prosequi. Bonos effectus quasi digito palpari, quum sectae massonicae jam non palam se efferant.

15 *Decembris*. — Datur venia novi aedificii construendi pro alumni in Collegio Sanctae Clarae, Provinciae Californiae.

In Provincia quadam non permittitur ut Graeca in scholis nostris omittatur, nisi facultate a Patre Nostro concessa.

Respondetur aedificia parochialia Episcoporum judicio esse sub-
jicienda, sed tamen bene etiam Patri Nostro proponi, ne nostra pro-
prietas cum dioecesana misceatur.

18 Decembris. — Conceditur P. Praeposito Provinciae Castella-
nae facultas ut contractu acceptet in usum perpetuum Ecclesiam
et Domum pro Residentia Nostrorum in urbe Salmaticensi.

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE-PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 JANUARIi AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1911.

	ADULTI ET JUVENES	ADULTAE ET PUELLAE	CLERICI	JUVENES	MULIERES	PUERI	SACERDOTES	UTRUSQUE SEXUS	VIRGINES	VIRI	TOTALE
America Meridionalis. . .	5	11	—	9	2	—	—	1	2	—	30
Anglia	1	9	—	—	6	2	—	3	1	1	23
Australia	—	5	—	—	1	—	—	—	—	—	6
Austria	13	35	1	34	8	6	4	1	84	10	196
Belgium.	—	36	—	10	2	1	—	—	—	—	49
Canada	—	18	—	2	3	—	—	—	—	—	23
Galicla	1	7	—	9	2	—	—	3	17	2	41
Gallia.	1	92	—	9	1	—	—	3	4	1	111
Germania et Helvetia . .	—	30	1	88	6	—	—	6	228	14	373
Hibernia	—	10	—	—	—	1	—	1	—	—	12
Hispania	3	52	—	22	1	2	—	2	1	1	84
Hungaria	8	18	—	11	3	—	—	—	1	2	43
India Orientalis.	—	3	—	1	—	—	—	—	—	—	4
Insulae Philippinae . . .	—	2	—	—	2	—	—	—	—	1	5
Italia.	7	12	1	11	3	3	—	4	—	—	41
Lusitania	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Mexicum	2	4	—	1	—	—	—	1	—	—	8
Neerlandia	—	2	—	2	—	1	—	2	9	1	17
Status Foederati Am. Sept.	7	60	—	14	20	21	—	23	22	7	174
	48	406	3	224	60	37	4	50	369	40	1241

CONGREGATIONES BEATAE MARIAE VIRGINIS

QUAE AB ANNO 1584 AD INEUNTEM ANNUM 1912

PRIMAE-PRIMARIAE ROMANAE

FUERUNT AGGREGATAE

Ab anno 1584 ad annum 1752	2126
Ab anno 1752 ad annum 1826	826
Ab anno 1826 ad annum 1886	14359
Ab anno 1886 ad annum 1912	19215

Universae 36526

N. B. Summa haec universa ex omnibus tabulis prorsus fide dignis, quae apud nos supersunt, per accuratissimam recensioem deprompta est.

Praeterea vero ex authenticis fontibus certissime constat, in eadem summa universa quamplurimas alias Congregationes, non minus fortasse quam decem millia, minime comprehendi, quae Primae-Primariae fuerunt quidem aggregatae, sed temporum injuria in nullis ejusdem catalogis, ad nos usque transmissis, reperiuntur de more inscriptae.

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU

A DIE 1 OCTOBRIS 1910 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1911.

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
			1909		
F. Josephus Bous, <i>Coad.</i>	69	41	3 Dec.	Pine Ridge	Californiae
P. Aloisius Folchi	75	31	13 »	Spokane	Californiae
			1910		
F. Josephus Staggi, <i>Coad.</i> . . .	86	54	25 Mart.	Santa Clara	Californiae
P. Josephus Müller	69	48	28 Apr.	San José	Californiae
P. Dominicus Pozzoni	30	15	8 Aug.	San José	Californiae
P. Henricus van Berlo	57	42	2 Oct.	Maastricht	Neerlandiae
P. Petrus Sherlock.	91	72	7 »	Stonyhurst	Angliae
F. Antonius Collet, <i>Coad.</i>	52	33	7 »	Minieh	Lugdunensis
P. Adrianus Parendel.	73	53	9 »	Constantine	Lugdunensis
F. Franciscus Buthod, <i>Coad.</i> . .	72	33	10 »	Galveston	Neo-Aurelianens.
P. Antonius Sacrest	64	40	12 »	Conceptione	Aragoniae
P. Ludovicus Vignat.	56	36	14 »	St-Etienne	Lugdunensis
P. Dominicus Gandar.	82	49	17 »	Chang-hai	Franciae
P. Petrus Coel. Arévalo	40	3	17 »	Granatae	Toletanae
P. Lambertus Donkers	37	18	17 »	Larantoeke	Neerlandiae
F. Augustinus Pankau, <i>Coad.</i> . .	65	36	19 »	Prairie-du-Chien	Missourianae
P. Aloisius Ricou	40	17	20 »	Puebla	Mexicanae
P. Josephus Hisgen	43	22	21 »	Bombay	Germaniae
P. Joachimus Marro	60	42	22 »	Bonis Auris	Aragoniae
P. Franciscus Rossi	64	44	24 »	Romae	Romanae
P. Samuel Cahill	67	43	25 »	Philadelphiae	Marylandiae
P. Aloisius Champagne	47	29	25 »	St. Boniface	Canadensis
P. Adolphus Hüninger	61	34	26 »	Sarajevo	Austriae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Act.	Soc.			
F. Jacobus Kehoe, <i>Coad.</i>	76	48	28 Oct.	Florissant	Missourianae
P. Victorianus Salmón	71	47	30 »	Almeriae	Toletanae
F. Romualdus Jannace, <i>Coad.</i> . .	84	64	30 »	Avignon	Neapolitanae
P. Augustus Müller	70	50	1 Nov.	Mangalore	Marylandiae
P. Joachimus Machado	69	46	4 »	Gibraltar	Lusitanae
P. Dominicus Alpi	66	5	4 »	Venetiis	Venetae
P. Josephus de Lima e Sa.	63	19	4 »	Itù	Romanae
P. Hermannus Goller	44	25	5 »	Spokane	Californiae
P. Aloisius Parsch	67	38	8 »	Norwood	Hiberniae
F. Gustavus De Brouwer, <i>Coad.</i>	38	17	8 »	Nlemfu	Belgicae
P. Hieronymus D'Aste	81	64	10 »	S. Ignatii, Mont.	Californiae
P. Joannes B. Volio	49	31	10 »	San José	Californiae
F. Joannes Rowley, <i>Coad.</i> . . .	67	44	10 »	Poughkeepsie	Marylandiae
F. Stephanus Fuselli, <i>Coad.</i> . .	64	36	13 »	Cherii	Taurinensis
F. Joannes Hrovat, <i>Coad.</i>	45	16	14 »	Travnik	Austriae
P. Ludovicus Froger	61	41	19 »	Nantes	Franciae
F. Henricus Charras, <i>Coad.</i> . . .	74	53	20 »	Lanzo	Lugdunensis
F. Augustinus Mendizábal, <i>Coad.</i>	26	8	21 »	Burgis	Castellanae
P. Prudentius Solá	65	46	22 »	Valentiae	Aragoniae
P. Leo Jakubinski	53	37	22 »	Cracoviae	Galiciae
P. Trophimus De Browne	43	22	22 »	San Remo	Belgicae
P. Joannes Würtz	76	56	23 »	Innsbruck	Austriae
P. Patritius Forhan	70	48	23 »	Worcester	Marylandiae
P. Josephus Jorge	59	38	28 »	Salamanca	Lusitanae
P. Hippolytus Cordier	58	38	29 »	Damasci	Lugdunensis
P. Patritius Sullivan	42	19	30 »	Fordham	Marylandiae
P. Ludovicus Van De Putte . . .	60	40	1 Dec.	Antverpiae	Belgicae
P. Carolus Le Moigne	72	45	4 »	Quimper	Franciae
F. Lucianus Ortega, <i>Coad.</i> . . .	74	38	7 »	Murciae	Castellanae
P. Fridericus Garesché	86	66	8 »	Cincinnati	Missourianae
P. Thomas Fitzgerald	63	42	11 »	Florissant	Missourianae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Franciscus Tarin	61	37	12 Dec.	Hispali	Toletanae
F. Petrus de Castries, <i>Schol.</i> .	27	11	12 »	Davos Platz	Lugdunensis
P. Joannes Beall	62	38	13 »	Stonyhurst	Angliae
P. Hyacinthus Cortés, <i>Schol.</i> .	26	5	14 »	Mexici	Mexicanae
F. Eduardus Haertl, <i>Coad.</i> . .	55	22	14 »	Viennae	Austriae
F. Clemens Helg, <i>Coad.</i> . . .	53	31	14 »	Zi-ka-wei	Franciae
F. Josephus B. Walton, <i>Schol.</i> .	26	6	18 »	Stonyhurst	Angliae
F. Vincentius Piscitelli, <i>Coad.</i> .	46	26	20 »	Neapoli	Neapolitanae
P. Gustavius Viguier	68	47	21 »	Le Puy	Tolosanae
P. Cajetanus Satorre	69	33	22 »	Palmae	Aragoniae
P. Joannes Short	39	21	22 »	Preston	Angliae
P. Joannes Archambault	86	65	23 »	New York	Marylandiae
P. Simon Corneau	90	50	24 »	Tanail	Lugdunensis
P. Ignatius Salgari	75	58	24 »	Venetiis	Venetiae
P. Fridericus Strerath	42	26	24 »	Buffalo	Marylandiae
P. Josephus Ferrando	62	43	30 »	Orihuela	Aragoniae
P. Lucas Hidalgo	58	43	30 »	Portu S. Mariae	Toletanae
1911					
P. Michael Jullien	84	66	1 Jan.	Cairo	Lugdunensis
P. Hubertus Peters	79	37	3 »	Chicago	Missourianae
P. Aloisius Averbeck	70	51	4 »	St. Charles	Missourianae
P. Eduardus Crawley	40	21	5 »	Africa Merid.	Angliae
F. Georgius John, <i>Coad.</i> . . .	78	53	5 »	Valkenburg	Germaniae
P. Marcus Nani Mocenigo . . .	61	41	9 »	Mediolani	Venetiae
P. Josephus Lydon	40	25	10 »	Santa Barbara	Californiae
P. Victor Choné	59	40	11 »	Parisiis	Franciae
P. Aemilius Civalieri	37	18	11 »	San Remo	Taurinensis
F. Aymardus Ravoux, <i>Coad.</i> .	79	39	12 »	Lugduni	Lugdunensis
P. Augustus Lauwers	44	26	15 »	Wombali	Belgicae
F. Matthaeus Galiana, <i>Coad.</i> .	58	31	16 »	Caesaraugustae	Aragoniae
P. Josephus Moreau	56	24	20 »	Liège	Belgicae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Gabriel Dupuy	80	60	22 Jan.	Dinant	Franciae
P. Alphonsus Thory	80	60	23 »	Le Tuquet	Campaniae
P. Aloisius Persoglio	81	55	27 »	Genuae	Taurinensis
F. Joannes Goedsdeel, <i>Coad.</i> .	77	53	27 »	Antverpiae	Belgicae
F. Udalricus Paquin, <i>Coad.</i> . .	37	9	27 »	Ins. S. Michaelis	Canadensis
F. Eduardus O' Connor, <i>Coad.</i> .	83	51	28 »	Los Gatos	Californiae
F. Franciscus Million, <i>Coad.</i> . .	84	64	29 »	Mongré	Lugdunensis
F. Eugenius González, <i>Coad.</i> . .	71	50	1 Febr.	Carrión	Castellanae
P. Aemilius Müllendorff.	74	53	2 »	Exaten	Germaniae
P. Carolus Gouveia.	71	36	2 »	Porto	Lusitanae
P. Justinus Guigou	81	63	3 »	Paray-le-Monial	Lugdunensis
P. Fridericus Waitz	50	31	4 »	Travnik	Austriae
F. Thomas Naem, <i>Coad.</i>	61	33	4 »	Beryti	Lugdunensis
P. Patritius O' Reilly.	69	50	5 »	Fordham	Marylandiae
P. Fridericus Müller	73	50	6 »	Antverpiae	Belgicae
F. Jacobus Peyrard, <i>Coad.</i> . . .	80	57	6 »	Tolosae	Tolosanae
F. Michael Baër, <i>Coad.</i>	74	56	6 »	Tanail	Lugdunensis
P. Venantius Minteguiaga	73	51	8 »	Bilbao	Castellanae
P. Augustus Tardy.	67	46	9 »	Beryti	Lugdunensis
P. Ludovicus Neaullau	84	52	10 »	Parisiis	Franciae
P. Pasqualis Durán	68	42	10 »	Bonis Auris	Aragoniae
F. Josephus Atallah, <i>Coad.</i> . . .	29	10	10 »	Damasci	Lugdunensis
P. Maginus Dachs	49	13	12 »	Gandiae	Aragoniae
P. Joannes J. Regan	42	23	12 »	Fordham	Marylandiae
P. Salvator Casagrandi	72	55	13 »	Taurini	Taurinensis
F. Dominicus Morera, <i>Coad.</i> . . .	65	24	13 »	Satur	Tolosanae
P. Josephus Berasátegui	76	53	14 »	Granatae	Castellanae
F. Patritius Souren, <i>Coad.</i> . . .	64	44	14 »	Woodstock	Marylandiae
P. Ignatius Bányik.	61	46	15 »	Kalocsae	Hungariae
P. Alphonsus Haas.	44	24	15 »	Sarlat	Tolosanae
P. Gulielmus Kockmann	55	27	16 »	Scheibe	Galiciae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Henricus Poirier	42	22	18 Febr.	Chang-hai	Franciae
P. Carolus Kurzwehnart	40	20	18 »	Mariaschein	Austriae
F. Franciscus Eberschweiler, <i>Sc.</i>	60	41	19 »	Diest	Germaniae
F. Didacus Priolo, <i>Schol.</i> . . .	27	11	19 »	Randazzo	Siculae
P. Henricus Grémillon	61	40	20 »	Chang-hai	Franciae
P. Robertus Smith.	59	39	22 »	Seattle	Californiae
F. Valentinus dalle Piatte, <i>Coad.</i>	81	50	23 »	Placentiae	Venetae
P. Carolus Schmier	70	50	24 »	's Gravenhage	Neerlandiae
P. Augustus Ferretti	66	49	1 Mart.	Romae	Romanae
P. Carolus De Smedt	78	60	4 »	Bruxellis	Belgicae
P. Gajetanus Filiti.	72	56	6 »	Panormi	Siculae
P. Allanus McDonnell	86	61	12 »	Woodstock	Marylandiae
P. Athanasius Zimmermann . . .	72	54	12 »	Valkenburg	Germaniae
P. Franciscus X. Brady	54	38	12 »	Baltimoreae	Marylandiae
P. Josephus Winkhold	39	18	13 »	Assangi	Germaniae
F. Josephus Knoflach, <i>Coad.</i> . .	71	34	16 »	S. Andreae	Austriae
F. Carolus Vervenne, <i>Coad.</i> . . .	82	58	17 »	Alost	Belgicae
P. Augustinus Bouchar.	81	59	18 »	Liège	Belgicae
P. Aloisius M. Monterisi.	42	20	21 »	Castri Gandulfi	Romanae
P. Joannes J. Rodock.	55	37	25 »	Ins. Jamaicae	Marylandiae
P. Joannes O' Connor.	63	46	27 »	Mobile	Neo-Aurelianens.
P. Julius Charlet	81	53	28 »	Thieu	Campaniae
P. Gaspar Genna	68	44	28 »	Spokane	Siculae
F. Christophorus Coffey, <i>Coad.</i> . .	81	53	29 »	Mungret	Hiberniae
P. Patritius J. McGinney	61	36	30 »	Baltimoreae	Marylandiae
P. Victor Vacelet	59	38	30 »	Grenoble	Lugdunensis
P. Pius Gibernáu	49	30	30 »	Valparaiso	Aragoniae
P. Jacobus Bernard	59	26	1 Apr.	Lugduni	Lugdunensis
F. Alphonsus Ridders, <i>Schol.</i> . .	22	3	4 »	Mariendaal	Neerlandiae
P. Ferdinandus Lieffroy.	78	58	6 »	Lugduni	Lugdunensis
P. Carolus Bosizio	63	27	6 »	Pausilypi	Taurinensis

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Act.	Soc.			
F. Damianus Girard, <i>Coad.</i> . . .	84	59	6 Apr.	Ore	Lugdunensis
F. Aloisius Wantz, <i>Coad.</i> . . .	71	39	9 »	Lille	Campaniae
P. Alphonsus De Ceuster . . .	52	33	10 «	Bruxellis	Belgicae
F. Franciscus Goldbach, <i>Schol.</i> . .	31	11	10 »	Georgetown	Marylandiae
F. Cornelius Manning, <i>Coad.</i> . .	77	47	11 »	Los Gatos	Californiae
P. Camillus de la Croix . . .	80	57	12 »	Poitiers	Franciae
P. Jacobus Doonan.	70	54	12 »	Georgetown	Marylandiae
F. Felix Louppe, <i>Schol.</i> . . .	33	14	15 »	Lovanii	Belgicae
P. Nicasius M. Mola	76	59	17 «	Neapoli	Neapolitanae
P. Constantius Buffet.	73	52	17 »	Cannes	Lugdunensis
F. Petrus Van Halst, <i>Coad.</i> . . .	81	55	17 »	Alost	Belgicae
P. Felix Cristóbal	67	23	18 »	Habanae	Castellanae
P. Julius Müllendorff.	76	39	19 »	S. Andreae	Austriae
F. Angelus Vella, <i>Coad.</i> . . .	82	60	21 »	Melitae	Siculae
P. Narcissus Ortega	67	28	23 »	Villafranq	Toletanae
P. Vincentius Testamento . . .	54	37	25 »	Neapoli	Neapolitanae
F. Carolus Lehmann, <i>Coad.</i> . . .	67	33	25 »	Prairie-du-Chien	Missourianae
F. Lucianus Gómez, <i>Coad.</i> . . .	67	48	26 »	Portu S. Mariae	Castellanae
F. Vincentius Cisakowski, <i>Coad.</i>	48	25	27 »	Cracoviae	Galiciae
P. Januarius Pollaci	89	74	28 »	Bagheria	Siculae
P. Antonius Stolz	75	50	29 »	Pragae	Austriae
P. Camillus Meucci Jordán. . .	71	56	30 »	Bonis Auris	Romanae
P. Joannes F. X. Tehan.	84	53	4 Maji	S. Mariae	Missourianae
P. Josephus Faseuille.	72	55	4 »	Shembaganur	Tolosanae
P. Maximilianus Massimo . . .	63	43	6 »	Romae	Romanae
P. Joannes B. Moga	67	52	7 »	Hispali	Toletanae
P. Josephus Cretin.	64	46	8 »	Ore	Lugdunensis
P. Felix Perrin	53	34	11 »	Hoai-Yuen	Franciae
P. Jaroslaus Saurma-Jeltsch . .	78	44	12 »	Viennae	Austriae
P. Angelus Alberdi.	67	52	13 »	Xavier	Castellanae
P. Alfredus Dumont	44	24	14 »	Lovanii	Belgicae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Cyprianus Pereda	51	26	15 Maji	Trubiae	Castellanae
P. Gabriel Le Bail	62	44	19 »	Peruwelz	Campaniae
P. Constantius Frigerio	73	54	20 »	Mediolani	Venetae
F. Victor Gevrey, <i>Coad.</i>	34	13	21 »	Florennes	Campaniae
P. Franciscus Storr	53	35	24 »	Chang-hai	Franciae
P. Jacobus Groenings.	79	59	25 »	Buffalo	Marylandiae
P. Eduardus Marchal	70	52	25 »	Oostacker	Belgicae
P. Theodulus De Temmerman	49	29	25 »	Turnholt	Belgicae
P. Joannes B. Rougier	61	37	26 »	Sebastae	Lugdunensis
F. Franciscus de Miranda, <i>Schol.</i>	30	14	29 »	Murciae	Lusitanae
P. Martialis Boarman	59	39	30 »	Chicago	Missourianae
F. Isidorus Armentia, <i>Coad.</i>	48	31	31 »	Quiti	Toletanae
P. Franciscus Becker	62	42	1 Jun.	Ordрупshoj	Germaniae
P. Vincentius Suen	43	18	2 »	Tai-tao-l eou	Franciae
P. Amedaeus Thébaud	70	33	6 »	St-Etienne	Lugdunensis
F. Aloisius Spiteri, <i>Coad.</i>	86	65	6 »	Romae	Romanae
F. Clemens Coroso	62	30	7 »	Cotocollao	Toletanae
P. Laurentius Li	71	50	8 »	Zi-ka-wei	Franciae
P. Jacobus Naughton	76	47	9 »	Dublino	Hiberniae
P. Thomas Wall	56	39	9 »	Cracoviae	Galiciae
F. Mathias Görz, <i>Coad.</i>	82	55	10 »	Nijmegen	Neerlandiae
P. Ferdinandus Rollin	67	45	11 »	Cannes	Campaniae
P. Petrus Dichamp.	57	37	11 »	Stonyhurst	Tolosanae
P. Josephus Thiébaut.	53	33	11 »	Parisiis	Franciae
F. Joannes Pedri, <i>Coad.</i>	51	21	11 »	New York	Marylandiae
P. Georgius Badde.	52	29	14 »	Duos Fratres	Germaniae
F. Josephus Gómez, <i>Schol.</i>	19	4	15 »	Granatae	Toletanae
P. Julianus Wolszlegier	62	22	16 »	Oppaviae	Galiciae
F. Hermannus Krall, <i>Coad.</i>	69	43	17 »	S. Leopoldo	Germaniae
P. Josephus Wagner	35	14	19 »	M. Gladbach	Germaniae
P. Ubaldus Scasselati.	73	55	20 »	Giuliano di Roma	Romanae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
F. Augustinus Melzer, <i>Coad.</i> .	47	25	20 Jun.	Kew (Austral.)	Hiberniae
P. Maria Cohanier	85	65	22 »	St-Etienne	Lugdunensis
P. Joannes B. de Corné	66	30	23 »	Neapoli	Neapolitanae
P. Franciscus Bosch	39	23	23 »	Montevideo	Aragoniae
F. Julianus Klimkiewicz, <i>Coad.</i>	47	26	23 »	Cracoviae	Galiciae
F. Aloisius Cristiano, <i>Coad.</i> .	29	12	23 »	Neapoli	Neapolitanae
F. Albinus Schiettekatte, <i>Coad.</i>	70	28	24 »	Lovanii	Belgicae
F. Mauritius Thum, <i>Schol.</i> . .	26	7	28 »	Colorado Springs	Marylandiae
F. Patritius Quinn, <i>Coad.</i> . .	77	36	1 Jul.	Poughkeepsie	Marylandiae
P. Augustinus Finck	67	48	4 »	Sienhsien	Campaniae
P. Gummarus De Peuter	67	34	5 »	Lierrae	Belgicae
F. Ambrosius Sarasa, <i>Coad.</i> . .	28	11	5 »	Tutelae	Castellanae
F. Joannes Viteck, <i>Schol.</i> . . .	31	12	8 »	Georgetown	Marylandiae
F. Marius Vincent, <i>Schol.</i> . . .	28	9	11 »	N. D. d'Ay	Lugdunensis
P. Theodulus Vargas	67	53	14 »	Bogota	Castellanae
P. Hier. Van Langermeersch . .	61	35	16 »	Bruxellis	Belgicae
P. Joannes Auweiler	79	56	17 »	Bonis Auris	Germaniae
F. Antonius Hicke, <i>Coad.</i> . . .	78	49	19 »	S. Andreae	Austriae
P. Leontius Koeckelkoren . . .	72	52	20 »	Charleroi	Belgicae
P. Josephus Lecat	34	16	20 »	Florennes	Campaniae
P. Angelus M. de Arcos	74	56	24 »	Malaga	Toletanae
P. Georgius Kammerlocher. . . .	80	59	26 »	Stonyhurst	Angliae
P. Franciscus Vermeulen	57	36	26 »	's Gravenhage	Neerlandiae
P. Herbertus Butterfield. . . .	48	29	28 »	Blackburn	Angliae
P. Josephus de Vibraye.	39	14	28 »	Chang-hai	Franciae
P. Carolus Fressanges.	46	30	29 »	Calcutta	Belgicae
F. Marinus Masseurs, <i>Coad.</i> . .	72	44	29 »	Neo-Friburgi	Romanae
P. Ludovicus Sarrazin	73	56	1 Aug.	S. Leopoldo	Germaniae
P. Aemilius Charrat	77	56	2 »	Massiliae	Lugdunensis
P. Anselmus de Souza	68	34	3 »	Pelotas	Germaniae
P. Alfredus Rockliff	49	20	3 »	St. Louis	Missourianae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Josephus Horning	40	17	4 Aug.	La Crosse	Missourianae
F. Petrus Carraro, <i>Coad.</i>	94	55	4 »	Spalati	Venetae
P. Firminus Lassus	73	55	5 »	Lamalou	Tolosanae
F. Henricus Jouck, <i>Coad.</i>	47	19	5 »	Mariendaal	Neerlandiae
P. Jacobus Scoles	74	50	7 »	Wimbledon	Angliae
P. Raimundus Martinez	64	46	10 »	Portu S. Mariae	Toletanae
P. Antonius Davila	48	19	10 »	Saltillo	Castellanae
F. Carolus Iturry, <i>Coad.</i>	43	19	10 »	Tananarive	Tolosanae
P. Emmanuel Gils	82	63	11 »	Antverpiae	Belgicae
P. Josephus M. Oller	34	18	12 »	Sarriá	Aragoniae
F. Thomas Kennedy, <i>Coad.</i>	62	35	18 »	Washington	Marylandiae
F. Carolus Demay, <i>Coad.</i>	78	55	21 »	Jersey	Franciae
F. Martinus Weinum, <i>Coad.</i>	73	55	21 »	Florennes	Campaniae
P. Gilbertus Kraft	55	34	23 »	Kroischwitz	Germaniae
P. Seraphinus Sacconi	59	45	25 »	Ain-Ebel	Lugdunensis
F. Josephus Connolly, <i>Coad.</i>	61	36	26 »	Africa Merid.	Angliae
P. Hilarius Durand	50	30	28 »	Ghazir	Lugdunensis
P. Henricus Gillet	69	50	31 »	Africa Merid.	Angliae
F. Josephus Escobar, <i>Coad.</i>	66	36	31 »	La Louvesc	Lugdunensis
P. Joannes Habib	62	39	1 Sept.	Minieh	Lugdunensis
F. Antonius Chossegros, <i>Coad.</i>	83	51	1 »	Tananarive	Tolosanae
P. Joannes M. Mousseigne	49	21	4 »	Adeikalaburam	Tolosanae
F. Josephus Marti, <i>Schol.</i>	28	13	4 »	Valentiae	Aragoniae
P. Petrus Al. Bianchini	68	28	9 »	Mediolani	Venetae
P. Narcissus Sagrera	72	52	13 »	Santiago	Aragoniae
F. Jacobus Diago, <i>Coad.</i>	32	11	13 »	Shembaganur	Tolosanae
F. Arnaldus Grand, <i>Coad.</i>	88	58	15 »	Tananarive	Tolosanae
P. Joannes Hoer, <i>Coad.</i>	87	54	15 »	St. Louis	Missourianae
P. Marianus Fernandes	44	25	16 »	Mangalore	Venetae
F. Julius Fernandez, <i>Schol.</i>	24	5	16 »	Burgis	Castellanae
P. Emmanuel Arraiano	57	38	21 »	Carrion	Lusitanae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Josephus Maurin	85	65	24 Sept.	Montpellier	Tolosanae
F. Cajetanus Marino, <i>Coad.</i> . .	81	10	24 »	Aciregali	Siculae
P. Aloisius Cochard	69	49	25 »	Amiens	Campaniae
P. Maximus Giraudy de Grey. .	55	30	28 »	St-Etienne	Lugdunensis
F. Aloisius Guichard, <i>Coad.</i> . .	53	23	23 »	Tanail	Lugdunensis
P. Elias Gautrand	60	43	30 »	Murciae	Toletanae

PP. 190 — Schol. 15 — Coadj. 71 — Universi 276.

CORRIGENDUM: In *Actis Romanis S. J.*, 1910, p. 82, in prima linea lectionum pro prima die propositarum, loco *Part. II*, legatur *Part. III*.

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

Abad, R. P. Mathias: Redit in Provinciam, 152.

Adana: Novae aedes nostrae, 148.

Aedificia:

Instructio: Praescripta Instituti, 108, sqq. — Ordinationes Generalium, 110, sq. — Dispositio aedificiorum, 111, sqq. — Facultas aedificandi, 113, sq. — Cura fabricae, 114, sq. — Delineationum adumbratio, 115, sqq. — Delineationum figuratio et fabrica, 117, sqq.

Parochialia Episcopo subjienda et Patri Nostro, 159.

Al Bachir: Bis in hebdomada publicatur, 148 — Effectus, 158.

Al Machriq: Effectus, 158.

America: Scholarum parochialium successus, 150.

Amstelodamense, Collegium: Schola media, 154.

Angliae, Assistentia: Normae praeliminares de studiis, 152.

Antverpiensis, Convictus: Suppeditur, 151.

Apostolatus Orationis: Epistola Pii X, 20, sqq. — R. P. Josephus Calot novus Moderator Generalis delegatus, 154.

Apostolicae, Indulgentiae: Facultas applicandi, 51.

Archivium Societatis: Quomodo citandum in scriptis, 48, sq.

Armeniae, Missio: Exercitia Nostris tradita, 151.

Australia: Nuntii laeti, 150.

Bacharia: Domus Exercitiorum, 157.

Beaumont: Aula recreationis, 149.

Beckx, R. P. Petrus: Ordinatio de Candidatis, 157.

Beyrouth: Facultas Medicinae, 158.

Biblicum, Institutum: Dispositiones de Examinibus, 13, sqq.

Biennium theologicum in Collegio Orensi:

Normae: Institutio sequenda, Qui admittantur, Studia, Disciplina, 96 — Praefectus studiorum, 96, sq. — Sciendum quid a quoque cupiatur, Successus cujusque referendus, 97 — Materia studiorum, 97, sqq. — Quomodo studendum, 99 — Praelectiones dandae, Consultatio cum peritis, 100 — Progressus faciendus, 100, sq.

Billot, Card. Ludovicus:

Epistola A. R. P. Generalis de ejus promotione, 136, sqq.

Cardinalis fit, 158.

Birgittae, S. Indulgentiae: Facultas applicandi, 51.

- Bombayensis**, Missio: Procurator in Europa, Seminarium puerorum, 158.
- Bona**: Reditus post prima vota, 69, sqq.
- Bonae Mortis**, Congregatio:
Directiones: Finis, 119 — Media: Exercitia singulis proposita, 119, sq. — Exercitia communia, 120, sq. — Admissio, 121 — Exercitia conventuum ordinariorum, 121, sqq.
- Novae* Indulgentiae et Privilegia, 11, sqq.
- Mutationes* in Summario Indulgentiarum, 16.
- Novum* Summarium Indulgentiarum, 17, sqq.
- Boubée**, P. Joseph: Epistola Pii X de *Apostolatu Orationis*, 21, sq.
- Brasilia**: Circumscriptio Missionum Brasiliensium, 143, sqq.
- Brasiliensis**, Missio, Provinciae Germaniae: Procurator in Europa, Seminarium puerorum, 158.
- Budapestinum**: Domus Congregationum Marianarum, 147 — Area pro Collegio, 149.
- Californiae**, Provincia: Consuetudinarium approbatum, 152.
- Calot**, R. P. Josephus: Moderator Generalis delegatur *Apostolatus Orationis*, 154.
- Canadensis**, Provincia: Consuetudinarium approbatur, 152.
- Candidati**: Superrevisio vocationis, 151 — Interrogatorium pro examine, 155 — Elenchus rerum quae requiruntur, 156 — Examinandi de vitio turpi, 157.
- Canisius**, B. Petrus: Collegium Oenipontanum, 22, sqq. — Domus Professa Viennensis, 39, sqq.
- Cape Town**: Hospitium, 149.
- Cardinalatus**: Epistola A. R. P. Generalis de Cardinalatu P. Ludovici Billot, 136, sqq.
- Catechistae**: Educatio eorum laudatur, 148.
- Cattin**, P. Lucianus: *La Croix de la Légion d'Honneur*, 158.
- Catwicense**, Collegium: Emptio areae juxta Hagam Comitum, 147.
- Chishawasha**: Exercitia Spiritualia indigenis tradita, 149.
- Cincinnati**: Nova Academia, 153.
- Civiale**: Philosophi trium Provinciarum, Ordinatio de studiis, 157.
- Communio**: Intra Missam recipienda, 101.
- Communio** prima parvulorum: Laudatur executio Decreti Pontificii, 149.
- Concionatores**: Biennium theologicum, 96.
- Congregatio Generalis VII**: Explicatio Decreti 17, 69, sqq.
- Congressus**: Commendatus ad methodos, etc., considerata, 148.
- Consistorialis**, Congregatio: Epistola Em. Card. Secretarii, 24, sq. — Opus Domini Duchesne, 25, sqq.
- Considerationis** hora: Revocatur in memoriam, 157.
- Consuetudinaria**: Approbata, 152.
- Consuetudinarium**: Norma vivendi, traditio, 54, sq. — Approbatio, 55 — Praesidium Superiorum, 55, sq. — Non immutabile, Approbatio Consuetudinarii Assistentiae Italiae, 56.
- Cor Jesu SS.**: B. Petrus Canisius, 24 — Devotio commendatur, 67, sq.
- Cuba**: Visitatio Provincialis, 148.
- Dalmatia**: Residentiae applicantur Collegio Zagrabiensi, 147.
- D'Ambrosio**, P. Aloisius: Actus theologicus, 154.
- De Vos**, R. P. Stanislaus: Superior Missionis Kwangensis constituitur, 151.

De Francesco, R. P. Antonius M.: Praepositus Provinciae Neapolitanae constituitur, 155.

De Lai, Cardinalis: Devotio Societatis in Sanctam Sedem, 24, sq.

D'Herbigny, P. Michael: Actus publicus theologiae, 150.

Directorium pro laboribus: Missio Kwangensis, 64 — Missio Indiarum Orientalium Provinciae Neerlandicae, 130.

Disciplina religiosa: Domus Professa, 43.

Doctrina Christiana: A Sacerdote docenda, 150.

Domus Professa: Viennensis, 39, sqq. — Indoles, ministeria, 42, sqq. — Matritensis, 102, sqq. — Erectio urgetur, 148, 150.

Driefontéin: Missio laudatur, 148.

Duchesne, Dominus: Historia Ecclesiae Antiquae, 25, sqq.

Epistolae: Intra limites continendae, 60, sqq.

Examina: Institutum Biblicum, 13, sqq.

Exercitia Spiritualia: Alumni per ea dirigendi in statu vitae seligendo, 140 — Meditatio mediae noctis, 148 — Chishawasha, Fratres Coadjutores, 149 — Benedictio Apostolica cuidam laicorum Directori, etc., concessa, 152 — Libro conformanda, 154 — Domus Isleworth, 154, sq. — Bacharia, 157 — Vught, 158.

Feldkirch: Congressus Sodalium et Praesidium Marianorum, 154 — Amplificatio Domus Probationis et Exercitiorum, 155.

Finlay, P. Petrus: Cathedra in Universitate Hiberniae, 156.

Flores: Pagani conversi, 150.

Florissant: Nova Domus Junioratus, 149.

Forojulium: Cf. Cividale.

Fratres Coadjutores:

Decretum Sacrosancta: Non directe Societatem obligat, 72 — Postulatus, 72, sq. — Novitiatus 73 — Revisio vocationis, Ipse Magister Novitiorum curam eorum agat, 74 — Post Novitiatum, 74, sq. — Recollectio ante vota, 75 — Epistola P. Vitelleschi, 75, sq. — Instructio P. Natalis, 76 — Necessitas curae, 76, sq.

Exercitia spiritualia, 149.

Fröhlich, P. Gebhardus: Praepositus Domus Professae Viennensis, 41.

Galiciana, Provincia: Ordinatio studiorum, 152.

Gálvez, R. P. Josephus: Inauguratio Domus Professae Matritensis, 134, sqq.

Garagnani, P. Augustinus: Actus theologicus, 153.

Germaniae, Provincia: Missio Brasiliensis, 143, sq.

Goana, Missio: Continuatio post expulsionem Nostrorum e Lusitania, 147.

Graduale Romanum: Proprium Societatis, 125, sq.

Graeca, lingua: Non omittenda sine venia, 158.

Gratz: Ecclesia et Residentia, 158.

Haga Comititis: Cf. 's Gravenhage.

Hibernia: Titulus periodici novi, 155.

Hispania: Substitutus Assistantis, 107, sq.

Historia Societatis:

Instructio: Fontes indagandi, 81, sqq. — Documenta vulganda, 86, sqq. — Historia enarranda: Exercitatio praevia, 88, sq. — Quae materia, 89 — Introductio, 89, sq. — Materia distinguenda: Principalis, 91, sq. — Secundaria,

- 92, sqq. — Fontium usus, 93, sq. — Modus componendi, 94, sq. — Operis praeeparatio, 95.
- Ignatii, Aqua S.:** Usus Panormi, 155.
- Imerinensis, Missio:** Divisio in duos districtus, 147.
- Indiarum Orientalium, Missio, Provinciae Neerlandicae:**
Epistola ad Socios: Labores suscepti, 126, sq. — Labores suscipiendi, linguae addiscendae, 127, sq. — Dispositio operum, 128, sqq. — Centra laborum, 129 — Collatio consiliorum, 130 — Educatio juventutis, 130, sq. — Scholae, 131 — Expensis providendum, 131, sq. — Spiritus religiosus Nostrorum curandus, 132, sq.
Ordinatio de reditu in Europam valetudinis causa, 133, sq.
 Visitatio Provincialis, 149, sq.
- Indulgentiae:** Congregatio *Bonae Mortis*, 11, sqq. — Mutationes in Summario *Bonae Mortis*, 16 — Novum Summarium Congregationis *Bonae Mortis*, 17, sqq. — Officium S. Stanislai, 29, sqq.
- Innsbruck:**
Epistola Pii X, 22, sqq.
 Philosophi Provinciae Hungariae illuc transferuntur, 148 — Collegium Maximum, 153 — Collegii Canisiani inauguratio, 155.
- Inter reliquas:** Decretum 16 Jan., 1911, 77, sqq.
- Interrogatorium:** Candidati, 155.
- Isleworth:** Domus Exercitiorum, 154, sq.
- Italiae, Assistentia:** Consuetudinarii approbatio, 53, sqq.
 Disciplina et perfectio religiosa, Socii exeuntium, 57, sqq. — Epistolarum commercium, 60, sqq.
- Japonia:** Status Domus Tokyensis, 156, sq.
- Jashpur:** Persecutio aperta, 153.
- Joye, R. P. Josephus:** Praepositus Provinciae Germaniae constituitur, 152.
- Kapornacensis, parochia:** Administratio admittitur, 151.
- Khandala:** Nova Statio, 153.
- Kleiser, P. Alphonsus:** Addicitur registris Curiae parandis, 155.
- Kwangensis, Missio:**
Epistola ad socios: Status bonus, 62, sq. — Methodus evangelizandi nigritas, 63, sqq. — Valetudinis cura, 65, sq. — Reditus e Missione, 66, sq. — Rerum temporalium administratio, negotiatio Clero prohibita, 67 — Devotio erga SS. Cor Jesu, 67, sq.
Reditus in Europam, 68, sq.
- Labacum:** Ecclesia construenda, 149.
- Lainziensis, Residentia:** Novitiatus fit, 153.
- Lecce:** Facultas conferendi gradus theologicos, 151.
- Libri:** Formula approbationis, 52, sq.
- Librum:** Opera a Nostris navata infectis peste, 155.
- Liège:** Convictus supprimitur, 151.
- Lingua:** Duplex addiscenda in Provincia bilingui, 150.
- Litterae:** Tempora et modus scribendi, 158.
- Lovaniensis, Universitas:** Successus Nostrorum in Examinibus, 153, sq.
- Lusitana, Provincia:** Missio Brasi-liensis, 143, sq. — Missiones post expulsionem, 147.
- Madagascar:**
Divisio Missionis Imerinensis, 147.
 Modus colendi Stationes, 149.
- Magistrorum, Consultationes:** Quat-

- tuor simul Provinciarum commendantur, 157.
- Mariana**, Congregatio: Vocationes ad Societatem ope earum fovendae, 140 — Domus Budapestini, 147 — Congressus Feldkirchii, 154 — Aggregationes anno 1911, 160 — Aggregationes 1584-1912, 161.
- Massimo**, P. Maximilianus: Suffragia benefactorum, 151.
- Matritensis**, Domus Professa: *Decretum* erectionis, 102, sq. *Praepositus* constituitur, 103, sq. *Epistola ad Socios*, 104: Cur Societas Domos Professas cupiat, Paupertas, Disciplina religiosa, 105, sq. — Ministeria spiritualia, 106 — Exemplum sit S. Franciscus Borgia, 106, sq. *Inauguratio*, 134, sqq.
- Mercurianus**, R. P. Everardus: Ideae exempla aedificiorum, 110, sq.
- Meuleman**, RR. DD. Britius: Romam venit, 152.
- Mexicana**, Provincia: Officium S. Stanislai, 29.
- Militare**, servitium: *Decretum Inter reliquas*: Societatem obligat, 77 — ante vota solemnia, 77, sq. — Vota simplicia, 78 — Cura militum, Voluntarii annus, 78, sq. — Tempus votorum ultimorum, Ratio a Superioribus reddenda ante haec vota, 79. — Consensus Consiliariorum, Dubia ut proponenda, 80.
- Ministeria**: Domus Professa, 45, sqq.
- Missae**: Ratio exigenda, 81.
- Missio**: Reditus e Missione Kwangensi, 66, sq., 68, sq. — Quomodo dirigenda, 126, sqq. — Reditus in Europam, 133, sq. — Voluntarii soli mittendi, Percursio Stationum, 149 — A Provincia sustentanda, 150.
- Missiones**: Propriae Domus Professae, 47.
- Missouriana**, Provincia: Consuetudinarium approbatur, 152.
- Modica**: Residentia stabilitur, 150.
- Moentilan**: Centrum conversionis Mahometanorum, 150 — Erigitur Collegium inchoatum, 152.
- Mount St. Mary's**: Novae constructiones, 150.
- Moynihan**, R. P. Michael: Praepositus Provinciae Neo-Aurelianensis constituitur, 151.
- Mussomeli**: Nova Residentia cum parvo Seminario Missionum, 148.
- Nadia**: Nova Statio, 153.
- Namurcum**: Junioratus transferendus, Convictus supprimitur, 151.
- Natalis**, P. Hieronymus: Instructio de Fratribus Coadjutoribus, 76.
- Neerlandica**, Provincia: Missio Indiarum Orientalium, 126, sqq. — Reditus in Europam, 133, sq.
- Neapolitana**, Provincia: Philosophi Forojulium mittuntur, 157.
- Neo-Aurelianensis**, Provincia: Consuetudinarium approbatur, 152.
- New-York**: Fundus *Lilienthal* pro novo Collegio Maximo, 150 — Exercitia Spiritualia laicorum, Benedictio Summi Pontificis pro translatione Collegii Maximi, 152.
- Nosocomia**: Nostri non facile mittendi, 151, sq.
- Novitiatus**: Fratres Coadjutores, 73, sq.
- Novitii**: Officium S. Stanislai, 29, sqq.
- Oenipons**: Cf. Innsbruck.
- Officii**, Congregatio S.: *Indulgentiae* pro Congregatione *Bonae Mortis*, 11, sqq. *Mutationes* in Summario Indulgentiarum Congregationis *Bonae Mortis*, 16.

- Novum Summarium Indulgentiarum Bonae Mortis*, 17, sqq.
- Indulgentiae* pro Officio S. Stanislai, 29, sqq.
- Oxoniensis**, Universitas: Successus Nostrorum in examinibus, 147.
- Panormum**: Peste infecti a Nostris curati, 155.
- Parecy Novo**: Amplificatio Convictus, 155.
- Pauperes**: Particulari cura eis succurrendum in Domo Professa, 46.
- Paupertas**: Domus Professa, 43, sqq.
- Philadelphiense**, Collegium: Nova Residentia, 147.
- Pignatelli**, Ven. Josephus M.: Facultas Missae in cubiculo, 149.
- Pius X**: Examina in Instituto Biblico, 14, sq. — Responsio ad litteras A. R. P. Generalis, 16, sq. — *Novum Summarium Indulgentiarum Bonae Mortis*, 17, sqq. — Epistola ad Moderatorem delegatum *Apostolatus Orationis*, 20, sqq. — Epistola ad Collegium Oenipontanum, 22, sqq. — Eleemosyna pro aedibus Adanensibus, 148.
- Postulatus**: Fratres Coadjutores, 72, sq.
- Prima Probatio**: Superrevisio examinis Candidatorum, 151.
- Procurator in Europa**: Missio Bombayensis et Brasiliensis, 158.
- Procuratores**: Formandi, 151.
- Quintana**, P. Fidelis: Novus Substitutus Hispanus, 154.
- Rahata**: Nova Statio, 153.
- Reditus bonorum**: Nostri post prima vota, 69, sqq.
- Religiosis**, S. Congregatio de: Opus Domini Duchesne, 25, sqq.
- Romana**, Provincia: Missio Brasiliensis, 143, sq.
- Sacrosancta**: Decretum 16 Jan., 1911, 72, sqq.
- St. Louis**: Schola Jurisprudentiae, 152.
- Salmaticense**, Seminarium: Nostri discedunt, 153.
- Salmaticensis**, Residentia: Contractus de usu perpetuo, 159.
- S. Andreae**, Domus: Residentia dependens a Domo Lainziensi, 156 — Translatio Novitiatus Lainzium, 153.
- S. Mariae ad Montem**, Collegium: Cf. Mount St. Mary's.
- Santa Clara**: Novum aedificium, 158.
- Scholasticus**: Reditus bonorum, 69, sqq.
- Scriptores**: Biennium theologicum, 96.
- Seminaria**: Opus Domini Duchesne, 25, sqq.
- 'S Gravenhage**: Area pro futuro Collegio Catwicensi, 147.
- Sicula**, Provincia: Philosophi Forojulium mittuntur, 157.
- Societas Jesu**: Devotio in Sanctam Sedem, 24, sq.
- Socius exeuntium**: Regula observanda, 57, sqq.
- Stanislaus**, S.: Indulgentiae pro Officio, 29, sqq.
- Steelton**: Residentia et Templum, 150.
- Studia**: Provincia Galiciana, Assistentia Angliae, 152.
- Tabularium Societatis**: Quomodo citandum in scriptis, 48, sq.
- Taurinensis**, Provincia: Philosophi Forojulium mittuntur, 157.
- Tertiani**: Meditationes mediae noctis, 148.
- Theologi**: Non occupandi in rebus alienis, 154.
- Theologiae** Biennium: Cfr. Biennium.

Tokyensis, Residentia: Instructio a variis data, 154 — Status Domus, 156.

Tolosana, Provincia: Dubium de redditibus annuis bonorum post vota, 69, sqq.

Tridentum: Nova Residentia, 155.

Trinidad: Majus aedificium, 149.

Truncinium: Junioratus transferendus, 151.

Tsutsihashi, P. Paulus: Pervenit ad Residentiam Tokyensem, 154.

Valetudinaria: In nostris Domibus, 152.

Valetudo: Curanda in Missione Kwangensi, 65, sq. — Reditus e Missione Kwangensi, 66, sq., 68, sq. — E Missione Indiarum Orientalium Provinciae Neerlandicae, 133, sq.

Viennensis, Domus Professa:

Decretum erectionis, 39, sqq.

Praepositi nominatio, 41.

Epistola ad Socios, 41, sqq.

Inauguratio narratur, 49, sq.

Visitationes suorum: Quando a Nostris fieri licet, 156.

Vitelleschi, P. Mutius: Epistola de Fratribus Coadjutoribus, 75, sq.

Vocationes:

Excitandae et fovendae, 138, sqq. — Inspiratores Deus et homo sunt, 139 — Media quibus promo-

ventur: Exercitia spiritualia in fine curriculi, Tempore vacationum pietas fovenda, Congregatio Mariana, 140 — Religiosa Nostorum vita, 140, sq. — Nominandus qui eas curet, 141 — Collegia nostra, 142.

Expiscatio non omittenda, 156.

Vught: Domus Exercitiorum, 158.

Washington: Novum aedificium, 150.

Wernz, A. R. P. Franciscus Xav.: Litterae gratulatoriae ad Pium X, 16, sq. — Iter in Germaniam arripit, 152 — Redit Romam, discedit Tusculum, 153 — Romam Tusculo revertitur, 155.

Wimmer, R. P. Joannes B.: Inauguratio Domus Professae Viennensis, 49, sq.

Woodstock: Fundus *Lilienthal*, 150 — Pius X benedicit translationi, 152.

Zagrabiense, Collegium: Applicatio Residentiarum Dalmatiae, 147.

Zambesiana, Missio: Patres Divini Verbi succedunt Nostris in Missione Provinciae Lusitanae, 147, 153.

Zameza, R. P. Isidorus: Substitutus Assistantis Hispaniae, 107, sq., 157.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu**, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
- Epitome Instituti Societatis Jesu**, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus**, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CARREZ, **Atlas geographicus Societatis Jesu**, Parisiis, 1900, in-fol.
- Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda**, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60 × 47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. Regis, S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.).
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Martin inclusive** (cm. 30 × 24, 28 omnes).
- CORDARA, **Historia Societatis Jesu**, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- RIBADENEIRA, **De ratione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
- De Societatis Jesu Paupertate: Quaestiones variae**, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt**, Florent., 1884, in-8.
- GAGLIARDI, **De plena cognitione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1844, 187 pp., in-18.
- NATALIS, **Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii**, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- Selectae Indiarum Epistolae**, Florentiae, 1887, 205 pp., in-8.
- RODRIGUEZ, **De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem**, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI, **De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae**, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- PONGELLI, **De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales**, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- DIRCKINCK, **Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu**, Romae, 1839, in-32.
- DIRCKINCK, **Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam**, in-32.
- MANAREUS, **De Rebus Societatis Jesu Commentarius**, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- FINE, **Juris Regularis quo regitur Societas Jesu**, Prati, 1909, 1159 pp., in-8.
- BARTOLI, **Degli Uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù**, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
- SANGUINETI, **La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa**, Romae, 1882, 280-CLXX pp., in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis**, Romae, 1911, 342 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1906-1910)**, Romae, 1910, 190 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1910)**, Romae, 1911, 130 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1911)**, Romae, 1912, 179 pp.

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

ANNO 1912

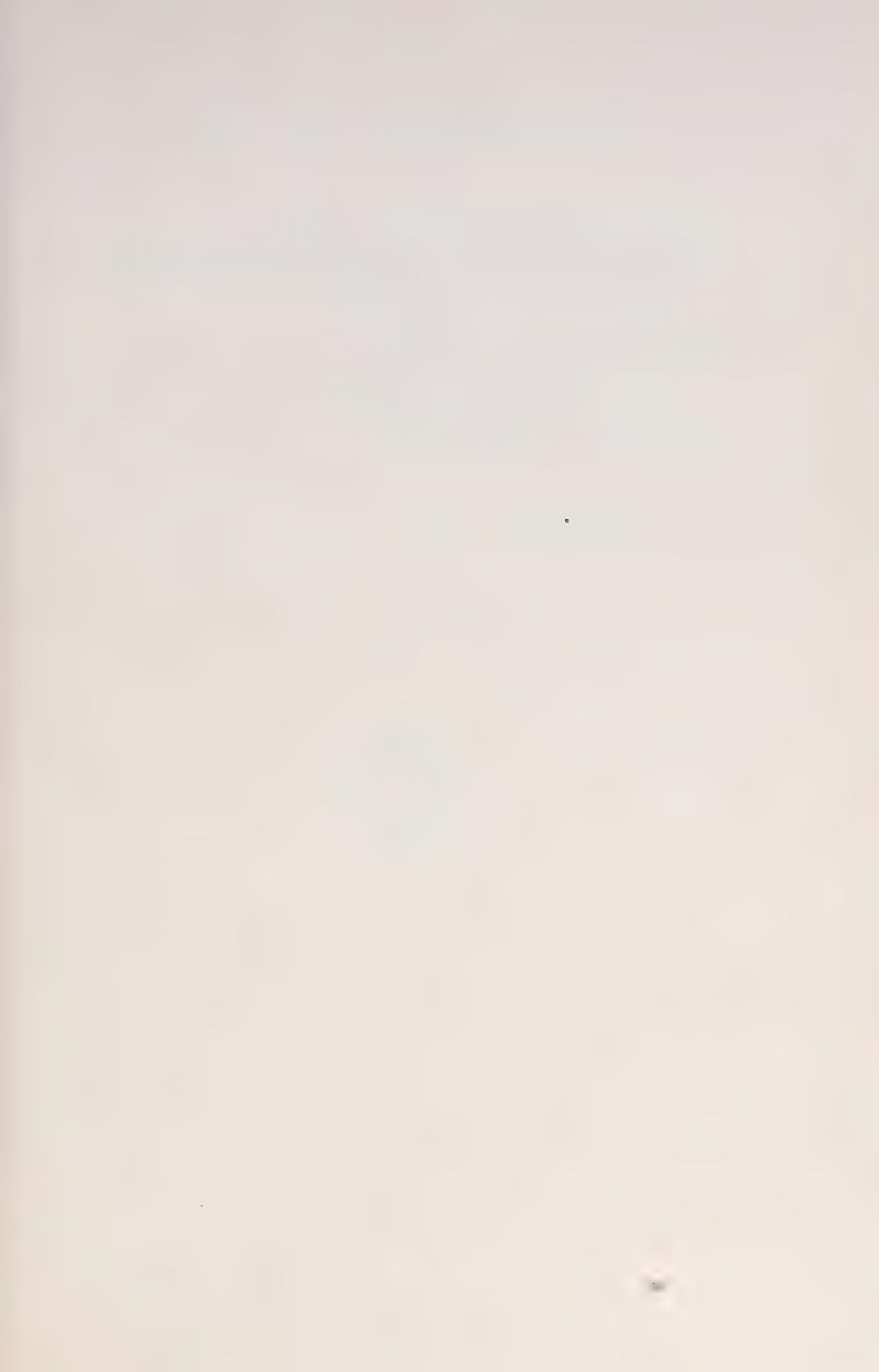
AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1913

ACTA ROMANA

SOCIETATIS JESU

ANNO 1912

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1913

INDEX CHRONOLOGICUS

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis

	PAG.
1. — 22 <i>Januarii</i> , 1912. — Laudantur studia in Pontificio Seminario Comillensi.	9
2. — 27 <i>Februarii</i> , 1912. — Conceduntur Indulgentiae Parvo Seminario Missionum Monsmellensi	10
3. — 18 <i>Martii</i> , 1912. — Gratiae A. R. P. Generali aguntur pro cura quam pollicitus est Hispanis in Rempublicam Argentinam emigrantibus.	11
4. — 19 <i>Martii</i> , 1912. — Summus Pontifex respondet litteris gratulatoriis A. R. P. Generalis	12
5. — 15 <i>Maji</i> , 1912. — Laudantur argumenta de re litteraria, astronomica ac theologica in Seminario Comillensi	13
6. — 15 <i>Maji</i> , 1912. — Commendatur A. R. P. Generali revisio lectionum historicarum Societati propriarum in Breviario Romano	14
7. — 2 <i>Junii</i> , 1912. — Praescribitur formula Diplomatis ab Instituto Biblico post triennium studentibus tradendi	15
8. — 10 <i>Junii</i> , 1912. — Declaratur sensus Diplomatis Instituti Biblici	16
9. — 28 <i>Junii</i> , 1912. — Modificantur limites Missionis Zambesianae.	16
10. — 29 <i>Junii</i> , 1912. — Prohibentur libri D. Holzhey et P. Lagrange.	18
11. — 4 <i>Novembris</i> , 1912. — Titulus <i>Pontificiae Universitatis Gregoriana</i> conceditur Collegio Romano	20
12. — 5 <i>Novembris</i> , 1912. — Conceditur ut alumni Collegii Germanici et Hungarici possint cursus Sacrae Scripturae et Juris Canonici post studia Theologica persequi	21
13. — 14 <i>Novembris</i> , 1912. — Conceditur Indulgentia Congregationibus Marianis pro pia praxi Coelestium Patronorum Mensilium	22

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis

14. — 12 <i>Januarii</i> , 1912. — Declaratur usus Societatis quoad litteras operariorum extra domos nostras	27
15. — 23 <i>Januarii</i> , 1912. — Nuntiatur mors R. P. Mathiae Abad, Assistentis Hispaniae	30

16. — 2 Februarii, 1912. — De recitando Breviario in Societate juxta novas leges	31
17. — 17 Februarii, 1912. — R. P. Isidorus Zameza, Assistens Hispaniae constituitur	34
18. — 28 Februarii, 1912. — Commendatur fundatio in Hispania As- sociationis S. Raphaelis pro emigrantibus Hispanis . . .	34
19. — 19 Martii, 1912. — Ordinatur correctio Necrologii generalis So- cietatis	37
20. — 25 Martii, 1912. — Distribuuntur exemplaria <i>Epistolarum Sele- ctarum Praepositorum Generalium</i>	40
21. — 19 Maji, 1912. — Ordinantur labores Scriptorum libelli periodi- ci <i>Monumenta Historica Societatis Jesu</i>	41
22. — 14 Junii, 1912. — Conceditur Collegio Germanico et Hungarico cursus superior Juris Canonici post Theologiam peractam. . .	42
23. — 2 Augusti, 1912. — Exponuntur conditiones admissionis et exa- minum alumnorum Instituti Biblici	43
24. — 24 Novembris, 1912. — Urgetur ut Tertius Probationis Annus post confecta studia ne differatur	48
25. — 2 Decembris, 1912. — Nuntiatur mors R. P. Rudolphi Meyer, Assistentis Angliae	50
26. — 3 Decembris, 1912. — Nuntiatur mors R. P. Mauritii Meschler, Assistentis Germaniae	51
27. — 6 Decembris, 1912. — Designatur unus ex singulis Assistentiis ad parandum schema novi Calendarii Societatis universae. . .	52
28. — 8 Decembris, 1912. — Indicitur proxima Congregatio Procura- torum	54
29. — 8 Decembris, 1912. — De epistolis ex officio scribendis ad A. R. P. Generalem	59
30. — 31 Decembris, 1912. — Catalogus Sociorum et Officiorum Cu- riae Societatis Jesu ineunte anno 1913	62
CHRONICON SOCIETATIS JESU anno 1911	65
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU a die 1 Octobris, 1911, ad diem 30 Septembris, 1912	83

PARS PRIOR
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

22 Januarii, 1912.

Laudantur studia in Pontificio Seminario Comillensi. — E S. C. Studiorum.

REVERENDISSIMI PATRES :

Perlecta relatione qua certiozem reddere hanc Sacram Congregationem studiis regundis diligenter curastis de iis quae per alterum triennium peracta fuere in isto Pontificio Seminario Comillensi, facere non possumus quin vobis vehementer gratulemur, praesertim cum ipsi in eadem methodo eademque studiorum ratione perstitistis.

Quare Nos, omnibus sedulo perspectis, iterum easdem vobis laudes tribuimus, quas primum Litteris V Id. Mart. anni 1908 praebere censuimus.

Quantam autem existimationem sibi comparaverit idem Seminarium luculenter eruitur ex magna alumnorum frequentia; quandoquidem horum numerus adeo brevi annorum spatio crevit, ut in praesens fere quadringenti sint. Summopere et Nos laetamur quod tot juvenes in istud Seminarium sponte confluant ad puriores solidioresque hauriendas doctrinas, quae a viris eximiae prudentiae ac sedulitatis traduntur, qui unam indesinenter spectant Dei gloriam et Ecclesiae utilitatem. Unde sane fit ut in praeclarioribus Catholicis Archigymnasiis merito istud Seminarium adscribi possit, imo debeat.

Agite igitur singulari vestra in erudiendis adolescentibus felicitate, quam vobis in dies magis magisque ad societatis bonum et

Christianae Reipublicae incrementum fortunet Deus et optamus et precamur. Valete.

Datum Romae e Secretaria Sacrae Congregationis Studiorum die 22 Mensis Januarii, 1912.

F. Card. CASSETTA, *Praefectus*.

ASCENSUS DANDINI, *a Secretis*.

Rectori et Sodalibus
Pontificii Seminarii Comillensis.

2.

27 Februarii, 1912.

Conceduntur Indulgentiae Parvo Seminario Missionum Monsmellensi. — E C. S. Officii.

BEATISSIMO PADRE,

Il P. Gaetano Romano, della Compagnia di Gesù, Provinciale di Sicilia, avendo aperto in Mussomeli, cittadina della diocesi di Caltanissetta in Sicilia, un piccolo Seminario di Missioni, il cui fine è di coltivare buone vocazioni Sacerdotali e preparare ottimi operai della vigna del Signore, e volendo promuovere il bene maggiore dell'opera e procurarle prosperevole avvenire, prostrato umilmente ai piedi di Vostra Santità, domanda la grazia che tutti i maestri, benefattori, alunni di detto Piccolo Seminario di Missioni, e i parenti degli alunni medesimi in 1° e 2° grado possano lucrare:

I. l'indulgenza plenaria, applicabile anche ai defunti, se confessati e comunicati visiteranno una chiesa od oratorio pubblico ed ivi pregheranno secondo l'intenzione del Sommo Pontefice: 1.° nel giorno della loro iscrizione nei registri dell'opera; 2.° nelle feste di Natale, Pentecoste; Immacolata Concezione, Natività, Annunciazione, Purificazione ed Assunzione di Maria Santissima; dei SS. Apostoli Pietro e Paolo, e di S. Francesco Saverio;

II. l'indulgenza plenaria in punto di morte, se, come sopra disposti, o almeno contriti, invocheranno il Santissimo Nome di Gesù col cuore, non potendo con la bocca, e accetteranno la morte pazientemente dalla mano di Dio in isconto dei peccati.

Che della grazia, ecc.

Die 27 Februarii, 1912.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius Papa X, per facultates Domino Cardinali Secretario Sancti Officii impertitas, beni-

gne annuit pro gratia juxta preces, ad septennium. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

De mandato Domini Cardinalis Secretarii,

ALOISIUS GIAMBENE,
Substitutus pro Indulgentiis.

3.

18 Martii, 1912.

Gratiae A. R. P. Generali aguntur pro cura quam pollicitus est Hispanis in Rempublicam Argentinam emigrantibus. — E. S. C. de Religiosis.

Cum A. R. P. Noster, litteris die 28 Februarii datis, Eminentissimo Cardinali Vives, Praefecto Sacrae Congregationis de Religiosis, promississet Nostros laboraturos in protegendis Hispanis emigrantibus juxta desideria Sanctae Sedi manifestata a Reverendissimo Internuntio Apostolico in Republica Argentina, ab Eminentissimo Principe accepit Paternitas sua sequens benevolum responsum, quod utique nos arctius ad laborandum devincit.

Segreteria
della
Sacra Congregazione
dei Religiosi.

Roma, 18 Marzo, 1912.

REVERENDISSIMO PADRE:

Mi reco a doverosa premura porgere con la presente alla Paternità Vostra Reverendissima sentiti ringraziamenti per l'interesse che, secondo Ella assicura, i Reverendi Padri della Compagnia di Gesù prenderanno a favore degli emigranti spagnoli nella Repubblica Argentina.

Il ben noto zelo dei membri di codesta venerabile Compagnia mi dà pieno affidamento, che l'azione da essi esercitata, sarà veramente salutare e proficua.

Con ogni ossequio, passo a raffermarmi,
Della Paternità Vostra Reverendissima

Devotissimo
Fr. G. C. Card. VIVES, *Praef.*

Al Revmo P. Preposito Generale
della Compagnia di Gesù

E Sacra Congregatione de Religiosis.

Romae, 18 Martii, 1912.

REVERENDISSIME PATER:

Officii mei esse duxi his litteris Paternitatis Vestrae Reverendissimae intimas gratias agere propter sollicitudinem quam, ut ipsa asserit, Reverendi Patres Societatis Jesu sibi assumunt pro Hispanis emigrantibus in Argentinensem Rempublicam.

Notus Sodalium istius venerabilis Societatis zelus omnino certum me reddit labores ab illis in hunc finem exantlatos utiles ac salutares futuros esse.

Cum omni obsequii significatione, me testor,

Paternitatis Vestrae Reverendissimae
Devotissimum,

Fr. J. C. Card. VIVES, *Praefectum*.

4.

19 Martii, 1912.

Summus Pontifex respondet litteris gratulatoriis A. R. P. Generalis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Quum instante festo Sancti Joseph faustissima quaeque per epistolam Summo Pontifici Pio Papae X meo et totius Societatis nomine ominatus essem; et litteras paterna ipsius Pontificis manu et calamo conscriptas accepissem, quibus singulare omnium Societatis laborum testimonium continetur; eas cum omnibus Nostreis quamprimum communicandas censui, ut singuli solatium invenirent et stimulum ad constantius tenaciusque pro Ecclesia Dei Domini Nostri decertandum.

Autographi igitur exemplar cum Latina interpretatione ad R.^m V.^m cum hisce litteris mittitur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, 25 Martii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

Al diletto figlio Francesco Saverio Wernz, Preposito Generale, e a tutti gli altri egualmente dilette Membri della Veneranda Compagnia di Gesù, coi più vivi ringraziamenti per gli augurii nel mio onomastico, e molto più pel caritatevole apostolato, che esercitano in tutto il mondo nel ministero e nel magistero per la con-

versione degli infedeli e per mantenere nei cristiani di tutte le classi e condizioni viva la fede e intemerato il costume, implorando sopra tutti dal Signore anche quaggiù il premio che meritano, in segno di gratitudine e di particolare benevolenza impartisco di cuore l'Apostolica Benedizione.

Dal Vaticano, li 19 Marzo, 1912.

PIUS PP. X.

Dilecto filio Francisco Xaverio Wernz, Praeposito Generali, caeterisque pariter dilectis Membris Venerandae Societatis Jesu, gratias intime agens pro gratulationibus die festo praenominis mei factis, multoque magis pro apostolatu, charitate pleno, quem ipsi ubique terrarum qua sacris ministeriis operam dando qua docendo ad infideles convertendos et fidem vivam morisque incorruptos in omnium ordinum omnisque fortunae christianis conservandos obeunt, omnibus adprecatus a Domino meritum praemium etiam in terris, Apostolicam Benedictionem grati animi et singularis benevolentiae causa amanter impertio.

Ex aedibus Vaticanis, die 19 Martii, 1912.

PIUS PAPA X.

5.

26 Martii, 1912.

Laudantur argumenta de re litteraria, astronomica ac theologica in Seminario Comillensi. — E S. C. Consistoriali.

Romae, 26 Martii, 1912.

REVERENDISSIME DOMINE:

Accepi descriptionem argumentorum de re litteraria, astronomica ac theologica, de quibus proximis elapsis mensibus Pontificii istius Archigymnasii alumni specimen dederunt; atque exinde cognovi quanta cum sollicitudine Moderatores ac Doctores exercitationes promoveant ut alumnorum animos ad humaniores, et quod magis interest, sacras disciplinas excolendas excitent.

Quamobrem gratulationes meas tibi libenter communico, confidens fore ut adolescentes ita instituti, idonei Ecclesiae ministri ad mysteria dispergenda et vindicanda evadant.

Interim me profiteor tui studiosissimum,

C. Card. DE LAI, Ep. Sabinen.,
Secretarium.

Revmo Domino

Dom. Rectori Seminarii Comillensis
Comillas.

6.

15 Maji, 1912.

Commendatur A. R. P. Generali revisio lectionum historicarum Societati propriarum in Breviario Romano. — E S. Rituum C.

REVERENDISSIME PATER:

Quum Sanctissimo Domino Nostro Pio Papae X magnae curae sit ut Breviarii Romani reformatio ad unguem perficiatur, operae pretium erit, etiam lectiones historicas cuique Regulari Familiae proprias ad trutinam revocare. Quamobrem gratissimum Summo Pontifici fecerit Paternitas Tua, si pro virili curabit ut viri periti a Te eligantur qui, conlatis consiliis, historicas lectiones, quas supra dixi, diligenter examinent easque cum vetustis codicibus, si praesto sint, aut cum probata traditione conferant. Quod si repserint eas historias contra fidem codicum et solidae traditionis in aliam formam a nativa degenerasse, omni ope adlaborent ut vera narratio restituatur.

Omnia vero maturius expendenda sunt, ne quid desit ex ea diligentia quae collocanda est in reperiendis codicibus, in eorum variis lectionibus conferendis et in vera traditione observanda. Nec profecto opus est festinatione: putamus enim spatium ad minus triginta annorum necessarium ut Breviarii reformatio feliciter absolvatur.

Interea cum opus perfectum fuerit, Paternitas Tua ut illud ad hanc Sacrorum Rituum Congregationem mittatur, pro sua pietate sataget: ita tamen ut, si quid in lectionibus historicis additum vel demptum vel mutatum fuerit, rationes quae ad id impulerunt, brevi sed lucida oratione afferantur.

Dum haec, de speciali mandato Summi Pontificis, Tibi significo, diuturnam ex animo felicitatem adprecor.

Romae, die 15 Maji, 1912.

Addictissimus,

Fr. S. Card. MARTINELLI,
Praefectus.

PETRUS LA FONTAINE, Episc. Charystien.,
Secretarius.

Rm̃o Patri Francisco Xaverio Wernz,
Praeposito Generali Societatis Jesu

7.

2 Junii, 1912.

Praescribitur formula Diplomatis ab Instituto Biblico post triennium studentibus tradendi. — E Secret. Status.

Segreteria di Stato
di Sua Santità.

Dal Vaticano, 4 Giugno, 1912.

REVERENDISSIMO P. FONCK:

Mi pregio di trasmetterle, qui acclusa, la lettera autografa colla quale il Santo Padre si degna di accordare al Pontificio Istituto Biblico la facoltà per conferire il Diploma d'insegnamento delle discipline bibliche.

Con sensi di sincera stima passo a raffermarmi

Di Vostra Paternità

Affezionatissimo nel Signore,
R. Card. MERRY DEL VAL.

Revño P. Leopoldo Fonck,
Preside del Pontificio Istituto Biblico,
Roma.

DILECTO FILIO SACERDOTI LEOPOLDO FONCK

PRAESIDI PONTIFICII INSTITUTI BIBLICI

PIUS PAPA X.

Dilecte Fili, Sålutem et Apostolicam Benedictionem.

Ad Pontificium Institutum Biblicum, operi feliciter inchoato fastigium quodammodo imponentes, cogitationes iterum curasque convertimus. Cum enim sit in exitu primum triennium quo studiorum ibidem curriculum absolvitur, neque desint qui, periclitata superioribus annis laudabiliter doctrina, se pares sentiant ultimo eique maximo subeundo experimento, tempus jam postulat ut diploma, cujus impertiendi fecimus Instituto facultatem per litteras *Jucunda sane die XII Martii, MCMXI*, qua sit perscribendum formula decernamus. Eam igitur hisce verbis conceptam volumus:

Cum Reverendus Dominus condicionibus omnibus a legibus Pontificii Instituti Biblici requisitis satisfecerit et legitimis Doctorum suffragiis in triplici doctrinae experimento probatus fuerit, ei facultatum ab Apostolica Sede Nobis concessarum, ipsum Lectorem seu Professore Sacrae Scripturae declaramus et pronuntiamus eidemque authenticum documentum hisce concedimus testimoniis litteris, sigillo Instituti ac Praesidis subscriptione munitis.

Visa quidem haec est formula Academiae proposito congruere

eique opinionem conciliare majorem, cum eorum qui facto periculo statuta retulerint suffragia, non doctrinam tantum commendet, sed jus quoque iisdem tribuat ad rei biblicae magisterium, suffragantibus Ordinariis, gerendum. Inde autem hoc etiam sequetur comodi, ut qui diplomate aucti sint, docendo, scribendo sibi viam muniant ad academicos gradus, quos conferendi uni Pontificiae Commissioni Biblicae jus potestatemque reservamus.

Auspex divinorum munerum Nostraeque testis benevolentiae Apostolica sit Benedictio, quam tibi, Dilecte Fili, caeterisque Instituti Doctoribus peramanter in Domino impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum die II Iunii, MCMXII, Pontificatus Nostri anno nono.

PIUS PAPA X.

8.

10 Junii, 1912.

Declaratur sensus diplomatis Instituti Biblici. — E Rescripto Pii X.

Verba epistolae *Ad Pontificium Institutum Biblicum* datae die 2 Junii, 1912, quibus de alumni Instituti edicitur *ut qui diplomate aucti sint, docendo, scribendo sibi viam muniant ad academicos gradus, quos conferendi uni Pontificiae Commissioni Biblicae jus potestatemque reservamus*, non eum sensum habent quasi dictis alumni diplomate auctis, praeter ultimum experimentum quod doctoratus vocant, pro laurea Sacrae Scripturae obtinenda etiam primum examen licentiatu subeundum sit; sed ita intellegenda sunt ut qui in Instituto in triplici doctrinae experimento probati atque diplomate aucti fuerint, ad hanc lauream Sacrae Scripturae obtinendam coram Pontificia Commissione Biblica ultimum solum periculum facere teneantur.

Romae, in Aedibus Vaticanis, die X Junii, MCMXII.

PIUS PAPA X.

9.

28 Junii, 1912.

Modificantur limites Missionis Zambesiana. — E S. C. de Propaganda Fide.

Roma, 2 Luglio, 1912.

Oggetto

Modificazione dei confini esistenti
tra lo Zambese e il Nyassa.

Il sottoscritto Segretario della Sacra Congregazione di Propaganda si reca a doverosa premura di trasmettere qui unito alla Paternità Vostra Re-

verendissima il Decreto con cui la medesima Congregazione, annuendo alla sua domanda del 26 aprile ultimo scorso, modifica i confini esistenti tra la Prefettura Apostolica dello Zambese e il Vicariato Apostolico di Nyassa.

Nel pregarla di mandare copia del documento a quel Prefetto Apostolico, perchè ne conservi memoria nell'archivio della Missione, lo scrivente profitta del presente incontro per confermarsi con i sensi del più devoto ossequio,

Di Vostra Paternità Reverendissima,

Umilissimo Devotissimo Servo,

C. LAURENTI,
Segretario.

Revmo P. Francesco S. Wernz,
Preposito Generale della Compagnia di Gesù.

DECRETUM

Quo melius orientales limites Praefecturae Apostolicae de Zambese definirentur et contermini Vicariatus Niassae territorium opportunius determinaretur, Eminentissimi Patres Sacri hujus Consilii Christiano Nomini Propagando, in plenariis comitiis die XXIV vertentis mensis habitis, praedictos Praefecturae limites innovandos ac proferendos esse censuerunt, sequentia ad orientem confinia statuantes: territorium Lusitanum Mozambicae usque ad XV latitudinis meridionalis gradum, deinde Luangwa, Lukasashi et Mlembo flumina usque ad angulum meridio-orientalem Congi Belgici.

Quam sententiam ab infrascripto Sacrae hujus Congregationis Secretario Sanctissimo Domino Nostro Pio divina providentia Papae X in Audientia ejusdem diei relata, Sanctitas Sua in omnibus adprobare ratamque habere dignata est, atque praesens ea de re Decretum confici mandavit.

Datum Romae, ex Aedibus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide die 28 Junii, anni 1912.

Fr. H. M. Card. GOTTI,
Praefectus.

C. LAURENTI,
Secretarius.

10.

29 Junii, 1912.

Prohibentur libri D. Holzhey et P. Lagrange. — E S. C. Consistoriali.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

Tusculi, 10 Augusti, 1912.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XII.

Post meum e Germania in Urbem reditum duo documenta inveni, primum Sacrae Congregationis de Religiosis, alterum, Consistorialis, quae cum R.^a V.^a communico, ut ea vicissim R.^a V.^a ad omnia domicilia suae Provinciae quam primum mittat cunctis Nostris cognoscenda ideoque etiam in triclino super mensam legenda. Sacrae Congregationi de Religiosis jam responsum est, Societatem decreto Eminentissimorum Patrum et voluntati Summi Pontificis parituram omnino esse.

Utriusque documenti exemplar mitto, sed primi duplex erit, id est Italicum, quo sermone exaratum illud fuit, et Latinum ex privata interpretatione.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

Segreteria

della

Sacra Congregazione

dei Religiosi.

Roma, 15 Luglio, 1912.

REVERENDISSIMO PADRE:

Mi affretto rimettere alla Paternità Vostra Reverendissima copia del Decreto della Sacra Congregazione Concistoriale, in data del 29 Giugno, 1912, emanato per ordine di Sua Santità, perchè la Paternità Vostra ne curi l'esatta osservanza, specialmente nelle scuole ed Istituti tenuti dai suoi Religiosi.

Con sensi di ben distinta stima, mi confermo,

Della Paternità Vostra Reverendissima,

Devotissimo Servo,

F. CHERUBINI,

*Sotto-segretario.*Al Rev^{mo}

P. Preposito Generale
della Compagnia di Gesù.

E Sacra Congregatione de Religiosis.

Romae, 15 Julii, 1912.

REVERENDISSIME PATER:

Nil cunctor in mittenda ad Reverendissimam Paternitatem Tuam exemplar Decreti Sacrae Congregationis Consistorialis, die 29 Junii, 1912, dati, et jussu Sanctitatis Suae promulgati, ut Paternitas Tua curet ut omnino observetur, praesertim in scholis et Institutis quae ab eius Religiosis reguntur.

Cum singulari existimationis significatione, me testor

Paternitatis Tuae Reverendissimae

Devotissimum servum,

F. CHERUBINI,

Pro-secretarium.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

DECRETUM

Cum semper et ubique cavendum sit ne quis Scripturas Sanctas contra eum sensum interpretetur quem tenuit ac tenet sancta Mater Ecclesia (*S. Trid. Syn. Sessio IV*); id maxime necessarium est in Seminariis inter alumnos qui in spem Ecclesiae adollescunt. Hos enim prae caeteris oportet sanis doctrinis imbui, quae venerandae Patrum traditioni sint conformes et a legitima Ecclesiae auctoritate probatae; arceri autem a novitatibus; quas in dies audax quisque molitur, quaeque quaestiones praestant magis quam aedificationem Dei, quae est in fide (*I Tim., IV*); si vero insolitae legitimeque damnatae, in destructionem sunt et non in aedificationem.

Jam vero evulgatum nuper est Paderbornae opus quod inscribitur *Kurzgefasstes Lehrbuch der speziellen Einleitung in das Alte Testament* auctore D. Carolo doctore Holzhey, in quo juxta neotericas rationalismi et hypercriticae theorias de libris Veteris Testamenti fere omnibus, ac potissimum de Pentateucho, de libris Paralipomenon, Tobiae, Judith, Esther, Jonae, Isaiae, et Danielis, sententiae audacissimae propugnantur, quae antiquissimae Ecclesiae traditioni, venerabili SS. Patrum doctrinae et recentibus Pontificiae Commissionis Biblicae responsis adversantur et authentiam atque historicum valorem sacrorum librorum nedum in dubium revocant, sed paene subvertunt.

Hunc itaque librum Sacra haec Congregatio de mandato Sanctissimi Domini Nostri Papae prohibet omnino quominus in Seminaria introducatur, ne ad consultationem quidem.

Cum vero alia habeantur similis spiritus commentaria in Scripturas Sanctas tum Veteris tum Novi Testamenti, ceu scripta plura P. Lagrange, et recentissimum opus cui titulus: *Die Heilige Schrift des Neuen Testaments*, editum Berolini anno 1912, auctore *Dr. Fritz Tillmann*, haec quoque expungenda omnino esse ab institutione clericorum Sanctissimus Dominus mandat et praescribit, salvo ampliore de iis iudicio ab illa auctoritate ferendo ad quam de jure pertinet.

Datum Romae, ex aedibus Sacrae Congregationis Consistorialis, die 29 Junii, 1912.

G. CARD. DE LAI, Episcopus Sabinen.,
Secretarius.

11.

4 Novembris, 1912.

Titulus Pontificiae Universitatis Gregorianae conceditur Collegio Romano. — Ex Rescripto Pii X.

EX CALENDARIO PONTIFICIAE UNIVERSITATIS GREGORIANAE ANNI 1912.

Facultates tum Theologica tum Philosophica Universitatis Gregoriana, quae sedem habebant in aedibus Collegii Romani, ab his exturbatae anno 1873 se receperunt in aedes Borromaeas, in quibus perstiterunt sub disciplina Patrum Societatis Jesu. Qua occasione Summus Pontifex Pius IX benigne annuit petitioni R. P. Valeriani Cardella, olim Rectoris Collegii Romani, ut deinceps in actis authenticis subscriberetur *Rector Pontificiae Universitatis Gregoriana*; quod patet ex infrascriptis litteris.

Valeriano Cardella della Compagnia di Gesù, già Rettore del Collegio Romano, prostrato ai piedi di Vostra Santità, ringraziandola dell'onore fatto alla *Università Gregoriana* nella sua Enciclica, supplica la stessa Santità Vostra a voler benignamente concedere che, continuandosi le scuole fuori del Collegio, il Rettore, nei diplomi pei gradi accademici, invece di sottoscrivere *Rector Collegii Romani*, sia autorizzato a sottoscrivere *Rector Pontificiae Universitatis Gregoriana*.

Die 4 Decembris, 1873.

Pro gratia.

PIUS PAPA IX.

12.

5 Novembris, 1912.

Conceditur ut alumni Collegii Germanici et Hungarici possint cursus Sacrae Scripturae et juris Canonici post studia theologica persequi. — Ex Rescripto Pii X.

BEATISSIME PATER :

Infrascriptus Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter gratiam petit ut aliquibus selectis alumni Collegii Germanici et Hungarici liceat, non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, quae eos post studia theologica in patriam redire jubent, studiis philosophicis et theologicis cum bono successu absolutis, sive in Collegio Germanico et Hungarico sive in alio Instituto ecclesiastico Urbis remanere: ad cursus superiores Sacrae Scripturae in Pontificio Instituto Biblico vel cursus superiores Juris Canonici in Pontificia Universitate Gregoriana frequentandos et in hoc quidem lauream, in illa vero diploma Instituti vel lauream acquirendam, quo etiam alii alumni adhuc magis ad ordinarios cursus harum scientiarum tempore Theologiae serio perficiendos incitabuntur.

Ratio hujus petitionis est necessitas solidae formationis in his disciplinis, tot hodie erroribus perniciosissimis expositis, et summa utilitas, quam pro communi bono Ecclesiae in iis regionibus unde alumni praedicti Collegii veniunt sperare licet, si aliqui eorum ex Urbe in patriam redeant non solum solida doctrina philosophica et theologica imbuti sed etiam in studiis biblicis vere eminentes et Juris Canonici ejusque praesertim principiorum profundiori scientia instructi.

Quam necessitatem summamque utilitatem peculiaris omnino formationis alumnorum Collegii Germanici et Hungarici in his scientiis Summi Pontifices inde a pia memoriae Gregorio XIII agnoverunt ac proinde eam gravissimis verbis, ut Clemens VIII, 1592, et Benedictus XIII, 1724, commendarunt, et praeceperunt ut hae scientiae ab optimis Professoribus in Collegio Germanico et Hungarico traderentur, concessa etiam Rectori ejusdem Collegii facultate lauream Juris Canonici conferendi.

Cum vero ex praescriptis Sanctae Sedis nunc jam non liceat studia superiora Sacrae Scripturae et Juris Canonici simul cum studiis theologicis absolvere et insuper Sanctitas Vestra sapientis-

simis decretis et praeclaris foundationibus nova ad has scientias, secundum sana Sanctae Romanae Ecclesiae principia peculiari modo excolendas, incitamenta et adjumenta prae buerit, infrascriptus Praepositus Generalis Societatis Jesu Sanctitati Vestrae has supplices preces adhibere ausus est, ut alumni quoque Collegii Germanici et Hungarici ex illis novis rerum dispositionibus fructum percipere possent ad studia haec inter se promovenda, prouti id ipsis a gloriosis Praedecessoribus Sanctitatis Vestrae tantopere commendatum et rebus a Sanctitate Vestra eximie gestis sancitum fuit.

Et Deus.

Romae, die 1 Novembris, 1912.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

Dilectorum filiorum precibus perlibenter annuimus, eisdemque Apostolicam Benedictionem amantissime in Domino impertimus.

Die 5 Novembris, 1912.

PIUS PAPA X.

13.

14 Novembris, 1912.

*Conceditur Indulgentia Congregationibus Marianis pro pia praxi
Coelestium Patronorum Mensilium. — E C. S. Officii.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Communico cum R.^a V.^a Apostolicum Rescriptum, quo Sodalibus Congregationum Beatae Mariae Virginis benigne conceditur ut semel in mense Plenariam Indulgentiam lucrari valeant, si in honorem Coelestis Patroni, qui singulis mensibus sibi sorte obvenit, ea praestiterint quae sequentibus Sanctae Sedis litteris, ad originalis fidem exactis, praescribuntur:

BEATISSIME PATER:

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae humiliter provolutus, exponit quae sequuntur:

Ad magis magisque fovendam pietatem Sodalium Congregationum Beatae Mariae Virginis mos jam plura saecula obtinet singulis mensibus sorte ducendi nomen alicujus Coelestis Patroni, cui unusquisque Sodalium per totum mensem peculiarem cultum praestare

conatur, et in cujus honorem ad Sacram Synaxim accedere studeat. Quare humilis orator enixe supplicat Sanctitati Vestrae ut Ipsa, per benignum Sacrae Congregationis Sancti Officii Rescriptum clementer in perpetuum concedere dignetur Plenariam Indulgentiam, defunctis quoque applicabilem, ab unoquoque ex Sodalibus lucrandam ea die, ejus arbitrio eligenda in singulis mensibus, qua, confessus, Sanctissimam Communionem receperit in honorem Coelestis Patroni, qui, ut supra, illi sorte obvenit, atque juxta Summi Pontificis intentiones pias ad Deum preces fuderit.

Et Deus, etc.

Die 14 Novembris, 1912.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius Divina Providentia Papa X, in Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertita, benigne annuit pro gratia in omnibus juxta preces, dummodo tamen praefati Sodales singulis mensis diebus in honorem Coelestis Patroni, ut supra, ter Orationem Dominicam cum Angelica Salutatione et *Gloria Patri*, etc., corde saltem contrito ac devote recitaverint. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

M. CARD. RAMPOLLA

† D. ARCHIEP. SELEUCIEN.,
Adessor Sancti Officii.

Curet igitur R.^a V.^a, ut in sua Provincia novum hoc Pontificiae benignitatis testimonium apud Nostros, maxime vero apud Congregationum Marianarum Directores, sive Nostros sive externos, publici juris fiat, quo magis in dies promoveatur vera Sodalium Beatae Mariae Virginis pietas et salutaris erga Coelestem cujusque mensis Patronum devotio.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 26 Novembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}
Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

14.

12 Januarii, 1912.

Declaratur usus Societatis quoad litteras operariorum extra domos nostras.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

Quum post epistolam meam die 12 Martii, 1911, ad Provinciales Italiae datam (cf. *Acta Romana S. J.*, 1911, pp. 60, sqq.) plures Patres rogaverint ut litteras in ea citatas publicarem, id libenter facio in sequentibus paginis.

Romae, die 12 Januarii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Ut aliqua ratione provideremus ne qui versantur in missionibus, cum eorum litterae a Superioribus non inspiciantur, parum aliquando considerate aliquid scribant, quod aedificationi et Societati noceat, re diligenter in Domino considerata cum Patribus Assistentibus, Provinciales omnes, quod per has litteras facimus, admonendos putavimus, ut declarent iis qui ad missiones destinantur, teneri ipsos quoque regula 39 Summarii, atque a Superiore a quo mittuntur debere modum cognoscere quo eam servare possint. Qui habita ratione personarum ac distantiae locorum, vel jubebit litteras ad aliquem locum Societatis mitti, aut aliud praescribet, aut

concedet, prout ad majorem Dei laudem expedire censebit; sed in universum qui mittuntur admoneantur, praecipue sibi commendata esse oportere, quae in Ordinationibus de scribendi ratione praeci-
piuntur, ac nominatim Monito 4 generali et Paragrapho 25 in *Formula scribendi*; illud praeterea caventes, ut si quando sive locorum sive hominum apud quos agent, ingenia et mores describendi fuerint, neque contemptum neque adulationem significant.

Quod reliquum est, omnium precibus et Sanctis Sacrificiis me commendo.

Romae, die 7 Septembris, 1619.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

MUTIUS VITELLESCHI,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

AD R. P. ERNESTUM THILL

PRAEPOSITUM PROVINCIAE GERMANIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Proposito mihi dubio utrum regula 39 Summarii de non mittendis vel accipiendis litteris absque Superioris licentia etiam extra domum obligaret, cum in ea solum sermo esse videatur *de iis qui domi sunt*, re prius cum Patribus Assistentibus discussa, haec respondenda esse censeo:

1. Interpretatio regulae de non mittendis vel accipiendis litteris sine facultate Superioris, qua asseritur regulam hanc eos solum qui domi sunt obligare, non est fundata. Etenim verba *qui domi sunt*, ut ex contextu patet, sunt explicativa, non restrictiva.

2. Patet vero eos qui extra domum versantur litteras scribere posse, quatenus merito praesumunt se a suo Superiore ad hoc facultatem esse impetraturos. Meminerint vero, imprimis extra domum, eorum quae Institutum de litteris ad feminas scribendis praescribit, scilicet nonnisi raro ad eas scribendum esse, in necessitate, aut quando spes est magni fructus spiritualis.

3. Contra regulam ageret qui expectaret tempus quo extra domum versaretur ad litteras scribendas vel accipiendas, de quibus scit Superiorem tale commercium litterarum non admissurum

fuisse: talis enim agendi ratio esset aperte in fraudem legis. Animadvertendum etiam est tunc incurri posse casum reservatum, qui in Instituto his verbis definitur: *Acceptio seu missio litterarum absque licentia expressa, quae continet rationem peccati gravis.*

4. Si qui simul, verbi gratia, in missione extra domum ad labores mittantur, etiam quoad litteras ab eo dependeant qui Superior designatus fuerit, ita ut sine ipsius licentia litteras nec scribant nec accipiant; qui antiquus usus Societatis si in oblivionem ivisset, fortiter denuo urgendus est.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 22 Decembris, 1907.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

AD R. P. LUDOVICUM POULLIER

PRAEPOSITUM PROVINCIAE CAMPANIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

R.^a V.^a exponit, multiplicatis jam in Sinis publicorum tabellariorum stationibus, ubi mittendae aut distribuendae epistolae excipiuntur, sat gravem Missionariis fieri eam quae hucusque in istis regionibus viguit regulae 39 Summarii applicationem; aliunde vero seria nec unius generis incommoda timeri posse, si tam gravis regula sinatur evadere vana. Quare mediam viam ex plerorumque Patrum sententia proponit: ut, scilicet, ab iis Missionariis qui non habitant cum suo Ministro, litterae acceptae legi, quin isti prius ostendantur, non vero mittendae scribi valeant. Hanc rationem agendi sapientem existimo et regulae spiritui conformem, consequenterque probō. Neque in contrarium objicienda praxis nostrarum regionum pro iis qui, cum extra domos Societatis alicui ministerio vacant, epistolas suas propria manu claudunt et directe mittunt. Nec enim hi semper foris commorantur, et ideo non perpetuo eximuntur ab illa subjectione, sicuti de facto eximerentur Missionarii Sinarum si idem facere permetterentur. Neque ex iis rebus quas illi scribunt ea detrimenta, generatim loquendo, timenda viden-

tur quae sequi possent ex narrationibus e Sinis in Europam inconsiderate insciisve Superioribus missis. Caeteroquin etiam in nostris regionibus nostri operarii extra domum versantes a laudata regula 39 servanda simpliciter immunes neque unquam fuerunt neque nunc sunt, ut R.^a V.^a facile intelliget ex epistola P. Vitelleschi data ad omnes Provinciales 7 Sept., 1619, et ex altera a me ad Patres Provinciales Germaniae et Galiciae missa 22 Dec., 1907.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 15 Novembris, 1910.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto..

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

15.

2 Februarii, 1912.

Nuntiatur mors R. P. Mathiae Abad, Assistantis Hispaniae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

R. P. Mathias Abad, Assistens Hispaniae, hoc ipso die festo Desponsationis Beatae Mariae Virginis piam mortem obiit in Collegio Bilbaensi Provinciae suae Castellanae, aetatis anno 68, Societatis 48.

In Hispaniam abhinc septem menses reversus, ut in patrio coelo graviter afflictam valetudinem commodius quietiusque curaret, medicorum iudicio valde exiguum recuperandae sanitatis spem fecit. Quare alius in Assistantis Hispaniae locum fuit substituendus; ipse vero ingravescente in dies infesto hepatis morbo, quo conflictabatur, demum consumptus est.

Quantum polleret auctoritate, prudentia, probitate, consilio, verae doctrinae ac regularis disciplinae studio, abunde testantur graviora Societatis munia ei saepenumero demandata.

Collegio Maximo Onniensi complures annos praefuit; Castellanam Provinciam sexennio rexit; bis Provinciae suae Procurator ad Procuratorum Congregationem convenit; bis etiam Congregationi Generali interfuit, Provinciae quidem suae Praepositus vigesimae

quartae, Elector vero vigesimae quintae, cujus suffragiis Assistens Hispaniae creatus est.

Quod igitur, jam pridem more receptum, Congregatio IX, Decreto 21, firmatum voluit, id R.^a V.^a in sua Provincia indicendum curet, nimirum, ut singuli Sacerdotes pro ejus anima Sacrum unum faciant; ii vero qui Sacerdotes non sunt, coronam unam cum una Communionem offerant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 23 Januarii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

16.

2 Februarii, 1912.

De recitando Breviario in Societate juxta novas leges.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Psalterii noviter dispositi et novarum rubricarum codex cum nuper in lucem prodiit, multorum desiderium acuit Breviarii quam citius recitandi juxta novam formam, et celebrandi Missam cum Breviario sic ordinato conformem.

Cui desiderio ut obsecundaret, non unus Praepositus Provincialis jam ad suorum sodalium usum addendam calendario paginam edi jussit, qua juvante ii qui velint facilius et securius inde ab hoc anno licentia uti valeant in penultima paragrapho Constitutionis *Divino afflatu* et in secunda temporariarum praescriptionum eidem Constitutioni adnexarum largito. Providae huic dispositioni quemadmodum plaudo, ita eorum quoque aliorum consilium laudo qui, simili labore a perito viro nondum pro sua Provincia confecto, paululum adhuc expectare decreverunt antequam sociis hac de re quidquam significarent. Aequae enim justum fuit Superiores Societatis ex una quidem parte subditos juvare ut ii concessa a Summo Pontifice pri-

vilegio commode uti possint; ex altera vero eam praecipitem agendi rationem vitare qua, plena singulorum sociorum libertate statim proclamata nec opportunis adminiculis simul subministratis, istius libertatis usus sequeretur fere necessario minus ordinatus, non sine probabili tam ipsius divini cultus quam pacis animorum et disciplinae religiosae necnon rectae administrationis detrimento.

Quo autem aliquorum haesitationibus occurram, non abs re fore existimavi, si duo monerem :

1. Expedit per hunc annum adhiberi pristinum juxta antiquas regulas editum calendarium, nec novum aliud ad omnes omnino rubricas recentes accommodatum Nostris proponi. Nam vel ipsi harum rerum periti interrogati responderunt id satius sibi videri. Si enim non quidem incerta aliqua quibusdam videri possunt, tamen timetur ne multa dubia Sacrae Rituum Congregationi interea proponantur, quae novas declarationes lacessitura sint.

2. Modus autem utendi vigenti calendario simul et facultate a Summo Pontifice facta hic erit, ut quis : *a*, se dicto calendario in iis omnibus conformet, quae substantiam calendarii constituunt et faciunt ut sit hoc hujus Provinciae vel Ecclesiae, non vero aliud alterius (in iis nempe quae ordinem festorum, officiorum, et applicationem regularum occurrentiae spectant); *b*, ex novis porro rubricis ea omnia sumat quae sunt compossibilia cum hac calendarii substantia. Ita tum ex rei natura, tum ex sententia peritorum in consilium adhibitorum.

Quidquid de reliquo in unaquaque Provincia ordinatum fuerit, vix opus est animadvertere, quae sunt de praecepto jam ab anno 1912, nimirum circa Commemorationem omnium Fidelium Defunctorum, ea esse ad unumquodque Directorium addenda et ubique ab omnibus Nostris observanda. Praeterea ratio et caritas postulant ut in singulis Provinciis ii e nostris Scholasticis, qui sunt hoc anno ad subdiaconatum promovendi, ad Breviarum secundum novas (non secundum antiquas) rubricas statim a sua ordinatione recitandum instruantur.

Tandem pro anno futuro ille qui Calendarii redigendi munus in Provincia habet, novum juxta recentes rubricas omni diligentia tempestive absolvat. Ipsum porro juvabit haec certe scire :

1. Officia votiva, Apostolico indulto Societati concessa, erunt, hoc anno transacto, abolita, juxta Tit. VIII, n. 1 novarum rubricarum.

2. Officia Passionis Domini Nostri Jesu Christi feriis III aut VI a Septuagesima ad Dominicam Palmarum sunt conservanda, ut antea. Dubium omne, si quod concipi potuerit, e medio sublatum est responso dato alicui e Nostris qui peritum quemdam e Sacra Rituum Congregatione private interrogavit.

3. Circa vero ea de quibus in n. III, c, praescriptionum temporalium, festa particularia Beatae Mariae Virginis, ritus duplicis majoris, Dominicis diebus assignata, opto et enixe commendo ut de illis ipsa die Dominica fiat commemoratio tum in Officio tum in Missa. Quam ordinationem utrum servare immutatam usque ad annuntiatam plenam Breviarii reformationem oportebit, an contra conveniet forsitan posterius petere ut in aliam diem haec festa transferantur, praemature quidem nunc statueretur. Satiisque existimo exspectare si quando forte de hisce festis pro omnibus illis locis in quibus agantur, generalis translatio aut alia ordinatio intervenerit. Nihil tamen impedit quominus interea sua suaeque Provinciae desideria, si quae sint, R.^a V.^a mihi suo commodo ad informationem nota faciat.

Haec sunt quae cum R.^a V.^a de Constitutione *Divino afflatu* communicare, auditis Patribus Assistantibus, judicavi. Restat ut Subdiaconi, Diaconi et Sacerdotes nostri omnes ex Psalterio sic noviter disposito novum accipiant stimulum, quo et ipsorum *pietas foveatur* et in ipsorum animis *studia excitentur omnium virtutum*. Haec enim duplex vis, monente ipso Summo Pontifice, mirabiliter inest Psalmis. Quibus igitur unusquisque nostrum quotidie utatur ad *Deum laudandum ac reverendum eique serviendum* majori in dies devotione et gustu ac fructu.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Purificationis Beatae Mariae Virginis, 2 Februarii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

17.

17 Februarii, 1912.

R. P. Isidorus Zameza Assistens Hispaniae constituitur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

Quum in Assistente Hispaniae extra Congregationem Generalem constituendo servata jam fuerint omnia, quae in Constitutionibus et Decretis hac de re praescribuntur, reliquum est ut R.^{ae} V.^{ae} per hasce litteras significem R. P. Isidorum Zameza loco demortui P. Mathiae Abad fuisse veri nominis ac juris Assistantem Hispaniae constitutum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo B. Joannis de Britto M., 17 Februarii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

18.

28 Februarii, 1912.

Commendatur fundatio in Hispania Associationis S. Raphaelis pro emigrantibus Hispanicis.

AD OMNES PROVINCIALES HISPANIAE

REVERENDE IN XTO. PATER :

A Sacra Congregatione de Religiosis transmissae ad me fuere litterae Reverendissimi Internuntii Apostolici in Republica Argentinensi, in quibus optare se dicit ut nostri Patres curam gerent de Hispanis emigrantibus in illam regionem. Hi sunt in dies numerosiores (102,109 Hispani illuc appulerunt anno 1910), ac in maximis periculis versantur amittendi fidem et bonos mores, quos generatim ex Hispania portant. Cum autem mihi pergratum sit tale opus caritatis, et auxilium ferre cupiam non solum Hispanis in Rempublicam Argentinensem, sed etiam in alias Americae regiones emigrantibus, responsum dedi Eminentissimo Cardinali Praefecto dictae Sacrae Congregationis quod hic R.^{ae} V.^{ae} transcribo :

Gratum mihi est cum Eminentia Vestra Reverendissima communicare ea quae nos in obsequium Hispanorum emigrantium praestare possumus ac exoptamus, ut piis desideriis Reverendissimi Internuntii Apostolici in Republica Argentinensi satisfiat. Collatis enim consiliis cum Patribus Hispanis rei peritis, praesertim vero cum Reverendo Patre Provinciali Aragoniae, cui Missio nostra Argentinensis subest et qui antea eidem Missioni tanquam Superior praefuit, visum est in Domino medium aptum et efficax in Hispania associationem catholicam instituere similem illi quae nomine St. Raphaelsverein pro emigrantibus protegendis jamdiu in Germania et aliis regionibus existit; secus enim accidet ut res in incertum ruant et nova fiant experimenta in praxi nondum probata. Sic quidem Hispanis in Americam emigrantibus dari posse auxilium existimamus in omnibus his, non paucis, quae Reverendissimus Internuntius proponit, remotis tamen illis quae a nostra Societate pro suo Instituto suscipi non possunt. Nam praedicta associatio, quin ullo modo emigrationem foveat, his qui patriam relinquere omnino decreverunt opem fert in rebus religiosis et oeconomicis, tam in portubus ubi navim conscendunt quam in illis ad quos accedunt.

Jam vero Nostri Patres associationem hanc beneficam verbo et scripto in suis vel alienis foliis periodicis explicabunt ac promovebunt donec rite fundata sit. Semel autem fundata associatione, nostri Patres curam spiritualem emigrantium poterunt suscipere in his portubus in quibus domus aliqua Societatis existat; in aliis vero laudata associatio curabit ut ab aliis sacerdotibus regularibus vel saecularibus eadem cura pastoralis rite suscipiatur. In administratione ipsius associationis, praesertim quoad partem materiale, Nostri nullam partem assument. Hoc autem praestari oportet a Clericis saecularibus vel a viris laicis, sicut in aliis Europae ac Americae regionibus cum felici exitu fit. In Germania, Praeses honorarius associationis est Eminentissimus Cardinalis Kopp et in Statibus Unitis Americae Eminentissimus Cardinalis Farley; praesides vero effectivi sunt optimi et zelantes viri laici. Unde Patres nostri Hispani hoc opus caritatis ac zeli promoturi rogant ac sperant Reverendissimos Episcopos ac Parochos tam Hispaniae quam Americae opem laturos ut illa Associatio S. Raphaelis pro emigrantibus feliciter instituat ac conservetur.

Restat ut Sacram Purpuram deosculatus me profitear Eminentiae Vestrae Reverendissimae Devotissimum Servum.

Haec autem ideo cum R.^a V.^a communico primo, ut praedictae associationis institutionem in sua Provincia promoveri efficaciter curet; deinde, ut stabilita associatione hac Catholica, in singulis portubus emigrationis in quibus Domus suae Provinciae habeatur, Patrem aliquem vere aptum designet qui ex officio curam spiritua-lem emigrantium gerat, relicta cura de rebus temporalibus alicui viro laico fide digno. Interim, dum fundatio associationis promovetur ac perficitur, oportet ut unus ex Nostris actionem omnium dirigat. Id fortasse praestari possit a Reverendo Patre Garcia Ocaña, Provinciae Castellanae, qui simul cum Patre Praeposito Toletanae non pauca paraverat ad hanc ipsam associationem in favorem emigrantium instituendam. Caeterum, non difficile apparet octo vel decem viros activos, clericos vel laicos, ad fundationem quaerere, qui quasi caput associationis constituent ipsamque dirigant, adjunctis aliis sociis qui precibus ac parva aliqua quantitate annuali pecuniae ad fines illius cooperentur. In singulis portubus discessus vel accessus constituitur sumptibus associationis vir aliquis magnae fiduciae, qui emigrantes in via ferrea expectet, ad Ecclesias ducat, documenta necessaria praeparet, etc.

Promoveatur fundatio associationis in ephemeride *Sal Terrae* pro sacerdotibus, et in *Razon y Fe* pro omnibus Hispanis. Insuper, imprimis quaerant inter Archiepiscopos, ad instar Cardinalis Kopp, aliquem protectorem honorarium; benevolos reddant huic operi Episcopos, parochos, laicos; praesertim vero egregios quosdam laicos, verbi gratia antiquos Congreganistas, adigant ut officia Praesidum effectivorum associationis S. Raphaelis in se suscipiant. Illud unum diligenter cavendum ne ita foveatur ac fundetur praedictum opus ut promoveatur emigratio; quin potius ab illa deterreantur fideles, opportune propositis periculis animae ac corporis quae in regionibus ultramarinis invenient.

Denique talem vos associationem fundaturos spero, quae, ut *St. Raphaelsverein*, a Romano Pontifice commendari ac Indulgentiis muniri mereatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 28 Februarii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

19.

19 Martii, 1912.

Ordinatur correctio Necrologii generalis Societatis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Accepit jam aut proxime accipiet R.^a V.^a a P. Vivier, Provinciae Franciae, epistolam, qua is ipsam certiore facit typis a se anno 1914 exeunte mandatum iri Necrologium generale primi saeculi a renata Societate, simulque rogat ut aliquem suae Provinciae socium designare velit, qui emendationes suggerat faciendas tum in priori Necrologio generali ante edito (1814-94) tum in particulis ultimi vicennii necrologiis annuo catalogo insertis.

Quod opus ut quam perfectissimum et exactissimum evadat magnopere optandum est. Id enim, praeter debitum rerum nostrarum historicarum studium, postulat ipsius centesimi anniversarii instauratae Societatis pro dignitate celebrandi ratio: cujus nimirum celebrationis pars eaque satis pretiosa erit generalis iste catalogus et commemoratio omnium veteranorum e militante ad Societatem triumphantem, uti sperare licet, sin minus vero, ad purgantem per integrum illud primum saeculum migratorum.

Quare R.^{am} V.^{am} libenter exhortor ut ad P. Vivier praedicto modo juvandum pro parte Provinciae propriae virum eligat sedulum et peridoneum, qui quamprimum poterit se ad desideratam revisionem accingat eamque tempore perficiat. Gratum porro mihi faciet, si non solum P. Vivier, ut par est, sed et mihi in una e proximis suis litteris nomen designati Patris significabit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo S. Joseph, 19 Martii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

Canterbury, Hales Place, die 25 Martii, 1912.

REVERENDE IN XTO. PATER PROVINCIALIS :

P. XTI.

Anno 1914 exeunte, probante A. R. P. Nostro Generalis, typis mandabitur Necrologium generale primi saeculi a renata Societate (7 Augusti, 1814 — 7 Augusti, 1914).

Quum postea non sit ille liber denuo edendus, optandum est valde ut sit quam accuratissime confectus.

Ideo visum est Patres Provinciales rogare ut in sua quisque Provincia velit sedulum virum designare qui, sive addendo quae desunt, sive delendo quae mendose scripta sunt, etc., *emendet* tum ea quae ante 7 diem Augusti, 1894, sunt vulgata ¹, tum series defunctorum quae a 7 Augusti, 1894, ad 7 Augusti, 1914, in catalogis annuis fuerint inscriptae.

Duae igitur sunt partes distinctae: ante scilicet et post 7 Augusti, 1894.

Ut labor in priori parte (1814-94) allevetur, libenter et gratis mittam, sicubi non haberetur, Necrologii 1814-94, jam pluribus in locis emendati, exemplar, dummodo quis postulaverit; quod exemplar non erit mihi remittendum ².

Pro defunctis post 7 Augusti, 1894, emendationes versabuntur circa ea quae quotannis in catalogo Provinciae eduntur, ut supra jam dictum est.

Hic autem modus emendationes notandi commodior videtur:

In columnas sex dividatur folium, ut videre est in Necrologio edito. In 1, notetur numerus ordinis (pro defunctis ante 1894); in 2, nomen; in 3, ortus (tempus et locus); in 4, ingressus (tempus) et Provincia (in qua quis obiit); in 5, gradus (tempus et qualitas); in 6, obitus (tempus et locus).

¹ In volumine cui titulus: *Nomina Patrum ac Fratrum qui, Societatem Jesu ingressi, in ea supremum diem obierunt, 7 die Augusti, 1814—7 Augusti, 1894.*

² Ne mirentur Patres qui postulaverint, si non *statim* accipiant volumen; nam antequam mittatur, mihi, pro singulis Provinciis, inscribendae sunt emendationes non paucae quas jam accepi.

Sub iis titulis nihil aliud scribatur nisi ipsa sola emendatio. Affero duo exempla:

1. sub n. 3062 Necrologii editi legitur: *P. Nizard, ortus 4 Februarii, 1790, Arras (Pas-de-Calais)*. Revera ortus est die 3 Februarii, in pago Beaufort (Pas-de-Calais). Nihil aliud est notandum quam: 3062 (in 1 columna); 3 Februarii, Beaufort (in 3).

2. Alterum exemplum: sub n. 732 ejusdem Necrologii, in 3 columna deest locus nativitatis: reperi postea *Springfield (Kentucky)*. Nihil aliud notetur nisi: 732 (in 1 col.); *Springfield (Kentucky)* (in 3).

Remittantur mihi, quaeso, emendationes ante Septembrem, 1913, saltem pro defunctis ante Pascha anni 1912. Pro defunctis vero a Paschate 1912 ad 7 Augusti, 1914, suaderem Patribus, ad praecavendum multiplex et taediosum epistolarum commercium, ut catalogum completum instituant, id est non tantum inscribant nomina omnium illo temporis lapsu vita functorum in Provincia, sed pro singulis defunctis tempus et locum ortus, ingressum, gradum, tempus et locum obitus; alioquin lacunis et mendis plurimis scatebit liber noster. Mittatur mihi ille duorum ultimorum annorum catalogus statim post 7 Augusti, 1914.

TRIA NOTANDA. - Rogantur Patres quibus labor incumbet, curare velint:

1. Ut nonnisi certa inscribant, et quidem nitide; si quae tantummodo haberentur dubia, apponatur signum (?).

2. Ut sedulo perquirant nomina defunctorum in catalogis omissa; multa reperi ante 1894, nec omnia restitui.

3. Ne scribantur nomina: *a.* egressorum qui denuo *in hora mortis* in Societatem sunt recepti; *b.* adolescentium qui, in domo paterna aegrotantes, *morti proximi* in Societatem sunt admissi, antequam in domum novitiatus se contulerint. - Si quae nomina utriusque illius classis reperiantur in Necrologio 1814-94, deleantur, vel delenda mihi significantur. Servanda tamen aut inscribenda sunt nomina egressorum qui, *durante vita*, denuo admissi, degerunt postea in domibus Societatis.

Commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et orationibus,

Reverentiae Vestrae

Infimus in Xto. Servus,
ALEXANDER VIVIER, S. J.

20.

25 Martii, 1912.

Distribuuntur exemplaria Epistolarum Selectarum Praepositorum Generalium.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Postquam *Epistolae Selectae Praepositorum Generalium* sufficienti numero directe ad singulas domos Societatis missae sunt, expedire existimo, ut ex novae editionis exemplaribus quae remanent, proportionatus quidam numerus immediate ad singulos Provinciales transmittatur. Inde enim fiet ut satisfaciam non paucorum desiderio et unusquisque Provincialis pro suo prudenti arbitrio possit meliori modo distribuere ista exemplaria intra Provinciam et Missiones, et supplere lacunas, si quae sunt, in singulis domibus, atque imprimis curare ut in bibliotheca communi domorum, praesertim Tertiae Probationis, complura exemplaria hujusmodi *Epistolarum Selectarum* omnibus Patribus praesto sint. Nequaquam enim putandum est illas *Epistolas Selectas* sese habere ad instar monitorum secretorum quae solis Superioribus sint pervia. Imo teste experientia et ex optimorum virorum effatis subditi religiosi multum juvantur in prompta et alacri obedientia, quae ratione et fide illuminatur, si bene ob oculos habent leges, regulas, monitiones ipsis Superioribus datas. Nam inde facile intelligent Superiores in quamplurimis casibus, non pro suo arbitrio dare mandata, sed ad legum nostrarum praescripta, vereque illos dicere posse: Ego obediens praecipio.

Alia igitur exemplaria *Epistolarum Selectarum* propediem accipiet R.^a V.^a, praeter ea quae jam acceperit; ut communi Nostrorum desiderio, quemadmodum dictum est, fieri satius possit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, 25 Martii, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

21.

19 Maji, 1912.

Ordinantur labores Scriptorum libelli periodici Monumenta Historica Societatis Jesu.

AD R. P. CAECILIUM GOMEZ RODELES

1. P. Fridericus Cervòs nominatur Moderator libelli *Monumenta Historica Societatis Jesu*. Facultates ejus similes erunt facultatibus Directoris ephemeridis *Razón y Fe*.

2. Scriptores libelli habebunt votum decisivum in consultationibus, sed quando fuerint paria utrimque suffragia, proponatur clare tota res Rectori vel Superiori domus in qua habitant, et ejus suffragium solvet quaestionem. In dubiis gravioribus consulant Provinciales Hispaniae, et in urgentioribus, praecipue Provincielem Toletanum.

3. Poterunt aestivo tempore habere vacationes per decem hebdomadas, sed ita ut dimidia pars Scriptorum maneat in domo in qua constitutus est libellus, in primis quinque hebdomadis, et altera dimidia pars in reliquis hebdomadis, ne omnes simul absint.

4. Ad excursiones faciendas intra Hispaniam quacumque ex causa debebunt habere facultatem a Provinciali in cujus territorio fiat excursio; si vero fiat extra Hispaniam, ad Praepositum Generalem recurrere tenebuntur.

5. Moderator in consultationibus habebit jus suffragii ut caeteri Scriptores, ejusque suffragium erit ejusdem valoris. Denique omnes qui laborant in libello erunt in his quae pertinent ad disciplinam religiosam, subditi Rectoris vel Superioris domus in qua constitutus est libellus.

6. Haec puncta simul cum observationibus et instructionibus a R. P. Martin et a P. de la Torre missis, ad ordinarias difficultates et tranquillum progressum libelli sufficere videntur.

Romae, 19 Maji, 1912.

ISIDORUS ZAMEZA, S. J.

22.

14 Junii, 1912.

Conceditur Collegio Germanico et Hungarico cursus superior Juris Canonici post Theologiam peractam.

AD R. P. ADULPHUM MÜLLER

RECTOREM COLLEGII GERMANICI ET HUNGARICI URBIS

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

In audientia a Summo Pontifice mihi die 12 Junii hujus anni benigne concessa Sanctitati Suae exposui, quantopere pro illis regionibus ex quibus alumni Collegii Germanici-Hungarici proveniunt, desiderandum esset ut saltem aliqui ex alumnis post studia Philosophiae et Theologiae cum bono successu absoluta, etiam Juris Canonici, praesertim profundiorum principiorum scientiam, acquirerent, quae nostra aetate tantopere desideratur, laureamque in hac quoque facultate adipiscerentur, prouti id nunc in aliis Urbis Collegiis moris est et antiquitus in ipso Collegio Germanico fiebat, cum Jus Canonicum in eo doceretur (cathedra hac in Collegio Romano tunc nondum existente) et Rector facultatem haberet gradum Doctoratus in Jure Canonico conferendi. Has igitur ob rationes Summo Pontifici humiliter supplicavi ut alumnis Collegii Germanici-Hungarici, non obstantibus Constitutionibus Apostolicis, quae eos studiis theologicis absolutis in patriam redire jubent, facultatem concedere dignaretur, remanendi in eodem Collegio vel forte transeundi ad aliud, exempli gratia *Sanctae Mariae dell'Anima* dictum, ad studia superiora Juris Canonici perficienda laureamque in hac facultate acquirendam.

Quas preces Sanctissimus Pontifex benignissime excepit, rationes a me propositas, praesertim necessitatem solidae scientiae principiorum canonicorum pro nostra aetate, plane approbavit, facultatem denique libentissime concessit ut in posterum alumni hujus Collegii, studiis philosophicis et theologicis absolutis, ulterius in eodem Collegio, vel in alio, studiis superioribus Juris Canonici incumbere valerent.

Quam gratiam velim ut Reverentia Vestra cum Reverendissimis Ordinariis quorum interest, et etiam cum alumnis communicet,

eosque hortetur ut indefesso in vera sanctitate et solida scientia acquirenda zelo nec non ferventibus precibus gratum suum pro hoc novo beneficio collato erga Summum Pontificem animum exhibeant.

Litterae hae in tabulario Collegii asserventur.

Romae, die festo SS. Cordis Jesu, 14 Junii, 1912.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

23. 2 Augusti, 1912.

Exponuntur conditiones admissionis et examinum alumnorum Instituti Biblici.

AD RECTORES COLLEGIORUM THEOLOGICORUM

Mondragone, die 10 Septembris, 1912.

REVERENDE PATER:

P. Xti.

Transmitto ad R.^{am} V.^{am} ultimum fasciculum *Actorum Pontificii Instituti Biblici*, in quo accurate expositae inveniuntur conditiones admissionis et examinum alumnorum pro primo et secundo anno superioris cursus studiorum biblicorum. Velit R.^a V.^a tum fasciculum data occasione R. P. Provinciali monstrare, et postea, re etiam cum Patribus Professoribus communicata, ita asservare ut facile ab iis quorum interest consuli possit. Inde enim patebit Nostros facile intra duos annos cursum in Instituto Biblico posse absolvere, si inde saltem a tertio anno Theologiae ipsorum studia biblica a Superioribus rite ordinantur et diriguntur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

PUNCTA QUAEDAM AD RATIONEM STUDIORUM SPECTANTIA

1. *De scientia in candidatis requisita*

Ex legibus Instituto regendo praefixis in numerum alumnorum proprie doctorum admitti possunt qui sint in sacra Theologia Doctores et cursum Philosophiae scholasticae integrum absolverint. Tamquam auditores inscribi poterunt qui integrum Philosophiae ac

Theologiae cursum absolverint. Caeteris studiosis tamquam hospitibus liberis ad lectiones audiendas aditus patebit.

Quae cum ab initio statuta fuerint, experientia docente jam accuratius declarare oportet, praeter studia illa in cursu ordinario peracta, specialiter in eo qui inter alumnos vel auditores Instituti Biblici admitti desiderat requiri cognitionem elementorum linguae Hebraicae itemque linguae Graecae classicae. Quae quidem cognitio saltem ea debet esse ut quis sine magna difficultate, adhibita aliquali praeparatione immediata, libros historicos, verbi gratia textum Hebraicum librorum Regum et textum Graecum historiae Xenophontis, intellegere et formarum grammaticarum rationem reddere valeat.

In casibus dubiis candidati a Praefecto studiorum vel a Professore specialiter designato examinari poterunt. Quod si quis inveniretur tali scientia non esse instructus ac proinde nondum sufficienter praeparatus ad cursum regularem primi anni, inter alumnos vel auditores non admittetur. Poterit tamen, si ita Praesidi videbitur, inter hospites admitti et, in quantum fieri licuerit, ab aliquo Professore juvari, ita ut hac ratione ad cursum ordinarium sequenti anno incipiendum se praeparet.

2. De materia primo anno tractanda

Circa materiam quae in ordine studiorum pro primo anno assignatur, haec declaranda occurrunt:

a. Ex Introductione generali imprimis tractatus de inspiratione et inerrantia Sacrae Scripturae ac praeterea quaestiones selectae de historia textuum et versionum, et si quae aliae visae fuerint, tradentur. In quibus omnibus non tam ea quae alumni in cursu theologico viderint repetentur, quam potius puncta difficiliora ac quae majoris momenti et utilitatis fuerint solide explanabuntur, respectu praesertim habito ad quaestiones et discussiones recentiores.

b. Similiter in introductione speciali in Vetus et in Novum Testamentum, omissis rebus facilioribus jam in cursu ordinario Theologiae tractatis, quarum repetitio studio privato relinqui poterit, nonnullae potius quaestiones, nostra praesertim aetate magis necessariae atque utiles, recta methodo atque eruditione varia discutiendae seliguntur.

c. In cursu Hebraico repetitorio imprimis tota morphologia exercitiis scriptis et oralibus repetenda erit, ac praeterea, tanquam materia praecipua, integra syntaxis explicanda venit. Si commode fieri poterit, cursus magis elementaris ab altero cursu provectionibus adaptato distinguetur, ita ut omnibus adjumentis in lingua sacra perfectius addiscenda alumni statim ab initio juvari possint.

In altero semestri ad linguam Hebraicam addetur lingua Aramaica biblica.

d. In cursu linguae Graecae biblicae praecipue tractantur ea quae ad philologicam textus Graeci Novi Testamenti explicationem conferre poterunt.

e. Praeter has materias necessarias, iis quibus per vires ac tempus licuerit liberum erit alteram linguam orientalem aggredi, quarum studium pro re biblica quam maxime commendandum est.

3. De experimento faciendo ab iis qui ad cursum secundum, primo omisso, accedere desiderant

Integrum Instituti Biblici curriculum tribus annis absolvitur. At justis de causis, potissimum ob studia rei biblicae ampliora jam antea peracta, facultas concedi potest ut quis, primo anno omisso, statim ad secundum cursum accedat. Si cui in animo est ut hac facultate uti velit, periculum praevium de hisce argumentis subire tenebitur:

a. Ex Introductione generali, tractatus de inspiratione, historia textus et versionum.

b. Ex Introductione speciali in Vetus Testamentum, authenticam Pentateuchi cum discussione integrae hypotheseos Wellhausenianae; quaestiones criticae in libros Job, Psalmorum, Cantici Cantorum, Isaiae, Jeremiae, Danielis.

c. Ex Introductione speciali in Novum Testamentum, quaestio synoptica; quaestio Johannea; introductio historico-critica in epistolae ad Rom., Ephes., Philip., Col., Hebr.

d. Ex lingua Hebraica requiritur versio alicujus pericopae, adhibita aliqua praeparatione, cum explicatione grammaticali tum quoad morphologiam, tum quoad syntaxim. Pericope autem desumetur vel ex libris Samuelis, vel ex Isaia, vel ex Proverbiis: ex quibus singulis candidatus quinque saltem capita ab ipso electa tamquam materiam examinis proponat.

Praeterea oportet aliquam cognitionem probare linguae Aramaicae biblicae, ita ut quis facile vertere possit partes Aramaicas librorum Esdrae et Danielis.

e. Ex lingua Graeca biblica requiritur cognitio grammaticae linguae hellenisticae quoad morphologiam et syntaxim, ejusque applicatio accurata ad longiorem textum sacrum, verbi gratia unum ex quattuor Evangeliiis, a candidato proponendum.

4. *De experimento tertii anni ad diploma obtinendum*

Ut quis absoluto integro cursu Instituti diploma ab Apostolica Sede concessum obtineat, requiritur:

a. Dissertatio scripta

1. Dissertatio ratione vere scientifica elaboranda est, adhibitis omnibus subsidiis litterariis quae pro materia subjecta occurrunt; eam saltem habebit amplitudinem quae 32 paginis in 8° imprimendis aequivaleat.

2. Thema dissertationis quaestione aliqua constituitur quae directe ad libros sacros pertinet. Quaestio a candidato pro dissertatione electa a Praeside et Professoribus Instituti adprobanda est.

3. Dissertatio integre finita saltem usque ad diem 1 Maji ultimi anni Praesidi reddenda est, qui eam duobus censoribus examinandam tradet. Votum a censoribus concilio Professorum exponitur.

4. Adprobatio dissertationis praevia est condicio necessaria pro admissione ad examen orale.

b. Experimentum orale

1. Experimentum orale per duas horas fiet de exegesi Veteris et Novi Testamenti, de archaeologia biblica, de historia exegetica, de lingua aliqua orientali praeter Hebraicam et Aramaicam biblicam.

2. Materiam in singulis partibus constituent res in ultimo anno academico tractatae. Pro lingua orientali candidatus longiorem aliquem textum a Professore adprobandum proponet, in qua convenientem linguae cognitionem probabit.

3. Qui in examine reprobatus fuerit, illud nonnisi semel et tribus saltem mensibus elapsis repetere poterit.

5. De suffragiis in experimentis doctrinae ferendis

a. Pro singulis disciplinis de quibus experimentum fit, 20 puncta seu notae dari possunt, quae quidem ita distribuuntur ut aequiparentur:

notae	1- 4	suffragio	<i>non attigit;</i>
»	5- 8	»	<i>attigit;</i>
»	9-12	»	<i>superavit;</i>
»	13-16	»	<i>bene superavit;</i>
»	17-20	»	<i>cum laude superavit.</i>

b. Ex singulis suffragiis de unaquaque disciplina coalescit suffragium generale de exitu experimenti, ea quidem ratione ut, si experimentum de 5 disciplinis fiat, efficiant:

notae	1- 40	suffragium	<i>non probatus;</i>
»	41- 60	»	<i>probatus;</i>
»	61- 80	»	<i>bene probatus;</i>
»	81-100	»	<i>cum laude probatus.</i>

Attamen ut candidatus suffragium *probatus* obtineat, requiritur ut non in duabus disciplinis distinctis notas infra 8 habuerit; ut sit *bene probatus*, in nulla disciplina infra 8 haerere debet. Qui in omnibus disciplinis puncta 17-20 acceperit, *summa cum laude probatus* censebitur.

c. Qui in experimento probatus non fuerit, examen repetere tenetur, non tamen earum disciplinarum, in quibus plus quam 16 puncta attigerit.

d. In iis disciplinis in quibus experimentum tum scriptum tum orale fit, primum pro utraque examinis parte separatim notae modo exposito assignantur; deinde ex hisce notis simul sumptis suffragium generale de universa disciplina desumitur, quod generatim medietati notarum respondebit.

e. Candidatus qui in examine orali unius disciplinae 5 puncta non tulerit, quamvis in caeteris omnibus sit probatus, examen hujus disciplinae orale iterum subire tenetur.

f. Ut quis peracto examine scripto ad experimentum orale admittere possit, in tribus disciplinis examinis scripti saltem summam

notarum 25 attingere debet. Quodsi hanc summam quidem attigerit, sed in aliqua materia infra 5 puncta habuerit, hujus disciplinae experimentum repetere tenetur.

24.

24 Novembris, 1912.

Urgetur ut Tertius Probationis Annus post confecta studia ne differatur.

AD NONNULLOS PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

De Tertia Probatione epistolam die 2 Februarii, 1910, scripturus, primum omnium quae Provincialibus commendabam erat tempus legitimum et opportunum, quo juxta Institutum (Ord. Gen. C. III, tit. 1, n. 1) Patres post absoluta studia ad illam mittendi sunt, id est quantocius post emensum studiorum curriculum. Nulli enim Patri vix post confecta studia differenda esset Tertia Probatio, nisi *interdum ex gravi causa, monito Generali*, ut citata Ordinatio clare praecipit.

At vero haec mandata oblivioni interdum obnoxia videntur esse, et postulare ut in memoriam revocentur, adeo sunt magni momenti, magis etiam fortasse quam quis prima fronte judicarit.

Etenim praeter ea quae loco citato in illa mea epistola dicebam, quaeque suum effectum plenior, ut experimento constat, habere solent, si Tertia Probatio mature, id est statim post absoluta studia, fiat, aliae accedunt causae quae idem suadent.

Et primum mirum est, quanto gravior et molestior hic annus evadat iis qui post studia in exterioribus ministeriis, forte non solum per unum annum, sed per complures annos praesertim in Residentiis et Collegiis atque Convictibus externorum occupati sunt et multum fatigantur. Etiam si experientia id non doceret, res ipsa patet consideranti diversitatem magnam quae interest inter vitam Scholasticorum et vitam Patrum Operariorum aut Professorum vel Praefectorum in laudatis Domibus et Collegiis. Quanto enim magis Scholasticorum vita et consuetudo vitae et consuetudini Tertiae Probationis accedere potest, tanto magis ab hoc recedit major libertas et varietas vitae in ministeriis traductae.

Deinde qui post absoluta studia non ad Tertiam Probationem, sed ad Residentias et Collegia mittuntur, ad haec veniunt nondum omnino formati. Necessitas enim Tertiae Probationis ex eo petitur, quod ii qui ad studia missi fuerunt, post ea diligentius in rebus spiritualibus et magnis virtutibus se exerceant, *ut cum in se ipsis profecerint, melius ad profectum spiritus alios ad gloriam Dei et Domini nostri juvent*, ut Constitutiones P. V, c. II, n. 1, dicunt. Antequam igitur, praesertim ut operarii, ad alios juvandos in Domibus et Collegiis Nostri destinentur, putantur a S. Parente Ignatio hoc virtutum profectu conspicui eaque probatione exercitati, quae ultima ab ipso nuncupatur (Const. l. c.), et est quasi fastigium praecedentium, cum his naturali nexu conjunctum, ideoque non facile separandum. Nondum igitur formatos ad Residentias et Collegia mitti, non est Constitutionum et S. P. Ignatii menti conforme; hujusmodi enim praematurae destinationes neque ipsis Patribus neque Societati utiles esse solent.

Tandem si qua longior temporis intercapedo sive ob nimis juvenem aetatem sive ob corrigendos defectus ante ultima vota sit necessaria, ea multo utilius cadit inter Tertiam Probationem et ultima vota, quam inter studia absoluta et Tertiam Probationem. Etenim si post Tertiam Probationem longius tempus intercedit quam sint, puta, sex menses, melius cognoscitur, occasionibus objecta, virtutis soliditas et defectuum emendatio seria et constans. Nam facile est cuilibet, etiam valde negligenti, post conceptum in Tertia Probatione fervorem et cum spe proximi gradus se per sex solummodo menses continere; sed difficilius est ita se gerere per duos, puta, vel plures adhuc continenter annos mediis in occasionibus. Hinc alius habetur praecipuus Tertiae Probationis fructus, ut nimirum subditi magis Superioribus sint perspecti, antequam eos Societas ad ultima vota admittat; quam subditorum cognitionem ante gradum conferendum quanti fecerit, quantumque S. P. Ignatius exigat, omnes cognoscunt. Quare ii qui pro differenda Tertia Probatione objicerent, si quis post studia non bene se gereret, posse cum Tertia Probatione ad meliorem frugem restitui, causam jam confutata et evictam defenderent.

Alia sunt incommoda non pauca, aut saltem eorum pericula, quae a dilata Tertia Probatione oriuntur, quaeque breviter innuit sua epistola R. P. Piccolomini die 6 Maji, 1651, scripta (Ep. Select., p. 105, sq.). Sed ad eam unumquemque remitto, et finem huic

epistolae faciam, vehementer Praepositos Provinciales hortando ut tam multa damna considerantes quae, si Tertia Probatio suo tempore non fit, id est post studia absoluta, habentur, omni ope studeant, ne iis tum subditos suos tum proinde ipsam Societatem obnoxiam cernere velint.

Quid intra se dicerent Scholastici, si cum audiunt singulis annis in Collegiis Maximis et in Tertia ipsa Probatione in publica mensa legi meam de Tertia Probatione epistolam, cernerent de multis et fortasse de se ipsis contraria iis quae ibi praecipiuntur fieri aut facta esse? Verum id quod timeri potest non accidet, si omnes Provinciales firmiter ad normas traditas adhaerebunt.

Denique coronidis loco iterum enixe R.^{ae} V.^{ae} commendo, ne Patres post studia finita mox ad Tertiam Probationem mittendi brevi illo tempore intermedio a Superioribus localibus nimis laboribus vel sacris ministeriis onerentur ita ut plane defatigati Tertiam Probationem inchoare atque magna exercitia peragere cogantur.

Me Sanctis Sacrificiis commendo.

Romae, die 24 Novembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

25.

2 Decembris, 1912.

Nuntiatur mors R. P. Rudolphi Meyer, Assistantis Angliae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Hoc ipso die, 2 Decembris, paulo post horam nonam antemeridianam per telegraphum certior factus sum de improvisa morte R. P. Rudolphi Joannis Meyer, Provinciae Missourianaë Praepositi. Quem equidem nuntium eo dolentius accepi, quo magis ad me ex inopinato pervenit. E vivis sublatus est egregie de Societate meritis, annos natus 71, Societatem ingressus 54.

Praeclaris sane dotibus ad docendum, concionandum ac gubernandum praeditus, optimus Pater, nec minori prudentia ac rerum

experientia, multisque religiosarum virtutum ornamentis instructus, tum in praecipuis Collegiis regendis, tum in visitanda Missione Californiae, tum in ipsa Provincia Missouriiana administranda magnopere se probavit. Dein, paulo postquam Congregationi Generali XXIV a sua Provincia electus interfuit, in locum demortui Assistantis Angliae rite suffectus, eo in munere ad proximam usque Congregationem Generalem XXV magna integritate ac fidelitate versatus est. Mox in suam Provinciam redux, Missioni Buffalensi, magna ex parte cum Provincia Missouriiana uniendae, praeficitur; peracta vero unione, universam Provinciam Missouriianam summo regularis disciplinae studio ad supremum vitae suae diem rursus gubernavit.

Quod igitur, jam pridem more receptum, Congregatio IX, Decreto 21, firmatum voluit, id R.^a V.^a in sua Provincia indicendum curet, nimirum ut singuli Sacerdotes pro ejus anima Sacrum unum faciant; ii vero qui Sacerdotes non sunt, coronam unam cum una Communionem offerant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 2 Decembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

26.

3 Decembris, 1912.

Nuntiatur mors R. P. Mauritii Meschler, Assistantis Germaniae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDÆ IN XTO. PATER:

P. XTI.

In Domo Exatensi Provinciae Germaniae die 2 Decembris obiit in Domino R. P. Mauritius Meschler, aetatis anno 83, Societatis 63.

Quam nactus erat indolem suavitatis ac jucunditatis plenam, qua omnes sibi mirifice devinxit, eandem cum vera solidaque virtute conjunctam semper retinuit. Complura, de rebus praesertim ad religiose sancteque vivendum aptissimis, pie admodum, docte ac

venuste scripsit, quae typis vulgata, non pauca in alias linguas translata, vel pluries denuo edita, maximo in pretio habentur, nec minori cum fructu perleguntur. Juventuti nostrae regendae riteque informandae perdiu fuit addictus, mox vero Provinciae Germaniae Praepositus Congregationi Generali XXIII interfuit, postque ad Procuratorum Congregationem semel atque iterum missus est Provinciae suae Procurator. Loyolae demum a Congregatione Generali XXIV, in quam convenerat Elector, Assistens Germaniae constitutus est, susceptumque munus magna fidelitate, diligentia et caritate sustinuit a proximam usque Congregationem Generalem XXV, quae emerito Patri jam senescenti successorem concedendum censuit.

Quod igitur, jam pridem more receptum, Congregatio IX, Decreto 21, firmatum voluit, id R.^a V.^a in sua Provincia indicendum curet, nimirum ut singuli Sacerdotes pro ejus anima Sacrum unum faciant; ii vero qui Sacerdotes non sunt, coronam unam cum una Communionem offerant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 3 Decembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

27.

6 Decembris, 1912.

*Designatur unus ex singulis Assistentiis ad parandum schema novi
Calendarii Societatis universae.*

AD PRAEPOSITOS PROVINCIALES PATRUM DESIGNATORUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Communico cum R.^a V.^a litterarum exemplar quas de ordinando novo Societatis universae Calendario ad me P. Camillus Beccari scripsit, ut illud ad P. transmittat. Cum enim aliqui Patres harum rerum periti ad illud opus seligendi sint, inter eos P. adlegendus videtur. Is porro debet ex nostro

Calendario perpetuo in primo Volumine Instituti (edit. Flor.) inserto, et ex ejusdem emendatione in *Actis Romanis* ann. 1906 - 1910 recensita et auctoritate Sacrae Rituum Congregationis die 6 Julii, 1908, approbata, novum Calendarium disponere et ordinare secundum normas in epistola P. Beccari contentas, et juxta novas Rubricas in recitatione divini Officii et in Missarum celebratione servandas ad normam Bullae *Divino afflatu*. Patet autem agi non de Calendario Provinciae sed Calendario perpetuo ad usum Societatis universae, quale exstat in primo volumine Instituti editionis Florentinae et in *Actis Romanis*, uti dictum est.

Haec itaque R.^a V.^a Patrem diligenter edoceat, moneatque ut suum opus mature conficiat, ut ita possit huc pervenire saltem usque ad diem 1 Martii, a nobis antea examinari, cum caeteris conferri et adhuc tempore a Sacra Congregatione requisito proponi ad approbationem consequendam.

R.^{ae} V.^{ae} benedico, et me Sanctis Sacrificiis commendo.

Romae, die 6 Decembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

ADMODUM REVERENDE IN XTO. PATER NOSTER:

Cum Sacram Rituum Congregationem de Calendario universae Ecclesiae, quod brevi reformatum iri dicebatur, interrogassem, responsum accepi reformationem illam in aliud tempus rejectam fuisse, postquam nimirum Calendaria singularum Ecclesiarum atque Ordinum religiosorum essent reformata. Quare eadem Sacra Congregatio desiderat ut singuli quorum interest sua ipsa Calendaria jam reformata ad se afferant, uti sibi probentur. Certior autem factus sum normas quas Sacra Congregatio sibi praefixit, ut eam approbationem Ordinibus regularibus concederet, has esse:

1. Celebrari pergunt festa omnium Sanctorum et Beatorum Ordinis quae Officium et Missam approbata habent.
2. Concedetur ut festa quoque particularia Domini Nostri, Beatae Virginis et Sanctorum vel Beatorum celebrentur, de quibus ostendi possit ipsa arctissimam habere cum Ordine necessitatem.
3. Non concedetur ut festa particularia regionum aut dioece-

sium in quibus Ordinis domicilia inveniuntur, celebrentur, illis exceptis quae a Rubricis Generalibus indicantur et praescribuntur.

4. Ad ritum quod attinet, ritus 1 classis non concedetur nisi solum Fundatori, Titulari Ecclesiarum Ordinis et Dedicationi anniversariae earundem; ritus duplex 2 classis Sanctis illius Ordinis maxime praecipuis. Octavae autem non nisi duplicibus 1 classis concedentur.

Cum res ita se habeant, rogare velim Paternitatem Vestram ut opportune curet a peritis Patribus Calendarium Societatis nostrae secundum has normas fieri, ut primis sequentis anni mensibus ejus approbatio obtineri possit.

Bene Paternitati Vestrae ominor, ipsaque mihi benedicat.
Romae, 3 Decembris, 1912.

Paternitatis Vestrae
Infimus in Xto. Servus,
CAMILLUS BECCARI, S. J.

28.

8 Decembris, 1912.

Indicatur proxima Congregatio Procuratorum.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum proximo anno 1913 Congregatio Procuratorum ex Instituti praescripto habenda sit, jam nunc R.^m V.^m monitam volui, ut Congregationem Provinciam opportuno tempore convocandam, atque omnia quae per Procuratorem afferri debent, tempestive paranda curet. Confer litteras die 3 Dec., 1908, ad Praepositos Provinciales datas.

Porro ex Decr. 10 Congr. XXIV ad Congregationem Provinciam vocandi sunt Missionum dependentium Superiores quibus jus ad eam accedendi rite concessum est. Si qua igitur Missio graviter impediatur, ne quis inde ad Congregationem Provinciam accedat, res ad Praepositum Generalem mature deferenda erit.

Quod ad *diem* conveniendi spectat, de consilio Patrum Assistentium eundem retinendum duxi, videlicet 26 Septembris, quem R. P. Anderledy justas ob causas constituit, et R. P. Martin usque

retinuit; ut postero die 27, quo die de Societate nostra, tum primum confirmata, solemnes ac perennes Deo gratias agimus, primus habeatur Procuratorum consessus.

Quod ad *locum* attinet, nisi aliud R.^{ae} V.^{ae} per litteras significetur, conveniendum erit in hoc ipsum Collegium Germanico-Hungaricum de Urbe.

En jam quae, a quibus, quo pacto parari debent:

I. — A Superioribus localibus.

1.* *Catalogus primus et secundus*. Qui quidem, ut omni qua par est diligentia conficiantur, attento animo relegenda sunt, nec minori studio servanda, quae in *Formula scribendi*, nn. 32 et 33, praescribuntur.

2.* *Status temporalis* tum *habitualis* tum *actualis* (Provinciae universae a Provincialibus) uniuscujusque Domus vel Collegii.

3.* *Litterae Annuae* ab ultimis transmissis. Confer *Formulam scribendi*, nn. 26, 27, 28, 29 et 30.

4.* *Historia Domus* ab ultima transmissa. Confer Ord. Gen., Cap. I, n. 5.

5. *Summaria vitae defunctorum* ab ultimis transmissis. Confer Decretum 23 Congr. XXI et *Supplementum primum* cum hisce litteris missum.

II. — A Praepositis Provincialibus.

1. *Acta, Votum et Postulata* Congregationis Provincialis: tria haec separatim foliis, iisque manu tum Praepositi Provincialis tum Secretarii Congregationis subscriptis et Provinciae sigillo munitis.

2.* Accepti omnium Domiciliorum *Catalogi primi et secundi* sedulo recognoscendi, si quid forte corrigendum vel etiam addendum deprehendatur, binosque in fasciculos eo ordine colligandi sunt, ut *Catalogi secundi* paginae ac numeri cum paginis numerisque *Catalogi primi* bene conveniant. Addendus praeterea in limine *Catalogi primi* index alphabeticus Sociorum cum sua cuiusque pagina ac numero.

3.* *Informationes de aptis ad gubernadum*. Quae ut rite accipiantur, conficiantur atque mittantur, prae oculis habeantur oportet, apprimeque servantur praescripta Ord. Gen., Cap. XVII. Nominatim vero animadvertendum est:

1. Provincialem cum suis Consultoribus catalogum omnium Sacerdotum perlegere debere, et ex Consultorum iudicio illos seligere, de quibus *merito* accipienda videatur informatio.

2. Omnium informationum Catalogum in tres classes distinguendum esse: Primam eorum qui actu gubernant; alteram eorum qui aliquando gubernarunt; tertiam eorum qui nondum gubernarunt, sed apti ad gubernandum videbuntur.

3. Ad calcem uniuscujusque informationis apponendum esse iudicium Provincialis et Consultorum de singulorum habilitate ad gubernandum: de tertia autem classe dicendum praeterea, quinam proxime, quinam vero remote idonei censeantur sive ad parvas sive ad magnas Domos vel Collegia.

4. Unumquemque informationum Catalogum e tribus ejusmodi classibus constantem, in unum fasciculum cum suo indice alphabetico esse compingendum.

4.* *Catalogi rerum*, ad normam Ord. Gen., Cap. XIX.

5. *Provinciae Consuetudines*, si nullas adhuc habeat Provincia rite probatas.

6. *Theses datae pro examine ad gradum*.

7.* *Elenchus* eorum, qui admissi, Sacerdotio initiati, ad gradus promoti, dimissi, defuncti sunt, ab ultimo transmissis, nemine praetermisso.

8. *Index Auctorum et librorum* a Nostris ab ultimo transmissis editorum. Vide *Supplementum alterum* cum hisce litteris missum.

9. Bina exempla *librorum, instructionum vel tractatum*, a Nostris utcumque vulgatorum, ad nos adhuc non transmissa. Confer litteras die 19 Jan., 1908, ad Praepositos Provinciales datas.

10. Exempla *contractuum* majoris momenti ad nos adhuc non transmissa.

11. *Index rerum omnium* quae per Procuratorem mittuntur, a Provinciali subscriptus.

N. B. In Catalogis caeterisque aliis parandis una eademque chartae forma, nempe Romana, adhibeatur; scriptio vero plana prorsus et clara usurpetur. Quae asterisco (*) notata sunt, eorum bina exempla afferantur.

Praeterea Provinciae suae Procuratorem, postquam fuerit electus, R. ^a V.^a meo nomine monendum curet:

1. Ut nulla externorum negotia saecularia tractanda suscipiat; negotia autem pia nonnisi cum R.^{ae} V.^{ae} expressa approbatione.

2. Ne in itinere vestitu saeculari sed religioso Societatis, aut ubi hic usitatus non est, eo utatur quo pii et honesti regionis Sacerdotes.

3. Ut religiosae paupertatis memor, sumptus superfluos *itinerumque ambages* vitet.

4. Quum informatio de rebus singularum Provinciarum, P. Generali a Procuratoribus danda, tanti fiat in Constitutionibus, P. 8, c. 2, B, permagni interest, ut unusquisque Procurator de omnibus negotiis cum P. Generali tractandis, sibi a Provinciali vel ab aliis verbo vel scripto commissis, accuratum commentarium in scriptis perferat, quo tum ipse utatur ad singula negotia clarius, pressius ac verius exponenda, tum P. Generalis vel P. Assistens ad eadem negotia melius cognoscenda et conficienda, praesertim si majori consideratione opus est.

5. Ad gravia cavenda incommoda, quaecumque alia negotia tractanda habeat, ne ea sine proprii Assistantis vel alterius ad hoc designati Patris consilio, prout rei gravitas postulabit, pertractet.

SUPPLEMENTUM PRIMUM

Forma summarii de vita illorum qui in Societate moriuntur, in urbem mittendi ex Decr. 23 Congr. II post restitutam Societatem, jussu A. R. P. Roothaan cum Provincialibus communicata.

Cum non solum ad historiae commoditatem haec Summaria pertineant, sed eo etiam fiant ut in generali Archivio conservetur memoria omnium qui in Societate obierunt: hinc de nullo, ne de Novitiis quidem, omittendum est Summarium. Debet autem:

1. Continere nomen et cognomen uniuscujusque, patriam, tempus tum aetatis tum Societatis, gradum et praecipua munera quae gesserit; neque aliud necesse est addi, si virtus nihil habuerit singulare.

2. Non scribenda sunt in epistolae circularis forma, sed breviter elogii modo, omissis prooemiis, neque mors prolixius describenda, nisi quid notabile habuerit.

3. Cavendae magnopere sunt laudationes exaggeratae: quin etiam si de quopiam aliquid eximium referatur, cujus de caetero virtus ordinaria fuerit, hoc ipsum significandum est, ordinariam in reliquis fuisse virtutem; ne posteris, si forte reliquam vitam ex illo facto metiantur, errandi occasio praebeatur.

4. Nequaquam litteris adjungenda sunt iisdem quibus negotia contineantur, sed scribenda separatim.

5. Latine scribenda sunt, et non in schedis, sed in pagina formae epistolae, quanquam nihil incommodi sit uno folio plura contineri, aut etiam ad calcem Litterarum Annuarum adnecti.

SUPPLEMENTUM ALTERUM

De catalogo librorum ab hominibus nostris editorum.

Quum Catalogi librorum a Nostris post restitutam Societatem editorum, qui superioribus annis Romam missi sunt, ut plurimum, ita confecti fuerint ut nulla ratione inservire possint ad continuandam bibliothecam scriptorum Societatis secundum Decretum 21 Congregationis XXI, visum est opportunum commendare Praepositis Provincialibus ut eos in sua quisque Provincia secundum exemplar inferius propositum conficiendos, et tertio quoque anno Romam mittendos curent.

1. Describatur titulus operis per extensum ea lingua qua fuit editus liber; adjiciatur tamen Latina interpretatio, si alio quam Latino idiomate fuerit conscriptus.

2. Apponatur nomen et cognomen auctoris, licet suppresso vel adscititio nomine usus fuerit, quod exprimi debet.

3. Nomen et cognomen typographi, item urbs, et annus, quo editio facta est, designetur.

4. Si idem opus altera editione ab auctore fuerit auctum, separatim et expresse notetur. Recenseantur etiam, si fieri potest, variae ejusdem operis editiones ad hoc usque temporis publicatae.

Comprehenduntur in hoc Catalogo omnes libri quos quisque suo Marte conscripsit, tum interpretationes, compendia, translationes, et editiones aliorum auctorum extra Societatem, quibus additae sint a Nostris vel notae vel praefationes alicujus momenti; non autem theses philosophicae et theologicae, seu litterariae, quae de more quotannis publicari et Romam mitti solent.

Postremo, ut antequam convenient Patres Procuratores, recenseri commodius possint a me cum Patribus Assistentibus Acta omnium Congregationum Provincialium ac consideratius praeparari Responsa ad Postulata Provincialium, rem faciet R.^a V.^a non solum nobis sed etiam Patribus Procuratoribus perutilem, si statim post absolutam Provinciae suae Congregationem, ex textu ipso ori-

ginali Actorum ac Postulatorum a Congregatione approbatorum copiam omnino fidelem nobis faciendam mittendamque curaverit. Quod si Acta Congregationis viderentur solito prolixiora, satis esset ea tantum integra describere quae ad dignoscendam legitimam Congregationis constitutionem et Procuratoris vel Substituti electionem pertinent.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 8 Decembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

29.

8 Decembris, 1912.

De Epistolis ex officio scribendis ad A. R. P. Generalem.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quia non immerito cogitare licet nonnullos eorum qui ad P. Generalem scribere debent, officio suo deesse eo quod morem nescient quem Praepositus Generalis in respondendo teneat, propterea omnibus gratum fore duxi, si praecipua quaedam ex *Formula scribendi*, Instructione IX, praxique viginti excerpta in memoriam revocarem, paucisque proponerem quid litterarum Praepositus Generalis ab ipsis exspectet, quid vero ipsi vicissim ab illo exspectare possint. Utque mihi, Deo favente, non deerit voluntas et tempus legendi omnium litteras, eisque opportunum dandi responsum, sic firmam spem habeo fore ut neque ipsis cura defutura sit statis temporibus ad me scribendi. Quod Superiores praesertim facilius ac plenius exsequantur, si praescriptam sibi Considerationem fideliter peregerint.

I. Quinam igitur et quando ex Provinciis et Missionibus nostris ad Patrem Generalem ex officio scribere debent.

Primo, ex omnibus Societatis *Provinciis*, quales in praesens communi jure reguntur:

a. Praepositi Provinciarum semel quolibet mense.

b. Rectores et Superiores Domorum majorum, in quibus saltem octo sunt Sacerdotes, Instructores Patrum Tertiae Probationis, et Magistri Novitiorum quater in anno, ineuntibus mensibus Januario, Aprili, Julio et Octobri.

c. Superiores vel Praesides minorum Domorum, ab alio Superiore locali non dependentium, et Provinciae Consultores bis in anno, ineuntibus mensibus Januario et Julio.

d. Socius Provincialis et Superiorum localium Consultores semel in anno, ineunte mense Januario; idque ipsum praestabunt Praefecti generales Studiorum in Collegiis in quibus superiores scientiae docentur, et Directores libellorum periodicorum a Nostris editorum.

Deinde ex omnibus Societatis *Missionibus*, quales in praesens ab aliqua Provincia dependent:

a. Superior totius Missionis bis quolibet anno, ineuntibus mensibus Januario et Julio.

b. Superiores locales omnes, exceptis Ministris qui parvis Domibus vel Stationibus praesunt ab aliquo Superiore locali dependentibus, itemque Consultores omnes tum Missionis tum Domorum, semel in anno, ineunte mense Januario.

Praeterea integrum cuique Nostrorum est ad P. Generalem scribere, quotiescumque justa causa id postulare videatur.

II. *Quibusnam et quando P. Generalis ad litteras sibi scriptas respondere solet.*

a. Praepositis Provinciarum et Superioribus Missionum, quoties occurrentia negotia id postulant.

b. Rectoribus et Superioribus Domorum majorum, aliisque qui quater in anno ex officio scribere debent, ad alternas ipsorum litteras, seu bis in anno.

c. Superioribus minorum Domorum, aliisque qui semel vel bis in anno ex officio scribere debent, toties quoties ab ipsis scribitur.

d. Primis ab inito regimine litteris Rectorum vel Superiorum localium Pater Generalis solet semper respondere.

e. Ad litteras Consultorum Provinciae vel Domorum ex officio scriptas nihil generatim respondetur, sed cum Provinciali vel cum Superioribus communicantur quae videntur ex iisdem communicanda.

Praeterea, quotiescumque Pater Generalis pro paterna sua providentia censuerit per se vel per alium ad Nostrorum litteras rescribendum.

Ad haec denique non abs re addi posse putavi:

1. Praepositi Provinciarum et Missionum Superiores optime facient, si de singulis negotiis non levis momenti, interdum valde inter se diversis, separatas etiam litteras scribant; praesertim vero quum agitur de dimissionibus.

2. Rectores, Superiores et Consultores ad suas litteras exarandas prae oculis habeant quae in *Formula scribendi* et Instructione IX utiliter praescribuntur, praxique vigenti tenentur. In universum vero ita scribere studeant ut verus nostrarum rerum ac personarum status ante Patris Generalis oculos quodammodo ponatur. Quare non tantum scribendum est de rebus Nostrorum extraordinariis, vel de eorum defectibus, sed etiam de vita ordinaria, de virtutibus, de ministeriis, de laboribus, de difficultatibus. Porro de personis scripturi, earum nomina, nisi gravis causa aliud suadeat, ne silentio praetereant; neque de ipsis quidquam generatim affirmant quod factorum veritate non fuerit comprobatum.

3. Consultores, ut Patrem Generalem informant, non debent inter se convenire ac veluti condicto statuere quid quisque scripturus sit, alius nempe aliud, de nonnullis reapse nemo; sed de omnibus, quod unusquisque noverit vel sentiat, candide id referat, nihilque omittat eo quod alii de eadem re fortasse scripserint.

4. Litterae ex officio scribendae, maxime vero quae cum Patribus Assistentibus sunt communicandae, lingua Latina ac forma Romana scribantur; ratio vero scribendi adeo accurata ac nitida usurpetur, ut eas Pater Generalis legere commode possit.

5. Socius Provincialis vel Superioris Missionis litteras Consultorum Provinciae vel Missionis, non solum ex officio sed etiam de negotiis occurrentibus scriptas, omnes simul ad Patrem Generalem mittat, sub apto involucro chartaceo, quod per viam non laceretur, ut non raro accidit. Idemque sollicitè praestare curent Superioris Domus vel Collegii Admonitores, ex eorum Reg. 6, quoad litteras Consultorum localium.

6. Magnopere optandum est ut ad opus litterarum ex officio scribendarum omnes jam ab initio praescripti mensis sedulo incumbant, neque id ad medium vel exeuntem mensem differant.

Quae omnia si fideliter observentur, credi vix potest quanto-

pere conferant ad bonam Societatis nostrae administrationem, ejusdemque in bono suo statu conservationem. Proinde gratum mihi faciet R.^a V.^a, si in sua Provincia meam hanc epistolam cum omnibus ad quos pertinet, quantocius communicandam curet.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 8 Decembris, 1912.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

30.

31 Decembris, 1912.

Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Jesu ineunte anno 1913.

A. R. P. N.

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS

A DIE 8 SEPTEMBRIS, 1906.

(Via di S. Nicola da Tolentino, 8, Roma)

(Pro telegrammatis — Wernz, Collegio Germanico, Roma).

P. Rogerius Freddi, *Assist. Ital., Praef. spir., valet. et lect. ad mens., Conf. dom., Admon., Oper. in Carcer.* — Prov. Romanae.

P. Wlodimirus Ledóchowski, *Assist. Germ., Conf. dom.* — Prov. Galiciae.

P. Eduardus Fine, *Assist. Gall., Conf. dom.* — Prov. Lugdunensis.

P. Isidorus Zameza, *Assist. Hisp., Conf. dom.* — Prov. Castellanae.

P. Hermannus Walmesley, *Assist. Ang., Conf. dom.* — Prov. Angliae.

P. Antonius Rota, *Secr. Soc.* — Prov. Aragoniae.

P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen.* — Prov. Belgicae.

P. Achilles Gerste, *Adjut. Secr. Soc., Revis. gen. libr.* — Prov. Belgicae.

P. Alexius Jos. Elder Mullan, *Subst. Secr., Praef. bibl., Revis. gen. libr.* — Prov. Maryl. Neo-Ebor.

P. Alphonsus Kleiser, *Parat regest.* — Prov. Germaniae.

P. Fidelis Quintana, *Subst. Secr.* — Prov. Castellanae.

P. Hermannus Hafner, *Adjut. Secr. Soc.* (Exaten bij Baexem, Limburg, Holland). — Prov. Germaniae.

P. Joannes Ev. Kofler, *Subst. Secr.* — Prov. Austriae.

P. Julianus Cassiani Ingoni, *Min., Subst. Secr., Proc., Praef. sac. dom.* — Prov. Venetae.

P. Petrus Lucas, *Subst. Secr.* — Prov. Franciae.

COADJUTORES.

Ignatius Banquells, *Soc. 1 A. R. P. N. Gen., Aman., Ad dom.* — Prov. Aragoniae.

Joachimus Beristáin, *Soc. 2 A. R. P. N. Gen., Aman., Ad dom.* — Prov. Castellanae.

Aloisius Fiorentini, *Adjut. coq., Adjut. praef. tricl., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Augustus M. Celli, *Soc. 2 Proc. Gen., Aedit. 2, Jan. 2, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Franciscus de Paula Bañuls, *Aedit. 1, Excit. 2, Compt. libr., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Aragoniae.

Franciscus Gaillard, *Aman., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Tolosanae.

Franciscus Xaverius Visser, *Aman., Jan. 1.* — Prov. Neerlandicae.

Joannes B. Weidinger, *Aman., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Venetae.

Josephus Lo Jacono, *Coq., Empt., Disp. Cell., Excit. 1.* — Prov. Siculae.

Josephus Prieto, *Soc. 1 Proc. Gen., ad dom.* — Prov. Castellanae.

Josephus Wenzel, *Soc. Adjut. Secr. Soc.* (Exaten, etc.). — Prov. Austriae.

Mathias Knauf, *Praef. tricl., Infirm. 2, Soc. exeunt.* — Prov. Germaniae.

Philippus Jannarelli, *Sart., Cust. vest. et lin., Vis. mat. et noct., Tons., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Theodorus Grau, *Aman., Adjut. praef. bibl., Vis. med. et exam., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Aragoniae.

Vincentius Del Vecchio, *Aman., Infirm. 1, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Sac. 15. — Coad. 14. — Univ. 29.

Nota.

A die 1 Augusti ad mensem Septembrem fere exeuntem, Curia nostra extra Urbem degit (Frascati - Villa Vecchia, Provincia di Roma, Italia). A die autem 2 Augusti ad 16 ejusdem mensis, quibus diebus ipsa vacationes majores agit; et a die 1 Octobris ad 10 ejusdem mensis, quo tempore Exercitiis Spiritualibus operam dat; ordinarias consultationes suspendit, et consueta negotia non expedit.

In praecedenti fasciculo « Acta generalia Congregationis Procuratorum etc. » cum quaedam menda in iis machinâ exscribendis irrepserint, hic corriguntur.

ERRATA

CORRIGE

Pag. (III) Biblico	biblico
» (1) Reverendi in Xto. Patres P. X.	Reverendi in Xto. Patres sine P. X.
» » grato in Deum animum	grato in Deum animo.
» (2) haec, quasi vobis	si haec, quasi vobis
» (8) Luxonburgensis	Luxemburgensis
» (9) constater	constanter
» (11) affinis	affine
» (13) quae omnia	qua omnia
» » Societatis	Societati
» » quae ipsi sunt	quae ipsis sunt.
» (14) licentiatu	Licentiatu
» (16) commendet atque	commendet Filio suo atque
» (18) porro	. Porro
» (24) locales per	locales quotidie per
» » non caremus	non caremus, imo

CHRONICON SOCIETATIS JESU

ANNI 1912

1 Januarii. — In lucem edi coeptus est Bilbai a Patribus Provinciae Castellanae novus fasciculus periodicus pro viris ecclesiasticis, praesertim parochis ruralibus, sub titulo *Sal Terrae*, qui tantum obtinuit favorem ut post paucos menses habuerit plus quam 8,000 subscriptores.

1 Januarii. — Probatur programma novae ephemeridis scientificae Hispanicae, cui titulus erit: *Eco Científico del Ebro*, quam scribere et typis edere sibi proponunt Nostri qui speculam ad Iberum dirigunt.

8 Januarii. — Proponitur erectio Domus Professae in Provincia Californiae.

9 Januarii. — Inculcatur cura vocationum ad Societatem, per invitationem ad altiora et ad virtutes praestantiores colendas, praesertim in Congregationibus Marianis proponendam, additis stimulis ad opera illa apostolica exercenda quae quisque potest.

9 Januarii. — Nova eaque melior ratio tradendi doctrinam Christianam et instituendi catechistas magna cum laude introducit.

14 Januarii. — Libenti animo probatur propositum R. P. Provincialis Castellanae erigendi Residentiam Bilbaensem in Domum Professam, ac proponuntur in hunc finem nonnullae conditiones.

15 Januarii. — Respondetur Congregationes Marianas non esse cum quibusdam societatibus *Mutuae benevolentiae* confundendas.

15 Januarii. — Promovetur praxis Recollectionis Menstruae, quae in quibusdam Provinciis fieri a Nostriis solet.

15 Januarii. — Commendatur R. P. Provinciali Angliae ut Congressum Directorum Congregationum Marianarum bene praeparandum instituat.

17 Januarii. — Commendatur ab A. R. P. Generali, litteris datis ad Praepositum Provinciae Castellanae, Institutum nostrum Antverpiense ut maxime aptum ad efformandos magistros pro scholis commercialibus.

17 Januarii. — Insistitur ut, si pecunia mutuo detur ex Arca Seminarii vel Foundationum, scripto definiatur quantum quotannis foenus pendendum sit pro sorte et intra quod tempus haec extinguenda sit; aut, si sine foenore concedatur, quanta pars quotannis rependenda sit tanquam ejusdem sortis extinctio.

17 Januarii. — Cavendum monetur ne scholas Protestanticas imitari videamur cum nostrae methodi dispendio.

17 Januarii. — A. R. P. Generalis gratulatur Rectori Collegii Glasgoviensis in Provincia Angliae Congregationem Marianam alumnorum ad Universitatis alumnos extendi.

18 Januarii. — R. P. Joachimus D. Alberti Provinciae Venetae Praepositus constituitur.

22 Januarii. — Monetur Rector quidam bursas scholarum ad foundationem Collegii pertinere ideoque non posse sine Indulto Apostolico alienari, sed tuto collocandas esse ut redditum annuum producant.

23 Januarii. — Accipitur nuntius mortis R. P. Mathiae Abad, Assistantis Hispaniae, qui post longam infirmitatem hoc ipso die in Collegio Bilbaensi pie obiit.

23 Januarii. — Grati animi sensus exprimuntur pro indefessis laboribus Patrum Domus Exercitiorum Venloensis Provinciae Neerlandicae, in qua uno anno plus quam 4000 virorum sacris Exercitiis sunt exculi.

29 Januarii. — Nuntius perfertur mortis P. Eduardi Gallo, Provinciae Castellanae, qui hoc ipso die in Collegio Murciensi Provinciae Toletanae pie decessit. Munere Substituti Secretarii per undecim ipsos annos (1900-1911) bene perfunctus erat.

31 *Januarii*. — Urgetur executio praescriptionum tum Sanctae Sedis tum Societatis de studiis quae in Candidatis requiruntur.

31 *Januarii*. — Praeposito Provinciae Mexicanae conceditur potestas accipiendi Missionem ad Indos fluminis Jaqui in Statu Sonora, quam ipse supremus Moderator Reipublicae Mexicanae Societati nostrae commendatam voluit.

2 *Februarii*. — Laudantur Professores Juniorum nostrorum in Collegio Matisconensi Provinciae Neo-Aurelianensis.

4 *Februarii*. — Urgetur executio Instructionis de Tertio Probationis Anno peragendo, die 2 *Februarii*, 1910, ad Provinciales missae.

6 *Februarii*. — Probatur fundatio seminarii vocationum pro Toletana Provincia in Residentia Civitatis Regiae (Ciudad Real), quae *Seminarium Minus S. Ignatii* vocabitur.

7 *Februarii*. — Acceptis suffragiis PP. Provincialium, nominatur ab A. R. P. Generali Assistens Hispaniae R. P. Isidorus Zameza, qui a die 1 Novembris anni 1911 fungebatur munere Substituti Assistantis Hispaniae.

11 *Februarii*. — Conceditur Provinciae Galicianae propria Missio transmarina in territorio Rhodesiae prope Lufundzam inchoanda.

13 *Februarii*. — A' P. Rectore Seminarii Pontificii Comillensis in Provincia Castellana Romam transmittuntur litterae Sacrae Congregationis Studiorum, in quibus magni habentur et laudantur puritas doctrinae ac methodus docendi in illo Seminario. Illuc affluunt ex tota Hispania alumni convictores circiter 330 in Seminarium Majus et Minus distributi.

13 *Februarii*. — A. R. P. Generalis Superiori cuidam Provinciae Californiae de numero Sacrarum Communionum intra paucos annos mirum in modum aucto gratulatur.

13 *Februarii*. — Laudatur Nostorum in Missione Zambesiana adlaborantium spiritus religiosus et optimus successus.

15 *Februarii*. — Gratiae aguntur Provinciali Hiberniae quod

epistolae omnes tum Superiorum tum Consultorum initio mensis Januarii ad A. R. P. Generalem pervenerunt.

17 *Februarii*. — Laudatur diligens cura adhibita in formando bono clero indigeno et iterum iterumque variis Missionum Superioribus inculcatur ut, difficultatibus fortiter superatis, pro viribus hoc opus promoveant.

18 *Februarii*. — Non probatur sententia quae tenet tempus Junioratus insumendum esse in praeparando munere docendi.

28 *Februarii*. — Iteratis vicibus monetur ne pecunia ex venditione immobilium ad Collegia vel Domus pertinentium ad expensa quae dicuntur currentia adhibeatur.

28 *Februarii*. — A. R. P. Generalis animum suum laetissimum testatur ob disciplinam, studia et spiritum religiosum Collegii Maximi Provinciae Missouriianae.

29 *Februarii*. — Reprobatur praxis adhibendi pecuniam Societatis ad debita Ecclesiae parochialis solvenda.

7 *Martii*. — R. P. Josephus Carrière Praepositus Provinciae Canadensis constituitur.

10 *Martii*. — Nuntiatur Patrem Provinciale Thibaut Missionarios nostros Kwangenses in publicis comitiis gravissimis calumniis impetitos non solum egregie defendisse sed ipsum aggressorem in maximas angustias redegissee cum non exiguo emolumento universae causae Catholicae in Belgio.

12 *Martii*. — Dantur a P. Generali per litteras normae juxta quas programma operis de sacris secessibus opificum in Italia intelligendum evolvendumque est.

12 *Martii*. — Commendatur Rectori cuidam studium procurandi sui Collegii foundationem.

13 *Martii*. — Proponitur ut schola quaedam praeparatoria instituatur in quadam Provincia pro Candidatis qui legitimam studiorum mensuram nondum attigerint.

20 *Martii*. — Datur facultas Collegium Catvicense, Provinciae Neerlandicae, habita praesertim ratione disciplinae, valetudinis,

exigentiarum modernarum, reconstruendi et amplificandi secundum delineationes in quibusdam modificandas.

20 Martii. — Commendatur prudens selectus mittendorum in Missiones *qui exemplo et doctrina*, ut P. Aquaviva hortatur, *populos aedificare valeant* (Ep. Gen. t. I, p. 114).

22 Martii. — Facultas datur acceptandi foundationem Collegii Quinqueecclesiensis (Pécs, Fünfkirchen) in Hungaria quod Illustrissimus Episcopus Julius Zichy pro Societate erigere et dotare intendit.

22 Martii. — Laudantur ac singulari benedictione augentur ab A. R. P. Generali heroica misericordiae opera quae erga sex milia et trecentos leprosos in insula Culion Missionis Philippinae a PP. Josepho Tarragò et Raimundo Peruga atque a F. Coad. Damiano Jaume exercentur.

26 Martii. — Pater Generalis, instantibus precibus Em. Cardinalis Kopp, qui eximia laude labores nostrorum Patrum in magna parochia Karvinensi prosequitur, cedens nec non intuitu boni universalis inter numerosos opifices harum regionum operati, permittit ut administratio hujus parochiae ulterius a Nostris retineatur.

27 Martii. — Probatur ut Fratres Juniores Provinciae Mexicanae ratione valetudinis tuendae a Domo Probationis ad Llano in Collegium ad Tepotzotlan transferantur; et ut in eodem Collegio erigatur Philosophatus pro Nostris, quasi initium et primum fundamentum Collegii Maximi illius Provinciae, cum valde utile sit ut unaquaeque Provincia habeat suum Collegium Maximum, saltem pro Philosophis, ne statim juvenes nostri e Junioratu in alias Provincias proficisci teneantur.

6 Aprilis. — Scribit R. P. Superior Missionis Nankinensis media in universarum rerum Sinensium eversione octo Nostrorum in septentrionali parte provinciae Kiangsou fuisse a latronibus visitatos ac spoliatos.

15 Aprilis. — A die 15 ad 25 fuit Romae R. P. Aloisius G. Cabral, Praepositus Provinciae Lusitanae, ut gravia quaedam negotia suae dispersae Provinciae cum A. R. P. Generali tractaret.

16-18 Aprilis. — Novem Patres delecti e quinque Provinciis Assistentiae Italiae Romam conveniunt, ut de ratione et methodo agant quam Nostri sequendam communi consilio sibi praestituerunt in tradendis sacris opificum secessibus. Primo quinquennio (1907-1911) sacri ejusmodi secessus ter et centies traditi sunt ad 3516 opifices: sequenti anno, 1912, ter et quinquagies ad 1792 opifices.

18 Aprilis. — A. R. P. Generalis Rectorem quendam hortatur ut qui phthisi laborant sollicitè curentur, cubiculo unicuique suo attributo, quod tempore saltem vacationum bene ab infectis atomis repurgetur, ut cum bono eventu alicubi factum est.

19 Aprilis. — Ut nova ala Collegio Cracoviensi secundum delineationes propositas adjungatur permittitur simulque laudatur cura de providendo apto valetudinario.

19 Aprilis. — Negatur venia novi aeris alieni contrahendi in Collegio quod jam oneratur debitis.

20 Aprilis — Constituitur Moderator ephemeridis *Razón y Fe* P. Ambrosius Olangua, Provinciae Castellanae, a tribus Provincialibus Hispaniae propositus, prout exigunt statuta ab A. R. P. Ludovico Martin, bonae memoriae, in condendo periodico Matritensi sancita.

21 Aprilis. — Permittitur ut novum aedificium Collegii Vigoriensis (Worcester) Provinciae Marylandiae — Neo-Eboracensis incipiatur.

22 Aprilis. — Pater Generalis suas orationes cum supplicationibus Patrum Fratrumque Provinciae Belgicae aliarumque Provinciarum conjungit ad felicem exitum electionum ad comitia publica impetrandum omnesque Missas per mensem ante electionem in Provincia Belgica ad suam intentionem dicendas huic fini applicat.

24 Aprilis. — PP. Provincialibus Aragoniae et Toletanae datur facultas ita Fratres Theologos utriusque Provinciae distribuendi ut in Collegio Dertusano (Tortosa) ii degant qui superiori cursui Theologiae student, et in Collegio Murciensi qui minori operam

dant. Hoc autem petierant praedicti PP. Provinciales ut facilius novam Ordinationem Studiorum exsequerentur. Commendatum tamen est ne hac distributione negligeretur institutio Professorum pro utraque Provincia.

25 Aprilis. — Gratulatur Pater Generalis de coacto Viennae congressu Praesidum omnium Congregationum Marianarum Provinciae Austriae, ex quo optimi fructus sperantur.

27 Aprilis. — Datur ad Praepositum Provinciae Austriae longior epistola Superioribus, Consultoribus, Candidatorum Examinatoribus communicanda de convenienter multiplicanda et apte seligenda subole Societatis, cujus capita praecipua haec sunt: De stabilibus Examinatoribus designandis et quidem generatim in domibus majoribus, qui apud se habeant Institutum, Epistolas Praepositorum Generalium, etc., et optima ejus commentaria; de angelica virtute; de studiis requisitis; de Candidatis pro statu Coadjutorum temporalium; de numero admittendorum; de tempore ingressus; de Prima Probatione rite peragenda; de examine medici.

30 Aprilis. — RR. DD. Josephus Van Reeth, e Provincia Belgica, Episcopus Gallensis in insula Ceylon, hospes Curiae nostrae excipitur.

30 Aprilis. — Laudatur opus pro caecis a Provincia Marylandiae — Neo-Eboracensi susceptum, et quia firmiter constituitur ope foundationis sufficienti annuo redditu acquirendae.

4 Maji. — RR. DD. Hermannus Jürgens, e Provincia Germaniae, Archiepiscopus Bombayensis, et RR. DD. Paulus Perini, e Provincia Veneta, Episcopus Mangalorensis, hospites Curiae nostrae excipiuntur.

6 Maji. — Missa est in Hispaniam epistola ubi haec inter alia dicebantur: Ut socios in variis facultatibus insignes Provincia haberet multum conferre ordinem certa rerum dispositione statutum, et constantiam in Superiorum normis, non frequentes saltus et interruptiones; ad studia igitur specialia duo vel tres singulis annis scholastici applicarentur, sicuti jam fit in Provincia Angliae, et post aliquod tempus, puta decem post annos, non paucos Patres in di-

versis facultatibus eximios habitum iri; ejusmodi tamen juvenes statim post Philosophiam vel Theologiam, omisso magisterio, studiis specialibus addici debere.

9 Maji. — Singulari laude celebrantur ab A. R. P. Generali apostolici labores PP. Ferris et Faura ac F. Coad. Pradas, Provinciae Aragoniae, in valetudinario leprosororum Sancti Francisci Borghiae ad Fontilles.

10 Maji. — Approbatur traditio parochiarum quarundam parvarum Provinciae Californiae Revm̃is Episcopis facta.

11 Maji. — Contractus a Praeposito Provinciae Austriae cum Rdño et Illm̃o Archiepiscopo Goritiensi initus de suscipiendo a nostris Patribus Seminario puerorum in ipsa urbe Goritiensi sito approbatur.

14 Maji. — Venia praebetur novi aedificii construendi pro Collegio Kingstonensi Missionis Jamaicensis Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis.

15 Maji. — A. R. P. Generalis P. Provinciali Aragoniae et Patribus speculae *Observatorio del Ebro* nuncupatae gratulatur, quod Rex Alphonsus XIII speculam ipsam visitaverit ac laudaverit.

15 Maji. — Consensus datur ut Missio Alaskae Borealis Provinciae Canadensis ad Provinciam Californiae redeat et ut Missiones Indianae Statuum Dakota et Wyoming, quae ad Provinciam Californiae pertinebant, ad Provinciam Missourianam transferantur.

16 Maji. — Copiosam Dei benedictionem adprecatur Pater Generalis novo magna cum circumspectione et dexteritate recenter inaugurato Collegio Aloisiano in Domo Freinbergensi Provinciae Austriae, in quo candidati pro statu religioso (praesertim pro Societate) et pro Missionibus in pietate et litteris excoluntur.

17 Maji. — Multis laudatur Rector Collegii Philadelphiensis Provinciae Marylandiae — Neo-Eboracensis quia quaestiones de proprietate nostra et parochiae solvendas curat.

29 Maji. — Contractus approbatur inter Collegium S. Petri (Jersey City) Provinciae Marylandiae — Neo-Eboracensis et Epi-

scopum Novarcensem quo Schola Alta Collegii pars ordinationis Dioecesanae fit, valiturus tamen ad certum aliquod tempus quinquennio minus.

Mense Junio. — Nuntiatur in Missione Kwangensi novam Stationem fundatam fuisse.

1 Junii. — Approbatur consilium uniendi Collegii S. Francisci Xaverii Neo-Eboracensis cum Universitate Fordhamensi ejusdem Provinciae Marylandiae — Neo-Eboracensis pro classibus quae dicuntur collegiales, nempe post Scholam Altam.

2 Junii. — Grata e Domo Professa Valentina A. R. P. Generali nuntiantur: nimirum valde domesticam disciplinam florere, regnare fraternam caritatem, ministeria propria Societatis qua Congregationibus piis, qua missionibus ruralibus, qua Exercitiis Spiritualibus pollere; hoc anno 267,000 sacras Communiones in Ecclesia Domus Professae distributas esse.

3 Junii. — Approbatur Ordinatio Studiorum Inferiorum pro Provincia Galicana.

3 Junii. — Laudatur ratio pecuniaria Missionis Australiae Provinciae Hiberniae.

15 Junii. — Pater Generalis observationes facit ad amplum conspectum de laboribus Congregationum Marianarum in Provincia Austriae sibi transmissum et normas quasdam pro his laboribus tradit. Permittit ut experimenti gratia approbetur a Provinciali schema statutorum pro consilio centrali Congregationum Marianarum ejusdem Provinciae in Domo Professa B. Canisii Viennae constituenda.

16 Junii. — A. R. P. Generalis cum P. Josepho Hilgers, ejus comite, in Germaniam proficiscitur ad vires jussu medicorum relevandas.

17 Junii. — Re prius cum Praeposito Provinciae Belgicae collata, Praeposito Provinciae Lusitanae datur potestas erigendi in Belgio Collegium quod sit quasi continuatio dispersi Collegii Campolidensis.

29 Junii. — Clauditur Collegium Cremonense in Provincia Ve-

neta; et per eam occasionem publicas erga Societatem significationes grati animi et desiderii cives ediderunt.

28 Julii. — Multis laudatur zelus Nostrorum in quadam inter Indos Missione Provinciae Californiae pro Sanctissimi Sacramenti cultu atque honore.

29 Julii. — Significatur Rectori Collegii S. Mariae Provinciae Missourianae Patri Nostro praecipue placere zelum Nostrorum ibi degentium in Exercitiis pro laicis aestivo tempore promovendis.

31 Julii. — Tres Brasilienses Missiones, scilicet Meridionalis, dependens a Provincia Germaniae, Orientalis (sive Centralis), dependens a Provincia Romana, Septentrionalis, dependens a Provincia Lusitana, nova finium circumscriptione juxta epistolam die 25 Decembris, 1911, datam regi incipiunt.

1 Augusti. — Brevis narratio conscribitur eorum, quae Congregationi Bonae Mortis praesertim Primariae Romae in templo SS. Nominis Jesu ad novam vitam excitandae hoc ultimo biennio (1911-12) facta sunt. Quae huc redeunt:

Novae praeter antiquas rursus confirmatas Indulgentiae impetrantur, earumque novum summarium obtinetur;

Nova uberiorque admittendorum sodalium pagella conficitur, Normae ab A. R. P. Generali omnibus Congregationibus a Primaria dependentibus communes promulgantur;

Tabularium Primariae novo studio et ordine redactum ad SS. Nominis Jesu in pristino loco restituitur;

Sacer sodalium secessus in eodem templo SS. Nominis publice instituitur ultimo cujusque mensis die dominico cum his exercitationibus:

Mane: Sacrum, brevis fervidaque ante Sacram Communionem adhortatio, sacra Communio;

Vespere, sesquihora ante signum Salutationis Angelicae: Rosarium Beatae Mariae Virginis, *Veni Creator*, concio de aliqua aeterna veritate (vulgo *di massima*), Benedictio cum SS. Sacramento.

2-8 Augusti. — Conferentiae in Collegio Angiensi ab aliquot peritis Nostris habentur, praeside R. P. Provinciali Campaniae, ad

usum jamjam e domo Tertiae Probationis egressorum Patrum ejusdem Provinciae et nonnullorum aliorum, de praecipuis nostris ministeriis et operibus deque opportunioribus methodis in eis hodie tenendis.

6 Augusti. — A. R. P. Generalis cum P. Josepho Hilgers, ejus comite, e Germania rediens, bona utens valetudine, magna omnium laetitia a Patribus et Fratribus Curiae nostrae exceptus est.

8 Augusti. — Renuntiatur novus Praepositus Provinciae Tolosanae, R. P. Dionysius Carrère.

15 Augusti. — Constituitur novus Moderator Provinciae Hungariae R. P. Franciscus Speiser.

17 Augusti. — Approbantur delineationes Collegii Quinqueecclesiensis (Pécs, Fünfkirchen) magna cum arte et dexteritate secundum observationes transmissas correctae.

18 Augusti. — Constituitur novus Moderator Provinciae Gallicanae R. P. Petrus Bapst.

21 Augusti. — R. P. Provinciali Castellanae conceditur facultas exstruendi in Urbe Gegionensi (Gijon) novam Ecclesiam et Residentiam.

23 Augusti. — Provinciae Lusitanae conceditur ut Missio Macaensis dispersa extra ditionem politicam Lusitaniae stabiliatur, *Missio Sinensis in Provincia Cantonensi* posthac appellanda, non tamen extendenda ultra Dioecesim Revmi Episcopi Macaensis, qui illam acceptavit.

26 Augusti. — Ideae novae magnae alae in Convictu Dioecesis Szatmarinensis in Hungaria construendae optime confectae et sumptibus atque beneficiis ejusdem Rmi Episcopi Szatmarinensis executioni mandandae approbantur atque laudantur.

26 Augusti. — R. P. Claudius Chanteur Praepositus Provinciae Lugdunensis constituitur.

27 Augusti. — Probatur emptio domus aptioris ad Collegium et Convictum in urbe Bahia Missionis Brasiliensis Septentrionalis, Provinciae Lusitanae.

30 Augusti. — A. R. P. Generalis gratulatur Superiori Resi-

dentiae S. Francisci Xeverii Dublinensis Provinciae Hiberniae de novo exercitio mensis Junii quod *Missio SS. Cordis* vocatur.

30 Augusti. — Approbatur erectio novi aedificii temporarii in Collegio Maximo Provinciae Marylandiae — Neo-Eboracensis.

1 Septembris. — R. P. Antonius Pinto Praepositus Provinciae Lusitanae constituitur.

2 Septembris. — Proponitur in Provincia Marylandiae — Neo-Eboracensi ut Congressus Directorum Congregationumstrarum Marianarum instituatur, quemadmodum nuperrime in Anglia cum optimo eventu factum est.

3 Septembris. — A. R. P. Generalis ex corde gratulatur R. P. Provinciali Angliae de insigni successu examinum universitariorum in Collegiis nostris subitorum.

9 Septembris. — R. P. Armandus Poirier fit Superior Missionis Betsileensis in insula Madagascar.

10 Septembris. — Conceditur Praeposito Provinciae Castellanae facultas committendi Fratribus Doctrinae Christianae scholas primarias Collegii Saguensis in Missione Cubana, dummodo tamen tota Collegii directio et cura docendi Christianam Doctrinam apud Nostros sit et permaneat.

11 Septembris. — R. P. Josephus Barrachina, Praepositus Provinciae Aragoniae, ad visitandam Missionem Philippinam Barcinone solvit, relicto in Provincia Vice-Praeposito.

11 Septembris. — Nominatur R. P. Antonius Maas Praepositus Provinciae Marylandiae — Neo-Eboracensis.

13 Septembris. — R. P. Norbertus de Boynes Praepositus Provinciae Franciae constituitur.

14 Septembris. — Approbatur ad tempus et tentaminis causa consilium mittendi Scholasticos nostros philosophos in facultatem theologicam Universitatis Oenipontanae (Innsbruck) ad paedagogiae et eloquentiae praecepta audienda.

14-19 Septembris. — In parte Septentrionali Missionis Nanki-nensis iterum duo Missionarii, quorum unus e Societate nostra et alter e clero saeculari, graves injurias patiuntur et vix incolumes

e manibus impugnantium effugiunt: Ecclesiae, scholae caeteraque eorum bona vastantur; ex eorum Christianis multi occiduntur.

16 Septembris. — Insistitur ut Juniores seriam Latinae linguae studio dent operam, ejusdemque usu atque exercitatione assuefiant.

24 Septembris. — Adventit Romam hospes Curiae nostrae RR. DD. Joannes J. Collins e Provincia Marylandiae — Neo-Eboracensi, Episcopus Antiphellensis et Vicarius Apostolicus Jamaicae.

26 Septembris. — R. P. Claudius Chanteur, Praepositus Provinciae Lugdunensis, Massiliis solvit ad visitandas Missiones Aegypti et Syriae.

29 Septembris. — Allatis laetis nuntiis de solidis fructibus ex festis saecularibus P. Petri Skarga perceptis, ad quae fideles undique numerosi concurrebant, Pater Generalis suum gaudium testatur ac zelum Patrum laudat.

1 Octobris. — Variis Provinciis commendatur ne Fratres Coadjutores ante biennium expletum e Novitiatu educantur, utque post Novitiatum per tres quattuorve annos in domibus collocentur in quibus non sint periculis majoribus expositi et particulari cura spirituali circumdantur.

1 Octobris. — Provinciae Aragoniae datur potestas ut, pactione facta cum Municipio Manresano, acceptet usumfructum Collegii S. Ignatii, quo jam Nostri antea usi fuerant.

7 Octobris. — De Domo Professa Matritensi S. Francisci Borgiae nuntii maxime laeti perferuntur: solis nempe ex eleemosynis fidelium commode Nostros sustentari; adeo custoditas regulas haberi ut Domus Professa aliis domiciliis exemplar et lux sit; florere ministeria et Congregationes Marianas, Bonae Mortis, SS. Cordis Jesu; per mensem Junium in Ecclesia Domus Professae sacras Communiones supra 24,000 distributas esse, quarum 5,000 in ipso festo SS. Cordis; magno cum fructu missiones rurales institutas esse; et mense Novembri in eadem Ecclesia lectiones Sacrae Scripturae inchoatum iri.

14 Octobris. — Urgetur ut debita nostra in variis Domibus minuantur pro viribus ac deleantur.

15 Octobris. — Urgetur ut in Provinciis Americanis libri textus pro scholis nostris a Nostris scribantur.

15 Octobris. — Laudatur institutio in Provincia Missouriiana cursus superioris litterarum.

16 Octobris. — Urgentur ea quae pluries inculcata sunt de ratione pecuniaria itinerum Procuratori Domus tradenda, ita tamen ut hic neminem possit reprehendere, quum id ad Superiorem, audita Procuratoris relatione, pertineat.

17 Octobris. — Nunciatur in Provincia Taurinensi instauratum fuisse opus tradendi Exercitia Spiritualia per integrum mensem Sacerdotibus externis, quod jam inde ab anno 1848 interruptum fuerat. A die enim 1 Septembris usque ad diem 28 ejusdem mensis quindecim Sacerdotes cum optimo exitu in domo Exercitiorum Genuensi ea confecerunt.

18 Octobris. — Nominatur R. P. Thomas V. Nolan Praepositus Provinciae Hiberniae.

18 Octobris. — Laudatur institutio Aulæ studiorum post scholas, Venetiis magna civium consensione et certis legibus stabilita ad juvandos in litteris et moribus alumnos externi gymnasii et lycei.

20 Octobris. — Laus tribuitur moderatori fasciculi periodici cui titulus est *Stella Maris* in Provincia Angliae, quippe quod eo commentario Congregationes Marianae sedulo promoveri poterunt juxta veras Societatis normas.

21 Octobris. — Communicatur cum Provincia Veneta responsum circa Residentias dependentes die 17 Martii, 1911, Provinciae Austriae datum, in quo tria principia circa earundem erectionem et mutua cum Collegiis officia statuuntur.

22 Octobris. — Confirmatur pro aliqua Provincia praescriptio de expensis itinerum solvendis, eo nempe sensu quod ille eas solvere tenetur in cujus commodum itinera fiant.

27 Octobris. — Romam allatus est primus fasciculus *Litterarum aedificantium* Provinciae Castellanae. Placuit forma editionis et summa praesertim rerum aedificantium ex aliis Societatis Assistentiis decerpta. Nam sic rite satisfieri videtur desiderio Patris

Ignatii, dum litteras aedificantes a nobis conscribi commendans haec ait: *Magnopere etiam juverit* (ad unionem eorum qui dispersi sunt) *litterarum ultro citroque missarum, inter inferiores et Superiores, frequens commercium, et crebro alios de aliis certiores fieri, ac audire quae ex variis locis ad aedificationem et eorum quae geruntur cognitionem afferuntur*, (Cfr. Const. Part. 8, cap. 1, n. 9). Optandum esset ut singulis annis duo saltem fasciculi ab unaquaque Provincia ederentur.

28 Octobris. — Insistitur ut Superiores de rebus non levis momenti agendis sententiam Consultorum suorum serio exquirant.

28 Octobris. — Extenditur ad Missionem Zambesianam providens ordinatio de reditu temporario in Provinciam valetudinis instaurandae causa, quae antea (Act. Rom. S. J., 1911, pp. 66, 133, sqq.) aliis Missionibus data est.

31 Octobris. — Commendatur P. Rector Domus Brooklynensis Provinciae Missourianae quia Exercitia pro laicis clausa ibi tradenda curat.

1 Novembris. — Suadet A. R. P. Generalis ne Exercitiorum Spiritualium mensis in Novitiatu in secundum annum propter paucitatem Novitiorum differatur.

3 Novembris. — Gratiae aguntur Praeposito Provinciae Austriae pro optima relatione de conferentia didactico-paedagogica diebus 17-22 Augusti Kalksburgi celebrata (cfr. Chronicon 1911, 4 Nov.) et consilia ibi proposita cum quibusdam observationibus approbantur.

5 Novembris. — Laudatur Collegium Cluenense (Clongowes) Provinciae Hiberniae de optimo inspectionis a Gubernio peracti successu, et praesertim quia Inspectores modum docendi praecipue commendarunt.

11 Novembris. — Laudantur Nostri in Provincia Angliae quia enixe orant pro vocationibus augendis.

13 Novembris. — R. P. Octavius Turchi Praepositus Provinciae Romanae constituitur.

18 Novembris. — Urgetur in quadam Provincia ordinatio sti-

pendiorum pro Missis aliisque ministeriis acceptorum, ita ut pecunia inde derivata non singulis Domibus relinquatur sed Arcae Seminarii Fundationumve attribuat. Quod sicubi relinquatur Domui alicui, id faciendum praescribitur tantummodo aut ad debita minuenda aut ad necessariam Nostrorum sustentationem, non autem ad novas constructiones procurandas: et veniam ad hoc a Praeposito Provinciae in scriptis dari posse, sed non ultra triennium.

19 Novembris. — In Universitate Berytensi solemniter inauguratur nova Facultas Medicinae.

19 Novembris. — Permittitur ut Collegium Loyolaeum Montreal Provinciae Canadensis vendatur, eo nempe fine ut novum aedificium alibi exstruatur.

21 Novembris. — Probatum est ut a Provincia Lusitana erigeretur in Belgio prope Bruxellas Domus Scriptorum dependens ab instaurato Collegio Campolidensi (*Chateau de Dielighem*), ea tamen conditione ut quae in lucem edentur Lusitano sermone exarentur.

23 Novembris. — Nuntiatum est Patri Nostro a R. P. Provinciali Toletano Reginam Hispaniae D. Victoriam Eugeniam in templo Domus Professae Matritensis adscriptam esse Congregationi Matrum Christianarum sub patrocinio Beatissimae Mariae Virginis a Doloribus. Ipsa Augusta Regina sponte sua Congregationi adscribi petivit, praedefinita die in nostrum templum venit, ante aram, coram Patre Directore, missam celebraturo, et praesentibus aliis fere 200 nobilibus Matronis ejusdem Sodalitii Regina Beatissimae Matri Mariae magna pietatis significatione se consecravat, aureum numisma, Congregationis insigne, a Patre Directore accepit, Praeses ad honorem promulgata est, et antequam ad Sacram Eucharistiam accipiendam accederet brevem concionem ab ipso Patre apte confectam audivit.

25 Novembris. — Urgetur ut *Acta Romana S. J.* omnibus in bibliotheca communi legenda exponantur.

26 Novembris. — Reprobatur omissio linguae Graecae in cursu nostro classico sine venia A. R. P. Generalis.

28 *Novembris*. — R. P. Ludovicus Dostal Missionis Croatiae Superior constituitur.

29 *Novembris*. — Datur facultas aedificandi ecclesiam in Statione Moentilan Missionis Indiarum orientalium Provinciae Neerlandicae.

30 *Novembris*. — Multis laudatur Praepositus Provinciae cujusdam, qui res temporales Provinciae ordinare naviter curat juxta Instituti normas et praesertim juxta Ordinationem P. Martin, bonae memoriae, *de Rerum Temporalium administratione*, eique proponitur institutio Arcarum Foundationum et Eleemosynarum.

Mense Decembris. — Acquisito cum divino auxilio aptissimo fundo in saluberrima parte urbis Tokyo, in quo jam aliquae domus medio in horto inveniuntur, omnia praeparantur ad scholas nostras mense Februario, 1913, aperiendas, cum interim solum aliqui juvenes ut convictores in domo separata recepti sint. Patres iidem remanserunt ac anno elapso, scilicet R. P. Superior Hermannus Hoffmann, P. Henricus Boucher, P. Fridericus Hillig, P. Josephus Dahlmann, P. Paulus Tsutsihashi, P. Victor Gettelmann; qui omnes studio linguae Japonicae et pluribus scholis publice vel domi tradendis nec non ministeriis apostolicis accupantur. E juvenibus ad fidem conversis formatur nucleus pro futura Congregatione Mariana.

10 *Decembris*. — Notatur bursis scholarum, quum ad fundationem pertineant, minime licere uti ad fundos novos emendos.

10 *Decembris*. — Urgetur praescriptum quo Praepositis Provinciarum non licet operarium e Nostreis in territorium alterius Provinciae pro ministeriis mittere sine alterius Provincialis venia.

12 *Decembris*. — Urgetur executio praescriptionum Instituti et Decreti Summi Pontificis de gradu scientiae linguae Latinae et Graecae in Candidatis Societatis requirendo, nec permittitur ut ullus Juniorum a lingua Graeca discenda eximatur.

24 *Decembris*. — Laudatur opus Exercitiorum clausorum pro laicis in Provincia Californiae inceptum.

28 *Decembris*. — Refertur de magno zelo omnium Sodalium

Congregationum Beatae Virginis Mariae Provinciae Austriae in promovendo congressu Eucharistico Viennensi, ad cujus splendendum successum non parum contulerunt, et speciatim de eorum apostolatu Eucharistico in omnibus urbis nosocomiis mira benedictione divina cumulado.

28 Decembris. — R. P. Alexander Burrowes Praepositus Provinciae Missourianae constituitur.

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE-PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 JANUARI AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1912.

	ADULTI ET JUVENES	ADULTAE ET PUELLAE	CLERICI	FILIAE MARIAE	JUVENES	MULIERES	PUERI	PUELLAE	SACERDOTES	UTRUSQUE SEXUS	VIRGINES	VIRI	TOTALE
America Meridionalis. . .	—	—	—	5	6	1	1	10	—	—	—	—	23
Anglia	—	—	—	—	1	3	2	9	—	10	—	—	25
Asia	—	—	—	—	2	1	1	1	—	1	—	1	7
Australia	—	—	—	—	—	2	3	6	—	—	—	—	11
Austria	4	14	—	—	36	16	1	37	3	1	104	16	232
Belgium.	—	1	—	—	5	2	—	31	—	—	—	1	40
Canada	—	1	—	—	—	1	—	8	—	—	—	—	10
Galicia	—	—	—	—	5	6	—	1	—	—	13	2	27
Gallia.	1	—	—	15	7	5	3	88	—	2	4	—	125
Germania	7	6	1	—	151	13	1	34	4	1	260	14	492
Hibernia	—	—	—	1	—	3	—	—	—	—	—	—	4
Hispania	3	—	—	—	23	5	2	12	—	1	—	1	47
Hungaria	—	—	—	—	5	2	—	12	—	—	—	1	20
India Orientalis. . . .	—	—	—	—	1	2	—	3	—	—	—	2	8
Insulae Philippinae . . .	—	—	—	2	—	—	—	2	—	—	—	—	4
Italia	—	—	1	5	14	7	3	11	—	1	—	—	42
Lusitania	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1
Mexicum	3	—	—	—	—	—	—	6	—	—	—	—	9
Neerlandia.	1	2	—	—	6	—	1	2	—	—	4	1	17
Status Foederati	6	4	—	—	19	22	5	42	—	31	46	7	182
	25	28	2	28	281	92	23	315	7	48	431	46	1326

ELENCHUS CONGREGATIONUM BONAE MORTIS

PRIMARIAE ROMANAE

AGGREGATARUM

A DIE 11 MARTII 1834 AD DIEM 31 DECEMBRIS 1912

Africa	2
America Meridionalis	12
Anglia	57
Australia.	3
Austria	23
Belgium	78
Canadà	16
Galia	15
Gallia	519
Germania	310
Graecia	1
Helvetia	48
Hibernia	15
Hispania	52
Hungaria.	00
India Orientalis	5
Italia	78
Lusitania.	13
Mexicum.	31
Neerlandia	17
Russia.	2
Status Foederati	147
Syria	3

1447

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU

A DIE 1 OCTOBRI 1911 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1912.

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
			1911		
P. Elias Gautrand	62	45	1 Oct.	Murciae	Tolosanae
F. Isidorus Cornadó, <i>Coad.</i> . .	77	51	1 »	Santa Fe	Aragoniae
P. Ignatius Gassó	73	47	2 »	Valentiae	Aragoniae
P. Marianus Balcells	47	16	2 »	Boston	Aragoniae
F. Robertus Hamilton, <i>Coad.</i> .	69	46	3 »	Woodstock	Marylandiae
P. Adalbertus Ramel	68	49	4 »	Nîmes	Tolosanae
F. Christophorus Reilly, <i>Schol.</i>	33	14	4 »	St. Louis	Missourianae
P. Angelus Frigerio	72	53	5 »	Mediolani	Venetae
P. Josephus Hoene.	69	49	6 »	Liverpool	Germaniae
P. Carolus Williams	60	37	8 »	Londinii	Angliae
P. Henricus Moreau	60	43	9 »	Parisiis	Franciae
F. Bernardus Michels, <i>Coad.</i> .	40	16	10 »	Exaten	Germaniae
F. Nicolaus Kieffer, <i>Coad.</i> . .	84	35	12 »	Angers	Franciae
P. Dionysius Corboy	61	28	13 »	Africa Merid.	Angliae
F. Franciscus Atchison, <i>Coad.</i> .	62	21	16 »	Sydney	Hiberniae
P. Aloisius Briaux	87	54	17 »	Annonay	Lugdunensis
P. Richardus Gore	63	28	17 »	Macon	Neo-Aurelianens.
P. Josephus Ronchi	50	34	17 »	Kimberley	Romanae
F. Joannes E. Kramář, <i>Coad.</i> .	69	48	17 »	Steyer	Austriae
RR. DD. Franciscus X. Junguito.	71	49	21 »	Panama	Castellanae
P. Carolus Eberschweiler . . .	71	42	21 »	Columbus	Missourianae
F. Robertus Snape, <i>Coad.</i> . . .	77	30	28 »	Stonyhurst	Angliae
F. Franciscus Eguiluz, <i>Coad.</i> .	62	33	30 »	Carrión	Castellanae
F. Josephus Mitsche, <i>Schol.</i> . .	35	18	30 »	Dinantii	Franciae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Joannes Le Veux	69	49	31 Oct.	S. Germain in L.	Franciae
P. Philemon Haumont	66	48	3 Nov.	Bruxellis	Belgicae
P. Joannes McHale	50	30	3 »	Liverpool	Angliae
F. Josephus Sust, <i>Coad.</i>	76	48	5 »	Manresae	Aragoniae
F. Martinus Leahy, <i>Coad.</i>	28	4	6 »	Stockton	Californiae
P. Benjaminus Roydhouse.	87	57	7 »	Macon	Neo-Aurelianens.
F. Joannes Moriarty, <i>Coad.</i>	78	51	11 »	Boston	Marylandiae
P. Josephus Knabenbauer.	73	55	12 »	Valkenburg	Germaniae
P. Joannes McDonnell	55	34	12 »	Grand Coteau	Neo-Aurelianens.
P. Franciscus Brasille	45	25	13 »	Chang-hai	Franciae
RR. DD. Carolus Gordon	81	43	16 »	Roehampton	Angliae
P. Joannes Connolly	64	42	16 »	Sault-Ste-Marie	Canadensis
F. Henricus Arvier, <i>Coad.</i>	54	29	16 »	Sou-tseû	Franciae
P. Paulus Nutó	70	45	20 »	Valentiae	Aragoniae
F. Theodorus Abricol, <i>Coad.</i>	88	60	21 »	Parisiis	Franciae
F. Fridericus Soenen, <i>Coad.</i>	80	59	21 »	Ranchi	Belgicae
F. Henricus Minkenberg, <i>Coad.</i>	76	50	22 »	Exaten	Germaniae
P. Eduardus Allen.	63	36	23 »	Santa Clara	Californiae
F. Carolus Regis, <i>Coad.</i>	77	45	24 »	S. Ignatii, Mont.	Californiae
F. Josephus Mendiguchia, <i>Coad.</i>	82	54	25 »	Loyolae	Castellanae
P. Henricus van Schijndel.	77	61	26 »	Maastricht	Neerlandicae
P. Coelestinus Frin	77	44	29 »	Chang-hai	Franciae
F. Ernestus Colgan, <i>Schol.</i>	23	3	29 »	Petworth	Hiberniae
F. Adelardus Blanchard, <i>Coad.</i>	33	6	29 »	Montreal	Canadensis
P. Joannes Frieden	68	43	2 Dec.	St. Louis	Missourianae
F. Joannes Lamothe, <i>Coad.</i>	53	28	3 »	's Heeren Elderen	Tolosanae
P. Laurentius Wolter.	78	58	6 »	Santiago	Germaniae
F. Hilarius Marques, <i>Coad.</i>	59	32	8 »	Alseberg	Lusitanae
F. Joachimus Sol, <i>Coad.</i>	76	46	10 »	Valentiae	Aragoniae
F. Andreas Vigouroux, <i>Coad.</i>	63	41	11 »	Tananarive	Tolosanae
F. Joannes Le Meur, <i>Coad.</i>	65	43	13 »	Vannes	Franciae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Act.	Soc.			
F. Franciscus Liqueste, <i>Schol.</i> . .	27	11	13 Dec.	Chapinero	Castellanae
P. Aloisius Feyerstein	67	49	14 »	Thieu	Campaniae
P. Julius Gilliard	30	14	16 »	Louvain	Belgicae
P. David Walker	82	40	19 »	Boston	Marylandiae
F. Christianus Viertler, <i>Coad.</i> . .	72	48	20 »	Travnik	Austriae
P. Alphonsus Cocchi	67	52	21 »	Anagni	Romanae
P. Julius De Lajudie	75	45	22 »	Tournai	Tolosanae
P. Joannes Lohmann	78	56	24 »	Aarhus	Germaniae
P. Franc. Xav. Durazzo	80	49	25 »	Genuae	Taurinensis
F. Salvator Arener, <i>Coad.</i> . . .	42	20	25 »	Orihuela	Aragoniae
F. Jacobus Jannozi, <i>Coad.</i> . . .	53	26	26 »	Cuneo	Taurinensis
F. Stanislaus Pytel, <i>Schol.</i> . . .	20	5	27 »	Starawies	Galiciae
P. Paulus Maynier	38	20	31 »	Yao-Wan	Franciae
			1912		
P. Frideric. Oreglia di S. Stefano.	82	43	2 Jan.	Romae	Romanae
P. Augustus De Weirtdt.	57	37	2 »	Seduni	Belgicae
P. Philemon Van Durme	66	47	3 »	Courtrai	Belgicae
P. Alexander de Ascheberg	64	46	3 »	Mankato	Missourianae
P. Petrus Buisson	85	57	6 »	Lanzo	Lugdunensis
F. Joannes Kergoat, <i>Coad.</i> . . .	68	41	7 »	Parisiis	Franciae
P. Jacobus Könsgen	63	47	8 »	Bandora	Germaniae
P. Franc. Xav. Schleipen	77	47	9 »	S. Leopoldo	Germaniae
P. Josephus Deffond	67	44	10 »	Chang-hai	Franciae
F. Josephus Paoli, <i>Coad.</i>	50	14	10 »	Itù	Romanae
P. Franc. Xav. Guérin	58	38	11 »	Poitiers	Franciae
F. Angelus Ugartondo, <i>Coad.</i> . .	32	8	12 »	Mexici	Mexicanae
P. Victor Jouannet	84	59	13 »	Shreveport	Lugdunensis
P. Adrianus Van den Bergh	69	45	15 »	Arlon	Belgicae
F. Alexius De Cristofaro, <i>Coad.</i> .	89	68	15 »	Neapoli	Neapolitanae
P. Antonius Dechevrens	72	51	17 »	Genevae	Franciae
P. Aloisius Charles	49	28	18 »	Oran	Lugdunensis

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Albertus Poncelet		34	19 Jan.	Montpellier	Belgicae
P. Richardus Di Palma	62	42	20 »	Trinidad	Neapolitanae
F. Aemilius Nagant, <i>Schol.</i> . .	33	15	21 »	Louvain	Belgicae
P. Desiderius Lampaert	83	63	22 »	Antwerpiae	Belgicae
P. Isidorus Hidalgo	80	50	23 »	Madrid	Castellanae
P. Mathias Abad.	68	48	23 »	Bilbao	Castellanae
P. Eduardus Gallo	66	52	29 »	Murciae	Castellanae
P. Alphonsus Dufau	69	52	30 »	Verviers	Belgicae
F. Michael Cófano, <i>Coad.</i> . . .	91	61	30 »	Las Vegas	Neapolitanae
P. Victor Marchal	70	52	31 »	Calcuttae	Belgicae
F. Antonius Georger, <i>Coad.</i> . .	64	40	31 »	Remis	Campaniae
F. Victorianus García, <i>Coad.</i> .	41	24	1 Feb.	Madrid	Toletanae
P. Marcellus Rocchi	62	46	2 »	Itù	Romanae
P. Joan. Bapt. Gilbert	62	39	3 »	Parisiis	Franciae
P. Bernardinus Monteiro	81	52	6 »	Loyolae	Lusitanae
P. Martinus Van der Hagen . . .	65	34	6 »	Rotterdam	Neerlandicae
P. Henricus Gismondi	62	44	7 »	Romae	Romanae
P. Michael Lafont	75	57	8 »	Bordeaux	Tolosanae
P. Joannes Colgan	57	39	8 »	Poughkeepsie	Marylandiae
P. Carolus Torti	74	58	9 »	Taurini	Taurinensis
P. Joannes Linnehan	41	21	9 »	New York	Marylandiae
P. Adrianus D'Hoop	52	31	10 »	Katkahi	Belgicae
P. Eusebius Caballero	64	48	12 »	Malaga	Toletanae
F. Caesar Ramaziotti, <i>Coad.</i> . .	82	55	13 »	Patavii	Venetae
P. Aloisius Haine	52	34	14 »	Châlons	Campaniae
F. Joannes Konečný, <i>Coad.</i> . . .	79	58	16 »	Sarajevo	Austriae
P. Udalricus Zell	46	13	17 »	Bandora	Germaniae
F. Antonius Dalle Piatte, <i>Coad.</i>	91	55	18 »	Mantuae	Venetae
F. Petrus Gruber, <i>Coad.</i>	85	52	18 »	S. Andreae	Austriae
P. Joan. Bapt. Allard	75	55	19 »	Limoges	Tolosanae
F. Bernardus Cunningham, <i>Coad.</i>	75	37	20 »	Spokane	Canadensis

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
F. Matthaeus McMenamy, <i>Coad.</i> .	83	54	21 Feb.	Florissant	Missourianae
F. Claudius Janin, <i>Coad.</i> . . .	46	17	21 »	Ste-Foy-lès-Lyon	Lugdunensis
P. Augustinus Hugh.	60	45	22 »	Spring Hill	Neo-Aurelianens.
P. Amandus Van Tours. . . .	65	44	23 »	Tournai	Belgicae
P. Michael Soler.	65	44	23 »	Gandiae	Aragoniae
P. Josephus Brault	54	33	24 »	Toronto	Canadensis
P. Thomas McGonagall	62	38	25 »	Calcuttae	Belgicae
P. Aloisius Berzieri	83	59	27 »	Brixiae	Venetae
P. Augustus Succì.	79	62	27 »	Romae	Romanae
P. Arnoldus Bohnen	72	52	28 »	Tronchiennes	Belgicae
P. Cornelius Gillespie	61	39	28 »	Baltimorae	Marylandiae
P. Theodorus Roulleaux . . .	77	55	2 Mar.	Le Mans	Franciae
P. Petrus Belda	37	15	2 »	Valentiae	Aragoniae
P. Vincentius M. Marchi . . .	74	55	3 »	Chang-hai	Romanae
P. Gulielmus Gast	40	19	4 »	Tsong-ming	Franciae
P. Joannes Montillot	87	68	5 »	Grand Coteau	Lugdunensis
F. Victor Germain, <i>Coad.</i> . .	27	4	6 »	Sault-au-Récollet	Canadensis
F. Joannes Pinto, <i>Schol.</i> . . .	23	3	7 »	Gandiae	Aragoniae
F. Arthurus Gormley, <i>Coad.</i> .	86	42	12 »	Poughkeepsie	Marylandiae
P. Henricus Loiseau	48	27	14 »	Marneffe	Franciae
P. Thomas Maigi	64	46	16 »	Valentiae	Aragoniae
P. Mathias Gruber.	86	68	21 »	Kalocsa	Hungariae
P. Jacobus Bies	75	45	21 »	Se-tcheou	Franciae
F. Jacobus Lippert, <i>Coad.</i> . .	76	37	21 »	Arlon	Belgicae
P. Antonius Boven	81	54	26 »	Grand Coteau	Neo-Aurelianens.
P. Josephus Milesi.	34	16	26 »	S. Remo	Taurinensis
F. Leo Bennis, <i>Schol.</i>	26	5	27 »	New York	Marylandiae
P. Josephus Chopitea.	77	56	28 »	Loyolae	Castellanae
F. Matthaeus Smith, <i>Coad.</i> . .	87	64	28 »	Florissant	Missourianae
F. Gulielmus Gibbons, <i>Schol.</i> .	27	6	29 »	Baltimorae	Marylandiae
P. Severus Bizeul	65	41	31 »	Chang-hai	Franciae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Victor Andris.	37	20	31 Mar.	Charleroi	Belgicae
F. Franciscus Bausenwein, <i>Coad.</i>	74	55	31 »	Georgetown	Marylandiae
F. Franciscus Willim, <i>Coad.</i> . .	32	9	31 »	Kolomeae	Galiciae
F. Alexander McKenzie, <i>Coad.</i> .	84	44	1 Apr.	Los Gatos	Californiae
P. Carolus O' Connell	72	41	2 »	Hawthorn	Hiberniae
P. Arnoldus Pécsy	68	46	3 »	Posen	Hungariae
F. Fulgentius Tabernero, <i>Coad.</i>	93	19	3 »	Loyolae	Castellanae
P. Andreas Planchais.	48	23	4 »	Nagasaki	Franciae
P. Sebastianus Peiró	76	44	8 »	Sarrià	Aragoniae
P. Eduardus Marquet.	91	70	9 »	Parisiis	Franciae
P. Henricus Wochner.	74	56	10 »	Mankato	Missourianae
P. Victor Frins	72	53	13 »	Bonn	Germaniae
F. Jacobus Mallen, <i>Coad.</i> . . .	82	59	13 »	Fordham	Marylandiae
P. Hyacinthus Alberich.	64	47	14 »	Manilae	Aragoniae
F. Cajetanus Rossi, <i>Coad.</i> . . .	61	44	17 »	Bergomi	Venetae
P. Antonius Mesek.	77	55	20 »	Travnik	Austriae
P. Franciscus Borsu	39	18	21 »	Khunti	Belgicae
P. Franciscus Widmann.	68	51	23 »	Innsbruck	Austriae
P. Augustinus Wagner	62	45	30 »	Cracoviae	Galiciae
RR. DD. Robertus del Pozo . . .	75	60	3 Maji	Limae	Toletanae
P. Robertus Ryan	42	16	5 »	St-Louis	Missourianae
P. Adrianus Hayden	67	42	11 »	Milwaukee	Missourianae
P. Joannes de Lagrange	72	53	15 »	Tolosae	Tolosanae
P. Joannes M. Pojatti.	74	31	17 »	Brixiae	Venetae
F. Cristobal Morros, <i>Coad.</i> . . .	58	32	17 »	Orihuela	Aragoniae
F. Franciscus Cagaš, <i>Coad.</i> . . .	36	7	17 »	Velehrad	Austriae
F. Eugenius Lefebvre, <i>Coad.</i> . .	58	30	19 »	Koserefsky	Canadensis
P. Philippus Maly	73	52	21 »	Hostein	Austriae
P. Robertus Kenna	68	44	26 »	San Francisco	Californiae
F. Ignatius Boemecke, <i>Coad.</i> . .	88	65	29 »	Grand Coteau	Neo-Aurelianus
P. Orville D. Brady	37	19	6 Jun.	New York	Marylandiae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
F. Petrus Bardy, <i>Coad.</i>	79	45	6 Jun.	Rodez	Tolosanae
F. Antonius Gil, <i>Coad.</i>	64	39	6 »	Montevideo	Aragoniae
P. Antonius Vicent	74	51	9 »	Valentiae	Aragoniae
P. Arthurus Yates	61	42	9 »	Stonyhurst	Angliae
P. Joannes B. Helten	78	56	10 »	Exaten	Germaniae
P. Antonius Mühl	75	31	11 »	Breslau	Galiciae
P. Valerandus de Bange	43	21	13 »	Parisiis	Franciae
F. Joannes Koknya, <i>Coad.</i> . . .	82	51	15 »	Kalocsa	Hungariae
F. Josephus Gierse, <i>Coad.</i> . . .	67	37	15 »	Parisiis	Franciae
P. Joannes Hughes	69	52	16 »	Dublin	Hiberniae
F. Ignatius Vidal, <i>Coad.</i>	74	49	16 »	Santiago de Chile	Aragoniae
F. Cajetanus Reschauer, <i>Coad.</i>	76	55	17 »	S. Andreae	Austriae
P. Henricus Montaubéry	66	46	18 »	Montauban	Tolosanae
P. Joannes Pouliquen	72	49	19 »	St. Héliér	Franciae
P. Joannes Rothenburger	64	42	22 »	Karvinæ	Galiciae
P. Michael Corbett	85	58	23 »	Florissant	Missourianae
F. Francis. Lubiatowski, <i>Schol.</i> .	25	7	23 »	Detroit	Missourianae
F. Cornelius Donahy, <i>Coad.</i> . . .	48	26	24 »	Superior	Missourianae
P. Adrianus Sweere	72	45	1 Julii	Portland	Californiae
F. Vincentius Buigues, <i>Coad.</i> . .	73	49	3 »	Chamartin	Toletanae
P. Joannes B. Van Keerberghen .	72	53	7 »	Bruxellis	Belgicae
P. Michael Vella	54	40	7 »	Birchircara	Siculae
F. Eugenius Sabaa, <i>Coad.</i>	48	32	8 »	Darjeeling	Belgicae
F. Fridericus Meny, <i>Schol.</i> . . .	31	11	8 »	S. Leopoldo	Germaniae
P. Franciscus Gunn	63	40	9 »	Worcester	Marylandiae
F. Georgius Eberhard, <i>Coad.</i> . . .	76	52	9 »	Sydney	Hiberniae
P. Philippus Milicua	61	43	11 »	Javier	Castellanae
P. Hilarius Fernández	67	13	12 »	Cordubae	Aragoniae
P. Ludovicus Van Caloen	95	71	14 »	Tronchiennes	Belgicae
F. Joannes M. Tanguy, <i>Coad.</i> . . .	28	10	14 »	Parisiis	Franciae
F. Aloisius Ciotoli, <i>Coad.</i>	68	45	17 »	Romae	Romanae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
P. Desideratus Girard	62	38	19 Julii	Constantinopoli	Lugdunensis
P. Petrus Kenny	61	43	19 »	Dublin	Hiberniae
P. Emmanuel De Caro	75	60	21 »	Bachariae	Siculae
P. Cajetanus Zocchi	67	40	21 »	Romae	Venetae
F. Martinus McMahon, <i>Schol.</i> .	34	7	21 »	Chicago	Missourianae
F. Maginus Bertrán, <i>Coad.</i> . .	54	35	28 »	Vigan	Aragoniae
F. Simeon Lieu, <i>Coad.</i>	70	45	31 »	Chang-hai	Franciae
F. Joan. Bapt. Drevet, <i>Coad.</i> .	40	18	31 »	Pau	Tolosanae
P. Petrus Lémour	54	36	1 Aug.	Ngan-K'ing	Franciae
P. Andreas de Grandmaison. .	47	25	1 »	Han-Chan hien	Franciae
F. Thaddaeus Majewski, <i>Nov. S.</i>	17	2	1 »	Staravies	Galiciae
F. Joannes Izco, <i>Coad.</i>	69	42	1 »	Oña	Castellanae
F. Franciscus Massot, <i>Coad.</i> . .	62	36	1 »	Palma de Mallorca	Aragoniae
P. Alfredus Baur	40	20	2 »	Bonn	Germaniae
P. Gabriel Acevedo	39	22	2 »	Saltillo	Mexicanae
P. Andreas Fialho De Vargas .	56	38	4 »	Rio de Janeiro	Romanae
F. Joannes Stieger, <i>Coad.</i> . . .	82	50	4 »	Mankato	Missourianae
F. Pacificus Borraga, <i>Coad.</i> . .	67	41	4 »	Goritiae	Venetae
P. Leontius Devictor	59	40	5 »	Quebec	Lugdunensis
F. Hieronymus Town, <i>Schol.</i> . .	28	8	6 »	Georgetown	Marylandiae
P. Joannes Sarret	64	45	7 »	Gerona	Aragoniae
F. Pet. Paul. Maestri, <i>Schol.</i> .	26	8	10 »	Modena	Venetae
F. Benvenutus Priotto, <i>Coad.</i> .	83	43	11 »	Lewiston	Californiae
P. Aemilius Valentin.	82	62	14 »	Namur	Belgicae
P. Ignatius Borbolla	72	21	19 »	Guadalaxara	Mexicanae
P. Christophorus Aizpuru. . . .	60	45	19 »	San Sebastian	Castellanae
P. Joan. B. Jöhring	63	43	22 »	Feldkirch	Germaniae
F. Emmanuel Ibarria, <i>Nov. C.</i>	19	1	22 »	Granatae	Toletanae
F. Aloisius Moser, <i>Coad.</i>	77	54	25 »	Tyrnau	Hungariae
F. Isidorus Martinez, <i>Coad.</i> . .	43	13	25 »	Javier	Castellanae
P. Salvator Sorge	48	26	1 Sept.	Mussomeli	Siculae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
F. Ludovicus Sicking, <i>Schol.</i> . .	25	6	1 Sept.	Amsterdam	Neerlandicae
P. Petrus Hagg	81	54	3 »	Buffalo	Marylandiae
P. Alfredus de Raymond . . .	78	57	4 »	Tolosae	Tolosanae
P. Albertus Tschepe	68	48	8 »	Chang-hai	Austriae
P. Adrianus Turgeon.	66	49	8 »	Charlottetown	Canadensis
P. Richardus White	49	20	9 »	Macon	Neo-Aurelianus.
F. Josephus Hellmann, <i>Coad.</i> .	73	47	9 »	Linz	Austriae
F. Philippus Fisné, <i>Coad.</i> . .	66	39	9 »	Lille	Campaniae
P. Ignatius Balcells	72	53	10 »	Lugduni	Aragoniae
P. Henricus Piël.	69	49	11 »	's Gravenhage	Neerlandicae
F. Ernestus Van Hoof, <i>Schol.</i> .	34	14	11 »	Louvain	Belgicae
F. Vincentius Altube, <i>Coad.</i> . .	70	47	11 »	Loyolae	Castellanae
P. Matthaeus Russell.	79	56	12 »	Dublin	Hiberniae
P. Aloisius Stoffels	47	28	13 »	Katkahi	Belgicae
F. Thomas Brady, <i>Coad.</i> . . .	76	54	14 »	St. Mary's	Missourianae
P. Franciscus Casey	74	53	16 »	Jersey City	Marylandiae
F. Ludovicus Guyard, <i>Coad.</i> .	81	63	17 »	St. Hélier	Franciae
F. Theophilus Gibala, <i>Coad.</i> .	32	5	18 »	Staravies	Galiciae
P. Ignatius Torre	68	47	23 »	Sarriá	Aragoniae
F. Martinus Trots, <i>Coad.</i> . . .	74	50	23 »	Nijmegen	Neerlandicae
P. Joannes B. Laurent	55	37	25 »	Ranchi	Belgicae
P. Georgius Kenny	72	45	26 »	Guelph	Canadensis
F. Joannes Patton, <i>Coad.</i> . . .	93	65	27 »	St. Mary's	Missourianae
P. Petrus Mazzella.	72	44	29 »	Vitulano	Neapolitanae
P. Josephus M. Sanchez	60	34	30 »	Pasto	Toletanae

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

- Abad, R. P. Mathias:**
Mors nuntiatur, 30, 66.
- Acta Romana S. J.:** Omnibus exponenda, 80.
- Aegypti, Missio:** Visitatio R. P. Claudii Chanteur, 77.
- Aes alienum:** Novum prohibetur in Collegio jam onerato, 70 — Minuendum, 77.
- Alaska Borealis, Missio:** Redit ad Provinciam Californiae, 72.
- Alberti, R. P. Joachimus D.:** Praepositus Provinciae Venetae, 66.
- Alienatio:** Bursae, 66.
- Alphonsus XIII:** Visitatio speculae *del Ebro*, 72.
- Angiense, Collegium:** conferentiae pro egressis jamjam e Tertio Anno, 74, sq.
- Angliae, Provincia:** Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 66 — Successus examen universitariorum, 76 — Orationes pro vocationibus, 79.
- Antverpiense, Institutum:** Aptum pro Magistris Scholarum Commercialium formandis, 66.
- Aragoniae, Provincia:** Cursus Major et Minor Theologiae, 70.
- Argentina, Respublica:**
Cura emigrantium, 11.
Associatio S. Raphaelis, 34, sqq.
- Australiae, Missio:** Laudatur ratio pecuniaria, 73.
- Austriae, Provincia:** Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 71 — Seminarium puerorum in urbe Goritiensi, 72 — Labores Congregationum Marianarum, consilium centrale, 73.
- Bahia:** Erectio domus aptioris pro Collegio et Convictu, 75.
- Bapst, R. P. Petrus:** Provincialis Galicianae, 75.
- Barrachina, R. P. Josephus:** Visitat Missionem Philippinam, 76.
- Beccari, P. Camillus:** Calendarium Societatis universae, 52, sqq.
- Belgica, Provincia:** Exitus electionum, 70.
- Berytensis, Universitas:** Nova Facultas Medicinae inauguratur, 80.
- Betsileensis, Missio:** R. P. Armandus Poirier Superior, 76.
- Biblicum, Institutum:**
Formula Diplomatis, 15, sq.
Declaratur sensus Diplomatis, 16.
Admissio et examina, 43 sqq.
- Bilbao:** Domus Professa proponitur, 65 — Periodicum *Sal Terrae*, 65.

Bonae Mortis, Congregatio: Narratio de Templo SS. Nominis Jesu Romano, 74 — Elenchus aggregationum, 84.

Brasilienses, Missiones: Incipiunt regi juxta novos limites, 74.

Breviarium:

Revisio Proprii Societatis, 14.

Recitatio juxta novas leges, 31, sqq.

Brooklyn (Prov. Missour.): Exercitia pro laicis, 79.

Burrowes, R. P. Alexander: Provincialis Missourianae, 82.

Bursae: Alienatio, 66 — Nequeunt adhiberi ad fundos emendos, 81.

Cabral, R. P. Aloisius: Romam venit, 69.

Caeci: Opus in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 71.

Calendarium Societatis:

Designantur qui parent, 52, sqq.

— *Modus corrigendi*, 53, sq.

Californiae, Provincia: Domus Professa proponitur, 65 — Numerus Communium in Missione quadam, 67 — Zelus in Missione Indiana, 74 — Parvae parochiae tradendae Episcopis, 72 — Missio Alaskae Borealis ad eam redit, 72 — Missiones Statuum Dakota et Wyoming transferuntur ad Provinciam Missourianam, 72 — Exercitia clausa pro laicis, 81.

Campolidense, Collegium: Continuatio in Belgio, 73 — Domus Scriptorum Provinciae Lusitanae, 80.

Canadensis, Provincia: R. P. Josephus Carrière Provincialis, 68 — Missio Alaskae Borealis transferitur ad Provinciam Californiae, 72.

Candidati: Studia requisita urgentur, 67 — Schola praeparatoria proponitur, 68 — Multiplicandi et seligendi, 71 — Gradus scientiae linguarum Latinae et Graecae, 81.

Canton: Missio Macaensis, 75.

Cardella, R. P. Valerianus: Titulus *Pontificiae Universitatis Gregoriana*, 20.

Carrère, R. P. Dionysius: Provincialis Tolosanae, 75.

Carrière, R. P. Josephus: Praepositus Provinciae Canadensis, 68.

Castellana, Provincia: *Litterae Aedificantes* afferuntur, 78.

Catechistae: Institutio commendatur, 65.

Catvicense, Collegium: Cf. Katwijk.

Chanteur, R. P. Claudius: Provincialis Lugdunensis, 75 — Visitat Missiones Aegypti et Syriae, 77.

Ciudad Real: Seminarium vocationum probatur, 67.

Clongowes: Inspectio a Gubernio felix, 79.

Collins, RR. DD. Joannes J.: Hospes Curiae P. Generalis, 77.

Comillas:

Laudantur studia, 9.

Specimina studiorum laudantur, 13.

Litterae S. C. Studiorum, 67.

Consistorialis, S. Congregatio:

Laudantur specimina studiorum Seminarii Comillensis, 13.

Libri prohibentur, 18, sqq.

Consultores: Insistitur ut rite adhibeantur, 79.

Cordis, Missio SS.: Laudatur Dublini, 76.

Cracoviense, Collegium: Nova ala, 70.

Cremonense, Collegium: Clauditur, 73, sq.

Croatiae, Missio: R. P. Ludovicus Dostal Superior, 81.

Culion, Insula: Leprosi a Nostris curati, 69.

Curia A. R. P. Generalis:

Catalogus ineunte anno 1913, 62, seqq. — Directio epistolarum tempore vacationum, 64.

- Dakota**, Status: Transfertur Missio ad Provinciam Missourianam, 72.
- De Boynes**, R. P. Norbertus: Provincialis Franciae, 76.
- Defuncti**: Catalogus, 85, sqq.
- Dielighem**, *Château de*: Domus Scriptorum Provinciae Lusitanae, 80.
- Doctrinae Christianae**, Fratres: In scholis primariis Collegii Saguenensis, 76.
- Dostal**, R. P. Ludovicus: Superior Missionis Croatiae, 81.
- Dublinensis**, Residentia S. Francisci Xaverii: *Missio SS. Cordis* laudatur, 76.
- Ebro**, *Observatorio del*: Regis Alphonsi XIII visitatio, 72.
- Eco Cientifico del Ebro**: Programma probatur, 65.
- Eleemosynarum**, Arca: Instituenda 81.
- Epistolae ad P. Generalem**:
Quando et quomodo scribendae:
 Ex Provinciis, 59, sq. — Ex Missionibus, 60 — A quibus, 60, sqq. — De quibus rebus et quomodo scribendae, 61 — Quando, 61.
 Directio tempore vacationum, 64.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium**:
Exempla distribuuntur Provinciis, 40.
- Examina**: In Instituto Biblico, 43, sqq.
- Exercitia Spiritualia**: Opus in Italia, 68 — Opifices in Italia, 70 — Pro laicis in Collegio S. Mariae (Prov. Missour.), 74 — Mensilia pro Sacerdotibus, 78 — Pro laicis Brooklyn (Prov. Missour.), 79 — Non differenda mensilia in Novitatu ob paucitatem, 79 — Clausa pro laicis in Provincia Californiae, 81.
- Faura**, P. Raimundus: Labores in valetudinario leprosororum, 72.
- Ferris**, P. Carolus: Labores in valetudinario leprosororum, 72.
- Fontilles**: Valetudinarium leprosororum, 72.
- Fordhamensis**, Universitas: Classes collegiales Collegii S. Francisci Xaverii cum ea uniuntur, 73.
- Franciae**, Provincia: R. P. Norbertus de Boynes Praepositus, 76.
- Fratres Coadjutores**: Cura post Novitatum, 77.
- Freinberg**: Collegium candidatorum pro statu religioso, 72.
- Fünfkirchen**: Cf. Pécs.
- Fundatio** Collegii: Procuranda, 68.
- Fundationum**, Arca: Mutua quomodo praestanda, 66 — Formanda, 81.
- Galliciana**, Provincia: Missio in Rhodesia conceditur, 67 — Ordinatio Studiorum Inferiorum approbatur, 73 — R. P. Petrus Bapst Praepositus, 75.
- Gallo**, P. Eduardus: Mors nuntiatur, 66.
- García Ocaña**, P. Iosephus: Associatio S. Raphaelis, 36.
- Generalis**, A. R. P.: Formula pro telegrammatis, 62 — Profectus in Germaniam, 73 — Revertitur e Germania, 75.
- Genuensis**, Domus Exercitiorum: Exercitia Mensilia pro Sacerdotibus, 78.
- Germanicum**, Collegium:
Cursus superiores permittuntur, 21, sq. — Rector lauream Juris Canonici conferre olim potuit, 21.
Cursus superior Juris Canonici, 42, sq.
- Gijon**: Nova Ecclesia et Residentia, 75.
- Glasgow**: Alumni Universitatis in Congregatione Mariana, 66.

Gomez Rodeles, R. P. Caecilius: Ordinantur labores Scriptorum *Monumenta Historica S. J.*, 41.

Goritiensis, Urbs: Seminarium puerorum a Nostris suscipiendum, 72.

Graeca lingua: Omissio non permittitur sine venia P. Generalis, 80 — Gradus scientiae in Candidatis, 81.

Gregoriana, Universitas: Titulus *Pontificiae*, 20.

Hiberniae, Provincia: Litterae ad P. Generalem tempestive datae, 67, sq. — R. P. Thomas V. Nolan Praepositus, 78.

Hilgers, P. Josephus: Socius P. Generalis Roma absentis, 73.

Hispani: Cura eorum in Argentinam emigrantium, 11.

Hispania: R. P. Isidorus Zameza Assistens, 34.

Associatio S. Raphaelis, 34, sqq. — R. P. Isidorus Zameza Assistens, 67 — Regina ingreditur Congregationem Marianam, 80.

Holzhey, D.:

Liber prohibetur, 18, sqq.

Hungariae, Provincia: R. P. Franciscus Speiser Praepositus, 75.

Immobilia: Pecunia ex venditione, 68.

Indulgentiae: Seminario Monsmellensi conceduntur, 10, sq. — Patroni Mensiles in Congregationibus Marianis, 22, sq.

Innsbruck: Philosophi in facultatem theologicam mittuntur pro Paedagogia et Eloquentia, 76.

Itinera: Ratio pecuniaria Procuratori tradenda, 78 — Expensae a quo solvendae, 78

Italiae, Assistentia: Opus de sacris secessibus, 68 — Conventus de opificum secessibus, 70.

Jaqui, Flumen: Missio ad Indos, 67.

Jaume, F. Coad. Damianus: Cura leprosororum in Insula Culion, 69.

Jersey City: Contractus cum Dioecesi de Schola Alta, 72, sq.

Jürgens, RR. DD. Hermannus: Hospes Curiae P. Generalis, 71.

Junioratus: Non ad praeparationem pro munere docendi, 68 — Urgetur studium linguae Latinae, 77.

Jus Canonicum: Cursus superior in Collegio Germanico, 21, sq., 42, sq. — Rector Collegii olim Doctoratum conferre potuit, 42.

Kalksburg: Conferentia didactico-paedagogica laudatur, 79.

Karvina: Cura parochiae continuatur, 69.

Katwijk: Reconstructio Collegii, 68, sq.

Kiangsou: Nostri a latronibus spoliati, 69.

Kingston (Jamaica): Novum Aedificium pro Collegio, 72.

Kopp, Emus Card.: Parochia Karvinensis, 69.

Kwangensis, Missio: R. P. Aemilius Thibaut defendit Nostros, 68 — Nova Statio, 73.

Lagrange, P.:

Libri prohibentur, 18, sqq.

Latina lingua: Urgetur studium in Junioratu, 77 — Gradus scientiae in Candidatis, 81.

Leprosi: Cura in Insula Culion, 69 — Fontilles, 72.

Litterae:

Extra domos quomodo recipiendae et mittendae, 27, sqq.

Litterae Aedificantes: Provincia Castellana, 78.

Llano: Transferuntur Juniores in Collegium Tepetzotlan, 69.

Lugdunensis, Provincia: R. P. Claudius Chanteur Praepositus, 75.

Lusitana, Provincia: Provincialis Romam venit, 69 — Continuatio Collegii Campolidensis in Belgio, 73 — Missio Macaensis, 75 — R. P. Antonius Pinto Praepositus, 76 — Domus Scriptorum in Belgio, 80.

Maas, R. P. Antonius: Provincialis Marylandiae-Neo-Eboracensis, 76.

Macaensis, Missio: Stabilitur extraditionem Lusitaniae, 75.

Macon (Prov. Neo-Aurel.): Laudantur Professores Juniorum, 67.

Manresa: Pactum cum Municipio de Collegio S. Ignatii, 77.

Mariana, Congregatio:

Indulgentiae pro Patronis Mensilibus, 22, sq.

Sodales in Associatione S. Raphaelis, 36 — Cura vocationum, 65 — Non confundenda cum societatibus mutuae benevolentiae, 65 — Alumni Universitatis Glasgoviensis, 66 — Congressus Directorum in Anglia commendatur, 66 — Congressus Directorum Viennae, 71 — Labores in Austria, consilium centrale, 73 — Proponitur Congressus Directorum in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 76 — *Stella Maris* laudatur, 78 — Regina Hispaniae ingreditur, 80 — Nucleus formatur Tokyo, 81 — Zelus in Congressu Eucharistico Viennensi, 81, sq. — Elenchus Aggregationum anno 1912, 83.

Matisconensis: Cf. Macon.

Matritensis, Domus Professa: Nuntii laeti, 77.

Marylandiae-Neo-Eboracensis, Provincia: Opus pro caecis, 71 — Proponitur Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 76 — R. P. Antonius Maas Praepositus, 76.

Meschler, R. P. Mauritius.

Mors nuntiatur, 51, sq.

Mexicana, Provincia: Missio Indiana ad flumen Jaqui, 67 — Juniores transferuntur, 69.

Meyer, R. P. Rudolphus:

Mors nuntiatur, 50, sq.

Missiones: Formatio cleri indigeni, 68 — Quales mittendi, 69.

Missouriana, Provincia: Laudatur Collegium Maximum, 68 — Missiones Statuum Dakota et Wyoming ad eam transferuntur, 72 — Cursus superior litterarum, 78 — R. P. Alexander Burrowes Praepositus, 82.

Moentilan: Ecclesia nova exstruenda, 81.

Montreal: Venditio Collegii Loyolaei permittitur, 80.

Monumenta Historica S. J.:

Ordinantur labores, 41.

Murciense, Collegium: Cursus Minor Theologiae, 70.

Mussomeli, Seminarium Missionum: *Indulgentiae* conceduntur, 10, sq.

Nankinensis, Missio: Nostri a latronibus spoliati, 69 — Missionarii injurias patiuntur, 76.

Necrologium generale Societatis: *Quomodo* ordinandae correctiones, 37, sqq.

New York: Classes collegiales duorum Collegiorum uniuntur, 73.

Niassae, Vicariatus: Modificantur limites, 16, sq.

Nolan, R. P. Thomas V.: Provincialis Hiberniae, 78.

Officii, Congregatio S.:

Indulgentiae pro Seminario Monsmellensi, 10, sq.

Indulgentiae pro Patronis Mensilibus, 22, sq.

Olangua, P. Ambrosius: Moderator periodici *Razón y Fe*, 70.

- Opifices:** Methodus in secessibus, numerus secessuum, 70.
- Parochia:** Pecunia Societatis non sumenda ad extinguenda parochiae debita, 68 — Cura Parochiae Karvinensis continuatur, 69.
- Patroni Mensiles:** Indulgentiae in Congregationibus Marianis, 22, sq.
- Pécs:** Delineationes Collegii, 75.
- Perini, RR. DD. Paulus:** Hospes Curiae P. Generalis, 71.
- Peruga, P. Raimundus:** Cura leprosororum in Insula Culion, 69.
- Philadelphienae,** Collegium: Proprietas nostra et parochiae determinatur, 72.
- Philippina,** Missio: Cura leprosororum, 69 — Visitatio R. P. Josephi Barrachina, 76.
- Phthisici:** Speciatim curandi, 70.
- Pinto, R. P. Antonius:** Provincialis Lusitanae, 76.
- Pius IX:**
Titulus Pontificiae Universitatis Gregorianae, 20.
- Pius X:**
Responsio ad litteras Patris Generalis, 12, sq.
Formula Diplomatis Instituti Biblici, 15, sq.
Declaratur sensus Diplomatis, 16.
Gratiam concedit alumnis Collegii Germanici-Hungarici, 21.
- Poirier, R. P. Armandus:** Superior Missionis Betsileensis, 76.
- Poullier, R. P. Ludovicus:** Epistola de litteris extra Domos, 29, sq.
- Procurator:** Ratio pecuniaria itinerum, 78.
- Procuratorium,** Congregatio:
Indicatur: Superiores Missionum dependentium, 54 — Dies conveniendi, 54, sq. — Locus, 55 — Praeparanda a Superioribus localibus et Provincialibus, 55, sq. — Quae Procuratoribus commendanda, 56, sq. — Summaria vitae, 57, sq. — Catalogus librorum, 58 — Acta Congregationis Provincialis antea mittenda, 58, sq.
- Prodas, F. Coad. Marcus:** Labores in valetudinario leprosororum, 72.
- Professa, Domus:** Bilbai proponitur, Proponitur in Provincia Californiae, 65.
- Propaganda Fide, S. Congregatio de:**
Modificantur limites Missionis Zambesianae, 16, sq.
- Protestantes:** Non imitandi quoad methodum in scholis, 66.
- Provincia:** Operarii in aliena, 81.
- Provincialis, Congregatio:** Superiores Missionum dependentium, 54, — Acta, votum et postulata praeparanda, 55 — Acta antea mittenda, 58, sq.
- Psalterium novum:**
Recitatio juxta novas leges, 31, sqq.
- Quinqueecclesiae:** Cf. Pécz.
- Raphaelis, Associatio S.:** Commendatur pro emigrantibus Hispanis, 34, sqq.
- Razón y Fe:** Associatio S. Raphaelis, 36 — Novus Moderator, 70.
- Recollectio menstrua:** Praxis promovetur, 65.
- Religiosis, S. C. de:**
Cura emigrantium in Rempubliacam Argentinam, 11.
Transmittit documentum S. C. Consistorialis, 18.
Epistola ad Emum Praefectum, 35.
- Residentiae dependentes:** Erectio et mutua cum Collegiis officia, 78.
- Rhodesia:** Missio Provinciae Gallicanae, 67.

Rituum, S. Congregatio:

Revisio Proprii Societatis in Breviario, 14.

Romana, Provincia: R. P. Octavius Turchi Praepositus, 79.

Romanum, Collegium:

Titulus Pontificiae Universitatis Gregoriana, 20.

St. Louis: Laudatur Collegium Maximum, 68.

Saguense, Collegium: Fratres Doctrinae Christianae in scholis primariis, 76.

Sal Terrae, periodicum: Associatio S. Raphaelis, 36 — Inceptum, 65.

S. Mariae, Collegium (Prov. Missouri.): Exercitia pro laicis, 74.

Scriptura, Sacra; Cursus Instituti Biblici in Collegio Germanico, 21, sq.

Seminarii, Arca: Mutua quomodo praestanda, 66.

Sinae: Litterae extra Domos, 29, sq.

Skarga, P. Petrus: Festa saecularia, 77.

Speiser, R. P. Franciscus: Provincialis Hungariae, 75.

Stella Maris, periodicum: Laudes, 78.

Stipendia: Tribuenda Arcae Seminarii Fundationumve, 79, sq. — Quomodo relinqui possint Domui, 80.

Studia: Requisita in Candidatis, 67 — Praeparandi insignes, 71.

Studia inferiora: Ordinatio in Provincia Galiciana, 73.

Studiorum, S. Congregatio:

Laudantur studia Seminarii Comillensis, 9.

Litterae transmittuntur Romam, 67.

Summarium: Explicatio Regulae 39, 27, sqq.

Superior: Consultores audiendi, 79.

Syriae, Missio: Visitatio R. P. Claudii Chanteur, 77.

Szatmarinensis, Dioecesis: Nova ala Convictus, 75.

Tarragò, P. Josephus: Cura leprosororum in Insula Culion, 69.

Tepotzotlan: Collegium Maximum praeparatur, 69.

Tertius Annus Probationis:

Ne differatur, 48, sqq.

Urgetur executio Instructionis, 67.

Textus, libri: Urgetur ut scribantur a Nostris, 78.

Thibaut, R. P. Aemilius: Kwangenses Nostros defendit, 68.

Thill, R. P. Ernestus: Epistola de litteris extra Domos, 28, sq.

Tillmann, Dr. Fritz: Liber prohibetur, 20.

Tokyo: Facta et Status Domus, 81.

Toletana, Provincia: Associatio Sancti Raphaelis, 36 — Cursus Major et Minor Theologiae, 70.

Tolosana, Provincia: R. P. Dionysius Carrère Praepositus, 75.

Tortosa: Cursus Major Theologiae, 70.

Turchi, R. P. Octavius: Provincialis Romanae, 79.

Valentina, Domus Professa: Laetii nuntii, 73.

Van Reeth, RR. DD. Josephus: Hospes Curiae P. Generalis, 71.

Veneta, Provincia: R. P. Joachimus D. Alberti Praepositus, 66.

Venetiae: Aula studiorum post scholas, 78.

Venloensis, Domus Exercitiorum: Exercitia virorum, 66.

Vienna: Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 71 — Zelus Congregationum Marianarum in Congressu Eucharistico, 81, sq.

Viennensis, Domus Professa: Consilium centrale Congregationum Marianarum, 73.

Vitelleschi, A. R. P. Mutius: Epistola de litteris extra Domos, 27, sq.

Vivier, P. Alexander: Necrologium generale Societatis, 37, sqq.

Vocationes: Cura inculcatur, 65 — Seminarium vocationum probatur, 67 — Orationes in Anglia, 79.

Woodstock: Aedificium temporarium, 76.

Worcester (Prov. Maryl.): Novum aedificium, 70.

Wyoming, Status: Missiones ad Provinciam Missouriianam transferuntur, 72.

Zambesiana Missio:

Modificantur limites, 16, sq.

Laudes Nostrorum, 67 — Reditus in patriam, 79.

Zameza, R. P. Isidorus:

Assistens Hispaniae constituitur, 34.

Ordinantur labores Scriptorum *Monumenta Historica S. J.*, 41 — *Assistens* Hispaniae nominatur, 67.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu**, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
- Epitome Instituti Societatis Jesu**, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus**, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CARREZ, **Atlas geographicus Societatis Jesu**, Parisiis, 1900, in-fol.
- Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda**, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60 × 47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. Regis, S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.).
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Martin inclusive** (cm. 30 × 24, 28 omnes).
- CORDARA, **Historia Societatis Jesu**, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- RIBADENYRA, **De ratione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
- De Societatis Jesu Paupertate**: Quaestiones variae, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- ELENCHUS eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt, Florent., 1884, in-8.
- GAGLIARDI, **De plena cognitione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1844, 187 pp., in-18.
- NATALIS, **Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii**, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- Selectae Indiarum Epistolae**, Florentiae, 1887, 205 pp., in-8.
- RODRIGUEZ, **De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem**, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI, **De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae**, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- PONGELLI, **De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales**, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- DIRCKINGK, **Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu**, Romae, 1839, in-32.
- DIRCKINGK, **Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam**, in-32.
- MANAREUS, **De Rebus Societatis Jesu Commentarius**, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- FINE, **Juris Regularis quo regitur Societas Jesu Declaratio**, Prati, 1909, 1159 pp., in-8.
- BARTOLI, **Degli Uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù**, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
- SANGUINETTI, **La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa**, Romae, 1882, 280-clxx pp., in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis**, Romae, 1911, 342 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1906-1910)**, Romae, 1910, 190 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1910)**, Romae, 1911, 130 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1911)**, Romae, 1912, 179 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1912)**, Romae, 1913, 102 pp.

OP

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

ANNO 1913

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

1914

17/11/08 17:14

USEL 21/11/08 17:14

17/11/08 17:14

17/11/08 17:14

17/11/08 17:14

17/11/08 17:14

17/11/08 17:14

17/11/08 17:14

ACTA ROMANA

SOCIETATIS JESU

ANNO 1913

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

ROMAE
TYPIS POLYGLOTTIS VATICANIS

—
1914

INDEX CHRONOLOGICUS

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis

	PAG.
1. — 7 <i>Januarii</i> , 1913. — Petuntur informationes de cura emigrantium et emigratorum.	7
2. — 24 <i>Januarii</i> , 1913. — Prohibetur Regularibus lectio quorundam diariorum.	13
3. — 11 <i>Februarii</i> , 1913. — Epistola gratulatoria Summi Pontificis ad P. Laurum Darner, S. J., Rectorem Seminarii Conciliaris Bonaerensis in Republica Argentina, de recta clericorum institutione.	14
4. — 28 <i>Maji</i> , 1913. — Epistola qua Em. Card. Merry del Val, Secretarius Status, Scriptoribus nostrae novae ephemeridis <i>Sal Terrae</i> in Provincia Castellana nomine Summi Pontificis gratulatur	15
5. — 24 <i>Junii</i> et 3 <i>Julii</i> , 1913. — Extensio indulti diversa scapularia imponendi pluribus simul fidelibus	16
6. — 7 <i>Augusti</i> , 1913. — Sanatio ad cautelam erectionum et aggregationum nostrarum Congregationum.	18
7. — 12 <i>Octobris</i> , 1913. — Epistola autographa Summi Pontificis Pii X ad Patres nostrae Missionis Japonicae, occasione jaciendi fundamenti et primi lapidis consecrandi Instituti studiorum superiorum in urbe Tokyo.	19
8. — 25 <i>Novembris</i> , 1913. — Kalendarium perpetuum in usum Societatis Jesu a Sacra Rituum Congregatione revisum et approbatum	20
9. — 1 <i>Decembris</i> , 1913. — Concessio pro universa Societate celebrandi Missam votivam de Sacratissimo Corde Jesu die 7 mensis Augusti proximi anni restitutae Societatis centesimi	37
10. — 21 <i>Decembris</i> , 1913. — Concessio Indulgentiarum pro solemniquatriduo quo commemoratio primi saeculi restitutae Societatis anno sequenti celebrabitur.	38

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis

	PAG.
11. — 2 <i>Februarii</i> , 1913. — Dirimitur dubium, utrum Patres aliarum Provinciarum in Provincia Romana degentium hujus Congregationi Provinciali interesse debeant.	43
12. — 19 <i>Februarii</i> , 1913. — Declaratio juris Societatis circa Missas fundatas	45
13. — 8 <i>Aprilis</i> , 1913. — Normae ad paranda <i>Acta Romana S. J.</i> . . .	49
14. — 2 <i>Maji</i> , 1913. — Declaratur obligatio novorum Superiorum praestandi juramentum contra Modernismum cum Professione Fidei a Summo Pontifice Pio X praescripta	51
15. — 24 <i>Maji</i> , 1913. — Missio Alaskae Borealis attribuitur Provinciae Californiae; Missiones autem apud South Dakota et Wyoming cum Provincia Missouriiana conjunguntur . . .	54
16. — 8 <i>Junii</i> , 1913. — Declaratur ad tramites juris liturgici reformati catalogus Festorum quae indulta sunt tamquam propria Societatis universae	55
17. — 31 <i>Julii</i> , 1913. — Decretum erectionis Domus Professae Bilbaensis Sancti Patris Ignatii in Provincia Castellana. . .	58
18. — 31 <i>Julii</i> , 1913. — Decretum quo Domus Professae Bilbaensis Praepositus constituitur.	60
19. — 31 <i>Julii</i> , 1913. — Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Bilbaensis	60
20. — 20 <i>Septembris</i> , 1913. — Communicantur mutationes quaedam in Missali et Breviario	64
21. — 21 <i>Septembris</i> , 1913. — Narratur Domus Professae Bilbaensis inauguratio	65
Inscriptio quae marmoreo lapide Domus Professae Bilbaensis erectionem commemorat	68
22. — 27 <i>Septembris</i> , 1913. — Acta quaedam Congregationis Procuratorum in Urbe ad diem 27 Septembris anno 1913 coactae.	69
Allocutio P. Generalis ad Summum Pontificem Pium X in audientia PP. Congregatis die 2 Octobris concessa. . .	69
Adhortatio P. Generalis ad Procuratorum Congregationem in prima sessione	70
Adhortatio P. Generalis ad Procuratorum Congregationem in secunda sessione	77

23. — 13 Novembris, 1913. — De promovendo Pio Opere Propagationis Fidei, Lugduni in Galliis jamdiu coalito, de nostris Missionibus bene merito.	84
24. — 29 Novembris, 1913. — Epistola ad omnes Provinciales Hispaniae, qua urgetur instructio catechistica pro alumnis in nostris Collegiis	87
25. — 10 Decembris, 1913. — Epistola ad omnes Provinciales Italiae de legendo super mensam Memoriali Visitationis annuae.	88
26. — 30 Decembris, 1913. — Nuntiatur Congregatio Praeparatoria super virtutibus Servi Dei P. Juliani Maunoir e nostra Societate	90
27. — 31 Decembris, 1913. — Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Jesu ineunte anno 1914	91
28. — 25 Decembris, 1913. — Epistola ad Patres et Fratres Societatis Jesu in annum saecularem 1914 a restituta Societate.	93
CHRONICON SOCIETATIS JESU anno 1913	120
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU a die 1 Octobris, 1912, ad diem 30 Septembris, 1813	144

PARS PRIOR
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

7 Januarii, 1913.

Petuntur informationes de cura emigrantium et emigratorum. —
E S. C. Consistoriali.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. Xti.

Communico cum R.^a V.^a litteras infra exscriptas, quibus Eñus Cardinalis De Lai, Sacrae Congregationis Consistorialis Secretarius, a me informationem postulat de Nostorum opera erga fideles alio demigrantes. Eas R.^a V.^a diligenter perlegat, videatque ex singulis quaestionibus propositis, quid reapse jam fiat, vel quid fieri posse speretur, in sua Provincia. Agitur potissimum de sacro ministerio aliisque subsidiis procurandis, quae ad verae religionis bonorumque morum tutelam maxime pertinent, non vero de aliis negotiis ab Instituto nostro alienis. Curet igitur R.^a V.^a ut de ejusmodi rebus brevis quidem sed accurata conficiatur informatio, quae ad me perlata Eño Cardinali Secretario, si videbitur, exhiberi pro dignitate possit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, 24 Januarii, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

SACRA CONGREGATIO CONSISTORIALIS

Romae, die 7 Januarii, 1913.

REVERENDISSIME DOMINE,

Ad notitias colligendas quae conferre possunt ad curam spirituales fidelium e loco originis ad exterarum regionum migrantium, nonnullas interrogationes Paternitati Tuae Reverendissimae pro-

ponere debeo, et rogo ut iisdem, quum primum fieri poterit, ex ordine satisfacias.

Quaero itaque:

I. Utrum adsint in isto Ordine seu Congregatione, religiosae Domus aut saltem religiosi viri, uti singuli, qui speciali modo se devoteant ad opus adsistentiae religiosae et moralis fidelium qui ab exteris locis alterius linguae in locum immigraverunt ubi religiosa Domus vel religiosus vir residet.

Domus istae et Religiosi recenseantur juxta Dioeceses, in quibus hi et illae habentur.

II. Indicetur de singulis:

1. Pro qua immigratorum stirpe et lingua operam suam impendant;

2. Quibus in locis;

3. Qua methodo, quibus studiis et operibus:

a. Utrum scilicet Religiosi isti regant paroecias quae *nationales* dicuntur, hoc est pro fidelibus determinatae alicujus nationis et linguae; an *mixtas*, quae scilicet constant fidelibus diversarum nationum et linguarum; an alio modo succurrant necessitatibus spiritualibus immigratorum, et quali;

b. An verbum Dei praedicent et catechismum peragant, Confessiones sacramentales audiant lingua nativa immigratorum, et ad hunc finem utrum studeant eorum linguam optime callere.

III. An praeter sacrum ministerium aliis quoque subsidiis Religiosi isti curent emigratos juvare, exempli gratia scholis diurnis aut serotinis, patronatibus, collegiis pro pueris aut puellis, hospitibus pro infirmis aut orphanis, circulis seu societatibus, ephemeridibus, aliaque id genus.

IV. An ex parte istius Ordinis seu Congregationis opportuna opera impendatur instituendis Religiosis qui immigratorum adsistentiae destinantur; utrum seligantur cum diligentia et doceantur de lingua, moribus et legibus eorum.

An doceantur quoque de insidiis, quae ab haereticis sectariis aut cupidis speculatoribus tenduntur Catholicis immigrantibus, ut eos pervertant aut iisdem abutantur: et de modo quo hisce insidiis occurri valeat.

Denique si quae consilia sint, quae Paternitati Tuae Reverendissimae necessaria aut opportuna videantur in bonum emigran-

tium vel emigratorum, sive in generali sive pro aliquo speciali loco, ea proponere ne praetermittat. Grato enim ea suscipiam animo.

In Domino vale.

C. Card. DE LAI, Ep. Sabinen.,
Secretarius.

Rmo P. Wernz, S. J.,

Prepos. Gen. della Compagnia di Gesù.

2.

24 Januarii, 1913.

Prohibetur Regularibus lectio quorundam diariorum. — E S. C. de Religiosis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM ITALIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Jam die 23 Novembris anni nuper elapsi ad omnes Italiae Provinciales litteras communes dedi, quibus prohibebam quominus Nostri subnotationi nomen darent ephemeridum non tantum malarum, verum etiam earum quae licet se Catholicas esse jactarent, tamen non habebantur ut consentaneae normis Pontificiis. Nunc pro meo officio una cum his litteris ad omnes pariter Praepositos Provinciales Italiae etiam recentem epistolam encyclicam Sacrae Congregationis de Religiosis transmittito, quae Monitum de iisdem ephemeridibus paulo post in *Actis Apostolicae Sedis* die 2 Dec. editum commendat et pro Regularibus authentice interpretatur.

Curet itaque R.^a V.^a ut omnibus Nostris voluntas Sanctae Sedis innotescat, et ejus jussa fideliter et sine inutilibus falsisque glossis serventur. Verba enim Sacrae Congregationis de Religiosis sunt omnino clara ideoque antiqua regula juris est applicanda: *Lex clara non admittit interpretationem nec voluntatis conjecturam*; multoque minus sub praetextu futilium dubiorum petendae sunt interpretationes, quae potius eo tendunt ut sub specie resolutionis dubiorum obtineatur vera legis abrogatio.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 24 Januarii, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

CIRCOLARE AI SUPERIORI DEGLI ORDINI REGOLARI ED ALTRI ISTITUTI RELIGIOSI

Nel Fascicolo N. 21 dell'*Acta Apostolicae Sedis*, del 2 Dicembre, 1912, si pubblicò la seguente avvertenza: *A togliere l'equivoco che certi giornali ranno creando in mezzo al clero ed ai fedeli.*

si dichiara che la Santa Sede non riconosce per confomì alle direttive Pontificie e alle norme della lettera di Sua Santità all'Episcopato Lombardo, in data del 1º Luglio, 1911, i giornali seguenti: L'Avvenire d'Italia, Il Momento, Il Corriere d'Italia, Il Corriere di Sicilia, L'Italia, ed altri dello stesso genere, chechè ne sia delle intenzioni di alcune egregie persone, che li dirigono ed aiutano.

Ora sebbene questa Sacra Congregazione sia persuasa che nessuna famiglia religiosa abbia rinnovato l'abbonamento ai suddetti giornali in seguito a tale avvertenza, pure, avendo saputo che ad essa si danno le più strane interpretazioni, crede opportuno di dichiarare, a togliere ogni equivoco, che ai Religiosi è proibito non solo l'abbonamento, ma anche la lettura dei menzionati giornali. Che se qualche Religioso per giuste ragioni si trovasse nella necessità di leggerne qualcuno, egli dovrà riceverne speciale autorizzazione in iscritto dai suoi Superiori maggiori.

Roma, 15 Gennaio, 1913.

Devotissimo,
Fr. G. C. Card. VIVES,
Prefetto.

DONATO, Arciv. di Efeso,
Secretario.

3.

11 Februarii, 1913.

*Epistola gratulatoria Summi Pontificis ad P. Laurum Darner, S. J.,
Rectorem Seminarii Conciliaris Bonaerensis in Republica Argentina de recta clericorum institutione.*

DILECTO FILIO LAURO DARNER E SOCIETATE JESU

RECTORI SEMINARII CONCILIARIS BONAERENSIS

PIUS PAPA X.

Dilecte Fili, Salutem et Apostolicam Benedictionem.

Praecipue Nobis curae semper fuit, postquam ad hanc Petri cathedram evecti sumus, de clericis sic instituendis ut virtutibus ac doctrinae studio probe apteque exculi atque exornati existerent. Neque enim putandum est ad salutem populi Christiani multum posse eos sacrorum administros proficere in quibus vel vitae

sanctimonia vel cultus animi desideretur. Ex litteris autem tuis, dilecte fili, accepimus, vobis omnibus qui Bonaerensis Seminarii alumni, sive regendo sive docendo, navatis operam, statutum deliberatumque esse ne transversum quidem unguem ex iis discedere quæ de clericorum institutione opportune praescripsimus. Equidem hac communis voluntatis vestrae significatione haud mediocriter delectati sumus, eandemque eo magis amplectimur ac laudamus, quod consilium vestrum e summa erga Nos pietate fluit, quam ipsa mirifice redolet epistola. Munus profecto quod geritis, ut natura grande ac sanctissimum, ita difficile est ad rite explendum; qui vero secundum salutaria Apostolicae Sedis jussa et monita eo perfungantur, iis Deus non patietur auxilii sui copiam deesse. Cujus auspicem et paternae caritatis Nostrae testem, tibi, dilecte fili, sodalibus tuis et cunctis Seminarii istius alumni Apostolicam benedictionem peramanter impertimus.

Datum Romae apud Sanctum Petrum, die 11 mensis Februarii, anno 1913, Pontificatus Nostri decimo.

PIUS PP. X.

4.

28 Maji, 1913.

Epistola qua Em. Card. Merry del Val, Secretarius Status, Scriptoribus nostrae novae ephemeridis Sal Terrae, in Provincia Castellana, nomine Summi Pontificis gratulatur. — E Secret. Status.

AD P. REMIGIUM VILARIÑO

EDITOREM EPHEMERIDIS « SAL TERRAE »

Secretaria di Stato
di Sua Santità.

Dal Vaticano, die 28 Maji, 1913.

REVERENDE PATER:

Quamquam negotiorum moles prohibuit adhuc Beatissimum Patrem quin in oblatum perhumaniter a te exemplar libelli periodici *Sal Terrae* conjiceret oculos, certum tamen habet varias quas idem continet scriptiones, Cleri usui valde accommodatas, Sanctae Sedis ita inhaerere documentis ut nihil prorsus in iisdem desideretur quod ad sanam doctrinam disciplinamque fovendam possit

prodesse. Et hoc motus iudicio, Augustus Pontifex, dum pro oblato munere delatisque pietatis officiis gratias, ut par est, agit tibi caeterisque libelli Scriptoribus, caelestia a Deo precatur subsidia ad susceptum opus fructuose urgendum, et amantissime benedicit.

Hanc ego libenter nactus occasionem, existimationem in te meam confirmo meque Paternitati Tuae profiteor

Addictissimum,

R. Card. MERRY DEL VAL.

Admodum Reverendo

P. Remigio Vilarino, S. J.,
Bilbaum.

5.

24 Junii et 3 Julii, 1913.

Extensio Indulti diversa scapularia imponendi pluribus simul fidelibus. — E. S. C. Concilii et e. C. S. Officii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Communico cum R.^a V.^a exemplum duorum Sanctae Sedis Rescriptorum, quibus extenditur Indultum a Sacra Congregatione Indulgentiarum die 22 Novembris, 1905, Societati nostrae concessum, ut Patres nostri, debita facultate muniti, in populi concursu pluribus fidelibus diversa scapularia imponere valeant. Pro tribus scapularibus extensio conceditur per Sacram Congregationem Concilii; pro duobus vero per Congregationem Sancti Officii; pro sexto demum per utramque Sacram Congregationem.

Curet igitur R.^a V.^a ut omnes ad quos spectat in sua Provincia de extensa ejusmodi facultate fiant certiores.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 9 Julii, 1913 .

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

BEATISSIME PATER:

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit extensionem Indulti die 22 Novembris, 1905, a Sacra Congregatione Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita Societati Jesu concessi.

Conceditur enim Indulto praedicto Patribus Societatis Jesu facultatibus debitibus ad scapularia imponenda instructis, propter fidelium concursum tempore Missionum et Spiritualium Exercitiorum, scapularia sacra e suggestu benedicere, quin ea singulis fidelibus manu imponant nec nomina in catalogo Confraternitatum inscribenda curent. Quum vero ratio praecipua hujus Indulti etiam aliis diebus et festivitibus locum habeat, praedictus Praepositus Generalis Societatis Jesu humiliter petit ut Societatis Jesu Patribus generatim concedatur Indultum praefatum, quando in ejusmodi concursu populi pluribus fidelibus simul scapularia imponenda sunt et praesertim quando agitur de impositione diversorum scapularium, qualia sunt: 1. Scapulare Sanctissimae Trinitatis; 2. Beatae Mariae Virginis de Monte Carmelo; 3. septem Dolorum Beatae Mariae Virginis; 4. caeruleum Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis.

Et Deus, etc.

Ex Audientia Sanctissimi diei 24 Junii, 1913.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X, audita relatione infrascripti Cardinalis Sacrae Congregationis Concilii Praefecti, benigne annuit pro gratia juxta preces.

G. Card. GENNARI, *Praef.*

O. GIORGI, *Secretarius.*

BEATISSIME PATER:

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humiliter petit extensionem Indulti die 22 Novembris, 1905, a Sacra Congregatione Indulgentiis Sacrisque Reliquiis praeposita Societati Jesu concessi. Conceditur enim Indulto praedicto Patribus Societatis Jesu facultatibus debitibus ad scapularia imponenda instructis, propter fidelium concursum tempore Missionum et Spiritualium Exercitiorum, scapularia sacra e suggestu benedicere, quin ea singulis fidelibus manu imponant nec nomina in catalogo Confraternitatum inscribenda curent. Quum vero ratio praecipua hujus Indulti etiam aliis diebus et festivitibus locum habeat, orator humiliter petit ut Societatis Jesu Patribus generatim concedatur Indultum praefa-

tum, quando in ejusmodi concursu populi pluribus fidelibus simul scapularia imponenda sunt et praesertim quando agitur de impositione diversorum scapularium, qualia sunt: 1. Scapulare Sanctissimi Cordis Jesu; 2. rubrum Passionis et Sanctissimorum Cordium Jesu et Mariae; 3. caeruleum Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis.

Et Deus, etc.

Die 3 Julii, 1913.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius divina Providentia Papa X, in Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertita benigne annuit pro gratia in omnibus juxta preces. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

M. Card. RAMPOLLA.

† D. ARCHIEP. SELEUCIEN.,
Adessor Sancti Officii.

6.

7 Augusti, 1913.

Sanatio ad cautelam erectionum et aggregationum nostrarum Congregationum. — E C. S. Officii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Per hasce litteras communico cum R.^a V.^a exemplum Rescripti Apostolici de sanatione ad cautelam petita et a Sacra Congregatione Sancti Officii benigne concessa quoad Congregationum nostrarum erectionem et aggregationem, itemque quoad scapularium impositionem. Curet igitur R.^a V.^a ut Nostri omnes quorum interest in sua Provincia, peractam ejusmodi sanationem opportune noverint.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 15 Augusti, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

BEATISSIME PATER:

Procurator Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, sequentia nomine Praepositi Generalis humiliter exponit:

Quamvis in erigendis atque aggregandis Congregationibus Beatæ Mariæ Virginis et Bonæ Mortis, maxima diligentia adhibeatur ut omnia juxta praescriptiones Apostolicæ Sedis fiant, dubium tamen adest aliquando nonnullos errores per humanam fragilitatem in hujusmodi actibus irrepsisse.

Item accidere potuit ut Patres ejusdem Societatis in exercitio facultatum benedicendi scapularia et adscribendi fideles ad diversas Sodalitates quosdam defectus commiserint.

Quare humilis orator a Sanctitate Vestra benignam sanationem praedictorum omnium errorum ac defectuum hucusque fortasse admissorum enixe implorat.

Et Deus, etc.

Die 7 Augusti, 1913.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius Divina Providentia Papa X, in Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii imperitita, petitam sanationem, quatenus opus sit, benigne concessit. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

M. Card. RAMPOLLA.

† D. ARCHIEP. SELEUCIEN.,
Adessor Sancti Officii.

7.

12 Octobris, 1913.

Epistola autographa Summi Pontificis Pii X ad Patres nostræ Missionis Japonicæ, occasione jaciendi fundamenti et primi lapidis consecrandi Instituti Studiorum superiorum in urbe Tokyo.

Universitatis Catholice in urbe Tokyo per Reverendissimos Patres Societatis Jesu nuper erectæ magnos progressus libenti animo accepimus, et vota suscipimus ut providum Institutum ad majo-

rem Altissimi gloriam et ad Japoniae juventutem optime instruendam educandamque, Deo ac Deipara Virgine et Sancto Francisco Xaverio opitulantibus, magis magisque in dies augeatur ¹.

Ex Aedibus Vaticanis, die 12 Octobris, 1913.

PIUS PP. X.

8.

25 Novembris, 1913.

Kalendarium perpetuum in usum Societatis Jesu a Sacra Rituum Congregatione revisum et approbatum. — E S. Rituum Congr.

JANUARIUS ²

1. Circumcisio Domini et Octava Nativitatis, *Titul. principalis Societatis, dupl. I. cl. cum Octava.*

Dominica inter Circumcisionem et Epiphaniam. — SS^{mi} Nominis Jesu, duplex II classis.

2. *De Octava Circumcisionis, semidupl. Com. Oct. S. Stephani Protom.*
3. *De Octava Circumcisionis, semidupl. Com. Oct. S. Joannis Ap. et Ev.*
4. *De Octava Circumcisionis, semidupl. Com. Oct. SS. Innocentium MM.*
5. *Vigilia Epiphaniae, semiduplex. Com. Oct. Circumcisionis ac S. Telesphori Pap. Mart.*
6. *Epiphania Domini, duplex I classis cum Octava.*
7. *De Octava Epiphaniae, semiduplex. Com. Oct. Circumcisionis.*
8. *De Octava, semiduplex. Com. Oct. Circumcisionis (dupl. maj.).*

¹ Simul cum autographo argenteum quoque numisma ab eodem Summo Pontifice Pio X missum, et utrumque in ipsis aedificii fundamentis, sigillo apposito, reconditum est.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

² Quae propria sunt Societatis Italicis litteris imprimuntur.

9. De Octava, semiduplex.
10. De Octava, semiduplex.
11. De Octava, semiduplex. Com. S. Hygini Papae et Mart.
12. De Octava, semiduplex.
13. Octava Epiphaniae, duplex majus.
14. S. Hilarii Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. S. Felicis, Presb. et Mart.
15. S. Pauli primi Eremitae, Conf., duplex. Com. S. Mauri Abb.
16. S. Marcelli I Papae et Mart., semiduplex.
17. S. Antonii Abb., duplex.
18. Cathedra S. Petri Apost. Romae, duplex majus. Com. S. Pauli Ap. ac S. Priscæ Virg. et Mart.
19. SS. Marii et Sociorum MM., simplex. Com. S. Canuti Regis, Mart.
20. SS. Fabiani Papae et Sebastiani MM., duplex.
21. S. Agnetis Virg. et Mart., duplex.
22. SS. Vincentii et Anastasii MM., semiduplex.
23. S. Raymundi de Peñafort Conf., semiduplex. Com. S. Emerentianæ Virg. et Mart.
24. S. Timothei Ep. et Mart., duplex.
25. Conversio S. Pauli Ap., duplex majus. Com. S. Petri Ap.
26. S. Polycarpi Ep. et Mart., duplex.
27. S. Joannis Chrysostomi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
28. S. Agnetis secundo, simplex.
29. S. Francisci Salesii Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
30. S. Martinæ Virg. et Mart., semiduplex.
31. S. Petri Nolasco Conf., duplex.

FEBRUARIUS

1. S. Ignatii Ep. et Mart., duplex.
2. Purificatio B. Mariae Virg., duplex II classis.
3. S. Blasii Ep. et Mart., simplex.
4. *B. Joannis de Britto Mart., dupl. Com. S. Andreae Corsini Ep., Conf. (dupl.).*
5. *SS. Pauli, Joannis et Jacobi MM., dupl. maj. Com. S. Agathae Virg. et Mart. (dupl.)*
6. S. Titi Ep. et Conf., duplex. Com. S. Dorotheae Virg. et Mart.
7. S. Romualdi Abb., duplex.
8. S. Joannis de Matha Conf., duplex.
9. S. Cyrilli Ep. Alexandrini, Conf., et Eccl. Doct., duplex. Com. S. Apolloniae Virg. et Mart.
10. S. Scholasticae Virg., duplex.
11. Apparitio B. Mariae Virg. Immaculatae, duplex majus.
12. SS. Septem Fundatorum Ord. Servorum B. M. V., CC., duplex.
- 13.
14. S. Valentini Presb. et Mart., simplex.
15. SS. Faustini et Jovitae MM., simplex.
- 16.
- 17.
18. S. Simeonis Ep. et Mart., simplex.
- 19.
- 20.
- 21.
22. Cathedra S. Petri Antiochiae, duplex majus. Com. S. Pauli Ap.
23. S. Petri Damiani Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. Vigiliae.
24. S. Matthiae Ap., duplex II classis.

25. *B. Didaci Carvalli Mart. (d. a. ex 22 huj.), dupl.*

26.

27.

28.

MARTIVS

1.

2.

3.

4. *S. Casimiri Conf., semiduplex. Com. S. Lucii I Papae et Mart.*

5.

6. *SS. Perpetuae et Felicitatis MM., duplex.*

7. *S. Thomae de Aquino Conf. et Eccl. Doct., duplex.*

8. *S. Joannis de Deo Conf., duplex.*

9. *S. Franciscæ Romanae, Vid., duplex.*

10. *SS. Quadraginta Martyrum, semiduplex.*

11.

12. *S. Gregorii I Papae, Conf. et Eccl. Doct., duplex.*

*Hodie in Missis additur oratio pro gratiarum actione
ob anniversarium Canonizationis S. Ignatii Conf. et S. Fran-
cisci Xaverii Conf.*

13.

14.

15.

16.

17. *S. Patricii Ep. et Confr., duplex.*

18. *S. Cyrilli Ep. Hierosolymitani, Conf. et Eccl. Doct. duplex.*

19. *S. Joseph, Sponsi B. M. V. Conf., duplex II classis.*

20.

21. S. Benedicti Abb., duplex majus.
- 22.
- 23.
- 24.
25. ANNUNTIATIO B. MARIAE VIRGINIS, duplex I classis.
- 26.
27. S. Joannis Damasceni Conf. et Eccl. Doct., duplex.
28. S. Joannis a Capistrano Conf., semiduplex.
- 29.
- 30.
- 31.

Feria VI post Dom. Passionis. Septem Dolorum B. Mariae Virg., duplex majus. Com. Ferae.

APRILIS

- 1.
2. S. Francisci de Paulo Conf., duplex.
- 3.
4. S. Isidori Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
5. S. Vincentii Ferrerii Conf., duplex.
- 6.
- 7.
- 8.
- 9.
- 10.
11. S. Leonis I Papae, Conf. et Eccl. Doct., duplex.
- 12.
13. S. Hermenegildi Mart., semiduplex.
14. S. Justini Mart., duplex. Com. SS. Tiburtii, Valeriani et Maximi MM.

- 15.
- 16.
17. S. Aniceti Papae et Mart., simplex.
- 18.
- 19.
- 20.
21. S. Anselmi Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
22. SS. Soteris et Caji PP. et MM., semiduplex.
23. S. Georgii Mart., semiduplex.
24. S. Fidelis a Sigmaringa Mart., duplex.
25. S. Marci Ev., duplex II classis.
26. SS. Cleti et Marcellini PP. et MM. semiduplex.
27. *B. Petri Canisii Conf. (d. a. ex 21 Dec.), dupl.*
28. S. Pauli a Cruce Conf., duplex. Com. S. Vitalis Mart.
29. S. Petri Mart., duplex.
30. S. Catharinae Senensis Virg., duplex.
 Feria IV infra Hebdomadā II post Octavam Paschae.
 — Solemnitas S. Joseph, Sponsi B. Mariae Virg., Conf. et
 Ecclesiae Universalis Patroni, duplex I classis cum Octava.
 Feria IV infra Hebdomadā III post Octavam Paschae.
 — Octava S. Joseph, duplex majus.

MAJVS

1. SS. Philippi et Jacobi App., duplex II classis.
2. S. Athanasii Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
3. Inventio S. Crucis, duplex II classis. Com. SS. Alexandri I
 Papae et Sociorum MM., ac Juvenalis Ep. et Conf.
4. S. Monicae Vid., duplex.
5. S. Pii V Papae et Conf., duplex.
6. S. Joannis ante Portam Latinam, duplex majus.

7. S. Stanislai Ep. et Mart., duplex.
8. Apparitio S. Michaelis Archang., duplex majus.
9. S. Gregorii Nazianzeni Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
10. *B. Joannis de Avila Conf., dupl. Com. S. Antonini Ep. et Conf. (dupl.), ac SS. Gordiani et Epimachi MM.*
11. *S. Francisci de Hieronymo Conf., dupl. maj.*
12. SS. Nerei, Achillei et Domitillae Virg. ac Pancratii MM., semiduplex.
- 13.
14. S. Bonifatii Mart., simplex.
15. S. Joannis Baptistae de la Salle Conf., duplex.
16. *S. Joannis Nepomuceni Mart.; Patr. min. princ., dupl. maj. Com. S. Ubaldi Ep. et Conf. (semidupl.).*
17. S. Paschalis Baylon Conf., duplex.
18. S. Venantii Mart., duplex.
19. S. Petri Caelestini Papae et Conf., duplex. Com. S. Pudencianae Virg.
20. S. Bernardini Senensis Conf., semiduplex.
21. *B. Andreae Bobola Mart. (d. a. ex 16 huj.), dupl.*
22. *BB. Joannis Baptistae Machado et Socior. MM., dupl.*
- 23.
24. *B. M. V. a Strata, dupl. maj.*
25. S. Gregorii VII Papae et Conf., duplex. Com. S. Urbani I Papae et Mart.
26. S. Philippi Neri Conf., duplex. Com. S. Eleutherii Papae et Mart.
27. S. Bedae Venerabilis, Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. S. Joannis I Papae et Mart.
28. S. Augustini Ep. et Conf., duplex.
29. S. Mariae Magdalenae de Pazzis Virg., *dupl.*

30. *B. Mariae Annae a Jesu de Paredes Virg. (d. a. ex 26 huj.), semidupl. Com. S. Felicis I Papae Mart.*
31. *S. Angelae Mericiae Virg., duplex. Com. S. Petronillae Virg. Feria VI post Oct. SS^mi Corp. Christi. — Sacratissimi Cordis Jesu, duplex I classis.*

JUNIUS

- 1.
2. *SS. Marcellini, Petri atque Erasmi MM., simplex.*
- 3.
4. *S. Francisci Caracciolo Conf., duplex.*
5. *S. Bonifatii Ep. et Mart., duplex.*
6. *S. Norberti Ep. et Conf., duplex.*
- 7.
- 8.
9. *SS. Primi et Feliciani MM., simplex.*
10. *S. Margaritae Reginae, Vid., semiduplex.*
11. *S. Barnabae Apost., duplex majus.*
12. *S. Joannis a S. Facundo Conf., duplex. Com. SS. Basilidis, Cyrini, Naboris et Nazarii MM.*
13. *S. Antonii de Padua Conf., duplex.*
14. *S. Basilii Magni Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.*
15. *SS. Viti, Modesti atque Crescentiae MM., simplex.*
16. *S. Joannis Francisci Regis Conf. (d. a. ex 31 Dec.), duplex maj.*
- 17.
18. *S. Marci et Marcelliani MM., simplex.*
19. *S. Juliana de Falconeriis Virg., duplex. Com. SS. Gervasii et Protasii MM.*
20. *BB. Francisci Pacheco et Socior. MM., duplex. Com. S. Silverii Papae et Mart.*

21. S. Aloisii Gonzagae Conf., duplex II cl.
22. S. Paulini Ep. et Conf., duplex.
23. Vigilia.
24. Nativitas S. Joannis Baptistae, duplex I classis cum Octava.
25. S. Gulielmi Abb., duplex. Com. Octavae.
26. SS. Joannis et Pauli MM., duplex. Com. Octavae.
27. De Octava, semiduplex.
28. S. Leonis II Papae et Conf., semiduplex. Com. Octavae ac Vigiliae.
29. SS. Petri et Pauli App., duplex I classis cum Octava.
30. Commemoratio S. Pauli Ap., duplex majus. Com. S. Petri Ap. atque Oct. S. Joannis Baptistae.

JULIVS

1. Pretiosissimi Sanguinis D. N. J. C., duplex II classis. Com. diei Octavae S. Joannis.
2. Visitatio B. Mariae Virg., duplex II classis. Com. SS. Processi et Martiniani MM.
3. *B. Bernardini Realini Conf. (d. a. ex 2 hujus), dupl. Com. Oct.*
4. De Octava, semiduplex.
5. S. Antonii Mariae Zaccariae Conf., duplex. Com. Octavae.
6. Octava SS. Petri et Pauli App., duplex majus.
7. SS. Cyrilli et Methodii Epp. et CC., duplex.
8. S. Elisabeth Reginae, Vid., semiduplex.
- 9.
10. SS. Septem Fratrum MM. et SS. Rufinae ac Secundae VV. et MM., semiduplex.
11. S. Pii I Papae et Mart., simplex
12. S. Joannis Gualberti Abb., duplex. Com. SS. Naboris et Felicis MM.

13. S. Anacleti Papae et Mart., semiduplex.
14. S. Bonaventurae Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex.
15. BB. *Ignatii de Azevedo et Socior. MM., dupl. Com. S. Henrici Imp., Conf. (semidupl.).*
16. Commemoratio B. Mariae Virg. de Monte Carmelo, duplex majus.
17. S. Alexii Conf., semiduplex.
18. S. Camilli de Lellis Conf., duplex. Com. SS. Symphorosae et Septem Filiorum MM.
19. S. Vincentii a Paulo Conf., duplex.
20. S. Hieronymi Aemiliani Conf., duplex. Com. S. Margaritae Virg. et Mart.
21. S. Praxedis Virg., simplex.
22. S. Mariae Magdalenae Paenitentis, duplex.
23. S. Apollinaris Ep. et Mart., duplex. Com. S. Liborii Ep. et Conf.
24. Vigilia. Com. S. Christinae Virg. et Mart.
25. S. Jacobi Ap. duplex II classis. Com. S. Christophori Mart.
26. S. Annae Matris B. M. V., duplex II classis.
27. BB. *Rodulphi Acquariva et Socior. MM. (d. a. ex 22 huj.), dupl. Com. S. Pantaleonis Mart.*
28. SS. Nazarii et Celsi MM., Victoris I Papae et Mart. ac Innocentii I Papae et Conf., semiduplex.
29. S. Marthae Virg., semiduplex. Com. SS. Felicis II Papae, Simplicii, Faustini et Beatricis MM.
30. SS. Abdon et Sennen MM., simplex.
31. S. Ignatii Conf., *Fundatoris Societatis, duplex I cl. cum Octava.*

AUGUSTUS

1. S. Petri Ap. ad Vincula duplex majus. Com. S. Pauli Ap. *Oct.* ac SS. Machabaeorum MM.
2. S. Alfonsi Mariae de Ligorio Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. *Com. Oct.* ac S. Stephani I Papae Mart.
3. Inventio S. Stephani Protomart., semiduplex. *Com. Oct.*
4. S. Dominici Conf., duplex majus. *Com. Oct.*
5. Dedicatio S. Mariae ad Nives, duplex majus. *Com. Oct.*
6. Transfiguratio D. N. J. C., duplex II classis. Com. SS. Xysti II Papae, Felicissimi et Agapiti MM.
7. *Octava S. Ignatii de Loyola Conf., dupl. maj. Com. S. Cajetani Conf. (dupl.) ac S. Donati Ep. et Mart. — Hodie in Missa additur orat. pro gratiarum actione ob restitutam Societatem.*
8. SS. Cyriaci, Largi et Smaragdi MM., semiduplex.
9. B. Petri Fabri Conf. (d. a. ex 1 huj.), dupl. Com. Vigiliae ac S. Romani Mart.
10. S. Laurentii Mart., duplex II classis cum Octava.
11. SS. Tiburtii et Susannae Virg., MM., simplex.
12. S. Clarae Virg., duplex.
13. S. Joannis Berchmans Conf., dupl. maj. Com. SS. Hippolyti et Cassiani MM.
14. Vigilia. Com. S. Eusebii Conf.
15. Assumptio B. Mariae Virg., duplex I classis cum Octava.
16. S. Joachim Patris B. M. V. Conf., duplex II classis.
17. S. Hyacinthi Conf., duplex. Com. Octavae Assumptionis ac diei Octavae S. Laurentii.
18. De Octava Assumptionis, semiduplex. Com. S. Agapiti Mart.
19. De Octava, semiduplex.
20. S. Bernardi Abb., Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. Octavae.

21. S. Joannae Franciscæ Fremiot de Chantal Vid., duplex Com. Oct.
22. Octava Assumptionis B. Mariae Virg., duplex majus. Com. SS. Timothei et Socior. MM.
23. S. Philippi Benitii Conf., duplex. Com. Vigiliae.
24. S. Bartholomaei Ap., duplex II classis.
25. BB. Michaelis Carvalli et Socior. MM., dupl. Com. S. Ludovici Regis Conf. (semidupl.).
26. S. Zephyrini Papae et Mart., simplex.
27. S. Josephi Calasantii Conf., duplex.
28. S. Augustini Ep., Conf. et Eccl. Doct., duplex. Com. S. Hermetis Mart.
29. Decollatio S. Joannis Baptistae, duplex majus. Com. S. Sabinae Mart.
30. S. Rosae Limanae Virg., duplex. Com. SS. Felicis et Adacti MM.
31. S. Raymundi Nonnati Conf., duplex.

SEPTEMBER

1. S. Aegidii Abb., simplex. Com. SS. Duodecim Fratrum MM.
2. S. Stephani Regis, Conf., semiduplex.
3. BB. Antonii Ixida et Socior. MM., dupl.
- 4.
5. S. Laurentii Justiniani Ep. et Conf. semiduplex.
6. BB. Thomae Tzugii, Michaelis Nacaxima et Socior. MM., dupl.
7. BB. Marci Crisini, Stephani Pongracz et Melchioris Grodecz MM., dupl.
8. Nativitas B. Mariae Virg., duplex II classis cum Octava. Com. S. Hadriani Mart.
9. S. Petri Claver Conf. (d. a. ex 8 huj.), dupl. maj. Com. S. Gorgonii Mart.

10. *BB. Caroli Spinula et Socior. MM., dupl. Com. S. Nicolai a Tolentino Conf. (dupl.).*
11. *SS. Proti et Hyacinthi MM. simplex.*
12. *SSm̃i Nominis Mariae, duplex majus.*
13. .
14. *Exaltatio S. Crucis, duplex majus.*
15. *Septem Dolorum B. Mariae Virg., duplex II classis. Com. S. Nicomedis Mart.*
16. *SS. Cornelii Papae et Cypriani Ep., MM., semidupl. Com. SS. Euphemiae et Socior. MM.*
17. *Impressio sacrorum Stigmatum S. Francisci Conf., duplex.*
18. *S. Josephi a Cupertino Conf., duplex.*
19. *SS. Januarii Ep. et Socior. MM., duplex.*
20. *SS. Eustachii et Sociorum MM., duplex. Com. Vigiliae.*
21. *S. Matthaei Ap. et Ev., duplex II classis.*
22. *S. Thomae de Villanova Ep. et Conf., duplex. Com. SS. Mauritii et Socior. MM.*
23. *S. Lini Papae et Mart., semiduplex. Com. S. Theclae Virg. et Mart.*
24. *B. Mariae Virg. de Mercede, duplex majus.*
25. *BB. Camilli Constantii, Augustini Otae et socior. MM. (d. a. ex 15 huj.), dupl.*
26. *SS. Cypriani et Justinæ Virg., MM., simplex.*
27. *SS. Cosmae et Damiani MM., semiduplex. — Hodie in Missis additur oratio pro gratiarum actione ob anniversarium primæ confirmationis Societatis.*
28. *S. Wenceslai Ducis, Mart., semiduplex.*
29. *Dedicatio S. Michaelis Archang., duplex II classis.*
30. *S. Hieronymi Presb., Conf., et Eccl. Doct., duplex.*

OCTOBER

1. S. Remigii Ep. et Conf., simplex.
2. SS. Angelorum Custodum, duplex majus.
- 3.
4. S. Francisci Conf., duplex majus.
5. SS. Placidi et Sociorum MM., simplex.
6. S. Brunonis Conf., duplex.
7. Sacratissimi Rosarii B. Mariae Virg., duplex II classis. Com.
S. Marci I Papae et Conf., ac SS. Sergii et Sociorum MM.
8. S. Birgittae Vid., duplex.
9. SS. Dionysii Ep., Rustici et Eleutherii MM., semiduplex.
10. S. Francisci Borgiae Conf., *dupl. maj.*
- 11.
- 12.
13. S. Eduardi Regis et Conf., semiduplex.
14. S. Callisti I, Papae et Mart., duplex.
15. S. Theresiae Virg., duplex.
- 16.
17. B. Margaritae Mariae Alacoque Virg., *semidupl. Com.*
S. Hedwigis Vid. (*semidupl.*).
18. S. Lucae Ev., duplex II classis.
19. S. Petri de Alcantara Conf., duplex.
20. S. Joannis Cantii Conf., duplex.
21. S. Hilarionis Abb., simplex. Com. SS. Ursulae ac Sociar.
VV. et Mart.
- 22.
- 23.
- 24.
25. SS. Chrysanthi et Dariae MM., simplex.
26. S. Evaristi Papae et Mart., simplex.

27. Vigilia.

28. SS. Simonis et Judae App., duplex II classis.

29.

30. *S. Alphonsi Rodriguez Conf. (d. a. ex 31 huj.), dupl. maj.*

31. Vigilia.

NOVEMBER

1. Omnium Sanctorum, duplex I classis cum Octava.

2. Commemoratio Omnium Fidelium Defunctorum, duplex.

3. De Octava Omnium Sanctorum, semiduplex. — *Hodie omnes Missae dicuntur de Requie pro defunctis Societatis.*

4. S. Caroli Ep. et Conf., duplex. Com. Octavae, ac SS. Vitalis et Agricolae MM.

5. *Sanctarum Reliquiarum, quae in Ecclesiis Societatis asservantur, dupl. Com. Oct.*

6. *Omnium Sanctorum Societatis, dupl. maj. Com. Oct.*

7. *B. Antonii Baldinucci Conf. dupl., Com. Oct.*

8. Octava Omnium Sanctorum, duplex majus. Com. SS. Quatuor Coronatorum MM.

9. Dedicatio Archibasilicae SSñi Salvatoris, duplex II classis. Com. S. Theodori Mart.

10. S. Andreae Avellini Conf., duplex. Com. SS. Tryphonis et Socior. MM.

11. S. Martini Ep. et Conf., duplex. Com. S. Mennae Mart.

12. S. Martini I Papae et Mart. semiduplex.

13. *S. Stanislai Kostkae Conf. (d. a. ex 15 Aug.), dupl. maj. Com. S. Didaci Conf. (semidupl.).*

14. S. Josaphat Ep. et Mart., duplex.

15. S. Gertrudis Virg., duplex.

16. *BB. Pauli Navarri et Socior. MM. (d. a. ex 1 huj.), dupl.*

17. S. Gregorii Thaumaturgi Ep. et Conf., semiduplex.

18. Dedicatio Basilicarum SS. Petri et Pauli App., duplex majus.

19. S. Elisabeth Vid., duplex. Com. S. Pontiani Papae et Mart.

20. S. Felicis de Valois Conf., duplex.

21. Praesentantio B. Mariae Virg., duplex majus.
22. S. Caeciliae Virg. et Mart., duplex.
23. S. Clementis I Papae et Mart., duplex. Com. S. Felicitatis Mart.
24. S. Joannis a Cruce Conf., duplex. Com. S. Chrysogoni Mart.
25. S. Catharinae Virg. et Mart., duplex.
26. S. Silvestri Abb., duplex. Com. S. Petri Alexandrini Ep. et Mart.
27. BB. *Leonardi Chimurae et Socior. MM. (d. a. ex. 18 huj.), dupl.* ¹.
- 28.
29. Vigilia. Com. S. Saturnini Mart.
30. S. Andreae Ap., duplex II classis.

DECEMBER

1. BB. *Edmundi Campion et Socior. MM., dupl.*
2. S. Bibianae Virg. et Mart., semiduplex.
3. S. Francisci Xaverii Conf., duplex II cl.
4. BB. *Hieronymi de Angelis et Simonis Jempo MM., dupl. Com. S. Petri Chysologi Ep., Conf., et Eccl. Doct. (dupl.) ac S. Barbarae Virg. et Mart.*
5. Com. S. Sabbae Abb.
6. S. Nicolai Ep. et Conf., duplex.
7. S. Ambrosii Ep., Conf., et Eccl. Doct., duplex. •
8. Conceptio Immaculata B. Mariae Virg., duplex I classis cum Oct.
9. De Octava, semiduplex.
10. De Octava, semiduplex. Com. S. Melchiadis Papae et Mart.
11. S. Damasi I Papae et Conf., semiduplex. Com. Octavae.
12. De Octava, semiduplex.
13. S. Luciae Virg. et Mart. duplex. Com. Octavae.
14. De Octava, semiduplex.

¹ Hodie in singulis Societatis Ecclesiis, in quibus celebratur solemnitas externa S. Joannis Berchmans, ex indulto S. R. Congr. omnes Missae dici possunt de eo, excepta una de Officio currenti.

15. Octava Conceptionis Immaculatae B. Mariae Virg., duplex maj.
16. S. Eusebii Ep. et Mart., semiduplex.
- 17.
- 18.
- 19.
- 20.
21. S. Thomae Ap., duplex II classis.
- 22.
- 23.
24. Vigilia.
25. Nativitas D. N. J. C., duplex I classis cum Octava.
26. S. Stephani Protomart., duplex II classis cum Octava. Com. Octavae Nativitatis.
27. S. Joannis Ap. et Ev., duplex II classis cum Octava. Com. Octavae Nativitatis.
28. SS. Innocentium MM., duplex II classis cum Octava. Com. Octavae Nativitatis.
29. S. Thomae Ep. et Mart., duplex. Com. Octavae Nativitatis.
30. De Octava Nativitatis, semiduplex.
31. S. Silvestri I Papae et Conf., duplex. Com. Octavae Nativitatis.

SOCIETATIS JESU

Praesens Kalendarium, juxta Rubricas et Decreta novissima redactum, Sacra Rituum Congregatio, vigore facultatum sibi specialiter a Sanctissimo Domino Nostro Pio Papa X tributarum, revisione rite peracta, recognovit ac probavit, illudque in universa Societate Jesu adhiberi mandavit: servatis de caetero Rubricis et Decretis, praesertim quoad Festa Dedicationis et Titularis Ecclesiarum nec non Patronorum cujusque loci. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 25 Novembris, 1913.

F. SEBAST. CARD. MARTINELLI, *Praef.*

† PETRUS LA FONTAINE, Ep. Charystien.,
Secretarius.

9.

1 Decembris, 1913.

Concessio pro universa Societate celebrandi Missam votivam de Sacratissimo Corde Jesu die 7 mensis Augusti proximi anni, restitutae Societatis centesimi. — E S. Rituum C.

BEATISSIME PATER:

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae provolutus, humillime exponit quod dies septimus Augusti anni proximi 1914 est anniversarius dies quo ante saeculum praedicta Societas, gratia et auctoritate Apostolicae Sedis, per Constitutionem Pii Papae septimi *Sollicitudo omnium Ecclesiarum*, fuerit restituta. Hinc memor tanti beneficii, quod juxta Societatis illius traditionem et persuasionem Cordi Jesu apprime debetur, orator Sanctitatem Vestram implorat ut, similiter atque ad diem 27 Septembris anni 1840 in celebranda memoria saeculari confirmationis ejusdem Societatis concessum fuit, triduo in honorem Sacratissimi Cordis Jesu praemisso, pro gratiarum actione die septimo Augusti, qui est dies octavus a festo S. Ignatii, in omnibus Ecclesiis vel Oratoriis publicis aut, iis deficientibus, in semipublicis Sacellis Domorum vel Collegiorum vel convictuum Societatis Jesu liceat solemne Sacrum votivum facere de Sacratissimo Corde Jesu cum *Gloria* et *Credo*, addendo orationi Missae illam de Sancto Ignatio atque collectam pro gratiarum actione.

Et Deus, etc.

Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X his precibus Reverendissimi Praepositi Generalis Societatis Jesu a subscripto Sacrorum Rituum Congregationis Secretario relatis libenter annuens, unicam Missam votivam solemnem de Sacratissimo Corde Jesu cum commemorationibus de Sancto Patre legifero Ignatio, Confessore, *et pro gratiarum actione* die septimo mensis Augusti anni proxime adventuri 1914 in supradictis Ecclesiis seu Oratoriis celebrandam

concedere dignatus est: dummodo non occurrat festum duplex I classis, et serventur Rubricae. Contrariis non obstantibus quibuscumque.

Die 1 Decembris, 1913.

F. SEB. Card. MARTINELLI,
Praefectus.

PETRUS LA FONTAINE, Episc. Charystien.,
Secretarius.

10.

21 Decembris, 1913.

Concessio Indulgentiarum pro solemni quadriduo quo commemoratio primi saeculi restitutae Societatis, anno sequenti celebrabitur. — E C. S. Officii.

BEATISSIME PATER:

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad pedes Sanctitatis Vestrae prostratus, humillime exponit quod dies septimus Augusti anni proximi 1914 est anniversarius dies quo ante saeculum praedicta Societas, gratia et auctoritate Apostolicae Sedis, per Constitutionem Pii Papae septimi *Sollicitudo omnium Ecclesiarum* fuerit restituta. Hinc orator, memoriae hujus occasione triduo, diebus scilicet quarto, quinto, sexto Augusti, atque die septimo ipso in honorem Sacratissimi Cordis Jesu solemniter peragenda, suppliciter rogat ut Sanctitas Vestra et Societatis Religiosis omnibus et Christi fidelibus illo quadriduo Ecclesias vel Oratoria publica aut semipublica ejusdem Societatis visitantibus gratias spirituales concedere dignetur similes illis quae a Gregorio Papa XVI anno 1840 recurrente die saeculari confirmationis Societatis concessae fuerunt.

Dignetur igitur Sanctitas Vestra omnibus et singulis illo quadriduo Ecclesias sive Oratoria praefata, in quibus juxta Sanctorum Rituum Congregationis benignam permissionem memoria Societatis restitutae solemniter recolitur, visitantibus indulgentiam concedere aliquam partialem singulis illis quatuor diebus una vice acquirendam, dummodo gratias agendo ibidem pro Ecclesia et Summo Pontifice preces fuderint. Dignetur Sanctitas Vestra deinde

iisdem sub eadem conditione concedere indulgentiam plenariam semel acquirendam, dummodo insuper, sanctis Sacramentis Poenitentiae et Eucharistiae muniti, juxta intentionem Sanctitatis Vestrae ad Deum oraverint. Liceat tandem Sanctitatis Vestrae gratia Apostolica his indulgentiis vita functorum labes poenasque expiare.

Et Deus, etc.

PIUS PAPA X.

Universis Christifidelibus praesentes Litteras inspecturis salutem et Apostolicam Benedictionem.

Refert ad Nos dilectus filius Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, die septimo proximi mensis Augusti centesimum reversurum esse annum, ex quo ipsa Societas, auctoritate et gratia Sedis Apostolicae, per Constitutionem *Sollicitudo omnium Ecclesiarum*, a Pio Papa VII, recentis memoriae Decessore Nostro, obsignatam, restituta feliciter fuit. Ad auspicati eventus memoriam concelebrandam addit idem Praepositus Generalis per triduum, videlicet diebus quarto, quinto et sexto, atque insuper ipso septimo die, mensis Augusti hujus anni, honori Sacratissimi Cordis Jesu sollemnes in gratiarum actionem supplicationes omnibus in Ecclesiis atque in Oratoriis publicis aut semipublicis ad Societatem ipsam ubique terrarum pertinentibus fore peragendas. Ut vero hae fiant uberiore cum spiritali emolumento, enixas Nobis ipse Generalis Moderator preces humiliter adhibet, ut fidelibus in Societatis Jesu Templis ac Sacella dictis diebus hoc anno conventuris, de thesauro Ecclesiae Nobis divinitus concredito, peculiare quasdam gratias largiri dignemur, quemadmodum Gregorius Papa XVI, recentis memoriae, Praedecessor Noster, anno reparaetae salutis MDCCXXI, recurrente saeculari die ab eadem Societate confirmata, benigne peragendum existimavit. Nos autem votis his piis ultro libenterque annuentes, ut erga Societatem, tot ac tantis nominibus de Ecclesia Dei optime meritam, benevolentis animi Nostri sensus significemus, auditis Venerabilibus Fratribus Nostris Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalibus Inquisitoribus Generalibus, de Omnipotentis Dei misericordia ac BB. Petri et Pauli, Apostolorum ejus, auctoritate confisi, omnibus et singulis tam religiosis dictae Societatis alumnis, quam fidelibus ex utroque sexu, qui quovis die, ad cujusque eorum lubitum eligendo, e praestitutis illis

quatuor mensis Augusti diebus, quibus de venia Congregationis Sacrorum Rituum restitutae Societatis Jesu memoria sollemniter recoletur, ubique terrarum quamlibet dictae Societatis Ecclesiam, sive quodvis ejusdem Societatis Sacellum publicum aut semipublicum, admissorum sacramentali Confessione expiati ac coelestibus epulis rite refecti, devote visitaverint, ibique Deo gratias agentes, pro Christianorum Principum concordia, haeresum extirpatione, peccatorum conversione ac S. Matris Ecclesiae exaltatione pias ad Deum preces effuderint, plenariam omnium peccatorum suorum indulgentiam et remissionem misericorditer in Domino semel concedimus. Insuper dictis Religiosis et fidelibus, qui corde saltem contriti quamlibet ex Ecclesiis ipsis, sive quodvis e memoratis Sacellis, Deo similiter gratias agentes, precesque ut supra diximus fundentes, celebraverint, Indulgentiam septem annorum totidemque quadragenarum, singulis illis quatuor diebus una vice acquirendam, largimur. Tandem permittimus Religiosis ac fidelibus iisdem, ut, si malint, possint plenaria et partialibus his indulgentiis vita functorum labes poenasque expiare. Contrariis non obstantibus quibuscumque. Praesentibus hoc anno tantum valituris. Volumus autem, ut praesentium Litterarum transsumptis, seu exemplis, etiam impressis, manu alicujus notarii publici subscriptis et sigillo personae in ecclesiastica dignitate constitutae munitis, eadem prorsus fides adhibeatur, quae adhiberetur ipsis praesentibus, si forent exhibitae vel ostensae.

Datum Romae apud S. Petrum, sub Annulo Piscatoris, die 23 mensis Januarii anni 1914, Pontificatus Nostri anno undecimo.

R. Card. MERRY DEL VAL,
a Secretis Status.

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

11.

2 Februarii, 1913.

Dirimitur dubium utrum Patres aliarum Provinciarum in Provincia Romana degentium hujus Congregationi Provinciali interesse debeant.

AD R. P. OCTAVIUM TURCHI
PRAEPOSITUM PROVINCIAE ROMANAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum numerus Patrum qui ad Provinciam Romanam non pertinent, sed Romae vel alibi degunt, alicui ejusdem Provinciae Domui vel Collegio adscripti, non parum auctus sit; operae pretium esse duxi dubium quorundam dirimere, utrum Patres ejusmodi interesse debeant Congregationi Provinciae Romanae, sive intra numerum sive supra numerum, an ad Congregationem suae Provinciae, ad quam pertinent, debeant accedere, si aliunde legitimum habeant titulum in eam ingrediendi intra numerum.

Solutio ex ipsis principiis in Formula Congregationis Provincialis contentis clara descendit. In hujus enim capite 2, n. 5, declarantur esse cooptandi intra numerum legitimum constituentium Congregationem Provinciae etiam *applicati* ad eam Provinciam, *sive voluntate Patris Nostri, sive mutuo Provincialium consensu ad obeunda propria Provinciae munia applicati ad tempus fuerint*. Hinc ii qui munia propria Provinciae Romanae non obeunt, nullo modo partem in Congregatione Provinciae Romanae intra numerum habere debent, etiamsi in eadem Provincia degant, utpote

non applicati Provinciae Romanae, nisi specialem habeant titulum ingrediendi in illam, verbi gratia Patres quidam Curiae P. Generalis. Quamobrem:

a. Revisores Generales librorum, qui nunc satis magno numero sunt constituti et ab antiquis Revisoribus Generalibus multum differunt, si non habent alia munia quae *propria* sint Provinciae Romanae, in Congregationem Provinciae Romanae ne supra quidem numerum ingrediantur, sed pro Congregatione Provinciali ad suam Provinciam redeant, si aliunde habent titulum legitimum. Hac enim practica provisione satis consulitur praesenti rerum conditioni, firmo tamen manente Formulae praescripto, cap. 2, n. 8, de Revisoribus Generalibus.

b. Professores Pontificii Instituti Biblici, ex aliis Provinciis assumpti, cum hoc Institutum a Praeposito Provinciae Romanae non dependeat, sed *sub jurisdictione immediata et exclusiva ipsius Praepositi Generalis sit*, juxta Decretum datum 3 Junii, 1910, (*Act. Rom. S. J.* ann. 1910, p. 48, sq.), dici non possunt exercere officia Provinciae Romanae propria, neque ad Provinciam Romanam sunt applicati. Itaque etiam ipsi ratione sui officii accedere non debent ad Congregationem Provinciae Romanae, sive intra numerum sive supra numerum.

c. Item Scriptores Collegii *Civilitatis Catholicae* non opus *proprium* Provinciae Romanae, sed opus repraesentant et faciunt totius Assistentiae Italiae, et singulari ratione a Summo Pontifice et a P. Generali dependent. Hinc quamquam antea data est illis optio ingrediendi Congregationem aut Provinciae suae aut Romanae, mutatis plane circumstantiis itinerum et conditionibus Provinciae Romanae, posthac et ipsi toties quoties, sublata optione, unice ad Congregationem propriae Provinciae accedant, si aliunde illam ingredi debeant. Ita etiam faciunt Patres Scriptores nostrarum ephemeridum toti Assistentiae communium, verbi gratia *Razón y Fé, America, Etudes*.

d. Restant denique alii Patres, qui in Provincia Romana ut hospites tantum degunt, neque ulla munia Provinciae Romanae propria obeunt. Hi nimirum redire in Provinciam suam ad Congregationem debent, si legitimum habent titulum illam ingrediendi.

Quod si qui ex omnibus praedictis Patribus aut non possent aut ipsis nimis grave esset iter longum arripere, causam sufficientem

habebunt ut dispensationem a sua obligatione adeundi Congregationem petant.

Sic et Instituto nostro melius etiam in hac re satisfiet, et Congregationem Romanam non ingreditur tam magnus numerus Patrum aliarum Provinciarum ut Patres Provinciae Romanae in propria Congregatione Provinciali minorem constituent partem. Cui incommodo et justae querelae, quamdiu alio modo non sit provisum, ut suo tempore factum est per aequam proportionem inter Professos et Rectores ex ordine Coadjutorum Spiritualium statutam; saltem per supra indicata media ex aequitate videtur occurrendum.

Quae demum hisce litteris definiuntur vel praescribuntur, curet R.^a V.^a ut, postquam cum suis Consultoribus fuerint communicata, cum reliquis etiam Provinciae Superioribus eorumque Consultoribus communicentur, et ab omnibus quorum interest cognoscantur. Ego vero de iisdem certiores faciendos curabo Patres Pontificii Instituti Biblici et Collegii *Civilitatis Catholicae* Scriptores.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die Purificationis Dominae Nostrae, 2 Februarii, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

12.

19 Februarii, 1913.

Declaratio juris Societatis circa Missas fundatas.

AD R. P. CAJETANUM ROMANO

PRAEPOSITUM PROVINCIAE SICULAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

De Missis quas fundatas dicimus me R.^a V.^a die 1 hujus mensis sollicite interrogabat, quid sibi agendum esset, cum eae nobis offerrentur. Hinc enim ad eas acceptandas moveret superiorum Praepositorum Provinciae Siculae exemplum, et praesens oblatio Missarum ejusmodi tum in Graecia tum in Sicilia, non sine emolu-

mento aliquo ad valde miseram Provinciam sublevandam: inde vero obstaret jus commune, quo ejusmodi Missae *fundatae* acceptari a Religiosis Mendicantibus nequeunt, imo multo magis obessent leges Instituti nostri, ut patet ex Constitutionibus Sancti Patris Ignatii infra citandis.

Verum si jura apte sciteque distinguimus, et diversorum jurium diversae prohibitiones discernimus, difficultas diminuitur.

1. Nam jus commune Missas fundatas prohibet *conventibus* Mendicantium, seu domiciliis illis quae etiam in communi nequeunt ut propria possidere bona immobilia, vel mobilia illis aequiparata, ex quibus stabiles redditus oriantur, sed vivere debent de incerta mendicitate. Hinc etiam in Societate Domus Professae et Residentiae independentes, quae ex nostro quoque jure bona unde certi stabilesque redditus habeantur, possidere nequeunt, ejusmodi Missas fundatas admittere non possunt. Cfr. Const. P. VI, cap. 3, n. 6; P. IV, cap. 2, n. 4.

2. Collegia vero nostra et Domus nostrae Probationis et Residentiae incorporatae, quae ex incerta mendicitate vivere non tenentur, sed dotationem sive foundationem habere possunt, unde certos stabilesque redditus pro suo jure actione civili munito percipiant, huic juri *communi* Mendicantium non subjacent, verumtamen stare debent legibus *Instituti nostri*, quibus utique favor juris communis ita limitatus est, ut per se neque stipendia manualia Missarum neque obligationes ad perpetuas Missas admittere possint nisi forte sint faciles et exiguae atque assignato redditui *non commensuratae*. Cfr. Const. P. IV, cap. 2, n. 6; P. VI, cap. 3, n. 6.

3. Profecto nunc ex Indulto Apostolico possumus admittere *stipendia manualia*; at iste favor nonnisi per falsam interpretationem et abusum in Domibus Professis et Residentiis independentibus *extenderetur* ad Missas *fundatas*. Nam hujusmodi concessio in verbis Indulti Apostolici nullo modo continetur; hinc per arbitrariam interpretationem admitteretur extensio Indulti Apostolici nobis concessi ultra obvium verborum sensum. Praeterea, per stipendia manualia Missarum incerta mendicitas substantialiter non tollitur, id autem fit per *foundationes* perpetuas Missarum.

4. Vicissim Collegia et Domus nostrae Probationis sine dubio possunt habere *reditus stabiles* ideoque ex hoc capite nihil obstaret acceptioni istarum foundationum perpetuarum. Similiter non am-

plius adeo in contrarium urgeri potest quod sit obligatio ad ministerium sacrum redditui commensurata; nam stipendia manualia (quae nunc acceptari possunt) imponunt obligationem stipendio commensurato adnexam.

5. Nihilominus etiam quoad istas Domus fundatas manet non levis differentia. Nam stipendium manuale gignit transeuntem obligationem absque onere et debito administrationis summae capitalis, fundatio vero perpetua imponit obligationem *perpetuam* cum non levibus oneribus administrationis adnexis.

Quare si hujusmodi foundationes pro Domibus dotatis admitterentur, imprimis ob oculos habendum est, Indultum vi cujus possumus stipendia manualia accipere, esse *temporaneum et revocabile* ideoque saltem illa clausula sive conditio foundationi esset adji-cienda, quod possimus hisce obligationibus etiam per alios Sacerdotes satisfacere. Praeterea clausula esset addenda, quod Domus ad nihil amplius teneatur, si praeter nostram voluntatem summa capitalis periret, verbi gratia si Domus per vim supprimeretur.

6. Hinc in his et similibus casibus foundationum pro Missis vel ministeriis sacris alia via est multum praeferenda; scilicet faciant benefactores pro sua pia voluntate et ad *tramites juris etiam dioecesani* hujusmodi foundationes easque tradant Episcopi administrationi, sed in instrumento suae foundationis illam possunt apponere clausulam, quod redditus ex fundatione percepti primo loco offerantur Patribus Societatis, qui illos pro suo Instituto admittere possint, sed non ita debeant ut quasi ex obligatione et contractu illa ministeria peragere, verbi gratia Missas dicere, teneantur. Cfr. Const. P. VI, cap. 2 B; Epitome Instit., p. 179. Qua ratione etiam recentiore aetate aliquae foundationes piorum operum factae sunt.

7. Paulo aliter judicandum esse videtur, si quandoque, propter speciales circumstantias, imo veram necessitatem, cogimur suscipere regimen *parochiarum* vel quasi-parochiarum, quae sunt *subiecta juris*, a nostris Residentiis sive Missionibus sive Stationibus distincta.

Quo in casu non solum possumus, sed etiam, ut videtur, debemus admittere foundationes perpetuas Missarum parochianorum, quas illi fortasse ad *tramites juris dioecesani* facere volunt. Verum tamen tunc subjectum juris et obligationis est potius parochia,

non Residentia Societatis. Quare quamdiu administrationem istarum parochiarum vel quasi-parochiarum retinemus, ex redditibus istarum foundationum Missarum, quae non raro partem dotationis parochialis constituunt, possumus percipere honestam sustentationem, saltem nunc cum ex Indulto Apostolico eleemosynas Missarum admittere possimus. At hujusmodi foundationes parochiales, ut aliae causae piae parochiae, subjacent visitationi Episcopi, juxta Benedicti XIV Constitutionem *Firmandis*.

Plane omitto quaestionem de capellaniis Missarum quandoque in Domibus nostris fundatis, quarum obligationes ab *aliis* Sacerdotibus, non a Nostris, erant explendae; agitur enim evidenter de alia re et a petitu R.^{ae} V.^{ae} plane distincta, id est de stipendiis fundatis a Nostris percipiendis.

8. Quodsi ultimo loco allegatur illa ratio, quod istae foundationes perpetuae Missarum alias admissae fuerint et quod Nostris durum videatur, in tanta penuria stipendiorum manualium, illa certa et fundata stipendia recusare, equidem ignoro quo jure et quomodo et quibus in Domibus id factum sit ideoque responsum clarum de singulis illis foundationibus Missarum dare nequeo, sed in praecedentibus R.^a V.^a jam habet indubitatas normas generales, ex quibus illa facta particularia cum omnibus suis circumstantiis judicare possit.

Altera vero ratio ex duritie vel utilitate petita parum probat; non enim propter aliquam duritiem vitandam vel percipiendam utilitatem violandae sunt leges nostrae; nam finis non justificat media, et lex, ut fert adagium, potest esse dura, sed tamen lex est.

Quare potius considerandum est, num salvis legibus Instituti nostri aliter solutio quaedam legitima inveniri possit.

I. Itaque juxta normas n. 7 statutas, ubi habemus parochias vel quasi-parochias regendas, verbi gratia in Graecia (?), possunt Nostri cum debitis cautelis supra, loco citato, expositis foundationes Missarum admittere. Quodsi nos illas parochias dimittimus, omnes istas foundationes *in parochia relinquere tenemur* neque in nostrum commodum auferre possumus.

II. Nostri vero Missas fundatas in Domibus Professis, si quae existerent, et in Residentiis *independentibus*, admittere non possunt sed juxta modum supra n. 6 traditum benefactores suam foundationem tradant Episcopo.

III. In Collegiis, Domibus Probationis, Residentiis *incorporatis*, in rigore juris *nostri*, etiam ibidem obligationes redditui commensuratas pro Missis fundatis dicendis admittere nequeunt. Id quod valeret etiam in casu a R.^{ae} V.^a proposito. Nam redditus ad 20.000 libellarum pro Missa quotidiana vix attingit vel certe non multum superat taxam dioecesanam pro Missis fundatis ordinarie statutam. Verum attento nostro Indulto recipiendi stipendia Missarum atque deficientibus dotationibus in iisdem Collegiis et Domibus Probationis et Residentiis incorporatis foundationes Missarum juxta modum supra n. 5 traditum admittere valent, si modus n. 6 propositus non habet facilem executionem.

Quibus declarationibus datis quantum potui desideriis R.^{ae} V.^{ae} satisfacere studui. Si quid dubii remaneat, poterit me de toto negotio etiam pendente ejusque executione facere certiore.

R.^{ae} V.^{ae} benedico, et me Sanctis Sacrificiis commendo.

Romae, die 19 Februarii, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

13.

8 Aprilis, 1913.

Normae ad paranda Acta Romana S. J.

1. Libellus noster periodicus, ut videre est, quinque completitur partes, quarum quatuor: *Acta Apostolicae Sedis*, *Acta Praepositi Generalis*, *Appendices* et *Indices*, parandas curat Pater libelli Editor a Patre Nostro designatus.

2. Is igitur post editos singulos fasciculos recentiora quaevis primae et secundae partis documenta, ad universam Societatem plerumque spectantia, cum suis appendicibus deinceps edenda diligenter colligat, ordinet ac praeparet. Postea vero eadem P. Secretario tempestive tradat, ab ipso examinanda, et more consueto cum PP. Assistantibus communicanda, ut notent, si quid omittendum vel addendum vel corrigendum videatur.

3. Reliquam libelli partem, videlicet *Chronicon Societatis Jesu*.

ex epistolis a P. Generali acceptis vel datis excerptum, parandam curant Patres Substituti, ac proinde sequentia prae oculis habeant:

4. Fontes praecipui hujus Chronici sunt epistolae tum a Patre Nostro datae, tum ad eum scriptae.

5. De singulis rebus accurate notetur quis, ad quem, quo die, mense et anno eas scripserit.

6. Omissis quae parvi sunt momenti, ea potissimum seligantur acta, non vero pendentia negotia, quae communiter pro Nostris scitu digniora atque utiliora videbuntur, exempli gratia mutationes Officialium Curiae P. Generalis et Superiorum majorum, quibus adnumerantur Praepositi Provinciarum et Superiores Missionum: itemque facta majoris momenti, uti erectio novae Provinciae vel Missionis, vel novarum Domorum in Provinciis vel Missionibus.

7. Praeter nonnullas epistolas Patris Nostri Societati valde utiles in corpore *Actorum* inserendas, inseri possunt in *Chronico* per modum Regestorum aliquae P. Generalis decisiones, quas multorum interest novisse, ut in similibus casibus utilem habeant agendi normam.

8. Caveantur omnino quaevis nomina vel facta, laudes vel vituperationes, quae Nostrorum vel aliorum justam offensionem afferre possent.

9. Singula in singulis schedis describantur, et in una tantum pagina singularum schedarum.

10. Stylus simplex, brevis ac perspicuus sit; ad modum chronici apte compositus.

11. Si cujus scriptoris verba ipsa citantur, ea per subductam lineolam notentur.

12. Generatim nulla verba brevientur vel decurtentur, nisi paucissima et cuilibet notissima.

13. Nomina propria adeo clare recteque scribantur, ut errandi nullus sit locus.

14. Ad nomina propria Latina non satis cognita apponatur nomen vernaculum, exempli gratia Oenipontum (Innsbruck).

15. Singuli Substituti commentariolum apud se habent, in quem decurrente anno paucis referant praecipua, quae de sua cujusque Assistentia videantur in *Chronico* commemoranda.

16. Ea demum apto modo atque ordine digesta unusquisque Substitutus tempestive tradat suo P. Assistenti recognoscenda.

Deinde P. Secretarius eadem colligat atque examinet, num aliquid corrigendum remaneat; tumque ita correcta tradat illi Patri, qui ex commissione P. Generalis *Chronicon* typis edendum curat.

Romae, die 8 Aprilis, 1913.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

14.

1 Maji, 1913.

Declaratur obligatio novorum Superiorum praestandi juramentum contra Modernismum cum Professione Fidei a Summo Pontifice Pio X praescripta.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Ad quaestionem a Praeposito Provinciae Neo-Aurelianensis mihi propositam de juramento contra Modernismum a novis Rectoribus praestando responsurus, satius me facturum putavi, si meas litteras non cum uno tantum Provinciae Praeposito, sed cum caeteris omnibus pariter communicarem. Fieri namque potest ut de eadem re, quae alicubi ansam praebuit dubitandi, non omnes ubique idem sentiant, cum non levi Pontificiae legis detrimento. Quod equidem prorsus cautum iri spero, si legitimam Decretorum Sanctae Sedis interpretationem ad R. P. Moynihan transmissam, cujus exemplum inferius exhibetur, Praepositi omnes Provinciales in sua cujusque Provincia ab omnibus Superioribus cognoscendam ac rite exsequendam curent.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 2 Maji, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

AD R. P. MICHAELEM MOYNIHAN
PRAEPOSITUM PROVINCIAE NEO-AURELIANENSIS

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

In litteris ad me datis R.^a V.^a quaerit: *Debentne novi Rectores jusjurandum contra Modernismum iterum dare? Alii enim affirmant, alii vero negant.*

Quo in quaesito duo sunt distinguenda :

1. Quaestio *praejudicialis*, num omnes Superiores religiosi, non solum Generales, sed etiam Provinciales et Locales, antequam ineant officium, debeant rite emitte Professionem Fidei secundum formulam a Sede Apostolica ex disciplina nunc vigente praescriptam.

2. Quaestio *directa*, quam R.^a V.^a proponit, de jurejurando contra Modernismum iterum dando a *novis* Rectoribus (et addi potuisset ab omnibus *novis* Superioribus religiosis tum Generalibus tum Provincialibus tum Localibus), forte antea ex alio quodam titulo jam semel dato.

Cui quaestioni *praejudiciali* respondendum est: *Affirmative*; quaestioni vero *directae* a R.^a V.^a propositae pariter *affirmativum* dandum est responsum.

Obligatio emittendae Professionis Fidei jam a Pio IV Constitutione *Injunctum* ad omnes Praelatos locorum regularium, etiam militarium, extensa, ex praxi quadam magis tolerata quam solide probata ad illos perpetuos Superiores regulares fuit restricta qui in Consistorio a R. Pontifice praeconizantur. At nunc in universo hoc negotio omnino standum est novis legibus a Pio X hac de re latis et praxi vigenti in Curia Romana.

Quibus fontibus Juris Canonici attente consideratis, certe illa limitatio Decretorum Pii X. 1 Sept., 25 Sept., 25 Oct., 1910, ad solos Superiores *Generales* Ordinum religiosorum non potest sustineri, sed obligatio emittendi Professionem Fidei juxta formulam a Pio IV et Pio IX approbatam cum jurejurando contra Modernismi errores a Pio X praescripto in omnibus religiosis Institutis, saltem clericalibus, extenditur etiam ad Superiores Provinciales et Lo-

cales, antequam ipsi ineant officium. A quibus legibus Pii X servandis Societas quoque nostra non est exempta.

Quare Praepositus Generalis Societatis ad tramites Declarationis Sacrae Congregationis Consistorialis, 25 Oct., 1910, n. II, suo tempore coram Patribus Assistantibus emisit Professionem Fidei, et sine dubio Patres Generales *qui in posterum eligentur*, antequam ineant officium, in Congregatione Generali rite emittere tenentur Professionem Fidei juxta Motum proprium Pii X *Sacrorum Antistitum*, 1 Sept., 1910, n. II.

Pariter omnes Provinciales (et Superiores Missionum) atque Superiores Locales in Societate, qui post Motum proprium *Sacrorum Antistitum*, 1 Sept., 1910, nominantur, antequam ineant officium Superioris, ad eandem Professionem Fidei rite emittendam obligantur, licet antea sive ratione officii Superioris sive ex alio quodam titulo id jam semel praestitissent.

Et Provinciales quidem (atque Superiores Missionum) eam emittant (ex delegatione Patris Generalis) coram suo praedecessore vel, si id commode fieri non possit, coram Socio P. Provincialis (vel Superioris Missionis) vel, eo quoque impedito, coram Superiore Domus in qua P. Provincialis (vel Superior Missionis) suam ordinariam habet residentiam.

Superiores vero Locales idem praestent coram P. Provinciali vel, si id commode fieri non possit, coram praedecessore suo in Domo cui praeficiuntur, vel coram P. Ministro ejusdem Domus sive alio Patre, verbi gratia Admonitore, a P. Provinciali specialiter designato.

Atque haec cum R.^a V.^a pro sua norma et directione censui communicanda.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 1 Maji, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

15.

24 Maji, 1913.

*Missio Alaskae Borealis denuo attribuitur Provinciae Californiae;
Missiones autem apud South Dakota et Wyoming cum Provincia
Missouriana conjunguntur.*

AD PRAEPOSITOS PROVINCiarUM
CALIFORNIAE, CANADENSIS ET MISSOURIANAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTL.

Quum commodioris administrationis causa ageretur de Missionem Alaskae Borealis e Provincia Canadensi ad recens erectam Provinciam Californiae transferenda, idque fieri facilius posse videretur, si Missiones apud South Dakota et Wyoming, quae non ita pridem ad Missionem Buffalensem pertinebant, e Provincia Californiae distraherentur, eidemque Missioni Buffalensi, cum Provincia Missouriana conjunctae, quodammodo restituerentur, operae pretium duxi consilium ejusmodi cum Provinciarum Praepositis ad quos spectat communicare, ut de re suos quisque Consultores audiret, quodque omnes sentirent ad me per litteras deferret.

Re igitur accurate perpensa, magno tum Provincialium tum Consultorum consensu visum est, ad commodiorem praedictarum Missionum administrationem plurimum conferre ut, Missionem Alaskae Borealis denuo Provinciae Californiae attributa, Missiones apud South Dakota et Wyoming, perinde ac factum est de majore parte Missionis Buffalensis, cum Provincia Missouriana conjungerentur, atque adeo sequentia unanimi omnium suffragio speciatim statuerentur, quoad territorium, quoad bona, et quoad personas utriusque Missionis.

Et primo quidem, utrumque Statum South Dakota et Wyoming intra fines Provinciae Missourianae deinceps comprehensum iri;

Secundo, utriusque ejus Missionis bona omnia, sive mobilia sive immobilia, dehinc ad Provinciam Missourianam legitime transferri:

Tertio de personis:

a. Omnes utriusque Missionis Patres ac Fratres Missioni Buffalensi olim addictos, posthac ad Provinciam Missouriianam translatos censerī, exceptis duobus Fratribus Coadjutoribus libentius in Provincia Californiae remanentibus, aliis vicissim duobus e Provincia Californiae ad Missouriianam sponte traductis;

b. Provinciam Missouriianam soluturam expensas pro cursu theologico P. Ludovici J. Goll, et P. Augustinum Krebsbach Provinciae Californiae concessuram;

c. Pro iis Patribus ac Fratribus defunctis qui ad Missionem Buffalensem antea pertinebant, solita suffragia persolvenda esse in utraque Provincia, Missouriiana et Germaniae.

Quae omnia communi Praepositorum Provincialium quorum interest consensione approbata atque ad me delata, equidem de consilio PP. Assistantium hisce litteris et plane approbo, et firma prorsus haberi jubeo.

Si quid vero deinde in quaestionem venerit, ad P. Generalem referatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 24 Maji, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ

Praep. Gen. Soc. Jesu.

16.

8 Junii, 1913.

*Declaratur, ad tramites juris liturgici reformati, catalogus Fectorum quae indulta sunt tamquam propria Societatis universae*¹.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Transmitto ad R.^{am} V.^{am} exemplaria catalogi Fectorum quae, ad tramites juris liturgici novissime reformati, indulta sunt tamquam propria Societatis universae. Ut autem mutationes in antiqua

¹ Tota haec epistola non refertur ad Kalendarium perpetuum ad usum Societatis Jesu a Sacra Rituum Congregatione die 25 Novembris hujus

nostra privilegia inductae melius intelligantur, opportunum duxi sequentia adnotare:

1. Titulus principalis Societatis, a Jesu nuncupatae, aptius celebrari nequit quam in ipso die in quo Ecclesia universa memoriam recolit impositionis nominis Jesu, divino Infanti factae. Pleno igitur jure Festum Circumcisionis nobis concessum est celebrare ritu duplici primae classis, omitta tamen octava, quae per id tempus protrahi non posset. Neque confundendus est Titulus principalis totius Societatis cum Titulo alicujus Ecclesiae nostrae Sanctissimo Nomini Jesu dicatae, quae eodem die vel alio Festum Tituli sui celebret.

2. Salvo Sancti Patris Ignatii Festo duplici primae classis cum octava, quia caeteri Societatis Sancti, adhuc canonizati, Nostris pro cujusque gradu ac munere peculiari virtutum exemplo praefulserunt, et Societatis *Patroni saltem minus principales* semper habiti sunt, propterea permisit Sacra Congregatio ut eorum Festum sub ritu duplici majori celebraretur. Imo S. Francisco Xaverio et S. Aloysio Gonzaga, quorum laus non exigua est in tota Ecclesia, ritus etiam secundae classis attributus est pro nostris domiciliis atque Ecclesiis, dempta tamen octava et dempto symbolo in Missa.

3. Ex eodem specialis patrocinii titulo concessum fuit ut Festum Deiparae Virginis a Strata, quam Societas ab initio ad haec usque tempora singulari cultu prosecuta est, die 24 Maji sub ritu duplici majori a Societate universa celebrarentur. Nec dissimili titulo sub ritu duplici majori permissus nobis est cultus specialis S. Joannis Nepomuceni, qui ab anno 1732 Societatis tutor

anni 1913 revisum et approbatum, quodque in hoc *Actorum Romanorum* fasciculo p. 20, sqq. inscribitur; sed spectat ad antecedentem catalogum Festorum, quae addenda pro nostra Societate in Calendario Ecclesiae universalis, relicto Calendario eo usque a Societate adhibito, eadem Sacra Congregatio die 23 Maji anni 1913 concesserat. Ille quidem catalogus cum vix editus per subsequens Kalendarium jussu Congregationis abrogandus esset, inter haec *Acta Romana* recensitum non est; sed epistola, explicans mutationes in antiqua nostra privilegia non integre abrogatas, hic tanquam suo loco retinenda visa est.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

ac defensor contra malevolorum hominum calumnias fuit constitutus.

4. Agnovit etiam Sacra Congregatio necessitudinem qua Societas obstringitur cum B. Joanne de Avila, cum B. Margarita M. Alacoque et cum B. Maria Anna a Jesu de Paredes, ac proinde potestatem nobis fecit eorum officium et Missam celebrandi. Pariterque concessit ut festum S. Mariae Magdalenae de Pazzis altiori ritu recoleremus.

5. Quum caetera omnia privilegia, Societati hucusque concessa, sive quoad ritum, sive quoad octavam, sive quoad ipsa Kalendarii nostri Festa, nimis differrent a Sanctae Sedis normis recens constitutis, censuit Sacra Congregatio per hanc novi Kalendarii concessionem non solum ea non esse confirmanda, sed etiam omnia ejusmodi Indulta, ab eadem Sacra Congregatione quibusvis Provinciis vel Domibus nostris antehac concessa, esse abroganda. Hanc vero esse Sacrae Congregationis mentem, mihi quidem ex authenticis testimoniis certissime constat. Ne quis ergo miretur, si alia non pauca, quae valde optabamus, nec conservata, nec concessa nobis fuere. Cavere namque voluit Sacra Congregatio ne pro sola nostra Societate a praestituta sibi communi pro Regularibus norma decedere videretur.

6. Si qua tamen Provincia vel Domus nostra graves ac peculiares ob causas optaret, ut quaedam sibi olim Indulta renovarentur, ratione habita praesertim Instructionis Sacrae Congregationis, die 12 Dec., 1912, Praepositus Provincialis, auditis suis Consultoribus, supplicem libellum ea de re ad Sacram Congregationem per Procuratorem nostrum Generalem transmitti curet; annuente tamen Praeposito Generali, cujus erit judicare, utrum ejusmodi Indulta renovanda sint, vel secus. Qua in re cavendum prorsus erit ne quid a Sacra Congregatione postuletur, quod a perspecta ejusdem mente editisque Instructionibus et praescriptionibus plane abhorreat. Quod si tempestive fit, in promptu haberi poterunt omnia ad Kalendarium anni 1914 rite ordinandum ubilibet necessaria.

7. Postremo noverint omnes quorum interest, in praesenti Kalendario, quod simul cum hisce litteris mittitur, eandem Festorum translationem ac repositionem ad verbum descriptam prodire, quam Sacra Rituum Congregatio die 23 Maji, 1913. pro Societate universa, omnibusque ejusdem Provinciis suis litteris approbavit

atque sancivit; ac propterea nemini Nostrorum licere (Decr. S. Congr. 3 Maji, 1911) ab ejusmodi praescriptis absque Sanctae Sedis facultate recedere in Provinciarum Kalendariis deinceps ordinandis.

Atque haec erant, quae animadvertenda putavi de Societatis Kalendario secundum novas rubricas reformato.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Datum Romae, die 8 Junii, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

17

31 Julii, 1913.

Decretum erectionis Domus Professae Bilbaensis Sancti Patris Ignatii in Provincia Castellana.

DECRETUM

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

Omnibus quorum interest salutem in Domino sempiternam.

Quanto religiosae vitae nostrae emolumento atque ornamento instituantur in Societate Domus Professae, luce clarius patet legenti omnia quae Beatus Pater Ignatius, Constitutionum parte sexta et septima, de Professorum Domibus scripta reliquit. Quapropter Societas nostra, vix e communi suo excidio ad pristinam vitam revocata, per graviore Patres rite congregatos Praeposito Generali summopere commendatum voluit, ut erigendis Professorum Domibus animum applicaret. Quod autem veneranda majorum nostrorum auctoritate docemur, id ipsum non modo litteris descriptum legimus, sed in nuper erectis tribus Domibus Professis, Valentina, Viennensi ac Matritensi, quae adeo laetos atque uberes fructus Ecclesiae et Societati pepererunt, omni ex parte confirmatum oculis nostris conspiciamus.

Unde nihil mirum si Nos, majorem in modum cavere cupientes ne reliquae Societatis Provinciae hoc tanto bono fraudentur, maxime vero Provincia Castellana, quae natali Beati Patris Nostri solo ac domo potitur, hodierno ejusdem Praeposito proponendum censuimus, utrumne Residentiam Bilbaensem, vel aliam quae aptior videretur, in Domum Professam erigi posse putaret.

Ad haec sedulo cum Provinciae Consultoribus collata, magno sane animo promptoque responsum est: Neminem prorsus dubitare, quin propositum Domus Professae erigendae consilium Provinciae universae accadat acceptissimum, neque ullam aliam Provinciae Residentiam ad optimam Domum Professam commodius aptari posse quam Bilbaensem. Quae in nobilissimae urbis opportuno situ exstructa et supellectile tum sacra tum domestica abunde ornata, consuetum Nostrorum numerum capere facile potest. Domui adjacet Templum, pulchrum illud quidem satisque amplum, in quo magna fidelium frequentia Societatis ministeria exercentur, multumque florent piae nostrae Sodalitates. Neque Patrum ac Fratrum sustentatio ullam afferre debet sollicitudinem; ea enim religione ac liberalitate praediti sunt cives Bilbaenses ut, quum Nostros videant apostolicis Domorum Professarum laboribus omnino addictos, eosque noverint ex solis eleemosynis sustentari, tanta donorum copia Domui Professae procul dubio subveniant, ut quam paucissimis, vel etiam nullis Missarum stipendiis utendum sit. Optandum denique ut nova Domus Professa Bilbaensis, cujus universa regio contermina Beatum Patrem Ignatium popularem suum Patronum tantopere veneratur, sub ejusdem Beati Patris Ignatii nomine ac tutela constituatur.

Quibus omnibus ad Nos delatis et cum PP. Assistantibus accurate perpensis, in eam sententiam omnes convenimus, Residentiam videlicet Bilbaensem in Domum Professam esse erigendam.

Nos, itaque, vehementer optantes ut tam salutare opus rite feliciterque perficiatur, ac firmissima in divinam benignitatem fiducia freti, nostris hisce litteris decernimus in Domino ac pronuntiamus: Residentiam Bilbaensem a die octavo proximi mensis Septembris. Nativitati Beatae Mariae Virginis sacro, in Domum Professam Societatis legitime per Nos erectam censi debere, sub titulo Domus Professae Bilbaensis Sancti Patris Ignatii, cumque omnibus

juribus et facultatibus quae Domibus nostris Professis, eorumque Praepositis ex Instituti nostri praescripto conceduntur. In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen.

Datum Romae, in festo Sancti Patris Ignatii, die 31 Julii, 1913.

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

18.

31 Julii, 1913.

Decretum quo Domus Professae Bilbaensis Praepositus constituitur.

AD R. P. PETRUM BIANCHI

PRAEPOSITUM PROVINCIAE CASTELLANAE

REVERENDĒ IN XTO. PATER:

P. XTI.

Consultatione habita cum Patribus Assistentibus et expensis R.^{ae} V.^{ae} ejusque Consultorum judiciis, decerno in Domino: P. Thomam Ipiña Domus Professae Bilbaensis Sancti Patris Ignatii Praepositum esse constituendum.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 31 Julii, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

19.

31 Julii, 1913.

Epistola ad Patres et Fratres Domus Professae Bilbaensis.

AD R. P. THOMAM IPIÑA

PRAEPOSITUM DOMUS PROFESSAE BILBAENSIS S. P. IGNATHI

CAETERISQUE PATRIBUS AC FRATRIBUS EJUSDEM DOMUS

DILECTISSIMI PATRES AC FRATRES:

Tum legibus a Beato Patre Ignatio scriptis ac praeclaris majorum nostrorum testimoniis, tum opimis fructibus Domorum Professarum quae Valentiae, Viennae et Matrity nuperrime erectae

sunt, manifestum comprobatumque omnibus elucet quot et quanta bona regulari disciplinae atque apostolicis Societatis ministeriis e Professorum Domibus obveniant. Idcirco, cum Domum Professam Bilbaensem canonice erigi et hodierna die fauste inaugurari video, tres animi affectus sponte sua oriri sentio, quos vobiscum, Reverendi Patres ac Fratres carissimi, hisce litteris, quoniam verbis ut optarem nequeo, communicare volui.

Ad Deum, imprimis, munificentissimum omnium bonorum Auctorem, animus se convertit ut infinitae ipsius Bonitati, quam maximas potest gratias persolvat, qui, non obstante iniqua temporum conditione, novam hanc Domum Professam constituere nobis largitus est. Singulare hoc divinae largitatis beneficium singulari etiam gratiarum actione omnes illi Societatis filii recognoscunt qui debito amore ac reverentia Institutum nostrum prosequuntur. Id tamen est a vobis speciali modo praestandum, quibus benignissima Dei Providentia Domum Professam Bilbaensem hodie dedicare concessit. Qua de re vobis ipse ex animo gratulor; congratulor etiam Provinciae Castellanae et Societati universae, cui nova hae Domo, evangelicae suae perfectionis forma absolutissima, gaudere licet.

Grati, deinde, animi affectum testari debemus R. P. Provinciali, P. Superiori ipsorumque Consultoribus eo quod consilium nostrum Residentiae Bilbaensis in Domum Professam erigendae prompti acceptaverint, omniaque tanta diligentia disposuerint ut, ineunte a faustissima Societatis restitutione centesimo anniversario, felici executioni consilium illud mandaretur. Nostrae etiam sinceræ gratitudinis dignissimos habeo benefactores illos quorum generosa pietas Domus Professae Bilbaensis erectionem possibilem reddidit, ac spem solidam facit fore ut Nostri in illa solis eleemosynis sustentari valeant .

Jam superest. Reverendi Patres ac Fratres carissimi, ut clementissimi Dei beneficio et amicorum liberalitati gratitudinem vestram operibus potius quam verbis, ut monet Beatus P. Ignatius, ostendere conemini. Fideli memoria teneatis oportet, in tota vestra agendi ratione, sicut Regula Praepositi 37 docet, quod *nostri Instituti puritas in Domibus Professis praecipue elucescere debeat, quae Domus non tam circa media ad Societatis finem praeparanda (quemadmodum Collegia) quam circa finem ipsum et usum medio-*

rum ad eum conferentium proxime versantur. Unde non solum in evangelicae paupertatis observantia, quae quidem peculiare Societatis Professae est ornamentum, sed etiam in perfecta obedientia, in angelica castitate, in regulis modestiae et socii aliisque statutis fideliter custodiendis emineant necesse est Domus Professae incolae; tales enim a Constitutionibus supponuntur. Domus Professa lux est super candelabrum posita ut luceat omnibus qui sunt in Provincia. Quam lucem aspicientes, verum Societatis spiritum practice cognoscant et ad eundem obtinendum efficaciter stimulentur.

Ad haec, in Domibus Professis modo praestantiori ac proximiori attingendus est finis totalis omnibus Societatis filiis propositus. Ideo *strenue ac diligenter*, legimus in regulis Praepositi, *animarum salutem procurent, ut ii solent quos sanctus Dei amor impellit. Proponatur populo assidue in Ecclesia verbum Dei in praedicationibus et Sacrae Scripturae vel doctrinae Christianae lectionibus...: nominatim vero puerorum ac rudium personarum in Christianismo institutionem, tanquam proprium nostrae vocationis ministerium, valde commendatam habeant.* Spiritualibus Exercitiis tradendis accurate exerceantur. Fiant apostolicae excursiones et Missiones per civitates et oppida, per vicos et pagos. Quaestionibus politicis prorsus omissis, aliisque posthabitis, magis forte laetis sed minus utilibus, ministeriis, pauperes ac miseros opifices evangelizare imo cordi vobis sit. Huic salutari ministerio amplissimum campum regio ista offert, in qua tot operarii reperiuntur a Religione alienati vel in gravissimo periculo ne ab illa abalienentur. Ad veram frugem sunt hi adducendi omnesque in solida doctrina ac pietate confirmandi. Superiorum ductu erigantur, si necesse sit, opera socialia quae opificum convenientem instructionem religiosam intendunt. Nihil prohibet quominus consilio et exhortatione illa etiam opera promoveantur, quae pro scopo habent materiale opificum bonum ad eorum miseram conditionem sublevandam, quin tamen talium operum administratio a Nostreis peragatur. Re vera in his temporum adjunctis in bonum spirituale opificum exantlati labores optime de Ecclesia et de ipsa civili societate merentur.

Tandem, ut paucis multa complectar: *Inspice et fac secundum exemplar quod tibi monstratum est*, unicuique vestrum repetam.

Vobis enim datur illum peculiarem dicere Patronum qui Auctor est et Pater totius Societatis. Vos sui operis continuatores et vitae suae imitatores singulares in Domo Professa Bilbaensi voluit Sanctus Pater Ignatius. Ejus igitur opus ac statuta apprime cognoscatis oportet, illa praecipue quae de Professis Societatis scripsit; eaque ita sibi quisque propria facere studeat ut in tota agendi ratione expressam Constitutionum imaginem prae se ferre videatur; atque in domandis passionibus, in intima unione cum Deo, et in ardenti zelo quaerendi majorem ipsius gloriam et animarum salutem alter Ignatius quisque dici possit. Bonorum filiorum est parentum moribus similes esse velle et conari. Oh quam Deo accepta et Provinciae Castellanae utilis ac gloriosa erit Domus Professa Bilbaensis si omnes ejus incolae, tam hi qui ipsam hodierna die constituunt quam illi qui deinceps ad eandem vocabuntur, legibus et vitae Sanctissimi sui Protectoris studiose sese accommodare certaverint. Tunc sane etiam ipsi experientia cognoscent quae Beatus Pater in Formula Instituti scripsit et in regula 58 Praepositi indicantur. *Cum autem experti fuerimus jucundiores, puriores et ad proximi aedificationem aptiores esse vitam ab omni avaritiae contagione quam remotissimam et Evangelicae paupertati quam simillimam; cumque sciamus Dominum nostrum Jesum Christum servis suis regnum Dei solum inquirentibus necessaria ad victum et vestitum esse subministraturum; coreant singuli et universi perpetuam paupertatem, declarantes quod non solum privatim, sed neque etiam communiter possint pro Societatis sustentatione aut usu ad bona aliqua stabilia aut ad proventus jus aliquod civile adquirere; sed sint contenti usum tantum rerum sibi donatarum ad necessaria sibi procuranda recipere.*

Itaque, Reverendi Patres ac Fratres carissimi, non dubito quin vos tanti Parentis ac Protectoris amantissimi vestigiis fideliter insistentes, et Domorum Professorum Valentinae, Viennensis ac Matritensis illustria facta aemulantes, opimos fructus in strictae paupertatis observantia, in exacta regularis disciplinae custodia atque in animarum salute Ecclesiae et Societati reddituri sitis. Hac laeta fiducia plenus, Deum precor ut incolis novae Domus Professae, auspice Sancto Patre Ignatio, copiosis auxiliis semper adsit, et in pignus paterni amoris ac gratitudinis tum Patri Praeposito tum

suis subditis ac Provinciae Castellanae universae meam ex animo impertior benedictionem.

Commendo me vestris Sanctis Sacrificiis et Orationibus.

Romae, die festo S. Patris Ignatii, 31 Julii, 1913.

Omnium Vestrum
 Servus in Xto.,
 FRANCISCUS XAV. WERNZ,
 Praep. Gen. Soc. Jesu.

20.

20 Septembris, 1913.

Communicantur mutationes quaedam in Missali et Breviario.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

1. Post decretum 23 mensis Maji, 1913, Sacrorum Rituum Congregationis, Festum Beatae Mariae Virginis a Strata celebrabitur generatim tempore Paschali. dum prius semper celebrabatur extra hoc tempus, et inde fiebat ut in Missae formulari deessent Versus loco Gradualis dicendi post duplex *Alleluja* in tempore Paschali.

Permittit Sacra Congregatio ut adhibeatur formula sequens:

Alleluja, Alleluja.

ꝫ. Eccli. 24. *Transite ad me omnes qui concupiscitis me, et a generationibus meis implemini. Alleluja.*

ꝫ. *Spiritus enim meus super mel dulcis, et hereditas mea super mel et favum. Alleluja.*

II. Petitum etiam fuit quae futura esset in posterum nona lectio officii S. Joannis Berchmans. quae erat SS. Hippolyti et Soc., quando Festum celebrabatur die 13 Augusti

Dividenda quidem erit Homilia tertii Nocturni, ita ut lectio VIII incipiat a verbis *Quia si mendacii*, et lectio IX a verbis *Quicumque perfectus esse voluerit*.

Velit R.^a V.^a haec nota facere illis quorum interest.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, 20 Septembris, 1913.

R.^{ae} V.^{ae},

Servus in Xto.,

ALFREDUS MAERTENS,

Proc. Gen. Soc. Jesu.

Quae hic dicuntur de versu loco gradualis in Missa de Beata Maria Virgine a Strata, remanent etiam post novum Decretum S. Rituum Congregationis de Calendario perpetuo Societatis Jesu die 25 Novembris ejusdem anni editum. Quae vero ad Lectiones in Officio S. Joannis Berchmans asseruntur, per idem Decretum abrogata sunt.

ALFREDUS MAERTENS,

Proc. Gen. Soc. Jesu

21.

21 Septembris, 1913.

Narratur Domus Professae Bilbaensis inauguratio.

ADMODUM REVERENDE IN XTO. PATER NOSTER :

P. XTI.

Pergratum mihi est posse Paternitati Vestrae significare, quod universae Castellanae Provinciae in votis maxime erat, id tandem evenisse. Ingenti enim omnium nostrum gaudio, proximo Nativitatis Beatae Mariae Virginis die festo, Domus Professa Bilbaensis sub titulo et patrocinio Sancti Patris Nostri inaugurata est.

Singulari Dei beneficio idtribuendum esse ut haec Provincia Castellana tanto bono perfruatur, jure gratoque animo profiteamur. Deo igitur in primis quam maximas gratias referimus. Sed etiam Paternitati Vestrae; Paternitati enim Vestrae non solum id debetur ut auctoritate sua in Domum Professam nostram Bilbaensem Residentiam evexerit, id quod jam ratio validissima esset ut nostri

animi singulari modo Paternitati Vestrae devincirentur; sed etiam ipse praecipuus nobis auctor et suasor tanti consilii fuit. Paternitati Vestrae igitur singulari jure gratiae non solum ab illa Domo, sed etiam ab universa Castellana Provincia debentur.

Jam ipsa inauguratio ita peracta est. Ut tam fausto successui congrua praeparatio antecederet, ante diem festum Nativitatis Beatae Mariae Virginis per novem continuos dies Patres et Fratres Domus Bilbaensis, effusis ad Sanctum Parentem Ignatium novendialibus precibus, opem divinam implorarunt ut, qualem Sanctus Pater Noster in Constitutionibus effingit, veram Domus nostra Professa prae se ferret imaginem spiritus Societatis, in qua *Instituti nostri puritas praecipue elucesceret*; tunc etiam ut sub ejusdem patrocinium et tutelam sibi dicatam Domum Sanctus Pater Ignatius recipere dignaretur. Pridie diei festi, verba omnibus Nostris in Sacello domestico feci. Aptissimam huic adhortationi materiam mihi praebeuit pulcherrima Paternitatis Vestrae epistola ad Patres et Fratres illius Domus ipsa inaugurationis die in triclinio legenda.

Illuxit tandem optatissima Natali Beatae Mariae Virginis consecrata dies. Omnes Patres Sacrum, Fratres Communionem et coronam eo fine obtulerunt ut Deo pro tanto beneficio, quod hac die Domui Bilbaensi conferetur, gratias peragerent, simulque divinam opem erga nascentem hodie Domum Professam implorarent. Sponte sua, nulla enim nostra praecesserat invitatio, ut magnam quam de Societate nostra faciebant aestimationem, sic enim palam profitebantur, omnibus patefacerent, ad nostram domum Bilbaensem se conferunt Reverendissimus Nuntius Apostolicus et Reverendissimus Episcopus Victoriensis, qui hac una de causa ut nobiscum tantum diem transigerent, Bilbaum se contulerunt. Ipsis praesentibus et Reverendissimo P. Laureano Veres, Episcopo Nysseno, Superioribus e vicinioribus locis, Consultoribus Provinciae, aliisque Patribus, inter quos aderant primi incolae Residentiae Bilbaensis, lectum est ad triclinium Decretum Paternitatis Vestrae quo Domus Professa Bilbaensis constituitur, Decretum et patentes litterae quibus ejusdem Praepositus R. P. Thomas Ipiña creatur, tandem Paternitatis Vestrae ad Patres et Fratres Domus Professae litterae, quae omnia documenta singulari laetitiae significatione ab omnibus excepta sunt.

Absoluto prandio, visitatoque Venerabili Sacramento, omnes, praeceuntibus Reverendissimis Nuntio Apostolico et Episcopis, ad vestibulum nos contulimus. Praefixus parieti lapis marmoreus appendebatur, ubi, ut tam fausti successus perduret memoria, illum inscriptio Latina, quam hic adjungo, commemorat. Lapidem velum obtegebat. Igitur cum jam omnes eo loco aderamus, Reverendissimus Nuntius velum allevavit: tunc ipso rogante, P. Eduardus M.ª Garcia Frutos, inscriptionis auctor, hanc elata voce omnibus plaudentibus legit.

Tandem omnes ad Sacellum domesticum convenimus: ubi exposito Sacramento, Reverendissimus Nuntius hymnum *Te Deum*, quem nos omnes alternatim cantu Gregoriano concinuimus, solemni voce intonuit, Benedictionemque ejusdem Sacramenti, adstantibus Episcopis Victoriensi et Nysseno omnibusque quos supra memoravi Patribus largitus est.

Ex aliis Domibus plures acceptae sunt epistolae ac telegrammata, quae nobis de tam memorabili facto congratulabantur: inter quas singulari modo Domorum Professorum Valentinae et Matritensis congratulationes pergratae fuerunt.

Nulla igitur publica pompa, id quod Paternitas Vestra nobis suadebat, ast certe singulari religionis laetitiaeque significatione ac mutuis datis caritatis signis, memorandam diem transeginus.

Faxit Deus ut magnae quam de illa omnes expectationem concepimus, cumulate Domus Professa Bilbaensis divina ope respondeat.

Quod ut uberius consequamur, Paternitatem Vestram precor ut ipse apud Deum precibus, apud nos vero consilis, nos adjuvare non desinat.

Commendo me humillime Sanctis Sacrificiis.

Loyolae, die 21 Septembris, 1913.

Admodum Reverendae Paternitatis Vestrae

infimus in Xto. servus,
PETRUS BIANCHI, S. J.,
Praep. Prov. Castellanae.

*Inscriptio quae in marmoreo lapide
Domus Professae Bilbaensis erectionem commemorat:*

BONVM • FACTVM
QVOD • IAMDIV • IN • VOTIS • ERAT
PROVINCIAE • CASTELLANAE
SOCIETATIS • IESV
ID • TANDEM • HODIerno • EIVS • PRAEPOSITO
PETRO • BIANCHI
BENIGNA • EX • CONCESSIONE
A • R • P • N • PRAEP • GENERALIS
FRANCISCI • XAVERII • WERNZ
EIVSDEM • SOCIETATIS • SEDES
BILBAENSIS
INEFFABILI • CVM • SODALIVM • LAETITIA
CELEBRARE • MAGNOPERE • GAVDET
DOMUS • PROFESSAE • IN • EA • ERECTIONEM
TITVLO • ET • PATROCINIO • BEATI • PARENTIS • IGNATII
VI • IDVS • SEPTEMBR • M • CM • XIII •
MARIAE • DEIPARAE • IMMACVLATAE • NATALI • FESTO
INEVNTE • IAM • CENTESIMO • ANNIVERSARIO
AVSPICATISSIMI • DIEI • VII • IDVS • AVGVSTI • M • DCCG • XIV
QVO • EAMDEM • SOCIETATEM • IESV
IMPIORVM • FRAVDIBVS • TEMPORVMQVE • ADVERSITATE
VNIVERSO • IN • ORBE • TERRARVM • EXSTINCTAM
PIVS • VII • PONT • MAX •
MEMORIAE • NVLLIS • INTERITVRAE • SAECVLIS
SOLLICITVDINEM • OMNIVM • ECCLESiarVM
LIBENTISSIMO • ANIMO • EXCIPIENS
AD • NOVAM • ET • PRISTINAM • VITAM • FELICITER
MAGNIS • BONORVM • OMNIVM • PLAVSIBVS
APOSTOLICIS • LITTERIS • REVOCAVIT
QVOD • IN • MAIOREM • DEI • GLORIAM • BENE • VERTAT
ET • SERAM • AD • POSTERITATEM • PERTINEAT

EDVARDVS • MARIA • GARCIA • FRVTOS
E • SOCIETATE • IESV

22.

27 Septembris, 1913.

*Acta quaedam Congregationis Procuratorum in Urbe ad diem 27
Septembris anno 1913 coactae.*

ALLOCUTIO PATRIS GENERALIS AD SUMMUM PONTIFICEM PIUM X
IN AUDIENTIA PP. CONGREGATIS, DIE 2 OCTOBRI, CONCESSA

BEATISSIME PATER:

Feliciter peracta Procuratorum Congregatione, tertio quoque anno apud nos cogenda, ad pedes Sanctitatis Tuae Patres omnes congregati accedimus, singulari prorsus laetitia perfusi. Non enim sine Dei consilio factum est ut haec Congregatio eodem tempore haberetur quo minima haec Societatis nostrae familia, quae tota Tua est, alacri sane animo se accingit ad celebrandam centesimam commemorationem suae per orbem restitutionis, die 7 Augusti anni 1814 a Praedecessore Tuo Pio Papa VII promulgatae.

Quam ad rem digne proseguendam, dum nos omnes ad unum laetabundi comparamus, non solum quam maximas gratiarum actiones Deo Domino Nostro atque huic Apostolicae Sedi jam nunc persolvimus ob tam insigne erga nos beneficium; verum etiam vehementer gaudemus quod nobis concessum fuerit, Te Auspice, huic centesimo anno initium facere, at non modo Te Auspice, Sanctissime Pater, sed Te quoque primum a suscepto Summo Pontificatu decennium faustissime celebrante.

Quapropter Societas nostra per hos, quos coram cernis, Patres Assistentes ac Provinciarum Procuratores, Sanctitati Tuae communia sua felicitis longaevitatis vota, et sensa animi gratulantis obtestatur, simulque profitetur ea quae Tu, Beatissime Pater, pastoralis Tua sollicitudine hoc decennio in universa Ecclesia perfecisti, sive pro Clero optime instituendo, sive ad grassantes Modernismi errores radicitus evellendos, sive ad omnes Christi fideles, a puerili etiam aetate, vera Christi doctrina imbuendos ac Sanctissimo Eucharistiae Sacramento tempestive et quam saepissime reficiendos, sive demum ad nativam Ecclesiae Catholicae et Sanctae Sedis libertatem atque independentiam aperte asserendam constanterque propugnandam, omnia ubique Sodalibus nostris incitamento fuisse validissimo, ut venerandas Sanctitatis Tuae voluntates devotius

exciperent, studiosius praedicarent, et fructuosius exsequendas curarent.

Jam vero antequam Patres Procuratores ad suam quisque Provinciam proficiscantur, nosque omnes ab augusto et paterno Tuo conspectu discedamus, Sanctitatem Tuam supplices deprecamur ut, pro eximia Tua in nos benignitate, Societatem Jesu universam ejusque singulas Provincias, Missiones, Domos ac personas, earumque occupationes omnes Apostolica Benedictione cumulare digneris, qua muniti instauratae Societatis filii e primo in alterum saeculum animosius ac securius progrediantur, ceu veri Christi Jesu milites, Beati Petri remiges usque operosiores, et Sanctitatis Tuae servi fidelissimi.

Haec Allocutio pronunciari non potuit ob timorem ne Summus Pontifex, e gravi morbo vix convalescens et multis jam visitationibus oppressus, nimis defatigaretur cura respondendi. Nihilominus Beatissimus Pater pauca quaedam verba gratulatoria Patribus dicere non omisit, ab his piarum precum opem imploravit, singulisque benedixit.

ADHORTATIO P. GENERALIS AD PROCURATORUM CONGREGATIONEM IN PRIMA SESSIONE

REVERENDI IN XTO. PATRES :

Post imploratum auxilium Spiritus Sancti, imprimis pro meo officio grato in Deum animo vos saluto, quod omnes Procuratores ex viginti septem Provinciis Societatis sani salvique in Urbem convenerint ad celebrandam hanc Congregationem Procuratorum quinquagesimam sextam inde a prima anno 1568 coacta. Liceat quoque ex mea parte divinae bonitati speciales gratias referre, quod praeter meam expectationem mihi concesserit secunda vice cum RR. PP. Procuratoribus hanc celebrare Congregationem.

Probe scitis, Reverendi Patres, quinam sit duplex finis hujus Congregationis, quem, ut satisfaciam formulae, saltem breviter innuam; initiatis enim loquor, ut antiqua utar sententia, neque multis verbis opus est.

Itaque S. Ignatius in Constitutionibus duo statuerat :

1. Tertio quoque anno ex singulis Provinciis in Europa et quarto quoque anno ex Indiis aliquem Professum Rómam mittendum esse, qui P. Generalem de Provinciarum statu informaret;

2. Certum quoddam tempus non esse stabiliendum, quo Congregatio Generalis cogeretur.

Postea vero Congregatio Generalis secunda, anno 1565, Decreto 19, utramque Sancti Patris ordinationem sapienter concilians, sancivit ut tertio quoque anno ex omnibus Provinciis Procuratores simul eodem tempore Romam convenirent et cum PP. Assistentibus ipsoque P. Generali examinarent atque decernerent utrum Congregatio Generalis cogenda esset, an non. Quod Decretum Congregationis Generalis secundae, die 3 Sept. anno 1565 clausae, tribus annis post, a die 2 usque ad diem 6 Octobris anni 1568, prima vice fuit executioni mandatum.

Finis igitur Congregationis Procuratorum est duplex, unus informandi P. Generalem de statu omnium Provinciarum. De isto fine Sanctus Pater Ignatius in Constitutionibus unice loquitur atque eundem enixe commendat R. P. Aquaviva in sua epistola de rebus agendis in Congregatione Provinciali. Et profecto valde dolendum esset, si iste finis informationis minus perfecte obtineretur, vix non unice attento altero scopo Congregationis Procuratorum deliberandi de cogenda vel non cogenda Congregatione Generali.

Quo in fine secundo prosequendo nihil profecto restat, nisi ut adamussim omnes normas sequamur quae in formula Congregationis Procuratorum de informationibus sincere dandis et petendis praeclare statuta sunt. Speciatim vero videor mihi acta agere, si praesertim numero septimo formulae Congregationis Procuratorum aliquid adderem de norma sequenda in deliberatione et decisione quaestionis de cogenda vel non cogenda Congregatione Generali.

Quibus breviter praemissis de duplici fine Congregationis Procuratorum, pauca quaedam subjungam de statu universae Societatis; haec enim videntur potissimum insinuari illis verbis formulae: *et de aliis quae in Domino videbuntur*, et maxime congruere officio Praepositi Generalis, a quo praesertim exigitur amor Societatis, tum etiam vestris desideriis satisfacere pro omnium in Societatem amore, qui maxime de ipsius bono statu et obtento incremento solliciti estis.

Qua in oratione brevitati consulere possum, si fere solummodo attendam ad ea quae hoc anno facta sunt; nam annis praecedentibus vix non omnia in *Actis Romanis* Societatis publici juris facta

sunt. Itaque de *externa* regiminis *forma* pauca dicenda sunt; non enim novae Provinciae hisce ultimis annis fuerunt erectae. At quod non est minoris momenti, imo omnibus Patribus laetus erit nuntius, novellas illas Provincias magis magisque consolidari atque gradatim proficere quoad disciplinam religiosam, studia, opera apostolica, res temporales. Verumtamen leves quaedam immutationes, experientia magistra, inductae sunt, verbi gratia Missio Alaskae Borealis, ob unitatem linguae et gubernii civilis facilioremque administrationem, denuo a Provincia Canadensi separata et una cum Alaska Australi Provinciae Californiae unita est. Quae Provincia ne nimio onere opprimeretur, cessit duas Residentias in Statibus Dakota sitas et olim ad Missionem Buffalensem pertinentes, Provinciae Missourianae.

Insula Porto Rico, a Provincia Toletana dependens, nunc adjuncta est territorio Missionis Cubensis, quae dependet a Provincia Castellana, ob faciliorem executionem operum apostolicorum, situm geographicum magis commodum et praxim hucusque jam vigentem.

In Brasilia locum habuit nova quaedam circumscriptio Missionum. Status enim meridionales formant nunc Missionem Brasiliae meridionalis, quae a Provincia Germaniae dependet, Status vero centrales manent addicti Missioni Brasiliae centralis sive orientalis Provinciae Romanae; denique Status septentrionales coadunati sunt in Missionem Brasiliae septentrionalis, quae tradita est Patribus Provinciae Lusitanae patria pulsus. Ita providentia divina suaviter disposuit ut Provincia Lusitaniae in aliena regione, sed propriae linguae, invenerit sed quietas magnaeque spei et campum vastum apostolici laboris.

Similiter eidem Provinciae feliciter contigit ut in Africa meridionali expulsio non cum eadem crudelitate executioni mandaretur atque in patria, et insuper in Patribus Verbi Divini optimos nanciscerentur successores. Neque Missio illa Societati plane periit, sed statim extra fines dominationis Lusitanae nova Statio principalis est erecta, cujus curam interim Provincia Galiciana generose atque feliciter suscepit. Inde fiet ut Patres Lusitani non solum magis liberi sint ad curandam Missionem Brasiliae septentrionalis, sed etiam ad continuandam in territorio Sinensi Missionem Macaensem, jam bene coeptam.

Patribus quoque Neerlandicis in subsidium venerunt Patres Ca-

pucini et Patres Verbi Divini in India orientali dominationi Neerlandicae subjecta, et partes territorii nostrae Missionis Neerlandicae excolere coeperunt. Ita sane haec Missio ad angustiores limites redacta est, sed operarii nostri numero aucti ministeria nostra majori cum satisfactione et fructu exercere possunt. Sperandum quoque est fore ut simile subsidium per legitimos gradus praestetur Patribus Galliae in imperio Sinensi, partim per Patres Castellanos, partim per Provinciam Taurinensem.

In Insula Madagascar multiplicati quidem sunt Vicarii nostri Apostolici, sed nostrae Missiones nec auctae nec divisae sunt, nisi forte per Patres a Deipara Lasalette nuncupatos majus nobis feratur auxilium.

Tandem coronidis loco commemoretur Missio nostra Japonica, quae post non leves labores et sine praecipitatione nunc optimum sibi acquisivit situm in civitate Tokyo, approbationem quoque a gubernio obtinuit tanquam institutum quoddam studiorum superiorum simul cum privilegio militari, et jam modesto modo, sed laeto successu, aliquae scholae hoc anno apertae sunt et, quod majus est, aliqui juvenes studiosi baptizati sunt, faustae primitiae operis nostri apostolici, ad quod tandem omnes nostri labores dirigi debent.

Postquam de Provinciarum et Missionumstrarum circumscriptione pauca dixi, juvat primo loco referre numerum Domorum Professarum feliciter auctum esse. Etenim primae Domui Professae Valentinae in Provincia Aragoniae mox accesserunt Domus Professa Viennensis et Matritensis, et nunc die 8 Sept. hujus anni in ipsa terra natali Sancti Patris Ignatii orta est Domus Professa Bilbaensis Sancti Patris Ignatii. Ita praeter Provinciam Austriacam etiam unaquaeque Provincia Hispaniae jam suam habet Domum Professam florentem disciplina religiosa, operibus apostolicis, paupertatis observantia, et reliquis Provinciis exemplum datum est, quomodo animo generoso et consiliis Superiorum obediendi et non paucis superatis difficultatibus brevi tempore quattuor illae Domus Professae potuerint erigi, neque dubito, quin in proxima Congregatione Procuratorum laeti possint dari nuntii de novis Domibus Professis in aliis quoque Provinciis erectis.

Post novas Domos Professas, breviter aliqua innuam de Collegiis aliisque Domibus denuo erectis.

Itaque consilium in ultima Congregatione Procuratorum annuntiatum de unienda Theologia et Philosophia in uno Collegio Maximo Cracoviensi, Provinciae Galicianae, jam hoc anno feliciter executioni mandatum est ad instar Collegii Maximi Oenipontani (Innsbruck) in Austria, paulo antea optimo cum successu instaurati.

Porro beneficentia Reverendissimi Episcopi Quinque Ecclesiarum (Pécs, Fünfkirchen) in Hungaria factum est ut ibidem jam aedificaretur plane novum Collegium cum Ecclesia, Domo Nostorum, Convictu, atrio scholarum; et mox Collegium Pragense in Bohemia sequetur. Patres Neerlandici, post approbatas delineationes, operi jam manus apposuerunt ut Hagae Comitum prope urbem capitalem novum sibi constituerent Collegium cum Convictu ex Collegio Catwicensi translatum.

Similiter Provincia dispersa Lusitaniae prope Bruxellas magno animo et felici successu novum Collegium cum Convictu pro Lusitanis aperuit.

In Insulis Philippinis, cum deliberaretur de Novitiatu ibidem erigendo, divina providentia per liberalitatem piae mulieris facilem nobis suppeditavit solutionem atque hoc anno, die 13 Aprilis, in festo Patrocinii S. Josephi, magno cum successu Manilae inauguratio novi Novitiatus facta est.

Provincia quoque Mexicana et Missio Argentina post varia tentamina et non leves labores gaudent fructibus suae industriae et constantiae, acquisitis novis Domibus Novitiatus cum adjectis scholis praeparatoriis sive Seminariis Minoribus.

Spes quoque in ultima Congregatione Procuratorum expressa de communi quadam Domo Tertiae Probationis Provinciae Angliae et Hiberniae erigenda non fuit frustrata, et a duobus annis, alacri studio et diligentibus curis utriusque Provincialis, res facilius confecta est.

In variis Provinciis, verbi gratia in Gallia et Neerlandia, novae Domus Exercitiorum erectae sunt, in quibus magno cum fructu salutare opus Exercitiorum promovetur, etiam pro operariis. Haud sine fundamento nunc quoque speratur ut, per liberalitatem Summi Pontificis, etiam in Urbe Domus quaedam Exercitiorum, praesertim pro Sacerdotibus, erigatur, postquam in Villa Albanensi opificibus jam est provisum.

Tandem complures Provinciae, memores sapientis consilii Sancti Patris Ignatii de *cooperatione humana* cum divina gratia in vocationibus religiosis excitandis, fovendis, promovendis, erexerunt scholas praeparatorias sive Seminaria Minora vel Missionum, in quibus candidati status clericalis et religiosi, potissimum Societatis, recipiuntur. Id felici cum successu et magna mea consolatione, praesertim hisce ultimis temporibus, factum est, verbi gratia in Provincia Sicula, Neapolitana, Austriaca, Toletana, Mexicana, atque laeti jam percipiuntur fructus. Qua re fit ut unaquaeque Provincia, divina favente gratia, etiam propriis suis viribus crescat et ad alienas Provincias non tam frequenter facileque sit recurrendum.

Omissis novis quibusdam Residentiis, loco omnium una commoretur, quam mox habituri sumus Hierosolymis in subsidiariam quandam stationem Instituti Biblici in Urbe; atque ita tandem post tot saecula aliquo modo satisfat desiderio Sancti Patris Ignatii, qui in Terra Sancta Hierosolymis suum opus voluit auspicari.

Postquam ita breviter indicavi externam nostrae Societatis propagationem per Provincias, Missiones, Collegia, Domus, pauca quaedam mihi addenda sunt de interno spiritu atque operibus nostris apostolicis.

Quodsi A. R. P. Laurentius Ricci, jamjam ex hoc mundo discessurus, solemniter pro sua scientia et conscientia testatus est, Societatem nostram generatim fuisse in bono statu neque suae suppressionis justam dedisse causam, etiam ego, cui forte mors non multum abest, attestari possum Societatem universim spectatam esse in bono statu atque tot persecutionum et injuriarum, quibus opprimitur, justam non dedisse causam.

Cui attestationi sane non obstat quominus concedamus inter nos, pro fragilitate humana, reperiri defectus et transgressiones particulares. At aequè certum est in Societate membra quaedam arida et putrida non tolerari, sed ejici; alios qui pecuniam spirituales se habere non putant ad aedificandam turrin perfectionis religiosae, a Societate pro suo desiderio dimitti; qui vero remanent ut plurimum, ducibus et magistris Superioribus, non solum studere defectus suos emendare sed etiam proficere in solidis virtutibus.

Denique breviter indicanda sunt opera nostra apostolica, inter quae maxime eminent Missiones nostrae exterae, quae etiam hisce

ultimis tribus annis non leves fecerunt progressus. Quanti vero aestimentur, inde patet quod a Sacra Congregatione de Propaganda Fide, ab Episcopis in dies novae nobis offerantur Missiones. At non obstante Nostrorum generositate, verbi gratia in Gallia et Hispania aliisque Provinciis, non raro respondendum est: *Hominem non habeo; messis quidem multa, operarii autem pauci.*

Missiones quoque internae multae et non levi cum fructu datae sunt, ut eruitur ex elenchis ad me transmissis. At cum nequaquam in omnibus regionibus eadem sint favorabiles conditiones, non par ubique illarum Missionum est numerus et fructus. Sedulo igitur est inspicendum in omnibus Provinciis quo modo salutare hoc ministerium numero et qualitate promoveatur.

Maxime vero floruit hisce ultimis annis ministerium quasi nostrae aetati proprium, scilicet clausorum Exercitiorum pro diversis hominum classibus. Ita verbi gratia in sola domo Venloensi, Provinciae Neerlandicae, anno 1912, quatuor millibus personarum Exercitia tradita sunt atque inde ab erectione hujus Domus ante paucos annos facta 17,000 hominum Exercitiis Sancti Patris Ignatii fuerunt imbuti.

Congregationes Marianae numero et pietate zeloque apostolico semper magis crescunt atque nuper Pius X in Audientia Episcopo Hungariae data illas vocavit *fomentum fidei*. Congregationes Bonae Mortis pari passu non progrediuntur, at fatendum est illas quoque in nonnullis regionibus, verbi gratia in Columbia, laetos fecisse progressus.

De studiis nostris ordinandis non multa dicenda sunt. Illa enim generalis Ordinatio Studiorum pro omnibus Ordinibus religiosis, cujus mentio facta est in Decreto Sacrae Congregationis de Religiosis 7 Sept., 1909, nondum prodiit. Quare interim in omnibus fere Provinciis propria nostra industria ordinavimus studia, et tentaminis causa executioni mandamus, ut experientia constet quid sit retinendum, quid fortasse immutandum.

Denique de historia nostrae Societatis in Assistentiis Angliae, Galliae, Germaniae, Hispaniae, Italiae nova volumina, antiqua diligentia, soliditate, arte critica conscripta, publici juris facta sunt et omnes Nostri merito laetantur de felici progressu operis. Etenim haec historia etiam pro nobis est *magistra vitae*, dum cernimus in antiqua Societate eventus prosperos et infelices, facta

bona, imo optima, verum etiam non aedificantia. Inde fiet ut in Societate restaurata, cujus Liber Saecularis jam conscriptus est, nequaquam animo cadamus, si prospera et adversa videmus, bona mixta malis, imo in multis Societas restaurata reperietur in paritione. Spero fore ut alii libri historici pro centenario celebrando statu atque antiqua, et in non paucis in meliori et feliciori conditione accedant et praesertim chronicon de tempore illo medio a suppressione usque ad restorationem Societatis, quod a Patre in hac materia competentissimo praeparatum et maxima ex parte jam finitum est.

Nihil jam restat, nisi ut alacri animo ad opus nostrum accedamus, adjuti divina gratia et benedictione coelesti nostrorum Patronorum, et speciatim muniti Apostolica benedictione quam Sanctissimus Dominus Pius X in ultima Audientia pro omnibus Congregationibus Provincialibus atque pro ipsa quoque Congregatione Procuratorum concesserat. Ita nos quoque cum S. Petro dicamus: *In verbo tuo laxabo rete*. Amen.

ADHORTATIO P. GENERALIS AD PROCURATORUM CONGREGATIONEM IN SECUNDA SESSIONE

REVERENDI IN XTO. PATRES :

Post conditum Decretum de cogenda vel non cogenda Congregatione Generali, universum opus quod ex Instituto nostro Congregationi Procuratorum ut Congregationi tractandum committitur plene est absolutum. Quae supersunt, ut alter obtineatur finis informandi Patrem Generalem, potius spectant ad singulos Procuratores et jam non pauci, postquam gradatim hoc quoque officio fuerunt perfuncti, sese accingunt ad reditum in patriam.

Quare hac occasione, qua ultima vice omnes Patres Procuratores in unum ante me congregatos video, mihi utendum est, ut pro more recepto vos, Reverendi Patres, alloquar, exhorter, atque universis et singulis ultimum vale dicam.

Et primo loco mihi gratiae agenda ipsi Patribus Assistentibus et Procuratoribus pro laboribus non levibus, quos ad praeparandam et feliciter celebrandam istam Congregationem in sese prompto animo susceperunt, sed super omnia gratias agamus Domino Deo nostro quod sua coelesti gratia effecerit ut minima nostra Societas

generatim in bono statu, et saltem propter graviora et universaliora mala non sit recurrendum ad extraordinarium medium cogendae Congregationis Generalis.

Quod factum sine dubio pro nobis est causa consolationis, verum etiam acrioris stimuli ad excitandum dolorem de negligentis nostris et ad implorandam Dei misericordiam, ut nobis parcat et concedat indulgentiam.

Atque imprimis equidem cum R. P. Roothaan volo repetere verba illa toties ab ipso usitata: *Miserere mei, Deus, et Societatis meae!* Omnes vero intimo cordis affectu uniamus nostras preces, cum Ecclesia in fine Missae dicentes: *Cor Jesu Sacratissimum, miserere nostri et Societatis nostrae!*

At nequaquam contenti simus dolore et poenitentia de praeteritis, sed novo fervore perfectiora sectemur studio solidarum virtutum et rerum spiritualium atque operum apostolicorum.

Etenim jam ingressi sumus in centesimum annum a restaurata Societate atque sane decet nos bene praeparare ad illum diem 7 Augusti anni 1914 digne celebrandum, non externo tantum apparatu, sed praesertim vera et interna sanctitate atque iustitia.

Ad quem scopum, quemadmodum ante tres annos uno verbo *cooperationis* non pauca complexus sum, ita nunc uni rei insistam, id est *executioni*.

Quodsi quis acta Congregationum Provincialium percurrat, potest quandoque invenire Postulata proposita et discussa de novis condendis Decretis et Ordinationibus. Profecto quandoque nova condenda sunt Decreta et statuta et parum prudens esset illud consilium a novis legibus ferendis vix non semper esse abstinendum; nova enim tempora, nova pericula et impedimenta, novae necessitates, ut ipsa Societas a S. Ignatio fundata est vivum exemplum, novas quoque postulant leges, cum moderatione tamen datas; nam etiam Ordinibus religiosos valet antiquum proverbium: *Pessima respublica, ubi plurimae sunt leges*.

Antequam vero ad nova Decreta condenda festinemus, sedulo inquirendum est num antiqua Decreta rite sint cognita et diligenter atque constanter executioni mandata; secus similes sumus hominibus qui novis contractis debitis conantur solvere antiqua et novis legibus pariter neglectis, semper manent in eadem ancipiti conditione.

Nihil igitur mirum quod vetus sit adagium: *Ad progressum faciendum tria requiruntur: Primo executio, secundo executio, tertio executio.*

Quodsi loquor de executione, nequaquam unice prae oculis habeo Superiores, sed etiam subditos; unusquisque enim in sua persona suoque officio urgeat necesse est executionem. Inde fiet ut universa Societas a capite et per singula membra sit corpus quoddam vere vivum, quod seipsum moveat, non ad instar corporis anorganici moveatur ab externis motoribus.

Profecto ex mente Sancti Patris Ignatii, in prima regula Summarii expressa, ut minima nostra Societas in suo sancto servitio conservetur, gubernetur, promoveatur, primo loco fidendum est summae Sapientiae et Bonitati Dei et Creatoris nostri, ex parte vero nostra ad id potissimum adjutura est interna caritatis lex, quam Spiritus Sanctus scribere et cordibus imprimere solet, monente S. Paulo in epistola ad Rom. v, 5. *Caritas Dei diffusa est in cordibus nostris per Spiritum Sanctum, qui datus est nobis*, et in ep. II ad Cor. v, 14, dicente: *Caritas Christi urget nos*.

Itaque quemadmodum lex ordinat actiones et praecipit hoc vel illud faciendum vel omittendum, ita caritas in cordibus nostris, ad instar reginae, suam habeat sedem et det praecepta, ut hoc vel illud agamus vel omittamus quod in regulis est praescriptum vel vetitum, imperet singulis virtutibus, modo humilitati et mansuetudini, modo temperantiae et fortitudini, modo aliis habitibus, ut prodeant in actum tempore atque loco opportuno.

Quae lex caritatis tempore Exercitiorum Spiritualium scripta fuit in cordibus primorum nostrorum Patrum, atque inde factum est ut antequam Constitutiones Sancti Patris Ignatii fuerint promulgatae, S. Franciscus Xaverius in India et Japonia, B. Petrus Faber in Germania et Hispania, alique primi Patres ubique pari ratione idem sentirent et agerent.

Ita etiam in cordibus nostris scripta maneat lex interna caritatis tempore majorum Exercitiorum Spiritualium insculpta et singulis annis in octiduo renovata, quae nos dirigat et moveat et urgeat, quasi lex externa non existat. Superiores non vigilent et jubeant, fratrum exempla non trahant.

Qua ratione quam maxime similes sumus Christo Domino, qui de seipso dicit: *Sicut mandatum dedit mihi Pater, sic facio*; verum-

tamen suam obedientiam profectam esse ex perfecto amore Patris insinuat illis verbis: *Ut cognoscat mundus, quia diligo Patrem.... quia Ego quae placita sunt Ei facio semper.*

Alterum medium, quod ad executionem multum conducit, ut scite monet R. P. Aquaviva in Instructione 18 de executione urgenda, in eo est, ut omnes unum idemque sentiamus et dicamus de disciplina religiosa urgenda et promovenda, non secundum dictamina pro lubitu excogitata, sed juxta sanam doctrinam Ecclesiae, leges Instituti, praxim probatam Societatis.

Quibus fundamentis innixi, omnes Superiores Societatis conspirent cum Praeposito Generali et Superiores Locales cum Provinciali in urgenda executione; in singulis quoque Domibus eadem sit conspiratio Superioris cum Admonitore, Consultoribus, Praefecto spirituali et studiorum, Ministro, Procuratore omnibusque aliis qui executionem promovere possunt.

Subditi vero omnes, Fratres Coadjutores, Novitii, Scholastici, praesertim Patres, unum idemque sentiant cum Superioribus, gaudeant de exacta observantia et sese omnes et singuli defensores et patronos regularum legitimarumque consuetudinum, non laxitatis et remissionis, exhibeant, ita ut omnibus pateat unum eundemque esse animum in Societate quoad disciplinam promovendam neque quidquam juvare recursus ad mediatos Superiores aut ad patronos quosdam arbitrarie electos, qui sese dyscolorum Religiosorum defensores temere constituunt. Mirum est quantopere hujusmodi animorum unio juvet atque promoveat disciplinam religiosam. Quodsi Venerabilis Thomas Kempensis docet: *Suaviter equitat quem gratia Dei portat*, ita etiam aliqua communitas religiosa in qua viget illa mutua conspiratio in amanda et promovenda disciplina, est unicuique suave juvamen et fulcrum in observantia religiosa.

Tertium denique medium, quod maxime promovet executionem, est accurata observatio regulae decimae sextae Summarii: *Omnes qui se Societati addixerunt in virtutum solidarum ac perfectarum et spiritualium rerum studium incumbant ac in hujusmodi majus momentum quam in doctrina vel aliis donis naturalibus et humanis constitutum esse ducant; illa enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum oportet.*

Quae regula intime connexa est cum prima regula Summarii de interna lege caritatis. Nam si caritas debeat regnare in cordibus

nostris ad instar reginae, quae jubeat virtutes prodire in actum, quidnam efficit ista regina, si solidae virtutes, quas longa serie enumerant theologi et scriptores ascetici, in cordibus nostris desint? Similis erit illa regina praeclaro duci sine exercitu, et facile vincetur in proelio. At longe alio modo res sese habet. si caritas, cum centurione in evangelio, dicere queat se habere milites sub sua potestate constitutos, quos vocare possit tanquam strenuos executores, scilicet virtutes humilitatis et patientiae, obedientiae, temperantiae, fortitudinis. Quo in casu regina caritas proeliabitur proelia sua in laetitia et ducet nos ad victoriam.

Cui triplici medio positivo executionis, ut sequar viam a P. Aquaviva capite 2 in Instructione ad Superiores indicatam, tria obstant impedimenta.

Primum est ignorantia Instituti, tum in Superioribus tum in subditis. Quomodo enim quis executioni mandare potest quod ignorat, aut saltem memoria non retinet neque in promptu habet quod praescriptum est? Quare omnes studeant inde a Novitiatu, unusquisque pro suo gradu, in se promovere cognitionem Instituti, praesertim vero Patres Tertiae Probationis, post studium orationis, mortificationis et solidarum virtutum, indefessa cura studeant Instituto. Imo etiam si e Tertia Probatione egressi fuerint, pergant magis magisque proficere in nostrarum sanctarum legum cognitione usque ad provectam aetatem, quemadmodum singulis annis in Exercitiis Spiritualibus progredimur in perfectiore cognitione libelli Exercitiorum Sancti Patris Ignatii. Ad quem finem facta est nova editio *Constitutionum Sancti Patris Ignatii*, libri *Regularum*, *Epistolarum Selectarum Praepositorum Generalium*, *Actorum Romanorum*, ut omnes facile iterumque legere et meditari possint verba Sancti Patris atque Societatis Praepositorum, monente Spiritu Sancto: *Ausculata, fili, verba patris tui*.

Alterum impedimentum in executione, teste eodem P. Aquaviva, est nimia quaedam facilitas et indulgentia in concedendis dispensationibus atque laxandis habenis. Quare nequaquam credendum est quidquid conscio Superiore fit, idem continuo recte fieri, et sicut Superiores cavere debent a regulis parum opportune et liberaliter relaxandis, ita subditi suis minime fundatis precibus nihil contribuant ad relaxandam disciplinam religiosam. Qua in re Superiores eo majore vigore procedere valent quod suis subditis

dicere possunt: *Ego obediens praecipio*, pro meo enim officio urgeo regulas Societatis, non meum privatum arbitrium; sequor mandata Romanorum Pontificum, e quibus vel ipse Leo XIII ad Patrem Generalem de promovenda disciplina religiosa iteratis vicibus usus est solemni illa formula: *Vostra Paternità stringa le redini (Paternitas vestra stringat habenas)*.

Tertium impedimentum executionis, quod P. Aquaviva loco citato allegat, est subditorum repugnantia in obedientia, ob quam Superiores quandoque executionem non amplius urgent; etenim vident se post crebra monita parum aut nihil obtinuisse ideoque spem emendationis abjiciunt; verum quandoque etiam ob timiditatem quandam, ut difficultates vitent, vel ab ipsis primis monitis abstinere. Inde patet quod non raro in subditis, nequaquam in solis Superioribus sit causa defectus strenuae et constantis executionis.

At frequenter subditi meliores sunt ipsorum fama. Quare si Superiores animum habent suosque subditos modo paterno edoceant et moneant, mox subditi praeter spem et sine ulla difficultate dicto Superiorum erunt audientes.

Hinc Superiores nequaquam sint timidi, sed bonam aestimationem magnamque fiduciam habeant de suis subditis, quorum humeris etiam aliquid oneris imponere ne refugiant. Verum etiam subditi sint generosi, sese suis Superioribus sponte offerant ad labores, petant correctiones, praesertim tempore annuorum Exercitiorum Spiritualium. Qua ratione imminuitur difficultas Superiorum in urgenda executione, ipsi vero subditi majore cum fructu et suavitate in suis bonis propositis proficiunt.

Tandem coronidis loco, Reverendi Patres, duo velim suggerere media executionis. Quodsi nostra proposita in annuis Exercitiis Spiritualibus concepta quandoque non eam obtinent executionem quam speravimus, id non raro inde provenit quod non adhibeamus apta et efficacia media executionis. Hinc si in ultima Congregatione Procuratorum duo praesertim commendavi de Sacrificio Eucharistico et de Consideratione a Superioribus facienda, ita nunc pariter duobus gravissimis mediis executionis mihi insistendum videtur, scilicet Consultationibus Superiorum et Examini Particulari.

Non opus est ut multis verbis ostendam, Reverendi Patres, quantopere Institutum nostrum urgeat Consultationes rite factas.

Quare Superiores imprimis Consultationes bene *praeparent*, ut omnibus et singulis Consultoribus antea certo constet de quam materia debeant positiva et optima dare consilia in negotiis expediendis, non meras congerere difficultates. Fiant illae Consultationes legitimo stabilique tempore et loco, prout in Instituto praescriptum est, non pro arbitrio habeantur vel omittantur. Instituantur de objectis vere gravibus, non vicissim de meris minutiis, expeditis absque Consultatione negotiis vere gravibus. Nequaquam vero habeantur pro forma, sed legitima forma in Instituto praescripta et adamussim servata, ita ut Consultores de negotio bene cognito et exposito libere suam mentem manifestare possint, antequam Superior suum quoque votum prodat. Tandem omnes Superiores prae oculis habeant illud principium, quod S. Ignatius in Constitutionibus expresse statuit de Rectoribus Universitatum, quod nequaquam agant contra unanime votum suorum Consultorum, nisi prius recurrerint ad immediatum Superiorem.

Alterum medium executionis, quod omnibus et singulis enixe commendo, est Examen Particulare, praesertim hoc anno centesimo a restaurata Societate summa cum cura faciendum. Venerabilis Thomas Kempensis scite docet: *Si singulis annis unum vitium eradicares* (et addere licet, et unam virtutem plantares), *brevi tempore sanctus fieres*.

Jam vero hic est finis efficacissimi illius Examinis Particularis, eradicare vitia, plantare virtutes. Quodsi jam omnes in Societate duplicem illum finem in Examine diligenter et constanter prosequuntur, brevi tempore Societas nostra erit hortus spiritualis mundus et ornatus rosis et liliis atque omni genere florum et fructuum. Inde fiet ut Societas nostra, die 7 Augusti anni 1914, sese divino Salvatori praesentare possit tanquam regina ornata margaritis atque circumdata varietate.

Quibus verbis exhortationis ad vos datis. Reverendi Patres, ultimo loco illud mihi incumbit officium ut omnibus et singulis intimo cordis affectu valedicam.

Paulo ante suam mortem Leo XIII Episcopo in ultima Audientia dixit: *Tu quidem redibis Romam, sed Leonem XIII non amplius ridebis*. Simile quid etiam de compluribus de Patribus nunc congregatis dici poterit, eos forte Romam quidem redituros, sed non

paucos Patres quibus nunc familiariter usi sunt, non amplius esse visuros. Quae cogitatio si in nostra separatione aliquid doloris habet admixtum, tamen nos etiam erigit in firmam spem fore ut in illa patria nos omnes iterum videamus, ubi jam nulla est separatio, sed aeterna beatitudo.

Itaque cum plerique Patres sese jam accingant ad iter suscipiendum, oremus cum Ecclesia: *Tribue nobis, quaesumus, iter prosperum tempusque tranquillum, ut Angelo tuo sancto comite ad eum quo pergimus locum ac demum ad aeternae salutis portum pervenire feliciter valeamus. Amen.*

23.

13 Novembris, 1913.

De promovendo Pio Opere Propagationis Fidei, Lugduni in Galliis jamdiu coalito, de nostris Missionibus bene merito.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Mitto ad R.^{am} V.^{am} exemplar Privilegiorum et Facultatum quae ab Apostolica Sede Sacerdotibus Pio Operi Propagationis Fidei Lugduni in Galliis coalito (Cfr. Encycl. Leon. XIII *Sancta Dei Civitas*, 3 Dec., 1880) operam suam navantibus fuerunt concessa. Id autem eo praecipue consilio facio, ut, hanc nactus occasionem, pium illud opus R.^{ae} V.^{ae} zelo enixe commendem; ad quod impellor, non tantum quia gratos nos exhibere debemus propter conspicua auxilia nostris Missionibus annuatim ab eo collata, sed multo magis propter egregia ipsius operis merita. Valde enim optandum est ut opus tam utile latius diffundatur, abundantioresque in annos elemosynas accipiat, quibus ei liceat Missionibus Catholicis, in dies crescentibus, opportuna auxilia largiori adhuc manu largiri.

Consideret igitur R.^a V.^a, possitne, ut jam a nonnullis non uno in loco, maximo cum fructu, inceptum est, aliquid amplius in sua Provincia a Nostris procurari ad opus illud promovendum, tantopere a praedecessore meo, P. Ludovico Martin, commendatum in epistola ad Provinciales 12 Junii, 1896 (Cfr. *Ep. Select.*, pag. 171). Vix enim dubitare nobis licet quin Nostri, sive verbis tum publicis

tum privatis, sive scriptis, sive magis activa etiam cooperatione, operis progressum juvare valeant, scilicet, ubi parum notum est, ejus naturam et fructus exponendo, ubi languescit, fidelium animos excitando propositis Missionum necessitatibus, ubi tandem necesse esset, illud introducendo et juxta suas normas stabiliendo.

Plurimum deinde refert ut fideles doceantur hoc opus esse Catholicum, non igitur ad unam aut alteram nationem constrictum, a Summis Pontificibus ut Catholicum saepius commendatum, ejusque Directores quasvis Missiones, nullo facto nationis et linguae Missionariorum discrimine, aequa lance sustinere et adjuvare. Ideo si alicubi, in operis detrimentum, serpet quaevis nationalismi aura, oporteret hujusmodi praejudicium evellere.

Existimet R.^a V.^a, si procurarit ut haec mea tam egregii operis commendatio non inanis remaneat, se rem Deo gratam et Ecclesiae valde proficuum effecturam.

Interea Sanctis Sacrificiis me commendo.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

PRIVILEGIA ET FACULTATES AB APOSTOLICA SEDE CONCESSA
SACERDOTIBUS QUI PIO OPERI PROPAGATIONIS FIDEI
OPERAM SUAM IMPENDUNT

I. Cuique Sacerdoti cui munus demandatum fuerit in aliqua Paroecia, aut in aliqua Communitate, colligendi eleemosynas pro Pio Opere Propagationis Fidei, quantacumque sit pecuniae vis quae ab ipso colligatur, aut etiam qui de propria stipe in capsam ejusdem Pii Operis inferat pecuniae summam illi parem quam una solveret decuria, conceditur:

1. Privilegium personale Altaris tribus in qualibet hebdomada diebus;

2. Facultas elargiendi cum adnexa plenaria Indulgentia Benedictionem Christi fidelibus in articulo mortis constitutis, servato ritu et forma a sanctae memoriae Benedicto XIV praescriptis in Constitutione quae incipit *Pia Mater*;

3. Facultas benedicendi unico Crucis signo, privatim quan-

documque, publice vero tempore Missionum, Spiritualium Exercitiorum, Adventus et Quadragesimae, quando conciones ad populum habuerint, coronas, cruces, crucifixos, parvas statuas ac sacra numismata eisque applicandi Indulgentias *Apostolicas* nuncupatas, nec non coronis eas quae a S. Birgitta nomen habent;

4. Facultas benedicendi, unico Crucis signo, coronas juxta typum coronarum SS. Rosarii confectas, eisque adnectendi Indulgentias a Patribus Crucigeris nuncupatas;

5. Facultas applicandi crucifixis Indulgentias sanctae Viae Crucis pro infirmis, navigantibus, carceribus detentis, in partibus infidelium commorantibus, aliisque a visitandis ejusdem Viae Crucis stationibus legitime impeditis; servatis tamen caeteris conditionibus;

6. Facultas benedicendi ac imponendi Christi fidelibus, servatis servandis, Scapularia SS. Trinitatis, Passionis Domini Nostris Jesu Christi, Septem Dolorum ac Immaculae Conceptionis Beatae Mariae Virginis, nec non Beatae Mariae Virginis a Monte Carmelo, cum potestate adhibendi unicam formulam in eorum benedictione;

7. Facultas adscribendi Christi fideles Tertio Ordini Saeculari S. Francisci Assisiensis, benedicendo ac imponendo Scapulare et Cingulum, caeteris servatis servandis;

8. Facultas adscribendi Christi fideles Archiconfraternitati Chordigerorum, benedicendo et imponendo Cingulum Seraphicum;

9. Facultas adscribendi Christi fideles Sodalitati Militiae Angelicae, benedicendo atque imponendo Cingulum S. Thomae Aquinatis;

10. Facultas benedicendi, cum adnexis Indulgentiis, numisma S. Benedicti Abb.

II. Cuique pariter Sacerdoti qui ad quodcumque Concilium, seu Comitatum ipsi Pio Operi dirigendo vel promovendo pertinet, aut etiam qui ab Episcopo designatus Rector Dioecesanus, omnibus fungitur muneribus quae forent explenda per Consilium seu Comitatum ejusdem Pii Operis, nec non Sacerdoti qui in anno summam respondentem mille subscriptionibus in capsam Pii Operis intulerit, undecumque eam acceperit, conceduntur:

1. Facultates omnes superius enumeratae;

2. Privilegium personale Altaris quinquies in hebdomada;

3. Facultas benedicendi, cum adnexis Indulgentiis, coronas SS. Rosarii Beatae Mariae Virginis.

Quod si contingat incompletam esse hic et nunc pecuniae summam, quae perdurante anni cursu foret colligenda, nihilominus Sacerdos qui anni praecedentis summam integram collegerit, praefatis privilegiis et facultatibus uti poterit usque ad finem computationis currentis.

III. Cuique similiter Sacerdoti qui ex aere proprio in capsam Pii Operis intulerit summam quae illam aequet quam mille adscripti solverint, conceditur ut ejus vita naturali perdurante gaudere valeat omnibus privilegiis et facultatibus, quibus gaudet quilibet ex Sacerdotibus in numero II recensitis, qui Consiliarii constituti sunt ejusdem Pii Operis.

Die 26 Junii, 1913.

Cum praesens elenchus ex authenticis documentis fideliter sit excerptus, Suprema Sacra Congregatio Sancti Officii illum publicari typisque mandari permisit.

De mandato D. Cardinalis Secretarii,

ALOISIUS GIAMBENE,
Substitutus pro Indulgentiis.

24.

29 Novembris, 1913.

Epistola qua urgetur instructio catechistica pro alumni in nostris Collegiis.

AD OMNES PROVINCIALES HISPANIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum non semel querelae ad me pervenerint de ratione qua in nonnullis Collegiis Hispaniae Doctrinam Christianam alumni nostri docentur; operae pretium duxi in memoriam Provincialium revocare Decretum 12 Congregationis Generalis XXV, quod prae oculis habito fine praecipue Societatis in suis Collegiis, statuit: *Proinde ante omnia curandum ut Doctrinae Christianae docendae et Sacerdotes quantum fieri potest applicentur, et tempus congruum tribuatur.* Quae quidem eo diligentius a Patribus Hispanis executioni mandari debent, quo infensius instructionem catechisticam a scholis

publicis Hispaniae amandare inimici religionis Catholicae contendunt, et ex parte jam obtinuerunt. Quin potius, praeter catechismum ab omnibus bene addiscendum, ita alumni nostri, praesertim grandiores, in Doctrina Christiana instituti esse deberent, ut non solum hanc illi plene ac solide cognoscerent, sed etiam ipsam cum fervore deinde extra Collegium tuerentur ac zelantes instructionis catechisticae apostoli evaderent.

Singularem hanc in docenda Doctrina Christiana diligentiam nobis suadent, praeter Instituti nostri graves admonitiones, adjuncta temporis plena periculis aberrandi a vera fide, maxime pro juvenibus. Hanc commendant Episcoporum exemplum ac ferventes exhortationes, verbi gratia, in Congressu nationali catechistico Vallisoleti nuper celebrato. Eandem, id quod praecipuum est, suis litteris encyclicis praecipit ac verbis frequenter urget Sanctissimus Dominus Noster Pius Papa X.

Quapropter invigilent Provinciales et efficaciter provideant ut in nostris Collegiis Doctrinae Christianae alumnos apta methodo docendae: *a.* applicentur quam maxime idonei Sacerdotes; *b.* designetur tempus peraccommodatum; *c.* seligatur etiam accurate textus aliquis extensior religionis grandioribus in ultimis annis explicandus, saltem pro singulis Provinciis unicus, qui et doctrina et methodo aptissimus videatur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

25.

10 Decembris, 1913.

Epistola de legendo super mensam Memoriali Visitationis annuae.

AD OMNES PROVINCIALES ITALIAE

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Absoluta anno scholastico nuper transacto Provinciarum Visitatione. transmissisque ad me singularum Domorum elenchis, Praepositi Provinciales consuetam epistolam juxta Instructionem XXI,

n. 2, ad me dabant, ubi de statu Provinciae enucleatius me certiorum faciebant.

Haec ego inter se et mecum conferens, animadverti tam solerti Provincialium diligentiae, quam ex eorum scriptis non parum admirabar, aliquid adhuc addi posse, quod in una Provincia Sicula feliciter fieri jam fere a triennio conspiciebam. Ibi enim post discesum P. Provincialis legitur super mensam in singulis Domibus Memoriale, dedita cura a Provinciali elaboratum. Nam in illo excluduntur profecto ea quae ad singulos nominatim referuntur, juxta Congregationis Generalis VI Decretum 36, n. 3, et Instructionem XVIII, n. 3, sed ea solum recensentur quae communia sunt, tum laus pro bene factis tum monita ad errata corrigenda. Omnia breviter et apposite indicantur, illisque aut similibus verbis concluduntur: *Questo Memoriale si legga una volta a mensa in refettorio, e dipoi nelle singole Consulte de executione.*

Fateor hanc agendi rationem bonam omnino et perutilem mihi videri, dignam propterea, quae caeteris Provincialibus consulatur.

Est enim stimulus magis efficax ad obtinendam Regularum executionem aut ad progrediendum magis ac magis in earum custodia, cum sollemnis divulgatio dignitatem augeat, praesertim si fiat nomine et verbis Praepositi Provincialis.

Deinde ita non amplius accidet, quod antea evenire saepe consuevit, ut Provincialis nullum fere post se signum publicum relinquat fructus ex Visitatione capessendi.

Praeterea periculum removetur, quod non semel accidit, ne Superiores acceptum Memoriale in suo cubiculo recondant, et illius facti immemores illud ne in Consultationibus quidem de executione legant, ut constet fueritne servatum necne.

Accedit quod tum ex parte subditorum tum ex parte Superiorum obedientia et disciplina faciliores fiunt. Illi enim cognoscent in quibus sese emendare debeant; isti auctoritatem sibi augeri sentient, cum in corrigendis subditis ad Memoriale omnibus notum appellare poterunt.

Quae cum ita sint, videant Praepositi Provinciarum, utrum mos iste unius Provinciae fieri possit caeteris communis. Quod enim nunquam antea ita factum forte sit, id solum nil evinceret. Nam etiam Pater Oliva in epistola, die 1 Januarii anni 1680, ad Provinciales data (cfr. Epist. select. Praep. Gen., p. 117) de libro acto-

rum Consultationum fassus est se ad communem praxim toti Societati commendare id quod unicus Consultor alicujus Provinciae ipsi prudenter proposuisset. Si enim illud unum ad finem intentum efficacissimum est, a nobis ultro suscipiendum erit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, 10 Decembris, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

26.

30 Decembris, 1913.

*Nuntiatur Congregatio Praeparatoria super virtutibus Servi Dei
P. Juliani Maunoir e nostra Societate.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum in diem 27 proximi mensis Januarii indicta sit Congregatio Praeparatoria super virtutibus Servi Dei P. Juliani Maunoir e nostra Societate, curet R.^a V.^a ut optatus hujus Congregationis exitus Nostrorum omnium precibus enixe commendetur.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, 30 Decembris, 1913.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

27.

31 Decembris, 1913.

Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Jesu ineunte anno 1914.

A. R. P. N.

FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS

A DIE 8 SEPTEMBRIS, 1906.

(Via di S. Nicola da Tolentino, 8, Roma).

(Pro telegraphatis. — Wernz, Collegio Germanico, Roma).

P. Rogerio Freddi, *Assist. Italiae, Admon., Praef. spir., valet. et lect. ad mens., Conf. dom., Adhort. dom. per vic., Oper. in carc.* — Prov. Romanae.

P. Wlodimirus Ledóchowski, *Assist. Germ., Conf. dom.* — Prov. Galiciae.

P. Eduardus Fine, *Assist. Gall., Conf. Dom.* — Prov. Lugdunensis.

P. Isidorus Zameza, *Assist. Hisp., Conf. dom.* — Prov. Castellanae.

P. Hermannus Walmesley, *Assist. Angl., Conf. dom.* — Prov. Angliae.

P. Antonius Rota, *Secr. Soc.* — Prov. Aragonensis.

P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen.* — Prov. Belgicae.

P. Cassiani Ingoni Julianus, *Min., Subst. Secr., Proc., Praef. sac. dom., Adhort. dom. per vic.* — Prov. Venetae.

P. Gerste Achilles, *Adjut. Secr. Soc., Revis. gen. libr.* — Prov. Belgicae.

P. Hafner Hermannus, *Adjut. Secr. Soc.* (Exaten bij Baexem. Limburg, Holland.). — Prov. Germanicae.

P. Kleiser Alphonsus, *Parat regesta.* — Prov. Germanicae.

P. Kofler Joannes Ev., *Subst. Secr.* — Prov. Austriacae.

P. Lucas Petrus, *Subst. Secr.* — Prov. Franciae.

P. Mullan Alexius Jos. Elder, *Subst. Secr., Praef. bibl., Revis. gen. libr.* — Prov. Marylandiae. — Neo-Eboracensis.

P. Quintana Fidelis, *Subst. Secr., Expl. med. et catech. FF. Coad. per vic. cum P. Coll. Germ.* — Prov. Castellanae.

COADJUTORES

Banquells Ignatius, *Soc. 1 A. R. P. N. Gen., Aman., Visit. noct., Ad dom.* — Prov. Aragonensis.

Bañuls Franciscus de Paula, *Aedit. 1, Excit. 2, Compt. libr., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Aragonensis.

Beristain Joachimus, *Soc. 2 A. R. P. N. Gen., Aman., Praef. tricl. 1, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Castellanae.

Celli Augustus M., *Soc. 2 Proc. Gen., Aedit. 2, Jan. 2, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Del Vecchio Vincentius, *Aman., Infirm. 1, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Fiorentini Aloisius, *Coq. 2, Disp. 2, Cell. 2, Ad dom., Soc. exeunte.* — Prov. Romanae.

Gaillard Franciscus, *Aman., Praef. tricl. 2, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Tolosanae.

Grau Theodorus, *Aman., Adjut. Praef. bibl., Vis. med. et exam., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Aragonensis.

Jannarelli Philippus, *Sart., Cust. vest. et lin., Tons., Visit. mat., Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Romanae.

Knauf Mathias, *Infirm. 2, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Germanicae.

Lo Jacono Josephus, *Empt., Coq. 1, Disp. 1, Cell. 1, Excit. 1,* — Prov. Siculae.

Prieto Josephus, *Soc. 1 Proc. Gen., Ad dom.* — Prov. Castellanae.

Visser Franciscus Xaverius, *Aman., Jan. 1, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Neerlandiae.

Weidinger Joannes B., *Aman., Jan. 3, Ad dom., Soc. exeunt.* — Prov. Venetae.

Wenzel Josephus, *Soc. Adjut. Secr. Societ. (Exaten. etc.).* — Prov. Austriae.

Sac. 15. — Coad. 14. — Univ. 29.

N. B. — A die 1 Augusti ad mensem Septembrem fere exeuntem, Curia nostra extra Urbem degit (*Frascati, Villa Vecchia, Prov. di Roma, Italia*). A die autem 2 Augusti ad 16 ejusdem mensis, quibus diebus ipsa vacationes majores agit, et a die 1 Octobris ad 10 ejusdem mensis, quo tempore Exercitiis Spiritualibus operam dat, ordinarias Consultationes suspendit, et consueta negotia non expedit.

28.

25 Decembris, 1913.

Epistola in Annum Saecularem 1914 a Restituta Societate.

EPISTOLA

A. R. P. N. FRANCISCI XAVERII WERNZ

IN ANNUM SAECULAREM 1914

A RESTITUTA SOCIETATE

REVERENDI PATRES ET FRATRES IN CHRISTO CARISSIMI:

1. Quum in octava festi S. P. Ignatii die 7 Augusti anni 1914, centenariam memoriam a restituta Societate celebraturi simus, nos decet, Patres Fratresque carissimi, invicem adhortari ad grati animi obsequium in sinceritate cordis nostri praestandum. Non enim commune officium gratiarum actionis persolvere tenemur, sed omnino singulare et in historia Societatis plane novum.

Nam postquam in diversa temporum conditione jam ter saecularia festa peregrimus: de nata primumque confirmata Societate scilicet anno 1640 florente in primitiis spiritus jugiterque crescente; anno 1740 ad maturitatem quandam provecta et in pace constituta, ita ut videretur esse *insigne quoddam scientiarum virtutis ac pietatis domicilium et templum quoddam augustum gloriae divinae et animarum saluti per orbem terrarum, qua late patet, apertum* ¹; anno autem 1840 ab exitiali clade paulatim reparata, mox inter multas rerum vicissitudines denuo incrementa capiente; hoc tandem anno 1914 prima vice traducemus summo cum gaudio annum saecularem Societatis post tristem suppressionem novitatis vitae secundaeque juventuti restitutae.

Quo nostro anno saeculari in primis aliquid simile accidisse divinae Providentiae beneficio laetamur, ac illud quod tempore Nehemiae evenisse legimus ². E reliquiis enim sacri ignis post 50 annos a diruto Hierosolymarum templo repertis iterum novus ignis miraculo quodam accensus est, qui totam aram magna luce col-

¹ Roothaan: *Ep. Praep. Gen.* t. II, p. 385 sqq.

² II Mach. I, 19 sqq.

lustravit. Haud absimili modo parva Societatis scintilla postquam annos 41 latuit, mirifice exsuscitata est, et brevi adeo exarsit ut nunc Societas numero 27 Provinciarum et Sociorum copia fere ad 17,000 crescente, ministeriorum etiam varietate et propagatione ab exeunte primo saeculo antiquae Societatis non multum distare videatur.

Hac vel sola Societatis restitutae externa facie inspecta, habemus cur vehementer gaudeamus, quod ad tam cara tamque conspicua incrementa conspicienda Deus nos conservaverit. Quid porro erit, si, non contenti externa beneficii pulchritudine, illud interius diligenti consideratione penetremus, et praeclaras ejus partes distinguentes suaviter etiam contemplemur? Nullum profecto ex debitis grati animi officiis esse poterit, quod non cum singulari amore praestandum a nobis esse censeamus.

Postquam igitur die 8 Septembris, 1907, ad omnes Praepositos Provinciales pauca scripsi de modo quo nos ipsi ad tanti eventus centesimam memoriam celebrandam praepararemus; visum mihi est hanc quoque ad universam Societatem epistolam exarare, ut Patres et Fratres carissimos ad dignas gratias agendas instantius adhortarer.

2. Ante omnia praemittamus oportet, hanc gratiarum actionis dignitatem constare ex tribus simul officiis quae ad virtutem gratiae sive gratitudinis requiri scholae ipsae docent¹. Ad hanc enim necessarium est, ut *iis a quibus beneficium accepimus* merita laus et significatio tribuatur, ut *plena accepti beneficii cognitio* habeatur, et pro loco et tempore juxta facultatem nostram *retributio* detur. Et sane si ea actio, quoad fieri poterit, idonee ad nobilitatem ejus cui debetur respondeat, et sese ad beneficii excellentiam commetiri studeat, accomodateque ad conditiones tum benefactoris tum rependentis vicem aptetur, sufficiens et accepta dicenda erit.

Cum itaque, ut huic suavissimae obligationi rite satisfaciamus necesse sit haec tria officia praestari, primo loco inquirere nobis convenit, *quibus* gratiae sint agenda, grataque exhibenda memoria.

In primis gratiae agenda sunt divino Cordi Jesu, nobis Romae secundum promissa vere propitio. Firma enim in filiis extinctae

¹ S. Thomas 2. 2^{ae}, q. 107, a. 2.

Societatis inerat persuasio, eam ope divini Cordis ad vitam proxime revocatum iri. Et sane *Adorandum Cor illud*, ita jam inde ab anno 1784 scribebat ad Patres et Fratres superstites P. Stanislaus Czerniewicz ¹, *palam facere dignatum est, communem sibi esse causam cum Societate. Nemo illorum fuit qui sacrilego ausu contra cultum ejusdem divinissimi Cordis niti non dubitarunt, qui non prius Societatem perditum ierit. Neque vana spes est (quod jam communis plane vox populi fidelis vaticinari coepit) tum Societatem nostram in integrum restituendam, cum devotio erga Cor Domini Nostri insigni Nostrorum opera ceperit incrementum. Hinc Nostri assidue supplicare illi clementissimo Cordi pro Societate conservanda et ubique revocanda non destiterunt; sed eodem illo anno Vicarius Generalis preces quasdam in triduum festo Sanctissimi Cordis praemittendum praescrispsit. Deinde easdem sua auctoritate Congregatio Polocensis II confirmavit, voluitque praeterea post litanias Sanctorum oratio SS. Cordis *Concede quaesumus* quotidie adderetur.*

Sed hujus persuasionis et traditionis testes longe gravissimos habuimus Patrem Aloisium Fortis et Patrem Joannem Roothaan. Nam postquam Pater Fortis in quadam sua epistola de cultu Sacratissimi Cordis ad Patres et Fratres Societatis Jesu ² declaravit, id quod sibi persuasum erat, fore ut *Societas nostra universa diu staret augereturque pro ratione illius sollicitudinis et sedulitatis qua cultum atque amorem erga SS. Cor Jesu et in nobis et in aliis promovendum amplificandumque curaremus*; addidit ex epistola Patris Schelderii, Polocii die 13 mensis Novembris, 1785, data, Patribus extinctae Societatis superstilibus *divinitus* inditam esse persuasionem, ex cultu divini Cordis Jesu *dependere nostram conservationem et dilatationem, atque insuper gratias innumeras, quas Deus statuerat profundere in eos qui ipsimet in eo cultu ferverent, aut in aliis promoverent.*

Sed multo adhuc solemnius et clarius Pater Roothaan, qui Societatis in Alba Russia pars non exigua fuit, hanc rem publicis litteris testatus est. Cum enim percelebrem de eodem cultu ceu proprio Societatis epistolam daturus esset, ab eadem traditione fusius enarranda confirmandaque argumentum sumebat. Et sane

¹ Mss. Soc.

² Mss. Soc.

nil testimonio illo antiquorum Patrum praeclarius optare possumus, quod in ea epistola reperimus: *Quod, nimirum, conservata illic non sine prodigio Societas, quodque paulatim augeri coepta esset, id Sanctissimo Cordi Jesu in acceptis referendum esse, et porro, quod sperabatur, de futura ejus restitutione in universum orbem, id pariter ab eodem Sanctissimo Corde unice sperandum*¹. Addebat Pater Roothaan, ad hunc finem obtinendum plura pietatis exercitia in honorem Sanctissimi Cordis fuisse Nostris praescripta, eosdemque, ut illud sibi propitium facerent, ejus cultum apud externos summo studio promovisse, praesertim ejus festo solemmniter celebrato, et piis sodalitatibus in quovis Collegio institutis; postquam vero beneficium impetratum est, illud eidem divino Cordi potissimum ab illis Patribus tribui solere, a quo se magis exauditos dicerent, quam ab ipsis Sanctis Societatis².

Sed ille piorum exercitiorum privatus usus postea non cessavit, ut Pater Roothaan in eadem epistola asserit; sed tanquam domestica hereditas et jure grati animi testimonium Societati restitutae transmissus est, ab eaque libentissime acceptatus, ut ex parte etiam restauratae Societatis communis sententia palam constaret, beneficium scilicet restitutionis nostrae e Sanctissimo Corde Jesu nobis manasse.

Propter hunc unanimem consensum, et quia res omnes per eadem principia quibus constituuntur conservari solent, mirum esse non potest, quod Societas, in divino suo Restitutore conservatorem quoque suum agnoscens, eidem sese dedicaverit primum partim et per Provincias, deinde universe Decreto 46 Congregationis Generalis XXIII, rituque singulis mensibus perpetuo renovando.

Neque etiam mirari quis debet quod si unquam antea, multo magis nunc simul cum hoc restitutionis et conservationis nostrae beneficio illud peculiare patrocinium eluxerit, quod amabilissimum Cor Jesu, Beatae Margaritae M. Alacoque sese spectabile praebens, pluries anno 1689 Societati promiserat. Sponderat enim se gratias in Societatem suas esse profusurum, ejusque ministeriis ita benedicturum ut ipsa praeter omnem exspectationem ex iisdem fructus ingentes collectura esset; adjecerat, se nunquam permissurum, ut Societatis filii perirent: velle se tamen, ut hi ubique ter-

¹ *Ep. Praep. Gen.*, t. III, p. 4.

² *Ibid.*, l. c.

rarum suum cultum diffunderent et firmarent. Sed hoc mandatum, quod esse debebat tantorum munerum fecundum, neque Societas antiqua excidio impedita, neque Societas suppressa viribus sufficientibus destituta, plene integreque ut decebat exsequi potuerat. Id Societati in vitam redeunti reservabatur. Et quomodo Societati non gratulemur, dum non sine singulari ejus quoque studio et indefessis laboribus videmus hac nostra aetate hunc cultum ubique florere, et victis demum confractisque haereticorum viribus et insidiis, pace gloriaque regni sui plena potiri, cum immenso animarum fructu conjunctum? Quomodo non vehementer gaudebimus quod hoc idem Sanctissimi Cordis regnum intra nos ipsos, in filiis dico redivivae Societatis, constanti Praepositorum Generalium cura constabilitum auctumque sit? Epistolis enim Patris Fortis et Patris Roothaan aliae successerunt, eodem amore eodemque grato animo conscriptae, sive cum Pater Beckx ad illud Cor omnes Patres et Fratres nova temporum mala persentientes tanquam ad refugium miserationis plenum adducebat¹; sive cum Pater Anderledy novis amoris stimulis nos adhortabatur, ut Salvatori Divino offerremus cor nostrum conjunctum cum Deo, divulgum a rebus creatis, divulgum a se ipso, apertum Superioribus, fratrum amans, cor generosum².

Oh! Reverendi Patres et Fratres carissimi, numquis nostrum erit, qui haec omnia quae dixi considerans non sentiat quam magnas, quam justas gratias referre teneatur erga Sacratissimum Cor Jesu, eo quod Societatem ad vitam revocaverit? Huic igitur omnia grati animi officia exhibeamus, eique supplicare ne cessemus, ut in eo gloriantes praecipuum hoc restitutionis nostrae beneficium digne recolamus, ejusque actu delectemur et fructu. Actu quidem jam delectamur perfruendo hac ipsa Societate ad quam vocati sumus; fructu autem ejus gaudebimus, si spiritu Societatis imbuemur. Non enim nobis proderit actus sine fructu, neque solum in Societate esse, nisi ex Societate etiam simus.

3. Verum dedita opera antea dixi, quaerendos esse eos quibus hoc anno saeculari gratias agere deberemus. Cor enim Jesu noluit esse solum, sed in eo beneficio nobis praeparando sibi Sociam

¹ *Ep. Praep. Gen.*, t. III, pag. 185 sqq.

² *Ep. Praep. Gen.*, t. IV, pag. 95 sqq.

adjunxit Virginem Matrem. Id plane senserunt antiqui Patres, et cum suis ad Sanctissimum Cor Jesu precibus supplicationes ad Deiparam semper conjunxerunt. Nam ipse P. Stanislaus Czerniewicz propter eam calamitatem Litanias Lauretanas indixit triduo recitandas ante festum SS. Cordis Jesu ¹. Hunc ritum anno sequenti, 1785, Congregatio Polocensis II confirmavit, addiditque ut eadem singulis sabbatis litanii Sanctorum anteponderentur ². Denique Congregatio Polocensis V ulterius progressa, voluit ut *ad promerendam Societati Deiparae protectionem stabili in posterum lege in utrisque vespers festorum Beatae Mariae Virginis praemitterentur Litaniae Lauretanae* ³. Denique Provinciae omnes restitutae Societatis ita illi legi obtemperarunt, ut eam quotidiana pietate sponte assumpserint, et nobilissimis Deiparae Virginis titulis novum illum voluerint addere: *Regina Societatis Jesu, ora pro nobis*.

Et vere bonam Societatis Reginam se praebuit Beatissima Virgo. Nam, ne exemplis parcam, cum P. Josephus Pignatelli pulsos e regno Neapolitano socios Romam secum adduceret, eosque hostium obtutibus objici non pateretur, parvum S. Pantaleonis hospitium ad clivum Esquilium prae caeteris domibus quae offerebantur selegit, quo illum contigua hospitio Matris Boni Consilii aedicula invitabat, quasi Deiparae sedes felici omine patrocinium ejus tutissimum polliceretur. Neque eum spes fefellit, cum ibi tranquillus cum sociis (prodigio simile!) degeret, dum Urbs tota, religiosis Ordinibus, Sacerdotibus et Pontifice ipso per vim et nefas viduata, hostibus replebatur.

Sed his benevolentiae signis Beata Virgo contenta non fuisset, nisi pignus aliquod amoris prorsus singularis addidisset. Nam si vel eo solum quod die sacro Deiparae in coelum receptae primi Patres Societatem in Templo Montis Martyrum adumbrarunt, Societas nata sub auspiciis et tutela Beatae Virginis jure merito dicta est; aliquid fortasse majus intuebimur in eo quod post obitum Societas in ipsis Beatae Virginis aedibus renata est. Et sane non sine tam bonae Matris consilio factum esse dicemus, ut primi Patres Societatis restitutae in sat amplum Sacellum Congregationis

¹ Mss. Soc.

² Decr. 8.

³ Decr. 5.

Marianae Nobilium a Pio VII convocarentur, ubi sub ipsis Reginae nostrae oculis Constitutionem qua Societas per universum orbem restitueretur sibi legi audirent et manibus acciperent.

Quare ut Reginae Societatis Jesu titulus et amor esset Nostrorum oculis et cordibus posthac praesentior, curavi ut ille titulus imagini Deiparae nunc prima vice et exquisita diligentia ad amussim expressae inscriberetur, ante quam in Romana basilica S. Pauli extra Muros die 22 Aprilis, 1541, Sanctus Pater Ignatius cum primis Patribus solemnem Professionem emiserunt; ubi propterea Societas plene perfecteque fuit constituta, quippe cum non solum Praepositum Generalem sed ex eo die etiam Professos votorum solemnium habuisset. Haec porro imago novo isto titulo *Regina Societatis Jesu* insignita, erit nobis loco gratae memoriae utriusque ortus Societatis nostrae in Deipara feliciter conjuncti.

4. Sed antequam ulterius progrediamur, divinae erga nos providentiae adscribere debemus curam et studium, quae in pluribus auctoritate praestantibus viris impense excitata sunt ut Societas Ecclesiae redderetur. Nam sine humanis etiam instrumentis in manu Dei positis illa redditio juxta praesentem rerum ordinem obtineri non potuisset. Caelestibus itaque patronis humani quoque asciscuntur, digni quorum nomen apud nos vigeat, et memoriam hoc anno saeculari grato animo prosequamur.

Pius VI, primus Clementis XIV successor, suaviter in mentem veniat. In ejus enim animo alte insidebat desiderium conservandi reliquias Societatis clam hostibus inimicisque nostris, et superatis undique impedimentis, praeparandi meliora tempora, quibus Societatem ad vitam revocaret. Illius tamen voluntatis heres et effector Pius VII exstitit, cujus laus apud nos immortaliter vivet. Ipse enim cum intime persuasum haberet, Societatem esse omnino restituendam, post suum in Urbem e captivitate reditum illico huic operi manum admovit, eamque ab eo conficiendo non retraxit donec integrum confecisset.

Verum duobus istis Romanis Pontificibus nonnulli e praecipuis Cardinalibus validissimum in ea re auxilium attulerunt. Sic nostram in Russia legitimam existendi formam Eminentissimus Calino coram Pio VI ample et fortunato defendit. Etiam Legatus Pii VI in Russia Eminentissimus Litta studiis officiisque suis So-

cietati in eo imperio approbandae multum profuit; et postea cum de ea ubique restituenda Constitutio praeparanda esset, eam ipse primus prouti amor ei dictaverat conscriptam proposuit. Ab his separandus non est Cardinalis Pacca, vir spectatae erga nos benevolentiae et amicus fidelissimus, qui Pio VII a consiliis constanter fuit, ut Societatem redintegraret.

Accedit etiam par Principum nobilissimum, uterque Ferdinandus, alter Parmae Dux, alter Rex utriusque Siciliae. Parmensis enim Dux sub Pio VI omnium primus Societatem vix elapso vicennio ab ea suppressa in suam ditionem, Pontificis indulgentia, reduxit, et nihil intentatum reliquit ut caeteri Principes suum et Pauli I. Russiae Imperatoris, exemplum imitarentur. Neapolitanus autem Rex. Pii VII auctoritate, eandem anno 1804 in sua regna revocavit.

Sed inter ipsos domesticos parietes singulari animi veneratione commemorabimus primum Vicarios Generales Albae Russiae, deinde Praepositos Generales Russiaci imperii, cum illi duce Stanislao Czerniewicz multum adlaborarint ut quorundam Nostrorum anxietates et perturbationes de legitimo Societatis statu componerent; isti, rem feliciter assequente P. Thaddaeo Brzozowski, nunquam urgere destiterint ut in pristinum locum per S. Sedis decretum Societas rediret. Hanc nostrorum Patrum seriem claudat meritis et virtutibus praeclarissimus P. Josephus M. Pignatelli, quem speramus brevi honoribus Beatorum coelitum auctum iri. Hunc enim uno ore a Societate appellatus est restaurator ejusdem in Italia, et nexus maxime conspicuus qui antiquam cum nova Societate conjunxit.

Ita, Reverendi Patres Fratresque carissimi, necessarium nobis fuit patronos recensere, ut juxta Apostolum in omnibus gratias ageremus ¹ et perfecta gratulatio nostra esset, eique illum ordinem praescriberemus quem Doctores debere in gratia sive gratitudine ² esse tradunt. Sic enim Deo ejusque Filii Cordi Sanctissimo, a quo Virgo Mater dividi non potuit, tanquam primae et principali causae nostri debiti actu religionis singulari gratias agendas hoc anno a nobis esse vidimus. Deinde non praetermisimus quin etiam sensum cujusdam filialis pietatis erga Christi in terris Vicarios ostendere-

¹ I. Thess. v, 18.

² S. Thomas 2. 2°, q. 106, a. 1.

mus, qui Societatem rursus ad vitam quodammodo genuerunt; itemque debita observantia nobilissimos viros qui sua publica auctoritate ad nostram salutem tam liberaliter usi sunt coleremus; et privatos quosdam e nostra Societate Patres ob particularia eorum in hac restitutione obtinenda beneficia inter nostros carissimos benefactores adnumeraremus. Nunc ad eam religionem quae in gratiarum actione Deo acta consistit digne Sanctissimo Cordi exhibendam redeamus.

5. Certe ut huic religionis officio, ut par est, satisfaciamus, nondum sufficit nos cognovisse cui gratias agere deberemus, scilicet Sanctissimo Cordi Jesu, Restitutori nostro, verum etiam modus et natura ipsius beneficii plane perspicenda est, ut in principio hujus epistolae innui. Cum enim penitus cognita causa magis intelligamus cur a nobis omnino singularis gratiarum actio requiratur et persolvatur, hae gratiae plenius amantiusque divino illi Cordi referentur.

Et sane si modum quem divina Providentia in restauranda per universum orbem Societate servavit investigemus, illico videbimus hanc non uno momento perfectam esse, sed sensim, ac si haec revocatio semitam quandam percurrere debuisset, quae tanquam lux splendens cresceret usque ad perfectum diem ¹. Nam ipsa, tam ferventibus postulata precibus ad clementissimum Cor Jesu effusis, tamque validis sibi succedentibus fulcita patronis, quosdam veluti gradus unum altero mirabiliorem ascendit, donec Societas in luce Ecclesiae perfecte collocaretur.

Nonne, quaeso, primus gradus fuit exiguae Societatis in Alba Russia *singulari omnipotentis Dei providentia et praeter omnium expectationem* ² miranda conservatio? Liceat, Reverendi Patres Fratresque carissimi, singula illius conservationis adjuncta persequi. In sua enim tutela Societatem voluerunt ii a quibus id minus exspectandum erat, cum omnia fere publica regimina nobis adversarentur; in angulo Europae custoditam sub potenti et non suspecto Russorum sceptro, ut illa parva Nostrorum manus hostium telis minus pateret; denique, ut ad Summum Pontificem Pium VI Pater, Czerniewicz, die 15 Oct., 1775, scribebat, *ex parte*

¹ Prov. IV. 18.

² *Congr. Poloc.*, I, prooem.

quidem nostra innocentissime, ex parte autem augustissimae Imperatricis clementissime, ex parte denique potestatis ecclesiasticae permissive accidit ut in Albae Russiae regione Breve Clementis XIV hactenus juridice et officiose promulgatum nobis non sit. Censuimus itaque potuisse nos isthic pristinum Societatis Jesu et nomen et habitum et statum retinere, imo vero, quemadmodum extra controversiam est religiosum hominem tamdiu retinere, vota servare, atque in statu suo perseverare, quamdiu id licite posset. Ita persuasum nobis fuerat, haud potuisse nos licite deserere pristinum professionis nostrae statum, antequam Breve ab iis ad quos alioquin pertineret illud isthic exsequi, executioni mandaretur. Ut huic supplici libello Pater Czerniewicz auctoritatem omnem conciliaret, illum per Cardinalem Rezzonico ad Pontificem misit adjectis litteris, quibus hanc subscriptionem apposuit: *Stanislaus Czerniewicz, S. J., et Societatis Jesu per Albam Russiam conservatae Vice-Provincialis, Polociae 15 Octobris, 1775* ¹. Postquam Pontifex hunc supplicem libellum vidit, audivitque eum sibi legi ², dato vivae vocis oraculo, per familiare rescriptum Cardinalis Rezzonico die 13 mensis Januarii, 1776, spem Patri Czerniewicz aluit; deinde die 12 mensis Martii, 1783, novo et solemniori vivae vocis oraculo Societati in Alba Russia conservatae ter benedixit, exclamans: *Approbo, approbo, approbo* ³; postea sivit Societatem ex eadem Russia pedem efferre et Vice-Provinciam in ditione Parmensi anno 1794 constituere; tum etiam per litteras curavit ut fautores Societatis eam Christianis Principibus commendarent, eamque ipsis in desiderium adducerent ⁴; denique ultimo vitae suae anno propositum officiose manifestavit Ordinem nostrum in priorem statum restituendi. Haec tamen omnia nondum Patres nostros ad vitam pristinam revocabant. Nam Deus, ut ajebat P. Franciscus Kareu: *Viginti octo annorum spatio relicto in terra Societatis germinare, patienter egit propter nos, ut cresceremus in gratia et cognitione Domini Nostri et Salvatoris Jesu Christi* ⁵.

Et revera eo transacto tempore, id est die 7 Martii illius anni 1801, Pius VII Societatem publice et canonice in Russiaco Imperio

¹ Mss. Soc.

² Mss. Soc.

³ *Inst. Soc. Jes.*, vol. II, p. 452 (Ed. Flor.).

⁴ Mss. Soc.

⁵ Mss. Soc.

constituit. Cernere tunc fuit ad primos illos Societatis renascentis splendores mirabiles veterum sodalium accessiones antea ex Anglia et Scotia ¹, deinde ex America Septentrionali ². Cum ecce illa lux mox crevit, et in pervigilio S. P. Ignatii anni 1804 Societas ad regnum utriusque Siciliae auctoritate Pii VII extenditur, dum alii Socii ex Helvetia et ditione Pontificia ad antiquae Matris sinum accurrunt. Tandem splenduit perfectus dies, qui fuit 7 mensis Augusti anni 1814, octavus a festo S. P. Ignatii. Eo die Pius VII omnes edere sui amoris erga Societatem significationes attentissime studuit. Primo enim mane ad Romanum SS. Nominis Jesu Templum, conferta multitudo plenum, advenit. Adstabant hinc inde sacrum Cardinalium Collegium et turba superstes antiquae Societatis, Patres fere 100. Dicunt ad caeremonias illius diei populum universum tripudiasse. Pius Templum ascendit, et ad sepulcrum S. Parentis Ignatii se contulit super illius aram Hostiam divinam pro restituenda Societate litaturus. Ut Deo supplicatum est, templum reliquit et S. Collegio, Episcopis, nobilibus viris et e Borbonia gente aliquot Principibus comitantibus, adnexam Templo Domum Professam petit, ubi sciebat fuisse sedem P. Generalis, et ubi cubicula Fundatoris nostri pie coluntur. Hic in Sacello Congregationis Marianae Nobilium Constitutionem *Sollicitudo omnium Ecclesiarum* solemniter promulgavit, et P. Aloisio Panizzoni, locum P. Thaddaei Brzozowski, Praepositi Generalis, tenenti, tradidit.

Tunc, Reverendi Patres Fratresque carissimi, tot Nostrorum supplicationes et lacrimae mitissimo Cordi Jesu adhibitae plene exauditae fuerunt; tunc Societas quae divini Ducis ac Regis sui mortem jussu Patris imitata erat, eo die resurrectionem quoque secuta est, novam vitam ingressa. Sed hanc non qualemcumque habuit, sed ita bonorum hominum favore praeditam, ut modus ipse quo ubique Societas denuo recepta est, memoriam deleret illius quoque modi, quo e regnis olim exterminata ad extinctionem usque fuerat. Hujus aliorum erga nos benevolentiae impulsor esse voluit in primis ipse Pius VII. Nam is Breve illud ad Ferdinandum VII, Hispaniarum Regem, eodem anno 1814 de revocanda in sua regna Societate dedit, quo nihil Patribus nostris honorificentius exstitit.

¹ Anno 1803.

² Anno 1804.

Ibi enim Christi Vicarius copiosa oratione Regi persuadet restitutam Societatem, spiritu, ministeriis, litteris maxime commendatam, Hispaniarum populis tamquam *novum beneficium acceptum iri, nulli beneficio secundum* ¹. Hinc mirum non est, si Pater Thaddaeus Brzozowski, quum anno 1819 socios in illam exiliorum aerumnarumque nostrarum testem et spectatricem Americam Meridionalem mitteret, laetus exclamabat: *Magnam Deus nobiscum fecit misericordiam, quando ad antiquas sedes, ex quibus cum ignominia olim ejecti fuimus, nunc tanto cum honore revocamur ... Deo volente, Rege Hispaniarum postulante, nostro Imperatore annuente* ².

6. Sed hoc mirabile opus redintegrandae Societatis multo adhuc manifestius apparet, si a *modo*, quo haec e suis cineribus excitata est, ad ipsam restitutionis nostrae intimam *rationem* et naturam considerandam mens progreditur, unde nova aut minus explorata argumenta actionis gratiarum inveniemus.

Ecquam enim Societatem Jesu Pius VII Ecclesiae restituit? Non aliam sane quam antiquam, eandem, dico, recto Sociorum antiquorum *tramite, spiritu, Instituto*.

Jamvero ad *tramitem* quod pertinet, is fuit residua illa Societas Jesu quam Pius VII in Alba Russia invenit. Ibi enim reperit conservatas Societatis Jesu reliquias, quas ipse scribens ad Carolum IV, Hispaniarum Regem, die 24 Junii, 1801, dicit, nunquam fuisse Brevi Clementis XIV *refractarias* ³; scilicet eosdem Superiores et subditos, gradus omnes inter Sodales fideliter distinctos, nimirum Professos, Coadjutores Spirituales et Temporales, Scholasticos, Novitios, easdem praeterea Domos, eadem Collegia, eadem ministeria quae ante suppressam Societatem habebamus. Jamvero volens Societatis renovationem incipere non alios assumpsit, quibus proprias Societatis Constitutiones imponeret; sed unice et de industria illos ipsos voluit qui, sicut parva familia Noe in medio naufragio humani generis salvata, in illa Provincia conservabantur. Hoc antiquae Societatis semen apprehendit, et ne illa parvula *Societas nulla fulcita praesidiis interitu dilaberetur* ⁴, nova facultate accipiendi

¹ Mss. Soc.

² Mss. Soc.

³ Mss. Soc.

⁴ Pius VII, Bulla *Catholicae Fidei*, 7 Mart. 1801. — *Instit.*, vol. I, p. 333 sqq.

Novitios crescere fecit; huic legitimam Praepositorum Generalium seriem praestituit, et voluit ut extinctae Societatis Presbyteri *in unum corpus* rursus conjuncti et in pristinam Societatem uniti *canonice* subsisterent ¹, ita ut aliquando possent in novas Provincias Societatem inferre cum iis potissime legitimum regimen communicando. Et sic revera accidit. Nam quum, anno 1804, Rex utriusque Siciliae Ferdinandus vellet ita Societatem in sua regna introducere ut a Generali qui in Alba Russia commorabatur non dependeret, P. Josephus M. Pignatelli ejusque socii constanter affirmarunt se nunquam passuros esse ut vel unus e Nostriis in illis regnis remaneret, si a legitimo S. Ignatii successore in Russia degente nova Provincia quasi separata esse deberet. Hinc etiam post obitum P. Thaddaei Brzozowski Patres ad Congregationem XX vocati contra quosdam perturbatores Decretum Apostolicum impetrarunt, quod legitimam successionis electionem tueretur.

Praeterea eandem *spiritu* restituit. Hujus enim clara indicia sunt verba ipsa Pontificis profitentis se motum esse ad restaurandam Societatem illius fama virtutis, *ubique pervulgata*, qua Nostri superstites in Alba Russia et in utraque Sicilia sacris ministeriis et praesertim juventuti recte instituendae adlaborabant; adeo ut *gravissimi criminis in conspectu Dei reum se esse crederet, si in Petri navicula collocatus tam expertos et validos remiges respiceret* ². Quae certe amplissima Societatis quoad partem jam restitutae commendatio non de iis tantum Provinciis intelligi debet, quas Pontifex nominavit, sed multo latius se extendebat ad antiquos Socios adhuc per totum orbem dispersos. Sed id eo fecit consilio, ut dum, allato quodam velut juridico experimento, ipse ostenderet quomodo illa Societatis pars canonice et civiliter jam restaurata Ecclesiae et Regum optatis cumulate respondisset, fidentius caeteris *Dominiis temporalibus ... et Episcopis ... Societatem Jesu et singulos ejus Socios plurimum in Domino commendaret ... ne eos inquietari permitterent ac paterentur. sed ut benigne illos, ut deceret, et cum caritate susciperent* ³ tunc, cum eos auctoritate Apostolica in universo orbe restituebat. Sciebat enim Summus Pontifex, ut alia omittam, quam insignia opera pro Sede Apostolica in

¹ Pius VII. l. c.

² Bulla *Sollicitudo* — *Instit.*, vol. I, p. 337 sqq.

³ *Ibid.*

Germania antiqui Socii eodem tempore palam perficerent; nec ignorabat quam multa in Galliis, terrore turbisque plerumque impetrantibus, perferrent ad Christifideles conservandos juvandosque; quantos labores in Belgio et in Helvetia fructuosissime exantlarent; videbat eos tum in vetere tum in novo mundo ad graviora pro Ecclesia negotia agenda vel ad hujus honores gerendos saepe requiri. Ubique enim illi populis videbantur semen cui Deus pro infinita sua Bonitate in Ignatio benedixerat ¹.

Quamquam sequentes etiam Pontifices pluries eundem Societatis spiritum laude prosequuti sunt ad haec usque nostra tempora, ut legere est in Litteris Apostolicis ², attamen pristinum spiritum evidenti quodam signo demonstrat bellum acerrimum et nunquam remissum, quod hoc nostro saeculo hostes religionis in Societatem moverunt. Memoria enim proditum est nunquam Societatem antiquam, si prodromas ejus extinctionis calamitates et exilia excipiamus, in tam exitioso tamque generali certamine fuisse. Vidimus Provincias plures simul dispersas, bona nostra direpta, duos e Praepositis Generalibus Romam relinquere coactos esse, et alio extorres refugium quaerere. Quid, quaeso, in operosis filiis Societatis mundus oderat, nisi illius operositatis spiritum, qui Christi spiritus est? Profecto si Societas *de mundo fuisset, mundus quod suum erat diligeret* ³. Cum autem mundus singulare odium quod in filios Ignatii jam inde a Societate primum condita suscepit, etiam nunc habeat augeatque, patet eam de mundo non esse, sed de eo Corde divino, quod a nobis communiter exoratum, in ipsis Provinciis dispersis vitam et nativum spiritum conservavit. Nativum dixi, quippe qui a Nostris hauriri soleat ex eo Salvatoris nostri fonte, qui nobis in Exercitiis Spiritualibus patet. Nam ex hoc fonte Societas renovata largius Christi amorem atque imitationem combibit, postquam in Patre Roothaan nacta est eorundem interpretem et magistrum praestantia et auctoritate facile principem, dignum propterea qui a gravissimis Patribus appellaretur spiritus nostri confirmator. Et revera si credimus judicio 17 Congregationum Procuratorum, quotquot hoc primo saeculo habitae sunt, nullum Socie-

¹ Isai. LXI, 9.

² *Instit.*, vol. I, p. 350; 452; etc.

³ Io. XV, 19.

tas rediviva detrimentum passa est, quod saltem extraordinario remedio indigeret.

Denique eandem *legibus* Summus Pontifex restituit. Illam enim ad universum orbem propagare voluit, quae juxta *primigeniam S. Ignatii regulam a Paulo III suis Apostolicis litteris confirmatam et approbatam* ¹, Russiaco imperio ab ipso concessa fuerat. Quare prima renascentis Societatis Congregatio Generalis, suo primo post ea absoluta quae ad electionem pertinebant solemni Decreto ², nullam antiqui Instituti partem omisit quam non confirmaret. Nam ait: *Quamquam minime dubium videretur et Constitutiones a Sanctissimo Patre et Fundatore nostro datas, et quidquid iis addendum decursu temporis Patres nostri sapienter judicarunt, ab initio restitutae Societatis omnem suam vim ad obligandum obtinuisse, cum manifestissima esset Sanctissimi Domini Nostri Pii VII voluntas, ut Societas a se restituta iisdem quibus antea legibus regeretur; tamen ad tollendas omnes anxietates et ad frangendam aliquorum perturbatorum pertinaciam, Congregatio non solum Constitutiones cum Declarationibus, sed etiam Decreta Congregationum Generalium, Regulas communes et peculiare singulorum officiorum, Rationem studiorum, Ordinationes Generalium, Formulas, et quidquid ad legislationem nostrae Societatis pertinet, confirmat, et, quatenus opus sit, de novo statuit, juxta potestatem datam Praeposito Generali et Congregationibus a Pauli III Constitutionibus; vultque ut omnia et singula eandem vim obtineant ad obligandum omnes qui in Societate vivunt, quam habebant ante Breve suppressionis Clementis XIV* ³. Merito igitur Pater Fortis scribere ad Societatem in Anglia potuit: *Sumus quod fuimus* ⁴.

Verum ne quid Societati in *pristinam dignitatem restitutae* ⁵ aliquid deesse videretur, Romani Pontifices sedulo curarunt ut etiam antiqua ejus privilegia cumulate restituerentur. Nam et Leo XII anno 1826 ⁶ praecipuas suorum praedecessorum gratias Societati concessas restaurare coepit, addiditque non paucas facul-

¹ Pius VII Litt. *Catholicae Fidei*, 7 Mart, 1801, coll. cum Litt. *Sollicitudo*, 7 Aug. 1814.

² Congr. Gen. XX, d. 6.

³ *Instit.*, vol. II, p. 468

⁴ Mss. Soc.

⁵ Leo XII, litt. *Cum multa*, 17 Maji 1824.

⁶ Litt. Apost. *Plura inter*.

tates tum perpetuas tum vicennales; et Leo XIII incepta illius praedecessoris sui perfecit. Ipse enim anno 1886 *omnes et singulas litteras Apostolicas a felicitis recordationis Paulo III ad haec usque tempora datas ... nec non omnia et singula ... privilegia* ¹, quae nobis non adversarentur neque ab Apostolicae Sedis Constitutionibus abrogata essent, confirmavit et sua auctoritate munivit, iterumque concessit. Hoc fuit profecto restitutionis Societatis auspiciatissimum complementum.

Atque haec sunt aliqua, Reverendi Patres Fratresque carissimi, quae vestrae considerationi subjicienda habebam, ut *cognitionem internam tot ac tantorum bonorum* ², quae a Sanctissimo Corde Jesu in uno restitutae Societatis beneficio accepimus, haberetis, ita ut *integre ea recognoscentes, integro grati animi sensu* possetis *in omnibus amare et servire divinae suae Majestati* ³. Vere enim dicere Societas potest: *Fecit mihi magna qui potens est* ⁴ et *sanctum* in mediis filiis meis *nomen ejus*. Magna quidem illi Deus fecit, cum propter nomen suum permisit ut ipsa hostibus ita succumberet ut tamen, contra spem in spem credens ⁵, penitus non moreretur, sed tandem ad vitam praecedenti parem revocata fieret mater novae posteritatis. *Quid igitur, dicam cum Psalmista, retribuam Domino pro omnibus quae retribuit mihi?* ⁶. Ad haec ut respondeam nihil aliud mihi superest quam, ut modum ipsum dignas agendi gratias vobis commonstrem.

7. Et primum nemini dubium esse potest, nostram gratiarum actionem debere potissimum ex intimo erga SS. Cor Jesu amore proficisci. Ipse enim Jesus, nulla adactus lege, sed sola gratia et caritate motus qua singulariter dilexit nos, voluit effecitque, ut Societas restitueretur et conservaretur. Amor autem amore rependitur. Quare ut modus innotescat hoc officio bene fungendi, ea quae in Contemplatione ad Amorem excitandum S. P. Ignatius tradit sequimini, qua contemplatione posset hoc anno magna cum utilitate totum hoc beneficium redintegratae Societatis identidem conside-

¹ Litt. Apost. *Dolemus inter*.

² S. P. Ignatius, *Exerc. Spirit., Contempl. ad amorem*, prael. 2.

³ Idem, l. c.

⁴ Luc. i, 49.

⁵ Rom. iv, 18.

⁶ Psal. cxv, 3.

rari. Ibi enim S. Pater ait, amorem poni debere magis in operibus quam in verbis, eumque in communicatione bonorum consistere, quae fit ex utraque parte, ut nimirum amans cum amato ea quae habet vel habere potest communicet, et vicissim amatus amanti. Ideo postquam cognovimus Sanctissimi Cordis Jesu ingens pro nostra restitutione opus, debemus ei vicissim bona nostra, videlicet opera nostra, offerre et consecrare. Horum autem alia jam hujus saeculi decursu Societas confecit, ut divini Restitutoris sui amori responderet; alia praestare in posterum debet; alia denique hoc ipso anno, ceu solemne et externum religionis signum perficiet. Quamquam plane persentio nos, dum amabilissimo Cordi Jesu opera nostra deferemus, non nisi nova ejus munera numeraturos esse. Sed cum haec sit lex caritatis Dei erga nos, ut ea quae nos ejus gratiae cooperantes facimus, ipse ut vera nostra merita habeat et requirat, Societas cum suo Fundatore exclamet: *Tu mihi haec omnia dedisti, tibi, Domine. ea restituo: omnia tua sunt, dispone pro omni voluntate tua* ¹.

Ut itaque a primo factorum genere initium faciamus, fateri quidem possumus, Societatem, ut desideriis Filii Dei et expectationi de se conceptae morigeraretur, non solum studuisse Institutum sancte servare, verum etiam conatam esse nova fidelitatis suae munera proferre, illa praesertim quae veluti notas renatae Societati proprias relinquerent, tum in iis quae ad religiosam vitam pertinent, tum in iis quae ad proximorum salutem procurandam spectant.

Et primum jucunda divino conspectui sit vita communis, in Domos nostras, in ipsaque singulorum cubicula, egregio cum studio inducta et conservata. Memoria enim tenemus P. Aloisium Fortis speciem quandam peculii a Nostris abstulisse, quae olim permittebatur non sine paupertatis et aedificationis incommodo. Tum etiam inventa sunt nova Consuetudinaria, ubique fere per Assistentias aut per Provincias deinceps confecta et suprema in Societate auctoritate comprobata, quibus domesticus ordo communem formam unumque colorem obtineret.

Ille deinde qui propter nos *egenus factus est, cum esset dives* ², plane singularem paupertatis curam libenter contuebitur. In prae-

¹ Contempl. ad Amorem.

² II Cor. VIII, 9.

senti enim rerum statu, quum natura bonorum temporalium satis ab antiqua ratione mutata esset, sapiens novarum Congregationum Generalium iudicium et Praepositorum Generalium longa meditatione et multis ad Deum precibus elaboratae Ordinationes perfecerunt ut horum bonorum administratio cum legibus paupertatis nostrae feliciter componerentur. Hinc constitutae sunt in omnibus Provinciis variae Arcarum species, Seminarii nimirum, Fundationum, Eleemosynarum, Causarum Piarum, in suis collocatae dominiis subjectis iuridicis; hinc etiam pensiones alumnorum, quae quidem non abducerentur ad mercedem laboris Nostrorum et quaestum, sed solummodo Collegiorum fundationes jure supplerent. Hac diligentia potuit regularis ubique domiciliis nostris pro suo cujusque genere induci ratio vivendi juxta paupertatem nostram, et via per se aperiri, qua, Deo conatibus nostris favente, usum cujuslibet Indulti stipendia adhibendi aliquando minuere aut penitus renuntiare possemus. Ad haec, multis superatis difficultatibus, illud accessit, quo nihil carius Societati et nihil Christo pauperi similis est, ut novae Domus Professae instituerentur. De his (cum gaudio hoc dico) repetere aliquo vero sensu possum ea quae in Thessalonicensibus Apostolus Paulus laudabat¹, eas factas esse formam omnibus Societatis Provinciis, ab iisque divulgatum esse sermonem Domini tum inter Nostros tum in populo Christiano, cum per absolutam Instituti custodiam, per sincerum animarum zelum et perfectam paupertatem ostendant quanta ferre et conficere Christi amor atque imitatio praeclara valeant. Neque huic paupertati obstat, ut Pius X declaravit, precarium illud eleemosynarum pro Missis et ministeriis Indultum tunc adhibendum, cum Domus Professa eo indigeat, ut vivat.

Grata praeterea divino Cordi Jesu erit profundior et plenior quam antea ratio studendi Instituto, quod, ut ait S. P. Ignatius, est quaedam via ad Deum². Cum enim prima a restituta Societate Congregatio Generalis incommoda perspexisset quae ex non sufficienti Instituti et Constitutionum peritia orirentur, novo in Congregationibus Generalibus Decreto³ voluit, ut illius studii ratio ab iis qui in Tertia Probatione versarentur Patribus Instructoribus

¹ I Thess. i, 7, seq.

² *Form. Instit.*, n. 1 (Ed. Man.).

³ Decr. 15.

daretur, atque de ejus progressu Praepositus Provincialis et Generalis certiores fierent. Haec solidior methodus novis deinde curis aucta et perfecta oh! quanto efficacius Tertianos nostros ad triplicem illum Tertiae Probationis fructum capessendum allicere atque excitare debet, ut scilicet Institutum Societatis bene cognoscant et ament, sese homines in vita spirituali et absoluta sui abnegatione perfectos efficiant, et idonea Societatis instrumenta ad animas Christo lucrificandas evadant.

Ipsi etiam qui ignem venit mittere in terram et nil aliud voluit nisi ut accenderetur¹, novas Provincias transmarinas offeramus, vocationum et operum feracissimas, indices dilatati ejus regni, diffusae Societatis Jesu, auctae inter Nostros caritatis.

Tandem quinque Confessorum merita et quinque Martyrum palmas addamus, quorum omnium causa beatificationis apud S. Sedem agi coepta est.

Nunc autem si ab ordine domestico ad opera nova directius in salutem proximorum facta transeamus, sperare fas est fore ut Sanctissimo Cordi cara sit oblatio eorum, quae tum in ministeriis apostolicis tum in scientiis tradendis Societas restituta perficere curavit.

Procul dubio gratus ei erit Apostolatus Orationis, cui nomen jam dederunt plus quam ducenties et quinquagies centena millia hominum illud SS. Cor singulari pietate toto orbe quotidie precantium, cui adnectitur *Nuntius SS. Cordis*, qui 40 saltem diversis linguis a Nostris pientissime conscribitur et Jesu cognitionem amoremque diffundit.

Atque hanc Jesu cognitionem in populo Christiano late auget etiam Exercitiorum Spiritualium quae clausa dicuntur frequentia. Postquam enim Societas restaurata potuit impulsu prorsus novo ea quasi popularia reddere, eorumque Domos per omnes Provincias multiplicare, quo ex omnibus humanae societatis ordinibus homines distincte colligeret, vidit ex eorum nativa virtute novos fructus produci tam uberes tamque admirabiles ut auream Exercitiorum aetatem aemulari viderentur. Exemplo sit mira opificum, hac aetate a Deo saepe aberrantium, in Christo instauratio juxta vitae Christianae documenta et obligationes.

Cum his conjungantur Congregationes Marianae, quae pariter

¹ Luc. XII, 49.

hoc saeculo incrementa multo maiora habuerunt. Eorum enim numerus in dies singulariter crescit, et sedula Praepositorum Generalium vigilantia ad omnem pietatem diligenter excoluntur, communibus quibusdam vinculis invicem ad aemulationem conjunctae, et ad auxiliandum etiam proximorum saluti pro suo gradu et facultate provocatae. Harum exemplum posthac sequetur, ut sperare est, Congregatio Bonae Mortis, cui novus vigor nuper infusus est.

Mensis praeterea Majus et Junius quotidianis concionibus et ritibus consecrantur, ille Deiparae, iste Cordi divini Filii ejus.

Missiones quoque inter exterarum gentes, faventibus etiam novis temporum conditionibus, uberiores fructus tulerunt. Nunquam tam multae simul Collegiis, Stationibus, Christianorum numero, studiis litterisque ipsis Missiones nostrae floruerunt, quam nunc verbi gratia in Syria, in Indiis, in Philippinis, in Sinis, in Australia, in America Meridionali, in Antillis. Nec tam felices successus Societatem continuerunt ne inter magis derelictas et interdum nobis nondum exploratas regiones, in insulis Batavis, in insulis et continente Africano, in extrema Alaska alibique tentoria figeret. Quod si harum omnium Missionum regimen consideretur, id novum esse apparebit, cum non ab aliqua Assistentia, ut olim, nunc dependeant, sed totidem Provinciis sint adnexae, unde et stabilior operariorum accessio ipsis provideatur, et gubernatio magis regularis evadat. His omnibus Missionibus ultima tempore sed omnium votis optatissima accedit Japonia. Hic ab annis bene multis pretiosus Societatis thesaurus jacebat, sanguis nempe tot nostrorum Martyrum, futurus novum Societatis in illa regione fundamentum. Et jam laeti ad Cor Sacratissimum Jesu adducere possumus novas primitias fidei inter Japoniae gentes, quas hoc anno nostri Patres sacro baptismate abluerunt.

Postremo ut scientiarum quoque nova munera Divino Verbo dedicanda depromamus, juvat nos memorare studia Biblica, a Christi Vicario Societati concredita, ac si in Societatis manibus ea tuto conservarentur et scite illustrarentur. Deinde Collegia Scriptorum, qui periodicos fasciculos ad defendendam Ecclesiam, impugnandos errores et sanam culturam docendam scribunt et edunt. Sane Collegiorum ejusmodi nonnisi prima idea tunc solum in antiqua Societate suborta est, cum haec, propediem moritura, eam re

et facto exsequi non potuit. His denique accenseantur illi e Nostris complures, qui de scientiis sacris et profanis egregia volumina ediderunt.

Haec sit, Reverendi Patres Fratresque carissimi, tenuis operum nostrorum oblatio, quam cum ingenti grati animi sensu Sanctissimo Cordi facere debemus. Certe Societas non alio loco et tempore hoc commune debitum melius praestare poterit, quam quum proximo die 7 Augusti omnes ejus communitates omnesque ejus filii coram ipso Domino Nostro Jesu Christo in Sacra Hostia pro altari quam solemnius fieri poterit exposito prostrati illi repetent ea praescriptae formulae verba: *O Jesu, Redemptor amantissime, ecce nos coram Te ... offerimus et devovemus tuo adorabili Cordi nos totos, nostraque omnia, ministeria nostra, labores et dolores; volumusque eorundem factam integram et perpetuam devotionem ... ad promovendam in nobis et in caeteris tuam majorem gloriam.*

Sed haec opera debent etiam in futurum a nobis continuari, ut alteram officii nostri partem exsequamur, ad quam vox ipsa Summi Pontificis nos aperte excitavit. Postquam enim Sanctissimus Dominus Noster Pius X die 16 Octobris, 1906, Patribus ultimae Congregationis Generalis benigne gratulari de gestis peractis voluit, eos et Societatem omnem, quam illi repraesentabant, ad pugnam denuo roboravit, ne unquam acerbitate vel diuturnitate malorum superari se aut frangi paterentur, cujus solemnia aliqua verba abstinere me non possum quin hoc loco referam: *Durate igitur, ait, dilectissimi filii, et religiosa vota, quae publice constanterque hucusque professi estis, integra servate; Christianae juventutis institutioni sedulo prospicite, eamque a venenatis pascuis per morbosum novarum rerum studium inductis arcete; in Spiritualibus Exercitiis et in sana divini Verbi praedicatione fideles ad bonam frugem reducite; in edendis libris, Catholicam veritatem defendite contra innumeros qui veri rectique principia impugnare aut in dubium adducere, Christi Ecclesiam calumniis impetere et perniciosissimas doctrinas mentibus persuadere solemne habent; eamque, uno verbo, in cunctis ministeriis vitae actionem sequimini, quae fideles strenuosque Christi apostolos apprime decet*¹.

In hac Christi Vicarii voce vox ipsa Christi ad aures nostras resonat adhuc, et cor nostrum alloquitur. Haec futuram vitae no-

¹ *Act. Rom.*, 1906-1909, p. 12.

strae rationem pandit, et quae sit spes vocationis nostrae ¹ clare indicat. Sed ut munus tam grave religiose obeamus, ante omnia oportet ut nos ipsi in caritate radicati ² simus, et permaneamus in fide fundati et stabiles, juxta Apostolum ³. Quare opus est ante omnia, ut impedimenta a nobis propulsemus, quae periculosius obstare possunt quominus huic nostrae obligationi satisfaciamus; deinde firmo proposito in illis operibus juxta vocationis nostrae spiritum exsequendis perseveremus.

Porro quae sint praecipua illa impedimenta, Societas ipsa, qua fuit semper sollicitudine, decursu hujus nostri saeculi identidem nobis denuntiare non omisit, et tria prae ceteris indicavit, nimirum spiritum mundi, animi levitatem et studium temerariae novitatis.

Ad fugiendum autem mundi spiritum, secunda a restituta Societate Congregatio Generalis XXI, Decreto 27, Superioribus enixe injunxit: *Has esse primas suae sollicitudinis ac vigilantiae partes, ut mundi spiritum, qui superbiae spiritus est, omnis subjectionis impatiens, undique, his praesertim temporibus, irrumpentem, omni conatu a Nostrorum animis arceant ac repellant; eique spiritum nostri Instituti, qui praecipue in humilitate et obedientia consistit, strenue opponant; quo quidem spiritu imminuto ac labefactato, et animorum consensionem solvi, et vires nostras ad Dei opus exsequendum frangi ac dissipari necesse est* ⁴. Huic itaque mundi spiritui absolutissimam obedientiam opponamus. Ejusmodi autem ea est quae supernaturalis est, scilicet quae Deum Dominum Nostrum in quovis Superiore agnoscit, et per eum curat judicio et voluntati divinae nostrum judicium voluntatemque conformare; quae praeterea scit excellere, nempe ad nutum ipsum voluntatis Superioris esse promptam; quae tandem juxta omnes ejus partes executionis, intellectus et voluntatis sese perficit. Si ita obedientes erimus, procul dubio Deus ministeriis nostris benedicet, et de filiis Societatis prisca laus conservabitur: *Vestra obedientia in omnem locum divulgata est* ⁵.

Opponamus etiam eam humilitatem internam et externam, quam

¹ Eph. I, 18.

² Eph. III, 17.

³ Col. I, 2, 3.

⁴ *Instit.*, Vol. 2, pag. 482.

⁵ Rom. XVI, 19.

Christus Dominus Noster mundum redempturus mundo opposuit. Haec enim nobis adeo necessaria est ut S. P. Ignatius eam fundamentum litterarum sive studiorum in Societate appellaverit ¹, ejusque commendatio non solum in Summario Constitutionum, sed in pluribus officiorum particularium regulis aliquem sibi proprium locum habeat.

Opponamus denique, praesertim hoc anno saeculari, Exercitiorum Spiritualium diligentissimum usum, juxta eorum genuinam et majorum nostrorum auctoritate et experientia probatam rationem, ut, cognitis proculcatisque mundi insidiis, veram vitam, qui Christus est, cognoscamus atque imitemur.

Alterum impedimentum est animi levitas, quae quantum promovendo spiritui religioso et saluti proximorum juvandae officiat, bene ostendunt vel ipsa ejus mala indicia quae in quadam sua epistola Pater Martin palam fecit ². Haec enim levitas animum reddit volubilem et inconstantem; sub specie zeli ad exteriora impellit quaerens avidè sensuum oblectamenta, ideoque spiritum debilitat, et demum temere in ministeria impellit, et ad alia a nobis aliena avocat. Nos vero contrariam huic levitati mortificationem adhibeamus, juxta regulas Summarii et modestiae, ut *mortificationem Jesu in corpore nostro* circumferamus ³. Nec sola sit sensualitatis et commodorum mortificatio; verum etiam abnegatio voluntatis, intellectus ingeniique nostri, ut omnes facultates internae sensusque externi pura et sancta sint, et ad suas operationes juxta verae virtutis normam constanter applicentur. De modestia autem nemo nescit, quantum cordi fuerit S. Patri ut regulae a se datae ab omnibus suis filiis quam accuratissime observarentur, quamque ab antiquis Patribus nostris fuerint custoditae. Quare Congregatio Generalis prima a restituta Societate, *ut hac in parte Societas renascens antiquae minime cederet vehementer exoptans, praedictarum regularum observationem omnibus commendavit* ⁴. Deinde accurato delectui solidaeque Novitiorum et Scholasticorum in perfectis virtutibus exercitationi studeamus. Curent Superiores, Magistri Novitiorum et Instructores, ut vere in illis *formetur Christus* ⁵, et bene

¹ P. 3. c. 1, n. 7.

² Ep. Praep. Gen., t. IV, p. 268, sqq.

³ II Cor. IV, 10.

⁴ Congr. Gen. XX, Dec. 17.

⁵ Gal. IV, 19.

sciant fortiterque velint tales esse, quales hujus ad Societatem vocationis pondus, antea bene perspiciendum, requirit, scilicet, ut ait S. P. Ignatius, *qui ad nos accessuri sunt, antequam huic oneri humeros supponant, diu multumque meditentur an tantum pecuniae spiritualis in bonis habeant, ut turrin hanc juxta consilium dominicum possint consummare: hoc est, an Spiritus Sanctus, qui illos impellit, tantum illis gratiae polliceatur, ut hujus vocationis pondus, illo adjuvante, se laturos sperent; et postquam, Domino inspirante, huic Jesu Christi militiae nomen dederint, die noctuque succincti lumbos, et ad tam grandis debiti solutionem prompti esse debeant* ¹.

Denique magnum impedimentum ad opera nostra salutariter promovenda studium temerariae novitatis esse potest, ut jam Congregatio Generalis XXI sub P. Joanne Roothaan habita commonebat ². Si enim hoc studium, quod non paucos hac nostra aetate pervasit, Ecclesiae ipsi pericula non levia creat ³, quid timendum nostrae Societati non esset, si in eam quoque penetraret? Ideo appositae regulas ultima Congregatio Generalis ⁴ condidit, ut tantum malum procul a nobis propulsaremus. Edixit nimirum ut in sentiis proferendis et pietatis Christianae argumentis tractandis nihil non conforme menti Ecclesiae et Sedi Apostolicae sufficienter manifestatae proponeretur; ut acatholicorum commentariis et elucubrationibus, quando ea adhiberi opus esset, cautissime uteremur; quibus omnibus Congregationis legibus conjungamus oportet aureas illas ad sentiendum cum Ecclesia regulas, quas S. Pater, ceu documenta errandi nescia, nobis in Exercitiis Spiritualibus tradidit.

Haec sunt praecipua, quae Societas nobis commendavit, ut ea diligenter observaremus, et, ut antea dixi, stabili animi proposito exsequeremur; nec dubium erit quin hoc modo et gratas Sanctissimo Cordi vices rependere possimus, et nostra praeteritorum operum oblatio acceptior illi futura sit. Nam, ut ait Ecclesiasticus: *Qui conservat legem, multiplicat oblationem* ⁵, et *Sacrificium salutare est attendere mandatis* ⁶.

¹ *Form. Instit.*, n. 4.

² Decr. 14.

³ Congr. Gen. XXV. Decr. 16.

⁴ *Ibid.*, l. c.

⁵ Eccli. XXXV, 1.

⁶ *Id. ibid.* 2.

8. Et jam ad ea veniamus, quae praesenti hoc anno facere debemus ad rite celebrandum diem 7 Augusti. Nihil utilius ad hunc finem mihi videtur esse quam ut vestigia Patris Roothaan, praedecessoris mei, premamus. Ipse enim pro anno saeculari 1840 duo praescripserat: alterum, quo Nostri ferventiore spiritu ad eam sollemnitatem celebrandam accederent; alterum, quo ipse centenariae commemorationis dies pie transigeretur.

Et primum vobis ipsis, Reverendi Patres Fratresque carissimi, ea commendo quae praestanda anno saeculari ille meus praedecessor indicavit¹, nimirum piam Instituti et Regularum lectionem cum consideratione conjunctam. Haec lectio et consideratio multo facilius nunc evadit, manualibus Regularum et Constitutionum aliorumque id genus libris multiplicatis, qui nullo modo latere sed in loco cunctis patenti prostare omnino debent. Porro singulis hebdomadis breve aliquod tempus curet unusquisque liberum invenire, quo a se petat quomodo illa observet, quanta sapientia quantisque momentis eadem commenduntur; tum quae ad suam perfectionem, tum quae ad aliorum salutem procurandam pertinent, sive quae ad Deum sive quae ad proprium officium referuntur, consideret. Quod si quis illud breve tempus nequeat habere, saltem exemplum S. Joannis Berchmans imitetur, qui primis singulorum mensium tribus diebus regulas meditabatur omnes: quod optime fieri potest aliquo ex illis tribus orandi modis quos Sanctus Pater in Exercitiis Spiritualibus docet.

Ita ad ipsum faustissimum diem 7 mensis Augusti accedamus, qui exquisita providentissimi Dei erga nos benevolentia hoc anno utrosque Societatis praecipuos amores simul conjungit et concelebrat, nempe Sanctissimum Cor Jesu et S. P. Ignatium. Eo enim die erit prima feria sexta mensis et octava S. P. Ignatii. Profecto nullum tempus Sanctissimo Cordi Jesu acceptius ad suscipiendas nostras gratiarum actiones, nullus etiam dies nobis suavior ad eas divino nostro Restitutori rependendas accidit, quam ille dies qui est ab eodem Sanctissimo Corde sibi electus ut sacer, et pro quo ut sacer illi a fidelibus haberetur Societas suam quoque operam impense contulit; noster proinde dies, qui hoc anno erit nobis tanquam novum quoddam signum, dilectissimum Patrem et Fundatorem fuisse filiis suis ab ipso Sanctissimo Corde Jesu restitutum. Exul-

¹ Ep. Praep. Gen., tit. II, p. 415 sqq.

temus itaque videntes diem nostrum et animum ardentius praeparamus. In omnibus itaque nostris Domibus octavae sancti nostri Parentis praemittatur communiter a cunctis triduum solemne quidem sed domesticum in Templo nostro vel in Sacello, a quo tamen omnis laudationum pro sacro suggestu rumor et publicae ostentationis fragor absit. Praeter enim quam quod omnis jactantiae species Societatem nostram, quae minima est et dicitur, dedecet, tempora ipsa mutata sunt et nobis saepe infensa nostrisque damnis intenta. Ita etiam exemplo suo docuit ipse Pater Roothaan, qui in praecedenti centenaria commemoratione voluit *ut splendoris ac pompae nihil admodum haec nostra solemnitas haberet* ¹.

Caeterum quid in illo triduo agi debeat, id Praepositis Provincialibus statuendum omnino relinquo. Hi tamen videant si quid fieri simul debeat honori Deiparae Virginis ejusque purissimi Sponsi, quibus utrisque Societas restaurata, postquam sese Sanctissimo Cordi Jesu devovit, solemniter consecrata est; et praeterea si qua memoria erga benefactores vivos et defunctos in piis precibus modeste habenda sit. Sed ea omnia ita moderanda forent ut praecipuus cultus toto illo triduo Sanctissimo Cordi Jesu tribui videretur.

Ipo denique die 7, praeter alia quae peragi poterunt, haec quatuor omitti nequeunt, quae nunc subjicio. Renovetur a cunctis Nostris augustiore quodam ritu Consecratio Societatis universae ad divinum Cor Jesu juxta praescriptam formulam. Deinde omnes Sacerdotes eo die Sacrum in prima intentione faciant, qui vero Sacerdotes non sunt Communionem, et recitent etiam coronam, pro Societate in gratiarum actionem Sanctissimo Cordi Jesu de insigni restitutionis nostrae beneficio, utque Societas dignam eodem beneficio in omne futurum tempus coram oculis Divinae Majestatis et in conspectu Ecclesiae se praebeat. Tertium quod innuebam non tam ego quam benignissimus Pontifex Pius Papa X omnibus vobis commendat, qui Societatis amantissimus cum sit, laetus praeterea quod prima restituae Societatis centenaria commemoratio sub altero Pio incidat, hac occasione benigne concessit ut in omnibus nostris Ecclesiis vel Oratoriis publicis aut semipublicis, die 7 Augusti unum Sacrum solemne votivum de Sacratissimo Corde Jesu fieret cum Gloria et Credo, oratione S. Patris

¹ Ep. Praep. Gen., t. II, p. 335 sqq.

Ignatii et collecta pro gratiarum actione. Deinde etiam addidit illo quadriduo unam semel Indulgentiam plenariam, et singulis quadridui diebus septem annos totidemque quadragenas tum a nobis tum ab externis lucrandas, quae omnes Indulgentiae applicari quoque ad fideles vita functos possunt. Quartum denique est ut vel in fine Missae votivae vel in singulari benedictione cum Sanctissimo Sacramento vespere solemniter hymnus *Te Deum* decantetur.

9. En quomodo, Reverendi Patres Fratresque carissimi, pro loco et tempore juxta nostram facultatem Sanctissimo Cordi Jesu gratias agemus. Quae omnia si cum plena accepti beneficii cognitione et cum bene perspecta nobilitate et liberalitate illius cui grati esse debemus jungimus, spero fore ut non indigna Deo nostra gratiarum actio futura sit, praesertim si per manus Sanctorum Societatis, Sancti Joseph, patroni nostri, et Reginae Societatis Jesu eam offeramus. Nemo enim esse potest, qui tantum restitutionis Societatis beneficium, quocum omnia bona sibi venisse sentit, conservet conferens in corde suo, et ultro non exstimuletur ad praeclara grati amoris opera rependenda; nemo, qui beneficii hujus auctorem consideret et Deum et Dominum suum ex ineffabilibus divitiis Cordis sui hoc munus depromentem cernens, non inflammetur ardentissima erga eum caritate. Si ita unusquisque hoc grande nostrum debitum persolvere nitetur, procul dubio annus iste sanctus nobis erit; erit annus primitiarum, quas ad saeculum mox sequens Societas integras virentesque transmittet; erit annus perfectae spiritus renovationis, qua *hominem induentes novum, eum qui renovatur in agnitionem, secundum imaginem ejus qui creavit illum* ¹, inveniuntur fideles Deo, per quem vocati sumus in hanc dilectissimam Societatem Filii ejus Jesu Christi Domini Nostri ².

Omnium precibus me enixe commendo

Romae in festo Nativitatis Domini, 25 Decembris, 1913.

Omnium servus in Christo

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

¹ Colos. III, 10.

² 1 Cor. I, 9.

CHRONICON SOCIETATIS JESU

ANNI 1913

1 Januarii. — P. Aegidius Frachetti Superior Missionis Mangalorensis, Provinciae Venetae, constituitur.

1 Januarii. — Nuntiatur Collegium Sydneyense S. Aloisii in Missione Australiae, Provinciae Hiberniae, tum numero alumnorum insigniter crevisse tum successu in examinibus publicis optimo gavisum esse.

2 Januarii. — Venia praebetur procedendi in construendo additamento Collegii Clevelandensis, Provinciae Missourianae.

3 Januarii. — Multa ministeriis sacris fructuose peracta in Domo Professa Valentina Provinciae Aragoniae nuntiantur Patri Nostro. Inter alia, magno fidelium concursu ac plausu habitae sunt in Dominicis Adventus lectiones Sacrae Scripturae in Ecclesia nostra; ibidem distributae sunt anno 1912 ad 332,950 Communiones: praeterea valde florent Congregationes Marianae; in Patronatu juventutis pro opificibus plus quam mille juvenes Christiana Doctrina et variis disciplinis humanis informantur.

4 Januarii. — Nuntiatur Missio Zambesiana Empandeni dicta, Provinciae Angliae, maxime diuturno aquae defectu non parum periclitari.

6 Januarii. — Nuntiatur largitio conspicua ad Scholam Altam Loyolaeam Neo-Eboracensem, Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, construendam data.

6 Januarii. — Diebus festis et prima feria sexta cujusque mensis Communiones in Templo Residentiae S. Francisci Xaverii Dublinensis, Provinciae Hiberniae, ad tria millia numerantur.

7 *Januarii*. — In Templo Sanctissimi Nominis Jesu Collegii Philadelphiensis, Provinciae Marylandiae--Neo-Eboracensis, Communiones quotidie fere 600 sunt et plus quam 2000 unaquaque Dominica, Confessiones autem feriis quinta et sexta et die Sabbati ab hora 3 ad 6 et ab hora 7 ad 10 mire cumulantur.

8 *Januarii*. — Pater quidam in Collegio Chicagiensi, Provinciae Missourianae, colligit pueros scholarum publicarum ut eos ad Primam Communionem praeparet. Eos jam ad 700 curat.

9 *Januarii*. — Quattuor selectis Patribus ex Provinciis Austriae, Galiciae, Germaniae, Hungariae committitur officium componendi schema Ordinationis studiorum inferiorum pro gymnasiis earundem Provinciarum, et quidem ita ut antiqua Ordinatio accommodetur nostrae aetatis necessitatibus et adjunctis.

9 *Januarii*. — Nuntiatur Templum Collegii Augustani Provinciae Neo-Aurelianensis magno cum gaudio consecratum esse.

10 *Januarii*. — Romae Instituti ad Thermas Rector scribit sodales nostrae Congregationis Marianae XII Apostolorum per Urbis paroecias distributos magno cum fructu et Sacerdotum plausu catechesim pueros in Ecclesiis docere.

10 *Januarii*. — Specula meteorologica et sismica, quae in praedio Ksara, Missionis Syriacae, Provinciae Lugdunensis, a quinque annis incoepa est, in dies amplificatur.

10 *Januarii*. — Nuntiatur de Missione insigni quinque per hebdomadas in Basilica Quebecensi habita cum miro successu a Patribus Provinciae Canadensis.

12 *Januarii*. — Commendatur cura Directoris periodici *Stella Maris*, Provinciae Angliae, ut ope illius Congregationes Marianae, quarum organum est, ad fructus suos genuinos pietatis solidarumque virtutum producendos dirigantur.

13 *Januarii*. — Urgetur in Collegio quodam ut Congregationes Marianae cum Congregatione Bonae Mortis diligenter promoveantur, potius quam aliae sodalitates quae ad Societatem non pertinent.

14 *Januarii*. — Cum Patres Missionis Armenicae, Provinciae

Lugdunensis, ab aliquot annis inceperint operam suam extra majores civitates, in quibus Catholici et schismatici inveniuntur, extendere etiam ad pagos integre schismaticos, aliquos sudorum suorum fructus jam reportant: 4 parochiae nunc exstant cum scholis et 4 Sacerdotibus Armenis; in duobus aliis vicis scholae Catholicae apertae sunt et alibi aliae quoque exoptantur.

14 Januarii. — Maxime laudatur in P. Instructore Provinciae Hiberniae cura habendi conferentias ad Tertianos de Missionibus, de catechesi, de valetudine, et proponitur eidem ut aliquid de stylo epistolari Nostrorum et de bonis temporalibus administrandis addat.

19 Januarii. — Hoc die, quo festum Sanctissimi Nominis Jesu hoc anno celebrabatur, constituta fuit Matriti a P. Joanne Guim, Provinciae Aragoniae, Associatio S. Raphaëlis pro emigrantibus Hispanis; quae res erat a Patre Nostro Provincialibus Hispaniae commendata.

23 Januarii. — Revocatur cuidam Superiori in mentem Domum suam gradatim praeparari oportere ut in Domum Professam convertatur, nempe per puritatem observantiae religiosae, minorum sacrorum perfectionem et paupertatis curam eximiam.

24 Januarii. — Conceditur Provinciali Belgico facultas reficiendi partem Collegii Lovaniensis pro Theologis. Et cum parti a Philosophis habitatae nova contignatio superstrui possit, totum Collegium aspectum obtinebit novum, et necessariis tuendae valetudinis commodis aliisque desideriis multo melius satisfaciet.

28 Januarii. — Revocatur cuidam in memoriam tempus Junioratus in Societate non esse immediatae praeparationi ad docendum assignatum; sed hanc postea faciendam esse.

29 Januarii. — Proponitur ut Residentia quaedam Provinciae Marylandiae--Neo-Eboracensis in Domum Professam convertatur.

30 Januarii. — A. R. P. N. Generalis Summum Pontificem convenit.

31 Januarii. — R. P. Vedastus Robichez, Superior Missionis Trincomaliensis, Provinciae Campaniae, scribit occasione perma-

gnae inundationis et inde secutae publicae calamitatis Nostros omnes maxima abnegatione, qua ingenti labori subveniendi miseris diu noctuque operam navarunt, summam movisse primariorum civium admirationem, idque religionis bono cessisse multis in locis. Addit Collegii Batticaloensis fabricam ibidem, quae anno superiore a Patre Nostro permissa est, magnum afferre gaudium tum Catholicis tum paganis illius regionis.

2 Februarii. — Consilium acquirendi Collegio inchoato Budapestinensi in Provincia Hungariae duas domos contiguas approbatur.

5 Februarii. — Exercitia Spiritualia in Domo Exercitiorum Loyolaea ad urbem Sydney in Missione Australiae, Provinciae Hiberniae, hoc primo anno bis circiter in mense 240 laicis tradita sunt et optime de futuro tempore speratur.

7 Februarii. — Laudatur acquisitio scholae Medicinae ab Universitate Milwauchiensi, Provinciae Missouriianae, quippe quae et animorum pacem instaurare et plenum scholae regimen Nostris tradere possit.

8 Februarii. — A. R. P. Generalis valde laudat introductionem lectionis ad mensam alumnorum in Collegio Pratocanensi (Prairie-du-Chien), Provinciae Missouriianae.

9 Februarii. — Executioni mandari permittitur consilium Domus Exercitiorum in Provincia Canadensi exstruendae ex dono benefactoris.

13 Februarii. — Respondetur nullam Provinciae Domum jus habere ut Superior ipsius Consultor Provinciae sit.

19 Februarii. — Multum laudatur Collegii cujusdam Rector de Patre Spirituali alumnorum optimo constituto.

24 Februarii. — Urgetur studium linguae Graecae in Collegiis Provinciae cujusdam quae eam fere in desuetudinem abire permiserat.

25 Februarii. — Conceditur venia classes collegiales, (*Freshman, Sophomore, Junior, Senior*), Collegii Neo-Eboracensis S. Frau-

cisci Xaverii, Provinciae Marylandiae--Neo-Eboracensis, ab Universitate Fordhamensi dissociandi et cum Collegio Brooklynensi uniendi.

26 Februarii. — Multis commendatur Praepositus Provinciae Neo-Aurelianensis de emptione fundi in urbe Nashville pro novo Collegio Maximo Provinciae. Facta est enim emptio non tantum optimo cum exitu sed omnino juxta regulas in Societate receptas, Consultoribus aliisque peritis auditis et situ coram examinato.

26 Februarii. — Urgetur executio in Provincia quadam regulae de Magistrorum consultationibus habendis.

2 Martii. — In insula Adriatici maris Lassinio Majore (Lussin Grande), Missionis Croatiae, nobis dono oblata area hoc die acceptata est cum spe erigendi ibi Domum pro Nostris valetudinariis.

3 Martii. — Approbatur delineatio quarundam aedium Collegio Angiensi (Enghien), Provinciae Campaniae, addendarum.

5 Martii. — Respondetur Praeposito Provinciae cujusdam nullo modo permitti posse ut quisquam ex alumnis nostris ad superiorem classem promoveatur nisi gradum scientiae statutum probaverit sese esse adeptum, idque in examine serio.

6 Martii. — Insistitur omnino ut Exercitia Spiritualia, praesertim Sacerdotibus, secundum methodum S. Ignatii, non per seriem quandam conferentiarum sine silentio et sine vero desiderio emendationis vitae tradantur.

7 Martii. — Revocatur in memoriam Praeposito Provinciae Missouriana cogitandum esse serio de Domo Professa in dicta Provincia erigenda.

9 Martii. — Nuntiatur Ecclesia Cathedralis et Residentia Georgiopolitana in Missione Guianae Britannicae, Provinciae Angliae, incendio esse destructa.

10 Martii. — Delineationes novi Collegii Edmonton, Provinciae Canadensis, approbantur.

13 Martii. — Pater Generalis gratias Praeposito Provinciae

Neo-Aurelianensis agit maximas pro cura qua administrationem temporalem ubique juxta nostras leges ordinare satagit.

13 Martii. — Laudatur Rector cujusdam Collegii Provinciae Neo-Aurelianensis quod dies certos pro Consultationibus in antecessum determinavit, verbi gratia primam Dominicam mensis tali hora.

14 Martii. — Eminentissimus Card. Cajetanus De Lai, Sacrae Congregationis Consistorialis Secretarius, gratulatorias litteras ad Patrem Generalem de recenti Associatione S. Raphaëlis pro emigrantibus Hispanis dedit, quae ita dicebant: *Accepi a Tua Pater-nitate Reverendissima nuntios de Associatione Ibero-Americana S. Raphaëlis Matriti, auspice RR. DD. Archiepiscopo, a Patribus Societatis Jesu jam de Catholicis emigrantibus curandis tam bene meritae instituta, et dum de proridis inceptis gaudeo, bene illis precor ut fructibus speratis decorentur.* (Ad verbum ex Italico sermone).

17 Martii. — Residentia Kisantu Missionis Kwangensis, Provinciae Belgicae, erigitur in Collegium inchoatum. Item admittitur pro eadem Missione Procurator peculiaris in Europa.

18 Martii. — Visitatione Missionis Guianae Britannicae a Praeposito Provinciae Angliae peracta, laetissimi referuntur nuntii tum de Nostorum disciplina religiosa tum de Ecclesiis bene frequentatis, tum de Sacramentorum usu.

19 Martii. — Approbatur constructio novae bibliothecae in Collegio Nostorum Jerseiensi, Provinciae Franciae.

19 Martii. — Scribitur ad Patrem Generalem mulierem quandam piam Universitati Loyolaeae Neo-Aurelianensi (New Orleans), Provinciae Neo-Aurelianensis, conspicuam summam donasse ad Ecclesiam construendam.

20 Martii. — Commendatur ardor qui in Congregationibus Marianis renovandis a Provincia quadam exhibebatur.

20 Martii. — Mittuntur puncta quaedam pro ordinandis Catalogis annuis.

20 Martii. — Procurator Provinciae cujusdam, commendante A. R. P. Generali, instructiones Patribus Tertiae Probationis de rebus temporalibus administrandis tradit.

20 Martii. — Proponitur Praeposito Provinciae cujusdam ut anni magisterii ante theologiam gradatim minuatur.

27 Martii. — RR. DD. Henricus Doering, Episcopus Poonensis, in India Orientali, Missionis Bombayensis, Provinciae Germaniae, hoc die scripsit se juxta Residentiam suam erexisse Seminarium puerorum, ex quibus clerici indigenae formari possent.

28 Martii. — Probatur duplex Provincialis Castellani consilium, scilicet erigendi Missionem in Sinis ad Kiang-Nan, quae tamen initio a Provincia Franciae dependeat; et divulgandi in Hispania propriam ephemeridem pro Missionibus.

30 Martii. — Superior Missionis Japonicae perscripsit, facultatem aperiendae scholae superioris gubernium nobis concessisse, eamque in suo publico diario die 29 Martii divulgasse. Item data est venia habendi cursus vespertinos linguae Anglicae et Germanicae.

30 Martii. — Nuntiatur in Collegio Limericensi, Provinciae Hiberniae, preces novendiales quae *Novena Gratiae* vocari et diei 12 Martii in honorem S. Francisci Xaverii praemitti solent, maxime frequentatas esse et ultimo die fere mille quingentos ad Sacram Mensam accessisse.

1 Aprilis. — Eminentissimus Praefectus Sacrae Congregationis de Propaganda Fide gratulatur Patri Nostro zelum quo Patres nostri totis viribus in Sinis ad laudem et decus Catholicae religionis cupiditati obsecundant qua gens illa in linguas et scientias Europaeas inhiat, gaudet de fama et auctoritate quam intra paucos annos sibi jam acquisivit Missionis Nankinensis Institutum ab *Aurora* dictum, et exoptat ut illud ita promoveatur augeaturque ut in Universitatem veri nominis crescere aliquando ei contingat.

6 Aprilis. — Approbantur delineationes novae Villae pro Philosophis Provinciae Canadensis in situ Nomingue dicto.

10 Aprilis. — Respondetur: Licet Seminarium clericorum neque clausura canonica et papali neque clausura episcopali saepiatur, si tamen curae Societatis totum committitur, servandam in eo esse clausuram convictuum ad normam Epistolae P. Beckx et P. Martin (*Ep. Select.*, pp. 148 et 167 sqq.). Quod si haec etiam ob singulares loci conditiones circumscribi non possit, graviter edicatur ut clausura consuetudinaria et disciplinaris, applicatis juris communis regulis, diligenter servetur, qua mulieres ab ingrediendis aedibus et Sacellis internis omnino prohibentur.

10 Aprilis. — Bona Societatis nostrae in insula Timor, Missionis Batavae, Provinciae Neerlandiae, ceduntur Missionariis Congregationis Verbi Divini, quorum primus jam die 20 Januarii hujus anni ad illam appulit, ut nostram Missionem susceperet.

10 Aprilis. — Nuntiatur e Collegio Baltimorensi, Provinciae Marylandiae--Neo-Eboracensis, *Novenam Gratiae* quae dicitur a sex millibus quotidie frequentatam esse, pro quibus sexies in die sacra exercitatio est habita.

11 Aprilis. — RR. DD. Lavigne, S. J., Episcopus Trincomaliensis, Romam venit visitationem ad limina SS. Apostolorum peracturus.

11 Aprilis. — A die 11 hujus mensis ad diem 20 Junii P. Antonius Pinto, Provincialis Lusitaniae, suam Missionem Brasiliae Septemtrionalis visitavit.

13 Aprilis. — Hoc die, in quo festum Patrocinii S. Joseph hoc anno recurrebat, inauguratus est Novitiatus in Missione Philippina, Provinciae Aragoniae. Statim ab insigni benefactrice, Domina Maria a Consolatione Roxas, oblata est pecunia sufficiens ad aedificium aptum extruendum et ad alias expensas accommodando Novitiatiui necessarias.

15 Aprilis. — Annuit Pater Noster ut Patres Missionis Nankinensis, Provinciae Franciae, qui Tertiae Probationi vacaturi sint, non jam in ipsa Missione, ut antea fiebat, eam peragant sed in Europa, sicuti reliqui socii ejusdem Provinciae.

15 *Aprilis*. — Urgetur executio de Rhetorica Sacra docenda in Scholasticatu.

24 *Aprilis*. — Approbatur Collegio Trichinopolitano, Provinciae Tolosanae, hospitium pro discipulis nostris adstruendum.

29 *Aprilis*. — Docet Pater Generalis Rectorem Collegii cujusdam non quemcumque Patrem sed aliquem bene aptum alumnis tanquam eorum Patrem Spiritualem praeficiendum esse.

4 *Maji*. — Conceditur venia procedendi ad constructionem Scholae Altae Loyolaeae Neo-Eboracensis (New York) juxta delineationes Romae approbatas.

6 *Maji*. — Renuntiatur R. P. Stephanus Charel Superior Missionis Madecassensis (Madagascar), pro parte a Provincia Tolosana dependente.

6 *Maji*. — Laudatur emptio situs pro Novitiatu Anglico in Provincia Canadensi ad urbem Guelph.

9 *Maji*. — Conceditur ut in Provincia Neerlandiae Collegium Catvicense justo pretio vendi possit.

9 *Maji*. — Laudatur in Provincia Tolosana praxis associandi Patres Tertiae Probationis, cum in Missiones mittuntur, et generatim quoslibet novos Missionarios veteranis Missionariis, a quibus edocti et moniti methodos et industrias longo usu probatas bene discant sibi reddant familiares.

10-20 *Maji*. — Vicariatus Apostolicus in Missione Madagascar Centralis dividitur in duos Vicariatus, unum de Tananarive, alterum vero de Fianarantsoa, et in unam Praefecturam Apostolicam de Betafo dictam. Uterque Vicariatus Societati nostrae a Sancta Sede concreditus remanet, Patribus Provinciae Tolosanae primum excolentibus, alterum Patribus Provinciae Campaniae, dum Praefectura committitur curis Missionariorum a Salette qui suam operam Missioni jam ab aliquo tempore navabant.

11 *Maji*. — Conficitur et typis editur Ordinatio studiorum Collegii Germanici et Hungarici Urbis.

16 *Maji*. — R. P. Carolus Givelet, e Provincia Campaniae, no-

minatur Episcopus titularis Ecclesiae Gindarensis et Vicarius Apostolicus novi Vicariatus de Fianarantsoa in insula Madagascar.

21 Maji. — Delineationes aedificandi Tokyi, in urbe Japoniae principe, amplum aedificium pro scholis approbantur.

21 Maji. — Transmittitur in Provinciam Neerlandiae nova Ordinatio Studiorum superiorum jam definitive approbata.

26 Maji. — Collegium S. Francisci Xaverii Bombayense in India Orientali, Provinciae Germaniae, dividitur in duas propriis juribus gaudentes et distinctas communitates, quae posthac nonnisi Villam habebunt communem; altera earum nominatur Collegium Universitatis seu vulgo *College*, altera vero Collegium seu vulgo *High School*.

30 Maji. — Approbatur et transmittitur pro Provincia Austriae *Ordinatio de studiis et gradibus academicis externorum auditorum in Instituto philosophico Collegii Maximi Oenipontani* (Innsbruck) *Societatis Jesu*.

31 Maji. — Benefactor quidam Universitati Loyolaeae Neo-Aurelianensi bibliothecam suis sumptibus exornatam donat.

Mense Junio. — Non approbatur ut Patres Tertiae Probationis tempore quod post Pascha ad finem anni decurrit Exercitia Spiritualia aliis tradenda praeparent.

Mense Junio. — Approbantur delineationes novi Sacelli Universitatis Fordhamensis, Provinciae Marylandiae--Neo-Eboracensis, largitione munifici benefactoris construendi.

Mense Junio. — Colliguntur quae de cura immigrantium a Societate suscepta ex Provinciis nuntiata sunt, ut cum Sacra Congregatione Consistoriali ex voluntate Eminentissimi Cardinalis De Lai communicentur.

Mense Junio. — Aedificatio Collegii Quinqueecclesiensis (Pécs, Fünfkirchen) in Provincia Hungariae, secundum delineationes approbatas feliciter coepta est.

2 Junii. — Approbantur delineationes pro additione Collegio S. Mariae ad Montem ad Chesterfield, Provinciae Angliae, facienda.

3 Junii. — Approbatur consilium redigendi a Patribus Collegii Valkenburgensis, Provinciae Germaniae, libellum periodicum *Chrysologus* ad promovendam in clero sacram eloquentiam tum propositis optimarum concionum exemplis tum suppeditata materia et fontibus concionum juxta anni ecclesiastici partes et occurrentia festa et contra grassantes errores.

9 Junii. — Consilium transferendi in Provincia Galiciae Philosophatum ex Collegio Neo-Sandecensi in Collegium Cracoviense, ubi jam theologi sunt, approbatur.

11 Junii. — Juxta narrationem Superioris Residentiae Gandavensis, ex Provincia Belgica, eo die huc datam, Archiconfraternitas S. Francisci Xaverii in Dioecesi Gandavensi 166 coetus completitur, ad quos 41,000 virorum pertinent. In conventu Directorum horum coetuum in Residentia Gandavensi die 27 Aprilis habito salutaria consilia promovendi adhuc efficacius spiritum religionis inter viros dari coepta sunt.

15 Junii. — Congregationi Marianae Nobilium Romanorum litteris et desideriis satisfactum est adhibendi in templo SS. Nominis Jesu Romae magis amplum et augustum sacellum, quo ipsa cogi de more posset. Hoc autem die Excellentissimus Princeps Marius Chigi, Congregationis Praefectus, cum duobus Nobilium legatis ad Patrem Generalem venit, eidem ob acceptum beneficium gratias acturus.

16 Junii. — Laudatur cujusdam Scholae Apostolicae consilium, ut alumnis id jam tradatur scientiarum quo ii ex ipsis qui Societati nomen daturi sint, idonei postea inveniantur Mathesi et Physicae pari passu cum futuris caeteris condiscipulis in Scholasticatu ediscendae.

17 Junii. — Habetur Romae Congregatio antepreparatoria de virtutibus heroicis Venerabilis P. Juliani Maunoir, ponente Eminentissimo Cardinali Ludovico Billot, S. J.

18 Junii. — Permittitur, seu potius commendatur, ut in certo

Collegio Fratres Congregationis cujusdam religiosae ad classes elementares docendas assumantur.

21 Junii. — Delineationes Collegii Hagae Comitani in Provincia Neerlandiae approbantur, ut aedificatio incipi possit.

22 Junii. — Quamvis liceat cuicumque e Societate ad Patrem Generalem scribere de rebus quae remedium postulant ab ipso applicandum, tamen monetur justitiam requirere ut quae narrentur non tantum in sese vera sint, sed etiam cum circumstantiis referantur quae necessariae esse possunt ad ea recte intelligenda.

23 Junii. — A. R. P. N. Generalis Summum Pontificem convenit.

23 Junii. — Urgetur executio praescriptionum de nosocomiis publicis, praesertim diuturno tempore, non adeundis sine peculiari necessitate. (Cfr. *Act. Rom. 1911*, pp. 151-152).

29 Junii. — In Japonia privilegium militare scholae nostrae concessum est, teste epistola Superioris eo die Romam missa. Vi hujus privilegii discipuli nostrae scholae officium militis in 28 aetatis annum differre possunt.

29 Junii. — Collegium ab Eminentissimo et Reverendissimo Cardinali Skrbensky, Archiepiscopo Pragensi, Pragae-Dejvice oblatum in Provincia Austriae tamquam Collegium inchoatum admittitur, in quo jam anno scholari 1913-1914 gymnasium Catholicum cum jure publicitatis aperiri potuit. Residentia vero in eadem urbe sita huic Collegio incorporatur.

29 Junii. — Communicatur cum Rectore Oenipontano (Innsbruck) pro Collegio Maximo et Canisiano, Provinciae Austriae, benedictio Apostolica Pii Papae X ejusque laudis gratique animi testificatio de Moderatoribus et Professoribus utriusque Collegii.

Ineunte Julio. — Parochia Italica in urbe Montreal, Canadensi, sita et a Nostris usque huc curata transfertur ad PP. Servitas.

1 Julii. — A. R. P. N. Generalis, consulentibus PP. Assistentibus et jussu medici, ne ejus morbus ob nimiam animi contentionem recrudesceret, in proximi Tusculani collem, ubi Collegium

Pium Latinum Americanum Villam habet, se contulit, ibique totum mensem commoratus est.

2 Julii. — P. Ferdinandus Pérrier Missionis Bengalensis, Provinciae Belgicae, Superior constituitur.

3 Julii. — Ab hoc die ad diem 13 ejusdem mensis Romae fuit ut cum Patre nostro ageret P. Vincentius Leza, ex Provincia Castellana, Superior Missionis Columbianae cum ejus socio P. Thoma Prádanos.

11 Julii. — Nova Domus Exercitiorum in oppido Vught, in Provincia Neerlandiae, aperta est. In antiqua Venloensi anno 1912 mille et quattuor homines Exercitia peregerunt, et ab ea condita ad hunc usque annum jam 17,000 hominum exercitati sunt.

11 Julii. — RR. DD. Carolus Lavigne, S. J., Episcopus Tricomaliensis. Montepessulani (Montpellier) in Gallia pie defunctus est.

14 Julii. — Commendatur Congregatio Mariana pro studiosis universitariis in Collegio Glasguensi, Provinciae Angliae, erecta.

15 Julii. — Cum Summus Pontifex Pius X Collegio Professorum Instituti Biblici de Urbe pontificiam villam Sublacensem (Subiaco) benigne concessisset, ubi Professores et Biennistae nostri per majores ferias quotannis rusticari possent, hodie nostra Instituti communitas eo se contulit.

19 Julii. — Nuntiatur Patri Nostro progressus qui fit in peregrinationibus ad Montem Martyrum nostrorum Canadensium, PP. De Brébeuf et Lalemant, fovendis.

25 Julii. — Summus Pontifex litteris sua manu conscriptis cuidam Superiori in Assistentia Italiae gratulatur studium Patrum mutandi propriam Residentiam in Domum Professam, et sua ipse officia adjicit, Antistiti urbis exhibenda, ut is impedimentum quod afferebat remove facilius velit.

27 Julii. — Re mature perpensa approbatur consilium Juniores Provinciae Austriae e Collegio Kalksburgensi transferendi in Collegium S. Aloisii Freinbergense.

31 Julii. — P. Oliverius Feron Missionis Gallensis, in insula Ceylon, Provinciae Belgicae, Superior constituitur.

31 Julii. — Reverendissimus et Illustrissimus Dominus Tiburtius Boromisza, Episcopus Szatmariensis in Hungaria, pro nova fundatione convictus aliisque beneficiis Societati collatis, omnium Societatis nostrae meritorum particeps redditur.

5 Augusti. — Licet instantur peteretur ut nostri Scholastici Theologi lectiones Universitatis gubernii in eadem urbe ubi Theologatus noster erat, diebus vacuis frequentare possent ad gradus academicos capessendos; visum est illud non esse tempus profanis studiis concedendum, ne quid detrimenti studia sacra, spiritus nimis laboribus obrutus, valetudo caperent. Solum concessum est ut Scholastici in albo Universitatis inscriberentur sine ulla frequentia.

9 Augusti. — Consilium transferendi, in Provincia Galiciae, Tertiatum ex Domo Tarnopolitana in Collegium Neo-Sandecense approbatur.

15 Augusti. — Tokyi in Japonia duo juvenes, discipuli nostri et laborum Patrum primitiae, ad fidem Catholicam conversi et hoc die baptizati sunt.

20 Augusti. — Approbatur consilium Provinciae Austriae relinquendi Seminarium clericorum Klagenfurtense et a contractu cum Episcopo Gurcensi inito, juxta clausulam appositam, recedendi.

28 Augusti. — Permittitur in Provincia Marylandiae--Neo-Eboracensi ut studium Algebrae ad Junioratum rejiciatur, ea tamen conditione ut, si quis in Collegiis ante ingressum disciplinae illi studuerit et examen de ea serius feliciter superaverit, is neque ad studium Algebrae ibidem admittatur, neque ad repetendum examen cogatur.

4 Septembris. — A. R. P. Generalis R. P. Praepositum Provinciae Neo-Aurelianensis valde laudat pro novo Consuetudinario ita

introducto ut omnia in Provincia novam majoremque observantiam regularum manifestare dicantur.

6-12 *Septembris*. — Peregrinatum Romam ex pluribus Congregationibus Beatae Mariae Virginis Assistentiae Italiae delecti juvenes ad sedem Primae Primariae et ad Summi Pontificis pedes venerunt.

6 *Septembris*-15 *Novembris*. — Primum iter scientificum alumnorum Pontificii Instituti Biblici de Urbe in Terram Sanctam, Galilaeam, Jerusalem, Aegyptum coeptum a sex externis et quatuor Nostris magna cum satisfactione omnium conficitur.

8 *Septembris*. — Fauste inauguratur in Provincia Castellana Domus Professa Bilbaensis Sancti Patris Ignatii.

8 *Septembris*. — Praepositus Provinciae Franciae proficiscitur ad visitandam Missionem Nankinensem.

15-20 *Septembris*. — Singulae Assistentiae Italiae Provinciae unum e suis Directoribus Congregationum Beatae Mariae Virginis Romam mittunt, ut, Praeside Sodalitatis Primariae moderante, simul conferant quo pacto Congregationes Marianae ad normam recentium regularum (cfr. *Act. Rom.* 1910, pp. 93, sqq.) promoveri possint.

17 *Septembris*. — Praepositus Provinciae Lugdunensis proficiscitur ad visitandam Missionem Armeniae.

19 *Septembris*. — Refert R. P. Provincialis Canadensis novum Novitiatum pro Anglica lingua utentibus apertum esse ad Guelph in Ontario, die 8 *Septembris*, 1913.

19 *Septembris*. — Collegia Sudburiense et Edmontonense Provinciae Canadensis incepta sunt, utrumque cum plus quam 75 alumnis.

23 *Septembris*. — Patres a Provinciis Societatis ad Congregationem Procuratorum Romam missi advenire incipiunt.

25 *Septembris*. — Summus Pontifex epistolam ad P. Josephum Chiaudano, Rectorem *Civilitatis Catholicae*, dedit, ubi hoc nostrum periodicum valde sibi probari ob Catholicas veritates illustratas,

ob erumpentes errores impugnatos, ob Vicarii Christi jussa et voluntates religiosissime servatas confirmat.

27 Septembris. — Romae hora 10 matutina ad pulsum aeris campani in aedibus Collegii Germanici et Hungarici Congregationis Procuratorum initium fit, quae 56^a est a condita Societate, 17^a ab eadem autem restituta. Omnes, nullo absente, 33 numerantur. — Prima sessio et prima adhortatio Patris Generalis ad Congregatos.

30 Septembris. — Secunda sessio Congregationis Procuratorum hora 9 matutina ad pulsum aeris campani, et secunda adhortatio Patris Generalis ad Congregatos. Congregatio Procuratorum solvitur.

2 Octobris. — Patres Procuratores una cum Patribus Assistentibus et Patre Generali in aedibus Vaticanis a Christi Vicario excipiuntur. Antea tamen Summus Pontifex voluit privatim diutius et benignissime cum Patre Generali colloqui.

2 Octobris. — Novi Vicariatus Apostolici de Fianarantsoa, Missionis Madecassensis (Madagascar), Provinciae Campaniae, primus Vicarius Apostolicus, Reverendissimus Dominus Carolus Givélet, S. J., consecrationem episcopalem e manibus Eminentissimi Cardinalis Luçon in Ecclesia metropolitana Remensi (Rheims) accipit.

5 Octobris. — Refertur Patri Nostro inceptum esse cursum Doctrinae Christianae in Collegio Chicagiensi, Provinciae Missourianae, pro iis mulieribus quae in scholis publicis docent.

8 Octobris. — Nuntiatur Patri Nostro parochiam Sault-Ste-Marie in Ontario, Provinciae Canadensis, Episcopo esse traditam, quum nullam habeat spem adnexam Collegii futuri.

9 Octobris. — Dirimitur, ad instantiam Provincialis Austriae, quaestio de applicatione elemosynarum Operariis nostris offerri solitarum in illo casu quo ex aliis Societatis Domibus advocantur in locum ubi Domus nostra existit; et quidem secundum principium: *quidquid monachus acquirit, monasterio* (i. e. domui cui

ipse applicatus est) *acquirit*, ratione tamen habita singularium adjunctorum (verbi gratia, intentione dantis, etc.).

10 Octobris. — In Missione Sinensi Tcheu-li meridiano-orientalis, Provinciae Campaniae, intermissus a decennio Novitiatus pro Candidatis indigenis instauratur in Tchang-Kia-tchvang, admissis 7 Tironibus Scholasticis et 4 Coadjutoribus.

13 Octobris. — Multum commendatur praxis recollectionis menstruae pro Sacerdotibus saecularibus a Nostreis in Collegio S. Mariae ad Montem ad Chesterfield, Provinciae Angliae, procuratae.

28 Octobris. — Facta pridem facultate instituendi in Collegio Mediolanensi (Milano), Provinciae Venetae, Scholam Praeparatoriam pro iis postulantibus Societatem qui curriculum gymnasiale nondum absolvissent, nuntiatur initium feliciter factum esse cum decem adolescentibus.

3 Novembris. — Provinciali Castellano conceditur facultas extruendi Habanae in insula Cuba Residentiam cum Ecclesia et Scholis.

3 Novembris. — Notatur generalem et communem vacationem aestivam quae haberi solet in Collegiis non concedi in Domibus Professis et in Residentiis, quamvis teneatur Superior etiam in hisce Domibus justam relaxationem unicuique ex suis procurare.

3 Novembris. — Urgetur praeparatio Domus Professae in urbe quadam erigendae.

8 Novembris. — Valde laeti nuntii accipiuntur ex Provincia Toletana de florenti statu Domus Professae Matritensis S. Francisci Borgia. Peraccurate servatur religiosa disciplina, ad quam efficacius obtinendam opportuna monita in singulis cubiculis appensa sunt. Frequenter et copioso cum fructu dantur Missiones per vicos et pagos. Lectiones Sacrae Scripturae cum tanta fidelium jucunditate diebus Dominicis hora 11 ¹/₂ antemeridiana habentur, ut Ecclesia nostra semper sit audientium plena. Die 28 Octobris nobiles viri Matritenses, praeunte familia regia, in Ecclesia nostra solemmissimum festum celebrarunt in honorem

S. Francisci Borgia, ipsorum Patroni. Valde praeterea piae Sodali-
tates florent.

10 Novembris. — R. P. Joachim Diamantes Alberti, Praepo-
situs Provinciae Venetae, Tergeste (Trieste) solvit Missionem Man-
galorensem a sua Provincia dependentem visitaturus.

12 Novembris. — Urgetur erectio Domus Professae in magna
civitate.

14 Novembris. — Beryti (Beyrouth) in Missione Syriaca, Pro-
vinciae Lugdunensis, in aedibus nostrae Universitatis antea Fa-
cultati Medicinae attributis solemniter inauguratur Facultas Gal-
lica Juris Civilis.

15 Novembris. — Litteris a Patre Nostro datis valde commen-
datur cuidam Provinciali ut Theologi Scholastici per integrum
quadriennium in eodem Collegio perseverent, et interdicitur illorum
transitus ab una in alteram Provinciam durante quadriennio, nisi
detur gravissima ratio mutandi Collegium. Haec autem non erit
necessitas addiscendi novas linguas, siquidem potior est ratio bonae
Scholasticorum formationis in spiritu et scientiis ecclesiasticis, cui
linguarum studium tempus et mentis attentionem facile surriperet.

16 Novembris. — Praeposito Domus Professae Bilbaensis, Pro-
vinciae Castellanae, commendatur ut praeter Lectorem Sacrae Scri-
pturae sit in illa Domo insignis aliquis concionator qui singulis
diebus festivis solemniori modo verba ad populum faciat.

19 Novembris. — Respondetur alicui Provinciali Leonis XIII
Constitutionem *Officiorum ac munerum* et Indicem librorum prohi-
bitorum Catholicos in omni regione totius mundi sine ulla ex-
ceptione obligare.

21 Novembris. — Scribitur Rectori Collegii Maximi Oniensis,
Provinciae Castellanae: *Excursiones scientificae, maxime extra
patriam, non concedantur nisi valde selectis Patribus. probante Pro-
vinciali, et hoc quidem raro ac designatis prius locis, verbi gratia
duobus vel tribus centrīs scientificis, quae risitare debent. Nequa-*

quam vero permittantur itinera quibus Nostri soli per multas regiones Europae excurrant.

30 Novembris. — Commendatur Provincialibus Hispaniae ut studia Cursus Minoris Theologiae omni cura diligentiaque in Collegiis Maximis promovere studeant, prout exoptant ac praecipiunt Decreta Instituti nostri et ipsius Sedis Apostolicae. Id etiam suadent gravia ministeria sacra ad quae non raro in Societate mittuntur Patres qui suam formationem theologicam in Cursu Minori obtinere debuerunt.

1 Decembris. — Ita a Patre Nostro scriptum est Provinciali Lusitano: *Omnino mihi placet quod FF. Coadjutores utantur vestetali traditionali Societatis, semper omisso collari Romano, quod est insigne clericorum ideoque Fratribus laicis prohibitum.*

1 Decembris. — Responsum est cuidam Provinciali: *Mos in Societate receptus, maxime in Assistentia Hispaniae, est ut dies natalitius Superiorum celebretur in Nostrorum Domibus cum 2^a classe in refectorio, omissis carminibus, concentibus musicis, etc.: haec tamen facilius permittuntur in Collegiis externorum propter alumnos.*

2 Decembris. — Urgetur obligatio bursas foundationum intactas servandi quin summa earum capitalis ullo sub praetextu sine Sanctae Sedis et Patris Nostri venia alienetur.

8 Decembris. — Moderatores Pii Operis Propagationis Fidei, quum de epistola audivissent qua Pater Noster illud tam bene meritum opus omnibus Praepositis Provincialibus commendavit (vide p. 84), voluerunt amplissimas ei nomine totius Consilii Centralis Lugdunensis a suo Praeside, Illustrissimo Domino H. de Saint Olive, agi gratias, praesertim quod, ait ille, eam, quam inde a prima sua origine opus semper omnino retinuit, Catholicam indolem expresse non minus quam opportune vindicavit. Addit Illustrissimus Praeses se et suos collegas magnam in illa Patris Nostri et inde consecutura omnium Provincialium commendatione spem ac

fiduciam collocare operis latius in dies diffundendi ut plures adhuc Missionarii ejus ope juvari valeant.

8 Decembris. — Provincia Campaniae quinquagesimum ab erectione annum, praemisso triduo gratiarum actionis, celebrat, et suae historiae Compendium prima in lucem edit. Congratulatorias litteras Pater Noster ad R. P. Provincialem hac occasione dedit.

9 Decembris. — Sic a Patre Nostro datur responsum Provinciali Aragoniae: *Scholastici nostri qui amisso jure progrediendi in studiis in ordine ad Professionem, se praeparant in Cursu Minori Theologiae ad Sacros Ordines, si in examine finali cujuslibet cursus infelicem successum habuerint, illud, facto intervallo, semel repetant. Quod si in hac repetitione adhuc non satisfecerint, proponenda illis est alternativa, aut transeundi ad gradum Coadjutoris Temporalis, aut petendi vel saltem acceptandi litteras dimissorias. Illi vero qui etiam in quarto anno Cursus Minoris Theologiae non obtinuerint tria vota favorabilia, id est, quod saltem mediocritatem attigerint affirmantia, examen repetere debent ante quam ex Scholasticatu ad Tertiam Probationem transeant.*

9 Decembris. — Anticipato tempore proponendi nostris alumni quaestionem de statu eligendo inter Exercitia Spiritualia, non amplius exspectato ultimi anni totius curriculi fine, gratulatur Pater Noster Provinciae Canadensi de numero Novitiorum valde aucto.

18 Decembris. — Provinciae Romanae facultas conceditur erigendi in Urbe Domum Exercitiorum simul et Probationis, ita tamen ut utraque Domus non communes ambabus sed suas quaeque scalas habeat, quae ab eodem atrio ad separatas utriusque contiguationes ascendant.

22 Decembris. — Nominatur Vice-Provincialis Castellanus R. P. Ignatius Maria Ibero dum R. P. Provincialis, Petrus Bianchi, nostrarum Domorum in Insula Cuba Visitationem peragit.

26 Decembris. — Quemadmodum Superior Domus Exercitiorum Feldkirchiensis in Provincia Germaniae hoc die retulit, anno 1913 ex 2746 hominibus 929 Sacerdotes sacris Exercitiis vacabant. Ab

anno autem 1896 ad 1913 32,956 viri exercitati sunt, quos inter 13,527 Sacerdotes numerabantur.

31 *Decembris*. — Referunt in variis Italiae urbibus Nostros Exercitia clausa per triduum bis et quinquagies 1863 opificibus hoc anno tradidisse; Associationem autem Perseverantiae inter opifices Gaudiani (Gozzano) in Dioecesi Novariensi (Novara), Provinciae Taurinensis, a Nostris institutam celebrasse conventum Eucharisticum dioecesanum, praeside Episcopo, cum fructu pietatis plane singularis.

CONGREGATIO PROCURATORUM

HABITA ROMAE APUD COLLEGIUM GERMANICUM DIE 27 SEPTEMBRIS 1913

A. R. P. FRANCISCUS XAVERIUS WERNZ

PRAEPOSITUS GENERALIS SOCIETATIS JESU

NOMEN ET COGNOMEN		ORTUS	INGRESSUS	GRADUS
ASSISTENTES				
R. P. Rogerius Freddi	<i>Assistens Italiae</i>	22 Mart. 1846	21 Sept. 1862	2 Febr. 1880
R. P. Isidorus Zameza	<i>Assistens Hispaniae</i>	4 Apr. 1847	29 Maji 1864	8 Sept. 1881
R. P. Eduardus Fine	<i>Assistens Galliae</i>	28 Maji 1847	1 Sept. 1865	15 Aug. 1884
R. P. Hermannus Walmesley	<i>Assistens Angliae</i>	9 Febr. 1850	18 Dec. 1867	2 Febr. 1886
R. P. Wlodimirus Ledóchowski	<i>Assistens Germaniae</i>	7 Oct. 1866	24 Sept. 1889	25 Mart. 1901
PROCURATORES				
R. P. Alexander Zampieri	<i>Prov. Taurinensis</i>	13 Jun. 1841	28 Sept. 1856	15 Aug. 1874
R. P. Franc. Schwärzler	<i>Prov. Austriae</i>	3 Aug. 1840	14 Sept. 1858	2 Febr. 1876
R. P. Josephus da Cruz	<i>Prov. Lusitanae</i>	9 Dec. 1847	20 Apr. 1861	2 Febr. 1881
R. P. Marinus Bouillon	<i>Prov. Lugdunensis</i>	27 Mart. 1846	21 Nov. 1862	15 Aug. 1881
R. P. Joannes Clavé	<i>Prov. Tolosanae</i>	21 Oct. 1843	12 Sept. 1864	2 Febr. 1882
R. P. Fridericus P. Hagemann	<i>Prov. Missouriianae</i>	25 Maji 1844	3 Julii 1869	15 Aug. 1882
R. P. Joannes Granero	<i>Prov. Toletanae</i>	27 Oct. 1848	31 Mart. 1867	15 Aug. 1884
R. P. Ludovicus Querini	<i>Prov. Romanae</i>	20 Maji 1846	3 Oct. 1869	2 Febr. 1885
R. P. Josephus Heinrich	<i>Prov. Campaniae</i>	16 Maji 1848	24 Febr. 1872	2 Febr. 1889
R. P. Dominicus Giacobbi	<i>Prov. Californiae</i>	27 Nov. 1850	20 Oct. 1868	15 Aug. 1889
R. P. Salvator M. Brandi	<i>Prov. Neapolitanae</i>	2 Maji 1852	9 Mart. 1870	15 Aug. 1889
R. P. Matthaeus Devitt	<i>Prov. Hiberniae</i>	26 Jun. 1854	11 Maji 1872	3 Febr. 1890
R. P. Thomas Gannon	<i>Prov. Maryl.-N.-Ebor.</i>	14 Julii 1853	3 Aug. 1873	2 Febr. 1891
R. P. Ignatius M. Ibero	<i>Prov. Castellanae</i>	15 Nov. 1858	15 Aug. 1872	2 Febr. 1892
R. P. Carolus Blount	<i>Prov. Angliae</i>	20 Jun. 1855	7 Sept. 1872	2 Febr. 1893
R. P. Jacobus Daniel	<i>Prov. Franciae</i>	5 Apr. 1851	18 Apr. 1875	2 Febr. 1893
R. P. Antonius Iñesta	<i>Prov. Aragoniae</i>	23 Febr. 1851	25 Nov. 1878	2 Febr. 1893
R. P. Antonius Stopa	<i>Prov. Galliciae</i>	31 Oct. 1859	27 Sept. 1876	2 Febr. 1894
R. P. Ernestus Thill	<i>Prov. Germaniae</i>	8 Sept. 1857	2 Oct. 1883	2 Febr. 1894
R. P. Gomarus Schuurmans	<i>Prov. Neerlandiae</i>	26 Jun. 1862	26 Sept. 1878	2 Febr. 1896
R. P. Julius Hörl	<i>Prov. Hungariae</i>	26 Mart. 1861	6 Aug. 1879	15 Aug. 1896
R. P. Augustus Coemans	<i>Prov. Belgicae</i>	25 Mart. 1864	27 Sept. 1881	2 Febr. 1899
R. P. Josephus Marini	<i>Prov. Venetae</i>	19 Dec. 1862	18 Apr. 1882	2 Febr. 1900
R. P. Franciscus de P. Nalbhone	<i>Prov. Siculae</i>	18 Febr. 1866	30 Oct. 1880	2 Febr. 1902
R. P. Alexander Villaseñor	<i>Prov. Mexicanae</i>	22 Oct. 1870	13 Nov. 1887	2 Febr. 1905
R. P. Eduardus Lecompte	<i>Prov. Canadensis</i>	24 Febr. 1856	30 Julii 1876	7 Jun. 1907
R. P. Alphonsus E. Otis	<i>Prov. Neo-Aurelianen.</i>	1 Julii 1864	10 Sept. 1889	15 Aug. 1907

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE-PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 JANUarii AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1913.

	ADOLESCENTES	ADULTI ET JUVENES	ADULTAE ET PUELLAE	ALUMNI	CLERICI	FILIAE MARIAE	JUVENES	MATRONAE	MULIERES	PUELLAE	PUEI	SACERDOTES	STUDIOSI	UTRIUSQUE SEXUS	VIRGINES	VIRI	TOTALE
EUROPA																	
Anglia . . .	—	—	1	—	—	2	1	1	4	7	2	—	1	10	—	—	29
Austria . . .	—	6	5	—	—	—	20	4	23	24	1	5	14	—	85	13	200
Belgium . . .	—	—	—	—	1	—	5	1	1	29	1	—	—	—	2	1	41
Gallia . . .	1	1	5	1	—	10	8	—	1	74	2	1	—	—	5	—	109
Germania . . .	—	7	2	—	—	1	123	—	13	43	2	—	3	8	292	12	506
Helvetia . . .	1	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	1	—	1	—	6
Hibernia . . .	—	—	2	1	—	—	1	—	1	—	1	—	—	—	1	—	7
Hispania . . .	1	1	2	1	—	—	14	—	11	35	2	—	2	—	—	1	70
Hungaria . . .	—	—	—	—	1	—	5	—	—	16	1	—	2	—	2	—	27
Italia . . .	3	—	1	—	1	5	2	1	2	10	—	—	1	2	—	—	28
Lusitania . . .	—	—	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	—	—	—	—	2
Neerlandia . . .	—	—	—	—	—	—	3	—	—	8	2	—	1	1	3	—	18
Varia . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	1	3
ASIA																	
India . . .	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
Japonia . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	1
Sinae . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—
AFRICA																	
Madagascar . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1
Varia . . .	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	1	—	1	4
AMERICA																	
Argentina . . .	—	—	1	—	—	1	1	—	—	6	—	—	1	—	—	—	10
Brasilia . . .	—	1	1	—	—	—	2	—	—	2	1	—	3	—	1	—	11
Canadá . . .	—	—	1	—	—	3	—	—	1	13	—	—	—	—	7	—	25
Chilum . . .	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	2
Mexicum . . .	2	—	—	—	—	—	3	—	—	4	—	—	—	3	1	—	13
Status Uniti . . .	—	—	7	—	—	—	7	1	10	51	4	—	—	6	25	3	114
Varia . . .	—	—	2	—	—	1	2	—	2	7	6	—	—	—	—	2	22
OCEANIA																	
Australlia . . .	—	—	1	—	—	—	—	—	1	1	2	—	—	—	—	—	5
Philippinae . . .	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	1	—	—	3
Ceylon . . .	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	1	—	—	2
	8	17	32	3	3	25	201	8	72	333	28	6	29	33	427	35	1260

CENSUS

EPHEMERIDUM CONGREGATIONUM BEATAE MARIAE VIRGINIS

DIE 25 MARTII, 1913, HABITUS

EX IPSIS EPHEMERIDIBUS ET DIRECTORUM EPISTOLIS¹

Titulus	Inscriptio epistolarum	Ortus	Quotiens	Subnotatores
1. Correo Mariano . . .	Pont y Vich, 5, Palma, Mallorca, Hispania	1907	semel in mense	550
2. Die Fahne Mariens . .	Lustkandlgasse 41, Wien IX/4, Austria	1895	semel in mense	20,000
3. Estrella do Mar . . .	Egreja de S. Gonçalo, S. Paulo, Brasilia	1909	semel in mense	1,200
4. Madonna	5 Great Denmark St., Dublin, Hibernia .	1898	quater in anno	17,000
5. Madonna	St. Patrick's College, Melbourne, Australia	1897	quater in anno	5,000
6. Mária-Kongregáció . .	Maria-utca 25, Budapest VIII, Hungaria	1907	semel in mense	12,500
7. Marien-Garten	Lustkandlgasse 41, Wien IX/4, Austria .	1912	semel in mense	6,000
8. Marien-Glöcklein . . .	» » » » »	1910	decies in anno	6,000
9. Paginas Marianas . .	Colegio de San Bartolomé, Apartado 270, Bogotá, Columbia	1913	semel in mense	
10. Pod zastavom Bezgresne Djevice ²	Palmiticeva ulica 33, Zagreb I, Croatia, Austria	1907	semel in mense	35,000
11. Präses-Korrespondenz	Lustkandlgasse 41, Wien IX/4, Austria	1906	quater in anno	2,000
12. Prézes	Maria-utca 25, Budapest VIII, Hungaria	1912	quinquies in anno	200
13. Sodalis Marianus . . .	Maly Rynek 8, Cracovia, Galicia, Austria	1901	semel in mense	1,100
14. Stella Maris	Wimbledon College, Edge Hill, Wimble- don, S. W., Anglia	1913	semel in mense	10,500
15. Stella Matutina	120 Via del Seminario, Roma, Italia . .	1904	semel in mense	800
16. The Morning Star . . .	St. Joseph's College, Teppakulam, Tri- chinopoly, India	1908	sexies in anno	1,600
17. Unsere Fahne	Lustkandlgasse 41, Wien IX/4, Austria	1910	sexies in anno	5,500
18. Ve Sluzbách Královny .	Gerstengasse 2, Prag II, Austria	1908	sexies in anno	5,000

Sequentes Ephemerides ab externis eduntur:

19. Congregations-Blatt . .	Oberes Kloster, Alttötting, Bavaria . . .	1903	semel in mense	21,500
20. Der Augsburger Sodale.	Michael Seitz'sche Buchhandlung, Dom- platz, Augsburg, Bavaria	1905	quater in anno	7,000
21. Der Marianische Sodale	Redemptoristenkloster. Cham, Bavaria . .	1903	semel in mense	10,000
22. Lo Pensament Mariá. .	43 Carrer de Sant Joaquim, Mataró, Hispa- nia	1907	bis in mense	1,500
23. Marienburg	Priesterseminar, Trier, Germania	1910	semel in mense	6,500

¹ Hic recensentur solummodo communes et publicae Ephemerides, non etiam privatae et propriae singulorum Congregationum; neque illae quae identidem de Congregationibus aliquid attingunt.² Haec Ephemeris a Patribus Missionis Croatiae cum suo Nuntio SS. Cordis Jesu conjuncta, ejus alteram partem constituit.

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU

A DIE 1 OCTOBIS 1912 AD DIEM 30 SEPTEMBRIS 1913.

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Act.	Soc.			
			1912		
Welscheller, P. Joannes	87	70	1 Oct.	Maastricht	Neerlandicae
Beyzym, P. Joannes	63	40	1 »	Fianarantsoae	Galicianae
Horton, F. Thomas, <i>Coad.</i> . . .	72	56	1 »	Stonyhurst	Angliae
Guigo, P. Franciscus	90	62	5 »	Gozzano	Taurinensis
Erny, F. Georgius, <i>Coad.</i> . . .	75	57	6 »	S. Leonardi	Lugdunensis
Kervennic, P. Petrus	83	49	8 »	Angers	Franciae
Świecicki, P. Julianus	74	34	8 »	Staraviesiae	Galicianae
Dupuy, P. Isidorus	62	40	12 »	Fianarantsoae	Tolosanae
Dobson, P. Joannes	59	41	12 »	Harrogate	Angliae
Posz, F. Martinus, <i>Coad.</i> . . .	62	38	13 »	Sevenhill	Hiberniae
Michaud, P. Franciscus	83	53	15 »	Cantuariae	Franciae
Van de Gehuchte, F. Augustus, <i>Coad.</i>	76	47	15 »	Truncinii	Belgicae
Walsh, P. Nicolaus	86	54	18 »	Dublino	Hiberniae
Wang, P. Andreas	62	33	24 »	Chang-hai	Franciae
Lippi, F. Franciscus, <i>Coad.</i> . .	70	34	24 »	Romae	Romanae
Tardella, P. Antonius	71	53	26 »	S. Francisco	Romanae
Mayr, P. Joannes N.	81	56	28 »	Viennae	Austriae
Mandatori, P. Michael	43	26	28 »	Liburni	Romanae
Kühbeck, F. Josephus, <i>Coad.</i> .	50	29	30 »	Innsbruck	Austriae
Mabras, F. Isidorus	61	40	»	Santiago de Chile	Aragoniae
Krause, P. Hermannus	73	55	1 Nov.	Exaten	Germaniae
Turquet de Beauregard, F. Georg. <i>Schol.</i>	22	5	1 »	Granville	Franciae
Hott, F. Josephus, <i>Schol.</i> . .	25	8	4 »	Dinan	Franciae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Poellinger, F. Joannes, <i>Schol.</i> . .	32	13	5 Nov.	Lugduni	Lugdunensis
Rouchon, P. Claudius	35	19	9 »	La Paz	Toletanae
Brajewski, F. Paulus, <i>Coad.</i> . .	49	28	10 »	Cracoviae	Galicianae
Gietmann, P. Gerardus	68	49	11 »	Valkenburg	Germaniae
Lassus, P. Ludovicus	64	35	11 »	Rose-Hill	Tolosanae
De Groot, F. Willibrordus, <i>Coad.</i>	61	39	13 »	Katwijk	Neerlandicae
Szopinski, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	41	14	16 »	Zakopane	Galicianae
Szmyd, F. Adalbertus, <i>Coad.</i> . .	72	43	17 »	Neo-Sandeciae	Galicianae
Dursap, F. Alexius, <i>Coad.</i> . . .	68	47	18 »	Tananarive	Tolosanae
Ward, P. Joannes	52	33	19 »	Blackpool	Angliae
Serrat, P. Rainundus	72	56	20 »	Mendozae	Aragoniae
Fernández, P. Celerinus	59	45	20 »	Loyolae	Castellanae
Guilá, F. Paulus, <i>Coad.</i>	67	47	21 »	Manresae	Aragoniae
Richard, P. Hermannus	79	56	22 »	Mankato	Missourianae
Wilbourne, F. Josephus, <i>Coad.</i>	63	43	22 »	Waterford	Angliae
Alaix, P. Michael	76	55	26 »	Dávao	Aragoniae
Alegra, F. Joannes, <i>Coad.</i> . . .	75	48	26 »	Sarriá	Aragoniae
Langner, P. Josephus	50	28	29 »	Puebla	Mexicanae
Denoyelle, P. Eduardus	67	47	30 »	Florinis	Campaniae
Rodriguez, P. Maginus	66	34	30 »	Bilbai	Castellanae
Meyer, P. Rudolphus J.	72	55	1 Dec.	St. Louis	Missourianae
Meschler, P. Mauritius	83	63	2 »	Exaten	Germaniae
Jean, P. Caelestinus	77	56	3 »	Tananarive	Tolosanae
Feliś, P. Carolus	32	17	3 »	Bozen	Galicianae
Hamon, P. Josephus	70	49	4 »	Parisiis	Franciae
Pietrocosta, F. Vincentius, <i>Coad.</i>	88	55	4 »	Bachariae	Siculae
Góldie, P. Franciscus	76	44	6 »	Twyford	Angliae
Rigby, P. Thomas	70	53	9 »	Boscombe	Angliae
Vorbrinck, F. Theodorus, <i>Coad.</i>	76	57	9 »	Baltimorae	Marylandiae
Grillo, P. Philippus Ant.	75	54	12 »	Chang-hai	Neapolitanae
Gerard, P. Joannes	72	56	13 »	Londinii	Angliae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Reoyo, F. Laurentius, <i>Coad.</i>	36	2	14 Dec.	Cordubae	Aragoniae
Justino, P. Franciscus	68	48	15 »	Puerto de S. Maria	Lusitanae
Vormwald, F. Joannes, <i>Coad.</i>	73	46	16 »	Diest	Germaniae
Negro, F. Joannes, <i>Coad.</i> . . .	72	47	16 »	Lewiston	Californiae
Bourdé, P. Josephus	73	53	17 »	Poitiers	Franciae
Ficola, F. Alcestes, <i>Coad.</i> . .	51	22	19 »	Romae	Romanae
Herzog, P. Josephus	57	36	20 »	Travnici	Austriae
Dallas, P. Petrus	39	17	24 »	Poughkeepsie	Neapolitanae
Thiébaud, P. Franc. Xav. . . .	73	39	26 »	Besançon	Lugdunensis
Dunst, P. Carolus	34	4	27 »	Colocae	Hungariae
Schrank, F. Josephus, <i>Coad.</i> .	77	54	27 »	Chile	Germaniae
1913					
Mohl, P. Alexander	49	22	1 Jan.	Cracoviae	Galicianae
Campos, F. Joannes, <i>Schol.</i> . .	29	8	2 »	Metellini	Castellanae
Rutjes, P. Henricus	79	60	3 »	Maastricht	Neerlandicae
Marchesi, F. Josephus, <i>Coad.</i> .	41	15	5 »	Scodrae	Venetae
Van der Pigge, F. Petrus, <i>Coad.</i>	61	24	6 »	Hagae Comitiss	Neerlandicae
Beck, P. Mauritius	54	31	7 »	Clermont	Lugdunensis
Taaffe, P. Thomas	51	33	8 »	Dublina	Hiberniae
Cid, P. Mauritius	62	43	10 »	Onniae	Castellanae
Cocchi, P. Nicolaus	62	42	10 »	San Remo	Taurinensis
Splaine, P. Gulielmus	66	46	12 »	St. Helen's	Angliae
Garate, P. Emmanuel	67	48	14 »	Guayaquilae	Castellanae
Doménech, P. Raphael	68	43	16 »	Barcinone	Aragoniae
Cros, P. Leonardus	82	60	17 »	Victoriae	Tolosanae
Perottino, P. Silvinus	30	6	18 »	San Remo	Taurinensis
Adan, F. Henricus, <i>Coad.</i> . .	59	30	18 »	Larantoeke	Neerlandicae
Sen, P. Matthaeus	75	51	21 »	Chang-hai	Franciae
Dellemme, P. Aloisius	48	31	21 »	Fianarantsoae	Campaniae
Solvyns, P. Aemilius	52	24	22 »	Gandae	Belgicae
Ley, F. Joannes, <i>Schol.</i> . . .	33	6	22 »	Lovanii	Belgicae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
De Carrière, P. Philippus . . .	88	69	27 Jan.	Macon (Stat. Un.)	Tolosanae
Beyrer, F. Godefridus, <i>Coad.</i> .	73	47	27 »	S. Andreae	Austriae
Van den Gheyn, P. Josephus .	59	42	29 »	Bruxellis	Belgicae
Avanzi, P. Caesar Jos.	47	31	1 Febr.	Brixiae	Venetae
De Fursac, P. Amabilis. . . .	75	57	2 »	Burdigalae	Tolosanae
Leemans, P. Josephus	71	42	3 »	Gandae	Belgicae
Meyer, P. Theodorus	92	72	4 »	Exaten	Germaniae
Riccobono, P. Angelus	69	54	4 »	Panormi	Siculae
Jacobs, F. Henricus, <i>Schol.</i> . .	23	2	4 »	S. Pauli (Brasilia)	Romanae
Vaniot, P. Eugenius	68	47	5 »	Le Mans	Franciae
Lanusse, P. Eugenius	57	38	6 »	Le Puy	Tolosanae
McDonald, P. Matthaeus	73	32	7 »	Bostoniae	Marylandiae
Cody, F. Edmundus S., <i>Coad.</i> .	71	48	9 »	Kansas City	Missourianae
Fabre, P. Leo	69	50	12 »	Ramnad	Tolosanae
Hochegger, P. Franc. Xav. . . .	88	69	13 »	Lincii	Austriae
Masselis, P. Benedictus	93	71	16 »	Detroit	Belgicae
De Maria, P. Michael	78	62	16 »	Romae	Neapolitanae
Morineau, P. Augustinus	68	43	17 »	Parisiis	Franciae
Fernhaes, P. Adelphus	63	46	17 »	Divione	Campaniae
Faure, P. Justinus	68	41	19 »	Limoges	Tolosanae
Wenger, P. Petrus	53	19	19 »	Mühlheim	Germaniae
Habdank, F. Antonius, <i>Coad.</i> .	48	27	19 »	Parecy Novo	Germaniae
Falcão, P. Jordanus	72	46	20 »	Belem	Lusitanae
Starzec, F. Thomas, <i>Coad.</i> . . .	33	7	20 »	Chyroviae	Galicianae
Coulange, P. Eduardus	61	38	21 »	St-Étienne	Lugdunensis
Viguri, F. Caecilius, <i>Coad.</i> . .	42	23	21 »	Parisiis	Franciae
Tiernan, P. Michael ,	49	29	24 »	Mobilae	Neo-Aurelianens.
Veelmann, P. Gulielmus	51	32	25 »	Cleve	Germaniae
Altobelli, P. Franciscus	77	62	26 »	Neapoli	Neapolitanae
Faure, F. Joan. Mar., <i>Coad.</i> . .	75	53	26 »	Burdigalae	Tolosanae
Mazuelos, P. Carolus	76	35	1 Mart.	Granatae	Toletanae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Moultrie, P. Joannes	54	4	4 Mar.	Bachariae	Siculae
Palomba, P. Michael	75	58	5 »	Capuae	Neapolitanae
Guinet, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	84	53	6 »	Clermont	Lugdunensis
Marcos, F. Henricus, <i>Schol.</i> . .	21	5	7 »	Burgis	Castellanae
Streissler, P. Arthurus	38	13	8 »	Innsbruck	Austriae
Matignon, P. Ambrosius	90	68	10 »	Parisiis	Franciae
Labaca, F. Josephus A., <i>Coad.</i> .	41	23	11 »	Orduniae	Castellanae
Goñi, F. Julianus, <i>Coad.</i> . . .	71	54	12 »	Granatae	Toletanae
Brindle, P. Radulphus	88	68	13 »	Stonyhurst	Angliae
Brun, P. Carolus	59	39	14 »	Burdigalae	Tolosanae
Lightbound, P. Josephus	74	55	15 »	Stonyhurst	Angliae
Oxton, P. Ricardus	72	51	15 »	Beaumont	Angliae
Deshortes, P. Leo	68	36	15 »	Victoriæ	Tolosanae
Téllez, P. Aloisius	63	25	16 »	Santiago de Chile	Aragoniae
Piras, P. Ludovicus	89	73	17 »	Bastiae	Taurinensis
Leblanc, P. Ludovicus	67	42	17 »	Neo-Aureliae	Neo-Aurelianens.
Tsiang, P. Andreas	70	46	19 »	Chang-hai	Franciae
McInerney, P. Joannes	63	42	22 »	Sydney	Hiberniae
Asta, P. Gulielmus	46	30	22 »	Bachariae	Siculae
Sabatier, P. Alexander	38	16	23 »	Fihaonana	Tolosanae
Kerr, P. Gulielmus	76	45	24 »	Wimbledon	Angliae
Heesters, F. Nicolaus, <i>Coad.</i> .	51	18	24 »	Truncinii	Belgicae
Berasáin, P. Lucius	84	55	26 »	Loyolae	Castellanae
Alberani, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	83	50	26 »	Itù	Romanae
Schiffini, P. Blasius	74	58	28 »	Trinidad	Neapolitanae
Lemoine, P. Augustinus	69	49	29 »	Alostae	Belgicae
Verschraegen, P. Albertus . . .	51	33	29 »	Kurseong	Belgicae
Larrivaz, P. Felix	57	36	30 »	Cannis	Lugdunensis
McCulloch, P. Henricus	48	15	30 »	Spokane	Californiae
Collini, F. Seraphinus, <i>Coad.</i> .	36	3	30 »	Gozzano	Taurinensis
Giraud, P. Joannes,	76	31	31 »	Poughkeepsie	Marylandiae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Czezowski, P. Romualdus . . .	68	49	31 Mar.	Cracoviae	Galicianae
Eichhorn, P. Balthasar	66	44	31 »	Chile	Germaniae
Massa, P. Gabriel	71	54	2 Apr.	Conejos	Neapolitanae
Mayr, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	51	27	5 »	Kalksburgi	Austriae
Malzac, P. Victorinus	73	55	8 »	Tananarive	Tolosanae
Poelzl, F. Franciscus, <i>Coad.</i> .	88	61	8 »	Sevenhill	Hiberniae
Smith, P. Raimundus M. . . .	60	39	11 »	Carrión	Castellanae
Martins, F. Josephus A., <i>Coad.</i> .	36	14	11 »	Dielighem	Lusitanae
Saldanha, P. Casimirus. . . .	44	26	12 »	Palamcottah	Tolosanae
Fealy, F. Timotheus, <i>Coad.</i> . .	68	48	12 »	Bostoniae	Marylandiae
Lacouture, P. Henricus	75	56	16 »	Florinis	Campaniae
Rigge, P. Josephus F.	71	51	17 »	Cincinnati	Missourianae
Althoff, P. Gulielmus	77	57	18 »	Bombay	Germaniae
Delebecque, P. Paulus	45	21	18 »	Yatiantota (M.G.)	Belgicae
Gerling, F. Henricus F., <i>Coad.</i> .	81	41	18 »	Florissant	Missourianae
David, P. Xaverius	53	21	20 »	Hoai-Yuen	Franciae
Walshe, P. Jacobus F.	72	51	22 »	Dublino	Missourianae
Poussin, P. Petrus	32	9	22 »	Angers	Franciae
Chazal, F. Felix, <i>Schol.</i> . . .	21	3	26 »	Shembaganur	Tolosanae
Brenet, F. Felix, <i>Coad.</i>	71	54	28 »	Lalouvess	Lugdunensis
O'Loane, P. Jacobus	58	37	29 »	Guelph	Canadensis
Milner, P. Joannes	93	74	30 »	Stonyhurst	Angliae
Sears, F. Patritius, <i>Coad.</i> . . .	96	62	3 Maji	Georgetown	Marylandiae
Grenier, P. Josephus	76	54	4 »	Sault-au-Récollet	Canadensis
D'Aponte, P. Joannes	73	55	5 »	Neapoli	Neapolitanae
Festiens, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	50	29	5 »	Wombali (Kwang.)	Belgicae
Calderano, P. Demetrius	62	34	10 »	Neapoli	Neapolitanae
Rabbath, P. Antonius	46	28	11 »	Alexandriae	Lugdunensis
Standaert, P. Ludovicus	44	26	12 »	Antwerpiae	Belgicae
Keating, P. Patritius	67	48	14 »	Riverview	Hiberniae
Dutkiewicz, F. Antonius, <i>Coad.</i>	56	33	14 »	Staraviesiae	Galicianae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Ostrowski, P. Franciscus	60	38	16 Maji	Chishawasha	Galicianae
Neut, P. Theodulus	56	38	19 »	Neapoli	Belgicae
Van Meurs, P. Fridericus	41	20	27 »	Semarang	Neerlandicae
O'Leary, P. Patritius	61	39	29 »	Mobilae	Neo-Aurelianens.
De Leu, P. Joan. Bapt.	71	54	2 Jun.	Brugis	Belgicae
Taddei, P. Bartholomaeus	76	50	3 »	Itù	Romanae
Duff, P. Rufus	61	34	4 »	Poughkeepsie	Marylandiae
Toulze, F. Antonius, <i>Coad.</i> . . .	55	31	7 »	Burdigalae	Tolosanae
Mundwiler, P. Joan. B.	88	67	11 »	Chile	Germaniae
Gualandi, P. Aloisius	81	61	12 »	Romae	Romanae
Lallemand, P. Renatus	69	47	12 »	Nantes	Franciae
Naish, P. Vincentius	61	44	12 »	Moncton	Belgicae
Guterres, F. Aloisius, <i>Schol.</i> . . .	21	3	13 »	Alseberg	Lusitanae
Maga, F. Thomas, <i>Schol.</i>	27	8	17 »	Neo-Sandeciae	Galicianae
Helling, F. Gerardus, <i>Coad.</i> . . .	79	52	17 »	Exaten	Germaniae
Garofalo, P. Angelus	78	61	23 »	Modicae	Siculae
Kiefer, P. Stefanus	73	58	23 »	Porto Alegre	Germaniae
McCoy, P. Ricardus	60	41	23 »	Stonyhurst	Angliae
Gast, F. Carolus, <i>Coad.</i>	58	37	23 »	Oberpleis	Germaniae
Bocquet, P. Alfredus	67	39	26 »	Tornaci	Campaniae
Carreras, P. Michael	52	27	26 »	Zamboanga	Aragoniae
Bernadac, P. Adolphus	84	66	27 »	Angers	Franciae
Marin, P. Antonius	89	68	28 »	Angers	Franciae
Bernard, P. Julius	58	23	5 Julii	Lalouvesc	Lugdunensis
O'Shanahan, P. Joannes	76	53	6 »	Grand Coteau	Neo-Aurelianens.
Gadek, F. Stephanus, <i>Schol.</i> . . .	30	11	9 »	Chyroviae	Galicianae
Nicod, P. Franc. Xav.	86	55	10 »	Grenoble	Lugdunensis
Coudry, P. Aloisius	46	24	10 »	Vadakenkulam	Tolosanae
Lavigne, RR. DD. Carolus	74	46	11 »	Montpellier	Tolosanae
Palacios, P. Baldomerus	37	18	13 »	Avilés	Castellanae
Bannon, P. Joannes	84	48	14 »	Dubluni	Hiberniae

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Coelos, F. Julianus, <i>Coad.</i> . . .	84	49	15 Julii	Nantes	Franciae
Retolaza, P. Hilarius	65	51	20 »	Mexici	Castellanae
Cannata, P. Georgius	86	67	22 »	Modicae	Siculae
Danner, P. Joannes E.	73	36	25 »	Sarajevi	Austriae
Umbert, F. Georgius, <i>Coad.</i> . .	67	49	25 »	Tarracone	Aragoniae
Leone, P. Alexander	75	58	26 »	Albuquerque	Neapolitanae
Aldama, P. Gregorius	70	49	31 »	Orduniae	Castellanae
Bourichet, F. Henricus, <i>Coad.</i> .	40	17	31 »	St-Hélîer	Franciae
Weber, F. Georgius, <i>Coad.</i> . . .	35	12	1 Aug.	Florinis	Campaniae
Jansenius, P. Gustavus	73	55	3 »	Katwijk	Neerlandicae
Eizaguirre, F. Angelus, <i>Coad.</i> .	59	33	4 »	Loyolae	Castellanae
Martyn Parker, P. Henricus. . .	61	34	5 »	Clitheroe	Angliae
Grade, P. Augustus	65	44	8 »	Gandae	Belgicae
Joseph, P. Narcissus.	62	36	9 »	Oriolae	Aragoniae
De Cock, F. Franciscus, <i>Coad.</i> .	52	25	14 »	Turnholt	Belgicae
Ducrot, F. Aloisius, <i>Schol.</i> . .	31	7	14 »	Orae	Lugdunensis
Ten Berge, F. Joannes, <i>Coad.</i> .	61	35	15 »	Maastricht	Neerlandicae
Bereciartúa, F. Jos. Ign., <i>Coad.</i>	57	40	17 »	Burgis	Castellanae
Lynch, P. Henricus	58	41	18 »	Dublîni	Hiberniae
Chappuis, P. Carolus	65	44	19 »	St-Hélîer	Franciae
Neveux, P. Audomarus.	61	39	21 »	Tai-ming-lou	Campaniae
Feldmann, P. Gulielmus	81	60	22 »	Aachen	Germaniae
Zamboni, P. Antonius	77	55	23 »	Placentiae	Venetae
Torrellas, P. Franciscus	44	28	23 »	Manilae	Aragoniae
Roquelaure, P. Ludovicus . . .	63	46	26 »	Burdigalae	Tolosanae
Zuazo, F. Jos. Ant., <i>Coad.</i> . . .	65	34	29 »	Bonis Auris	Aragoniae
Delmas, P. Carolus	68	48	31 »	Gemert	Tolosanae
Rooms, F. Eduardus, <i>Schol.</i> . .	18	3	31 »	Cordubae	Aragoniae
Gordon, P. Joannes	48	29	1 Sept.	Londini	Angliae
Boone, P. Antonius	46	27	2 »	Arluni	Belgicae
Conso, P. Carolus	61	43	5 »	Tanaîl	Lugdunensis

Nomen et Cognomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Mille, P. Franciscus	72	39	5 Sept.	Bollengo	Lugdunensis
González, F. Dominicus, <i>Coad.</i> .	52	33	7 »	Barranquilla	Castellanae
Zarb, F. Paulus, <i>Coad.</i>	83	53	8 »	Beaumont	Angliae
Gonçalves, P. Joannes	66	38	9 »	Hong-Kong	Lusitanae
Thien, P. Franciscus	45	24	10 »	Zevenbergen	Neerlandicae
Noel, P. Michael	58	41	11 »	Philadelphiae	Marylandiae
Sturzo, P. Francus	83	68	14 »	Bachariae	Siculae
Stordiau, P. Victor	83	63	16 »	Mechliniae	Belgicae
D'Arras, P. Henricus	54	33	17 »	Batticaloae	Campaniae
Knaus, P. Meinradus	79	58	21 »	Ebernach	Germaniae
Caisse, P. Theophilus	69	44	23 »	Niagara Falls	Canadensis
Queste, P. Juvencius	34	15	24 »	Batticaloae	Campaniae
Raud, F. Vincentius, <i>Coad.</i> . .	82	47	25 »	Parisiis	Franciae
Murden, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	63	43	25 »	Roehampton	Angliae
Langan, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	63	39	27 »	New York	Marylandiae
Lemire, F. Alphonsus, <i>Coad.</i> .	55	31	27 »	Seattle	Californiae
Salinero, P. Valentinus	71	55	28 »	Habanae	Castellanae
Meurer, P. Joannes	80	59	29 »	Poughkeepsie	Marylandiae
Rutjes, F. Paulus, <i>Coad.</i> . . .	74	51	29 »	Mariendaal	Neerlandicae
Czekalski, F. Gulielmus, <i>Coad.</i>	57	30	29 »	Cracoviae	Galicianae
Larrañaga, F. Joannes, <i>Coad.</i> .	61	43	30 »	Neo-Carthagine	Castellanae

PP. 180 — Schol. 12 — Coadj. 68 — Universi 260.

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

- Acta Romana S. J.:** Normae ad paranda, 49, sqq.
- Alacoque, B. Margarita M.:** Festum concessum Societati, 57.
- Alaska Borealis,** Missio: transfertur a Provincia Canadensi ad Provinciam Californiae, 54, sq. — Provinciae Californiae redditus, 72.
- Albanum:** Domum Exercitiorum, 74.
- Alba Russia:** Historia restitutionis Societatis, 100, sqq. — Gratiae Vicariis et Praepositis Generalibus pro restitutione Societatis, 100.
- Alberti, R. P. Joachim D.:** Visitat Missionem Mangaloreensem, 137.
- Algebra:** Ad Junioratum rejicitur, 133.
- Angliae,** Provincia: Nova Domus Tertiae Probationis, 74.
- Apostolatus Orationis:** Oblatus in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 111.
- Apostolica,** Schola: Instructio in Mathesi et Physica, 130.
- Argentina,** Missio: Novus Novitatus, 74.
- Armenica,** Missio: Progressus, 121, sq. — Visitatio Provincialis, 134.
- Augustanum,** Collegium: Consecratio Templi, 121.
- Aurora:** Institutum laudatur, 126.
- Austriae,** Provincia: Seminarium Minus, 75. — Ordinatio studiorum inferiorum, 121. — Ordinatio studiorum Innsbruck, 129.
- Avila, B. Joannes de:** Festum concessum Societati, 57.
- Avvenire d'Italia, L':** Prohibetur Regularibus, 14.
- Batticaloense,** Collegium: Laudatur fabrica, 123.
- Baltimora:** *Novena Gratiae* a multis frequentatur, 127.
- Beatificatio:** Causae promotae ut modus gratias agendi pro restitutione Societatis, 111.
- Bengalensis,** Missio: R. P. Ferdinandus Périer Superior, 132.
- Berchmans, S. Joannes:** Mutatio in Breviario, 64, sq.
- Berytensis,** Universitas: Facultas Gallica Juris Civilis inauguratur, 137.
- Betafo:** Praefectura Apostolica, 128.
- Bianchi, R. P. Petrus:** Epistola de inauguratione Domus Professae Bilbaensis, 65, sqq.
- Bilbaensis,** Domus Professa: Erectio, 58, sqq.
- Praepositus* constituitur, 60.
- Epistola* Patris Generalis, 60, sqq.: historia foundationis, paupertas, 61 — Observantia, Mini-

- steria, 62 — S. P. Ignatius Patronus, 63.
- Historia inaugurationis, 65, sqq.
— Inauguratur, 134 — Commendatur ut insignis concionator habetur, 137.
- Billot**, Card.: Ponens in causa P. Maunoir, 130.
- Bombayense**, Collegium: Dividitur in duo, 129.
- Bombayensis**, Missio: Seminarium Minus erectum, 126.
- Bonae Mortis**, Congregatio: Satisfactio erectionum et aggregationum, 18, sq. — Columbia, 76 — Urgetur, 121.
- Bonaerense**, Seminarium conciliare: Recta clericorum institutio, 14, sq.
- Boromisza**, RR. DD. Tiburtius: Communicatio meritorum Societatis, 133.
- Brasilia**: Circumscriptio Missionum, 72.
- Brasilia Septentrionalis**: Visitatio a Provinciali Provinciae Lusitaniae, 127.
- Breviarium**: Mutatio quaedam, 64, sq.
- Bruellae**: Collegium Provinciae Lusitaniae, 74.
- Brzozowski**, P. Thaddaeus: Gratiae pro restitutione Societatis, 100.
- Budapestinense**, Collegium: Approbatur acquisitio duarum domorum, 123.
- Bursae** fundationum: Conservandae intactae, 138.
- Californiae**, Provincia: Missio Alaskae Borealis et Missiones apud South Dakota et Wyoming attribuantur Provinciae Californiae, 54, sq.
- Calino**, Card.: Gratiae pro restitutione Societatis, 99.
- Campaniae**, Provincia: Vicariatus Fianarantsoa, 128 — Compendium historiae, 139.
- Canadensis**, Provincia: Missio Alaskae Borealis transfertur Provinciae Californiae, 54, sq. — Nova Domus Exercitiorum, 123. — Novus Novitiatus Anglicus, 134 — Vocationes auctae, 139.
- Capucini**: Missionem Provinciae Neerlandicae adjuvant, 72, sq.
- Castellana**, Provincia: Missio in Sinis, facultas edendi periodici pro Missionibus, 126.
- Catalogus** annus: Ordinandus, 125.
- Catechistica**, Instructio: Urgetur, 87, sq.
- Catwicense**, Collegium: Translatum Hagam Comitum, 74 — Venia vendendi, 128.
- Centenarius Societatis**: Missa votiva die 7 Aug., 1914, 37, sq.
Indulgentiae concessae, 38, sqq.
Epistola Encyclica, 93, sqq.: Historia restitutionis, 93 sq. — Quibusnam gratiae agenda, 94 — Cordi Jesu SS., 94, sqq. — B. V. Mariae, 97, sq. — Summis Pontificibus, 99 — Cardinalibus, 99, sq. — Principibus, Vicariis et Praepositis Generalibus in Russia, P. Josepho M. Pignatelli, 100 — Quomodo effecta restitutio, 101, sqq. — Eadem Societas restituta est quae suppressa fuerat, 104, sqq. — Modus agendi gratias, 108, sqq. — Obstacula vincenda, 114, sq. — Celebratio anniversarii, 117, sqq.
- Charel**, R. P. Stephanus: Superior Missionis in Madagascar, 128.
- Chesterfield**: Approbantur delineationes, 129 — Recollectio menstrua pro Sacerdotibus saecularibus, 136.
- Chiaudano**, P. Josephus: Epistola Summi Pontificis, 134, sq.
- Chicagiense**, Collegium: Praeparatio

- puerorum scholarum publicarum ad Primam Communionem, 121 — Cursus Doctrinae Christianae pro mulieribus in publicis scholis docentibus, 135.
- Chigi**, Princeps Marius: Patri Generali gratias agit, 130.
- Christiana**, Doctrina; Urgetur, 87, sq.
- Chrysologus**: Editur a PP. Collegii Valkenburgensis, 130.
- Circumcisio**: Festum tituli principalis Societatis, 56.
- Civilitas Catholica**: Scriptores ex aliis Provinciis non debent interesse Congregationi Provinciali Provinciae Romanae, 44 — Epistola Summi Pontificis, 134, sq.
- Clausura**: In Seminario Clericorum, 127.
- Clemens XIV**: Breve, 102 — Non publicatum in Russia, 104.
- Clerici**: Epistola Summi Pontificis de recta institutione, 14, sq.
- Clevelandense**, Collegium: Additamentum permittitur, 120.
- Collegium**: Missae fundatae, 46, sqq.
- Columbia**: *Bonae Mortis* Congregatio, 76.
- Communis**, vita: Modus gratias pro restitutione Societatis agendi, 109.
- Concilli**, S. C.: Indultum imponendi Scapularia pluribus simul, 16, sq.
- Conclonator**: Insignis habeatur in Domo Professa, 137.
- Consistorialis**, S. C.: Petit informationes de cura emigrantium, 11, sqq.
- Consultatio**: Dies certi, 125 — Urgetur, 82, sq.
- Consultor** Provinciae: Nulla Domus habet jus ut Superior ejus sit, 123.
- Cor Jesu**, SS.: Missa votiva die 7 Aug., 1914, 37, sq. — Gratiae pro restitutione Societatis, 94, sqq. — Exercitia pia, 96.
- Corriere di Sicilia**, II: Prohibetur Regularibus, 14.
- Corriere d'Italia**, II: Prohibetur Regularibus, 14.
- Cracoviense**, Collegium: Theologia et Philosophia unitae, 74 — Philosophatus illuc transfertur, 130.
- Cubensis**, Missio: Accessio Missionis Porto Rico, 72.
- Curia** P. Generalis: Catalogus, 91, sq.
- Cursus Minor** Theologiae: Promovendus, 138 — Examinum sanctiones, 139.
- Czerniewicz**, P. Stanislaus: Quomodo restituta sit Societas, 101, sq.
- Darner**, P. Laurus: Epistola Summi Pontificis de recta clericorum institutione, 14, sq.
- De Brébeuf**, P.: Progressus in peregrinationibus ad Montem Martyrum, 132.
- De Lai**, Card.: Relatio de emigrantibus, 129.
- Diaria**: Lectio quorundam Regularibus prohibetur, 13, sq.
- Dispensatio**: Ne sit nimis facilis, 81.
- Dublinensis** Residentia S. Francisci Xaverii: Communionis frequentia, 120.
- Edmontonense**, Collegium: Delineationes approbantur, 124 — Apertum, 134.
- Eleemosyna**: Data Operario tradenda est ejus Domui, 135, sq.
- Emigrantes**: Petuntur informationes, 11, sqq. — Curantur a P. Joanne Guim, Matriti, 122 — Relatio facta S. C. Consistoriali transmittitur, 129.
- Empandeni**: Aquae defectus, 120.
- Enghien**: Aedes ampliandae, 124.
- Eucharisticus**, Conventus: Institutus Gozzano, 140.

Examen Particulare: Urgetur, 83.
Examina, Cursus Minoris: Sanctio apponitur, 139.
Excursiones scientificae: Quomodo permittendae, 137, sq.
Executio: Urgenda, 78, sqq.
Exercitia Spiritualia: Pro diver s classibus, 76 — Clausa oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 111 — Opponenda spiritui mundi, 115 — Tradenda juxta methodum S. P. Ignatii, 124 — Non praeparanda tempore post Pascha in Tertio Anno, 129 — Clausa dantur multis in Italia, 140.
Exercitiorum Domus: Novae, 74 — Fructus in Loyolaea Sydneyensi, 123 — Nova in Provincia Canadensi, 123 — Vught, 132 — Venloo, 132 — Romae erigenda, 139 — Fructus Feldkirchii, 139, sq.
Feldkirchiensis Domus Exercitiorum: Fructus, 139, sq.
Ferdinandus, Parmae Dux: Gratiae pro restitutione Societatis, 100.
Ferdinandus, Rex utriusque Siciliae: Gratiae pro restitutione Societatis, 100.
Feron, R. P. Oliverius: Superior Missionis Gallensis, 133.
Festa: Catalogus declaratur, 55, sqq.
Fianarantsoa: Novus Vicariatus, 128 — RR. DD. Carolus Givelet Vicarius Apostolicus, 129 — Vicarius Apostolicus consecratur, 135.
Fordhamensis, Universitas: Delinationes novi Sacelli approbantur, 139.
Fortis, P. Aloisius: Persuasio de SS. Corde Jesu Restitutore nostro, 95.
Frachetti, R. P. Aegidius: Superior Missionis Mangalorensis, 120.
Fratres Coadjutores: Vestis talaris, 138.

Fratres laici: Ad docendas classes elementares, 130, sq.
Freinbergense, Collegium: Venia illuc transferendi Juniores, 132.
Fundationum Bursae: Conservandae intactae, 138.
Fünfkirchen, vide *Quinque Ecclesiae*.
Galiciiana, Provincia: Missio in Africa, 72 — Ordinatio studiorum inferiorum, 121.
Gallensis, Missio: R. P. Oliverius Feron Superior, 133.
Gallia: Domus Exercitiorum, 74 — Generositas erga Missiones exteras, 76.
Gandavensis, Dioecesis: Prosperitas Archiconfraternitatis S. Francisci Xaverii, 130.
Gandavensis, Residentia: Conventus Directorum Archiconfraternitatis S. Francisci Xaverii, 130.
Garcia Frutos, P. Eduardus M.: Inscriptio commemorativa inaugurationis Domus Professae Bilbaensis, 67, sq.
Generalis, A. R. P.: Audientia Summi Pontificis, 122, 131 — Commoratur per mensem Julii in Villa, 131, sq.
Georgetown in Guiana: Cathedralis et Residentia destruuntur, 124.
Germaniae, Provincia: Ordinatio studiorum inferiorum, 121.
Germanicum, Collegium: Ordinatio studiorum, 128.
Gesù: Restitutio Societatis, 103.
Givelet, RR. DD. Carolus: Vicarius Apostolicus de Fianarantsoa, 128, sq. — Vicarius Apostolicus de Fianarantsoa consecratur, 135.
Glasguense, Collegium: Commendatur Congregatio Mariana pro studiosis Universitariis, 132.
Goll, P. Ludovicus J.: Expensae pro cursu theologico, 55.
Gonzaga, S. Aloisius: Festum secundae classis, 56.

- Gotti**, Card.: Laudat Nostrorum zelum in Sinis, 126.
- Gozzano**: Associatio Perseverantiae, 140.
- Gradus** academicus: Theologis non capessendus, 133.
- Graeca** lingua: studium urgetur, 122.
- Gratiae, Novena**: Frequentatur Limerici, 126 — Baltimore, 127.
- Guelph**: Pro Novitiatu Anglici, emptio situs, 128 — Inauguratio novi Novitiatus Anglici, 134.
- Guiana** Britannica: Laetissimi nuntii, 125.
- Guim**, P. Joannes: Constituit Associationem S. Raphaelis Matriti, 122.
- Habana**: Nova Residentia, 136.
- Haga Comititis**: Novum Collegium, 74 — Delineationes approbantur, 131.
- Hiberniae**, Provincia: Nova Domus Tertiae Probationis, 74 — Instructor laudatur de certis conferentiis, 122.
- Hierosolymae**: Statio subsidiaria Instituti Biblici, 75.
- Hispania**: Generositas erga Missiones externas, 76 — Instructio catechistica urgetur, 87, sq. — Epemeris Missionum approbatur, 126.
- Historia** Societatis: Progressus, 76, sq.
- Hungariae**, Provincia: Ordinatio studiorum inferiorum, 121.
- Ibero**, R. P. Ignatius: Vice-Provincialis Castellanus, 139.
- Ignatius**, S. P.: Festum ut Patroni principalis, 56.
- Index** librorum prohibitorum: Obligat ubique, 137.
- India** orientalis: Missio Provinciae Neerlandicae adjuvatur ab aliis, 72, sq.
- Innsbruck**: Theologia et Philosophia unitae, 74 — Ordinatio pro externis auditoribus, 129 — Collegiis benedicit Pius X, 131.
- Institutum**: Cognoscendum, 81 — Idem in restituta atque in suppressa Societate, 107, sq. — Cognitio ut modus gratias pro restitutione Societatis agendi, 110, sq.
- Institutum Biblicum**: Professores ex aliis Provinciis non debent interesse Congregationi Provinciali Provinciae Romanae, 44 — Statio Hierosolymitana, 75 — Villa sublacensis, 132 — Iter scientificum, 134.
- Ipiña**, P. Thomas: Constituitur Domus Professae Bilbaensis Praepositus, 60.
- Italia**: Peregrinatio Congregationum Marianarum Romae, 134 — Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 134.
- Italia**, L': Prohibetur Regularibus, 14.
- Japonica**, Missio: Epistola Summi Pontificis et donum, 19, sq. — Progressus, 73 — Vide *Tokyo*.
- Jersey**: Nova bibliotheca, 125.
- Jesu**, Templum SS. Nominis, Romae: Sacellum aptius Congregationis Nobilium, 130.
- Junioratus**: Non est immediata praeparatio ad docendum, 122.
- Junius**, Mensis: Exercitia oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 112.
- Kalendarium** perpetuum: Revisum et approbatum, 20, sqq.
- Kalksburgense**, Collegium: Venia transferendi Juniores ad Collegium Freinbergense, 132.
- Kiang-Nan**: Missio Provinciae Castellanae, 126.

- Kisantu**: Collegium inchoatum fit, 125.
- Klagenfurtense**, Seminarium: Approbatur consilium relinquendi, 133.
- Krebsbach**, P. Angustinus: Conceditur Provinciae Californiae, 55.
- Ksara**: Specula amplificatur, 121.
- Kwangensis**, Missio: Procurator in Europa, 125.
- Lalemant**, P.: Progressus in peregrinationibus ad Montem Martyrum, 132.
- Lavigne**, RR. DD. Carolus: Romam visitat ad limina, 127 — Moritur, 132.
- Lectio** ad mensam: Alumnorum in Collegio Prairie-du-Chien, 123.
- Leza**, R. P. Vincentius: Romam venit, 132.
- Liber Saecularis**: Conscriptus, 77.
- Limerick**: *Novena Gratiae* a multis frequentatur, 126.
- Lingua**: Non mutandus Scholasticatus a Theologis in cursu ad dicendas linguas, 137.
- Litta**, Card.: Gratiae pro restitutione Societatis, 99, sq.
- Litterae**: Ad Generalem circumstantias quoque necessarias referre debent, 131.
- Lovaniense**, Collegium: Venia reficiendi aedificii partes, 122.
- Lusitaniae**, Provincia: Missio in Brasilia, Missio in Africa transfertur PP. Verbi Divini, Missio Macaensis, 72 — Collegium Bruxellense, 74.
- Lussin Grande**: Valetudinarium pro Nostris, 124.
- Madagascar**: Multiplicati Vicariatus Apostolici, 73 — R. P. Stephanus Charel Superior, 128.
- Madagascar** Centralis: Vicariatus dividitur, 128.
- Magisterium**: Proponitur abbreviatio, 126.
- Magistrorum**, Consultationes: Urgentur, 124.
- Majus**, Mensis: Exercitia oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 112.
- Mangalorensis**, Missio: R. P. Aegidius Frachetti Superior, 120 — Visitatio Provincialis, 137.
- Manila**: Novus Novitiatus, 74 — Novitiatus inauguratur, 127.
- Maria**, B. V.: Gratiae pro restitutione Societatis, 97, sq.
- Mariana**, Congregatio: Sanatio erectionum et aggregationum, 18, sq. — Progressus, 76 — Oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 111, sq. — Urgetur, 121 — Congregatio XII Apostolorum Romae catechesim in parochiis docet, 121 — Commendatur ardor in renovando, 125 — Peregrinatio Romana, Congressus Directorum Romae, 134 — Elenchus aggregationum, 142 — Elenchus ephemeridum, 143.
- Marylandiae-Neo-Eboracensis**, Provincia: Algebra ad Junioratum rejicitur, 133.
- Matritensis** Domus Professa: Laetionuntii, 136, sq.
- Matritum**: P. Guim instituit Associationem S. Raphaelis pro emigrantibus, 122.
- Maunoir**, Ven. Julianus: Congregatio Praeparatoria nuntiatur, 90 — Congregatio antepaeparatoria nuntiatur, 130.
- Memoriale** Visitationis: Legendum super mensam, 88, sqq.
- Mexicana**, Provincia: Novus Novitiatus, 74 — Seminarium Minus, 75.
- Milano**: Schola Praeparatoria incipitur, 136.
- Milwauchiensis**, Universitas: Lau-

- datur acquisitio Scholae Medicinae, 123.
- Missae fundatae:** Declaratio juris Societatis, 45, sqq.
- Missale:** Mutatio quaedam, 64.
- Missionarii:** Novi veteranis adjungendi, 128.
- Missiones** exterae: Progressus, 75, sq. — Oblatae in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 112 — Ephemeris in Hispania, 126.
- Missiones** internae: Progressus, 76.
- Missouriana,** Provincia: Missiones apud South Dakota et Wyoming attribuantur Provinciae Missourianae, 54, sq. — Urgetur erectio Domus Professae, 124.
- Modernismus:** Juramentum a novis Superioribus praestandum, 51, sqq.
- Momento,** II: Prohibetur Regularibus, 14.
- Montreal:** Parochia Italica transfertur ad PP. Servitas, 131.
- Moynihan,** R. P. Michael: Juramentum contra Modernismum, 51, sqq. — Gratias agit Pater Noster pro cura administrationis temporalis, 124, sq.
- Nankinensis,** Missio: Institutum ab *Aurora* laudatur, 126 — PP. Tertiae Probationis in Europam mittuntur, 127 — Visitatio Provincialis, 134.
- Nashville:** Fundus pro Collegio Maximo, 124.
- Natalitius** dies Superioris: Quomodo celebrandus, 138.
- Neapolitana,** Provincia: Seminarium Minus, 75.
- Neerlandica** Provincia: Domus Exercitiorum, 74 — Ordinatio studiorum, 129.
- Neo-Aurellanensis,** Provincia: Dies certi pro Consultationibus, 125 —
- Provincialis laudatur de Consuetudinario introducto, 133, sq.
- Neo-Sandeciense,** Collegium: Philosophatus transfertur in Collegium Cracoviense, 130 — Venia transferendi illuc Tertiatum, 133.
- Nepomucenus,** S. Joannes: Festum duplex majus, 56, sq.
- New Orleans,** Universitas Loyolaeae: Donum pro Templo construendo, 125 — Bibliotheca donatur, 129.
- New York:** Classes Collegiales Collegii S. Francisci Xaverii transferuntur a Fordham ad Collegium Brooklynense, 123, sq.
- New York,** Schola Loyolaeae: Donum conspicuum, 120 — Venia procedendi ad constructionem, 128.
- Nominingue:** Approbantur delineationes pro Philosophorum Villa, 126.
- Nosocomium** publicum: Non adeundum sine peculiari necessitate, 131.
- Novitas:** Temerariae novitatis studium vincendum, 116.
- Novitiatus:** Novi, 74.
- Obedientia:** Repugnantia vincenda, 82.
- Officii,** C. S.: Indultum imponendi Scapularia pluribus simul, 16, sq. — Sanatio pro nostris Congregationibus, 18, sq. — Indulgentiae pro centenario Societatis, 38, sqq.
- Pacca,** Card.: Gratiae pro restitutione Societatis, 100.
- Paredes,** B. Maria Anna a Jesu de: Festum concessum Societati, 57.
- Parochia:** Missae fundatae, 47, sq.
- Pater spiritualis:** Aptus alumnis praeficiendus, 123, 128.
- Paupertas:** Observantia ut modus gratias pro restitutione Societatis agendi, 109, sq.
- Pazzis,** S. Maria Magdalena de: Ritus altior concessus Societati, 57.

Pécs, Vide *Quinque Ecclesiae*.
Périer, R. P. Ferdinandus: Superior Missionis Bengalensis, 132.
Persecutio: Societatis, 72, sqq.
Perseverantiae, Associatio: Gozzano, 140.
Philadelphienſe, Collegium; Frequentatio Sacramentorum, 121.
Philippinae: Novitiatus novus, 74.
Pignatelli, P. Josephus M.: Gratiae pro restitutione Societatis, 100 — Noluit nisi eandem Societatem quae fuerat, 105.
Pinto, R. P. Antonius: Visitat Missionem Brasiliae Septentrionalis, 127.
Pius VI: Gratiae pro restitutione Societatis, 99.
Pius VII: Gratiae pro restitutione Societatis, 99.
Pius X: Epistola de Seminario Conciliari Bonaerensi, 14, sq. — Epistola ad Missionem Japonicam, 19, sq. — Audientia PP. Procuratoribus concessa, 70 — Benedictio Apostolica Provincialibus Congregationibus et Procuratorum concessa, 70, 77 — Adhortatio PP. Congregationis Generalis anno 1906, 113. — Audientia P. Generalis, 122, 131 — Apostolicam Benedictionem mittit Collegiis Innsbruck, 131 — Villam concessit Instituto Biblico, 132 — Audientia concessa Congregationi Procuratorum, 135.
Porto Rico: Missio translata ad Missionem Cubensem, 72.
Prádanos, P. Thomas: Romam venit, 132.
Praeparatoria, Schola: Milano, 136.
Praga: Novum Collegium, 74 — Collegium inchoatur, 131.
Pragensis, Residentia: Incorporatur Collegio inchoato, 131.
Prairie-du-Chien: Lectio ad mensam alumnorum, 123.

Probationis, Domus: Missae fundatae, 46, sqq.

Procurator: Missionis Kwangensis in Europa, 125.

Procuratorium, Congregatio: Acta: Allocutio ad Summum Pontificem, 69, sq.

Adhortatio ad Patres in prima sessione, 70, sqq.: Finis Congregationis hujusmodi, 71 — Missiones ordinatae, 72, sq. — Domus Professae novae, 73 — Collegia et aliae Domus, 73, sq. — Spiritus internus, opera apostolica, 75 — Exercitia Spiritualia, Congregationes nostrae, studia, 76 — Historia Societatis, 76, sq., — Benedictio Apostolica, 77.

Adhortatio in secunda sessione, 77, sqq. — Gratiae datae, 77, sq. — Executio urgenda, 78, sqq. — Ope divina, 79 — Ope conformitatis, 80 — Ope observationis regulae 16 Summarii, 80, sq. — Corrigendo ignorantiam Instituti, 81 — Facilitatem dispensandi, 81, sq. — Repugnantiam in obediendo, 82 — Consultationibus, 82, sq. — Examine Particulari, 83 — Valedictio, 83, sq.

Patres Romam veniunt, 134 — Habetur Romae, 135 — Elenchus Procuratorum, 141.

Professa, Domus: Missae fundatae, 46, sqq. — Erectio urgetur, 122 — Erectio urgetur in Provincia Marylandiae — Neo-Eboracensi, 122 — Urgetur erectio in Provincia Missouriiana, 124 — Erectio promovetur a Pio X, 132 — Urgetur erectio, 136 — Vacatio aestiva non conceditur, 136 — Laetitia nuntii e Matritensi, 136, sq. — Urgetur erectio in magna quadam urbe, 137 — Vide *Bilbaensis*.

Promotio in classibus: Prohibetur sine serio examine, 124.

- Propaganda Fide**, S. C. de: Novas offert Missiones, 76.
- Propagationis Fidel**, Pium Opus: Urgetur, 84, sq. — Privilegia et Facultates, 85, sqq. — Moderatores gratias agunt pro epistola Patris Generalis, 138.
- Provincialis** Congregatio: quinam interesse debent in Provincia Romana, 43, sqq.
- Publica**, Schola: Cursus Doctrinae Christianae pro mulieribus docentibus, 135.
- Quebec**: Missio in Basilicā, 121.
- Quinque Ecclesiae**: Novum Collegium, 74 — Aedificatio incipitur, 129.
- Raphaelis**, Associatio S.: Constituitur Matriti, 122 — Gratulationes Card. De Lai, 125.
- Recollectio** menstrua: Pro Sacerdotibus saecularibus, 136.
- Regina Societatis Jesu**: Imago distribuitur, 99.
- Religiosis**, S. C. de: Prohibetur lectio quorundam diariorum, 13, sq.
- Residentia**: Vacatio aestiva non conceditur, 136.
- Residentia** independens: Missae fundatae, 46, sqq.
- Revisor** Generalis: Ex alia Provincia non debet interesse Congregationi Provinciali Provinciae Romanae, 44.
- Rhetorica** Sacra: Urgetur in Scholasticatu, 128.
- Rituum**, Cong. S.: Kalendarium perpetuum revisum et approbatum, 20, sqq. — Missa votiva die 7 Aug., 1914, 37, sq.
- Robichez**, R. P.: Laudantur Nostorum labores in publica calamitate, 122, sqq. — Commendat fabricam Collegii Batticaloensis, 123.
- Roma**: Speratur Domus Exercitiorum, 74 — In Instituto ad Thomas Catechismus traditur a Congregatione XII Apostolorum, 121 — Ordinatio studiorum Collegii Germanici et Hungarici, 128 — In Templo SS. Nominis Jesu Sacellum aptius Congregationis Nobilium, 130 — Domus Exercitiorum et Probationis, 139.
- Romana**, Provincia: Quinam Congregationi Provinciali interesse debeant, 43, sqq.
- Romano**, R. P. Cajetanus: Missae fundatae, 45, sqq.
- Roothaan**, A. R. P. Joannes: Persuasio de SS. Corde Jesu Restitutore nostro, 95, sq.
- Roxas**, Domina: Donum pro Novitiatu Manilensi, 127.
- Sacerdotes**: Exercitia Spiritualia tradenda juxta methodum S. P. Ignatii, 124.
- Salette**, Missionarii a: Praefectura de Betafo, 128.
- Sal Terrae**: Gratulationes Summi Pontificis, 15, sq.
- Sault-Ste-Marie**: Parochia traditur Episcopo, 135.
- Scapularia**: Indultum imponendi pluribus simul fidelibus, 16, sqq. — Sanatio quoad impositionem, 18, sq.
- Scholasticatus**: Rhetorica Sacra Urgetur, 128.
- Seminarium**: Clausura, 127.
- Seminarium Minus**: In Provincia Mexicana et in Missione Argentina, 74 — In variis Provinciis, 75 — In Missione Bombayensi, 126.
- Servitae**: Parochia Italica Montreal transfertur ipsis, 131.
- Sicula**, Provincia: Declaratio juris Societatis circa Missas fundatas, 45, sqq. — Seminarium Minus, 75

- Memoriale Visitationis legitur super mensam, 89.
- Sinarum**, Missio: Provinciae Castellanae, 126 — Zelus Nostrorum laudatur, 126.
- Skrbensky**, Card.: Obtulit Collegium Pragae, 131.
- South Dakota**: Missiones transferuntur a Provincia Californiae ad Provinciam Missouriianam, 54, sq.
- Spiritus**: Internus laudatur, 75 — Idem in restituta atque in suppressa Societate, 105, sqq.
- Status**, Electio: Traditur ante finem curriculum, 139.
- Status**, Secretaria: Gratulationes Scriptoribus *Sal Terrae*, 15, sq.
- Stella Maris**: Commendatur cura Directoris, 121.
- Stipendia**: Permissa pro Missis et ministeriis, 110.
- Strata**, B. M. V. a: Festum duplex majus, 56. — Mutatio in Missali, 64.
- Studia**: Ordinata, 76 — Fructus oblati in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 112, sq. — Ordinatio Studiorum in Neerlandia et Innsbruck, 129.
- Subiaco**: Villa Instituti Biblici, 132.
- Sudburiense**, Collegium: Apertum, 134.
- Superior**: Juramentum contra Modernismum, 51, sqq. — Quomodo dies natalitius celebrandus, 138.
- Sydneyense**, Collegium: Bonus successus, 120.
- Sydneyensis**, Domus Exercitiorum: Ministeria, 123.
- Talaris**, Vestis: Fratres Coadjutores, 138.
- Tananarive**: Novus Vicariatus, 128.
- Tarnopolitana**, Domus: Approbatur consilium transferendi Tertiatum in Collegium Neo-Sandeciense, 133.
- Tchang-kia-tchvang**: Novitiatus Missionis, 136.
- Tchen-li**, Missio: Novitiatus instauratur, 136.
- Tertia Probatio**: Nova Domus, 74 — Instructiones de rebus temporalibus, 126 — PP. veniunt in Europam ex Missione Nankinensi, 127 — PP. jungendi Missionariis veteranis, 128 — Tempus post Pascha non tradendum Exercitiis Spiritualibus praeparandis, 129.
- Theologi**: Non permittuntur adire Universitatem gubernii, 133 — Mandandum per quadriennium in eodem Scholasticatu, 137.
- Timor**, Insula: Missio transfertur ad PP. Verbi Divini, 127.
- Tokyo**: Epistola et donum Summi Pontificis, 19, sq. — Situs acquisitus, 73 — Gubernium approbat scholas, 126. — Delineationes aedificii approbantur, 129 — Privilegium militare scholae nostrae concessum, 131 — Duo juvenes discipuli nostri conversi, 133.
- Toletana**, Provincia: Seminarium Minus, 75.
- Tolosana**, Provincia: Vicariatus Tananarive, 128.
- Trichinopolitanum**, Collegium: Approbatur hospitii additio, 128.
- Turchi**, R. P. Octavius: Quinam debeant Congregationi Provinciali Provinciae Romanae interesse, 43, sqq.
- Vacatio aestivalis**: Non conceditur in Domibus Professis et Residentiis, 136.
- Valentina**, Domus Professa: Ministeria, 120.
- Valkenburgense**, Collegium: Periodicum *Chrysologus*, 130.
- Venloensis**, Domus Exercitiorum: Exercitia Spiritualia 17,000 data, 76 — Fructus, 132.

Verbi Divini, PP.: Missionem Provinciae Lusitaniae in Africa assumunt, 72 — Adjuvant Provinciam Neerlandicam in Missione orientali, 72, sq. — Assumunt Missionem in Insula Timor, 127.

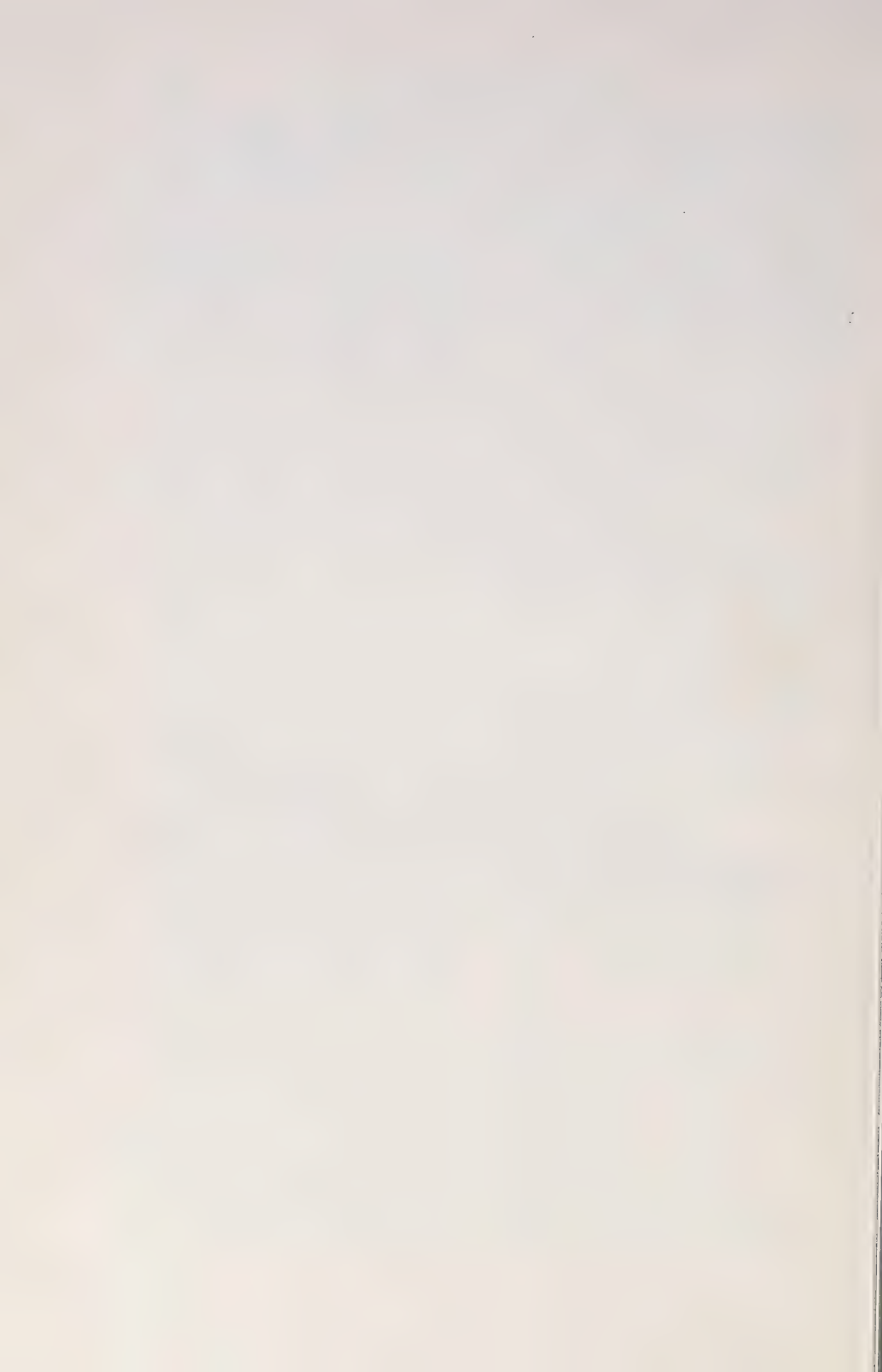
Visitatio: Memoriale legendum super mensam, 88, sqq.

Vught: Domus Exercitiorum nova, 132.

Wyoming: Missiones transferuntur a Provincia Californiae ad Provinciam Missouriianam, 54, sq.

Xaverii, Archiconfraternitas Sancti Francisci: Prosperitas in Dioecesi Gandavensi, 130.

Xaverius, S. Franciscus: Festum secundae classis, 56.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu**, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
- Epitome Instituti Societatis Jesu**, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus**, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CARREZ, **Atlas geographicus Societatis Jesu**, Parisiis, 1900, in-fol.
- Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda**, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60 × 47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. Regis, S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.).
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Martin inclusive** (cm. 30 × 24, 28 omnes).
- CORDARA, **Historia Societatis Jesu**, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- RIBADENEIRA, **De ratione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
- De Societatis Jesu Paupertate: Quaestiones variae**, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt**, Florent., 1884, in-8.
- GAGLIARDI, **De plena cognitione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1844, 187 pp., in-18.
- NATALIS, **Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii**, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- Selectae Indiarum Epistolae**, Florentiae, 1887, 205 pp., in-8.
- RODRIGUEZ, **De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem**, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI, **De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae**, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- PONGELLI, **De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales**, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- DIRCKINCK, **Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu**, Romae, 1839, in-32.
- DIRCKINCK, **Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam**, in-32.
- MANAHEUS, **De Rebus Societatis Jesu Commentarius**, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- FINE, **Juris Regularis quo regitur Societas Jesu Declaratio**, Prati, 1909, 1159 pp., in-8.
- BARTOLI, **Degli Uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù**, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
- SANGUINETTI, **La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa**, Romae, 1882, 280-CLXX pp., in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis**, Romae, 1911, 342 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1906-1910)**, Romae, 1910, 190 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1910)**, Romae, 1911, 130 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1911)**, Romae, 1912, 179 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1912)**, Romae, 1913, 102 pp.

ACTA ROMANA SOCIETATIS JESU

ANNO 1914

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

PRATI

EX OFFICINA LIBRARIA GIACHETTI, FILII ET SOC.

1915

ACTA ROMANA

SOCIETATIS JESU

ANNO 1914

AD USUM PRIVATUM

PATRUM ET FRATRUM EJUSDEM SOCIETATIS

PRATI

EX OFFICINA LIBRARIA GIACHETTI, FILII ET SOC.

1915

INDEX CHRONOLOGICUS

PARS PRIOR

Acta Apostolicae Sedis

	PAG.
1. — 11 Februarii, 1914. — Introducitur causa Servi Dei Bernardi Francisci de Hoyos. — E S. Rituum C.	9
2. — 28 Februarii, 1914. — Litterae Cardinalis Merry del Val ad Patres Missionis Japonicae	11
3. — 7 Maji, 1914. — Extenduntur ad Sacella nostra privata gratiae spirituales pro saeculari anniversario restitutae Societatis concessae. — E C. S. Officii.	11
4. — 8 Maji, 1914. — Conceduntur additiones et variationes in Calendario Societatis pro Provinciis Galliae. — E S. Rituum C.	12
5. — 10 Maji, 1914. — Epistola gratulatoria Summi Pontificis Pii X ob restitutae Societatis saecularia solemnia	13
6. — 19 Maji, 1914. — Assignantur numismata aurea pro insignibus Universitatis Gregorianaee alumnis. — E Secret. Status	15
7. — 12 Junii, 1914. — Eiusdem Summi Pontificis officiosa epistola in obitu R. P. Rogerii Freddi, Assistentis Italiae.	16

PARS POSTERIOR

Acta A. R. P. Praepositi Generalis

8. — 23 Januarii, 1914. — Commendatur opus R. P. Alexandri Vivier <i>Necrologium Societatis in primo saeculo Societatis restitutae, 1814-1914</i> scribentis.	19
9. — 23 Februarii, 1914. — Distribuuntur exemplaria Imaginis Reginae Societatis Jesu	20
10. — 23 Martii, 1914. — Nuntiatur pia mors P. Antonii Rota, Societatis Secretarii	21
11. — 1 Maji, 1914. — P. Petrus Tacchi Venturi Societatis Secretarius constituitur	22
12. — 11 Junii, 1914. — Nuntiatur pia mors R. P. Rogerii Freddi, Assistentis Italiae	22
13. — 24 Junii, 1914. — Novae quaedam normae traduntur in Catalogis annuis Provinciarum sequendae	24
14. — 6 Julii, 1914. — Praescribitur solemne Sacrum de requie pro Nostris primo restitutae Societatis saeculo vita functis	26

	PAG.
15. — 16 Julii, 1914. — R. P. Franciscus de P. Nalbene Assistens Italiae constituitur	26
16. — 25 Julii, 1914. — De indice couficiendo nostrorum periodicorum atque ephemeridum.	27
17. — 31 Julii, 1914. — De morbo A. R. Patris Nostri	27
18. — 3 Augusti, 1914. — Meliores de valetudine Patris Nostri nuntii	28
19. — 5 Augusti, 1914. — Commendatur Provincialibus Italiae cura Congregationum Marianarum	29
20. — 20 Augusti, 1914. — Promulgatur nominatio R. P. Eduardi Fine in Vicarium Generalem Societatis	42
21. — 20 Augusti, 1914. — Nuntiatur obitus Patris Nostri ac indicuntur suffragia pro ejus anima et SS. Pontificis Pii PP. X	43
22. — 3 Septembris, 1914. — Generalis Congregatio indicitur	46
23. — 15 Septembris, 1914. — Vidua quaedam Americana Fundatrix Collegii Neo-Eboracensis declaratur eique decernuntur suffragia	49
24. — 18 Septembris, 1914. — Nuntiatur nominatio R. P. Josephi Barrachina in Substitutum Assistantis Hispaniae	49
25. — 29 Octobris, 1914. — Transmittuntur ad Provincias folia quae ad aggregationem Congregationum Marianarum postulandam adhibeantur	50
26. — 7 Novembris, 1914. — De fideli custodia Regulae XLIII Summarii et XXX Communis praesenti tempore belli.	51
27. — 21 Novembris, 1914. — Locus et dies convocandae Congregationis Generalis statuuntur	56
28. — 3 Decembris, 1914. — De praesenti statu Provinciae Mexicanae dispersae	58
29. — 31 Decembris, 1914. — Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Jesu ineunte anno 1915	64
CHRONICON SOCIETATIS JESU ANNO 1914.	67
PROSPECTUS SOCIETATIS JESU UNIVERSAE REFERENS SOCIORUM NUMERUM QUARTO QUOQUE ANNO A 7 AUGUSTI, 1814, AD INITIUM ANNI 1914.	90
ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM PRIMAE PRIMARIAE ROMANAE AGGREGATARUM A DIE 1 JANUarii AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1914.	91
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU A DIE 1 OCTOBRIIS, 1913, AD DIEM 6 AUGUSTI, 1914.	92
CATALOGUS DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU A DIE 7 AUGUSTI AD DIEM 30 SEPTEMBRIS, 1914	101
INDEX ALPHABETICUS DEFUNCTORUM A DIE 1 OCTOBRIIS, 1913, AD DIEM 30 SEPTEMBRIS, 1914.	104
INDEX GENERALIS Actorum Romanorum S. J. PRO ANNIS 1906-1914.	107

PARS PRIOR
ACTA APOSTOLICAE SEDIS

PARS PRIOR

ACTA APOSTOLICAE SEDIS

1.

11 Februarii, 1914.

Introducitur causa Serri Dei Bernardi Francisci de Hoyos. —

E S. Rituum C.

DECRETUM

VALLISOLETANA BEATIFICATIONIS ET CANONIZATIONIS SERVI DEI

P. BERNARDI FRANCISCI DE HOYOS

SACERDOTIS PROFESSI SOCIETATIS JESU

In oppido Hispano *Torrelobaton*, Dioecesis Palentinae ac provinciae Vallisoletanae, die 21 Augusti anno 1711, ex legitimis nuptiis, ortum duxit Bernardus Franciscus de Hoyos, quem renatum baptisinate parentes Emmanuel et Francisca de Señá Faica sub speciali tutela et patrocinio S. Francisci Xaverii posuerunt. In pago natali litterariis rudimentis imbutus, cum adolevit in Collegiis Societatis Jesu tum Augustae Emeritae tum Villagarciae humanioribus litteris operam dedit. Divinam sentiens vocationem ad statum perfectiorem, devictis obstaculis, Beatissima Virgine opitulante voti compos effectus, anno aetatis suae decimoquarto in ipsam Societatem Jesu cooptatus est, exemplari ad imitandum sibi proposito Joanne Berchmans. Expleto tyrocinio et ad vota simplicia admissus, Philosophiae primum, dein theologicis disciplinis sedulo incubuit. Tum de divina voluntate certior factus, sub obedientiae ductu Sacros Ordines suscepit, et die 2 Januarii anno 1735 in altero Vallisoletano Collegio S. Ignatii primum sacrum fecit cum pari animi fervore ac solatio. Divinitus vocatus ad propagandum Sanctissimi Cordis Jesu cultum in Hispania, opus sibi demandatum adeo feliciter explevit ut, gravissimis difficultatibus divina ope superatis, intra

breve tempus in universa Hispania divinum Cor coleretur cum eximio animarum fructu. Hi successus majora profecto de sancto juvene portendere videbantur, cum repente lethali morbo correptus die 16 Novembris anno 1735 eoque paulatim ingravescente, Ecclesiae Sacramentis devotissime receptis, Vallisoleti in Collegio S. Ignatii quievit in Domino die 29 ejusdem mensis, aetatis anno vigesimo quarto vix expleto, meritis magis quam annis maturus. Interim, opinione sanctitatis in vita et post obitum Servi Dei usque in praesens invalescente, inquisitiones super ea Informativae, Ordinaria auctoritate confectae, Sacrorum Rituum Congregationi exhibitae sunt. Hinc, servato juris ordine, instante Reverendissimo P. Camillo Beccari, Societatis Jesu, Postulatore Generali, attentisque litteris postulatoriis quorundam Eminentissimorum Sanctae Romanae Ecclesiae Cardinalium, complurium Reverendissimorum Sacrorum Antistitum, Capitulorum Cathedralium ac Praepositorum Generalium Ordinum seu Congregationum, Eminentissimus ac Reverendissimus Dominus Cardinalis Hieronymus Gotti, hujus Causae Ponens seu Relator, in Ordinariis Sacrorum Rituum Congregationis Comitibus subsignata die ad Vaticanum habitis, sequens dubium discutiendum proposuit: *An signanda sit Commissio introductionis Causae in casu et ad effectum de quo agitur?* Et Eminentissimi ac Reverendissimi Patres sacris tuendis ritibus praepositi, post relationem ipsius Eminentissimi Ponentis, audito voce et scripto Reverendo Patre Domino Alexandro Verde, sanctae fidei Promotore, omnibus maturo examine perpensis, rescribendum censuerunt: *Affirmative, seu signandam esse Commissionem*, si Sanctissimo placuerit. Die 10 Februarii, 1914.

Quibus omnibus Sanctissimo Domino nostro Pio Papae X per subscriptum Sacrae Rituum Congregationis Secretarium relatis, Sanctitas Sua Rescriptum ejusdem Sacrae Congregationis ratum habuit, et propria manu signare dignata est Commissionem introductionis Causae beatificationis et canonizationis Servi Dei Bernardi Francisci de Hoyos, Sacerdotis Professi e Societate Jesu, die 11 eisdem mense et anno.

FR. SEBASTIANUS Card. MARTINELLI, S. R. C. Praefectus.

† PETRUS LA FONTAINE, Ep. Charystien., Secretarius.

2.

28 Februarii, 1914.

Litterae Cardinalis Merry del Val ad Patres Missionis Japonicae.

Segreteria di Stato di Sua Santità.

REVERENDISSIME PATER :

Grato munere functus, Beatissimo Patri typum monstravi exhibentem quae jam perfecta sunt opera novae istius Catholicae Universitatis, simulque Eidem retuli tui tuorumque Patrum devoti pientisque animi sensus, quos per obsequentes litteras expressisti die solemni quo, toto terrarum orbe Beatam Virginem Mariam ab omni labe originali immunem celebrante, ejusdem Universitatis lapis angularis positus est. Neminem fugit nullis melioribus auspiciis potuisse incipi Catholicam Universitatem in generosa Japoniae regione quam peculiari Benedictione Apostolica veluti ipsa Augusti Pontificis manu donatam; neque magis apto et opportuno tempore a Patribus S. J. perfici, quam cum commemorantur saecularia quibus eorumdem Societas novam vitam accepit ab omnium ecclesiarum sollicitudine. Dum igitur fervens opus et jam ad perfectionem properans Augustus Pontifex studioso animo comitatur, tibi, Reverendissime Pater, tuisque sociis et benefactoribus benedicit peramanter, atque enixe Deum adprecatur ut ferveant semper animi et urgeantur caritate Christi, et adlaborantibus istis Patribus S. J. succrescant alumni indigenae, qui suos deinde cives luce evangelica illuminare valeant et recreare. Ea qua par est existimatione sum et permaneo tibi in Domino

Addictissimus,

R. Card. MERRY DEL VAL.

3.

7 Maji, 1914.

Extenduntur ad Sacella nostra privata gratiae spirituales pro saeculari anniversario restitutae Societatis concessae.
— E C. S. Officii.

BEATISSIME PATER :

Franciscus Xaverius Wernz, Praepositus Generalis Societatis Jesu, ad osculum sacri pedis provolutus, humillime petit

ut Sanctitas Vestra spirituales gratias per Litteras Apostolicas in forma Brevis datas die 23 Januarii hujus currentis anni, visitantibus Ecclesias vel Oratoria publica seu semipublica dictae Societatis concessas, ad Sacella privata ejusdem Societatis benigne extendere dignetur.

Et Deus.

Die 7 Maji, 1914.

Sanctissimus Dominus Noster Dominus Pius Divina Providentia Papa X, in Audientia Reverendo Patri Domino Adessori Sancti Officii impertita, benigne annuit pro gratia juxta preces, servato in caeteris tenore Litterarum Apostolicarum de quibus in supplici libello. Contrariis quibuscumque non obstantibus.

D. Card. FERRATA, *Secr.*

D. Archiep. Seleuc., *Ads. S. O.*

4.

8 Maji, 1914.

Conceduntur additiones et variationes in Kalendario Societatis pro Provinciis Galliae. — E S. Rituum C.

ADDITIONES ET VARIATIONES IN KALENDARIO SOCIETATIS JESU

A S. R. C. ADPROBATO DIE 25 NOVEMBRIS, 1913
IN USUM QUATUOR PROVINCIARUM GALLIAE

- 3 Januarii. — S. Genovetae, Virg., Dupl., Com. Octavae Circumcisionis et diei Octavae S. Joannis, Ap. et Ev.
30 Maji. — B. Joannae Arcensis, Virg., dupl. 2 class. Com.
B. Mariae Annae a Jesu de Paredes, Virg. (d. a. ex 26 hujus), semidpl.
3 Junii. — S. Clotildis, Vid., dupl.
19 Julii. — S. Vincentii a Paulo, Conf., dupl. maj.
9 Augusti. — B. Petri Fabre, Conf. (d. a. ex I hujus). Com.
B. Joannis Mariae Vianney, Conf. (d. a. ex 4 hujus) dupl., Vigiliae ac S. Romani, Mart.
25 Augusti. — S. Ludovici, Reg., Conf., dupl. maj. Com. BB. Michaelis Carvallii et Soc., MM. (dupl.).
1 Octobris. — S. Remigii, Ep. et Conf., dupl. maj.

11 Novembris. — S. Martini, Ep. et Conf., dupl. maj. Com. S. Men-
nae, Mart.

Ex Secretaria Sacrae Rituum Congregationis, die 8 Maji, 1914.

PETRUS LA FONTAINE, Ep. Charystien, *Secr.*

PHILIPPUS Can. di FAVA, *Subst.*

5.

10 Maji, 1914.

*Epistola gratulatoria Summi Pontificis Pii Papae X ob re-
stitutae Societatis saecularia solemnia.*

DILECTO FILIO

FRANCISCO XAVERIO WERNZ

PRAEPOSITO GENERALI SOCIETATIS JESU

PIUS PAPA X.

Dilecte fili, salutem et Apostolicam benedictionem.

Omnes quidem filios Ecclesiae paterno Nos amore complectimur: sed Ordines et Sodalitates Religiosorum, cum pars lectissima sint dominici gregis, studio, ut aequum est, prosequimur adeo singulari, ut quaecumque iis vel laeta evenerint vel tristia, communia Nobis habeamus. Quapropter per jucundus, ut ipse per te existimare potes, is nuper Nobis accidit — quem officiose exhibueras — *Liber saecularis historiae Societatis Jesu ab anno MDCCCXIV ad annum MCMXIV*, itemque adjunctae litterae, actuosam spirantes pietatem, quibus universos e Societate Jesu admonueras, ut ad celebranda proxime saecularia solemnia ob memoriam restitutae Societatis recte sancteque se accingerent. Profecto non huic Apostolicae Sedi licet, quae Societatem Jesu probe norit experiendo strenuam manum paratamque semper ad praelianda praelia Domini, hoc faustum vobis tempus, tamquam alienum sibi, transmittere; quin libentissime Nos oblata occasione utimur, ut Nostrae benevolentiae caritatem declaremus erga vestrum Ordinem, qui nimirum pro suis in Ecclesiam praeclaris promeritis maximi debet a bonis omnibus fieri.

Ac primum gratulari isti Societati ex animo libet, quae hoc centum annorum spatio tam bene se gesserit in Dei gloria et

animarum salute promovenda, idque ratione tam multiplici, in sacris Missionibus elaborando, juventutem instituendo, de Philosophia, de Theologia secundum Aquinatis doctrinas praecipiendo, quotidianis Sacerdotii muneribus maximeque *Spiritualibus Exercitiis* operam dando, bene, docte nervoseque scripta vulgando.

Sed praecipuum in modum gratulamur, quod tantas indignitates contumeliasque pertulerit atque adhuc perferat improborum. Neque enim aliud est causae, cur ab his adeo petatur hostiliter nisi quia in exemplum dedita addictaque est Apostolicae Sedi, quod quidem nemo Catholicus negaverit in maximis ejus laudibus esse ponendum. Caeterum scimus non posse mundum cum iis qui pie sequantur Jesum, servare pacem, cum ipse Christus suos praemonuerit: *Beati eritis cum vos oderint homines, et cum separaverint vos, et exprobraverint et ejecerint nomen vestrum tanquam malum propter Filium hominis.*¹

Jam vero Societas Jesu, cum feliciter decessoris Nostri illustris, Pii VII, auctoritate revixerit, cum, omnium deinceps Pontificum gratia florens, mirifice ad hunc diem creverit, optandum est ut magis et magis invalescat, et apud gentes omnino omnes liberam inveniat et vivendi et agendi potestatem. Id quod certe bono publico fiat: nam qui Ecclesiae administri sint Apostolicae Sedis studiosiores, eos quis ignorat diligentiores alacrioresque ad provehendam humanitatem veraque populorum comoda solere exsistere?

Nos igitur, ut vestra semper opera eas, quas debet, utilitates pariat, vos quotquot Ignatii Patris estis alumni, impense, ut filios carissimos, hortamur ne illud praesertim detis umquam oblivioni quod ipse in parte X Constitutionum sapientissime praecipit: *Ut omnes qui se Societati addixerunt, in virtutum solidarum ac perfectarum et spiritualium rerum studium incumbant; ac in hujusmodi majus momentum quam in doctrina vel aliis donis naturalibus et humanis constitutum esse ducant. Illa enim interiora sunt, ex quibus efficaciam ad exteriora permanere ad finem nobis propositum oportet.* Quare sibi quisque vestrum caveat diligenter ut, dum se omnibus omnia fieri studet ut omnes faciat salvos, ne quid ipse e pestifera mundi contagione

¹ Luc. VI, 22.

contrahat, ejus aliqua ex parte aut cupiditatibus indulgendo aut erroribus parcendo; foret hoc enim demum sequi sapientiam carnis, unde magnum fidei sanctorumque morum detrimentum caperet Christiana plebs; brevi, Nos illa ipsa tria volumus religiose vitent, quae tu in ea, quam supra memoravimus, epistola ad Patres et Fratres Societatis, omnibus edixisti religiose vitanda: spiritum mundi, animi levitatem, studium temerariae novitatis. Ita enimvero, nec alio pacto, fiet, ut semper omnium vestrum una sit fides mentium et pietas actionum. Quod equidem optantes vobis et precantes, auspicem divinorum munerum ac testem singularis benevolentiae Nostrae, Apostolicam benedictionem tibi, dilecte Fili, et Societati Jesu universae amantissime impertimus.

Datum Romae apud S. Petrum, die X mensis Maji, MCMXIV, Pontificatus Nostri anno undecimo.

PIUS PP. X.

6.

19 Maji, 1814.

Assignantur numismata aurea pro insignibus Universitatis Gregorianaee alumnis. — E Secret. Status.

Dal Vaticano, 19 Maggio, 1914.

REVERENDISSIMO PADRE RETTORE:

Ha recato conforto al Santo Padre, Pio X, l'apprendere dalle relazioni di Vostra Paternità Reverendissima l'ottimo andamento della Pontificia Università Gregoriana, sia per il numero sempre crescente di alunni, sia per la diligenza ed il profitto con cui i medesimi attendono alle discipline ecclesiastiche.

Soprattutto Gli è riuscito consolante il constatare che alcuni alunni, distinti per svegliatezza d'ingegno e per vasta profondità di cognizioni, al termine dei singoli corsi riportano tale successo negli esami, da conseguire il Dottorato con uno speciale pubblico elogio della Commissione Esaminatrice.

L'Augusto Pontefice se ne rallegra vivamente con la benemerita Università Gregoriana e, desiderando che sempre più vivo si accenda in tutti gli alunni quello spirito di sana emulazione, che tanto sprona ed alletta i giovani alle nobili fatiche di uno studio disciplinato ed intenso, benignamente destina tre meda-

glie d'oro, da sorteggiarsi nelle singole Facoltà di Teologia, di Filosofia e di Diritto Canonico tra coloro che avranno conseguito il Dottorato *summa cum laude*.

A questo tratto di paterna benevolenza, che certamente riuscirà graditissimo agli alunni non meno che ai Professori, Sua Santità aggiunge ben volentieri per tutti, auspice delle celesti grazie, una particolare Benedizione Apostolica.

Con sensi di distinta stima passo volentieri a raffermarmi

di Vostra Paternità Reverendissima
 affezionatissimo nel Signore,
 R. Card. MERRY DEL VAL.

Reverendissimo Padre Luigi Caterini, S. J.,
 Rettore della Pontificia Università Gregoriana,
 Roma.

7.

12 Junii, 1914.

Ejusdem Summi Pontificis officiosa epistola in obitu R. P. Rogerii Freddi, Assistantis Italiae.

PADRE REVERENDISSIMO:

Pregata nella Messa di stamattina la pace dei giusti all'anima del caro padre Freddi, m'affretto a presentare a Lei e ai suoi Confratelli le più sincere condoglianze, augurando a tutti i soavi conforti della fede. E questi certamente a loro non mancano pensando alla vita santa di quel benedetto, che chiamato a ricevere il premio delle sue virtù otterrà dal cielo le migliori grazie per la Compagnia. E in questo confortante pensiero godo confermarmi suo affezionatissimo

Li 12 Giugno, 1914.

PIUS PP. X.

Al Reverendissimo Padre Francesco Saverio Wernz,
 Preposito Generale della Compagnia di Gesù,
 Roma.

PARS POSTERIOR
ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

PARS POSTERIOR

ACTA A. R. P. PRAEPOSITI GENERALIS

8.

23 Januarii, 1914.

Commendatur opus R. P. Alexandri Vivier Necrologium Societatis in primo Saeculo Societatis restitutae, 1814-1914, scribentis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER :

P. XTI.

R. P. Alexander Vivier in eo est ut praelo subiciat *Necrologium Societatis in primo Saeculo Societatis restitutae, 1814-1914*, cui magna cura per plures annos laboravit. Jam viginti abhinc annis opus istud ediderat, usque ad annum 1894 deductum. Primum opus correctum et usque ad annum 1914 perductum nunc edere proponit. Ut autem sciat quo numero exemplarium edendum sit, scribit ad R.^{am} V.^{am} petens quot subscribere velit, simulque statuit pretium non superaturum 10 libellas, imo minus etiam fore, si numerus subscriptionum permittit.

Opus hujusmodi certe gratum erit omnibus Societatis filiis, utile multis, et feliciter editur in centenario anniversario restitutae Societatis ad servandam memoriam omnium qui hoc saeculo in Societate vixerunt et mortui sunt. Non dubito igitur quin R.^a V.^a censeat omnes Domos suae Provinciae, etiam Missionum a Provincia dependentium, debere unum saltem exemplar hujus Necrologii ad Nostrorum solatium et utilitatem possidere, imo plura praecipuas Domos, in quibus diversae sunt Communitates.

Pater Vivier multum apud me laudavit zelum quo omnes Provinciae eum adjuvarunt in solvendis dubiis quae in suo opere conficiendo sibi occurrebant. De tali adjutorio bene merenti Patri a R.^a V.^a libenter praestito ego etiam gratias agere volo.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 23 Januarii, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

9.

23 Februarii, 1914.

Distribuuntur exemplaria Imaginis Reginae Societatis Jesu.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Mox bibliopola D. Herder Friburgo in Brisgovia R.^{ae} V.^{ae} meo nomine transmittet plura exemplaria Imaginis Beatae Mariae Virginis, ante quam Sanctus Pater Noster Ignatius ejusque primi Socii, 22 Aprilis, 1541, solemnem Professionem fecerunt. Jam dudum variaque ex parte desideratum est, ut ista Imago, ex musivo facta et Romae in Abbatia Ordinis S. Benedicti ad Basilicam S. Pauli extra Muros asservata, chartae committeretur Nostrisque obvia redderetur. Cui equidem desiderio nunc occasione anni Societatis restitutae saecularis satisfaciendum esse duxi, cum Illustrissimus Dominus Praelatus Wilpert eam nuper pro opere suo juxta originale fideliter depingendam imprimendamque curasset et grati erga Societatem animi causa ultro exemplum hujus musivi nobis dedicasset.

Sit itaque haec Reginae Societatis Jesu Imago vestris Provinciae ac Missionis Domibus pium primaevae Societatis Professae documentum et saecularis jubilaei Societatis restitutae monumentum atque simul grata recordatio illius diei, 22 Aprilis anno 1541, quo tandem Societas per S. P. Ignatium, primum Praepositum Generalem, et primos Professos definitive constituta est. Quod si R.^a V.^a fortasse plura quam accipiet exemplaria desideret, id mihi occasione data accurate significare velit, ut

novam Imaginis editionem procurare possim ; prima enim editio, 3000 exemplarium constans, per praesentem distributionem jam fere erit exhausta.

Mox etiam sequentur exemplaria epistolae meae encyclicae ad omnes Patres et Fratres Societatis, item *Libri saecularis historiae S. J.*, et quinti fasciculi *Actorum Romanorum Societatis Jesu*.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, 23 Februarii, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

10.

23 Martii, 1914.

Nuntiatur pia mors P. Antonii Rota, Societatis Secretarii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTL.

P. Antonius Rota, Societatis Secretarius, qui in eo officio perfecta sui devotione triginta annos continuos posuit, et quatuor Praepositis Generalibus auxilium fidelissimum praestitit, hoc die 23 Martii pie obiit, aetatis anno 76, Societatis 57.

Qua de re R.^a V.^a suos omnes reddere velit certiores, curetque ut ex Decreto 21 Congregationis IX quivis suae Provinciae Sacerdos Sacrum unum faciat; qui vero Sacerdotes non sunt coronam unam recitent.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 23 Martii, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

11.

1 Maji, 1914.

P. Petrus Tacchi Venturi Societatis Secretarius constituitur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Per praesentes litteras significo R.^{ae} V.^{ae} me hoc die, primo mensis Deiparae Virgini sacri, re in Domino mature considerata auditoque PP. Assistentium consilio, elegisse atque constituisse Secretarium Societatis nostrae P. Petrum Tacchi Venturi. Quam notitiam R.^a V.^a velit cum suis communicare.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 1 Maji, anno 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

12.

11 Junii, 1914.

Nuntiatur pia mors R. P. Rogerii Freddi, Assistentis Italiae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Hodie, 11 Junii, hora prima, R. P. Rogerius Freddi, Assistentis Italiae, sacris morientium auxiliis instructus, in osculo Domini decessit, aetatis anno sexagesimo nono, Societatis quinquagesimo secundo.

Anno superiori, postridie mane Solemnitatis S. Josephi, gravi correptus paralyti inventus est. Jam ab omnibus deplorabatur, cum meliuscule se habere coepit, ac paullatim ita convaleuit, ut, qua erat sedulitate, variis sui officii muneribus annum et supra iterum vacare potuerit. Pridie Nonas hujus mensis deambulatum a prandio perrexit; vix tamen e domo exierat, cum adeo viribus defectus est, ut rheda vectus domum repetere fuerit coactus. Nihilominus haud continuo decubuit; duobus enim in-

sequentibus diebus Sacrum, de more, fecit. Brevi tamen invaluit morbus, qui Patri pientissimo, die festo oriente Sanctissimi Corporis Domini Nostri Jesu Christi, fatum supremum ac aeternam beatitatem, ut speramus, adduxit.

Ingenio pollebat perspicacissimo, ad res abstrusiores subtilioresque perscrutandas atque explicandas plane singulari. Vitam religiosam ad exemplum coluit, adeo ut a nullo qui eum videret necdum cognosceret, pro viro vere sancto non haberetur. Cum Deo mente et opere semper conjunctus, nihil aliud curare videbatur nisi ut Assistantis partes omnes expleret, et miseris juvenibus publico carceri mancipatis, vel denuo mancipandis, omni quo poterat Christianae caritatis subsidio praesto esset.

Postquam Provinciam Romanam quadriennio rexerat, cum esset Rector Collegii Scriptorum *Civilitatis Catholicae*, a Congregatione Generali XXIV, cui Provinciae suae Elector interfuit, Assistens Italiae creatus est. Quarto decimo post anno per demortui R. P. Martin chirographum Vicarius Generalis Societatis constitutus, Congregationem Generalem XXV indixit, ac novo Praeposito Generali eligendo praefuit, non sine magna animi trepidatione. Cum enim videret non pauca Patrum Congregatorum suffragia sibi favere, vehementer timere coepit ne ipse eligeretur. Tum vero a metu se recepit ac liberius respirare visus est, statim ac suffragationis exitus eum prorsus securu reddidit. Ne autem Societas optimo ac diu probato Praepositi Generalis consiliario careret, eum Assistantem Italiae eadem Congregatio denuo constituendum censuit, addito Admonitoris officio.

Quod igitur, jam pridem more receptum, Congregatio IX Decreto 21 firmatum voluit, id R.^a V.^a in sua Provincia indicendum curet, nimirum ut singuli Sacerdotes pro ejus anima Sacrum unum faciant; ii vero qui Sacerdotes non sunt coronam unam cum una Communionem offerant.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 11 Junii, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

13.

24 Junii, 1914.

Novae quaedam normae traduntur in Catalogis annuis Provinciarum sequendae.

AD OMNES SOCIOS PROVINCIALIUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum tempus immineat annui Catalogi edendi, Patris Nostri nomine, R.^{an} V.^{an} rogo ut, aequalitatis communisque commodi gratia, quae sequuntur in editione adornanda exsequi velit.

1. Unaquaeque libelli pagina has praeseferat mensuras, id est 17 cm. in longitudinem, 9,50 in latitudinem ($17 \times 9,50$; Anglice unc. $6 \frac{3}{4}$ et $3 \frac{3}{4}$).

2. Suum quaeque pagina, nulla excepta, numerum habeat.

3. In summa uniuscujusque paginae ora, libelli titulus et annus praefigatur in hunc modum: *Catalogus Provinciae NN. anni 1915.*

4. Consultores Provinciae praebeantur suo quoque nomine et cognonime, addito munere quo funguntur (exempli gratia, NN., *Rector Collegii N.*) eosque subsequatur Procuratoris Provinciae nomen et cognomen una cum inscriptione quae ad eundem mittuntur litterarum, atque Catalogi pagina ubi Domus quam ipse incolit reperitur.

5. Alphabetico locorum ordine disponantur Domus, iis exceptis quae ab aliis dependent; illae enim his proxime subjiciuntur.

6. In uniuscujusque Domus indiculo, Superiore atque Ministro, primo loco exhibitis, reliqui sequantur Patres ordine alphabetico *cognominum*, quibus adjiciantur Scholastici, Fratresque Coadjutores, eodem prorsus ordine cognominum exacte servato. Maneat tamen in Collegiis solita inter Professores et contuberniorum Praefectos distinctio.

7. In alphabetico Sociorum indice qui ad calcem Catalogi apponi solet, suus etiam detur locus Patribus ac Fratribus Curiae A. R. P. Generalis, neque desideretur dies quo editioni Catalogi finis impositus est.

8. In postremis Catalogi paginis, post inscriptiones episto-

larum ad RR. PP. Provinciarum Praepositos, inscriptiones simul omnes exhibeantur ipsius Provinciae ejusdemque Missionum: sint autem omnes *uno ordine alphabetico* dispositae, nulla ratione habita de varia Collegiorum Domorumque inter se dignitate. Valde etiam commendandum est, si, uti jam laudabiliter mos invaluit apud Hispanos sodales, inscriptiones quoque adstantur domiciliorum et Provinciarum quae ad propriam Assistentiam pertinent.

9. Posterior demum tegminis carta, exteriori latere, totius Catalogi indicem praebat, qui tamen imprimi quoque debet in ultima aut penultima ipsius Catalogi pagina.

10. Mittantur ad Curiam 22 exemplaria Catalogi, idque in fasciculo tabellariorum qui vulgo dicitur *pacco postale* (*Post-packet, paquet postal, paquete postal, parcels post*).

11. Omnia exemplaria inscribantur *Ad Bibliothecarium Curiae, Collegio Germanico, 8 Via S. Nicola da Tolentino, Roma, Italia.*

12. Hanc nactus occasionem R.^{um} V.^{um} rogo ut quam hic sub-jicio notam in vernaculam linguam vertat eamque adjicere velit adnotationi quae jam in Catalogo apponi solet elencho Curiae A. R. Patris Nostri: *Quicumque ad Patrem Nostrum scribit, utatur charta 25 cm. longa et 20 cm. lata (Anglice 10 $\frac{1}{2}$ et 8 unc.). Perscribat autem Latine nitidisque litteris. Epistolam demum, tabellariorum expensis plene solutis, tenaci committat involucro.*

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 24 Junii, 1914.

R.^{uo} V.^{uo}

Servus in Xto.,

PETRUS TACCHI VENTURI,

Secretarius Soc. Jesu.

14.

6 Julii, 1914.

Praescribitur solemne Sacrum de requie pro Nostris primo restitutae Societatis saeculo vita functis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum plures a me peterent ut pro Nostris hoc primo a restituta Societate saeculo vita functis funus aliquod commune et solemnius fieret, censui tam aequis optatis esse satisfaciendum.

Quare velim ut, ubi fieri possit, solemne Sacrum de requie cum exsequiis in nostris Ecclesiis vel Sacellis decantetur eo intra hunc annum 1914 non vetito die, quem R.^a V.^a ad haec justa funebria carissimis Patribus et Fratribus qui nos praecesserunt, solvenda eliget.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 6 Julii, 1914.

R.^{ac} V.^{ac}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

15.

16 Julii, 1914.

R. P. Franciscus de P. Nalbhone Assistens Italiae constituitur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum de Assistente Italiae substituendo Constitutionum ac Congregationum praescripto (p. IX, c. 5, n. 3; Congr. VI, d. 27, n. 2) jam integre sit satisfactum, illud mihi unum reliquum est, R.^{ac} V.^{ac} significare R. P. Franciscum de Paula Nalbhone in demortui R. P. Rogerii Freddi locum Assistantem Italiae rite constitutum fuisse.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Tusculi, die 16 Julii, 1914.

R.^{ac} V.^{ac}

Servus in Xto.,

FRANCISCUS XAV. WERNZ,

Praep. Gen. Soc. Jesu.

N. B. Gravium occupationum causa, quibus novus Italiae Assistens in sua distinetur Provincia, magistratum in Urbe haudquaquam ante mensem Augustum capessere poterit.

16.

25 Julii, 1914.

De indice conficiendo nostrorum periodicorum atque ephemeridum.

AD OMNES SOCIOS PROVINCIALIUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum operae pretium videatur indicem seu elenchum omnium nostrorum periodicorum atque ephemeridum, cujuscumque ea tandem sint generis, tanquam monumentum quoddam historicum centenarii hujus a restituta Societate anni componere, nomine Patris Nostri R.^{am} V.^{am} rogo, ut quam una cum hisce litteris accipiet schedulam, accurate suis locis expleat, eamque ad me quamprimum remittat. Accurate, inquam; mens enim est hujusmodi indicem in *Actis Romanis* anni 1914 per Societatem publici juris facere.

Sanctis Sacrificiis R.^{ae} V.^{ae} me enixe commendo.

Romae, 25 Julii, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Infimus servus in Xto.,
PETRUS TACCHI VENTURI,
Secr. Soc. Jesu.

17.

30 Julii, 1914.

De morbo A. R. Patris Nostri.

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Cum admodum Reverendus Pater Noster in Tusculano, causa restaurandi vires, per hunc mensem Julium, degeret, die 23 proxime praeterito post matutinam recreationem cum Nostris transactam subito stomachi incommodo correptus est. Cum autem remedia adhibita parum eum sublevassent, imo, accedente febricula, timeretur ne malum ingravesceret ac protraheretur, ex

judicio medici Romam hesterno die delatus est ubi curatio commodior et exquisitior haberetur. Hujus mutationis beneficium jam Pater amatissimus persensit, et medicus de eo satis bene ominatur.

Nihilominus pro ea qua omnes de communi Patre sollicitudine tenemur, Patres Assistentes censuerunt de hoc Patris Nostri statu certiore facere R.^{am} V.^{am}, ut ipsum omnium Nostrorum precibus commendatum velit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, 30 Julii, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

EDUARDUS FINE,

Vice-Praep. Gen. Soc. Jesu.

18.

3 Augusti, 1914.

Meliores de valetudine Patris Nostri nuntii.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Laetum R.^{ac} V.^{ac} et omnibus Societatis filiis hac epistola de valetudine Adm. R. P. N. Generalis nuncium allaturus certe sum.

Postquam enim ipso die 31 mensis Julii nuper transacti, Parenti Ignatio sacro, in magnam trepidationem nos conjecerat chirurgi sententia, necessariam omnino esse phlegmones, quo laborabat, incisionem, quae non esset ab omni periculo vacua, eamque non esse in diem sequentem differendam, censuimus veritatem omnem esse Patri nostro aperiendam, eique, spectato ejus statu salutis, proponendum ut Oleo Sancto prius ungeretur. Quo ab ipso pie accepto, omnes Curiae et Collegii Germanici Patres Fratresque coram divina Hostia pro ciborio exposita preces ardentius fundere coeperunt. Interea Adm. R. Pater Noster, admirantibus medicis, invicta fortitudine (nullo enim pharmaco ad non sentiendos vel leniendos cruciatus uti poterat) carnum fissionem pertulit, eamque omnino feliciter. Nam fere statim post, ipsi ad lectulum adducto, somnus, qui jamdiu ab eo exsularat, rediit, febris postero die prorsus exstincta est dolo-

resque cessarunt, adeo ut nunc tertium post diem medici perire ominentur, eum, festo Deiparae in coelum receptae Romae celebrato, jam in Tusculanum redire posse, ubi curatio, levior jam facta, non incommode producetur, et quo eum nos laetis simi comitabimur.

Haud mediocri nobis hisce diebus solatio fuere significationes amoris commiserationisque Patri Nostro exhibitae tum a pluribus Purpuratis, tum praesertim a Sanctissimo Domino Nostro Pio X, qui de ejus infirmitate certior factus, continuo Apostolicam Benedictionem eidem misit, seque pro ejus valetudine Deum precaturum esse nobis singulari quadam benevolentia significare curavit.

Laeta itaque R.^{am} V.^{am} omnesque Nostri nobiscum Deo Domino Nostro et S. Parenti Ignatio gratias pro superato periculo agent maximas, et ulterius perfectam communis Patris sanationem postulabunt.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 3 Augusti, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

EDUARDUS FINE,

Vice-Praep. Gen. Soc. Jesu.

19.

5 Augusti, 1914.

Commendatur Provincialibus Italiae cura Congregationum Marianarum.

REVERENDE IN XTO PATER:

P. XTI.

1. Nova incrementa quae pietas fidelium et singulare Nostorum studium Congregationibus Beatae Mariae Virginis aliis in nationibus hac nostra aetate attulerunt, mihi spem fecerunt fore ut etiam in Italia aliquid simile Ecclesia Christi conspectura esset. Cujus rei praesensio atque adeo certum signum fuit primus congressus Patrum, quos singulae Italiae Provinciae mense Septembri superioris anni 1913 Romam legarunt, ubi de ordinandis promovendisque iisdem Sodalitatibus simul conferrent. Eorum enim consilia scite discussa digna generatim visa

sunt, quae tum a me tum a PP. Assistentibus laudarentur, et in lucem prodirent. His itaque ut aliqua commendatio et instructio antecederet, et simul ut Patrum delegatorum petitioni satisfacerem, volui ad omnes Praepositos Provinciarum Italiae hanc de excitando studio Congregationum Beatae Mariae Virginis in Italia epistolam dare.

Sane nos inficiari non possumus magnam nostrarum Sodalitatum partem in Italia jam ab annis saltem quinquaginta ob temporum conditionem aegram trahere vitam sine ullo fere vinculo, quo se videat invicem et cum Prima Primaria conjunctam tamquam unum propriumque Deiparae exercitum.

Et tamen ut contra nefarios malorum coetus eorumque artes ad depravandam maxime juventutem excogitatas validum munimen a nobis opponeretur, juxta encyclicam *Humanum genus* Leonis XIII, Societas suas ipsa Congregationes Marianas ceu acies longe aptissimas, quae impendentem jacturam prohiberent, ante omnia prodire fecit (*Ep. Praep. Gen.*, vol. IV, p. I sqq.). Incredibilis enim ac prope divina vis est Congregationum illius potentis et amabilissimae Reginae, quae sola haereses humilitate sui assensus interemit in universo mundo, et serpentis caput immaculato pede contrivit. Sane si orbem circumspicimus, cerneere erit quam confertim quantoque cum fructu, verbi gratia in utraque parte septemtrionali Americae et Europae, in Hispania, et ubi praesertim Domos Professas habemus, omnes civitatis ordines, aetates, sexus, professiones huic Virginis vexillo addicantur, et quam tute sub ipso fides mentium et pietas actionum serventur et floreant.

Quidni idem in Italia restitui possit? Si in hujus tam Catholicis regionibus, ubi magna plerumque est Collegiorum ab impiis parta difficultas et exiguitas, etiam Sodalitates Marianae langueant, quid, quaeso, supererit nobis ad servandam tantam Italiae juventutis partem materna Ecclesiae instituta tam callide dedoctam?

2. Necessitas igitur revocandi ad vitam splendidiorem Sodalitates nostras instat quam maxime. Sed in ea excitanda finem earundem ante omnia ob oculos nobis ponere debemus, ad quem obtinendum, qua late patet, omnia Patrum Delegatorum studia diligentius conspirarunt. Et sane, quemadmodum, si nullam haberemus rationem operum bonorum quae hoc prae-

cipue tempore in multimodas formas magis ac magis evolvuntur, imprudentiae nomen non effugeremus; ita sibi Societas deesset, si dum Sodalitatibus suis novum vigorem infundere studet, genuinum earum spiritum atque indolem, *ex pristina Societatis norma*, ut Congregatio Generalis XXIV, Decreto 20, edixit, firmiter non servaret. Jamvero tum e litteris Apostolicis, tum e documentis Congregationum et Praepositorum Generalium atque adeo ex Regulis, nuper a me die 8 mensis Decembris, 1910, editis (Titt. I et VI; *Act. Rom.* 1910, p. 93, sqq.) clare patet, Congregationes Marianas eo constanter tendere, ut sodales, ardentissimo erga tam bonam Matrem Mariam amore affecti, prius sese, postea, quatenus possunt, alios juvent sanctosque efficiant, et a temporum nequitia pro sua quisque conditione defendant. Belle huc faciunt argute dicta a R. P. Vitelleschi, cui nostrae Sodalitates Marianae visae sunt *purum et sincerum pietatis fermentum* (*Ep. Select.*, p. 217) a Regina virginum in massam non solum adolescentium verum etiam reliquorum omnium Christi fidelium, immissum, specie quidem parvum, sed quo religio in toto populo Christiano auctior, sapidior, salubriorque fit, donec unusquisque secundum proprium statum et gratiam sibi concessam occurrat in mensuram aetatis plenitudinis Christi (Eph. IV, 13).

3. Quare si finis est adeo conspicuus ut etiam vere dicere cum alio meo decessore queamus, Congregationibus Marianis tot animarum praedestinationem manibus nostris ab ea quae est *ritu, dulcedo, et spes nostra* committi, quot adolescentes et quot adultos in cultu perpetuo Deiparae fovemus, sponte sua ingens desiderium et propositum enascitur diffundendi longe lateque ejusmodi Sodalitates. Ad quarum propagationem haec tria maxime conferunt, nimirum diligens institutio, internus progressus et prospera conservatio.

Ad institutionem quod attinet, utile erit R.^{ae} V.^{ae}, Provinciae suae catalogum iterum pervolvens, inspicere accurate utrum in omnibus Ecclesiis nostris Congregatio Mariana tum marium tum, si bene accidit, feminarum habeatur, ut, si fieri possit, nullum nostrum Templum, quod idem est ac nulla nobis hospitalis urbs, nostris Congregationibus Marianis careat.

Deinde omnibus operariis sive quum ad sacras expeditiones inter nostrates mittuntur, sive quum Spiritualia Exercitia praesertim clericis explanant, sive denique omni occasione oppor-

tune oblata, nitantur Sodalitatum novarum fundamenta jacere. Neque enim putandum est nos eas solas Congregationes promoveri debere, quas nos ipsi regere possimus. Verum propterea quod non omnibus adesse possumus, et nihilominus caritas Christi et vocatio urget nos, sequenda nobis relinquuntur primorum Patrum exempla, quae deinceps in communem Societatis morem venerunt. Illi enim, evangelicos messorum imitati, postquam per urbes et per oppida verbum Dei seminaverant, inde discessuri triticum Domini in horrea Christi congregabant; nempe bonos Christi fideles in pia sodalitia a se instituta colligebant, quae deinde apto cuidam Sacerdoti, a se instructo, custodienda commendabant. Quaedam horrea Christi sunt Congregationes Marianae. Igitur, *Triticum congregare in horreum meum* (Matth. XIII, 30). Atque iste modus prudentia ipsa interdum nobis consulitur, verbi gratia cum Congregationibus feminarum, quae valde multiplicandae sunt etiam per nostros Patres, sed quas saepenumero aut delicatior quaedam agendi ratio aut periculum terendi tempus minore cum fructu, aut multo gravior virorum cura, quae nos totos ad se vocat, libentius externorum manibus committendas esse suadent statim ac eas inchoaverimus.

In augendis denique Congregationibus nullum hominum genus, praesertim opificum, omitti debet juxta priscam Societatis normam et recens Congregationis Generalis XXIV Decretum 20. Hoc enim ait: *Rogata Congregatio ut Nostris impense commendatas velit virorum Congregationes, ac praesertim operariorum coetus pro Instituti nostri ratione instituendos et fovendos; magna consensione censuit et decrevit Patri Nostro summopere commendandum ut per Superiores aliosque e Nostris urgeat quam maxime curam spiritualem virorum, praesertim operariorum et pauperum, efficiatque ut ope Exercitiorum Spiritualium ac Sodalitatum nostrarum ex pristina Societatis norma, eisdem ad omnia pietatis et caritatis officia summo studio perducant, cavens tamen ne Nostrum cel rebus temporalibus administrandis vel politicis tractandis ullo modo sese immisceant.* Quod Decretum quam uberes jam fructus multis in locis attulerit, laeti conspeximus, novos usque datum, si novo fervore Superiores illud exequendum curabunt.

Fateor tamen non semper facile esse Congregationem adultorum illico instituere, nisi apta quaedam dispositio praecesserit,

ut interdum accidit, verbi gratia, in Exercitiis clausis. Quare, cum non semper haec praeparatio prompta habeatur, optimum Patrum Delegatorum consilium illud fuit, ita a Congregationibus juvenum incipere ut hi postea, cum per maiorem aetatem eos decuerit, ad Sodalitatem virorum gradum faciant. Aliquid simile dicas de Congregationibus feminarum.

His industriis sperare fas est Sodalitates valde multiplicatum iri, et simul plus perpetuitatis atque incrementi habituras esse; quod tamen incrementum, quandoquidem de hoc mihi nunc agendum est, Sectionibus et Academiis, prout Tit. III, nn. 12-14, docetur, mirum in modum provehitur. Sectiones enim sunt veluti membra potiora unius ejusdemque corporis, id est totidem Sodalium manipuli ex una eademque Congregatione singulariter delecti, qui praeter communia cum caeteris Congregatis officia atque exercitationes propria quaedam opera in proximorum maxime bonum suis quaeque normis a Directore Congregationis ordinata amplectuntur. Quae ut insitam pietatem promoveant et sodales efficiant quasi Deiparae apostolos, ipsamque Sodalitatem juvenilibus impulsibus magis optabilem reddant, nemo est quin videat. Quid enim magis pium simulque pulcrius sit, quam cernere ingenuos primo flore juventae aut matura aetate sodales catechesim per paroecias urbis minores natu docere, de religione vindicanda bonisque moribus tuendis apte disserere, bonos diffundere libros, aegrotis solamen indere et spem recludere aeternae salutis, panem esurienti frangere suum, egenos vagosque inducere in hospitia, socios et amicos ad sacrum altaris convivium secum invitare, aliaque id genus misericordiae et religionis opera perficere? Profecto, ut Psalmi verba adhibeam (Qs. LVIII, 8), erumpet coram Ecclesia quasi mane lumen Sodalium, id est quasi aurora quaedam prosperitatis, noctem civilium calamitatum depulsura; anteibit ante faciem eorum justitia, qua agmen Marianum ad sui et proximorum curam juxta divina praecepta ducetur; et gloria Domini colliget eos, illos circumdans et protegens. Neque revera alius fuit jam ab antiquis temporibus spiritus nostrarum Congregationum. Nam ipse Summus Pontifex Benedictus XIV in sua Bulla aurea die 27 Sept., 1748, his verbis Congregatos hortabatur: *Omnibus denum ac singulis praedictarum Congregationum Sodalibus caritatem fraternitatis enixe commendamus, tam inter se mutuo quam erga omnes*

Christi fideles, studiose servandam ac sedulo exercendam, ut et religionis et misericordiae opera continenter exsequentes, duobus praeceptis intenti in quibus universa lex pendet et prophetae, Ecclesiam Dei laetificare et juvare non desinant.

At haec pia Sodalium munera consociari amant, e vetere consuetudine, cum Academiis, quibus maxime adolescentes alliciuntur, et faciles postmodum ad omnia alia pietatis opera habentur. Hic Sodales certis diebus certisque horis ab idoneis viris, quos optarem esse plerumque Nostros, in litterarum, artium, rei oeconomicae studiis vel professione juvantur, vel alios ipsi juvant, ad eum finem privatum et publicum quem Reg. 14 Tituli III insinuat. Hae Academiae quo magis a difficultatibus quibus Italica collegia premuntur liberae sunt, eo facilius ipsae suscipiuntur, variis adhibitis generibus. Nam praeter simplicem communemque Academiae formam, aliae rationes nunc initae sunt, verbi gratia aulae studii post scholam, scholae religionis, variique culturae coetus, quae omnia majorem in modum commendo.

Verum postquam Sodalitates ita fuerunt institutae et auctae, duo mihi videntur maxime conducere ad easdem nobili florentique loco conservandas. Alterum est, ut a mala, quae fluxarum rerum propria est, inclinatione contineantur; alterum, ut peridonei Directores praeficiantur.

Et ut ad primum veniam, quia nativae pulcritudinis decoloratio in humanis operibus tunc fit, cum hae devertunt ad ea quae conformia non habentur proprio fini ad quem factae et ordinatae sunt; ideo necesse est ut deverticula ejusmodi praecludantur, quibus etiam nostrae Sodalitates declinent. Sane fateor, nonnihil timeri posse ex illa quorundam opinione juxta quam Italica juvenus ab athletarum ludis ita abripi dicitur, ut vix aut ne vix quidem ipsa ad severiores institutiones adduci possit, quae simul conjunctam non habeant gymnicarum exercitationum *propriam* palaestram. Absit quidem ut is ego sim qui hujusmodi juveniles stadii labores generatim condemnem, quos etiam in nostris Collegiis moderate et cum laude alumni nostri suscipiunt; sed a Sectionibus gymniciis et ludorum nostrae Congregationes, quae tales, verius abhorrent, easque tamquam sui partes et proprias quasi phalanges non admittunt, licet inter sodales eos quoque cooptent qui alicui palaestrae, Congregationibus externae, nomen dederint. Merito enim vox Praepositorum Generalium et Roma-

norum Pontificum hac ipsa nostra aetate piam usque indolem Congregationumstrarum tueri non destitit. Sic Pater Anderledy die 21 Nov., 1891 (*Ep. Praep. Gen. Vol. IV, p. 257*) ad Patres et Fratres Societatis scribebat: *Magnum ex omni labore nostro Dei gloriae fructum percipere cupimus. Quem ut ex Sodalitiis nostris colligamus, diligens ea cautio est adhibenda, ne pia ac Deo dicata esse desinant, et gradatim ad profana vergant sodalium desideria. Ad cultum enim Dei et sanctissimae Dei Matris, ad sacra saepe percipienda, ad piam mortem obeundam hae sodalitates institutae sunt, nec illis potest esse ulla cum mundo societas.* Quibus cohaerent ea ad quae Pius X in allocutione generali ad Sodales die 7 Sept., 1904, est adhortatus, ut unice per eximias Christiani hominis virtutes fierent et conservarentur *l'eletta schiera dei veri cristiani, cristiani fervorosi, disposti a qualunque sacrificio con la protezione della Vergine e sotto l'usbergo della divina Provvidenza.*

Alterum ad sibi aliena invitamentum in Italia esse possunt Circuli Juventutis Catholicae, qui variis nominibus actioni, quam dicunt, Catholicae inserviunt. Quanta plane sint harum Associationum promerita, nemo negaverit; sed quia Dei *Spiritus ubi vult, spirat* (Jo. III, 8), ideo diversas ipse indicat vias ad consulendum multiplici bono juventutis, quas amice sed separatim inire diversas societates decet, licet, ut vidimus, non desint quaedam in omnibus similia, ut verbi gratia in nostris Congregationibus Sectiones sunt quae natura sua, sed pro conditione Sodalium et indole Congregationis, rem Catholicam non promovere non possunt. Quare mihi perjucundus fuit hac in re consensus fere unanimis Patrum Delegatorum, qui distinctas ab aliis Associationibus nostras Sodalitates voluerunt, et ad omne dubium deponendum normam a me enixis precibus efflagitarunt. Jamvero de ista quaestione responsum die 28 mensis Maji hujus anni ad Praepositum Provinciae Taurinensis jam dedi, quod cum caeteris Italiae Provinciis nunc libentissime communico. Nimirum *permitti quidem potest ut Congregati quidam maturiores, si ita eorum fervens studium animum incitat, Circulum etiam Catholicum sponte frequentent, ceu privati, sive singuli quilibet juvenes; non tamen nisi prudenter admodum ad id incitandi a Moderatore Congregationis. Sed nullo modo concedi*

debet ut Circulus Catholicus fiat veluti quidam Ristretto aut etiam Sectio quaedam Congregationis Marianae.

Sed si his cautelis Congregationes nostrae, ut sperare est, conservabuntur; tamen eae non sufficient nisi accedat valida praestantium Directorum opera. Praestantes dico eligendos esse Directores. Hinc enim tanta rerum moles, quantam jam innuimus, cujuslibet manibus committi nequit; inde vero tam delicata et perfectior animarum cura homines requirit Spiritu Dei plenos. Oh quantum a vera Congregationum nostrarum notitia ille abesset qui eam hauriret e quorundam Directorum inertia, qui putant se fecisse satis, si solummodo aliquos Sodales simul cogant statuto die et eorum confessiones excipiant, si identidem parvam ad illos adhortationem habeant! Haec profecto et necessario et actuosius conficienda sunt, sed totum hominem non requirunt; verum plura adhuc supersunt, quae sine conscientiae aculeo praetermitti non possunt. Videat Director in novis Regulis, quanta ei opus sit solertia in colligendis ex omnibus civium classibus Sodalibus, quos certo regiminis ordine moderetur (Tit. I, 4; Tit. IV; Tit. V, 23-31; Tit. VII et VIII); quanta dexteritate ut eos ad utraque officia promptos habeat, nimirum tum ad internas virtutis et ingenii exercitationes (Tit. VI), tum ad externa munia factitanda (Tit. VI, 42, 43; Tit. IX); quanto studio, ut hebdomadarios Sodalium conventus constanter plenos fructuososque habeat (Tit. II), et Sectiones atque Academias non quasi accessorias sed ut praescriptas foveat (Tit. III). Haec adeo magna sunt ut vel sola sufficiant ad optime merendum de aliqua civitate, ad vocationes sponte sua procreandas, ad desiderium aliorum Societatis ministeriorum excitandum. Sed haec, nisi strenui habeantur Directores, confici nequeunt. Oportet itaque delectus Directorum habeatur quam accuratissimus, et hi sint homines probatae virtutis atque prudentiae, ad promovendam divinam gloriam impigri sciteque ingeniosi, ita ut Praepositus Provincialis minime vereatur vel optimos ad hoc munus destinare. Nam dum talem hominum delectum ad regendas has Sodalitates commendo, nil aliud facio quam ea inculcare, ad quae decessores mei magnopere hortabantur, quoties praesertim de recte instituenda juventute sermo ipsis erat. Sic verbi gratia R. P. Mutius Vitelleschi ad Praepositos Provinciales die 8 Oct., 1631: *Commendo R.^{mo} V.^{mo}, quanto possum affectu maximo coctus illos* (nempe

Congregationes Marianas) *et vehementer hortor, ut in officiorum distributione prima sit hujus cura, ut non cuilibet, qui forte postremus in ministeriis obeundis et rejectaneus videatur, committatur illud, sed omnium optimis, qui praeclare sustinere illud possint; adeo ut ista occupatio omnibus aliis, si necesse fuerit, et studiis quoque ipsis anteponatur. Sibi alioquin persuadeat, fore ut ea ratione omnibus satisfiat, qui, ut decet, existimabunt religiosi hominibus eam curam esse maxime honoratam, e qua plus honoris in Dominum redundat, cui tanta gratiarum mercede et donorum coelestium fructu servimus.* (*Ep. Select.* p. 217). Haec nulli qui rem sana mente judicaverit mira videbuntur; sed ea ipse auctoritate mea omnino confirmo, et ut fiant oro et hortor.

Verum cum tales homines comparati fuerint, non erunt facile mutandi, quum hac frequenti mutatione nihil felicitati operis, quod ita ex unius in alterius manus tam cito transiret, nihil excitando animosius operario, qui tam incertum et labile munus fastidiret, noceret magis.

Quod si quis fortasse reponat, se homines non habere, respondebo: eos tibi compares, quandoquidem plerumque poteris. Defectus enim non semper est hominum, sed operariorum: operarii autem ex hominibus fiunt et habentur, si formantur. Quare institutio Directorum tum inter Nostros tum inter externos mature in Provincia quaerenda est. Haec autem a lectione oritur, aliter documentis, peritorum aditu colloquiisque perficitur.

Lectionis materiam suppeditant historiae nostrae, cum antiquae tum maxime recentes, litterae annuae et aedificantes, Regulae Congregationum approbatae, libri de hoc argumento editi, folia periodica Congregationum, alique fontes. Porro ejusmodi lectio quarundam saltem rerum suggerenda foret ipso tirocinii biennio, diligenti quodam suasu et ductu Magistri Novitiorum aut ejus Socii, piam Tironum lectionem tempore assignato et subsecivo moderantium. Haec enim prima cognitio necessaria est, non solum ut Congregationes jam in illo vitae apostolicae fundamento primoque conspectu videri et amari incipiant: verum etiam ut Scholastici sciant magisterii tempore illud Directoribus auxilium rite afferre, cujus occasio non raro sese praebet. Quod si Novitii solent exemplum Marianum aliosque de Deipara ser-

mones serere, patet quantum lectio de rebus Congregationum bene ordinata illis exercitationibus prodesse queat.

Sed intimam harum rationem docere, Regulas et methodum explicare juxta proprium nostri Instituti modum legesque canonicas, Patris Instructoris est in Tertia Probatione. Congregationes namque nostrae unum e Societatis ministeriis constituunt, quae eo anno explicari solent; et praeterea earum leges aliquando et directe cum Instituti partibus conjunguntur. Quapropter Instructor hanc sui officii partem nunquam omittat, sed ipse, Societatis traditionibus ultimisque documentis Summorum Pontificum et Praepositorum Generalium bene doctus, juvenes Patres ita perbelle instruat, ut hi avide illis afficiantur, ut nuper in aliqua Domo Tertiae Probationis evenisse magno cum gaudio rescivi.

Superest peritorum aditus et colloquium, quod me ad tractandum de Congressibus invitat, ubi Directores in suo munere vicissim perficiuntur. Cum duo esse magis optata Congressuum genera Delegati Patres judicarint, Directorum alterum, alterum Sodalium, patet agi nunc de primo genere, non autem de secundo. Nam hujus rei periti natura ipsa censentur non ii qui dirigendi sunt, sed ii qui cacteros regunt, e quorum experientia et consilio certius repetimus, ut *profectus animorum et solida pietas quaeratur et ad practicos et permanentes effectus consequendos* (Tit. IX, 66) ipsorum studia conspirent. Atque hujus agendi modi documentum dedit Leo XIII, qui prohibuit quondam ne Sodales Tertii Ordinis S. Francisci Assisinatis conventum generalem Romae haberent, animo persentiens futurum esse ut ejusmodi pia comitia non tam in verum Ordinis incrementum et prosperitatem, quam potius in splendorem festi verterentur. Quod tamen non prohibet quominus ex eadem urbe et viciniis omnes Congregationes in unum aliquando conveniant ad communiter peragendas pias quasdam exercitationes aut ad singularem sermonem audientium, ut fieri hoc anno coeptum est hic Romae et alibi per Italiam. Hoc enim valde pietatem auget.

Sed ad conventus Directorum redeamus. Sane hi conventus maxime idonei sunt, ut sat magnus hominum numerus comparatur, qui harum rerum scientissimi ubique locorum semper habeantur, quorum auctoritatem, judicium et religionem nervos

Sodalitatum jure appellaverim. Si enim hi omnes, dum simul conveniunt, ad Congregationes Marianas promovendas non nisi iis, ut par est, quae propria sunt utantur omniaque arceant quae discordant cum genuino illarum spiritu — quo scilicet, ut aiebat Pater Retz (*Ep. Select.* p. 200), *mortalium animi finguntur, mores castigantur, virtutes ad omnia religionis officia excoluntur atque incalescunt*; si ita fiat, quid, quaeso ab ejusmodi Congressibus nobis expectandum erit nisi ingens vitae sodalitiae vigor, firma actionum efficacitas et concentus, magna Sacrorum Antistitum et Sedis Apostolicae benevolentia et favor, populique Christiani vera aedificatio? Accedit quod ita scientia, ut sic dicam, harum Sodalitatum acquiritur, cum hic rerum gestarum hausta cognitio, inde vero gerendarum propositum communibus discussum et probatum consiliis, lumen mentis et regula voluntatis esse soleant, quibus facultas alios dirigendi in animo magis expolitur. Tandem illud ex una parte timeri juste non poterit, quod divina Proverbia monent, et in confusa multitudine accidere videmus: *Dissipantur cogitationes ubi non est consilium*; ex altera autem de iisdem cogitationibus illud sperabimus: *ubi vero sunt plures consiliarii, confirmantur* (Prov. XV, 22).

Has itaque Directorum congressiones R.^{ae} V.^{ae} in sua Provincia quam maxime commendo. Et sane cum Provinciae nostrae in Italia distinctis civiliter regionibus satis bene respondeant, si R.^a V.^a omnes suae Provinciae Directores certam in urbem convocabit, jam sine difficultate initium quoddam Congressus regionalis habebitur (Tit. IX, 66). Ad hunc porro Patres bene praeparati accedant, praemoniti vel a R.^a V.^a vel ab aliquo per R.^{am} V.^{am} nominato de materia, praestituto quodam ordine scriptoque digerenda, antequam ad colloquium veniant. R.^{am} V.^{am} tamen hoc auspicari deceret, ubi commode posset, breviter verba faciens, quibus viam sterneret Patrum discussionibus. Quomodo autem hi Congressus stabili quodam modo et quoties habendi sint, unde pecunia necessaria depromenda, quisnam iis praesidere debeat, et id genus alia prudenti R.^{ae} V.^{ae} judicio commissa volo, quae de his omnibus cum suis Consultoribus pertractabit, virosque aliquos expertos, ut verbi gratia Praesidem Primae Primariae, interrogare poterit. Ut autem ubique eadem ratio et dispositio, quantum licuerit, servetur, utile erit cum

aliis Provincialibus propria consilia communicare, et sicut Congressui Praepositus Provinciae initium fecit, ita hujus solius sit conclusiones Directorum auctoritate sua, prout in Domino videbitur, sancire.

Sed postquam ita domi nostrae excolendis Directoribus propeximus, operae pretium erit vehementerque cupio, ut de Directorum Congressibus ad externos quoque extendendis cogitetur, salva in omnibus Ordinariorum auctoritate, jurisdictione, bonaque venia, eo magis quod externae Sodalitates Marianae a Societate habent ut Primae Primariae aggregentur, et ab ea ad se usque promanent Indulgentiae et privilegia illi a Romanis Pontificibus concessa. Imo pluribus in locis Directores externi, cum de Prima Primaria Societatis nostrae audivissent, valde gavisii sunt et optarunt cum hoc caeterarum Sodalitatum Marialium capite consuetudine jungi. Itaque in Consultationibus singularum Domorum, auditis etiam nostrarum Congregationum Directoribus, agi poterit, quomodo hoc opus Congressuum Directorum latius promoveri inter ipsos externos queat, ut vel hi cum nostris Directoribus, vel seorsim a Nostris sed una simul ad conferendum simili quadam ratione ei quam antea diximus cogantur, et cum Praeside Primae Primariae communicent. Sic etiam inter externos apti Directores effingentur. Sed res magnae prudentiae est, ubi non omnia nos consequi quae nobis pulchra videantur, contendamus, sed iis duntaxat, pro locis et personis contenti simus, quae sine ullius invidia sese ipsa invitationibus porrigunt.

Foret etiam conventus generalis Directorum interdum habendus, sed rarius, nec nisi ob gravem communemque causam et juxta consensum et normas Praepositi Generalis.

4. Postremo hoc epistolae loco quaedam inter se Sodalitatum communicatio commendanda mihi videtur. Haec maxime fovetur, ut videmus, in singulis pene nationibus (Cfr. *Act. Rom.* 1913, p. 143), periodicis libellis. Jamvero neque suum Italiae deest. Hoc autem, ut nomen ejus *Stella matutina* portendit, esse deberet nuncius matutinus seu revelans opera diei vere Mariani, quae per Italiam fere nullo non die, nomine et patrocinio Deiparae Virginis, a Sodalibus fiunt. Sed esse debet praeterea veluti major quaedam stella quae sua delectatione aedificet, suo calore foecundet, suis notitiis inflammet. Ut autem

omnes hi effectus certius obtineantur, juvat ut singulae Congregationes, quoad ejus fieri potest, illud periodicum habeant, et quibus notum non est, cognoscere faciant, illique redigendo materiam suppeditent. Hanc porro dare poterunt ipsa Congressuum Directorum colloquia rite approbata, piorum operum quae variae Sectiones suscipiunt narrationes, fasti sodalitiis sive communes sive proprii, optimi Sodalitis vita functi historia, aliaque quam plurima, quae modo ipsi Directores, modo ii Sodales qui in singulis Congregationibus aut Sectionibus sunt a secretis, modo alii idonei, exarare possunt, servato tamen cujusdam aequae censurae judicio.

Videor mihi, Reverende Pater, non pauca dixisse de fovendis multiplicandisque Sodalitatibus Marianis. Sed eo gratior mihi res accidit, quod de excellenti hoc Societatis ministerio verba facere contingit hoc anno centesimo ab ea restituta. Persuasum enim habeo, si omnes nervos ad tam fructuosum tamque amabile ministerium exercendum amplificandumque Patres Itali contendant, futurum esse ut hi secundum, quod jam imminet, saeculum ingrediantur laetissimis auspiciis. Refloreat ministeriorum nostrorum facies; juvenus sub Societatis curam frequentior redibit; et in Nostris ipsis studium sese perficiendi in omni ratione strenui, docti et sancti operarii maxime accendentur.

Unum restat, quod omnium est caput, nempe executio. Sed haec etiam habebitur, si Congregationes Marianae ab omnibus magni fiant ut decet. Nam, ait R. P. Retz, *inter media fere praecipua quae ad amplificandum divinum cultum et ad animarum salutem consequendam excogitavit Societas nostra, merito censentur Marianae Congregationes* (Ep. Select. p. 199). Hanc existimationem sequetur voluntas; atque ita R.^a V.^a, praesertim in visitandis quotannis domiciliis nostris, hunc Sodalitatum amorem aptis adhortationibus fovebit et de earum statu singulariter sollicita erit. Item Superiores locales eodem spiritu imbuti, tum in Consideratione ipsis praescripta die 5, n. 2, ad examinandum, tum in Consultationibus domesticis ad interrogandum et urgendum, de Congregationibus agent. Denique ipsi subditi et in primis Directores his Superiorum desideriis ultro unaque consensione respondebunt, et viribus pro Deiparae amore non parcent.

Haec epistola semel in omnibus nostris tricliniis super mensam legi poterit.

R.^{ae} V.^{ae} benedico, et me Sanctis Sacrificiis enixe commendo.

Romae, die festo S. Mariae ad Nives, 5 Augusti, 1914.

Servus in Xto.,
FRANCISCUS XAV. WERNZ,
Praep. Gen. Soc. Jesu.

20.

20 Augusti, 1914.

Promulgatur nominatio R. P. Eduardi Fine in Vicarium Generalem Societatis.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Hoc ipso die 20 Augusti, postquam A. R. P. N. Generalis Franciscus Xaverius Wernz nocte proxima, hora undecima cum quinque et triginta momentis, in osculo Domini obiit, hora sexta cum dimidio post meridiem coram RR. PP. Assistentibus et Professis quatuor votorum fere omnibus qui in Urbe aderant, in Curiae nostrae domicilium convocatis, reserata a me fuit schedula et tradita antiquiori Assistentium, in qua scriptum erat nomen Vicarii Generalis post dicti Patris Nostri mortem, eaque publice lecta, renunciatus est Vicarius Generalis Societatis P. Eduardus Fine, Assistens Galliae.

Hanc igitur electionem R.^{ae} V.^{ae} significo, ut eam cum suis subditis quamprimum communicare velit, atque in tanti parentis amissione levamen aliquod habeant Patres Fratresque nostrae Societatis.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 20 Augusti, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}
Servus in Xto.,
PETRUS TACCHI VENTURI,
Secr. Soc. Jesu.

21.

20 Augusti, 1914.

*Nuntiatur obitus Patris Nostri atque indicuntur suffragia pro
ejus anima et SS. Pontificis Pii Papae X.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Hesterno die vertentis mensis Augusti undevigesimo, hora tertia et vigesima placido exitu in pace Christi quievit A. R. P. Franciscus Xaverius Wernz, octavo Generalatus anno, secundo et septuagesimo aetatis, ab inita Societate quinquagesimo septimo. Vir vere probus et integer, apprime prudens, solidae vitae spiritualis ac regendi religiosos coetus sciens. Quum longum triginta annorum spatium eximia doctrinae fama in Jure Pontificio tradendo in Anglia primum, tum in Urbe insumpsisset, e gubernatione Gregoriani Athenaei, quod biennium rexerat, die 8 Septembris anni 1906 ad supremum Societatis universae magistratum evectus, non minus omnium in se oculos convertit, quam de se concitatum expectationem feliciter explevit. Totus enim in eam curam incubuit ut genuinum conservaret aleretque Societatis spiritum, quem tunc solum vigere posse autumabat quum quotquot ei dederat pientissimus Deus socios filiosque eos omnes spectaret acquisitioni solidarum virtutum et interiori vitae vere deditos.

Interea dum prudentem sedulamque operam navat ut Societas a sanctis Ignatii parentis legibus ne vestigium quidem abscedat, camque quinque novis Provinciis auget, sapientissimisque Ordinationibus munit firmatque, temporibus aequae ac primigeniae Ignatianae formae accommodatis, praeclara omnibus quidem edebat, sed illis potissimum quorum opera et consilio utebatur, cotidiana exempla virtutum. Intuebantur enim omnes quotquot ei aderamus talem ac tantum patrem iis dotibus eximie ornatum, quas in supremo Societatis moderatore expostulavit Sanctus Parens Ignatius. Praeeminebat quippe elucebatque in eo rectus ille atque inflexibilis animi sensus quo necessariam severitatem didicerat cum benignitate et mansuetudine miscere, ut nec se flecti sineret ab eo quod Deo ac Domino nostro gra-

tius fore judicaverat neque filiis opportuno loco ac tempore compati desineret.

Accedebat egregia illa animi magnitudo ac fortitudo, qua fiebat ut omnibus, iisque bene multis, qui ei inciderunt, adversis casibus ita cerneretur superior, ut nunquam sese animo dejici permetteret, paratissimus, cum opus esset, ad mortem pro Societatis bono subeundam in obsequium Jesu Christi Domini nostri ejusque in terris Vicarii.

Quae ultima virtus, si unquam maxime in eo dum aliis praeesset eluxit, vividiori quodam lumine in extremo refulsit suae vitae discrimine. Etenim quum undetrigesimo superioris mensis die gravi jam morbo laborans e Tusculano rediisset in Urbem, exemplar et speculum quoddam nobis omnibus visus est exactissimae regulae illius custodiae, quam ex Sancto Ignatio sub numero quinquagesimo Summarii Constitutionum nostri nobis tradidere majores. In tam enim acerba diuturnaque aegritudine illum cerneret hilari semper vultu omnes quotquot eum inviserent excipientem; nullum unquam ejus ex ore verbum deprehenderes quod querimoniam saperet, aut humanum nimis proderet recuperandae valetudinis desiderium; verum dilectissimum patrem cum Domino Jesu ejusque suavissima Matre sine intermissione colloquentem audires, ut omnibus qui adstabant fidem faceret se nil aliud spirare quam tot inter dolores hostiam fieri Deo beneplacentem atque perfectam.

Nobis profecto numquam excidet animo illarum trium horarum recordatio, quibus eum sub vesperam septimi et decimi hujus mensis diei cum continuis violentisque cardiaci morbi cruciatibus colluctantem sumus contemplati. Quo acrius dilectissimum Patrem suprema divexabat animae defectio, eo intentius evanescentes spiritus intendebat ad sancte pientissimeque e vita abeundum. Tum vero cogitationem omnem in dulcissimum Cor Jesu ejusque suavissimam Matrem conferens, flebilibus sed placidis vocibus eos veluti adstantes alloqui eisque reconditos pandere animi sensus. Quantum nos omnes movit quum eum iterum atque iterum aut Jesum compellantem audivimus peramanti illo Ecclesiae carmine: *O Jesu mi dulcissime! spes suspirantis animae! Te quaerunt piaae lacrymae! Te clamor mentis intimae!* aut perpetuo deprecationem usurpantem illam: *Maria, Mater gratiae, Mater misericordiae!* cui subnectebat instantes pre-

cationes ex *Anima Christi* depromptas: *Ab hoste maligno defende me, in hora mortis meae voca me, et jube me venire ad Te, ut cum Sanctis Tuis laudem Te in saecula saeculorum! Amen.*

Quum ita mentem in Deum defigeret, Societatis suae haud immemor videbatur, cujus veluti vices PP. Assistentes caeterique Patres ac Fratres, ejus circumstantes lectulum, gerebant. Tum omnibus, usque ad fratres domesticarum rerum adjuutores, uni et alteri praecipue infirmario, de opera quam in eum quisque adjuvando posuerat, humanissimis amorisque plenis verbis gratias egit. Quum vero postularetur ab eo ut nobis omnibus et Societati universae benedicere vellet, haud mediocriter lactatus est, promptaque quadam animi effusione filiorum optatis satisfecit, dulcissimum Cor Jesu subinde hunc in modum compellans: *O bone Jesu, commendo tibi spiritum meum et Societatem tuam sanctam!*

In his atque similibus pientissimi viri sensibus quum duos solidos transegisset dies, Romani Pontificis, qui proh dolor et ipse fatali eoque fere inopinato morbo corripiebatur, eximiae amoris significationes non defuerunt. Licet enim Summus Pontifex Pius X, qui Patrem Nostrum vere existimabat et summi faciebat, nocte antecedente diem 19, qui dies utrique infirmo ultimus esse debebat, se a dira infirmitate majorem in modum premi sentiret, Patris Nostri aegrotantis nihilominus meminit, voluitque ut ei significaretur, se ipsi, ut pluries antea, rursus benedicere. Sic ultima fortasse morientis Pontificis Apostolica benedictio singulari homini missa Patri Nostro impertiebatur, cujus mors duas fere horas luctuosissimum funus Pii X antecessit. Nam hora ferme prima et vigesima cum dimidio extremam illam corporis animaeque collutationem Pater Generalis ingressus est, qua, in eo quem supra dixi temporis articulo, terrae subductus Societatem orbam reliquit, majori vi, ut sperare fas est, protecturus e coelo. Summus vero Pontifex hora prima ejusdem noctis animam efflavit.

Solemnia funeris Patris Generalis in templo Jesu Nominis dicato, die hujus mensis sexto et vicesimo, qui est ab obitu septimus, peragentur.

Curet igitur R.^a V.^a, ut, quae in Instituto nostro (Offic. Vic. Gen. n. 2) praescribuntur suffragia, omnia indicantur et a sin-

gulis persolvantur. Praeterea servetur decretum quintum Congregationis VII de justis in singulis Provinciis demortuo Generali persolvendis, et, quod gratus animus ac pietas in carissimum Patrem postulat, in suis quisque precibus et Sanctis Sacrificiis ejusdem memor esse pergat.

Pro Summo vero Pontifice, de Societate nostra plura ob beneficia meritissimo, juxta exemplum nobis relictum a R. P. Beckx et R. P. Martin in obitu Summorum Pontificum Pii IX et Leonis XIII, tria sacra fieri a Sacerdotibus totidemque coronae Deiparae Virginis a non Sacerdotibus recitari jubeat.

Me etiam quam maxime possum Sanctis Sacrificiis et orationibus Reverentiae Vestrae commendo.

Romae, 20 Augusti, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,
EDUARDUS FINE,
Vic. Gen. Soc. Jesu.

22.

3 Septembris, 1914.

Generalis Congregatio indicitur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Justis funebribus in Urbe magna omnium ordinum frequentia desideratissimo Patri Nostro Francisco Xaverio Wernz persolutis, nulla interjecta mora animum cum PP. Assistentibus ad consulendum adjeci utrum, mediis in angustiis in quibus plures Provinciae versantur, Congregationem Generalem, a qua Societas suum Praepositum expectat, statim indicare deberem. Jam vero, licet mihi plane perspectum esset inter bellorum furorem non parvas obstare difficultates Comitii nostris cogendis, re tamen coram Deo bene perpensa atque unanimi PP. Assistentium judicio, censui in Domino hujusmodi convocationem haud esse differendam. Difficultates enim non exiguae, quae in pluribus Provinciis ad Congregationes Provinciales habendas obstabunt, quomodo superari possint, suggerit Formula Congregationis Provincialis, nn. 2 et 6, nec non Decr. 27 Congregationis Gene-

ralis XXII; quin imo ipsae temporum calamitates ad Comititia cogenda quodammodo impellere videntur, ne, ut Natalis verbis utar, Societas diutius sit absque Generali Praeposito. Quamobrem, ad maiorem Dei gloriam majusque Societatis nostrae emolumentum, meis hisce litteris decerno: Congregationem Generalem, quae novum Societatis Praepositum constituat, ex Instituti nostri praescripto esse cogendam, in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti.

Quod vero ad conveniendi *diem* conventusque habendi *locum* spectat, quum in his sat adversis, in quibus versamur, rerum adjunctis nil penitus certi in praesenti constitui possit, sensere mecum PP. Assistentes neutrum his litteris adhuc praescribendum, sed alio tempore Provinciarum Praepositis esse significandum. Interea tamen unusquisque Provinciae Praepositus ita mature Provinciae Congregationem, ad eos deligendos qui eum comitaturi erunt, cogere studeat, ut tam ipse quam Electores, elapso spatio quinque mensium ab Instituto praescripto, ideoque incunte Febuario mense proximi anni 1915, in eo qui designabitur conventui loco adesse commode possint. Ut autem omnia ad Instituti normam rite procedant, quae modo subjiciam velit R.^a V.^a, qua pollet sedulitate, fideli executioni mandare.

1. Commendet R.^a V.^a omnibus Patribus qui conventuri sunt, ut *Congregationis Provincialis Formulam* attente perlegant (Commendatur editio *Formulae* Bruxellis edita, 1910, cum Synopsi adjecta); qui vero Electores designati fuerint, haud secus ac R.^a V.^a, *Formulam Generalis Congregationis* accurate perpendant.

2. Provinciae Comititia, tum in eligendo Electores tum in negotiis tractandis, ex nostrarum legum praescripto adamussim peragantur; res vero in postulatis proponendae tanti sint momenti quae vel ad Congregationem Generalem vel ad Praepositum Societatis deferri vere mereantur.

3. Postquam Congregatio in Provincia habita fuerit, ad nos R.^a V.^a mittere velit exemplar, sua manu subscriptum, illius partis actorum quae Congregationis convocationem et electiones continet, ut Patres Assistentes mature examinare queant an omnia fuerint rite peracta. Integra autem acta authentica, quum R.^a V.^a ad Congregationem Generalem veniet, secum deferet, una cum postulatis quae Congregatio probaverit. In postulatis autem

praeparandis ea omnia diligenter servantur quae n. 14 *Formulae Congregationis Provincialis* praescribuntur.

Caetera vero quae singulis trienniis per Procuratores in Urbem mittuntur, nunc mitti non debent, quum jam anno superiore ea omnia acceperimus.

4. In singulis Provinciae vel Missionis Domibus legantur ad mensam *Censurae et Praecepta hominibus Societatis imposita*, quae ad Comitia celebranda pertinent, Cap. I.

5. Unusquisque Provinciae Praepositus, juxta n. 4 *Officii Vicarii Generalis*, eas preces eaque Sacrificia, auditis suis Consultoribus, jubeat fieri quae sibi in Domino indicenda videbuntur pro perenni Societatis nostrae incolumitate proque felici exitu Comitiorum quae orbae Societati patrem imprimis reddere debent.

6. Quum in loco ubi congregantur Patres ad Societatis Praepositum constituendum, prostare debeant nomina omnium Nostrorum qui Professionem quatuor votorum emiserunt, ut certi plane simus eorum neminem fuisse praetermissum, R.^{am} V.^{am} rogo, ut catalogum manu scriptum accurateque confectum ad nos quantocius mittendum curet, in quem Professi omnes quatuor votorum ad istam suam Provinciam pertinentes ita referantur ut post singulorum nomina clare conspiciatur, quo quisque tempore fuerit ortus, Societatem ingressus, ad Professionem promotus, servato antecessionis ordine ad normam litterarum quas A. R. P. Anderledy ad Provincias misit die 27 Aprilis anno 1886.

7. Sodales nostros omnes jubeat R.^a V.^a esse valde prudentes cautosque, ne quovis cum externo homine de futuris nostris Comitiis facile sermonem misceant.

8. Postremo R.^a V.^a mihi significare ne omittat, has meas litteras ad se pervenisse.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Tusculi, 3 Septembris, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

EDUARDUS FINE,

Vic. Gen. Soc. Jesu.

P. S. — Postquam R.^a V.^a Decretum hoc in sua Provincia promulgaverit, harum litterarum exemplar cum omnibus jus ad Congregationem Provinciale habentibus communicare velit.

23.

15 Septembris, 1914.

Vidua Americana Fundatrix Collegii Neo-Eboracensis declaratur eique decernuntur suffragia.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum praeclara ex America vidua matrona, cujus nomen, sic ipsa praecipiente modestissima muliere, sub silentio premere cogor, pro ea qua in Deum fertur pietate proque suo juventutis Catholice erudiendae studio, ingentem sane pecuniae summam contulerit, ut novum e fundamentis excitaretur Neo-Eboraci Collegium seu secundi ordinis Schola a S. Francisco Regis nuncupata, et ideo, ex sententia PP. Assistantium, Fundatricis nomen et privilegia certe mereatur, curet R.^a V.^a ut ex Constitutionum praescripto (p. IV, c. 1, n. 4) Sacerdotes omnes tria Sacra faciant, qui vero Sacerdotes non sunt totidem coronas recitent; quae quidem pro proximia superstite Fundatrice offerantur, ut eam sua benignitate Dominus in rebus omnibus dirigat suisque donis in dies magis magisque augere atque sospitare velit.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Tusculi, 15 Septembris, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,

EDUARDUS FINE,

Vic. Gen. Soc. Jesu.

24.

18 Septembris, 1914.

Nuntiatur nominatio R. P. Josephi Barrachina in Substitutum Assistantis Hispaniae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum de constituendo Substituto Assistantis Hispaniae infirmi atque absentis servata jam fuerint omnia quae in Constitutionibus ac Decretis praescribuntur, reliquum est ut R.^{ae} V.^{ae}

per hasce litteras significem in ejusdem P. Assistantis locum fuisse substitutum P. Josephum Barrachina, Provinciae Aragoniae.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Tusculi, 18 Septembris, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto.,
EDUARDUS FINE,
Vic. Gen. Soc. Jesu.

25.

29 Octobris, 1914.

*Transmittuntur ad Provincias folia quae ad aggregationem
Congregationum Marianarum postulandam adhibeantur.*

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Quum registra Marianarum Congregationum quae in Curia Patris Generalis asservantur, maximo cum labore et non parvis expensis per hosce quattuor annos, decessore meo jubente, recognita, emendata, quoad ejus fieri potuit, atque in novos libros exscripta sint, providendum quidem mihi est ut inceptus tam belle ordo continuetur. Praecipua vero difficultas inde orta est superioribus annis quod nullam formulam communem secuti sunt qui Congregationum aggregationem postularent. Huic igitur defectui remedium afferre cupiens, formulam illam quam P. Anderledy, bonae memoriae, composuit imprimendam Romae curavi in foliis quibusdam quae ad omnes RR. PP. Provinciales mitterem. Certum igitur numerum exemplarium R.^a V.^a una cum hisce litteris accipiet, plura postea pro necessitate acceptura.

Peto autem enixe ut ea semper adhibenda curet, quandoque ex Provincia aggregationes postulabuntur, saltem ab initio anni 1915. Precor praeterea ut folia *integra* remittantur, non in varias partes pro Congregationum numero divisa.

R.^{ae} V.^{ae} Sanctis Sacrificiis multum me commendo.

Romae, die 29 Octobris, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

Servus in Xto,
PETRUS TACCHI VENTURI,
Secr. Soc. Jesu.

26.

7 Novembris, 1914.

De fidei custodia Regulae XLIII Summarii et XXX Communis praesenti tempore belli.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI.

Inter illa haud sane exigua pericula quae in tanto armorum strepitu, infensisque diversarum nationum vicissim simultatibus, Societati quoque nostrae impendent, illud quidem prae omnibus nobis timendum est, seduloque cavendum, ne quidquam penitus a nostris hominibus sive loquendo sive scribendo proferatur, quod ab aeternis justitiae caritatisque Christianae praescriptis minimum quid abscedat. Nec enim absque lugenda pernecessariae inter ejusdem matris filios unionis animorum laesione, nec sine gravi externorum offensione vel etiam totius Societatis damno evaderet tam sanctarum legum oblivio. Quod quum jampridem animo prospectaret Sanctus Parens Ignatius, iis omnibus inde proventuris incommodis haud omisit occurrere opportuno remedio. Etenim in X Constitutionum parte, ubi sapientissime providet qui totum Societatis corpus conservari augerique possit, illud etiam inter caetera sancivit, nullum in Societate locum relinquendum esse animorum propensioni ad partem alterutram factionis quae esset fortassis inter principes vel dominos Christianos, sed universalem potius quemdam amorem esse fovendum, qui partes omnes, licet sibi invicem contrariae forent, in Domino amplecteretur. Quod quidem praescriptum, utpote magni momenti, non solum iisdem ipsis verbis insertum fuit in Constitutionum Summarium, regul. XLIII, sed etiam, jam inde a Sancti Parentis temporibus, explanatius uberiusque inter Regulas quas Communes dicimus locum obtinuit. *Caveant sibi omnes* (sic habet quae ex illis trigesima est, *ab illo affectu quo aliae de aliis nationibus sinistre sentire aut loqui solent; quin potius et bene sentiant et peculiari affectu diversas a sua nationes prosequantur in Domino, ac proinde nemo bella contentionesque inter Christianos principes in colloquium inducat.* Sapientissimae hujus regulae exactam custodiam velit igitur R.^a V.^a suis omnibus in mentem revocare, atque, ubi

opus fuerit, quod Deus avertat, fortiter urgendo omnimode exigere. Id scilicet a nobis expostulat filialis illa qua erga Sanctum Patrem nostrum Ignatium obstringimur observantia, ipsumque, quod modo innui, boni communis studium, cujus profecto est causas omnes diligentissime atque sollicitè propulsare quibus vel caritatis vincula inter omnes quae in Societate sunt nationes relaxari, vel animorum divisio exoriri vel supremum denique nostri Instituti propositum, divina, inquam, gloria, facile praepediri possunt. Si quispiam enim, sancti hujus mandati oblitus, de una alterave natione, tam acriter inter se decertantibus, privatim, vel, quod pejus foret, pro concione aut scriptis obloqueretur, magnam sane praerberet ansam ad illarum gentium earumque rectorum insectationes, qui, injuria se ab externis Societatis sodalibus lacesitos reputantes, damna quaeque in ipsam nostram Societatem haud parare desisterent. Jam vero, quaeso, quid magis unquam pro illo quo quisque nostrum flagrare debet animarum zelo, abhorrere debemus, quam quod imprudenti quadam, eaque nobis interdicta, agendi ratione operariis de Societate ubivis gentium reddatur ad hominum salutem procurandam vel impervius aditus vel solum angustior? Haec omnia alte insidebant animo Patris Nostri, pia memoriae, qui, postquam extemplo belli incendium exarserat, quum jam lethaliter decumberet paucis ante mortem diebus, sibi adstanti P. Secretario commisit ut mihi, per id temporis Vice-praepositi munus gerenti, in memoriam revocaret quam sancte in nostra Curia, quas supra retuli, regulae essent custodiendae; quod sane, Deo sint grates, et factum est et fit cotidie.

His omnibus, quae mirum quantum nos omnes movere debent, accedit ipsius Jesu Christi Vicarii suprema auctoritas, qui Christi fideles omnes, ac Sacerdotes praesertim, quomodo in hodierno discrimine se gerere debeant, doceri curavit tum in prima sua epistola *ad universos orbis Catholicos*, tum in illa quam die 18 Octobris ad Coloniensium Archiepiscopum dedit. Summi autem Pontificis hac de re sensus egregie complexa est Pontificia ephemeris *L'Osservatore Romano* in quadam sua lucubratione, quam in Latinum sermonem conversam, una cum ipso originali textu, ad R.^{am} V.^{am} transmittit, ut per istam suam Provinciam divulgetur. Juvat quippe spem in Domino Nostro fovere, neminem per totum terrarum orbem e tot Societatis filiis unquam futurum qui,

e majorum virtute exemplisque degenerans, jacenti adhuc peramantissimae matri novas moerendi causas adjicere velit. Faxit potius benignus atque misericors Deus, ut talem se quisque studeat in hoc potissimum tempore hominibus exhibere, qualem omnis nostrae vitae ratio eum esse postulat. Sic tandem procul dubio, et etiam dum in terris degimus, promissionem illam Dominicam adipiscemur: *Beati pacifici, quoniam filii Dei vocabuntur.*

Curet R.^a V.^a ut hae meae litterae super mensam, cum primum poterit, in omnibus istius Provinciae domiciliis perlegantur.

Interea ejus Sanctis Sacrificiis me enixe commendo.

Romae, 7 Novembris, 1914.

R.^{ae} V.^{ae}

humilis in Xto servus,

EDUARDUS FINE,

Vic. Gen. Soc. Jesu.

La Chiesa e i suoi ministri nelle amarezze dell'ora presente.

Fin dall'inizio della terribile crisi che ora travolge tanta parte del mondo civile, noi ci imponemmo uno speciale dovere di imparzialità e di moderazione. Nel seguire questa linea di condotta *L'Osservatore Romano* anche in quei giudizi ed apprezzamenti, che non potevano venire interpretati come espressione autorizzata del pensiero della suprema autorità della Chiesa, ha ubbidito a quel sentimento che sembra debba esser comune a tutti i cattolici d'ogni paese, nell'ora tristissima che attraversa l'Europa.

Ma in questo suo atteggiamento è stato confermato altresì e confortato dal pensiero di uniformarsi in tal guisa e di rispondere nel miglior modo possibile agli intendimenti e ai desideri della Santa Sede, che, nelle umane contese e nei sanguinosi conflitti che ne derivano, ha sempre voluto e vuole

Ecclesiae ejusque Sacerdotum hoc maxime tempore officium.

Jam inde ab initio terribilis calamitatis quae nunc tantam civilis mundi partem exagitat, nobis ipsi proposueramus neutro nos inclinare et summa moderatione uti. Dum porro ephemeris nostra *L'Osservatore Romano* hanc normam in iis quoque judiciis et opinionibus servabat quae reputari non poterant a suprema Ecclesiae auctoritate esse profecta, sensum tamen illum de praesenti Europae tristissimo statu fovebat, qui communiter in animis omnium totius orbis Catholicorum nunc insidere debet.

Sed in hac se continendi ratione ephemeris nostra ea quoque cogitatione nunc confirmatur, ut ita consiliis desideriisque Sanctae Sedis quam perfectissime sese accommodet, quae in humanis dissidiis bellisque inde ortis servatam semper voluit, et nunc etiam vult, aequabilitatem absolutissimam.

assolutamente mantenere la più completa, la più assoluta imparzialità. L'atteggiamento da Essa assunto e scrupolosamente mantenuto anche nella recente contesa per il possesso della Libia, nella quale erano pure in giuoco importanti interessi della patria italiana, sta a dimostrare in modo luminoso ed inoppugnabile la sincerità e la fermezza di questo proposito della Santa Sede, la quale, ad ogni altro interesse antepone la sua missione di pace e di carità fra tutti i popoli della terra, senza distinzione di razza e di religione.

Ed è appunto a questo saggio e paterno indirizzo che dovrebbe uniformarsi, per quanto è possibile, la condotta di tutti i credenti, sia colla serena equanimità dei giudizi e degli apprezzamenti, sia, e soprattutto, colla moderazione e rigorosa correttezza del linguaggio, quale si addice ai seguaci di una legge di carità d'una religione di pace.

Che se a tutti indistintamente i figli della Chiesa s'impone questo riguardoso contegno, anche in mezzo alle più fortunate vicende, è superfluo l'aggiungere come ciò si convenga in modo speciale a coloro che, avendo avuto la sorte di consacrare la loro vita al ministero sacerdotale, debbono sentire in modo più vivo, ed essere gli interpreti più fedeli e gli esecutori più efficaci dello spirito e della missione pacifica della Chiesa. Anche tra il fragore delle armi e fra gli orrori della guerra, essi non potranno mai perder di vista le gravi responsabilità che pesano sopra di loro; non dimenticheranno mai che, al di sopra delle aspirazioni, anche legittime, del sentimento patriottico, è da porsi costantemente l'interesse generale della Chiesa e dell'umanità, ricordando sempre di essere ministri di Colui, che, anche in mezzo agli spasimi della sua acerba passione, non aveva parole di amarezza e di odio pei suoi carnefici, e moriva perdonando ai propri nemici.

Sane ratio ipsa, quam Sedes Apostolica in recenti Libyco conflictu inivit religioseque adhibuit, in quo tamen de patriae commodis non exiguis dimicabatur, propositum ejusdem dilucide planeque ostendit, ut cuilibet utilitati pacem et charitatem anteponat, quam inter omnes terrae populos, nullo facto generis religionisque discrimine, invehere nata est.

His porro paternis sapientibusque consiliis sese conformare deberent, quoad ejus fieri potest, Christi fideles omnes, sive clara judiciorum et opinionum aequanimitate, sive eo loquendi modo qui assecras religionis charitatis pacisque plenae decet.

Quod si cauta haec moderatio omnibus Ecclesiae filiis vel inter ipsas res adversas necessaria est, superfluum est dicere, quanto magis ea illis opus sit, qui aucti Sacerdotio sacrisque ministeriis, spiritu Ecclesiae imbui in primis, illumque fidelius interpretari debeant et pacificam ejusdem operam persequi teneantur. Sane inter armorum strepitus bellicae vastationes nunquam hi oblivisci poterunt quam gravibus de rebus respondendum ipsis sit; nunquam ex eorum animo excidet legitimis etiam patriae desideriis anteferenda esse Ecclesiae et humanitatis commoda, quum illius administri sint, qui mediis etiam in doloribus acerbissimae Passionis non dura verba, non odium inimicorum habebat, sed veniam hostibus dando morti occubuit.

E se questo debbono tener presente nella loro vita privata, non possono soprattutto obliarlo nell'esercizio del loro sacro ministero e in modo particolare in quell'altissima loro funzione di parlare al popolo la parola divina, antepo- nendo anche al voto, per sè stesso legittimo, della vittoria del proprio paese, quello tanto più umanitario e cristiano della pace universale e adoperando sempre, anche verso gli stessi nemici, non parole di disprezzo o di odio, ma il linguaggio ispirato dalla carità. I sacri recinti destinati al culto divino, le Chiese, non si dimentichi mai, sono asili di pace: sulle sacre soglie dei templi debbono tacere le umane passioni, i rancori e gli odî; fra le sacre pareti della casa del Signore anche i nemici trovarono sempre sicuro ricetto, asilo e protezione, poichè altro linguaggio non deve risuonare in essa che non sia quello della pace, del perdono e dell'amore.

Uniformandosi a questa legge di carità gli ecclesiastici d'ogni nazione, non solo si renderanno interpreti fedeli del pensiero della Chiesa e dell'augusto suo Capo ed ossequenti alle Sue direzioni, ma compiranno altresì un'opera utile e meritoria a vantaggio del loro rispettabile ceto.

È facile, infatti, comprendere come l'eco di parole passionate e violenti, che venissero eventualmente pronunziate da labbra sacerdotali, varcando i confini delle rispettive frontiere, potrebbero, nei paesi rivali, attirare le antipatie e l'avversione delle plebi sull'intero ceto sacerdotale, fino a farlo considerare, sia pure a torto ed ingiustamente, come responsabile delle intemperanze dell'altrui linguaggio, e ciò con grave danno del prestigio e della dignità del clero, e con funesto inceppamento della sua libertà e della sua sacra missione.

Si haec menti sibi objicere in vita privata debent, multo magis ea animo prospiciant oportet, dum divina verba ad populum faciunt tum praeoptando triumphis patriae, quod votum caeteroqui per se legitimum esse nemo neget, desiderium longe humanissimum et maxime Christianum pacis universalis, tum voces adhibendo non quidem odii et contemptus, sed amoris. Profecto templa, hi nempe sacri recessus divino cultui destinati, pacis asylum sunt; ad templorum itaque limina taceant humani motus quos ratio non regat, taceant similitudines et odia. Intra sacros domus Domini parietes vel ipsi hostes tutum invenire soliti sunt refugium et patrocinium, quippe cum ibi nil audiri debeat quod non pacem et veniam et amorem sonet.

Ad hanc caritatis legem si Sacerdotes, ex quacunque natione orti sunt, se fingant, non solum erunt fideles consiliorum Ecclesiae ejusque Capituli interpretes et Romani Pontificis normas sequentur, verum etiam bene utiliterque de sacerdotali ordine merebuntur.

Facile enim intellectu est verba animo male affecto ac violenti prolata, cum patriae fines transiliant, posse in hostium provinciis invidias et malevolentiam plebium toti Sacerdotum ordini ita conflare, ut is causa reputetur intemperantiae linguae caeterorum; quod quantum damni auctoritati dignitaeque coetus sacerdotalis, quantumque impedimentum libertati actionique ejus afferat, satis compertum est.

Deh! mentre un'atmosfera di odio e di violenza avvolge nelle sue raffiche devastatrici tanta parte dell'umanità, la moderazione e specialmente quella dei ministri del Signore, rappresenti almeno come un'oasi tranquilla in cui ciascuno, senza rinunciare per questo alle sue legittime aspirazioni, faccia opera santa di concordia e di pace nell'interesse supremo dell'umanità.

Ah! dum odium et violentia circum undique omnia complent, et tantam humanitatis partem suis ipsa turbinibus involvunt et prosternunt, moderatio et caritas omnium Catholicorum, et praesertim Sacerdotum, tractum veluti terrae tranquillum et quasi oasis praebeant, ubi unusquisque, quamvis legitimis animi sui desiderijs se minime abdicet, ad concordiam tamen et pacem fovendam supremo totius humanitatis emolumento sancte adlaboret.

27.

21 Novembris, 1914.

Locus et dies convocandae Congregationis Generalis statuuntur.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCIARUM

REVERENDE IN XTO. PATER:

P. XTI:

Superioribus meis litteris, die tertio Septembris datis, omnes Provinciarum Praepositos certiores feci, me cum primum licuisset, tum locum tum tempus quo Generalis Congregatio habenda foret, iisdem esse significaturum. Jamvero quod tunc promiseram, citius forsitan quam sperabamus nunc perficere datum est, idque ob pietissimam Dei in nos bonitatem atque nostrorum sodalium fraternum amorem. Quum enim incassum non unam tentavissimus viam qua locum Comitiis celebrandis aptum comparare possemus, ecce nobis exquisita quaedam adfuit tum Moderatorum tum Alumnorum Collegii Germanici et Hungarici caritas, qua factum est ut ipsius Collegii aedes, nunc solito infrequentiores, ultro Societati offerrentur, in quibus Electores, ut in superiori Generali Congregatione contigit, commodo sane hospitio accipi possent.

Hujusmodi loci gravissima nobis adempta cura, jam illud inter omnes Patres Assistentes facile convenit, maturandum esse ipsum Congregationis initium. Quod quidem non solum illa suadebat quam superioribus litteris innui cum P. Natale ratio de moderatore supremo sollicitate Societati dando, verum etiam ipsa jubere videbatur anceps omnium ferme nationum conditio ac

Summi Pontificis commendatio quam Patribus Curiae habuit, quum eos privato dignaretur alloquio. Quam ob rem ex unanimi PP. Assistantium consilio decrevi Congregationem Generalem, quae novum Societatis Praepositum constituat, esse cogendam Romae apud Collegium Germanicum kalendis Februarii anno 1915, ita ut prima sessio, auspiciato omine, die B. Virgini Purificatae sacro possit haberi.

Velit igitur R^a. V^a. una cum Electoribus ita se ad iter parare, ut eo, quem modo dixi, primo Februarii mensis die in Urbe certo consistat. Quum autem formidoloso hoc tempore, ob moram impedimentaue quibus itinera sunt obnoxia, facultas saepe saepius desit tempora adamussim computandi, nemo anxio animo esse debet quod forsitan aliquot dies ante constitutam convocationem Romam advenerit. Hoc enim nobis summopere cordi est, ut nempe kalendis Februarii nemo Roma absit.

Hanc nactus occasionem, R.^{um} V.^{um} rogo ut de iis quae sequuntur suos comites monere velit.

1. Romam petant omnes habitu clericali induti, quo honesti atque pii regionis, unde veniunt, Sacerdotes uti solent;

2. Nulla externorum negotia saecularia tractanda suscipiantur; quae vero pia sunt eadem nemo suscipiat nisi R^a. V^a. approbante;

3. Ad incommoda haud levia praecavenda, quaecumque negotia in Urbe tractanda habeant, ea tamen tractare nolint inaudito proprio Assistente vel alio ad hoc designato consiliario, prout rei gravitas postulabit;

4. Nostri denique omnes haud facile quibuscumque cum externis hominibus de futuris nostris Comitibus sermonem misceant.

Unum postremo restat, ut R.^{um} V.^{um} omnesque istius Provinciae socios non modo rogem, verum etiam obsecrem, ut orationi, exactiori regularum custodiae, piisque poenitentiae operibus insistere velint. Omnibus quippe notum est quot quantisque calamitatibus plures nunc conflictentur Societatis Provinciae, quot quantaque mala ex immani hoc bello sint iisdem futuro tempore pertimenda. Jam vero terribili in hac rerum conversione illud nobis omnibus erit et firmo praesidio et solatio suavissimo, spem nostram omnem in Jesu Christo ponere, eumque exorare ut orbae Societati omnia largiatur auxilia ad tranquillam in per-

fecta caritate Christi, tot inter angustias, supremi Moderatoris nostri electionem peragendam. Insigne hujusmodi beneficium nos juvat tum exorare tum fidenti animo praestolari a dulcissimo Corde Jesu, vere *divite in omnes qui invocant illud*.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die 21 Novembris, 1914.

R^{ae}. V^{ae}.

Servus in Xto.,

EDUARDUS FINE,

Vic. Gen. Soc. Jesu.

28.

3 Decembris, 1914.

De praesenti statu Provinciae Mexicanae dispersae.

AD OMNES PRAEPOSITOS PROVINCiarUM

REVERENDE IN XTO. PATER,

P. Xti:

Tristes, qui in dies afferebantur, de perturbata Republica Mexicana nuncii, omnes Societatis filios sollicitos de sorte nostrorum fratrum non parum habebant. Cum igitur nuper a Praeposito Provinciae Mexicanae narrationem aliquanto pleniorē habuissem, rem gratam me esse facturum duxi, si eam Patribus et Fratribus Societatis cognoscendam praeberem. Praeter enim de Nostris hinc haustam notitiam, illud emolumenti quoque erit, ut Sodalium, qui religioni rectique causa non pauca passi sunt, constantia cluceat, et aliorum quoque Sodalium charitas erga fratres extorres nobis omnibus manifesta fiat.

Commendo me Sanctis Sacrificiis.

Romae, die festo S. Francisci Xaverii, 3 Decembris, 1914.

Servus in Xto.,

EDUARDUS FINE,

Vic. Gen. Soc. Jesu.

EX LITTERIS R. P. MARCELLI RENAUD, PRAEPOSITI PROVINCIALIS, AD R. P. VICARIUM DATIS.

Reverende in Xto. Pater:

P. Xti.

Quem paucis abhinc diebus promiseram R^{ae}. V^{ae}. accuratiorem dispersae Provinciae Mexicanae conspectum, eum nunc absolutum placet mittere.

Ex eo fidissime R^a. V^a. accipiet socios in carcerem coniectos fuisse, spoliatos, expulsos patria; Domos, Collegia vel in castra mutata, vel abrepta vi; clausa et violata Tempia; sublatas pecunias, aliaque id genus. Ea omnia ejusmodi sunt ut vix possint siccis oculis enarrari.

Sed antequam incipiam, liceat mihi litteris initium facere per divinas illas, quae sunt in hac calamitate nobis non exigua causa solatii, Scripturae sententias: *Fidelis et benedictus Deus, qui et vocavit nos in Societatem Filii ejus Jesu Christi Domini Nostri et dignos habuit pro nomine Jesu contumeliam pati*. Opus jamjam aggressurus narrandi quae in hac perturbatione religiosa socii hujus Provinciae Mexicanae strenue passi sunt, cum difficile mihi sit, currente calamo, paucis multa complecti, omissis factis minutis, ea breviter exponam quae juvat a R^a. V^a. cognosci.

I. Postquam, victo Reipublicae regulari exercitu, a perturbatoribus de Gubernio triumphatum est, praest jam Reipublicae Dominus Carranza. Homines prave de re Christiana sentientes cum eo sociantur. Clerus, divites, victus exercitus ab eis inississimi omnium hostes Reipublicae existimantur. Hos persequuntur, hos vita et fortunis despoliant, hos odio habent. At jam alii ex perturbatoribus alias susceperunt partes, ita ut inter eos qui eum agnoscunt supremum ducem, nullus insit ordo, nulla subjectio. Conantur etiam victores, et haec est nota quasi propria hujus status rerum, nullam plerumque scriptis ferre legem, ne qui fert legem lege capiatur.

His adde clausa tribunalia, quo fit ut, cum pecunia vel honore spoliatus fueris, quo adire te defendendi gratia, nescias.

Verbo: viget in praesens anarchia absoluta, in futurum autem undique tenebrae.

In novo gubernio ad Religionem quod attinet: 1. Protestantica animadvertitur inclinatio, nam et odio prosequuntur et prohibent Sanctum Missae Sacrificium atque Sacramentum Poenitentiae et Ordines Religiosos; 2. Schismatica promovetur ab Ecclesia sejunctio, cum sese ingerant in ecclesiasticas institutiones, conantes creare Ecclesiam Nationalem, quam aliqui vocare ausi sunt: *Ecclesiam Catholicam, Apostolicam, Mexicanam*. Cujus rei etiam signum est, expulsio Sacerdotum exterorum, nonnullis exceptis qui pro dolor! talia sentientibus facilius se accomodant; 3. Nonnulli Religiosi viri occiduntur, in carcerem conjiciuntur Sacerdotes et Regulares, exspoliantur bona, sive mobilia sive immobilia, claustris expelluntur Moniales, abripiuntur archivia, occupantur Tempia et polluantur, vi auferuntur vasa sacra, Sacramentales Species foedantur, statuae Sacratissimi Cordis Jesu plumbeis glandibus transfodiuntur, incenduntur confessionaria, prohibetur etiam privata celebratio Missarum, etc., etc.

II. Normae quas, consentientibus Consultoribus, secutus sum in adjunctis tam difficilibus, hae fere sunt: 1. Juvenes nostros, quantum possem, a periculis remove; 2. Neminem invitum religiosae persecutioni proxime exponere; 3. Arcere a locis periculosis Patres aliquos contra quos irae perturbatorum concitabantur ferocius; 4. Expectare in locis singulis eventus (adhibitis tamen, quas inspirat prudentia, cautelis) tum ratione religionis defendendae et adjuvandi Christiani populi, tum ratione boni nominis So-

cietatis nostrae; 5. Cautiones, quantum fieri liceret, omnes adhibere ad servanda bona, quae tamen maxima ex parte pessumdabuntur.

III. *Status Provinciae ratione domiciliorum*, juxta ordinem catalogi hic est: P. Provincialis mansit Mexici quamdiu manere potuit. Die 12 Aug. Veram Crucem petiit ut inde regere posset Provinciam. Die 27 Septembris venit Habanam ad plura urgentis momenti negotia perficienda; ex qua civitate Provinciam tum intra tum extra Rempubicam dispersam gubernare potest. Mexicum revertetur prout licebit per adjuncta.

Domus Probationis Sancti Stanislai ad Llano: a mense Majo, cum nullum adhuc esset in illa regione periculum, interruptis repente communicationibus, P. Rector et Magister Novitiorum, Michael Gonzalez, sejuncti a P. Provinciali permanserunt. Sub finem autem mensis Augusti, coactus Rector dissolvere communitatem, misit binos aut ternos Fratres in vicina loca vel in proprias domos. Quibus rebus a me cognitis, reque cum R. P. Brown, Superiore Missionis Novi Mexici, consulta, ad Vegas eos mittendos curavi. Sed ecce R. P. Gleeson offert villam in Provincia Californiae. Hac oblatione motus, consulente ipso R. P. Brown, opportunius judicavi si in villam Californicam, dictam *Los Gatos*, cogerentur. Illuc jam, mediis in difficultatibus itineris, pergunt. Adde P. Magistrum Novitiorum gravi morbo laborantem: carcere detentos, morti damnatos, at jam mulctatos exilio PP. Maina, Soc. Mag. Nov., Leturiondo et Moral, Oper. Non deest spes recuperandi aedificii.

Collegium Tepotzotlanense. Opportuno tempore educti ex hoc Collegio FF. Juniores, in Hispaniam missi sunt, ut studiis vacarent. Philosophi, post absoluta consueta anni examina, imminente jam periculo, in villam Habanensis Collegii primum translati sunt, donec sors eorum definiretur. Exorto enim bello in Europa, timebatur ne in Hispaniam recipi non possent. Tandem, annuentibus benigne Provinciis Hispaniae, Fratres primi et secundi anni in istas regiones missi sunt, servatis hic Fratribus tertii anni, qui ab ineunte Octobri vacant consuetis studiis. Regit hanc Domum P. Izaguirre, Vice-Superior.

Paulo post discessum Fratrum ex Collegio, rebelles inopinate, die 8 Augusti jam labente, Domum occuparunt, et in ea constituerunt castra. Domus devastatur, Ecclesia in tentoria militum et muliercularum convertitur, Sacramentalia Species humi dejectae et violatae, sacra vasa abrepta, gemmea corona ab ipso duce militum B. Virgini ablata. Comprehensi sunt et in carceribus detenti P. Carrasco, Rector; P. Dupont, Min.; P. Larrauri, Mag.; P. Lozano, Op.; P. Fernandez, Schol.; cum sex Fratribus Coadjutoribus. P. Carrasco, post sex dies liberatum carcere, utpote egregium pictorem, voluerunt sibi retinere, hac tamen conditionem, ut *abjectis veste sacerdotali et Ordine Religioso Jesuitarum, praeesset Academiae Pictoriae Nationali*. Quam ducis oblationem indigne ferens Pater, scriptis notatum voluit malle se occidi, quam Sacerdotium, quam Societatem deserere. Sic, relicta Mexico, profectus est in civitatem Neo-Eboracensem.

Quatuor reliqui Patres per 18 dies variis in carceribus fame et frigore afflicti, tandem 27 Augusti prorsus omnibus denudati, extra Rempubicam

pulsi sunt. Fratres vero Coadjutores postero die, scilicet 9 Augusti, carcere soluti sunt.

Nuper adiit P. Benítez Tepetzotlan, munere parochi functurus, quo firmatur spes servandi aedificium et bona mobilia.

Collegium Angelopolitanum: Studia paucis diebus ante occupatam urbem abrupta sunt atque Nostri sponte, prudenter dispersi sunt, multis bonis in tuto collocatis. Plerique exierunt ex urbe; sed Pater Crivelli, Rect., PP. Peirone et Alvarez cum duobus Fratribus Coadjutoribus ibidem apud familias Christianas degunt.

Hic etiam Collegium perturbatores occupant, violato Sacello, omnique fere, quae supererat, supellectile Domus sublata. — P. Rector, licet occultus, laborat in servando Collegio.

Collegium Guadalaixarense: Nondum occupata urbe, excesserunt P. Benítez et Magistri Scholastici, duobus exceptis, cum Irureta. Coadj. Occupatio ordine et benigne perficienda videbatur, cum ecce labente tempore, superiorum ducum irae concitatae sunt contra religionem. Invasum fuerat Collegium die 9 Julii, ita tamen ut degerent adhuc domi P. Decorme. Rect., P. de Groot, Praef. eccl., cum F. Garcia, Coadj. aedituo, caeteris in privatas domos occulte receptis, cum repente die 21 Julii sub specie conspirationis a clero civitatis timendae apprehensi sunt Sacerdotes plures (120), inter quos PP. Decorme, de Groot, Tavernier, Frias et F. Garcia. Die 3 Augusti, Collegium et bona omnia in aerarium publicum redacta sunt, dum die 10 ejusdem mensis incolae exteri expelluntur Republica. Hoc accepto nuntio, P. Rector, cum non posset mihi rem communicare, omnes sibi subditos, etiam Mexicanos, educendos curavit extra Rempublicam. Tandem 3 Septembris die conscenderunt in portu *Manzanillo* ad Pacificum, male instructam navim Sinensem a diversis familiis Religiosis conductam, et post magnos itineris labores pervenerunt in Collegium S. Francisci Californiae. Occultus in civitate remansit senex P. Bertocchi. Gravi morbo jacebat P. Blanchard, cui medebatur F. Garcia, at ecce nuper, vix lecto relicto, in carcerem conjicitur et postea expellitur.

Hoc Collegium in Lyceum Status mutatum est, quo fiet ut vix recuperari possit.

Collegium Mexicopolitanum: Ante diem 13 Augusti ad occupandam urbem designatum, studiorum cursus die 6 ejusdem mensis prudenter abruptus est: Collegii bona mobilia servata sunt et aedificium, quo facilius maneret incolae, Cruci Albae Neutrali deditum est. Societas Anonyma possidens illud sperat fore ut possit liberari a conatibus quibus perturbatores Collegio potiri contendunt.

Collegium Saltillense: Ex jam praemissis litteris constat R.^{ae} V.^{ae} historia hujus Collegii, quod primum faces perturbationis expertum est. Sex PP. Mexicani in carcerem conjecti, excruciiati, probrose exilio affecti sunt.

Collegium occupatum est, nec adest spes rursus illud acquirendi.

Residentia Angelopolitana: Dispersa. P. Superior prope civitatem. Duo PP. Heredia et Camacho in ipsa civitate. P. Barroso, Mexici. P. Paderne Provinciam Castellanam petivit. Hucusque nec Ecclesia nec Domus quidquam passae sunt.

Residentia Antequerensis: Remanent adhuc omnes Nostri in Residentia dediti ministeriis, scilicet PP. 3, CC. 3. At non carent periculo expulsionis.

Residentia Chiapensis: Templata clausa sunt. Nostri dispersi adhuc ibi remanent occulti, at cum periculo imminenti expulsionis.

Residentia Chihuahuenensis: Licet multis periculis jamdiu impetita, remanet adhuc Pater unus, Coadjutor unus.

Residentia Durangensis: Prima ex Residentiis haec dispersa fuit. Patres ejecti sunt extra Statum Durangensem. Nemo remanet.

Residentia Emeritensis: PP. 3, CC. 2, quia exteri, ejecti sunt. Conscenderunt navem Habanam versus. Remanet unus P. Molina.

Residentia Jalapensis: Omnes expulsi sunt, inter quos ipse Superior octogenarius et infirmus. Non deest spes aliqua Domum et Ecclesiam servandi.

Residentia Leonensis: Claro Dei miraculo, Nostri nondum expulsi, remanent in civitate operam dantes ministeriis, cautelis quibusdam adhibitis. PP. 4, C. 1.

Prope hanc civitatem in Guanajato oppido, P. Joachim Castro intendebat fabricae novi Collegii jam fere absoluti. Collegium occupatum est a militibus: P. Castro mediis in periculis petivit Mexicum.

Residentia Mexicopolitana I: Dispersa. PP. 3 manent in civitate. Domus a militibus primo, postea a coetu socialista capitur.

Residentia Mexicopolitana II: Dispersa. Remanet in civitate occultus Superior P. Garcidueñas. Domus occupata.

Residentia Mexicopolitana III: Dispersa. Remanet in civitate 1 P. occultus. Non deest spes eam retinendi.

Residentia Moreliana: Dispersa. PP. 3, a quibus 8,000 scutatorum Mexicanorum erepta sunt, coguntur egredi. Unus Pater, quia Mexicanus, relinquitur, qui tamen paucis post diebus, cum 2 FF. CC. in carcerem conjicitur et cum iisdem e patria pellitur. Prope Moreliam ad *Patzcuaro* extruebatur nova Domus Probationis, de cujus sorte nihil scire potui.

Residentia Orizabensis: Dispersa. Nullus e Nostris manet in urbe. Hucusque nihil aliud scio nisi quod Domus et Ecclesia occupantur.

Residentia Parracensis: Dispersa a mense Aprili. Nullus e Nostris potuit remanere. Sors Domus magno in periculo versatur. P. Isidorus Martinez, Superior, paulo post dispersionem infirmitatem postremam contraxit et pie obiit in Domino, Angelopoli, die 22 Augusti, offerens vitae sacrificium Deo pro omnium sociorum Provinciae fidei perseverantia in Societate.

Missio S. Petri Claver ad Tarahumaras: Expulsi sunt ex hac Missione Nostri non Mexicani. Non nisi 6 PP. remanent cum nonnullis CC. Hinc Missionis status infelix, nam desunt operarii.

IV. Status Provinciae ratione habita personarum: Notanda:

1. Multi ex NN., praesertim quidem exteri, at etiam Mexicani, expulsi sunt e Republica ad nutum ducum qui civitates praecipuas occupabant.

2. His PP. et FF. expulsis, necnon et aliis intra Reipublicae fines, ne otio tabescerent, neve in privatis domibus occulti novis periculis expo-

nerentur, locum designavi in diversis Provinciis, usque dum status Reipublicae definiretur.

3. Plures versantur Vera Cruce tecti vexillo Americano: alii in locis in quibus exstant domicilia nostra, ut rebus nostris consulant.

Versantur ergo extra Rempublicam Mexicanam: 1. In Republica S. Salvatoris, P. Diaz Rayon, Superior, cum 4 PP. et 2 FF. CC. Misi eos, anuente Reverendissimo Archiepiscopo ut regionem Americae Centralis investigarent. Ex eorum porro litteris colligo ministeria nostra inibi magni fieri: offerri nobis Seminarium Centrale pro 3 Dioecesibus, Collegium et Residentiam. At nihil stabile et fixum (idque jam Reverendissimo Archiepiscopo innui) admitti posse mihi videtur, donec rebus Mexicanis serenitas aliqua appareat.

2. In Provincia Californiae versantur et quidem jam distributi per Domos, qui supererant ex Coll. Guadalaxarensi, scilicet PP. 12, Schol. 1, CC. 4.

Praeterea in hanc Provinciam transfertur his diebus Domus Probationis ad *Llano*.

3. In Missione Novi Mexici vitam degunt sufficienter occupati PP. 12, CC. 10. Sunt ex Collegio Saltillensi et ex Missione Tarahumaras.

4. In Provincia Neo-Aurelianaensi, PP. 3.

5. In Provincia Marylandiae, PP. 3, Schol. 2.

6. In Provincia Castellana: *a.* In Insula Cuba, in hac Habanensis Collegii villa habetur domus Tepotzotlanensis Collegii, exceptis Fratribus primi et secundi anni in Hispaniam missis. *b.* In aliis locis insulae: PP. 7, CC. 2. *c.* In variis Provinciis Hispaniae: PP. et FF. qui tum Tertiae Probationi tum Philosophiae finem imposuerunt proxime elapso curriculo; PP. Teretiani, Philosophi, Theologi et Juniores fere omnes. *d.* In Missione Columbiana, PP. 13, Schol. 1, CC. 8.

V. Nunc antequam litteris finem ponam, fas mihi sit, Reverende Pater, grati animi sensa exponere atque ex toto corde gratias quas possum maximas agere nomine totius Provinciae Mexicanae in primis bonae memoriae A. R. P. Wernz, Praeposito Generali Societatis jam vita functo; deinde R.^{ae} V.^{ae} Vicario Generali, quorum paternam caritatem in recreando et prudentiam in consilio non semel in his temporum angustiis expertus sum.

Gratum me etiam et gratam Provinciam exhibeo, pro tantis in nos caritatis officiis, erga Praepositos Hispaniae, scilicet R. P. Bianchi, qui tum Onniae, tum Burgis juvenes nostros liberali hospitio excepit; R. P. Valera, qui in Collegiis Granatensi et Murciano Scholasticos admissos voluit; RR. PP. Barrachina et Lloberola, quorum alter, tunc praeses Provinciae, Domos libenter obtulit, alter vero Socios recepit.

Illud etiam commemoro beneficium ab eodem P. Barrachina, nunc Romae Substituto Assistantis, et P. Quintana, Substituto Secretarii, acceptum, qui a Romano Pontifice obtinuerunt ut *ex toto corde et libentissime* P. Praeposito *ejusque dispersae Provinciae Mexicanae* singularem benedictionem impertiret.

Refero etiam gratias: R. P. Maas, Praeposito Provinciae Marylandiae, qui misit omnibus Provinciae Domibus adhortatorias litteras ut exercerent in

nos diversa opera caritatis; R. P. Gleeson, Praeposito Californiae, qui Socios nostros, quos hinc inde rebellio depellebat, et hospitio recepit gratissimo et nunc per varias Domos distributos, neque laboribus itinerum, neque sumptibus parcens, vere materna caritate prosequitur, dignus cujus apud nos memoria in benedictione sit; R. P. Moynihan, Praeposito Neo-Aurelianensi, qui officia caritatis praestitit; R. P. Carrière, Praeposito Canadensi, qui obtulit benevole suam, heu! nimis distantem Provinciam; RR. PP. Leza et Brown, quorum alter praest Missioni Columbiana, alter Neo-Mexicanae.

Sit tandem nostri significatio amoris erga plurimos Superiores Domorum: at praecipue erga R. P. Pinto, Superiorem Passensem (El Paso), qui in finibus Reipublicae Mexicanae constitutus primus fuit in excipiendis sociis donec distribuerentur per Domos; erga R. P. Ansoleaga, Rectorem Habanensem, qui primus etiam, saeviente persecutione, villam amplam libenter et liberaliter obtulit et jam in ipsa morantes summis benevolentiae signis ornat et cumulat.

Oh quam jucundum pati cum ubique inveneris socios qui compatiuntur et consolantur!

Quam dulce exilium ubi est exilium patria!

Oh quam vere dictum: *Societas Jesu, Societas amoris!*

Deus sit omnibus merces.

Sanctis Sacrificiis enixe me commendo.

Habanae, 20 Octobris, 1914.

R. ae Vae.

Infimus servus in Xto.,

MARCELLUS RENAUD, S. J.

29.

31 Decembris, 1914.

Catalogus Sociorum et Officiorum Curiae Societatis Jesu ineunte anno 1915.

R. P. EDUARDUS FINE

VICARIUS GENERALIS

P. Franciscus de Paula Nalbone, *Assist. Italiae,*

Praef. valet., Adhort. et Conf. dom. . Prov. Sic.

P. Wlodomirus Ledóchowski, *Assist. Germ., Conf.*

dom. » Galic.

P. Eduardus Fine, *Assist. Gall.* » Lugdun.

P. Isidorus Zameza, *Assist. Hisp., Conf. dom.* » Castell.

P. Josephus Barrachina, *Subst. Assist. Hisp., Conf.*

dom. » Aragon.

P. Hermannus Walmesley, *Assist. Angl., Conf.*

dom. » Angl.

- P. Petrus Tacchi Venturi, *Secr. Soc., Revis. gen. lib., Praef. lect. ad mens., Script.* . . . Prov. Rom.
- P. Alfredus Maertens, *Proc. Gen., Praef. spir., Conf. dom.* . . . » Belg.
- P. Cassiani Ingoni, Julianus, *Min., Subst. Secr., Proc., Praef. sac. dom., Catech. FF. Coadj., Expl. med. FF. Coadj. per vic.* . . . » Venet.
- P. Gerste, Achilles, *Adjut. Secr. Soc., Revis. gen. libr.* . . . » Belg.
- P. Kleiser, Alphonsus, *Parat regesta* . . . » Germ.
- P. Kofler, Joannes Ev., *Subst. Secr., Expl. med. FF. Coadj. per vic.* . . . » Austr.
- P. Lucas, Petrus, *Subst. Secr., Agit pro Soc. negot. Op. Lugdunen. de Prop. Fide* . . . » Franc.
- P. Mullan, Elder, *Subst. Sec., Praef. bibl., Revis. gen. libr., Ed. Acta Romana S. J.* . . . » Maryl. N. E.
- P. Quintana, Fidelis, *Subst. Secr.* . . . » Castell.

COADJUTORES

- Baguñá, Narcissus, *Aman., Ad dom., Soc. exeunt.* » Arag.
- Banquells, Ignatius, *Soc. 1 R. P. Gen., Aman., Visit. noct., Ad dom.* . . . » Arag.
- Bañuls, Franciscus de Paula, *Aedit. 1, Excit. 2, Compt. libr., Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Arag.
- Beristáin, Joachimus, *Soc. 2 R. P. Gen., Aman., Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Castell.
- Celli, Augustus Maria, *Soc. 2 Proc. Gen., Aedit. 2, Jan. 2, Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Rom.
- Del Vecchio, Vincentius, *Aman., Infirm. 1, Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Rom.
- Grau, Theodorus, *Aman., Adjut. Praef. bibl., Vis. med. et exam., Ad dom., Soc. exeunt.* . . » Arag.
- Jannarelli, Philippus, *Sart., Cust. vest. et lin., Tons., Visit. mat., Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Rom.
- Knauf, Mathias, *Infirm. (in Coll. Germanico).*
- Lo Jacono, Josephus, *Empt., Coq. 1, Cell. 1, Excit. 1.* . . . » Sicul.
- Oteiza, Esdras, *Praef. tricl., Aman., Compt. libr., Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Castell.

- Prieto, Josephus, *Soc. 1 Proc. Gen., Ad dom. Prov. Castell.*
 Przewlekly, Franciscus, *Coq. 2, Disp., Cell. 2, Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Galic.
 Visser, Franciscus Xaverius, *Aman., Jan. 1, Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Neerl.
 Weidinger, Joannes Baptista, *Aman., Jan. 3, Ad dom., Soc. exeunt.* . . . » Venet.
 Wenzel, Josephus, *Soc. Adjut. Secr. Societ. (Exalten, bij Baexem, Limburg, Holland)* . . » Austr.
 Sac. 15 — Coad. 16 — Univ. 31.

Pro litteris: NN., *Via S. Nicola da Tolentino, 8, Roma.*

Pro telegrammatis: N., *Collegio Germanico, Roma.*

A die 1 Augusti ad mensem Septembrem fere exeuntem, Curia nostra extra Urbem degit (*Villa Vecchia, Frascati, Provincia di Roma, Italia*).

A die autem 2 Augusti ad 16 ejusdem mensis, quibus diebus ipsa vacationes majores agit, et a die 1 Octobris ad 10 ejusdem mensis, quo tempore Exercitiis Spiritualibus operam dat, ordinarias Consultationes suspendit, et consueta negotia non expedit.

CHRONICON SOCIETATIS JESU

ANNI 1914

Initio anni. — Pervenerunt ad Curiam exemplaria quaedam Relationis de Congressu Directorum Congregationum Marianarum in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi mense Novembri, anni 1913, celebrato. Aduerunt, praeter R. P. Provincialem, 68 omnes, inter quos duo Patres ex Provincia Missouriiana, et 15 Scholastici.

1 Jan. — P. Kraupa, Superior Missionis Provinciae Galicianae in Africa, hac die scripsit Stationem Kasisi a Patribus Anglicis Missionis Zambesianae sine ulla recompensatione Missioni Galicianae cessam esse, ea solum conditione, ut Missio Galiciana statim etiam integram curam Stationis in se suscipiat. Praeterea nova Statio in Chingombe fundata et praedium amplum emptum est.

1 Jan. — Incipit evulgari Bilbai a PP. Provinciae Castellanae liber periodicus de missionibus, qui inscribitur *El Siglo de las Misiones*.

2 Jan. — Valde laeta nuntiantur Patri Nostro de statu novae Domus Professae Bilbaensis. Accuratissime servatur religiosa disciplina. Pie et docte fiunt diebus dominicis hora 11 lectiones sacrae, quibus adest etiam Nostrorum communitas. Florent Congregationes Marianae pro puellis et pro pueris: ex his accedunt circiter 100 singulis diebus ad Sacram Communionem. Praeter lectionem sacram habentur conciones diebus festis hora 5 $\frac{1}{2}$ et 7 $\frac{1}{2}$ matutina. Anno 1913 distributae sunt in templo hujus Domus 330,020 Communiones.

7 Jan. — Hac die P. Zartmann, Superior Missionis Brasiliensis, Provinciae Germaniae, rettulit Seminarium centrale (majus) Archidioecesis Portalacrensis, anno superiore in civitate Sanleopoldensi erectum ac speciali Summi Pontificis benedictione munitum, Nostris magnae consolationi esse et optimam spem facere.

8 Jan. — Certior fit Pater Noster magna cum ipsius laetitia, Domum Professam Matritensem copiosos fructus in vinea Domini colligere, praesertim Marianis Sodalitatibus, missionibus, catechesibus et sacra lectione, cui intersunt magna cum voluptate et frequentia non solum Christi fideles, verum etiam ipsi alumni theologi Seminarii Matritensis. Nec desunt copiosae fidelium eleemosynae, quibus Nostri, etiam non acceptis stipendiis, se sustentare et aliis indigentibus subvenire possint.

10 Jan. — Nuntiatur Patri Nostro in Domo Professa Valentina peraccurate servari religiosa disciplina et Nostrorum victus abunde fidelium eleemosynis comparari, nullis acceptis stipendiis. Florent ibi piae Sodalitates et ministeria sacra; anno superiore distributae sunt 333,600 Communiones. Missiones et Exercitia Spiritualia 150 vicibus data sunt. Singulis mensibus habetur Recollectio pro Sacerdotibus, cui adsunt multi parochi, nonnulli Canonici et ipse Reverendissimus Archiepiscopus.

15 Jan. — Urgetur in quadam Missione obligatio quae P. Superiori Missionis incumbit, visitandi singulis annis totam Missionem, vel saltem principalia centra quotannis per se, minora vero per se identidem et per Superiorem Districtus reliquis annis.

21 Jan. — In portu Corunensi navim conscendit P. Provincialis Castellanus, Petrus Bianchi, ut Domos nostras in Insula Cuba visitaret.

25 Jan. — In Missione Nankinensi copia latronum armatorum, qui se *Lupos Albos* vocant, Residentiam Lou-ngan invadunt, ubi 4 Missionarii Exercitiis Spiritualibus annuis vacabant. Quorum unum, P. Josephum Rich, a 25 annis continuis in vicino districtu Ho-Kieou partes Missionarii maximo cum zelo et fructu agentem, occidunt; tres vero alios captivos abductos contumeliis et saevitiis afficiunt.

27 Jan. — Romae Congregatio praeparatoria super virtutibus P. Juliani Maunoir habetur.

29 Jan. — Adm. R. Pater Noster Romanum Pontificem adit, comiterque excipitur.

29 Jan. — Approbatur consilium amplificandi Collegium Aloisianum Provinciae Austriae in Freinberg, cum numerus candidatorum qui ad parvum illud Seminarium nostrum confluunt in dies augeatur.

1 Feb. — Praepositus Provinciae Austriae hac die scripsit Collegium quondam Patrum Benedictinorum Klagenfurtense decreto Gubernii die 21 Decembris, 1913, dato et contractu cum Ordinariatu Klagenfurtensi inito in usum perpetuum nobis traditum esse.

5 Feb. — Interroganti cuidam quaenam Sacra in Societate essent prima intentione celebranda ideoque sine stipendio, responsum est esse haec quae sequuntur: 1. unum singulis hebdomadis ad Praepositi Generalis intentionem; 2. ea quae nominatim indicuntur pro Nostri vita functis; 3. semel quovis anno in commemoratione omnium defunctorum Societatis (d. 3 Nov.); 4. ea quae pro re gravi indici interdum solent a Superioribus.

6 Feb. — Urget Pater Noster, ut saepe alias, ut, ubi Nostri curam agunt parochiae, hujus et Societatis nostrae bona plane distincta teneantur in scriptis et ut distincta utrorumque administratio item in scriptis continuetur.

10 Feb. — RR. DD. Joan. Mar. Barthe Patrem Nostrum certiore facit suam ab officio Episcopi Trichinopolitani abdicacionem fuisse a Sancta Sede sancitam: Dioecesim a RR. DD. Aug. Faisandier, antea ipsius Coadjutore cum jure successionis, jam administrari; se fuisse a Sancta Sede decoratum titulo Episcopi Ecclesiae Paralaidensis, et de caetero, quod Pater Noster ad suum arbitrium plene reliquerat, decrevisse ut in una e domibus suae dilectissimae Missionis deinceps resideret.

11 Feb. — Facultatem facit Sacra Congregatio de Propaganda Fide ut in maritima urbe Samsoun instituatur domus *Procurae* pro nostra Missione Arinena.

21 Feb. — Approbatur novum Provinciae Hungaricae Consuetudinarium.

28 Feb. — Nova Ordinatio studiorum humaniorum pro Scholasticis Provinciae Neerlandiae approbatur.

3 Mart. — Laetus affertur nuncius, etiam in Provincia Neapolitana, multis superatis difficultatibus, initium factum esse Sarni, in oppido Campaniae, per ferias antecinerale sacris opificum secessibus, quibus posthac regendis certum quendam Patrem deputatum iri.

3 Mart. — Allatae sunt litterae RR. DD. Archiepiscopi Surrentini de Nostrorum opera in Collegio Vico-Aequensi Provinciae Neapolitanae mirum in modum gratulantis.

3 *Mart.* — Commendat Pater Noster Praeposito Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis ut in sua Provincia periodicum novum Congregationum Marianarum, quod in Provincia Missouriana mox publicabitur, enixe promoveat, ita nempe ut nihil ejusmodi in aliis Provinciis Americanis edatur. In eundem sensum scriptum est ad alias Provincias Statuum Foederatorum.

10 *Mart.* — R. P. de Boynes, Praepositus Provinciae Franciae, redux e visitata Missione Nankinensi, Romam venit.

10 *Mart.* — Permittitur ut Missio Skipton, Provinciae Angliae, Episcopo tradatur.

12 *Mart.* — R. P. Ricardus A. Gleeson Praepositus Provinciae Californiae constituitur.

14 *Mart.* — Nuntiatur ex Missione Guyanensi, Provinciae Angliae, numerus conversorum ad fidem in dies crescere.

16 *Mart.* — Conceditur venia ut Domus Tertiae Probationis Portland in Provincia Californiae erigatur.

23 *Mart.* — Hora 12 $\frac{3}{4}$ in nostra Curia diem supremum obiit P. Antonius Rota, Societatis Secretarius. Hanc anno 1857 in Provincia Aragoniae ingressus, brevi singularis pietatis et prudentiae donis ornatum se praebuit. Studiis absolutis et humanis litteris eximie excultus, antea aliquot in locis Superiorem egit, deinde Socium Praepositi Provincialis, tum Rectorem Collegii Verulensis et Morellani, relicta ubique ad hoc usque tempus sui memoria suavissima; denique die 10 Octobris anni 1884 Faesulas in Italiam vocatus Societatis Secretarius renunciatus est. Eo in munere annos Polanci (1547-1573) vidit et superavit, cum ipse triginta nullo interruptos die, idest ad mortem usque, egisset. Huic uni officio plane vixit, ad quod mentis dotes et fidelissimum quo erga Societatem flagrabat amorem omnino contulit, laetus si perdiligentem et laboriosam operam quasi latitans Praepositis Generalibus navaret. Recti morumque antiquorum tenax, omnibus comitate et moderatione carus erat, Substitutis in primis et Amatuensibus. Cum Deo amabili consuetudine conjunctus, singulas diei horas totidem coelestibus patronis invocandis assignabat. Tandem diro sex ipsos menses laborans morbo, nunquam ne noctu quidem passus est religiosa veste se exuere: sed eadem indutus subita licet non improvisa morte correptus, cum eadem etiam in sepulcro conditus est. Vixerat annos 76, quorum 57 in Societate posuit.

24 Mart. — Approbatur consilium redigendi a Patribus Collegii Valkenburgensis, Provinciae Germaniae, libellum periodicum *Magazin für volkstümliche Apologetik* ad confutandos errores defendendamque doctrinam Catholicam.

25 Mart. — *Hodie*, ita rettulit Praepositus Provinciae Austriae, die festo Annuntiationis Beatae Mariae Virginis, adstantibus compluribus Patribus, benedictionem novae Domus feci, quae est pars exigua antiquae nostrae Domus Professae et in qua Patres Residentiae S. Stanislai in posterum habitabunt.

28 Mart. — R. P. Joachimus D. Alberti, Praepositus Provinciae Venetae, Romam ex Indiis Orientalibus venit, cum Patre Nostro de Missione Mangalorensi a se nuper visitata acturus.

29 Mart. — Solemni ritu sacellum in Collegio Pio Latino Americano Romae ab Eminentissimo Cardinali Ludovico Billot dedicatur, quod, aere partim a Summo Pontifice Pio X partim a benefactoribus conlato, novo operi pro militibus Christiana vita excolendis extractum est; simulque ad eundem finem aula magna ibi excitata. Huc milites quotidie vespere ad preces communiter fundendas, singulis autem diebus festis ad Missam, Sacramenta, verbum Dei audiendum, atque adeo ad bonos libros legendos et identidem ad utilia solatia confluunt. Hoc anno feriis paschalibus ad mille divina dape de altari refecti sunt.

31 Mart. — Annuit Pater Noster omnes nostros Scholasticos Missionis Nankinensis, sive Europaos, sive Sinenses, qui cursui majori applicandi sint, ad studendum jam missum iri in Europae Scholasticatum: item in eadem Missione speculam astronomicam Zô-sé transferri in Zi-ka-wei. Libenter permittit ut in Seminario Jerseiensi et Domo Probationis Cantuariensi, Provinciae Franciae, Missa cantetur diebus testorum majorum, dummodo non saepius fiat et absque nimia Scholasticorum defatigatione aut temporis jactura in cantu praeparando.

18 April. — Adm. R. Pater Noster a Summo Pontifice benigne excipitur, cui obtulit tum opus inscriptum *Liber saecularis historiae Societatis Jesu ab anno 1814 ad annum 1914*, tum suam Epistolam ad Patres et Fratres Societatis Jesu de anno saeculari. Utrumque munus Pontifex libentissimo accepit animo.

21 April. — Provinciis Hispaniae, praecipue Toletanae, proponitur a Patre Nostro folium periodicum pro Congregationibus Marianis linguae Hispanae edendum.

22 April. — Peregrinatio ad Romanam basilicam S. Pauli extra muros ab Adm. R. P. N. Generali ejusque Curia habetur juxta normas ab ipso Patre Nostro ita traditas:

Cum die 22 Apr., 1541, Societas Jesu definitive fuerit constituta, eo quod ex illo non solum habuerit S. Ignatium primum Praepositum Generalem, sed etiam primos Professos votorum solemnium, illius diei paulo major ratio videtur esse habenda. Hinc:

1. P. Generalis vel alius Pater ex Curia Generalitia illo die ad altare S. Ignatii in ecclesia SS. Nominis posset celebrare Missam et forte Scholasticis distribuere Sacram Communionem.

2. Post prandium ejusdem diei 22 Apr., quae Romae satis commoda est, a Nostris, saltem a Curia Generalitia, posset fieri modesta quaedam peregrinatio ad Basilicam S. Pauli extra muros, sed sine apparatu et visitationibus et in forma simplici. Quae peregrinatio potest esse etiam aliquod supplementum pro visitatione 7 ecclesiarum, quae ab aliquibus fieri nequit.

3. Cum dies 22 Apr. ex novo Calendario sit semiduplex, nihil obstat quominus dicantur Missae votivae, verbi gratia SS. Trinitatis, B. V. Mariae, S. Ignatii, ita ut specialis oratio pro gratiarum actione non sit necessario petenda.

4. In refectorio (saltem hoc anno) aliquid ultra solitum addi hoc die potest.

Haec adamussim peracta sunt; quibus e consilio ejusdem Patris Nostri hoc anno saeculari a restituta Societate primo aliae piae singularesque exercitationes a Patribus Curiae additae sunt, praesertim in novendialibus ante festum SS. Cordis Iesu et die 29 mensis Julii, quo die commemorationem permagni beneficii Constitutionum nostrarum in cubiculis S. P. Ignatii egerunt, ubi illae ab eo elaboratae et confectae sunt. Ipso autem festo SS. Cordis Jesu alumni Collegii Germanici academiam historico-litterariam solemniter coram Patre Nostro multisque Patribus habuerunt.

28 April. — Variis Praepositis Provinciarum haec de ludis scenicis a Nostris praesentandis scribit: *Quoad ludos scenicos a Nostris praesentandos brevis esse decisio debet, juxta ea quae praedecessores mei praescripserunt, nempe non esse dictos ludos permittendos. Non enim necessariae sunt illae exercita-*

liones, quoniam non futuros histriones formamus sed futuros oratores et magistros. R.^a V.^a igitur intelligat se esse responsabilem ut omnes dicti ludi a Nostris praesentati prorsus cessent.

1 Maji. — Novus Societatis Secretarius renuntiatur P. Petrus Tacchi Venturi e Provincia Romana, scriptor historiae Societatis pro Assistentia Italiae, qui novum munus die 17 ejusdem mensis auspicatus est.

6 Maji. — Urgetur praeparatio rerum ut Residentia quaedam independens in Domum Professam erigi possit: non enim obstare stipendia Missarum accipienda, et Residentiam independentem eisdem legibus quoad paupertatem teneri ac Domum Professam.

17 Maji. — Nova eaque piissima hodie primum invehitur tota fere Italia et praesertim Romae consuetudo, qua omnes Marianae Congregationes tum adolescentium tum puellarum in unum Templum distinctis ordinibus coguntur, ubi post auditas a perito Concionatore Deiparae laudes et solemni instructa pompa, ante altare sese omnes una voce unoque tempore Beatae Virgini rursus ex concepta formula devovent.

18 Maji. — Pater Noster laudat Rectorem Collegii Los Gatos, Provinciae Californiae, qui simul Magister Novitiorum est, quod puncta Meditationis ipse dat Novitiis.

25 Maji. — Urget Pater Noster ut Domus Professa in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi erigatur.

28 Maji. — Responsum ab Adm. R. Patre Nostro his conceptis verbis datur: *Nullo modo concedi debet ut Circulus Catholicus fiat veluti quidam Ristretto aut etiam Sectio quaedam Congregationis Marianae.*

31 Maji. — R. P. Isidorus Zameza, Assistens Hispaniae, postquam graviter aegrotavit, consilio medicorum in suam Provinciam Castellanam profectus est cum spe atque omine reficiendi vires.

4 Jun. — Urget multis Pater Noster et insistit ut Exercitia Spiritualia Sacerdotibus tradantur juxta S. P. N. Ignatii methodum: non enim contentos nos esse debere serie quadam concionum sine silentio et sine meditatione.

1 Jun. — Concedit veniam Pater Noster ut Nostris in Provinciis Americanis studentibus gradus academici Status, A. B., A. M. et Ph. D., conferantur, cum restrictione tamen quoad usum eorum, et addito post nomen *S. J.* solito.

18 Jun. — Pater Noster, gratias acturus Romano Pontifici Pio X ob datas ad se Litteras Apostolicas seu Breve gratulatorium de centesima memoria restitutae Societatis, ipsum hodie convenit eique pia munuscula obtulit. Primum fuit exemplar, theca inclusum eleganti, musivi Matrem Domini referentis in Romana Basilica S. Pauli extra muros pie cultam cum impressa in tergo inscriptione quae illic in marmore ad parietem insculpta legitur, nimirum:

D. O. M. IN HAC SACRO.^{TA} BASILICA | ET | ANTE HANC B.MAE VIRGINIS | ICONEM || SANCTUS IGNATIUS LOYOLA SOC. IESU | INSTITUTOR | SOLEMNIA PROFESSORUM SOCIET. | VOTA EDIDIT | ET EADEM | A SOCIIS RITE NUNCUPATA | EXCEPIT || ANN. DOM. MDXLI | X KAL. MAI || ABBAS ET MONACHI BENEDIC^{TI} | S. PAULI | CONGR. CASIN.^{IS} | POSTERIS MONIMENTUM | P. P.

Exemplar musivi, saeculo XIII confecti, desumptum est ex opere Josephi Wilpert, V. C., *de musivis et picturis christianis priscae et mediae aetatis*, ab auctore grati animi causa Societati dicatum, cui praeterea a Patre Nostro titulus inditus est *Regina Societatis Jesu* (Cfr. Ep. in ann. saec., Act. Rom. 1913, pag. 99).

Alterum reddebat vultum Pii VII perbelle photoincisione expressum ex tabula picta quae in nostra Curia habetur.

Tertium denique ipsa S. P. Ignatii ora luce descripta ostendebat, hac adjecta historia: *Exemplum photographicum e per-vetusta pictura in tela (cm. 46 1/2 x 35 1/4) desumptum est, quae tamen praefert nimbum alia manu postmodum cinctum | A tergo ejusdem picturae duae inscriptiones Italico idiomate reperiuntur. Prima eaque antiquior dicit ad litteram: Vera imago Beati P. ris Ignatii, fundatoris et p. Generalis Societatis Iesu efficta a Iacobino del Conte praestanti illius aetatis Pictore die ipso quo Beatus suam Sanctam Animam Deo efflavit qui fuit ultimus dies Iulii an. 1556 aetatis anno 65. | Altera multo recentior subdit: In tuto collocata tempore Reipublicae a Bernardo Raguzzi tunc domus Magistro cum milites Poloni in cubiculis P. N. Generalis reliquam totam tabularum seriem nostros PP. Generales referentium furati sunt, quae in cubiculo saluatorio prostabat. 1779. | Nunc iterum (1814-1914) eadem pictura in cubiculo saluatorio P. Generalis asservatur.*

22 Jun. — Approbatur novum Consuetudinarium Provinciae Austriae.

23 Jun. — Interrogatus Pater noster, respondet in nostris Universitatibus non solum eos alumnos qui lauream doctoris promeriti sunt debere juramentum antemodernisticum emittere; verum etiam oportere, morem Seminarii Majoris Romani, ubi promovendi ad *quemlibet* gradum academicum juramentum dant post examina, sed ante quam diploma accipiant, imitentur reliqui etiam omnes, qui minores baccalaurei et prolytae gradus consecuti sunt.

23 Jun. — Monet Pater Noster Rectorem quendam pecuniam quam habet Collegium pro bursis donatam non posse ad quemlibet alium finem sine Indulto Apostolico et Patris Generalis venia, nec pro aedificiis expendi.

Mense Julio. — Ex Pontificio Instituto Biblico de Urbe, inde ab initio usque ad hoc tempus, 34 professores formati sunt, qui jam docent vel anno futuro docebunt: in America 5, Austria 3, Belgio 1, Canada 1, Germania 3, Hispania 5, Hibernia 1, Italia 13, Neerlandia 2.

Mense Julio. — Ex Chota Nagpur, Missionis Bengalis Orientalis, Provinciae Belgicae, laeti nuntii relati sunt de crescente numero conversionum et de solida pietate Christianorum. Ad quae promovenda plurimum conferre dicuntur apta organisatio scholarum, institutiones catecheticae et frequens usus Sacramentorum. Ita verbi gratia scholae per pagos Bengarich ultimo anno creverunt a 18 ad 43, et alumni a 200 ad 740. Item in diversis pagis et vicis ad Residentiam S. Pauli in Tongo pertinentibus jam 84 scholae erectae sunt, in quibus, cum materiis saecularibus, solida datur instructio religiosa.

1 Jul. — Communicantur cum Praeposito Provinciae Romanae, prouti cum pluribus aliis jam factum est, ea quae de lectione decreti Pii PP. X, circa potestatem confessoriorum ab Ordinario approbatorum in ordine ad excipiendas Confessiones sodalium cujuscumque Ordinis, bis in anno in triclinio facienda Pater Noster ad Praepositum Provinciae Castellanae die 22 Decembris, 1913, scripserat, nimirum:

In designandis publice tempore renovationis votorum Confessariis extraordinariis, adhibeatur integra formula, quae hactenus adhiberi solebat; sed in fine adjungatur: Hac occasione in memoriam omnium revocatur decretum Pii PP. X, die 5 Augusti, 1913, editum, quo conceditur ut Confessarii omnes

a locorum Ordinariis approbati, auctoritate Sanctissimi Domini nostri Pii Papae decimi, omnium Sodalium cujuscumque Ordinis, Congregationis aut Instituti sacramentales Confessiones excipere, quin de licentia a Superiore obtenta inquirere vel petere teneantur, atque valide et licite absolutionem a peccatis in Ordine vel Instituto etiam sub censura reservatis, impertire queant.

At laudatum Decretum minime liberat Superiores religiosos ab obligatione, quam ex officio habent, designandi viros aptos, suae fiduciae, qui Sodalium Confessiones audiant eosque in spiritu perfectionis promoveant. Multo autem minus Romanus Pontifex suo Decreto abrogare voluit receptissimam artis asceticæ regulam, qua omnes boni Christiani, multo magis Religiosi, perfectionis Christianæ studiosi, Confessarium stabilem ac prudentem habere docemur.

2 Jul. — Ex Missione Kwangensi, Provinciae Belgicae, relatum est tempestatem quam anno elapso aliqui in Missionem nostram concitaverunt sedatam nobisque pacem restitutam esse, item morbum somni, qui integras Stationes destruebat, in aliquibus regionibus multum violentiae suae amisisse, ita ut prospero Missionis progressui optima spes affulgeat.

4 Jul. — Scribit P. Rector Collegii Philadelphiensis, Provinciae Marylandiae-Neo-Eborecensis, 15 ex alumnis Seminarium Dioecesanum, 5 Societatem hoc anno ingressuros esse.

8 Jul. — In Urbem advenit P. Eugenius Witz, ultimus Pater redux ex antiqua Missione Zambesiana Provinciae Lusitanae, ex qua Nostri a gubernio expulsi fuerunt. Laetum nuntium attulit Patres Societatis Verbi Divini maximo cum zelo in omnibus Stationibus laborare et jam nunc tot Patres ibi esse quot prius aderant. Ita opus conversionis nigritarum, Dei gratia opitulante, nullum detrimentum patitur, sed, ut sperare licet, in dies majora incrementa capiet.

14 et 15 Jul. — Congressus Directorum Congregationum Marianarum et Bonae Mortis locum habet pro Provincia Missouriana in urbe S. Ludovici (St. Louis). Cui interfuerunt praeter R. P. Provincialem, 52 Patres ex illa Provincia et unus ex Provincia Canadensi.

15 Jul. — Celebratur Congressus nostrorum Directorum Congregationum Marianarum in Collegio Spring Hill, Provinciae Neo-

Aurelianensis. Praeter R. P. Provincialem, Congressui interfuerunt 17 Patres.

19 Jul. — Refertur ad Patrem Nostrum in Residentia Londinensi, Provinciae Angliae, 600 ad fidem conversos esse intra sex hosce annos.

20 Jul. — Per decretum hac die emanatum S. C. de Propaganda Fide, precibus Illustrissimi Vicarii Apostolici Edmundi Luypen, nostrae Societatis, benigne annuens, insulam Flores, Apostolicae Praefecturae Insularum Sundae Minorum, Congregationi Verbi Divini commissae, adscripsit. Id quod zelantissimi Missionarii nostri intuitu majoris Dei gloriae et salutis animarum ardentem exoptaverant, quia Nostri ad hunc campum laborum, per se pulcherrimum maximeque fructiferum, excolendum non sufficiunt et in reliqua parte Missionis jam nimium laboris habent.

29 Jul. — Nuntiatur *Nuntium SS. Cordis* Neo-Eboracensem, Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, 250,000 subscriptores habere.

2 Aug. — R. P. Franciscus a Paula Nalbone, Rector Collegii Messanensis e Provincia Sicula, creatus Assistens Italiae, die 2 mensis Augusti novum munus inivit.

2 Aug. — Multi Nostri e quatuor Provinciis Galliae, tam Sacerdotes quam Scholastici et Fratres Coadjutores, vocantur ad arma capienda aut ad officium infirmarii in castris tempore belli exercendum. Alii Patres non pauci, se sponte offerentes, acceptantur ut Capellani militares. Qui omnes postea scripserunt se, mira Dei gratia juvante, fructus spirituales amplissimos colligere. Plures autem sive in ipsis praeliis sive postea ex acceptis vulneribus mortem invenerunt.

4 Aug. — In Societate universa hodie initium fit solemnium piarum exercitationum triduo, quibus omnium nostrum animi ad proximam restituae Societatis commemorationem, die 7 hujus mensis centesima vice redeuntem, digne praeparentur.

7 Aug. — Hoc die, longe omnium desideratissimo, in Templo maximo, Sanctissimo Nomini Jesu Romae dedicato, R. P. Eduardus Fine, Vice-Praepositus Generalis, personam amantissimi Patris Nostri, gravi morbo decumbentis, agens ejusque vota et desideria complexus, divinam Hostiam solemniter, dum ubique terrarum Societas eundem ritum peragit, perlitavit, adstantibus omnibus Nostri Romae degentibus, argentea S. P. Ignatii statua mille

circum fulgente flammulis. Hujus laetitiam cumularunt gratulantium litterae bene multae Cardinalium, Antistitum, nobilium virorum aliorumque, quarum specimen dari aliquod visum est productis tum iis quas Benedictus XV, tunc Archiepiscopus Bononiensium et Cardinalis, qui solemnes etiam caeremonias in Templo Residentiae eo die facere voluit, tum iis quas Eminentissimus Cardinalis Vicarius Urbis et Abbas PP. Benedictinorum S. Pauli extra muros exararunt.

Bologna, 5 agosto 1914. — Al Rev.mo P. Francesco Wernz Preposito generale della Compagnia di Gesù porgo vivi ringraziamenti pel dono fattomi di una copia del *Liber saecularis Historiae Societatis Jesu* e unen-domi oggi di cuore, e dopo domani corporalmente, ai figli di S. Ignazio nel ringraziare il Signore per l'avventurato ripristinamento di cui ricorre il centenario, mi raccomando alle orazioni del Reverendissimo P. Preposito Generale. — † Giacomo Card. Della Chiesa, Arcivescovo di Bologna.

Roma, 5 agosto 1914. — La ringrazio del bel volume inviatomi. La storia della Compagnia di Gesù dalla sua ripristinazione ad oggi, è la dimostrazione evidente dell'opera di Dio, e una delle pagine più gloriose della storia più recente della Chiesa. La pubblicazione quindi al compiersi del centenario fu quanto mai opportuna.

Amico e devoto della Compagnia di Gesù fin dai primi miei anni, mi unisco col cuore a Vostra Paternità e ai suoi confratelli e figli in questa fausta ricorrenza per ringraziare il Signore, e riguardo come mia la loro santa letizia. Con loro prego Dio che le glorie del passato siano auspicio, incitamento e conforto nelle future battaglie e nei futuri trionfi. Sempre la vita della Compagnia sia tutta dedicata alla maggior gloria di Dio e al miglior vantaggio della Chiesa.

Come Vicario indegnissimo del S. Padre, aggiungo congratulazioni e ringraziamenti per le molte opere di bene che i religiosi della Compagnia hanno fatto e fanno in quest'alma città.

La prego di tenermi presente nelle sue preghiere ed intanto mi raffermo con vero ossequio. Di Vostra Paternità devotissimo servo in Gesù Cristo, B. Card. Pompilj.

L'Abbate Presidente della Congreg. Benedet. Cassinese, Patriarcale Basilica di S. Paolo, 7 maggio, 1914. — Reverendissimo Padre Generale: Reduce ier l'altro dal nostro Monastero di Pontida, ho trovata la venerata di Vostra Paternità Reverendissima del due corrente e varie copie di immagini della nostra *Mater Domini* e di Papa Pio VII di santa memoria che Ella per la vicina ricorrenza centenaria ha avuto la felice idea di fare riprodurre in due quadri dai bellissimi originali.

Mi affretto, Reverendissimo Padre, a ringraziarla vivamente, anche a nome di questa mia Comunità, e soprattutto dei sensi così benevoli per noi, coi quali ha voluto accompagnare e rendere vie più gradito il dono stesso.

Nel ricorso di una data così rikordevole, che i Padri della Compagnia si preparano a festeggiare, sarà per noi un'intima soddisfazione il richiamare quella consacrazione che ebbe il tanto illustre e benemerito Istituto con la solennità dei voti emessi innanzi a questa devotissima Icone del S. Padre e Fondatore Ignazio e primi compagni di religione. E parimenti nel rimirare il somigliantissimo ritratto ad olio, opera del Camuccini, che le memorie del luogo e l'identità della cella fanno ancor vivo e parlante, i nostri pensieri s'incontreranno con quelli di viva riconoscenza professata mai sempre dalla stessa Compagnia al Pio Pontefice che la ristabilì. L'aquila rapace del primo Bonaparte lo aveva tribolato tanto!... Ma è indubitato, che nelle afflizioni, tra i gemiti e le lagrime della diuturna cattività Egli già meditava quell'opera di riparazione, che nell'Agosto del 1814 divenne un fatto compiuto.

Mai così straordinariamente come quel giorno il Tempio Farnesiano si vide illuminato. E mai in quell'unica più che rara circostanza, la lettura di un Breve Pontificio rivestiva maggiore importanza, almeno estrinseca, pei tanti e così clamorosi avvenimenti, che l'avevano preceduta e quasi motivata.

Nell'evocare così lieto successo, voglio, Reverendissimo Padre, aggiungere i miei fervidi voti per la salute, incolumità e lunga conservazione di Vostra Paternità Reverendissima, da cui la Compagnia medesima si può ripromettere ancora tanto bene.

Con devoto ed affettuoso ossequio mi confermo della Paternità Vostra Reverendissima Devotissimo, Affezionatissimo servo, † Giov. Del Papa, B. C. — Rev.mo Padre P. Franc. Saverio Wernz, Prep. Generale d. C. di Gesù, Roma.

7 Aug. — Annus Jubilaris Societatis in Provinciis Hispaniae celebratur festis religiosis domesticis in Sacellis vel Ecclesiis nostris; sed his interfuerunt fideles et Sacerdotes vere multi, maxime antiqui alumni nostri et sodales piarum Congregationum in Ecclesiis Societatis erectarum; nec defuerunt Praesules ecclesiastici; verbi gratia, in Collegio Gegionensi festis adfuit Eminentissimus Cardinalis Vallisoletanus, et in Pontificio Seminario Comillensi Reverendissimus Nuntius Apostolicus Matritensis, Episcopi Malacitanus et Vicensis, datis litteris pastoralibus amoris ac benevolentiae erga Societatem plenis, clerum et Christi fideles ad ejus centenarium piis operibus ac gratiarum actione celebrandum hortati sunt. Episcopus Vicensis promisit praeterea se Manresae, in qua tot S. Ignatii monumenta reperiuntur, Sacrum solemne pontificale opportuno tempore facturum: quod quidem die 25 Octobris perfecit, adjuncta solempni processione per vias publicas civitatis et adstante magna Sacerdotum ac fidelium multitudine. Aliqui alii Reverendissimi Episcopi, litteris

autographis ad Superiores Societatis datis, annum ejus jubilarem humanissime augurati sunt.

In Missionibus autem Provinciarum Hispaniae festis domesticis ac religiosis adduntur a Christi fidelibus, praecipue ab alumnis nostris, antiquis ac modernis, ecclesiasticis et laicis, publicae gratulationes, academiae litterariae, convivia, numismata excusa, lapides in monumentum erecti, folia et fasciculi typis edita atque imaginibus illustrata. Quibus omnibus Episcopi non pauci, plurimi Sacerdotes saeculares et permulti fideles amici illarum regionum ipsorum gratitudinem, aestimationem et affectum in Societatem nostram palam testari voluerunt; id evenit praecipue, ut alias omittam, in urbibus Manila, Habana, Buenos Aires, Montevideo, Santiago de Chile, Ancud, Bogota, Nueva Cartagena, Bucaramanga et Pasto. Senatus hujus postremae regionis, dictae *Departamento del Nariño*, diem 7 Augusti anni 1914 ut festum nationale in memoriam centenarii Societatis edicto publico declaravit et pecuniam ad festa religiosa ac profana hac occasione habenda largitus est. In foliis periodicis illarum regionum fusiore calamo longe lateque divulgata sunt quae hic innuimus et illic in honorem dilectissimae Matris nostrae peracta fuerunt.

7 Aug. — In Collegio Melitensi Provinciae Siculae primus lapis novae Ecclesiae jacitur hoc titulo historico ornatus: HONORI | SACRATISSIMI CORDIS IESU | AEDIS HUIUS LAPIS AUSPICALIS | AERIS ARGENTI AURI REFERTUS STIPITIBUS AB ANGELO PORTELLI ORD. PRAED. SELINUNT. EPISCOPO | VII. ID. AUG. MCMXIV | STATUITUR ATQUE LUSTRATUR | — IDQUE HODIE POTISSIMUM AGGREDI PLACUIT IN ILLIUS DIEI MEMORIAM QUO SOLLICITUDO OMNIUM ECCLESiarUM PIUM VII PONT. MAX. AD SOCIETATEM IESU TOTO FERE CHRISTIANO ORBE LAETITIA GESTIENTE RESTITUENDAM ADDUCIT. — QUO IGITUR DIE TAM FAUSTI EGREGIQUE FACINORIS SAECULARIS AFFULGET ANNUS CORROGATA EX AMICIS STIPE PRAECIPUO TAMEN PECUNIAE CAPITE MUNIFICENTIA ILLMI VIRI ALPHONSI GALEA EIUSQUE SORORIS MARIAE OLIM CONLATO ID QUOD IANDIU IN VOTIS ERAT NUNC TANDEM AD EFFECTUM ADDUCITUR — A. M. D. G. — FRANC. XAV. WERNZ SOC. IESU UNIVERSAM MODERANTE | CAIETANO ROMANO PROV. SICULAE PRAEFECTO | VINCENTIO SAMMUT COLLEGII RECTORE.

7 Aug. — Augustae Taurinorum primus lapis novae Domus Exercitiorum pro opificibus jacitur, hoc titulo distinctus: A. M.

D. G. | D. CORDE IESU B. V. DEIPARA S. P. IGNATIO | AUSPICIBUS | A. D. VII ID. AUG. MCMXIV | A RESTITUTA SOCIETATE IESU ANNO SAECULARI. I. FELICITER VERTENTE | PIO X PONTIFICE MAXIMO | FRANC. XAV. WERNZ S. I. MODERATORE SUPREMO | FRANCISCUS XAVERIUS CALCAGNO | PROV. TAURIN. PRAEPOSITUS | RITUALIBUS AUSPICIS ABSOLUTIS | LAPIDEM AUSPICALEM | STATUIT | DOMUS EXERCITIORUM | EX COLLATICIA PIORUM HOMINUM STIPE EXCITANDAE | PER IO. BAPT. BENAZZO ARCHITECTUM OPIFICIBUS POTIORIS VITAE STUDIO | PER STATOS DIES SECEDENTIBUS | EX INSTITUTO S. PARENTIS IGNATHI | AD VIRTUTEM ERIGENDIS CONFIRMANDIS.

7 Aug. — A perillustri Comite Bononiensi, Joanne Acquaderni, Adm. R. Patri Nostro album offertur ubi collecta 15 voluminibus magna variaeque rerum nostrarum et Sodalium imaginum copia proficitur se ope nobilium amicorum haec veluti fundamenta jacere hoc anno saeculari optasse tabularii photographici Societatis Jesu, et stipem contulit ut inceptum opus deinceps continuaretur.

7-9 Aug. — Primus conventus, regionatim coactus, Congregationum Beatae Mariae Virginis, Nostrorum cura in atriis nostri Collegii Messanensis Provinciae Siculae habetur.

8 Aug. — R. P. Rudolphus van Oppenraaij Praepositus Provinciae Neerlandiae proclamatur, postquam ab A. R. P. Generali per Decretum 5 Junii electus est.

8 Aug. — Ex Collegio Vigornienti (Worcester), Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, nuntiatur fuisse 551 alumnos ibi anno proxime elapso, ex quibus 250 quotidie ad Sacram Mensam accesserunt, 95 ad gradum Baccalaureatus post secundum annum Philosophiae, ut solet, elevati sunt, 20 ad varia Seminaria et 6 ad Societatem se receperunt.

12 Aug. — Approbat Sacra Congregatio de Propaganda Fide ut in civitate Amassia erigatur Seminarium Minus ritus Armeni.

15 Aug. — Constituitur Praepositus Provincialis Aragoniae P. Raimundus Lloberola, loco R. P. Josephi Barrachina, Romanus vocati ut sit Substitutus Assistantis Hispaniae, absentis valetudinis causa.

16 Aug. — Renuntiatur R. P. Aloisius Bonduelle Praepositus Provinciae Campaniae.

19 Aug. — Hodie, hora noctis 11,35, pie decessit Adm. R. P. N. Franciscus Xaverius Wernz, XXV Praepositus Generalis Societatis. Kalendis Juliis cura PP. Assistantium et medicorum in Tusculanum ad villam Curiae propriam se confert, ut vires non parum defatigatas reficiat, adscitis aliquot sociis, et Romae relicto Vice-Praeposito Generali R. P. Eduardo Fine, Galliae Assistente. Die 4 stomachi fastidio et aliqua vertigine correptus corruit, sed brevi visus est se recepisse. Die 23 a prandio statim post consuetam animi relaxationem, cum PP. Assistantibus quos Roma apud se invitarat peractam, eodem ictu sed multo vehementiore captus concidisset, nisi Patres eum sustinuissent; incidit praeterea in febrim, et intimos quosdam ad intestinum dolores accusat; duo medici duoque infirmarii illi sedulam operam navant.

Die 29 rheda automata, a nobili cive Romano ultro oblata, in Urbem chirurgiae indigens devehitur. Die 30 febris usque crescente jactatur. Die 31 chirurgi internam quandam vomicam seu abscessum ei aperuerunt; sed ob cordis debilis periculum Pater Noster Ecclesiae Sacramenta, excepto Viatico, antea suscipit; deinde dum ferrum alte in corpus descendit, nullo adhibito sopore, omnes Curiae et Collegii Patres Fratresque coram Sacra Hostia in Sacello exposita preces non irritas fundunt. Visus est enim aliquantum convalescere, licet altero quoque die et saepius deberet caesim plerumque curari; sed die 13 virium cordisque vigor valde decrescit. Die 14 invisitur ab Eminentissimo Card. Ludovico Billot, e nostra Societate; sub serum deliquio corripitur. Die 15 invisitur ab Eminentissimo Card. Cajetano Bisleti. Die 17 sub vesperam hora 5 $\frac{3}{4}$ in ultimum ferme vitae discrimen extemplo adducitur; R. P. Eduardus Fine eidem sese pientissime ad mortem obeundam praeparanti preces legit *Commendationis animae*. Telephonice petimus Benedictionem Apostolicam. Vigilant noctu apud dilectum infirmum R. P. Fine usque ad horam 1 $\frac{1}{2}$ diei 18, ab hora 1 $\frac{1}{2}$ ad mane usque P. Secretarius, qui hora 5 Sacrum in valedutinario facit ac Patri Nostro SS. Eucharistiam, ut quotidie antea, sed sub forma Viatici deferret. Die 18 non ita ac praecedenti die a supremis morbi conatibus divexatur; adstat semper ei in cubiculo Sacerdos aliquis una cum infirmario. Sed hoc die 19 postquam a prima nocte, id est ab hora 9,35, cum morte luctatus esset, animam sanctissimam

Deo Creatori reddidit. Aderant omnes Patres Fratresque Curiae et Collegii Germanici qui Romae, relictæ rusticatione, remanserant.

Patri Nostro sequentibus diebus parentatum est: die 21 cadaver, quod omnes etiam Professi, statim post promulgatum Vicarium, heri vespere ad Ecclesiam Collegii Germanici funebri pompa comitati sunt, in eadem Ecclesia spectabile prostat, ibidem omnia Sacra, eaque multa, facta sunt; noctu ad feretrum vigilatur. Die 22 funus privatum a Curia in Collegii Germanici Ecclesia more nostro celebratur; legitur Officium Defunctorum adstantibus Nostris qui Romae degunt bene multis, et R. P. Vicarius Sacrum de requie cantat; Missa et exsequiis absolutis, effertur cadaver, quod Patres Curiae et alii quidam bigis vecti comitantur. Dies 26 funus publicum in templo Sanctissimi Nominis ritibus solemnibus celebratur; Officium Mortuorum Patres Ordinis Fratrum Praedicatorum decantant; Sacrum autem et exsequias R. P. Hyacinthus M. Cormier, Magister Generalis Ordinis Praedicatorum, facit.

Permultae etiam allatae undique sunt condolentium litterae atque tesserae, luctus plenae et meritae existimationis, quas inter praestat hic exscribere eas, quibus Summus Pontifex Pius X morbi cursum sollicite sequebatur, aliasque Eminentissimi Cardinalis Vicarii Urbis, quae tanti viri mortem singulariter dolent.

Vaticano, 30 luglio, 1914. — Molto Reverendo Padre: Il Santo Padre ha appreso col massimo dispiacere la notizia della malattia del Reverendissimo Padre Generale, al quale imparte di cuore l'Apostolica Benedizione, assicurandolo che non mancherà di pregare perchè il Signore gli doni piena guarigione.

Tanto, in assenza di Monsignor Bressan, ricevo l'incarico di comunicare alla Paternità Vostra Reverenda, a riscontro della sua del 29 corrente e con profondi ossequii mi pregio segnarmi, di Lei, Molto Reverendo Padre, Devotissimo Servo, Giuseppe Pescini, Capp. Segr. di S. S. — Al M. R. P. Pietro Tacchi Venturi, Segretario della Compagnia di Gesù, Roma.

Vaticano, li 4 agosto, 1914. — Monsignor Giovanni Bressan, Cappellano Segreto di Sua Santità, ossequia il Reverendissimo P. Pietro Tacchi Venturi, e gli significa che il Santo Padre ha appreso colla più viva soddisfazione le consolanti notizie sul miglioramento in salute del Reverendissimo Padre Generale al quale la Santità Sua desidera pervengano le sue felicitazioni ed una speciale Benedizione che si è degnata impartirgli di gran cuore.

Vaticano, 6 agosto, 1914. — Molto Reverendo Padre, Non ho mancato di far conoscere al Santo Padre i sentimenti di gratitudine e di devozione

che il Reverendissimo Padre Preposito Generale volle, col mezzo di Lei manifestarGli. Sua Santità li ha accolti con gradimento speciale e facendo nuovi voti per la sollecita e perfetta sua guarigione, ha impartito al Reverendissimo Padre una particolare Benedizione.

Ai voti di Sua Santità aggiungo i miei e prego Vostra Paternità Molto Reverenda a presentare al nominato Padre Generale i miei vivissimi ringraziamenti per la degnazione avuta di destinare anche a me un esemplare del prezioso lavoro *Liber saecularis* accompagnandolo con parole, che io devo attribuire interamente alla Sua bontà.

Ringrazio poi cordialmente Vostra Paternità Molto Reverenda e con sensi di ossequio rispettoso mi professo della Paternità Vostra Molto Reverenda devotissimo servo Giovanni Bressan.

Reverendo e carissimo P. Tacchi Venturi: Non avendo il piacere di conoscere personalmente i PP. Assistenti Generali, mi rivolgo a Lei affinché si compiaccia di esprimere ad essi e agli altri componenti la Curia Generalizia la viva parte che prendo al loro dolore per la grave perdita fatta dalla Compagnia con la morte del venerato Padre Generale. Comprendo bene come in questi tristi momenti e nelle attuali difficoltà sia più che mai penosa la mancanza del padre, saggio, pio, dotto e prudente; quindi con loro divido il dolore e le preoccupazioni. Personalmente poi mi rammarico per la morte dell'uomo dotto, col quale un tempo ebbi frequenti amichevoli relazioni di studio, quando per quasi due anni ci trovammo insieme tutte le settimane a lavorare nella stessa Commissione per la Codificazione del Diritto Canonico; ciò che aveva dato origine ad un vincolo reciproco di confidenza e di stima. Anche l'ultima volta che ebbi il piacere di vederlo prima che cominciasse ad ammalarsi, mi ricordava le nostre dispute su alcuni punti di Diritto, e riandando col pensiero a quel tempo, nel quale non presentivamo neppure le responsabilità che poi ci avevano oppressi, mi diceva: oh! come allora stavamo meglio, come eravamo contenti nel nostro lavoro! Ora l'ottimo padre non è più tra noi. Il Signore lo ha voluto nel cielo a ricevere il premio della sua vita santa ed operosa. Volentieri mi unisco ai suoi figli della Compagnia nelle preghiere di suffragio per l'Estinto, ma più che per lui, che fu modello di virtù e purificò l'anima sua con i dolori dell'ultima malattia, sento di dover pregare perchè il Signore gli conceda un successore che ne erediti lo spirito e la santa e saggia attività, il quale continui a guidare la Compagnia nella via difficile e gloriosa assegnatale da Dio. Gradisca, caro padre, e faccia gradire a chi di dovere questi miei sentimenti cordiali e mi abbia con affettuosa stima Suo Devotissimo in Gesù Cristo, B. Card. Pompili. — Roma, 22 agosto, 1914.

20 Aug. — Hora 6 $\frac{1}{2}$ convocatis in sacellum Curiae nostrae SS. Cordi Jesu dicatum omnibus Professis Romae degentibus, et Deo Domino Nostro invocato, coram iisdem secundum morem a P. Secretario Societatis R. P. Eduardo Fine, antiquiori ex Assistentibus, scheda clausa traditur, qua Adm. R. P. N. Franciscus Xav.

Wernz Vicarium Generalem designabat. Quam ille postquam aperuit et tacite legit, P. Secretario promulgandam tradidit. Sic porro habebat: *A. M. D. G. — In nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti: Amen. Obsequens Decreto 21 Congregationis IV, commendanti Praeposito Generali ut Vicarium sibi nominet, tum etiam Constitutionibus S. P. Ignatii, ubi Parte VIII capite 4 praescribitur, ut Vicarius ut plurimum unus ex iis (sit) qui adesse Praeposito et ipsum juvare soliti sunt, vel certe ex his, qui proxime degunt, re coram Deo diu serioque considerata, Vicarium Generalem post mortem meam constituo: Patrem Eduardum Fine, Assistentem Galliae, eumque talem eligo ac nomino in nomine Patris et Filii et Spiritus Sancti. Amen. Romae in festo sollemnitatis S. Joseph die decima tertia Aprilis anno 1913. — Franciscus Xav. Wernz, Praep. Gen. Soc. Jesu.*

Mense Sept. — Juxta litteras super perlatas, Tokyi, in urbe Japoniae principe, amplum aedificium pro scholis anno praeterito fabricari coeptum jam maxima ex parte perfectum est, ita ut scholae hoc anno jam in ipso haberi possint.

3 Sept. — Indicitur a R. P. Eduardo Fine, Vicario Generali Societatis, Congregatio Generalis XXVI.

8 Sept. — Patri Piron, primo Seminarii dioecesani ab Archiepiscopo Calcuttensi in Bankooli juxta Ranchi erecti Superiori, gaudium exprimitur de bono initio hujus operis, pro formatione clericorum indigenarum tanti momenti.

10 Sept. — Gratiae aguntur R. P. Provinciali Californiae pro caritate sua erga Patres nostros Mexicanos a patria exules.

14 Sept. — Nunciatur mors Fr. Josephi Russotto e Provincia Sicula, centesimum agentis annum aetatis.

15 Sept. — Erigitur Athenis, RR. DD. Archiepiscopi favore, nova Residentia quae Missioni Provinciae Siculae in Insulis Aegaeis accensebitur.

16 Sept. — R. P. Vicarius Generalis a novo Summo Pontifice Benedicto XV peramanter excipitur.

22 Sept. — P. Boucher scripsit P. Superiorem Hoffmann et P. Dahlmann a Gubernio Japonensi rogatos esse, ut in Universitate imperiali linguam Germanicam docerent, cum tempore belli alii professores Germani inveniri non possent. Quod officium

laudati Patres lubenti animo susceperunt. Utrique solvitur a Gubernio salarium menstruum 500 libellarum.

29 Sept. — Nuntiatur ex Provinciâ Missouriiana numerum discipulorum nostrorum in dies crescere.

5 Oct. — Nuntiatur in Collegio Maximo Woodstockiensi, Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, 260 ex Nostris numerari.

5 Oct. — Nuntiatur ex Universitate Marquettensi in urbe Milwaukee, Provinciae Missourianae, 40 ex graduatis in nostra Schola Medicinae sese examini Status subjecisse in medicina et chirurgia et omnes, sine exceptione, felici successu — quod nunquam antea coram Commissione illa examinatória Status ulli Universitati contigit. Vix minor fuit successus in examine Status a graduatis Scholae Jurisprudentiae superato.

5 Oct. — In Domo Tertiae Probationis Brooklynensi, Provinciae Missourianae, per menses Julii et Augusti, ut scribit P. Rector, Exercitia clausa 40 Sacerdotibus et 153 laicis tradita sunt in septem triduis.

8 Oct. — Romam missum est ibique probatum schema novi periodici, edendi ex communi consilio et studio Provinciae Taurinensis et Venetae sub initium proximi mensis Januarii, cui titulus erit *Le Missioni della Compagnia di Gesù*.

26 Oct. — Nuntiatur R. P. Vicario a P. Provinciali Mexicano, Congregationem suae Provinciae dispersae, non obstantibus difficillimis temporis adjunctis, rite celebrari posse Habanae in insula Cuba ante diem 10 Decembris. Patres et Fratres Provinciae Mexicanae e propriis domibus a barbaris revolutionariis violenter expulsi et nonnulli inhumaniter per aliquod tempus incarcerati variisque aliis crudelibus modis afflicti, tandem hospitale refugium invenerunt in Missione Neapolitana Novi Mexici, in Republica S. Salvador, in Missione Colombiana, in Provinciis Missouriiana, Neo-Aurelianensi, Marylandiae et Californiae. In ea erectus est Novitiatus, Philosophi tertii anni versantur in villa Collegii Habanensis, Theologi autem, non pauci Juniores et Philosophi primi et secundi anni studiis vacant in Collegiis Provinciarum Hispaniae. Aliqui Patres manent adhuc in ditione Mexicana, occulti apud familias amicas.

Ubique exules Patres ac Fratres Mexicani fuerunt a Nostris cum vere fraterna et consolante caritate excepti et tractati. Exemplo sit quod die 20 Octobris, litteris ad R. P. Vicarium

datis, scribit P. Gerardus Decorme, Rector Collegii Guadalaxa-
rensis, qui, post multa discrimina rerum et itinerum, die 9 Se-
ptembris cum 17 subditis in portum S. Francisci Californiae
pervenit.

Incredibile dictu, ait, quanta caritate a R. P. Provinciali Californiae,
a Rectore Collegii S. Ignatii, a Rectoribus Universitatis Sanctae Clarae et
Novitatus ad *Los Gatos* omnibusque Superioribus, Patribus ac Fratribus
hujus Provinciae excepti fuerimus. Licet de caritate Societatis constaret,
tamen tantam fore tamque paternam nunquam putaveramus. Videret P. V.
Reverendissima Patres hos a fidelibus amicis elemosynas petere publice
et privatim, Rectores ipsos generose eas praeberere, sua propria cubicula
relinquere, vestire nudos vel veste profana indutos, opem ferre etiam sociis
exilii Sacerdotibus saecularibus, Patribus S. Joannis a Deo, Fratribus Ma-
ristis, senes pariter et juvenes fovere mira simplicitate et amore. Quapro-
pter, Reverende Pater, vellem ut meo nomine et totius Provinciae Mexi-
canae his Patribus gratias ageres ut de Societate et de te ipso bene me-
ritis, nunc praesertim cum totum Novitatum Mexicanum, fere ut suum,
hospicio receperunt. Nuper enim FF. Novitii et Juniores Mexicani huc per-
venerunt et munifica hospitalitate a R. P. Provinciali, R. Gleeson, et a
R. P. Rectore, Jos. M. Piet, excepti sunt in tirocinio *Los Gatos*, quamvis
ipsi Patres ac Fratres Californiae angustias loci patiantur. Eximiae cari-
tatis praemia non amittent. Ferme sexaginta Mexicani e Societate versamur
in hac Provincia.

Idem P. Decorme adjungit:

Gratum erit R.^{ae} V.^{ae} scire, in tota hac tribulatione Patres et Fratres
Collegii Guadalaxarensis mira inter se unione animorum, caritate, obedien-
tia et alacritate devinctos fuisse ac libenter pro Christo bonorum omnium
terrestrium jacturam, necnon diversas exilii sortes passos esse. Nunc cum
mentem opprimat conspectus malorum tum Societatis tum Religionis in
Mexico, nihil restat nisi ut nostris orationibus ac patientia diem Domini
acceleremus, in quo Beatissimum Cor Jesu publice possit in dilecta patria
coli ac laudari.

En etiam quae P. Provincialis Californiae litteris die 21 Octo-
bris datis, scribit:

Paternitas Vestra jam audivit sexaginta ferme socios Provinciae Mexi-
canae hospitium invenisse in Provincia nostra. Tirocinium suum ac Junio-
ratum habent apud *Los Gatos* triginta quasi Novitii tum Scholastici tum
Coadjutores temporales et Juniores.... Omnibus aedificationi et gaudio sunt
Patres illi ac Fratres a patria et Domibus, Ecclesiis, Collegiis bene insti-
tutis expulsi. Hilares enim ad unum sunt, divinae voluntati submissi, et
paratissimi ad incommoda quaevis subeunda. Socii omnes ac Superiores
locales nostrae Provinciae aestimant adventum horum Confessorum Fidei
nam aliqui ex illis fuerunt in carceribus detenti) bonum allaturum nostrae

Provinciae quam maximum et benedictionem coelestem. Fortasse aliquantulum imprudens fui invitando tot Socios in nostram Provinciam sat juvenem, ubi et ipsis habitationem, vestitum et sustentationem providere deberem, sed non potui videre fratres meos talibus angustiis oppressos quin ipsis subvenire studerem; eleemosynam ad hanc sustentationem suppliciter et confidenter petii tum a singulis Provinciae Domibus tum ab externis, et felici successu.

Haec eadem confirmantur a P. Magistro Novitiorum, P. Piet, litteris 22 Octobris ad R. P. Vicarium scriptis:

Juniores et Novitii Mexicani sunt bene accommodati in duabus parvis domibus quas pro ipsis specialiter paravimus. Exules ad nos pervenerunt vestibus saecularibus induti et in varias turmas divisi, ne publicam excitarent attentionem. Illi sat defatigati erant, siquidem iter fere decem dierum fecerant. Horum Fratrum exulantium adventus multum re vera profuit nostris juvenibus religiosis Novitiatus Californiae, nam sunt pleni alacritate ad rigorem exilii mitigandum, pleni amore erga Societatem et zelo gloriae divinae.

Similem caritatem indubiis operibus comprobata exules Patres et Fratres Mexicani experti sunt in aliis Societatis domiciliis ad quae pervenerunt, verbi gratia in Collegio Habanensi, cujus pulchra villa pro Philosophorum habitatione oblata est, et ubi cum festis domesticis illorum adventus fuit celebratus.

Haec fraterni amoris testimonia, ut Societatis proprissima et aedificationis plena, magnis laudibus celebrarunt tum A. R. Pater Noster, bonae memoriae, tum R. P. Vicarius, atque de ipsis, data occasione, sinceram gratias egerunt.

30 Oct. — A Provincia Lusitana aperitur Collegium et convictus in Hispania ad Marin pro alumniis Lusitanis.

3 Nov. — R. P. Vicarius omnes una simul Patres Curiae ad pedes Summi Pontificis Benedicti XV secum adduxit, ut Christi Vicarium recens electum venerarentur. Summus Pontifex, in solio stans, nos quoque stare jussit, et perfamiliariter alloquens dixit, Societatem conditam fuisse ad afferendum validum Ecclesiae auxilium non utcumque, sed medias inter illius maximas difficultates; illud itaque afferre pergeret hoc tempore summopere calamitoso; se semper illam amavisse, sed nunc clariorem in modum hunc erga eam amorem esse ostensurum; jamque se vehementer considerare ut Societatis caput cito feliciterque eligeretur. Dein omnibus benedixit, et e solio descendens, singulis in genua provolutis manum et pedem deosculari concessit.

8 Nov. — Nuntiatur specula phaenomenis aetheriis regionis Aethneae signandis, anno superiore in Collegio Aciregalensi Provinciae Siculae erecta, novis a gubernio machinis aucta fuisse. Ejus observationes in ephemeride Collegii distinctis foliis eduntur, et cum aliis speculis vicissim communicantur.

10 Nov. — Scribit R. P. Provincialis in Collegio Bostoniensi, Provinciae Marylandiae-Neo-Eboracensis, Scholam Altam (nempe quattuor classes inferiores) ab alumnis 1260 frequentari, Collegium (nempe duas classes litterarias et duas Philosophiae) a 445, scholam vespertinam circiter a 1500.

21 Nov. — R. P. Vicarius a Summo Pontifice benignissime excipitur.

Mense Decembri — Novitii, Juniores, Philosophi Provinciae Belgicae, belli terrore patriam relinquere coacti, eximia caritate in Domibus nostris in Anglia recepti sunt. Collegia omnia speciali SS. Cordis Jesu beneficio salvata sunt; scholae paulatim instaurantur. Unica Residentia Lirana destructa et Domus Exercitiorum contigua ex parte tantum laesa est.

Mense Decembri — Maxima Provinciae Galicianae parte per bellum plane devastata, Novitii et Juniores eximia caritate in Domo Probationis Velehradensi, Provinciae Austriae, recepti sunt. Theologi et Philosophi, bis ex Domibus nostris aufugere coacti, tandem in domo conducta Graefenbergi in Silesia habitationem invenerunt, ubi modo consueto studiis incumbunt. De Patribus Fratribusque, qui in territorio a Russis occupato remanserunt, a pluribus mensibus nullae certae notitiae habentur.

PROSPECTUS

SOCIETATIS JESU UNIVERSÆ

REFERENS SOCIORUM NUMERUM QUARTO QUOQUE ANNO

A 7 AUGUSTI, 1814, AD INITIUM ANNI 1914

ANNO ineunt.	Numerus ¹ Provincia- rum	SACERD.	SCHOLAST.	COADJUT.	UNIVERSI	AUGMENTUM			
						Sac.	Schol.	Coad.	Universi
1814 ²	9				600				
1817	11								
1820	11								
1823	13								
1826	13								
1829	14								
1832	16								
1835	19								
1838	16				3067				
1841	16				3565				498
1844	15				4139				574
1847	17				4757				618
1850	18				4600				157
1853	19				5209				609
1856	19	2611	1674	1683	5968				759
1859	19	2866	2050	1981	6897	255	376	298	929
1862	19	3109	2165	2137	7411	243	115	156	514
1865	21	3389	2237	2323	7949	280	72	186	538
1868	21	3643	2437	2504	8584	254	200	181	635
1871	22	3971	2336	2511	8818	328	101	7	234
1874	22	4276	2447	2537	9260	305	111	36	442
1877	22	4527	2639	2637	9803	251	192	100	543
1880	21	4859	2865	2797	10521	332	226	160	718
1883	25	5146	3096	2979	11221	287	231	182	700
1886	25	5350	3325	3194	11869	204	229	215	648
1889	26	5615	3538	3395	12548	265	213	201	679
1892	26	5830	3856	3589	13275	215	318	194	727
1895	25	5997	4346	3718	14061	167	490	129	786
1898	25	6327	4569	3864	14760	330	223	146	699
1901	25	6647	4545	3953	15145	320	24	89	385
1904	25	6992	4487	3925	15404	345	58	28	259
1907	25	7437	4327	3996	15760	445	160	71	356
1910	27	7851	4385	4060	16296	414	58	64	536
1913	27	8178	4400	4137	16715	327	15	77	419
1914	27	8262	4481	4151	16894	84	81	14	179

¹ Sub nomine Provinciarum comprehenduntur etiam Missiones independentes, quæ nempe nulli Provinciae adnexæ sunt; excipitur tamen Missio Japonica, quia ejus Socii adhuc computantur in suis Provinciis.

² Die 7 Augusti.

ELENCHUS CONGREGATIONUM MARIANARUM

PRIMAE-PRIMARIAE ROMANAE

ANNUNTIATIONIS BEATAE MARIAE VIRGINIS ET SS. PETRI ET PAULI

AGGREGATARUM

A DIE 1 JANUARIU AD DIEM 31 DECEMBRIS ANNI 1914

	ADOLESCENTES	ADULTI ET JUVENES	ADULTI ET PUELLAE	ALUMNI	CLERICI	FILIAE MARIAE	JUVENES	MATRONAE	MULIERES	PUELLAE	PUERI	SACERDOTES	STUDIOSI	UTRUSQUE SEXUS	VIRGINES	VIRI	SUMMAE
EUROPA																	
Anglia	—	—	—	—	—	—	—	—	4	5	2	—	—	8	—	2	21
Austria	—	—	4	—	2	—	11	—	13	21	4	5	12	1	47	2	124
Belgium	—	2	—	—	—	—	8	—	—	16	—	—	—	—	—	—	26
Gallia	—	1	1	2	—	5	4	—	2	37	—	—	1	—	4	—	57
Germania	1	3	—	—	1	—	108	—	17	29	—	4	4	2	278	8	455
Helvetia	6	—	—	—	1	—	11	—	1	2	1	1	—	1	15	1	40
Hibernia	—	—	2	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	2	5
Hispania	1	—	1	—	1	—	7	—	6	26	—	—	—	—	—	2	44
Hungaria	—	—	—	—	—	—	3	1	—	10	—	—	3	—	1	2	20
Italia	9	1	—	—	2	6	6	—	2	8	2	—	1	2	—	1	40
Lusitania	—	—	—	—	—	—	—	1	1	3	1	—	—	1	—	3	10
Neerlandia	—	—	1	—	—	—	5	—	—	4	—	—	—	—	2	1	13
Varia	—	—	—	—	—	—	1	—	1	1	—	—	—	—	1	—	4
ASIA																	
India	—	—	—	1	1	1	2	—	2	4	—	—	—	—	—	2	13
Japonia	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	1
Sinae	—	—	—	—	—	—	2	—	—	—	—	—	—	—	—	—	2
Varia	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1	—	—	1
AFRICA																	
Varia	—	—	—	1	—	—	1	—	—	3	1	—	—	1	—	—	7
AMERICA																	
Argentina	—	—	—	—	1	—	1	—	—	—	1	—	—	—	—	—	3
Brasilia	—	—	—	—	—	—	1	—	3	—	—	—	—	1	—	—	5
Canada	—	—	—	—	—	2	4	—	1	3	2	—	—	—	13	—	25
Chilum	—	—	—	—	—	—	—	—	—	5	8	—	—	—	—	—	13
Mexicam	—	—	—	—	1	—	—	—	2	1	—	—	—	—	—	—	4
Status Uniti	—	1	4	—	—	2	12	6	15	51	10	—	—	9	38	8	155
Varia	1	1	—	—	—	3	2	—	1	10	5	—	1	—	—	1	26
OCEANIA																	
Australia	—	1	1	—	—	—	1	—	1	3	1	—	—	—	—	—	8
Philippinae	—	—	—	—	—	—	1	—	—	—	—	—	—	—	—	—	1
	18	10	14	4	10	19	191	8	76	242	38	10	22	27	399	35	1,123

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU

A DIE 1 OCTOBRIS, 1913, AD DIEM 6 AUGUSTI, 1914

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
			1913		
Khaonam, P. Leo	37	17	2 Oct.	Ain-Ebel	Lugdunensis
Hudon, P. Victor	68	49	4 »	Sault-au-Récollet	Canadensis
Larraya, P. Benignus	42	26	6 »	Loyola	Castellanae
Gregory, P. Gulielmus	61	42	8 »	Georgetown	Marylandiae
Cadenas, P. Emmanuel	73	55	10 »	Madrid	Toletanae
Croze, F. Joannes, <i>Coad.</i> . . .	63	39	10 »	Bordeaux	Tolosanae
Colomer, P. Franciscus	67	51	13 »	Santa Fe (Argent.)	Aragoniae
Hoeffer, P. Jacobus F. X. . . .	62	45	14 »	Chicago	Missourianae
Young, P. Thomas J.	40	20	14 »	Baltimore	Marylandiae
Tomanek, F. Stanislaus, <i>Coad.</i>	31	11	14 »	Nen Sandez	Galicianae
Lebon, P. Franciscus	61	43	16 »	Gheel	Belgicae
Janssens, P. Felix	65	36	21 »	Louvain	Belgicae
Gleeson, P. Eduardus J.	62	43	22 »	Chicago	Missourianae
Pizzicaria, P. Petrus.	72	56	23 »	Firenze	Romanae
Van der Aa, F. Josephus, <i>Coad.</i>	63	37	23 »	Bruxelles	Belgicae
Thoma, P. Carolus	77	39	25 »	Alexandria	Germaniae
Houssoy, F. Camillus, <i>Coad.</i> .	56	24	25 »	Agnews	Californiae
Wheeler, P. Thomas	66	48	28 »	Dublin	Hiberniae
Carnana, P. Josephus	78	54	29 »	Desinet (Idaho)	Romanae
Lemer cier, P. Yvo	53	37	29 »	Changhai	Franciae
Burlet, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	27	8	31 »	Lyon	Lugdunensis
Garay, P. Jacobus.	68	42	1 Nov.	Valladolid	Castellanae
Garatea, F. Joannes M., <i>Coad.</i>	71	53	3 »	Burgos	Castellanae

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Infante, P. Vincentius . . .	35	19	6 Nov.	Santa Ageda	Castellanae
Gromadzki, P. Alexander . .	81	36	7 »	Chyrow	Galicianae
Dunne, F. Patritius, <i>Coad.</i> .	70	36	7 »	Tullabeg	Hiberniae
Albrecht, P. Franciscus. . .	76	56	10 »	Linz	Austriacae
Wasilewski, P. Josephus . .	72	40	10 »	Cracovie	Galicianae
Rorke, P. Andreas J. . . .	85	61	11 »	Limerick	Hiberniae
Lüke, F. Fridericus, <i>Coad.</i> .	58	29	12 »	Ordрупshoj	Germaniae
Rosenbaum, P. Balthasar . .	67	44	13 »	Ensen	Germaniae
Forsthövel, F. Hermannus, <i>C.</i>	81	54	15 »	Puerto Montt	Germaniae
Porta, P. Augustinus . . .	54	37	16 »	New Orleans	Neo-Aurelianens.
Vella, P. Publius	89	55	17 »	S. Calcedonio	Siculae
Barthélemy, P. Marcus . . .	52	35	17 »	Bulawayo	Franciae
Considine, F. Dionysius, <i>Coad.</i>	68	46	18 »	Philadelphia	Marylandiae
Nebot, P. Franciscus	63	47	19 »	Barcelona	Aragoniae
Costenoble, P. Joachim. . . .	64	42	25 »	Boulogne	Campaniae
Hansates, F. Joannes, <i>Coad.</i> .	52	31	26 »	Larantoeke	Neerlandiae
Capponi, F. Marius Al., <i>Schol.</i>	32	11	28 »	Chieri	Venetae
Pavissich, P. Antonius . . .	63	42	30 »	Posilipo	Venetae
Fournier, P. Leo	59	36	30 »	Charleroi	Belgicae
Flood, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	94	52	30 »	Poughkeepsie	Marylandiae
Kozyra, F. Franciscus, <i>Schol.</i>	26	7	3 Dec.	Starawies	Galicianae
Eyheremendy, F. Joannes, <i>C.</i>	32	4	5 »	's Heeren Elderen	Tolosanae
Pons, P. Franciscus	73	57	9 »	Tortosa	Aragoniae
Di Blasi, F. Benedictus, <i>Schol.</i>	20	5	10 »	Bagheria	Siculae
François, F. Alfredus, <i>Coad.</i> .	73	49	10 »	Paris	Franciae
Herrbach, P. Julius	51	33	11 »	Cotocollao	Toletanae
Dos Sanctos, F. Emmanuel, <i>C.</i>	64	38	12 »	Solbosch	Lusitanae
Colanicehia, F. Candidus, <i>Coad.</i>	50	31	12 »	Itù	Romanae
Campo Sancto, P. Aloisius. .	61	46	13 »	Bruxelles	Lusitanae
Locatelli, P. Vincentius M. .	48	24	13 »	Castel Gandolfo	Romanae
Carifi, P. Vincentius	76	58	14 »	Benevento	Neapolitanae

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Ryan, P. Joannes J. . . .	71	57	16 »	Baltimore	Marylandiae
Faure, P. Joannes B. . . .	86	64	18 »	Toulouse	Tolosanae
Tourcher, P. Aloisius. . . .	48	30	18 »	Sienhsien	Campaniae
Axters, P. Josephus	64	37	19 »	Gand	Belgicae
Rosella, F. Flavius, <i>Coad.</i> . .	73	47	21 »	Nuova Friburgo	Romanae
De Angelis, P. Caesar	84	68	26 »	Roma	Romanae
Slosarczyk, F. Joannes, <i>Coad.</i>	53	32	29 »	Chyrow	Galicianae
Zugmeyer, P. Ludovicus . . .	74	56	31 »	Strassburg	Campaniae
Gómez Rodeles, P. Caecilius .	72	56	31 »	Madrid	Castellanae
1914					
De la Osa, P. Restitutus . . .	44	29	1 Jan.	Madrid	Toletanae
Peter, F. Georgius, <i>Schol.</i> . .	28	3	5 »	Canterbury	Franciae
Schmidt, P. Henricus	59	27	6 »	Bandora	Germaniae
Baldwin, P. Thomas	60	30	7 »	St. Helen's	Angliae
Padilla, P. Thomas	81	49	9 »	Malaga	Toletanae
Bendeich, P. Blasius. . . .	75	60	9 »	Puerto Montt	Germaniae
Puig de la Bellacasa, P. Frider.	55	28	9 »	Madrid	Aragoniae
Magalhães, F. Josephus, <i>Schol.</i>	20	4	9 »	Alseberg	Lusitanae
Ruiz, F. Adelelmus, <i>Coad.</i> . .	72	51	10 »	Murcia	Toletanae
Meyer, F. Leo, <i>Coad.</i>	72	48	10 »	Reims	Campaniae
Malandrin, P. Stephanus . . .	34	16	11 »	Tongres	Campaniae
Echarri, P. Albinus	69	50	12 »	Orduña	Castellanae
Kiong (Kong), P. Simon. . . .	64	47	14 »	Changhai	Franciae
Aguado, F. Raimundus, <i>Coad.</i>	80	50	16 »	Loyola	Castellanae
Labarthère, P. Petrus	83	64	17 »	Kodaikanal	Tolosanae
Rivier, P. Felix	81	60	19 »	's Heeren Elderen	Tolosanae
Herberg, P. Antonius. . . .	74	53	19 »	Vienna	Austriae
Guisasola, F. Angelus, <i>Coad.</i> .	75	54	19 »	Loyola	Castellanae
Steinbach, F. Valentinus, <i>Coad.</i>	33	9	19 »	Aachen	Germaniae
Ledergerber, P. Josephus . . .	84	62	21 »	Florennes	Campaniae
Giraud, P. Augustus. . . .	61	43	21 »	Valence	Lugdunensis

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Geurts, F. Joannes, <i>Coad.</i> . . .	75	47	23 Jan.	Arlon	Belgicae
Suzen, P. Franciscus. . . .	75	44	23 »	S. Leopoldo	Germaniae
Astaburuaga, P. Petrus. . . .	71	48	24 »	Valparaiso	Aragoniae
Pasi, P. Dominicus.	67	48	25 »	Scutari	Venetiae
Rich, P. Josephus.	60	40	25 »	Hou-ngan	Franciae
Lefebvre, P. Eugenius	60	38	27 »	Sudbury	Canadensis
Sancho P. Joachim.	86	42	28 »	Huesca	Aragoniae
Gelabert, F. Petrus, <i>Coad.</i> . .	27	7	28 »	Barcelona	Aragoniae
Irigoyen, F. Valentinus, <i>Coad.</i>	25	6	28 »	Bilbao	Castellanae
Hürth, P. Eduardus	35	18	29 »	Bitburg	Germaniae
Doudon, P. Carolus	77	54	31 »	Dôle	Lugdunensis
Berton, P. Aloisius	72	47	1 Feb.	Paris	Franciae
Mata, P. Antonius.	70	38	1 »	Barcelona	Aragoniae
Polk, P. Josephus.	94	75	3 »	Sevenhill	Hiberniae
Faget, P. Paulus	56	39	3 »	New Orleans	Neo-Aurelianens.
Van Baren, P. Marinus. . . .	41	19	4 »	Vught	Neerlandiae
Jacobs, P. Josephus	77	55	5 »	St. Andrä	Austriae
Santano, F. Thomas, <i>Coad.</i> . .	65	35	6 »	Paris	Franciae
Redmond, P. Jacobus	72	48	7 »	Dublin	Hiberniae
Silva, P. Emmanuel	62	28	7 »	Chapinero	Castellanae
Cottet, P. Aloisius M.	75	52	8 »	Ore	Lugdunensis
Bonetti, F. Petrus, <i>Coad.</i> . . .	73	49	8 »	Chieri	Taurinensis
Steimer, F. Carolus, <i>Coad.</i> . . .	53	27	8 »	Philadelphia	Marylandiae
De Gigord, P. Eduardus. . . .	78	58	9 »	Dôle	Lugdunensis
Legaristi, F. Josephus, <i>Coad.</i>	72	53	9 »	La Habana	Castellanae
Leoz, P. Sanctus	61	38	13 »	Santiago de Cuba	Castellanae
Pestre, F. Joannes, <i>Coad.</i> . . .	94	71	13 »	Paray-le-Monial	Lugdunensis
Sharp, P. Richardus.	75	57	14 »	Skipton	Angliae
Bennasser, F. Antonius, <i>Coad.</i>	75	51	14 »	Tarragona	Aragoniae
Brett, P. Guglielmus P. . . .	62	43	15 »	Boston	Marylandiae
Simon, F. Petrus, <i>Coad.</i> . . .	50	24	15 »	Tarragona	Aragoniae

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Nix, P. Hermannus	74	58	17 Feb.	Koblenz	Germaniae
Wittmer, F. Joannes, <i>Coad.</i> .	58	34	17 »	Exaten	Germaniae
Coleman, P. Jeremias F. X. .	63	40	24 »	New York	Marylandiae
Penny, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	81	51	25 »	Chesterfield	Angliae
Schmitt, F. Petrus, <i>Coad.</i> . .	46	9	25 »	Arlon	Belgicae
Saillard, P. Julius.	57	38	2 Mart.	Théoules	Lugdunensis
Bascourret, P. Joannes	90	64	3 »	Vitoria	Tolosanae
Radecki, P. Franciscus	65	49	3 »	Staniatki	Galicianae
Leroy, P. Hippolytus.	70	50	4 »	Paris	Franciae
Platel, P. Ludovicus.	74	55	6 »		Franciae
Peyrani, P. Ferdinandus	71	24	7 »	Castel Gandolfo	Romanae
Achiaga, P. Lucianus.	47	29	9 »	Guadalaxara	Mexicanae
Bratkowski, P. Stephanus	61	40	11 »	Cracovie	Galicianae
Kersting, F. Franciscus, <i>Coad.</i>	48	26	11 »	Diest	Germaniae
Hamann, F. Valentinus, <i>Coad.</i>	53	60	17 »	Enghien	Campaniae
Ampoulangue, P. Josephus . . .	65	49	19 »	Toulouse	Tolosanae
Mas, P. Franciscus	66	48	20 »	Manresa	Aragoniae
Garmendia, F. Franciscus, <i>Coad.</i>	64	34	21 »	Carrion	Castellanae
Rota, P. Antonius	76	58	23 »	Roma	Aragoniae
Koch, P. Henricus.	44	14	23 »	Valkenburg	Germaniae
Scanlan, P. Gulielmus J.	75	55	24 »	Boston	Marylandiae
De Boeck, F. Alfredus, <i>Schol.</i> .	74	55	25 »	Mons	Belgicae
Roblet, P. Desideratus	86	64	26 »	Tananarive	Lugdunensis
Schaefer, P. Joannes.	65	43	27 »	Bruxelles	Belgicae
Proni, F. Alfredus, <i>Schol.</i> . . .	22	6	27 »	Roma	Romanae
Ramalho, F. Ignatius, <i>Schol.</i> .	23	6	28 »	Solbosch	Lusitanae
Gignac, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	80	59	29 »	Montreal	Canadensis
Pamies, P. Raimundus	84	48	31 »	Tortosa	Aragoniae
Krzeminski, P. Felicianus . . .	39	21	31 »	Cracovie	Galicianae
Robert, F. Joannes B., <i>Coad.</i> .	69	23	31 »	Tonlouse	Tolosanae
Borges Vieira, P. Antonius . . .	72	49	1 Apr.	Pau	Lusitaniae

Cognomen et Nomen	Tempus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Beyaert, P. Ludovicus . . .	71	52	2 Apr.	Bruxelles	Belgicae
Arzubialde, F. Emmanuel, <i>Schol.</i>	27	11	3 »	Gijon	Castellanae
Soriano, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	77	53	3 »	Malaga	Toletanae
Titz, P. Wenceslaus	84	62	4 »	Dziedzice	Galicianae
Savarese, P. Vincentius . . .	75	59	5 »	Napoli	Neapolitanae
Larrañaga, F. Josephus, <i>Coad.</i>	49	30	5 »	Loyola	Castellanae
Eletti, P. Andreas.	75	57	6 »	Roma	Romanae
Dörlemann, P. Gulielmus . .	87	61	9 »	São Miguel dos D. I.	Germaniae
Saussié, P. Augustus. . . .	89	62	10 »	Antoing	Campaniae
Rivero, P. Franciscus. . . .	64	34	10 »	Jalapa	Mexicanae
De Mandato, P. Pius.	64	45	11 »	Castel Gandolfo	Romanae
De Hummelauer, P. Franciscus.	72	54	12 »	's Heerenberg	Germaniae
Delzanno, F. Henricus, <i>Coad.</i>	56	38	12 »	Santa Clara	Californiae
Perrin, P. Rogerius	79	49	14 »	Bury-St. Edmund's	Angliae
De St. Pastou, P. Augustinus.	76	57	17 »	Amassia	Lugdunensis
Sträter, P. Franciscus	67	46	17 »	Nijmegen	Neerlandiae
Schenk, F. Georgius, <i>Coad.</i> .	65	34	17 »	Schermborg	Austriae
Mor, F. Emmanuel, <i>Coad.</i> . .	49	30	18 »	Cencepcion de Ch.	Aragoniae
Aguirrezábal, F. Josephus, <i>C.</i>	69	43	22 »	Loyola	Castellanae
Gmeiner, P. Bartholomaeus. .	64	42	23 »	Buffalo	Marylandiae
Ruhlmann, P. Laurentius . .	74	45	25 »	Calcutta	Belgicae
Bover, F. Salvator, <i>Schol.</i> . .	22	3	25 »	Veruela	Aragoniae
Schmidt, P. Josephus V. . . .	54	37	26 »	Jersey City	Marylandiae
Le Bayon, P. Augustus. . . .	72	47	29 »	Vannes	Franciae
Capart, P. Leo.	71	51	29 »	Tronchiennes	Belgicae
Moreira, P. Alexander	57	34	29 »	in Mari Rubro	Lusitanae
Picolet, P. Audomarus	47	23	2 Maii.	Sivas	Lugdunensis
Downey, P. Joannes A.	81	61	3 »	Spring Hill	Neo-Aurelianens.
Herrengt, P. Victor	54	34	5 »	Le Tuquet	Campaniae
Devine, F. Gulielmus, <i>Coad.</i>	75	52	5 »	Florissant	Missourianae
De la Rúa, P. Antonius. . . .	64	24	8 »	Oña	Castellanae

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet	Soc.			
Madlener, P. Gulielmus. . . .	61	40	9 Maii.	Utrecht	Neerlandiae
Naughtan, F. Michael, <i>Coad.</i>	55	35	10 »	prope Belize	Missourianae
Cséfalvay, F. Julius, <i>Schol.</i> . .	25	10	12 »	Szatmar	Hungariae
Aramendi, P. Joannes	51	34	13 »	Loyola	Castellanae
Falleur, P. Adulphus. . . .	81	55	15 »	Paris	Franciae
Clayton, P. Joannes. . . .	74	53	17 »	Boscombe	Angliae
Boc, P. Antonius	53	37	17 »	Cracovie	Galicianae
Hizette, F. Leo, <i>Coad.</i> . . .	73	39	19 »	Tournai	Belgicae
Petit, P. Adolphus	92	72	20 »	Tronchiennes	Belgicae
Alten, P. Clemens J. . . .	58	25	20 »	Buffalo	Marylandiae
Cornuez, P. Lucianus. . . .	73	48	23 »	Notre-Dame d'Ay	Lugdunensis
Daugherty, P. Hieronymus. . .	66	49	24 »	New York	Marylandiae
Garcia Frutos, P. Eduardus . .	77	58	29 »	Valladolid	Castellanae
Godard, P. Petrus. . . .	65	38	29 »	Paris	Franciae
Vadot, P. Carolus. . . .	53	35	29 »	Ghazir	Lugdunensis
Rozenstraten, P. Petrus. . . .	67	46	30 »	Mariendaal	Neerlandiae
Kean, P. Gulielmus D. . . .	45	24	30 »	New York	Marylandiae
Whelan, P. Josephus. . . .	52	25	31 »	Roehampton	Angliae
Bouschbacher, F. Joannes, <i>Coad.</i>	81	57	2 Jun.	Notre-Dame d'Ay	Lugdunensis
Kavanagh, P. Michael	46	20	4 »	Stonyhurst	Angliae
Le Cain, P. Petrus. . . .	79	56	8 »	Paris	Franciae
Freddi, P. Rogerius	69	52	11 »	Roma	Romanae
Le Corre, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	80	47	15 »	Jersey	Franciae
Roussos, F. Joannes, <i>Coad.</i> . .	34	12	16 »	Oran	Lugdunensis
Henry, P. Augustus	71	51	22 »	Alost	Belgicae
Gil, P. Firminus	64	49	22 »	Madrid	Toletanae
Varona, P. Carolus. . . .	51	35	22 »	Gijon	Castellanae
Bereciartúa, F. Franciscus, <i>C.</i>	50	31	23 »	Puerto de S. Maria	Toletanae
McNeive, F. Jacobus, <i>Coad.</i> . .	70	47	24 »	Florissant	Missourianae
Oliver, F. Joannes A., <i>Coad.</i> . .	19	1	24 »	Gandia	Aragoniae
Despret, F. Petrus, <i>Schol.</i> . .	34	15	26 »	Lille	Campaniae

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Idzik, F. Josephus, <i>Schol.</i> . . .	26	8	26 Jun.	Cracovie	Galicianae
Lechien, P. Julius.	70	35	1 Jul.	Fayt	Belgicae
Meliò, F. Eduardus, <i>Coad.</i> . . .	49	28	8 »	Itù	Romanae
Llor, F. Marianus, <i>Coad.</i> . . .	27	4	8 »	Sarrià	Aragoniae
Volz, F. Josephus, <i>Coad.</i> . . .	54	36	10 »	Toledo (Ohio)	Missourianae
Hauffen, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	80	54	11 »	Mariaschein	Austriae
Perraudin, F. Petrus, <i>Coad.</i> . .	70	32	13 »	Fort England	Angliae
Müller, P. Jacobus	36	16	14 »	Tyrnau	Hungariae
Pelegri, P. Raimundus	53	22	15 »	Barcelona	Aragoniae
Novella, P. Paulus.	47	33	16 »	Chieri	Taurinensis
Purbrick, P. Eduardus	85	63	18 »	Manchester	Angliae
MacLeod, P. Joannes.	88	59	21 »	Roehampton	Angliae
Beltrán, P. Salvator	53	37	22 »	Huesca	Aragoniae
Kramer, P. Ludovicus	75	57	24 »	Toledo (Ohio)	Missourianae
Caulier, F. Ludovicus, <i>Coad.</i> . .	78	57	24 »	Paris	Franciae
Ortiz, F. Salvator, <i>Coad.</i> . . .	27	8	25 »	Sevilla	Toletanae
Lerch, P. Wenceslaus	68	50	26 »	Schlaegl	Austriae
McShea, F. Thomas, <i>Coad.</i> . . .	77	33	26 »	Poughkeepsie	Marylandiae
Nogueras, F. Eduardus, <i>Schol.</i> .	23	2	29 »	Gandia	Aragoniae
Nadal, F. Raimundus, <i>Coad.</i> . .	76	49	29 Jul.	Buenos Aires	Aragoniae
Huguet, P. Hippolytus	75	45	30 »	Lyon	Lugdunensis
Cambier, P. Gustavius	80	59	31 »	Paris	Franciae
Cáceres, P. Mathias	77	59	31 »	Chapinero	Castellanae
Urrutia, P. Emmanuel	65	56	31 »	Salamanca	Castellanae
Ferrari, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	63	41	31 »	Cividale	Venetae
Bella, F. Joannes, <i>Coad.</i>	75	51	Aug.	Buenos Aires	Aragoniae
Billard, P. Franciscus.	55	36	1 »	Bangalore	Tolosanae
Berg, F. Josephus, <i>Coad.</i> . . .	53	24	1 »	Cleveland	Missourianae
Torres, P. Franciscus.	67	42	2 »	Murcia	Toletanae
Lluviá, P. Aloisius.	65	34	2 »	Gandia	Aragoniae
Van Tours, P. Hieronymus. . . .	77	59	3 »	Courtrai	Belgicae

Cognomen et Nomen	Annus		Tempus	Locus	Provinciae
	Aet.	Soc.			
Sannié, P. Antonius	44	26	3 Aug.	Rose Hill	Tolosanae
De La Villenie, P. Joannes. .	42	24	4 »	Granada	Toletanae
Lalardie, F. Petrus, <i>Coad.</i> . .	72	50	4 »	Leyme	Tolosanae
Wantz, F. Josephus, <i>Coad.</i> . .	63	41	4 »	Sienhsien	Campaniae

CATALOGUS

DEFUNCTORUM IN SOCIETATE JESU

A DIE 8 AUGUSTI AD DIEM 30 SEPTEMBRIS, 1914.

1. P. Gabriel Eddé, nat. Damas in Syria 9 febr. 1870, ing. Prov. Lugdunensem 22 jul. 1891, Prof. 4 vot. 2 feb. 1908, ob. Cairo in Aegypto 7 aug. 1914.
2. P. Aemilius Brasseur, nat. in Val St. Lambert (Liège) in Belgio 29 jun. 1837, ing. Prov. Belgicam 27 sept. 1855, Coad. spir. 2 febr. 1872, ob. Diest in Belgio 10 aug. 1914.
3. P. Hilarius Taupin, nat. Plougasnou (Finistère) in Gallia 15 jun. 1823, ing. Prov. Franciae 10 nov. 1844, Prof. 4 vot. 15 aug. 1862, ob. Paris 13 aug. 1914.
4. A. R. P. N. Franciscus Xaverius Wernz, nat. Rottweil in Württemberg 4 dec. 1842, ing. Prov. Germaniae 5 dec. 1857, Prof. 4 vot. 2 feb. 1876, ob. Roma 19 aug. 1914.
5. S. Ludovicus Guigues, nat. Grésy-sur-Aix (Savoie) in Gallia 16 nov. 1888, ing. Prov. Lugdunensem 24 maji 1909, Schol. approb., ob. Flachslanden in Alsatia 19 aug. 1914.
6. P. Isidornus Martinez, nat. Quintana (Alava) in Hispania 15 maji 1861, ing. Prov. Mexicanam 2 sept. 1880, Coad. spir. 2 febr. 1899, ob. Puebla in Mexico 23 aug. 1914.
7. P. Aemilius Charpentier, nat. Liancourt (Oise) in Gallia 13 jun. 1837, ing. Prov. Franciae 24 mart. 1860, Coad. spir. 15 aug. 1878, ob. Rouen 25 aug. 1914.
8. S. Franciscus D'Argenton, nat. Paris 26 oct. 1890, ing. Prov. Franciae 10 oct. 1908, Schol. approb., ob. Nancy 27 aug. 1914.
9. S. Eugenius Dupiéreux, nat. Florennes in Belgio 18 mart. 1891, ing. Prov. Belgicam 24 sept. 1909, Schol. approb., ob. Tervueren 27 aug. 1914.
10. S. Mauritius Roux, nat. St. Étienne (Loire) in Gallia 16 dec. 1888, ing. Prov. Lugdunensem 4 oct. 1905, Schol. approb., ob. St. Maurice-sur-Moselle (Vosges) in Gallia 28 aug. 1914.
11. P. Wolfgangus Laukes, nat. Woppmannsdorf in Bavaria 18 nov. 1876, ing. Prov. Germaniae 30 sept. 1897, Schol. approb., ob. Bombay 1 sept. 1914.
12. P. Petrus Torras, nat. Castellfullit del Boix (Barcelona) in Hispania 26 jul. 1848, ing. Prov. Aragoniae 4 aug. 1864, Coad. spir. 15 aug. 1879, ob. Santiago de Chile 1 sept. 1914.

13. C. Antonius Doosher, nat. Cloonmaer in Hibernia 31 dec. 1826, ing. Prov. Marylandiae-Neo-Eboracensem 17 nov. 1851, Coad. temp. form. 2 feb. 1862, ob. New York 2 sept. 1914.
14. C. Joannes Dowdle, nat. Ann Harbor in Michigan 1 apr. 1844, ing. Prov. Marylandiae-Neo-Eboracensem 27 maji 1866, Coad. temp. form. 15 aug. 1876, ob. Worcester in Massachusetts 2 sept. 1914.
15. C. Aloisius Talamo, nat. Piano di Sorrento (Napoli) in Italia 7 apr. 1830, ing. Prov. Neapolitanam 21 apr. 1851, Coad. temp. form. 1 sept. 1861, ob. Albuquerque in Novo Mexico 2 sept. 1914.
16. P. Angelus Flórez, nat. Villa Rodrigo (León) in Hispania 8 feb. 1846, ing. Prov. Castellanam 5 aug. 1862, Coad. spir. 1 feb. 1878, ob. Valladolid 3 sept. 1914.
17. P. Alexander Hoffer, nat. St. Rupert in Carniola 25 feb. 1839, ing. Prov. Austriae 16 sept. 1857, Prof. 4 vot. 2 feb. 1875, ob. Travnik in Bosnia 4 sept. 1914.
18. S. Epiphanius Grenier, nat. S. Pierre in Insula Réunion 6 jan. 1882, ing. Prov. Tolosanam 19 aug. 1909, Schol. approb., ob. Esternay (Marne) in Gallia 6 sept. 1914.
19. C. Aloisius Dudašek, nat. Kostelany in Moravia 14 nov. 1885, ing. Prov. Austriae 20 jun. 1909, Coad. temp., ob. 6 sept. 1914.
20. P. Thomas Cassi, nat. Corna (Bergamo) in Italia 22 apr. 1833, ing. Prov. Venetam 19 mart. 1854, Coad. spir. 15 aug. 1867, ob. Piacenza in Italia 7 sept. 1914.
21. S. Alexander Augustinus Estrangin, nat. Marseille in Gallia 26 sept. 1886, ing. Prov. Lugdunensem 28 oct. 1909, Schol. approb., ob. Sennevière (Oise) in Gallia 7 sept. 1914.
22. P. Lucianus Véron, nat. St-Hilaire (Manche) in Gallia 7 maji 1862, ing. Prov. Franciae 9 oct. 1882, Prof. 4 vot. 2 feb. 1901, ob. St. Quentin-Louvre (Aisne) in Gallia 8 sept. 1914.
23. P. Joannes Dragosz, nat. Maków in Galicia 28 mart. 1880, ing. Prov. Galicianam 18 jun. 1898, Coad. spir. 2 feb. 1912, ob. Neu-Sandez in Galicia 9 sept. 1914.
24. P. Eduardus W. Raymond, nat. Jersey City in New Jersey 15 dec. 1864, ing. Prov. Marylandiae-Neo-Eboracensem 14 aug. 1883, Coad. spir. 2 feb. 1901, ob. New York 9 sept. 1914.
25. P. Alexander Gaillard, nat. Paris 16 dec. 1840, ing. Prov. Franciae 5 oct. 1861, Coad. spir. 2 feb. 1877, ob. Paris 10 sept. 1914.
26. C. Josephus Russotto, nat. Piana de' Greci in Sicilia 20 maji 1815, ing. Prov. Siculam 10 nov. 1851, Coad. temp. form. 15 aug. 1873, ob. Tine in Insulis Aegaeis 14 sept. 1914.

27. P. Albertus Autoni, nat. Ghivizzano (Lucca) in Italia 23 maji 1848, ing. Prov. Romanam 26 oct. 1868, Coad. spir. 25 feb. 1881, ob. Castel Gandolfo in Italia 16 sept. 1914.
28. P. Alfredus D'Adhémar, nat. Toulouse 1 mart. 1838, ing. Prov. Tolosanam 14 jan. 1860, Prof. 4 vot. 2 feb. 1877, ob. Toulouse 16 sept. 1914.
29. P. Emmanuel Lourenço, nat. Marmeleiro in Lusitania 4 dec. 1851, ing. Prov. Lusitanam 14 feb. 1887, Coad. spir. 2 feb. 1899, ob. Alseberg in Belgio 16 sept. 1914.
30. P. Cosmas Roselló, nat. Felanitx in Insulis Balearibus 8 dec. 1835, ing. Prov. Aragoniae 27 sept. 1857, Prof. 4 vot. 2 feb. 1879, ob. Buenos Aires 16 sept. 1914.
31. P. Leopoldus Gaudiosi, nat. Napoli 11 oct. 1846, ing. Prov. Romanam 1 jan. 1869, Coad. spir. 2 feb. 1879, ob. Roma 20 sept. 1914.
32. C. Gulielmus Hill, nat. Bray in Hibernia 15 jan. 1831, ing. Prov. Marylandiae-Neo-Eboracensem 12 jan. 1859, Coad. temp. form. 2 feb. 1869, ob. Woodstock in Marylandia 20 sept. 1914.
33. C. Petrus Fink, nat. Morshausen (Trier) in Prussia Rhenica 31 jul. 1832, ing. Prov. Germaniae 15 jul. 1857, Coad. temp. form. 8 sept. 1867, ob. Feldkirch in Tirolu 25 sept. 1914.
34. C. Petrus Marin, nat. Rivera de Molina in Hispania 23 feb. 1866, ing. Prov. Toletanam 7 jul. 1887, Coad. temp. form. 8 dec. 1899, ob. La Paz in Bolivia 26 sept. 1914.
35. P. Josephus Simmen, nat. Realp in Helvetia 8 dec. 1832, ing. Prov. Germaniae 30 sept. 1854, Coad. spir. 2 feb. 1870, ob. 27 sept. 1914.
36. P. Daniel Hutchinson, nat. New Orleans 16 feb. 1878, ing. Prov. Neo-Aurelianensem 4 feb. 1901, Schol. approb., ob. New Orleans 29 sept. 1914.
37. P. Marcellus Thelier, nat. Paris 4 nov. 1878, ing. Prov. Franciae 9 oct. 1897, Schol. approb., ob. 29 sept. 1914.
38. C. Joachim Calurano, nat. Llera (Badajoz) in Hispania 27 mart. 1887, ing. Prov. Toletanam 18 mart. 1909, Coad. temp., ob. Granada in Hispania 29 sept. 1914.

Defuncti a die 1 oct., 1913, ad diem 30 sept., 1914

PP. 182 — Schol. 29 — Coadj. 69 — Universi 280.

INDEX ALPHABETICUS

DEFUNCTORUM A DIE 1 OCT., 1913, AD DIEM 30 SEPT., 1914

<p>Achiaga L., 9 mart.
 Aguado R., 16 jan.
 Aguirrezábal J., 22 apr.
 Albrecht F., 10 nov.
 Alten C., 20 maji.
 Ampoulange J., 19 mart.
 Antoni A., 16 sept.
 Aramendi J., 13 maji.
 Arzubialde E., 3 apr.
 Astaburuaga P., 24 jan.
 Axters J., 19 dec.
 Baldwin T., 7 jan.
 Barthélemy M., 17 nov.
 Bascourret J., 3 mart.
 Bella J., aug.
 Beltrán S., 22 jul.
 Bendeich B., 9 jan.
 Bennasser A., 14 feb.
 Bereciartúa F., 23 jun.
 Berg J., 1 aug.
 Berton A., 1 feb.
 Beyaert L., 2 apr.
 Billard F., 1 aug.
 Boc A., 17 maji.
 Bonetti P., 8 feb.
 Borges Vieira A., 1 apr.
 Bouschbacher J., 2 jun.
 Bover S., 25 apr.
 Brasseur A., 10 aug.
 Bratkowski S., 11 mart.
 Brett G., 15 feb.
 Burler J., 31 oct.
 Cadenas E., 10 oct.
 Cáceres M., 31 jul.
 Calurano J., 29 sept.
 Capart L., 29 apr.
 Capponi M., 28 nov.
 Carifi V., 14 dec.
 Caruana J., 29 oct.
 Cassi T., 7 sept.
 Caulier L., 24 jul.
 Charpentier A., 25 aug.
 Clayton J., 17 maji</p> | <p>Colanicchia C., 12 dec.
 Coleman J., 24 feb.
 Colomer F., 13 oct.
 Considine D., 18 nov.
 Cornuez L., 23 maji.
 Costenoble J., 25 nov.
 Cottet A., 8 feb.
 Croze J., 10 oct.
 Cséfalvay J., 12 maji.
 D'Adhémar A., 16 sept.
 D'Argenton F., 27 aug.
 Daugherty H., 24 maji.
 De Angelis C., 26 dec.
 De Boeck A., 25 mart.
 De Gigord E., 9 feb.
 De Hummelauer F., 12 apr.
 De Mandato P., 11 apr.
 De la Osa R., 1 jan.
 De la Rúa A., 8 maji.
 De la Villenie J., 4 aug.
 Delzanno H., 12 apr.
 Despret P., 26 jun.
 Devine G., 5 maji.
 Di Blasi B., 10 dec.
 Dooher A., 2 sept.
 Dörlemann G., 9 apr.
 De St-Pastou A., 17 apr.
 Dos Sanctos E., 12 dec.
 Dondon C., 31 jan.
 Dowdle J., 2 sept.
 Downey J., 3 maji.
 Dragosz J., 9 sept.
 Dudeseck A., 6 sept.
 Dunne P., 7 nov.
 Dupiéroux E., 27 aug.
 Echarri A., 12 jan.
 Eddé G., 7 aug.
 Eletti A., 6 apr.
 Estrangin A., 7 sept.
 Eyheremendy J., 5 dec.
 Faget P., 3 feb.
 Falleur A., 15 maji.
 Faure J., 18 dec.
 Ferrari J., 31 jul.
 Fink P., 25 sept.</p> | <p>Flood J., 30 nov.
 Flórez A., 3 sept.
 Forsthövel H., 15 nov.
 Fournier L., 30 nov.
 François A., 10 dec.
 Freddi R., 11 jun.
 Gaillard A., 10 sept.
 García Frutos E., 29 maji.
 Garatea J., 3 nov.
 Garay J., 1 nov.
 Garmendia F., 21 mart.
 Gaudiosi L., 20 sept.
 Gelabert P., 28 jan.
 Geurts J., 23 jan.
 Gil F., 22 jun.
 Gignac J., 29 mart.
 Giraud A., 21 jan.
 Gleeson E., 22 oct.
 Gmeiner B., 23 apr.
 Godard P., 29 maji.
 Gómez Rodeles C., 31 dec.
 Gregory G., 8 oct.
 Grenier E., 6 sept.
 Gromadzki A., 7 nov.
 Guigues L., 19 Aug.
 Guisasola A., 19 jan.
 Hamann V., 17 mart.
 Hansates J., 26 nov.
 Hauffen J., 11 jul.
 Henry A., 22 jun.
 Herberg A., 19 jan.
 Herrbach J., 11 dec.
 Herrengt V., 5 maji.
 Hill G., 20 sept.
 Hizette L., 19 maji.
 Hoefler J., 14 oct.
 Hoffer A., 4 sept.
 Houssoy C., 25 oct.
 Hudon V., 4 oct.
 Huguet H., 30 jul.
 Hürth E., 29 jan.
 Hutchinson D., 29 sept.
 Idzik J., 26 jun.
 Infante V., 6 nov.
 Irigoyen V., 28 jan.</p> |
|--|--|---|

Jacobs J., 5 feb.	Nebot F., 19 nov.	Sancho J., 28 jan.
Janssens F., 21 oct.	Nix H., 17 feb.	Sannié A., 3 aug.
Kavanagh M., 4 jun.	Nogueras E., 29 jul.	Santano T., 6 feb.
Kean G., 30 maji.	Novella P., 16 jul.	Saussié A., 10 apr.
Kersting F., 11 mart.	Oliver J., 24 jun.	Savarese V., 5 apr.
Khaouam L. 2 oct.	Ortiz S., 25 jul.	Scanlan G., 24 mart.
Kiong S., 14 jan.	Padilla T., 9 jan.	Schaefer J., 27 mart.
Koch H., 23 mart.	Pamies R., 31 mart.	Schenk G., 17 apr.
Kozyra F., 3 dec.	Pasi D., 25 jan.	Schmidt H., 6 jan.
Kramer L., 24 jul.	Pavissich A., 30 nov.	Schmidt J., 26 apr.
Krzeminski F., 31 mart.	Pelegri R., 15 jul.	Schmitt P., 25 feb.
Labarthere P. 17 jan.	Penny J., 25 feb.	Sharp R., 14 feb.
Lalardie P. 4 aug.	Perrin R., 14 apr.	Silva E., 7 feb.
Lankes W., 1 sept.	Perraudin P., 13 jul.	Simmen J., 27 sept.
Larrañaga J., 5 apr.	Pestre J., 13 feb.	Simon P., 15 feb.
Larraya B., 6 oct.	Peter G., 5 jan.	Slosarczyk J., 29 dec.
Le Bayon A., 29 apr.	Petit A., 20 maji.	Soriano J., 3 apr.
Lebon F., 16 oct.	Peyrani F., 7 mart.	Steimer C., 8 feb.
Le Cain P., 8 jun.	Picolet A., 2 maji.	Steinbach V., 19 jan.
Lechien J., 1 jul.	Pizzicaria P., 23 oct.	Suzen F., 23 jan.
Le Corre J., 15 jun.	Platel L., 6 mart.	Strüter F., 17 apr.
Ledergerber J., 21 jan.	Polk J., 3 feb.	Talano A., 2 sept.
Lefebvre E., 27 jan.	Pons F., 9 dec.	Taupin H., 3 aug.
Legaristi J., 9 feb.	Porta A., 16 nov.	Thelier M., 29 sept.
Lemercier Y., 29 oct.	Proni A., 27 mart.	Thoma C., 25 oct.
Lerch W., 26 jul.	Puig de la Bellacasa, 9 jan.	Titz W., 4 apr.
Leroy H., 4 mart.	Purbrick E., 18 jul.	Tomanek S., 14 oct.
Leoz S., 13 feb.	Radecki F., 3 mart.	Torras P., 1 sept.
Llor M., 8 jul.	Ramallo J., 28 mart.	Torres F., 2 aug.
Lluviá A., 2 aug.	Raymond E., 9 sept.	Tourcher A., 8 dec.
Locatelli V., 13 dec.	Redmond J., 7 feb.	Urrutia E., 31 jul.
Lourenço E., 16 sept.	Rich J., 25 jan.	Vadot C., 29 maji.
Lüke F., 12 nov.	Rivero F., 10 apr.	Van Baren M., 4 feb.
MacLeod J., 21 jul.	Rivier F., 19 jan.	Van der Aa J., 23 oct.
Madlener G., 9 maji.	Robert J., 31 mart.	Van Tours H., 3 aug.
Magalhães J., 9 jan.	Roblet D., 26 mart.	Varona C., 22 jun.
Malandrin S., 11 jan.	Rorke A., 11 nov.	Vella P., 17 nov.
Marin P., 26 sept.	Rosella F., 21 dec.	Véron L., 8 sept.
Martinez I., 23 aug.	Roselló C., 16 sept.	Volz J., 10 jul.
Mas F., 20 mart.	Rosenbaum B., 13 nov.	Wantz J., 4 aug.
Mata A., 1 feb.	Rota A., 23 mart.	Wasilewski J., 10 nov.
McShea T., 26 jul.	Roussos J., 16 jun.	WERNZ F., 19 aug.
Meliò E., 8 jul.	Roux M., 28 aug.	Wheeler T., 28 oct.
Meyer L., 10 jan.	Rozenstraten P., 30 maji.	Whelan J., 31 maji.
Mor E., 18 apr.	Ruiz A., 10 jan.	Witmer J., 17 feb.
Moreira A., 29 apr.	Ruhlmann L., 25 apr.	Young T., 14 oct.
Müller J., 14 jul.	Russotto J., 14 sept.	Zugmeyer L., 31 dec.
Nadal R., 29 jul.	Ryan J., 16 dec.	
Naughtan M., 10 maji.	Saillard J., 2 mart.	

Monitum. — Quum belli causa non omnes Provinciae Romam miserint quem postulavimus elenchum ephemeridum ab iisdem editarum, neque omnia opera nobis adhuc perlata fuerint occasione restitutae Societatis centenarii anniversarii edita, ne imperfectum admodum evaderet opus, consultius ducimus in praesenti duobus his catalogis edendis supersedere.

Uterque, Deo favente, prodibit in lucem ante mensem Julium hujus ineuntis anni.

INDEX ALPHABETICUS

PERSONARUM ET RERUM

AB ANNO 1906 AD ANNUM 1914

Littera Romana fasciculum, paginam Arabica indicat.

- Abad, R. P. Mathias: Redit in Provinciam, III. 152 — Mors nuntiatur, IV. 30, 66.
- Acireale: Specula aucta, VI. 89.
- Acquaderni, Comes Joannes: Tabularium photographicum S. J., VI. 81.
- Acta Apostolicae Sedis*: Procuranda ubique, II. 80.
- Suadet ut sumantur, 115.
- Acta Romana S. J.*: Exemplaria quomodo distribuenda, II. 50 — Omnibus exponenda, IV. 80 — Normae ad paranda, V. 49, sqq.
- Adana: Laudes Nostorum, II. 119 — Novae aedes nostrae, III. 148.
- Aedificia:
- Instructio*: Praescripta Instituti, III. 108, sqq. — Ordinationes Generalium, 110, sq. — Dispositio aedificiorum, 111, sqq. — Facultas aedificandi, 113, sq. — Cura fabricae, 114, sq. — Delineationum adumbratio, 115, sqq. — Delineationum figuratio et fabrica, 117, sqq.
- Parochialia Episcopo subjicienda et Patri Nostro, 159.
- Aegypti, Missio: Repraesentatio in Congregatione Provinciae Lugdunensis, I. 110, sq. — Visitatio Provincialis, II. 117 — Visitatio R. P. Claudii Chanteur, IV. 77.
- Aes alienum: Novum prohibetur in Collegio jam operato, IV. 70 — Minuendum, 77.
- Alacoque, B. Margarita M.: Festum concessum Societati, V. 57.
- Alaska: Pars Provinciae Californiae, II. 54.
- Alaska Australis: Unio cum Missione Californiae et Montium Saxosorum, I. 89.
- Alaska Borealis: Attribuitur Provinciae Canadensi, I. 80 — A Missione Montium Saxosorum disjungitur et Provinciae Canadensi additur, 89 Redit ad Provinciam Californiae, IV. 72 — Transfertur a Provincia Canadensi ad Provinciam Californiae, V. 54, sq. — Provinciae Californiae reddita, 72.
- Al Bachir*: Bis in hebdomada publicatur, III. 148 — Effectus, 158.
- Albanum: Domum Exercitiorum, V. 74.
- Alba Russia: Historia restitutionis Societatis, V. 100, sqq. — Gratiae Vicariis et Praepositis Generalibus pro restitutione Societatis, 100.
- Alberti, R. P. Joachimus D.: Praepositus Provinciae Venetae, IV. 66 — Visitat Missionem Mangaloreensem, V. 137 — Romam venit, VI. 71.
- Alexandrinum, Collegium: Repraesentatio Missionis Aegypti in Congregatione Provinciae Lugdunensis, I. 110, sq.
- Algebra: Ad Junioratum rejicitur, V. 133.

Al Machriq: Effectus, III. 158.

Aloisius: Cf. Gonzaga.

Alphonsus XIII: Visitatio speculae
del Ebro, IV. 72.

Altare privilegiatum: Facultas concessa 15 Jul., 1849, pro publica Ecclesia vel Sacello, I. 15 — Extensa ad Sacella domestica, 16 — Designatio Sacelli et altaris quomodo facienda, 16.

Amassia: Seminarium Minus ritus Armeni, VI. 82.

America, libellus periodicus:

Ordinatio: A. R. P. Anderledy, I. 163 — Qualis periodicus debeat esse, 163, sq. — Provinciae concurrentes, 164 — Finis, 164, sq. — Argumenta, 165, sq. — Argumenta specialia: quaestiones praesentes, novus modus proferendi, res disputatae, facta et judicia eventuum, 166 — Res mere politicae vitandae, 166 — Ratio argumenta tractandi, 167 — Scriptores Catholici quomodo tractandi, 167 — Moderator quomodo nominandus, 167, sq. — Superior Domus Scriptorum, Consultores, etc., 168 — Redactores, 168, sq. — Collaboratores qui, 169 — Idem quomodo praeparandi, 169, sq. — Scriptores non admittendi: externi, mulieres, Scholastici, 170 — Revisio, censura, 170, sq. — Subscriptio nominum, 171, sq. — Consultationes domesticae, Redactorum, Provincialium, 172 — Ratio reddenda administrationis, 172 — Res temporales: proprietates Domus, applicatio Domus, dotatio, editor, pecunia pro expensis, reditus superabundantes, 172, sq. — Regimen, disciplina domestica, 174 — Ministeria, vacationes, 174, sq.

America: Scholarum parochialium successus, III. 150 — Periodicum Congregationum Marianarum commendatur, VI. 70 — Gradus academici Status Nostris permittuntur, VI. 73.

Amplexus: Regula tactus, I. 143.

Amstelodamense, Collegium: Schola media, III. 154.

Anchieta, Ven. Josephus: Congregatio Antipraeparatoria super miraculis, II. 77.

Anderledy, A. R. P. Antonius: Publicatio Considerationis Superioribus praescriptae, II. 88.

Angiense, Collegium: conferentiae pro egressis jamjam e Tertio Anno, IV. 74, sq.

Angliae, Assistentia: Electio R. P. Hermann Walmsley in Assistentem, I. 99, sq. — Conjunctio cum ea Provinciae Californiae, 146 — Ordinatio Studiorum, II. 60 — Normae praeliminares de studiis, III. 152.

Angliae, Provincia: Tertia Probatio, II. 58 — Domus Exercitiorum, 59 — Examinum publicorum successus, 62 — R. P. Josephus Browne nominatur Praepositus, 119 — Congressus Directorum Congregationum Marianarum, IV. 66 — Successus examinum universitariorum, 76 — Orationes pro vocationibus, 79 — Nova Domus Tertiae Probationis, V. 74 — Statio Kasisi tradita PP. Galicianis, VI. 67 — Excipit exules Nostros Provinciae Belgicae, 90.

Anniversarius Professionis primorum Patrum: Celebratur, VI. 72.

Antverpia: Convictus supprimitur, III. 151 — Institutum aptum pro Magistris Scholarum Commercialium formandis, IV. 66.

Apostolatus Orationis: Epistola Pii X, III. 20, sqq. — R. P. Josephus Calot novus Moderator Generalis delegatus, 154 — Oblatus in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, V. 111.

Apostolica, Schola: Instructio in Mathesi et Physica, V. 130.

Apostolicae, Indulgentiae: Facultas applicandi, III. 51.

Aquaviva, A. R. P. Claudius: Promulgatio Considerationis Superiori-

- bus praescriptae, II. 88 — Regulae Congregationum Marianarum, 93.
- Aragoniae, Provincia: Cursus Major et Minor Theologiae, IV. 70.
- Archivium Societatis: Quomodo citandum in scriptis, III. 48, sq.
- Argentinae, Missio: Novus Novitiatus, II. 58, V. 74.
- Argentina, Respublica: Cura emigrantium, IV. 11 — Associatio S. Raphaelis, 34, sqq.
- Armenia: R. P. Stephanus d'Autume nominatur Superior, II. 116. — Visitatio Provincialis, 117 — Exercitia Nostris tradita, III. 151 — Progressus, V. 121, sq. — Visitatio Provincialis, 134 — Procura Samsoun, VI. 69.
- Armenus, ritus: Seminarium Minus Amassiae, VI. 82.
- Athenae: Residentia erigitur, VI. 86.
- Athletica palaestra: Non habenda propria in Congregationibus Marianis, 34, sq.
- Auctis admodum*: Declarationes de Art. VI, II. 37, sqq.
- Auctores: Index Romam mittendus per Procuratorem, I. 161.
- Augusta: Consecratio Templi, V. 121.
- Aurora*: Institutum laudatur, V. 126.
- Australia: Examinum publicorum successus, II. 62 — Nuntii laeti, III. 150 — Laudatur ratio pecuniaria, IV. 73.
- Austriaco-Hungarica, Provincia: *Decretum divisionis*: Rationes divisionis, I. 150, sq. — Acta in hoc negotio, 151 — Distributio Domorum et personarum, 152. *Epistola ad Socios*: Evolutio Provinciae, I. 153. — Rationes divisionis, 153, sqq. — Observantia religiosa inculcatur, 155, sq. — Caritas, obedientia, 156. — Laudatur R. P. Schwärzler cum reliquis qui hoc negotium peregerunt, 157. Divisa, II. 55.
- Austriae, Provincia: Erigitur, I. 150, sq. — Missio Croatiae ab ea pendens, 151, sq. — Fines et Domus, 152 — Ordinatio Studiorum, II. 60 — Slovenicae regiones ad eam pertinent, 119 — Congressus Directorum Congregationum Marianarum, IV. 71 — Seminarium puerorum in urbe Goritensi, 72 — Labores Congregationum Marianarum, consilium centrale, 73 — Seminarium Minus, V. 75. — Ordinatio Studiorum inferiorum, 121 — Ordinatio Studiorum Innsbruck, 129 — Consuetudinarium approbatur, VI. 74. Autographum *Exercitiorum Spirituum*: Phototypica editio, I. 118, sq.
- Autume, R. P. Stephanus d': Nominatur Superior Missionis in Armenia, II. 116.
- Avila, B. Joannes de: Extensio festi ad omnes Provincias, I. 18 — Festum concessum Societati, V. 57.
- Avvenire d'Italia, L'*: Prohibetur Regularibus, V. 14.
- Baccalaureatus Examen in Universitate Gregoriana: Theologiae, I. 128, sq. — Juris Canonici, 129, sq. — Philosophiae, 130.
- Bacharia: Domus Exercitiorum, III. 157.
- Bahia: Erectio domus aptioris pro Collegio et Convictu, IV. 75.
- Baltimora: *Novena Gratiae* a multis frequentatur, V. 127.
- Bankooli: Gratulationes de Seminario dioecesano, VI. 86.
- Bapst, R. P. Petrus: Provincialis Gallicanae, IV. 75.
- Barrachina, R. P. Josepus: Nominatio in Substitutum Assistentis Hispaniae, VI. 49, sq.
- Barthe, RR. Dom. Joan. Mar.: Abdicatio ab officio Episcopi, VI. 69.
- Batticaloa: Laudatur fabrica Collegii, V. 123.
- Beatificationis et Canonizationis Nostrorum causae: Status praesens et acta his 9 annis, I. 62, sqq. — Causae in specie, 63 ad 66 — Tabula-

- rium, Bibliotheca, Lypsanotheca Postulationis ordinata, 66 — Quid impediatur Romae, 66 — Subsidia necessaria, 67, sqq. — Subsidia quae habentur in specie et in communi, 68 — Quomodo comparari possunt subsidia, 68, sq. — Mittenda ad Procuratorem Generalem, 69 — Causae promotae ut modus gratias agendi pro restitutione Societatis, V. 111.
- Beaumont: Aula recreationis, III. 149.
- Beccari, P. Camillus: Calendarium Societatis universae, IV. 52, sqq.
- Beckx, A. R. P. Petrus: Ordinatio de libris evulgandis inculcatur, I. 117 — Regulae Congregationum Marianarum, II. 93 — Ordinatio de Candidatis, III. 157.
- Belgica, Provincia: Socius Licentiatum in Sacra Scriptura obtinuit, II. 57 — Domus Exercitiorum, 59 — Recollectio menstrua, 59 — R. P. Aemilius Thibaut nominatur Provincialis, 119 — Exitus electionum, IV. 70 — Exules Nostri. VI. 89.
- Bellum: De custodia Regulae XLIII Summarii el XXX Communis, VI. 51, sqq. — Modus agendi a Benedicto XV praescriptus, 53, sqq.
- Benedictio Apostolica in fine Missionum: Facultas concessa pro saecularibus anno 1851, I. 18 — Extenditur ad regulares, 18, sq.
- Benedictus XV: Modus agendi tempore belli, VI. 53, sqq. — Audientia R. P. Vicario Generali concessa, 86, 89 — Audientia Patribus Curiae Generalitiae concessa, 88.
- Bengala Occidentalis: Fructus ministeriorum, II. 116 — R. P. Ferdinandus Périer Superior, V. 132.
- Bengarich: Incrementum in scholis, VI. 75.
- Berchmans, S. Joannes; Actus Consecrationis in Congregatione Mariana indulgentia ditatur, I. 14 — Mutatio in Breviario, V. 64, sq. —
- P. Bernardus De Hoyos eum imitatur, VI. 9.
- Berytum: Facultas Orientalis et Institutum Biblicum, II. 50 — Facultas Medicinae, III. 158 — Nova Facultas Medicinae inauguratur, IV. 80 — Facultas Gallica Juris Civilis inauguratur, V. 137.
- Betafo: Praefectura Apostolica, V. 128.
- Betsileensis, Missio: R. P. Armandus Poirier Superior, IV. 76.
- Bianchi, R. P. Petrus: Epistola de inauguratione Domus Professae Bilbaensis, V. 65, sqq.
- Biblica Commissio: Decreta normam constituent pro Instituto Biblico, I. 28 — Gradus in Instituto Biblico, 29, 31 — Responsa inculcantur, 114, sq.
- Biblicum Institutum:
- Breve Erectionis*: Causae erectionis, I. 26 — Erigitur, 26 — Finis, 27 — Alumni, 27 — Praesidia, 27 — Doctrina, 27 — Lectiones, 27 — Exercitationes, 27 — Conferentiae, 27 — Bibliotheca, 28 — Museum, 28 — Scripta, 28 — Constitutio, 28 — Dependunt a Sancta Sede, 28 — Praeses, 28 — Consilium Instituti, 28 — Professores, 28 — Studiorum normae, 28.
- Leges*: Studiorum materia, 29 — Scholarum genera, 29 — Lectiones, 29 — Exercitationes, 29 — Conferentiae publicae, 29 — Eruditionis instrumenta, 30 — Praesidis propositio et nominatio, 30 — Socius Praesidis, 30 — Annua relatio Praesidis, 30 — Lectores ordinarii et extraordinarii, 30 — Magistrorum scripta, 30 — Alumnorum classes, 31 — Bibliotheca, 31.
- Societati commissum*, 32.
- Constitutio Collegii Professorum*: Nomen, Componentes, sub P. Generali, Disciplina sub Praeposito Provinciae Romanae delegato a P. Generali, Res temporales, II. 49

— Scholae separatae, 49, sq. — Facultas Orientalis Berytensis, 50.

Biennistae, 56 — Situs, etc., 61, sq. — Gratiae datae Pio X, Laetus Pius X de Sociis adventuris, 64 — Professores nominantur, 117 — Dispositiones de Examinibus, III. 13, sqq.

Formula Diplomatis, IV. 15, sq.

Declaratur sensus Diplomatis, 16.

Admissio et examina, 43 sqq.

Professores ex aliis Provinciis non debent interesse Congregationi Provinciali Provinciae Romanae, V. 44 — Statio Hierosolymitana, 75 — Villa Sublacensis, 132 — Iter scientificum, 134 — Professores formati, VI. 75.

Biennium: Institutum Biblicum, II. 49, 56 — Concionatores formandi, 69, sq.

Normae pro biennio theologico in Collegio Orensi: Institutio sequenda, Qui admittantur, Studia, Disciplina, III. 96 — Praefectus studiorum, 96, sq. — Sciendum quid a quoque cupiatur, Successus cujusque referendus, 97 — Materia studiorum, 97, sqq. — Quomodo studendum, 99 — Praelectiones dandae, Consultatio cum peritis, 100 — Progressus faciendus, 100, sq.

Bilbao: Domus Professa proponitur, IV. 65 — Periodicum *Sal Terrae*, 65 — Erectio Domus Professae, V. 58, sqq. — Praepositus constituitur, 60.

Epistola Patris Generalis de Domo Professa, 60, sqq.: historia foundationis paupertas, 61 — Observantia, Ministeria, 62 — S. P. Ignatius Patronus, 63.

Historia inaugurationis Domus Professae, 65, sqq. — Inauguratur, 134 — Commendatur ut insignis concinator habeatur, 137 — Laeti nuntii, VI. 67.

Billot, Card. Ludovicus:

Epistola A. R. P. Generalis de ejus promotione, III. 136, sqq.

Cardinalis fit, 158.

Birgittae, Indulgentiae S.: Facultas applicandi, III. 51.

Bombay: Procurator Missionis in Europa, Seminarium puerorum, III. 158 — Seminarium Minus erectum, V. 126 — Collegium dividitur in duo, V. 129.

Bona: Reditus post prima vota, III. 69, sqq. — Societatis et parochiae distincta tenenda, VI. 69.

Bonae Mortis Congregatio:

Sanatoria defectuum in erectionibus et aggregationibus, I. 21.

Instructio pro Nostris: Erectio canonica, 43 — Aggregatio, 43 — Facultates Praepositi Generalis, 43, sq. — Consensus Ordinarii, 44 — Facultates Episcoporum et Vicariorum Generalium, 44 — Modus procedendi in instituendo, 44, sq. — Diploma unicum erectionis et aggregationis, 44 — Erecta ab Ordinariis Missionum cum Indulgentiis sine aggregatione, 44 — Constitutio *Quaecumque*, 44, sqq. — Plures in eodem loco, 45 — Diplomata quomodo tradenda, 45 — Apud nos erigenda, 46 — Statuta qualia, 46 — Praeses, 46 — Quae sint Diplomati inseribenda, 47, sq.

Instructio: Statuta generalia, 54 — Erectio, 55, sqq. — Aggregatio, 55, 57 — Constitutio *Quaecumque* Clementis VIII, 55 — Decretum S. C. Indulg., 8 Jan., 1861, 55 — Statuta localia qualia et a quo approbata, 56 — Episcopo danda epistola, 56 — Praeposito Generali, 57 — Sodalium receptio, 58 — In absentia, 58 — Erectio, aggregatio, et receptio gratis, 58 — Praesidibus commendata, 58 — Testimonia receptionis, 58 — Congregationis liber, 58.

Consociatio Dominae Nostrae de Tinchebray, II. 31, sqq.

Mutationes in Summario *Bonae mortis*, III. 16 — Novum Summa-

- rium Congregationis *Bonae Mortis*, 17, sqq.
- Directiones*: Finis, III. 119 — Media: Exercitia singulis propo- sita, 119, sq. — Exercitia com- munita, 120, sq. — Admissio, 121 — Exercitia conventuum ordinariorum, 121, sqq.
- Novae Indulgentiae et Privilegia*, 11, sqq.
- Mutationes* in Summario Indul- gentiarum, 16.
- Novum Summarium Indulgentiarum*, 17, sqq.
- Narratio de Templo SS. Nominis Jesu Romano, IV. 74 — Elenchus aggregationum, 84 — Sanatio ere- ctionum et aggregationum, V. 18, sq. — Columbia, 76 — Urgetur, 121.
- Bonduelle, R. P. Aloisius: Provin- cialis Campaniae, VI. 82.
- Boromisza, RR. DD. Tiburtius: Com- municatio meritorum Societatis, V. 133.
- Bosnia: Missioni Croatiae attribui- tur, I. 152.
- Boston: Numerus alumnorum, VI. 89.
- Boucher, P. Henricus: Missio Japo- nica, I. 140.
- Brasilia: Novus Novitiatus, II. 58, 115 — Circumscriptio Missionum Brasiliensium, III. 143, sqq., V. 72 — Procurator Missionis Provinciae Germaniae in Europa, Seminarium puerorum, III. 158 — Missiones inci- piunt regi juxta novos limites, IV. 74.
- Brasilia Septentrionalis: Visitatio a Provinciali Lusitaniae, V. 127.
- Breviarium: Facultas anticipandi Ma- tutinum cum Laudibus hora prima, II. 9, sq. — Revisio Proprii Societa- tis, IV. 14 — Recitatio juxta novas leges, 31, sqq. — Mutatio quaedam, V. 64, sq.
- Brevium, Secretaria: Altare privile- giatum in Sacellis nostris, I. 15, sq.
- Brooklyn (Prov. Missouri): Exercitia pro laicis, IV. 79. — Exercitia tra- dita in Domo Tertiae Probationis, VI. 87.
- Bruxellae: Collegium Provinciae Lu- sitaniae, V. 74.
- Browne, R. P. Josephus: Nominatur Provincialis Angliae, II. 119.
- Brzozowski, P. Thaddaeus: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 100.
- Budapestinum: Residentia et Domus Professa, II. 56 — Domus Congre- gationum Marianarum, III. 147 — Area pro Collegio, 149 — Approba- tur acquisitio duarum domorum pro Collegio, V. 123.
- Buenos Aires: Recta clericorum in- stitutio in Seminario conciliari, V. 14, sq.
- Buffalensis, Missio: Bini Status Da- kotae attribuuntur Missioni Cali- forniae et Montium Saxosorum, I. 89.
- Disjunctio* a Provincia Germaniae et conjunctio cum Provinciis Ame- ricanis: Dispositiones de locis, 94, sq. — De personis, 95, sq. — De Arca Seminarii, 96 — Communio suffragiorum cum Provincia Ger- maniae, 96.
- Epistola ad Socios*: Dolor in dis- solutione Missionis, 97 — Obedien- tia Sociorum, 97 — Rationes dis- solutionis et distributionis, 97, sq. — In quacumque parte Societatis veros hujus filios esse oportet, 98, sq. — Gratulatio et gratiae de Mis- sionis actis, 99 — Distributa, II. 55.
- Buffalo: Conjunctio cum Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, I. 94, sqq. — Novus situs Collegii, II. 117.
- Burrowes, R. P. Alexander: Provin- cialis Missourianae, IV. 82.
- Bursa: Alienatio, IV. 66 — Nequeunt bursae adhiberi ad fundos emen- dos, 81 — Conservandae intactae, V. 138 — Indultum Apostolicum et venia P. Generalis requiruntur ut ad alienum finem applicentur, VI. 75.

Cabral, R. P. Aloisius G.: Notitiae de Nostris e Lusitania expulsis, II. 74, sqq. — Romam venit, IV. 69.

Caeci: Opus in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, IV. 71.

Cairo: Repraesentatio Missionis Aegypti in Congregatione Provinciae Lugdunensis, I. 110, sq.

Calcagno, R. P. Franciscus Xaverius: Nominatur Provincialis Taurinensis, II. 117.

Calcuttensis, Missio: Catechumeni, II. 59.

Calendarium Societatis: Designantur qui parent, IV. 52, sqq. — Modus corrigendi, 53, sq.

Californiae, Missio:

Unio cum Missione Montium Saxosorum: Jamdiu cogitata, I. 88 — Rationes, 88, sq. — Regiones conjunctae, 89 — Missio Alaskae borealis Provinciae Canadensi attribuitur, 89 — Dakota Status adduntur Missioni, 89 — Dispositiones pro executione, 89, sq.

Californiae, Provincia:

Decretum erectionis: Rationes erectionis, I. 145 — Assistentiae Angliae attribuitur, 146 — Fines, personae, 146 — Suffragia communia defunctorum cum Provincia Taurinensi, 146 — Anguria, 147.

Epistola ad Socios: Caritas eorum laudatur, 147, sq. — Incitantur ad fervorem, 148 — Caritas mutua fovenda, 148 — Superiores inter et subditos, 148, sq. — Unio cum Deo, 149 — Gratiae Provinciae Taurinensi actae, 149 — Eadem laudatur, 149, sq.

Decretum de jure communi: Rationes concessionis, 157, sq. — Concessio, 158.

Erecta, II. 54 — R. P. Jacobus A. Rockliff nominatur Provincialis, 119 — Consuetudinarium approbatum, III. 152 — Domus Professa proponitur, IV. 65 — Numerus Communio- num in Missione quadam, 67 — Zelus

in Missione Indiana, 74 — Parvae parochiae tradendae Episcopis, 72 — Missio Alaskae Borealis ad eam redit, 72 — Missiones Statuum Dakota et Wyoming transferuntur ad Provinciam Missouriianam, 72 — Exercitia clausa pro laicis, 81 — Missio Alaskae Borealis et Missiones apud South Dakota et Wyoming attribuantur Provinciae Californiae, V. 54, sq. — Caritas Erga Mexicanos Nostros, VI. 63 — R. P. Gleeson Provincialis, VI. 70 — Domus Tertiae Probationis Portland, VI. 70.

Californiae et Montium Saxosorum, Missio:

Epistola ad Socios: Ratio erectionis Missionis, I. 90, sq. — Unio mentium fovenda, 91, sqq.

Conjunctio cum ea Residentiarum Status South Dakota, 95.

Calino, Card.: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 99.

Calocza: Collegium Provinciae Hungariae attribuitur, I. 152.

Calot, R. P. Josephus: Moderator Generalis delegatur Apostolatus Orationis, III. 154.

Campania Felix: Seminarium Nostris tradendum, II. 62.

Campaniae, Provincia: Vicariatus Fianarantsoa, V. 128 — Compendium historiae, 139.

Campolidense, Collegium: Continuatio in Belgio, IV. 73 — Domus Scriptorum Provinciae Lusitanae, 80.

Canadensis, Provincia:

Decretum erectionis: Causae erectionis, I. 82 — Alaska Borealis attribuitur ei, 82.

Epistola ad Socios: Imitandi antecessores, 83, sq. — Opportunitas boni, 84 — Caritas colenda, 84.

Decretum de jure communi: Causae concessionis, 107 — Concessio, 107, sq.

Erecta, II. 54 — Collegium technicum, 115 — Novus situs pro Scholasticatu, 119 — Consuetudinarium

- approbatur, III. 152 — R. P. Josephus Carrière Provincialis, IV. 68 — Missio Alaskae Borealis transfertur ad Provinciam Californiae, 72 — Missio Alaskae Borealis transfertur Provinciae Californiae, V. 54, sq. — Nova Domus Exercitiorum, 123 — Novus Novitiatus Anglicus, 134 — Vocationes auctae, 139.
- Candidati: Studia requisita urgentur, IV. 67 — Schola praeparatoria proponitur, 68 — Multiplicandi et seligendi, 71 — Gradus scientiae linguarum Latinae et Graecae, 81 — Superrevisio vocationis, III. 151 — Interrogatorium pro examine, 155 — Elenchus rerum quae requiruntur, 156 — Examinandi de vitio turpi, 157.
- Canonizatio: Cf. Beatificatio.
- Canterbury: Cantus Missae permittitur, VI. 71.
- Canton: Missio Macaensis, IV. 75.
- Cantus Missae: Permittitur alicubi, VI. 71.
- Cape Town: Hospitium, III. 149.
- Capucini: Missionem Provinciae Neerlandicae adjuvant, V. 72, sq.
- Cardella, R. P. Valerianus: Titulus Pontificiae Universitatis Gregoriana, IV. 20.
- Cardinalatus: Epistola A. R. P. Generalis de Cardinalatu P. Ludovici Billot, III. 136, sqq.
- Carrère, R. P. Dionysius: Provincialis Tolosanae, IV. 75.
- Carrière, R. P. Josephus: Provincialis Canadensis, IV. 68.
- Castellana, Provincia: *Litterae Aedificantes* afferuntur, IV. 78 — Missio in Sinis, facultas edendi periodici pro Missionibus, V. 126 — Caritas erga Mexicanos Nostros, VI. 63 — Novum periodicum *El Siglo de las Misiones*, 67 — Facultates Confessoriorum nostrorum, 75.
- Catalogus annuus: Inscriptiones epistolarum ad Praepositos Provinciales, I. 139, sq. — Curia Praepositi Generalis, 139, sq. — Quando mittendus, 140 — Ordinandus, V. 125.
- Novae normae*, VI. 24, sq.
- Catalogus personarum: Mittendus Romam per Procuratorem, I. 161.
- Catalogus primus et secundus: Mittendus Romam per Procuratorem, I. 159.
- Catalogus rerum: Romam mittendus per Procuratorem, I. 161.
- Catechismus: Doctrina Christiana a Sacerdote docenda, III. 150 — Instructio urgetur, V. 87, sq.
- Catechistae: Educatio eorum laudatur, III. 148 — Institutio commendatur, IV. 65.
- Cattin, P. Lucianus: *La Croix de la Légion d'Honneur*, III. 158.
- Catwicum: Cf. Katwijk.
- Centenarius annus: Rationes celebrationis, I. 100 — Praeparatio spiritus, 101 — Historia Societatis scribenda, 101 — Provincialium, 101, sq. — Vires pro futuro sumendae, 102, sq. — Residentiae independentes et Domus Professae promovendae, 102, sq. — Beatificatio Ven. Josephi Pignatelli, 103 — Scriptores celebrationem illustrent, 103 — Scriptores promovendi, 103 — Missa votiva die 7 Aug., 1914, V. 37, sq.
- Indulgentiae concessae*, 38, sqq.
- Epistola Encyclica*, 93, sqq.: Historia restitutionis, 93, sq. — Quibusnam gratiae agenda, 94 — Cordi Jesu SS., 94, sqq. — B. V. Mariae, 97, sq. — Summis Pontificibus, 99 — Cardinalibus, 99, sq. — Principibus, Vicariis et Praepositis Generalibus in Russia, P. Josepho M. Pignatelli, 100 — Quomodo effecta restitutio, 101, sqq. — Eadem Societas restituta est quae suppressa fuerat, 104, sqq. — Modus agendi gratias, 108, sqq. — Obstacula vincenda, 114, sq. — Celebratio anniversarii, 117, sqq.
- Extensio gratiarum, VI. 11, sq. — Epistola Pii X, 13, sqq. — Sacrum

- de requie, 26 — Triduum, Missa Romae, 72 — Epistolae, 78, sq. — Celebratio, 79, sqq.
- Chanteur, R. P. Claudius: Provincialis Lugdunensis, IV. 75 — Visitat Missiones Aegypti et Syriae, 77.
- Charel, R. P. Stephanus: Superior Missionis in Madagascar, V. 128.
- Chesterfield: Novae constructiones, III. 150 — Approbantur delineationes, V. 129 — Recollectio menstrua pro Sacerdotibus saecularibus, 136.
- Chiaudano, P. Josephus; Epistola Summi Pontificis, V. 134, sq.
- Chicago: Dom. Cudahy benefactor Collegii, II. 119 — Preparatio puerorum scholarum publicarum ad Primam Communionem, V. 121 — Cursus Doctrinae Christianae pro mulieribus in publicis scholis docentibus, 135.
- Chingombe: Statio a PP. Galicianis in Zambesi fundata, VI. 67.
- Chishawasha: Exercitia Spiritualia indigenis tradita, III. 149.
- Chota Nagpur: Laeti nuntii de conversionibus et pietate, VI. 75.
- Christiana, Doctrina; Cf. Catechismus.
- Chrysologus: Editur a PP. Collegii Valkenburgensis, V. 130.
- Cincinnati: Nova Academia, III. 153.
- Circulus Catholicus: Non addendus Congregationibus Marianis, VI. 73.
- Cisleithania: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152.
- Ciudad Real: Seminarium vocationum probatur, IV. 67.
- Cividade del Friuli: Philosophatus et Novitiatus, II. 115 — Philosophi trium Provinciarum, Ordinatio de studiis, III. 157.
- Civiltà Cattolica*: Scriptores ex aliis Provinciis non debent interesse Congregationi Provinciali Provinciae Romanae, V. 44 — Epistola Summi Pontificis, 134, sq.
- Clausura: In Seminario Clericorum, V. 127.
- Clemens VIII: Cf. *Quaecumque*.
- Clemens XIV: Breve, V. 102 — Non publicatum in Russia, 104.
- Clerici: Epistola Summi Pontificis de recta institutione, V. 14, sq. — Seminarium erectum in Bankooli pro indigenis, VI. 85.
- Cleveland: Conjunctio cum Provincia Missouriiana, I. 94 — Additamentum permittitur, V. 120.
- Clongowes: Inspectio a Gubernio felix, IV. 79.
- Coemans, P. Augustus: Visitatio Missionis Kwangensis, II. 116.
- Collegium: Missae fundatae, V. 46, sqq.
- Collins, RR. DD. Joannes J.: Hospes Curiae P. Generalis, IV. 77.
- Columbia: *Bonae Mortis* Congregatio, V. 76 — Caritas erga Mexicanos Nostros, VI. 63.
- Comillas: Parvum Seminarium, II. 62 — Ordinatio studiorum, 116 — Laudantur studia, IV. 9 — Specimina studiorum laudantur, 13 — Litterae S. C. Studiorum, 67 — Celebratio anni saecularis, VI. 79.
- Communes Regulae: Custodia Regulae XXX tempore belli, VI. 51, sqq.
- Communio: Urgetur executio Decreti *Quam singulari*, II. 71, sqq. — Intra Missam recipienda, III. 101 — Laudatur executio Decreti Pontificii, III. 149.
- Communis, vita: Modus gratias pro restitutione Societatis agendi, V. 109.
- Concilii, S. C.: Indultum imponendi Scapularia pluribus simul, V. 16, sq.
- Concionatores: Formandi, II. 59 — Biennium theologicum, III. 96 — Insignis habeatur in Domo Professa, V. 137.
- Confessarius: Facultates Ordinis non irritae vel inutiles, VI. 75 — Adjungenda in notitia ad mensam legenda, 75.
- Congregatio *Bonae Mortis*, Mariana: Cf. *Bonae Mortis*, Mariana.
- Congregatio Generalis VII: Explicatio Decreti 17, III. 69, sqq.
- Congregatio Generalis XXV:

- Audientia Summi Pontificis*: Verba Patris Nostri: Societas Jesu devota Sanctae Sedi, I. 11 — Verba Summi Pontificis: Societas Jesu lectionissima militum acies, 11.
- Decreta* mittenda, 42 — Distribuenta, promulganda, 43.
- Congregatio Generalis XXVI: Indicitur, VI. 46, sqq. — Locus et dies convocationis, 56, sqq. — Indicitur, 85.
- Congressus: Commendatus ad methodos, etc., considerata, III. 148. Cf. Mariana Congregatio.
- Consideratio Superioribus praescripta: Praxis, II. 82 — Materia: Singuli subditi, 82, sq. — Profectus spiritualis, Disciplina religiosa, 83 — Res familiaris, 84 — Sacra ministeria, 84, sq. — Scholae, Convictus, Scriptores, 85, sq. — Propria Superioris persona, 86 — Epistola P. Roothaan, 86, sq. — Pro Praeposito Provinciali, 87, sq. — Revocatur in memoriam, III. 157.
- Consistorialis, Congregatio: Epistola Em. Card. Secretarii, III. 24, sq. — Opus Domini Duchesne, 25, sqq. — Laudantur specimina studiorum Seminarii Comillensis, V. 13 — Libri prohibentur, 18, sqq. — Petit informationes de cura emigrantium, V. 11, sqq.
- Constitutiones: Editio phototypica et typographica, I. 135, sq.
- Consuetudinarium: Mittendum Romam per Procuratorem, I. 161 — Norma vivendi, traditio, III. 54, sq. — Approbatio, 55 — Praesidium Superiorum, 55, sq. — Non immutabile, Approbatio Consuetudinarii Assistentiae Italiae, 56 — Approbata, III. 152.
- Consuetudo: Non valet contra regulas nostras, I. 142.
- Consultatio: Dies certi, V. 125 — Urgetur, 82, sq.
- Consultor: Insistitur ut rite adhibeatur, IV. 79 — Nulla Domus habet jus ut Superior ejus sit Consultor Provinciae, V. 123.
- Contractus: Exempla Romam mittenda per Procuratorem, I. 161.
- Cordis, Missio SS.: Laudatur Dublini, IV. 76.
- Cor Jesu, SS.: Cultus propagatur, II. 63, sq. — B. Petrus Canisius, III. 24 — Devotio commendatur, 67, sq. — Missa votiva die 7 Aug., 1914, V. 37, sq. — Gratiae pro restitutione Societatis, 94, sqq. — Exercitia pia, 96 — cultus propagatus a P. de Hoyos, VI. 9.
- Corriere di Sicilia, II*: Prohibetur Regularibus, V. 14.
- Corriere d'Italia, II*: Prohibetur Regularibus, V. 14.
- Cracovia: Domus Professa, II. 56 — Collegium Maximum, 57 — Nova ala Collegii, IV. 70 — Theologia et Philosophia unitae, V. 74 — Philosophatus illuc transfertur, 130.
- Creighton: Suffragia pro familia, I. 59.
- Cremona: Collegium clauditur, IV. 73, sq.
- Croatiae, Missio: Decretum erectionis, I. 151 — Dependens a Provincia Austriae, 151, sq. — Fines et Domus, 152 — A Provincia Austriae dependens, II. 55 — Dalmatia unitur cum ea, 90, sqq.
- Epistola ad Socios*: Aucta Missio, 107, sq. — Gratus animus, 107 — Magnitudo animi cum fiducia commendata, 108, sqq. — Prudentia religiosa commendata, 110, sq. — Nationalismus, 111 — Orationis studium, 111, sq. — Instituti studium, Executio, 112.
- R. P. Ludovicus Dostal Superior, IV. 81.
- Crucigeri: Facultas benedicendi coronas cum indulgentiis Crucigerorum, I. 119, sq. — Recognitio facultatis benedicendi coronas, II. 17, sq.
- Cuba: Visitatio Provincialis, III. 148

- Accessio Missionis Porto Rico, V. 72 — Visitatio Provincialis, VI. 68.
- Cudahy, Dom. Michael F.: Benefactor Collegii Chicagiensis, II. 119.
- Culion, Insula: Leprosi a nostris curati, IV. 69.
- Curia A. R. P. Generalis: Catalogo inserenda, 139, sq. — Catalogus ineunte anno 1913, IV. 62, sqq. — Directio epistolarum tempore vacationum, 64 — Catalogus anni 1914, V. 91, sq. — Catalogus anni 1915, VI. 64 — Villa, Exercitia Spiritualia annua, IV. 64, V. 92, VI. 66 — Peregrinationem instituit, VI. 72 — Audientia Benedicti XV, 88.
- Cursus Minor Theologiae: Cf. Gregoriana, I. 133, sq. — Promovendus, V. 138 — Examinum sanctiones, 139.
- Czerniewicz, P. Stanislaus: Quomodo restituta sit Societas, V. 101, sq.
- Dahlmann, P. Josephus: Missio Japonica, I. 140.
- Dakota: Bini Status Missioni Californiae et Montium Saxosorum attribuantur, I. 80, 89, 95 — Transferatur Missio ad Provinciam Missouriariam, IV. 72.
- Dalmatia: Non includitur in Missione Croatiae, I. 152 — Unitur cum Missione Croatiae, II. 90, sqq. — Descriptio territorii, 91 — Socii, 91, sq. — Bona, 92. — Residentiae applicantur Collegio Zagrabiensi, III. 147.
- D'Ambrosio, P. Aloisius: Actus theologicus, III. 154.
- De Boynes, R. P. Norbertus: Provincialis Franciae, IV. 76 — Romam venit, VI. 70.
- De Brébeuf, P.: Progressus in peregrinationibus ad Montem Martyrum, V. 132.
- Decorme, P. Gerardus: litterae de exilio, VI. 87, sq.
- De Francesco, R. P. Antonius M.: Praepositus Provinciae Neapolitanae constituitur, III. 155.
- Defuncti: Catalogus, III. 163, IV. 85, V. 144, VI. 92.
- De Hoyos, P. Bernardus Franciscus: Introducitur causa, VI. 9, sq.
- De Lai, Cardinalis: Devotio Societatis in Sanctam Sedem, III. 24, sq. — Relatio de emigrantibus, V. 129.
- Del Conte, Jacobino: Imago S. Ignatii, VI. 74.
- Della Chiesa, Card. Jacobus: Epistola pro anniversario centenario, VI. 78.
- Del Papa, Abb. Joannes: Epistola pro centenario, VI. 78.
- De Vos, R. P. Stanislaus: Superior Missionis Kwangensis constituitur, III. 151.
- D'Herbigny, P. Michael: Actus publicus theologiae, III. 150.
- Diaria: Executio Decreti *Sacrorum Antistitum*, II. 80 — Lectio quorundam Regularibus prohibetur, V. 13, sq.
- Dielighem, *Châteaude*: Domus Scriptorum Provinciae Lusitanae, IV. 80.
- Dimissi: Indigent Indulto Apostolico ut iterum admitti possint, II. 37.
- Directorium pro laboribus: Missio Kwangensis, III. 64 — Missio Indiarum Orientalium Provinciae Neerlandicae, 130.
- Dispensatio: Ne sit nimis facilis, V. 81.
- Doctoratus Examen in Universitate Gregoriana: Theologiae, I. 121, sqq. — Juris Canonici, 122, sqq. — Philosophiae, 123, sqq. — Normae prae oculis habendae, 125, sq. — Prae-requisita ad Lauream Theologiae et Juris Canonici, 126 — Professio fidei, 126 — Examen aliquod publicum, 126.
- Doctrina Christiana: Cf. Catechismus.
- Doctrinae Christianae, Fratres: In scholis primariis Collegii Saguenensis, IV. 76.
- Dostal, R. P. Ludovicus: Superior Missionis Croatiae, IV. 81.
- Driefontein: Missio laudatur, III. 148.
- Dublinum: Domus Professa, II. 56 —

- Novitiatus Hiberniae, II. 116 — Missio SS. Cordis laudatur, IV. 76. — Communio frequentia, V. 120.
- Duchesne, Dominus: Historia Ecclesiae antiquae, III. 25, sqq.
- Ebro, Observatorio del*: Regis Alphonsi XIII visitatio, IV. 72.
- Eco Cientifico del Ebro*: Programma probatur, IV. 65.
- Edmonton: Collegii delineationes approbantur, V. 124 — Apertum, 134.
- Eleemosyna: Data Operario tradenda est ejus Domui, V. 135, sq.
- Eleemosynarum, Arca: Institnenda, IV. 81.
- El Siglo de las Misiones*: Periodicum fundatum, VI. 67.
- Emigrantes: Petuntur informationes, V. 11, sqq. — Curantur a P. Joanne Guim, Matriti, 122 — Relatio facta S. C. Consistoriali transmittitur, 129.
- Empandeni: Aquae defectus, V. 120.
- Engelen, P. Gulielmus: Pervenit in Japoniam, II. 115.
- Enghien: Aedes ampliandae, V. 124.
- Ephemerides: Cavendum a Modernismo, I. 114.
- Ephemerides Nostorum: Romam mittenda exemplaria, I. 118.
- Episcoporum et Regularium, S. C.: Instructio de frequentatione civilis gubernii Universitatum, I. 121.
- Epistolae: Inscriptiones ad Praepositos Provinciales, I. 139, sq. — Intra limites continendae, III. 60, sqq.
- Extra domos quomodo recipiendae et mittendae*, IV. 27, sqq.
- Epistolae ad P. Generalem: Tempora et modus scribendi, III. 158.
- Quando et quomodo scribendae*: Ex Provinciis, IV. 59, sq. — Ex Missionibus, 60 — A quibus, 60, sqq. — De quibus rebus et quomodo scribendae, 61 — Quando, 61.
- Directio tempore vacationum, 64 — Circumstantias quoque necessarias referre debent, V. 131 — Normae, VI. 25.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium*:
Exempla distribuuntur Provinciis, IV. 40.
- Eucharisticus, Conventus: Institutus Gozzano, V. 140.
- Examen: Externorum in Universitate Gregoriana, cf. Gregoriana, I. 121, sqq. — Institutum Biblicum, III. 13, IV. 43 — Cursus Minoris sanctio apponitur, V. 139.
- Examen Particulare: Urgetur, V. 83.
- Excursiones scientificae: Quomodo permittendae, V. 137, sq.
- Executio: Urgenda, V. 78, sqq.
- Exercitia Spirituality*: Phototypica editio Autographi, I. 118, sq. — Incrementum, II. 59 — Alumni per ea dirigendi in statu vitae seligendo, III. 140 — Meditatio mediae noctis, 148 — Chishawasha, Fratres Coadjutores, 149 — Benedictio Apostolica cuidam laicorum Directori, etc., concessa, 152 — Libro conformanda, 154 — Domus Isleworth, 154, sq. — Bacharia, 157 — Vught, 158 — Opus in Italia, IV. 68 — Opifices in Italia, 70 — Pro laicis in Collegio S. Mariae (Prov. Missouri.), 74 — Mensilia pro Sacerdotibus, 78 — Pro laicis Brooklyn (Prov. Missouri.), 79 — Non differenda mensilia in Novitiatu ob paucitatem, 79 — Clausa pro laicis in Provincia Californiae, 81 — Pro diversis classibus, V. 76 — Clausa oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 111 — Opponenda spiritui mundi, 115 — Tradenda juxta methodum S. P. Ignatii, 124 — Non praeparanda tempore post Pascha in Tertio Anno, 129 — Clausa dantur multis in Italia, 140 — Commendantur a Pio X, VI. 14 — Sacerdotibus modo S. Ignatii tradenda, 73.
- Exercitiorum, Domus: In Neerlandia, II. 57, 59 — in Anglia, Belgio, Galicia, Gallia, Germania, Hispania, 59 — 's Heerenbergensis, 119 — No-

- vae, V. 74 — Fructus in Loyolaea Sydneysensi, 123 — Nova in Provincia Canadensi, 123 — Vught, 132 — Venloo, 132 — Romae erigenda, 139 — Fructus Feldkirchii, 139, sq. — Primus lapis Augustae Taurinorum, VI. 80.
- Facultates: Extraordinariae a novo Generali renovandae, I. 41, sq. — Praesertim de paupertate, 41 — Quales, 42 — Terminus petitionis, 42 — Moderate petendae, 42.
- Familia, Sancta: Festi extensio ad omnes Provincias, I. 20.
- Faura, P. Raimundus: Labores in valetudinario leprosororum, IV. 72.
- Feldkirch: Congressus Sodalium et Praesidium Marianorum, III. 154 — Amplificatio Domus Probationis et Exercitiorum, 155 — Domus Exercitiorum fructus, V. 139, sq.
- Ferdinandus, Parmae Dux: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 100.
- Ferdinandus, Rex utriusque Siciliae: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 100.
- Feron, R. P. Oliverius: Superior Missionis Gallensis, V. 133.
- Ferris, P. Carolus: Labores in valetudinario leprosororum, IV. 72.
- Festa: Societati propria et dies translatis assignati, I. 21, sqq. — Catalogus declaratur, V. 55, sqq.
- Fianarantsoa: Novus Vicariatus, V. 128 — RR. DD. Carolus Givelet Vicarius Apostolicus, 129 — Vicarius Apostolicus consecratur, 135.
- Fine, R. P. Eduardus: Nominatio in Vicarium Generalem, VI. 42 — Renuntiatur Vicarius Generalis, 85.
- Finlay, P. Petrus: Cathedra in Universitate Hiberniae, III. 156.
- Florentia: Tertia Probatio, II. 56.
- Flores: Pagani conversi, III. 150. — Praefecturae Apostolicae Insularum Sundae Minorum attribuitur, VI. 77.
- Florissant: Nova Domus Junioratus, III. 149.
- Flumen Januarii: Cf. Rio de Janeiro.
- Fontilles: Valetudinarium leprosororum, IV. 72.
- Fordham: Classes collegiales Collegii S. Francisci Xaverii cum Universitate Fordhamensi uniuntur, IV. 73 — Delineationes novi Sacelli approbantur, V. 139.
- Forojulium: Cf. Cividale.
- Fortis, A. R. P. Aloisius: Confirmatio Considerationis Superioribus praescriptae, II. 88 — Persuasio de SS. Corde Jesu Restitutore nostro, V. 95.
- Frachetti, R. P. Aegidius: Superior Missionis Mangalorensis, V. 120.
- Franciae, Provincia: R. P. Norbertus de Boynes Praepositus, IV. 76.
- Fratres Coadiutores:
Decretum Sacrosancta: Non directe Societatem obligat, III. 72 — Postulatus, 72, sq. — Novitiatus, 73 — Revisio vocationis, Ipse Magister Novitiorum curam eorum agat, 74 — Post Novitiatum, 74, sq. — Recollectio ante vota, 75 — Epistola P. Vitelleschi, 75, sq. — Instructio P. Natalis, 76 — Necessitas curae, 76, sq.
 Exercitia spiritualia, 149 — Cura post Novitiatum, IV. 77 — Vestis talaris, V. 138.
- Fratres laici: Ad docendas classes elementares, V. 130, sq.
- Freddi, R. P. Rogerius: Epistola Pii X in obitu, VI. 16 — Mors nuntiatur, 22, sq.
- Freinberg: Collegium candidatorum pro statu religioso, IV. 72 — Venia illuc transferendi Juniores, V. 132 — Collegium ampliandum, VI. 68.
- Fundatio Collegii: Procuranda, IV. 68 — Bursae conservandae intactae, V. 138.
- Fundationum Arca: Mutua quomodo praestanda, IV. 66 — Formanda, 81.
- Fundatrix: Declaratur vidua Americana, VI. 49.
- Fünfkirchen: Cf. Pécs.

- Galiciana Provincia: Domus Exercitiorum, II. 59 — Ordinatio Studiorum, III. 152 — Missio in Rhodesia conceditur, IV. 67 — Ordinatio Studiorum inferiorum approbatur, 73 — R. P. Petrus Bapst Praepositus, 75 — Missio in Africa, V. 72 — Ordinatio Studiorum inferiorum, 121 — Statio Chingombe in Zambesi fundata, VI. 67 — Nova Statio Kasisi in Zambesi, 67 — Nuntii, 90.
- Gallensis, Missio: R. P. Oliverius Ferron Superior, V. 133.
- Gallia: Congregationes Marianae inde traslatae confirmantur, I. 19, sq. — Professores Instituti Biblici et Universitatis Gregoriana, II. 58 — Missiones internae, 59 — Domus Exercitiorum, 59 — Recollectio menstrua, 59 — Ordinatio Studiorum, 60 — Sedes in Hispania et Italia, 62 — Domus Exercitiorum, V. 74 — Generositas erga Missiones externas, 76 — Additiones et variationes Calendarii Societatis, VI. 12, sq. — Nostrum in bello, 77.
- Gálvez, R. P. Josephus: Inauguratio Domus Professae Matritensis, III. 134, sqq.
- Gandavensis, Dioecesis: Conventus Directorum Archiconfraternitatis S. Francisci Xaverii, V. 130 — Prosperitas Archiconfraternitatis S. Francisci Xaverii, 130.
- Garagnani, P. Augustinus: Actus theologicus, III. 153.
- Garcia Frutos, P. Eduardus M.: Inscriptio commemorativa inaugurationis Domus Professae Bilbaensis, V. 67, sq.
- Garcia Ocaña, P. Josephus: Associatio S. Raphaelis, IV. 36.
- Generalis Praepositus: Nominat Praesidem Instituti Biblici et Professores, I. 30 — Facultates erga Congregationes Marianas et *Bonae Mortis*, 49 — Curia inserenda Catalogo, 139, sq. — Formula pro telegrammatis, IV. 62 — Profectus in Germaniam, 73 — Revertitur e Germania, 75 — Audientia Summi Pontificis, V. 122, 131 — Commoratur per mensem Julii in Villa, 131, sq. — A Pio X excipitur, VI. 71.
- Genua: Exercitia Mensilia pro Sacerdotibus, IV. 78.
- Georgetown in Guiana: Cathedralis et Residentia destruuntur, V. 124.
- Germaniae, Provincia: Missio Buffalensis ab ea disjungitur, I. 94 — Communio suffragiorum cum Missionis Buffalensi, 96 — Domus Exercitiorum, II. 59 — Ordinatio Studiorum, 60 — Pagus Ticinensis disjungitur ab ea, 89, sq. — Missio Brasiliensis, III. 143, sq. — Ordinatio Studiorum inferiorum, V. 121.
- Germanicum, Collegium: *Cursus superiores* permittitur, IV. 21, sq. — Rector lauream Juris Canonici conferre olim potuit, 21. *Cursus superior Juris Canonici*, 42, sq. — Ordinatio Studiorum, V. 128.
- Gijon: Nova Ecclesia et Residentia, IV. 75 — Celebratio anni saecularis, VI. 79.
- Givelet, RR. DD. Carolus: Vicarius Apostolicus de Fianarantsoa, V. 128, sq. — Vicarius Apostolicus de Fianarantsoa consecratur, 135.
- Glasgow: Alumni Universitatis in Congregatione Mariana, IV. 66 — Commendatur Congregatio Mariana pro studiosis Universitariis, V. 132.
- Gleeson, R. P. Ricardus A.: Provincialis Californiae constituitur, VI. 70 — Gratiae pro caritate erga Mexicanos Nostros, 85 — De Mexicanis Nostris exulibus, 87.
- Goana, Missio: Continuatio post expulsionem Nostrorum e Lusitania, III. 147.
- Goll, P. Ludovicus J.: Expensae pro curso theologico, V. 55.
- Gomez Rodeles, R. P. Caecilius: Ordinantur labores Scriptorum *Monumenta Historica S. J.*, IV. 41.

Gonzaga, S. Aloisius: Festum secundae classis, V. 56.

Goritia: Seminarium puerorum a Nostris suscipiendum, IV. 72.

Gotti, Card.: Laudat Nostrorum zelum in Sinis, V. 126.

Gozzano: Associatio Perseverantiae, V. 140.

Graduale Romanum: Proprium Societatis, III. 125, sq.

Gradus: Iudicium mediocritatis in suffragio negativo examinis, I. 136, sq. — Theses pro examine Romam mittendae, 161.

Gradus academicus: Theologis non capessendus, V. 133 — Gradus Status Nostris in America permittuntur, VI. 73 — Juramentum contra Modernismum, 75.

Graeca, lingua: Non omittenda sine venia, III. 158 — Omissio non permittitur sine venia P. Generalis, IV. 80 — Gradus scientiae in Candidatis, 81 — Studium urgetur, V. 122.

Graecum biblicum: Cf. Gregoriana, I. 126.

Graefenberg: Theologi et Philosophi Provinciae Galicianae, VI. 89.

Gratae, Novena: Frequentatur Limerici, V. 126 — Baltimore, 127.

Gratz: Residentia Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Ecclesia et Residentia, III. 158.

Gregoriana, Universitas:

Examina externorum: Materia examinis: In Theologia, I. 121, sq. — In Jure Canonico, 122, sq. — In Philosophia, 123, sq. — Modus examinis: Examina scripta, 123, sq. — Materia, examinatores, successus, 123, sq. — Examina oralia: Materia, modus: In Theologia, 124, sq. — In Jure Canonico, 125 — In Philosophia, 125 — Qui biennio Philosophiam absolvunt, 125 — Suffragia, 125, sq. — Normae in dando suffragio sequendae, 125 — Praequisita ad Theologiae et Juris Canonici Lauream, 126 — Professio fidei, 126

— Examen publicum, 126 — Examen ad Baccalaureatum et Prolytatum orale tantum, 126 — Tentamen scriptum de lingua Hebraica, 126, sq. — Tentamen de Graeco biblico, 126 — Examen scriptum de Theologia Morali, 126, sq. — De Mathesi, de Mechanica, de Physica, 127 — Examinis annui materia, 127 — Repetitio in fine anni, 127 — Linea ducenda, 127 — Examinatores et modus et tempus ad Baccalaureatum, 128 — Ad Prolytatum, 128, sq. — In Theologia Morali, 129 — Ad Baccalaureatum Juris Canonici, 129, sq. — Ad Prolytatum ejusdem, 130 — Ad Baccalaureatum Philosophiae, 130 — Ad Prolytatum ejusdem, 130 — Suffragia, 131 — Repetitio examenum, 131.

Notae Superioribus alumnorum communicatae, 132 sq.

Cursus Teologiae minor, 133, sqq. — Quattuor anni, 133 — Praequisita, 133, sq. — Materia, 134, sq.

Cursus superior Juris Canonici, II. 56 — Professores ex Assistentia Galliae, 58 — Titulus Pontificiae, IV. 20 — Numismata assignantur a Papa, VI. 15.

Gubernandum, Informationes ad: Romam mittendae per Procuratorem, I. 160.

Guelph: Pro Novitiatu Anglici, emptio situs, V. 128 — Inauguratio novi Novitiatus Anglici, 134.

Guiana Britannica: Laetissimi nuntii, V. 125 — Numerus conversorum crescit, VI. 70.

Guim, P. Joannes: Constituit Associationem S. Raphaelis Matriti, V. 122.

Habana: Nova Residentia, V. 136.

Haga Comititis: Cf. 's Gravenhage.

Hayes, R. P. Jacobus: Suffragia post mortem, I. 75.

Hebraica lingua: Cf. Gregoriana, I. 126, sq.

Hercegovina: Missioni Croatiae attribuitur, I. 152.

Hiberniae, Provincia: Novitiatus, Junioratus, Tertia Probatio, II. 58 — Examinum publicorum successus, 62 — Novitiatus prope Dublinum, 116 — Arcae constituuntur, 116 — Titulus periodici novi, III. 155 — Litterae ad P. Generalem tempestive datae, IV. 67, sq. — R. P. Thomas V. Nolan Praepositus, 78 — Nova Domus Tertiae Probationis, V. 74 — Instructor laudatur de certis conferentiis, 122.

Hierosolymae: Status subsidiaria Instituti Biblici, V. 75.

Hilgers, P. Josephus: Socius P. Generalis Roma absentis, IV. 73.

Hispani: Cura eorum in Argentinam emigrantium, IV. 11 — Expensae editionis phototypicae Autographi *Exercitiorum Spiritualium*, I. 118 — Domus Exercitiorum, II. 59 — Ordinatio Studiorum, 60 — Nostri in periculo expulsionis, 63.

Hispaniae, Assistentia: Substitutus Assistentis, III. 107, sq. — R. P. Isidorus Zameza Assistsens, IV. 34.

Associatio S. Raphaelis, 34, sqq.

R. P. Isidorus Zameza Assistsens, 67 — Regina ingreditur Congregationem Marianam, 80 — Generositas erga Missiones externas, V. 76 — Instructio catechistica urgetur, 87, sq. — Ephemeris Missionum approbatur, 126 — R. P. Josephus Barrachina Substitutus Assistentis nominatur, 49, sq. — Periodicum Congregationum Marianarum proponitur, 71 — Assistsens redit in Hispaniam, 73 — Celebratio anni saecularis, 79.

Historia Domus: Romam mittenda per Procuratorem, I. 160.

Historia Societatis et Provinciarum: Scribenda in annum centenarium, I. 101, sq. — Societatis major, II. 60, sq. — Imago saeculi primi novae Societatis, 61 — Synopsis, 61 — Com-

pendiosa popularis, 61 — P. Juvenicii, 61.

Instructio: Fontes indagandi, III. 81, sqq. — Documenta vulganda, 86, sqq. — Historia enarranda: Exercitatio praevia, 88, sq. — Quae materia, 89 — Introductio, 89, sq. — Materia distinguenda: Principalis, 91, sq. — Secundaria, 92, sqq. — Fontium usus, 93, sq. — Modus componendi, 94, sq. — Operis praeparatio, 95 — Progressus, V. 76, sq. Hoffmann, P. Hermannus: Pervenit in Japoniam, II. 115.

Holzhey, Dom.:

Liber prohibetur, IV. 18, sqq.

Hostinensis, Residentia: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152.

Hungariae, Provincia: Decretum erectionis, I. 150, sq. — Fines et Domus, 152 — Erecta, II. 55 — Ordinatio Studiorum, 60 — R. P. Franciscus Speiser Praepositus, IV. 75 — Ordinatio Studiorum inferiorum, V. 121 — Novum Consuetudinarium approbatur, VI. 69.

Ibero, R. P. Ignatius: Vice-Provincialis Castellanus, V. 139.

Ignatii, Aqua S.: Facultas benedicendi et delegandi qui benedicat, I. 33, sqq. — Communicatio facultatis, 35 — Formula benedictionis, 36, sq. — Usus Panormi, III. 155.

Ignatius, S. P.: Festum ut Patroni principalis, V. 56 — Imago reproducta, VI. 74.

Imerinensis, Missio: Divisio in duos districtus, III. 147.

Immaculata Conceptio B. M. V.: In ejus festo lapis angularis Universitatis Tokyensis positus, VI. 11.

Immobilia: Pecunia ex venditione, IV. 68.

Index librorum prohibitorum: Obligat ubique, V. 137.

India Orientalis: Visitatio a Provinciali Neerlandiae facta, II. 117 —

Congregationes Marianae aggregatae anno 1910, 120 — Missio Provinciae Neerlandicae adjuvatur ab aliis, V. 72, sq.

Epistola ad Socios: Labores suscepti, III. 126, sq. — Labores suscipiendi, linguae addiscendae, 127, sq. — Dispositio operum, 128, sqq. — Centra laborum, 129 — Collatio consiliorum, 130 — Educatio juventutis, 130, sq. — Scholae, 131 — Expensis providendum, 131, sq. — Spiritus religiosus Nostrorum curandus, 132, sq.

Ordinatio de reditu in Europam valetudinis causa, 133, sq.

Visitatio Provincialis, 149, sq.

Indulgentia: Facultas benedicendi coronas cum Indulgentiis Crucigerorum, I. 119, sq. — Officium S. Stanislai, III. 29, sqq. — Seminario Monsmellensi conceduntur, IV. 10, sq. — Patroni mensiles in Congregationibus Marianis, 22, sq.

Cf. Apostolicae, Birgittae, Mariana Congregatio.

Indulgentiarum, S. C.: Indulgentia pro Actu Consecrationis Congregationum Marianarum concessa, I. 14, sq. — Facultas delegandi digniorem de clero regulari pro Benedictione Apostolica in fine Missionum, 18, sq. — Congregationes Marianae e Gallia alio translatae confirmantur, 19, sq. — Sanantur defectus in erigendis et aggregandis Congregationibus Marianis et Bonae Mortis, 21 — Decretum de erectione et aggregatione Confraternitatum, 55.

Innsbruck: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Convictus novus, II. 56, sq., 62 — Collegium Maximum, 57.

Epistola Pii X, III. 22, sqq. — Philosophi Provinciae Hungaricae illuc transferuntur, 148 — Collegium Maximum, 153 — Collegii Canisiani inauguratio, 155.

Philosophi in facultatem theolo-

gicam mittuntur pro Paedagogia et Eloquentia, IV. 76 — Theologia et Philosophia unitae, V. 74 — Ordinatio pro externis auditoribus, 129 — Collegiis benedicit Pius X, 131.

Institutum: Cognoscendum, V. 81 — Idem in restituta atque in suppressa Societate, 107, sq. — Cognitio ut modus gratias pro restitutione Societatis agendi, 110, sq.

Inter reliquias: Decretum 16 Jan., 1911, III. 77, sqq.

Interrogatorium: Candidati, III. 155. Isleworth: Domus Exercitiorum, III. 154, sq.

Italia: Peregrinatio Congregationum Marianarum Romam, V. 134 — Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 134.

Italia, L': Prohibetur Regularibus, V. 14.

Italiae, Assistentia: Disjunctio ab ea Provinciae Californiae, I. 146 — Ordinatio Studiorum, II. 60 — Conferentia Provincialium, 119 — Consuetudinarii approbatio, III. 53, sqq. — Disciplina et perfectio religiosa, Socius exeuntium, 57, sqq. — Epistolarum commercium, 60, sqq. — Opus de sacris secessibus, IV. 68 — Conventus de opificum secessibus, 70 — Mors R. P. Rogerii Freddi nuntiatur, VI. 22 — R. P. Franciscus de P. Nalbone constituitur Assistens, 26.

Itinera: Ratio pecuniaria Procuratori tradenda, IV. 78 — Expensae a quo solvendae, 78.

Japonica, Missio: Aedes necessariae, I. 141 — Homines mittendi, 141 — Pecuniae colligendae ratio, 141, sq. — Adjumentum dandum, II. 45 — Quomodo colligenda pecunia, 45, sq. — Nondum applicata Provinciae, 55 — PP. Hoffmann et Engelen perveniunt, 115 — Instructio a variis data, III. 154 — Status Domus, 156 — Status Domus Tokyensis, III.

- 156, sq. — Facta et Status Domus, V. 81 — Epistola et donum Summi Pontificis, V. 19, sq. — Situs acquisitus, 73 — Gubernium approbat scholas, 126 — Delineationes aedificii approbantur, 129 — Privilegium militare scholae nostrae concessum, 131 — Duo juvenes discipuli nostri conversi, 133 — Epistola Summi Pontificis et donum, V. 19, sq. — Progressus, 73 — Epistola gratulatoria, VI. 11 — Lapis angularis Instituti positus, 11 — Duo Patres rogati ut docerent in Universitate imperiali, 85 — Aedificium novum paratum, 85.
- Jaqi, Flumen: Missio ad Indos, IV. 67.
- Jashpur: Persecutio aperta, III. 153.
- Jaume, F. Coad. Damianus: Cura leprosororum in Insula Culion, IV. 69.
- Jersey: Nova bibliotheca, V. 125 — Cantus Missae permittitur in Seminario, VI. 71.
- Jersey City: Contractus cum Dioecesi de Schola Alta, IV. 72, sq.
- Joseph, S.:
Consecratio Sancto: Praeparatur, I. 60, sq. — Cur seligatur in Societatis Patronum, 60 — Formula consecrationis, 61, sq.
- Joye, R. P. Josephus: Provincialis Germaniae, III. 152.
- Junioratus: Non ad praeparationem pro munere docendi, IV. 68 — Urgetur studium linguae Latinae, 77 — Non est immediata praeparatio ad docendum, V. 122.
- Junius, Mensis: Exercitia oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, V. 112.
- Jürgens, RR. DD. Hermannus: Hopes Curiae P. Generalis, IV. 71.
- Jus Canonicum: Cursus superior in Universitate Gregoriana, II. 56 — Cursus superior in Collegio Germanico, IV. 21, sq., 42, sq. — Rector Collegii olim Doctoratum conferre potuit, 42 — Cf. Gregoriana.
- Juvencius, P.: Historia Societatis, II. 61.
- Kalendarium Societatis: Revisum et approbatum, V. 20, sqq. — Additiones et variationes pro Gallia, VI. 12, sq.
- Kalksburg: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Conferentia didactico-paedagogica laudatur, IV. 79 — Venia transferendi Juniores ad Collegium Freinbergense, V. 132.
- Kansas City: Novum Collegium, II. 116.
- Kapornak: Provinciae Hungariae attribuitur, I. 152 — Parochiae administratio admittitur, III. 151.
- Karvina: Cura parochiae continuatur, IV. 69.
- Kasisi: Statio tradita PP. Galicianis, VI. 67.
- Katwijk: Novus situs, II. 116 — Emptio areae juxta Hagam Comitum, III. 147 — Reconstructio Collegii, IV. 68, sq. — Translatum Hagam Comitum, V. 74 — Venia vendendi, 128.
- Khandala: Nova Statio, III. 153.
- Kiang-Nan: Missio Provinciae Castellanae, V. 126.
- Kiangsou: Nostri a latronibus spoliati, IV. 69.
- Kingston in Jamaica: Novum aedificium pro Collegio, IV. 72.
- Kisantu: Collegium inchoatum fit, V. 125.
- Klagenfurt: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Approbatur consilium relinquendi Seminarium, V. 133 — Collegium nobis traditur, VI. 69.
- Königgrätz: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152.
- Kopp, Card.: Parochia Karvinensis, IV. 69.
- Krebsbach, P. Augustinus: Conceditur Provinciae Californiae, V. 55.
- Ksara: Specula amplificatur, V. 121.
- Kwangensis, Missio: Visitatio P. Coemans, II. 116.

- Epistola ad socios*: Status bonus, III. 62, sq. — Methodus evangelizandi nigritas, 63, sqq. — Valetudinis cura, 65, sq. — Reditus e Missionem, 66, sq. — Rerum temporalium administratio, negotiatio Clero prohibita, 67 — Devotio erga SS. Cor Jesu, 67, sq.
- Reditus in Europam*, 68, sq.
- R. P. Aemilius Thibaut defendit Nostros, IV. 68 — Nova Statio, 73 — Procurator in Europa, V. 125 — Progressus Missionis, VI. 76.
- Lagrange, P.:
- Libri prohibentur*, IV. 18, sqq.
- Laibach: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Ecclesia construenda, III. 149.
- Lainz: Residentia Novitiatus fit, III. 153.
- Lalemant, P.: Progressus in peregrinationibus ad Montem Martyrum, V. 132.
- Lamentabili sane exitu*: Decretum inculcatur, I. 111, sqq.
- La Réunion, Insula: Visitatio Provincialis, II. 116.
- Latina lingua: Urgetur studium in Junioratu, IV. 77 — Gradus scientiae in Candidatis, 81.
- Laurea: Cf. Doctoratus.
- Lavantina, Vallis: Novitiatus amovendus, II. 57.
- Lavigne, RR. DD. Carolus: Romam visitat ad limina, V. 127 — Moritur, 132.
- Lecce: Successus Seminarii, II. 62 — Facultas conferendi gradus theologicos, III. 151.
- Lectio: Cavendum a Modernismo, I. 113, sq.
- Lectio ad mensam: Alumnorum in Collegio Prairie-du-Chien, V. 123.
- Le Missioni della Compagnia di Gesù*: Periodicum novum, VI. 86.
- Leprosi: Cura in Insula Culion, IV. 69 — Fontilles, 72.
- Leza, R. P. Vincentius: Romam venit, V. 132.
- Liber Saecularis*: Conscriptus, V. 77 — Pio X exhibitus, VI. 13 — Promittitur, 21 — Offeritur Pio X, 71.
- Libri: Caute legendi, etiam approbati, I. 115.
- Libri Nostrorum: Romam mittendi, I. 117 — Rationes, 117 — Ordinatio A. R. P. Beckx, 117 — Quot exemplaria, qualium librorum, quando mittenda, 117, sq. — Index et exempla Romam mittenda, 161 — Catalogus Romam mittendus qualis, 162, sq. — Formula approbationis, III. 52, sq.
- Liburnum: Opera a Nostris navata infectis peste, III. 155.
- Liège: Convictus supprimitur, III. 151.
- Lierre: Residentia destructa, VI. 89.
- Limerick: *Novena Gratiae* a multis frequentatur, V. 126.
- Linz: Domus Tertiae Probationis et Residentia Provinciae Austriae attribuantur, I. 152.
- Lingua: Duplex addiscenda in Provincia bilingui, III. 150 — Non mutandus Scholasticatus a Theologis in cursu ad dicendas linguas, V. 137.
- Litta, Card.: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 99, sq.
- Litterae: Cf. Epistola.
- Litterae aedificantes: Provincia Castellana, IV. 78.
- Litterae aunuae: Romam mittendae per Procuratorem, I. 160.
- Llano: Transferuntur Juniores in Collegium Tepotzotlan, IV. 69.
- Lloberola, R. P. Raimundus: Provincialis Aragoniae, VI. 81.
- Londinium: Conversiones, VI. 77.
- Los Gatos: Magister Novitiorum laudatur quod puncta tradit Novitiis, VI. 73.
- Lou-ngan: Invasio latronum, VI. 68.
- Lovanium: Sedes studiorum specialium, II. 57 — Venia reficiendi aedi-

- ficii partes, V. 122 — Successus Nostrorum in examinibus Universitatis, III. 153, sq.
- Ludi: In quibus regula tactus violatur, I. 143.
- Ludi scenici: Prohibentur, VI. 72.
- Lugdunensis, Provincia: Repraesentatio Missionis Aegypti in Congregatione Provinciali, I. 110, sq. — Praepositus visitat Missiones in Armenia, Syria et Aegypto, II. 117 — R. P. Claudius Chanteur Praepositus, IV. 75.
- Lusitana, Provincia: Exposita periculo expulsionis, II. 63 — Notitia de Nostris expulsis, 73, sqq. — Epistola P. Cabral Provincialis, 74, sqq. — Egestati succurrendum, 76, sq. — Missio Brasiliensis, III. 143, sq. — Missiones post expulsionem, 147 — Provincialis Romam venit, IV. 69 — Continuatio Collegii Campolidensis in Belgio, 73 — Missio Macaensis, 75 — R. P. Antonius Pinto Praepositus, 76 — Domus Scriptorum in Belgio, 80 — Missio in Brasilia, Missio in Africa transfertur PP. Verbi Divini, Missio Macaensis, V. 72 — Collegium Bruxellense, 74.
- Lussin Grande: Valetudinarium pro Nostris, V. 124.
- Luxemburgum: Domus Scriptorum transferenda ad Collegium Valkenburgense, II. 57.
- Maas, R. P. Antonius: Provincialis Marylandiae-Neo-Eboracensis, IV. 76.
- Macaensis, Missio: Stabilitur extra ditionem Lusitaniae, IV. 75.
- Macon in Georgia: Laudantur Professores Juniorum, IV. 67.
- Madagascar: Exercitia Spiritualia, II. 59 — Visitatio Provincialis, 116 — Fructus ministeriorum, 116 — Divisio Missionis Imerinensis, III. 147 — Modus colendi Stationes, 149. — Multiplicati Vicariatus Apostolici, V. 73 — R. P. Stephanus Charel Superior, 128 — Centralis Vicariatus dividitur, V. 128.
- Madrid: Collegium novum, II. 62.
- Decretum erectionis Domus Professae*, III. 102, sq.
- Praepositus constituitur*, 103, sq.
- Epistola ad Socios*, 104: Cur Societas Domos Professas cupiat, Paupertas, Disciplina religiosa, 105, sq. — Ministeria spiritualia, 106 — Exemplum sit S. Franciscus Borgia, 106, sq.
- Inauguratio, 134, sqq. — Nuntii laeti de Domo Professae, IV. 77, V. 136, sq., VI. 68 — P. Guim instituit Associationem S. Raphaelis pro emigrantibus, V. 122.
- Madurensis, Missio: Fructus ministeriorum, II. 116.
- Magazin für volkstümliche Apologetik*: Approbatur, VI. 71.
- Magisterium: Proponitur abbreviatio, V. 126.
- Magistrorum, Consultationes: Quatuor simul Provinciarum commendantur, III. 157 — Urgentur, V. 124.
- Majus, Mensis: Exercitia oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, V. 112.
- Malta: Primus lapis novae Ecclesiae, VI. 80.
- Mangalore: Conventio circa immobilia quaedam, I. 32, sq. — R. P. Aegidius Frachetti Superior, V. 120 — Visitatio Provincialis, 137.
- Manila: Bona Collegii S. Joseph, II. 115 — Novus Novitiatus, V. 74 — Novitiatus inauguratur, 127.
- Mankato: Conjectio cum Provincia Missouriiana, I. 94.
- Manresa: Pactum cum Municipio de Collegio S. Ignatii, IV. 77 — Celebratio anni saecularis, VI. 79.
- Mare: Facultas celebrandi Missam, I. 13 — Communicatio hujus facultatis, 14.
- Maria, B. V.: Facultas benedicendi

coronas cum Indulgentiis Crucigerorum, I. 119, sq. — Gratiae pro restitutione Societatis, V. 97, sq.

Mariana, Congregatio:

E Gallia alio translatae confirmantur, I. 19, sq.

Sanatoria defectuum in erectionibus et aggregationibus admissorum, 21.

Instructio pro Nostris: Erectio canonica, 43 — Aggregatio, 43 — Facultates Praepositi Generalis, 43 — Consensus Ordinarii, 44 — Facultates Episcoporum et Vicariorum Generalium, 44 — Modus procedendi in instituendo, 44, sq. — Diploma unicum erectionis et aggregationis, 44 — Erecta ab Ordinariis Missionum cum Indulgentiis sine aggregatione, 45 — Diplomata quomodo tradenda, 45 — Apud nos erigenda, 46 — Statuta qualia, 46 — Praeses, 47 — Inscriptio nominum, 47 — Quae sint Diplomati inscribenda, 47.

Instructio: Statuta Generalia, 48 — Localia qualia, 49 — Facultates Praepositi Generalis de erectione et aggregatione, 49 — Si Congregatio sit alteri aggregata vel indulgentiis ditata, 49 — Locus erectionis, 49 — Titulus primarius et secundarius, 50 — Praeses nominatur ab Ordinario, 50 — Magistratus, 50 — Statuta localia ab Ordinario approbanda, 50 — Epistola ad Episcopum de erectione et aggregatione, 50 — Epistola ad Praepositum Generalem de erectione et aggregatione, 50, sq. — Cooptatio Sodalium, 51 — Quo die, qua forma, essentialia, 52 — Praeses delegare potest, 52 — Absentium cooptatio, 52, sq. — Erectio, aggregatio, cooptatio gratis, 53 — Praesidibus commendata, 53 — Testimonia receptionis, 53 — Congregationis liber, 53 — Communio pro Indulgentia conventus hebdomadarii, 53 — Preces pro Indul-

gentiis, 54 — Conventus bis in mense, 54.

Privilegia conceduntur: Directores sunt membra, II. 10 — Possunt recipere Candidatos classis diversae a classe Congregationis, 10, sq. — Sodales semper manent Sodales, 11 — Absentes a loco Congregationis tenentur ingredi Congregationem ubi sunt, 11.

Summarium Indulgentiarum: Dies ingressus, 11 — Articulus mortis, Festa, Commemoratio Omnium Defunctorum, Dies conventus, Communio Generalis, 12 — Exercitia spiritualia, 12, 13 — Aegroti, 12 — Stationes Urbis, Missa, Examen conscientiae, Conventus, Officium divinum, Visitationes, Reconciliatio, Oratio pro infirmis vel mortuis, Funera, 13 — Actus Consecrationis, *Salve Regina*, Numisma, 14 — Festa patronalia, 14, sq. — Triduum Expositionis, Delegatio a Directore, Gubernantes, Communionis translatio, Preces pro Indulgentiis, Conventus bis in mense, 15 — Applicatio Animabus Purgatorii, Privilegium Altaris, Directores sunt membra, Possunt recipere Candidatum classis diversae a classe Congregationis, Sodales semper manent membra Sodalitatis suae, Absentes a loco Congregationis, 16.

Novae Regulae: Approbatio, 93 — Finis, Indoles, 93, sq. — Erectio, Patroni, Classes, 94 — Exercitationes communes: Invocatio Spiritus Sancti, 94 — Lectio spiritualis, Calendarium, Officium B. V. Mariae, Exhortatio, Litaniae vel preces, 95 — Communio Generalis, 95 — Exercitia Spiritualia, 95 — Festa, 96 — Sectiones, 96 — Opera caritatis, 96 — Academiae, 96 — Gubernatio: P. Generalis, Director, Officiales Majores, 97 — Officiales Minores, Nominatio et electio Officialium,

Facultates Officialium, 98 — Admissio et exclusio Sodalium: Petitio Candidati, 98 — Probatio, 98, sq. — Quando, Consilium, Director decernit, Caeremoniae, 99 — Actus Consecrationis, 99, sq. — Impositio numismatis, Formula admissionis, Formula testimonii receptionis, Inscriptio nominum, 100 — Omissio formalitatum, 100 — Non admitendi in classem diversam, 100 — Sodalis semper manet Sodalis, 101 — Exclusio, 101 — Officia communia: Obligatio Regularum, Qualis debeat esse Sodalis, Exercitia pietatis, 101 — Vitanda, Confessarius, Confessio Generalis, Communio, Devotio in B. V. Mariam, Frequentatio conventuum, 102 — Sectiones, Academiae, Opera misericordiae privata, Obedientia, Caritas fraterna, Contributiones, Absentia, 103 — Officiales Majores: Exercitium virtutum, Conversatio cum Directore, Consultatione, 104 — Praefectus, Assistentes, Secretarius, Consilarii, Instructor Candidatorum, Depositarius, 105 — Officiales Minores: Pietas, Recursus ad Directorem, Sacristani, Punctatores, Lector, Bibliothecarius, Visitatores infirmorum, Alii Officiales, 106 — Communicatio Congregationum inter se: Congressus, Ephemerides, Confederatio, 107 — Regulae locales, 107.

Aggregationes anno 1910, 120 — Vocationes ad Societatem ope earum fovendae, III. 140 — Domus Budapestini, 147 — Congressus Feldkirchii, 154 — Aggregationes anno 1911, 160 — Aggregationes 1584-1912, 161.

Indulgentiae pro Patronis mensilibus, IV. 22, sq.

Sodales in Associatione S. Raphaelis, 36 — Cura vocationum, 65 — Non confundenda cum societatibus mutuae benevolentiae, 65 — Alumni Universitatis Glasgoviensis,

66 — Congressus Directorum in Anglia commendatur, 66 — Congressus Directorum Viennae, 71 — Labores in Austria, Consilium centrale, 73 — Proponitur Congressus Directorum in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 76 — *Stella Maris* laudatur, 78 — Regina Hispaniae ingreditur, 80 — Nucleus formatur Tokyo, 81 — Zelus in Congressu Eucharistico Viennensi, 81, sq. — Elenchus aggregationum anno 1912, 83 — Sanatio erectionum et aggregationum, V. 18, sq. — Progressus, 76 — Oblata in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 111, sq. — Urgetur, 121 — Congregatio XII Apostolorum Romae catechesim in parochiis docet, 121 — Commendatur ardor in renovando, 125 — Peregrinatio Romana, Congressus Directorum Romae, 134 — Elenchus aggregationum anno 1913, 142 — Elenchus ephemeridum, 143.

Instructio data Provincialibus Italiae: Cura commendatur, VI. 29, sqq. — Opus Congressus Directorum, 29, sq. — Languent in Italia, Altissimum munimen pro juventute, 30 — Finis, 30, sq. — Recta institutio, 31, sqq. — Internus progressus, 34, sqq. — Non habendae palaestrae athleticae propriae, 34, sq. — Nec Circuli Juventutis Catholicae, 35, sq. — Directores optimi sint, 36, sq. — Et formentur, 37, sq. — In Novitiatu, 37 — In Tercio Anno, 38 — Congressus, 38, sqq. — Periodica, 40, sq. — Executio, 41.

Folia pro aggregatione petenda, 50 — Congressus Directorum in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 67 — Periodicum commendatur in America, 70 — Periodicum pro Hispania, 71 — Congressus in Italia, 73 — Circulus Catholicus ei non addendus, 73 — Congressus Directorum nostrorum in Provincia Missouriiana et Neo-Aurelianensi, 76 — Congress-

- sus regionalis Messanensis, 81 — Aggregationes anno 1914, 91.
- Marianopolis: Cf. Montreal.
- Mariaschein: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152.
- Marin: Collegium et Convictus Provinciae Lusitanae in Hispania, VI. 88.
- Martin, A. R. P. Ludovicus: Praescripta de sacris Ordinationibus observanda, I. 113.
- Epistola de modo gubernandi: Principia supernaturalia, Observantia regularum, Consultatio de executione, Epistolae ad P. Generalem, II. 78 — Conferentiae Magistrorum, Visitatio scholarum, Exhortationes domesticae, Fratrum Coadjutorum cura, 79.*
- Regulae Congregationum Marianarum, 93.
- Marylandiae-Neo-Eboracensis, Provincia: Conjunctio cum ea Collegii et Residentiae Buffalensis, I. 94 — Universitates ampliatae, II. 62 — Opus pro caecis, IV. 71 — Proponitur Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 76 — R. P. Antonius Maas Praepositus, 76 — Algebra ad Junioratum rejicitur, V. 133 — Caritas erga Mexicanos Nostros, VI. 63 — Congressus Directorum Congregationum Marianarum, 67 — Domus Professae erectio urgetur, 73.
- Massimo, P. Maximilianus: Suffragia benefactorum, III. 151.
- Masson, Dom. Fridericus: Laudat Nostros Adanenses, II. 119.
- Mathesis: Cf. Gregoriana, I. 127.
- Matisconensis: Cf. Macon.
- Matritum: Cf. Madrid.
- Mattern, R. P. Paulus: Nominatur Superior Missionis in Syria, II. 116.
- Matutinum: Facultas anticipandi hora prima, II. 9, sq.
- Maunoir, Ven. Julianus: Congregatio Praeparatoria nuntiatur, V. 90 — Congregatio anteparaeparatoria nuntiatur, 130 — Congregatio Praeparatoria, VI. 68.
- Maurice, Insula: Visitatio Provincialis, II. 116.
- Mediocritas: Indicanda in suffragio negativo ad gradum, I. 136, sq.
- Mediolanum: Cf. Milano.
- Memoriale Visitationis: Legendum super mensam, V. 88, sq.
- Mercurianus, R. P. Everardus: Ideae exemplares aedificiorum, III. 110, sq.
- Meschler, R. P. Mauritius.
- Mors nuntiatur, IV. 51, sq.*
- Messana: Terraemotus, I. 138, sq. — Congressus regionalis Congregationum Marianarum, VI. 81.
- Meuleman, RR. DD. Britius: Romam venit, III. 152.
- Mexicana, Provincia:
- Decretum erectionis: I. 76, sq. — Causae erectionis, 76, sq.*
- Epistola ad Socios: Gratiae Deo agenda, 78 — Historia Provinciae, 78 — Praesens prosperitas, 79 — Auguria, 79 — Observantia religiosa, praesertim a Superioribus, tuenda, 80.*
- Decretum de jure communi: Rationes concessionis, 107 — Concessio, 107, sq.*
- Erecta, II. 54 — Novitiatus transferendus, 58 — Officium S. Stanislai, III. 29 — Missio Indiana ad flumen Jaqui, IV. 67 — Juniores tranferuntur, 69 — Novus Novitiatus, V. 74 — Seminarium Minus, 75 — Praesens status, VI. 58 — Gratiae R. P. Gleeson pro caritate, 85 — Historia persecutionis, Congregatio Provincialis, exilium, 86.
- Mexicum: Gubernium novum odio habet religionem, VI. 59.
- Meyer, R. P. Rudolphus: Mors nuntiatur, IV. 50, sq.
- Milano: Schola Praeparatoria incipitur, V. 136.
- Militare, servitium:
- Decretum Inter reliquas: Societatem obligat, III. 77 — Ante vota*

- solemnia, 77, sq. — Vota simplicia, 78 — Cura militum, Voluntarii annus, 78, sq. — Tempus votorum ultimorum, Ratio a Superioribus reddenda ante haec vota, 79 — Consensus Consiliariorum, Dubia ut proponenda, 80.
- Milites: Opus in Collegio Pio Latino Americano Romae, VI. 71.
- Milwaukee: Schola technica, II. 115 — Laudatur acquisitio Scholae Medicinae, V. 123 — Felix successus scholarum Medicinae et Jurisprudentiae, VI. 86.
- Ministeria: Domus Professa, III. 45, sqq.
- Missa: Stipendia permittuntur ubicumque necessaria ad sustentationem, I. 70 — Stipendia applicanda Missioni Japonicae, II. 46 — Ratio exigenda, III. 81 — Declaratio juris Societatis quoad Missas fundatas, V. 45, sqq. — Quenam in prima intentione celebrandae, VI. 69 — Cantus alicubi permittitur, 71.
- Missale: Mutatio quaedam, V. 64.
- Missio: Congregationes nostrae Marianae et Bonae Mortis in Missione Societati subjecta, I. 46 — Florent, II. 58, sq. — Non pauci se offerunt pro iis, 63.
- Missio externa: Reditus e Missione Kwangensi, III. 66, sq., 68, sq. — Quomodo dirigenda, 126, sqq. — Reditus in Europam, 133, sq. — Voluntarii soli mittendi, Percursio Stationum, 149 — A Provincia sustentanda, 150 — Formatio cleri indigeni, IV. 68 — Quales mittendi, 69 — Progressus, V. 75, sq. — Oblatae in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 112 — Ephemeris in Hispania, 126 — Novi Missionarii veteranis adjungendi, V. 128 — *El Siglo de las Misiones* fundatum, VI. 67 — Visitatio urgetur, 68.
- Missio interna: Benedictio Apostolica in fine Missionis a regulari delegato dari potest, I. 18, sq. — Quomodo ordinandae, II. 59 — Gallia, 59 — Propria Domus Professae, III. 47 — Progressus, V. 76.
- Missouriana, Provincia: Coniunctum ea Collegiorum Clevelandensis, Toletani, Prato-canensis et Residentiarum Mankatensis Status South Dakota, I. 94, sq. — Universitates ampliatae, II. 62 — Consuetudinarium approbatur, III. 152 — Laudatur Collegium Maximum, IV. 68 — Missiones Statuum Dakota et Wyoming ad eam transferuntur, 72 — Cursus superior litterarum, 78 — R. P. Alexander Burrowes Praepositus, 82 — Missiones apud South Dakota et Wyoming attribuantur Provinciae Missourianae, V. 54, sq. — Urgetur erectio Domus Professae, 124 — Congressus Directorum nostrorum Congregationum Marianarum, VI. 76 — Numerus discipulorum in dies crescit, 86.
- Modernismus: Obedientia a Nostris Encyclicae praebita, I. 111 — Vigilandum contra contagionem, 111, sq. — Praesertim Superioribus, 112 — Professores Nostrorum, 112 — Ordinationes sacrae, 112, sq. — Civiles gubernii Universitates, 112, sq. — Theses Romam mittendae, 112 — Lectio librorum, 113, sq. — Studia Sacrae Scripturae, 114, sq. — Revisoribus commendatur fides, 115 — Fidelitas Sanctae Sedi Nostris commendatur, 116 — Jusjurandum, II. 81 — Juramentum a novis Superioribus praestandum, V. 51, sqq. — Juramentum ante varios gradus academicos, VI. 75.
- Modica: Residentia stabilitur, III. 150.
- Moentilan: Centrum conversionis Mahometanorum, III. 150 — Erigitur Collegium inchoatum, 152 — Ecclesia nova extruenda, IV. 81.
- Momento, II: Prohibetur Regularibus, V. 14.

- Montes Saxosi: Unio cum Missione Californiae, I. 88, sqq. — Pars Provinciae Californiae, II. 54.
- Montreal: Venditio Collegii Loyolaei permittitur, IV. 80 — Parochia Italica transfertur ad PP. Servitas, V. 131.
- Monumenta Historica S. J.*: Ordinantur labores, IV. 41.
- Mt. St. Mary's: Cf. Chesterfield.
- Moyuñhan, R. P. Michael: Praepositus Provinciae Neo-Aurelianensis constituitur, III. 151 — Juramentum contra Modernismum, V. 51, sqq. — Gratias agit Pater Noster pro cura administrationis temporalis, 124, sq.
- Murcia: Theologatus novus, II. 58 — Cursus Minor Theologiae, IV. 70.
- Mussomeli: Nova Residentia cum parvo Seminario Missionum, III. 148. *Indulgentiae* conceduntur, IV. 10, sq.
- Nadia: Nova Statio, III. 153.
- Nalbone, R. P. Franciscus de P.: Constituitur Assistens Italiae, VI. 26 — Munus Assistentis init, 77.
- Namureum: Junioratus transferendus, Convictus supprimitur, III. 151.
- Nankinensis, Missio: Fructus ministeriorum, II. 116 — Nostri a latronibus spoliati, IV. 69 — Missionarii injurias patiuntur, 76 — Institutum ab *Aurora* laudatur, V. 126 — PP. Tertiae Probationis in Europam mittuntur, 127 — Visitatio Provincialis, 134 — Invasio latronum, VI. 68. — Cursus Major Theologiae in Europa, 71.
- Nashville: Collegium Maximum, II. 58. — Fundus pro Collegio Maximo, V. 124.
- Natalis, P. Hieronymus: Instructio de Fratibus Coadjutoribus, III. 76.
- Natalitius dies Superioris: Quomodo celebrandus, V. 138.
- Neapolitana, Provincia: Seminarium generale Leccense, Seminarium generale Campaniae Felicis, II. 62 — Philosophi Foro-Julium mittuntur, III. 157 — Seminarium Minus, V. 75.
- Necrologium generale Societatis: Quomodo ordinandae correctiones, IV. 37, sqq. — Commendatur, VI. 19, sq.
- Neerlandiae, Provincia: Novitatus et Domus Exercitiorum, II. 57 — Laudatur de numero Magistrorum quos habet cum diplomate gubernii, 57 — Collegium Maximum in votis, 57 — Domus Exercitiorum, 59 — Provincialis visitat Missionem Indiae Orientalis, 117 — Missio Indiarum Orientalium, III. 126, sqq. — Reditus in Europam, 133, sq. — Domus Exercitiorum, V. 74 — Ordinatio Studiorum, 129 — Nova Ordinatio Studiorum humaniorum approbatur, VI. 69.
- Negotiis Ecclesiasticis Extraordinariis, S. C. de: Facultas celebrandi Missam in mari, I. 13, sq.
- Neo-Aurelia: Cf. New Orleans.
- Neo-Aurelianensis, Provincia: *Decretum erectionis*, I. 85, sq. — Causae erectionis, 85, sq. *Epistola ad Socios*: Spes de ea concepta, 87 — Spiritualia colenda, 87 — Obstacula servitii divini, 87 — Caritas fovenda, 87, sq. *Decretum de jure communi*: Causae concessionis, 107 — Concessio, 107, sq. Erecta, II. 54 — Scholasticatus, 115 — Consuetudinarium approbatur, III. 152 — Dies certi pro Consultationibus, V. 125 — Provincialis laudatur de Consuetudinario introducto, 133, sq. — Caritas erga Mexicanos Nostros, VI. 63. — Congressus Directorum nostrorum Congregationum Marianarum, 76.
- Neo-Eboracum: Cf. New York.
- Neo-Friburgum: Collegium novum, II. 62.
- Neo-Sandez: Philosophatus transfer-

- tur in Collegium Cracoviense, V. 130 — Venia transferendi illuc Tertium, 133.
- Nepomucenus, S. Joannes: Festum duplex majus, V. 56, sq.
- New Orleans: Universitas bene incepta, II. 119 — Donum pro Templo construendo, V. 125 — Bibliotheca donatur, 129.
- New York: Classes collegiales duorum Collegiorum uniuntur, IV. 73 — Classes Collegiales Collegii S. Francisci Xaverii transferuntur a Fordham ad Collegium Brooklynense, V. 123, sq. — Fundus *Lilienthal* pro novo Collegio Maximo, III. 150 — Exercitia Spiritualia laicorum, Benedictio Summi Pontificis pro translatione Collegii Maximi, 152 — Donum conspicuum pro Schola Loyolae, V. 120 — Venia procedendi ad constructionem, 128 — Vidua fundatrix declaratur, VI. 49. — *Nuntius SS. Cordis* 250,000 subscriptores habet, 77.
- Ngan-Hoei: Aperitur Patribus Taurinensibus, II. 115.
- Niassae, Vicariatus: Modificantur limites, IV. 16, sq.
- Nolan, R. P. Thomas V.: Provincialis Hiberniae, IV. 78.
- Nominingue: Approbantur delineationes pro Philosophorum Villa, V. 126.
- Nosocomia: Nostri non facile mittendi, III. 151, sq. — Non adeunda sine peculiari necessitate, V. 131.
- Notae examenum: Cf. Gregoriana, I. 132, sq.
- Novi-Mexici, Missio: Caritas erga Mexicanos Nostros, VI. 63.
- Novitas: Temerariae novitatis studium vincendum, V. 116.
- Novitiatus: Officium S. Stanislai, III. 29, sqq. — Fratres Coadjutores, III. 73, sq. — Novi, V. 74 — Magister laudatur quod puncta tradit Novitiis, VI. 73.
- Numismata: Assignata a Papa Universitati Gregoriana, VI. 15, sq.
- Nuntius SS. Cordis* Neo-Eboracensis: Habet 250,000 subscriptores, VI. 77.
- Obedientia: Repugnantia vincenda, V. 82.
- Oenipons: Cf. Innsbruck.
- Officia Votiva: Societatis concessa, I. 25.
- Officii, Congregatio S.: Indulgentiae pro Congregatione *Bonae Mortis*, III. 11, sqq. — Mutationes in Summario Indulgentiarum Congregationis *Bonae Mortis*, 16 — Novum Summarium Indulgentiarum *Bonae Mortis*, 17, sqq. — Indulgentiae pro Officio S. Stanislai, 29, sq. — Indulgentiae pro Seminario Monsmellensi, IV. 10, sq. — Indulgentiae pro Patronis mensilibus, 22, sq. — Indultum imponendi Scapularia pluribus simul, V. 16, sq. — Sanatio pro nostris Congregationibus, 18, sq. — Indulgentiae pro centenario Societatis, 38, sqq. — Extensio gratiarum anni saecularis, VI. 11, sq.
- Officium divinum: Cf. Breviarium.
- Olangua, P. Ambrosius: Moderator periodici *Razón y Fe*, IV. 70.
- Omaha: Suffragia pro Fundatore et Benefactoribus, I. 59.
- Opifices: Methodus in secessibus, numerus secessuum, IV. 70 — Secesus Sarni, VI. 69.
- Ordinationes Sacrae: Cavendum a Modernismo, I. 112, sq.
- Oxonium: Exemplum Domus pro Scholasticis civilis gubernii Universitatem frequentantibus, I. 120 — Praeclarum exemplum, II. 57 — Successus Nostrorum in examini-bus, III. 147.
- Pacca, Card.: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 100.
- Padova: Successus Convictus, II. 62.

- Panormum: Peste infecti a Nostris curati, III. 155.
- Parecy Novo: Amplificatio Convictus, III. 155.
- Paredes, B. Maria Anna a Jesu de: Festum concessum Societati, V. 57.
- Parochia: Pecunia Societatis non sumenda ad extinguenda parochiae debita, IV. 68 — Cura Parochiae Karvinensis continuatur, 69 — Missae fundatae, V. 47, sq. — Bona Societatis distinguenda, VI. 69.
- Pascendi Dominici gregis*: Litterae Apostolicae inculcatae, I. 112. — Frequentatio civilis gubernii Universitatum non prohibetur Scholasticis Nostris post Philosophiam, etc., 120, sq. — Ad Lauream Theologiae et Juris Canonici praequisita, 126.
- Pasi, R. P. Dominicus: Epistola de Pago Ticinensi, II. 89, sq.
- Pasto: Centenarii dies festus, VI. 80.
- Patavium: Cf. Padova.
- Pater spiritualis: Aptus alumnis praeficiendus, V. 123, 128.
- Patroni mensiles: Indulgentiae in Congregationibus Marianis, IV. 22, sq.
- Pauperes: Particulari cura eis succurrendum in Domo Professa, III. 46.
- Paupertas: Facultates extraordinariae renovandae, I. 42 — Domus Professa, III. 43, sqq. — Observantia ut modus gratias pro restitutione Societatis agendi, V. 109, sq.
- Pazzis, S. Maria Magdalena de: Ritus altior concessus Societati, V. 57.
- Pécs: Delineationes Collegii, IV. 75 — Novum Collegium, V. 74 — Aedificatio incipit, 129.
- Pericula: Quae cavenda sint, VI. 14, sq.
- Périer, R. P. Ferdinandus: Superior Missionis Bengalensis, V. 132.
- Perini, RR. DD. Paulus: Hospes Curiae P. Generalis, IV. 71.
- Periodica: Executio Decreti *Sacrorum Antistitum*, II. 80, sq. — Index nostrorum conficitur, VI. 27.
- Persecutio: Societatis, V. 72, sqq. — Commendat Societatem Jesu, VI. 14.
- Perseverantiae, Associatio: Gozzano, V. 140.
- Peruga, P. Raimundus: Cura leprosorium in Insula Culion, IV. 69.
- Petri, Obolus S.: Egestas Sanctae Sedis, I. 104 — Quantus tribuendus, 104 — Quomodo colligendus, 105.
- Philadelphia: Nova Residentia pro Collegio, III. 147 — Proprietates nostra et parochiae determinatur, IV. 72 — Frequentatio Sacramentorum, V. 121 — Vocationes, VI. 76.
- Philippina, Missio: Cura leprosorium, IV. 69 — Visitatio R. P. Josephi Barrachina, 76 — Novitiatus novus, V. 74.
- Philosophia: Cf. Gregoriana.
- Photographicum tabularium S. J.: Comes Joannes Acquaderni, VI. 81.
- Phthisici: Speciatim curandi, IV. 70.
- Piet, P. Josephus: De Mexicanis Nostris exulibus, VI. 88.
- Pignatelli, P.: Beatificatio postulanda, I. 103, sq. — Congregatio antepreparatoria super virtutibus, 106 — Facultas Missae in cubiculo, III. 149 — Gratiae pro restitutione Societatis, V. 100 — Noluit nisi eandem Societatem quae fuerat, 105.
- Pinto, R. P. Antonius: Provincialis Lusitanae, IV. 76 — Visitat Missionem Brasiliae Septentrionalis, V. 127.
- Pinto, R. P. Carolus M.: Caritas erga Mexicanos Nostros, VI. 64.
- Pius VI: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 99.
- Pius VII: Gratiae pro restitutione Societatis, V. 90 — Imago reproducta, VI. 74.
- Pius IX: Titulus Pontificiae Universitatis Gregoriana, IV. 20.
- Pius X: Verba ad Patres Congregationis XXV, I. 12, sq. — Gratulationes A. R. P. Generali Wernz de quinquagesimo religionis anno, et gratiae pro laboribus ejus, 17 — Re-

- sponsum in Audientia PP. Procuratorum: Devotio Societatis in Sanctam Sedem, Institutum Biblicum, II. 64 — Examina in Instituto Biblico, III. 14, sq. — Responso ad litteras A. R. P. Generalis, 16, sq. — Novum Summarium Indulgentiarum *Bonae Mortis*, 17, sqq. — Epistola ad Moderatorem delegatum *Apostolatus Orationis*, 20, sqq. — Epistola ad Collegium Oenipontanum, 22, sqq. — Eleemosyna pro aedibus Adanensibus, 148 — Responso ad litteras Patris Generalis, IV. 12, sq. — Formula Diplomatis Instituti Biblici, 15, sq. — Declaratur sensus Diplomatis, 16 — Gratiam concedit alumnus Collegii Germanici-Hungarici, 21 — Epistola de Seminario Conciliari Bonaerensi, V. 14, sq. — Epistola ad Missionem Japonicam, 19, sq. — Audientia PP. Procuratoribus concessa, 70 — Benedictio Apostolica Provincialibus Congregationibus et Procuratorum concessa, 70, 77 — Adhortatio PP. Congregationis Generalis anno 1906, 113 — Audientia P. Generalis, 122, 131 — Apostolicam Benedictionem mittit Collegiis Innsbruck, 131 — Villam concessit Instituto Biblico, 132 — Audientia concessa Congregationi Procuratorum, 135 — Epistola ob saecularia solemnia, VI. 13, sqq. — Epistola in obitu R. P. Rogerii Freddi, 16 — Suffragia, 46 — *Liber saecularis* ei traditur, 71 — Dona oblata a Patre Nostro, 74 — Epistolae in morbo A. R. P. Generalis Wernz, 83.
- Poirier, R. P. Armandus: Superior Missionis Betsileensis, IV. 76.
- Pompilj, Card.; Epistola pro centenario, VI. 78 — Epistola in morte A. R. P. Generalis Wernz, 84.
- Portland: permittitur Domus tertiae Probationis erectio, VI. 70.
- Porto Alegre: Laeta de Seminario Centrali, VI. 67.
- Porto Rico: Missio translata ad Missionem Cubensem, V. 72.
- Posoniense, Collegium: Provinciae Hungariae attribuitur, I. 152.
- Postulantes: Exclusio a Societate quorundam, II. 37.
- Postulata Congregationis Provincialis: Romam mittenda per Procuratorem, I. 161, sq.
- Postulatus: Fratres Coadiutores, III. 72, sq.
- Poullier, R. P. Ludovicus: Epistola de litteris extra Domos, IV. 29, sq.
- Prádanos, P. Thomas: Romam venit, V. 132.
- Praeparatoria, Schola: Milano, V. 136.
- Praestantia Scripturae*: Motus proprius inculcatur, I. 112.
- Prag: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Novum Collegium, V. 74 — Collegium inchoatur, 131 — Residentia incorporatur Collegio inchoato, 131.
- Prairie-du-Chien: Conjunctio cum Provincia Missouriiana, I. 94 — Lectio ad mensam alumnorum, V. 123.
- Pressburg: Cf. Posoniense.
- Probatio Prima: Superrevisio examinis Candidatorum, III. 151.
- Probatio, Tertia:
- Epistola*: Magni momenti, II. 21 — Dispositio requisita, 22 — Secesus, 22, sqq. — Exercitia Spiritualia, Epistolae, 23 — Calleant linguam Domus, 23, sq. — Ministeria, 24, sqq. — Cura vitae spiritualis, 26, sq. — Studium Instituti, 27, sq. — Studium Exercitiorum Spirituum, 28 — Conversatio cum P. Instructore, Plenus annus scholaris, 29 — Evocati ante finem, 29, sq. — Socius Magistri Novitiorum, 30.
- Florentiae, 56 — Provinciae Angliae et Hiberniae, 58 — Meditationes mediae noctis, III. 148 — Ne differatur, IV. 48, sqq. — Urgetur executio Instructionis, 67 — Nova Domus, V. 74 — Instructiones de rebus temporalibus, 126 — PP. ve-

niunt in Europam ex Missione Nankinensi, 127 — PP. jungendi Missionarii veteranis, 128 — Tempus post Pascha non tradendum Exercitiis Spiritualibus praeparandis, 129 — Instructio de Congregationibus Marianis, VI. 38 — In urbe Portland in Oregon, 70.

Probationis, Domus: Missae fundatae, V. 46, sqq.

Procurator: Procuratores formandi, III. 151 — Missionis Bombayensis et Brasiliensis in Europa, III. 158 — Ratio pecuniaria itinerum, IV. 78 — Missionis Kwangensis in Europa, V. 125.

Procuratorum Congregatio: Cur non cogenda anno 1909, I. 137, sq.

Cogenda anno 1910, 159 — Praeparanda a Superioribus localibus, 159, sqq. — A Provincialibus, 160, sq. — Charta et scriptio qualis, quot exempla, 161 — Procuratores monendi, 161 — Exemplar Postulatorum ante mittendum, 161 — Supplementum de forma Summarii vitae, 162 — De catalogo librorum a Nostris editorum, 162, sq.

Procuratorum Congregatio anni 1910:

Acta: Salutatio P. Generalis, II. 51, sq. — Finis Congregationis, 52, sqq. — Sinceritas in agendo, 54 — Conditio Societatis praesens: Novae Provinciae, 54, sq. — Missio Japonica, 55 — Domus Professae, 55, sq. — Domus formationis, 56 — Missiones exterae, 58, sq. — Missiones internae, Exercitia Spiritualia, Domus Exercitiorum, Recollectio menstrua, 59 — Ordinationes Studiorum, 59, sq. — Historia Societatis, 60, sq. — Collegia pro externis: Institutum Biblicum, 61, sq. — Convictus Patavinus, Seminarium Leccense, Seminarium Campaniae Felicis, Convictus Oenipontanus, Matritense, Comillense parvum Seminarium, Neo-Friburgense, Fluminis Januarii, 62 — Examinum publicorum

successus, 62 — Devotio in SS. Cor Jesu propagata, 62, sq. — Missiones exterae petuntur, Caritas inter Provincias, 63 — Decretum de non cogenda Congregatione Generali, 65, sq.

Aperitur Romae, 117, sq. — Nomina Patrum, 118.

Procuratorum Congregatio anni 1913:

Indicitur: Superiores Missionum dependentium, IV. 54 — Dies conveniendi, 54, sq. — Locus, 55 — Praeparanda a Superioribus localibus et Provincialibus, 55, sq. — Quae Procuratoribus commendanda, 56, sq. — Summaria vitae, 57, sq. — Catalogus librorum, 58 — Acta Congregationis Provincialis antea mittenda, 58, sq. — Acta, Allocutio ad Summum Pontificem, V. 69, sq.

Adhortatio ad Patres in prima sessione, 70, sqq.: Finis Congregationis hujusmodi, 71 — Missiones ordinatae, 72, sq. — Domus Professae novae, 73 — Collegia et aliae Domus, 73, sq. — Spiritus internus, opera apostolica, 75 — Exercitia Spiritualia, Congregationes nostrae, studia, 76 — Historia Societatis, 76, sq. — Benedictio Apostolica, 77.

Adhortatio in secunda sessione, 77, sqq. — Gratiae datae, 77, sq. — Executio urgenda, 78, sqq. — Ope divina, 79 — Ope conformitatis, 80 — Ope observationis regulae 16 Summarii, 80, sq. — Corrigo igno- rantiam Instituti, 81 — Facilitatem dispensandi, 81, sq. — Repugnantiam in obediendo, 82 — Consultationibus, 82, sq. — Examine Particulari, 83 — Valedictio, 83, sq.

Patres Romam veniunt, 134 — Habetur Romae, 135 — Elenchus Procuratorum, 141.

Prodias, F. Coad. Marcus: Labores in valetudinario leprosororum, IV. 72.

Professa, Domus: Valentiae erigitur, I. 69, sqq. — Qualis esse debeat, 69, sqq. — Erectio talium commendata,

- 70 — Praepositi creatio, 71, sq. — Litterae patentes Praepositi, 72 — Qualitas et opera, 73, sqq. — Tales Domus praeparandae, 103 — Bilbai proponitur, Proponitur in Provincia Californiae, IV. 65 — Missae fundatae, V. 46, sqq. — Erectio urgetur, 122 — Erectio urgetur in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 122 — Urgetur erectio in Provincia Missouriana, 124 — Erectio promovetur a Pio X, 132 — Urgetur erectio, 136 — Vacatio aestiva non conceditur, 136 — Laetis nuntii e Matritensi, 136, sq. — Urgetur erectio in magna quadam urbe, 137 — Urgetur praeparatio, VI. 73 — Erectio urgetur in Provincia Marylandiae-Neo-Eboracensi, 73 — Cf. Bilbao, Madrid, Valencia, Vienna.
- Professio fidei: Cf. Gregoriana, I. 126.
- Professores Nostorum: Cavendum a Modernismo, I. 112.
- Prolytatus Examen in Universitate Gregoriana: Theologiae, I. 128, sq. — Juris Canonici, 129, sq. — Philosophiae, 130.
- Promotio in classibus: Prohibetur sine serio examine, V. 124.
- Propaganda Fide, S. C. de: Conventio Mangalorensis circa immobilia quaedam, I. 32, sq.
- Modificantur* limites Missionis Zambesianae, IV. 16, sq.
- Novas offert Missiones, V. 76.
- Propagationis Fidei, Pium Opus: Urgetur, V. 84, sq. — Privilegia et facultates, 85, sqq. — Moderatores gratias agunt pro epistola Patris Generalis, 138.
- Protestantes: Non imitandi quoad methodum in scholis, IV. 66.
- Provincia: Historia scribenda in annum centenarium, I. 101, sq. — Operarii in aliena, IV. 81.
- Provincialis, Congregatio: Acta, votum, postulata Romam mittenda per Procuratorem, I. 160 — Superiores Missionum dependentium, IV. 54 — Acta, votum et postulata praeparanda, 55 — Acta antea mittenda, 58, sq. — Quinam interesse debeant in Provincia Romana, V. 43, sqq.
- Provincialis, Praepositus: Facultas delegandi qui benedicat Aquam S. Ignatii, I. 34, sq. — Inscriptiones epistolarum ad eos, 139, sq. — Praeparanda pro Congregatione Procuratorum, 160, sq.
- Psalterium novum: Recitatio juxta novas leges, IV. 31, sqq.
- Publica, Schola: Cursus Doctrinae Christianae pro mulieribus docentibus, V. 135.
- Publicationes Nostorum: Romam mittenda exempla, I. 117, sq.
- Quaecumque*, Constitutio Clementis VIII: Exemptio Congregationis Marianae, sed non *Bonae Mortis*, I. 44, sq. — Puncta observanda, 55, sq.
- Quam singulari*: Urgetur executio, II. 71, sqq.
- Quebec: Missio in Basilica, V. 121.
- Quinqueecclesiae: Cf. Pécz.
- Quintana, P. Fidelis: Novus Substitutus Hispanus, III. 154.
- Rabata: Nova Statio, III. 153.
- Raphaelis, Associatio S.: Commendatur pro emigrantibus Hispanis, IV. 34, sqq. — Constituitur Matriti, V. 122 — Gratulationes Card. De Lai, 125.
- Razón y Fe*: Associatio S. Raphaelis, IV. 36 — Novus Moderator, 70.
- Recollectio menstrua: Gallia, Belgium, II. 59 — Praxis promovetur, IV. 65 — Pro Sacerdotibus saecularibus, V. 136 — Pro Sacerdotibus in Domo Professa Valentina, VI. 68.
- Reditus bonorum: Nostri post prima vota, III. 69, sqq.
- Regina Societatis Jesu*: Imago distribuitur, V. 99 — Imago distribuitur, VI. 20 — Imago praeparata, 74 — Imago *Mater Domini*, 78.
- Reginae-Hradecium: Cf. Königgrätz.

Regula: Consuetudo non valet contra, I. 142.

Religiosis, S. C. de: Decreta (30 Julii, 1909), (7 Septembris, 1909): Postulantes, II. 36, sq. — Studia completa, 38 — Theologi quarti anni tempore praeparationis ad examen, 38, sq. — Quomodo ordinandus cursus inferior, 39, sq. — Quid faciendum in his qui triennium cursus inferioris jam inceperant tempore Decretilati, Studia primaria, gymnasialia et lycaevalia, 40 — Studia ante ingressum perficienda, 40, sq. — Debita quomodo contrahi possint, 41, sqq. — Consultorum quatenus partes quoad debita contrahenda, 42 — Res temporales quomodo administrandae, Rationes Procuratorum, 42, sq. — Revisio rationum, Administrationes particulares, 43, sq. — Consultoribus patefaciendae omnes rationes pecuniae, Praeventiva providenda, 44 — Opus Domini Duchesne, III. 25. sqq. — Cura emigrantium in Rempublicam Argentinam, IV. 11 — Transmittit documentum S. C. Consistorialis, 18 — Epistola ad Eñm Praefectum, 35 — Prohibetur lectio quorundam diariorum, V. 13, sq.

Renaud, R. P. Marcellus: De praesenti statu Provinciae Mexicanae, VI. 59.

Repetitio in fine anni: Cf. Gregoriana, I. 127.

Residentia: Vacatio aestiva non conceditur, V. 136:

Residentia dependens: Erectio et mutua cum Collegiis officia, IV. 78.

Residentia independens: Promovenda, I. 102, sq. — Missae fundatae, V. 46, sqq.

Revisores: Cauti sint de Modernismo, I. 115.

Revisores Generales: Nominantur, II. 47, sq. — Revisor Generalis ex alia Provincia non debet interesse Con-

gregationi Provinciali Provinciae Romanae, V. 44.

Rhetorica Sacra: Urgetur in Scholasticatu, V. 128.

Rhodesia: Missio Provinciae Galicianae, IV. 67.

Rich, P. Josephus: Occiditur, VI. 68.

Rio de Janeiro: Collegium novum, II. 62.

Rituum, S. C.: Festum B. Joannis de Avila extenditur ad omnes Provincias, 18 — Festum Sanctae Familiae extenditur ad omnes Provincias, 20 — Festa propria Societati concessa et dies Festis translatis assignati, 21, sqq. — Facultas pro Aqua S. Ignatii, 33, sqq. — Revisio Proprii Societatis in Breviario, IV. 14. — Kalendarium perpetuum revisum et approbatum, V. 20, sqq. — Missa votiva die 7 Aug., 1914, 37, sq. — Introducitur causa Bernardi Francisci de Hoyos, VI. 9, sq. — Additiones et variationes Kalendarii Societatis, 12, sq.

Robichez, R. P.: Laudantur Nostri labores in publica calamitate, V. 122, sqq. — Commendat fabricam Collegii Batticaloensis, 123.

Rockliff, P. Jacobus: Missio Japonica, I. 140 — Nominatur Provincialis Californiae, II. 119.

Roma: Titulus Pontificiae Universitatis Gregorianae, IV. 20.

Speratur Domus Exercitiorum, V. 74 — Restitutio Societatis, 103 — In Instituto ad Thermas Catechismus traditur a Congregatione XII Apostolorum, 121 — Ordinatio Studiorum Collegii Germanici et Hungarici, 128 — In Templo SS. Nominis Jesu Sacellum aptius Congregationis Nobilium, 130 — Domus Exercitiorum et Probationis, 139 — Opus militum in Collegio Pio Latino Americano, VI. 71 — Peregrinatio ad S. Pauli extra muros die 22 Aprilis, VI. 72.

- Romana, Provincia: Missio Brasiliensis, III. 143, sq. — Quinam Congregationi Provinciali interesse debeant, V. 43, sqq.
- Romano, R. P. Cajetanus: Nomina-tur Provincialis Siculae, II. 117 — Missae fundatae, V. 45, sqq.
- Roothaan, A. R. P. Joannes: Persuasio de SS. Corde Jesu Restitutore nostro, V. 95, sq.
- Rota, P. Antonius: Mors nuntiatur, VI. 21, 70.
- Roxas, Domina: Donum pro Novitiatu Manilensi, V. 127.
- Rusotto, F. Coad. Josephus: Mors, VI. 85.
- Sacellum domesticum: Cf. Altare privilegium.
- Sacerdotes: Exercitia Spiritualia tradenda juxta methodum S. P. Ignatii, V. 124, VI. 73.
- Sacerdotium: Cavendum a Modernismo, I. 112, sq.
- Sacrorum Antistitum*: Praescripta urgentur, II. 66, sqq.
- Executio, 79, sqq.
- Sacrosancta*: Decretum 16 Jan., 1911, III. 72, sqq.
- Saecularis annus: Cf. Centenarius.
- Sagua la Grande: Fratres Doctrinae Christianae in scholis primariis, IV. 76.
- St. Louis: Universitas declaratur Collegium Maximum, II. 119 — Schola Jurisprudentiae, III. 152 — Laudatur Collegium Maximum, IV. 68.
- St. Mary's in Kansas: Exercitia pro laicis, IV. 74.
- Salesius, S. Franciscus: Actus Consecrationis in Congregatione Mariana indulgentia ditatur, I. 15.
- Salette, Missionarii a: Praefectura de Betafo, V. 128.
- Salmantica: Nostri discedunt a Seminario, III. 153 — Contractus de usu perpetuo Residentiae, III. 159.
- Sal Terrae*: Gratulationes Summi Pontificis, V. 15, sq. — Associatio S. Raphaelis, IV. 36 — Inceptum, 65.
- Salutatio: Regula tactus, I. 143.
- Samsoun: *Procura* pro Missione Armena, VI. 69.
- Santa Clara: Novum aedificium, III. 158.
- S. Andreae, Domus Probationis: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Residentia dependens a Domo Lainziensi, III. 156 — Translatio Novitiatus Lainzium, 153.
- São Leopoldo: Laeta de Seminario Centrali, VI. 67.
- Sarajevo: Missioni Croatiae attribuitur, I. 152.
- Sardinia: Sodales Taurinenses revocantur, II. 115.
- Sarni: Opificum secessus, VI. 69.
- Sault-Ste-Marie: Parochia traditur Episcopo, V. 135.
- Scapularia: Indultum imponendi pluribus simul fidelibus, V. 16, sqq. — Sanatio quoad impositionem, 18, sq.
- Scholasticatus: Rhetorica Sacra urgentur, V. 128.
- Scholasticus: Reditus bonorum, III. 69, sqq.
- Schwärzler, R. P. Franciscus Xaverius: Laudatur de divisione Provinciae Austriaco-Hungaricae, I. 157.
- Scriptores: Promovendi, I. 103 — Biennium theologicum, III. 96.
- Scriptura, Sacra: Cavendum a Modernismo, I. 114, sq. — Constitutio de ratione studiorum, 126. — Cursus Instituti Biblici in Collegio Germanico, 21, sq.
- Secretarius Societatis: Mors nuntiatur, VI. 21 — P. Petrus Tacchi-Venturi constituitur, 22.
- Segneri, P. Paulus. Missiones inter-nae, II. 59.
- Seminarii, Arca: Mutua quomodo praestanda, IV. 66.
- Seminarium: Opus Domini Duchesne, III. 25, sqq. — Clausura, V. 127.
- Seminarium Minus: In Provincia Me-

- xicana et in Missione Argentina, V. 74 — In variis Provinciis, 75 — In Missione Bombayensi, 126.
- Servitae: Parochia Italica Montreal transfertur ipsis, V. 131.
- 's Gravenhage: Area pro futuro Collegio Catwicensi, III. 147 — Novum Collegium, V. 74 — Delineationes approbantur, 131.
- 's Heerenberg: Domus Probationis et Exercitiorum inauguratur, II. 119.
- Sicula, Provincia: Adjuvanda ob terrae motum Messanensem, I. 138, sq. — Caritas aliarum Provinciarum, II. 63 — R. P. Cajetanus Romano nominatur Provincialis, 117 — Philosophi Foro-Julium mittuntur, III. 157 — Declaratio juris Societatis circa Missas fundatas, V. 45, sqq. — Seminarium Minus, 75 — Memoriale Visitationis legitur super mensam, 89.
- Sinae: Litterae extra Domos, IV. 29, sq. — Missio Provinciae Castellanae, V. 126 — Zelus Nostrorum laudatur, 126 — Conversi in Missionibus, II. 59 — Aperitur Missio Patribus Taurinensibus, 115.
- Skarga, P. Petrus: Festa saecularia, IV. 77.
- Skipton: Missio traditur Episcopo, VI. 70.
- Skrbensky, Card.: Obtulit Collegium Pragae, V. 131.
- Slavonia: Missioni Croatiae attribuitur, I. 152.
- Slovenicae, Regiones: Pertinent ad Provinciam Austriae, II. 119.
- Societas Jesu: Devota Sanctae Sedi, I. 11, sq. — Lectissima militum acies, 12 — Festa propria ordinantur et dies festis translatis assignantur, 21, sqq. — Festum Omnium Sanctorum Societatis, Dom. infra oct. Omnium Sanctorum, 25 — Institutum Biblicum committitur ejus curae, 32 — Historia scribenda in annum centenarium, 101 — Obligatur Decretis communibus Regularium, II. 36 — Commendata a P. Generali: Innocentia vitae, 67 — Puritas angelica, 67 — Exercitia spiritualia quotidiana, 67 — Exercitia spiritualia annua, 67, sq. — Recollectio menstrua, Mortificatio, Perfectus amor, 68 — Sana doctrina, 68, sq. — Praedicatio apostolica, 69 — Executio urgenda: Examen Candidatorum, Formatio Nostrorum, Biennium praedicationis, 69, sq. — Oratio, Applicatio Missae a Superioribus pro suis, 70 — Consideratio Superioribus praescripta, 70, sq. — Devotio in Sanctam Sedem, III. 24, sq. — Commendata a Pio X, VI. 13, sq. — Societas amoris, 64 — Numerus Sociorum quarto quoque anno hujus saeculi, 90.
- Socius exeuntium: Regula observanda, III. 57, sqq.
- South Dakota: Missiones transferuntur a Provincia Californiae ad Provinciam Missouriianam, V. 54, sq.
- Speiser, R. P. Franciscus: Provincialis Hungariae, IV. 75.
- Spiritus: Internus laudatur, V. 75 — Idem in restituta atque in suppressa Societate, 105, sqq.
- Stanislaus, S.: Indulgentiae pro Officio, III. 29, sqq.
- Status, Electio: Traditur ante finem curriculum, V. 139.
- Status, Secretaria: Erigitur Institutum Biblicum, I. 26, sqq. — Leges eidem regendo, 29, sqq. — Institutum Biblicum Societatis curae committitur, 32 — Gratulationes Scriptoris *Sal Terrae*, V. 15, sq. — Epistola gratulatoria ad Patres Missionis Japonicae, VI. 11 — Numismata assignata Universitati Gregoriana, 15, sq.
- Steulton: Residentia et Templum, III. 150.
- Stella Maris*, periodicum: Laudes, IV. 78 — Commendatur cura Directoris, V. 121.
- Steyr: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152.

Stipendia: Permittuntur ubicumque necessaria ad sustentationem, I. 70 — Accipi possunt in Domibus Professis, II. 55 — Tribuenda Arcae Seminarii Foundationumve, IV. 79, sq. — Quomodo relinqui possint Domui, 80 — Permissa pro Missis et ministeriis, V. 110.

Strata, B. M. V. a: Festum duplex majus, V. 56 — Mutatio in Missali, 64.

Studia: Ordinationes factae, II. 59, sq. — Provincia Galiciana, Assistentia Angliae, III. 152 — Requisita in Candidatis, IV. 67 — Praeparandi insignes, 71 — Ordinatio inferiorum in Provincia Galiciana, IV. 73 — Ordinata, V. 76 — Fructus oblati in gratiarum actionem pro restitutione Societatis, 112, sq. — Ordinatio Studiorum in Neerlandia et Innsbruck, 129 — Nova Ordinatio Studiorum humaniorum in Neerlandia, VI. 69.

Studiorum, S. Congregatio: Laudantur studia Seminarii Comillensis, IV. 9 — Litterae transmittuntur Romam, 67.

Styra: Cf. Steyr.

Subiaco: Villa Instituti Biblici, V. 132.

Sudbury: Collegium apertum, V. 134.

Suffragia in Examine: Cf. Gregoriana.

Summarium: Explicatio Regulae 39, IV. 27, sqq. — Custodia Regulae 43 tempore belli, VI. 51, sqq.

Summarium vitae: Romam mittendum per Procuratorem, I. 160 — Quale, 162.

Superior: Localis Praesidium Congregationumstrarum Marianarum et *Bonae Mortis* jura habet, I. 46, sq. — Praeparanda pro Congregatione Procuratorum, 159, sq. — Consideratio praescripta, II. 82, sqq. — Consultores audiendi, IV. 79 — Juramentum contra Modernismum, V. 51, sqq. — Quomodo dies natalitius celebrandus, 138.

Sydney: Bonus successus Collegii, V. 120 — Ministeria Domus Exercitiorum, 123.

Syriae Missio: R. P. Paulus Mattern nominatur Superior, II. 116 — Visitatio Provincialis, 117 — Visitatio R. P. Claudii Chanteur, IV. 77.

Szatmar: Residentia et Convictus Provinciae Hungariae attribuitur, I. 152 — Nova ala Convictus, IV. 75.

Tabularium Societatis: Quomodo citandum in scriptis, III. 48, sq.

Tacchi Venturi, P. Petrus: Secretarius Societatis constituitur, VI. 22 — Secretarius Societatis renuntiat, 73.

Tactus, Regula: A quibusdam laxè intellecta, I. 142, sqq. — Sensus regulae, 143 — Nostri, 143 — Salutationes, 143 — Ludi quidam, 143 — Externi, 143, sq. — Salutationes, 144 — Curanda Superioribus, etc., 144.

Talaris, Vestis: Fratres Coadjutores, V. 138.

Tamburini, A. R. P. Michael; Facultates extraordinariae moderate petendae, I. 42.

Tananarive: Novus Vicariatus, V. 128.

Tarnopolis: Approbatur consilium transferendi Tertiium in Collegium Neo-Sandeciense, V. 133.

Tarracon: Collegium Maximum spectatur, II. 58.

Tarragò, P. Josephus: Cura leprosorum in Insula Culion, IV. 69.

Taurinensis, Provincia: Communio suffragiorum pro mortuis cum Provincia Californiae, I. 146 — Laudatur de Provincia Californiae, 147 — Laudatur, 149 — Novam Missionem postulat, 150 — Novus Novitiatus, II. 56 — Sodales in Sardiniam revocantur, 115 — Sinica Missio aperitur, 115 — R. P. Franciscus Xaverius Calcagno nominatur Provincialis, 117 — Philosophi Foro-Julium mittuntur, III. 157 — Responsum de Circulis Catholicis in Congregationibus Marianis, VI. 35, sq. — *Le Missioni della Compagnia di Gesù*, 86.

Taurinensis, Residentia: Cf. Torino.
 Tchong-kia-tchvang: Novitiatus Missionis, V. 136.
 Tcheliensis, Missio: Fructus ministeriorum, II. 116 — A Provinciali Campaniae visitatur, 116 — Novitiatus instauratur, V. 136.
 Technicum, Collegium: Provincia Canadensis, II. 115 — Universitas Milwauchiensis, 115.
 Temporalis, status: Romam mittendus per Procuratorem, I. 160.
 Tepotzotlan: Collegium Maximum praeparatur, IV. 69.
 Tergestina, Statio: Cf. Trieste.
 Tertia Probatio: Cf. Probatio Tertia.
 Textus, libri: Urgetur ut scribantur a Nostris, IV. 78.
 Theologi: Non occupandi in rebus alienis, III. 154 — Non permittuntur adire Universitatem gubernii, V. 133 — Manendum per quadriennium in eodem Scholasticatu, 137.
 Theologia:
 Cursus Minor externorum in Universitate Gregoriana, I. 133, sqq. — Cf. Gregoriana.
 Theologia Moralis: Cf. Gregoriana, I. 126, sq.
 Theses: Disputationum et Examinum, Romam mittendae, I. 112 — Ad gradum Romam mittendae, 161.
 Thibaut, R. P. Aemilius: Nominatur Praepositus Provinciae Belgicae, II. 119 — Kwangenses Nostros defendit, IV. 68.
 Thill, R. P. Ernestus: Epistola ad eum de Missionem Buffalensi, I. 94, sqq. — Epistola de litteris extra Domos, IV. 28, sq.
 Ticino: Disjunctio a Provincia Germaniae et conjunctio cum Provincia Veneta, II. 89, sq.
 Tillmann, Dr. Fritz: Liber prohibetur, IV. 20.
 Timor, Insula: Missio transfertur ad PP. Verbi Divini, V. 127.
 Tinchebray: Consociatio Dominae Nostrae a Bona Morte, II. 31, sqq.

Tokyo: Cf. Japonica Missio.
 Toledo in Ohio: Conjunctio cum Provincia Missouriiana, I. 94.
 Toletana, Provincia: Theologatus Murciensis, II. 58 — Associatio Sancti Raphaelis, IV. 36 — Cursus Major et Minor Theologiae, 70 — Seminarium Minus, V. 75.
 Tolosana, Provincia: Praepositus visitat Missionem in Madagascar, La Réunion et Maurice, II. 116 — Dubium de redivis annuis bonorum post vota, III. 69, sqq. — R. P. Dionysius Carrère Praepositus, IV. 75 — Vicariatus Tananarive, V. 128.
 Tongo: Progressus fidei, VI. 75.
 Torino: Domus Professa, II. 56 — Primus lapis novae Domus Exercitiorum, VI. 80.
 Torrelabaton: Patria P. Bernardi de Hoyos, VI. 9.
 Tortosa: Cursus Major Theologiae, IV. 70.
 Travnik: Missioni Croatiae attribuitur, I. 152.
 Trento: Bona Domus, II. 92 — Nova Residentia, III. 155.
 Trichinopoly: Approbatur hospitii additio, V. 128 — Abdicatio Episcopi, VI. 69.
 Tridentina, Dioecesis: Pars Italica unitur cum Provincia Veneta, II. 90.
 Trieste: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152.
 Trinidad: Majus aedificium, III. 149.
 Tronchiennes: Junioratus transferendus, III. 151.
 Tsutsihashi, P. Paulus: Pervenit ad Residentiam Tokyensem, III. 154.
 Turchi, R. P. Octavius: Provincialis Romanae, IV. 79 — Quinam debeant Congregationi Provinciali Provinciae Romanae interesse, V. 43, sqq.
 Tyrnau: Provinciae Hungariae attribuitur, I. 152.
 Universitates civilis gubernii: Cavendum a Modernismo, I. 112, sq. — Studia Nostrorum, 120, sq.

Vacatio aestiva: Non conceditur in Domibus Professis et Residentiis, V. 136.

Valentia: Domus Professa erigitur, I. 69, sqq. — Qualis sit Domus Professa, 69, sq. — Erectio talium commendata, 70 — Concessio de stipendiis, 70 — Electio Valentiae, 70, sq. — Voluntas Domus hujus ex solis eleemosynis vivendi, 71.

Praepositus nominatur, 72.

Testimonium litterarum ad Praepositum, 72.

Epistola Sociis data: Desiderium Domus Professae, 72, sq. — Laudantur Domus Valentinae Socii, 73 — Gratiae amicis aguntur, 73 — Perfectio vitae religiosae necessaria in Domo Professa, 73, sq. — Opera Domus Professae, 74 — Patronus SS. Cor Jesu, 74, sq. — Spes aedificationis in Societate, 75 — Cura specialis a Patre Generali habenda, 75.

Domus Professa laudatur, 103 — Domus Professa erecta, II. 55 — Laeti nuntii, IV. 73, VI. 68 — Ministeria, V. 120.

Valetudinaria: In nostris Domibus, III. 152.

Valetudo: Curanda in Missione Kwangensi, III. 65, sq. — Reditus e Missione Kwangensi, 66, sq., 68, sq. — E Missione Indiarum Orientalium Provinciae Neerlandicae, 133, sq.

Valkenburg: Domus Scriptorum illuc transferenda, II. 57 — Periodicum *Chrysologus*, V. 130 — Periodicum *Magazin für volkstümliche Apologetik* approbatur, VI. 71.

Van Oppenraaij, R. P. Rudolphus: Provincialis Neerlandiae, VI. 81.

Van Reeth, RR. DD. Josephus: Hospes Curiae P. Generalis, IV. 71.

Velehrad: Provinciae Austriae attribuitur, I. 152 — Recipit Novitios et Juniores Provinciae Galicianae, VI. 89.

Veneta, Provincia: Novus Novitiatus,

II. 56 — Pagus Ticinensis conjungitur cum ea, 89, sq. — Pars Italica Dioecesis Tridentinae unitur cum ea, 90, sqq. — R. P. Joachimus D. Alberti Praepositus, IV. 66 — *Le Missioni della Compagnia di Gesù*, VI. 86.

Venetiae: Aula studiorum post scholas, IV. 78.

Venlo: Exercitia virorum, IV. 66 — Exercitia Spiritualia 17,000 data, V. 76 — Fructus, 132.

Verbi Divini, PP.: Missionem Provinciae Lusitanae in Africa assumunt, V. 72 — Adjuvant Provinciam Neerlandicam in Missione orientali, 72, sq. — Assumunt Missionem in Insula Timor, 127 — Insula Flores eis committitur, VI. 76.

Vicarius Generalis: R. P. Eduardus Fine nominatur, VI. 42.

Vico-Equense: Collegium laudatur, VI. 69.

Vienna: Residentiae Provinciae Austriae attribuuntur, I. 152 — Domus Professa erigenda, II. 55, sq.

Decretum erectionis Domus Professae, III. 39, sqq.

Praepositi nominatio, 41.

Epistola ad Socios, 41, sqq.

Inauguratio narratur, 49, sq.

Congressus Directorum Congregationum Marianarum, IV. 71 — Consilium centrale Congregationum Marianarum, 73 — Zelus Congregationum Marianarum in Congressu Eucharistico, 81, sq. — Nova Domus, VI. 71.

Visitatio: Memoriale legendum super mensam, V. 88, sqq. — Visitatio Missionum urgetur, VI. 68.

Visitatio suorum: Quando a Nostris fieri licet, III. 156.

Vitelleschi, P. Mutius: *Epistola* de Fratribus Coadjutoribus, III. 75, sq. — *Epistola* de litteris extra Domos, IV. 27, sq.

Vivier, P. Alexander: *Necrologium*

generale Societatis, IV. 37, sqq. — Necrologium Societatis commendatur, VI. 19, sq.

Vocationes:

Excitandae et fovendae, III. 138, sqq. — *Inspiratores Deus et homo sunt*, 139 — *Media quibus promovetur: Exercitia spiritualia in fine curriculi, Tempore vacationum pietas fovenda, Congregatio Mariana*, 140 — *Religiosa Nostrorum vita*, 140, sq. — *Nominandus qui eas curet*, 141 — *Collegia nostra*, 142.

Expiscatio non omittenda, 156 — *Cura inculcatur*, IV. 65 — *Seminarium vocationum probatur*, 67 — *Orationes in Anglia*, 79.

Votiva, Officia: Societati concessa, I. 25.

Vught: Domus Exercitiorum, III. 158 — *Domus Exercitiorum nova*, V. 132.

Walmesley, R. P. Hermannus: Electio in Assistentem Angliae, I. 99, sq.

Washington: Novum aedificium, III. 150.

Wernz, A. R. P. Generalis: Gratulationes Pii X de quinquagesimo religionis anno, I. 17 — *Gratiae ejusdem de laboribus pro Ecclesia toleratis*, 17.

Gratiae de gratulationibus ob jubilaum suum, 108, sqq. — *Epistolae et dona spiritualia recepta*, 108 — *Gratiae pro pietatis testimoniis*, 109 — *Quae magni aestimavit*, 109 — *Subsidia orationum gratissima*, 109 — *Adhortatio quam fecit ad Congregationem Procuratorum in prima sessione*, II. 51, sqq., cf. *Procuratorum — Allocutio ad Pium X in Audientia PP. Procuratorum: Devotio Societatis in Sanctam Sedem*, 63, sq. — *Gratiae pro Instituto Biblico*, 64 — *Adhortatio ad Congregationem Procuratorum in secunda sessione*, 65, sqq. — *Litterae*

gratulatoriae ad Pium X, III. 16, sq. — *Iter in Germaniam arripit*, 152 — *Redit Romam, discedit Tusculum*, 153 — *Romam Tusculo revertitur*, 155 — *Morbus*, VI. 27, sq., — *Meliores nuntii*, 28 — *Obitus nuntiatur*, 43 — *Suffragia*, 45, sq. — *Morbus et obitus et funus*, VI. 82, sqq.

Wilpert, Mons.: Imaginem Societati dedicavit, VI. 74.

Wimmer, R. P. Joannes B.: Inauguratio Domus Professae Viennensis, III. 49, sq.

Witz, P. Eugenius: Romam venit ultimus Pater redux ex Missione Lusitana in Zambesi, VI. 76.

Woodstock: Fundus Lilienthal, III. 150 — *Pius X benedicit translationi*, 152 — *Aedificium temporarium*, IV. 76 — 260 ex Nostris numerat, VI. 86.

Worcester in Massachusetts: Novum aedificium, IV. 70 — *Laeti nuntii*, VI. 81.

Wyoming: Missiones transferuntur a Provincia Californiae ad Provinciam Missouriianam, V. 54, sq. — *Missiones ad Provinciam Missouriianam transferuntur*, IV. 72.

Xaverii, Archiconfraternitas S. Francisci: Prosperitas in Dioecesi Gandavensi, V. 130.

Xaverius, S. Franciscus: Festum secundae classis, 56.

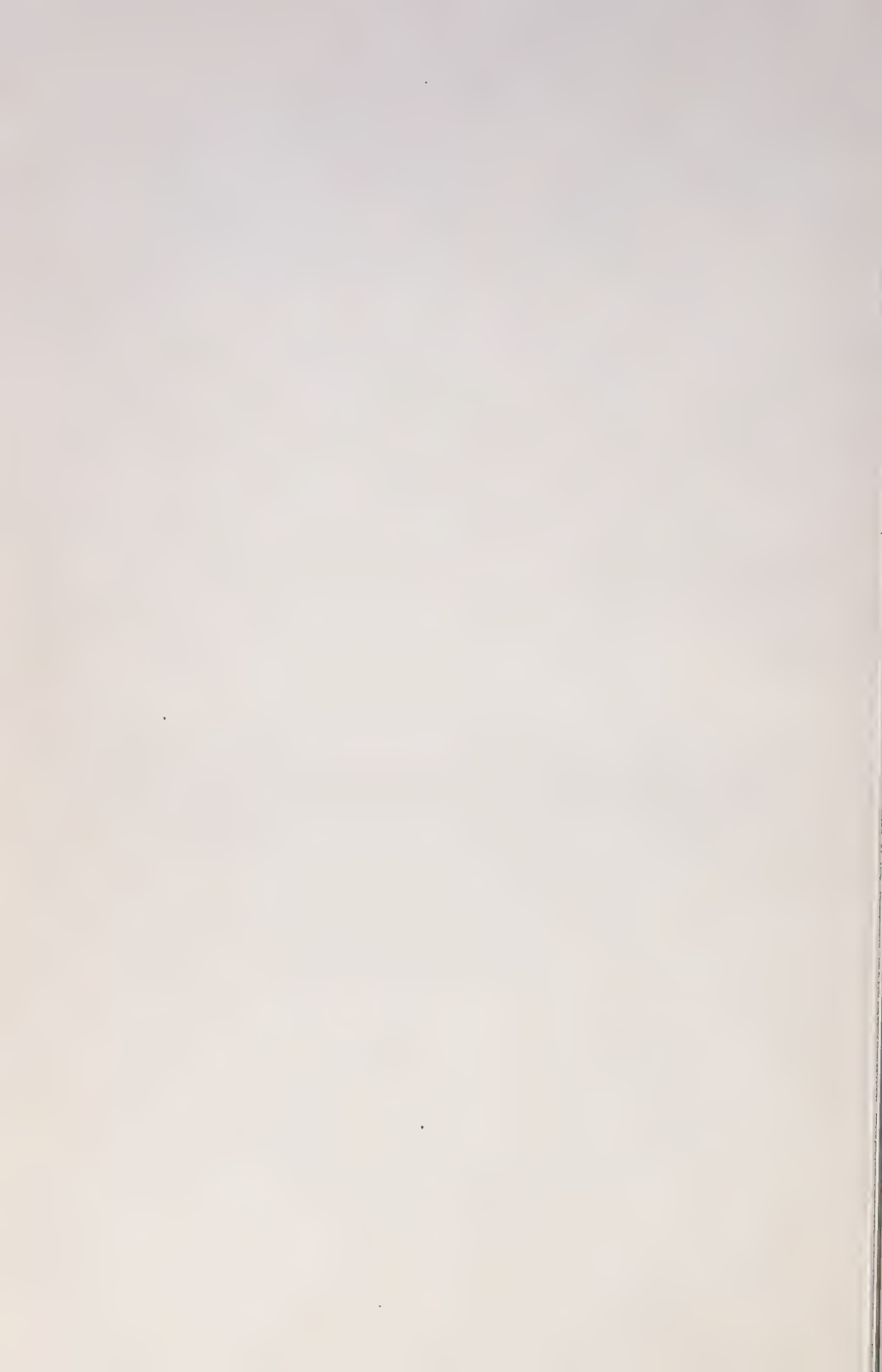
Zagreb: Missioni Croatiae attribuitur, I. 152 — *Domus Probationis erigitur*, II. 117 — *Applicatio Residentiarum Dalmatiae*, III. 147.

Zambesiana, Missio: Patres Divini Verbi succedunt Nostris in Missione Provinciae Lusitanae, III. 147, 153.

Modificantur limites, IV. 16, sq.

Laudes Nostrorum, 67 — *Reditus in patriam*, 79 — *Statio Chingombe fundata*, VI. 67 — *Statio Kasisi tra-*

- data PP. Galicianae, 67 — P. Witz
ultimus Pater redux ex Missione
Lusitana, 76 — Laeti nuntii, VI. 77.
- Zameza, R. P. Isidorus: Substitutus
Assistentis Hispaniae, III. 107, sq.,
157 — Assistens Hispaniae consti-
tuitur, IV. 34 — Ordinantur labo-
res Scriptorum *Monumenta Histo-*
rica S. J., 41 — Assistens Hispa-
niae nominatur, 67 — Redit in Pro-
vinciam Castellanam, VI. 73.
- Zi-ka-wei: Specula Zô-sé eo transfer-
tur, VI. 71.
- Zô-sé: Specula transfertur Zi-ka-wei,
VI. 71.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu**, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
- Epitome Instituti Societatis Jesu**, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus**, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CARREZ, Atlas geographicus Societatis Jesu**, Parisiis, 1900, in-fol.
- Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda**, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60×47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.).
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Martin inclusive** (cm. 30×24 , 28 omnes).
- CORDARA, Historia Societatis Jesu, pars VI, tomus II**, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- RIBADENEIRA, De ratione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
- De Societatis Jesu Paupertate: Quaestiones variae**, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt**, Florent., 1884, in-8.
- GAGLIARDI, De plena cognitione Instituti Societatis Jesu**, Romae, 1884, 187 pp., in-18.
- NATALIS, Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii**, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- Selectae Indiarum Epistolae**, Florentiae, 1887, 205 pp. in-8.
- RODRIGUEZ, De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem**, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI, De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae**, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- PONGELLI, De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales**, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- DIRCKINCK, Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu**, Romae, 1839, in-32.
- DIRCKINCK, Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam**, in-32.
- MANAREUS, De Rebus Societatis Jesu Commentarius**, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- FINE, Juris Regularis quo regitur Societas Jesu Declaratio**, Prati, 1909, 1159 pp., in-8.
- BARTOLI, Degli uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù**, Torino, 1847, 5-vol. in-8.
- SANGUINETI, La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa**, Romae, 1882, 280-CLXX pp., in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis**, Romae, 1911, 342 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1906-1910)**, Romae 1910, 190 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1910)**, Romae, 1911, 130 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1911)**, Romae, 1912, 179 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1912)**, Romae, 1913, 102 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu (1913)**, Romae, 1914, 163 pp.

ACTA ROMANA

APPENDIX BIBLIOGRAPHICA

anno centenario restitutae Societatis edita

PRATI

EX OFFICINA LIBRARIA GIACHETTI, FILII ET SOC.

1915

ACTA ROMANA

APPENDIX BIBLIOGRAPHICA

anno centenario restitutae Societatis edita

PRATI

EX OFFICINA LIBRARIA GIACHETTI, FILII ET SOC.

1915

APPENDIX BIBLIOGRAPHICA

ELENCHUS EORUM QUAE IN ANNUM SAECULAREM TYPIS EDITA SUNT

Adnotatio. Saecularem Societatis restitutae festivitatem ephemerides complures suo quaeque modo celebrarunt; sed ejusmodi folia in praesenti catalogo percensere tum longum foret, tum pene inutile. Omisimus itidem (paucis quibusdam exceptis, quae speciminis instar notata sunt) tabulas, imagines, numismata, *programmata* de solemnibus sacris vel academicis divulgata. Contra libros et opuscula quantulumcumque, necnon commentationes in periodicis fasciculis editas, ut plenissime fieri potuit, commemorata volumus, sive ea in centenaria Societatis memoria versantur, sive saltem rerum nostrarum historiam in universum attingunt. Et ea quidem quae anno superiori prodierunt, enumerantur omnia. Ex libris vero anno iam 1913 editis, nonnulli indicantur qui, alii alia de causa, huc pertinere visi sunt. Nec solum Nostrorum opera proferre, verum etiam quae ab externis de Societatis anniversaria die scripta fuerunt, operae pretium duximus. Non pauca profecto nos effugerunt. De quibus si docebimur, poterit inchoatus hic catalogus opportuno tempore compleri.

I.

Ex Assistentia Italiae.

ALBERTI IOACHIM S. J., *Libellus Manualis pro Superioribus Societatis. Consideratio Superioribus.... praescripta. (Ad usum privatum NN.).... Ineunte Saeculari Anno a Restituta Societate....* Venetiis, Sorteni et Vidotti, 1914. 8º, pp. 39.

Eiusdem libelli editio altera, eaque aucta. *Vertente Saeculari Anno....* 8º, pp. 47.

[ALDEGHERI ADO S. J.], *Breve storia della Provincia Veneta della Compagnia di Gesù dalle sue origini fino ai giorni nostri (1814-1914).* Venezia, Sorteni e Vidotti, 1914. 8º, pp. xxi-460 (390). Illustr.

L'Apostolato della Preghiera (Napoli).

A Restituta Societate Iesu anno centesimo, 1814-1914. Agosto 1914, pp. 81-202. Illustr. Praeter diversorum carmina, haec in fasciculo notanda: — Pelosi Carlo S. J., *Il centenario del ristabilimento universale della Compagnia di Gesù.* — Volpe Michele S. J., *Nel primo centenario del ristabilimento.* — Profumo Luigi S. J., *La Devozione al Sacro Cuore e la Compagnia di Gesù nel centenario del suo ristabilimento.* — Gismano Francesco S. J., *Opere e ministeri della Compagnia di Gesù nel centenario del suo rinascimento.* — Ferlosio Pietro S. J., *La Compagnia risorta nelle Missioni estere.*

AZZOLINI ILARIO S. J., *Il 7 Agosto 1814*

- e il 7 Agosto 1914; — in *Associazione giovani studenti S. Stanislao*, Milano, marzo 1914, anno 14, pp. 172-179.
- *Il 7 Agosto 1814 e il 7 Agosto 1914*; — in *I Ritiri Operai* (Milano), giugno, luglio, agosto 1914, anno 3, pp. 105-110, 124-128, 141-146; cf. 165-168.
- [BECCARI CAMILLUS S. J.], *Status Causarum Servorum Dei e Soc. Jesu exeunte anno iubilar. Restitutionis eiusdem Societatis*. Romae, Cuggiani, 1915, 8°, ff. 8.
- CARRARA BELLINO S. J., *I Gesuiti e Galileo. Monografia in Memoria del Primo Centenario dello ristabilimento universale della Compagnia di Gesù. 7 Agosto 1814-1914*. Dalla Rivista di apologia cristiana, fascicoli luglio-agosto 1914. Vicenza, Società anonima tipografica, 1914, 8°, pp. 64.
- Catalogus defunctorum in Provincia Veneta a die 27 sept. 1846, quo restituta est, ad diem 27 sept. 1913*. (Elenchus hic et alii quidam, appendicis instar, adjecti sunt *Catalogo Provinciae Venetae ineunte anno 1914*; pp. I-XLVIII).
- Un centenario*; — in *Il Pennisi*, periodico letterario-scientifico (Acireale), marzo, aprile, maggio, giugno, luglio, agosto-settembre 1914, t. 8, pp. 48, 49, 78, 79, 95, 96, 112, 113, 135, 136, 159-161.
- Il primo centenario della risorta Compagnia di Gesù 7 agosto 1814-1914*; — in *La Stella*, periodico quindicinale per il popolo, Trento, 1 agosto 1914, pp. 1-6.
- Nel primo Centenario della ripristinazione della Compagnia di Gesù La Provincia Napoletana. 1814-1914. Trattenimento letterario-musicale*. 5 Agosto 1914, 8°, pp. 2.
- Civiltà Cattolica, Il centenario del ristabilimento universale della Compagnia di Gesù (1814-1914)*; — in *Civ. Catt.*, 22 aprile 1914, fasc. 1533, pp. 257-276.
- *Soppressione e restaurazione nella storia della Compagnia di Gesù*; — in *Civ. Catt.*, 1 agosto 1914, fasc. 1539, pp. 257-270.
- *Un secolo di Missioni della Compagnia ristabilita*; *ibid.*, pp. 271-290.
- *L'apostolato della scuola e della stampa*, *ibid.*, pp. 291-305.
- *L'apostolato della scienza*; *ibid.*, pp. 306-318.
- *La parola del Papa nel centenario del ristabilimento della Compagnia di Gesù*; — in *Civ. Catt.*, 4 luglio 1914, fasc. 1537, pp. 3-13.
- *L'apostolato del B. Pietro Canisio e il cinquantenario della sua beatificazione*; — in *Civ. Catt.*, 7 nov. 1914, fasc. 1545, pp. 257-272.
- CONTINO GIOV. SAVERIO S. J., *Il divoto di S. Ignazio di Lojola, Fondatore della Compagnia di Gesù, nel primo centenario del ristabilimento della medesima*. Napoli, Giannini, 1914, 16°, pp. 91. (Opusculum olim a P. Joan. Xav. Contino conscriptum, hoc anno denuo editum).
- DOMENICI GIUSEPPE S. J., *La Compagnia di Gesù un secolo dopo il suo ristabilimento, 1814-1914*. Estratto da « *La Scuola Cattolica* » di Milano, settembre 1914. Monza, Artigianelli, 1914, 8°, pp. 22.
- GALLETTI PIETRO S. J., *Memorie storiche intorno alla Provincia Romana della Compagnia di Gesù dall'anno 1814 all'anno 1914*. Vol. I (1814-1848). Prato, Giachetti, 1915.
- LEANZA ANTONIO S. J., *I Gesuiti in Sicilia nel secolo XIX. Disegno Storico commemorativo del I anno centenario della Compagnia di Gesù reintegrata*. Palermo, Lugaro, 1914, 8°, pp. 319. Illustr.
- (Malta). *VII Agosto 1914*; in *St. Aloy-*

- sius' College Magazine, July 1914, anno 5, pp. 1-5.
- MENOLOGIO DEI PADRI E FRATELLI DELLA Compagnia di Gesù in Sicilia, 1805-1914.** (Sub praelo).
- MISSIONI SICULE della Compagnia di Gesù 1814-1914.** Palermo, Tip. «Boccone del povero», 1914. Vol. I, 8°, pp. XVIII-300. Vol. II, 8°, pp. 304.
- MONTI ALESSANDRO S. J., La Compagnia di Gesù nel territorio della Provincia Torinese. Memorie storiche compilate in occasione del primo centenario dalla restaurazione di essa Compagnia.** Vol. I. *Fondazioni antiche.* Chieri, M. Ghirardi, 1914. 8°, pp. 667. — Vol. II. *Fondazioni antiche. Soppressione.* Ibid., 1915, 8°, pp. 754. — Vol. III. *Periodo anteriore all'erezione della Provincia. 1801-1830.* (Sub praelo).
- PETAZZI GIUSEPPE S. J., Gesù vivente nella Compagnia di Gesù.** Milano, Di Giovanni Daverio, 1914. 8°, pp. 585. Illustr.
- MYSTES [SANTOPAULO LUIGI S. J.], Dopo cento anni. 7 agosto 1814-7 agosto 1914; — in Stella Matutina** (Roma), 1 agosto 1914, anno 10, pp. 202-208. Illustr.
- RINALDI ERNESTO S. J., La fondazione del Collegio Romano. Memorie storiche.** Arezzo, Cooperativa Tip., 1914. 8°, pp. 140. Illustr.
- ROSA ENRICO S. J., I Gesuiti dalle origini ai nostri giorni. Cenni storici.** Roma, Tip. pontif. Istit. Pio IX, 1914. 12°, pp. 624.
- ROSSI GABRIELE M. S. J., Martiri Tonchinesi del 1723.** Napoli, Festa, 1914. 8°, pp. 130.
- *In redivivae Societatis Jesu saeculi exitum Carmen Saeculare.* 8°, ff. 2.
- SANTOPAULO LUIGI S. J. Vide supra MYSTES.**
- TACCHI VENTURI PIETRO S. J., Opere storiche del P. Matteo Ricci S. I. edite a cura del Comitato per le onoranze nazionali con prolegomeni note e tavole dal P. Pietro Tacchi Venturi S. I. Tom. I, I commentari della Cina.** Macerata, Giorgetti, 1911. 4°, pp. LXVIII-650. Illustr. — T. II, *Le lettere dalla Cina*, ibid., 1913 (divulgatum a. 1914). 4°, pp. LXXII-570. Illustr.
- VERLATO CESARE S. J., L'anno centenario della Compagnia di Gesù; — in Eco di vita collegiale** (Brescia), giugno, luglio, agosto, sett. 1914, t. 1, pp. 153-156, 188-190, 217-218, 253-254; cf. p. 28.
- VOLPE MICHELE S. J., I Gesuiti nel Napoletano. Note ed appunti di storia contemporanea da documenti inediti e con larghe illustrazioni.** Napoli, M. d'Auria. T. I, 1914. 8°, pp. XVIII-305. — T. II, 1915. 8°, pp. XV-419.

II.

Ex Assistentia Germaniae.

- ALBERS PETRUS S. J., Liber saecularis Societatis Jesu ab anno 1814 ad annum 1914.** Romae, typis polyglottis Vaticanis, 1914. 8°, pp. VII-642.
- *De zorg der Goddelijke Voorzienigheid voor het behoud en het herstel der Sociëteit van Jezus* [Divina Providentia in Societatis conservatorem et restitutionem]; — in *Bode van het Heilig Hart* (Alken, Limburg), augusti 1914, pp. 271-278. Cfr. ibid., p. 270 sq., 280-293. Illustr.
- BOELEN JOSEPH S. J., Carmen Saeculare. Eeuw-Getij. 1814. 7 Augustus 1914.** Amsterdam, in Collegio S. Ignatii, 8°, ff. 9.
- BRAUN JOSEPH S. J., Spaniens alte Jesuitenkirchen** (112. und 113. Ergän-

- zungsheft zu den « Stimmen aus Maria-Laach »). Freiburg, Herder, 1913. 8º, pp. X-207. Illustr.
- BOSMANS HENRI S. J., *Ferdinand Verbiest directeur de l'observatoire de Peking (1623-1688)*. Extrait de la *Revue des Questions scientifiques*, janvier-avril 1912. Louvain, Ceuterick, 1912. 8º, pp. 169. Illustr.
- *Le problème des relations de Verbiest avec la Cour de Russie*. Extrait des *Annales de la Société d'Émulation.... de la Flandre*, fasc. 3-4, 1913. Bruges, De Plancke, 1913. 8º, pp. 193-223. Illustr.
- BRAUNSEBERGER OTTO S. J., *Beati Petri Canisii S. J. epistolae et acta*. Vol. VI, 1567-1571. Friburgi, Herder, 1913. 8º, pp. LXVI-818.
- O *Centenario da Restauração da Companhia de Jesus*; — in *O Echo, revista ilustrada para a mocidade estudiosa*. Porto Alegre, Estado do Rio Grande do Sul, agosto 1914, t. 1, pp. 193, 194.
- CZERMINSKI MARTINUS S. J., *X. Jan Beyzim T. J. Ofiara Milosci* [P. Joan. Beyzim S. J., victima charitatis]. Kraków, Czcionkami Drukarni « Czasu », 1913. 8º, pp. 247. Illustr.
- *Pierwsze misye Tow. Jesusowego w XIX wieku (Z okazji stuletniej rocznicy wskreszenia zakonu)*. 1814-1914. [Primae missiones Soc. Jesu saeculo XIX: occasione centesimi anni a restituto Ordine]; — in *Missye Katolickie*, anno 33, aug. 1914. Kraków, pp. 201-212. Illustr.
- DUHR BERNHARD S. J., *Geschichte der Jesuiten in den Ländern deutscher Zunge in der ersten Hälfte des XVII. Jahrhunderts*. Freiburg, Herder, 1913. Zweiter Band: erster Teil, 8º, pp. XVIII-703; zweiter Teil, 8º, pp. X-786. Illustr.
- Feestzitting ter gelegenheid der honderste verjaring van het herstel van het Gezelschap Jesu.... door de Vlaamsche Akademie der Philosophen*. St. Jan Berchmans' College, Leuven,... 27 Mei 1914. [Academia Flandrica in Lovaniensi Collegio Maximo S. J.].
- GÖRRIS GERARDUS S. J., *De suppressenda Societate quid senserint anno 1769 episcopi Hispanienses*. (Vide infra SCHOLASTICI... *Ad annum saeculare*, pp. 5-18).
- HAFKEMEYER JOAN. BAPT. S. J., *A supressão da Companhia de Jesus*. Petropolis, Typ. das « Vozes de Petropolis », 1914. 16º, pp. 164.
- *A Companhia de Jesus*. Nictheroy, Escola Typ. Salesiana, 1914. 16º, pp. IV-100.
- HERMAN JEAN-BAPT. S. J., *La pédagogie des Jésuites au XVIIe siècle. Ses sources, ses caractéristiques; inter Travaux publiés par les membres des conférences d'histoire et de philologie* (Univers. de Louvain), 36º fasc. Louvain, Bureaux du Recueil, 1914. 8º, pp. XVIII-336.
- HILLENKAMP JOSEF S. J., *Die « goldene Brücke », der ehrw. P. Josef Maria Pignatelli S. J.*; — in *Der Sendbote des göttlichen Herzens Jesu* (Innsbruck), Juli, August 1914, pp. 217-222, 254-258.
- Hundert Jahre unter der Fahne des Hl. Ignatius 1814-1914*; — in *Mitteilungen aus der Deutschen Provinz* (Roermond), St. Ignatius 1914, Nr. 52, pp. 519-527.
- Jesuiten-Kalender für das Jubeljahr 1914 herausgegeben von Priestern der Gesellschaft Jesu*. Mit 57 Illustrationen und 11 Kunstblättern. Regensburg, F. Habel (1913). 8º, pp. 194.
- Jezus-Társasága visszadlításának 100 éves évfordulója* (1814, aug. 7). [Restitutionis Societatis Jesu annus saecularis]; — in *A. Kalocsai érseki Kath. Főgimnázium Értéztője* [Con-

- spectus gymnasii cath. archiepiscopalis Colocensis], 1913-1914, pp. 3-61. Illustr.
- Das hundertjährige Jubiläum der Wiederherstellung der Gesellschaft Jesu*; — in *Kalksburger Korrespondenz*, November 1914, pp. 3-6.
- KRATZ WILHELM S. J., *Landgraf Ernst von Hessen-Rheinfels und die deutschen Jesuiten*. (117. Ergänzungsheft zu den « Stimmen aus Maria-Laach »). Freiburg, Herder, 1914. 8°, pp. VI-99.
- KRÖSS ALOIS S. J., *Die Erhaltung der Jesuiten in Weiss-Russland*; — in *Zeitschrift für katholische Theologie* (Innsbruck), t. 38 (1914), pp. 817-835; t. 39 (1915), pp. 160-191, 410-430.
- LAVEILLE [EUGÈNE] S. J., *Le P. De Smet (1801-1873)*. 2e édit. Liège, Dessain, 1913. 8°, pp. XIII-561. Effigies et tabula geogr.
- LECHAT ROBERT S. J., *Les réfugiés anglais dans les Pays-bas espagnols durant le règne d'Élisabeth 1558-1603*; inter *Travaux publiés par les membres des conférences d'histoire et de philologie* (Univers. de Louvain), 38e fasc. Louvain, Bureaux du Recueil, 1914. 8°, pp. 268.
- LOCHER GUST. S. J., *A Companhia de Jesus. Centenario de sua Restauração, 1814-7 de Agosto-1914*. Porto Alegre, Typ. do Centro, 1914. 8°, pp. 62. Illustr. (In tertia opusculi parte, pp. 49-62, agitur de *A companhia hodierna no Brasil*).
- Menologium van de Societeit van Jesus voor de Nederlandsche Provincie*. Deel I. Leiden, Théonville. 8°, pp. VIII-316.
- MIERT LUDOVICUS VAN S. J. *De Jezüeten te Grave en in het Land van Ravenstein*, Feuilleton, overgedrukt uit de *Graafsche Courant*. Grave, Verhaak, 1914. 12°, pp. 35.
- Die Missionen der Gesellschaft Jesu im 19. Jahrhundert*; — in *Die Katholischen Missionen* (Freiburg, Herder), Juni, Juli, August, September 1914, t. 42, pp. 225-231, 255-259, 281-289, 313-320. Illustr.
- Nasze wiadomosci* (Kraków), t. 4, num. 20, 1914. Ubi haec praecipua: Brzaskalski Joseph S. J., *W setna rocznice wskrzeszenia Zakonu Towarzystwa Jezusowego* [in centesimo anniversario restitutionis Ordinis Societatis Jesu], pp. 321-324. — *Kasata zakonu w obrazach* [Suppressio Ordinis, in imaginibus], pp. 328 sq. — *Pium foedus pro impetranda felici morte et [pro] restitutione Societatis per universum orbem*, pp. 334 sq. — *Diversorum epistolae circa Societatis restitutionem*, pp. 337-342, 438. — Konopka K. S. J., *Kasata i wskrzeszenie Zakonu w medalach pamiatkowych* [Suppressio et restitutio Ordinis, in numismatibus memoribus], pp. 434-438. Illustr.
- PERGER AUGUST S. J., *Zur Hundertjahrfeier der Gesellschaft Jesu*. Essen (Ruhr), Fredebeul und Koenen, 1914. 8°, pp. 148.
- *Zur Jahrhundertfeier der Wiederherstellung der Gesellschaft Jesu*; — in *Der Sendbote des göttlichen Herzens Jesu* (Innsbruck) Juli, August 1914, pp. 206-210, 234-238. Cfr. *ibid.*, 233 sq., 251 sq. Illustr.
- [SCHMITT LUDOVICUS S. J.], *Synopsis historiae Societatis Jesu*. Ratisbonae, Pustet, 1914. 4° maj., pp. VII-682. (Opus olim ab A. R. P. Franc. Xav. Wernz germanice conscriptum, latine vero redditum, auctum, novisque curis editum a P. Schmitt).
- [SCHOLASTICI S. J. TRAJECTENSES], *Ad annum saecularem restitutae Societatis Iesu, 1814-1914, has elucubrationes scripserunt Scholastici S. I. theologiae auditores in collegio Traiectensi ad Mosam Provinciae Neer-*

- landicae*. Buscoduci, C. N. Teulings, 1914. 8°, pp. 188.
- The Restored Society of Jesus. Some chronological notes.* (Haec brevia Societatis chronica divulgata sunt in *The Examiner*, Bombay, diebus 1, 8, 15 et 22 augusti 1914; scil. vol. 65, pp. 301 sq., 308, 317, 327, 337; quae omnia, praeter paginas 301, 302, descripta sunt ex *Letters and notices* in Provincia Angliae editis).
- Stimmen aus Maria-Laach*, ann. 1913-1914, fasc. IX. *Zur Jahrhundertfeier der Wiederherstellung der Gesellschaft Jesu*. Ubi haec praeter alia: Von Nostitz-Rieneck S. J., « *Alles zur grösseren Ehre Gottes.* » *Eine Zentenarbetrachtung*, pp. 378-396. — Braunsberger Otto S. J., *Der selige Petrus Canisius als Schriftsteller*, pp. 415-426. — Duhr Bernhard S. J., *Hat Papst Klemens XIV. durch ein Breve das Fortbestehen der Jesuiten in Russland gebilligt?* pp. 458-469. — Huonder Anton S. J., *Die Monumenta historica Societatis Jesu*, pp. 470-492. — Braun Joseph S. J., *Jesuitenstil*, pp. 545-551. — Von Chastonay Paul S. J., *Ignatianische spiritualität und liturgische Frömmigkeit*, pp. 551-555. — Reichmann Matthias S. J., *Der Jesuitengehorsam das Ideal der Modernisten*, pp. 555-558. — Mundwiler Johann S. J., *Schweizer Jesuiten auf der Landesausstellung in Bern 1914*, pp. 561-563. — Fischer Joseph S. J., *Deutsche Jesuiten des 17. und 18. Jahrhunderts im alten Mexiko*, pp. 563 sq.
- STRÄTER AUGUST S. J., *Die deutsche Provinz 1814-1914*; — in *Mitteilungen aus der Deutschen Provinz*. Weihnachten 1914, Nr. 53, pp. 595-600.
- STRÄTER F. S. I., *Naar aanleiding van een Eeuwfeest*. Excerptum ex *De Studiën*, ann. 45, num. 1. Nijmegen, Malmberg, 1913. 8°, pp. 40. (Narrat Societatis in Neerlandia instaurationem, ad annum usque 1825).
- TESCHAUER CARLOS S. J., *Vida e Obras do Veneravel Roque Gonzalez de Santa Cruz, primeiro Apostolo do Rio Grande do Sul*. 2ª edição. Rio Grande, Livraria Americana, 1913. 8°, pp. 190.
- Le Père Théodore de Theux de la Compagnie de Jésus et la Mission Belge du Missouri*. Imprimé comme manuscrit. Roulers, De Meester, 1913. 8°, pp. 195.
- VAN HEE LOUIS S. J., *Ferdinand Verbiest écrivain chinois. (Société d'émulation de Bruges, Mélanges, VII)*. Bruges, De Plancke, 1913. 8°, pp. 69. Illustr.
- VAN ORTROY FRANÇOIS S. J., *La Compagnie de Jésus et son prochain centenaire*; — in *Analecta Bollandiana*, juillet 1914, t. 33, pp. 318-337.
- VELICS LÁSZLÓ S. J., *Vázlatok a Magyar Jezsuiták multjából...* [Effigies Jesuitarum Hungarorum ex historia... Auctor opus sodalibus dedicat in memoriam anni a restituta Societate centesimi]. Fasc. I (1560-1610), Budapest, 1912. 8°, pp. 130. — Fasc. II (1610-1690), Budapest, 1913. 8°, pp. 162. — Fasc. III (1690-1773), Budapest, 1914. 8°, pp. 132. (Singuli fasciculi pluribus nitent imaginibus).
- WESSELS CORNELIUS S. J., *Antonius de Andrade S. J., Missionis in regno Tibetano fundator*. (Vide supra SCHOLASTICI... *Ad annum saecularem*, pp. 159-188).

III.

Ex Assistentia Galliae.

- BESSE LÉON S. J., *La Mission du Maduré. Historique de ses Pangous*. Trichinopoly, Imprimerie de la Mission Catholique, 1914. 8°, pp. XVI-749. Tabula geographica.

- BOUBÉE JOSEPH S. J., *Aperçus sur l'activité de la Compagnie*; — in *Lettres de Gemert*, juin 1914, t. 5, pp. 284-291.
- BROU ALEXANDRE S. J., *Le centième anniversaire du rétablissement de la Compagnie de Jésus*; — in *Missions Belges* (Bruxelles), juillet 1914, pp. 249-254. Illustr.
- *Les missions de la Compagnie de Jésus depuis un siècle*; — in *Études*, 5 août 1914, t. 105, pp. 382-397.
- *Un Jésuite Breton. Le Père Édouard Marquet 1822-1912*. Paris, Beauchesne, 1913. 8°, pp. 81.
- BRUCKER JOSEPH S. J., *Publications sur la Compagnie de Jésus à l'occasion du centenaire de son rétablissement*; — in *Études*, 5 août 1914, t. 105, pp. 366-369.
- BURNICHON JOSEPH S. J., *La Compagnie de Jésus en France. Histoire d'un Siècle 1814-1914*. Tome I, 1814-1830. Paris, Beauchesne, 1914. 8°, pp. XLVIII-568.
- CARRÉZ LUDOVICUS S. J., *Documenta ad historiam Societatis Jesu in Gallia concinnandam. — Catalogi sociorum et officiorum Provinciae Campaniae... ab anno 1616 ad annum 1773*. T. X. *Documenta Provinciae Campaniae propria. Status domiciliorum, nomina et officia sociorum, ab anno 1703 ad annum 1714*. Catalauni, Aug. Robat, 1914. 8°, pp. LXXX-292.
- J. V., *Le Centenaire d'une résurrection (1814-1914)*; — in *Le Messager du Cœur de Jésus* (Tournai), août 1914, t. 54, pp. 499-505.
- CHARRUAU JEAN S. J., *L'Esclave des Nègres, Saint Pierre Claver de la Compagnie de Jésus*. Paris, Téqui, 1914. 12°, pp. 280.
- DRIVE AUGUSTE S. J., *Marie et la Compagnie de Jésus*. 3e édit. Tournai, Casterman, 1913. 8°, pp. XVI-599. Illustr.
- FOUQUERAY HENRI S. J., *Histoire de la Compagnie de Jésus en France des origines à la suppression (1528-1762)*. T. II, *La Ligue et le bannissement (1575-1604)*. Paris, Picard, 1913. 8°, pp. VIII-738.
- LE BACHELET XAVIER MARIE S. J., *Auctarium Bellarminianum. Supplément aux Œuvres du Cardinal Bellarmin*. Paris, Beauchesne, 1913. 4°, pp. XXIV-726.
- D. E. *Notes sur les premières origines de la nouvelle Province de Toulouse*; — in *Lettres de Gemert*, juin 1914, t. 5, pp. 314-341.
- PIERLING PAUL S. J., *1814-1914. A propos du Centenaire du Rétablissement des Jésuites. Correspondance*. Paris, Beauchesne, 1914. 12°, pp. 106.
- Province de Champagne, 1863-1913*. Enghien, le 8 décembre 1913. 8°, pp. XIV-256. Illustr.
- [RIONDEL HENRI S. J.], *Kabyle et Arménien. Le R. P. Rougier Missionnaire S. J. (1850-1911)*. Lyon, Levenq, 1913. 8°, pp. 197.
- ROUËT DE JOURNAL MARIE-JOSEPH S. J., *Petersbourg catholique en 1914. A propos d'un centenaire*; — in *Études*, 5 août 1914, t. 105, pp. 289-310.
- DE SCORAILLE RAOUL S. J., *François Suarez... d'après ses lettres, ses autres écrits inédits et un grand nombre de documents nouveaux*. Paris, Lethielleux [1913]. T. I, 8°, pp. XXI-484. — T. II, 8°, pp. 550.
- DE LA SERVIÈRE JOSEPH S. J., *Histoire de la mission du Kiang-nan*. Impr. de l'Orphelinat de T'ou-sè-wè, Zi-ka-wei près Chang-hai, Chine (1914). T. I, *1840-1856*. 8°, pp. IX, 358; 1-22. — T. II, *1856-1878*, 8°, pp. 322; 1-52. — T. III (en préparation).

TERRIEN JACQUES S. J., *Recherches historiques sur cette tradition que la mort dans la Compagnie de Jésus est un gage certain de prédestination*. 3e édit., revue et considérablement augmentée. Roulers, De Meester, 1914. 8°, pp. X-264.

VIVIER ALEXANDER S. J., *Nomina Patrum ac Fratrum qui Societatem Jesu ingressi in eadem primo saeculo ab illa restituta supremum diem obierunt: 7 augusti 1814-7 augusti 1914*. Rollarii Flandrorum, typ. Julii De Meester. 4° min., pp. circ. 1000. (Sub praelo). In principio libri adscripta sunt *Nomina Patrum ac Fratrum qui Societatem Jesu ingressi Albam Russiam incoluerunt ab anno 1773 ad annum 1820 et in eadem Societate Jesu vita sunt functi*.

IV.

Ex Assistentia Hispaniae.

ASTRAIN ANTONIO S. J., *Historia de la Compañía de Jesús en la Asistencia de España*. T. IV. *Aquaviva (segunda parte) 1581-1615*. Madrid, Admin. de « Razón y fe », 1913. 8°, pp. XX-831.

DE AZEVEDO L. GONZAGA S. J., *O Jesuíta. Fases duma lenda*. Bruxelas, Daem, 1913. Tomi 2, 8°, pp. XIV-265, 326.

BARQUERO MIGUEL S. J., *Algunos trabajos de los Misioneros Jesuitas en la cartografía colonial española; inter Publicaciones de la Sociedad de Geografía Comercial*, Num. 9. Barcelona, Horta, 1914. 8°, pp. 35. Tabulae geographicae.

BRIANSÓ JOSEPH MARIA S. J., 1814-1914. *El Primer Centenario del Restablecimiento de la Compañía de Jesús*. Manila, Santos y Bernal, agosto 1914. 8°, pp. 40. Ilustr.

Cartas edificantes de la Provincia de

Castilla (Oña), t. III, num. 1, Enero de 1915: Basabe Enrique S. J., *Loyola, Festividad de N. S. Padre Ignacio y del Centenario del Restablecimiento*, pp. 32-37. — Rodríguez Emilio S. J., *Oña, Fiesta del Restablecimiento de la Compañía de Jesús*, pp. 91-94. — Montoya Miguel S. J., *Bogotá, Centenario de la Compañía*, pp. 131-134.

Centenario de la Restauración de la Compañía de Jesús; — in *Páginas Escolares, Revista Mensual Ilustrada para Jóvenes Escolares* (Gijón), agosto de 1914, año XI, pp. 1277-1298. Ilustr.

Primer Centenario de la Restauración de la Compañía de Jesús. Academia Lirico-dramática.... Colegio de S. José S. J. Valencia, 27 Enero 1915. 8°, ff. 4.

Primer Centenario del universal Restablecimiento de la Compañía de Jesús. Colegio-Seminario de Vigan, Filipinas. 8° oblong., ff. 6. Ilustr.

En el 1er Centenario de la Restauración de la Comp.^a de Jesús. Academia Literario-Musical dedicada al Excmo. Sr. D. Francisco Ragonesi Nuncio Apostolico en su primera visita al Seminario y Universidad pontificia de Comillas. 24 de Junio de 1914. Madrid, Hauser y Menet. 8°, ff. 4. Ilustr.

El Colegio de Belén en el Centenario del Restablecimiento de la Compañía de Jesús y en el Sexagésimo Aniversario de su fundación en la Habana. Fiestas Conmemorativas. Febrero 7, 8 y 15, 1914.... Velada Histórico-Literaria presidida por el Hon. Sr. Presidente de la República Gral. Maria G. Menocal.... Homenaje que a la Compañía de Jesús dedican los antiguos alumnos del Colegio de Belén. 8°, ff. 6. Ilustr.

Al Divino Corazón... la Compañía de

- Jesús... en el primer centenario de su restablecimiento en todo el mundo... Colegio-Seminario, Montevideo... Funciones religiosas... Acto Literario-Musical. Folium duplex, 8º. Illustr.*
- [COSTA FRANCISCO S. J.], *Obra de civilización ó viajes del Centro Apostólico en los diecinueve departamentos de la República O. del Uruguay... A Su Santidad el Papa Pío X, en el centenario del restablecimiento de la Compañía de Jesús. Montevideo, Barreiro y Ramos, 1914. 8º, pp. 349. Illustr.*
- CREIXELL E IGLESIAS JUAN S. J., *San Ignacio en Manresa, reseña histórica de la vida del Santo (1522-1523). Barcelona, Patau, 1914. 8º, pp. 212. Illustr.*
- DECORME GERARDO S. J., *Historia de la Compañía de Jesús en la República Mexicana durante el siglo XIX. T. I. Restauración y vida de secularización 1816-1848. Guadalajara, Tip. « El Regional. » 1914. 8º, pp. IX-466. Illustr.*
- FRÍAS LESMES S. J., *La Provincia de España de la Compañía de Jesús, 1815-1863. Reseña histórica ilustrada. Madrid, Sucesores de Rivadeneira, 1914. 8º, pp. 252. Illustr.*
- GARCÍA FRUTOS EDUARDUS M. S. J., *Inscriptiones. Liber I. Vallisoleti, Typ. S. Jacobi Ap., 1914. 8º (Edicoeptum est ad commemorandum centesimum ab instaurata Societate anniversarium).*
- GIL HILARIÓN S. J., *Las Misiones de la Compañía de Jesús desde su restablecimiento en 1814; — in El siglo de las Misiones (Bilbao), agosto, septiembre 1914, t. 1, pp. 307-311 et 342-351. Illustr.*
- HERNANDEZ PABLO S. J., *Chile-Paraguay... Reseña histórica de la Misión de Chile-Paraguay... desde su origen en 1836 hasta el centenario de la restauración de la Compañía en 1914. Barcelona, Editorial Ibérica, 1914. 8º, pp. 319-16. Illustr., tabula geographica.*
- *Organización social de las Doctrinas Guaraníes de la Compañía de Jesús. (Misiones del Paraguay). Barcelona, Gili, 1913. 2 vol. 8º, pp. XVI-608, 740. Illustr., tabulae geograph.*
- Horizontes. Revista quincenal dirigida por Padres de la Compañía de Jesús. Bucaramanga (Colombia), agosto 1, 15, sept. 15, 1914, t. 2, pp. 83-86, 97-112, 147-150. Ibi, cum alia de anno saeculari vulgata sunt, tum litterae gratulatoriae episcopi, rei publicae administratorum, civium complurium. Praeterea, Cáceres Nicolás S. J., El primer centenario del restablecimiento de la Compañía de Jesús. — Crespo José María S. J., La manifestación del 7 de agosto en Bucaramanga. — Muñoz Luis S. J., La Compañía de Jesús en el primer centenario... — Botero Guerra Camillo, Los invencibles.*
- JUAN JUAN BAUTISTA S. J., *La Congregación de Hijas de María. Ideales, normas, prácticas y documentos de las Congregaciones Marianas femeninas. Barcelona, Gili, 1914. 8º, pp. 452.*
- JUNIORADO DE ALSEMBERG, *Rediviva! (Scenas dramaticas). Bruxellas, Daem, 1914. 8º, pp. XXI-183. Haec continet liber: de Menezes Antonio S. J. et Cabral Luis Gonzaga, Nunc dimittis! Drama em 4 actos (pp. XXI-145). — Cordeiro Antonio da C. S. J., Felix rerum concursus (Actio dramatica) (pp. 147-165). — Pacheco Manoel de S. S. J., Hinos Crepusculares (pp. 167-183).*
- NONELL JAIME S. J., *El Crucifijo de*

- la Cruz del Tort (in Specu Manresano). Manresa, Imp. de San José, 1914. 16º, pp. 32.
- *Tres glorias de San Ignacio en Manresa a la luz de la más severa crítica*. Manresa, Torrella, 1914. 8º, pp. 85.
- PORTILLO ENRICO S. J., *Pío VII restablece solemnemente la Compañía de Jesús*; — in *Razón y Fe*, agosto, octubre 1914, t. 39, pp. 417-432; t. 40, pp. 209-219.
- A propósito del Centenario de la Restauración. Ad usum privatum NN. *Carta de N. M. R. P. General Juan Roothaan... sobre la celebración del 3er Centenario de la confirmación de la Compañía 1840*. Madrid, Lopez del Horno, 1914. 8º, pp. 44.
- RAGGI CANTERO SEBASTIÁN S. J., *La Compañía de Jesús y sus alumnos al terminar el primer siglo de su restablecimiento*. Barcelona, Gili, 1913. 8º, pp. 122. Ejusdem operis 2ª edición corregida e ilustrada. Ibidem, 1914. 8º, pp. 192.
- Recuerdo del primer centenario del restablecimiento de la Compañía de Jesús, 1814, 7 de Agosto, 1914*. Buenos-Ayres, Hebrando, 1914. 8º, pp. 47. Illustr.
- El Universal Restablecimiento de la Compañía de Jesús por el Papa Pío VII. Corona Poética celebrada el 8 de Diciembre, para conmemorar el primer centenario de tan fausto acontecimiento*. Ateneo de Manila. Manila, 1914. 8º, pp. 75.
- REYERO ELÍAS S. J., *Misiones del M. R. P. Tirso Gonzalez de Santalla XIII Preósito General de la Compañía de Jesús 1665-1686*. Santiago, Tip. Compostelana, 1913. 8º, pp. XXXII-696.
- SAENZ DE TEJADA JOSÉ MARÍA S. J., *Deudas de la Compañía de Jesús para con el Sagrado Corazón*. Bilbao, Imprenta del Corazón de Jesús, 1913. 8º, pp. XV-323.
- SARASOLA MATÍAS S. J., *Colombia y el restablecimiento de la Compañía de Jesús*; — in *Paginas Marianas* (Bó-gota), agosto 1914, t. 2, pp. 146-151. Cf. ibid., pp. 159 sqq., 165 sqq.
- El Seminario de Ancud en el primer año secular del restablecimiento de la Compañía de Jesús... Actos literarios... Solemnidades religiosas*. 8º, ff. 3.
- VILARIÑO REMIGIO aliique scriptores S. J., *La Compañía de Jesús y el Sagrado Corazón*; — in *El Mensajero del Corazón de Jesús* (Deusto-Bilbao), junio 1914, pp. 499-577. Illustr.
- VILLADA PABLO S. J., *El primer centenario del restablecimiento de la Compañía de Jesús en todo el mundo. Conservación providencial de la Compañía*. Artículos publicados en la Revista «*Razon y Fe*». Madrid, 1914. 8º, pp. 43.

V.

Ex Assistentia Angliae.

- Centenaire du Rétablissement de la Compagnie de Jésus... Soirée littéraire, Scientifique et Musicale sous le haut patronage de Sa Grandeur Mgr. l'Archevêque au Collège de St-Boniface* (Canada). 28 mai 1914, 8º, ff. 2.
- Centenary of Restoration. Society of Jesus. 1814-1914*. Manresa Island August 7, 1914 (in Provincia Maryland.). 16º, ff. 2.
- The Centenary of the restoration of the Society of Jesus* (reprinted from America); — in *The Gesù St. Joseph's College* (Philadelphia), August 1914, t. 20, pp. 21-25.
- Centenary year of the Society's Restoration, 1814-1914. Letters and Notices* (Roehampton), Jan., April, July,

- Oct. 1914. Haec precipua: *The English Province 1814-1914*, pp. 289-293. — *The Restored Society*. From a pamphlet, *The Society of Jesus*, by Fr. Joseph Rickaby, pp. 361-364. — *The English Province, 1794 to 1914*, pp. 294-309, 364-378, 440-449. — *Centenary of the Restored Society. Some Chronological Notes*, 309-326, 379-383, 450-459, 529-533. — Pollen John S. J., *Centenary of the Re-establishment of the Society of Jesus*, pp. 524-529 (primum prodierat in *The Universe*, June 26, 1914).
- CHOSSEGROS ARMAND S. J., *La Compagnie de Jésus au Canada*; — in *Le Messager Canadien du Sacré Cœur* (Montréal), Juillet 1914, t. 23, pp. 305-310.
- The Clongounian*. No. 1. June 1914. Vol. VII. *Centenary number*. Dublin, O'Brien and Ards. 8°, pp. 184. Illustr. (Agitur de anno saeculari collegii Cluenensis S. J.).
- COPPENS CHARLES S. J., *A retrospect of the Society of Jesus*, denuo vulgatum in *Church Calendar and Sodality Bulletin, Holy Family Church, Chicago*, August 1914, t. 26, pp. 9-31.
- [DEVINE EDWARD S. J.,] *After a Hundred years*; — in *The Canadian Messenger of the Sacred Heart* (Montreal), August 1914, t. 24, pp. 344-346.
- Ein Jubeljahr der Gesellschaft Jesu*; — in *St. Anna Bote*, Juni 1914, Buffalo, N. Y., pp. 11-15.
- KING EDWARD S. J., *Centenary of the restored Society of Jesus, 1814-1914*; — in *The Irish Monthly* (Dublin), August 1914, t. 42, pp. 417-428.
- Memorials of the Irish Province, S. J. — Centenary year. — Short history of the restoration of the Irish Province... 1814-1914*. Dublin, O'Brien and Ards, 1914. 8°, pp. 74.
- POLLEN JOHN H. S. J., *The centenary of the restoration of the Society of Jesus*; — in *The Month* (London), January 1914, t. 123, pp. 56-71.
- Triduum of Thanksgiving. Centenary of the Restoration of the Society of Jesus. Holy Family Church Chicago*. 8°, ff. 4. Illustr.
- VAUGHAN BERNARD S. J., *The Jesuit in fact and in fiction*; — (scriptum occasione anni saecularis) in *The Nineteenth Century and after*, June 1914, t. 75, pp. 1275-1293.

VI.

Externi.

CSERNOCH JOANNES, Cardinalis, archiepiscopus Strigoniensis. Litterae pastorales, 1914, XI, pp. 133-135. (His litteris Emus. Cardinalis clericum certiore facit de concessione indulgentiarum a Summo Pontifice facta pro solemni quadriduo quo commemoratio primi saeculi restitutae Societatis celebrabitur. Ibidem Societatem amplissime laudat; et mandat ut « die 7 augusti qua ante centum annos Societas vigori restituta est, omnes in hac archidioecesi celebrantes addant orationem tamquam imperatam de SS. Corde Iesu, cui tota suae familiae victoria adscribenda est »).

BRIOSCHI PEDRO, archiepiscopus Carthaginensis in Colombia, 7 de Agosto de 1814 y 1914. *Comentario por el Ilmo. y Rmo. Señor Pedro Adan Brioschi Arzobispo de Cartagena*. Imp. de « San Pedro Claver, » 1914. 8°, pp. 18.

HURTH PEDRO J., *Primer centenario de la Compañía de Jesús. Discurso pronunciado en la catedral de Vigan por el Ilmo. y Rmo. Pedro J. Hurth, D. D., obispo de Nueva Segovia, estando reunidos todos los Padres*

Sinodales en el 2º Sinodo diocesano.
Vigan, 26 Noviembre, 1914. 12º,
pp. 25.

MEDINA LEONIDAS, episc. Pastopolita-
nus in Colombia, *Circular N.º. 9...*
Pasto, 12 de Junio 1914. Pasto, Im-
prenta de la Diócesis. (Praeter alia
indicit ut die 6 augusti campanae
ubique pulsantur et die 7 sacrum
in omnibus ecclesiis parochialibus
celebretur, addito *Te Deum en ac-
ción de gracias por la restauración
de la Comp. de Jesús e implorar las
bendiciones del cielo para todos y
cada uno de sus miembros*).

MUÑOZ Y HERRERA JUAN, episcopus
Malacitanus, *Primer Centenario del
Restablecimiento de la Compañía de
Jesús... Alocución Pastoral al Ve-
nerable Clero y Fieles de la Dióce-
sis*; — in *Boletín oficial del Obispado
de Málaga*, año 1914, N.º. 9, pp. 267-
281.

TORRAS Y BAGES JOS., episc. Vicensis,
*En l'aniversari secular del restabli-
ment de la Companyia de Jesús
(1814-1914). Carta pastoral... al
clero i fiels de la ciutat di Manresa
i sa comarca.* Vich, Llucià Anglada,
1914. 8º, pp. 32.

— *El aniversario secular del Restablecimiento de la Compañía de Jesús (1814-1914). Carta pastoral...* Barcelona, Librería Religiosa. 8º, pp. 24.

GERARDI FILIPPO M., Minore Conventuale, *Sant' Ignazio di Loyola, panegirico recitato a Palermo nella Chiesa di Casa Professa il 31 Luglio 1914 nella ricorrenza del 1º centenario della Bolla di Pio VII.* Messina, Guerriera, 1914. 8º, pp. 46.

IGNUDI STEFANO dei Frati Min. Conv.,
Orazione funebre ... [nei] suffragi di trigesima per l'anima del P. Pio de Mandato della Compagnia di

Gesù. Roma, Tip. Poliglotta Vaticana, 1914. 8º, pp. 45. (Notabilia quaedam de Societate extincta et instaurata).

MISUD CAN. DR. ALFREDO, Direttore della Biblioteca di Malta, *L'Espulsione dei Gesuiti da Malta nel 1768 e le loro temporalità.* Malta, Tip. del « Daily Malta Chronicle », 1914. 4º, pp. 56. Illustr. (Libello haec inscripta est nuncupatio: *Ai Padri della Compagnia di Gesù promotori della Publica Istruzione in Malta nel centenario della loro restaurazione Un antico allievo*).

PP. ORATORIANOS, *Congratulación, 1814 a 1914. Ipiales, Agosto 7 de 1914.* — Imprenta de « El Comercio », Ipiales, f. 1. (Scriptum gratulatorium editum a PP. Oratorii S. Philippi, in civitate Ipiales, Colombia).

PAGANI ADOLFO, Prevosto, *La ristorazione della Compagnia di Gesù (1º centenario): parole commemorative lette nella Chiesa dei PP. Gesuiti in Milano... 22 Novembre 1914.* Milano, Tip. Salesiana, 1915. 8º, pp. 15.

[PESENDORFER FRIEDRICH aliquae scriptores complures], *Das Wirken der Jesuiten in Ober-österreich. Erinnerungsblätter anlässlich der Zentenarfeier der Wiederherstellung der Gesellschaft Jesu 1914. Ihren ehemaligen Lehrern und Erziehern gewidmet von den Freimberger Zöglingen. Mit einem Titelbilde und 113 Textillustrationen.* Linz, Druck des Kath. Pressvereines. 8º, pp. VI-140.

Solemnes fiestas para conmemorar el Primer Centenario del universal restablecimiento de la Compañía de Jesús promovidas por los muy reverendos Padres del segundo sinodo diocesano. Vigan, Islas Filipinas. 8º, ff. 2.

AQUILANTI FRANCESCO, *Il centenario della Compagnia di Gesù*; — in *L'Eco dei Ritiri Operai* (Roma), agosto 1914, anno 2, pp. 1-4.

The Centenary of the Society of Jesus. (Commentariolum, auctore viro externo, primum prodit in *The Catholic Watchman*, Madras; inde, adjectis adnotationibus, descriptum in *The Catholic Herald of India*, Calcutta, August 5th. 1914, pp. 495-497).

A la *Compañía de Jesús en el año secular de su restablecimiento*... — in *Cultura Social, Revista mensual ilustrada*. Manila, agosto de 1914, pp. 386-488. Illustr.

A la *Compañía de Jesús en el primer centenario de su gloriosa y universal vindicación y prodigioso restablecimiento tributo de gratitud, amor, veneración*; — in *La Semana religiosa*, Montevideo, agosto 7 de 1914. Imp. La Buena Prensa, pp. 381-410. Illustr.

Estudios, Revista mensual redactada por la Academia Literaria del Plata, tom. 7, sept. 1914. Numero extraordinario dedicado a la conmemoración del Centenario de la Restauración universal de la *Compañía de Jesús*. Buenos Aires, Herrando, 1914, pp. 165-267. Illustr.

HORNICH DR. RUDOLF, Regierungsrat, *Den Streitern Christi zu ihrem Jubiläum*; — in *Der Fels*, Wien, 15 März 1914, pp. 151-159.

S. Ignacio y la diócesis de Vich, especialmente la ciudad de Manresa; — in *Revista Ilustrada Jorba* (Manresa), oct. 1914, ann. 6, pp. 73-78.

Manifestación a los Reverendos Padres de la Compañía de Jesús, de esta Residencia, con motivo de la conmemoración del primer centenario de la restauración de la Compañía de Jesús, Cartagena (Colombia), 7 agosto de 1914. Tip. Mogollon, in-folio, f. 1.

Ordenanza N° 20 de 1914 (abril 23) por la cual se dispone la celebración de un Centenario. (Scilicet: Edictum quo Senatus del Departamento de Nariño, Colombia, jubet solemniam festam, in praecipuis regionis civitatibus, sumptu publico, celebrari ad Societatis instaurationem commemorandam,... como homenaje de admiración y gratitud por sus eficaces esfuerzos en favor de la educación intelectual y del adelanto en todo sentido del pueblo nariñense).

Resolución y Programa para la celebración del Centenario del restablecimiento de la Compañía de Jesús. (Edenda curavit *La Junta encargada de dar cumplimiento a la Ordenanza numero 20 de 1914. Pasto, Julio de 1914.* Imprenta del Departamento. 8°, ff. 2.

DE STUDART DR. BARÃO, *Jesuitas e Jesuitismo*. Ceará-Fortaleza (in Brasilia), Typ. Minerva, 1914. 8°, pp. 32. (Scriptum in laudem et defensionem Societatis).

TONIATO A. G., « Chi sono? » *Lettera ad uno studente sulla Compagnia di Gesù*; — in *L'Antoniano*, Periodico per gli studenti... della Penzione Petrarca, Padova, 9 agosto 1914, t. 3, pp. 14, 15; cf. p. 13.

PERIODICA ATQUE EPHEMERIDES

DIE 7 AUGUSTI ANNI 1914

Periodicorum atque Ephemeridum Societatis

Quum tempora non permittant ut ultima huic elencho manus imponatur, praestare videtur

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
ASSISTENTIA				
Provincia Romana.				
CIVILTÀ CATTOLICA (1) Roma.	1850	Italica.	Religiosum, politicum, scientificum.	P. Josephus Chiaudano
MENSAGEIRO DO CORAÇÃO DE JESUS, pro Apost. Orat. Ita.	1896	Lusitana.	Asceticum	P. Emmanuel Gabioli
BOLETIN DE LOS ALUMNOS del Pont. Col. Pio Latino Americano. Roma.	1901	Hispana et Lusitana.	Collegiale	P. Joannes M. Restani
STELLA MATUTINA. pro Cong. Marian. Roma.	1904	Italica.	Asceticum	P. Caesar Goretti.
AURORA COLLEGIAL.	1904	Lusitana.	Collegiale	Praefectus morum.
MONDRAGONE. Frascati.	1904	Italica.	Collegiale	Praefectus morum.
L'ECO DELLA CONGREGAZIONE, . . pro Cong. Marian. Roma.	1908	Italica.	Varium	P. Nicolaus Monaco
O COLLEGIO Ita.	1909	Lusitana.	Collegiale	Praefectus morum.
LEONIANUM (ANAGNINUM) Anagni.	1910	Italica.	Collegiale	P. Josephus Domenici
IL COLLEGALE.	1912	Italica.	Collegiale	Praefectus morum.
L'ECO DEI RITIRI OPERAI. Roma,	1913	Italica.	Religios. pro Operar. .	P. Dominicus Gori
(1) Pertinet ad omnes Provincias Italiae. — (2) Semel in hebdomada per ferias.				
Provincia Neapolitana.				
REVISTA CATÓLICA. Las Vegas.	1875	Hispanica.	Asceticum, apologeticum	P. Josephus Marra.
L'APOSTOLATO DELLA PREGHIERA, pro Apost. Orat. Napoli.	1901	Italica.	Asceticum	P. Stanislaus de Bo
Provincia Sicula.				
IL PENNISI Acireale.	1907	Italica.	Collegiale	P. Philippus Prestip po.
ST. ALOYSIUS MAGAZINE. Malta.	1910	Variae.	Collegiale	P. Josephus Grech
‘Ο Ἑλληνικὸς ἀγγελταφόρος τῆς ἱερᾶς Καρδίας τοῦ Ἰησοῦ. Sira.	1910	Graeca.	Asceticum	P. Antonius Thalass
IL MESSAGIER MALTI TAL KALE TA GESU. Malta.	1912	Melitensis.	Asceticum	P. Aloisius Grech.

e publici juris fiebant die 7 Augusti anni 1914

ectum publici juris facere, ne Nostri notitiis collectis diutius quam par est priventur.

externos mittat riptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
--------------------------------	--------------------	----------------------	--------------------	------------	---------------------------------

LIAE

non	in 8 ^o	128	24	6000	L. 20.
raro	in 8 ^o	64	12	8000	L. 7.
	in 16 ^o	76	1 vel 2		non fixum.
ita	in 8 ^o	30 circ.	12	1300	L. 2.
alumnos	in 4 ^o	4	24	900	L. 6.
alumnos	in 4 ^o	4		200	alumnis et externis.
sodales	in 4 ^o	4	12 (2)	200	sodalibus.
alumnos	in 8 ^o	16	24	500	L. 6. alumnis et externis.
quando	in 8 ^o	20	4	600	alumnis amicis.
alumnos	in 4 ^o	4	12 (2)	200	alumnis.
quando	in 8 ^o	20 plerumque	12	500 circiter	L. 2: operariis L. 1.

non	in 8 ^o maj.	16	52	7000 circiter	1 doll.
ita	in 16 ^o	80	12	1200 circiter	L. 4.

non	in 8 ^o	32	12	250	L. 3 alumnis et amicis.
non	in 8 ^o	24	12		L. 3 alumnis et amicis.
saepe	in 16 ^o	24	12	350	L. 120.
saepe	in 16 ^o	24	12	400	L. 4.

Titulus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
---------	---------	--------	-------	-----------

Provincia Taurinensis.

FIORI CINESI Torino.	1911	Italica.	Pro Missionibus . . .	P. Julius Monetti.
PICCOLO MESSAGGERE DEL SACRO CUORE DI GESÙ. Genova.	1914	Italica.	Asceticum	P. Petrus Martini.

Provincia Veneta.

LAIMTARI (1), pro Apost. Orat. Scutari.	1890	Albaniensis.	Asceticum	P. Antonius Buseti
SVEGLIARINO MENSILE PER LE MA- DRI CRISTIANE. Modena.	1894	Italica.	Asceticum	P. Cajetanus Milizi
THE MANGALORE MAGAZINE . . . Mangalore.	1898	Anglica.	Collegiale	P. Joachim D. Fer- des.
LA MISSIONE DI MANGALORE. . . Mangalore.	1903	Italica.	De ipsa Missione . . .	P. Augustus Caval
PERPARIMI (1), Scutari.	1907	Albaniensis.	Scientificum, morale . .	P. Joan. B. Bazhd
THE JOSEPHITE Calicut.	1908	Anglica.	Varium	P. Emmanuel Coel
I RITIRI OPERAI. Milano.	1909	Italica.	Religiosum	P. Carolus Beretta
I RITIRI OPERAI. Bergamo.	1912	Italica.	Religiosum	P. Natalis Copelli.
L'ANTONIANUM Padova.	1912	Italica.	Collegiale	P. Julius Roi.
SVEGLIARINO MENSILE DELLA GIO- VANE CRISTIANA Modena.	1913	Italica.	Asceticum	P. Cajetanus Milizi
LA STELLA Trento.	1914	Italica	Populare, apologeticum.	P. Josephus Rosan
ECO DI VITA COLLEGIALE. . . . Brescia.	1914	Italica.	Collegiale	P. Joan. B. Battist

(1) Olim ELCIJA.

ASSISTENTE

Provincia Austriae.

SENBOTE DES GÖTTLICHEN HERZENS JESU, pro Apost. Orat. Innsbruck.	1865	Germanica.	Asceticum	P. Josephus Hä- schwiller.
KORRESPONDENZ DES PRIESTERVER- EINS. Innsbruck.	1866	Germanica.	Ascetico-pastorale . . .	P. Michael Hofman
ZEITSCHRIFT FÜR KATHOLISCHE THEOLOGIE. Innsbruck.	1877	Germanica.	Theologicum	Patres Oenipontani
KALKSBURGER KORRESPONDENZ. . Kalksburg.	1886	Germanica.	Collegiale	P. Josephus Schmid

externos admittat scriptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Subscriptores	Annum subscriptionis pretium
non	in 16 ^o	24	12	500	L. 1.50
non	in 8 ^o	16	12	2000	L. 1.
raro	in 8 ^o min.	16	12	500	L. 1.
raro	in 16 ^o	4	12	20,000	L. 0.40.
non	in 8 ^o maj.	44	4	2000	alumnis, amicis, benefactor.
non	in 8 ^o maj.	38	4	600	amicis et benefactoribus.
raro	in 8 ^o	16	12	600	L. 1.50.
raro	in 8 ^o	60	1	1500	alumnis, amicis, benefactoribus.
operarios	in 8 ^o min.	28	12	3000	L. 2: L. 1 operariis.
operarios	varia	varius	4 vel 5	2000	L. 0.05 sing. num.
an.Sch.Rel.	in 8 ^o maj.	8	16	300	L. 2.
raro	in 16 ^o	4	12	15,000	L. 0.40.
raro	in 8 ^o	18	24	500	Kr. 2.
alumnos	in 8 ^o maj.	34	12	300	L. 3.

MANIAE

ita	in 8 ^o	32	12	57,000	Kr. 2
ita	in 8 ^o	32	4	2400	semel Kr. 10
ita	in 8 ^o	208	4	c. 900	Kr. 6
ita	in 8 ^o	40-50	4	c. 1400	gratis pro alumn.

Titulus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
GLASNIK PRESV. SRCA ISUSOVA, . . pro Apost. Orat. Zagreb.	1892	Croatica.	Asceticum	P. Stephanus Babun
DIE FAHNE MARIENS, pro Cong. Marian. Wien.	1894	Germanica.	Asceticum	P. Georgius Harra
CANISIUS KALENDER, Wien.	1900	Germanica.	Populare.	P. Eduardus Fisch
HLASY SVATOHOSTYNSKÉ, St. Hostyn.	1905	Bohemica.	Historico-asceticum . .	P. Antonius Ostrčil
MARIASCHNEIDER SODALEN-KORRESPONDENZ, pro Cong. Marian. Mariaschein.	1906	Germanica.	Asceticum	P. Franciscus Walli
PRASIDES-KORRESPONDENZ, pro Moderat. Cong. Marian. Wien.	1907	Germanica.	Asceticum	P. Henricus Heitge
VE SLUŽBÁCH KRÁLOVNY, pro Cong. Marian. Prag.	1907	Bohemica.	Asceticum	P. Franciscus Jar
STIMMEN AUS BOSNIEN, Sarajevo.	1910	Germanica.	Populare	P. Antonius Puntig
UNSERE FAHNE, pro Cong. Marian. Studios. Wien.	1910	Germanica.	Asceticum	P. Albertus M. Bo
DER HL. ANTONIUS UND DAS BROD DER ARMEN IN BOSNIEN Sarajevo.	1911	Germanica.	Populare	P. Antonius Puntig
MARIENGLÜCKLEIN, pro Cong. Mar. Puer. Wien.	1911	Germanica.	Asceticum	P. Georgius Harra
MARIENGARTEN, pro Cong. Marian. Virg. Wien.	1912	Germanica.	Asceticum	P. Georgius Harra

Provincia Belgica.

THE CATHOLIC HERALD OF INDIA. Calcutta.	1865	Anglica.	Ephemerides	P. Alfredus Neut.
DE BODE VAN HET HEILIG HART VAN JESUS, pro Apost. Orat. Alken.	1868	Flandrica.	Asceticum et de Missionibus.	P. Martinus Ballin
ANNALES DE LA SOCIÉTÉ SCIENTIFIQUE DE BRUXELLES. Bruxelles.	1875	Gallica.	Scientificum	P. Julianus Thirio
REVUE DES QUESTIONS SCIENTIFIQUES, Louvain.	1877	Gallica.	Scientificum	P. Julianus Thirio
ANALECTA BOLLANDIANA, Bruxelles.	1882	Latina et Gallica.	Hagiographicum.	PP. Bollandistae.
XAVERIUS' BODE Gand.	1897	Flandrica.	Asceticum	P. Car. Servranck
MISSIONS BELGES DE LA COMPAGNIE DE JESU, CONGO, BENGAL, CEYLAN. Bruxelles.	1898	Gallica.	De Missionibus	P. Alph. Scheys.
NTETEMBO ESTO (1) Kisantu.	1901	Congolensis.	Ephemerides	P. Superior Kisan

(1) *Stella nostra*. — (2) Pro Sacerdotibus tantum.

externos mittat iptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Subscriptores	Annum subscriptionis pretium
ita	in 12 ^o	32	12	39,000	Kr. 1.20
ita	in 4 ^o	24	12	21,500	Kr. 2.60
ita	in 8 ^o	150	1	6000	Kr. 0.60
ita	in 12 ^o	20	12	7150	Kr. 1.50
ita	in 8 ^o	32	2	1200	gratis.
ita	in 8 ^o	32	1	c. 2500	Kr. 2
ita	in 8 ^o	32	6	4600	Kr. 2
ita	in 12 ^o	32	4	8000	Kr. 1
ita	in 8 ^o	32	6	6100	Kr. 1.50
ita	in 12 ^o	32	4	40,000	Kr. 1
ita	in 8 ^o	16	10	c. 9000	Kr. 1.50
ita	in 8 ^o	24	12	c. 11,000	Kr. 1.50
ita	in fol.	16	32	500	10 Rp.
raro	in 8 ^o	40	12	12,500	2 fr.
ita	in 8 ^o	120	1	350	20 fr.
ita	in 8 ^o	350	1	500	20 fr.
ita	in 8 ^o	160	1	1100	15 fr.
ita	in 16 ^o	40	1	270 (2)	gratis
ita	in 4 ^o	40	12	3,200	5 f. 75
non	in 8 ^o	12	12	600	1 fr.

Titulus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
LE CÉNACLE AU XX SIÈCLE . . . Fayt-les-Manage.	1902	Gallica.	Asceticum	P. Superior dom. e. Faytensis.
MANRESA. Arlou.	1906	Gallica.	Asceticum	P. Rector dom. e. Arlunensis.

Provincia Galiciana.

POSLANIEC SERCA JEZUSA, . . . pro Apost. Orat. Cracovie.	1872	Polonica.	Asceticum.	P. Ladislaus Woj
MISYE KATOLICKIE. Cracovie.	1882	Polonica.	Pro Missionibus . . .	P. Martinus Czern
PRZEGŁAD POWSZECHNY. Cracovie.	1884	Polonica.	Scientifico-litterarium .	P. Joannes Pawel
SODALIS MARIANUS, pro Cong. Marian. Cracovie.	1896	Polonica.	Asceticum.	P. Henricus Hadu
GŁOSY KATOLICKIE. Cracovie.	1900	Polonica.	Morale et de fide . . .	P. Casimirus Bis

Provincia Germaniae.

THE EXAMINER Bombay.	1850	Anglica.	Historico-apologeticum	P. Ernestus Hull
STIMMEN AUS MARIA-LAACH (1). . Freiburg im Br.	1865	Germanica.	De vita praesenti . . .	P. Hermannus M mann.
DIE KATHOLISCHEN MISSIONEN. . Freiburg im Br.	1871	Germanica.	De Missionibus	P. Bernardus Arc
NIROPYA, pro Apost. Orat. Poona.	1903	Marathi.	Asceticum	Mgr. Doering.
LEUCHTURM FÜR STUDIERENDE . . Valkenburg.	1908	Germanica.	Pro juventute.	
STELLA MATUTINA Feldkirch.	1909	Germanica.	Collegiale	P. Nicolaus Schei
THE MESSENGER OF THE SACRED HEART FOR INDIA. pro Apost. Orat. Bombay.	1909	Anglica.	Asceticum	P. Albertus Rem
DIE BURG Valkenburg.	1912	Germanica.	Pro juventute.	
ECHO AUS INDÜEN Exaten.	1912	Germanica.	De Missionibus	P. Severinus Not
CHRYSOLOGUS FÜR KANZELBERED- SAMKEIT. Valkenburg.	1913	Germanica.	Homileticum	P. Clemens Lön
MÄNNER-APOSTOLAT 's Heerenberg.	1914	Germanica.	Asceticum	P. Bernardus Ble
ECHO Porto Alegre.	1914	Lusitana.	Collegiale	

externos nittat ptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
aro	in 16 ^o	16	12	15,000	1 fr.
aro	in 8 ^o	12	12	700	1 fr
non	in 16 ^o	32	12	170,000	Kr. 0.48
non	in 4 ^o	52	12	1600	Kr. 8.
ita	in 8 ^o	156	12	1200	Kr. 20.
les Maria-	in 8 ^o maj.	64	6	1200	Kr. 1.30.
non	in 16 ^o	32	12	45,000	Kr. 0.48.
ita	in fol.	varius	52	1200	R. 8
non	in 8 ^o	120	12	6000	M. 14
ita	in 4 ^o	28	12	19,000	M. 5
ita	in 8 ^o	10	—	225	R. 1
ita	in 8 ^o	32	24	6500	M. 3.60
ita	in 8 ^o	—	—	3000	Kr. 1.20
ita	in 8 ^o	16	—	2850	R. 1
ita	in 8 ^o	16	52	6250	M. 4.60
ita	in 8 ^o	36	24	1000	M. 3
ita	in 8 ^o	72	12	6500	8 M.
ita	in 4 ^o	4	12	150,000	M. 0.10
ita	in 8 ^o maj.	40	10	—	5 Milreis

Titulus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
Provincia Hungariae.				
JÉZUS SZENTSÉGES SZIVÉNEK HIR- NOKE, pro Apost. Orat. Kalocsa.	1884	Hungarica.	Asceticum	P. Michael Toth.
SZÜZ MÁRIA VIRÁGOS KERTJE . .	1885	Hungarica.	Asceticum	P. Michael Toth.
POSOL BOŽ OKÉHO SRDCA JEZISO- VHO, pro Apost. Orat. Nagyszombat.	1897	Slavica.	Asceticum	P. Paulus Silves.
MÁRIA-KONGREGÁCIÓ,	1907	Hungarica.	Asceticum	P. Sigismundus hard.
PREZES pro Moderatoribus. Cong. Mar. Budapest.	1913	Hungarica.	Asceticum	P. Jacobus Bùs.

Provincia Neerlandiae.

STUDIEN	1868	Neerlandica.	Scientifico-litterarium .	P. Gosuinus van
Nijmegen.				
MAANDROZEN,	1869	Neerlandica.	Asceticum	P. Franciscus Sm
pro Apostol. Orat. Amsterdam				
BERICHTEN UIT NEDERLANDSCH OOST. INDIE. 's Gravenhage.	1888	Neerlandica.	De Missione nostra . .	P. Gomarus Schur
DE BERICHTGEVER,	1897	Neerlandica.	Asceticum	P. Henricus Schu
pro Congregat. Marian. Groningen.				
DE JAVA POST,	1903	Neerlandica.	Ephemerides	P. Mauritius Fin
Bandoeng.				
DE MANRESABODE	1908	Neerlandica.	Asceticum	P. Alphonsus Pr
Venlo.				
GELOOF EN WETENSCHAP	1909	Neerlandica.	Apologeticum	P. Rutgerus Bou P. Josephus van
Amsterdam.				
GERÉDJA KATHOLIK.	1909	Malaïca.	Populare-apologeticum .	P. Antonius van
Woloan-Menado.				
BOOKENSCHOUW	1912	Neerlandica.	Bibliographicum . . .	P. Aloysius Giel
Amsterdam.				
DJAWI SRAJA	1914	Javanica.	Populare-apologeticum .	Collegium Moent
Moentilan.				

ASSISTE

Provincia Lugdunensis.

PETITES RELATIONS D'ORIENT . .	1864	Gallica.	De Missionibus	P. Celestinus Che
Lyon.				
AL BACHIR	1870	Arabica.	Ephemerides	P. Aloisius Malo
Beyrouth.				
AL MACHERIQ	1898	Arabica.	Religiosum, scientificum, litterarium	P. Aloisius Chei
Beyrouth.				

externos admittat scriptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
ita	in 8 ^o	32	12	4300	Kr. 3
ita	in 8 ^o	32	12	4100	Kr. 2
non	in 8 ^o	48	12	20,000	Kr. 1.60
ita	in 8 ^o	32	10	14,000	Kr. 2
ita	in 8 ^o	16	5	250	Kr. 2
non	in 16 ^o	100	12	350	f. 5.
non	in 16 ^o	32	12	600	f. 1.50.
non	in 16 ^o	72	4	6000	Gratis pro Sec. S. Clav.
non	in 4 ^o	8	12	900	f. 0.40.
ita	in 4 ^o	15	52	900	f. 6.
non	in 16 ^o	8	12	950	f. 0.90.
ita	in 16 ^o	64	6	600	f. 1.50.
ita	in 16 ^o	8	12		
ita	in 16 ^o	40	12		
ita	in 16 ^o	12	12	1200	f. 2.

LLIAE

non	in 12 ^o	32	12	1800	2 fr. 30
ita	in fol.	4	156	1120	8 fr. 50
ita	in 8 ^o maj.	80	12	268	13 fr. 50

Titulus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
BULLETIN DU SÉMINAIRE ORIENTAL. Beyrouth.	1901	Gallica.	De hoc opere.	P. Eugenius Maistr
MÉLANGES DE LA FACULTÉ ORIENTALE DE BEYROUTH Beyrouth.	1906	Gallica et aliae.	De rebus orientalibus .	P. Aloisius Ronzey
Provincia Tolosana.				
MESSAGER DU COEUR DE JÉSUS, . pro Apost. Orat. Tournai.	1861	Gallica.	Religiosum	P. Josephus Calot
PETIT MESSAGER DU COEUR DE MARIE, pro Cong. Mar. Tournai.	1875	Gallica.	Religiosum	P. Josephus Calot
BILLETS MENSUELS, pro Apost. Orat. Tournai.	1875	Gallica.	Religiosum	P. Josephus Calot
OUR ALMA MATER Trichinopoly.	1888	Anglica.	Collegiale	P. Ludovicus Laco
SESUNADERUDEYA TIRU IRPUDEYA TUDEN. Trichinopoly.	1888	Tamulica.	Religiosum	P. Leo Besse.
OBSERVATIONS MÉTÉOROLOGIQUES. Ambohidempona.	1888	Gallica.	Meteorologicum. . . .	P. Elias Colin.
COMMUNICATIONS MENSUELLES, . . pro Apost. Orat. Tournai.	1900	Gallica.	Religiosum	P. Josephus Calot
LE RECRUTEMENT SACERDOTAL. . . Toulouse.	1901	Gallica.	Ecclesiasticum	P. Josephus Delbr
LA GERBE DU MADURÉ Shembaganur.	1906	Gallica.	De Missionibus. . . .	P. Lucianus Pavy.
LA NOUVELLE REVUE THÉOLOGIQUE. Toulouse.	1907	Gallica.	Jus Canon. et liturg. .	P. Julius Besson.
THE MORNING STAR, pro Cong. Mar. Trichinopoly.	1908	Anglica.	Religiosum	P. Ludovicus Laco
LE MESSAGER DU SACRÉ-COEUR DE JÉSUS. Trichinopoly.	1908	Gallica.	Religiosum	
ANNUAL RECORD. Tananarive.	1910	Anglica.	Collegiale	P. Franciscus Bert
LA MISSION DE MADAGASCAR, VICARIAT DE TANANARIVE. Tananarive.	1911	Gallica.	De Missionibus. . . .	P. Joan. Bapt. Dh
AU REVOIR La Bastiole.	1911	Gallica.	Religiosum	P. Franciscus Cha
NY FEON' NY MARINA. Tananarive.	1911	Madecassensis.	Asceticum	P. Ambrosius Cad
LA RETRAITE Tournai.	1912	Gallica.	Religiosum	P. Josephus Calot
THE MAGAZINE, ST. JOSEPH'S COLLEGE. Trichinopoly.	1912	Anglica.	Collegiale	P. Henricus Quinn
GALLIA Tournai.	1913	Gallica.	Pro vacationibus . . .	P. Josephus Calot

externos mittat iptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
ita	in 8 ^o min.	varius	1	700	gratis
ita	in 8 ^o maj.	varius	1	189	varium
quando	in 8 ^o maj.	64	12	10,000	5 fr.
quando	in 8 ^o maj.	32	12	30,000	1 fr. 50
quando	in 32 ^o	124	12	100,000	1 fr. 50
non	in 8 ^o	100-120	1	1000	gratis.
non	in 32 ^o	40	12	5500	1 fr.
non	in 8 ^o	160	1		
quando	in 8 ^o maj.	16	12	1100	1 fr. 50
ita	in 8 ^o	80	6	800	4 fr.
ionarios	in 8 ^o	50	4	700	gratis.
ita	in 8 ^o	68	12		6 fr.
ita	in 8 ^o med.	32	6	2500	R. 1.6
non	in 8 ^o	32	12		0 fr. 60
non	in 8 ^o reg.	300	1		gratis.
non	in 8 ^o	Varius	2		gratis.
ita	in 12 ^o	80	6		1 fr.
ita	in 8 ^o	16	12	2500	1 fr.
nando	in 8 ^o	16	12	3000	1 fr. 50
ita	in 8 ^o reg.	40	4	1500	R. 1
quando	in fol.	8	10	3000	2 fr.

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
ANNUAIRE Tournai.	1913	Gallica.	Pro vacationibus . . .	P. Josephus Calot
MADURÉ Paris.		Gallica.	De Missionibus	P. J. B. de Granger

ASSISTENTE

Provincia Aragoniae.

FONTILLES Gandia.	1905	Hispana.	Pium	P. Carolus Ferris
EL SOCIAL Barcelona.	1908	Hispana.	Populare sociale . . .	P. Gabriel Paláu.
BOLETIN MENSUAL DEL OBSERVATORIO DEL ERRO. Tortosa.	1910	Hispana et Gallica.	Physico-cosmicum. . .	P. Richardus Cire
LA EDUCACION HISPANO-AMERICANA. Sarrià.	1911	Hispana.	Paedagogicum	P. Raimundus Ruizdo.
ARCHIVO SOCIAL Barcelona.	1912	Hispana.	Sociale	P. Gabriel Paláu.
CULTURA SOCIAL Manila.	1912	Hispana.	Doctrinale apologeticum.	P. Emmanuel Len
IBERICA Tortosa.	1914	Hispana.	Scientificum et popolare.	P. Richardus Cire
ECOS SOCIALES Barcelona.	1914	Hispana.	Sociale	P. Gabriel Paláu.
REVISTA SOCIAL HISPANO-AMERICANA. Barcelona.		Hispana.	Sociale	P. Gabriel Paláu.

(1) Habet subsidia a Gubernio.

Provincia Castellana.

EL MENSAJERO DEL C. DE JESÙS, pro Apost. Orat. Bogotá.	1868	Hispana.	Religiosum	P. Jesus Maria R
EL MENSAJERO DEL CORAZÓN DE JESÚS, pro Apost. Orat. Bilbao.	1883	Hispana.	Religiosum	P. Remigius Vila
ESTUDIOS DE DEUSTO. Bilbao.	1904	Hispana.	Litterario-juridicum . .	P. Claudius Garcero.
PÁGINAS ESCOLARES Gijón.	1904	Hispana.	Pium pro alumnis. . .	P. Martinus Iraiz
LA SEMANA CATÓLICA DE BILBAO. Bilbao.	1904	Hispana.	Religioso-sociale. . .	P. Florentinus O
RAYOS DE SOL Bilbao.	1905	Hispana.	Pium-popolare	P. Remigius Vila
DE BROMA Y DE VERAS. Bilbao.	1911	Hispana.	Collectio bonarum lectionum	P. Remigius Vila
LOS ESTUDIOS Medellin.	1911	Hispana.	Scientificum-litterarium.	P. Thomas Villan
SAL TERRAE. Bilbao.	1912	Hispana.	Ecclesiasticum pro Sacerdotibus	P. Remigius Vila

externos imittat riptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annuum subscriptionis pretium
quando	in 8 ^o maj.	94	1	10,000	0 fr. 50
non	in 8 ^o	Varius	1		gratis.

PANIAE

ita	in fol.	8	12	1500	1.50 peseta.
ita	in fol.	4	52	8000	4 pesetas.
non	in fol.	24	12	850	24 pesetas. multis gratis.
ita	in 4 ^o min.	48	12	2000	3 pesetas.
ita	in 4 ^o maj.	16	24	8000	8 pesetas.
ita	in fol.	345	12	300	2.50 pesos.
ita	in fol.	16	52	3749	10 pesetas. Editio sumptuosior, 20 pesetas.
ita	in 4 ^o min.	4	12	5000	1 pesetas.
ita	in 4 ^o min.	94	12	1000	12 pesetas.

non	in 8 ^o	58	12	2600	1 aur.
non	in 8 ^o	96	12	16,740	5 pesetas.
umnos	in 8 ^o maj.	70	6	500	4.50 pesetas.
ita	in 4 ^o	20	12	800	6 pesetas.
ales Mar.	in 4 ^o	16	52	1500	5 pesetas.
non	in 8 ^o	4	12	45,000	4.20 pesetas pro centum.
ita	in 16 ^o	80	12	17,798	2 pesetas.
esertim egii ex-a- umnos.	in 8 ^o	12-24	12		1 lira 6 numeros.
non	in 16 ^o	96	12	9468	5 pesetas.

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
HORIZONTES. Bucaramanga.	1913	Hispana.	Scientificum-litterarium.	P. Joachim Aemilius mez.
PÁGINAS MARIANAS, pro Congr. Marian. Bogotá.	1913	Hispana.	Asceticum	P. Matthias Sara
EL SIGLO DE LAS MISIONES Oña.	1914	Hispana.	De Missionibus.	P. Hilarion Gil.
FLORES Y FRUTOS Bilbao.	1914	Hispana.	Pium pro pueris.	P. Angelus Baster
EL AUXILIAR Bogotá.		Hispana.	Catechisticum.	

Provincia Lusitana.

MENSAGEIRO DO CORAÇÃO DE JESUS, pro Apost. Orat. Bahia.	1881	Lusitana.	Asceticum	P. Antonius de Men
BROTERIA (1) Bahia.	1902	Latina et lin- guae Europaeae.	Scientificum	P. Joachimus Tav
O NOSSO COLLEGIO Bruxelles.	1905	Lusitana.	Collegiale	P. Franciscus de M

(1) Complectitur tres series: zoologicam, botanicam et vulgarizationem scientificam, effermantem

Provincia Mexicana.

EL MENSAJERO DEL CORAZÓN DE JESUS, pro Apost. Orat. Mexico.	1875	Hispana.	Asceticum	P. Emmanuel D Rayón.
---	------	----------	---------------------	-------------------------

Provincia Toletana.

LA LECTURA DOMINICAL Madrid	1894	Hispana.	Varium	P. Franc. de P. Ga
RAZÓN Y FE (1) Madrid	1901	Hispana.	Scientifico-religiosum	P. Ambrosius Ola
MONUMENTA HISTORICA SOCIETATIS JESU, Madrid	1902	Latina.	Historicum	P. Fridericus Cer
BOLETÍN DEL CENTRO POPULAR CATÓLICO DE LA INMACULADA. Madrid	1910	Hispana.	Sociale	P. Quintinus Cast
POR EL EMIGRANTE ESPAÑOL Madrid	1914	Hispana.	Sociale	P. Joannes Guim

(1) Pertinet ad omnes Provincias Hispaniae.

ASSISTENTIA

Provincia Angliae.

THE MONTH London.	1864	Anglica.	Litterarium.	P. Josephus Keat
THE MESSENGER OF THE SACRED HEART, pro Apost. Orat. Wimbledon	1868	Anglica.	Religiosum	P. David Bearne.
THE STONYHURST MAGAZINE	1881	Anglica.	Collegiale.	P. Franciscus Irv

externos admittat scriptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
non	in 8º	16	24		1 doll. aur.
ales Con- gregationis Iarianae.	in 8º	24	12	500	1 doll. aur.
ita	in 8º	40	12	3167	6 pesetas.
ales Mar.	in 4º	4	12	1600	gratis.
			12		0.12 doll.

raro	in 16º	64	12	3000	6 fr. 50
ita	in 16º	850 in anno	12	1500	4.00 doll.
ita	in 16º	varius inter 100 et 200.	1	incertus	2 fr. 50

tria volumina imaginibus depictis ornata. Series vulgarizationis tota Lusitanice conscribitur.

raro	in 8º	64	12	10,000	2.00 doll.
ita	in 4º	16	52	32,000	5 pesetas.
non	in 8º	128	12	2900	15 pesetas.
non	in 8º	160	12	330	25 pesetas.
opifices	in 8º	16	12	1500	gratis opificibus.
ita	in 8º	8	12	500	1 peseta. sed gratis dantur 2000 exemplaria.

GLIAE

ita	in 8º	112	12	2000	12 s.
ita	in 8º	36	12	48,000	1 s.
ita	in 4º	36-40	6	900-1000	3 s.

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
THE XAVERIAN Liverpool	1886	Anglica.	Parochiale	P. Ricardus Garrol
THE BEAUMONT REVIEW	1894	Anglica.	Collegiale	P. Gulielmus Davi
THE ZAMBESI MISSION RECORD. Rochampton	1898	Anglica.	Pro Missione	P. Josephus O' Nei
ST. AIDAN'S COLLEGE RECORD Grahamstown	1899	Anglica.	Collegiale	P. Gulielmus Fitzg
LEAGUE LEAFLETS, pro Apost. Orat. Wimbledon		Anglica.	Asceticum	P. David Bearne
THE MOUNTAINEER Chesterfield	1902	Anglica.	Collegiale	P. Gulielmus Hagu
THE BOURNEMOUTH AND BOS-COMBE CATHOLIC RECORD.	1902	Anglica.	Parochiale	P. Rogerius Clutto P. Carolus de Lapa
THE IGNATIAN RECORD London	1902	Anglica.	Parochiale	F. Hubertus Chad
THE HOLY NAME SODALITY AND PARISH MAGAZINE. Manchester	1903	Anglica.	Parochiale	P. Eduardus Field.
FARM STREET CHURCH CALENDAR. London	1905	Anglica.	Quasi-parochiale . . .	P. Georgius Pollen
ST. AUSTIN'S PARISH MAGAZINE Wakefield	1906	Anglica.	Parochiale	P. Carolus Ruthve
ST. IGNATIUS' PARISH MAGAZINE Preston	1907	Anglica.	Parochiale	P. Arturus Day.
ST. WILFRID'S AND ST. MARY'S MESSENGER Preston	1907	Anglica.	Parochiale	P. Franciscus Dev
LOWE HOUSE AND HOLY CROSS MESSENGER. St. Helens	1909	Anglica.	Parochiale	P. Reginaldus Rile P. Arturus Knight.
ST. JOSEPH'S CATHOLIC PARISH MAGAZINE. Glasgow	1910	Anglica.	Parochiale	P. Archibaldus C bell.
WIMBLEDON CATHOLIC CHRONICLE	1910	Anglica.	Parochiale	P. Joannes Driscol
ST. MARY'S ON THE QUAY MESSEN- GER AND PARISH MAGAZINE. Bristol	1911	Anglica.	Parochiale	P. Petrus M' Philli
ST. JOSEPH'S PARISH MAGAZINE Leigh	1912	Anglica.	Parochiale	P. Theodorus Evan
LAURISTON PARISH NOTES Edinburgh	1913	Anglica.	Parochiale	P. Franciscus Gren
STELLA MARIS, pro Coug. Marianis. Wimbledon	1913	Anglica.	Religiosum	P. Edmundus Lest

Provincia Californiae.

ST. IGNATIUS CHURCH CALENDAR. San Francisco.	1888	Anglica.	Parochiale	P. Dionysius Kava
PACIFIC CALENDAR San José et Santa Clara.	1894	Anglica.	Parochiale	P. Joannes J. Hay
THE REDWOOD Santa Clara.	1901	Anglica.	Collegiale	P. Cornelius Buck

in externos admittat criptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annuum subscriptionis pretium
ita	in 8o	44	12	1200	1 s.
ita	in 4o	38	3	500	2 s. 6 d.
ita	in 4o	40	4	2000	2 s. 6 d.
	in 4o	36	1	ad 500	gratis
	in 32o		12		
ita	in 4o	38	3	500	2 s. 6 d.
ita	in 8o	68	12	1100	1 s.
ita	in 8o	48	12	500	1 s.
ita	in 8o	68	12	1100	1 s.
ita	in 8o	96	12	750	2 s.
ita	in 8o	48	12	250	1 s.
ita	in 8o	60	12	140	1 s.
ita	in 8o	64	12	600	1 s.
ita	in 8o	68	12	2200	1 s.
ita	in 4o	24	12	400	1 s.
ita	in 8o	60	12	400	1 s.
ita	in 8o	52	12	400	1 s.
ita	in 8o	48	12	500	1 s.
ita	in 8o	40	12	350	1 s.
ita	in 8o	32	12	14,000	1 s.
non	in 16o	32	12	3000	gratis
raro	in 16o	20	12	1700	gratis.
alumnos	in 8o maj.	50	10	230	1.00 doll.

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
GONZAGA Spokane.	1909	Anglica.	Collegiale	P. Georgius F. Wei
CHURCH BULLETIN Seattle.	1910	Anglica.	Parochiale	P. Henricus Gabrie P. Joannes F. Hay
BULLETIN OF THE UNIVERSITY OF SANTA CLARA. Santa Clara.	1912	Anglica.	Collegiale	
IGNATIAN San Francisco.		Anglica.		P. Dionysius Kavan

Provincia Canadensis.

CANADIAN MESSENGER OF THE SACRED HEART, pro Apost. Orat. Montreal.	1890	Anglica.	Pium	P. Eduardus Devine
MESSAGER CANADIEN DU SACRÉ COEUR, pro Apost. Orat. Montreal.	1891	Gallica.	Pium	P. Leonidas Hudon.
LE SEMEUR Montreal.	1904	Gallica.	Sociale.	P. Edgarus Colcloug
BULLETIN PAROISSIAL Montreal.	1909	Gallica.	Pium, popolare.	P. Aloisius Boncomp
ALMANACH MENSUEL		Gallica.	Pium	
MONTHLY LEAFLETS.		Anglica.	Pium	
CORRESPONDANCE MENSUEL		Gallica.	Pium	
TRACT MENSUEL DE L'ÉCOLE SOCIALE POPULAIRE.		Gallica.	Sociale.	

Provincia Hiberniae.

THE IRISH MONTHLY Dublin.	1873	Anglica.	Litterarium	P. Joan. F. X. O'Bri
OUR ALMA MATER Riverview.	1885	Anglica.	Collegiale	F. Thomas O' Mara
MESSENGER OF THE SACRED HEART, pro Apost. Orat. Melbourne.	1887	Anglica.	Asceticum	P. Michael Watson.
THE IRISH MESSENGER OF THE SACRED HEART, pro Apost. Orat. Dublin.	1888	Anglica.	Asceticum	P. Josephus McDon
THE CLONGOWNIAN. Clongowes.	1895	Anglica.	De alumnis	P. Geraldus Corr.
THE MUNGRET ANNUAL Mungret.	1897	Anglica.	De alumnis	F. Schol. Hugo Kel
MADONNA pro Cong. Marian. Dublin.	1898	Anglica.	Asceticum	P. Josephus McDon
XAVERIAN Kew.	1898	Anglica.	Collegiale	F. Gulielmus Kean
LEAGUE LEAFLETS. pro Apost. Orat. Dublin.		Anglica.	Asceticum	P. Josephus McDon
MADONNA. pro Cong. Mar. Melbourne.	1899	Anglica.	Asceticum	P. Michael Watson

externos mittat riptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
umnos	in 8 ^o	64	10	600	1.50 doll.
non	in 8 ^o	32	12	2000	gratis.
	in 16 ^o	varius	4		
ita	in 8 ^o	48	12	37,000	0.50 doll.
ita	in 8 ^o	48	12	26,000	0.50 doll.
ita	in 12 ^o	32	12	2,000	1.00 doll.
raro	in 8 ^o	16	12	52,000 324,000 238,000 500 1000	0.50 doll. : sed gratis parochia- nis nostris.
ita	in 8 ^o	60	12	900	7 s.
ita	in 4 ^o	150	1	200	1 s.
ita	in 12 ^o	38	12	40,000	2 s.
ita	in 16 ^o	56	12	166,000	1 s. 6 d.
umnos	in 4 ^o	180	1	700	1 s.
ita	in 4 ^o	150	1	1000	1 s.
ita	in 8 ^o	32	4	19,000	6 d.
ita	in 4 ^o	100	1	200	1 s.
	in 32 ^o	4	12		
ita	in 8 ^o	32	4	10,000	1 s.

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
AN TIMTHIRID. Dublin.	1911	Hibernica.	De SS. Corde Jesu . .	P. Josephus McDon P. L. McKenna.
STUDIES Dublin.	1912	Anglica.	Litterarium, scientifi- cum, philosophicum.	P. Thomas A. Finl P. Patritius Conn

Provincia Marylandiae Neo-Eboracensis.

THE MESSENGER OF THE SACRED HEART. New York.	1865	Anglica.	Asceticum	P. Joannes H. O'Ro
GEORGETOWN COLLEGE JOURNAL . Georgetown.	1873	Anglica.	Collegiale	F. Sch. Arthurus O'
THE CHURCH BULLETIN Jersey City.	1879	Anglica.	Parochiale	P. R. F. Reynolds
THE CHURCH BULLETIN New York.	1879	Anglica.	Parochiale	P. Joannes E. Con
FORDHAM MONTHLY. Fordham.	1883	Anglica.	Collegiale	F. Sch. Ludovicus gher.
PILGRIM OF OUR LADY OF MAR- TYRS. Washington.	1884	Anglica.	Religiosum	P. Joannes Scully.
STYLUS Boston.	1884	Anglica.	Collegiale	F. Sch. Joannes H.
IMMACULATE CONCEPTION CHURCH CALENDAR. Boston.	1893	Anglica.	Parochiale	P. Henricus A. Le
THE CHURCH JOURNAL Baltimore.	1894	Anglica.	Parochiale	P. Henricus M' Lou
CHURCH AND COLLEGE SOCIETY BULLETIN. Philadelphia.	1895	Anglica.	Parochiale	P. Jacobus A. Taa
MONATSBOTE. Boston.	1900	Germanica et Anglica.	Parochiale	P. Joannes Schleu
ST. ANNA BOTE. Buffalo.	1901	Germanica et Anglica.	Parochiale	P. Petrus Leonard
HOLY CROSS COLLEGE BULLETIN . Worcester.	1901	Anglica.		
GEORGETOWN UNIVERSITY PUBLI- CATION. Georgetown.	1903	Anglica.		
CHURCH BULLETIN Washington.	1905	Anglica.	Parochiale	P. Eduardus Swee
AMERICA (1) New York.	1909	Anglica.	Catholica recensio re- rum gestarum.	P. Ricardus H. Ti
BROOKLYN COLLEGE BULLETIN . . Brooklyn.	1909	Anglica.		P. Thomas Murph
THE ANNUAL. Brooklyn.	1910	Anglica.	Collegiale	F. Sch. F. X. Doy
CLUB NOTES New York.	1911	Anglica.		
XAVIER HIGH SCHOOL JOURNAL . New York.	1913	Anglica.	Collegiale	
ANNUAL. Baltimore.		Anglica.	Collegiale	F. Sch. Ludovicus weil.

(1) Pertinet ad omnes Provincias Statuum Foederatorum et Canadensem et Missionem Neo-Mexica

externos dmittat riptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
ita	in 8 ^o	24	4	2000	6 d.
ita	in 8 ^o	196	4	400	10 s.
ita	in 8 ^o	80	12	250,000	0.50 doll.
raro	in 8 ^o	76	9	500	2.00 doll.
ita	in 16 ^o	24	12	2000	gratis.
ita	in 16 ^o	32	12	3500	gratis.
lumnos	in 8 ^o	36	9	800	1.50 doll.
arissime	in 8 ^o	64	4	2100	0.50 doll.
lumnos	in 16 ^o	75	9	800	1.50 doll.
ita	in 16 ^o	22	11	2500	gratis.
non	in 16 ^o	12	10	2500	gratis.
iquando	in 16 ^o	48	12	5000	gratis.
	in 8 ^o	24	12		
iquando	in 16 ^o	40	12	3000	gratis.
	in 8 ^o	varius	4		
	in 8 ^o	varius	4		
non	in 16 ^o	34	12	3000	gratis.
iquando	in 8 ^o	32	52	17,500	3.00 doll.
ita	in 8 ^o	14	12	1500	gratis.
ita	in 4 ^o	163	1	700	0.50 doll.
	in 8 ^o	12	10		
	in 16 ^o	32	4		

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
COLLEGE JOURNAL Jersey City.		Anglica.	Collegiale	P. Milesius M' Loug.
BANNER OF MARY, pro Cong. Marianis. Kingston.		Anglica.	Asceticum	P. Franciscus S. H.
CATHOLIC OPINION Kingston.		Anglica.	Apologeticum, littera- rium.	P. Patritius F. X. M.
CHURCH BULLETIN New York.		Anglica.	Parochiale	P. Josephus H. Sm.
LEAGUE LEAFLETS, pro Apost. Orat. New York.			Asceticum.	P. Joannes H. O' Ro
COLLEGE ANNUAL Philadelphia.		Anglica.	Collegiale	F. Sch. Oliverius SL
CHURCH BULLETIN Philadelphia.		Anglica.	Parochiale	P. Franciscus J. L.
THE PURPLE. Worcester.		Anglica.	Collegiale	P. Michael Earls.

Provincia Missouriiana.

THE SUNDAY SCHOOL MESSENGER. Chicago.	1867	Anglica.	Pro Scholis Dominical .	P. Joannes Master
THE HOLY FAMILY CHURCH CAL- ENDAR Chicago.	1887	Anglica.	Parochiale	P. Joannes Master
ST. XAVIER MONTHLY CALENDAR. Cincinnati.	1888	Anglica.	Parochiale	P. Franciscus Finn
ST. JOHN'S CHURCH BULLETIN . . Omaha.	1889	Anglica.	Parochiale	P. Gulielmus T. Kin
THE DIAL St. Mary's.	1889	Anglica.	Collegiale	Gulielmus A. Dow
FLEUR-DE-LIS. St. Louis.	1901	Anglica.	Collegiale	P. Isaac Bosset.
LOYOLA UNIVERSITY MAGAZINE. . Chicago.	1901	Anglica.	Collegiale	Gulielmus McGuck
ST. MARY'S CALENDAR. Toledo.	1902	Anglica.	Parochiale	P. Augustus Steffe
MARQUETTE UNIVERSITY JOURNAL. Milwaukee.	1905	Anglica.	Collegiale	P. Joannes E. Cop
ST. FRANCIS XAVIER CHURCH BUL- LETIN. St. Louis.	1909	Anglica.	Parochiale	P. Michael J. O' Co
THE CREIGHTON CHRONICLE . . . Omaha.	1909	Anglica.	Collegiale	Paulus T. Martin.
THE CAMPION Prairie-du-Chien.	1912	Anglica.	Collegiale	P. Hubertus Brock
THE XAVIER ATHENAEUM Cincinnati.	1912	Anglica.	Collegiale	P. Jacobus R. O' J
THE CREIGHTON COURIER Omaha.	1912	Anglica.	Collegiale	Paulus T. Martin.
THE SCROLL Chicago.	1913	Anglica.	Collegiale	Gulielmus Mc Guo
ST. IGNATIUS CHURCH CALENDAR. Chicago.	1914	Anglica.	Parochiale	P. David M. John

externos dmittat riptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
	in 16 ^o	54			
ita	in 8 ^o	20	12	800	2 s. 6 d.
ita	in 8 ^o	28	12	800	2 s. 6 d.
	in 16 ^o	22	12		
	in 32 ^o	4	12		
	in 16 ^o		12		
ita	in 12 ^o	24	12	3000	1.00 doll.
ita	in 12 ^o	32	12	5000	gratis.
ita	in 8 ^o	40	12	4000	gratis.
ita	in 12 ^o	32	12		gratis.
ita	in 8 ^o	40-60	10	500	1.00 doll.
ita	in 8 ^o	80	5	fere 1000	1.00 doll.
ita	in 8 ^o	64	5	700	1.00 doll.
ita	in 8 ^o	20-32	12	1500	gratis.
ita	in 8 ^o	104	1		1.00 doll.
ita	in 12 ^o	24	12	4000	gratis.
ita	in 8 ^o	75	8	1600	1.25 doll.
ita	in 8 ^o	40	5		1.00 doll.
ita	in 8 ^o	50	4	700	1.00 doll.
ita	in fol.	4	24	18,000	gratis.
ita	in 8 ^o	32	5	400	0.50 doll.
ita	in 12 ^o	32	12		gratis.

Titulus et locus	Initium	Lingua	Genus	Moderator
THE QUEEN'S WORK pro Cong. Marian. St. Louis.	1914	Anglica.	Asceticum	P. Eduardus F. Gare
GESÙ CHURCH CALENDAR Milwaukee.		Anglica.	Parochiale	P. Patritius Murph
MONTHLY BULLETIN SS. PETER AND PAUL'S CHURCH Detroit.		Anglica.	Parochiale	P. Franciscus Mara
Provincia Neo-Aurelianensis.				
SPRINGHILLIAN. Spring Hill.	1896	Anglica.	Collegiale	F. Sch. Josephus Walsh.
CHURCH CALENDAR New Orleans.	1908	Anglica.	Parochiale	P. Joannes Gudgeon
THE BORROMEAN Grand Coteau.	1913	Anglica.	Collegiale	P. Robertus Brooks

externos dmittat riptores	Paginarum forma	Paginarum numerus	Quoties in anno	Exemplaria	Annum subscriptionis pretium
ita	in 8 ^o	64	12	13,000	1.00 doll.
ita	in 12 ^o				gratis.
ita	in 12 ^o	20	12		gratis.
ita	in 8 ^o	50	4	350	1.00 doll.
ita	in 8 ^o	24	12		gratis.
ita	in 4 ^o	60	2	150	0.80 doll.

LIBRI QUI APUD PROCURATOREM GENERALEM PROSTANT

- Institutum Societatis Jesu**, Florentiae, 1892-1893, 3 vol., in-fol.
- Epitome Instituti Societatis Jesu**, Prati, 1882, 600 pp., in-12.
- Constitutiones Societatis Jesu cum Declarationibus**, Romae, 1908, 362 pp., in-8.
- CARREZ**, *Atlas geographicus Societatis Jesu*, Parisiis, 1900, in-fol.
- Constitutiones et Decreta Apostolica a Regularibus in publica Mensa legenda**, Florentiae, 1891, 70 pp., in-8.
- Series decem Imaginum nostrorum Sanctorum** (cm. 60 × 47). (S. P. Ign., S. Franc. Xaver., S. F. Borg., S. F. de Hieronymo, trium SS. MM. Japon., S. Alois., S. Joan. Berchm., S. Stan., S. Alphons.):
- Effigies Praepositorum Generalium incisae, usque ad A. R. P. Martin inclusive** (cm. 30 × 24, 28 omnes):
- CORDARA**, *Historia Societatis Jesu*, pars VI, tomus II, Romae, 1859, 226 pp., in-fol.
- RIBADENEIRA**, *De ratione Instituti Societatis Jesu*, Romae, 1864, 542 pp., in-8.
- De Societatis Jesu Paupertate: Quaestiones variae**, Prati, 1892, 188 pp., in-8.
- Elenchus eorum quae a Rectoribus et Ministris praestanda sunt**, Florent., 1884, in-8.
- GAGLIARDI**, *De plena cognitione Instituti Societatis Jesu*, Romae, 1884, 187 pp., in-18.
- NATALIS**, *Scholia in Constitutiones et Declarationes S. P. Ignatii*, Prati, 1883, 440 pp., in-16.
- Selectae Indiarum Epistolae**, Florentiae, 1887, 205 pp. in-8.
- RODRIGUEZ**, *De Origine et Progressu Societatis Jesu usque ad ejus Confirmationem*, Romae, 1869, 103 pp., in-8.
- SACCHINI**, *De Poenitentiariis Minoribus Apostolicis Basilicae Vaticanae*, Romae, 1873, 38 pp., in-8.
- PONGELLI**, *De Instituto Societatis Jesu: Casus Juridici et Morales*, Florentiae, 1883, 32 pp., in-8.
- DIRCKINCK**, *Instructiones pro Scholasticis Societatis Jesu*, Romae, 1839, in-32.
- DIRCKINCK**, *Praxis instituendi Recollectionem Hebdomadariam et Menstruam*, in-32.
- MANAREUS**, *De Rebus Societatis Jesu Commentarius*, Florentiae, 1886, 210 pp., in-8.
- FINE**, *Juris Regularis quo regitur Societas Jesu Declaratio*, Prati, 1909, 1159 pp., in-8.
- BARTOLI**, *Degli uomini e dei Fatti della Compagnia di Gesù*, Torino, 1847, 5 vol. in-8.
- SANGUINETI**, *La Compagnia di Gesù e la sua Legale Esistenza nella Chiesa*, Romae, 1882, 280-CLXX pp., in-8.
- Epistolae Selectae Praepositorum Generalium ad Superiores Societatis**, Romae, 1911, 342 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu** (1906-1910), Romae 1910, 190 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu** (1910), Romae, 1911, 130 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu** (1911), Romae, 1912, 179 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu** (1912), Romae, 1913, 102 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu** (1913), Romae, 1914, 163 pp.
- Acta Romana Societatis Jesu** (1914), Prati, 1915, 144 pp.

DATE DUE

OCT 3 1994

GAYLORD

PRINTED IN U.S.A.

A2 Acta Romana
1906 Societatis Jesu
v.1

BX
3704
A2
1906
v.1

320150

GRADUATE THEOLOGICAL UNION LIBRARY
BERKELEY, CALIFORNIA

GTU Library

3 2400 00324 7891

